Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET
The Workers Museum

Titel: Fagtidende for Malere
Udgiver: Malernes Fagforening
Udgivelsesår: 1896-1906

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

FAGTIDENDE FOR MALERE.

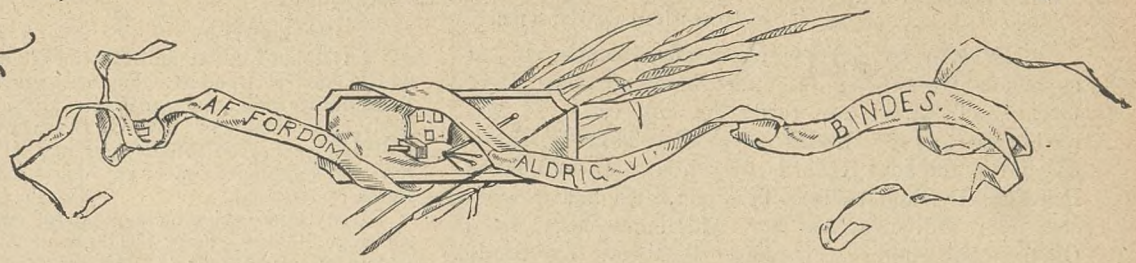

Januar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

Ved Aarsskiftet.

Hvor rastløst dog Aarene jage afsted,
Ej Tiden kan tvinges tilbage.
Nej, fremad den gaar og den tager os med,
Blot Lære af den vil vi tage.
Den viser os Stedet hvor Maalet er sat,
Og lærer os Vejen at finde,
Den virker for os baade Dag og ved Nat,
Den hviler saavist ingensinde.
Derfor se vi gærne at Aarene gaa,
En Hilsen det „Gamle“ vi bringer:
„Farvel og en Tak skal det villigt nok faa
Det rakte os ofte en Finger,
Vel ogsaa imellem en hjælpende Haand
For stærkt vores Forbund at gøre
Og vække til Live en Broderskabs Aand,
Som altid skal fremad os føre. —
Saa vil til det „Ny“ vi da sætte vor Lid,
Et Ønske vi ville istemme:
Gid Aaret maa bringe os nær til den Tid,
Hvor ingen Kollega kan glemme,
At Retten til Livet forbi os vil gaa,
Om ej vi at trede den mægter,
Og evner af Kursen Systemet at faa
Som Menneskeretten os nægter.
Vi haaber at Tiden hertil er os nær,
Udviklingen godt nok os lover,
Det gælder jo blot at faa vækket enhver,
Som glemte sig selv og som sover.
Saa lad os da inde i By og paa Land,
Saavidt vore Evner sig strækker,
Med Lyst agitere, til ikke en Mand
Staar udenfor Forbundets Rækker.

H. H.

Fagforenings-Tyranniet.

Under denne Overskrift indeholder Oktober-Numret af „Dansk Malertidende“ følgende:

„Atter er Malernes Fagforening i Odense paa Krigsstien og vil absolut have Ufred, og det til Trods for, at Mestrene i Odense, for at undgaa Ulejligheden af Fagf. sædvanlige Foraarsstrikefeber, uopfordret havde tilbudt Svendene forhøjet Løn fra 1. April 1896 efter nærmere Regler, om hvilke det dertil nedsatte Udvalg af Svende og Mestre var enigt, men faa Dage før disse Regler skulde endelig fastslaas som Overenskomst, finder Fagforeningens Bestyrelse det hensigtsmæssig at tilstille tre Mestre i Odense en Skrivelse af følgende Indhold:

Hr. Malermester N. N.

Da det er kommen til Fagforeningens Kundskab, at De ikke overholder det mellem Mestre og Svende sidst vedtagne Regulativ med Hensyn til den ugentlige Udbetaling samt den maanedlige Opgørelse, opfordrer vi Dem herved til hurtigst muligt at affinde Dem med Deres Svende i saa Henseende, da Fagforeningen ellers ser sig nødsaget til at tage Forholdsregler, som kunne forebygge Lignende.

Bestyrelsen for Malernes Fagforening.

Odense, den 4de Oktober 1895.

Paa et faa Dage efter afholdt Møde i Malermesterforeningen vedtoges det enstemmig at meddele Fagforeningen, at man, paa Grund af den udviste Malkonduite indstillede al videre Forhandling med Fagforeningens nuværende Bestyrelse.

Angaaende den paapegede Overtrædelse af Regulativet, skal jeg, som en af de tre Overfaldne, næst at henvise til dette Blads Nr. 3 for Marts 1895, hvori Regulativet er aftrykt, gøre ærede Kolleger bekendte med mit Forhold til mine Svende. — I Begyndelsen af Marts antog jeg 2 Svende, som var Medlemmer af Fagforeningen, paa den udtrykkelige Betingelse, at de erholdt en regelmæssig ugentlig Udbetaling af 15 Kr., men kunde faa mere, saa ofte de havde Brug derfor, naar de blot gave mig 2 Dages Varsel. Paa denne Maade har vi arbejdet sammen i god Forstaaelse hele Sommeren. Svendene har faaet mindst 15 Kr. hver Uge, uanset om de havde fuld Arbejdstid eller ikke; de have faaet yderligere Udbetaling, saa ofte de have forlangt det, og ere efter deres eget Udsagn særdeles godt tilfredse med at arbejde for mig. Man skulde herefter vente, at man skulde have Lov til at leve i Ro og Fred i god Forstaaelse med sine egne Folk, men Fagforeningens Bestyrelse har en anden Mening, den vil ogsaa vise, at den i Kraft af Mestrenes hidtil mangelfulde Organisation er i Stand til at kunne tyrannisere baade Mestre og Svende i dette Tilfælde er det gaaet værst ud over Svendene, idet de er blevne ledige mindst 14 Dage tidligere, end det ellers vilde være sket; jeg har endnu ikke lidt noget derved, da jeg selvfølgelig ikke gav mig Tid til at afvente Fagforeningens Indskriden, men straks opsagde de 2 af mine Svende, som vare i Fagforeningen, med de reglementerede 3 Dages Varsel, og selvfølgelig ved Afskeden opgjorde deres Regnskab og udbetalte deres Resttilgodehavende.

Hvorledes Fagforeningens Bestyrelse kan finde sig foranlediget til at blande sig i mine private Forhold, er mig ufatteligt, eftersom ingen af mine Svende nogensinde har beklaget sig, endsige paakaldt Bestyrelsens Assistance; den ene af dem var endogsaa aldeles uvidende om det foretagne Skridt, og den anden var, ialtfald efter sit Udsagn til mig, meget misfornøjet dermed.

Hvad er Fagforeningens Bestyrelses Mening? Skulde et eller andet af dens Medlemmer eller Andre have Lyst til at give et ærligt Svar herpaa skal jeg med Fornøjelse give Plads i Bladet.

Joseph Hauptmann.

Er man nu end saa nogenlunde vænnet til at se baade det ene og det andet betegnet som „Fagforenings-Tyranni", saa turde det dog være, at Malertidendes ærede Redaktør i dette Tilfælde sætter en hidtil ukendt Rekord for, hvad der kan gives Prædikatet „Fagforenings-Tyranni", naar han af ovenstaaende Skrivelse fra vor Afdelings Bestyrelse i Odense kan finde Anledning til at tale om baade „Krigssti" og „Overfald".

I sidstafvigte Foraar blev Resultatet af Forhandlingerne mellem vor Afdeling og Mestrenes Organisation i Odense, at man paa et Fællesmøde den 27. Marts v e d t o g, som gældende fra 1. April 1895 og mindst for et Aar, et Regulativ, hvis 3die Punkt lyder saaledes:

„Der udbetales mindst 17 Kroner om Ugen eller i Forhold dertil for mindre end 6 fulde Dage. Den sidste Fredag i hver Maaned opgøres Regnskabet, og Overskudet udbetales, selv om der ikke har været arbejdet hele Maaneden. Ved Arbejdets Ophør udbetales fuldt ud."

Nu er det imidlertid saaledes, at vor Organisation, i Kraft af moralsk Pligtfølelse, ikke alene alle Dage vil respektere de til enhver Tid gældende Bestemmelser, som vi maatte have truffet med Mestrenes Organisationer, men selvfølgelig ogsaa ville værne dem mod Overtrædelser, naar og hvor saadant maatte komme til vor Kundskab. I modsat Fald maatte vi ikke alene betragte saavel Underhandlinger som Vedtagelser for at skabe et ensartet og planmæssigt Grundlag paa Arbejds- og Lønforholdets Omraade for ret ørkesløse, men rent ud for Komediespil, i hvilket vor Organisation er for meget værd til at kunne optræde.

I den nøjeste Overensstemmelse med denne Opfattelse har vor Afdelings Bestyrelse i Odense været i det Øjeblik den, efter modtaget Anmeldelse om at Regulativet overtraadtes, gør de paagældende opmærksomme paa, at forsaavidt dette fortsættes, vil man føle sig forpligtet til at søge det forebygget.

Malermestertoreningen derimod betragter dette som „Malkonduite" endog i saa høj Grad, at den vedtager af denne Grund at indstille al videre Forhandling med den nuværende Bestyrelse i vor Afdeling, og Hr. Joseph Hauptmann slutter sin Fremstilling i Malertidenden med Spørgsmaalet: „Hvad er Fagforeningens Bestyrelses Mening?" et Spørgsmaal, til hvis Besvarelse der loves Plads i Bladet.

Mesterforeningens Standpunkt i dette Tilfælde skal vi ikke beskæftige os med her, men kun i Forbigaaende gøre den Bemærkning, at det træffende viser hvad Betydning den afbrudte Forhandling kunde have haft for os, som gaar til Forhandling ene og alene under den Forudsætning at fremskaffe ordnede Forhold, saaledes funderede, at de ikke skal kunne brydes af den første den bedstes „private Forhold."

Hr. H.s Spørgsmaal forekommer os mere interessant, idet det fremsættes efter at denne har besvaret det med, at Fagforeningens Bestyrelse vil vise, „at den i Kraft af Mestrenes hidtil mangelfulde Organisation, er i Stand til at kunnne tyrannisere baade Mestre og Svende." Man tør vel derfor gaa ud fra, at Hr. H. tænker sig Muligheden af, at der paa Spørgsmaalet kunde svares anderledes, en Betragtning vi fuldt ud deler, idet vi har tilstillet Hr. H. følgende:

Hr. Redaktør!

I Oktober-Numret af Deres meget ærede Blad afslutter De, under Overskrift „Fagforenings-Tyranniet", nogle Betragtninger med Spørgsmaalet: „Hvad er Fagforeningens Bestyrelses Mening?" for hvis Besvarelse De lover Plads i Bladet, og derved foranlediger mig til at fremsætte et Par Bemærkninger, idet jeg dog straks skal svare paa Deres Spørgsmaal.

Bestyrelsens Mening har været og vil alle Dage — saalænge Malernes Fagf. i Odense er Afdeling af „Malerforbundet i Danmark" — vedblive at være den, at med V e d t a g e l s e n af et Regulativ mellem Mestrenes og Svendenes Organisationer, tifvejebringer man en Overenskomst, som det maa være de paagældende Faktorers uafviselige moralske Pligt at respekterere og overholde, medens Ansvaret for eventuelle Overtrædelser ogsaa bliver disses, fra det Øjeblik saadanne er dem bekendte og fortsættes med deres Vidende og uden Paatale.

Hvis man ikke netop paa dette Grundlag byggede sit Samarbejde, saa indser jeg ikke, hvad der i al Verden skulde bevæge os til at søge Overenskomster med Mestrenes Organisationer, og ud fra denne Opfattelse har Bestyrelsen selvfølgelig handlet. I det Øjeblik den fik Meddelelse om, at der til Trods for det „v e d t a g n e" Regulativs Bestemmelse Punkt 3, som sætter mindste ugentlige Udbetaling til 17 K r o n e r, var Mestre og Svende, som satte sig herudover ved et „privat Forhold", i Følge hvilket den mindste ugentlige Udbetaling blev 15 K r o n e r for Eks., gjorde den straks opmærksom paa, at den agtede at søge denne Afvigelse fra Regulativet forebygget i Fremtiden. Fuldt ud korrekt handlet efter mine Begreber. — Hvor Bestyrelsen faar sine Meddelelser og Anmeldelser fra er komplet ligegyldigt, naar det blot viser sig, at de ere i Overensstemmelse med det paaklagede Forhold, og i saa Henseende dokumenterer Deres Fremstilling af Forholdet mellem Dem og Deres Svende jo tilfulde, at Bestyrelsen ikke er løbet med halv Vind, men iøvrigt kan jeg godt indskyde den Oplysning, at Bestyrelsen netop i dette Tilfælde modtog Anmeldelsen fra en af Deres Svende.

Maaske jeg maa gøre en Bemærkning naar De, i Indledningen af Deres Fremstilling, anfører, at Bestyrelsens Skrivelse fremkom til Trods for Udsigterne til, om faa Dage at faa fastslaaet Regler for en forhøjet Løn, som Mestrene uopfordret vilde tilbyde fra 1. April 1896.

Jeg indser nemlig ikke, at denne Udsigt i mindste Maade burde kunne influere paa Bestyrelsens Standpunkt i noget som helst Tilfælde. Men forøvrigt var den Udsigt jo intet værd, hvis den skulde realiseres efter det Princip, at den forhøjede Løn blot skulde betales af dem, der havde Lyst hertil, og dette bliver jo troligt, naar Mesterforeningen kan betegne det som „Malkonduite", at Fagforeningens Bestyrelse vil forlange det n u g æ l d e n d e Regulativ respekteret.

Med særdeles Agtelse
R u d o l f P o u l s e n,
Sekretær for Malerforb. i Danmark.

Strejke i Esbjerg.

I Følge Telegram af 2. ds. har Afdelingen i Esbjerg set sig nødsaget til at standse Arbejdet, da Mestrene nægte at underskrive et af Afdelingen for Maaneder siden fremsat Regulativ, der bl a. gik ud paa en Forhøjelse af Timelønnen til 40 Øre fra 1. Januar at regne.

Det er en Selvfølge, at ingen af Malerforbundets Medlemmer under disse Omstændigheder kan søge Arbejde i Esbjerg, før Meddelelse foreligger om at Forholdene ere ordnede.

Ved Redaktionens Slutning modtog vi Meddelelse om, at der den 2. ds. har været afholdt et Fællesmøde i Anledning af et Regulativ fremsat af Mesterforeningen. At Svendene ikke kunde modtage dette paa Bekostning af deres eget, vil let kunne indses, dog er den Mulighed ikke udelukket, at en fortsat Forhandling kan føre til en Afslutning af Konflikten i en nær Fremtid, medens Afdelingen selvfølgelig ikke kan acceptere alle de Bestemmelser, som Mestrene har paa deres Regulativ, og da navnlig ikke de der angaa Løn, og at Svendene skal holde sig med Værktøj.

Mestrenes Regulativ ser saaledes ud:

§ 1. Arbejdstiden i de 6 Sommermaaneder er fra 6—6 med ½ Time Frokost og 1½ Time Middag.

§ 2. Lønnen er 37 Øre pr. Time. Svendene holder sig selv med nødvendigt Værktøj, undtagen Anstrygere i Lim- og Oliefarve For Søndags- og Overarbejde (som saavidt mulig undgaas) betales et Tillæg af 16 pCt. For Natarbejde fra 8 Aften til 6 Morgen et Tillæg af 50 pCt. For Arbejde de to første Paaske- og Pintsedage et Tillæg af 100 pCt, og for Arbejde ¼ Mil uden for Esbjerg, herunder Fanø, betales et Tillæg af 16 pCt.

§ 3. For Akkordarbejde er Københavns Prisliste gældende. Regningen for en Akkord opgøres senest 14 Dage efter Akkordens og Regningens Aflevering. Udbetalingen for Akkordarbejde er 37 Øre pr. Arbejdstime.

§ 4. Den ugentlige Udbetaling sker om Fredagen paa Mesterens Bopæl eller andet Steds efter Aftale.

§ 5 I Tilfælde, hvor det bliver Mesteren bekendt, at en Svend ikke har tjent Daglønnen paa Akkordarb., er denne pligtig til paa Forlangende at opmaale og forlade Arbejdet samt nøjes med den Løn, han kan tilkomme efter Prislisten Overbevises en Svend om ulovligt Fuskeri, har Mesteren Ret til straks at afskedige ham eller indgive Klage til Fagf., som da dømmer Vedkommende.

§ 6. Opstaaet Strid ved slet udført Akkordarbejde kan kun bilægges ved Voldgift (2 Svende og 2 Mestre).

§ 7. Ingen Svend antages i Arbejde, som ikke er i Fagf., og ingen Svend maa arbejde for nogen, som ikke er i Mesterforeningen.

§ 8. Omgangsdrikkeri og Tobaksrøgning paa Arbejdet udenfor de almindelige Spisetider maa ikke finde Sted.

§ 9. 2 Dages Opsigelsesfrist er gældende for saavel Svenden som Mesteren, naar ikke anden tvingende Grund foreligger.

§ 10. Regulativet er gæl dende og kan kun opsiges fra en af Siderne med 3 Maa neders Varsel, første Gang til 1. Januar 1897.

Planm. Strejkeunderstøttelse.

I Henhold til Vedtagelsen paa Delegeretmødet, har Forslaget om Tilslutning til den planmæssige Strejkeunderstøttelse været til Afstemning i de forskellige Afdelinger. Som det vil erindres, vedtog Delegeretmødet, at Forslaget skulde have ¾ af de afgivne Stemmer for sig for at være vedtaget.

Resultatet af Afstemningen viser, at der i 16 Afdelinger er afgivet 24 Stemmer for, og 147 Stemmer imod. 3 Afdelinger har opgivet at have forkastet Forslaget, 1 Afdeling stemte ikke, og 2 Afdelinger have ikke meddelt noget Resultat.

I Henhold hertil er Forslaget om at slutte sig til Strejkeunderstøttelsen forkastet.

Julefest.

I Lighed med foregaaende Aar blev der Søndagen den 29de Dcbr. afholdt en Julefest i Malernes Fagforening for Medlemmernes Børn. I Festen, som afholdtes i Rømersgades Festsal, deltog ca. 300 Børn, (ca. dobbelt saa mange som forrige Aar) der beværtedes med Chokolade og Kager, foruden at hvert Barn erholdt et Stykke Legetøj og en Pose Godter. Efter Kl. 11 fortsattes Festen med Bal for de Voxne.

For Festen, der helt igennem var særdeles vellykket, fortjener Festudvalget al mulig Paaskønnelse.

Til Julefesten indkom følgende frivillige Bidrag.

D'Hrr. Farvehandlere A. Stelling 10 Kr., Beck & Jørgensen 5 Kr., I. D. Flüggers Filial 5 Kr., Valeur & Jensen 5 Kr., Holmblad & Co. Eftfl. 5 Kr, N. A. Andersen 4 Kr., Vilh. Hansen 5 Kr., Hans Trojel 5 Kr., C. H. Sie 4 Kr., Th. Andersen 4 Kr., F. Lademann 4 Kr., J. C Jensen 2 Kr., P. C. J. Andersen 2 Kr. L. P. H. 4 Kr, C. O. A 2 Kr. Alfr. Olsen 2 Kr., Axel Schübler 5 Kr., P. A. Fischer 5 Kr., Lemcke & Wegmann 4 Kr., L. Fraenkel 2 Kr., Antoni Bjørn 2 Kr, H. 1 K., Carl Carlsen 1 Kr., John. Johansen 1 Kr., H. Averhoff 5 Kr, P. Christiansen 2 Kr., Peter Andersen 2 Kr., F. Frederiksen 2 Kr., C Krüger 5 Kr., D. Monrad, nogle Genstande.

(Skænket Fagforeningen af ×) 30 Kr., Restauratør V. Hansen 1 Kr 40 Øre, Kelner Hansen 1 Kr., Rudolf Poulsen 2 Kr., L. Andersen 50 Øre, N. Voss 1 Kr., M. Slåtorn 50 Øre, Loldrup 38 Øre, Chr. Jørgensens Svende 3 Kr. 50 Øre, H. P. Larsen 1 Kr, H. C. Jensen 50 Øre.

H. G Nielsen, C. Schwartz, Rudolf Poulsen, L. Gunner og Hans Larsen, Billeder og Fotografier m m. til Tombolaen.

Carl Andersen, noget Tricotage, og fra en Del Medlemmer forskelligt Pynt til Træet.

For ovennævnte Gaver bringer vi hermed de ærede Bidragydere vor hjærteligste Tak.

Ærbødigst
Festudvalget.

Faneindvielse.

Afdelingen i Aarhus indviede Lørdagen d. 7. Decbr. sin Fane ved en Festlighed, hvortil man havde indbudt alle Malersvende, ogsaa de, der staa udenfor Organisationen, af hvilke dog kun ganske faa havde efterkommet Indbydelsen.

Afdelingens Formand P. Petersen aabnede Festen og bød Velkommen, hvorefter Journalist Sabro talte om Arbejderpartiets Fremgang og motiverede et „Leve for Fanen", som hermed udfoldedes. Typograf Simonsen fremhævede Organisationens Betydning i sin store Almindelighed, og sluttede med et Leve for Malernes Fagforening.

Endelig havde Weng m. fl. Ordet, og rettede en Opfordring til de Kolleger, som endnu stode „udenfor", om snarest at gøre fælles Sag med os og slutte sig til Afdelingen.

Efter at Formanden havde afsluttet den alvorlige Del af Festen fortsattes denne med et lille

Punchesold, hvor Taler og Sange afvekslede, og hvor i det hele taget en festlig Stemning uafbrudt gjorde sig gældende.

Rejsekassen.

Som Rettesnor for Indbetalingen af Rejseunderstøttelse bedes saavel rejsende Medlemmer, som Dhrr. Afdelingsformænd mærke sig følgende:

Rejseunderstøttesse, udover det i Lovene fastsatte Maximum af 20 Kr., kan under ingen Betingelse erholdes tidligere end Aarsdagen efter det første a Conto Beløbs Modtagelse paa hver 20 Kr. For Ex. Et Medlem hæver første Gang Rejse understøttelse den 15 Oktober 1894 og opnaar at faa den sidste Rest af de 20 Kr. udbetalt den 1. Febr. 1895. Det paagældende Medlems Ret til at hæve af de næste 20 Kr indtræde da først efter 15 Oktbr. 1895, men forsaavidt han da ikke straks modtager Understøttelse, men for Ex. begynder den 15 November, saa bliver det Aarsdagen for denne Dato indenfor hvilken han da kan hæve 20 Kr. og saa fremdeles.

For det Medlem som har benyttet mere end et Aar for at hæve de sidste 20 Kr. indtræder Retten til ny Understøttelse straks.

Selvfølgelig gælder det i alle Tilfælde at Vedkommendes Medlemsbog er i den lovbefalede Orden og erindres det om at Kontingent til Rejsekassen ogsaa skal betales i den Tid der medgaar til Rejserne.

Samtidig anmodes Dhrr. Afdelingsformænd om af anføre paa Medlemsbogens første Side Datoen for Rejsebogens Udstedelse og i Rejsebogen en Anmærkning ved Maximums fulde Udbetaling, der angiver Datoen for, naar Ret til Understøttelse igen vil indtræde, for den der i kortere Tid end et Aar har hævet Understøttelsens Maximum

Norsk „Malernes Fagblad."

Vore organiserede Kolleger i Kristiania, der i afvigte Aar har taget kraftig fat for deres egen Organisations Fremgang saavel som for at realisere Tanken om et Norsk Malerforbund, har paabegyndt Udgivelsen af et Fagblad, af hvis første Nr. det fremgaar, at Bladet foreløbig er tænkt at udkomme hvert Kvartal, men saasnart Midlerne tillade det, da hver Maaned.

Vi ønske vore norske Kolleger til Lykke med dette Foretagende, om hvis agitatoriske Betydning vi, efter det første Nummers Indhold at dømme, ingen Tvivl kan nære. Bladet er uddelt til alle Kolleger i Kristiania og desuden tilstillet de bestaaende Fagforeninger i Provinserne.

Klatter og Stænk.

Eksempel til Efterfølgelse. Lørdag den 28. December havde Firmaet Bernh. Schrøder, Nielsen & Hansen indbudt sine ca. 150 Svende med Familier til et Juletræ med Bal i Witmacks Lokaler. Børnene beværtedes med Chokolade og Kager og fik hver et Stykke Legetøj og en Pose Godter, foruden Julestads fra Træet. For de Voksne serveredes Smørrebrød med Snaps og Øl, samt endviderede Kaffe til Damerne, og hen paa Natten samledes man om Punschebollerne, hvor der udbragtes forskellige Skaaler. Til Herrerne omdeltes et autograferet, illustreret Julehæfte: „Terpentinduft" à la Blæksprutte, hvoraf et Par vittige Sange om Forreiningen i Amaliegade og om Forholdene paa Refsbaleøen foredroges af Forfatteren C. Kragh og modtoges med stormende Jubel.

En Sang: „Malersvendens Vise" tillader vi os at aftrykke

Mel af „Min egen Dreng."

En Malersvend det er en Ka'l
for sin og andres Hat.
Sig bare til ham: tag og „mal
mig den", straks ta'r han fat.
Med Pens'len i den højre Haand
han stryger op og ned.
Er der den rette Maleraand,
saa gør han god Besked.
Og bli'r han ked af „Vask og Strygning", saa
paa nyt han straks kan hitte;
han lader „roligt" „Farven staa",
og gi'r sig til at „kitte".

Bli'r stundom Dagen ham lidt lang,
saa gi'r han Tonen an
og korter Tiden med en Sang
— hver Maler synge kan, —
det kommer af med „Terpentin"
han stedse Ganen smør,
saa „Tonefarven" faar en fin,
en „Pimpe"-Stens Kulør.
Ja, og naar Dagen end'lig er forbi,
og han kommen er i Tøjet,
saa kan man se ham glad og fri
at „stryge" op ad „Strøget".

Med Maler'ns Almanak der ka'
sgu Wisbechs ej forslaa;
thi han har tidt „en Helligda'"
og tidt en lille „blaa"
Ja paa en Uge han stundom faar
af „Helligdage" fler
end der er i det hele Aar,
saa hedd'r det reparer.
Uh! naar den ikke „dækker" er det galt
— ja, Død og salte Pine —
for De kan tro, det er fatalt,
naar Døre ses at „grine".

Ja, Malersvenden er en Ka'l
for sin og andres Hat
Paa Kvist, i Kælder som i Sal
man bruge kan en „Klat".
Og hvem der trænger til hans Kunst,
de be'r ham ej omsonst,
han maler hvad de saa vil ha'
— han lever jo dera'.
Ja, og naar en Gang han saa har tjent
lidt op mod Millionen,
saa kan han ogsaa vær' bekendt
at „stryge" Professionen.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos. J Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

AF FORDOM BINDES. ALDRIG VI

Februar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

„Fagforenings-Tyranniet" og Sultepisken.

„Fagforenings-Tyranni!" raabes der fra Arbejdskøbernes Side, saa ofte Arbejdernes faglige Organisationer rører sig i en eller anden Retning, det være sig for at styrke Organisationerne ved forøget Tilslutning, for at forbedre deres Lønforhold og Arbejdsvilkaar, eller for at haandhæve og opretholde alt bestaaende Lønregulativer, Akkordpriser og de med Arbejdskøberne trufne Overenskomster om Grundlaget for Arbejdsforholdene i Fagene.

Dette Udtryk „Tyranni", der falder Arbejdskøberne saa hjemligt og sædvanemæssigt i Munden, naar det gælder om at anvende det paa Arbejdernes Organisationer, maa imidlertid ikke forbavse nogen; det bekræfter nemlig kun det gamle Ordsprog: „Tyv tror hver Mand stjæler", da man maa udlede det af Mestrenes egen mangeaarige Praksis og Erfaring. Det store Flertal af disse har jo i Følge gammel Sædvane aldrig betragtet Svenden som andet end et — ganske vist nødvendigt — Appendiks til deres Forretning, som en viljeløs Del af deres Bedrifts Maskineri, der i Et og Alt havde at rette sig efter sin Herre og Mester, og tilmed være denne taknemlig for, at han udviste den faderlige Bevaagenhed at være „Forsørger" for ham og hans Familie. Selv følte Mesteren sig naturligvis som staaende paa en Piedestal højt hævet over den Sfære, hvori de, som han i sit Hjærtes Godhed agerede Forsyn for, bevægede sig.

Da disse nu en skønne Dag fandt paa at slutte sig sammen og danne Fagforeninger, med det Formaal at stille Fordring om at være medbestemmende om de Forhold, hvorunder de skulde arbejde, saa følte Mestrene det, rent ud sagt, som en uhørt Anmasselse (jvfr. Oldermandens Udtalelser paa Malermestrenes Delegeretmøde i Aarhus 1894) af disse utaknemmelige Skabninger, der begyndte at tale om at kræve deres Ret overfor Mesteren, i hvem de i Stedet rettelig burde have set den i Velgørenhedens Kaabe hyllede Filantrop, og da lød for første Gang Raabet: „Fagforenings-Tyranni", og det var som raabt gennem et Tudehorn ind i en Bjergkløft, fra alle Sider kastede Ekkoet Raabet tilbage, det vilde slet ikke høre op igen, og er det endelig i de senere Aar stilnet lidt af saa behøves der kun den allersvageste Vibreren i Luften fremkaldt ved, at Arbejdets Kæmpe endnu halvt i Søvne rører en Finger eller en Fod og derved kommer til at sparke til noget af det „fra Fædrene nedarvede", for atter at kalde det frem fra et eller andet underjordisk Smug, hvor det i Stilhed har bevaret sin rumlende Tilværelse; thi det falder nemlig, som ovenfor sagt, Mestrene saa uendelig hjemligt i Munden, dette Udtryk: „Tyranni"; de er saa fortrolige med den Tanke — og har i mange Aar praktiseret den — tyrannisk og despotisk af foreskrive dem, der af en sær Naade har faaet Lov til at slæbe Udbyttet sammen til dem, Løn- og Arbejdsvilkaarene, uden at ville høre et Muk fra deres Side, saa at de i Arbejdernes Bestræbelser for at højne deres Livsbetingelser, for at faa et nogenlunde retfærdigt Vederlag for deres Arbejde, ikke kan eller vil se andet end Udslag af Tyranni, udøvet af Arbejderne mod de stakkels Arbejdskøbere.

Arbejdernes Løn er saa lav og Arbejdstiden saa lang, saa man skulde tro, at ethvert fornuftigt og humant tænkende Menneske vilde indrømme, at alle af Arbejderne benyttede lovlige Midler til at bringe deres Livsvilkaar i Overensstemmelse med snart det tyvende Aarhundredes Kulturs Krav om, hvad der forstaas ved en menneskeværdig Tilværelse, maatte være fuldt ud forsvarlige; men desuagtet møder Arbejdskøberne overalt, hvor de føler sig stærke nok, Arbejdernes Krav med Raabet „Tyranni", og samtidig sætter de et underjordisk Kaninarbejde i Gang for at komme Arbejdernes Organisation til Livs ved at berøve den deres Ledelse, og her kender de kun et Argument, „her slaas de ikke med Munden, her bliver Sultepisken hentet frem som en værdig

Pendent til „Fagforenings-Tyranniet", for at svinges om Ørene paa den Arbejder, der har haft Mod og Dristighed nok til at stille sig i Breschen for sin og Kammeraternes Sag. Naar han saa er bleven gjort brødløs og mør, skal han staa som et afskrækkende Eksempel for „alle Ligesindede", og har man først faaet Bugt med Lederne, saa mener man sagtens at kunne gøre det af med Resten. Her i København drømte Arbejdskøberne en Gang denne skønne Drøm; de mente ad denne Vej at kunne „løse Arbejderspørgsmaalet"; men hvor god end Viljen var, og det er den sandelig endnu, saa viste det sig dog snart, at det skønne Drømmesyn, som de i deres Iver havde antaget for det herligste Slaraffenland, paa nærmere Hold svandt bort som et luftigt Fata Morgana; Byen var nemlig for stor og Organisationen — Mestrenes naturligvis — heldigvis for sløj, til at de konsekvent kunde gennemføre denne „Løsning"; men vi har faaet Beviserne for deres gode Vilje i saa Henseende og for, at de trofast søger at bevare Traditionen, Tyranniet osv.

Thi har Mestrene her i København saaledes, grundet paa lokale Forhold, sløj Organisation og vel ogsaa for en stor Del paa enkelte Mestres mere trisindede og humane Syn paa Arbejderbevægelsen, ikke haft afgiort Held med dem i deres Bestræbelser for at sulte Fagforeningens Ledelse ud af Byen, saa synes det som om Mestrene i Provinserne, hvor vort Fags Organisationer tæller talrige Afdelinger, er til Sinds at tage Revance for deres københavnske Kollegers „Gaaen i Vandet" paa dette Spørgsmaal, og det skal unægtelig indrømmes dem, at Chancerne for ad denne Vej at naa et positivt Resultat, vilde være ikke saa lidt større for dem end for Mestrene i København, naar de ikke i dette Spørgsmaal vilde faa at bestille med en meget væsentlig bestemmende Faktor, nemlig „Malerforbundet i Danmark." Det er indlysende, at i en Provinsby med fra fem, ti, indtil tyve Mestre, skal der, i hvert Tilfælde for en gift Mand, ikke saa lidt Mod og Dristighed til for at stille sig i Spidsen for en Arbejderorganisation; thi dette lille Antal Mestre har selvfølgelig betydelig lettere ved at blive sammenspiste, i hvert Tilfælde paa Spørgsmaalet om at boykotte f. Eks. en Fagforeningsformand, end de mange Mestre i København, og der er sikkert ogsaa, i de fem Aar Forbundet har bestaaet, fra Provinsmestrenes Side gjort en Del i samme Retning. Det var jo ogsaa med dette for Øje, at Forbundet paa Delegeretmødet i November vedtog at støtte de Medlemmer, der bevislig blev boykottet af Mestrene paa Grund af deres Arbejde i Organisationens Tjeneste Det skulde ikke vare længe inden denne Vedtagelse kom til at træde ud i Livet, idet der i den seneste Tid er forekommet et i sin Art modbydeligt Udslag af Mesterfanatisme. En af vore Afdelingsformænd i Provinserne er bleven afskediget af sin Mester, hos hvem han har arbejdet i en lang Aarrække, og som det synes boykottet af de andre Mestre i Byen. Skønt det ikke direkte blev sagt ham, at Afskedigelsen var foranlediget ved hans Stilling som Formand for Fagforeningen, har man dog ad anden Vej faaet Vished for, at dette er Grunden, og at Meningen vel er den, at han, der har en stor Familie at forsørge, skal sultes ud af Byen. Kan man tænke sig en mere modbydelig og tyrannisk Trafik end denne. Hvad har denne Mand gjort, som, moralsk set, berettiger vedkommende Mester, til hvem han i Aarenes Løb maaske har maattet afsé i Tusendvis af Kroner af sit Arbejdsudbytte, til midt i den paa Arbejde daarligste Tid, skønt han havde Arbejde at kunne beskæftige ham med, at kaste ham og hans talrige Familie ud i Arbejdsløshedens store Intet. Svaret herpaa kan kun blive det, at han hverken har gjort andet eller mere, end hvad vedkommende Mester vel rimeligvis selv gør sig skyldig i, nemlig at have været et virksomt Medlem af sit Fags Organisation og derved vist, at hans Interesser naar noget højere end til det daglige Slid og Slæb.

Der vil maaske fra Mestrenes Side blive indvendt, at de organiserede Arbejdere gør sig det ikke til nogen Samvittighedssag at gøre en Skruebrækker brødløs, og som Følge deraf vil vi heller ingen Grund have til at blive forargede over et Tilfælde som nysnævnte. Det skal hertil bemærkes, at Skruebrækkerne, der med et foragteligt Spark kastes paa Porten af Kollegerne, og Fagforeningsmedlemmer, der paa Grund af sit Arbejde for Organisationen, af Mesteren bliver gjort brødløs, aldeles ikke kunne stilles analoge med hinanden, fra hvilken Side man saa vil sé Sagen. Skruebrækkeren er jo nemlig et Individ, der i Følge sin selvvalgte Stilling som Forræder mod sin Sag og sine naturlige Forbundstæller, efter alle almindelige Retsbegreber kun kan gøre Fordring paa Alles Foragt, selv og ikke mindst deres, som han for Judaspengene har solgt sig til, og paa en summarisk Afstraffelse uden Lov og Dom, naar man kan faa fat paa ham; men denne Maalestok kan dog vel ikke anlægges paa den organiserede Arbejder, der jo kun gør det, som mangen Mester sætter en Ære i inden for sin Kreds. Først naar Mestrene kunne opvise et Tilfælde, hvor organiserede Arbejdere have nægtet at arbejde for en Arbejdskøber, fordi han staar i Ledelsen eller paa anden Maade er virksom for sin Organisation, har de fundet et Tilfælde, der kan stilles analogt med hint, og da kunde de med nogen Ret tale om Fagforenings-Tyranni; men et saadant Tilfælde vil d'Hrr. Arbejdskøbere have noget vanskeligt ved at finde; det eksisterer ikke i Arbejderpartiets Annaler.

Det kan vel ventes, at Mestre i andre Byer vil forsøge at følge det Eksempel, som her er givet; men i saa Fald skal de faa at føle, at det i Længden vil blive en dyr Historie for en sølle Provinsmester paa den Maade at ville agere Stormbuk mod Arbejdernes Organisationer, idet Malerforbundet selvfølgelig ikke roligt vil se paa, at dets Medlemmer gøres brødløse af denne Grund, men vil ganske simpelt tage Repressalier overfor de Mestre, der i Fremtiden maatte indlægge sig størst Fortjeneste paa dette Omraade, med andre Ord om fornødent vende Sultepisken mod dem selv, pille nogle af de værste ud af Flokken og lade dem springe over Klingen, saa kan man vel betage Resten Lysten til, i hvert Tilfælde alt for aabenlyst at give deres arbejdervenlige Følelser Udtryk paa ovennævnte Maade. Med disse

Bemærkninger henstilles det til d'Hrr. Mestre, i Særdeleshed i Provinserne, at tage dette Spørgsmaal under alvorlig Overvejelse, om det dog ikke i Længden maatte være mest formaalstjenligt, saavel for dem selv som for Svendene, at anerkende Organisationerne som de rette Repræsentanter for Arbejderne og dermed naturligvis ogsaa disses Ledelse.

C.

Pligter.

Er der nylig gjort Skridt til at faa de Kolleger, der hidtil har staaet udenfor vor Organisation, i Tale, saa kunde der maaske være ikke mindre Grund til at vende Blikket indad, og tales en lille Smule ved indbyrdes; thi ved rolig Eftertanke vil man efterhaanden komme til den Slutning, at det, at den særlige Henvendelse har været nødvendig, har sin Begrundelse i, at man hidtil har ladet alt gaa sin egen skæve Gang, og at den enkelte har ladet sig i en alt for høj Grad lulle hen i en magelig Bevidsthed, stolende paa de andre, og de andre har gjort ligesaa. Det har i alt for liden Grad været lagt det for Dagen, som burde være Kendetegnet for ethvert Foreningsmedlem, Følelsen af, at man har Pligter overfor sin Organisation.

Stiller vi hverandre det Spørgsmaal: Hvorledes er disse Pligter blevne opfyldte? tror jeg næppe en eneste af os tør svare: Jeg har opfyldt dem tilfulde; thi den før nævnte Henvendelse beviser det modsatte.

For at begynde med Begyndelsen og nævne den første og simpleste Pligt, Betalingen af Kontingentet, maa man bekende, at her staar det ikke saa lidt tilbage i at være fuldkomment.

Det naturligste vilde være, at man altid var forud med Betalingen. Det maa man alle andre Steder og i alle andre Forhold. Ydelsen først for at komme til at nyde. Driftskapitalen maa først indsættes, før man kan vente Fordele deraf. Dette har saa langt fra været Tilfældet hos os, at vi tværtimod hidtil hvert Halvaar, naar Medlemslisten skal revideres, har staaet overfor den sørgelige Nødvendighed at maatte slette saa denne, saa hin paa Grund af Restance. Og ikke alene dette. Overmaade mange Medlemmer praktiserer i denne Retning en, naa, hvad skal man kalde det: Efterladenhed! der nær grænser til det utilladelige, og endnu yderligere med en Udholdenhed, der ofte bringer de Kolleger, som besørger Foreningens Funktioner, til Fortvivlelse og i alle Tilfælde forvolder dem en Hoben ekstra Ulejlighed, vedblivende kan holde sig paa samme Standpunkt. „I Dag bliver jeg ikke slettet De kender mig jo nok deroppe og véd, at jeg kommer osv.; det kan godt vente til Lørdag.“ Men det faar ikke saa sjældent Lov at vente længere.

Kommer man endelig, lader man sig af en eller anden Grund bevæge dertil, ja, saa er man dog ikke saa kæk, at man betaler alt hvad man burde. Nej, saa kunde man jo om fjorten Dage ikke komme til at staa paa samme Stade. Undskyldninger mangler man jo ikke, dem har man nok af. Der er saa mange andre Ting, man skal bruge Penge til. Undertiden maa man jo ogsaa spasere lidt, sommetider endog meget, og saa er det jo altsammen ikke saa nemt at komme over.

Dette er altsammen rigtigt. Undskyldningerne er gode nok. De har ogsaa den Fordel, at de ikke bliver gamle, de kan godt bruges en Gang til, ja flere Gange, naar man atter bliver mindet om, at man har en Pligt til at efterleve de Regler, man en Gang har undergivet sig.

Men disse Undskyldninger gælder slet ikke, selv om de i et givet Øjeblik kunde være sande; thi man maa dog indrømme, at vort Bidrag er saa ringe, saa man efter min ringe Fatteevne slaar sig selv for Munden, hvis man vil paastaa, at man ikke har Raad til at betale det. Og denne Paastand falder aldeles til Jorden overfor den Opfattelse, jeg har, og som jeg ikke betvivler er den rigtige, den nemlig, at man maa betragte Organisationen som den Faktor, den Forretning, gennem hvilken man har sin Indkomst, og netop saa stor en Indtægt, som man har; thi uden Organisation vilde den Fortjeneste, man har, være meget ringere, og de Forhold, hvorunder den erhværves, endnu mere anarkistiske, og ud herfra vil foran nævnte Undskyldning kun tjene til at belyse egen Uvidenhed, naar den fremføres. Nu vil man sige: Der er jo dog mange Kolleger, som har nydt de samme Fordele, uden at yde en eneste Smule, og ikke dette alene, de har stadig staaet som en Hindring i Vejen for os, hvor det vilde have været mulig at tiltvinge os større Fordele. Dette er rigtigt; men det er tillige en svær Selvanklage; thi hvorfor har alle, som har været med til at nyde, ikke ogsaa været med til at yde? Fordi vi har forsømt vor Pligt. Havde vi ikke gjort det, saa havde vi ikke haft nødig at sætte et særligt Apparat i Gang for at de, som staar udenfo , ogsaa skulde komme med. Vi havde tværtimod for længe siden gjort dem opmærksom paa, at de havde de samme Pligter, som vi, skønt de hidtil ikke kan eller har villet forstaa det.

(Fortsættes.)

Fra Afdelingerne.

Esbjerg. Som meddelt i forrige Nr. nedlagdes Arbejdet den 2. Januar. Den forløbne Tid har ikke bragt nogen Forandring i Situationen og Strejken vil blive fortsat indtil der er opnaaet Godkendelse af en Timeløn af 40 Øre, der er det væsentligste Punkt hvorom Striden staar.

Allerede for et halvt Aar siden averteredes Mestrene om at man fra 1. Januar stillede Fordring om 40 Øre, og de Mestre der har villet har altsaa haft god Tid til at regne med dette Forhold, som ikke kan have influeret paa alt den Gang indgaaede Tilbud. Ikke destomindre forløb det halve Aar uden at Mestrene gjorde sig den Ulejlighed at rejse nogen Indvending mod det fremsatte Regulativ, medens det derimod bragtes til Kundernes Kundskab, at Arbejdspriserne vilde blive forhøjede paa Grund af Arbejdslønnens Stigning. — Der var vel derfor

nogen Grund for Svendene til at antage, at Regulativet vilde blive godkendt uden Ophævelse, og det maatte derfor vække nogen Forundring da Mesterforeningen istedet herfor fremsatte et af den udarbejdet Regulativ (se forr. Nr.) og meddelte at herudover gik man ikke. Et Fællesmøde herefter førte ikke Sagen videre, ligesaalidt som det lykkedes Forbundets Sekretær, der havde indbudt Mestrene til et Møde den 28. Januar, at bringe det videre end til, at Mestrene vilde stryge Bestemmelsen om Omgangsdrikkeri og Tobaksrygning, samt en Dito om at Svendene skulde tillægge forskelligt Værktøj ved Arbejdets Udførelse. Temmelig renonce i Argumenter overfor Sekretærens Forestilling af det berettigede i Svendenes Fordringer, og uden at besvare Forespørgslen om Grunden til Modstanden mod de 40 Øre, afbrød Mesterforeningens Formand brat Forhandlingerne ved at erklære, at hans Tid ikke tillod ham længere Ophold, men at Mestrene fastholdt 37 Øre. De øvrige Mestre sluttede sig hertil ved ligeledes at bryde op — og videre Forhandling maa derfor betragtes som udsat, indtil en skønne Dag d'Hrr. maatte finde at Turen er kommet til dem at indbyde Svendene og meddele at Regulativet godkendes. Indtil dette sker fortsættes Strejken i Esbjerg.

Holbæk. Afdelingen fører for Tiden Underhandlinger med Mestrene om noget saa beskedent som en Timeløn af 33 Øre, stigende med 1 Øre henholdsvis i 1897 og 1898.

Nu kan det vel nok slaas fast, at det vil være temmeligt ligegyldigt hvor ubetydelig en Forbedring der tilsigtes fra Svendenes Side, d'Hrr. Arbejdskøbere genere sig ikke for at give Afslag og de Holbæk-Mestre har derfor til en Begyndelse svaret, at de vil give: „de første 2 Aar efter udstaaet Læretid 27 Øre, herefter 31½ Øre til Svende, som ikke kunne paatage sig Aaring, Marmorering, og 33 Øre til de, der er i Besiddelse af Dygtighed nok hertil." Denne Klassificering fremsat af Folk, som vistnok ynder Prædikatet „Læremestre" er ret betegnende, men vil selvfølgelig ikke blive akcepteret af Afdelingen, der fastholder sin Fordring, hvorfor Tilgang frabedes indtil nærmere foreligger.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København K.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Formændene i Forbundets forskellige Afdelinger:

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
Hillerød.	V. Olsen, Jærnbanevej 111 A.
Helsingør.	A. V. Nielsen, Sudergade 9.
Roskilde.	Axel F. Hacke, Skomagergade 14.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	H. P. Jensen, Løvegade 305.
Køge.	H. C. Hove, Rosenlund.
Nykøbing F.	A. H. Petersen, Jappesgade 14.
Nakskov.	A. Carlsen, Nørrevoldgade.
Odense.	C. W. Jørgensen, Brogade 1.
Nyborg.	C. Hansen, Hyrdehuset.
Aalborg.	T. C. Sørensen, Niels Ebbesensgade 31.
Horsens.	Joh. Kierkegaard, Allégade 2.
Randers	Carl S. Hansen, Provstegade 9.
Aarhus.	P. Petersen, Skovvejen 12.
Vejle.	V. Larsen, Koldingvejen 13.
Fredericia.	Johannes Olsen, Kongensstræde 35.
Kolding.	Hejn, Allégade 15.
Esbjærg.	B. Hauptmann, Skolegade.
Varde.	V Olsen, Nicolajkirkegade.
Skive.	J. P. Nicolaisen Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Svendborg.	H. Rasmussen, Græsholmene.

C. W. Jørgensens

Tapethandel. Odense.

Anbefaler et stort Udvalg af Værker for Malere til Original-Pris uden Opslag til Told etc.

Særlig fremhæves:

Langes Ornamentskat, 70 Blade	Kr. 22,50
„ Ornamenter fra Nutiden, 20 Blade . .	- 10,80
„ Moderne Loftskitser i Farver, 10 Bl.	- 10,80
Eug. Müllers Motiver for Malere, 21 Blade . .	- 3,60
„ Loftskitser, 25 Blade	- 4,00
Pfannmüllers Motiver for Malere, 25 Bl., Lystryk	- 5,40
W. Steins Loftmalerier i Farver, 20 Blade .	- 11,25
*Hoffmanns Ornamentskat, 24 Hefter à 4-5 Bl., pr. Hefte	- 0,90
* „ dekorative Forbilleder, 1 Hefte med 5 Blade hver Maaned, pr Hefte . .	- 0,90
„ Planteatlas, 80 Blade med 800 Planter og Blomster i Farvetryk	- 10,80
*Petzendorfers Skriftatlas, Alfabeter, Monogrammer, Vaabner etc. 20 Hefter à 8 Bl., pr. Hefte	- 0,90
v. d. Burghs Træ- og Marmormaleri med Anvisning, 36 Blade i Farvetryk . .	- 13,50
Jordans Farveskala, Træ og Marmormønster, over 600 Farver, Træ- og Marmorprøver . .	- 6,50
*G. Woithes Schabloner i naturlig Størrelse, 4 Hefter á 12 Blade 66/95 cm. pr. H. . .	- 9,25

Alfabeter, Schabloner og Pauser i stort Udvalg.
Nærmere Oplysninger gives beredvillig.
*) Kan leveres heftevis.

Malerværksted.

Da jeg hæver min Forretning som Malermester i Esbjerg, er mit gode Værksted at faa til Leje for en dygtig Maler, Nærmere Underretning hos

C. Cruusberg.
Torvegade. Esbjerg.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

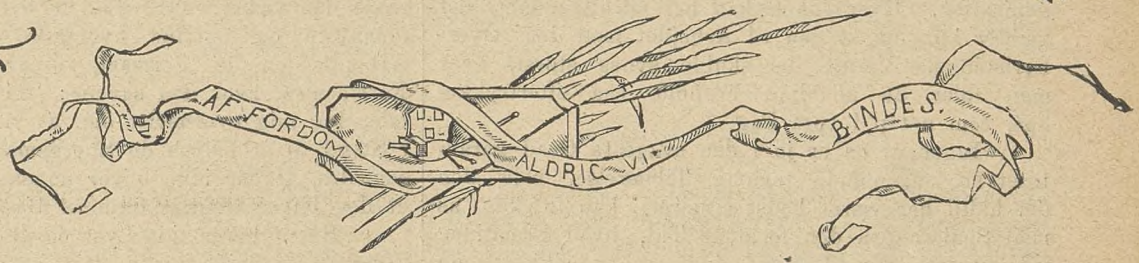

Marts. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

Til Overvejelse.

Det vil være de allerfleste af vore Medlemmer bekendt i hvor høj Grad Agitation formaar at vække selv den mest efterladne, ligesom det er et Faktum, at man kan støde paa Efterladenhed og Ligegyldighed, selv overfor de Bestræbelser, der absolut direkte gaar i Retning af at skabe taaleligere Levevilkaar for den slettest stillede.

De nuværende faglige Organisationer afgive i saa Henseende uomstødelige Beviser i begge Retninger.

I større eller mindre Udstrækning, har det været nødvendigt i alle Fag at agitere for Tilslutning til de faglige Foreninger, som alle uden Undtagelse have det samme Formaal, nemlig ved forenede Kræfter at hidføre en Forbedring af Arbejdernes økonomiske Eksistens, et Formaal, som man skulde synes tilstrækkeligt til, uden anden Paavirkning, at samle om sig hver enkelt Arbejder. Saa meget mere skulde dette synes klart, som ej en eneste faglig Organisation har undladt at godtgøre, at den ogsaa har kunnet realisere sit Formaal samtidig med at give Bevis for, at i hvor høj Grad dette har været Tilfældet, altid har været afhængig af den Tilslutning, den har været Genstand for fra det paagældende Fags Arbejdere.

Og dog findes der endnu Arbejdere, som synes upaavirkede af hvad der foregaar omkring dem. I visse Fag er det Tilfældet mere end i andre, og man søger uvilkaarligt efter Grunden hertil og spørger sig selv om dette bunder i større Intelligens og Forstaaelse af Situationen hos det ene Fags Arbejdere end hos det andet, og finder let at det ikke er saa; der hører jo nemlig kun et Minimum af Fornuft til for at kunne begribe Organisationens Betydning og Nødvendighed, og man maa derfor forudsætte andre Aarsager for det Factum, at ikke alle Arbejdere have sluttet sig til Organisationerne. —

Som den mest fremtrædende Aarsag finder man da en uforsvarlig Ligegyldighed; et Ræsonnement, der siger, at det hele nok vil gaa selv om jeg ikke er med, er ikke ualmindeligt. Det lyder saa beroligende for den, der fremsætter det og medfører den Behagelighed at fritage Vedkommende for enhver Pligt og Besværlighed af den Art, der altid vil være forbundet med Arbejdet for bedre Kaar. At den enkelte ingen Ret har til at føre dette Ræsonnement, er selvindlysende nok; thi hvorfra skulde den Ret komme? Særrettigheder paa dette Omraade bør ikke eksistere, og Rettighed af den Beskaffenhed lige saa lidt i sin store Almindelighed. Det bør være en moralsk Forpligtelse for hver enkelt, at gøre sit mest mulige for, ad den eneste Vej, der staar Arbejderne aaben, nemlig Organisationens, at skabe de bedst mulige Betingelser for taaleligere Levevilkaar. saavist som den enkeltes Undladelse heraf rammer andre end den paagældende selv.

Ligegyldighed bør derfor allermindst taales paa et Omraade som dette. I de bedst organiserede Fag taales den heller ikke. Her bliver den, der ikke er med, betragtet som værende imod og vurderet derefter.

Hos os har dette hidtil ikke gjort sig gældende i saa høj Grad. I en Række af Aar blev der ikke lagt synderlig Vægt herpaa, selv om der vel alle Tider har været flere eller færre, som efter yderste Evne har gjort et betydeligt Arbejde for at formindske indifferente og ligegyldige Kollegers Antal. I de seneste Aar har den Anskuelse imidlertid vokset sig stærk, at man bør stille det bestemte Forlangende til enhver Kollega, at slutte sig til den faglige Organisation og eventuelt afbryde al Kollegialitet med den, der ikke ad anden Vej skulde vise sig modtagelig for Forstaaelsen af Solidaritetsfølelsens allersimpleste Grundsætninger.

Nu nærmer vi os Afslutningen paa en Vinter, der har været mild hvad Vejrliget angaar, men haard som den haardeste, hvad Arbejdsløsheden be-

træffer. Aar for Aar bliver Arbejdsløsheden større og Betingelserne for at kunne leve som Mennesker, i tilsvarende Grad mindre. Maatte denne Kensgerning da ikke være vel egnet til at skabe sig den mest fuldkomne Organisation og derigennem dæmme op mod de planløse Samfundsforhold, som saa hensynsløst spærrer os ude fra Retten til en menneskeværdig Tilværelse? Lad da den sidste Rest af Vinteren være viet en ihærdig Agitation for vor Organisation. Hver enkelt kan her udrette noget, det gælder kun om at gaa til Arbejdet med den Overbevisningens Varme, der skulde synes størst, hvor man føler de uheldige Forhold saa eftertrykkeligt, som netop i vort Fag.

Ingen af os er jo i den svageste Grad garanteret en nogenlunde taalelig Tilværelse, selv den der hidtil har været bedst situeret, kan jo kun se med Sindsro paa den forløbne Tid, hvad Fremtiden vil give er derimod skjult, kun et er sikkert, og det er, at den, der lægger Hænderne i Skødet gør sig til Medskyldig i de Forhold, hvorunder han selv og Kolleger maa leve.

Derfor Kolleger! Hver Mand som Agitator fra nu af, og naar vor Medlemsfortegnelse den første April skal udarbejdes, saa skal vi let kunne tælle de Kolleger som ikke vindes igennem Agitation, thi deres Antal vil sikkert blive ringe.

Pligter.

(Sluttet.)

Det er en Kendsgærning, at naar man dagligdags drøfter de Spørgsmaal, der, om jeg saa maa kalde det, er brændende indenfor vort Fag, de Krav, ved hvis Gennemførelse man, om end ikke vilde skabe fuldt betryggede Forhold, saa dog komme et godt Stykke fremad, kommer man stadig til det Resultat, at vi er for svage, der staar for mange udenfor, og de ville stadig staa i Vejen for Kravenes Gennemførelse. Rigtigt nok! men hvorfor staar den Hindring os i Vejen? Selv om Sammenslutning er et Tidens Tegn — det ligger saa at sige i Luften —, er der dog mange, ja man maa vel formode alle dem, som endnu staar udenfor, som ikke af sig selv kan se Sammenslutningens Nødvendighed og Betydning. De skal gøres opmærksom derpaa; det skal gøres dem forstaaeligt, at de ogsaa har Lod og Del i det hele. Og naar de ikke selv har været saa klartseende, hvem er saa vel nærmest til at oplyse dem? Ja, ingen er vel nærmere dertil en vi. Vi, som hver Dag arbejder sammen med dem. Vi, som hver Dag færdes sammen og er gode Venner og Kammerater med dem. Vi, der alt har erkendt hvilken Vej, der skal gaas, vi har den uafviselige Pligt overfor os selv og overfor Samfundet som Helhed at gøre det. Mange vil indvende, de har ikke Evner dertil, de savner selv tilstrækkelig Forstaaelse til at kunne bibringe andre en saadan. Her kan jeg ikke undgaa at komme tilbage til det, som jeg ofte har nævnt, Pligten.

Fagforeningen afholder ca. et halvt Hundrede Møder om Aaret, og hvorfor? Netop for at dens Medlemmer skal have Lejlighed til at erhverve sig Forstaaelse af, hvilken Betydning Foreningen har, og hvorfor den er til; men hvorledes bliver disse Møder benyttede? I al Almindelighed maa man desværre bekende: slet ikke. Her var det ethvert Medlems Pligt at møde ved hvert eneste Møde og tage Del, gøre sig bekendt med alt, hvad der rører sig inden for Foreningen og altid vide Besked med, hvorledes den virker. Vi vilde derved i høj Grad kunne opmuntre og opildne hverandre til nyt og kraftigt Arbejde for de Formaal, vi har sat os, og bringe Forstaaelse, hvor den savnes; thi saa aandskraftige føler jeg mig overbevist om, at vi er, at vi selv er i Stand til at belyse de Spørgsmaal, der ligger for, saaledes, at der ikke bliver nogen Side deraf, uden at den bliver trukket frem til Beskuelse.

Hertil hører lidt Lyst og Begejstring for endrægtigt Arbejde, men fremfor alt Følelsen af, at det er enhvers Pligt ikke at lade denne sttaa i Stampe, men lade den udbrede sig, bringe den videre ved enhver Lejlighed.

Der er en Svaghed, man er meget tilbøjelig til at henfalde i, den, at man ræsonnerer som saa: Vi har jo en Bestyrelse, som varetager Foreningens Interesser, og derigennem vore, og dermed lader man alt slentre roligt videre. Det er vel sandt, at Bestyrelsen har Pligter, men jeg maa dog hævde, at de Pligter, dens Medlemmer har udover dem, som et hvilket som helst andet Medlem har, kun ere de, der bestaar i de med Foreningens rent forretningsmæssige Gang forbundne Anliggender, og at ordne og lægge disse til Rette for Medlemmerne.

Det brede demokratiske Grundlag, hvorpaa de moderne Fagforeninger ere byggede, taaler ingen Ledelse der er udstyret med Magt og Myndighed til at ordne og dirigere det hele, faa over for de mange. Fagforeningernes Styrke bestaar tværtimod i at hver enkelt tænker, i at hver enkelt er medbestemmende om det som angaar alle, at hver enkelt føler Begejstring for, føler Fortrøstning til, at det vi kæmper for kan bringes til Sejr, naar blot hver enkelt er det som først og fremmest er det vigtigste, er besjælet af en levende Pligtsfølelse og efter fattig Evne gør sit til at løfte Byrden.

Kolleger! Er mange af vore Svagheder trævlet fra hverandre og maaske trævlet lidt for meget op og stillet i lidt for grel Belysning, føler jeg mig dog overbevist om, at meget deraf er sandt. Lad os derfor begynde hver især med at gøre det usandt. Har der været Pligter, som er blevne forsømte, lad os da begynde jo før jo heller med at opfylde dem. Lad os fra nu af tage fat, at vi i Aar kan naa et stort Skridt henimod det, som er en Nødvendighed for at virkeliggøre vore Formaal, en kraftig Organisation, en Organisation, som omfatter alle Fagets Udøvere, en Organisation, hvor ikke alene alle er med i Tallet, men ogsaa er med i det, som er lige saa vigtigt: Forstaaelsen af Organisationens Betydning.

Nr. 527.

„Randbemærkninger".

Under denne Overskrift har „Dansk Malertidende", i sit Januar Nr. givet Plads for følgende:

Hr. Redaktør!

Undskyld mig, men kender De Babylons Forvirring? Ja, det gør De naturligvis, eftersom De har læst Deres Bibelhistorie. Som en Selvfølge deraf, er De ogsaa med paa de forskellige Nutidsbedrifter, f. Ex. Malermestrenes Sammenslutning udi den gode Stad Odense, den er minsandten enestaaende: „Mød i Dag!! Mød i Morgen!!" Stadigvæk glimre de ærede Herrer ved almindelig Fraværelse, til stor Skade for dem selv og Andre. — Naa, nok om det — De maa jo vel ogsaa kende vort smukke Oppositionsparti, som kalder sig Fagforeningerne — større Forvirring kan næppe findes, selv om man gaar op til Ovenstaaende (nemlig Babylons). Sér De, at slaa ihjel er ingen Sag, det synger Holger Drachmann saagar om paa Landevejen; men at slaa sig selv ihjel, det synger de ærede Fagforeninger ikke om, og saa, Hr. Redaktør, jeg forsikrer Dem, de gør det alligevel. Jeg talte forleden Dag med et Medlem af de bekendte Fagforeninger han sagde: „Noch ist Polen nicht verloren; aber gor'en saa gor'en"; om Vedkommende er fra Syd- eller Nordpolen véd jeg ikke; men jeg tror nærmest, at han er fra Mellemafrika — det, der ligger lige skraas for Itzehoe. — I Herrer, jeg siger i Herrer Førere af den forvanskede Tid, vi lever i — kom an —, lad os krydse en Kaarde og sé, hvad den nuværende Socialisme alias Fagforeningerne egentlig baseres paa, om det er det rette nutidssvarende eller hvad?

Hr. Redaktør, gør mig den Tjeneste at optage Ovenstaaende i Deres ærede Blad, og jeg vil forsikre Dem om, at jeg skal være Deres taknemlige, men alligekampfærdige

Correggio

Med al Respekt for den „Forvirring" der i sin Tid hjemsøgte Babylon, tror vi godt, med „Correggio", at denne har sit Sidestykke paa visse Steder i Odense. Det forekommer os saaledes, efter ovenstaaende at dømme, at selve „Correggio" har faaet sig en forholdsvis antagelig Part af samme tildelt. Vi mindes nemlig ikke i lange Tider at have set større Portion Vaas, end der lyser ud af hver Linie i ovenstaaende.

I Malertidendens Sted tror vi, at have villet henvise „Correggio" til Redaktøren af Hønseavlertidende, Maler og Mekanikus N. Nielsen, i hvis meget ærede Blad der af og til findes noget med lige saa lidt Fornuft i, som det forekommer os, at „Correggio" har forsøgt sig med i dette Tilfælde.

Medlemsfortegnelse.

I Henhold til Vedtagelsen paa sidste Delegeretmøde, vil der først i April udkomme en trykt Fortegnelse over samtlige Medlemmer af Malerforbundet.

For Provinsafdelingernes Vedkommende opfordres derfor d'Hr. Afdelingsformænd til at tilstille Forbundets Sekretær, senest 1. April, en Fortegnelse over samtlige Medlemmer, disses Løbe-Nr. og Angivelse af hvornaar indmeldt samt tillige en Fortegnelse over de Kollegers Navne, som eventuelt endnu maatte staa udenfor Organisationen. Endvidere bedes anført Datoen for den paagældende Afdelings Oprettelse.

For Københavns Vedkommende erindrer vi om, at udover 13 Ugers Restance med Kontingentet vil medføre absolut Udslettelse og i Henhold til Lovene bevirke, at den Paagældende ikke atter vil blive optaget forinden Restancen er betalt.

Det ligger i Sagens Natur, at det maa være ethvert Medlems Pligt at agitere for at indskrænke „Udslettelserne" til det mindst mulige.

Fra Afdelingerne.

Viborg. I denne Afdeling har Arbejds- og Lønforhold hidtil manglet et ensartet Grundlag, hvad nu i al Fald er afhjulpet, idet Afdelingen ved mindelig Overenskomst med Mestrene har fastsat et Regulativ herfor. Mindste Timeløn er ifølge dette 30 Øre, for Overarbejde 35 Øre til Kl. 9, og derefter 40 Øre, som ogsaa vil være at betale for Søn- og Helligdagsarbejde. Arbejdstiden er forkortet til 10 Timer pr. Dag, ligesom Kost og Logisystemet hos Mesteren er afskaffet. Svendene har forpligtet sig til ikke at udføre Arbejde for egen Regning indenfor det Tidsrum, hvori de ere i Mestrenes Arbejde.

Om end det opnaaede ikke er særligt imponerende, saa er det ikke destomindre af ikke ringe Betydning, sammenlignet med de rent planløse hidtidige Forhold, og som et første Forsøg paa Organisationens Værd ret tilfredsstillende i Øjeblikket.

Kolding. Afdelingen her har indledet Forhandling med Mestrene om en Forkortelse af Arbejdstiden til 10 Timer og en Forhøjelse af Lønnen til 35 Øre. Herpaa har Mesteren svaret med at tilbyde henholdsvis 10½ Time og 33 Øre, et Tilbud som d'Hrr. yderligere vil have fastslaaet gældende for 5 Aar.

Det ligger i Sagens Natur, at Afdelingen ikke har kunnet sluttet sig hertil. Alene en Arbejdsdag af 10½ Time bør høre en svunden Tid til, og kan fornuftigvis ikke opføres paa vort Regulativ, nu hvor ingen kan være blind for, at en Arbejdsdag paa 10 Timer i og for sig allerede maa siges at være for lang. Men ogsaa 35 Øre maa være en saa beskeden Fordring, at d'Hrr. Mestre, ved fornyet Overvejelse, forhaabenlig vil gaa med hertil, saaledes at det kan undgaas at lade den gennemføre ved Arbejdsstandsning.

Randers: Om delvis Ændring og Forhøjelse af enkelte Punkter i det hidtil gældende Regulativ, har der her været ført Underhandling med Mestrene, uden at det dog hidtil er lykkedes at opnaa nogen Overenskomst. Som Følge heraf er den Mulighed jo ikke udelukket, at en Konflikt vil kunde finde Sted, forudsat da at Mestene ikke ved fornyet Forhandling vil kunne række sig lidt videre end de hidtil har ment at burde.

Holbæk. Uden Konflikt er det lykkedes Afdelingen at formaa Mestrene til at gaa bort fra deres Forslag om tre Lønklasser mellem 27 og 33 Øre, og derimod gaa med til et Regulativ med en

laveste Løn af 33 Øre, stigende med 1 Øre de to efterfølgende Aar, saaledes, at der vil være opnaaet 35 Øre fra 1. April 1898. Regulativet, som skal kunne opsiges med 3 Maaneders Varsel til hvert Aars 1. April, er altsaa foreløbig gældende til 1ste April 1899.

Slagelse. Istedetfor H. Jensen, der er fratraadt som Formand, er Marius Larsen valgt.

Nakskov. A. Carlsen er bortrejst og Joh. Struve har foreløbigt overtaget Hværvet som Afdelingens Formand.

Klatter og Stænk.

Helligdage. I „Malersvendens Vise" i Januar Numret af Fagtidende 3die Vers 4de Linie, har Sætternissen været paa Spil, idet der er kommen til at staa „Vej" i Stedet for „Væg". Naa, Herregud, den lille Djævel har vel vidst, at Malersvenden ofte, særlig i Vintertiden kan faa „Helligdage" ogsaa paa Vejene, og det langt flere end han kan faa „paa en Væg". naar han har Arbejde.

* * *

Skal der Prik over I? Dette Spørgsmaal, der fremsættes for at faa den Adspurgte til at „gaa i Vandet," maa besvares derhen, at der til et stort I ikke hører nogen Prik, og saalænge lille i ikke er forsynet med Prik er det endnu intet i, men har det faaet Prikken og derved blevet til i, saa skal der ingen Prik over det.

* * *

1 Million Kroner. Hvor let man lader sig skuffe af et stort Flademaal, vil ses af efterstaaende Regnestykke, der fremsættes paa Foranledning af en Udtalelsse om, at et Firmas Svende paa 1 Aar skulde kunne bestryge en Flade saa stor som Fyen. Da 1 Mil er 12000 Alen, saa er 1 □ Mil 144,000,000 □ Alen, og Fyen, der dels angives at være 52. dels 54 □ Mil, kan altsaa uden Overdrivelse ansættes til 7500 Millioner □ Alen. Hvis denne Flade blev bestrøget til 2 Øre pr. □ Alen, vilde det blive 150 Millioner Kroner i Arbejdsløn, og hvis man antager, at det blev udført i 1 Aar af et Firma med 150 Svende, saa vilde hver Svend altsaa tjene den nette Aarsløn af 1 Million Kroner

Strejken i Esbjerg afsluttet.

Ved Redaktionens Slutning kan vi meddele, at Strejken i Esbjerg efter 9 Ugers Forløb har fundet sin Afslutning ved Forhandling mellem Formanden for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre, Oldermand for Malerlauget i København, Hr. C. F. Stegemann og Malerforbundets Sekretær Hr. Rudolf Poulsen.

Mesterforeningen i Esbjerg havde gennem Centralforeningen i Jylland henvendt sig til Fællesforeningen, og bemyndiget dennes Formand til at søge tilvejebragt en Overenskomst om Stridens Afslutning ved Forhandling med Malerforbundets Sekretær paa Svendenes Vegne. Den herpaa førte Forhandling sluttede med Udarbejdelsen af et Regulativ, der akcepterer Svendenes Fordringer om en Timeløn af 40 Øre, og ligeledes en Udbetaling af 40 Øre pr. Time i Akkordarbejde, medens Regulativets Ikrafttræden vil være at regne fra 1. April d. A. opsigeligt til 1. April 1901, i Stedet for som oprindelig forlangt fra 1. Januar 1896 til 1. April 1899

Vi skal i næste Numer gengive Regulativet i sin Ordlyd og kun notere vor Tilfredshed med Resultatet, idet vi beklage, at Mestrene før Strejken ikke valgte den Vej, som de nu gik, da Strejken derved vilde være undgaaet. Hvad alle Parter kunde have været godt tjent med.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København K.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Formændene.
i Forbundets forskellige Afdelinger:

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
Hillerød.	V. Olsen, Jærnbanevej 111 A.
Helsingør.	W. Grage, „Stalden," Marienlyst.
Roskilde.	Axel F. Hacke, Skomagergade 14.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Marius Larsen, Stenstuegade 60.
Køge.	H. C. Hove, Rosenlund.
Nykøbing F.	A. H. Petersen, Jappesgade 14.
Nakskov.	Joh. Struve.
Odense.	C. W. Jørgensen, Brogade 1.
Nyborg.	C. Hansen, Hyrdehuset.
Aalborg.	T. C. Sørensen, Niels Ebbesensgade 31.
Horsens.	Joh. Kierkegaard, Allégade 2.
Randers	Carl S. Hansen, Provstegade 9.
Aarhus.	P. Petersen, Skovvejen 12.
Vejle.	V. Larsen, Koldingvejen 13.
Fredericia.	Johannes Olsen, Kongensstræde 35.
Kolding.	Hejn, Allégade 15.
Esbjærg.	B. Hauptmann, Skolegade.
Varde.	V Olsen, Nicolajkirkegade.
Skive.	J. P. Nicolaisen Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Svendborg.	H. Rasmussen, Græsholmene.

Malerværksted.

Da jeg hæver min Forretning som Malermester i Esbjerg, er mit gode Værksted at faa til Leje for en dygtig Maler. Nærmere Underretnlng hos

C. Cruusberg.
Torvegade. Esbjerg.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos. J Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

April. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

Foraarstanker.

Vinteren er forbi. Det er Foraar — overalt i Naturen giver det sig tilkende. Frøet, som har ligget skjult i Jordens Mørke, sender sin Spire op til Lyset, til Livet, og Træernes Knopper svulme af Livslyst, af Længsel efter det Tidspunkt, hvor Bladet skal udfolde sig og leve i Kraft af den Ret, som Naturen har givet og ikke vil fornægte.

Ja, det er Foraar. Selv den Arbejdsløse, som Vinterens lange Arbejdsløshed kan have bragt nær til Fortvivlelse, føler Livsmodet vokse i sig i Haabet om bedre Tider. Nu maa vel Turen komme til ham. Endnu har ganske vist ingen haft Bud efter ham, men han vil heller ikke afvente, at dette skulde ske — han vil tilbyde sig, og maaske i Dag, i Morgen eller en Dag i næste Uge vil han finde Anvendelse for sin Arbejdskraft og derigennem afbetale lidt paa den Sum af Nød og Lidelser, som den lange arbejdsløse Periode har beredt ham og hans; thi Ret til Livet maatte vel ogsaa være forundt ham

Ja, upaatvivlelig har Naturen ikke givet noget Menneske Livet uden Ret til at leve det, og allermindst til den, der er villig til at betale herfor med Ydelsen af sin Arbejdskraft. Og dog — er det ikke, som var det en Naadessag eller et Spil af Lykken, der blev Arbejderen til Del, som hele sit Liv slider i Arbejdets Trædemølle for et Vederlag, der staar i omvendt Forhold til Slidet, og kun i gunstigste Tilfælde slaar til for et Menneskelivs allertarveligste Fornødenheder. Er man ikke tilbøjelig til at beundre det mageløse „Held," der bestaar i at have Arbejde? Jo! Og indrømmes skal det, at under de nuværende planløse og vanvittige Samfundsforhold er det jo ret snedigt af Privatkapitalismen at modsætte sig en Ændring, hvorved det nuværende „Held" blev afløst af det selvfølgelige i, at der var Adgang — i det mindste for dem, der baade kan og vil arbejde — til at finde Beskæftigelse og saaledes lønnet, at det kunde sikre sin Mand en Eksistens, der var Mennesket værdigt.

Et Gran af Eftertanke og ingen Arbejder kan undgaa at se de nuværende Samfundsforholds Brøst. Et Gran af Solidaritetsfølelse og ikke en Gang den heldigst stillede Arbejder kan undlade at føle sig forpligtet til at række sine Kolleger Haanden til Hjælp for en Forbedring af de Forhold, hvorunder der lides af den ene i Dag, den anden i Morgen, ja af hele den arbejdende Klasse hver Dag, hver Time.

Netop Foraaret er som skabt til at vække Reflektioner hos hver den, der føler Menneskeretten i sit Bryst, og da navnlig hos den tænkende Arbejder kommer det let. Hvorfor skal Naturens rige Væld af alt det, der i saa væsentlig Grad er nødvendigt for at belære Mennesket om sit Fortrin for Dyret, være forbeholdt en mindre Part, medens det store Flertal afskæres, indtil de yderste Konsekvenser, fra saa godt som alt udover, hvad der i strængeste Forstand er nødvendig — ikke til at leve — men blot til at føre en kummerfuld Tilværelse i Kamp for Livet? — Ja, hvorfor?

Er det mon fordi det i Følge Naturens Love er nødvendigt, at der blandt Menneskene skal bestaa et Forhold, som mellem Edderkoppen og Fluen, hvis Død bliver den andens Brød? Nej, absolut ikke. Edderkoppen dræber Fluen, og ingen skal kunne laste den derfor: thi Naturen har anvist den netop denne Maade at skaffe sig sit Livs Ophold paa. — Men til Mennesket, denne ypperste Skabning, har Naturen gjort sig Umage for at kunne berede en mere tiltalende Form for Livsbetingelserne. Jorden med al sin Rigdom, i Forbindelse med den menneskelige Intelligens og Arbejdskraft, er det Grundfond, hvoraf der kan øses og blive nok til alle, tilstrækkeligt til at ingen behøvede at kæmpe med Næringssorgen.

Men Forholdene har udartet sig Det, der har været tiltænkt at blive til Gavn for Menneskeheden, befinder sig i Privatkapitalismens Eje og udnyttes af denne efter et System, der ikke har synderligt tilovers for andre. Derfor breder Arbejdsløsheden sig og umuliggør stadigt flere og flere at skaffe sig det fornødne til Livets Ophold Og derfor kan Foraaret ikke blive for os, hvad det burde være. Den Tid

er forlængst lagt bag, hvor Foraaret var ensbetydende med Arbejde til alle i vort Fag. Nu betyder det kun lidt mere Chance for Arbejde end selve Vinteren — Hvor pinligt er det ikke at løbe fra Dør til Dør og tilbyde sin Arbejdskraft om Vinteren; men er det ikke om muligt endnu sørgeligere at foretage denne Tur paa en Aarstid, hvor Solen ler og alt omkring i Naturen aander Liv. Derfor maa man beundre den Sjælsstyrke, der hører til for at holde Modet oppe og lade Haabet vokse med Foraarssolens første Straaler, hos den, der Gang efter Gang bliver skuffet.

Og derfor er det ubegribeligt at nogen Kollega kan holde sig uden for Organisationen og derved netop støtte de Forhold han selv maa lide under. Tænk herover, Du som hidtil har lagt i Dvale og lad Dig rive med af de Bestræbelser, der udfoldes af Dine organiserede Kolleger for at skabe bedre Levevilkaar.

Ingen udenfor!

Det er en Kendsgerning, at det, under de nuværende privatkapitalistiske Samfundsforhold, er den enkelte Arbejder absolut umuligt at øve blot den allerubetydeligste Indflydelse paa de Vilkaar hvorunder han afgiver sin Arbejdskraft, medens det tilfulde er godtgjort, at den faglige Organisation, i nøje Forhold til den Tilslutning den til enhver Tid har fra Fagets Arbejdere, ene og alene formaar at skaffe disse Medbestemmelsesret og skabe den Basis paa hvilken Værdsættelsen af den enkeltes Arbejdsevne, i hvert eneste Tilfælde kommer til at hvile. — Hver eneste Dag bekræfter denne Sandhed og paa saa haandgribelig en Maade, at selv den Blinde vil kuune føle det med sin Stok.

Man kan derfor dristigt forudsætte, at ingen indenfor Arbejdernes Rækker, skulde være i Uvidenhed om, at Organisationen er det Remedium af hvis større eller mindre Grad af Fuldkommenhed det afhænger, om den enkeltes Eksistensbetingelser skal blive mere eller mindre antagelige. Det bliver derfor kun en simpel Pligt at tilhøre sin faglige Organisation. En Pligt som den ærekære Arbejder ingensinde vil unddrage sig. For det første fordi han derved vilde dokumentere en høj Grad af Ukollegialitet og dernæst fordi han ved sin Særstilling, som Ikke-Medlem, maa gøre sig til en unaturlig Modstander af de Bestræbelser som Organisationen iværksætter for at skabe de bedst mulige Arbejds- og Lønvilkaar for alle Fagets Arbejdere — altsaa ogsaa for ham.

Ikke destomindre finder man dog her og der Kolleger som trodse den sunde Fornuft og holde sig udenfor Organisationen. Det kan være at disse gøre det i den falske Tro at de have Gevinst heraf. Ræsonnementet bliver vel for dem dette, at de nok skal vide at faa deres Del af hvad Organisationen tilvejebringer. At dette ikke kan blive af lige saa stor Værdi, som hvis ogsaa de toge Del i de Byrder der gaar forud for den opnaaede Fordel, synes de maaske kan opvejes af det Kontingent, de sparer af de fri Hænder de har til at udnytte Øjeblikket uden Hensyn til øvrige Kolleger, af Bevidstheden om at være en pæn Svend i Mesterens Øjne o. s v. Hvorom alting nu er — deres Særstilling er til Skade for dem selv og, hvad værre er, til Skade for deres Kolleger i Almindelighed, og vi bør se Sagen fra denne Side. Vi bør have vor Opmærksomhed henvendt herpaa i større Grad end hidtil. Vi bør fjærne denne unaturlige Modstand, saaledes som vi gennem vor Organisation søger at fjærne enhver Hindring for vore Bestræbelser efter at opnaa forbedrede Eksistensbetingelser. Vor Parole bør i Fremtiden være: „Ingen udenfor."

Det forløbne Aar har i større Grad end noget andet bragt vor Fællesorganisation forøget Styrke, saavel i Afdelingernes Tal som i Tilslutning til den enkelte Afdeling. I flere af disse staar man som en Mand. Ingen udenfor. I de øvrige vil man naa hertil. I København har Tilslutningen til Afdelingen i det sidste Aar været betydelig. Meget almindelig melder man sig ind i Foreningen samme Dag, som Læretiden ophører og selv gamle Kolleger, som hidtil har troet, at tilhøre en længst forsvunden Tid, har følt Pligt til at følge med, og tilbage bliver da kun de Kolleger som trænge til en Paamindelse for at se og opfylde denne Pligt. For disses Skyld, for at fremskynde Opnaaelsen af det Tidspunkt, hvor ikke andre end den deciderede Skruebrækker, Forræderen, skal være at finde udenfor, stiller Betyreslsen for Afdelingen i København følgende:

Forslag til Generalforsamlingen den 15. April 1896.

1. „Foreningens Medlemmer ere pligtige til paa hver enkelt Arbejdsplads at kontrollere hinanden ved Forevisning af Medlemsbog den første Tirsdag i hver Maaned. Ved Tiltrædelsen af en ny Arbejdsplads, kan Fremvisning af den Paagældendes Medlemsbog straks forlanges af de paa Stedet arbejdende Medlemmer.
2. Hvor det under ovennævnte Kontrollering maatte vise sig, at nogen enten slet ikke er Medlem, eller dog staar med Restance til Foreningen, gives der for begge Tilfælde en Frist af 8 Dage til at indhente det forsømte, hvilket da bliver at kontrollere.
3. Nægter nogen under denne Kontrollering at indmelde sig eller ordne sit Mellemværende til Fagforeningen, bliver dette at anmelde for dennes Bestyrelse, som i saa Henseende bemyndiges til at foretage det videre fornødne, hvorunder eventuelt Paabud om Arbejdsnedlæggelse.
4. For Arbejdsnedlæggelser paa ovennævnte Spørgsmaal, udbetales kun Understøttelse, hvor Konflikten rækker udover 2 Dage.

Malerstrejke i Stockholm.

Vore Kolleger i Stockholm fører for Tiden en haard Kamp for at opnaa en Lønforbedring og Ændring af det hidtil gældende Lønsystem, ifølge hvilket der betaltes lavere Timeløn om Vinteren end om Sommeren. Ved sidst modtagne Meddelelse derfra, havde op imod et halvt Hundrede Arbejdskøbere underskrevet det ny Regulativ som lyder paa 50 Øre pr. Time Aaret rundt. Det store Flertal og de betydeligste Forretninger vægrer sig derimod haardnakket og Striden berører vore Kolleger i et Antal af ca. 900.

Der hersker imidlertid den frejdigste Stemning blandt de Strejkende, som ere fast besluttede paa

ikke at give sig, medmindre da den bittreste Nød skulde tvinge dem dertil, hvad nødvendig Understøttelse altsaa kan forhindre. Det oplyses, at Gennemsnits-Fortjenesten for Malersvendene i forrige Aar, der var det bedste af de tre sidste, ikke naaede højere end til 650 Kr., medens officielle Beregninger anfører, at 1200 Kr. er nødvendigt, hvis en gift Arbejder skal kunne leve som et Menneske.

Gennemførelsen af det fremsatte Lønregulativ vil give et Tillæg af ca. 25 pCt. og Gennemsnitsfortjenesten vilde naa ca. 800 Kr. eller kun to Trediedele af hvad der behøves for at leve blot nogenlunde som Menneske.

Vi tør dristigt forudsætte at hvert eneste Medlem af Malerforbundet i Danmark vil føle sig interesseret i, at denne Kamp føres sejerrigt igennem og vi betænker os derfor ikke paa at rette en indstændig Opfordring til enhver om efter Evne, at give sit Bidrag, lille eller stort, og vore svenske Brødre vil være os taknemmelige og gøre Gengæld naar Turen eventuelt kommer til os, at føre en Kamp for en Forbedring af vore Kaar. Bidragslister er tilstillet enhver Afdelingsformand og vi kan ved ugentlig, at give en Skærv fra hver Arbejdsplads, vise at vi forstaar denne Kamp. Forstaar at Fjenden her er den internationale, Vampyren, der udsuger Arbejderen som man presser Citronen. Privat-Kapitalismens Uhyre, som spekulerer i Arbejdsløsheden om Vinteren til at byde lavere Løn end om Sommeren. Lad os vise at Landenes kunstige Grændser ikke eksisterer for os, der tilhøre Proletariatet og behandles derefter, hvad enten Magthaverne behage at kalde os Danske eller Svenske.

Hovedbestyrelsen
for Malerforb. i Danmark.

Den udvikler sig.

Forskellige Omstændigheder har i de seneste Aar medført, at enkelte Kolleger ikke blive optaget i Malernes Fagforening i København uden ved Generalforsamlingsbevilling af i saa Fald indgivet Andragende. Disse Andragender har hidtil ikke indeholdt andet end den Paagældendes egen Anmodning, men forleden indleveredes fra 3 Kolleger et Andragende, til hvis formentlige Støtte to Kolleger, som staa udenfor Foreningen, havde tilføjet en Paategning, hvis Indhold vi ikke kan nægte os Fornøjelsen af at gengive her in extenso:

„Begrundet paa at Fagforeningen har fundet paa at ikke Dem der har Arbejdet for Enghoff Men ogsaa Dem der har arbejdet sammen med de Folk der har arbejdet hos Hr. Enghoff Og er udelukket af Foreningen Og vis den Sag ikke bliver slutet Og ikke kan komme ind i Foreningen saa er der ingen af os der vil være Medlem".

Ærbødigst
Axel Rostgaard. O. Chr. Nielsen.

Fra Afdelingerne.

København. Den halvaarlige ordinære Generalforsamling afholdes Onsdag den 15. April Kl. 8 i Rømersgades Festsal, med en for Foreningens fremtidige Virksomhed betydningsfuld Dagsorden, hvorfor det bør være ethvert Medlems Pligt at komme til Stede og blive medbestemmende om, hvad der bliver vedtaget.

Af de Forslag, som kommer til Behandling, nævne vi, foruden det andet Steds i Bladet gengivne om Stillingen til Ikke-Medlemmer, Forslag om Forhøjelse af Sommerkontingent og Indskud, Forslag om Understøttelse m. fl. Ligeledes foretages Valg af Formand og Repræsentanter, og det er vel unødigt at minde om den Betydning for Foreningen som ligger i, at disse Mænd vælges af et saa stort Tal af Foreningens Medlemmer, som det paa nogen Maade er muligt.

Hillerød. Ved Forhandling med Mestrene er opnaaet ½ Times Forkortelse af Arbejdsdagen til 10 Timer i Forbindelse med en Forhøjelse af 5 Øre pr. Time til 35 Øre Søndags- og Overarbejde, der saa vidt muligt undgaas, betales med 45 Øre pr. Time, og for Landarbejde gives et Tillæg af 10 pCt. Regulativet traadte i Kraft den 1 April, og kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel til hvert Aars 1. April.

Svendborg. Efter nogen Forhandling med Mesterforeningen er man enedes om en Lønforhøjelse, saaledes, at Timelønnen fra 1. April er 32 Øre med 1 Øres Tillæg 1. April 1897. For Overarbejde betales 38 Øre og for Natarbejde 45 Øre. Det første Aar efter Læretiden kan der dog betales indtil 5 Øre under disse Satser. Udbetalingen finder Sted om Fredagen.

Om end der ikke er opnaaet noget egenligt stort Resultat af denne Overenskomst, betyder det dog et Fremskridt, og da ikke mindst naar Hensyn tages til, at Afdelingen er saa ny og Konflikt er undgaaet.

Aalborg. Efter diverse Udvalgsmøder og Generalforsamlinger er man enedes om et Regulativ med følgende Punkter: 1) Mestrenes Foreningsmedlemmer beskæftiger kun Svende som er Medlemmer af Fagforeningen og disse arbejde kun hos hine. 2) Timelønnen fastsættes til 35 Øre, med Ret for Mestrene til eventuelt at give lavere Løn de første 3 Maaneder efter udstaaet Læretid. 3) Over- og Søndagsarbejde betales med 40 Øre og Natarbejde med 60 Øre pr. Time. 4) Lønnen udbetales om Fredagen. 5) Mestrene vil have Opmærksomheden henvendt paa Lærlingeforholdene, for eventuelt at hæmme den overflødige Tilgang til Faget. 6) Akkordarbejde maa ikke finde Sted. 7) Bliver en Mester blokeret, bør de Svende, som af den Grund blive arbejdsløse, saavidt muligt optages i Arbejde hos de andre Mestre eller udbetales halv Understøttelse af Mesterforeningen. 8) Det er forbudt Svende, som staar i Arbejde, at fuske. 9) Mesterforeningen optager til enhver Tid enhver Mester i Foreningen, ved Forseelser mod eventuel Bøde, som fastsættes af Udvalget, og ligesaa for Svendenes Vedkommende. 10) Der nedsættes et Udvalg, bestaaende af Mestre og Svende, til Drøftelse af alle forekommende Sager vedrørende Faget. Overenskomsten gælder for et Aar med 3 Maaneders Opsigelse.

Tilrejsende Kolleger bør henvende sig til Kassereren for Afdelingen Hans Jørgensen, Niels Ebbesensgade 10, forinden Arbejde modtages.

Randers. Et nyt Regulativ er fra 1. April traadt i Kraft og underskrevet af samtlige Mestre, dog ikke for „Skandias" Vedkommende, som udelukkende beskæftiger Ikkemedlemmer og derfor selv bestemmer disses Arbejdsløn o s. v. Ved det ny Regulativs Vedtagelse er Minimumslønnen fastsat til 35 Øre (det første Aar efter udstaaet Læretid 33⅓ Øre) pr. Time. Overarbejde fra 6 til 9 Aften samt Søn- og Helligdagsarbejde betales med 45 Øre og Natarbejde fra 9 til 6 med 50 Øre pr Time For Landarbejde udover ½ Mil fra Byens Midtpunkt og Banearbejde udenfor Byens Stationer betales 4 Kr. pr Dag, naar Svendene selv afholde Udgiften ved Kost og Logi; imodsat Tilfælde 3 Kr. Gensidighedsforhold er vedtaget saaledes, at Mesterforeningens Medlemmer kun antage Fagforeningsmedlemmer og disse kun arbejde for Mestre, som ere Medlemmer af Mesterforeningen. Regulativet er traadt i Kraft 1. April og gælder foreløbigt for 3 Aar, hvorefter det kun kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til hvert Aars 1. April.

Aarhus. Regulativ er vedtaget gældende for 3 Aar. Minimumslønnen er 36 Øre stigende med 1 Øre, henholdsvis 1. April 1897 og 98. Overarbejde, Søn- og Helligdagsarbejde betales med 50 Øre. Natarbejde (fra 9 - 6) betales med 65 Øre pr. Time. Alt Arbejde udover den ordinære Arbejdstid skal saavidt muligt undgaas. Landarbejde betales med 50 Øres Tillæg pr. Dag, og Lønnen udbetales om Fredagen. Svende under 20 eller over 50 Aar og som ikke er fuldt arbejdsdygtige, betales lavere, dog ikke under 30 Øre pr. Time

Horsens. Ved Forhandling er følgende Regulativ vedtaget: 10 Timers Arbejdsdag med en Timeløn af 33 Øre. Det første Aar efter Læretiden kan eventuelt betales mindre. Overarbejde, Søn- og Helligdagsarbejde betales med 40 Øre pr. Time.

Kolding. Forhandlingerne med Mestrene har ført til, at et Flertal har underskrevet paa en Forkortelse af Arbejdsdagen til 10 Timer. En Timeløn af 35 Øre (det første Aar efter Læretiden 33 Øre) og for Overarbejde 40 Øre. Et Par Mestre har bestemt nægtet at underskrive og Malerforbundets Medlemmer kan som Følge heraf ikke søge Arbejde i Kolding før Underretning foreligger om at Forholdene er ordnet.

Esbjerg. Ved Afdelingens nys afholdte Generalforsamling valgtes til Formand Carl Sørensen, istedetfor B. Hauptmann, der ønskede at fratræde. Et af Hauptmann stillet Forslag om et Strejkefond, hvortil hvert Medlem yder 10 Øre ugenlig i ekstra Kontingent indenfor de 5 Aar, i hvilket det ny Regulativ gælder, vedtoges enstemmigt, saaledes at Fondens Midler under ingen Omstændigheder maa benyttes før Udløbet af 5 Aar Regnskab for Strejken fremlagdes og godkendtes enstemmigt. Udgiften havde været Kr. 1275,95, og Indtægten Kr. 1291,03 var indkommet fra Malerforb., Fællesorg. i Esbjerg og Afdelingens eget Tilskud, med henholdsvis Kr. 683,00, 413,38 og 194,65. — Som et synligt Bevis for den Anerkendelse som Afdelingen med god Grund nærede for den Uegennytte og Dygtighed, hvormed Hauptmann har beklædt sit Hverv som Afdelingens Formand, og ikke mindst under den nys afsluttede Strejke, overraktes der ham en Erindringsgave i Form af en Guldfingerring, hvori graveret „Tak fra Kollegar i Esbjerg 1896".

Strejke i Fredericia og Vejle.

Efter en Del Forhandling med Mesterforeningen er Haabet om at undgaa Konflikt glippet og Arbejdet standset den 7. April. Afdelingen havde oprindelig fordret en Timeløn af 37 Øre, men var dog ved Forhandlingen tilbøjelig til at modtage Tilbud om 35 Øre, og 30 Øre for de første 3 Maaneder efter Læretiden, og der herskede i Grunden kun Uenighed om følgende Punkter. Mestrene vilde have Akkord indført, vilde kun betale 10 pCt. for Landarbejde udover 1 Mil fra Byen, og vilde have, at Svendene kun maatte arbejde for Mesterforeningens Medlemmer, medens denne kun vilde udtale sig for „saavidt muligt" at beskæftige Fagforeningens Medlemmer. Afdelingen vil ikke gaa med til Akkord, vil have Landarbejdet beregnet straks udenfor Byen med Forstæder og forlangte, at Mestrene skulde forpligte sig til kun at beskæftige Fagforeningens Medlemmer, naar disse kun skulde kunne arbejde for Mesterforeningens Medlemmer. Hertil kom, at Mestrene overhovedet ikke ønskede at underskrive noget, og Konflikten var uundgaaelig. 4 Mestre har imidlertid straks underskrevet, og forhaabentlig gaar de øvrige i sig selv i en nær Fremtid og indrømmer det beskedne i Afdelingens Forlangende.

I Vejle er det ogsaa kommet til Strejke, skøndt Afdelingen, for at undgaa denne, vilde gaa med til Minimumsløn af 32 Øre. — Ved Redaktionens Slutning modtoges Telegram, ifølge hvilket et Flertal af Mestre skal have underskrevet, hvad i og for sig kunde være klogt nok, eftersom den sunde Fornuft vilde forbyde os at strejke for mindre end 35 Øre pr. Time.

Saavel til Fredericia som til Vejle er det en Selvfølge at Forbundets Medlemmer ikke maa søge, før Meddelelse om Konflikternes Afslutning foreligger.

Til Afdelingerne.

Det anbefales samtlige Afdelinger, som ikke alt har, at lade det sidst og for Tiden gældende Regulativ trykke, saaledes, at hvert Medlem altid kan have et Ekspl., ligesom et saadant bedes tilsendt

Sekretæren.

Rettelse til Formandsfortegnelsen.

Forbundets Sekretær, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal, København Ø**, og ikke som i forrige Numer fejlagtig anført København K.

Slagelse: Chr. Andersen, Skolegade 179.
Nakskov: P. Hansen, Kattesundet 406.
Esbjerg: Carl C Sørensen, Torvet.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos. J Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

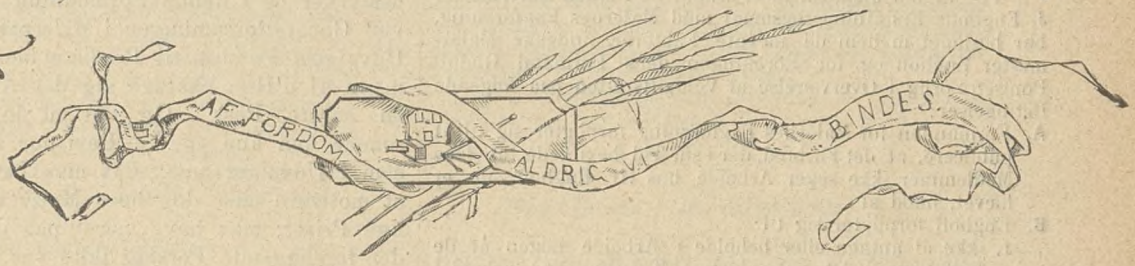

Maj. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

Enghoffs Erstatningssag.

Meddelelsen om at det Forhold der blev en Følge af Malermester Enghoffs Erstatningssags Anlæg mod Malernes Fagforening i København, og som har bestaaet i, at Foreningens Medlemmer ikke har søgt Arbejde hos E., nu har fundet sin Afslutning, giver os Anledning til at fremsætte et Par Bemærkninger om Erstatningssager i Almindelighed.

Ligesom Perpetuum mobile er en Umulighed, saaledes er det ogsaa en Umulighed at berøve Arbejderne den Styrke, der ligger i deres Organisationer, og saa meget mere som det efterhaanden i højere Grad gaar op for disse, at denne er deres eneste Støttestav under de Byrder, som en hensynsløs Samfundsordning lægger paa deres Skuldre.

Men lige saa sikkert, som mangen en Hjærne forgæves bryder sig med P. m.. er det givet, at Arbejderorganisationernes mest fanatiske Modstandere ere i Aktivitet for at opfinde et Universalmiddel, som skulde kunne tage Pippet fra Fagforeningerne. Snart tror man endelig at have det her og snart dér, men atter og atter viser det sig at være værdiløst.

Saaledes f. Eks. Fogedforbudene og Erstatningssagerne. Hvem husker ikke de Brahminerhyl af Glæde, som lød fra en vis Side, da det første Forbud og den første Erstatningssag blev anvendt mod en Fagforening. Endelig syntes Problemet løst. I Perspektiv saa man Domme, der skulde tømme Foreningernes Kassebeholdninger, bringe Formændene i Kaschotten og bevirke at Medlemmerne spredtes for alle Vinde. Slag i Slag fulgte Forbud mod alt muligt og Erstatningssager mod ligesaa meget. Den ene idiotiserede den anden, man kappedes om at vise hvor højt man formaaede at lukke Munden op ved Fastsættelsen af Erstatningssummens Størrelse, og man afventede med Fortrøstning Resultatet af dette nye Middels Virkninger paa Fagforeningerne, dette Øjeblik, hvor de efter den meget lovende Recept skulde ligge „todt". —

I denne Periode, som nu forhaabentlig er et tilbagelagt Stadium, anlagde Malermester Jacob Enghoff en Erstatningssag — hvis nærmere Omstændigheder og paafølgende Dom ved Hof- og Stadsretten tidligere har været omtalt her i Bladet — mod Malernes Fagforening og dennes Formand. Under denne Sag, der førtes af ingen ringere end Kammeradvokat Hindenburg, forlangtes af Fagf. en Erstatning af 2000 Kr. og Formanden idømt en Bøde. Ved Hof- og Stadsrettens Dom blev der givet Enghoff Medhold i Hovedsagen, kun blev der foretaget en lille Ændring ved de 2000 Kr., idet Totallet rettedes til et Ettal og det sidste Nul som overflødigt udgik. Kort sagt, Dommen lød paa 100 Kr. i Erstatning, 100 Kr. i Bøde og 100 Kr. i Sag omkostninger, eller med paaløbende Renter af Erstatningssummen ialt Kr. 308,32.

Et simpelt Regnestykke viser let, at dette Resultat af Erstatningssagen for Enghoffs Vedkommende, ikke kan have givet noget særdeles glimrende Facit, og temmelig sikkert har det hos adskillige af de mest varmblodige Modstandere af Fagf. virket som et nogenlunde koldt Styrtebad.

For Fagforeningen var Dommen kun et yderligere Bevis paa, hvor ringe Anledning der overhovedet har været for at møde op med en Erstatningssag i det paagældende Tilfælde. Imidlertid medførte denne Sag, at Fagforeningens Medlemmer ikke søgte Arbejde hos E, men overlod dette til de Kolleger, for hvem det er den ligegyldigste Sag af Verden om de skader dem selv og deres Kolleger, naar de blot i Øjeblikket tror at kunne opdage en personlig Fordel. — At disse Individer ikke er af nogen stor Værdi for en Mester i Almindelighed, kan man slutte deraf, at de altid staar parate til at udfylde de Pladser, om Fagforeningens Medlemmer af en eller anden Grund forlade. Det bliver derfor forstaaeligt, at ogsaa E. har følt det mislige i at skulle være henvist til at drive sin Forretning ved disses Hjælp, og har dette Forhold da medført, at han har søgt at komme ind under mere regulære Forhold ad den eneste Vej, som det i den Anledning var muligt at øjne, nemlig ved en Overenskomst med Fagforeningen.

Resultatet af denne Overenskomst, som vi gengiver nedenfor, har altsaa haft til Følge, at Fagforeningens Medlemmer nu vil søge Arbejde hos Enghoff og denne

kan saavist være tilfreds med Løsningen, medens Troen paa Erstatningssagernes Brugbarhed mod Fagforeningerne vistnok er rystet i sin Grundvold, samtidig med at disses Medlemmer har faaet et yderligere Bevis for at Sammenhold er Magt.

„Forliget" ser saaledes ud:

København, den 8. April 1896.

For at faa afsluttet det Forhold der, siden Malermester J. Enghoffs Erstatningssøgsmaal mod Malernes Fagforening, bar bestaaet mellem de nævnte Faktorer, indgaar Malermester Enghoff og for Foreningen dens Formand Rudolf Poulsen Forlig i Overværelse af Voldgiftsretten paa følgende Betingelser:

A. Formanden for Malernes Fagforening forpligter sig til at publicere, at det Forhold, der i sin Tid bevirkede, at dens Medlemmer ikke søger Arbejde hos Hr. Enghoff, nu er hævet, imod at

B. Enghoff forpligter sig til·

1, ikke at antage eller beholde i Arbejde nogen af de Folk, som i det paagældende Tidsrum har arbejdet hos ham, medmindre Vedkommende dokumenterer at være Medlem af Malernes Fagforening, og

2, at betale til Fagforeningen det Beløb som denne har haft i direkte Udlæg i Henhold til Hof- og Statsrettens Dom, nemlig 308 Kr. 32 Øre.

Jakob Enghoff. Rudolf Poulsen.
Vilh. Hansen,
Formand for Voldgiftsretten. L. Gunner.

Skibsprislisten.

Som det vil erindres, henvendte Malernes Fagforening sig for over et Aar siden til Malerlauget, med Anmodning om Nedsættelse af et Fællesudvalg for Udarbejdelsen af en Prisliste for Skibsarbejde, der hidtil havde været savnet, idet dette Arbejde blev betalt højst forskelligt, og uden at Svendene havde nogen Indflydelse paa Fastsættelsen af Priserne, som paa flere Steder kun vare kendte af særligt Indviede.

Lauget afslog imidlertid Anmodningen med Henvisning til de Mestre, som specielt var interesseret i Skibsarbejdet. Disse indrømmede, at her var et Savn at afhjælpe, og var forsaavidt villige til at medvirke hertil, men — Traditionerne tro — uden at vilde lade Fagforeningen faa Indflydelse paa Sammensætningen af Udvalget, hvis Svendemedlemmer Mestrene forlangte valgte paa de respektive Værksteder, medens Mestermedlemmerne udgjorde samtlige Mestre, som havde Skibsarbejde, med Undtagelse af en enkelt, der ikke ønskede Sæde i Udvalget. — I Skrivelsen, hvor Mestrene motivere dette deres Standpunkt, hedder det: „vi ville derved kun sikre os Repræsentanter fra Svendene, der ere os jævnbyrdige i Forstaaelsen af det Arbejde, hvorom der skal forhandles."

Som om der var nogen Fare for, at Fagforeningen skulde vælge Mænd, der ikke skulde vise sig d'Hrr. jævnbyrdige i Forstaaelsen af det foreliggende Spørgsmaals Behandling? Hvor utroligt. Saa meget mere som Udvalget straks var klar over, at denne samme Fagforenings Godkendelse, af hvad der eventuelt blev udarbejdet og uden Hensyn til hvilket Udvalg, der udførte dette Arbejde — dog i sidste Instans vilde blive afgørende for, hvor vidt et endeligt Forslag skulde blive Prisliste, gældende for Svendenes Vedkommende eller ej.

Nu er Udvalgets Arbejde endt, og uden at vi i mindste Maade tvivler om, at de Kolleger, som har siddet i dette Udvalg, ikke skulde have været i Besiddelse at lige saa meget praktisk Kendskab til Skibsarbejde, som d'Hrr. Mestre, saa nærer vi dog en til Vished grænsende Formodning om, at Fællesudvalgets Arbejde vilde have blevet ikke saa lidt bedre, hvis Fagforeningen havde udpeget de Mænd, der skulde varetage Svendenes Interesser. Hvad der bestyrker os i denne Formodning er det Faktum, at ved Generalforsamlingen i Malernes Fagforening, hvor Udvalgets Forslag til Prisliste blev forkastet, vilde ingen af d'Hrr. paatage sig det Arbejde at forsvare en eneste Post. Og det vil dog vel Enhver indrømme kan kun være et Bevis for, at selv disse Mænd, som i Udvalget antageligt maa have været med til at motivere eller dog høre Motiverne til de forskellige Priser, maa have været paa det rene med, at det foreliggende Forslag ikke var antageligt, naar de ikke finder sig foranlediget til blot et Forsøg paa at forsvare en eneste Post.

Et føler vi os forvissede om og det er at alle Parter vilde have været bedre tjent med om d'Hr. Mestre i sin Tid havde løbet den — vistnok meget lille — Risiko at lade Fagforeningen vælge Svendene; thi en Ting er givet: det vilde have blevet Mænd med tilstrækkelig Rygrad til at forsvare deres Stilling ikke alene under Udarbejdelsen af Forslaget, men ogsaa ved Fremlæggelsen af samme.

Forslaget er nu forkastet og vi staar saaledes omtrent hvor vi stod for et Aar siden. Dog lidt videre maaske. I hvert Fald var Generalforsamlingen klar over det haabløse i at faa en Prisliste bragt tilveje ad den Vej og at en Timeløn for Skibsarbejde bør tilstræbes, i hvilken Henseende det overlodes Bestyrelsen at foretage det videre fornødne.

I Anledning af en Udtalelse, der blev fremsat paa Generalforsamlingen og forøvrigt tidligere er fremkommet, gengiver vi for at forebygge al Misforstaaelse Skrivelsen til Lauget og efter dettes Afvisning den første Skrivelse til Mestrene, idet vi gør opmærksom paa at de øvrige Skrivelser findes i April Nr., Aarg. 1895.

København, den 21. Januar 1895.

Til Bestyrelsen for Malerlauget!

Som det formentlig vil være den ærede Bestyrelse bekendt, bliver Arbejdslønnen ved Skibsarbejde betalt med højst forskellige Priser paa de respektive Pladser her. Det er saaledes ingen Sjældenhed at finde Differencer paa op imod 50% og derover for samme Arbejde.

Grunden hertil kan kun søges deri, at den for alm. Bygningsarbejde gældende Prisliste ikke passer for det specielle Skibsarbejde — ja end ikke benyttes som Basis for Beregningerne over Arbejdslønnen for samme. At det herved opstaaede Forhold kun kan være til Skade i al Almindelighed, for saavel Mestre som Svende, anser vi for hævet over al Tvivl og tør vi gaa ud fra, at den ærede Bestyrelse deler vor Opfattelse saavel paa dette Punkt som i det ønskelige af, at hidføre en Reform paa dette Omraade.

I Henhold hertil, har Malernes Fagforening alt ladet et Udvalg — nøje kendt med Skibsarbejde og dettes hidtidige saa forskellige Priser — foretage de forberedende Skridt til Udarbejdelsen af ensartede Priser for samme. Og skulde vi ved Nærværende, i Bestræbelserne for at opnaa det bedst mulige Resultat, tillade os at anmode om det ærede Malerlaugs Medvirkning hertil, idet vi henstille, at der nedsættes et Fællesudvalg fra Laugets og Fagforeningens Side med den Opgave, snarest at udarbejde en Prisliste for Skibsarbejde.

Med Anmodning til den ærede Bestyrelse om at lade denne

vor Henstilling blive behandlet paa Laugets forestaaende Generalforsamling og under Forventning af dennes imødekommende Svar tegner

Med særdeles Agtelse.
P. B. V.
Rudolf Poulsen,
Formand.

København, den 5. Marts 1895.

Som Svar paa vor Anmodning til Malerlauget, om dettes Medvirkning til Udarbejdelsen af en ensartet Betalingsmaade for Skibsarbejde, henstilles det: at vi herom henvender os til d'Hr. Mestre som specielt ere interesserede i Skibsarbejdet. — I Henhold hertil og da vi forvente, at De vil kunne dele vor Opfattelse af det uheldige i de nuværende Forhold, hvor samme Arbejde betales højst forskelligt, skal vi ved Nærværende tillade os høfligst at forespørge om vi maa paaregne Deres ærede Bistand ved Udarbejdelsen af en ensartet Betalingsmaade for Skibsarbejde. Deres meget ærede Svar udbedes inden 13. ds.

Med særdeles Agtelse.
P. B. V.
Rudolf Poulsen,
Formand.

Kontrollering.

For den, der til enhver Tid er rede til at gøre sin Pligt, og sætter en Ære i ingen Forsømmelse at udvise, vil det aldrig være generende at vide sig kontrolleret. Tværtimod føler han maaske en Tilfredsstillelse ved Gang efter Gang at møde Kontrollen med et „Alt i Orden." Men anderledes med den Efterladne. For ham bliver Kontrol generende, men efter nogen Tids Forløb ganske naturlig og vil medføre, at det efterladne afløses af Punktlighed. Kontrol er derfor en temmelig nødvendig Ting, naar det gælder om at opnaa Fuldkommenhed paa snart sagt ethvert Omraade, og da ikke mindst, naar det gælder at naa et godt Resultat paa Organisationens Omraade.

I Erkendelse heraf var det, at man paa Generalforsamlingen i April i den københavnske Afdeling vedtog nedenstaaende Forslag, af hvis minutiøse Overholdelse det ganske sikkert i væsentlig Grad skal blive afhængig, om den seneste Tids stærke Tilslutning til Foreningen skal blive af varig Betydning.

Der er ikke Spor af Tvivl om, at Bebudelsen og Vedtagelsen af dette Forslag, i Hovedsagen har bevirket den pludselige og enorme Tilgang til Foreningen. Vi skal saaledes blot anføre, at fra Forslagets Vedtagelse den 15. April og til den første Kontrollering i Henhold til samme, som fandt Sted Tirsdag den 5. Maj, havde Foreningen 200 ny Indmeldelser. I Forbindelse hermed kan vi oplyse om, at der efter Kontrolleringen kun fandtes et Par Arbejdspladser, hvorfra der meddeles om, at ganske enkelte Kolleger stode udenfor.

Der er herefter ingen Tvivl om, at Foreningen har fundet den rette Vej at gaa, og idet vi paa det mest indtrængende opfordre Medlemmerne til, hver især, at gøre sit til at det vedtagne Forslag bliver overholdt strængt, gør vi opmærksom paa, at Særtryk af samme, passende til at indlægge i Medlemsbogen, vil kunne afhentes i Foreningen.

Forslaget i sin endelige Skikkelse er vedtaget saalydende:

1. Foreningens Medlemmer er pligtige til paa hver enkelt Arbejdsplads at kontrollere hinanden ved Forevisning af Medlemsbog den første Tirsdag i hver Maaned. Ved Tiltrædelsen af en ny Arbejdsplads, skal Fremvisning af den Paagældendes Medlemsbog straks forlanges af de paa Stedet arbejdende Medlemmer.

2. Hvor det under ovennævnte Kontrollering maatte vise sig, at Nogen enten slet ikke er Medlem eller dog staar til Restance til Foreningen, gives der for begge Tilfælde en Frist af 8 Dage til at indhente det forsømte, hvilket da bliver at kontrollere.

3. Nægter Nogen under denne Kontrollering at indmelde sig eller ordne sit Mellemværende til Fagforeningen, bliver dette at anmelde for dennes Bestyrelse, som i saa Henseende bemyndiges til at foretage det videre fornødne, hvorunder eventuelt Paabud om Arbejdsnedlæggelse.

4. For Arbejdsnedlæggelser paa ovennævnte Spørgsmaal udbetales Understøttelse i Henhold til Lovenes § 13.

Strejken i Fredericia.

Søndagen den 3. Maj afholdtes i „National"s store Sal i Fredericia et offentligt Møde, hvortil vor derværende Afdeling var Indbyder, og havde tilstillet samtlige Malermestre skriftlig Indbydelse.

Forbundets Sekretær, Rudolf Poulsen, var kommet tilstede og forelagde Strejkens Oprindelse og Afdelingens Stilling til de af Mestrene fastholdte Stridspunkter. Det var fejlagtigt, naar en Indsender under Mærket X i „Fredericia Avis" havde fablet om Svendenes Umedgørlighed og urimelige Fordringer, thi Sandheden var den, at disse netop havde rakt sig vidt i Indrømmelser overfor Mestrene. Paa de Punkter, hvorom Striden nu stod, kunde man imidlertid ikke gøre nogen Indrømmelse. Mestrene vil fastholde Akkord, vil forlange at Tillæg for Landarbejde først skal ydes i en Afstand af en hel Mil fra Byen, og vil dernæst have Svendene forpligtet til, kun at arbejde for Mesterforeningens Medlemmer, men derimod selv kun „saavidt muligt" antage Fagforenings-Medlemmer.

Taleren haabede at Forsamlingen vilde forstaa, at vort Standpunkt til disse 3 Punkter er korrekt. Arbejdet i Fredericia egner sig gennemgaaende ikke for Akkord og allermindst naar der for dette ikke findes en antagelig Pris. At skulle gaa til og fra sin Arbejdsplads uden Vederlag, naar denne laa 1 Mil fra Byen, var dog meningsløst, og et Tillæg af 10 pCt. maa kaldes en meget beskeden Fordring. Og endelig Gensidighedsforholdet. Herom havde X skrevet, at Fagforeningen vilde tvinge Mestrene til, kun at antage dennes Medlemmer i Arbejde, hvad nærmest kunde betegnes som en letsindig Omgang med Sandheden; thi Faktum var, at Tanken om dette Forhold var udgaaet fra Mestrene, som havde henstillet til os at gaa med til samme. Nu forlangte vi blot at Vilkaarene blev lige for begge Parter, saaledes at Mestrene, i Stedet for „saavidt muligt", forpligtede sig til udelukkende at beskæftige vore Medlemmer. Vi ønskede ikke denne Strid og kunde godt gaa med til rent at stryge Gensidighedsforholdet, men vi gaar ingensinde ind paa Bestemmelser affattede saaledes, at vi skal have en Pligt, hvor Mestrene faar en Bagdør til at slippe for al Forpligtelse.

Taleren opfordrede sluttelig Mestrene til at tage Ordet forsaavidt de i hans Fremstilling skulde have fundet noget i Strid med de faktiske Forhold. Strejken vil blive fortsat indtil vore Fordringer ere gen-

nemførte, og var det end beklageligt, at to af Foreningens Medlemmer, Julius Deleuran og Madsen Thejl, havde svigtet deres Kolleger, og efter et Par Ugers Tid optaget Arbejdet, saa skulde det forhaabentlig ikke faa nogen Indflydelse paa et heldigt Udfald.

Da ingen ønskede Ordet (Mestrene glimrede ved deres Fraværelse) afsluttede Afdelingens Formand Johannes Olsen Mødet med supplerende Bemærkninger til Sekretærens Udtalelser.

Malerstrejken i Stockholm.

Efter en 4 Ugers Kamp, for at opnaa en Forbedring af Lønforholdene, er den af vore Kolleger i Stockholm førte Strejke hævet. De nærmere Omstændigheder herved kender vi kun af Referater i Stockholmer „Social-Demokraten", idet en endelig Redegørelse fra vor Broderorganisation endnu ikke er kommet os i Hænde.

Der skal være dannet en ny Fagforening af Malere, efter Tilskyndelse af Mestrene, Arbejdere selvfølgelig af samme Surdejg som dem man her hjemme — salig Ihukommelse — kender fra „Arbejdernes Værn", og i Øjeblikket medførte dette, at det maatte blive haabløst at føre Strejken sejerrigt igennem.

Til det Møde paa hvilket den ny Forening dannedes, var der udstedt Indbydelseskort saaledes, at „Bukkene" saavidt muligt holdtes ude, medens „Faarene" havde Adgang. Indlederen meddelte at have konfereret med Mestrene om det heldige i at oprette en Forening, som tog bestemt Afstand fra den „socialistiske". Formaalet skulde blive, at tilvejebringe et „godt Forhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere", samt yde Syge- og Begravelseshjælp saavel som Understøttelse.

Rygtevis fortaltes det endvidere at Mestrene vilde yde 1000 Kr. til et Grundfond og ved Afstemningen viste det sig at alle disse Rariteter vare tilstrækkelige til at skaffe 176 Stemmer for Oprettelsen af en saadan Forening, medens man havde taget Fejl af en Snes Mand, som havde faaet Adgangskort, men ikke vilde række Haand til dette Forsøg paa at ødelægge den gamle Organisation.

Det var med Beklagelse at vi modtog denne Efterretning om usselt Kammeratskab i stor Stil, men selvfølgelig standsede vi straks den lige paabegyndte Indsamling, der nu vilde være ørkesløs, og idet vi takker for den Beredvillighed hvormed vor Opfordring om at yde Støtte blev efterkommet, kvitterer vi hermed for de indkomne Beløb:

Afdelingerne: København 79,95, Hillerød 0,78, Roskilde 2,00, Holbæk 11,50, Køge 0,75, Nykøbing 3,00, Nakskov 0,50, Nyborg 1,00, Aalborg 4,25, Randers 4,25, Aarhus 3,85, Fredericia 2,20, Esbjerg 16,50, Varde 1,00, Skive 2,00, Viborg 2,70 og Svendborg 2,45. Ialt Kr. 138,68.

Medlemslisten.

I Fortegnelsen over Forbundets Medlemmer er for den københavnske Afdeling Nr. 113 Carl Petersen fejlagtigt blevet opført som udslettet, hvilket herved berigtiges.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Formændene.
i Forbundets forskellige Afdelinger:

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
Hillerød.	V. Olsen, Jærnbanevej 111 A.
Helsingør.	W. Grage, „Stalden," Marienlyst.
Roskilde.	V. Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	H. C. Hove, Rosenlund.
Nykøbing F.	A. H. Petersen, Jappesgade 14.
Nakskov.	P. Hansen, Kattesundet 406.
Odense.	C. W. Jørgensen, Adelgade 17.
Nyborg.	Carl Sørensen, Vesterboulevard 18.
Aalborg.	P. C. Petersen, Reberbanen 46.
Horsens.	Joh. Kierkegaard, Allégade 2.
Randers.	Carl S. Hansen, Provstegade 9.
Aarhus.	P. Petersen, Samsøegade 17.
Vejle.	V. Larsen, Koldingvejen 13.
Fredericia.	Johannes Olsen, Kongensstræde 35.
Kolding.	Hejn, Allégade 15.
Esbjærg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	V. Olsen, Nicolajkirkegade.
Skive.	J. P. Nicolaisen, Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.

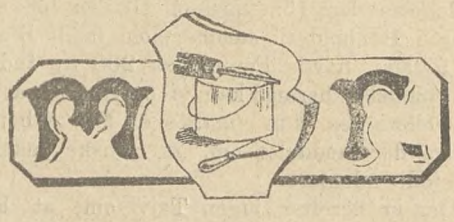

København. Malernes Fagforening afholder Medlemsmøde hver Onsdag Aften Kl. 8 i Rømersgade 22, St. o. G. Foreningens Kontor, som er samme Steds i Stuen, er aabent hver Lørdag Aften fra Kl. 8—10. Indmeldelser og Kontingent modtages begge Steder.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

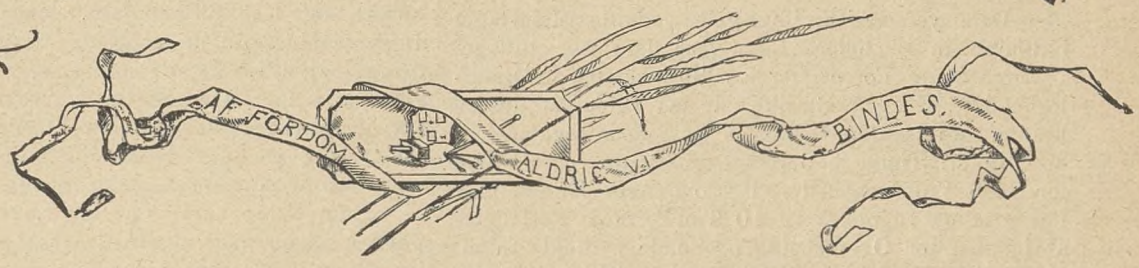

Juni. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

Bort med Akkordsystemet.

Skulde Arbejderne nogensinde være i Tvivl om hvorvidt dette eller hint Systems Indførelse eller Afskaffelse vilde være en Gevinst eller Tab for dem, saa er det i Grunden tilstrækkeligt for at skaffe sig Vished i saa Henseende, at undersøge hvorledes Kontraparten (Kapitalisterne) stiller sig til samme. Det ligger i Sagens Natur, at disses Hovedinteresse koncentrerer sig om dette ene, at udnytte og udbytte Arbejderne i de yderste Instanser, og det skal indrømmes, at der i saa Henseende udfoldes stort Talent og stor Dygtighed i at finde de rette Midler hertil Enhver Situation er nøje overvejet, og mod Arbejdernes Bestræbelser for at vinde frem til menneskeværdige Tilstande har man derfor altid Modtrækket paa rede Haand.

Nu er det jo saaledes, at vore Arbejdskøbere i al Almindelighed, uden selv at være Kapitalister, dog ynde at stille sig paa disses Standpunkt, og derfor i Forholdet til os blive Kapitalismens Talerør og Forsvarere, der med en Ihærdighed, som var en bedre Sag værdig, vaage over ethvert af vore Skridt for Opnaaelsen af bedre Kaar. Vilde vi nu spørge Arbejdskøberne hvad de syntes om Afskaffelsen af Akkordsystemet og Indførelsen af en Minimal Timeløn, saa er vel ingen af os i Tvivl om hvorledes Svaret vilde blive? Nej, næppe. Vi vilde ganske sikkert faa en Lovtale over Akkordsystemet, foregivende set fra Arbejdernes Synspunkt. Vi vilde blive mindet om dette Systems Retfærdighed, der giver den flittige et større Udbytte end den mindre flittige osv, medens Timelønnen blev en Præmiering af den dovne og uduelige paa de øvriges Bekostning. Der vilde blive malet for os et Billede i rosenrøde Farver til Akkordsystemets Forherligelse, og man vilde appellere til den „dygtige" Arbejders Omtanke, hvorvidt han maatte være tilbøjelig til at renonsere paa sin gode Fortjeneste, som nu er en Følge af Akkordsystemet. Kort sagt, man vilde være utrættelig i at tale til den „gode" Arbejders Fornuft og give „Venneraad", og man vilde om fornødent af al Magt, i Arbejdernes Interesse naturligvis, øve Modstand mod et saa fordærveligt System som Timelønnen; – thi, „saa snakke de Ræve for de Gæs".

Ja sikkert vil Kravet om en Minimal-Timeløn blive mødt med stor Modstand fra Arbejdskøbernes Side, men man maatte være utilladelig dum om man troede, at Motivet hertil var, at værne om Arbejdernes velforstaaede Interesser, og ikke netop dikteret af Angsten for at skulde slippe et System, som bedre end Timeløn var i Kapitalismens Favør. Arbejderne ere imidlertid ikke saa dumme. Akkordsystemet viser for tydeligt at være forkasteligt hvorledes man saa end ser paa det, sammenlignet med Timeløn.

Akkordsystemet passer til Arbejdsløsheden, som en Knytnæve til et blaat Øje, hidser Arbejderen som en Jagthund efter et Udbytte, der som oftest viser sig at være et „Fata Morgana", svækker til ubodelig Skade den saa haardt nødvendige Solidaritetsfølelse og befordrer i dens Sted den reneste Egoisme, alt imedens Kapitalisten glæder sin Sjæl over Arbejdernes Kortsynethed.

Alt dette gaar mere og mere op for Arbejderne og Kravet om Afskaffelsen af Akkordarbejdet trænger sig i Forgrunden. Ved Arbejderpartiets Fest her forleden, hvor en Procession, større end nogensinde tidligere, drog til Festpladsen paa Nørrefælled og hvor Malernes Tog i særlig Grad kunde glæde sig ved stor Tilslutning, manifesterede dette ved fire hvide Bannere, hvoraf to indeholdt „Bort med Akkordsystemet" og to henholdsvis „Akkordarbejdet hidser Arbejderne" og „Akkordarbejdet fremmer Arbejdsløsheden", for Afskaffelsen af Akkordsystemet.

Uden Tvivl er det kun et Tidsspørgsmaal naar Akkordsystemet skal vige for Timelønnen, og er det da i Virkeligheden lagt i vor egen Haand at fremskynde dette Tidspunkt. I første Linie gælder det derfor kun om at vække den rette Forstaaelse af Spørgsmaalets Betydning, uden hvilken ligesaa lidt denne som nogen anden Reform i Arbejdernes Favør vil lade sig realisere. Vort Løsen bør derfor være:

„Bort med Akkordsystemet".

Malerstrejken i Stockholm.

Om denne Kamp, der fik en saa uheldig Afslutning grundet paa storstilet Forræderi indenfor Arbejdernes egne Rækker, har vor Broderorganisation udsendt følgende Redegørelse, som her gengives noget forkortet:

„Den almindelige Malerstrejke i Stockholm er som bekendt nedlagt den 9de April efter at have varet en Maaned.

Den systematiske Bevægelse indenfor Malerfaget i Stockholm for højere Løn, gaar flere Aar tilbage. I Foraaret og Forsommeren 1889 lykkedes det Malerforbundet, gennem Strejke, at faa Princip et om en bestemt Minimalløn fastslaaet og samme reguleret til 40 Øre pr. Time de 6 Sommermaaneder og 35 Øre for de 6 Vintermaaneder, ligesom Arbejdstiden blev forkortet og reguleret til 10 Timer, med Forhøjelse af Lønnen for Overarbejde og Søndagsarbejde m m Dette Resultat har dog aldrig været tilfredsstillende, og Spørgsmaalet om ny Lønregulering er for hvert Aar blevet alt mere brændende, indtil man indenfor Malersvendenes Rækker var enige om, at med dette Foraars Begyndelse maatte en Forhøjelse af Lønnen samt Reguleringen af andre Forhold finde Sted, og som Hovedfordring fastsattes da en Minimaltimeløn af 50 Øre for hele Aaret.

I Henhold hertil førtes gennem flere Maaneder Underhandling med Stockholms Malermesterforening, og Resultatet blev, at Mestrene tilbød 45 Øre for Sommeren og 40 Øre for Vinteren. Malerforbundet, som ønskede at undgaa Strejke, fremsatte da et Krompromistilbud, gaaende ud paa 45 Øre hele Aaret, medens man, i Tilfælde af at dette afsloges og Strejke blev nødvendig, selvfølgelig vilde fastholde den oprindelige Fordring af 50 Øre.

Mesterforeningen afslog Tilbudet og offenliggjorde en af 94 Mestre underskreven gensidig Forpligtelse til i Tilfælde af Strejke, at svare med almindelig Lock-out.

Paa et ekstra Forbundsmøde den 4. Marts blev Strejken besluttet og samme proklamerer den 9. Marts. De forskellige Fagforeningsbestyrelser, som Dagen forud havde behandlet Sagen, tilraadede endnu et Kompromisforsøg, hvad Malerforbundet dog maatte anse for ørkesløst, hvorfor partiel Strejke begyndtes. Tre Dage derefter udvidedes denne dog, saavel paa Grund af Mestrenes Bestemmelse om Lock-out som øvrige Omstændigheder til almindelig Strejke, og førtes som saadan i 4 Uger fuldt ud effektiv, medens kun yderst faa Skrueb ækkere optraadte. Ligeledes vandtes der med hver Dag Fremgang, saaledes at da Strejken hævedes var 68 af ca. 200 Mestre indgaaede paa Organisationens Fordringer, hvorved henimod 200 Mand var komne i Arbejde.

Under Strejkens Gang hævede sig af og til Røster for ny Kompromisforsøg, hvad der førte til et Par Afstemninger i saa Henseende Den første af disse gav til Resultat, at 176 Stemmer afgaves for Kompromisforsøg, medens 346 stemte for vedblivende at holde fast ved de 50 Øre. Foranlediget af denne Afstemning afholdt Fagforeningsbestyrelserne et nyt ekstra Møde, hvor Malernes Strejke i sin Helhed blev godkendt, ligesom det overdroges Distriktsbestyrelsen at søge en Forhandling med Mesterforeningen paa Grundlag af de 50 Øre.

Dette Forhandlingstilbud afslog dog Mesterforeningen kort og godt, medens en Afstemning en Uge efter paa et Forbundsmøde gav 200 St. mod 14 for at fortsætte Strejken som hidtil; dog fremkom der ved dette Møde Udtalelser for, at lade foretage en ny Afstemning ved et større Møde en Uge efter.

Imidlertid havde Mesterforeningen — fra Rhederier, Husejere, Byggekonsortier og alle de Arbejdskøbere og Kapitalistgrupper, som overhovedet har Interesse af altid at modsætte sig Arbejdernes Fordringer af hvad Art de end maatte være — erholdt en betydelig større Støtte i forskellig Henseende, saasom Forlængelse af Kontrakter, Indstilling af tiltænkt eller paabegyndt Arbejde, direkte Pengeunderstøttelse m. m., end man før Strejken kunde forudse.

Som Følge heraf blev vor Lønstrid en mere udpræget Kamp mod alle Arbejdskøbere og Kapitalistinteresser, end det almindeligvis er Tilfældet under Strejker. Det udartede sig til en Kamp paa Liv og Død mellem Arbejdere, som foruden utilstrækkelig Understøttelse kun havde sin Organisation og Solidaritet at støtte sig til, og hele Storborgerklassen, som foruden Mestrenes Organisation havde sin store økonomiske Overlegenhed, hele det moderne Samfunds Institutioner og hele den borgerlige Presse til Allierede. Altsaa blev det en ulige Kamp, hvor Arbejderklassens Sympati ikke var tilstrækkelig til at opveje vore Modstanderes Overmagt.

Vi erindrer om, hvorledes til Eks. Stadens Bygningschef, trods det retfærdige og fornuftige Standpunkt burde være at stille sig neutral overfor en Lønstrid som denne, ikke destomindre lod Stadens Malerarbejde indstille, da den paagældende Malermester underskrev vort Regulativ.

I Pressen og andet Steds blev det aabent sagt, at man paa Malerstrejken vilde statuere et Eksempel, for derigennem muligvis at skræmme andre Arbejdere fra Forsøg paa at gennemføre deres Fordringer.

Endvidere blev det udtalt af de fleste Mestre, at deres Vægring mod at godkende vore Fordringer ikke absolut eller i Hovedsagen var grundet i, at de ikke kunde betale 50 Øre pr. Time, men udelukkende fordi de principielt ikke vilde godkende, at Arbejderne opstillede Vilkaar og søgte disse gennemført ved Strejke Sandheden heraf bevistes iøvrigt derved, at Smaamestre kunde godkende og betale efter vort Regulativ. Skulde da ikke velhavende Stormestre kunde gøre det?

Da ikke destomindre Strejken, trods alt dette, med usvækket Kraft holdtes gaaende en Maaned, saa fandt vore Modstandere et mere raffineret Middel for at bryde ikke blot denne, men ogsaa i Hovedsagen vor Organisation. — Man tog Forræderiet til Hjælp I al Hemmelighed og paa Arbejdskøbernes Tilskyndelse og Bekostning sammenkaldtes ved anonyme Indbydelser til et Møde, paa hvilket, under Ledelse af Individer som staar i Mestrenes Sold, den Skruebrækk rorganisation som kalder sig „Stockholms måleriarbetareförening“ stiftedes. Med denne sik straks en Del ikke maalbevidste Arbejdere, og uden nogensomhelst Meddelelse til Malerforbundet begyndtes straks et skammeligt Købslaaen med Mesterforeningen, som havde til Resultat, at Forræderne

med Taknemlighed og uden videre i Hovedsagen indgik paa Mesterforeningens Vilkaar. — Straks da vi fik Kundskab om ovenstaaende Møde, opfordrede vi de Ledende, som saa ofte forud, til at fremsætte deres Meninger indenfor Forbundet eller paa et almindeligt Strejkemøde, da i saa Fald Forhandling eller en hæderlig Afslutning af Strejken kunde være naaet, men forgæves. Der fortsattes ad den engang betraadte Vej, at søge vor gamle Organisation: Malerforbundet sprængt uden Hensyn til Midlet.

Paa Grund heraf besluttedes det paa et almindeligt Møde for Malere den 9de April, og under de bitreste Bebrejdelser mod Forræderne, at hæve Strejken og begynde ny Forhandling. Som Betingelse herfor forlangte Malerforbundet dog, at det blev denne der e n e kom til at forhandle paa Svendenes Vegne, idet Forbundet jo aldrig kan erkende den ny Forening.

Selvfølgelig bliver denne begunstiget af Mestrene, som den jo har gjort en uvurdelig Tjeneste. Disse understøtte den ikke blot med klingende Mønt, men mange forlange endog, som Betingelse for at blive taget i Arbejde, at Arbejderne præstere Bevis for at tilhøre Skruebrækkerforeningen.

Vort Løsen er nu først og fremmest: Den ny Forening s k a l og m a a bort! Og i vor Kamp herfor forvente vi alle organiserede Arbejderes kraftige og moralske Støtte. Det kan ikke og faar ikke blive et Prejudikat, at Arbejdskøbere gennem Forræderi skulde kunne fratage de Strejkende Sejren Kun gennem Ærlighed, Enighed og fast Organisation kan Arbejderklassen vinde Sejr!"

Målareförbundet.

Stiftelsesfest.

Afdelingen i Helsingør afholdt Lørdag den 28. Marts i Arbejdernes Forsamlingsbygning sin 9-aarige Stiftelsesfest under særdeles god Tilslutning. Formanden W. G r a g e bød Deltagerne Velkommen og mindede i velvalgte Ord om Festens Anledning.

Efter Afsyngelsen af en Sang talte Forbundets Vicesekretær, Emil Clausen, for Organisationens Betydning, og dvælede særlig ved vor egen Organisation, som alt havde haft Lejlighed til at vise sit Værd ved Tilvejebringelsen af Forbedringer paa Løn og Arbejdsforholdenes Omraade i en Mængde Afdelinger. Taleren berørte ligeledes Betydningen af, at Arbejderne rakte hinanden Haanden ud over de af Magthaverne afstukne Grænser for Nationerne, idet Proletariatet uden Hensyn til Nationalitet i lige høj Grad blev udbyttede, og derfor overalt havde samme Interesse, nemlig ved den videst mulige Organisation at tiltvinge sig den rent naturlige Ret til Livet som Menneske. Foredraget hørtes helt igennem med stor Opmærksomhed og vandt udelt Bifald.

Efter Afsyngelsen af en Sang „For Forbundet" havde endnu flere Talere Ordet, hvorefter Festmaaltidet sluttedes og efterfulgtes af et muntert Bal til den lyse Morgenstund, kun afbrudt af et lille Punschesold, hvor en humoristisk Sang vakte megen Munterhed og hvor yderligere adskillige Taler blev afholdt. Alt i alt var Festen særdeles vellykket og vil længe blive bevaret i behagelig Erindring af Deltagerne.

* * *

Af Mangel paa Plads er ovenstaaende Referat først optaget nu.

Red.

„Den fine Maler".

Se, mægtig er jo Intelligensen
selvfølgelig hos Maleren.
Det har i „Avisen" Mester Jensen
flot svaret paa, ja, „mal mig den".
Det kommer af, med fornemt Blod
han sig paa Arbejd tidt indlod
med mangen fin og god
„Etagerod".

Trods Intelligensen dog vor Maler
maa nøjes tidt med Vind og Dunst.
En Maler han praler, ej en Daler
han faar tilovers ved sin Kunst.
Be'r pænt han Mestren mer at gi'e,
Et haanligt Svar: „Det ku' du li'e".
Hvad er vel Skyld deri?
Hans Praleri.

Men „Kunstner", bevar's, man maa betænke,
den Stilling den ej billig er.
For den kan en Yngling sagtens skænke
sit halve Liv, forstaar Enhver.
Dog tror jeg, ganske ærlig talt,
at kun en lav og ussel Pjalt
vil nægte det er galt,
ja, rent fatalt.

Thi Maleren nu har faaet Færten
deraf, at ej det gaar med Snak.
Af Tidens Udvikling han har lært en
Opfattelse, som før laa brak,
at vil han frem til Lykke naa,
det nytter ej alene staa,
i sluttet Række maa
vi alle gaa.

Ja, Tiden er nær, da ej en Maler
staar udenfor til Spot og Men,
men flinkt Kontingentet indbetaler
til Fagforeningen hver en.
Ja, glæd jer kun, vær uden Frygt,
da dør det gamle Samfund stygt,
et bedre bliver bygt,
Stol derpaa trygt.

Eozelos.

Strejken i Fredericia.

Konflikten i Fredericia fortsættes uforandret fra Malerforbundets Side, idet Mestrene vedblivende nægte at godkende det opstillede Regulativ, og særlig holde fast ved, at Akkordarbejde skal opføres paa samme.

Dette Standpunkt er meget betegnende for hvor meget der fra den Side sættes ind for at faa Akkord fastslaaet, medens det jo er ligesaa naturligt, at vi ikke kunde gaa med hertil. Forøvrigt føres Striden under særlig uheldige Omstændigheder, idet ikke mindre end 4 af Afdelingens Medlemmer successive ere gaaede over paa Mestrenes Parti og derved blevet u n a t u r l i g e Modstandere af egne og

Kollegers Interesser. — Disse fire Hædersmænd ere Julius Deleuran, Madsen-Theil, Risom og Fr. Sørensen. Af disse optog de to førstnævnte efter 14 Dages Strejke Arbejdet, medens Risom lidt senere forlod sit Arbejde i Kolding for at ombytte det med en Hædersplads i Fredericia og Frederik Sørensen endelig for ca. 14 Dage siden sluttede Trop med disse tre.

Desforuden har hele Tiden et Individ fra Fredericia ved Navn Fritz Sørensen arbejdet væk, uden at bekymre sig om Afdelingens Forsøg paa at opnaa ordnede Tilstande. Dette vil imidlertid ikke forundre naar man hører, at bemeldte Hædersmand allerede i Vinter tilbød sig til Esbjerg, da den derværende Strejke fandt Sted, men til den paagældende Mesters Ros blev afvist. Herudover skal endelig være kommet endnu et Par Stykker til, og man forbavses over det „Held" der følger de Fredericia Mestre, og den Kortsynethed der her skjuler for disse Arbejdere den store Sandhed, at selv om Fjenden end ynder Forræderiet, Forræderen vil han dog alle Dage foragte.

Imidlertid vil Fredericia være lukket for ethvert Forbundsmedlem, som for enhver ærekær Kollega, indtil alle Strejkende ere komne i Arbejde.

Fra Afdelingerne.

Odense. Afdelingen har vedtaget ligelydende Forslag med København, vedrørende Kontrollering af Medlemsbøgerne paa Arbejdspladserne, og agter herigennem at formaa Efternølerne til at slutte sig til Foreningen.

Fredericia. Ved et Møde forleden, hvor Forbundets Sekretær var tilstede, vedtoges det at holde Strejken gaaende indtil videre, idet man samtidig indskrænkede de Strejkendes Antal til to Mand, medens de øvrige enten alt havde Beskæftigelse andet Steds eller vilde søge saadan. Til Formand valgtes istedetfor R. B. Larsen, der har fungeret siden Olsens Bortrejse for en Maaned siden, C. Bertelsen.

Kolding. Ved en ekstra Generalforsamling den 1. Juni er H. Hansen valgt til Formand istedetfor Hein, der ønskede at trække sig tilbage fra dette Hværv. Til Kasserer valgtes Hein.

Ny Afdeling.

Vore Kolleger i Middelfart har stiftet en Fagforening og indmeldt denne som Afdeling af Malerforbundet.

Idet vi hilser denne vor ny Tilvækst et hjærteligt Velkommen, er det med Haabet om et frugtbringende Samarbejde til Held for vore fælles Interesser.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Formændene.
i Forbundets forskellige Afdelinger:

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
Hillerød.	V. Olsen, Jærnbanevej 111 A.
Helsingør.	W. Grage, „Stalden," Marienlyst.
Roskilde.	V. Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	H. C. Hove, Rosenlund.
Nykøbing F.	A. H. Petersen, Jappesgade 14.
Nakskov.	P. Hansen, Kattesundet 406.
Odense.	C. W. Jørgensen, Adelgade 17.
Nyborg.	Carl Sørensen, Vesterboulevard 18.
Aalborg.	P. C. Petersen, Reberbanen 46.
Horsens.	Joh Kierkegaard, Allégade 2.
Randers.	Carl S. Hansen, Provstegade 9.
Aarhus.	P. Petersen, Samsøegade 17.
Vejle.	V. Larsen, Koldingvejen 13.
Fredericia.	C. Bertelsen, Norgesgade 16.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Esbjærg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	V. Olsen, Nicolajkirkegade.
Skive.	J. P. Nicolaisen, Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Middelfart.	E. Christensen.

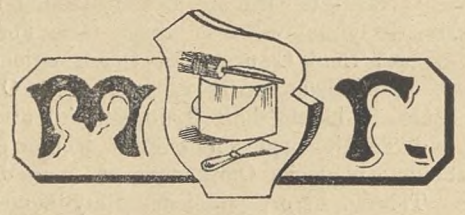

København. Malernes Fagforening afholder Medlemsmøde hver Onsdag Aften Kl. 8½ i Rømersgade 22, St. o. G. Foreningens Kontor, som er samme Steds i Stuen til Gaden, er aabent hver Lørdag Aften fra Kl. 8—10. Indmeldelser og Kontingent modtages begge Steder.

Malersvendesangforeningen af 1878

afholder Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. 8½ i „Strygejernet", Hjørnet af Vodrofvej og Ladegaardsvej, hvor ligeledes ny Indmeldelser og Kontingent modtages.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

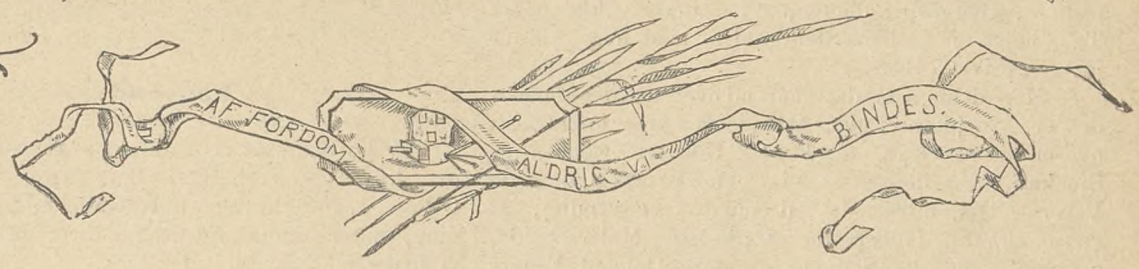

Juli. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

Smudskonkurrencen, som Udslag af den kapitalistiske Pest.

Det kan ikke undgaa den alvorlige og ærlige Iagttagers Opmærksomhed, at Kapitalen under det nuværende Samfunds Ægide paa alle tænkelige Maader søger at tilsuge sig Profit. Men dette Samfund, bygget som det er paa det saa højt priste „private Initiativ"s Princip, det vil sige paa den frie Konkurrence, er jo netop ogsaa indrettet af de kapitalbesiddende Klasser og med det Formaal at styrke og udvide disses Magt. Derfor kaldes med Rette den Tilstand, som Frikonkurrencen betinger, ogsaa Kapitalismen. Og Kapitalismen søger til alle Sider for at forøge sit Udbytte. Den lader det ikke alene gaa ud over sine egentlige Udbytningsobjekter, Arbejderne, men ogsaa over sine egne mindre velstillede Opretholdere, de smaa Kapitalister, og over Middelstanden, den Klasse, der staar mellem Kapitalisterne og Arbejderne.

Kapitalismen forstaar at benytte ikke alene dens egne Methoder, men ogsaa de Midler, som dens Modstandere Arbejderne, opfinde for at skaffe sig større Part i Livsnydelserne, og ligeledes de Midler som de, der burde være dens Modstandere, Arbejdskraftens Mellemhandlere, Mestrene, finder paa.

Et haandgribeligt Bevis paa disse sidstes Udbytning har man i den saakaldte Smudskonkurrence. Det er lykkedes Kapitalismen at drive Tilbudene paa Arbejde i vort Fag, og særlig nyt Arbejde, saa langt ned, at knapt Arbejdslønnen for respektabelt Arbejde bliver betalt. Mestrene har, det herskende Konkurrenceprincip tro, Tid efter anden underbudt hverandre for at „hugge" lidt Fortjeneste, og saaledes, den ene efter den anden, afgivet et stedse større Procentbeløb til Kapitalen. — For at „det private Initiativ" kan ske Fyldest.

Hvem har ikke, naar han har haft Lejlighed til at gennemgaa Regnskabet over Licitationsarbejder og set de indkomne Tilbud, været ved at stejle af Forbavselse over de latterlig smaa Priser, der ofte er blevet forlangt, Priser saa lave, at man uvilkaarlig maa spørge om den Mand, der er fremkommen med dem, stjæler sine Materialier, eller om han er saa formuende, at han af Lyst til et Arbejde ønsker at betale for at dirigere samme.

Vi har set et Tilbud paa 2500 Kr. for et Arbejde, som, beregnet efter den Behandling, der var forlangt i Beskrivelsen, i Arbejdsløn og med Tillæg af Materialier, vilde koste 4000 Kr I Følge Tilbudet skulde Maleren levere det fornødne Tapet, der forlangtes af fineste Kvalitet til bestemt opgivne Priser. For nu at kunne gaa ned under alle eventuelle Konkurrenter, traf han Aftale med en Tapethandler om at faa indtil tyve Procent Rabat paa Tapetet, hvilken Rabat han straks overførte til Byggespekulanten ved at sætte Tilbudsprisen saa meget lavere. Det er en Selvfølge, at den Rabat, der saaledes gives paa Varer, oprindelig er tiltænkt Mellemhandlerne, men, som man ser, i dette Tilfælde løber Byggespekulanten af med Mellemhandlerens Fortjeneste.

Men denne Transaktion slog selvfølgelig ikke til for at komme saa lavt ned med Tilbudet Det er umuligt andet, end at der er paaregnet, at bruge simple Materialier, og at snyde for en Del af de forlangte Behandlinger At der ofte benyttes daarlige Materialier, er bekendt nok Vi erindrer om de billige forfalskede Varer, som falbydes af Agenter, for visse mindre hensynsfulde Fabrikanter. Og med Hensyn til ligefremme Snyderier, behøver vi kun at henvise til den saa ofte omtalte Limning i Stedet for Grunding, Strygning af Træværk med Sæbefarve etc etc.

Det er ligeledes en bekendt Sag, at der skal files ved Behandlingen jævnfør Grunding og tre Gange Strygning med Oliefarve, hvor den ene Gang Strygning ofte menes at være sat paa Papiret for at pynte op. Vi har i Fagforeningen hørt om et Sted, hvor egetræsaarede Døre og Paneler skulde staa med Skumring alene uden Mattering, og saaledes gaa for mat Egetræ. Et andet Eksempel: Der blev fornylig forespurgt i Foreningen om, hvad Prisen var for første Gang Strygning til hvid Lakering, naar der ikke skulde spartles, og da der blev svaret, at saa daarligt Arbejde ikke var forudsat i Prislisten, idet man havde ment, at ordentligt Hvidlakererarbejde altid burde spartles et Par Gange, saa ytrede Vedkommende herover sin store Forundring, fordi der, som han sagde, jo nu om Stunder paa nyt Arbejde aldrig blev spartlet; han mente, at der burde sættes en Tillægspris for Slibning og Kitning til første Gang Strygning.

Nu kan der jo siges at dette „Fileri" gaar ud over Kapitalismen selv, men det er paa ingen Maade Tilfælde. For det første bliver Kapitalisten jo aldeles

ikke narret, da han i Virkeligheden kun betaler for det Arbejde han faar, idet Prisen er pint saa langt ned, at Arbejdet ikke kan leveres anderledes; og for det andet er det jo som oftest paaregnet, at slige Spekulationsbygninger snarest mulig skal afhændes igen, saa det kommer mindre an paa Soliditeten, end paa at fremvise noget, der overfladisk set er nogenlunde respektabelt. Kapitalismens egentlige Repræsentant, Byggespekulanten, lider derfor ikke noget Tab, højst en af hans Staldbrødre, men hvad, det er jo en „privat" Sag.

Men dem, som det gaar ud over saa det klodser, det er Arbejderne, idet Arbejdsmængden forringes i overordentlig Grad, og Fagets Udøvere vænnes til Sjuskeri, naar de ser at sligt „Fusk" tages for gode Varer. Det bliver derved mindre nødvendigt, at være virkelig faglært for at præstere Malerarbejde, og man faar det Særsyn, at store Dele af Fagets Arbejde gaar over paa andre Hænder, saasom Facadearbejde, der udføres af Arbejdsmænd for Stilladsejere, Gulvfernisering, der besørges af Portnere og Tjenestepiger etc.. I Parenthes bemærket, har vi hørt om en Malermester der lod sin Pige fernisere sine Gulve; store Dele af Skibsarbejde der udføres af Søfolk, og i den allernyeste Tid har der jo været Tale om, at Burmejster & Wains Skibsværft vilde overgive Maling af Skibsbunde til Bundskraberne. Altsammen til Skade for Faget og dets Udøvere, men til Gavn for det kapitalistiske Samfunds Bærere, idet det „private Initiativ" jo her rigtig udfolder sig.

Ja, det er et lidet lysteligt Perspektiv der aabner sig for Arbejderne, og Udsigterne bliver saavidt det kan skønnes, vanskeligere Aar for Aar til trods for de Anstrængelser, der gøres for at holde igen. Ved en ihærdig Agitation og fast Organisation kan Forholdene vel paa visse Punkter forbedres, og Gud naade os, hvis vi overlod Kapitalismen fuldstændig frit Raaderum; men en virksom Forandring til det bedre er ikke mulig, saalænge som den frie Konkurrence, „det private Initiativ", er det herskende Princip. — Dette maa slaas ned, og Samfundet bygges op med Arbejdets sociale Ordning som Grundlag. Først da kan vi føle os trygge

Hvis vi boede i en pestbefængt Kaserne, hvorfra Smitten ikke kunde udryddes, og der intet andet Opholdssted var, da var vi hjemfaldne til Pestsmittens Indflydelse og vi vilde søge snarest muligt at fremskaffe en anden Bolig, bygge et nyt Opholdssted, men i Mellemtiden vilde vi søge at hæmme Smittens Virkninger ved Udluftning og eksemplarisk Levemaade, for ikke at omkomme forinden den grundige Forandring kunde finde Sted.

Dette er selvindlysende for enhver og behøver ikke nærmere Paavisning.

Men det kapitalistiske Samfund er netop en raaden pestsvanger Hule, hvor den økonomiske Usikkerhed tærer paa Erhværvene som Svamp, og den er ikke til at udrense, fordi det er Kapitalismen selv der befænger den med Smitte Det er jo nemlig en Betingelse for selve Kapitalismens Eksistens, at den maa søge sig stadig nye Omraader for at skaffe sig Profit, den maa gribe videre og videre om sig med sine Polyparme og inddrage flere og flere Klasser og Dele af Befolkningen under sit Udbytningsomraade.

Derfor bør alle som lider under denne Pest, og i første Række Arbejderne, lægge dem i Selen for at fremskaffe en bedre Opholdsplads, et nyt Samfund. Men da dette ikke kan fremtrylles med et Slag, saa maa vi imens det bygges op, lufte ud i den gamle Barakke og skaffe os fornuftigere Livsvilkaar. Vi maa se at holde Kapitalismen Stangen saa godt som muligt, og det sker ved at modarbejde Smudskonkurrencen og ved at skaffe lønnende Arbejde snarest muligt til Alle.

Lad os til dette Formaal alle som èn virke ihærdigt for en forhøjet Timeløn og lad os banlyse en af Konkurrencens vigtigste Følgesvende, Akkordsystemet.

L. G - r.

Fagmøder.

I Forbindelse med de store Arbejdermøder, som nys har været afholdt i Horsens, Kolding og Odense, har der, som sædvanlig under god Tilslutning, været afholdt Fagmøder i vort Fag, fra hvilke vi bringer følgende Referater:

Horsens. Ved Mødet bød den lokale Afdelings Formand, Joh. Kirkegaard, Velkommen! Til Dirigent valgtes Nielsen, Aarhus, der opfordrede til flittigt at tage Ordet Talerens Anskuelse var, at vi i vore Fagforeninger burde lægge Vægten paa de rent faglige Spørgsmaal og derved godtgøre, at vi holdt de politiske Synspunkter udenfor.

Hauptmann, Esbjærg, kunde ikke slutte sig til Nielsen i dennes Betragtninger om, at Fagforeningerne burde være aldeles upolitiske. Intet er dog naturligere, end at Fagforeningerne føler sig interesserede i, at have Repræsentanter i Rigsdagen for at fremsætte og arbejde for Løsningen af de store Reformspørgsmaal, som skulle komme Arbejderne til Gode, og kun lade sig realisere ad denne Vej. Et Blik paa de engelske Fagforeningers mægtige Organisation „Trades Unions" maa tilfulde godtgøre for os, at om end vi ved Hjælp af faglig Organisation maa kunne siges at have Midlet til en vis Grad af Forbedring for vore Levevilkaar, saa skal der dog mere til, og dette er politisk Magt. Dette Syn paa Sagen vinder da ogsaa mere og mere Terræn, ligesom Arbejderne ikke har ondt ved at se, i hvilket politisk Parti deres Plads ganske naturligt maa være, saavist som Socialdemokratiet ene tilkommer Æren af at have et Program, der tilsigter en virkelig Forbedring af Arbejdernes Kaar.

Kierkegaard ønskede at høre Udtalelser om, hvad der kunde gøres for at faa alle Kolleger med, og større Tilslutning til Medlemsmøderne.

Dirigenten vilde hævde, at dette bedst opnaaedes ved at holde sig til det rent faglige, og derigennem arbejde for en god kammeratlig Aand, saa skulde de „Udenforstaaende" nok faa Agtelse og Tillid til Fagforeningerne.

C. Sørensen, Esbjærg: Hos os er Forholdet saaledes, at vi ikke arbejder sammen med Kolleger, som staar „udenfor". Man maa jo dog have moralsk Ret til at forlange af disse, at de ikke blot nøjes med at nyde Frugterne af Organisationens Arbejde, men ogsaa yde deres Skærv til Opnaaelsen heraf. Taleren vilde henstille til andre Afdelinger at gaa denne Vej.

Kierkegaard maatte gøre opmærksom paa, at dette ikke lige let lod sig realisere i alle Byer. Forholdet i Horsens var jo saaledes, at denne By havde et forholdsvis ringe Antal Svende om Sommeren, hvor Arbejdet udførtes af Mesteren personlig og en Skare Lærlinge. Trods de vanskelige Forhold havde Afdelingen dog uden Strejke opnaaet en Forhøjelse af Timelønnen og en Afkortning af Arbejdsdagen.

Hauptmann supplerede Sørensens Udtalelser

om Forholdene i Esbjærg. Vi ønsker ikke at brovte med vor gode Organisation, men vi er naturligvis glade for den og sætter en Ære i at opretholde den Aand, paa hvilken den i Virkeligheden straks er bygget Hvor det kneb med Tilslutning, maatte man jo forsøgsvis kunne anvende Underholdning, som Oplæsning eller lignende for derved at samle sine Kolleger.

Dirigenten forstod saa godt at Esbjærgenserne var stolte af deres Organisation og ønskeligt var det jo, om man alle øvrige Steder var naaet saa vidt som her

Hauptmann udtalte sig imod det Gensidighedsforhold, der nu og da etableredes mellem Mestre og Svendeorganisationerne. Taleren paaviste ved Eksempler fra eget og andre Fag, at dette ingen Fordel var for Arbejderne, og vilde stille Forslag om, at vi virkede for, til næste Delegeretmøde at sætte en Stopper for det e Forhold

P. Petersen, Aarhus, kunde slutte sig til Hauptmann Vi har i Aarhus haft et saadant Forhold, men Mestrene overholdt det ikke.

Efter yderligere Diskussion blev Hauptmanns Forslag enstemmig vedtaget, hvorefter denne endnu engang vilde lægge Kolleger paa Sinde, at slutte sig til Social-Demokratiet, saavel ved Indmeldelse i dette som ved Abonnement paa dets Blade Med Stolthed ser dette Parti i Aar tilbage paa en 25-aarig Virksomhed, der maa bringe det Anerkendelse fra enhver tænkende og maalbevist Arbejder. For dem, der holder paa det „upolitiske", vilde Socialdemokratiets Presse være en gavnlig Læsning, da de derigennem snart vilde faa Øjet op for et og andet, som nu maaske stod dem mindre klart.

Dirigenten vilde oplyse om, at han personlig var Socialdemokrat, men ikke desto mindre holdt fast ved sit Standpunkt med Hensyn til Politik i Fagf Til en tilstedeværende Kollega, som ikke var Medlem, vilde Taleren sige, at man ved at holde sig udenfor Fagf. i Virkeligheden skadede sig selv mest, og dernæst sine Kolleger, og begge Dele var jo baade uklogt og moralsk forkasteligt.

Hauptmann paaviste, hvor lidet de Grunde havde paa sig, der almindeligvis førtes i Marken som Forsvar for at staa udenfor Fagforeningen. Hvad enten disse bestod i at Vedkommende mente sig selv saa ubetydelig, at Fagf. ikke havde Brug for ham, eller troede at spare ved at undlade at betale Kontingent, eller, som man jo af og til saa', formente at blive den „pæne" Svend i Mesterens Øjne, ved at staa udenfor Fagf., saa bundede det dog Altsammen i Uforstand, og den Dag skal da ogsaa nok komme, hvor disse heldigvis snart sjældne Kolleger kommer til bedre Erkendelse.

Fra Aalborg indløb en telegrafisk Hilsen, og efter forskællige Hurra for saavel den faglige Organisation, som den internationale Socialisme, og efter Afsyngelsen af et Par Sange, hævedes det vellykkede Møde, i hvilket Kolleger fra Aarhus, Vejle og Esbjærg havde deltaget.

Efter Mødet samledes Deltagerne om Aarhus-Afdelingens ny smukke Banner og deltog i Processionen til „Folkets Lund", hvor Arbejderfesten afholdtes.

Kolding. I Forbindelse med Arbejderfesten den 5. Juli afholdt Malerne et særdeles vellykket Fagmøde. Mødet var besøgt af Kolleger fra Vejle, Fredericia og Esbjerg — Kolding ikke at forglemme —, ligesom Malerforbundets Sekretær, Rudolf Poulsen, var tilstede. Afdelingens nys afgaaede Formand, M. N. Hein, bød Forsamlingen et hjærteligt Velkommen med Ønsket om, at mange vilde bidrage til en livlig Diskussion og et godt Udbytte af Mødet. Man havde ikke fastsat nogen bestemt Dagsorden, men vilde overlade frit til Enhver at bringe frem, hvad der antoges at have almindelig Interesse,

Rudolf Poulsen Det er aldrig svært for os at finde den rigtige Retning for vor Diskussion, dertil er vore Interesser jo fælles nok og hvilke Spørgsmaal vi end behandle. De tilsigte alle at skabe de bedst mulige Livsbetingelser, ligesom vi jo ogsaa alle er klare over, at ved hvilke Foranstaltninger dette end skal naas, saa er det i første som sidste Instans en Hovedbetingelse, at Hovedvægten lægges paa Organisation i den mest fuldkomne Grad Jeg sér af et Referat fra Fagmødet forleden i Horsens, at Spørgsmaalet om Betimeligheden af Gensidighedsforholdet mellem Mester- og Svendeorganisationer har været Genstand for en udførlig Diskussion, og jeg antager, at dette Spørgsmaal vil kunne samle Interesse om sig, belyst fra de forskellige Synspunkter, som det ganske sikkert har, og jeg tror at være i Overensstemmelse med Forsamlingen, naar jeg foreslaar at vi bl. a. drøfte dette Punkt

Hauptmann, Esbjerg. Jeg er Modstander af dette Gensidighedsforhold, og jeg er det af flere Grunde Jeg ser nemlig ikke, at vi kan have nogen Interesse af at bygge Mestrenes Organisationer op, medens Forholdet allerede har godtgjort baade i vort og andre Fag at være i vor Disfavør. Taleren udviklede udførlig sit Standpunkt og paaviste ved Eksempler hentede fra forskellige Steder Støtte for sine Betragtninger.

Hein kunde slutte sig til Hauptmann og ønskede ikke, at dette Forhold skulde etableres noget Steds.

W. Larsen, Vejle, var enig med Hauptmann og Hein. I Vejle har vi haft et saadant Forhold, og dette medførte, at et Værksted var lukket for Fagforeningens Medlemmer, idet dettes Indehaver, kort efter at Gensidighedsforholdet var oprettet, blev sat uden for Mesterforeningen Nu er Forholdet hævet og vi ønske det ikke tilbage.

Hauptmann vilde arbejde for, at der til næste Delegeretmøde blev fremsat Forslag til rent at hindre dette Gensidighedsforhold og vilde bede Sekretæren her paa Mødet at udvikle sit Syn paa denne Sag.

Rudolf Poulsen. Første Gang at dette Spørgsmaal kom op indenfor vort Fag, var for et Par Aar siden under Strejken i Roskilde. Jeg var tilstede ved et Møde med Mestrene dér, og disses Formand spurgte, om jeg kunde gaa med til en Afslutning af Strejken paa Grundlag af et Gensidighedsforhold, der forpligtede Mesterforeningens Medlemmer til udelukkende at beskæftige Fagforeningens Medlemmer, mod at disse til Gengæld kun søgte Arbejde hos hine. Situationen var her den, at et Medlem af Mesterforeningen paa dette Tidspunkt var brudt ud og havde underskrevet vort Regulativ, og alene af denne Grund maatte jeg selvfølgelig svare benægtende paa Spørgsmaalet. Men da man derefter ønskede at høre mit principielle Standpunkt til Gensidighedsforholdet i al Almindelighed, svarede jeg, at jeg principielt ikke kunde have noget imod dette Forhold, naar det med de nødvendige Forbehold blev ordnet mellem Fællesforeningen af Danmarks Malermestre og Malerforbundet, og dette Svar har Hovedbestyrelsen gjort til sit. Jeg har i og for sig heller ikke ændret min Anskuelse, for saa vidt som der kunde tænkes en Kovending indenfor Mestrenes Rækker, saaledes at disse fra at betragte sig som Kapitalister eller dog som Kapitalismens Repræsentanter, vilde kunne faa Øje paa, at deres Stilling i og for sig har mere til-

fælles med vor, og at det maatte være mere naturligt om et Fags Udøvere, hvad enten de er Mestre eller Svende, ved fælles Hjælp og retfærdig Fordeling søgte at tilkæmpe sig en Part af det Udbytte, som nu forsvinder i Privatkapitalismens bundløse Svælg Jeg er imidlertid ikke Sangviniker nok til at tro paa, at en saadan Vending er i Anmarsch. Selv om der indenfor Mestrenes Rækker baade her og der findes Folk, som deler vore Betragtninger, saa er det i hvert Fald et forsvindende Mindretal, og det lader sig jo heller ikke nægte, at hvor Forslaget er fremsat — altid fra Mestrenes Side — saa har man haft let ved at se, at disses Organisationer just har staaet svagt, og derfor kunde være særlig godt tjent med en Haandsrækning fra os, medens det modsatte ikke ses at være Tilfældet, og der foreligger derfor ingen Grund til at være særlig begejstret for Gensidighedsforholdet til Dato. Forøvrigt viser det sig jo, at vi selv meget godt er i Stand til at samle vore Kolleger, og jeg skal da eksempelvis nævne, at Afdelingen i København i Løbet af de tre sidste Maaneder har haft en Tilgang af ca. 450 Medlemmer, saaledes at vi i Øjeblikket tæller saa godt som hver eneste Kollega indenfor vore Rækker. Der ligger imidlertid en Anerkendelse af Fagf. i Tilbudet fra Mestrene om Gensidighedsforhold, og den kan vi naturligvis kun være tilfredse med, selv om vi naturligvis ikke bør glemme, at vi har os selv at takke for at den fremkommer, idet vi maa kunne se, at den først kommer, naar vi ved egen Hjælp har arbejdet os op til en Faktor, som der skal mere end almindelig Dumhed til for at ignorere. Alt i Alt! vi maa i første Linje bygge og stole paa vor egen Kraft, uden at jeg derfor mener, at man bør afvise et Tilbud om Samarbejde, naar det blot funderes paa ærlig Vilje til at skabe de bedste Vilkaar for alle Fagets Udøvere, og ikke tilsigter at lade den ene Part blive den andens Trappestige. Gensidighedsforholdet, som det hidtil har været formuleret, er ikke noget værd for os, og det sidste Delegeretmøde har jo ogsaa stillet sig meget kølig overfor samme, idet Forslag om at søge Gensidighedsforholdet etableret, blev besvaret med, at det kan gøres med Hovedbestyrelsens Medvirkning.

Efter en yderligere Diskussion om lokale Forhold, og efter at Sekretæren havde givet udførlig Skildring af Forholdene i Fredericia, og Hauptmann havde opfordret til at støtte det Parti, som vi naturligt maa tilhøre, sluttede Mødet med begejstrede „Leve Malerforbundet", „Leve Sekretæren." Et Telegram afsendtes til Fagmødet i Odense, hvorfra Genhilsen kort efter indløb, og alle Mand, med Esbjerg Afdelingens Banner i Spidsen, deltog i Processionen til Arbejdertesten, som afholdtes ved den gamle Slotsruin „Koldinghus".

Odense. I Anledning af den fynske Arbejderfest i Odense, Søndag den 5te Juli, havde den derværende Afdeling indvarslet til et Fagmøde Der var mødt Medlemmer fra Assens, Svendborg og Nyborg, ligesom Medlemmerne i Odense i stort Tal var til Stede. Afdelingens Formand C W. Jørgensen bød Velkommen og meddelte, at Malerforbundets Sekretær Rud. Poulsen var indbudt, men var forhindret, da han alt for længere Tid siden havde givet Afdelingen i Kolding det Løfte, at komme til Stede ved det sammesteds i Dag værende Fagmøde. I Sekretærens Sted var derfor mødt Medlem af Hovedbestyrelsen C. Loldrup, der vilde tale om Organisationens Betydning og Nytte for Arbejderne.

C. Loldrup takkede for den venlige Modtagelse, Afdelingen i Odense havde beredt ham og bragte en Hilsen fra København til Fagfællerne paa Fyn. Taleren holdt derpaa et længere med Opmærksomhed fulgt Foredrag, og paaviste hvilke Fordele, der alt var opnaaede saavel i vort som andre Fag, samt udtalte, at Fremtiden vilde skaffe os endnu bedre Forhold at virke under, naar kun vi trofast holder fast paa vor Organisation og stadig søgte at udvide og befæste denne. Taleren opfordrede sluttelig Malerne baade fra Odense og de andre Byer til at tage Ordet angaaende Forholdene paa de enkelte Steder, da det var af Vigtighed for Hovedbestyrelsen at være saa nøje kendt med Forholdene som muligt

C. W. Jørgensen takkede paa Forsamlingens Vegne for Foredraget og gik derpaa over til at omtale Forholdene i Odense Her er desværre megen Arbejdsløshed, som særlig bevirkes ved det uforholdsmæssigt store Lærlingehold. Taleren rettede en Tak til Afdelingen i København for den Vedtagelse, der havde fundet Sted paa Generalforsamlingen i April. Den havde ogsaa gavnet Provinserne, idet det havde vist sig, at Kolleger, som ikke havde deres Medlemsbog i Orden, naar de fra Provinserne kom til København, maatte bringe denne i Orden først, før de fik Lov til at arbejde dersteds. Forhaabentlig vil det ikke vare længe, før vi kan gøre det samme i Odense og sige: „Ingen af os arbejder sammen med ikkeorganiserede Arbejdere." Som et stort Gode for Provinserne vilde Taleren endvidere nævne Rejsekassen. Takket være den københavnske Afdelings Velvilje, blev denne gennemført, og Provinserne har høstet den største Nytte af den, hvorimod København bærer den største Part af Byrderne Sluttelig bad Taleren Loldrup bringe Hovedbestyrelsen en Tak for den fortrinlige Maade, hvorpaa den ledede Forbundets Anliggender.

En livlig Diskussion paafulgte nu, hvori foruden de nævnte Talere flere Kolleger fra Odense og de andre Byer havde Ordet.

Hartig, Assens, bemærkede, at der i denne By fandtes fem Malersvende, hvoraf de fire er Medlemmer af Afdelingen i Odense. Endnu hersker der Kost- og Logisystem, men vi haaber snart at blive dette kvit. Vi vil ogsaa søge at faa Kærteminde og Bogense med i vor Organisation.

Rasmussen, Svendborg: Vor Forening er jo kun et Aarstid gammel, men har dog allerede gjort sin Nytte, idet det er lykkedes at opnaa en Lønforhøjelse. Vi er femten Malere der i Byen, hvoraf de fjorten er Medlemmer.

Sørensen, Nyborg, gav en lille Skildring af Forholdene dersteds, som i Lighed med de andre Talere paaviste, at vor Fagbevægelse er i jævn Fremgang paa Fyen.

Loldrup takkede for de meddelte Oplysninger og manede til Udholdenhed og Sammenhold, saa skal det nok lykkes os at opnaa bedre Tilstande overalt. Taleren motiverede derpaa et Leve for Malerforbundet i Danmark, der besvaredes med begejstrede Hurraraab; fra Forsamlingen udbragtes derefter et Leve for Loldrup. — En telegrafisk Hilsen indløb fra Fagmødet i Kolding og besvaredes med en Genhilsen. Formanden C W. Jørgensen erklærede derpaa Fagmødet hævet. Derefter deltog Malerne i stort Antal under deres Faner i Arbejdernes Festtog gennem Byen til Festpladsen.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos. J Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

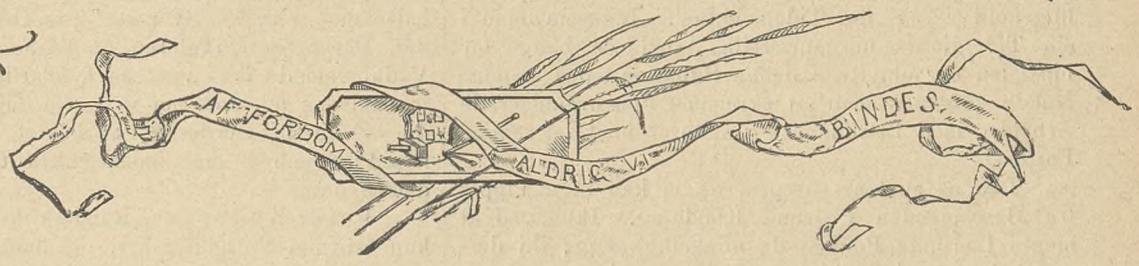

August. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

„Bussemanden."

Forinden Arbejderne fandt paa at vurdere den Magt, der ligger i deres Sammenslutning, var der en Bussemand, som ret ofte blev bragt i Anvendelse overfor den enkelte, som vovede at hævde en selvstændig Mening overfor Arbejdskøberne. Var der en og anden, som ikke vilde „makke ret," straks kom Bussemanden frem og det hed: „Færdig, Kære; vi kan faa Folk nok." Med andre Ord: Arbejdsløshedens grinende Spøgelse blev vist frem og desværre, Virkningen blev i de allerfleste Tilfælde den tiltænkte: Et Sekunds Overvejelse med det Resultat, at den selvstændige Mening maatte ofres og give Plads for en stille Resignation og finden sig i de Vilkaar, der bødes.

Det var Tider, hvor det gjaldt om at være „artig." Gjaldt om at rette Blikket „opad" med Taknemlighed mod det ophøjede Stade, hvor Arbejdskøberen syntes at staa lig en lille Gud højt hævet over det „Kryb," som kun i Læ af hans Velvilje overhovedet tillodes at eksistere paa Jorden.

Naar vi siger, at disse Tider var, saa er der vel en og anden som kunde synes, at de er her endnu, og heri kan man forsaavidt ogsaa have Ret, som der faktisk i den Retning her og der bydes Vilkaar, som et nogenlunde humant tænkende Menneske maa vende sig fra med Væmmelse. Man ser saaledes i disse Dage fra en Herregaard en Slavekontrakt, hvis Indhold er en sørgelig Illustration til den Forbandelse, der hæfter ved den privatkapitalistiske Samfundsordning, men som samtidig har en Lysside, idet den dog vel maa antages at bidrage i mægtig Grad til at løfte det Taageslør, som kun altfor længe har forhindret adskillige Arbejdere i at se den Foragt, der fra en vis Side vises for deres Ret til Livet, ikke som Slaver, men som frie Mænd, som Mennesker.

Naar der altsaa ses bort fra de mere enkelte Tilfælde, skal ingen kunne nægte, at der i al Almindelighed er sket en Bedring. Ikke saaledes at forstaa, at „Bussemanden" er bragt ud af Verden, men at den dog nu anvendes med noget mere Forsigtighed end tidligere, og i mange Tilfælde har noget andt ved at blive bragt frem.

Grunden til dette Omslag er som Gud og Hvermand véd ikke forøget Agtelse for Menneskerettighederne, men ene og alene at søge i den Position, som Arbejderne gennem deres Organisationer har forstaaet at tiltvinge sig. Det gaar dog ikke lige saa glat nu som tidligere med at bilde Arbejderne ind, at de kan gaa, fordi der er Folk nok. At smide den ene Arbejder væk for at tage den anden, paa samme Maade som man kaster det livløse Værktøj bort for at tage det andet, er i vore Dage saa sin egen Sag og ikke altid saa let at slippe afsted med.

Efterhaanden som Arbejderne bliver mere oplyste og klassebevidste gaar det jo nemlig op for dem, at er noget Menneske tilovers her i Verden, saa er det de, der ikke gider udføre samfundsnyttigt Arbejde, men sandelig ikke den flittige Arbejder, som hidtil kun har fordret et yderst tarveligt Honorar som Vederlag for de Kræfter, han ingensinde har betænkt sig paa at ofre i Samfundets store Fællesinteresse.

Ganske naturligt er det derfor, at Arbejdernes Organisationer overalt kan glæde sig ved forøget Tilslutning. Gennem Organisationerne foregaar det Udviklingstrin, der en Gang skal bringe Samfundet en ny Æra, og færre og færre bliver deres Antal, som ikke mægter at fatte dette. Bussemanden, der bestod i at gøre den ene Arbejder bange for den anden, bliver mindre skrækindjagende og faar andre Former for tilsidst at forsvinde. Nu véd Arbejderne kun alt for godt, at Privatkapitalismens Styrke er baseret paa Kortsynethed hos Arbejderne, og at den maa og skal tabe i Vægt i Forhold til det Maal af Kraft, som vi igennem Sammenslutning er i Stand til at udfolde.

Lad os huske paa dette, naar Bussemanden stilles os i Udsigt, hvad enten det sker under den ene eller den anden Form. — Saaledes for Eks. naar Arbejdskøbere truer med „udelukkende at arbejde med Lærlinge." Netop dette hænder af og til, alt medens vi synes at det ordinære Lærlingehold bliver mere og mere betænkeligt.

Hvor vilde det ikke være Vand paa Kapitalismens Mølle, om vi vilde ofre vore Kræfter paa at søge Tilgangen til Faget lukket? Rent bortsét fra det moralsk uforsvarlige i at trampe vore Medmennesker ned, for blot at erholde saa meget, at Tilværelsen kunde fristes, vilde det simpelthen være et daarligt Regnestykke, saavist som Facit vilde blive, ikke en forbedret Eksistens, men en endnu slettere end hidtil. Bussemanden — i Form af et forøget Lærlingehold — er for Tiden aktuel. Ligesom man i sin Tid gjorde uorganiserede Arbejdere bange for hinanden og udnyttede denne Situation, paa samme Maade forsøger man at skræmme den organiserede Arbejder med Lærlingen — akkurat med det samme Formaal.

Lad os se klart herpaa, og vi kan tage Pippet fra Bussemanden i denne Klædning. Ikke ved at nægte Lærlinge Plads i de forskellige Fag; thi derved bekriger vi dog kun os selv, saavist som Lærlingene jo er vore egne Børn, med samme Ret til Livet som vi og alle øvrige Mennesker, men ene og alene ved at skaffe Plads og Erhverv for os alle, Albuerum, ikke nedad og ved at trampe os selv ned, men opad, hvor en uforholdsmæssig Plads hensynsløst optages af et første Parkets Publikum, der intet hellere ønsker end vedblivende at brede sig, medens vi — o hellige Enfold — skulde slaas indbyrdes om en Staaplads paa bagerste Række.

Skal vi være enige om at tænke herover, ikke alene naar man viser os Bussemanden, men hver Dag? Og sært skulde det da være, om vi ikke let kunde se ad hvilken Vej vi bør gaa. Sært skulde det være, om vi ikke gennem vor Organisation skulde formaa ogsaa at berede Vejen og give Plads for den Generation, der nu — vistnok meget mod sin Vilje — maa agere Bussemand.

Fagmøder.

Vejle. Søndag den 12te Juni afholdtes i Forbindelse med den store Arbejderfest Fagmøde for Malerne, ved hvilket en telegrafisk Hilsen sendtes til Forbundets Sekretær. Noget Referat fra Mødet er ikke kommet os i Hænde, og vi kan derfor kun notere, at Afdelingen i Esbjærg havde ladet sig repræsentere, ligesom vi anser det for givet, at Mødet har været vellykket og derved bidraget sit til at styrke den Solidaritetsfølelse, uden hvilken Arbejdernes Stilling vilde blive i højeste Grad uholdbar og fortrykt.

Aalborg. Arbejderfesten her den 26de Juli havde samlet et over al Maade stort Antal Deltagere, ligesom Fagmødernes Antal var meget stort, og Tilslutningen til de enkelte Møder i lige Maade.

Ved Ankomsten til Aalborg Banegaard modtoges de tilrejsende Kolleger af Aalborgenserne og førtes til Mødelokalet, hvor Afdelingens Formand P. C. Petersen, bød Velkommen og meddelte, at saavel Musæet som Jærnbanens faste Bro over Limfjorden stod aaben fra 10—12 for Festdeltagerne. Taleren bad de Tilrejsende, som kunde ønske at bese disse Seværdigheder, straks at benytte Lejligheden, da Fagmødets Aabning var ansat til Kl. 1, medens Afdelingen ønskede at være Vært ved en Middag Kl. 12.

Efter at disse Meddelelser var efterkommet, aabnedes Fagmødet af P. C. Petersen, der bad Forsamlingen ret flittigt tage Ordet i den forventede Diskussion. Som første Punkt havde Afdelingen ønsket, at Samarbejdet med Mestrene maatte blive drøftet, da den seneste Tids Fagmøder havde vist, at dette Spørgsmaals Værdi for Arbejderne var stødt paa divergerende Anskuelser indenfor disses Rækker.

Christensen, Aalborg, ønskede at høre, hvorledes man i andre Byer saa' paa Gensidighedsforholdet. Det forekom Taleren, at Forholdet for Aalborgs Vedkommende ikke var saa synderlig værd. Det ser jo saaledes ud, som om vi i alle Tilfælde skal bære de eventuelle Byrder af Forholdet, medens Mestrenes Virksomhed skal indskrænkes til at tage Fordelene deraf

Peter Andersen, Randers, kunde af Erfaring kun tale om Forholdet her, og han maatte da sige, at Afdelingen under alle Omstændigheder til Dato ikke havde haft Noget at anke over, men tværtimod fandt Forholdet heldigt.

Joh. Petersen, Aalborg. Et Udvalg af Mestre og Svende har været nedsat her for at udarbejde Reglerne for Gensidighedsforholdet. Mestrene staar sideordnede med os og har paataget sig at dele Byrderne (Udgifterne), ved Opretholdelsen af Forholdet, med os. Taleren saa' ikke rettere, end at begge Parter kunde være vel tjent med den gensidige Støtte, der her var etableret. Samarbejdet har sikkert været Skyld i, at vi i Mindelighed fik vor Timeløn forhøjet med 2 Øre. Indtil nu har vi ingen Grund til Klage, og det er da vel heller ikke udelukket, at Mestrene er gaaet med til Overenskomsten af god Vilje for derved at ophjælpe Faget. Vi har jo ikke bundet os for Tid og Evighed, og skulde det nogensinde vise sig, at Forholdet blev i vor Disfavør, ja, da er vi jo selv Mænd for at kunne hæve det.

Hans Jørgensen, Aalborg. Overenskomsten gælder foreløbig for et Aar. Lad os drage Lære af, hvad dette Aar byder os med Gensidigheden som Basis, og da indrette vor Optræden i Fremtiden derefter. Vi kan ved dette Forhold støtte Mestrene saaledes, at de kan blive i Stand til at faa lidt bedre Priser for deres Arbejde og derigennem bane Vejen for en Forbedring af vore egne Kaar.

Rudolf Poulsen. Jeg udtalte ved Fagmødet forleden i Kolding, at jeg principielt set ikke kunde være Modstander af et Forhold, der indenfor et Fag og af dettes Udøvere tilsigtede at skabe disse en forbedret Stilling, saavist som det ærligt skal indrømmes, at denne ogsaa tiltrænges for mange Mestres Vedkommende, men jeg maa desværre indrømme, at de Forhaabninger, som vi og forhaabentlig ogsaa nogle Mestre havde stillet til Gensidighedsforholdet, maatte siges at være bristet, idet man indenfor Mestrenes Rækker ikke havde sat Noget ind paa at holde Overenskomsten. Det er derfor ikke langt fra at jeg kan give begge de modsatte Anskuelser Ret, som er komne til Orde her i Dag. De Kolleger, som har forsvaret Overenskomsten, ser i Tanken denne bygget paa ærlig Vilje til derigennem at ophjælpe Faget, medens Ingen skal kunne nægte, at der ogsaa ad denne Vej er en Mulighed derfor. Naar nu Overenskomsten til Dato loyalt er overholdt af begge Parter, saa skimtes der maaske en videregaaende Udvikling

af Samarbejdet, og forsaavidt dette skulde blive Tilfældet, ja, da kunde man jo kun glæde sig derover. Altsaa, jeg kan godt dele Anskuelser med de Betragtninger, der gaar i denne Retning, men — der er Noget, der hedder Luftkasteller. Jeg siger derfor: Lad os først og sidst lægge Hovedvægten paa, gennem en ihærdig Agitation at bringe vor Organisation op til Idealet af kollegial Sammenslutning. Lad os øge vore Kræfter og derigennem Troen paa vort eget Værd. Vi vil da ikke have ondt ved at skælne mellem det Lys, der viser os Vejen til fortsat Fremgang, og den Lygtemand, der vilde bringe os i Uføret om vi fulgte den.

Til dem, der ser med Skepticisme paa Gensidighedsforholdet, skal jeg indrømme, at der for saa vidt er noget berettiget heri, som det jo er et Faktum, at dette Forhold paa Steder ikke har været Genstand for den Agtelse, som enhver Overenskomst kan gøre Fordring paa. Det har desværre vist sig, at der her og der indenfor Mestrenes Rækker ikke har ligget den rette Forstaaelse til Grund for, at Forholdet kunde vedblive at bestaa og opfylde de Forventninger, som vi i hvert Fald kan have stillet til det. Naar vi saaledes i Henhold til Samarbejdet har afholdt os fra at søge Arbejde hos andre end Mesterforeningens Medlemmer, saa har det ikke generet disse, at tage Svende i Arbejde, som stod udenfor vor Organisation, ja, vel endog beholde dem i Arbejde, efter at vi har gjort dem opmærksom herpaa. Af denne Grund er Forholdet gaaet itu et Par Steder og hertil, om ikke til andet, støtter sig ganske naturligt den Mistænksomhed, som adskillige Kolleger viser overfor Mestrenes Tilbud om Gensidighedsforholdet.

Til P. Andersen skal jeg sige, at om man end i Randers endnu har været ret tilfreds med Gensidighedsforholdet, saa forekommer det mig dog, at der her er noget, som halter temmelig stærkt. Der meddeles mig, at Mesterforeningens Formand tillige er „Mester" paa „Skandia". Jeg forstaar muligvis ikke ret at vurdere denne sidste Mesterværdighed, men det forekommer mig ganske ejendommeligt, at han som Medlem af Mesterforeningen kan beskæftige de Svende, der findes paa Skandia, da ingen af disse er Medlemmer, hvad de ikke kan være saa længe Skandia nægter at underskrive det Lønregulativ, som er gældende mellem Mestrenes og Svendenes Organisationer i Randers. Thi er han „Mester" og Medlem af Mesterforeningen, saa skulde man synes, at han maatte have underskrevet baade Lønregulativ og Overenskomst ogsaa paa Skandias Vegne, men dette er altsaa ikke Tilfældet hverken i den ene eller den anden Retning. Mesterforeningens Stilling hertil kan jo kun være den, at man i og for sig ikke kan betragte ham som „Mester" paa Skandia, men snarere som en Slags Formand for Svendene, altsaa som Svend — ja, man kan vel kun være en af Delene, enten Mester eller Svend —; men saa finder jeg det ganske vist mærkeligt, at han ikke alene er Medlem af Mesterforeningen, men endogsaa dennes Formand. Dog dette faar naturligvis blive Mesterforeningens egen Sag, om de vil have en Svend eller Mester til Formand, men i førstnævnte Tilfælde synes jeg, at det maa stride mod Gensidighedsforholdet, at arbejde, hvor Lønregulativet ikke er underskrevet, sammen med Kolleger udenfor Organisationen, og i sidstnævnte Tilfælde synes jeg for Resten ganske det samme, da Gensidighedsforholdet forpligter til kun at beskæftige Fagforeningens Medlemmer. Jeg har fremdraget dette, fordi jeg heri ser et Forhold, der ikke er ganske i Overensstemmelse med hvad jeg maatte anse for korrekt, og jeg vil derfor henstille til Afdelingen i Randers, at den ved Henvendelse til Mesterforeningen faar dette lidt nærmere belyst.

Meyer, Aalborg, var ikke begejstret for, hvad Afdelingen havde opnaaet i Retning af Lønforhøjelse som Følge af Samarbejdet. Det tiltalte Taleren bedre, at tage noget mere ad Gangen, som f. Eks. Esbjærg, selv om det virkelig — som her — skulde medføre en Strejke.

Joh. Petersen vilde gøre opmærksom paa, at Meyer, i sin Tid i Udvalget havde fraraadet at stille Fordringer, hvoraf der kunde resulteres Strejke

Christensen vilde hævde, at det maatte være Mestrenes Pligt at kontrollere, om de Folk, de tog i Arbejde, var Medlemmer eller ej. Det har vist sig, at de ikke har gjort dette, ligesom enkelte Svende ved at købe Borgerskab unddrager sig at være Medlemmer til Trods for, at de som hidtil arbejder som Svende.

Formanden, Petersen, Aalborg, gav en Oversigt over Stillingen før og efter Samarbejdet, og hævdede, at dette til Dato havde været til Gavn for begge Parter.

Rudolf Poulsen. Man kan selvfølgelig ikke krybe i Læ af af et Borgerskab. Arbejder man som Svend, saa kan Lommen fuld af Borgerskaber ikke afkræfte det Faktum, at man har samme Forpligtelser, som de øvrige Svende.

Formanden gjorde et Par afsluttende Bemærkninger til ovenomhandlede Punkt og meddelte, at man havde ønsket at drøfte Lærlingeholdet, hvad den fremrykkede Tid nu imidlertid ikke tillader os. Han vilde imidlertid bede de Tilstedeværende, som mulig havde et eller andet Forslag paa rede Haand, til at modarbejde det uforholdsmæssige Lærlingehold, at fremkomme med det.

Rudolf Poulsen. Jeg forstaar saa godt, at Ingen ligger inde med Forslag, som gaar ud paa, at lukke Faget for Tilgang af Lærlinge. Et Gran af Eftertanke, og jeg føler mig overbevist om, at Enhver, som har Respekt for Menneskerettighederne, vil tilbagevise den Tanke, der eventuelt kan opstaa, gaaende ud paa, at forbedre sin Stilling ved at skubbe Andre væk. Den Ret til Livet, som de nuværende Samfundsforhold vil afskære os, bør vi respektere i saa høj Grad, at vi Ingen lukker ude, saa meget mindre, som vi i Virkeligheden derved stænger for os selv. Lad os samle vore Kræfter for det ædleste Formaal, der nogensinde har været sat: Den størst mulige Lykke for det størst mulige Antal af Samfundets Medlemmer.

Efter et Leve for Malerforbundet og dets Sekretær og Afdelingen i Aalborg sluttede det vellykkede Møde, og samtlige Deltagere indtog deres Pladser i den mægtige Procession, som derefter drog igennem Byen til Festpladsen paa Skovbakken.

Nye Afdelinger.

Samtlige Kolleger i Bramminge, Station mellem Kolding og Esbjerg, har stiftet en Fagforening og indmeldt denne som Afdeling i Malerforbundet. Til Formand valgtes Otto Ottosen.

Søndag den 26. Juli afholdtes i Gentofte et Møde for Kolleger fra den nærmeste Omegn. Medlem af Hovedbestyrelsen, Carl Olsen, var kommet til Stede og indledede Dagsordenen, som var Oprettelsen af en Fagforening. Efter en livlig Diskussion vedtoges det at danne en Fagforening for Gentofte og Lyngby Sogne og indmelde denne under Malerforbundet.

Alle de tilstedeværende (15 Mand) indmeldte sig straks og lovede at virke for yderligere Tilslutning. Til Formand og Kasserer valgtes foreløbig Matzen, Lyngby, ligesom et Udvalg nedsattes til at udarbejde Love og det videre fornødne.

Idet vi hermed hilser de to nye Afdelinger et hjærteligt Velkommen, er det med Haabet om, at vort fremtidige Samarbejde maa blive til Held for vore fælles Interesser.

Stiftelsesfest.

Lørdag den 27. Juni afholdt Afdelingen i Aarhus sin 6-aarige Stiftelsesfest ved Frederikshøj i Marselisborg Skov. Festen tog sin Begyndelse med Festmaaltid Kl. 7, hvor Chr. Weng paa Festudvalgets Vegne bød Velkommen, og i velvalgte Ord mindede om Dagens Højtidelighed.

Formanden P. Petersen talte for Organisationen og paamindede om den Pligt, hver Enkelt havde til at deltage i Arbejdet for ogsaa i Fremtiden at udvide og styrke Foreningens Ramme. Taleren udbragte et Leve for Malerforbundet.

C. Christensen talte for Kvinden, medens endnu flere Talere havde Ordet før Festmaaltidet sluttedes.

Herefter tog Ballet sin Begyndelse og fortsattes til sent paa Natten, kun afbrudt af et lille Glas, ved hvilket en i Dagens Anledning forfattet Sang, deklameret af Sørensen, gjorde fortjent Lykke.

Først sent skiltes man i Bevidstheden om at have tilbragt en særdeles behagelig Aften.

Giv Agt.

Fredericia. Forbundets Medlemmer kan ikke søge Arbejde her, uden først at have gjort sig bekendt med Forholdene ved Henvendelse til Afdelingens Formand, C. Bertelsen, Norgesgade 16.

Randers. Paa Vognfabriken „Scandia“ kan Forbundets Medlemmer ikke søge Arbejde, da man nægter at underskrive vort i Randers gældende Lønregulativ. Intet Medlem bør derfor tage Arbejde i Randers, uden forudgaaende Henvendelse til Afdelingens Formand, P. Andersen, Hobrovej 4, 1. Sal.

Aalborg. Medlemmer, som agte at søge Arbejde i Aalborg, bør forinden henvende sig til Afdelingens Formand, P. C. Petersen, Reberbanen 46.

Fra Afdelingerne.

Randers. Istedetfor Carl Hansen, som er overgaaet til selvstændig Virksomhed, er P. Andersen valgt til Afdelingens Formand.

Varde. V. Olsen er paa Grund af Bortrejse fratraadt og C. Nielsen valgt til Formand.

Middelfart. A. Hemcker er valgt til Formand istedetfor E. Christensen, der er bortrejst.

Hillerød. Ved sidst afholdte Generalforsamling valgtes C. Berthelsen til Formand.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark“.

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Formændene.
i Forbundets forskellige Afdelinger:

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
Lyngby.	Matzen.
Hillerød.	C. Bertelsen, Rønnevang.
Helsingør.	W. Grage, „Stalden,“ Marienlyst.
Roskilde.	V. Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	H. C. Hove, Nyportstræde 67.
Nykøbing F.	A. H. Petersen, Jappesgade 14.
Nakskov.	P. Hansen, Kattesundet 406.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg.	Carl Sørensen, Vesterboulevard 18.
Odense.	C. W. Jørgensen, Adelgade 17.
Middelfart.	A. Hemcker.
Fredericia.	C. Bertelsen, Norgesgade 16.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Bramminge.	Otto Ottosen.
Esbjærg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	C. Nielsen, Søndergade.
Skive.	J. P. Nicolaisen, Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Aalborg.	P. C. Petersen, Reberbanen 46.
Randers.	P. Andersen, Hobrovej 4.
Aarhus.	P. Petersen, Samsøegade 17.
Horsens.	Joh Kierkegaard, Allégade 2.
Vejle.	V. Larsen, Koldingvejen 13.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

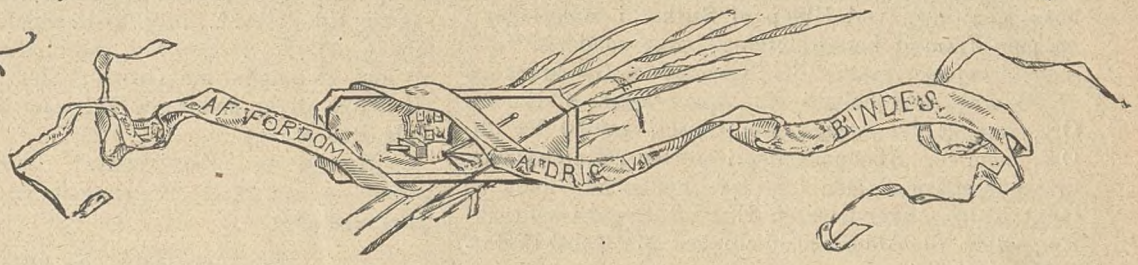

September. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

„En lille Klike."

I Maj 1890 indeholdt „Avisen" en Artikel af Malermester Chr. Jensen, hvori Fagforeningerne gøres til Genstand for hans alvorlige Betragtninger, med det Resultat, at den for Arbejdskøberne forhen saa skyfri Himmel mere og mere formørkes af Arbejderorganisationernes Fremgang. Under denne Iagttagelse glæder det Forfatteren, at der endnu øjnes et lille Lyspunkt. Han vil ikke forholde Offentligheden dette Faktum, saa meget mindre, som det findes indenfor hans eget Fag og — Maleren maler da følgende Billede af Malerne:

„Det gik dog ikke saa ganske let med at danne disse Fagforeninger. En stor Del af Arbejderne saa med Mistillid til disse selvbestaltede Førere, da de tvivlede om disse Mænds Evne og oprigtige Vilje til virkelig at udrette Noget til Gavn for Arbejderstanden. Dertil kom, at den socialistiske Lære gik stik imod, hvad den danske Arbejder hidtil havde betragtet som helligt og dyrebart, nemlig Religionen, Nationalitetsfølelsen og Fædrelandskærligheden. Til det første af Socialisterne indvarslede Møde for hvert Haandværksfags Arbejdere mødte disse ikke videre talrigt, og det gik kun trevent med Indtegnelsen, ja der var endogsaa dem af Svendene, som viste de socialistiske Agitatorer aabenbar Ringeagt, saaledes Malersvendene, hvoraf vel en Del gav Møde, men kun for at protestere. Da nemlig den socialistiske Profet begyndte at udkramme sin Visdom for Malerne, hvor han søgte at blødgøre deres Hjærter ved en Beklagelse over de slette Samfundsforhold, som vare Skyld i Arbejdernes daarlige økonomiske Forhold, og tillige udviklede for dem, hvilken forbedret Tilværelse man kunde opnaa ved en Sammenslutning i Fagforeninger, kom han hurtig til Erkendelse af, at Malerne var uimodtagelige for al den rige Kærlighed, som paa denne Maade blev ødslet paa dem, thi i Stedet for at indmelde sig i Fagforeningen sang Malerne „Den tapre Landsoldat", afmarscherende i sluttet Trop ud af Lokalet og ladende denne samfundskærlige Apostel ene tilbage med sine egne triste Betragtninger.

Saaledes gik det første Forsøg med at danne Malernes Fagforening. Vel fik man senere trommet nogle Malersvende sammen og fik oprettet en saadan Fagforening, og man har siden flere Gange gjort Tilløb til at tvinge Malersvendene ind i denne, men endskøndt man er gaaet meget fint til Værks hermed, saa har dette dog aldrig rigtigt villet lykkes. Har man en enkelt Gang faaet nogen Tilgang, saa har dette kun varet en kort Tid, og Afgangen har i de senere Aar været ret betydelig. 'Der findes vel for Tiden en lille Klike af mere fuldttroende Socialister blandt Malersvendene, som kalder sig for Malernes Fagforening, men skulde man nøje undersøge, hvor mange virkelige Medlemmer (kontingentydende) denne Forening har, vilde det vistnok vise sig, at Tallet kun udgør en ringe Minoritet af de her i København arbejdende Malersvende, jeg antager ca. 200 af 13 til 1400 Svende.

At det aldrig vil lykkes at gøre den større Del af Malersvendene til Socialister, kan man være fuldstændig overbevist om, dertil er Frihedsfølelsen for stærk hos disse Haandværkere og har altid forstaaet at gøre sig gældende. Den Sünftighed og Sejghed, som i tidligere Tider var et Særkende hos de fleste Laugs Svende, har aldrig rigtigt kunnet trives iblandt Malerne, hvor tværtimod en vis Dannelse til alle Tider havde temmelig let ved at vinde Indgang, og det af forskellige Grunde. Selve Arbejdet er af en opdragende og mere forædlende Natur, Undervisningen i de tekniske Skoler og paa Kunstakademiet, hvor de unge Mennesker tildels i hele Læretiden, og for de mere Fremadstræbende ofte langt ud over Læretiden, faa deres tekniske Uddannelse. øver en heldig Indflydelse; de mere praktiske Arbejder udføres i beboede Ejendomme, hvor Malersvendene som oftest kommer til at omgaas med den bedre stillede Del af Befolkningen; ved Arbejdet i nye Bygninger ere Malerne de sidste Haandværkere; de arbejde uden større Samkvem med andre Bygningshaandværkere og undgaa saaledes for en Del at blive paavirkede

i socialistisk Retning. Men der er ogsaa andre vigtige Grunde, hvorfor den større Del af Malersvendene undslaa sig for at være Medlemmer af den socialdemokratiske Fagforening. Som bekendt er Lønningsspørgsmaalet for Fagforeningerne Hovedsagen, men da der nu ikke er nogen fornuftig Grund til at antage, at man ved Hjælp af Striker i Malerfaget i en nær Fremtid kan fremtvinge nogensomhelst Lønningsforhøjelse, saa er der ogsaa af den Grund mange af Malerne, som hellere ville spare disse 8 Kr. 50 Øre, som er det aarlige Kontingent, og 10 Kr. 40 Øre, som er Abonnementsprisen for „Social-Demokraten", eftersom man for disse Penge kan finde en langt bedre Anvendelse, f. Eks til Sygekasseforsikring eller til Alderdomshjælp ved Malernes Understøttelsesfond."

Vi har i sin Tid her i Fagbladet gjort vore Bemærkninger til ovenstaaende Jensenske Fremstilling af Malerne, og det glæder os i højeste Grad at kunne notere, at vore Betragtninger fra den Gang i Et og Alt har vist sig at slaa til paa en Prik. Det Lyspunkt, som Hr. Jensen den Gang støttede sig til, var en ren og skær Lygtemand, hvoraf der ikke en Gang er saa meget tilbage som bag paa en Haand. Lyset er slukket —.

Malerne synger ikke „Den tapre Landsoldat" i Stedet for at drøfte deres faglige og økonomiske Interesser, selv om de herved skal lade mere end èn Samfundsstøtte „ene tilbage med sine egne triste Betragtninger."

Malerne er Arbejdere, som alle øvrige Arbejdere, og vil vistnok alle Dage betakke sig for at blive udstillede som den Karikatur, Hr. Jensen i sin Artikel har fremstillet. Herom følte den „lille Klike" sig aldeles overtydet ved Artiklens Fremkomst, og til Malernes Ros skal det siges, at den „lille Klike" ikke er blevet skuffet i sin Tro paa, at den sunde Fornuft nok vilde faa Overtaget paa saa eftertrykkelig en Maade, at selv den Blinde kunde føle det ved Hjælp af sin Stok.

Med berettiget Stolthed skal det derfor noteres, at Kolleger hele Landet over i den Grad har vist Tillid til den „lille Klike" og dennes Arbejde for Organisationens Udvidelse, at Malerforbundet nu tæller 27 Afdelinger, som hver for sig tæller saa godt som hver eneste af de paa de respektive Steder værende Kolleger.

Og hvad er der da sket vel andet end dette, at man i Tale og Skrift har „udkrammet", lig hin „socialistiske Profet", den nøgne Sandhed, at Arbejdernes daarlige økonomiske Forhold er en Følge af elendige Samfundsforhold, der ingen Sinde vil blive forbedrede, om ikke Arbejderne Skridt for Skridt igennem saavel deres faglige som politiske Organisationer formaar af tilkæmpe sig en mere retfærdig Samfundsordning.

Ingen tænkende Arbejder kan i vore Dage tvivle om Sandheden heraf, og derfor er den „lille Klike" nu en stor Klike, for hvilken det vil gaa som Leg, at vække til den Sidste de Kolleger, som endnu maatte staa udenfor. Herfor borger det Resultat, som den „lille Klike" til Dato har at pege paa.

Er vi bleven daarlige Arbejdere?

Fra Mestrenes Side høre vi ofte udtale, at Arbejderne i vort Fag ikke er saa dygtige som i tidligere Tider og man kommer uvilkaarlig til at tænke: „Mon der ikke skulde ligge noget til Grund for en saadan Udtalelse?", men undersøger man denne Udtalelse nøjere, vil det vise sig at den er uberettiget, og kun kan finde sin Grund i den Lyst, der altid vil findes til at hæve sin Tid paa den efterfølgende Tids Bekostning.

Mange af „Fagtidendes" Læsere vil sikkert mindes en Replik i et gammelt Skuespil; Repliken lyder saaledes:

„Nej, den Gang jeg var Pige,
da var der Piger til"

Det samme gaar igjen i vore Tider, naar der gøres Forsøg paa at hæve den forbigangne Tid og nedsætte vor egen Tidsalder.

For 20 Aar siden udtalte en anset statistisk Forfatter om den københavnske Haandværkerstand, at den stod højt i almindelig Dannelse, statsborgerlig Udvikling, teknisk Dygtighed og hæderlig Stræben efter videre Udvikling. Skulde dette gode Skudsmaal efter 20 Aars Forløb vise sig at være Løgn? Jeg tror det ikke.

Selv om denne Udtalelse fra vedkommende Forfatters Side gælder Haandværksstanden i sin Helhed, har vi dog Grund til at mene, at det ogsaa kan gælde vort Fag, og vi tage selvfølgelig Udtalelsen til Indtægt.

Enhver af os ved sikkert paa hvilket Trin Træmaling, (Aaring), og Dekoration stod for en Menneskealder siden, og vil deraf kunne slutte, hvilket Fremskridt, der i dette Tidsrum er opnaaet.

Naar der ikke desmindre klages over at den enkelte Arbejder i Faget ikke er i Besiddelse af den Dygtighed som kunde ønskes, og man maa indrømme denne Klages Berettigelse, da ligger Fejlen dybere, — den bunder i vor nuværende Samfundsorden.

De Herrer Mestre, som klager saa højlydt over Svendenes mangelfulde Uddannelse, tænker aldrig selv paa at give deres Lærlinge en tidssvarende Uddannelse. De betragter Lærlingene som et Udbytningsobjekt fra den første Dag han kommer i Lære, og opdages det, at Lærlingen har Anlæg til at kunne drive det til noget særligt i en enkelt Gren af Faget, da gælder det kun om at lade ham blive ved at arbejde i denne Gren, for at tjene Penge til Mesteren; en alsidig Uddannelse bliver der ikke mere talt om.

Det bedste Bevis for Rigtigheden af min Paastand, har vi sikkert deri, at Mestrene i Provindserne gærne betinger sig i Lønregulativet, en Ret til at lønne deres Udlærlinge med en lavere Timeløn, det første Aar eller to efter udstaaet Læretid, end de skal betale deres øvrige Svende, — en glimrende Illustration til, hvorledes de Herrer selv vurderer sig som Læremestre. Nej, skal vort Fag vedblive at gaa fremad, da maa Lærlingevæsenet i sin nuværende Form afskaffes og Læretiden bør være en Art Skole, hvori Faget i sin Helhed bør læres grundigt.

De Udstillinger, som temporært finder Sted baade her i Hovedstaden og i Provinsbyerne viser vistnok bedre end mange Ord, at vort Fag ikke er gaaet tilbage, men at det tværtimod er gaaet mægtigt fremad, og naar vi dog høre Røster om at vi er bleven daarlige Arbejdere, da kan vi bede Vedkommende at se omkring i deres egen Bolig og sige os, hvad De der har for Øje. Enhver som ikke er fanatisk hildet i Fordomme, vil sikkert indrømme, at vort Fag er gaaet mægtigt fremad, og det vil bero paa os selv om der i Fremtiden skal uddannes alsidige Arbejdere i Faget eller kun Specialister, — Afgjørelsen ligger saavel i Mestrenes som i Svendenes Hænder, lad os derfor arbejde paa en heldig Løsning af dette Spørgsmaal, saaledes at Fremtiden ikke skal kunne sige at vi er blevne daarlige Arbejdere, thi endnu er vi det heldigvis ikke.

— L. —

Samvirkende Fagforeninger.

Erkendelsen af at den enkelte Arbejder under den nuværende Samfundsordning ikke i fjærneste Grad vil kunne faa Indflydelse paa de Forhold, hvorunder han skal leve og arbejde, er en Kensgærning. Arbejderne tør ikke dele deres Kræfter. Tid efter anden er det gaaet op for Enhver, som gider tænke over sin egen Stilling her i Verden, at kun gennem Organisation er det muligt at kunne tale et Ord med om de Spørgsmaal, som maa siges at berøre enhver Arbejder i fortrinlig Grad, og som navnlig drejer sig om at skaffe Retten til Livet respekteret gennem Retten til Arbejde og en anstændig Løn for dette.

Vi véd, at Organisationen er en Livsbetingelse for os, og vi véd samtidig, at dens Værdi retter sig efter den større eller mindre Grad af Fuldkommenhed, hvori vi til enhver Tid formaar at sætte den, og vort Arbejde gaar derfor ganske naturligt i Retning af at naa Idealet herfor. Begyndelsen var jo Foreninger i de enkelte Fag, dernæst disses Sammenslutninger i Fællesorganisationer for hver enkelt By og for en stor Del Fag i Fagforbund for hele Landet. For hver ny Udvidelse har vi følt os stærkere, og ganske naturligt er det derfor, at Tanken om at forbinde samtlige Foreninger og Forbund for hele Landet en Gang maatte ønskes realiseret.

Der foreligger nu et Udkast til Love for en saadan Fællesorganisation omsendt til de forskellige Afdelinger, og i det vi erindrer om at disse ikke ere omsendte for at tage endeligt Standpunkt til dem, men kun fordi vi for vort Vedkommende inden for Malerforbundet, gærne har villet give Lejlighed til en foreløbig Behandling med eventuelle Forslag om Ændringer til de enkelte Lovparagrafer. Vi anser det nemlig for givet, at alle Afdelinger i Virkeligheden ikke kan have noget at erindre mod selve Tanken: „De samvirkende Fagforeninger for Danmark“, saavist som Tanken jo hviler paa det selv samme Princip som den enkelte Forening, at Sammenslutning i den mest fuldkomne Grad maa være vort Ideal.

Meddelelse om Resultatet af Lovenes Diskussion bedes snarest indsendt til Forbundets Sekretær.

Støt Sangforeningen!

Kolleger! Naar jeg retter en Opfordring til Eder om at støtte Sangforeningen, saa gør jeg det saavel i dennes som i Fagforeningens Interesse. — Som det vil være bekendt, har Sangforeningen i en Aarrække arbejdet under smaa Forhold med alt for ringe Tilslutning medens Fagforeningen, takket være en ypperlig Ledelse, nu er en Mønsterforening, der repræsenterer saa godt som hver eneste Kollega her i København.

Vi glæder os jo alle over Fagforeningens Fremgang, men jeg synes blot at „naar det regner paa Præsten“ saa burde det idet mindste „dryppe paa Degnen“. Med andre Ord: den Fremgang og det Liv som i de senere Aar har vist sig indenfor Malernes Rækker maatte vel ogsaa kunde naa til Sangforeningen. Det er dog en Kendsgerning at Sangen er af agitatorisk Betydning foruden at den jo virker i høj Grad underholdende for de fleste Mennesker.

Kolleger! meld Eder ind i „Malersvende Sangforeningen af 1878“. Gør ikke den Indvending, at den ikke kan synge. Thi hvad kunde en Maler udrette uden Farve og Pensler? Og hvor skulde en Sangforening kunde præstere noget stort, naar det skorter paa den nødvendige Tilslutning? Sangforeningen har altid staaet Fagforeningen nær, beredt til at støtte denne og har siden 1890 ikke optaget andre end Medlemmer af Fagforeningen. Var det ikke ret naturligt, at Malerne indmelte sig i vor Sangforening hellere end i en hvilken som helst anden. Vi vilde derved opnaa at skabe et mægtigt Sangkor, saa vist som der netop blandt Malerne findes mange gode Sangere, og ved mange Lejligheder vilde vi være i Stand til at yde vor Støtte. —

Kontingentet er kun 50 Øre pr. Maaned, for hvilket der gives Medlemmerne med Dame gratis Entré til alle Baller og Koncerter som afholdes i Sangforeningen. Sangforeningens Mødeaften er hver Tirsdag Kl. 8 i „Strygejærnet“, Hjørnet af Ladegaardsvej og Wodrofsvej, hvor Indmeldelser, saavelsom hos Kasserer L. Petersen, Bangertsgade 12, 4. Sal, modtages.

NB. Sangforeningen afholder en Efteraars-Koncert, Søndag den 20. Septbr. i Rømersgade 22, Festsalen, hvortil Billetter faas hos Sangforeningens Medlemmer og paa Fagforeningens Kontor. Agitér for kraftig Tilslutning!

S. H.

Rundrejse.

I Henhold til Vedtagelsen paa sidste Delegeretmøde, har Sekretæren aflagt Besøg i en hel Del af Forbundets Afdelinger i Løbet af Avgust Maaned. Der er saaledes gæstet Bramminge, Esbjærg, Varde, Skive, Viborg, Aarhus, Horsens, Vejle, Middelfart, Svendborg, Nyborg, Nakskov og Nykøbing.

Forinden var følgende Afdelinger bleven besøgte: Aalborg, Randers, Fredericia, Kolding og Helsingør, medens Medlem af Hovedbestyrelsen C.

Loldrup har været til Stede ved et Fagmøde i Odense.

Overalt har der ved disse Møder hersket en ypperlig Stemning, ligesom Lejligheden til at udveksle Forstaaelsen af forskællige Spørgsmaal meget flittigt er blevet benyttet. Alt i Alt tør man haabe, at disse Møder bidrager til at fæstne det gode Samarbejde, som til Dato har fundet Sted mellem Hovedbestyrelsen og de forskællige Afdelinger.

Medlemsfortegnelsen.

Samtlige Afdelingsformænd erindres herved om, at indsende til Forbundets Sekretær, inden Udløbet af denne Maaned, en Fortegnelse over de respektive Afdelingers Medlemmer. Fortegnelsen maa indeholde saavel Medlemmernes Nr. som For- og Efternavne, tilligemed Angivelse af hvornaar indmeldt. Tillige bedes opgivet Dato for Afdelingens Oprettelse. I den forrige Medlemsfortegnelse vil det jo ses, hvilke Mangler det afstedkommer naar Opgivelsen ikke er fuldkommen. Hvis der findes Kolleger udenfor, bedes dette opgivet med Vedkommendes Navn.

For Københavns Vedkommende gøres opmærksom paa, at Restancer paa 13 Uger og derover vil medføre Udslettelse af Fortegnelsen, forsaavidt denne ikke betales i indeværende Maaned. Vi retter derfor en indtrængende Opfordring til vore Medlemmer, om at agitere for at eventuelle Restancer blive indbetalte saaledes, at Fortegnelsen ikke skal indeholde „Udslettet" for Nogens Vedkommende. Vi erindrer i denne Forbindelse om at ingen „Udslettet" vil blive genoptaget som Medlem, forinden saavel Restance som nyt Indskud er betalt.

Medlemslisten udarbejdes 1. Oktober!

Ny Afdeling.

Søndag d. 16. August afholdtes i Maribo et Møde for Malere, til hvilket Kollegerne i Rødby ogsaa var indbudte. C. Andresen og Struve fra Nakskov var komne til Stede og talte for Organisationens Betydning, hvorefter der oprettedes en Fagforening i Maribo og omfattende Rødby.

Den ny Forening har anmeldt sin Tilslutning til Malerforbundet, og hilses hermed Velkommen.

Til Afdelingerne.

Ved Udstedelsen af Rejsebøger bedes der nøje paasét, at ingen Bog paategnes til Understøttelse, uden at Lovene fuldt ud sker Fyldest. Det samme gælder selvfølgelig ved selve Udbetalingen af Understøttelse, hvor det er Formandens Pligt at sammentælle den samlede udbetalte Understøttelse, som jo ikke maa overstige 20 Kr. indenfor det samme Aar. Til Efterretning ved Ansættelse af Understøttelsen for den enkelte Rejse anføres nedenfor de forskellige Afstande mellem Afdelingerne:

Fredericia 3 Mil — Kolding 7 M. — Bramminge 2 M. — Esbjærg 2 M. — Varde 20 M. — Skive 4 M. — Viborg 6 M. — Randers. Aalborg 10¼ M. — Randers 5¼ M. — Aarhus 6 M. — Horsens 4 M. — Vejle 4 M. — Fredericia 6 M. — Odense 4 M. — Nyborg 6 Mil. — Slagelse 8 M. — Roskilde 4 M. — København 8 M. — Holbæk. Helsingør 3 M. — Hillerød 4½ M. — København 5 M. — Køge 13 M. — Nykøbing p. F. 3½ M. - Maribo 3¼ M. — Nakskov 7½ M. — Svendborg 6 M. — Odense.

Ovenstaaende Tabel forstaas saaledes, at Tallet viser Afstanden mellem de to Byer, hvorimellem det er anført.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Formændene.
i Forbundets forskellige Afdelinger:

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
Lyngby.	Georg Matzen.
Hillerød.	C. Bertelsen, Rønnevang.
Helsingør.	W. Grage, „Stalden," Marienlyst.
Roskilde.	V. Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	Julius Bentzen, Brogade.
Nykøbing F.	A. H. Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestergade 265.
Nakskov.	P. Hansen, Kattesundet 406.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg.	Carl Sørensen, Vesterboulevard 18.
Odense.	C. W. Jørgensen, Adelgade 17.
Middelfart.	A. Hemcker.
Fredericia.	C. Bertelsen, Norgesgade 16.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Bramminge.	Otto Ottosen.
Esbjærg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	C. Nielsen, Søndergade.
Skive.	J. P. Nicolaisen, Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Aalborg.	P. C. Petersen, Reberbanen 46.
Randers.	P. Andersen, Hobrovej 4.
Aarhus.	P. Petersen, Samsøegade 17.
Horsens.	Joh Kierkegaard, Allégade 2.
Vejle.	V. Larsen, Koldingvejen 13.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

AF FORDOM ALDRIG VI BINDES.

Oktober. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

Til Overvejelse.

Den nuværende privatkapitalistiske Samfundsindretning, hvor Hensynet til den store arbejdende Befolkning er saa uendelig ringe, kræver med bydende Nødvendighed den højeste Grad af Sammenslutning blandt Arbejderne, hvis der overhovedet skal blive Tale om for disse at eksistere. — Erkendelsen af denne Sandhed har maaske nok i mange Tilfælde været dyrekøbt, men i sin store Almindelighed er man da nu naaet saavidt, at Arbejderne forstaar den og handler derefter. Hver eneste Dag godtgør jo det sørgelige Faktum, at det er Samfundet som saadant den ligegyldigste Sag af Verden om dets enkelte Medlemmer kan finde Erhverv eller ej. Ja, hvad værre er, Betingelserne for at kunne leve som Menneske, berøver selve Systemet en stor Mængde Mennesker ved at spærre Adgangen til Arbejde.

Intet Bevis, for det uretfærdige i den nuværende Samfundsindretning, kan vel være vægtigere end netop dette, at Mennesker som vil og kan arbejde, ikke destomindre ofte maa lide Nød paa Grund af Arbejdsløshed. — Og dog vaager Bærerne af disse uretfærdige Forhold, med et Øje paa hver Finger, over hvert et Skridt, der fra Arbejdernes Side maatte blive gjort for at naa frem til mere taalelige Tilstande. Med alle de Midler, der staa til Magthavernes Raadighed, bekæmpes Arbejdernes Forsøg paa at faa Ørelyd for deres beskedne Fordringer om Adgang til Erhverv, for derigennem at kunne triste en blot nogenlunde menneskeværdig Tilværelse.

Dag for Dag og Aar for Aar breder Arbejdsløsheden sig og udsaaer Nød og Elendighed paa sin Vej. Større og større bliver Tallet paa de Arbejdere, der maa kæmpe en kun altfor ofte haabløs Kamp for at holde sig oppe. — Men Samfundet, hvis Medlemmer disse Arbejdere ere, ser til.

Vilde man overføre dette Forhold paa den enkelte Familie, hvorledes vilde da Dommen lyde over den Familieforsørger, som indrettede sin Husholdning efter dette Mønster? Ja, Alverden vilde jo i ham se en første Klasses Pjalt eller Slyngel, som berøvede sin Husstands enkelte Medlemmer deres, for selv at kunne faa saa meget destomere.

Men indretter Samfundet sig ikke netop saaledes, at nogle sidde ved Fadet, mens andre sulte, og dette til Trods for at Fadet jo indeholder tilstrækkeligt for at Alle kunde leve? Jo destoværre, det maa og skal indrømmes at en god Hoben af den Nød og Elendighed som nu kuer Arbejderne kunde undgaas, om Samfundet indrettes efter Princippet: „Størst mulig Lykke for ethvert Samfundsmedlem."

Bevidstheden herom er det da der maner os til ikke at opgive Haabet om at det engang skal lykkes at bringe det dertil, at Fadet bliver Allemands Eje med Pligt til at fylde og Ret til at tømme. Og paa Vejen henimod dette Ideal arbejder vi da for de Reformer, som vort Sammenhold allerede nu og i nær Fremtid kan løse og som dermed kunde bedre Forholdene betydeligt for os. —

Forrest i Rækken af disse staar ubetinget en Forkortelse af Arbejdsdagen. Ingen kan i vort Fag, med sin stigende Arbejdsløshed, være i Tvivl om Betimeligheden af en forkortet Arbejdstid. For overhovedet at kunne forsvare Arbejdsdagens Længde, siger den sunde Fornuft at den bør staa i Forhold til Arbejdskraft og Arbejdsmængde. At den ikke gør dette er en Sandhed som er kendt af hvert Barn. —

Der findes derfor ikke heller noget ordentligt Argument for at bibeholde den lange Arbejdsdag, medmindre man simpelthen vil bestride Arbejdernes Ret til Livets Ophold ved Arbejde.

Ethvert nogenlunde humanttænkende Menneske vil gerne erkende at Arbejderne har denne Ret og kan som Følge deraf ikke have noget at erindre til at man søger denne anerkendt i Praxis — og hvem vil have Skyld for at tænke inhumant. Vilde man vel kunne møde vort Ønske om en forkortet Arbejdsdag med Forsikringen om, at der i saa Fald vilde blive Mangel paa Arbejdskraft, saaledes at det forhandenværende Arbejde vilde blive tilsidesat. Vistnok næppe. — Saa stor er jo Arbejdsløsheden at selv en Forkortelse fra 10 til 8 Timer ikke vilde give Alle fuldt at bestille. — Ikke heller kan der gives den Indvending nogen Vægt, som nu og da fremsættes, at der udføres det samme Kvantum Arbejde i 8 som i 10 Timer. — Thi var dette Tilfældet saa blev det da rent Pokker i Vold om Arbejdskøberne skulde diktere 10 Timers Arbejde for det, der lader sig udføre og vil blive udført i 8 Timer.

Dog hvorom Alt nu er, saa har Erfaringen jo tilfulde lært os Arbejdere, at ingen som helst Reform, den være sig lille eller større, nogensinde vil blive løst paa Arbejdskøbernes Initiativ. – Dertil er disses Standpunkt for konservativt. Hermed være ikke sagt, at de just skulde sætte sig imod en saadan Reform som en forkortet Arbejdsdag, men tilskynde eller foreslaa noget saadant, nej – det vil aldrig ske. — Naa, men det var vel ogsaa lidt vel meget forlangt. Det naturlige bliver at vi selv anviser de Veje, der kan føre til bedre Forhold for os.

Vi staar nu ved Slutningen af en Sommer, der ikke har kunnet beskæftige os alle, og ved Begyndelsen af en Vinter, som endnu mindre vil gøre det. Hvad om vi benyttede den til at overveje de Fordele vi Alle vilde have af en forkortet Arbejdsdag og de Betingelser vi har for at gennemføre den, om vi ret forstaar at benytte os af dem. Og sært skulde det da være om ikke Resultatet maatte blive, at det i Grunden er unødvendigt for os at vente paa den forkortede Arbejdsdag fastsat ved Lov, naar man har Brug for den forinden og kan opnaa den ved eget Initiativ, og eventuelt i den skønneste Enighed med Arbejdskøberne. I hvert Fald bør det dog erindres at vor nuværende Arbejdsdags Længde ikke er fastsat ved Lov men baseret paa Overenskomst mellem de respektive Organisationer, medens Springet fra 11 til 10 Timer i sin Tid har været nok saa stort og foretaget under nok saa uheldige Omstændigheder, som en Forkortelse fra 10 til 8 Timer nu vilde blive, i alle Fald for Københavns Vedkommende.

Valg til Voldgiftsretten.

Den 1. Oktober udløb den første Valgperiode for Voldgiftsretten i Malerfaget i København, medens der forinden i de sidste Dage af Septbr. var foretaget Valg for den kommende Periode. Disse Valg foretages i Henhold til Voldgiftsretsreglerne paa den mærkværdige Maade, at medens Mestrene paa en Generalforsamling direkte vælge deres 12 Delegerede, saa gøres der for Svendenes Vedkommende en større Omvej for at faa disses 12 Delegerede valgt. Her foretages først Valg paa de respektive Værksteder af Repræsentanter (1 for hver ca. 10 Svende), som saa træde sammen og vælge af deres Midte de Delegerede.

Mod denne Valgmaade blev der i sin Tid ret kraftigt protesteret af Fagforeningens Formand, der havde Sæde i et Fællesudvalg til Udarbejdelsen af Voldgiftsrettens Regler, uden at det dog den Gang lykkedes at formaa Mestrene til at fravige samme. Med ængstelig Omhu vilde man gaa uden om Fagforeningen, til Trods for at det skyldes dennes Initiativ og Ihærdighed at Voldgiftsretten blev etableret. Det var Højden at man gik med til at Fagforeningens Formand i Fællesskab med Oldermanden for Malerlavet skulde udskrive og lede Valgene til Voldgiftsretten. — At Fagforeningen af flere Grunde maa være utilfreds med den nugældende Valgmaade ligger i Sagens Natur. For det første kan det herved træffe, at man afskæres fra at vælge en særdeles dygtig og kompetent Mand til Delegeret, f. Eks. hvis to eller flere saadanne tilfældig arbejde paa et mindre Værksted, som kun kan vælge en Repræsentant. For det andet viser det sig at Mestrene i mange Tilfælde undlade at gøre deres Folk opmærksomme paa Værkstedsvalgene, om hvilke de har modtaget Meddelelse med speciel Anmodning i saa Henseende. Og i al Almindelighed er Valgmaaden jo en Art Tilsidesættelse af Organisationen, som er temmelig malplaceret.

Saa meget glædeligere var det, ved det nys foretagne Valg af Svendenes Delegerede, at den ærede Oldermand for Malerlauget udtalte sin Tilslutning til at søge Valgmaaden ændret for Svendenes Vedkommende saaledes, at denne for efterfølgende Valg kan blive som for Mestrene ved Indkaldelsen af en Generalforsamling. At Fagforeningen herefter vil foretage de nødvendige Skridt hertil er en Selvfølge, ligesom det tør haabes at de forløbne 3 Aar vil have ændret Mestrenes Syn paa denne Sag i Overensstemmelse med Oldermandens Betragtninger.

Resultatet af Valgene har været, at Mestrene valgte følgende 12 Malermestre som Delegerede: Victor Hansen, E. Plesner-Jacobsen, Vilh. Hansen, A. C. Kühl, C. C. Møllmann, Lauritz Hansen, Chr. Jensen, M. P. Svendsen, C. V. Nielsen, E. J. Gøtke, H. F. Carlè og Joh. Thomsen.

Svendenes Repræsentanter valgte følgende 12 Svende: Emil Clausen, Ernst Carlsen, P. Slundt, Marius Olsen, C. W. Christensen, H. P. Larsen, André Johnsen, Chr. Hansen, C. Loldrup, Aage Hansen, P. Thrane og Joh.s Christensen.

Af ovenstaaende 24 Delegerede foretoges derefter Valg af Formand, hvortil Rettens tidligere Formand, Vilh. Hansen, enstemmig genvalgtes. Mestrene valgte derefter blandt Svendene følgende 3 Retsmedlemmer: Emil Clausen, Aage Hansen og Marius Olsen, og Svendene blandt Mestrene: C. Møllmann, M. P. Svendsen og Joh. Thomsen.

Til Supleanter valgtes paa samme Møde Svendene Ernst Carlsen, André Johnsen og Joh.s Christensen samt Mestrene A. C. Kühl, Lauritz Hansen og Chr. Jensen.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1896.

I de første tre Kvartaler af Aaret 1896, hvormed Voldgiftsrettens første Valgperiode udløber, har der været behandlet ialt otte Sager. Den første af disse: Sag Nr. 18, 1896, anmeldtes med Fuldmagt fra 11 Svende af Malersvend Jens Hansen, Nordvestvej 20 B, mod Malermester Oskar Møller, Bredgade 22, 2den Sal, og gjaldt en Regning over Arbejde, udført paa Helligkors Skole ved Kapelvejen. Arbejdet var bleven opmaalt af den ledende Formand sammen med et Par andre af de paa Stedet sidst værende Svende, som han havde anmodet derom, og Regningen var bleven udskreven, og, uden at være akcepteret af de øvrige Svende, opgjort efter denne Opmaaling, hvorved det viste sig, at der allerede var udbetalt 37 Kr. mere end Regningens Beløb. Et Par af de andre Svende havde da foretaget nogle Eftermaalinger og i Henhold til disse samt til en med Mesteren forud truffet Aftale om forskellige Poster, skrevet en ny Regning, der udviste et Overskud paa 178 Kr. 41 Øre. Møller havde nægtet at betale efter den sidste Regning, idet han udtalte, at han ikke kunde modtage en ny Regning over et Arbejde, der var afgjort 3 a 4 Maaneder tidligere, men han erkendte iøvrigt, at den sidste Regning var rigtigere end den første. Efter Voldgiftsrettens Mægling indgik Parterne paa at gennemgaa Regningen sammen og der opnaaedes derved Enighed om en Opgørelse, hvorved der afdroges den sidste Regning et Beløb af 123 Kroner.

Sag Nr. 19 var vistnok en direkte Affødning af den forrige, idet der efter dennes Indankelse blev anmeldt en ny Sag af en Svend C. F. Petersen, Emilievej 10, 3dje Sal, der

ankede over, at Regningerne paa et Par Arbejder udført for Oskar Møller var forkert opgjorte. Møller fremviste imidlertid Generalkvittering fra Petersen, hvor denne erklærede intet at have tilgode hos Møller. Efter at Voldgiftsretten havde meddelt dette til Petersen, lod han ikke senere høre fra sig.

Sag Nr. 20 var ikke nogen egenlig Voldgiftssag, men kun et Spørgsmaal om Forlig. Det optoges paa Foranledning af Malermester Enghoff, der beklagede sig over, at den Blokade, der gennem et længere Tidsrum havde været rettet mod ham fra Malernes Fagforening, truede hans Eksistens som Malermester.

Parterne i Sagen, Malermester Enghoff og Formanden for Malernes Fagforening Rudolf Poulsen, indgik et Forlig saalydende:

„For at faa afsluttet det Forhold, der siden Malermester J. Enghoffs Erstatningssøgsmaal mod Malernes Fagforening, har bestaaet mellem de nævnte Faktorer, indgaar Malermester Enghoff og for Fagforeningen dens Formand Rudolf Poulsen Forlig i Overværelse af Voldgiftsretten paa følgende Betingelser:

1. Formanden for Malernes Fagforening forpligter sig til at publicere, at det Forhold, der i sin Tid bevirkede, at dens Medlemmer ikke søger Arbejde hos Hr Enghoff, nu er hævet, imod at
2. Enghoff forpligter sig til: a) ikke at antage eller beholde i Arbejde nogen af de Folk, som i det paagældende Tidsrum har arbejdet hos ham, med mindre Vedkommende dokumenterer, at være Medlem af Malernes Fagforening, og b) at betale til Fagforeningen det Beløb, som denne har haft i direkte Udlæg i Henhold til Hof- og Stadsrettens Dom nemlig 308 Kr. 32 Øre.

Sag Nr. 21 anmeldtes af Malersvend Alfr. C. Maes, Stengade 3, 3dje Sal, og angik en Regning over Skrivearbejde, som Mesteren P. Christensen, Korsgade 51, 1ste Sal, ikke vilde betale i Akkord. Christensen henvendte sig privat til Voldgiftsrettens Formand, der betydede ham, at saafremt Bogstavernes Antal og Højde var rigtig opført, og der ikke var truffen anden Aftale forud, vilde han sandsynligvis blive nødt til at betale Regningen. Formanden fik den Opfattelse, at Christensen herefter ogsaa var villig dertil, og efter at dette var meldt til Maes, hørtes der ikke mere til Sagen.

Sag Nr. 22 drejede sig om et Arbejde, udført paa Smidstrup Slot for Malermester H. Jørgensen i Vedbæk. Den anmeldtes af Malersvend V. Schiødt, Collinsgade 6, 3dje Sal, som havde Fuldmagt for fem andre Svende. Jørgensen havde fra Regningen, der lød paa 814 Kr. 82 Øre, villet fradrage ca. 176 Kroner. Et af Voldgiftsrettens Retsmedlemmer, der havde haft Lejlighed til at tage Arbejdet i Øjesyn, udtalte, at dette var meget smukt og omhyggeligt udført, men at der sandsynligvis var gjort en Del overflødigt Arbejde. Dette maatte Retten dog tilskrive Ledelsen og af den Grund kunde der ikke fradrages Regningen noget herfor. De forskellige Tidsarbejder var ansat til den meget moderate Pris af 40 Øre pr. Time, og da der ikke var paastaaet at den angivne Tid var falsk, kunde de herimod gjorte Indsigelser ikke tages til Følge. Ligeledes blev der set bort fra forskellige andre Indsigelser. Derimod fandtes den ikke forud akkorderede Pris 25 Øre pr. Kvadratalen for Aaring, at være for højt ansat, og enkelte andre Poster blev ligeledes noget nedsat, saaledes f. Eks. Prisen for Vindueslysninger, der uberettiget var beregnet som for „løse Kehlstød", og der gaves Jørgensen Medhold, naar han tilbød 3 Øre pr. Alen for Opslaaning af almindelige forgyldte Lister. Regningen blev efter Voldgiftrettens Opgørelse reduceret med 50 Kr. 79 Øre.

Sag Nr. 23. Fra Malersvendene C. M. Loldrup. Nørrebrogade 156 B, 4de Sal, og Jul. Fjerdingstad, Kapelvej 27, 3dje Sal, anmeldtes Tvistighed med Malermestrene C. R. Hansen, Nørregade 25, og J. C. Tranekær, Nørrebrogade 41, angaaende Opgørelse af Arbejde, udført paa Charlottenlunds Traverbane. Der blev af Voldgifisretten foretaget Syn paa Arbejdet, hvorved der foranledigedes en Nedsættelse paa forskellige Punkter, idet der skønnedes, at forskellige Ting var beregnede paa fejlagtig Maade, saaledes var flere Poster for højt ansatte efter Prislisten, Stilladstillæg uberettiget paaført, Træfacader beregnede som Panel i 3 a 4 Farver, simpelt chablonerede Numre ansat med fuld Skrivepris etc., og en Del Poster, for hvilke der ikke findes Bestemmelser i Prislisten, fandtes ligeledes for højt ansatte. Regningen, som Mestrene mente burde være reduceret med henved et Par Hundrede Kroner. lød paa 832 Kr. 73 Øre. Ved Voldgiftsrettens Opgørelse, blev der dog kun afdraget 88 Kr. 27 Øre, saa at den kom til at lyde paa 744 Kr. 46 Øre.

Sag Nr. 24, der angik et Facadearbejde, udført Gl. Kongevej 80 for Malermester A. E. Lundstrøm, Ahlefeldtsgade 31, anmeldtes af Malersvend G. Thorsen, Egegade 4, Stuen, men overdroges senere ved Fuldmagt til G. Svendsen, Lægeforeningens Boliger H Nr. 10. Der blev foretaget Syn paa Arbejdet, hvorved dette viste sig at være meget malpropert udført. En Del af de gjorte Indsigelser fandtes dog at være ubeføjede, hvorfor begge Parter fik delvis Ret. Med Hensyn til kvadret Stænkpuds, skønnedes det, at dobbelt Pris for dette, inklusive de Kvadrene omgivende glatte Fuger, ikke kunde siges at være for høj. Regningen, der lød paa 376 Kr. 98 Øre, blev af Retten nedsat til 356 Kr. 14 Øre.

Sag Nr. 25 anmeldtes af Malersvend S. C. Sjøberg, Ahornsgade 23, 1. S., mod Malermester J, P. Larsen, Gartnergade 16, 2. S., som havde gjort Indsigelse mod Prisen for Slibning paa spartlede Vægge, fordi disse ikke var vandslebne, men derimod slebne i Farven. Mesteren værdigede trods gentagen Anmodning ikke Voldgiftsretten et Svar, hvorfor den indleverede Regning gaves tilbage til Svenden. Da denne heller ikke senere har ladet høre fra sig, maa Sagen betragtes som bortfalden.

Ved Aarets Begyndelse havde Voldgiftsretten en Kassebeholdning af 55 Kr. 45 Øre. Dens Indtægter har været 83 Kr. 40 Øre og dens Udgifter 40 Kr 74 Øre, saaledes at dens Kassebeholdning nu er 98 Kr. 11 Øre. De forholdsvis smaa Udgifter, Voldgiftsretten i dens første treaarige Valgperiode har haft, skyldes væsentlig den Omstændighed, at Retten ikke har haft nogen Udgift til Leje af Mødelokale.

Vilh. Hansen,
Formand for Voldgiftsretten.

L. Gunner.

En lille Klike.

Det har glædet mig og sikkert mange af vore Fagfæller, at De har optaget Malermester Jensens Artikel om den „lille Klike", og der er forøvrigt Grund til at glæde sig over, at Hr. Chr. Jensens Spaadom overfor vort Fag er blevet det modsatte af, hvad han egentlig havde tænkt sig

Indsenderen af denne Artikel har deltaget i Arbejderbevægelsen i sin grønne Ungdom, og kender som en Følge deraf godt det Møde, hvortil „Internationale" i sin Tid indbød samtlige Malere i „Føniks" og véd ogsaa, at dette Møde endte med, at Malerne marscherede ud af Salen under Tonerne af „Den tapre Landsoldat". Dette Møde fik forøvrigt ingen Betydning udover det, at Forsangeren ved dette Møde endnu blandt Københavns Malere bærer Navnet „Den tapre Landsoldat."

At Malerne dog allerede i den Tid følte sig som Arbejdere og deltog med Kraft i Arbejderbevægelsen har vi et Bevis paa i, at Malernes Sektion i den internationale Arbejderforening var én af de medlemstalrigste, da Justitsminister Klein fandt det formaalstjenligst for vort Samfunds Fred og Velfærd at ophæve den internationale Arbejderforening for Danmark. Senere blev Malernes Fagforening af 1873 stiftet; men da først Prislisten var anerkendt, mente vore Fagfæller, at det ikke var nødvendigt at ofre mere for deres Organisation. Som en Følge deraf sygnede denne hen, saa at der i den sidste Del af Halvfjerdserne ikke eksisterede nogen Organisation for Malersvendene, i alt Fald ikke nogen Organisation, der havde Betydning.

Endelig vaagnede vort Fags Arbejdere, der saa', at andre Fag, særlig Bygningsfagene, tilkæmpede sig Fordele, og kom snart til den Erkendelse, at Malerne som et stort Fag ikke burde staa tilbage, og denne Erkendelse førte til, at Malerne atter organiserede sig og arbejdede videre paa denne Organisation, saaledes at vi kan sige, at den Dag i Dag er der saa godt som ingen Malersvend i Danmark, uden at han findes indenfor vor Organisations Rammer.

Et stort Gode har denne Bevægelse mellem Ma-

lerne ogsaa medført, nemlig det, at andre Bygningshaandværkere ikke mere betragte Malerne som overforfinede eller med andre Ord staa udenfor deres Rækker, men betragter en Malersvend som deres Kammerat, med hvem de i enhver Konflikt maa staa Last og Brast, og overfor denne Betragtning kan vi godt finde os i, at Malermester Chr. Jensen og Konsorter mener, at vort Fag og dets Udøvere er kommet til at staa tilbage i hans og hans Meningsfællers Omdømme. Naar vi kun har hævet os i Arbejdernes Omdømme, da er vi tilfredse, og vi vil i Fremtiden arbejde i samme Retning, uanset om Hr. Jensen eller andre Arbejdskøbere skulde have en anden Mening.

— L. —

Generalforsamling.

Onsdag den 14de Oktober, Kl. 8 Aften, afholder Malernes Fagforening i København sin ordinære halvaarlige Generalforsamling i Rømersgade 22, Festsalen, med følgende Dagsorden:

Punkt 1. Forhandlingsbogens Oplæsning.
Punkt 2. Beretning om Virksomheden.
Punkt 3. Halvaarsregnskabet.
Punkt 4. Valg af fire Repræsentanter til Bestyrelsen og to Revisorer samt Repræsentanter til Forsamlingsbygningerne og to Kontrahenter til „Social-Demokraten".
Punkt 5. Svar fra Skibsmalermestrene.
Punkt 6. Forskellige Forslag.

Ved Prøvevalget til Bestyrelsen blev foruden de afgaaende Chr. Andersen, C. W. Christensen, P. Slundt og Vald. Rasmussen foreslaaet Alfr. Simonsen, H. P. Larsen og Carl Nielsen.

Dagsordenen er overhovedet særdeles vigtig denne Gang, idet der forinden Valget af Bestyrelse skal tages Beslutning om, hvorledes Foreningen vil stille sig i Spørgsmaalet om Priserne for Skibsarbejde, sammenholdt med det Svar, der foreligger fra de respektive Mestre Endvidere vil der blive behandlet en hel Del Forslag, som eventuelt vil kunne faa større Betydning for Foreningens fremtidige Virksomhed.

Som Følge heraf erindres Medlemmerne om, at det maa betragtes som Pligt at give Møde for hver den, der føler sig interesseret i Foreningens stadige Fremgang. Af de forskellige Forslag fremhæves følgende: Laanefond, Livsforsikring, Afskaffelse af Søndagsarbejde, Nedsættelse af Kontingentet for Gamle, Forhøjelse af Kontingentet i fire Sommeruger, Udvidelse af Foreningens Kontortid, foruden endnu flere.

Alle bør møde og derved gøre sit til, at de Vedtagelser, som her finder Sted, bliver et Udtryk for de flest mulige.

Giv Agt!

Fredericia. Her søger intet Forbundsmedlem Arbejde uden først at have gjort sig bekendt med Forholdene ved Henvendelse til Afdelingens Formand C. Bertelsen, Norgesgade 16.

Randers. Paa Vognfabriken „Scandia" kan Forbundets Medlemmer ikke søge Arbejde, da der nægtes Underskrift paa vort i Randers gældende Lønregulativ. Nærmere Underretning om Forholdene meddeler Afdelingens Formand P. Andersen, Hobrovej 4, 1ste Sal.

Aalborg Medlemmer, som agter at søge Arbejde her, bedes forinden henvende sig til Afdelingens Formand P. C. Petersen, Reberbanen 46, eller Kasserer Hans Jørgensen, Niels Ebbesensgade 10.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært **Møde den sidste** Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Formændene.
i Forbundets forskellige Afdelinger:

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
Lyngby.	Georg Matzen.
Hillerød.	C. Bertelsen, Rønnevang.
Helsingør.	W. Grage, „Stalden," Marienlyst.
Roskilde.	V. Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	Julius Bentzen, Brogade.
Nykøbing F.	A. H. Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestergade 265.
Nakskov.	P. Hansen, Kattesundet 406.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg.	Carl Sørensen, Vesterboulevard 18.
Odense.	C. W. Jørgensen, Adelgade 17.
Middelfart.	A. Hemcker.
Fredericia.	C. Bertelsen, Norgesgade 16.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Bramminge.	Otto Ottosen.
Esbjærg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	C. Nielsen, Søndergade.
Skive.	J. P. Nicolaisen, Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Aalborg.	P. C. Petersen, Reberbanen 46.
Randers.	P. Andersen, Hobrovej 4.
Aarhus.	Chr. Christensen, Hejbergsgade 18, 1. Sal.
Horsens.	Joh Kierkegaard, Allégade 2.
Vejle.	V. Larsen, Koldingvejen 13.

Malersvende-Sangforeningen af 1878.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at vore Lokaler er henflyttede til Hr. Restavratør Hansens Selskabslokaler, **Skindergade 9, 1ste Sal**, hvor Møde afholdes hver Tirsdag Aften, Kl 8.

Indmeldelser og Kontingent modtages samme Steds. Kontingentet er 50 Øre pr. Maaned.

Bestyrelsen.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

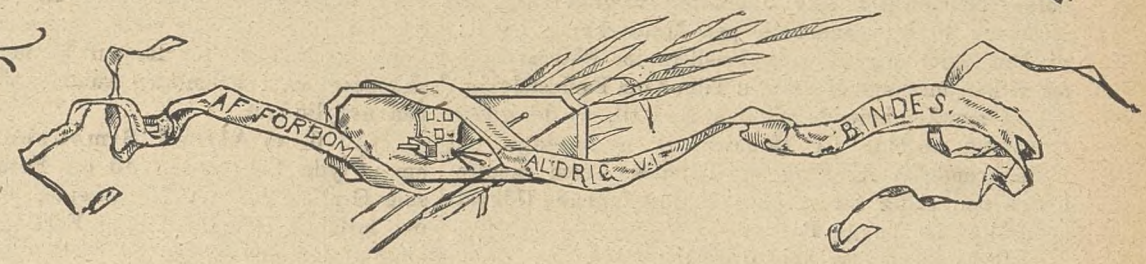

November. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

Generalforsamlinger.

København. Afdelingens ordinære halvaarlige Generalforsamling afholdtes under særdeles stærk Tilslutning Onsdagen den 14. Oktbr. i Rømersgades Festsal. Dirigent P. Slundt. Dagsordenen var: 1. Forhandlingsbogens Oplæsning. 2. Beretning om Foreningens Virksomhed. 3. Halvaarsregnskabet 4. Valg af Bestyrelse og Revisorer, Kontrahenter til Bladet „Social-Demokraten" og Repræsentanter til Forsamlingsbygningerne og Arb. Fællesbageri. 5. Svar fra Skibsmalermestrene og 6. Forskællige Forslag: a) Et Laanefond, b) Indskrænkning af Søndagsarbejdet, c) Udvidet Kontortid, d) Nedsættelse af Kontingentet for Gamle, e) Gratiale til Sekretær og Formand, Restancefristen og Forhøjelse af Kontingentet, f) Skriftlig Afstemning og g) Livsforsikring.

Forinden Dagsordenen henstillede Dirigenten til Forsamlingens Godkendelse, Medlem Nr. 1609, A. Hansens Indmeldelse i Fagforeningen, der havde fundet Sted for en Maaneds Tid siden, uden at det den Gang havde været os bekendt, at Hansen ved tidligere Optræden, i Henhold til Reglen burde have indgivet skriftlig Ansøgning herom Under Henvisning til, at et tidligere Tilfælde af samme Art havde fundet sin Afgørelse paa lignende Maade, godkendtes Hansens Indmeldelse.

Efter Forhandlingsbogens Oplæsning aflagde Formanden Beretning om Virksomheden i det forløbne Halvaar, som særlig havde koncentreret sig om at samle alle Kollegaer i Foreningen. Under dette Arbejde havde det været nødvendigt i flere Tilfælde at henvende sig til adskillige Mestre, og ved disses større eller mindre Velvilje for Sagen i Forbindelse med den Vægt, der fra Foreningens Side var lagt paa sammes Realisation, var det lykkedes at bringe det dertil, at Malernes Fagforening nu maatte regnes til de bedst organiserede. Tilgangen havde i Halvaaret været ca. 600 ny Medlemmer, medens Afgangen ved Udslettelser androg ca. 150, hvoraf dog det allerstørste Antal ikke fandtes her, saaledes at Foreningens Medlemsantal var ca. 1300, foruden de, der i Henhold til Lovene og Anmeldelse fandtes opførte med hvilende Medlemsret. — Beretningen godkendtes enstemmigt.

Formanden oplæste derefter det reviderede Regnskab, der li eledes fremviste betydelig Fremgang og enstemmigt godkendtes.

Til Bestyrelse genvalgtes P Slundt, Valdemar Rasmussen og C. W. Christensen og valgtes André Johnsen og H. P. Larsen. Suppleanter bleve Chr. Andersen, Venndt og C. Nielsen. Til Revisorer valgtes henholdsvis til Fagforeningen og Malerforbundet S. Langkjær og P. Thrane. Supleanter S. Høegh og Kjøbeløv. Til Kontrahenter genvalgtes Formanden og L. Gunner og til at repræsentere Foreningen ved Forsamlingsbygningerne og Arb. Fællesbageri valgtes den samlede Bestyrelse, Hovedbestyrelsen og Suppleanter.

Ad 5) Formanden erindrede om de Forsøg der i sin Tid var foretaget fra Foreningens Side for at opnaa et Samarbejde med Mestrene om Udarbejdelsen at en tidssvarende Prisliste for Skibsarbejde, de Afslag man havde mødt, og Foreningens Forkastelse af et Forslag til en Prisliste, som var udarbejdet af Skibsmalermestrene og Svende, valgte paa de førstes Værksteder. Bestyrelsen havde nu i en Skrivelse til Mestrene forespurgt, om man turde paaregne, at D'Hrr. sammen med Fagforeningen vilde udarbejde et Lønregulativ for Skibsarbejde, baseret paa Timeløn, og paa denne Forespørgsel forelaa nu Svar, til hvilket vi i Aften bør tage Standpunkt. Taleren oplæste Mestrenes Svar, som gik ud paa, at man ikke kunde indlade sig med Fagforeningen i den omspurgte Retning, hvorimod man erklærede sig villig til en Forhandling paa Grundlag af det tidligere udarbejdede Udkast, i hvilket man var villig til en Ændring af de Poster, som eventuelt kunde bevises at være ansatte til lavere Priser, end tilsvarende Punkter i Bygningsprislisten og henstilledes det, at nedsætte et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer fra hver Side.

I Erkendelsen af, at en tilfredsstillende Ordning af det foreliggende Spørgsmaal ikke yderligere burde

udsættes, havde Bestyrelsen, for herunder at kunne møde alle Eventualiteter, anmeldt Sagen for de samvirkende Fagforeninger, og var af disse bleven tilsagt al ønskelig Støtte, hvad enten vore Bestræbelser vilde gaa i Retning af Timeløn eller Akkord i nærværende Sag. Vor Stilling var altsaa klar, forsaavidt det angik, ikke at finde sig i yderligere Udsættelse for at naa en tilfredsstillende Løsning. Vi kan fastholde Timeløn og selv udarbejde Regulativet, da Mestrene jo vil renoncere paa Medvirkning hertil; vi kan selv udarbejde en Prisliste for Skibsarbejde og vi kan modtage Mestrenes Tilbud om Fællesudvalg, vel at mærke, hvis de vil gaa med til, at der gives Udvalget absolut fri Hænder til at foretage en hvilkensomhelst Ændring og Tilføjelse, som maatte findes nødvendig for at gøre det foreliggende Udkast antageligt for begge Parter.

Bestyrelsen har nøje overvejet Sagen og vilde, af Grunde som Taleren nærmere motiverede, anbefale at der gøres Forsøg paa at gaa ad den sidst anviste Vej, idet vi jo altid kan følge en af de andre, om Forsøget mislykkedes.

Herefter udspandt sig en udførlig Diskussion, under hvilken alle vare enige om, ikke yderligere at udsætte en antagelig Ordning af den foreliggende Sag, og vedtoges er af P. Thrane stillet Resolutjon, som udtaler Tilslutning til Bestyrelsens Standpunkt og opfordrer denne til at arbejde hen til en snarlig Revision af Bygningsprislisten. Valg af 5 Medlemmer til at tiltræde det eventuelle Fællesudvalg, foretoges derefter, og valgte bleve C. W. Christensen, Axel Jensen, H. Lysen, Wilh. Nielsen og Hans Larsen.

Paa Grund af den fremrykkede Tid vedtoges det at udsætte Behandlingen af Dagsordenens sidste Punkt til et nyt Møde, medens dog en Anmodning fra Medlem Nr. 161 Kjersgaard, om et Laan af 140 Kr., for at kunne søge sig en Virksomhed udenfor Faget, da han, paa Grund af et langt Sygeleje, ikke mere vilde blive i Stand til at ernære sig som Maler, di kuteredes og vedtoges, ændret derhen, at Beløbet blev ydet som Gave.

Fortsættelsen af Generalforsamlingen fandt Sted den 21. Oktbr.

Ad 6. a) Medlem 871, Edemann, motiverede kort et af ham stillet Forslag, som gik ud paa Oprettelsen af et Laanefond, som han dog i Tilslutning til Bestyrelsen hellere saa behandlet ved en ekstra Generalforsamling, hvor ikke saa mange Sager som i Aften kunde forudsætte en overfladisk Behandling af hans Forslag, hvis Realisation han tillagde stor Betydning. Det vedtoges at udsætte Forslagets Behandlinger til en extra Generalforsamling.

Ad 6. b) Et Forslag fra 19 Medlemmer om at indskrænke Søndagsarbejdet til det mindst mulige, fremkaldte en længere Diskussion, under hvilken det fra alle Sider erkendtes, at Søndagsarbejdet burde indskrænkes, eventuelt fuldstændigt afskaffes. Til Forslaget stilledes flere Ændringer, og vedtoges en af Emil Claussen stillet Resolution, saalydende:

„Indtil Prislisten foreligger i ændret Form, maa Søndagsarbejde ikke udføres, medmindre tvingende Grunde tale derfor og Tilladelse er indhentet hos Fagforeningens Formand.

For Overtrædelser af denne Vedtagelse som træder i Kraft 1. Dcbr. 1896 vil en Mulkt af 5 Kr. være at betale."

Ad 6. c) Bestyrelsens Forslag om, paa Grund af den stærke Frekvens til Kontoret, at holde dette aabent Mandag og Fredag Aften fra 7—8 vedtoges.

Ad 6. d) Et af L. Gunner stillet Forslag, om Nedsættelse af Kontingentet til 10 Øre ugentlig for Medlemmer over 60 Aar, som ikke vare naaet at blive kontingentfri i Henhold til Lovene, vedtoges, da det ikke herved vilde ændre noget i det vedtagne Kontingent for Resten af indeværende Regnskabsaar og i Fremtiden kunde stilles som Forslag paa nyt Budget.

Ad 6. e) Alfred Simonsen stillede Forslag om at yde Sekretæren 45 og Formanden 200 Kr. som Gratiale for det Merarbejde, disse havde haft i det forløbne Halvaar, tillige Forslag om Indskrænkning af Restancefristen og om Forhøjelse af Kontingentet.

Formanden kunde paa Bestyrelsens Vegne ikke anbefale Simonsens Forslag, af hvilke de sidste slet ikke kunde behandles, da de hørte ind under Love og Budget. Til det første var Bestyrelsens Stilling den, at Gratialer var en uheldig Form for Løn, og saavel Sekretær som Formand stod det jo frit ikke at paatage sig disse Bestillinger, om Lønnen, som de forud var bekendt med, ikke syntes dem passende for deres Arbejde. Forslaget forkastedes efter en kort Diskussion.

Ad 6. f) André Johnsen motiverede et af ham stillet Forslag, som paabyder skriftlig Afstemning ved Anmodning om Optagelse i Foreningen eller Ekskluslon af samme. Forslaget vedtoges enstemmigt.

Ad 6. g) Sofus Høegh foreslog at yde 50 Øre ved hvert Medlems Dødsfald, og udbetale til sammes Efterladte et Beløb af indtil 500 Kr. Taleren motiverede sit Forslag, som efter en kort Diskussion forkastedes.

Hermed var Dagsordenen udtømt. Dirigenten oplæste en Taksk'ivelse fra Kjersgaard og hævede Generalforsamlingen med et af kraftige Hurra besvaret „Leve Malernes Fagforening".

Aarhus. Ved Afdelingens halvaarlige Generalforsamling, som afholdtes Lørdag den 3dje Oktober valgtes Chr. Christensen til Formand i Stedet for P. Petersen, der ikke ønskede at modtage Genvalg.

Horsens. I Stedet for Joh. Kierkegaard, som ikke ønskede Genvalg, blev ved Afdelingens Generalforsamling den 13de Oktober H. Schiødt valgt til Formand.

Esbjærg. Afdelingens halvaarlige Generalforsamling afholdtes den 16de Oktober med følgende Dagsorden: 1. Halvaars-Regnskabet. 2. Valg af Bestyrelse. 3. Forslag fra et Medlem om Oprettelsen af en Malerskole for Svende (eventuelt ogsaa Lærlinge).

Forhandlingsbogen oplæstes og godkendtes, det reviderede Halvaarsregnskab ligeledes. Til Formand genvalgtes Carl C. Sørensen, til Sekretær valgtes Martin Andersen, til Suppleant Th. Madsen og til Revisorer J. C. Nielsen og A. P. Nielsen. Til videre Fremme af det i Punkt 3 fremsatte Forslag nedsattes et Udvalg bestaaende af J. C. Nielsen, Carl C. Sørensen, Jens Petersen, Martin Andersen og N. A. Schrøder.

Odense. Ved Generalforsamlingen den 13de Oktober blev i Stedet for Formanden C. V. Jørgensen og Kassører P. Madsen, som begge ønskede at fratræde, valgt henholdsvis Knud Ditlevsen og Holger Andersen. Malerforbundets Sekretær Rudolf Poulsen, var efter Indbydelse til Stede og deltog i Diskussionen om forskellige Punkter vedrørende lokale Forhold.

Nykøbing. Lørdag den 17de Oktober afholdtes Generalforsamling, hvor A. H. Petersen genvalgtes til Formand. Det vedtoges at opsige det nugældende Lønregulativ og forelægge Mestrene et nyt, gaaende ud paa 10 Timers Arbejdsdag med 35 Øre i Timen, Overarbejde fra 6 til 10 40 Øre, Nat- og Søndagsarbejde 50 Øre pr. Time.

Nakskov. Generalforsamling afholdtes Tirsdag den 20de Oktober. I Stedet for P. Hansen, som ønskede at fratræde, valgtes J. P. Lund til Formand. Til Næstformand valgtes C. Andresen og til Sekretær J. Struve. Alle Medlemmer var til Stede, og efter en udførlig Diskussion paa Lønspørgsmaalets Omraade, vedtoges det at forelægge Mestrene et Lønregulativ, der i et og alt falder sammen med det af Nykøbing-Afdelingen fremsatte.

Stoppet i Farten.

Malermester Hjermind, Formand for Mesterforeningen i Esbjerg, afskedigede fornylig en Svend uden Varsel (til Trods for, at der i Lønregulativet betinges en Opsigelsesfrist af 2 Dage fra begge Sider), og nægtede at godtgøre Svenden denne Overtrædelse af Vedtægterne med det for saadanne Tilfælde fastsatte Vederlag af 2 Dages Løn. Hjermind havde regnet ud, at denne Bestemmelse kunde omgaas og vilde i saa Henseende gøre gældende, at han af „Humanitetshensyn" havde sagt Svenden op straks ved Antagelsen, paa den Maade, at han til denne havde ytret, at Arbejdet under alle Omstændigheder vilde række over to Dage, men derudover paatog han sig ikke at love noget, selv om det eventuelt maaske kunde række til Jul eller længere. Denne Regel forklarede Hjermind at han vilde følge i al Almindelighed, i Stedet for Bestemmelsen i Regulativet, og Afdelingen i Esbjerg, som ikke delte Hjerminds „Humanitetshensyn", men forlanger det en Gang vedtagne Regulativ respekteret paa alle Punkter, foranledigede Nedsættelsen af en Voldgiftsret til Bedømmelse af Hjerminds Opfindelse. Denne, der kom til at bestaa af Mestrene Busk, Holm og Chrusberg og Svendene Carl C. Sørensen, H. C. Andersen og J. C. Nielsen, forkastede Hjerminds Betragtningsmaade som værende i Strid med Regulativets Bestemmelse, og dømte ham til at erstatte Svenden den ene Dag i Betragtning af, at denne kun havde været en Dag ledig inden han fik andet Arbejde. Samtidig slogos det fast, at der ved 2 Dage skal forstaas 2 Arbejdsdage, saaledes at en Søndag ikke kan beregnes herunder.

Grunden til, at Voldgiftsretten kun tilkendte Svenden 1 Dags Godtgørelse, ser ganske vist noget mærkelig ud, da det jo ikke fremgaar af Regulativet at man taber Retten til Godtgørelse, fordi man begynder andet Arbejde forinden Udløbet af de to Dage efter Afskedigelsen, men det forklares derhen, at Svendene i Voldgiftsretten lagde Hovedvægten paa at kassere Hjerminds Maade at opsige paa, om hvilket der tilvejebragtes Enstemmighed, medens Fastholdelsen af at yde Svenden 2 Dages Løn, trods det, at han kun den ene Dag var ledig, vilde have medført Tilkaldelsen af en Opmand, paa hvilket man altsaa i dette Tilfælde renoncerede.

Forøvrigt var der vist næppe nogen Tvivl om, at Opmanden vilde have givet Svenden Ret, og Svendenes Stilling til denne Sag, saavel før som i selve Voldgiftsretten, har da ogsaa yderligere bevist, hvor højst ugærne man gaar til Yderligheder; thi nægtes kan det dog ikke, at et Brud paa Regulativet, saa aabenbart som dette fra Hjerminds Side, meget let frister til en radikal Tilbagevisen.

Malerne ulykkesforsikres.

I Skrivelse af 31. Oktober har Bestyrelsen for Malernes Fagforening, fra Malerlauget i København, modtaget følgende Meddelelse:

„I Følge et paa Delegeretmødet i Fællesforeningen af Danmarks Malermestre i indeværende Aar behandlet Forslag om Oprettelsen af en Ulykkesforsikring for Arbejdere i Malerfaget i Danmark, som dernæst har været forelagt paa de tre Foreningers Generalforsamlinger, og paa disse er bleven enstemmig vedtaget, er der nu paa samme Foreningers Vegne foretaget det Fornødne, for at den saaledes tagne Beslutning kan bringes til Udførelse i Begyndelsen af det kommende Aar.

Idet der for Københavns Vedkommende allerede nu fra Malerlaugets Bestyrelse vil blive udsendt en vejledende trykt Henvendelse til Medlemmerne angaaende Forsikringsvilkaarene, tillader jeg mig herved samtidig paa Laugets Vegne, hoslagt at tilstille den ærede Bestyrelse for Malernes Fagforening nogle Eksemplarer af samme med Ønsket om, at den Velvilje, som har fulgt dette Forslag paa alle dets Stadier, maa vise sig at være heldbringende for en almindelig Tilslutning fra Arbejdsgivernes Side, og at der ligeledes fra Fagforeningen maa kunne paaregnes den fornødne Støtte for Sagens Gennemførelse over hele Landet.

Med Henvisning til de i nævnte Henvendelse indeholdende Bestemmelser, henledes endvidere Opmærksomheden paa de af Forsikringsselskabet udstedte, ligeledes hoslagte, „Almindelige Bestemmelser" for Forsikringen til den ærede Bestyrelses behagelige Vejledning."

Med særdeles Agtelse

P. B. V.

C. F. Stegemann,
Oldermand fra Malerlauget.

Den humane Tanke som har ledet Malermestrene til at foretage dette Skridt, vil sikkert blive mødt med skyldig Anerkendelse fra Svendenes Side, og tør det da forventes, at disse vil vide at bidrage det fornødne for at bringe Sagen den videst mulige

Udstrækning, naar den, som rimeligt er, kommer til Behandling i Malerforbundets samtlige Afdelinger.

Notitser fra Afdelingerne.

Aalborg. Arbejdssøgende Kolleger bør ikke tage Arbejde her uden først at have henvendt sig til Afdelingens Kasserer Hans Jørgensen, Niels Ebbesensgade 10.

Randers. Konflikten med „Scandia", som stadig nægter at underskrive det i Randers gældende Regulativ staar uforandret, hvorfor enhver ærekær Kollega bør henvende sig til Afdelingens Formand, P. Andersen, Hobrovej 4, for der at faa de nødvendige Oplysninger om Forholdene i Randers i det Hele taget. „Scandia" averterer stadig i Jyllandsposten efter 10 - 15 Malere til stadigt Arbejde; men trods den store Arbejdsløshed, som allerede nu raader overalt, lykkes det naturligvis ikke at fiske Forbundets Medlemmer og det gaar kun smaat med de øvrige, hvoraf dog de fleste betænke sig to Gange paa, aabenbart at modarbejde egne og Kollegers Interesser.

Det er saaledes kun lykkedes at supplere Styrken med følgende fire „Hædersmænd" i den seneste Tid, nemlig: P. Johansen, født i Randers, arbejdet i København efter Læretiden, F. Johansen, født i København, Fætter til fornævnte, C. Kviststorf, født i Randers, udlært i Aalborg, og dennes Fætter Kviststorf fra Aalborg. Til Gengæld har Christen Emil Lund og V Johnsen rystet Støvet af Fødderne og forladt „Scandia".

Fredericia. Alt staar her ved det gamle, og intet Medlem tager Arbejde uden først at have henvendt sig til Afdelingens Formand, C Bertelsen, Norgesgade 16.

Bramminge. En herværende Mester gør sig Anstrængelser for at nedsætte Lønnen, formodentlig i Haabet om at kunne alliere sig med den begyndende Vinter og dens Følgesvend, Arbejdsløsheden; men Forbundets Medlemmer vil gaa hans Dør forbi, naar de ved Henvendelse til Afdelingens Formand, Otto Ottosen er gjort bekendt med Forholdene.

Stiftelsesfest.

Fredagen den 20. November afholder Malernes Fagforening i København Fest i Anledning af Foreningens 15-aarige Stiftelsesdag. Festen vil, i Lighed med foregaaende Aar, bestaa i Fællesmaaltid og paafølgende Bal. Den stærke Tilslutning til Foreningen lader forvente, at Festen i Aar i særlig Grad vil blive talrigt besøgt, og næppe kan vel nogen Fest i højere Grad fortjene Tilslutning, end netop denne, hvor vi fejrer Mindet om den Dag, hvor det første Skridt, til at samle Malerne for fælles Interesser, blev foretaget. Paa denne Dag har vi hvert Aar i længere Tider kunnet se tilbage med Tilfredshed paa det forløbne Aars Fremgang, og denne Gang vil det i endnu højere Grad blive Tilfældet.

Derfor møder vi talrigt til Fest den 20. Novbr. og bidrager hver sit til at gøre samme saa vellykket som muligt.

Billetter til Festen, som afholdes i Rømersgade 22, faaes a 2 Kr. pr. Deltager hos Formanden, hvor Billetter til Ballet alene, a 50 Øre, ligeledes erholdes.

Rejsende.

Medlemmer, som agter at bortrejse fra den Afdeling, hvor de for Tiden befinder sig, erindres om i saa Fald ikke at undlade at anmelde dette for den paagældende Afdelingsformand, der da giver Vedkommendes Medlemsbog fornøden Anmærkning herom.

I lige Maade maa Tilmeldelse til ny Afdeling straks ved Ankomsten finde Sted. Forsømmelser i disse Retninger vil eventuelt medføre Fortabelse af saavel Ret til Rejseunderstøttelse, som Medlemsret i det Hele taget.

Til Efterretning.

I d'Hrr. Afdelingsformænds behagelige Erindring bringes følgende:

Hovedbestyrelsens ordinære Møder afholdes den sidste Mandag i hver Maaned. Ved Indsendelsen af Kontingentet beregnes den sidste Maaned i hvert Kvartal til 5 Uger. Indsendelsen finder Sted den 1ste i hver Maaned, ledsaget af Maanedsberetning for den forløbne Maaned. Afdelinger, hvis lokale Kontingent er forskelligt Sommer og Vinter, benytte røde Mærker om Sommeren og blaa Mærker om Vinteren. Ved Rekvisition af Mærkerne maa anføres hvilken Farve der ønskes, ligesom det henstilles at rekvirere 2000 ad Gangen, hvorved der opnaas at faa disse leveret heftede i Omslag, hvad der gør dem lettere at opbevare, end de løse Mærker. Prisen er 2 Kr. pr. Bog a 2000 Stk.

Medlemsfortegnelsen.

Ved en Forglemmelse fra Esbjerg er Medlem Schlechter udeladt af sidste Fortegnelse.

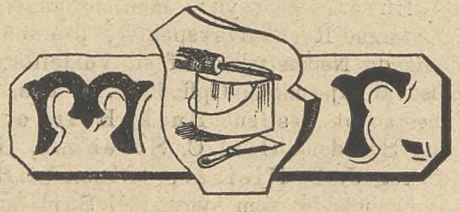

Malernes Fagforening i København afholder Medlemsmøde hver Onsdag Aften Kl. 8 i Rømersgade 22, St. o. G.

Foreningens Kontor i Stuen til Gaden samme Steds er aabent hver Mandag og Fredag Aften fra 7—8 og Lørdag Aften fra 8—10.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

AF FORDOM ALDRIG VI BINDES.

December. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1896.

Uskikke og Unoder.

I vor Prisliste findes under Rubriken „Almindelige Bestemmelser“ opført en Del Punkter, som man skulde tro, var en Betryggelse for det gode Forhold mellem Mestrene og Svendene, men som ved nærmere Eftersyn viser sig kun at være affattet i den ene Parts Favør og absolut kun til at skade den anden Part, den svagere, nemlig Arbejderne.

De første to Paragrafer i disse „Almindelige Bestemmelser“ skal jeg ikke komme nærmere ind paa; men den tredje, nemlig: at den ugenlige Udbetaling bør ske om Fredagen, har jeg i de mange Aar, vi har arbejdet under de nuværende Lønvilkaar, ikke set iværksat.

§ 4 udtaler, at Søn- og Helligdagsarbejde bør saavidt muligt undgaas, men dette vage Udtryk tror jeg nok har sin Skyld i, at Søn- og Helligdagsarbejde endnu florerer saa stærkt i vort Fag, som det til den seneste Tid har gjort.

De øvrige Paragrafer i de „Almindelige Bestemmelser“ er kun affattet i Arbejdskøbernes Interesser, idet nemlig en Mester, naar han bliver uenig med en Svend, kan afskedige denne med kun en Dags Varsel, medens Svenden, hvis han er misfornøjet med Mesteren og af den Grund vil ophører med Arbejdet, løber den Risiko, at miste sit Overskud for flere Ugers eller Maaneders Arbejde.

Man skulde altsaa tro, at Arbejdskøberne i vort Fag var godt betrygget overfor Arbejderne, men ikke desto mindre søger de at læsse endnu flere Byrder over paa Arbejderne, og det er det, jeg vil betegne som „Uskikke og Unoder.“

Det vakte en Gang megen Munterhed paa et Medlemsmøde, at et Medlem spurgte, om man var pligtig til at skaffe en Lægtestige, naar man fik Arbejde hos en Mester. Grunden til denne Forespørgsel var, at vedkommende Medlem kunde begynde næste Dag hos en Malermester, som havde faaet alle Københavns Gadelygter i Arbejde, men fandt, at han slap lidt billigere fra Arbejdet, naar han kunde faa Svendene til at levere de fornødne Stilladser.

Den Munterhed, som denne Forespørgsel vakte, var dog uberettiget og umotiveret, naar vi ser hen til, hvad der hver Dag bydes os ved vort Arbejde.

Naar en Mester paatager sig at male en ny Bygning, da kunde man vel ogsaa nok gøre Regning paa, at han kunde levere de fornødne Stiger og Stilladser, men det hedder stadig, at en Bænk eller Stige kan Svenden selv lave sig.

Hvor skal han faa Materialierne fra til dette? „Ja,“ siger Mesteren, „det kan han sagtens faa paa Bygningen;“ men der er den Ulæmpe derved, at ikke et Stykke Træ tilhører Malerne; muligvis kan disse afhjælpe deres Trang ved at henvende sig til Snedkeren, men dette medfører ogsaa Bekostning for Arbejderen, som dog ikke kan siges at være forpligtet til at forsyne sin Mester med Stiger eller Stilladser.

Naar endelig Maleren har faaet sig bygget en Bænk eller Stige, kan han risikere at blive antastet som Tyv af vedkommende „Bygherre“, der i Reglen kun har det ene Udbytte, at skrabe sig noget Brænsel eller Affald til, da han jo véd, at han er færdig med at være Bygherre naar Bygningen er færdig.

Det er en af disse Uskikke, som jeg vil paatale, men der er endnu mange flere. Der er jo bl. A. den Fordring, at Svendene selv skal holde sig med Spartel. Uagtet jeg ikke kan finde denne Fordring fremsat i Prislisten, der dog ellers i enhver Henseende stærkt præciserer Svendenes Pligter, skal jeg dog ikke besvære mig overfor en Fordring, som vel har Tidens Hævd for sig, men paapege det farlige i, at vi paa dette Omraade har givet Mestrene en Finger, og det er gaaet som det gik over for Fanden, han tog den hele Haand. Mange Mestre forlanger nu at Svendene selv skal holde sig med Træspartel naar der skal spartles Vægge eller andet større Arbejde, og der stilles ogsaa den Fordring, at Svendene paa de nye Bygninger skal selv holde Støvekost. Det er endog gaaet saavidt, at Mestrene fordrer at Svendene skal selv levere Pensler til Listelægning og Staffering, samt Motlere til Fordrivning paa bedre Strygearbejde. En herværende større Mester stillede endog den Fordring til Svendene, at de ere pligtige at holde sig selv med Trækpensler og Linealer.

Hvis Svendene fremtidig vil finde sig i disse „Uskikke og Unoder,“ da er der jo ikke noget at gøre, men jeg mener, at vi i Tide bør sætte en Stopper for Mestrenes Uskejelser og deres Magtsprog i den Retning, ellers vil det sikkert ikke vare længe, før der stilles den Fordring, at vi skal holde os selv med Strygebøtter og Spande, og det vil dog vist de Fleste finde at være lidt for galt.

At Svendene finder sig i saadanne Forhold, er det jeg vil betegne som „Uskikke og Unoder". Skal vi selv holde os med alt muligt Værktøj, da maa vi have en højere Pris for vort Arbejde; med den nuværende Pris lader det sig ikke forene.

En Diskussion om dette Spørgsmaal, samt ellers om hvad der kan henføres under „Uskikke og Unoder" ønskes inderligt gerne af

Celestin.

Ny Forening af Malere.

Efter Indbydelse af Bestyrelsen for de forskellige Fagforeninger, hvis Fag tæller Arbejdere paa Statsbanernes herværende Værksteder, afholdtes for leden et stort og særdeles vellykket Møde, hvor Organisationens Nødvendighed diskuteredes med det Resultat, at Forsamlingen enstemmigt vedtog en Resolution, der præciserer Betimeligheden af snarest at søge indhentet hvad hidtil har været forsømt, idet kun et forsvindende Mindretal af Statsbanens Arbejdere hidtil har tilhørt de respektive Fagorganisationer.

Ved et Møde, som dernæst afholdtes Lørdagen den 5. Decbr. af Banens Malere, og hvor disse paa et Par enkelte Undtagelser nær vare komne til Stede, vedtoges enstemmigt Oprettelsen at en Fagforening, der agtes indmeldt som Afdeling af Malerforbundet.

Det er os en Glæde at notere dette Skridt af vore Kolleger, som hidtil har staaet uden for Organisationen og tør man maaske forvente at Eksemplet vil blive efterfulgt af Kollegaerne paa Banens Værksted i Aarhus.

Julefest.

I Lighed med foregaaende Aar vil Malernes Fagforening ogsaa i Aar afholde en Julefest for Medlemmernes Børn.

Festen vil i alt væsentligt blive arrangeret som tidligere, og det nedsatte Udvalg vil sikkert gøre sit mest mulige for at gøre Festen saa indholdsrig og fornøjelig for Børnene som det paa nogen Maade lader sig gøre med de Midler der staar til dens Raadighed.

Det er en Selvfølge at Udvalget paaregner velvillig Støtte fra de Medlemmer, som har Evne og Villie til at yde sin Medvirkning hertil, hvorfor Gaver saavel i Penge som Genstande til Træets Udsmykning vil blive modtaget med stor Taknemlighed.

I saa Henseende anbefales Festen, som afholdes Onsdagen den 30. Decbr. i Forsamlingsbygningens Festlokaler i Rømersgade, i Medlemmernes velvillige Erindring.

Konflikten med „Scandia."

Den Konflikt som i længere Tid har været ført med Fabriken „Scandia" i Randers er nu ifølge Overenskomst mellem denne og vor derværende Afdeling afsluttet paa Betingelse af at Fabriken har underskrevet paa en Minimaltimeløn af 33 Øre, imedens samtlige dér beskæftigede Kolleger har indmeldt sig i Afdelingen. Eventuelle Strejker eller Konflikter i vort Fag udenfor Fabriken skal være denne uvedkommende og Overenskomsten er bindende for Tidsrummet til 1. Novbr. 1899.

Ved Indmeldelsen i Afdelingen stillede denne dog som Betingelse for de fire sidst antagne Kolleger, at disse skulle erlægge en Bøde, forlade Fabriken straks og ikke søge Arbejde der igen indenfor det første Aar. En anden slap med en Bøde, men fik iøvrigt Tilladelse til at blive i Arbejde.

For disse Betingelser har de Paagældende bøjet sig og Forholdene er saaledes bragte i Orden paa en efter Forholdene ret antagelig Maade. Det maa jo herunder erindres at „Scandia" har haft en ikke ringe moralsk Støtte i de Kolleger hvis Kortsynethed har hindret dem i resolut at stille sig paa deres Fagfællers Side ved, længe før der kunde være Tale om Konflikt, at indmelde sig i den Organisation, uden hvilken den enkelte, hans eventuelle Duelighed uforta lt, kun er og kun kan blive som et villieløst Stykke Værktøj i Udbytterens Haand, der tages naar man har Brug for det og slænges bort, naar det har gjort sin Nytte.

Forhaabentlig vil dette nu blive indset naar disse Kolleger har taget Plads i vore Rækker, saaledes at de næste Gang, naar det gælder at lægge Kræfterne sammen maa findes paa den rette Side, og derved bidrage til at naa, hvad deres Stilling denne Gang har hindret os i.

Stiftelsesfest.

Fredagen den 20. Novbr. afholdt Malernes Fagforening en særdeles vellykket Fest i Rømersgades Festsal i Anledning af Foreningens 15. aarige Stiftelsesdag.

Ved Festmaaltidet bød Foreningens Formand Velkommen. Han havde modtaget og overbragte en Hilsen fra P. Slott i Aarup og oplæste derefter nedenstaaende telegrafiske Hilsener som just indtraf, og for hvilke det overdroges ham at sende Genhilsen og Tak.

Folkethingsmand J. Jensen holdt derefter Festtalen og hilste heri Foreningen som hørende til de bedst organiserede. De snart mange Aars støtte Fremgang borgede for at Foreningen hvilede paa en solid Grund, paa hvilken man trøstigt turde bygge Forventningen om Kraft til at løse de Reformer, som vi lidt før eller senere vilde finde os staaende overfor. Talerens „Leve Malernes Fagforening" besvaredes med begejstrede Hurra. For Malerforbundet talte Medlem af Hovedbestyrelsen Carl Olsen, for hvilket han udbragte et „Leve" med Haabet om dets stadige Fremgang, indtil det indenfor sine Rammer talte alle Kolleger hele Landet over. Før og efter Talerne blev nedenstaaende af forskellige Medlemmer forfattede Sange afsungne, alle med stort Bifald og for Sangenes Forfattere udbragte Vald. Rasmussen et „Leve", idet han bag disses Forfattermærker troede at man havde Medlemmer som Fagforeningen kunde takke for mere end deres Sang.

Efter Festmaaltidet tog Ballet sin Begyndelse og gik med Liv og under den ypperligste Stemning til langt henad Morgenstunden.

Sangene i Dagens Anledning vare følgende:

Mel. Enhver som har traadt sine Børnesko.

Naar Barnet har naaet de femten Aar
Da Verden det aaben er lagt,
Til Fremtidens Gærning det frejdigt gaar
Med Mod og med Livslyst i Pagt.
Og har det som lille til Trængsel kendt,
Det ved at med Lykke er tyndt bevendt
De kommende Dage,
Men ej de vil klage.

Dets Løsen er: Stol paa dig selv!
I kommende Dage
Det ikke vil klage.
Dets Løsen er: Stol paa dig selv.

I Dag vor Forening de femten Aar
Tilbage har lagt og med Lyst
Til Ynglingealderen over gaar
At vove for Livet en Dyst.
Døn ikke som Barn blev forkælet, Nej!
Men fandt gennem Brænding og Skær dog Vej
Den Modgang har hærdet,
Og nu uforfærdet
Den vil gennemføre sit Maal.
Med Haanden paa Sværdet,
Med Mod, uforfærdet
Den vil gennemføre sit Maal.

Med Tillid og Trygbed ej altid op
Til vor Sammenslutning man saa.
En Tid vel endogsaa i strakt Galop,
– Desværre det indrømmes maa. —
Vi saa at Fagfællerne flygted bort.
Snart fandt de dog det var til egen Tort.
Nu staar vi forenet
Med Vilje forlenet,
Og Kraft til at hæve vor Stand.
Nu staar vi forenet,
Med Vilje forlenet,
Og Kraft til at hæve vor Stand.

Der hviler Forpligtelse paa vort Tal,
Vor Holdning skal være korrekt.
Vi ved hvad vi vil og vor Vilje skal,
Vi vide at skaffe Respekt.
I bedste Forstaaelse vi især
Skal staa til den store Arbejderhær.
Med Mestre forhandle,
Da skal vi forvandle
Vor Lod og forbedre vor Løn.
Med Mestre forhandle
Vi og vi forvandle
Vor Lod og forbedre vor Løn.

Saa lad os i Aften slaa Gækken løs,
Og prise i Tale og Sang.
Foreningen som, dersom Tiden bøs
Sig end skulde vise engang,
Vil føre os fremad til sikker Havn
Og være vort Værge til Fagets Gavn.
Foreningen leve!
Ved den kun vi bleve
En Magt, der skal agtes, Hurra!
Foreningen leve,
Ved den kun vi bleve,
En Magt, der skal agtes, Harra!

Eozelos.

Mel.: I lille Kongensgade, der boede Biskop Absalon.

De raske Malersvende i Byen og paa Fred'riksber'
Aa ja, Aa ja, Aa ja, osv.
De burde allesammen i Aften have været her,
Aa ja, Aa ja, Aa ja, osv.
For der er Fødselsdag med Fest i Fagforeningen,
Og Punschesold og Spænd
For Pengene saamænd.
Af smukke Damer findes der en Krans som er riæl,
Det var jo altid Malernes Achilleshæl.

Og alle Malersvende er nu i Fagforeningen,
Og største Parten af dem, de vèd hvad der er Meningen.
For selv den mest tilfredse sikkert somme Tider fandt,
At han kom lidt paa Kant
Med vores Priskurant.
Han saa at Overskuddet svared ej til al hans Flid,
Skøndt Faget det gik strygende den meste Tid.

Se derfor vil vi sætte til Broderskabet al vor Lid,
Og haabe det vil bringe os alle Mand en bedre Tid.
Vi saa fra fjærne Lande vendte hjem saa mangen Svend.
Til Danmarks Kyster hen
Selv Trane kom igen,
For selv om Broderblodet aldrig er saa tynd og fin,
Det er dog altid tykkere end Terpentin.

De raske Malersvende fra Byen og fra Fred'riksber
Aa ja, Aa ja, Aa ja o. s. v.
Som der til Fest i Aften, i Rømersgade samlet er,
Aa ja, Aa ja, Aa ja o. s. v.
Lad Sangen klinge, ja luk Talens Sluser op igen,
Min gode gamle Ven,
Læg bare Penslen hen,
Dog lidt af Professionen vil vi bruge til vor Trøst
I Aften vil vi „kitte" ret af Hjertens Lyst.

L, Th. H.

Mel. Kejseren af Kinesiens Land.

Der var engang en Mester, som
Skrev i „Avisen" noget om
Situasjonen, den han saa
Nærmest at være Graa i Graa. —
Udi det mørke Genrebilled'
Havde han „Malerne" fremstilled'
Ih! Du godeste Gud,
Sikken en „Maler" han dog stak ud. —

Som det er alle os bekendt,
Sagde han disse Ord omtrent:
„Socialismen, fæle Knægt,
Vokser saa umanerligt frækt.
Effer min rent private Mening,
Trives den svært bag Fagforening,
Derfor bør dette Skjul
Lægges paa Stejle, lægges paa Hjul.

Hvis dette Skridt blot straks var gjort —
Nu kan der næppe gøres stort —
Saa havde vi nu været fri
For dens brutale Tyrrani
Nu vil den immer Lønnen hæve,
Vil over hele Verden skræve,
Og saa vidt jeg kan se,
Bliver det ingen billig Kop The.

Nu kan man se det røde Flag
Vaje fra næsten alle Fag.
Murer og Smed og Tømrersvend,
Alle saa er de „med paa den",
Sammen at lægge deres Kræfter
For at regere Alt herefter;
Men det glæder dog os:
Malerne byder det Hele Trods.

Malerne er et fint Papir"
Som man i daglig Tale si'er.
Dannede Folk, som aldrig vil
Slutte sig sammen — se nu til!
Vel har det Fag „en lille Klike" —
Om den bør regnes? Nej vist ikke;
Thi den aldrig vil naa
Malernes Flertal samlet at faa."

Saadan var Mesters Ord forvist —
Nu maa han ha'e det grumme trist;
Thi hvor den „lille Klike" stod,
Stander vor Fagforening god.
I sine Rækker alle Fæller
Side om Side nu den tæller.
„Kliken" skylder vi Tak —
Aldrig i Sækken Piben den stak.

Sammen vi holder og har holdt,
Ingen med os skal spille Boldt!
Selv da vi fik Erstatningssag,
Klared' vi den til Alles Smag:
Thi det Beløb, man os idømte,
Ikke en Snus i Kassen tømte,
Det blev bare et Laan —
Og nu vil Ingen mere gaa paa'en.

Har det til Tider været svært
Tempo di Marche at faa lært,
Er der traadt om lidt lovlig tidt,
Saa er vi alle nu i Trit.
Marschen gaar støt, vi fremad skrider,
Fremad mod Maalet: „Bedre Tider";
Og vi naar det jo nok.
Naar vi blot Alle løfter i Flok.

Skal vi ha'e fjærnet Nød og Trang,
Saa er vor Arbejdsdag for lang,
Lønnen for lille, og vi maa
Derfor en Revisjon gaa paa.

Nu er det vistnok Alles Mening.
At det kan naaes ved vor Forening —
Den har Kræfter dertil,
Klarer det ogsaa — bare vi vil.

Ja, vor Forening er vor Trøst,
Den skal jo læge hver en Brøst.
Bliver vor bedste Støttestav,
Følger os lige til vor Grav.
Derfor et Leve vi den bringer,
Medens Pokalen højt vi svinger,
Den skal ha'e et Hurra:
Leve vor Fagforening — Hurra!

Nr. 66.

Til Festen indløb følgende Telegrammer:

Telegram fra Esbjerg.

Malerne i Rømersgade 22. Kbhvn.
Tak for det svundne Aar. Held og Fremgang i det kommende.
J Hansen. B. Hauptmann.

Telegram fra Randers.

Malernes Formand. Rømersgade 22. Kbhvn.
Lykønskning i Dagens Anledning. Leve Organisationen.

Telegram fra Stockholm.

Malernes Fagforening Rømersgade 22. Kbhvn.
Modtag våra varma Helsning på Högtidsdagen, ert Arbete grundlägger lycka för kommende Slägten, lefve Organisationen.
Svenska Målareförbundets Centralstyrelse.
Ekman.

Telegram fra Kbhavn N.

Malernes Fagforening, Rømersgade 22. Festsalen.
I Dagens Anledning vor hjærteligste Lykønskning fra Malersvendesangforeningen at 1878.

Telegram fra Esbjerg.

Malernes Fagforening Rømersgade Kbhvn.
En kollegial Hilsen og Lykønskning i Anledning af 15 Aars Stiftelsesdagen fra Afdelingen i Esbjerg.
Carl Sørensen, Formand.

Malernes Fagforening.

De bedste Ønsker om en god Fest sendes. Leve Malernes Fagforening.
Emil Clausen.

Paa samtlige Festdeltageres Vegne beder jeg hermed Enhver, som sendte os Hilsener til vor Fest, modtage vor hjerteligste Tak og Genhilsen.
Rudolf Poulsen.

Giv Agt.

I Aalborg, Skive og Fredericia kan Medlemmer ikke tage Arbejde uden forud at have gjort sig bekendt med Forholdene ved Henvendelse til de respektive Afdelingsformænd.

Notitser fra Afdelingerne.

Skive. En herværende Mester nægter at underskrive vort Lønregulativ, og arbejdssøgende Kolleger bør derfor ikke tage Arbejde her uden forud at have henvendt sig til Afdelingens Formand.

Bramminge. Konflikten med en herværende Mester er hævet, idet denne er gaaet ind paa at betale den vedtagne Timeløn fuldt ud.

Middelfart. Paa Grund af Arbejdsløshed har samtlige Medlemmer forladt Byen og Afdelingen har som Følge heraf indstillet sin Virksomhed foreløbig.

Svendborg. Ved Afdelingens sidst afholdte Generalforsamling genvalgtes baade Formanden H. Rasmussen, Kassereren Harald Rasmussen og Sekretæren M. P. Sørensen.

Maribo. Med Hovedbestyrelsens Sanktion vil Afdelingen i den nærmeste Tid fremsætte et Lønregulativ ligelydende med de, der agtes fremsatte i Nakskov og Nykøbing, og hvorefter Timelønnen vil blive 35 Øre.

Lyngby. Afdelingen omfatter følgende Byer: Skodsborg, Vedbæk, Taarbæk, Skovshoved, Hellerup, Charlottenlund, Ordrup, Gentofte, Lyngby og Hjortkjær.

Varde. C. Nielsen har overtaget en Malerforretning for egen Regning, og N. Jensen er indtraadt i hans Sted som Afdelingens Formand.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
Lyngby.	Georg Matzen.
Hillerød.	C. Bertelsen, Rønnevang.
Helsingør.	W. Grage, „Stalden," Marienlyst.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	Julius Bentzen, Brogade.
Nykøbiug F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestergade 265.
Nakskov.	J. P. Lund, Svingel. ejen 14.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg.	Carl Sørensen, Vesterboulevard 18.
Odense.	Knud Ditlevsen. God haabsgade 19, St.
Fredericia.	C. Bertelsen, Norgesgade 16.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Bramminge.	Otto ' ttosen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	N. Jensen. Nørregade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Aalborg.	P. C. Petersen, Reberbanen 46.
Randers,	P Andersen, Hobrovej 4,
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Horsens	H. Schiødt, Slotsgade 17.
Vejle.	V. Larsen, Bleggaardsgade 10, 2. Sal.

Malersvende-Sangforeningen af 1878

afholder Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. 8 i Skindergade 9, 1. Sal, hvor Indmeldelser og Kontingent modtages.

Søndag den 13. Decbr. afholdes Aftenunderholdning og Bal i Lokalet.

Bestyrelsen.

M. F.

Malernes Fagforening i København afholder Medlemsmøde hver Onsdag Aften Kl. 8 i Rømersgade 22, St. o. G.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom, Stuen til Gaden, er aabent hver Mandag og Fredag Aften fra 7—8 og Lørdag Aften fra 8—10.

Bestyrelsens ordinære Møder afholdes den 1ste og 3dje Mandag i hver Maaned, Aften Kl. 8.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

AF FORDOM BINDES VI ALDRIG

Januar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Ved Aarsskiftet.

Du gamle Aar, dit Løb er bragt tilende,
Men før du gaar i Glemselens mørke Grav
Skal her en Afskedshilsen vi dig sende
Med Tak for hvad du vores Forbund gav.
Ej skæmmed' du det Haab vi til dig satte
Nej, selv hvor Nemmet hidtil syntes svært
Du Sammenholdets Magt, at se og skatte
Dog fik saa mangen Tvivler grundigt lært.

Hvem støtter os, naar Dør til Samfundslykke
Os Kapitalens Magt har lukket i,
Hvem rejser os, naar ned man vil os trykke?
Det gør vi selv men Tiden staar os bi.
Ja Tiden er vor Ven, er os forbundet,
Med den vi skrider frem og bliver stærk,
Og naar engang det store Maal er vundet
Saa er det vort — men ogsaa Tidens Værk.

Lad derfor Aar for Aar kun Pladsen vige —
I Tidens Gang betyder det ej Død —
Vi om dem alle tør nok forud ige:
Det nye gemmer altid i sit Skød
I større Grad end noget af de gamle
Den Talisman for Proletarens Sag,
Som viser Vej og alle kunne samle
Til Kamp mod Mørket for den lyse Dag.

Kolleger! naar i Dag vi da frembære
De bedste Ønsker for det nye Aar,
Saa lad os love, vi paa Plads skal være,
Til sidste Mand i vore Rækker staar. —
Ja, bliv du nye Aar os alle gunstigt,
Du sér vor Kamp mod Kapitalens Magt;
Hjælp os at lette Trykket, som saa kunstigt
Er over Proletarens Lykke lagt. —

„66"

Det gamle Aar.

Atter er et Aar forløbet. Hvad har det bragt, og hvorledes er dets Dage blevet anvendt? Har man forstaaet Tiden og benyttet sig af dens Udvikling, eller har man ladet den gaa sin Dør forbi?

Utallige er de Spørgsmaal, som i saa Henseende paatrænger sig En ved Tanken om den Tid, som har været, og som aldrig nogensinde vil kunne komme tilbage, og sikkert er det nok, at Svaret ikke altid og for alle lyder absolut tilfredsstillende. Det skulde jo være sært, om ikke et og andet bagefter skulde synes grebet uheldigt an, eller i hvert Fald kunde være taget paa en bedre Maade; men kan man i det store Hele se med Tilfredshed paa sin Virksomhed i det svundne Aar, saa har man vel ogsaa Betingelserne for at tage Lære af den svundne Tid og benytte denne i den kommende.

Vort Forbund har da saavist ikke ligget paa den lade Side i det forløbne Aar, og kan derfor kun have Grund til at se tilbage paa sin Virksomhed med afgjort Tilfredshed. Aarets første Begivenhed var en Strejke, idet Afdelingen i Esbjerg den 2. Jan. saa sig nødsaget til at standse Aejdet for at opnaa en Lønforbedring, som Mestrene nægtede at indgaa paa. Efter at Forbundets Sekretær havde gjort Forsøg paa at bilægge Striden ved en Forhandling med Mestrene, og dette ikke førte til noget Resultat, bekvemmede disse sig endelig til, gennem Formanden for „Fællesforeningen af Danmarks Malermestre," at tilbyde en Forhandling, som førtes mellem denne og Forbundets Sekretær med det Resultat, at Strejken, som havde varet i 9 Uger, straks hævedes med Fastsættelsen af et Regulativ, i hvilket alle vore Punkter vedrørende Lønnen, herunder 40 Øre som Timeløn, blev akceptered. Striden sluttede altsaa med en afgjort Sejr for os, og skal det erindres, at ikke en eneste Skruebrækker kom os i Vejen, idet det eneste af den Slags Individer, som tilbød sig, med Foragt blev afvist af den paagældende Mester, der endnu ikke havde glemt den Tid, da han selv stod i vore Rækker.

Blev derne Aarets første Konflikt afsluttet paa saa heldige Betingelser, saa fik den næste i Fredericia et mere uheldigt Forløb. Efter flere forgæves Forsøg paa i Mindelighed at opnaa Underskrift paa en Forbedring af Lønforholdene, standsedes Arbejdet den 7. April med Undtagelse af et Par Værksteder, som straks underskrev. Et offentlig Møde afholdtes, hvor Forbundets Sekretær gjorde Rede for Stridens Aarsag, og der er jo ingen Tvivl om at et heldigt Udfald vilde være naaet i en nær Fremtid, om ikke der havde indtraadt det beklagelige Tilfælde, at et Par af Afdelingens Medlemmer havde givet sig til at være Skruebrækkere og i kort Tid havde faaet endnu et Par Efterfølgere. Dette medførte, at Regulativet kun blev underskrevet af Halvparten af Mestrene, medens Forbundets Medlemmer selvfølgelig ikke søger Arbejde hos de øvrige, før disse en Gang lidt før eller senere, tvungne af Omstændighederne, ogsaa søge at komme ind under ordnede Forhold.

Ved Forhandling med Mestrene er det lykkedes at opnaa Forbedring af Arbejds- og Lønforholdene i følgende Byer: Hillerød, Holbæk, Svendborg, Kolding, Vejle, Horsens, Aarhus, Randers, Aalborg, Viborg og Skive. I Vejle og Kolding kom det dog til mindre Konflikter, som tilendebragtes i Løbet af nogle faa Dage. I Aalborg foraarsagede Vedtagelsen af et Gensidighedsforhold mellem Mesterforeningen og Afdelingen ogsaa en mindre Konflikt, idet en Mester forsøgte at skaffe sig den fornødne Arbejdskraft, uden at tilhøre Mesterforeningen, et Forsøg, som Vedkommende dog hurtigt maatte opgive. Med Fabriken „Scandia" i Randers førtes i et Stykke Tid ogsaa en Art Konflikt, idet denne nægtede at underskrive det for Randers gældende Regulativ og derfor maatte søge sin Arbejdskraft udenfor Forbundets Ramme. Forholdene ordnedes imidlertid ved at man enedes om et Regulativ for Fabriken, som medførte, at samtlige dér arbejdende Kolleger indtraadte i Afdelingen.

I Aarets Løb er følgende Afdelinger oprettede: Middelfart, Bramminge, Lyngby og Maribo. I de to førstnævnte foretoges straks en Regulering og Forbedring af Lønforholdene, medens det samme for Tiden forberedes i de to sidste. Afdelingen i Middelfart har for Tiden indstillet sin Virksomhed, idet samtlige Medlemmer paa Grund af Arbejdsløshed har maattet forlade Byen, men det er en Selvfølge, at denne vil blive optaget paany saasnart Forholdene gør det muligt. En lille Konflikt i Bramminge, hvor en Mester forsøgte at knibe ud fra Regulativet, sluttede med at Vedkommende forpligtede sig til for Eftertiden at „holde sig paa Maatten."

Afdelingen i København har ligeledes udfoldet en betydelig Virksomhed i det forløbne Aar, specielt i Retning af at øge sit Medlemsantal, hvad der ogsaa er lykkedes i allerhøjeste Grad, idet dette for Tiden er betydeligt større, end det nogensinde blot tilnærmelsesvis har været. Hvad der i væsentlig Grad har været medvirkende hertil, var Vedtagelsen paa Foraarsgeneralforsamlingen, som paabød at der for Eftertiden skulde foretages en maanedlig Kontrollering af Medlemsbøgerne paa de respektive Arbejdspladser. Afslutningen af det Forhold, hvori Afdelingen ved en Erstatningssag var kommet til den paagældende Mester, har ogsaa haft sin store Betydning, idet man tør forudsætte at denne Vej, til at komme Fagforeningen til Livs, ikke saa snart vil blive betraadt igen, naar d'Hrr. Arbejdskøbere derved udsætte sig for en Gang i Tiden at skulle foretrække Tilbagebetaling af det Foreningen idømte Beløb, i Stedet for at renoncere paa Arbejdskraft fra denne.

Fagmøder, som alle har været godt besøgte, har været afholdte i Odense, Vejle, Horsens, Aalborg og Kolding. I det førstnævnte deltog Hovedbestyrelsesmedlem C. Loldrup og i de to sidstnævnte Forbundets Sekretær, der endvidere har foretaget en Rundrejse med Møde i 13 Afdelinger, foruden adskillige enkelte Rejser til forskellige Afdelinger, hvoriblandt Helsingør, i hvilken By det derværende Skibsværft foretog en Lock-out af samtlige Arbejdere, hvorved Malerne ogsaa blev smidt paa Gaden.

Alt i Alt har Aaret været os gunstigt — naar man da ikke vil forlange at danse paa Roser hele Tiden, og i saa Henseende plejer vi jo ikke at være fordringsfulde. Vi er ikke og har jo aldrig nogensinde været forvænte, men vante til ved Udholdenhed og Energi at maatte nøjes med smaa Skridt fremad, er det os en Tilfredsstillelse at se, at vort Arbejde, for at samle alle Kolleger til Værn for fælles Interesser, stadigt bærer Frugt.

Og med Tak til hverandre for det forløbne Aar, hilser vi da frejdig det nye med Haab om, at det i endnu højere Grad skal bære vor Sag frem, saa vist som Udviklingen Aar for Aar i stedse højere Grad letter os vort Arbejde, naar vi blot vil tage mod den Haand, som denne gærne rækker os.

Fast Løn.

En Lønningsform, som i de senere Aar har udviklet sig ret betydeligt her i København, er den saakaldte „faste Løn." I Læ af den bliver i mange Tilfælde Prislisten omgaaet paa en Maade, som ikke altid er lige let at komme til Livs, og det er derfor en Selvfølge at dette System i lange Tider har været Genstand for Misbilligelse. Der findes jo snart ikke saa ubetydelig en Malerforretning uden at den jo beskæftiger en Mand for fast Løn. For ganske vist skal Arbejdet udføres i Akkord og efter Prislisten, men „Mestersvenden" kan jo dog ikke saa godt beregne sit Arbejde i Akkord. Den Masse Regnskabsvæsen, med Opmaaling og Tilsyn med Forretningens Svende og Lærlinge, som kun undtagelsesvis giver ham Tid til at „pille" med en Bagatel paa Værkstedet, kan da sandelig ikke beregnes efter Prislisten, og da han daarligt nok kan skille det ene fra det andet — naa saa er det jo rimeligt at han sikres en ordentlig Løn, en fast Løn.

Ja, denne Betragtning har naturligvis været den egentlige Oprindelse til den faste Løn, og hvis denne kun fremkom under disse Omstændigheder, vilde næppe nogen tænke paa at ændre noget herved. Men nu har det imidlertid udviklet sig saaledes, at selv Folk, der Dag ud og Dag ind udelukkende beskæftiges ved reelt Malerarbejde og da som Regel det bedst lønnede ikke desto mindre arbejde for fast Løn. Det er mere end indlysende, at dette i

højeste Grad er forkasteligt. Dels medfører dette at de udføre Arbejde for langt større Værdi end deres Løn andrager, og altsaa arbejde billigere end de af deres Kolleger, som er forpligtede til at specificere deres Regninger efter Prislisten og dels ligger det jo i Sagens Natur, at de ved at gaa omkring paa Forretningens forskellige Arbejdspladser og tage det „bedste", i høj Grad bidrager til at forurette de af deres Kolleger, som derefter maa nøjes med at faa det daarligste Arbejde, ikke at tale om, at de paa Grund af deres faste Løn ofte blive benyttede til at udføre en saa simpliceret Behandlingsmaade af adskilligt Arbejde, som Fagforeningen forbyder sine Medlemmer, for saavidt muligt derved at værge Faget mod den sikre Ruin, som hensynsløse Spekulanter blandt Mestrene i modsat Fald alfor let vilde afstedkomme.

For at hæmme en videre Udvikling af den faste Løns Anvendelse, hvor den aabenbart er uforsvarlig, stiller Bestyrelsen for Malernes Fagf. Forslag om, ved en ekstra Generalforsamling Onsdag den 6. ds., at vedtage bestemte Grænser for den faste Løns Anvendelse, og samtidig Forbud mod i noget som helst Tilfælde at „fæste" sig bort ved skriftlig Kontrakt.

Forhaabentlig bliver Forslaget vedtaget med begge Bestemmelser, og ved den sidste vil man da undgaa den Eventualitet, at et Medlem ved en Konflikt kom til at staa som Skruebrækker mod sin Vilje — men pr. Kontrakt.

En Fordring.

Malermester Valdemar Schmidt har skænket Malernes Fagforening i København en Fordring paa et Resttilgodehavende, stort Kr. 4523,80, for af ham udført Arbejde til Ejendomme i Bakkegaards Allé.

Med Overtagelsen af denne Fordring er det jo givet, at intet af Foreningens Medlemmer vil udføre noget Arbejde til Fortsættelse af ovennævnte Foretagende, forinden Fordringen er indfriet, ganske bortset fra hvilken „Straamand", der herunder maatte dukke op som Byherre. Den fornødne Meddelelse er i saa Henseende tilstillet Malerlauget og vil antageligt i Løbet af meget kort Tid være alle øvrige Malermestre bekendte, og er det da højest rimeligt, at samme vil blive taget i Betragtning i Tilfælde, hvor der maatte blive Tale om at give Tilbud paa Arbejde her.

Det er en Selvfølge, at dette Forhold ikke vil influere paa det for Tiden paabegyndte Arbejde, til hvilket Tilbud jo har været indgivet forinden Foreningens Overtagelse af Fordringen.

Julefest.

Onsdag den 30. December afholdt Malernes Fagforening i København i Lighed med foregaaende Aar en Julefest for Medlemmernes Børn, der beværtedes med Chokolade og en Pose Godter, og desuden hver erholdt et Stykke Legetøj. Festen, som afholdtes i Rømersgades Festsal, sluttede med et Bal for de Voksne og var i det Hele særdeles vellykket, og Festudvalget fortjener Anerkendelse for det smukke Arrangement.

Til Julefesten skænkedes følgende Bidrag:

D'Hrr. Farvehandlere A. Stelling 10 Kr, C. Krüger, Axel Schübeler, Beck & Jørgensen, Vilh. Hansen, P. A. Fischer, Voldkvarterets Magasiner, I. D. Flüggers Filial, N. A. Andersen, Kultorvets Farvehandel, Lemcke & Wegmann, Valeur & Jensen, Holmblad & Co. Eftfl. og L. Fraenkel hver 5 Kr. L. P. H 4 Kr. C H. Sie 3 Kr. J. C Jensen, F. Frederiksen, D Monrad & Co., H. Troyel, Antoni Bjørn, Emil Th. Christensen, A. O., P. Christensen, P. C. J Andersen, F. Lademann, Joh. Johansen og Frederik Sie hver 2 Kr.

Restauratør P. Svendsen 5 Kr. „E. A. W." 3 Kr. 5 Øre Kjersgaard 2 Kr., H P. Larsen 50 Øre, N. Foss 1 Kr., Nr. 66 2 Kr., C. L. Jensen 50 Øre og J. Jensen 1 Kr.

N. Foss, Vilh. Hansen, G. Schrøder og Emanuel Nielsen forskellig Pynt til Træet.

P. Thrane, Hans Larsen, Aug. Hardt, C. Schwartz, Lauritz Petersen, Fritz Nielsen, H. G. Nielsen og Colding Billeder og Malerier til Tombolaen.

For ovennævnte Gaver beder vi hermed de ærede Bidragydere modtage vor hjærteligste Tak.

Ærbødigst

Festudvalget.

Ny Afdeling.

Som meddelt i forrige Nr. af dette Blad blev i forrige Maaned stiftet en Fagforening af vore Kolleger, der ere beskæftigede ved Statsbanernes Malerværksted her. Denne, hvis Navn er „Malernes Fagklub D. S. B. i København", har fra 1. Januar indmeldt sig under Malerforbundet i Danmark. Afdelingens Formand er H. P. Jensen.

Med Haabet om et heldbringende Samarbejde for fælles Interesser hilser vi hermed den ny Afdeling med et hjærteligt Velkommen.

Stiftelsesfest.

Afdelingen i Randers afholdt i forrige Maaned en lille Festlighed med Bal i Anledning af sin 6-aarige Stiftelsesdag.

Ved Festen, som helt igennem var særdeles vellykket og kunde have fortjent samtlige Medlemmers Nærværelse, holdtes adskillige Taler med Leveraab for Organisationen, saavel den lokale som Malerforbundet.

Klatter og Stænk.

Værksteds Julefest. I Lighed med forrige Aar havde Malerfirmaet Bernh. Schrøder, Nielsen & Hansen den 30. December indbudt de i Aarets Løb paa Værkstedet arbejdende Svende med Familier til en Julefest i Wittmacks Lokaler. Efter at Børnene en Tid havde moret sig om Juletræet plyndredes dette, og foruden Kurve og Blomster etc. fra Træet, uddeltes der til hvert Barn en Pose Godter og et smukt Stykke Legetøj. Børnene beværtedes med Chokolade og de Voksne med Smørrebrød, Snaps, Øl og Kaffe samt senere paa Natten med Punsch i overflødig Mængde.

Aftenens Clou var et ved Bordene omdelt illustreret Hefte: „Terpentinduft", hvis anden Aargang var endnu righoldigere end første. Teksten naaede i sprudlende Vid dog

næppe de lokale Viser i denne, hvortil der hentydedes i Prologen, som var skreven paa „en frossen Rude". Af en Vise om den foregaaende Julefest hidsætte vi et Vers, hvori Fordelingen til Børnene omtales·

„Fik En lidt for lidt fik en Anden lidt mer
Det gælder i tykt som i tyndt
Et „Hjærte" i hvert Fald, det blev der til hver,
Og hvem har ej Hjærte for Pynt.
En Dreng paa halvfemte,
Ja nu har jeg glemt de'
Hvad eg'ntlig det var, at han fik;
Men en helvoksen næsten,
Hun gik da til Præsten,
Fik en halvvoksen Sabel af Blik.
En Gut som ej endnu var helt vænt fra
Fik det, som en Svend vel nærmest sku' ha'
Ja men, ja men
Sukkerlade, se, det vil de ha'

Forfatteren — „Chau-Kaun" —, der viste sig at være den samme som Forfatteren til forrige „Terpentinduft", siger angaaende Serveringen at

„— — da vi saa selv skulde „bruge Mund"
Kan det nok hænd's vi lod Gigaggen gaa.
Der sad vi paa Rade,
Aad, drak og var glade,
Fik Mad og en god Aquavit,
Og hvis Du ej tror 'et
Jeg si'er: Saavel Fo'ret
Som Or'et ved Bor'et var frit — —"

Af „Eozelos" fandtes en versificeret Historie om en Malersvend der stjal sine egne Bukser. Ligeledes nogle „spredte Vers af Malernes gyldne ABC", der dels hentydede til lokale personlige Forhold, dels til Professionen f. Eks.:

A. Aqua — hvor tyndt — men med „rel" eller „vit",
Er det mon stro saa det bareste "Skidt"?
En „Aquavit" letter Malerens Sjæl,
Giver Esprit'en til hans „Aquarel".

K. Kromgult, — en Krumme gør knusende gult;
Kom det paa Kinden af Kvinden — hvor fult!
Men paa et Billed af „Kronen" ja saa
Ej for en Krone det undværes maa.

P. Piger og Penge! o Maler, det var
Det Ideal som i Hjærtet du bar.
Fandt Du Din Pige, saa tror jeg dog knap
At Du af Pengenød derfor just slap.

En „Kæmpevise" af C—. gav en Beskrivelse af hvorledes „Ridder Søborg" i Middagstiden vilde forrette en Sendetærd paa Cykle til „Svenstrup Slot" i „tvende Timer", men først vendte tilbage „ved Midnattens Time" med „forgættet Ærind".

„Forretningens Skaal" var af Forfatteren Vendelbo spækket med en Mængde lokale Slagord

Den sidste Sang af („Chau-Kaun") var „et Farvel i Bævretoner" til det gamle Aar Der forekom deri følgende Strofer som vakte stormende Begejstring:

„ Ka' du' huske Slavet
Som der sto' i Favet,
Den me' vorses Fav—for—Enighed?
Hvodden di kom paa den
Som var udenfor den —
De' va' li'egodt „de naable ve'ed"!

Illustratorerne har Ære af deres Billeder, der dels illustrerer Sangene dels gengiver Situationer fra Forretningen. En enkelt Side i „Terpentinduft"en forestillende et „Neu-Ruppin" Billede med 9 Felter var koloreret med 5 straalende Farver

I Løbet af Natten opførtes en lille Komedie i Revystil af Chl Krag, hvori der ligefrem knitrede om Ørene paa En med Vittigheder og Hentydninger, blandt andet til Forhandlingerne om Skibspriskuranten og til det træge Eftersyn af „Mærkerne i Medlemsbogen".

Juletesten, for hvilken Mestrene skyldes en oprigtig Tak, sluttede med et til Morgenstunden varende animeret Bal fra hvilket

„— — man siger, at der var dem,
Som dog, som dog
Ikke gik „lige" hjem. —"

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37. 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen. Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Ysavej 22.
Lyngby.	Georg Matzen.
Hillerød.	C. Pertelsen, Rønnevang.
Helsingør.	W. Grage, „Stalden," Marienlyst.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen. Skolegade 179.
Køge.	Julius Bentzen, Brogade.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	Chr Petersen, Vestergade 265.
Nakskov.	J. P. Lund, Svingelvejen 14.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg.	Carl Sørensen, Vesterboulevard 18.
Odense.	Knud Ditlevsen. Godthaabsgade 19, St.
Fredericia.	C. Bertelsen, Norgesgade 16.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Bramminge.	Otto Ottosen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	N Jensen. Nørregade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Aalborg.	P. C. Petersen, Reberbanen 46.
Randers,	P Andersen, Hobrovej 4,
Aarhus.	Chr. Christensen, Hejbergsgade 18, 1. Sal.
Horsens.	H. Schiødt, Slotsgade 17.
Vejle.	V. Larsen, Bleggaardsgade 10, 2. Sal.

Malersvende-Sangforeningen af 1878

afholder Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. 8 i Skindergade 9, 1. Sal, hvor Indmeldelser og Kontingent modtages.

Bestyrelsen.

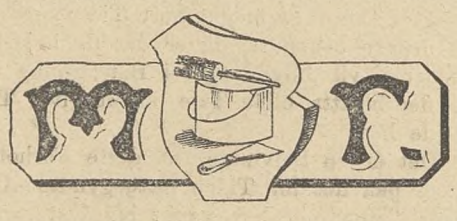

Malernes Fagforening i København afholder Medlemsmøde hver Onsdag Aften Kl. 8 i Rømersgade 22, St. o. G.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom, Stuen til Gaden, er aabent hver Mandag og Fredag Aften fra 7—8 og Lørdag Aften fra 8—10

Bestyrelsens ordinære Møder afholdes den 1ste og 3dje Mandag i hver Maaned, Aften Kl. 8.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos. J Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

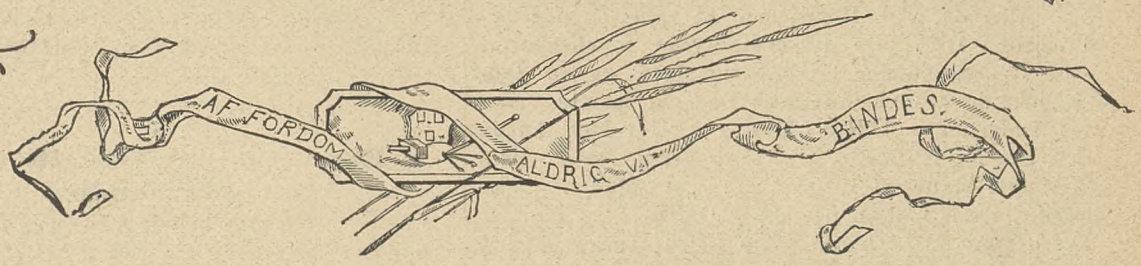

Februar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Skal vi vente?

Det er rent forbavsende saa store Resultater der skal kunne opnaas, naar blot man „vil vente"; thi — som der staar i Visen — „det kan jo ikke komme straks". Nu tør det vel i al Almindelighed nok siges, at Arbejderne ere i Besiddelse af ret god Taalmodighed. I hvert Fald skal det da ikke kunne nægtes, at denne anvendes i stor Udstrækning selv overfor de Spørgsmaal, hvis Løsning netop burde komme straks.

Ser man hen til den om sig gribende Arbejdsløshed, der i et Fag som vort har medført, at der ikke en Gang i Sommerens bedste Tid er Arbejde til alle Hænder, medens Tallet paa de arbejdende om Vinteren svinder ind til et rent Minimium — saa skulde man jo være blind om man ikke maatte erkende, at der var en paatrængende Nødvendighed for at bøde herpaa.

Og som det staar til i vort Fag saaledes i de fleste andre, medens det er et Faktum, at der ikke i et eneste er „Arbejde nok".

Skavanken er saa vist iøjnefaldende nok, og hvis det var en „Samfund-sag" at gøre samtlige Samfundsmedlemmer Livsbetingelserne saa gunstige som muligt, saa kan man være forvisset om, at det Misforhold, der i vore Dage i Form af Arbejdsløshed medfører Nød og Elendighed for Tusinder af Arbejdere og Familier, for længe siden vilde have været fjernet. Nu betragtes det imidlertid som en temmelig privat Sag, om lidt flere eller færre maa gaa til Grunde, fordi Samfundsordningen ikke er bygget op med det tilbørlige Hensyn til den store „arbejdende" Del af Samfundets Medlemmer.

Som Følge heraf rejser Arbejderne Gang efter Gang Krav om forbedrede Livsbetingelser, men næsten ligesaa selvfølgeligt mødes disse Krav med Afslag paa de respektive Steder hvor de fremføres, enten med den Motivering at deres Realisation er rent umulig, eller ogsaa med Forsikringen om, at det ikke for Tiden vil lade sig gøre, men — „naar blot De vil vente" saa skal Sagen blive samvittighedsfuldt overvejet og man skal se hvad der kan gøres.

Der er noget rent ud irrit rende i Afvisninger, der ledsages med Forsikringen om, at blot man vil vente, saa skal det jo nok lykkes en Gang at opnaa det tilstræbte. I ganske særlig Grad, fordi det som Regel altid viser sig, at der ingen fornuftig Grund er til at vente, da Meningen i Virkeligheden jo kun er, for et kortere eller hellere længere Tidsrum, at blive fri for de idelige „Plagerier".

Man skal derfor være varsom med at gøre sig alt for store Illusioner i Retning af, hvad der kan opnas ved Henvendelse til de „Formaaende" i Samfundet. I hvert Fald bør det nøje overvejes, om der ikke skulde findes kortere Vej til Maalet. Der tiltrænges jo i høj Grad en forkortet Arbejdsdag. Næppe nogen Arbejder kan være i Tvivl om det meningsløse i en Arbejdsdag, hvis Længde umuliggør et større eller mindre Antal Arbejdere at finde Livsbetingelser. Kravet om en ved Lov fasttat 8 Timers Maximalarbejdsdag, er jo da ogsaa en gammel Bekendt, men Svaret herpaa er lige saa gammelt og gerne det samme: Sagen lader sig ikke realisere, i al Fald ikke for Tiden, men hvis „De vil vente Kære" — — —. Ja, hvis man blot vil vente. Men bliver Ventetiden ikke for lang og kunde man ikke søge at forkorte den, for Ex. ved at indskrænke Arbejdsdagen ved privat Initiativ. Ingen venter dog for Tiden paa at faa fastsat en Forhøjelse af Lønnen ved Lov. Dette Spørgsmaal ordnes jo altid ved lidt større eller undertiden ogsaa mindre Imødekommen mellem Arbejdskøber og Arbejder. Hvorfor skulde da ikke lige saa godt Arbejdsdagen kunne blive forkortet ad denne Vej. Og var det ikke en Genvej? Man skal kunne blive Konge i Sverig, om man blot havde Tid til at vente saa længe, og der er vel heller ikke Tvivl om, at man en Gang vil faa fastsat en 8-Timers Maximalarbejdsdag ved Lov, men — man skal vente og man har jo allerede ventet længe.

Det er vel endog rimeligt, at Forsøg paa, ved privat Initiativ at opnaa en forkortet Arbejdsdag,

Blev derne Aarets første Konflikt afsluttet paa saa heldige Betingelser, saa fik den næste i Fredericia et mere uheldigt Forløb. Efter flere forgæves Forsøg paa i Mindelighed at opnaa Underskrift paa en Forbedring af Lønforholdene, standsedes Arbejdet den 7. April med Undtagelse af et Par Værksteder, som straks underskrev. Et offentlig Møde afholdtes, hvor Forbundets Sekretær gjorde Rede for Stridens Aarsag, og der er jo ingen Tvivl om at et heldigt Udfald vilde være naaet i en nær Fremtid, om ikke der havde indtraadt det beklagelige Tilfælde, at et Par af Afdelingens Medlemmer havde givet sig til at være Skruebrækkere og i kort Tid havde faaet endnu et Par Efterfølgere. Dette medførte, at Regulativet kun blev underskrevet af Halvparten af Mestrene, medens Forbundets Medlemmer selvfølgelig ikke søger Arbejde hos de øvrige, før disse en Gang lidt før eller senere, tvungne af Omstændighederne, ogsaa søge at komme ind under ordnede Forhold.

Ved Forhandling med Mestrene er det lykkedes at opnaa Forbedring af Arbejds- og Lønforholdene i følgende Byer: Hillerød, Holbæk, Svendborg, Kolding, Vejle, Horsens, Aarhus, Randers, Aalborg, Viborg og Skive. I Vejle og Kolding kom det dog til mindre Konflikter, som tilendebragtes i Løbet af nogle faa Dage. I Aalborg foraarsagede Vedtagelsen af et Gensidighedsforhold mellem Mesterforeningen og Afdelingen ogsaa en mindre Konflikt, idet en Mester forsøgte at skaffe sig den fornødne Arbejdskraft, uden at tilhøre Mesterforeningen, et Forsøg, som Vedkommende dog hurtigt maatte opgive. Med Fabriken „Scandia" i Randers førtes i et Stykke Tid ogsaa en Art Konflikt, idet denne nægtede at underskrive det for Randers gældende Regulativ og derfor maatte søge sin Arbejdskraft udenfor Forbundets Ramme. Forholdene ordnedes imidlertid ved at man enedes om et Regulativ for Fabriken, som medførte, at samtlige dér arbejdende Kolleger indtraadte i Afdelingen.

I Aarets Løb er følgende Afdelinger oprettede: Middelfart, Bramminge, Lyngby og Maribo. I de to førstnævnte foretoges straks en Regulering og Forbedring af Lønforholdene, medens det samme for Tiden forberedes i de to sidste. Afdelingen i Middelfart har for Tiden indstillet sin Virksomhed, idet samtlige Medlemmer paa Grund af Arbejdsløshed har maattet forlade Byen, men det er en Selvfølge, at denne vil blive optaget paany saasnart Forholdene gør det muligt. En lille Konflikt i Bramminge, hvor en Mester forsøgte at knibe ud fra Regulativet, sluttede med at Vedkommende forpligtede sig til for Eftertiden at „holde sig paa Maatten."

Afdelingen i København har ligeledes udfoldet en betydelig Virksomhed i det forløbne Aar, specielt i Retning af at øge sit Medlemsantal, hvad der ogsaa er lykkedes i allerhøjeste Grad, idet dette for Tiden er betydeligt større, end det nogensinde blot tilnærmelsesvis har været. Hvad der i væsentlig Grad har været medvirkende hertil, var Vedtagelsen paa Foraarsgeneralforsamlingen, som paabød at der for Eftertiden skulde foretages en maanedlig Kontrollering af Medlemsbøgerne paa de respektive Arbejdspladser. Afslutningen af det Forhold, hvori Afdelingen ved en Estatningssag var kommet til den paagældende Mester, har ogsaa haft sin store Betydning, idet man tør forudsætte at denne Vej, til at komme Fagforeningen til Livs, ikke saa snart vil blive betraadt igen, naar d'Hrr. Arbejdskøbere derved udsætte sig for en Gang i Tiden at skulle foretrække Tilbagebetaling af det Foreningen idømte Beløb, i Stedet for at renoncere paa Arbejdskraft fra denne.

Fagmøder, som alle har været godt besøgte, har været afholdte i Odense, Vejle, Horsens, Aalborg og Kolding. I det førstnævnte deltog Hovedbestyrelsesmedlem C. Loldrup og i de to sidstnævnte Forbundets Sekretær, der endvidere har foretaget en Rundrejse med Møde i 13 Afdelinger, foruden adskillige enkelte Rejser til forskellige Afdelinger, hvoriblandt Helsingør, i hvilken By det derværende Skibsværft foretog en Lock-out af samtlige Arbejdere, hvorved Malerne ogsaa blev smidt paa Gaden.

Alt i Alt har Aaret været os gunstigt — naar man da ikke vil forlange at danse paa Roser hele Tiden, og i saa Henseende plejer vi jo ikke at være fordringsfulde. Vi er ikke og har jo aldrig nogensinde været forvænte, men vante til ved Udholdenhed og Energi at maatte nøjes med smaa Skridt fremad, er det os en Tilfredsstillelse at se, at vort Arbejde, for at samle alle Kolleger til Værn for fælles Interesser, stadigt bærer Frugt.

Og med Tak til hverandre for det forløbne Aar, hilser vi da frejdig det nye med Haab om, at det i endnu højere Grad skal bære vor Sag frem, saa vist som Udviklingen Aar for Aar i stedse højere Grad letter os vort Arbejde, naar vi blot vil tage mod den Haand, som denne gærne rækker os.

Fast Løn.

En Lønningsform, som i de senere Aar har udviklet sig ret betydeligt her i København, er den saakaldte „faste Løn." I Læ af den bliver i mange Tilfælde Prislisten omgaaet paa en Maade, som ikke altid er lige let at komme til Livs, og det er derfor en Selvfølge at dette System i lange Tider har været Genstand for Misbilligelse. Der findes jo snart ikke saa ubetydelig en Malerforretning uden at den jo beskæftiger en Mand for fast Løn. For ganske vist skal Arbejdet udføres i Akkord og efter Prislisten, men „Mestersvenden" kan jo dog ikke saa godt beregne sit Arbejde i Akkord. Den Masse Regnskabsvæsen, med Opmaaling og Tilsyn med Forretningens Svende og Lærlinge, som kun undtagelsesvis giver ham Tid til at „pille" med en Bagatel paa Værkstedet, kan da sandelig ikke beregnes efter Prislisten, og da han daarligt nok kan skille det ene fra det andet — naa saa er det jo rimeligt at han sikres en ordentlig Løn, en fast Løn.

Ja, denne Betragtning har naturligvis været den egentlige Oprindelse til den faste Løn, og hvis denne kun fremkom under disse Omstændigheder, vilde næppe nogen tænke paa at ændre noget herved. Men nu har det imidlertid udviklet sig saaledes, at selv Folk, der Dag ud og Dag ind udelukkende beskæftiges ved reelt Malerarbejde og da som Regel det bedst lønnede ikke desto mindre arbejde for fast Løn. Det er mere end indlysende, at dette i

højeste Grad er forkasteligt. Dels medfører dette at de udføre Arbejde for langt større Værdi end deres Løn andrager, og altsaa arbejde billigere end de af deres Kolleger, som er forpligtede til at specificere deres Regninger efter Prislisten og dels ligger det jo i Sagens Natur, at de ved at gaa omkring paa Forretningens forskellige Arbejdspladser og tage det „bedste", i høj Grad bidrager til at forurette de af deres Kolleger, som derefter maa nøjes med at faa det daarligste Arbejde, ikke at tale om, at de paa Grund af deres faste Løn ofte blive benyttede til at udføre en saa simpliceret Behandlingsmaade af adskilligt Arbejde, som Fagforeningen forbyder sine Medlemmer, for saavidt muligt derved at værge Faget mod den sikre Ruin, som hensynsløse Spekulanter blandt Mestrene i modsat Fald alfor let vilde afstedkomme.

For at hæmme en videre Udvikling af den faste Løns Anvendelse, hvor den aabenbart er uforsvarlig, stiller Bestyrelsen for Malernes Fagf. Forslag om, ved en ekstra Generalforsamling Onsdag den 6. ds., at vedtage bestemte Grænser for den faste Løns Anvendelse, og samtidig Forbud mod i noget som helst Tilfælde at „fæste" sig bort ved skriftlig Kontrakt.

Forhaabentlig bliver Forslaget vedtaget med begge Bestemmelser, og ved den sidste vil man da undgaa den Eventualitet, at et Medlem ved en Konflikt kom til at staa som Skruebrækker mod sin Vilje — men pr. Kontrakt.

En Fordring.

Malermester Valdemar Schmidt har skænket Malernes Fagforening i København en Fordring paa et Resttilgodehavende, stort Kr. 4523,80, for af ham udført Arbejde til Ejendomme i Bakkegaards Allé.

Med Overtagelsen af denne Fordring er det jo givet, at intet af Foreningens Medlemmer vil udføre noget Arbejde til Fortsættelse af ovennævnte Foretagende, forinden Fordringen er indfriet, ganske bortset fra hvilken „Straamand", der herunder maatte dukke op som Byherre. Den fornødne Meddelelse er i saa Henseende tilstillet Malerlauget og vil antageligt i Løbet af meget kort Tid være alle øvrige Malermestre bekendte, og er det da højest rimeligt, at samme vil blive taget i Betragtning i Tilfælde, hvor der maatte blive Tale om at give Tilbud paa Arbejde her.

Det er en Selvfølge, at dette Forhold ikke vil influere paa det for Tiden paabegyndte Arbejde, til hvilket Tilbud jo har været indgivet forinden Foreningens Overtagelse af Fordringen.

Julefest.

Onsdag den 30. December afholdt Malernes Fagforening i København i Lighed med foregaaende Aar en Julefest for Medlemmernes Børn, der beværtedes med Chokolade og en Pose Godter, og desuden hver erholdt et Stykke Legetøj. Festen, som afholdtes i Rømersgades Festsal, sluttede med et Bal for de Voksne og var i det Hele særdeles vellykket, og Festudvalget fortjener Anerkendelse for det smukke Arrangement.

Til Julefesten skænkedes følgende Bidrag:

D'Hrr. Farvehandlere A. Stelling 10 Kr, C. Krüger, Axel Schübeler, Beck & Jørgensen, Vilh. Hansen, P. A. Fischer, Voldkvarterets Magasiner, I. D. Flüggers Filial, N. A. Andersen, Kultorvets Farvehandel, Lemcke & Wegmann, Valeur & Jensen, Holmblad & Co. Eftfl. og L. Fraenkel hver 5 Kr. L. P. H 4 Kr. C H. Sie 3 Kr. J. C Jensen, F. Frederiksen, D Monrad & Co., H. Troyel, Antoni Bjørn, Emil Th. Christensen, A. O., P. Christensen, P. C. J Andersen, F. Lademann, Joh. Johansen og Frederik Sie hver 2 Kr.

Restauratør P. Svendsen 5 Kr. „E. A. W." 3 Kr. 5 Øre Kjersgaard 2 Kr., H P. Larsen 50 Øre, N. Foss 1 Kr., Nr. 66 2 Kr., C. L. Jensen 50 Øre og J. Jensen 1 Kr.

N. Foss, Vilh. Hansen, G. Schrøder og Emanuel Nielsen forskellig Pynt til Træet.

P. Thrane, Hans Larsen, Aug. Hardt, C. Schwartz, Lauritz Petersen, Fritz Nielsen, H. G. Nielsen og Colding Billeder og Malerier til Tombolaen.

For ovennævnte Gaver beder vi hermed de ærede Bidragydere modtage vor hjærteligste Tak.

Ærbødigst

Festudvalget.

Ny Afdeling.

Som meddelt i forrige Nr. af dette Blad blev i forrige Maaned stiftet en Fagforening af vore Kolleger, der ere beskæftigede ved Statsbanernes Malerværksted her. Denne, hvis Navn er „Malernes Fagklub D. S. B. i København", har fra 1. Januar indmeldt sig under Malerforbundet i Danmark. Afdelingens Formand er H. P. Jensen.

Med Haabet om et heldbringende Samarbejde for fælles Interesser hilser vi hermed den ny Afdeling med et hjærteligt Velkommen.

Stiftelsesfest.

Afdelingen i Randers afholdt i forrige Maaned en lille Festlighed med Bal i Anledning af sin 6-aarige Stiftelsesdag.

Ved Festen, som helt igennem var særdeles vellykket og kunde have fortjent samtlige Medlemmers Nærværelse, holdtes adskillige Taler med Leveraab for Organisationen, saavel den lokale som Malerforbundet.

Klatter og Stænk.

Værksteds Julefest. I Lighed med forrige Aar havde Malerfirmaet Bernh. Schrøder, Nielsen & Hansen den 30. December indbudt de i Aarets Løb paa Værkstedet arbejdende Svende med Familier til en Julefest i Wittmacks Lokaler. Efter at Børnene en Tid havde moret sig om Juletræet plyndredes dette, og foruden Kurve og Blomster etc. fra Træet, uddeltes der til hvert Barn en Pose Godter og et smukt Stykke Legetøj. Børnene beværtedes med Chokolade og de Voksne med Smørrebrød, Snaps, Øl og Kaffe samt senere paa Natten med Punsch i overflødig Mængde.

Aftenens Clou var et ved Bordene omdelt illustreret Hefte: „Terpentinduft", hvis anden Aargang var endnu righoldigere end første. Teksten naaede i sprudlende Vid dog

næppe de lokale Viser i denne, hvortil der hentydedes i Prologen, som var skreven paa „en frossen Rude". Af en Vise om den foregaaende Julefest hidsætte vi et Vers, hvori Fordelingen til Børnene omtales·

„Fik En lidt for lidt fik en Anden lidt mer
Det gælder i tykt som i tyndt
Et „Hjærte" i hvert Fald, det blev der til hver,
Og hvem har ej Hjærte for Pynt.
En Dreng paa halvfemte,
Ja nu har jeg glemt de'
Hvad eg'ntlig det var, at han fik;
Men en helvoksen næsten,
Hun gik da til Præsten,
Fik en halvvoksen Sabel af Blik.
En Gut som ej endnu var helt vænt fra
Fik det, som en Svend vel nærmest sku' ha'
Ja men, ja men
Sukkerlade, se, det vil de ha'

Forfatteren — „Chau-Kaun" —, der viste sig at være den samme som Forfatteren til forrige „Terpentinduft", siger angaaende Serveringen at

„— — da vi saa selv skulde „bruge Mund"
Kan det nok hænd's vi lod Gigaggen gaa.
Der sad vi paa Rade,
Aad, drak og var glade,
Fik Mad og en god Aquavit,
Og hvis Du ej tror 'et
Jeg si'er: Saavel Fo'ret
Som Or'et ved Bor'et var frit — —"

Af „Eozelos" fandtes en versificeret Historie om en Malersvend der stjal sine egne Bukser. Ligeledes nogle „spredte Vers af Malernes gyldne ABC", der dels hentydede til lokale personlige Forhold, dels til Professionen f. Eks.:

A. Aqua — hvor tyndt — men med „rel" eller „vit",
Er det mon stro saa det bareste "Skidt"?
En „Aquavit" letter Malerens Sjæl,
Giver Esprit'en til hans „Aquarel".

K. Kromgult, — en Krumme gør knusende gult;
Kom det paa Kinden af Kvinden — hvor fult!
Men paa et Billed af „Kronen" ja saa
Ej for en Krone det undværes maa.

P. Piger og Penge! o Maler, det var
Det Ideal som i Hjærtet du bar.
Fandt Du Din Pige, saa tror jeg dog knap
At Du af Pengenød derfor just slap.

En „Kæmpevise" af C—. gav en Beskrivelse af hvorledes „Ridder Søborg" i Middagstiden vilde forrette en Sendefærd paa Cykle til „Svenstrup Slot" i „tvende Timer", men først vendte tilbage „ved Midnattens Time" med „forgættet Ærind".

„Forretningens Skaal" var af Forfatteren Vendelbo spækket med en Mængde lokale Slagord

Den sidste Sang af („Chau-Kaun") var „et Farvel i Bævretoner" til det gamle Aar Der forekom deri følgende Strofer som vakte stormende Begejstring:

„ Ka' du' huske Slavet
Som der sto' i Favet,
Den me' vorses Fav—for—Enighed?
Hvodden di kom paa den
Som var udenfor den —
De' va' li'egodt „de naable ve'ed"!

Illustratorerne har Ære af deres Billeder, der dels illustrerer Sangene dels gengiver Situationer fra Forretningen. En enkelt Side i „Terpentinduft"en forestillende et „Neu-Ruppin" Billede med 9 Felter var koloreret med 5 straalende Farver

I Løbet af Natten opførtes en lille Komedie i Revystil af Chl Krag, hvori der ligefrem knitrede om Ørene paa En med Vittigheder og Hentydninger, blandt andet til Forhandlingerne om Skibspriskuranten og til det træge Eftersyn af „Mærkerne i Medlemsbogen".

Juletesten, for hvilken Mestrene skyldes en oprigtig Tak, sluttede med et til Morgenstunden varende animeret Bal fra hvilket

„— — man siger, at der var dem,
Som dog, som dog
Ikke gik „lige" hjem. —"

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37. 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen. Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Ørsavej 22.
Lyngby.	Georg Matzen.
Hillerød.	C. Pertelsen, Rønnevang.
Helsingør.	W. Grage, „Stalden," Marienlyst.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen. Skolegade 179.
Køge.	Julius Bentzen, Brogade.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	Chr Petersen, Vestergade 265.
Nakskov.	J. P. Lund, Svingelvejen 14.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg.	Carl Sørensen, Vesterboulevard 18.
Odense.	Knud Ditlevsen. Godthaabsgade 19, St.
Fredericia.	C. Bertelsen, Norgesgade 16.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Bramminge.	Otto Ottosen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	N Jensen. Nørregade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Aalborg.	P. C. Petersen, Reberbanen 46.
Randers,	P Andersen, Hobrovej 4,
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Horsens.	H. Schiødt, Slotsgade 17.
Vejle.	V. Larsen, Bleggaardsgade 10, 2. Sal.

Malersvende-Sangforeningen af 1878

afholder Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. 8 i Skindergade 9, 1. Sal, hvor Indmeldelser og Kontingent modtages.

Bestyrelsen.

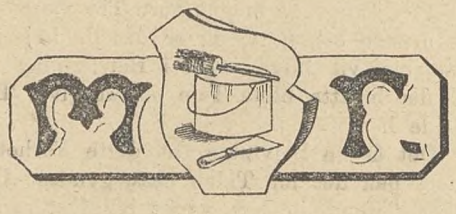

Malernes Fagforening i København afholder Medlemsmøde hver Onsdag Aften Kl. 8 i Rømersgade 22, St. o. G.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom, Stuen til Gaden, er aabent hver Mandag og Fredag Aften fra 7—8 og Lørdag Aften fra 8—10

Bestyrelsens ordinære Møder afholdes den 1ste og 3dje Mandag i hver Maaned, Aften Kl. 8.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos. J Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

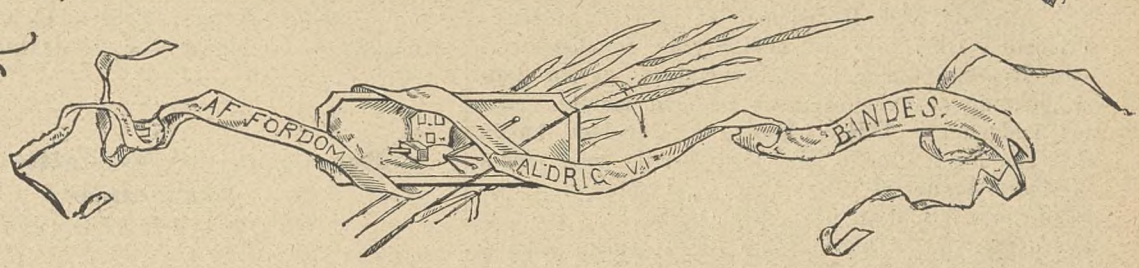

Februar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Skal vi vente?

Det er rent forbavsende saa store Resultater der skal kunne opnaas, naar blot man „vil vente"; thi — som der staar i Visen — „det kan jo ikke komme straks". Nu tør det vel i al Almindelighed nok siges, at Arbejderne ere i Besiddelse af ret god Taalmodighed. I hvert Fald skal det da ikke kunne nægtes, at denne anvendes i stor Udstrækning selv overfor de Spørgsmaal, hvis Løsning netop burde komme straks.

Ser man hen til den om sig gribende Arbejdsløshed, der i et Fag som vort har medført, at der ikke en Gang i Sommerens bedste Tid er Arbejde til alle Hænder, medens Tallet paa de arbejdende om Vinteren svinder ind til et rent Minimium — saa skulde man jo være blind om man ikke maatte erkende, at der var en paatrængende Nødvendighed for at bøde herpaa.

Og som det staar til i vort Fag saaledes i de fleste andre, medens det er et Faktum, at der ikke i et eneste er „Arbejde nok".

Skavanken er saa vist øjnefaldende nok, og hvis det var en „Samfund-sag" at gøre samtlige Samfundsmedlemmer Livsbetingelserne saa gunstige som muligt, saa kan man være forvisset om, at det Misforhold, der i vore Dage i Form af Arbejdsløshed medfører Nød og Elendighed for Tusinder af Arbejdere og Familier, for længe siden vilde have været fjernet. Nu betragtes det imidlertid som en temmelig privat Sag, om lidt flere eller færre maa gaa til Grunde, fordi Samfundsordningen ikke er bygget op med det tilbørlige Hensyn til den store „arbejdende" Del af Samfundets Medlemmer.

Som Følge heraf rejser Arbejderne Gang efter Gang Krav om forbedrede Livsbetingelser, men næsten ligesaa selvfølgeligt mødes disse Krav med Afslag paa de respektive Steder hvor de fremføres, enten med den Motivering at deres Realisation er rent umulig, eller ogsaa med Forsikringen om, at det ikke for Tiden vil lade sig gøre, men — „naar blot De vil vente" saa skal Sagen blive samvittighedsfuldt overvejet og man skal se hvad der kan gøres.

Der er noget rent ud irrit rende i Afvisninger, der ledsages med Forsikringen om, at blot man vil vente, saa skal det jo nok lykkes en Gang at opnaa det tilstræbte. I ganske særlig Grad, fordi det som Regel altid viser sig, at der ingen fornuftig Grund er til at vente, da Meningen i Virkeligheden jo kun er, for et kortere eller hellere længere Tidsrum, at blive fri for de idelige „Plagerier".

Man skal derfor være varsom med at gøre sig alt for store Illusioner i Retning af, hvad der kan opnas ved Henvendelse til de „Formaaende" i Samfundet. I hvert Fald bør det nøje overvejes, om der ikke skulde findes kortere Vej til Maalet. Der tiltrænges jo i høj Grad en forkortet Arbejdsdag. Næppe nogen Arbejder kan være i Tvivl om det meningsløse i en Arbejdsdag, hvis Længde umuliggør et større eller mindre Antal Arbejdere at finde Livsbetingelser. Kravet om en ved Lov fasttat 8 Timers Maximalarbejdsdag, er jo da ogsaa en gammel Bekendt, men Svaret herpaa er lige saa gammelt og gerne det samme: Sagen lader sig ikke realisere, i al Fald ikke for Tiden, men hvis „De vil vente Kære" — — —. Ja, hvis man blot vil vente. Men bliver Ventetiden ikke for lang og kunde man ikke søge at forkorte den, for Ex. ved at indskrænke Arbejdsdagen ved privat Initiativ. Ingen venter dog for Tiden paa at faa fastsat en Forhøjelse af Lønnen ved Lov. Dette Spørgsmaal ordnes jo altid ved lidt større eller undertiden ogsaa mindre Imødekommen mellem Arbejdskøber og Arbejder. Hvorfor skulde da ikke lige saa godt Arbejdsdagen kunne blive forkortet ad denne Vej. Og var det ikke en Genvej? Man skal kunne blive Konge i Sverig, om man blot havde Tid til at vente saa længe, og der er vel heller ikke Tvivl om, at man en Gang vil faa fastsat en 8-Timers Maximalarbejdsdag ved Lov, men — man skal vente og man har jo allerede ventet længe.

Det er vel endog rimeligt, at Forsøg paa, ved privat Initiativ at opnaa en forkortet Arbejdsdag,

vilde være af Betydning ved Behandling af Lovforslag i denne Retning, og da ganske særligt, hvis det lykkedes, og selv i Tilfælde hvor det eventuelt mislykkedes, maatte det dog i hvert Fald bidrage til at vise, at Arbejderne tillægge Spørgsmaalet om den forkortede Arbejdsdag den allerstørste Betydning og ere rede til at vove noget for Realisationen af samme

Allerede ved Revisionen af den nugældende Prisliste i 1887 blev det med Styrke fremhævet af vore Repræsentanter i Fællesudvalget, at en Indskrænkning af Arbejdsdagens Længde maatte anses for nødvendig. D'Hrr Mestre i Udvalget kunde dog paa ingen Maade gaa med hertil, men deres vigtigste Argument herfor var: „at Malerne ikke kunde gaa i Spidsen paa dette Omraade". De har altsaa ment at vi burde vente Den samme Mening er de sikkert af den Dag i Dag; men de deler den vistnok med Arbejdskøberne i et hvilken som helst andet Fag, som hver for sig tror det samme om sit eget Fag. Nu er det naturligvis givet, at ikke alle Fag har lige gode Betingelser for at gaa foran og bryde Isen for en saa vigtig, og med saa meget forudfattet Modstand mødende Reform, som Indskrænkning af Arbejdsdagen; men det Fag som har de ledste Kort paa Haanden i saa Henseende, burde efter min Mening ikke holde sig tilbage — og vente.

Begyndelsen bør gøres. Skal vi ikke, tiltrods for Mestrenes Forsikring om at Malerne ikke kan gaa i Spidsen, undersøge om ikke netop her var et Felt, hvor vi kunde undgaa at danne Bagtravet, eller skal vi vente? Det var ønskeligt om disse Linier kunde give Stødet til at Situationen blev Genstand for en nærmere Belysning, og eventuelt forskellige Anskuelser herom maatte give Anledning til en Diskussion her i Bladet.

Søndagsarbejdet.

I Andledning af den af Malernes Fagforening vedtagne Resolution til Indskrænkning af Søndagsarbejdet, har Malerlauget tilskrevet Foreningen og foreslaaet, at der ved Nedsættelsen af et snævrere Udvalg „søges tilvejebragt en fast og betryggende Ordning af de uundgaaelige Tilfælde for Udførelsen af Arbejde om Søndagen".

Dette er efter Laugets Mening ikke opnaaet ved Foreningens Resolution, mod hvilken flere Mestre vil have besværet sig, og da Fagforeningen ved samme ikke har tilstræbt at fortrædige nogen, men blot har villet gøre en virkelig Begyndelse til at give Prislistens Bestemmelse: „Søn- og Helligsdagsarbejde søges saavidt muligt undgaaet", nogen praktisk Betydning — blev det vedtaget at svare imødekommende i Haab om, at det maa lykkes det projekterede Udvalg at opnaa en endnu bedre Ordning. Til at repræsentere Foreningen i Fællesudvalget valgtes Rudolf Poulsen, E Carlsen og E Claussen.

Kunsten stiger.

I de senere Aar har det truffet sig at Ovnlister af Træ, som tidligere saa vidt vides altid blev strøget med Oliefarve, er blevet strøget med Limfarve tilligemed og med samme Farve som Ovnpladsen Grunden hertil kan man jo ikke altid kende, men antageligt anser en og anden Bygherre Limfarven for at være bedre paa Træ end Oliefarve. — Naa det er jo en Skønssag, men at vi skulde stryge dem gratis af den Grund, fik Voldgiftsretten forleden Lejlighed til at belære en Mester om ikke kan lade sig gøre. I den paagældende Sag fik Svenden sit Depositum tilbage, Mesteren derimod ikke, medens Kendelsen lød:

„Da saavel Ovnpladser som Ovnlister er nævnt som to særlige Poster i Prislisten, erkender Voldgiftsretten, at Ovnlister skal betales særskilt".

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

i Oktober Kvartal 1896.

Efter at der paa forskriftsmæssig Maade var valgt Retsmedlemmer og Supleanter til den ny Voldgiftsret, konstituerede denne sig i et Møde den 13. Oktober 1896. Retten bestaar nu af: Formand Kgl. Hof-Dekorationsmaler Vilhelm Hansen, Næstformand: Malermester C. C. Møllmann og Retsmedlemmer: Malermestrene C. C. Møllmann, M. P. Svendsen og Joh. Thomsen med henholdsvis Malermestrene A. A. C. Kyhl, Laurits Hansen, Chr. Jensen som Supleanter, samt Malersvendene Emil Claussen, Aage Hansen og Marius Olsen med henholdsvis Malersvendene Ernst Carlsen, André Johnsen og Joh.s Christensen som Supleanter.

Malersvend L Gunner er af Formanden i Henhold til Reglerne og med Rettens Billigelse antaget som Sekretær for Voldgiftsretten.

Den første Sag, der foretoges af den ny Voldgiftsret, er Nr. 26 i Rækken, af de Sager, der er behandlede af „Voldgiftsretten i Malerfaget". — Den var anlagt af Malersvend O. Lorentzen, Jægersborggade 48, 5. Sal mod Malermester F. de Thurah, Grenaagade 2, 3. Sal, fordi denne skulde have afskediget ham uden Opsigelse og vilde tilbageholde hans Overskud under Anbringende af, at han havde forladt sit Arbejde uden Varsel. Det oplystes at Lorentzen til Formanden paa Arbejdspladsen, Aftenen forud, havde anmeldt, at han næste Morgen skulde synge Serenade; men først henad Aften var han i ikke-ædru Tilstand kommen for at meddele, at han Dagen efter vilde fortsætte sit Arbejde. Han var da bleven bortvist under Henvisning til en tidligere Udtalelse af de Thurah om, at enhver, der blev borte fra Arbejdet, var afskediget, hvilken Udtalelse Lorentzen imidlertid nægtede at have hørt, hvorfor han forlangte 3 Kr. for manglende Opsigelse.

Konklusionen i Voldgiftsrettens Kendelse var følgende:

> „Voldgiftsretten kan ikke tiltræde de Thurahs Opfattelse, at Lorentzen i det foreliggende Tilfælde skulde have sit Overskud forbrudt, og da det ikke har været muligt at godtgøre ved de af de Thurah selv udpegede Vidner, at Lorentzen forud skulde være inddirekte opsagt, maa der gives ham Medhold angaaende de forlangte 3 Kr., idet Retten dog moralsk maa fordømme det fra hans Side udviste Forhold, der har foranlediget Sagen. Lorentzen erholder sit erlagte Depositum tilbagebetalt."

Sag Nr. 27 drejede sig om Spørgsmaalet „Akkord eller Dagløn" og var anlagt af Malersvend

Chr. Jepsen, Lille Guldbergsgade 1, 3. Sal, mod Malermester E. A. Wild, Webersgade 19. Wild havde til Jepsen udtalt, at saafremt han var flink til sit Arbejde skulde han faa en god Dagløn, men Jepsen havde beregnet sit Arbejde i Akkord og sendte Regning derpaa, under Henvisning til, at han som Medlem af Malernes Fagforening, under almindelige Forhold, ikke maatte arbejde i Dagløn. Wild havde som Medlem af Malerlauget fra dette erholdt Meddelelse, hvori der toges Afstand fra Fagforeningens Vedtagelser, angaaende Arbejdsforhold og Priser, og formente sig derfor berettiget til at betale Arbejdet som Dagløn. Da Wild blev gjort opmærksom paa, at der saavel i Lauget som i Fagforeningen var vedtagen en Fællesudtalelse om, at alt Arbejde skal være i Akkord, naar ikke der foreligger anden forudgaaet bestemt Aftale — hvorom han fra Lauget havde modtaget Meddelelse — saa beklagede han sin Fejltagelse og vilde betale Regningens Paalydende, hvis Restbeløb var 6 Kr. 95 Øre. Ved saaledes at indgaa paa Forlig fik han sit Depositum tilbage, og han vilde da skænke det overskydende Beløb 3 Kr. 5 Øre til Fagforeningens Juletræ.

Sag Nr. 28 anmeldtes af Malersvend J. P. Asmussen, H. C. Andersensgade 8, 3 Sal og A. Bech, Nansensgade 30, 3. Sal, mod Malermester Johan Larsen, Nansensgade 47 A, 4. Sal. Svendene var, efter Anmodning af Mesteren, mødte paa Værkstedet, for at modtage Besked paa nyt Arbejde, men da de ikke traf ham hjemme, var de op paa Formiddagen gaaede bort og havde senere søgt sig nyt Arbejde. De gjorde Fordring paa 3 Kr. hver i Ventepenge. Der skete Forlig i Sagen saaledes, at Svendene fik 1 Kr. 50 Øre hver. Ingen af Parterne betalte noget Depositum.

Sag Nr. 29. Malersvendene M. Kluge, Overgaden o. V. 34 B, 1. Sal og P. Handest, Hejbergsgade 7, St. o. G. indankede en Sag mod Malermester Carl H. Madsen, Gasværksvej 9, 3 Sal, angaaende et Facadearbejde, hvor det væsentlig drejede sig om Maalene. Kluge erklærede ved Retsmødet at det aldrig kunde falde ham ind at erlægge 10 Kroner som Depositum, samt fremkom med Skældsord over for Mesteren og vilde give lange, højrøstede Forklaringer over Forholdet ved Regningens Præsentation. Efter at han havde faaet en skarp Irettesættelse for sin upassende Opførsel, maatte denne Sag hæves.

Voldgiftsretten har i Oktober Kvartal haft en Indtægt af 10 Kr. Dens Udgifter har været 24 Kr. 97 Øre, og Kassebeholdningen var ved Aarets Udgang 83 Kr. 14 Øre.

Vilh Hansen,
Formand for Voldgiftsretten. L. Gunner.

Malerforeningen.

Malerforeningens Syge- og Begravelseskasse afholdt sin aarlige Generalforsamling, Mandag den 18. Januar.

Af Formandens Beretning om Virksomheden, saavel som af det fremlagte Regnskab fremgik det, at det forløbne Aar havde været særdeles gunstigt. Saavel Syge- som Begravelseskassens Status udviste en glædelig Fremgang ligesom Tilslutningen i det forløbne Aar havde været ret god, nemlig ca. 40 Indmeldelser mod en Afgang af, ved Udslettelse 3, ved Bortrejse 6 og ved Dødsfald 1 Medlem.

Vi benytter Lejligheden til at anbefale den størst mulige Tilslutning til Malerforeningen. „Sygdom er Hvermands Herre" og for Arbejderen i de smaa Kaar er Sygdommen en ualmindelig streng Herre, ensbetydende med et økonomisk Tab, der i mange Tilfælde er af større Uhygge end selve Sygdommens Forløb, baade for os selv og vor Familie.

Herpaa bør man tænke, medens man endnu er rask og evner at sikre sig i Sygdomstilfælde. Ved Indmeldelse i Malerforeningen erholder man for et ugentligt Kontingent af 25 Øre en Sygehjælp af 1 Kr. 25 Øre daglig i 26 Uger samt fri Læge og Medicin, eller frit Hospital og 65 Øre daglig. Mod en Kontingentforhøjelse af 50 Øre maanedlig, kan Medlemmerne yderligere sikre sig 1 Kr. mere daglig under Sygdom.

Til Begravelseskassen betales et ugentligt Kontingent af 3 Øre, for hvilket der ved Dødstald ydes i Begravelseshjælp 70 Kr.

Indmeldelse finder Sted hos Kassereren, F. Kauffmann, Frederiksborggade 37, 4. Sal o. G.

Malernes Understøttelsesfond.

En Institution der ligesom Sygekassen kunde have Krav paa langt større Tilslutning blandt Københavns Malersvende end hidtil har været Tilfældet, er Malernes Understøttelsesfond, hvis aarlige Generalforsamling afholdtes forleden.

Af Beretningen om Fondens Virksomhed for 1896 fremgaar det, at det forløbne Aars samlede Understøttelse har andraget 3899 Kr. mod 3706 Kr. i 1895. Understøttelsen, der ydes dels i kontante Penge og dels i Friboliger i Fondens Ejendom, Slotsgade 36, fordelte sig saaledes, at der til 34 Medlemmer eller Enker efter Medlemmer er ydet 1135 Kr. i Portioner fra 20 til 50 Kr., medens de for Tiden værende 18 Friboliger svarer til en Sum af 2764 Kr.

I det forløbne Tidsrum fra April 1857 da den første Understøttelse blev given, er der ydet en kontant Pengeunderstøttelse af 20,399 Kr. 50 Øre, medens Friboligerne, af hvilke de to første oprettedes i 1875, en i 1877, en i 1882, to i 1886, to i 1887, en i 1888, en i 1889, en i 1890, tre i 1892, en i 1893, to i 1894 og en i 1895 — fra det samme Tidsrum udgør en samlet Lejeværdi af 24,429 Kr. Saaledes bliver den samlede Understøttelse ialt 44,828 Kr. 50 Øre.

Idet vi bringer dette Uddrag af Beretningen om Fondens Virksomhed, beder vi betænke hvor stor Nytte og Glæde denne Virksomhed har været til for de Gamle og Trængende, der herunder er kommet i Betragtning, og hvormeget større den endnu kunde blive for Fremtiden, om Enhver, der paa nogen Maade evnede det, blot ydede sin Skærv hertil. Opfordringen hertil ligger for Svendenes Vedkommende saa snublende nær, saavist som de fleste af os jo har de bedste Betingelser for at blive trængende, og da ganske særligt, naar Arbejdsævnen

er slidt op. – Og skulde den Dag muligvis ikke oprinde for en og anden, ja saa har vort Bidrag været mindst lige saa vel anvendt — og den gode Gerning ikke blevet mindre.

Medlemsbidraget til Fonden er 2 Kr. halvaarlig og opkræves henholdsvis i Juli og Oktober.

Ved Indmeldelsen erlægges Kontingentet for det Halvaar i hvilket Indmeldelsen sker. Berettigede til Optagelse er enhver der ved Lærebrev eller andet gyldigt Bevis godtgør at have lært Malerprofessionen. Indmeldelse finder Sted hos C. F. Bahnsen, Slotsgade 36, ligesom Fagforeningens Bestyrelse gærne paatager sig at besørge samme.

Malerforbundets Rejsekasse.

Siden Rejsekassens første Udbetaling af Understøttelse fandt Sted 1. Oktbr 1894 og til 1. Febr. 1897, har denne ialt udbetalt 2749 Kr. 41 Øre til rejsende Medlemmer af Forbundet. Beløbet er hævet i 1120 Portioner.

Vort Fag er jo et Arbejdsløshedens Domæne, og som Følge deraf søges der hele Aaret fra Sted til Sted for at finde Beskæftigelse, men naturligvis i allerhøjeste Grad om Vinteren. — Dette ses da ogsaa let af Rejsekassens Regnskab, som udviser størst Udgift i de tre Maaneder Novbr. Dcbr. og Januar, og det endda med temmelig stærk Stigen for hvert Aar. Dette har naturligvis for en Del sin Grund i den større Tilslutning til Forbundet, men skyldes ganske sikkert ogsaa for en væsentlig Del den faktisk tiltagende Arbejdsløshed.

Medens Understøttelsen i Novbr. og Decbr. 1894 og Januar 1895, ialt androg 258 Kr. hævet i 80 Portioner, udbetaltes der for det samme Tidsrum 1895–96 480 Kr. fordelt paa 270 Portioner, og endelig viser de tre sidst forløbne Maaneder en Udgift for Rejsekassen i Understøttelser udbetalt med 744 Kr. og hævet i 372 Portioner.

Der er ingen Tvivl om at Rejsekassen har været en god Hjælp for mange Medlemmer, naar Arbejdsløsheden har drevet dem fra Sted til Sted; thi var der ikke Arbejde i den fremmede By, saa var der dog en lille Understøttelse sikret, som den Rejsende ikke skulde tigge sig til, men som forud var hans og som han kunde hæve som sin Ret, fordi han i Tide havde opfyldt sin Pligt.

Fra Afdelingerne.

København. Ved en ekstra Generalforsamling den 3dje ds. vedtoges det at støtte de strejkende Havnearbejdere i Aarhus med et Beløb af 500 Kr.

Gentofte, Lyngby og omliggende Sogne. Afdelingen henleder Kollegers Opmærksomhed paa, at den omfatter følgende Byer: Skodsborg, Vedbæk, Taarbæk, Skovshoved, Hellerup, Charlottenlund, Ordrup, Gentofte, Lyngby og Hjortekjær.

Horsens. Ved en ekstra Generalforsamling den 6te ds. valgtes Marius E. Jørgensen til Formand i Stedet for H. Schiødt, der overgaar til selvstændig Virksomhed.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37. 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Ysavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen. Lyngby.
Hillerød.	C. Bertelsen, Rønnevang.
Helsingør.	W. Grage, „Stalden," Marienlyst.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	Julius Bentzen, Brogade.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	Chr Petersen, Vestergade 265.
Nakskov.	J. P. Lund, Svingelvejen 14.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	Carl Sørensen, Vesterboulevard 18.
Odense.	Knud Ditlevsen. Godthaabsgade 19, St.
Fredericia.	C. Bertelsen, Norgesgade 16.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Bramminge.	Otto Ottosen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	N. Jensen, Nørregade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Aalborg.	P. C. Petersen, Reberbanen 46.
Randers,	P Andersen, Hobrovej 4,
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Horsens	Marius E Jørgensen, Borgergade 49.
Vejle.	V. Larsen, Bleggaardsgade 10, 2. Sal.

Malersvende-Sangforeningen af 1878

afholder Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. 8 i Skindergade 9, 1. Sal, hvor Indmeldelser og Kontingent modtages.

Bestyrelsen.

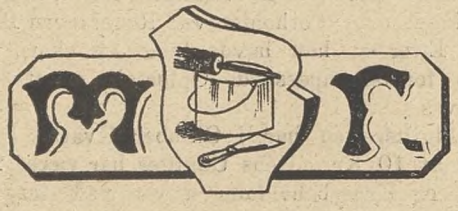

Malernes Fagforening i København afholder Medlemsmøde hver Onsdag Aften Kl. 8 i Rømersgade 22, St. o. G.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom, Stuen til Gaden, er aabent hver Mandag og Fredag Aften fra 7–8 og Lørdag Aften fra 8–10

Bestyrelsens ordinære Møder afholdes den 1ste og 3dje Mandag i hver Maaned, Aften Kl. 8.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

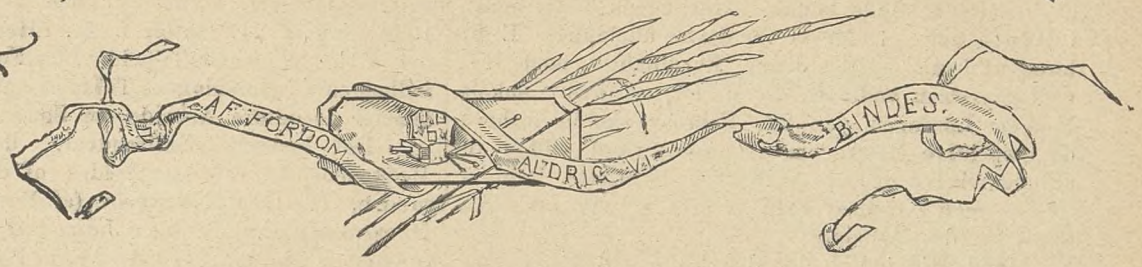

Marts. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Ingen Udsvedning.

Som det vil være Enhver bekendt der har arbejdet i København, drives adskillige Brancher i Faget som Specialitet. Dette medfører ganske naturligt, at det for Ikke-Specialisten bliver saa godt som umuligt at komme til at udføre den Slags Arbejde, der kommer her ind under Det ligger i Sagens Natur, at Specialisten opnaar en Dygtighed og da ganske særlig en Rutine, med hvilken der ikke kan konkureres, og „Mesteren", der ikke altid er nogen Mester i dette Ords ideelle Betydning, foretrækker derfor at overdrage en Spicialist det paagældende Arbejde. Det medfører jo den Behagelighed at Mesteren bliver fri for at „lede" samme, en Bekvemmelighed, der af gode Grunde sættes stor Pris paa.

Men for Svendene i Almindelighed medfører det jo først og fremmest en Slags Tilsidesættelse og hvad mere er et direkte Tab, idet en Del Arbejde, som Enhver vilde kunne udføre, inddrages under Specialistens Omraade, og her bliver udført af dennes Medhjælp til lavere Priser end for Eks. Prislisten forudsætter. Saaledes havde det efterhaanden udviklet sig i Dekorationsbranchen, hvor enkelte Dygtigheder under „Dekoration" paatoge sig Strygningen af Loftsplaner, Gesimser og Rosetter, Schablonering af Vægge osv., altsammen almindeligt Arbejde, for hvilket Prislisten har Priser, medens den Medhjælp, der blev benyttet til Udførelsen af samme blev lønnet med en Dagløn og ikke paa den Maade, der jo ellers er naturlig for Arbejde i Fællesskab, ved at dele Udbyttet af det samlede Arbejde. Til Støtte herfor anfører Specialisten, at hans Arbejdsevne og Duelighed kun har staaet i et passende Forhold til hans Merfortjeneste i saa Tilfælde, men da han selv afgør dette Forhold, har det ikke kunnet undgaaes, at Skønhedslinien nu og da er blevet draget paa urette Sted og har givet Rum for en Art Udsvedning i højere eller mindre Grad, som ellers ikke har hjemme blandt Kolleger.

For at komme bort fra dette Forhold og ind i det normale, at lade Arbejdskøberen betale den enkelte Arbejders større Grad af Duelighed, har Malernes Fagforening vedtaget et af O. Grønqvist stillet Forslag, der forbyder Foreningens Medlemmer, fra 1. Marts at regne, at paatage sig Arbejde i Fællesskab, under andre Forudsætninger end Arbejdslønnens ligelige Deling, i Forhold til den af hver enkelt Arbejder ydede Arbejdstid.

Det maa herefter blive Specialisternes egen Sag at vælge den Medhjælp, som de mener at kunne være tjente at dele lige med, om de ikke vil foretrække kun at paatage sig saa meget Arbejde ad Gangen, som de ved egne Kræfter formaar at udføre. Men i hvert Fald vil der for Eftertiden ikke kunde hæftes nogen Mistanke paa nogen for at gøre sig skyldig i Udbytteri eller Udsvedning af sine Kolleger, det skulde da være, at den mindre duelige kom til at profitere af den mere dueliges større Arbejdsevne. Dette er der imidlertid af flere Grunde ikke Grund til at nære Frygt for, og for det Tilfælde at det kunde tænkes at ske, vil det sikkert kun blive i forsvindende Grad, og under alle Omstændigheder ikke have den Udsigt til at brede sig, som det omvendte Forhold unægtelig har haft de bedste Chancer for.

En Konflikt.

Straks da Afdelingen i Gentofte, Lyngby og oml. Sogne var oprettet, eller i Septb. f. A. henvendte denne sig i Skrivelse til hver enkelt af d'Herr. Mestre indenfor dens Omraade med Anmodning om en Regulering af Lønforholdene, for hvilke der ikke hidtil havde været nogen fast Bestemmelse, idet disse, ligesom alle Vegne hvor Organisation fattes, vare yderst elastiske og dikteredes af den paagældende Mester. Afdelingens Anmodning medførte at der blandt Mestrene dannedes et Udvalg, som straks indledede en Forhandling med et Udvalg fra Afdelingen, og derpaa fik en Sammenslutning i Gang fra Mestrenes Side. Den saaledes oprettede Mesterforening indmeldte sig under Centralforeningen, men lod i lange Tider ikke høre fra sig til Trods for, at Tiden for den forønskede Ordning fra vor Side, nem-

lig 1. Marts, imidlertid nærmede sig med stærke Skridt.

Saaledes var Situationen ved Afdelingens Generalforsamling den 24. Febr. Paa en skriftlig Henvendelse til Mesterforeningens Formand, fra saavel Afdelingen som Forbundets Sekretær, var endnu ikke indløbet Svar, og at det skulde komme saa betids, at Resultatet kunde komme Afdelingens Medlemmer i Hænde inden 1. Marts var derfor udelukket. Efter forud at have drøftet denne Eventualitet med Hovedbestyrelsen vedtoges det derfor, at hvert enkelt Medlem Lørdagen den 27. Februar skulde forhøre de respektive Mestre om de maatte være villige til at underskrive det af Afdelingen fremsatte Regulativ, da man i modsat Fald maatte se sig nødsaget til at standse Arbejdet.

Imidlertid indløb der den 25. og 26. Febr. Svar fra Mesterforeningens Formand til henholdsvis Afdelingsformanden og Forbundets Sekretær, at Grunden til Svarets sene Fremkomst var foranlediget ved, at Foreningen havde maattet afvente Svar fra Centralforeningen, men nu indbød til et Møde Tirsdagen den 2. Marts for eventuelt at opnaa en Overenskomst.

Dette Svar kom altsaa for sent til at hindre Afdelingens Medlemmer i at forespørge de enkelte Mestre om deres endelige Stilling, men medførte jo paa den anden Side, at disse vanskeligt kunde tage noget Standpunkt, idet de maatte føle sig forpligtet til at afvente Resultatet af det indvarslede Møde for Fællesudvalget Følgen blev derfor, at Arbejdet standsedes om Mandagen med Undtagelse af hos et Par Mestre, som havde afgivet deres Underskrift forinden.

Efter Afdelingens Ønske, og da Udvalget for Mestrene ikke havde noget herimod at erindre, deltog Forbundets Sekretær i Forhandlingerne den 2. Marts, hvor Resultatet blev, at der opnaaedes Overenskomet om følgende Regulativ, hvormed Strejken altsaa hævedes:

„Alt Arbejde udføres i Akkord efter den til enhver Tid i København gældende Prisliste, forsaavidt der for det paagældende Arbejde findes Priser i denne. I alle andre Tilfælde betales Arbejdet med en Minimumsløn af 40 Øre pr. Time.

For Arbejde der ligger udover 1 Mil fra Mesterens Værksted betales et Tillæg af 16 pCt.

Mesterforeningeu forpligter sig til kun at antage Svende som ere Medlemmer af Malerforbundet og Svendene forpligter sig til kun at tage Arbejde hos de Mestre, som ere Medlemmer af Mesterforeningen."

Afdelingens Formand G. Matzen var af sin Mester betydet, at der ikke længere var Brug for ham, hvis Svendenes Fordringer skulde føres igennem. Ved Forhandlingen i Fællesudvalget blev det selvfølgelig fra vor Side betydet Mesteren, at en første Betingelse for at opnaa en Afslutning paa Konflikten var den, at der gaves Matzen Lejlighed til at træde tilbage til sit Arbejde igen, forsaavidt han overhovedet ønskede dette, og herpaa indgik da ogsaa den paagældende Mester.

Med lidt mere Fart i Forretningsgangen fra Mestrenes Side kunde Konflikten altsaa have været undgaaet Af Hensyn til Gensidighedsforholdet beder arbejdssøgende Kolleger først henvende sig til L. Larsen, Skovshoved.

Søndagsarbejdet.

Som omtalt i forrige Nr, sluttede Malernes Fagforening i København sig til Malerlaugets Forslag om Nedsættelse af et Udvalg for at udarbejde Bestemmelser for den bedst mulige Ordning og Indskrænkning af Søndagsarbejde. Lauget havde fundet sig foranlediget hertil ved den af Fagf. vedtagne Resolution af 21. Oktbr. f. A., i Henhold til hvilken der i hvert enkelt Tilfælde hos Formanden skulde indhentes Fagforeningens Tilladelse til for dens Medlemmer at udføre Arbejde om Søndagen.

Det nedsatte Fællesudvalg, der for Laugets Vedkommende repræsenteredes af d'Hrr. C. Møllmann, H. Chr. Nielsen (af Firmaet Nielsen & Hansen) og E. Plesner Jakobsen, og for Fagforeningen bestod af Rudolf Poulsen, Ernst Carlsen og Emil Clausen, tilendebragte Forhandlingerne ved et Møde. Fra begge Sider udtaltes Enighed om, at Søndagsarbejde af mange Grunde burde indskrænkes saa meget som mulig, ligesom det var naturligt at der burde ydes os et ekstra Vederlag i de Tilfælde, hvor det var Kunderne magtpaaliggende at faa det udført. Herved vilde Søndagsarbejdet i Virkeligheden blive indskrænket til det man var vant til at kalde „nødvendigt". Forhandlingerne sluttede med at Udvalget enstemmigt vedtog at anbefale til Godkendelse nedenstaaende Bestemmelse, der blev forelagt og vedtaget af Malernes Fagf. og Malerlauget ved disses respektive Generalforsamlinger den 17. og 18 Febr. Bestemmelsen lyder:

„Alt Søndagsarbejde bør saavidt mulig undgaas. Hvor saadant Arbejde af nødvendige Grunde forlanges udført, betales dette med et Tillæg af 25 Øre pr. Arbejdstime, som udbetales den paafølgende Lønningsdag".

Hermed er Fagforeningens Resolution vedr. Tilladelse til at udføre Søndagsarbejde altsaa bortfaldet, og vi vil kunne være vel tjent dermed. Det er nemlig let at forudsige, at det Søndagsarbejde der for Eftertiden vil blive udført, netop vil blive det — og kun det — som man alligevel vilde give Tilladelse til, og Forskellen bliver derfor den, at dette vil give et Merudbytte af henimod 50 pCt.

Ny Afdeling.

Søndagen d. 21. Febr. afholdtes i Silkeborg et Møde af de derværende Kolleger, til hvilket Formanden for Aarhusafdelingen Chr. Christensen efter Indbydelse var kommet til Stede som Indleder af Spørgsmaalet om Organisationens Betydning. Efter nogen Diskussion i Tilslutning til Indlederen vedtoges Oprettelsen af en Fagforening, der straks har indmeldt sig under Malerforbundet. Til Formand er valgt Chr. P. Nielsen.

Med Ønsket om Held for vort fremtidige Samarbejde hilser vi den ny Afdeling med et hjærteligt Velkommen.

Allerede sidste Sommer tænkte Hovedbestyrelsen paa at søge en Afdeling oprettet i Silkeborg ved at lade Sekretæren paa sin aarlige Rundrejse gæste

denne By. Det blev imidlertid opgivet den Gang, og efter hvad der nu meddeles os, finder vi det betimeligt at oplyse om at Grunden hertil var følgende: Sekretæren, der havde skaffet sig Adressen paa en Kollega, Fr. Jensen i Silkeborg, tilskrev denne med Anmodning om at bestille et Lokale, og velvilligst indbyde samtlige Kolleger til et nærmere betegnet Møde, hvor Sekretæren da vilde komme til Stede og udvikle Organisationens Betydning. Herpaa indløb som Svar, at det foreløbig ikke var at tænke paa, at organisere Malerne i Silkeborg, medens en Antydning af Forholdene dog maatte gøre det klart, at en Organisation af Malerne i Silkeborg ikke vilde være utidig.

Som Følge heraf tilskrev Sekretæren atter Fr. Jensen og betonede, at han nødig vilde slaa en Streg over Silkeborg, men tværtimod saa yderst gærne skulde komme til Stede ved et Møde, om hvis heldige Udfald han ikke nærede Tvivl, naar blot han kunde gøre Regning paa velvillig Assistance i Retning af en Indbydelse til samtlige Kolleger og Forudbestilling af et Mødelokale. Svaret herpaa gengiver vi her i sin Ordlyd, dels for dets kuriøse Indhold og den faderlig belærende Tone der gaar igennem det, og særlig for at vise i hvor høj Grad den ærede Brevskriver har taget fejl i sine vistnok overordentligt dybsindige Betragtninger.

Silkeborg 4—8—96.

Hr. R. Poulsen.

Det gør mig ondt at mit første Svar ikke var affattet saaledes, at det kunne have sparet Dem for at skrive en Gang til. Jeg troede at have betonet klart og tydeligt, at der foreløbig ikke var til at tænke paa at faa en Afdeling her i Silkeborg. Naar De med dette mit Svar skulde slaa en Streg over Silkeborg, saa kan jeg kun beklage dette Deres Udtryk, der just ikke vidner om Taalmod og Udholdenhed; thi med al Respekt for Deres Evne til at tale og organisere, saa maa jeg dog berøve Dem den lidt forfængelige Tanke, at De ved at tale en Gang skulle kunne udrette mere end jeg selv kan, ved at tale med dem hver Dag.

De maa altsaa finde Dem i at vente, men ikke derfor slaa Streg derover. Rom blev ikke bygget paa én Dag og Danmark bliver ikke organiseret paa én Dag heller; thi hvad man ikke kan løfte, maa man lempe. Til næste Foraar har jeg andre Kolleger, og da forsøger man igen. Skulde De efter dette dog faa i Sinde at komme hertil, da maa De finde Dem i Skuffelsen; thi De vil ikke faa mere end En eller To i Tale. Men overlad De rolig Silkeborg til mig, De vil da naa til det Resultat, som er os Alle mest tjenligt.

Med megen Agtelse

Fr. Jensen, Maler,
forhenv. Vicepræsident i det
Schweizeriche Malerverband.

Efter et Forlydende er den forhv. „Vicepræsident“ nu blevet Mester, og i saa Fald har han altsaa faaet „andre Kolleger“, hvad der jo imidlertid ikke har forhindret, at Malerne i Silkeborg desuagtet har fundet deres Plads i Organisationens Rækker.

Ny Fagklub for Malere.

Efter hvad der meddeles os, har der i Aarhus været afholdt et Møde af Malerne paa det derværende Statsbanernes Malerværksted, ved hvilket der vedtoges at oprette en Fagklub i Lighed med den i København bestaaende. Vi udtalte ved sidstnævntes Oprettelse, at den forhaabentlig vilde give Stødet til at de aarhusianske Kolleger fulgte Eksemplet, og det glæder os at dette saa hurtigt er gaaet i Opfyldelse, idet vi forventer, at denne, ligesom den københavnske, i Erkendelsen af at Arbejderne bør lægge deres Kræfter sammen, i den allernærmeste Fremtid vil indmelde sig under Malerforbundet.

Medlemslisten.

Vi nærmer os nu den Tid, hvor Fortegnelsen over Forbundets Medlemmer skal udkomme. Det finder som bekendt Sted den 1. April, og vi benytter Lejligheden til indtrængende at erindre om den Betydning denne Fortegnelse har haft og alle Dage vil faa, naar enhver af os gør sit til at den Gang efter Gang kan udvise fortsat Fremgang.

Antallet af Medlemmer som paa Grund af Restance udslettes, bør indskrænkes til det mindst mulige. For Københavns Vedkommende erindrer vi om at enhver, der 1. April staar til Restance udover 13 Uger, vil være at opføre som „Udslettet“, og haaber vi, at det lille Stykke Tid, der endnu er levnet til at bringe eventuelle Restancer ud af Verden, maa blive benyttet.

Samtidig henledes d'Hrr. Afdelingsformænds Opmærksomhed paa, at en nøjagtig Fortegnelse over de respektive Afdelingers Medlemmer maa være Forbundets Sekretær i Hænde senest 1. April. Affattelsen bedes foretaget saa nøjagtig som mulig. Foruden Fortegnelse over Medlemmer bedes samtidig opgivet Navnene paa de Kolleger, som ved eventuelt endnu at staa „udenfor“, kan fortjene Krav paa vor Opmærksomhed.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin ordinære halvaarlige Generalforsamling, Onsdag den 14. April i Rømersgades Festsal. Forslag, som ønskes behandlede paa denne, maa være indgivet senest 10 Dage forinden til Bestyrelsen.

April-Generalforsamlingen er Foreningens mest betydningsfulde. Paa denne vedtages bl. A. det kommende Aars Kontingent, vælges Formand og Repræsentanter, medens der denne Gang er bebudet Forslag til Ændringer af forskellige Paragrafer i Lovene, som vedtagne vil kunne faa indgribende Betydning. Som Følge heraf maa det være ethvert Medlems Pligt at give Møde for at de Beslutninger der tages, kan blive Udtryk for saa mange som mulig, idet der jo intet Hensyn kan blive taget til de Meninger, som ikke lade sig repræsentere ved en saa vigtig Lejlighed.

Fra Afdelingerne.

Bramminge. Ved Forhandling med Mestrene har Afdelingen erholdt disses Underskrift paa et nyt Lønregulativ i Henhold til hvilket der er opnaaet en Forhøjelse af Timelønnen med 3 Øre, og en For-

kortelse af Arbdjdsdagen med en halv Time til 10 Timer, ligesom der ligeledes er opnaaet en Forhøjelse for Over- og Natarbejde. Regulativet træder i Kraft 1. April.

Aalborg. Efter nogen Forhandling med Mesterforeningen har denne, nærmest paa Grundlag af det hidtidige Regulativ, fornyet Overenskomsten med Afdelingen om Løn- og Arbejdsforholdene for Tidsrummet 1. April 1897 til 1. April 1899, idet der dog er foretaget nogle Ændringer. Af disse, i Svendenes Favør, er Minimallønnen forhøjet fra 35 til 38 Øre pr. Time, dog at der for det første halve Aar efter Læretidens Udløb kun betales 33 Øre. Endvidere lover Mestrene at de saavidt mulig fortrinsvis vil beskæftige de paa Stedet værende ledige Kræfter.

Foruden Fornyelsen af Gensidighedsforholdet, i Henhold til hvilket Mesterforeningens Medlemmer kun maa beskæftige Fagforenings-Medlemmer, medens disse ikke maa arbejde for Mestre udenfor Foreningen, har Afdelingen forpligtet sig til ikke at lade sine Medlemmer arbejde for Fabriker. Gensidighedsforholdet indeholder forøvrigt den særdeles fornuftige Bestemmelse, at hvor dets Overholdelse medfører Strejke eller Blokade, skal de herved blevne Arbejdsløse, saavidt muligt antages i Arbejde af de øvrige Mestre, eller at Mesterforeningen tilstaaes Halvparten af den paaflydende Understøttelse.

Forholdene er saaledes ordnede her i al Fredelighed, men da nogle enkelte Mestre staar udenfor Mesterforeningen, kan Forbundets Medlemmer som Følge heraf ikke reflektere paa eventuelt Tilbud om Arbejde i Aalborg eller Nørre Sundby, uden forud at have henvendt sig til Forbundets Sekretær eller til Hans Jørgensen, Niels Ebbesensgade 10, Aalborg.

Nakskov. Det hidtil gældende Lønregulativ, som er opsagt, udløb den 7. Marts, og et nyt er fremsat, gaaende ud paa Forhøjelse af Timelønnen til 35 Øre. Et Fællesudvalgsmøde har været afholdt uden at det lykkedes at opnaa Mestrenes Tilslutning, medens derimod Afdelingens Formand afskedigedes af sin hidtidige Mester, som det kan synes, for derved at sætte Skræk i Afdelingen. Forbundets Sekretær er derfor tilkaldt til et Møde Torsdag d. 11. Marts, og skødt Udsigterne altsaa ikke er meget lovende for en fredelig Løsning, kunde det dog være, at det vil lykkes denne at klare Situationen saaledes, at Mestrene vil indse det absolut uheldige i at gribe Sagen an paa denne Maade, og foretrække at undgaa den yderst rimelige Fordring, som 35 Øre pr. Time maa siges at være.

Køge. Ogsaa her fremsættes et Lønregulativ med Fordring om 35 pr. Time Forholdene har hidtil været, at der ikke mellem Afdelingen og Mestrene har været truffet nogen Overenskomst om Lønforholdene, og dette første Forsøg paa at opnaa en planmæssig Ordning, synes at være d'Hrr. Mestre generende I hvert Fald meddeles det ved Redaktionens Slutning at Afdelingens Formand er afskediget fra sit Arbejde, medens d'Hrr. Mestre skal have ladet sig forlyde med at benytte samme Fremgangsmaade overfor den eventuelle Efterfølger. Blot de nu ikke gaar hen og faar denne stolte Idé forkert i Halsen.

Giv Agt.

Forskellige Forhold udkræver at intet Medlem under nogen Omstændighed modtager Arbejde i nedennævnte Byer uden forud at henvende sig efter den hosføjede Adresse, eller hos Forbundets Sekretær indhente Oplysning om Forholdene.

Gentofte, Lyngby og oml. Sogne. L. Larsen Skovshoved. Kjøge: L. Jacobsen, Svendehjemmet. Nakskov: C. Andresen, Svingelvejen 14. Fredericia: C. Bertelsen, Norgesgade 16. Horsens: Joh. Kierkegaard, Allegade 2. Aalborg: Hans Jørgensen, Niels Ebbesensgade 10.

Iøvrigt bør det være en Regel, naar der søges Arbejde under en anden Afdeling da først og fremmest at henvende sig til denne, for at blive gjort bekendt med Forholdene.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Yrsavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Taarbæk.
Hillerød.	C. Bertelsen, Rønnevang.
Helsingør.	L. Willumsen, Klostergade 3, St.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen Skolegade 179.
Køge.	L. Jacobsen, Svendehjemmet.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestergade 265.
Nakskov.	C. J. Andresen, Svingelvejen 14 A.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg.	Carl Sørensen, Vesterboulevard 18.
Odense.	Knud Ditlevsen. Godthaabsgade 19, St.
Fredericia.	C. Bertelsen, Norgesgade 16.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Bramminge.	Otto Ottosen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	N. Jensen. Nørregade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	C. Christoffersen, Grønnegade 6.
Aalborg.	P. C. Petersen, Reberbanen 46.
Randers.	P Andersen, Hobrovej 4,
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Horsens	Marius E. Jørgensen, Borgergade 49.
Vejle.	V. Larsen, Bleggaardsgade 10, 2. Sal.
Silkeborg.	Chr. P. Nielsen, Søndergade 15.

Malersvende-Sangforeningen af 1878

afholder Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. 8 i Skindergade 9, 1. Sal, hvor Indmeldelser og Kontingent modtages.

Bestyrelsen.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

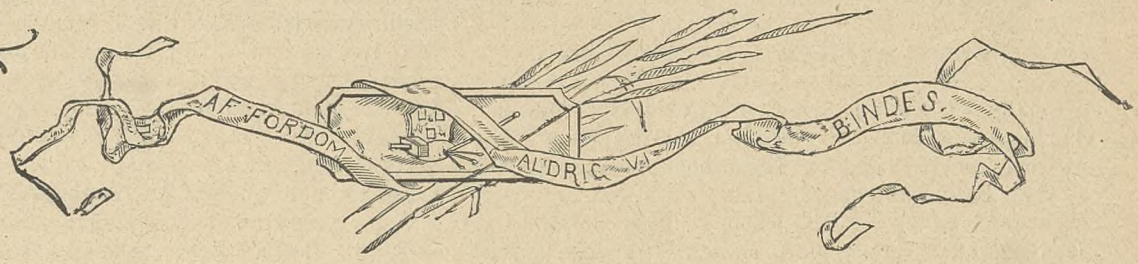

April. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Til Afdelingerne.

I Anledning af Strejkerne i **Nakskov, Vejle, Silkeborg** og **Aalborg**, og i Henhold til Lovenes § 3, vil der indtil videre være at udrede et ekstra Kontingent af 25 Øre ugentlig pr. Medlem, regnet fra 1. April.

De respektive Afdelinger bedes snarest indbetale det paagældende Beløb til Forbundets Sekretær.

Hovedbestyrelsen.

Filantroper.

Det hænder ofte, at Arbejdskøberne under forskellige Former fremtræder i Filantropens uegennyttige Skikkelse. For at nævne et Eksempel: blandt andet ved at holde sin beskyttende Haand over gamle Arbejdere, og give dem fast Arbejde (naar der er noget) paa Dagløn, naturligvis en Dagløn, som i alle Tilfælde er under den der almindelig anses som Minimum.

Hvor saadan menneskekærlig Optræden forekommer, vil man samtidig som Regel lægge mærke til, at det Arbejde en saadan fastlønnet Mand sættes til at udføre, altid er af den Art som giver noget i Skæppen, — og ikke af den Slags, hvorved den Gamle kunde gaa og have det godt; — derved opnaas, at selv temmelig gamle Kolleger er i Stand til at tjene ikke saa faa pCt. udover den Løn der ydes dem, samtidig med at der undergives dem en Stab af Lærlinge, hvorved Arbejdskøberen tillige naar yderligere at udbytte disses Arbejdskraf, uden derved at yde dem det fornødne Ækvivalent i Form af Uddannelse, idet dette Arbejde er saa ordinært og ensartet, at Lærlingen ved Læretidens Ophør staar med en i allerhøjeste Grad mangelfuld Udvikling i faglig Henseende.

Naar nu den yngre Arbejder paataler dette efter hans Mening forkastelige Dagløns forhold, saa er det Arbejdskøberen der iører sig Humanitetens Kaabe, og med dydig Harme ivrer imod det Tyranni fra de yngre Kræfters Side, der vil umuliggøre det for deres gamle Kolleger paa denne Maade endnu en stakket Tid at friste Livet. Hvis man saa efter en saadan Lektion paapeger den Udvej, som man skulde synes ligger saa snublende nær, nemlig: at det jo til enhver Tid staar Arbejdskøberen frit for, at yde den gamle Arbejder et passende Tilskud til den Løn han formaar at tjene, naar han er nødsaget til at arbejde under samme Vilkaar som Fagets yngre Kræfter, saa kommer pludselig Hestefoden frem, idet Arbejdskøberen atter stiger ned fra sit overmenneskelige Stade og lader skimte, at det just ikke var slet saa slemt ment med det humane, som man fra først søgte at give det Udseende af. Men saaledes gaar det jo i de fleste Tilfælde, hvor de smukke Tirader skal vedlægges klingende Mønt, saa drejes der straks „om ad lille Kongensgade". Nej! den anviste Udvej duer slet ikke, Konkurencen forbyder dette, forøvrigt anføres Manglen paa juridisk Pligt i denne Retning, hvad man selvfølgelig maa indrømme, selv om man paa den anden Side noksom kunne synes, at der kunne være Tale om en moralsk Ret for den gamle Arbejder, der et helt Liv igennem har ydet sin Skærv til at gøre Livet for sin Arbejdskøber saa behageligt som muligt, ved at afstaa en Del af det producerede Arbejdsudbytte; men Forholdet er jo nu en Gang saaledes, at det kun er faa Tilfælde, hvor en Arbejder er knyttet til en enkelt Arbejdskøber i saa langt et Tidsrum, at man overfor den enkelte kan paaberaabe sig denne moralske Ret. Hvad man derimod med fuld føje kan bebrejde d'Hr. er, at det netop er de samme Mænd og deres Standsfæller, der ved alle til Raadighed staaende Midler modsætter sig, at der fra Samfundets Side sikres den gamle udslidte Arbejder en sorgfri Alderdom, saa at han ikke paa Grund af Selvopholdesdriften bliver nødsaget til, — og derved komme i en skæv Stilling til sine Fagfæller, — at staa som en Hindring for den opvoksende Slægts Bestræbelser, for at skabe sig en saa betryggende økonomisk Stilling som muligt i den Tid hvor denne er arbejdsdygtig.

Det maa derfor til enhver Tid holdes frem som en uafvisselig Pligt, sideordnet med Varetagelsen af vore faglige Interesser, at sætte al Kraft ind paa ved livlig Deltagelse i saavel kommunal som politisk Henseende, ad denne Vej søge at give vore Krav et saadant Eftertryk, at ihvert Fald de kommende Generationer kan se sin Alderdom i Møde uden Frygt for at komme til enten at lide Nød, eller se sig nødsaget til, — saalænge det blot er muligt at kunne røre sig, — at modarbejde sine Stands- og Lidelsesfæller.

En saadan Alderdomsforsikring skal ikke være

en karrigt tilmaalt „Alderdomsforsørgelse“ som hverken er til at leve eller dø af; men bør være en virkelig Arbejderpension, der som en Ret kan fordres naar en hvis Alder er naaet og Arbejdsevnen til Dels opslidt, og ikke være afhængig af, om man muligvis paa Grund af Sygdom, eller anden Modgang er kommen i Gæld til det Samfund man i sin yngre Dage har viet sine Kræfter.

CIV.

Lønbevægelsen i Provinserne.

Lige siden den Dag vi stiftede vort Forbund, har Opmærksomheden i særlig Grad været rettet paa at forbedre Arbejds- og Lønforholdene ude omkring i vore Provinsafdelinger. Ikke fordi, at vi her i København ikke skulde trænge til en Forbedring. Guderne skal vide at dette sikkert tiltrænges, saavist som man jo her faktisk arbejder efter en Tarif af hvis enkelte Poster en hel Del kan holde 25-Aars Jubilæum — men til Trods herfor har dog Provinserne været om muligt endnu daarligere stillede. Her er vore faglige Organisationer jo betydeligt yngre, og heldigvis er det jo snart Børnelærdom, at den faglige Organisation er første Betingelse for overhovedet at faa Indflydelse paa og Medbestemmelsesret over de Forhold, under hvilke vi afhænde vor eneste Vare, vor Arbejdskraft.

Aar for Aar men ogsaa kun Skridt for Skridt er det lykkedes at naa saa vidt at Arbejdsdagen nu endelig overalt er indskrænket til 10 Timer, medens der samtidig er fastsat en bestemt Timeløn, som Mestrene i Henhold til underskrevne Regulativer er forpligtede at overholde Allerede dette, at der overhovedet er et Regulativ, som skal overholdes, maa jo betragtes for et betydeligt Fremskridt i Sammenligning med „den gode gamle Tid“, da Arbejdskøberen dikterede Arbejderen Prisen paa dennes Arbejdskraft.

Ikke uden Modstand fra Arbejdskøbernes Side er dette vort Reformarbejde forløbet. Selv den aller ubetydeligste Forhøjelse af Lønnen, den være saa vel motiveret den være vil, er kun naaet gennem omstændelige Forhandlinger i heldigste Tilfælde, men kun altfor ofte efter at man har maattet gribe til Strejken. Ret ubegribeligt er det forøvrigt, at Arbejdskøberen, denne Mellemhandler mellem Kapitalen og Arbejdet, ikke snart har lært at se nøgtern paa sin Stilling, men endnu meget ofte forveksler sig selv med Kapitalisten. Thi kun denne Illusion maa det være, der lader disse Godtfolk optræde som man nu og da bliver Vidne til. Hvad var vel mere naturligt, end om Arbejderne kunde regne med Imødekommenhed overfor saa beskedne Krav til eget Menneskeværd, som et Tillæg af nogle faa Øre til en Timeløn af fra 30–40 Øre forudsætter, saa meget mere som Arbejdskøberens Fortjeneste ikke af denne Grund bliver ringere.

Forhandlingerne i indeværende Foraar om ny Regulativer i en Del af vore Afdelinger har saaledes frembudt adskillige interessante Momenter der træffende illustrerer den Misopfattelse om egen Stilling, som endnu klæber ved adskillige af d'Hrr. Arbejdskøbere i vort Fag, medens det i Sandhedens Interesse skal siges, at der dog her og der ogsaa er fremkommet Tegn der tyder paa en bedre Forstaaelse af den virkelige Situation. Vi skal nedenfor kort give et Referat af Forhandlingerne og deres Resultat.

Nakskov. Som meddelt i forrige Nr. tilkaldtes Sekretæren til et Møde den 11. Marts, der afholdtes af det nedsatte Fællesudvalg. Ikke saaledes, at det var Fællesudvalget der havde indbudt Sekretæren. Mestrene i dette var blot saa naadige at erklære, intet at have imod at denne overværede Mødet. Forøvrigt forløb Mødet ret kuriøst og betegnende for vore Udtalelser ovenfor. Kort og godt blev der spurgt om Fagforeningen vilde acceptere et af Mestrene ved et tidligere Møde afgivet Tilbud om 33 i Stedet for 35 Øre, og da Afdelingens Formand hertil svarede, at de i vort fremsatte Regulativ anførte Lønsatser vare for lave til at kunde nedsættes, erklæredes der fra Mestrenes Side, at man paa ingen Maade kunde gaa med til disse, men at man vilde tage Konsekvenserne og at der derfor ikke var mere at tale om, hvorfor Mødet hævedes efter at have varet akkurat nogle faa Minutter. Først i det Øjeblik at man stod med Haanden paa Dørhaandtaget, faldt det en af d'Hrr. Mestre ind at henvende sig til Sekretæren med en Udtalelse om at det jo var et kedeligt Resultat, hvortil denne svarede: at skøndt han ingenlunde var forvænt, havde dog Mestrenes Hast med at hæve Mødet uudret ham noget, og skøndt vort Regulativ ikke frembød noget stort Grundlag at sjakre paa, havde det sikkert nok været værdt at ofre Situationen i al Fald nogen Diskussion.

Efter dette „Møde“ samledes Afdelingens Medlemmer med Sekretæren og blev Resultatet her, at Arbejdet straks burde nedlægges, da intet talte for, at udsætte dette til 1. April og i den mellemliggende Tid hjælpe Mestrene til at arrangere sig med Kunderne om eventuel Udsættelse af Arbejdet. — Dette Skridt blev selvfølgelig optaget meget unaadigt af Mestrene, som straks leverede Offenligheden en „Redegørelse,“ hvori Ærgrelsen over, at Svenden „uden videre“ standsede Arbejdet noksom kom frem Efter et Par Dages Forløb kneb et enkelt Medlem P Hansen imidlertid ud paa følgende Maade: Han købte sig et Borgerskab — ikke for at benytte dette til at paatage sig det Arbejde, som Mestrene paa Grund af Strejken ikke kunde overkomme, — men for som „Mester“ at kunde optage sin afbrudte Virksomhed som Svend hos sin hidtidige Mester, hvem han altsaa som „Kollega“ derved kom til at vise et smukt Eksempel paa Solidaritetsfølelse. En i og for sig latterlig Manøvre og dumt Forsøg paa at faa os til at „sluge Kamelen.“

Da Strejken imidlertid efter en 3 Ugers Forløb ikke frembød flere af disse Fremtoninger, og ingen Skruebrækker udefra meldte sig, kom Mestrene endelig i Tanke om, at det muligvis ikke vilde være for tidligt at søge den bilagt, da en Fortsættelse sikkert kun vilde medføre forhøjede Fordringer fra Svendenes Side, som Ækvivalent for det Tab der jo altid er en Følge af Strejker. Efter Indbydelse af Mestrene afholdtes derefter et Møde, hvor Regulativet, uden Ændring af Lønsatserne, men med Bestemmelse om Gensidighedsforhold under hvilket Strejkeudgift som Følge af dette vil være at udrede af de respektive Organisationer med Halvdelen hver — underskreves af samtlige Mestre. Strejken sluttede altsaa med afgjort Sejr for os. Efter dette Resultat har P Hansen indgivet Ansøgning om atter at blive optaget i Fagforeningen, idet han indrømmer sin forkastelige Optræden mod denne. Paa Grund af foreliggende Omstændigheder har Hovedbestyrelsen, hvis Sanktion er søgt, anbefalet at bevilge Ansøgningen mod at P. H. erlægger en Bøde af 25 Kr. til Afdelingens Kasse. Endeligt Resultat i dette Spørgsmaal er endnu ikke tilstillet Hovedbestyrelsen.

Nykøbing. Lidt mere fornuftigt har Mestrene

her sét paa Tingene. Samtidigt med Nakskov og ligelydende Regulativ, var her tilstillet Mestrene, der ganske vist Tradiationen tro helst vilde have det nedsat, om det saa blot blev med 1 Øre pr Time, men som dog efter nogen Forhandling underskrev uden Ændring af andet end Bestemmelsen om Regulativets Varighed, der ansattes til Opsigelse første Gang efter 3 Aars Forløb, i Stedet for som oprindelig affattet, til hvert Aars 1. April.

Maribo. For saa vidt muligt samtidigt at gennemføre ensartede Regulativer i Afdelingerne paa Lolland-Falster blev der allerede i Decbr. f. A. fremsat et saadant for Mestrene i Maribo. Disse ere imidlertid saa „heldigt stillede", at en Del Svende endnu ikke ere naaede saa vidt, at de kan begribe Organisationens Betydning, og som Følge heraf staa udenfor Afdelingen, uforstaaende som Koen der gloede paa den rødmalede Port. At Mestrene benytte sig heraf kan ellers et Barn begribe, medens vi under disse Omstændigheder antageligt maa afvente det Tidspunkt, da Gaaden endelig vil blive løst for disse indifferente Kolleger, saa at de finde deres rette Plads blandt vore Rækker for Varetagelsen af fælles Interesser.

Kjøge. Efter Forhandling med Mestrene, for hvem et bestemt Lønregulativ stod som en absolut ublu Fordring fra Svendenes Side, er det dog lykkedes at faa selve Tanken realiseret, idet Mestrene har underskrevet et saadant, efter at vor Afdeling var gaaet med til at Timelønnen fastsattes til 33 i Stedet for 35 Øre som oprindelig var fremsat Sagtens vilde jo denne Fordring om 35 Øre kunde være trumfet igennem, om ikke ad anden Vej saa ved Arbejdsnedlæggelse. Imidlertid har Afdelingen foretrukket ikke at lade det komme hertil, og sikkert opnaas det uden Strejke, naar man næste Gang bliver nødsaget til at gentage Forsøget paa at naa en nogenlunde rimelig Løn, hvad 33 Øre jo næppe tør siges at være, medens det selvfølgelig dog har været et Fremskridt sammenlignet med de hidtidige Forhold, hvor der overhovedet ikke fandtes et underskrevet Regulativ.

Nyborg. Ved Forhandling med Mestrene er der opnaaet Overenskomst om et Lønregulativ gældende for 3 Aar. Timelønnen er i dette fastsat til 33 Øre i det første og 36 Øre for de to sidste Aar. I Betragtning af, at det ogsaa her er første Gang et Lønregulativ skulde fastsættes, har man fundet det formaalstjenligt at nøjes med det Fremskridt, som Regulativet giver trods de kun lave Lønsatser, som her ere opnaaede.

Odense. Et Fællesudvalg har her været nedsat for at hidføre et nyt Lønregulativ, om hvilket det ogsaa efter en Del Forhandling var lykkedes at opnaa Enighed i Fællesudvalget. Medens vor Afdeling godkendte dette Arbejde som værende, at foretrække for en eventuel Konflikt ved at fasthold fuldt ud de Punkter som vare opstillede fra Svendenes Side oprindelig, blev Fællesudvalgets Indstilling forkastet i Mesterforeningen. Dog blev det vedtaget af denne, at lade Formanden for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre, Hr. Malermester Stegemann i Forbindelse med Malerforbundets Sekretær udarbejde et Regulativ for hvilket begge Parter da skulde bøje sig. Dette Forslag blev accepteret af vor Afdeling under den Betingelse at Sagen skulde afgøres til 3. April.

Henholdsvis 2. og 3. April vare da Mesterforeningen naaet saa vidt, at den havde faaet den behørige Anmodning tilstillet ovennævnte Formand og Sekretær som begge yderst beredvillig t oge fat paa Arbejdet, ikke for at faa det færdigt til 3. April, hvad jo var umuliggjort, men dog i de allerførste Dage derefter. Ved øjeblikkelig at varsko Afdelingen pr. Telegram undgikkes det at faa Arbejdet standset Mandag den 5. April, hvad jo ellers maatte være blevet Følgen af, at Regulativet ikke var i Orden den 3. April saaledes som Afdelingen havde betinget sig, da den gik med til Mestrenes Forslag om at overlade Afgørelsen til oftnævnte. Som man ser er det med en vis Nonchalence, at der kan tages paa den Slags Sager fra Mestrenes Side.

Svendenes oprindelige Fordringer vare: Fuld ugentlig Udbetaling. 40 Øre i Timeløn, 50 og 80 Øre pr. Time for henholdsvis Over- og Søndagsarbejde og Nat- og Festdagsarbejde, endvidere ønskedes det at opnaa Forsikring mod Ulykkestilfælde, medens man vilde være tilbøjelige til at indgaa paa Gensidighedsforhold til Mesterforeningen. Af disse Punkter vilde Mestrene gaa med til alle med Undtagelse af de 40 Øre. Paa dette Punkt fandt de, at det vilde være passende at fastsætte 35 Øre i Aar og 36 Øre for næste Aar. Fællesudvalget enedes om at gaa med til samtlige fra Svendene opstillede Punkter med den Ændring, at der istedetfor 40 Øre bestemtes en Timeløn af 37 Øre med 1 Øres Tillæg for hvert Aar indtil de 40 Øre vare naaet.

Ved den af Fællesforeningens Formand og Forbundets Sekretær foretagne endelige Affattelse, kom Regulativet til at se saaledes ud: Timelønnen herholdsvis 37, 38 og 39 Øre for Aarene 1897, 98 og 99, derefter 40 Øre til 1. April 1902, til hvilket Tidspunkt Regulativet første Gang kan opsiges. For Over- og Søndagsarbejde et Tillæg af 50 pCt. og for Nat- og Festdagsarbejde et Tillæg af 100 pCt. Den ugentlige Udbetaling om Fredagen og med fuld Udbetaling af den fastsatte Timeløn, hvad ogsaa gælder under eventuel Udførelse af Akkordarbejde, som iøvrigt skal betales efter den til enhver Tid i København gældende Prisliste. Fratrædelse fra Arbejdet kræver gensidig 2 Dages Opsigelsesfrist, for hvis eventuelle Overtrædelse, Mesteren bøder 2 Dages Løn og Svenden taber Krav paa sit eventuelle Overskud Mestrene skal forsikre Svendene mod Ulykkestilfælde, uden Udgift for disse. Svendene maa ikke paatage sig Arbejdet for egen Regning, saalænge de staa i Arbejde hos nogen Mester. — For saa vidt Gensidighedsforholdene accepteres af Mesterforeningen, bliver det paa Betingelse af, at denne udreder Halvdelen af den Understøttelse, der kan blive Følge af eventuel Arbejdsstandsning ved dette Forhold. —

Regulativet blev modtaget med særdeles Tilfredshed fra Svendenes Side og har Mestrene da ogsaa sluttet sig til Punktet om Gensidighed, saaledes at det i sin Helhed er vedtaget og dermed Fred i Hovedsagen er opnaaet for de første 5 Aar.

Vejle. Hele Vinteren er gaaet hen uden at Mesterforeningen har kunnet overkomme at besvare Henvendelsen fra Svendenes Side i Anledning af, at disse ønskede et nyt Regulativ ved det gamles Udløb den 1. April. Ikke en Gang en høflig Henvendelse, som blev fremsat kort før 1. April blev besvaret og Følgen blev derfor at Arbejdet blev nedlagt den 1. April med Undtagelse af paa 3 Værksteder, hvis Indehavere foretrak at godkende de af Svenden fremsatte Fordringer. At der blev arbejdet hos disse 3 Mestre bragte Mesterforeningen i Harnisk, og begik den da en Skrivelse til Fagfor-

eningen, hvis Indhold baade er til at le og græde over. De kundgør nemlig heri, at hvis Fagforeningen ikke tager Initiativ til at standse Arbejdet paa de Værksteder, hvor der arbejdes, saa vil de paagældende Svende blive betragtede som Hædersmænd saavel overfor Mesterforeningen som overfor Centralforeningen i Jylland og Foreningen af Danmarks Malermestre. — Ikke sandt, en kostelig Trusel, der bliver speciel komisk derved, at der, medens disse Linjer skrives, indløber Meddelelse om, at Strejken er endt, idet Mestrene har underskrevet de 35 Øre, medens der paa et Par mindre væsentlige Punkter er gjort smaa Indrømmelser fra Svendenes Side.

Silkeborg. I denne nyoprettede Afdeling er det efter nogle faa Dages Strejke lykkedes at opnaa en Forbedring af de hidtilværende Arbejds- og Lønforhold, idet man er enedes om at lade et Regulativ med 35 Øre som Hovedpunkt træde i Kraft fra 1. Juli. Af Hensyn til, at Foreningen jo er ganske ny, har man været tilfreds ved at blive staaende ved dette Resultat, som i Virkeligheden betyder et ikke ringe Fremskridt.

Aalborg. Forhastet desværre bragte vi i forrige Nr. af dette Blad en Meddelelse om, at Forhandlingerne med Mestrene havde ført til Overenskomst om det fremtidige Lønregulativ gældende for 2 Aar. Meddelelsen var bygget paa, at der i Fællesudvalget var Enighed, og at dettes Arbejde var godkendt af saavel Fagforeningen som Mesterforeningen. Tilbage stod blot et endeligt Møde i Fællesudvalget for at underskrive Overenskomsten. Utænkeligt var det jo, at der her skulde kunne indtræffe noget, som kunde forandre Situationen. Ikke destomindre blev det Tilfældet Mestrene kom her i Tanker om, at der var et „Par smaa Punkter" som de i Grunden blot havde forglemt at faa med paa Regulativet. Disse Punkter vare: „Tobaksrygning forbydes i Arbejdstiden" og „Arbejdspladsen maa ikke forlades i Frokosttiden". Disse „smaa Punkter" manglede Svendene imidlertid Mandat til at godkende og toge derfor det Forbehold ved deres Underskrift, at denne var afhængig af at Punkterne blev godkendt af Fagforeningen. Dette blev de imidlertid ikke. Grundigt blev de udstemte. Forbundets Sekretær tilkaldtes og i et Møde med Fællesudvalget søgte han at gøre Mestrene begribeligt, at der jo paa ingen Maade kunde være Tale om at faa den Slags Tvangsbestemmelser indførte i vort Fag. Aldeles renonce for en blot nogenlunde anstændig Motivering af, hvorfor Mestrene vilde have disse Bestemmelser fastsat, hævdede disse at Punkterne jo vare gældende, idet de vare underskrevne. At der var taget Forbehold ved Underskriften benægtedes rent ud, og med en Stædighed der var en bedre Sag værdig fastholdt Mestrene, ikke paa nogen Maade at fratalde de to Punkter.

Følgen heraf er blevet den Strejke, der nu er gaaende i Aalborg, den største vi nogensinde har haft, idet den omfatter ca. 80 Mand som den 1. April nedlagde Arbejdet. Et Forsøg fra Grundejerforeningen paa, at mægle i Striden er afvist af Mestrene, som nu faar at se sig om efter Svende, naar de lidt før eller senere skulde være kommet saa meget til Fornuft, at de kan indse deres latterlige Standpunkt, ad hvilket selv deres egne Kolleger smile. Det er jo nemlig en Selvfølge, at hvis Konflikten, som nu har varet 14 Dage, ikke snart slutter, ja saa vil simpelthen de tre Fjerdedele af Byens Malersvende forlade denne, og det turde da være, at de ikke saa let vil komme tilbage i det Øjeblik, der fløjtes. En god Begyndelse er i saa Henseende allerede gjort.

Arbejderfest.

Undertegnede Repræsentanter for de under Fællesorganisationen indordnede Fag og Arbejderforeninger, indbyder herved ærede Fag- og Partifæller i Syd- og Vestjylland til at deltade i den store Arbejderfest, der afholdes i Varde, Søndag den 20. Juni d. A.

I Forbindelse med Festen vil der blive foranstaltet Fagmøder, hvorom Program senere skal fremkomme.

Varde, April 1897.

Skomager J. Schou, Formand. Typograf S. Eckhardt, Kasserer.

Murer C. Pedersen, Sekretær.

Arbm. J. P. Justesen. Murer L. Sørensen.
Børstenb. Pedersen. Skræder Christensen.
Smed Th. Jørgensen. Snedker Block.
Karethmager Gregor. Bødker Pahl.
Sadelm. C Pedersen. Bager Poulsen.
Tømrer Moes. Rebsl. Lykke.
Maler Jensen.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Yrsavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	J. Jørgensen, Jægergaarden.
Helsingør.	L. Willumsen, Klostergade 3, St.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	E. Lund, Torvet.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	Fr. Stougaard, Svendehjemmet.
Nakskov.	C. J. Andresen, Svingelvejen 14 A.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg.	Carl Sørensen, Møllebakken.
Odense.	Knud Ditlevsen, Ramsherred 6, St.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Bramminge.	Otto Ottosen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Torvet.
Varde.	N. Jensen. Nørregade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	N. P. Larsen, Lille Peterstræde 8.
Aalborg.	V. Meyer, Rantzausgade 3.
Randers.	Emil Petersen, Nordregrave 13.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Horsens	Marius E Jørgensen. Borgergade 49.
Vejle.	V. Larsen, Bleggaardsgade 10, 2. Sal.
Silkeborg.	Chr. P. Nielsen, Søndergade 15.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos J Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

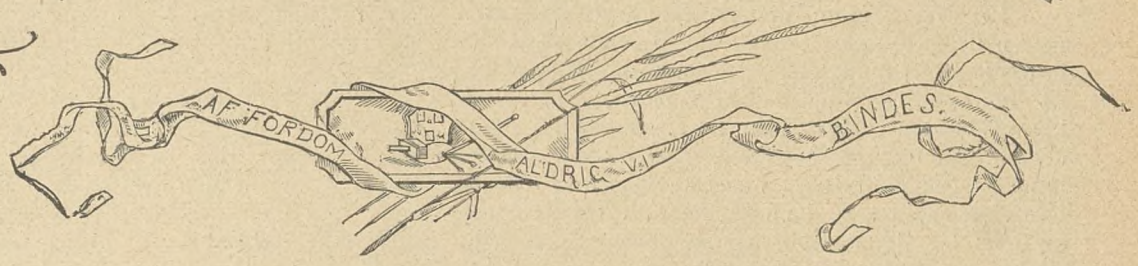

Maj. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Til Afdelingerne.

Det i Henhold til Lovenes § 3 paalignede ekstra Kontingent af 25 Øre ugentlig rækker over 6 Uger ialt, fra 1. April at regne, og andrager altsaa Kr. 1,50 pr. Medlem.

D'Hrr. Afdelingsformænd bedes drage Omsorg for, at ovennævnte Beløb bliver indbetalt til Forbundets Sekretær senest med Udgangen af indeværende Maaned.

Hovedbestyrelsen.

Et Misforhold.

Der findes i den københavnske Afdelings Love en Paragraf, som det efter min Formening vilde være rigtig at søge ændret, nemlig § 7. Efter denne Paragraf ere „bortrejste Medlemmer" kontingentfri for det Tidsrum, deres Bortrejse andrager. De anmelde blot Bortrejse paa ubestemt Tid, og for en Tid af indtil 2 Aar ligger deres Medlemsbog da, for atter at lade dem indtræde i deres gamle Nr. og Rettigheder. Et Forhold, som i og for sig kan se meget rigtigt ud, men som ikke desto mindre medfører, at der i mange Tilfælde begaas en Uret imod Foreningens stabile, her til Byen knyttede Medlemmer, idet disse kommer til at yde et højere Kontingent til Foreningen end hine. Ikke fordi jeg finder vort Kontingent for højt, tværtimod, men jeg synes, at vi alle burde yde lige meget, selv om nogle i arbejdsløse Perioder kunde søge andet Steds hen, og maaske saagar derved opnaa Arbejde, hvad mangen en af os er afskaaret fra af Hensyn til forskellige Omstændigheder.

Vi se jo hvert Foraar en betydelig Indvandring af Fagfæller her til Byen, dels fra vort eget Land og dels fra Udlandet. Hen ad Efteraaret en lignende Udvandring, idet man da søger hjem eller prøver sin Lykke andet Steds, for atter at komme igen næste Foraar. Under Opholdet her staar man som Medlem af Fagforeningen og betaler sit Kontingent, men ved Bortrejsen meldes denne, Bogen lades tilbage, og man er kontingentfri indtil man igen melder sin Ankomst. Hvor man i Mellemtiden har været henne, om man har betalt Kontingent til nogen Fagorganisation eller ej, spørges der ikke om; thi i Henhold til Lovene har man jo været kontingentfri og skylder ingen Forklaring i saa Henseende.

Dette er efter min Formening et Misforhold Thi hvorfor skal man være kontingentfri under Bortrejse. Den der ikke paa Grund af Omstændighederne kan rejse bort, maa jo betale sit Kontingent baade Sommer og Vinter uden Hensyn til, om han er arbejdsløs eller ej. Netop derfor er Kontingentet jo sat saa lavt for Vinteren, hvor kun de færreste undgaar Arbejdsløsheden. Er man derfor i Stand til at udrede sit Kontingent og skal man gøre det, naar man er bundet til et bestemt Sted hele Aaret, saa forekommer det mig ikke at noget kan tale for en Fritagelse for den, der ved Bortrejse er i Stand til at søge andet Steds hen, hvor der under alle Omstændigheder ikke venter ham noget værre end den Arbejdsløshed han vilde undgaa, men hvor der maaske endog aabner sig Mulighed for Beskæftigelse til ham.

Jeg har ved disse Par Linier tilsigtet, at det ovennævnte Forhold vilde blive overvejet, saaledes at der ved eventuelt Forslag om en Ændring heraf, maatte tilvejebringes mere Retfærdighed paa det paagældende Omraade

E. H. 1322.

* * *

Den ærede Indsender har sikkert nok Ret i sit Syn paa denne Sag. Thi selv om det Tab af Kontingent der her kan være Tale om, siden Malerforbundets Oprettelse, er blevet betydelig forringet, idet en stor Del Bortrejste under deres Bortrejse fra den ene Afdeling betale deres Kontingent til en anden Afdeling — saa fører „Bortrejsen" jo en Masse Medlemmer, dels til Steder hvor der ingen Afdeling findes og dels til Steder, hvor det kan lade sig gøre at glemme den Pligt, man har til at støtte den faglige Organisation, selv om den ikke er direkte Led af den Organisation, hvor man anmeldte sin Bortrejse.

Som Følge heraf kan det ikke nægtes, at det vilde være mere korrekt om der i Stedet for, at lade den Bortrejste være kontingentfri, fandtes en Bestemmelse, der ved hans Tilbagekomst krævede Kontingent af ham for den Tid, han havde været

borte og eventuelt manglede Bevis for at have ydet sit Bidrag til nogen anden Fagorganisation.

Red.

Foraarstanker.

3 Foreninger indenfor Malerfaget.

Foraaret er inde; Vinterens knugende Mare atter for en Tid afrystet. Sommeren staar for Døren, og med den holder de lyse og glade Forhaabninger igen sit Indtog i de tusinde Arbejderhjem. Tanken ledes uvilkaarlig hen paa Ting, der tildels ligger udenfor det daglige Madstræv, dette i den arbejdsløse Tid saa pinende og nagende Stræv for Tilvejebringelsen af det aller nødvendigste til Opretholdelse af Livet for sig og sine, der kan have en saa sløvende og lammende Indflydelse paa selv de intelligenteste Naturer, at der ikke bliver Rum for nogen Tanke udover dette. Jeg vil derfor benytte mig af denne lysere Stemning til at henlede mine Kollegers Opmærksomhed paa nogle Forhold, som jeg formener ikke for ofte kan fremdrages, men tværtimod har Krav paa den største Interesse blandt vort Fags Udøvere, saavel Gamle som Unge.

Jeg skal begynde med

Malerforeningen.

Jeg ansér det for en Selvfølge, at i hvert Fald den overvejende Del af mine Kolleger, der har sat Foden under eget Bord, samtidig med dette Skridt ogsaa har iagttaget den ganske naturlige Pligt at sikre sig og Familie mod den Ruin, som Sygdom og Dødsfald kan medføre for ubemidlede Hjem, og jeg skal derfor ikke spilde Ord paa Agitation overfor dem i den Retning. Derimod er der overordentlig mange iblandt de yngre og yngste ugifte Kolleger, overfor hvem et Par Ord i denne Anledning vilde være vel anbragte, og muligt kunde have en gavnlig Indflydelse.

Tænk alvorlig over, Du unge Kollega, som just lige har overskredet Livets Dørtærskel, at ogsaa for Dig kan det være af aller største Vigtighed at have sikret sig imod Sygdommens pekuniære Følger. Sygdom og Død spørger ikke om Alder, men er som bekendt hver Mands Herre.

Jeg skal med faa Ord henlede Opmærksomheden paa, hvorledes Sygdom kan faa ret alvorlige Følger ogsaa for den unge Arbejder, der endnu kun har sig selv at sørge for, og derfor maaske ikke har Tanke for dette Forhold. For Eksempel hvis man staar uden Midler til at afholde den med et længere Hospitalsophold forbundne Udgift, hvad man dristig tør paastaa, at det store Flertal af unge Mennesker ikke er i Stand til, da indtræder dette, at man enten maa falde sine Forældre til Byrde, og disse har dog alt i Fortiden haft Besvær nok med at klare for os i vor Barndom og Læretid, saa dem skulde man sidst af alle yderligere belaste, eller ogsaa, hvis man ingen Forældre har, blive nødt til at søge Kommunens Hjælp. I saa Fald vil det senere komme til at svie til En selv. Følgerne vil ikke udeblive, hvad man nok skal erfare ved Erhvervelse af borgerlige og politiske Rettigheder, Indgaaelse af Ægteskab o. l. Derfor, endnu en Gang! Tænk alvorlig over dette, og vær ikke saa sangvinsk at mene, at det altid er tidsnok at tænke paa det senere, muligvis det da kunde være temmelig sent, og er man saa heldig alligevel — selv om man betaler til sin Sygekasse —, at undgaa Sygdom, vil man dog finde, at disse Penge er vel anvendte, idet de i saa Tilfælde kommer uheldigere stillede Kolleger til Gode.

I Forbindelse med foranførte skal jeg endvidere paapege det Forhold, som gør sig gældende med Hensyn til en meget stor Del af de Kolleger, der allerede er indtraadte i en Sygekasse, nemlig dette: at de staar i Sygekasser udenfor vort Fag, hvad der forekommer mig unaturligt, saameget mere, som Malernes Sygekasse staar fuldt paa Højde med en hvilken som helst anden, og der er dog det Fortrin ved en faglig Sygekasse, at hvis man ikke selv kommer til at nyde noget af den, da at det, man har ydet, kommer Ens egne Kolleger tilgode, fremfor ellers til fuldstændig Fremmede Mit Raad er derfor: Lad Eder overføre til vor egen Sygekasse; det e jo ikke forbundet med nogen Udgift, og vil være til Gavn og Glæde for os selv og vore Kolleger. Kassereren bor Frederiksborggade 37, 4. o. Grd., hvor Indmeldelser modtages.

Malernes Understøttelsesfond

er en af den Slags Institutioner, der har Krav paa at blive kendt og støttet i langt videre Omfang end Tilfældet er; det er en af de Foreninger, hvor Broderskabsfølelsen har afsat sine skønneste Frugter, den har virket til Gavn for gamle trængende Fagfæller i en Række af Aar (stiftet 1854) dels ved at yde kontante Understøttelser, dels ved Bortgivelse af Friboliger i Fondets Ejendom. Fondets Ydelser i den Tid det har bestaaet repræsenterer op imod et halvthundredetusinde Kroner, et ret antageligt Beløb, naar henses til den ringe Tilslutning nævnte Institution hidtil har været i Stand til at skabe sig. At den ikke har formaaet at gøre sig saa populær, som det som Regel er Tilfældet med de af Arbejderne selv ledede Foreninger af samme Art, maa ganske naturligt søges i den Omstændighed, at Fondets Ledelse hidtil har stillet sig ret afvisende overfor de af Fagets Udøvere, der havde et mindre konservativt Syn paa Livets Forhold i al Almindelighed. De sidste Aar har imidlertid ændret dette Forhold noget, idet Fondet har haft en ikke ringe Tilslutning af yngre Medlemmer, hvad der atter har medført, at Ledelsen er lagt i Hænderne paa en Mand, der paa Grund af, at han endnu er i den Alder hvor man er i Stand til, — tiltrods for modsatte Anskuelser i andre Retninger, — at bevare et vist aandeligt Frisind, som ikke er uimodtageligt for Hensyn, der lader andre Anskuelser end de hidtil gældende, komme tilorde. Ønskende, at den voksende Tilslutning maa vedblive at have den ovenfor berørte Virkning, kan jeg ikke undlade at opfordre mine Kolleger til ved virksom Agitation, at skaffe Fondet den Popularitet, det hidtil har savnet, men i allerhøjeste Grad fortjener at opnaa, ligesom vi derved naar at gavne os selv, og et langt større Antal end hidtil af vore gamle Kolleger, vel vidende, at vi ikke derved er i Stand til at løse en Opgave, der før eller senere maa blive en Samfundssag, men benytte dette Palliativmiddel til yderligere at konstatere Samfundets Pligtforglemmelse.

Kontingentet er ret overkommeligt, nemlig 4 Kr. aarligt, som opkræves i Sommermaanederne.

Indmeldelser modtages af d'Hr. Formænd: N. P. Rasmussen, Nørregade 18 og Victor Hansen, samme Gade 34, ligesom ogsaa Fagforeningens Formand giver de fornødne Oplysninger.

Efter at have omtalt disse mere alvorlige Opgaver for vore Foraarsbetragtninger, skal jeg sidst, men ikke mindst henlede Opmærksomheden paa

Malersvendesangforeningen af 1878.

Nævnte Forening har i indeværende Aar bestaaet i 19 Aar, og i det forløbne Tidsrum gennemgaaet forskellige Faser med Hensyn til større eller mindre Levedygtighed, og har kun ved forskellige trofaste Kollegers store Offervillighed været i Stand til i de vanskelige Perioder, at bevare sin Eksistens. Foreningens Børnesygdomme er jo imidlertid alt for en Aarrække siden heldigt overstaaede, og den staar nu i pekuniær Henseende ret godt funderet. Jeg skal ikke her komme ind paa en kronologisk Fremstilling af disse, mere eller mindre vanskelige Perioder, og de Mænd man af mange Grunde kunde fristes til paa den Maade, at forevige; men en Ting kan jeg ikke undlade at fremhæve, og det er dette: at samme Forening, da den kun havde en Levetid af tre Aar at skue tilbage paa, paa dette Tidspunkt ikke desmindre, — tiltrods for Kampen for sin egen Tilværelse, — dog var saa vidt fremskreden, at den var i Stand til at tage Initiativet til Dannelsen af vor nuværende Fagorganisation, og dette Punkt synes mig at overstraale alt andet, hvad man kunde have at sige om, hvad den af stort og smaat har udrettet. Jeg formener derfor, at der her var en Anledning for Malerne i Almindelighed til at betale en gammel Gæld, ved at støtte Sangforeningen med talrig Tilslutning, saavel af Sangens Dyrkere som dens Venner. Malerne har jo fra „Arilds Tid" haft Ord for særlig at dyrke Apollo, og det er jo ogsaa et ubestrideligt Faktum, at vort Fag i særlig Grad tæller mange udmærkede Sangkræfter, og det var derfor ret naturligt om disse kunde overvinde sig selv og yde sit Fags Sangforening sin Støtte; jo større Medlemsantallet af Sangere er, desto lettere at vrage og forøge sit Repertoire, og derved blive i Stand til at yde det bedst mulige paa Sangens Omraade. Det er som berørt mere med Hensyn til Sangkræfter, at Foreningen trænger til Støtte end i økonomisk Henseende; denne Side af Foreningens Tarv er der al mulig Grund til at haabe, at den nuværende dygtige og energiske Bestyrelse, — og ikke mindst dennes Formand (vel den bedste, den til Dato har betroet dette Hverv) vil være i Stand til yderligere at udvikle.

Naar man ret betænker, hvilken løftende og opdragende Indflydelse Sangen udøver efter det daglig Slid og Slæb for Udkommet, kan man vanskelig finde Udtryk varme nok til Anbefaling af Støtte for de Foreninger, der har sat sig den Opgave, at lade sine Medmennesker tilflyde Resultatet af sine Anstrængelser paa dette Omraade.

Indmeldelser modtages hver Tirsdag Aften ved Sangøvelserne i Skindergade 9, 1. Sal.

Idet jeg hermed skal slutte mine Reflektioner angaaende disse Punkter, anmoder jeg som fleraarigt Medlem af disse Foreninger Dem Hr. Redaktør om Plads for disse Linier, og tegner med Tak for Optagelsen.

Deres særdeles forbundne
CIV.

Strejken i Aalborg afsluttet.

Som meddelt i forr. Nr. af nærværende Blad, nedlagdes Arbejdet i Aalborg den 1. April af samtlige Medlemmer, ialt 82 Mand. Grunden var som nævnt den, at Mesterudvalgsmedlemmerne i det sidste Fællesudvalgsmøde kom i Tanker om, efter at man iøvrigt var blevet enige om et Regulativ for 2 Aar, at der var „glemt" et Par „Smaapunkter", som nødvendigvis maatte føres paa. Disse bestod i de ret drakoniske Bestemmelser, at Arbejdspladsen ikke maatte forlades i Frokosttiden og i at Tobaksrygning skulde være forbudt i Arbejdstiden. Ret naturligt vakte disse „Smaapunkter" store Betænkeligheder hos Svendene i Udvalget, der intet Mandat havde til at underskrive, hvad der ikke var Foreningens Medlemmer bekendt end sige forelagt til Behandling, og idet man iøvrigt underskev Regulativet var det med det Forbehold, at disse ny Punkter skulde forelægges Foreningen til Godkendelse eller Forkastelse. Det sidste blev Tilfældet og Resultatet meddeltes Mesterforeningen, der nu kort og godt erklærede, at den intet Hensyn kunde tage hertil, men holdt sig til Regulativet og Svendenes Underskrift, medens det rent ud benægtedes at der var taget noget Forbehold ved denne. Et Forsøg som Forbundets Sekretær gjorde ved før Konfliktens Udbrud at undgaa denne, blev frugtesløst, idet Mestrene paa det bestemteste fastholdt, at disse Punkter skulde blive staaende. Al Argumentation strandede paa en Stædighed, som vilde have været en gammel Vognmandshest værdig, men som her var rent ubegribelig. Ganske vist maatte d'Hr. Mestre indrømme, at disse Punkter ingensinde kunde blive af reel Betydning for dem, idet der var saa yderst ringe for ikke at sige slet ingen Sandsynlighed for at de overhovedet vilde blive overholdte, og gerne indrømmede d'Hr. at de i Grunden slet ikke heller havde tænkt sig at dette skulde være Tilfældet, idet Per jo nok kunde tillades at ryge en Pibe Tobak og spise sin Frokost hvor det passede ham — men det var dem dog en stor Tilfredsstillelse, at man i Henhold til Regulativet kunde vise sin Mesterværdighed ved at forbyde Poul det.

Mestrene rettede en faderlig Formaning til Svendene om at overveje Situationen og ikke gribe til Strejke, og da Sekretæren gjorde opmærksom paa, at denne var overvejet og at hans Nærværelse var et synligt Bevis paa at man intet hellere ønskede end at undgaa Konflikt, medens det dog var en afgjort Sag, at man for ingen Pris vilde bøje sig for disse i vort Fag heldigvis hidtil ukendte Tvangsbestemmelser, mødte en af d'Hr. Mestre i sin Enfoldighed frem med det gamle Sæbekældertif og gjorde opmærksom paa, at naar Svendene ikke godkendte de omstridte Punkter, saa kunde Mestrene jo tage deres Folk „udenfor Organisationen". Selvfølgelig anede den paagældende ikke, at dette Fif for længe siden er gaaet ud af Kurs, idet den Karakteristik der indeholdes i samme, af de udentor Organisationen staaende Kolleger som Folk, der kan bydes alt, for længe siden har drevet disse over i vore Rækker.

Som sagt, begge Parter fastholdt deres Stilling og Strejken udbrød. En meget stor Part af de Strejkende forlod straks Byen og flere fulgte efter, saaledes at der efter 5 Ugers Forløb kun var en Trediedel tilbage. Et Par Forsøg paa fra forskellig Side at hidføre en Afslutning, lykkedes ikke, og det

besluttedes da at gøre Mestrene opmærksom paa, at saafremt Tvistpunkterne fastholdtes, vilde der fra vor Side blive stillet Fordring om en yderligere Forhøjelse af Timelønnen for Genoptagelse af Arbejdet. Ved et Møde i Afdelingen den 5. Maj, hvor Sekretæren var tilstede, herskede der den ypperligste Stemning som vel nogensinde kan have været tilstede hos Arbejdere, for hvem en Strejke jo altid er et daglig økonomisk Tab, der ikke erstattes ved den Strejkeunderstøttelse, der bydes. Alle som En var man enige om at holde ud indtil Mestrene frafaldt Tvangsbestemmelserne, det maatte vente hermed saa længe det skulde være.

Da man jo imidlertid ikke fører Strejke for Strejkens Skyld, blev det meddelt Mesterforeningens Formand, at Forbundets Sekretær var til Stede, forsaavidt at han kunde finde Anledning til at benytte sig heraf. Dette blev gjort, idet der sammenkaldtes et Fællesudvalgsmøde til samme Aften. Ved dette lykkedes det, efter en meget lang Forhandling, at slippe ud over det døde Punkt, idet Mestrene frafaldt de to Punkter, der gav Anledning til Strejken, gav Afkald paa det hidtil bestaaende Gensidighedsforhold, og i Stedet for et Regulativ med 38 Øre i 2 Aar, gik med til et for 3 Aar, i hvilket Lønnen pr. Time fastsættes til henholdsvis 38, 39 og 40 Øre fra hvert Aars 1. April. For Udlærlinge det første halve Aar efter Læretiden henholdsvis 33, 34 og 35 Øre. Over- og Søndagsarbejde 45 Øre. Natarbejde 60 Øre. Landarbejde udover en halv Mil fra Byen betales med fuld Timeløn og fri Station for Gifte, medens Ugifte af Mesteren kun erholder Halvpart af Udgiften for Kost og Logi. Lønnen skal udbetales om Fredagen og før Kl. 7 Aften, i modsat Fald betales yderligere 1 Times Løn. Akkordarbejde maa ikke finde Sted. Regulativet kan opsiges med 3 Maaneders Varsel første Gang til 1. April 1900.

Som man sér en Afslutning, der er vor Organisation værdig, og et ærligt fortjent Nederlag for de Mestre, som i deres ubeskrivelige Kortsynethed lod det komme til Strejke paa et Par Punkter, der ikke havde anden Værdi for dem end at stive en forfængelig og grundig misforstaaet Mesterværdighed af. Forhaabentlig har Strejken da belært adskillige om denne Sandhed, og den har i saa Fald gjort nogen Nytte.

Fra Afdelingerne.

København. Onsdagen den 14. April afholdtes den halvaarlige ordinære Generalforsamling, hvor Beretning om Virksomheden blev afgivet af Formanden. Saavel denne som Regnskabet, der enstemmigt godkendtes, udviste god Fremgang. Til Formand genvalgtes med Akklamation Rudolf Poulsen I Stedet for E. Carlsen og Aug. Hardt, der ikke ønskede Genvalg, valgtes til Bestyrelsen Wilh. Nielsen og Chr. Andersen og genvalgtes C. W. Christensen og Chr. Hansen, sidstnævnte ved Lodtrækning med Jens Hansen. Til Revisor valgtes E. Carlsen.

Bestyrelsen har senere konstitueret sig med Wald. Rasmussen som Næstformand og Wilh. Nielsen som Sekretær.

Ved en ekstra Generalforsamling den 21. April vedtoges det at det nedsatte Fællesudvalg udarbejdede Forslag til Prisliste for Skibsarbejde, der fremtraadte som en betydelig Forbedring af det for et Aars Tid siden fremlagte Forslag, der var udarbejdet af et Fællesudvalg, hvis Svendemedlemmer den Gang som Følge af en fiks Ide af Mestrene, ikke maatte og ikke vare valgte af Fagforeningen, hvad der derimod var Tilfældet med det sidste Udvalg. Forslaget er ligeledes vedtaget af Malerlauget, og Prislisten er traadt i Kraft fra 1. Maj, dog saaledes, at Arbejde, der er paabegyndt før denne Dag, beregnes efter de hidtil gældende Priser.

Esbjerg. Afdelingen afholdt Generalforsamling den 2. April. Forhandlingsbogen oplæstes og det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Til Næstformand genvalgtes A. Petersen. I Stedet for C. Thomsen, der ønskede at fratræde som Kasserer, valgtes Th. H. Madsen. Til Supleant valgtes H. C. Andersen og til Revisor J. Henriksen og Chr. Larsen. Det vedtoges at tilskrive Hovedbestyrelsen, at Afdelingen vilde betragte det som en stor Ære, hvis Delegeretmødet i Novbr. maatte kunde henlægges til Esbjerg.

Afdelingens Stiftelsesfest afholdtes Lørdag den 3. April ved et animeret Festmaaltid med paafølgende Bal i Hotel Esbjerg. Ved Bordet udbragtes adskillige „Leve“ og blev der afsendt en Hilsen pr. Telegram til Malerforbundet.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark“.

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37. 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.“, H. P. Jensen, Yrsavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	J. Jørgensen, Jægergaarden.
Helsingør.	L. Willumsen, Lappen 30.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	E. Lund, Nyportstræde.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	M. Nielsen, Vestergade 265.
Nakskov.	C. J. Andresen, Svingelvejen 14 A.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	Carl Sørensen, Møllebakken.
Odense.	Knud Ditlevsen, Ramsherred 6, St.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	H. Hansen, Hospitalsgade 25.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Nygaardsvej 21.
Varde.	N. Jensen. Nørregade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	N. P. Larsen, St. Mathiasgade 62.
Aalborg.	V. Meyer, Rantzausgade 3.
Randers.	Emil Petersen, Nordregrave 13.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Horsens	Marius E. Jørgensen. Borgergade 49.
Vejle.	J. Johansen, Skovgade 33.
Silkeborg.	Chr. P. Nielsen, Søndergade 15.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos. J Henriksen, Rømersgade 22. København.

Fagtidende for Malere.

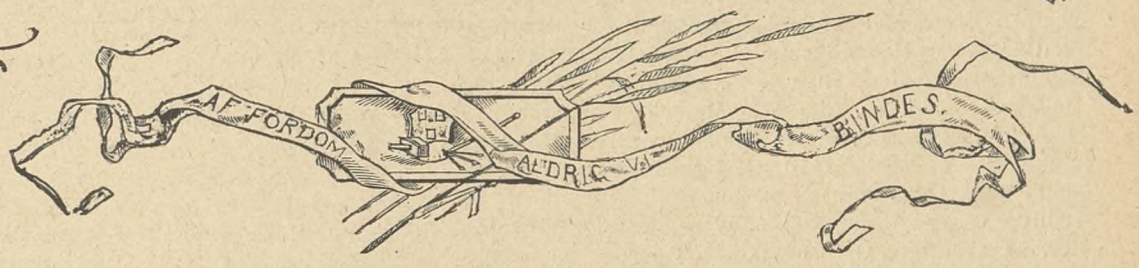

Juni. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Til Afdelingerne.

De Afdelinger, som eventuelt endnu ikke har indbetalt det paalignede Ekstra-Kontingent, erindres om hurtigst muligt at indhente det forsømte.

Hovedbestyrelsen.

Prislisten opsagt!

Under 3. Juni er der tilstillet Københavns Malerlaug følgende Skrivelse:

Til Bestyrelsen for Malerlauget:

Ved Nærværende tillader Malernes Fagf. sig i Henhold til Generalforsamlingsbeslutning, at opsige den nugældende Prisliste for Bygningsarbejde — fra 1. April n. A. at regne — og samtidig høfligst henstille til det ærede Malerlaug, at der i den Anledning nedsættes et Fællesudvalg til Udarbejdelsen af en ny og tidssvarende Prisliste.

Med Fremsendelsen af Ovenstaaende og under Forventning af den ærede Bestyrelses velvillige Tilslutning til Fagforeningens Henstilling, undlader jeg ikke at meddele, at der, for at lette det eventuelle Fællesudvalgs Arbejde, straks er taget fat paa, ved Nedsættelsen af et mindre Udvalg, at samle og udarbejde et Grundlag, som Udgangspunkt for den fra vor Side ønskede Forhandling.

Med særdeles Agtelse,

P. B. V.
Rudolf Poulsen,
Formand.

Det tør sikkert paa Forhaand anses for givet, at Malerlauget slutter sig til Henstillingen om Nedsættelsen af et Fællesudvalg til Udarbejdelsen af en ny Prisliste, saavist som Opsigelsen af den nugældende Prisliste ikke heller tør antages at komme bag paa Nogen. Utilfredsheden med den gamle Prisliste har længe været ret almindelig, selv indenfor Mestrenes Rækker, og selv om disse vel ikke allesammen finde den for lav i Forhold til de Krav, som Svendene efter deres Formening kan stille, saa lider den dog i al Fald af saa iøjnefaldende Skavanker, at ingen Mester kan have tvivlet om, at Opsigelsen vilde komme lidt før eller senere.

For vort Vedkommende er Utilfredsheden let forklarlig. Det overvejende Antal Poster og Priser er jo nu meget nær ved at kunne fejre 25-Aars Jubilæum. Tappert har de holdt Stand i det forløbne Tidsrum; naar undtages en 4 pCt.s Forringelse, i sin Tid som Følge af Møntforandringen, har de holdt sig godt. „Revisionen“ i 1887 magtede ikke at forandre synderligt i Prislistens Fysiognomi og Indhold, og Guderne skal da vide, at forsaavidt „Revisionen“ den Gang var en Forbedring af Prislisten i vor Favør, saa var det da i alt Fald ikke i saa høj Grad, „at det kunde gøre noget“.

Hermed skal dog ikke være sagt noget, som i fjærneste Grad kan forkleine de Mænd, der den Gang paa Fagforeningens Vegne deltog i „Revisionen“. Thi det er sagt ofte nok, og kan gentages her, at disse Mænd i Virkeligheden røgtede deres Hværv godt nok, og naar Resultatet af deres Arbejde blev som det blev og ikke bedre, saa var Skylden ikke deres, men de Kollegers, som paa det Tidspunkt holdt sig udenfor Organisationen, og derved svækkede det Rygstød, som denne naturligvis alle Dage skal være for den eller de, der handle paa dens Vegne. Nu er det heldigvis anderledes. En bedre Forstaaelse af, hvor nødvendigt det er at slutte sig sammen for Varetagelsen af fælles Intereser, sidder nu til Højbords blandt Malerne, ikke alene her i København, men ude over alt i Landet. Tilliden til at kunne opnaa en Forbedring af sine Levevilkaar, som Følge heraf, har vokset sig stærk, og fortrøstningsfuldt imødeser man nu Resultatet af kommende Forhandlinger om en ny Prisliste.

Heldigt vilde det være, om man ved Arbejdet for en ny Prisliste samtidig gik bort fra Alen og Tommer til Fordel for Metersystemet. Al Ting kunde tale herfor, saa meget mere som det dog er utroligt, at dette Systems Indførelse ved Lov kan lade vente længe paa sig. Tidelingssystemet letter ethvert Regnskab, det ligger i Sagens Natur, og man kom jo dog bort fra Daler, Mark og Skilling til Trods for at Indførelsen af Kroner og Øre havde sine Modstandere. Vi led den Gang et reelt Tab af 4 pCt. og ved Indførelsen af Metersystemet kan vi tabe et Par pCt., hvis vi ikke netop optager Systemet samtidig med Udarbejdelsen af en ny Prisliste. Forøvrigt er der jo ikke det aller fjærneste til Hinder for at benytte Metersystemet, fordi det ikke er slaaet fast ved Lov. Allerede nu benyttes det i mange Virksomheder.

Foruden Maal og Pris er der jo andre Ting,

som kommer ind under „Prislisten“ og forventelig vil alting blive taget i Betragtning ved denne Lejlighed, saaledes at man fra næste Foraar kan møde med en i videste Forstand ny og tidssvarende Prisliste.

Faneafsløring.

Afdelingen for Gentofte Lyngby og omliggende Sogne afslørede 2. Pinsedag sin Fane ved en Festlighed i Ordrup Hotel, hvor samtlige Medlemmer af Hovedbestyrelsen efter Indbydelse var kommet til Stede. Efter at Deltagerne vare budte Velkommen, og Socialisternes Marsch var afsungen, talte Afdelingens Formand, G. Matzen, for Fanen og mindede om den Tid, da Malerne der paa Stedet stode uden Organisation og som Følge deraf uden Indflydelse paa de Forhold, hvorunder der arbejdedes. I velvalgte Ord udviklede Taleren den store Betydning, der laa i at staa samlede og lægge Kræfterne sammen, for ved enig Optræden at tilvejebringe de bedst mulige Levevilkaar, og i hvor høj Grad den Kollega forbrød sig, som svigtede Kammeratskabspligten. Med Ønsket om, at det nye Samlingsmærke maatte bidrage sit til altid at minde om denne Pligt, saaledes at det maatte føles som en Æressag af enhver Kollega, altid at fylkes under dette, udbragte Taleren, under begejstrede Hurra og medens Sløret faldt, et Leve for den nye Fane. Denne, der er overordentlig nydelig udført af Carl Monrad, er af rødt Silketøj. I Midten er malet forskelligt Malerværktøj, omkranset af Bøgegrene. Foroven findes Afdelingens Navn og forneden Mottoet „Af Fordom aldrig vi bindes“ med forgyldt Inskription.

Efter at dernæst en Sang „Til Fanen“ af „g. m.“ var afsunget, takkede Forbundets Sekretær paa Hovedbestyrelsens Vegne for Indbydelsen og for den Energi, Afdelingen havde udfoldet i sin korte Levetid, og som den forhaabentlig altid vilde fortsætte og sluttede med et Leve for Afdelingen.

Derpaa taltes endnu af Hovedbestyrelsens Medlemmer Carl Olsen, Emil Claussen, Ernst Carlsen og C. Loldrup og udbragtes adskillige „Leve“, hvorefter man med Fanen i Spidsen, og medens et Orkester spillede Socialisternes Marsch, marscherede Salen rundt og endelig afsluttede med en lille Svingom, for derefter at drage til Lyngby, hvor der samme Dags Eftermiddag af Arbejderpartiet afholdtes Folkefest, og hvor den ny Fane ved sin Tilstedekomst paa Festpladsen indbragte Afdelingen et begejstret „Leve Malerne“, fra de der forsamlede Standsfæller.

Det er den ottende Afdelingsfane indenfor vort Forbund, og den paagældende Afdeling med sin energiske Ledelse har Ære af at have vist, hvad der kan udrettes paa saa kort Tid, som her, hvor knapt et Aar er hengaaet siden Afdelingens Oprettelse.

Prisliste-Revisionen.

Paa den ekstraordinære Generalforsamling Onsdag den 26. Maj valgtes et Udvalg til at revidere Prislisten eller rettere udarbejde en ny Prisliste, der efter Bestemmelsen skal træde i Kraft til 1. April n. A. Misfornøjelsen med den nugældende Prisliste er nu saa stærk og levende, at det vilde være uforsvarligt længere at arbejde under disse Forhold.

Den nye Prisliste vil i Lighed med de tidligere være baseret paa Akkordsystemet, og mangen Kollega, som er kommet paa det rene med, at dette System er uheldbringende og forkastelig, vil maaske mene, at Tiden nu maatte være kommen til at kaste dette System over Bord og erstatte det med en rimelig og retfærdig Timeløn. Ved Folkefesten den 5. Juni 1896 demonstrerede Malerne ved en Række Faner, hvis Inskriptioner fordømte Akkordsystemet og fordrede dette afskaffet. Det kunde derfor nu se ud, som om vi gjorde et Tilbageskridt og misbilligede vor tidligere Opfattelse. Dette er dog ingenlunde Tilfældet; vort Ideal er fremdeles „Akkordarbejdets Afskaffelse“, og naar vi i Øjeblikket vender vort Ideal Ryggen, da er det kun for desto sikrere at naa Maalet.

Et lille Eksempel vil oplyse dette: En Mand boende paa Frederiksberg skal foretage en Rejse til Roskilde. Han gaar til Frederiksberg Station og sér Toget bruse forbi sig; det holder ikke ved denne Station, og han naar ikke paa denne Maade sit Maal. Hvad gør han nu? Ja, er han en fornuftig Mand, saa vender han sit Maal Ryggen, tager til København og fjærner sig altsaa endnu mere fra Maalet, men kun tilsyneladende; thi der finder han snart et Tog, der fører ham til sit Bestemmelsessted. Dette Eksempel kan billedlig anvendes paa os. Hvis vi under de nuværende Forhold vilde fordre en rimelig Timeløn, da vilde Mestrene med Henblik paa den elendige Prisliste paavise, at det i mange Tilfælde vilde være umuligt at fortjene denne, og som en Følge deraf kunde Mestrene heller ikke betale en saadan Timeløn. Nej, vor eneste Udvej er at opnaa saadanne Akkordpriser, at vi kan opnaa en nogenlunde ordentlig Fortjeneste, dernæst at der garanteres os en Timeløn, som skal udbetales ved Akkordarbejde. Har vi opnaaet dette, da vil det ikke blive os saa vanskeligt at afskaffe Akkorden. — Altsaa, vi vender vort Maal Ryggen, men vi taber det desuagtet aldrig af Sigte.

Hvad det fremfor alt gælder om ved Udarbejdelsen af Prislisten er, at denne er baseret paa, at den alsidigt uddannede og almindelig praktiske Maler vil kunne opnaa en saadan Løn for sit Arbejde, at det er ham muligt at leve anstændigt deraf; thi, som en Taler bemærkede paa Generalforsamlingen, det har ikke megen Værdi for den almindelige Malersvend, at en Specialist i en enkelt Branche af Faget kan tjene en meget stor Løn, naar han selv ved Anspændelse af al sin Flid kun kan opnaa en meget tarvelig Fortjeneste. Vi maa derfor bort fra det System, hvorpaa den nugældende Prisliste er bygget, nemlig Specialistsystemet og ind paa et System, der giver Fagets Udøvere i sin Helhed det Vederlag den alsidigt uddannede og flittige med Rette kan gøre Fordring paa.

Vanskeligheden ved at faa en nogenlunde god og tidssvarende Prisliste vil næppe være saa overvældende, som maaske mange af vore Kolleger ere tilbøjelige til at tro, thi det er jo en bekendt Sag, at lige saa vel som mange ere besjælede af en Optimisme, der lade dem se alt i et rosenrødt Skær og som tror at det kun gælder om at fordre for at opnaa, lige saa vist er det, at der gives Kolleger, som i deres Pessimisme kun øjner Vanskelighederne, men ikke Hjælpemidlerne for vor Sags Gennemførelse. Hertil kan bemærkes: en Priskurant vil ligesom ethvert andet Lønregulativ og iøvrigt alle Arbejdsforhold altid vise sig at være et tro Billede af

sin Tid og af Organisationens Styrke, dette gælder i vort, som i alle andre Fag; er Arbejdernes Organisation mangelfuld og kraftløs, da vil Kapitalmagten og Mestrene have Overtaget, er Arbejdernes Organisation stærk og kraftig, da er der ikke noget at befrygte. Som Forholdene i vort Fag nu ere, idet vi alle staa fast organiserede, er der ingen Grund til at tvivle om et godt Resultat, og tidligere Tiders bittre Erfaringer har sikkert belært Malersvendene om, hvad der venter vort Fag, naar vi ikke selv holder paa vor Organisation og vaager over vore Interesser.

Et Argument imod nogensomhelst Lønforhøjelse er vi sikker paa at møde fra Mestrenes Side, nemlig at det er dem komplet umuligt at yde noget større Vederlag for Arbejdet, uden at de udsætter sig for at gaa helt til Grunde, ja nogle af d'Hrr. vil sikkert i deres Fortvivlelse ikke se anden Udvej end at opgive det Hele og tage Arbejde som Svende, idet Konkurrencekampen medfører, at det er dem umuligt at erholde større Priser hos deres Kunder og andet videre af samme Tønde. Disse Indvendinger kender vi; da for en Del Aar siden en Lønbevægelse gjorde sig gældende i Malerfaget, skrev Redaktør Fr. Hansen i „Avisen", at det vilde være en Ulykke baade for Mestre og Svende hvis Priserne paa Malerarbejdet blev forhøjede, thi saa vilde Husejerne aldeles ophøre med oliemalede Værelser og for Fremtiden lade Murerne stryge disse med Kalkfarve. Det vilde sikkert ogsaa være at trække en for stor Veksel paa Svendenes Godmodighed, at forlange at disse af Hensyn til Mestrenes ofte vilde Konkurrence, skulde forpligte sig til at vedblive til evige Tider at arbejde for en og samme Løn. Nej, vi maa fremad og kan ikke tage Hensyn til Mestrenes Flaaningssystem; kan d'Hrr. saa ikke bestaa i Konkurrencekampen, ja, saa maa de gaa under, en Del af dem kan sikkert undværes, uden at Faget eller Samfundet i sin Helhed lider noget Tab derved. Iøvrigt vil Mestrene i vort Fag vel lige saa godt som andre Fags Mestre nok vide, hvorledes de skal faa Erstatning for de forøgede Udgifter; det behøver vi vist ikke at nære Bekymring for.

Et er imidlertid sikkert, skal den nye Prislise blive et fuldtgyldigt Udtryk for de Anskuelser og Ønsker, der næres i vort Fag, da er det ikke nok at have valgt 5 Mand og dermed at have opfyldt sin Pligt og lade dette Udvalg sørge for Resten. Enhver Kollega, som har indset Manglerne ved den nugældende Prisliste og som i økonomisk Henseende har følt sig brøstholden derved, har en Pligt til at henvende sig skiftlig til Udvalget og fremføre sine Forslag, dog maa Navn og Adresse fuldstændig opgives, hvis Udvalget ønsker at indlede mundtlig Forhandling med vedkommende Medlem. Kun derved, at alle tage virksom Del i dette Arbejde kan Udvalget føle sig sikker paa at være i Overensstemmelse med sine Fagfæller den Dag, da den nye Prisliste foreligger færdig. Skriftlige Forslag bedes sendte til Udvalgets Sekretær, C. Loldrup, Nørrebrogade 156, B 4. Sal, hurtigst muligt, idet Udvalget alt har paabegyndt sit Arbejde. Derfor, Kolleger! Haand paa Værket; gør enhver sin Pligt vil vi til 1. April n. A. begynde at arbejde efter en ny og bedre Prisliste.

79.

Lukket ude.

Som det vil være bekendt har de forenede Fabrikanter i Jærnindustrien etableret Lock-out overfor samtlige deres Arbejdere, eller et Antal af henimod 3000 Arbejdere. Ingen organiseret Arbejder er paa dette Tidspunkt uvidende om denne Begivenhed, som efter vore smaa Forhold har vakt almindelig Opmærksomhed hele Landet over, ogsaa i vide Kredse udenfor Arbejdernes Rækker.

Og sandelig er det da ogsaa en Begivenhed af Rang. Allerede i 1885 blev der i dette Fag her i København foretaget et lignende Skridt med det Formaal, at tilintetgøre Smede- og Maskinarbejdernes Organisation. Det lykkedes ikke den Gang, og i det forløbne Tidsrum har Arbejdskøberne samlet Kræfter for at gentage Forsøget, alt medens de hvert Øjeblik har truet med Lock-out overfor selv det mindste Forsøg paa fra Arbejdernes Side at opnaa en Forbedring af de rent ud skandaløse Forhold, hvorunder der arbejdes i en Mængde Fabriker.

Man har formelig kunnet se hvorledes det har kriblet de overmodige Fabrikanter i Fingrene for at faa Lejlighed til at møde op med deres Trusel, indtil de nu fandt et Paaskud til at forsvare dens Iværksættelse overfor Offenligheden. Allerede for et Par Maaneder siden var det paa et hængende Haar blevet til Alvor med Lock-out'en, og kun den yderste Grad af Eftergivenhed fra Arbejdernes Side i Forbindelse med Paavirkning andet Steds fra, lod den Gang Uvejrsskyen drive over.

Og hvad er da nu Grunden, den officielle Grund til Lock-out'en? Ja, intet mindre end et Par Smaastrejker i Odense og Slagelse, hvor Lønnen var ualmindelig lav og hvor Forhandling med de paagældende Fabrikanter ikke formaaede at skaffe en Forbedring. Umuligt, vil man sige. Kan dette være Aarsagen? Skulde virkelig bedre betalende Arbejdskøbere kunne have noget imod at deres Konkurrenter blev tvungne til at sætte Arbejdslønnen op i Højde med hvad de selv betaler. Det lyder i hvert Fald utroligt og strider da ogsaa mod al sund Fornuft.

Men Sandheden er da ogsaa langt snarere den, at Lock-out'en er iværksat for at tilføje Arbejdernes Organisation et Dødssaar, og derved vise et beundrende Publikum hvilke aller Helvedes Karle disse Pengematadorer i Grunden er Med rene Ord er det jo udtalt, af en enkelt af disse Størrelser i alt Fald, at en Lock-out maatte der til for at blive klar over Situationen.

Nu ligger det jo lige for hvilken Betydning der ligger heri. Blev Situationen den, at Arbejderne maatte ligge under, ja saa var jo disses Organisation lammet for lange Tider, medens Lysten til at forsøge med et andet Fag vilde slaa ud i lys Lue og Lock-out'er vilde følge Slag i Slag i alle de Fag, der blot havde den svageste Chance for et heldigt Udfald.

I aller højeste Grad er vi derfor, uden Hensyn til hvilket Fag vi tilhøre, interesserede i at Smede- og Maskinarbejderne gaa ud af denne dem paatvungne Kamp med saa stort Udbytte som muligt i Form af det størst mulige Tab til de overmodige Arbejdskøbere. At virke med hertil maa fylde enhver bevidst Arbejder med den aller højeste Grad af Solidaritetsfølelse. Lad Smedenes Sag i denne Kamp være alle Arbejderes Sag, og der vil blive Dag til Fabrikanterne igen møder op med deres Kæledægge Lock-out'en. Har de efter 12 Aars Forløb haft

Mod til at fremtvinge deres anden Lock-out, saa lad den da i det mindste blive til en Pris, som kan betage dem Lysten til en tredje Udgave.

Hovedbestyrelsen for Malerforbundet retter derfor den indstændigste Opfordring til samtlige Afdelinger om, efter yderste Evne at komme de Udelukkede til Hjælp.

Naar vi i samtlige Afdelinger paalægger os et ugentlig ekstra Kontingent af blot 50 Øre indtil Lock-out'ens Afslutning, saa vil vi have Lod i dens heldige Udfald og derigennem de bedste Renter af vort Bidrag. Derfor tager vi straks fat overalt og indsender vort Bidrag til Forbundets Sekretær regelmæssigt hver Uge. Lad det blive en Æressag for enhver, at støtte de udelukkede Smede- og Maskinarbejdere.

Ny Afdeling.

Torsdagen den 6. Maj afholdtes i Holstebro et Møde for Malere, ved hvilket det vedtoges at stifte en Afdeling af Malerforbundet. Til Formand valgtes Søren Damgaard, til Kasserer Chr. Vinding og til Sekretær Viggo Petersen. Ved Formandens senere Afrejse fra Byen er dennes Hverv overtaget af Chr. Vinding.

Med Ønsket om et heldbringende Samarbejde for fælles Interesser hilses den nydannede Afdeling hermed et hjærteligt Velkommen indenfor vore Rækker.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening afholder ekstra Generalforsamling Onsdag d. 23. Juni Kl. 8½ i Rømersgade 22, St. o. G.

Fra Bestyrelsen foreligger til Behandling Forslag om Fastsættelsen af et ugentlig Ekstrakontingent a 50 Øre indtil videre, til Støtte for de udelukkede Arbejdere i Jærnindustrien. I Henhold til Forslaget vil arbejdsløse Medlemmer blive fritagne for at yde dette Kontingent, forsaavidt de hver Fredag Aften fra Kl. 7 – 8 henvender sig paa Foreningens Kontor for at erholde Medlemsbogen afstemplet for den forløbne Uge.

Til andre Tider vil dette ikke kunne erholdes og Kontingentet vil derfor blive at betale, hvis Afstemplingen ikke er erholdt.

At Hensyn til det ovenanførte vigtige Punkt paa Dagsordenen, som vil berøre ethvert Medlem, forventes talrig Tilsutning.

Hvor er de?

Afdelingen i Svendborg vilde sætte Pris paa at kende Opholdsstedet for d'Hrr. Kolleger C. C. Grupp og Frederik Nielsen Nr. 1433 i den københavnske Afdeling, hvor Bortrejse er anmeldt i August f. A., medens Vedkommende en kort Tid arbejdede i Aalborg ligeledes f. A. Paa Gennemrejse har d'Hrr. passeret Svendborg i Aar henholdsvis 12. og 24. Januar, og det forventes at de velvilligst ville opgive deres nuværende Adresse til Afdelingens Formand, forsaavidt nærværende kommer til deres Kundskab. I lige Maade bedes d'Hrr. Afdelingsformænd som kunde give Oplysning i omspurgte Retning meddele Afdelingen saadan.

Til Efterretning.

Vi finder os foranlediget til at gøre opmærksom paa, at intet Medlem kan tilmeldes nogen Afdeling, uden at hans Medlemsbog er forsynet med Paategning om at have anmeldt sin Bortrejse til vedkommende Formand eller Kasserer for den Afdeling, indenfor hvis Omraade han hidtil har arbejdet. Det hænder ret jævnlig at Medlemmer forsømme at faa deres Afrejse anmeldt, og dette medfører da, at de udslettes forsaavidt de f. Eks. rejse til Udlandet eller til et Sted hvor der ikke findes Afdeling af Malerforbundet. For det Tilfælde at de derimod rejse til en anden Afdeling, medfører det den Gene, at de for at blive tilmeldt først skulle sende Medlemsbogen tilbage for at den kan erholde den manglende Paategning.

Som Følge heraf erindres Medlemmerne om, inden Bortrejse fra en Afdeling, at faa Medlemsbogen paaført den nødvendige Paategning.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Yrsavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	J. Jørgensen, Jægergaarden.
Helsingør.	L. Willumsen, Lappen 30.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	E. Lund, Nyportstræde.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	M. Nielsen, Vestergade 265.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg.	Carl Sørensen, Møllebakken.
Odense.	Knud Ditlevsen, Ramsherred 6, St.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Nygaardsvej 21.
Varde.	N. Jensen, Nørregade.
Holstebro.	Chr. Vinding, St. Jørgensgade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	N. P. Larsen, St. Mathiasgade 62.
Aalborg.	V. Meyer, Rantzausgade 3.
Randers.	Emil Petersen, Nordregrave 13.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Chr. P. Nielsen, Søndergade 15.
Horsens.	Marius E. Jørgensen, Borgergade 49.
Vejle.	J. Johansen, Skovgade 33.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

AF FORDOM ALDRIG VAR DE BUNDES.

Juli. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Akkord kontra Timeløn!

Et Spørgsmaal til Overvejelse.

Et Forhold der, med den foreliggende Situation for Øje, absolut maa trænge sig i Forgrunden, er dette: Er Bibeholdelsen af Akkordsystemet en Sag, man bør sætte noget ind paa? Er det værd at udsætte sig for Følgerne af en fortvivlet Kamp med det endelige Resultat at opnaa en Forhøjelse af ½—1 Øre paa enkelte Punkter? thi det er noget man ikke bør være blind for, at selv de moderateste Fordringer vil blive mødte med al den Modstand, d'Hrr. Arbejdskøbere er i Stand til at opvise. Mit Svar er et absolut Nej! Hvilke Goder har vi høstet, efter at vi i sin Tid erhværvede os dette System? Slet ingen! Derimod har vi lettet d'Hrr. Mestre for betydeligt Arbejde med Hensyn til Opmaaling og Regnskab samt Tilsyn med Arbejdet. Den væsenligste Fordel, man hører anført, menes at være større Frihed i Forholdet mellem Mester og Svend; denne Paastand er dog i Virkeligheden et „Fata Morgana", idet d'Hrr. jo paa forskellig Maade har været saa forsynlige at sætte en Bom for den praktiske Nytte af det frie Forhold, samtidig med at Selvopholdelsesdriften yderligere gør det aldeles illusorisk. Friheden eksisterer kun i det blaa, dette er den kun lidet tiltalende Advers. Reversen ser endnu mindre indbydende ud. Efter det Syn, jeg har erhværvet mig paa Sagen, har Systemet direkte medført Fagets Degeneration i en saadan Grad, at det kun højst uegenligt kan fortjene Navn af Haandværk. Umuligheden af at benytte den mekaniske Kraft i Fagets Tjeneste har hidført en Specialisering af Arbejdet, der grænser til det utrolige; hvormange af Fagets Arbejdere har ikke maattet og maa i stedse højere Grad gøre Tjeneste som slet og ret Arbejdesmænd, idet deres hele Virksomhed bestaar i at rense en Bygning for Kalk og andre Uhumskheder, for derefter at faa Lov til at stryge Vinduer og Døre et Par Gange, og herpaa ofres 4—4½ Aar af Ens Levetid for at blive kvalificeret til dette Kunststykke. Ligeledes har Systemet gjort sit til at fremelske Menneskets laveste Instinkter; det har udviklet Egoismen i en uhyggelig Grad, saa den med sin kolde, klamme Haand har kvalt de bedste Følelser hos Mennesket, har stillet det lige med Rovdyret, der blot for at tilfredsstille sin egen Hunger, knuser og ødelægger sine Medskabninger uden Hensyn til, at disse har samme Ret til Livet som hine.

Omend det oprullede Billed ser noget mørkt ud, tvinges man dog til at indrømme, at det kommer Virkelighed meget nær Har man ikke daglig for Øje, hvorledes denne vilde Jagen efter det størst mulige Udbytte gør den ene Kollega egoistisk og hensynsløs overfor den anden samtidig med, at han i sin Kortsynethed ikke faar Øje paa, at han, i samme Grad som han skader sine Kolleger, ogsaa skader sig selv, da disse, for at opretholde Livet, tvinges til paa den ene eller anden Maade at underbyde sine Kolleger. Skruen har da begyndt at virke, Resultatet bliver en Nedgang i Lønnen, og Kampen for Tilværelsen end mere oprivende.

Det vilde være mere ønskeligt, om man overvejede dette meget alvorligt, og derefter indtog sit Standspunkt; jeg føler mig da overbevist om, at Resultatet vilde blive, at man sagde: „Det første Skridt er gjort, vel! Det næste maa blive at kaste dette forbandede System over Bord, og i Stedet herfor stille Fordring om en Maximalarbejdsdag paa 8 Timer, og en Timeløn, der staar i det rette Forhold til de Fordringer man som Menneske er fuldt berettiget til at stille til Livet! Det er min inderligste Overbevisning, at man ved at højne Arbejderens Levefod, i Stedet for, som der fra anden Side næres Frygt for, at svække det hele og store Samfund, vilde i højeste Grad gavne dette. Man er dog ikke i Stand til at modbevise det Faktum, at de Lande, der besidder en intelligent og oplyst Arbejderstand, dér er ogsaa den nationale Velstand størst. For blot en Menneskealder siden, da Arbejderen endnu i stupid Sløvhed var i Stand til at finde sig tilfreds med at mætte sig med den mest mangelfulde Ernæring, og foruden sit daglige Arbejdstøj kun at besidde et Par Vadmelsbukser og en Hvergarnsfrakke, den tar-

veligste Bolig, hvortil Adgangen foregik ad livsfarlige Hønsestiger. Var Samfundsvelstanden da større? Nej, og atter Nej! Arbejderklassen er den talrigste, er den, der frembringer de produktive Værdier til hele Samfundets Opretholdelse, og bør af den Grund ganske naturligt være den, der konsumerer den største Andel af disse Frembringelser.

Malerne er et af de Fag, der i særlig høj Grad maa føle Kontrasten mellem Kapital og Arbejde. Hvem har vel mere end dem Lejlighed til at anstille Sammenligning mellem den luxuriøse Udstyrelse og Pragt samt overdaadige Levemaade, der udfoldes af den ikke producerende Del af Samfundets Medlemmer, og den Del af Livets Goder, der til Trods for Flid og Strid bliver dem selv til Del. Man kan kun med Forundring udbryde: Hvorlænge vil det endnu vare forinden man med Fortvivlelsens Mod søger at tilkæmpe sig den fulde Part af Udbyttet?

Arbejdsmanden, der tilbringer sin Dag ved Kloak- og andet væmmeligt Jordarbejde, er endnu i Stand til at føle et vist Velvære ved Opholdet i sit Hjem, selv om dette er nok saa tarveligt. Vi derimod, som daglig færdes i de eleganteste Huse, og ikke kan undgaa at bemærke Samfundets uretfærdige Fordeling af Livets Goder, føler Mismodets Tryk i højere Grad end denne, og maatte af den Grund være i Stand til at bringe selv det største Offer for at udligne dette Misforhold noget.

For en saadan Fordrings Gennemførelse skulde jeg med Glæde og Begejstring døje, om det saa skulde være et halvt Aars Savn og Lidelse, selv med Udsigt til ikke at kunne opnaa det alt paa én Gang. Man er jo dog ikke ukendt med Maaneders Arbejdsløshed, hovedsageligt som Følge af den urimelige lange Arbejdsdag, hvormeget mere maatte man da ikke kunne taale af Savn, naar Endemaalet var mere stabile Levevilkaar, og mere Tid til at øge sine Kundskaber o. s. v., i det hele taget at blive kvit denne Usikkerhed, der gør, at vi ikke er i Stand til at opsætte et blot nogenlunde paalideligt Budget for Fremtiden, idet man ikke ved sig sikker paa hvilken Dag, man er kastet paa Gaden. Alene dette er et større Offer værd. Muligheden af en saadan Løsning af den kommende Situation er ikke udelukket; det gælder blot om selv at ville. Overvej det grundigt og tag et klart Standpunkt.

CIV.

9 Timer.

Saa naaede vi da saa vidt, at det første Skridt til at blive den gamle Prisliste kvit er foretaget ved dens Opsigelse og man har altsaa Lov til at haabe at den ny maa blive bygget paa en bedre Opfattelse af de Krav, der gør sig gældende blandt os.

Vi ved alle hvorledes Arbejdsforholdene har udviklet sig i den forløbne Tid, medens Prislisten har været til. At fortjene til Livets Ophold paa Basis af den, har jo været den rene Udpinelse og Overanstrængelse, der i højeste Grad har været irriterende for saavel Sjæl som Legeme. Vort Fag frembyder jo i sig selv mange Besværligheder, og virker i mangfoldige Tilfælde nedbrydende paa Sundheden. Ret ofte ere vi den hele lange Dag udsatte for at indaande den af Støv og giftige Farvestoffer opfyldte Luft, som i heldigste Tilfælde nøjes med at virke i høj Grad sløvende, men ikke udelukker at farlige Sygdomme kan blive Tilfældet.

Tidt nok hører vi da ogsaa Folk udbryde paa Arbejdspladserne, hvor vi færdes: „Hvor i al Verden kan De dog holde den Farveos ud", eller lignende; men de samme Mennesker, som ogsaa kan være med til at beklage os naar vi af Arbejdsløshed kastes paa Gaden, tænker næppe noget Øjeblik paa at komme os til Hjælp for at mildne de Forhold, hvorunder vi leve. Nej, den Hjælp vi skal have, den skal komme fra og ved os selv, hvis vi da vil tænke paa at komme ud af Trædemøllen. Kun af os selv afhænger det om der skal opnaas en nævneværdig Forandring af de nuværende Forhold.

Lad med den gamle Prisliste forsvinde den uforholdsmæssigt lange Arbejdsdag og vi vil da opnaa at hæmme den Aar for Aar tiltagende Arbejdsløshed. Lad os forlange en 9 Timers Arbejdsdag og lad os fastholde dette Kvav, og et betydningsfuldt Skridt henimod bedre Forhold vil vi da have naaet.

W—n.

* * *

Ingen skal kunne nægte at den ærede Indsender har Ret naar han hævder, at vi ved en 9 Timers Arbejdsdag vil være naaet et Skridt videre end der, hvor vi i Øjeblikket befinder os, men der kan jo dog godt herske delte Meninger om hvorvidt det kan kaldes et kortere eller længere Skridt. Vi ved jo alle, at et Skridts Længde er afhængig af den, der skal foretage det. Er man meget lille, saa bliver Skridtet ikke saa langt, som hvis man er noget større, og Spørgsmaalet er derfor blot om hvor stor er man (Organisationen)? Er vor Organisation for lille til at gøre Skridtet saa langt som til en 8 Timers Arbejdsdag, eller er Vejen til denne saa ufremkommelig, at det er nødvendigt at trippe sig frem?

Ja her er i Virkeligheden noget at overveje. Af allerstørste Betydning vilde det være om disse Spørgsmaal blev trukket frem i Forgrunden til indgaaende Drøftelse. Hvilke Vanskeligheder frembyder Opnaaelsen af en 8 Timers Arbejdsdag, og hvilke Forsvar kan der fra Arbejdskøberens Side fremføres for Bibeholdelsen af en 10 Timers Arbejdsdag — jeg anser det for givet, at ingen Arbejder har noget Forsvar for denne — og hvilken Vægt vil disse lægge paa at beholde en Arbejdsdag, som man skal være blind for ikke at kunne se som en væsentlig Aarsag til den store Arbejdsløshed i vort Fag. Det er dog mere end indlysende nok, at der kun kan tænkes et eneste anstændigt Forsvar for den lange Arbejdsdag, dette nemlig: at det bevisligt var umuligt med en kortere Arbejdsdag og den forhaanden værende Arbejdskraft at udføre Arbejdsmængden i vort Fag. Men hvor er det Barn som ikke ved at dette saa langt fra er Tilfældet. Den uhyggelige Sandhed er jo den, at Arbejdsløsheden i vort Fag er permanent. Umuligt er det, selv paa denne Aarstid, at gaa en Gade lang, uden at blive mødt af Kollegér med Spørgsmaalet: „Hvor skal jeg faa noget at bestille" — et Spørgsmaal, paa hvilket der Gang efter

Gang maa svares: „Her findes ikke Arbejde for de ledige Kræfter.“ —

Med dette Factum for Øje skulde det synes, som Vejen mod en Arbejdsdag, der bedre bragte Arbejdskraft og Arbejdsmængde i Forhold til hinanden, ikke kunde være særdeles tornefuld at betræde for en Organisation, som i Virkeligheden bæres af saa gode Ben som vor. Hvor er det Fag som frembyder bedre Betingelser for at kunne gennemføre en saa værdifuld Reform, som en 8 Timers Arbejdsdag? Ja, lad dem passere Revy, og se om et eneste vilde være bedre i Stand hertil end netop vort, og naar Svaret bliver Nej og det maa det blive, overvej da om man overhovedet tør forsvare, at lade Kræfterne ligge brak, at spilde Tid med Marsch paa Stedet, naar der ret ude af den slagne Landevej findes et Maal at naa, som i højere Grad end noget andet, for nærværende Tid, vilde være i Stand til at afgive en reel Forbedring af vore Levevilkaar.

Red.

Svar fra Malerlauget.

Under 25. f. M. er der indløbet følgende Svar fra Malerlauget, i Anledning af Fagforeningens Opsigelse af Prislisten og Henstilling om Nedsættelsen af et Fællesudvalg til Udarbejdelsen af en ny og tidssvarende Prisliste:

Til Bestyrelsen for Malernes Fagforening.

I Gensvar paa den ærede Forenings Skrivelse af 3. ds. undlader jeg ikke herved paa Laugets Vegne at meddele, at dette paa en i den Anledning den 24. ds. afholdt Generalforsamling har tiltraadt Fagforeningens Forslag om Nedsættelsen af et Fællesudvalg til Udarbejdelsen af en Prisliste for Bygningsarbejde. Antallet af Udvalgets Medlemmer bestemtes til 7 fra hver Forening.

Af Laugets Medlemmer valgtes derefter d'Hrr. **Vilh. Hansen, Laurits Hansen, E. Plesner Jacobsen, C. Møllmann, Joh. N. Schrøder, Carl Chr. Jensen og Chr. O. Schou.**

Saasnart Underretning om Fagforeningens Valg af Udvalgsmedlemmer foreligger, skal der fra Laugets Side ske nærmere Meddelelse om Tid og Sted for det første Mødes Afholdelse.

Med særdeles Agtelse
Paa Bestyrelsens Vegne
C. F. Stegemann.

Vi udtalte i forrige Nr. af dette Blad, at det sikkert kunde anses for givet, at Malerlauget vilde slutte sig til Henstillingen om Nedsættelsen af et Fællesudvalg, og det glæder os at Malerlauget har afgivet sit Svar saa ekspedit og imødekommende. Det turde under alle Omstændigheder betragtes som et Tegn paa en bedre Forstaaelse af Fagforeningens Betydning, som Udtryk for Københavns Malersvende, end den, der laa til Grund for Laugets Svar for en halv Snes Aar siden, da der fra vor Side ønskedes en Prisliste-Revision.

Naa, Tiderne forandrer jo meget undertiden, og vor Organisation er da heldigvis ogsaa undergaaet en Forandring, som vi kan være tjent med, og som forhaabentlig den kommende Tid vil faa Lejlighed til at konstatere.

Besøg i Afdelingerne.

I Tiden fra den 20. Juni til den 3. Juli har Forbundets Sekretær foretaget en Rundrejse i Jylland og paa denne besøgt følgende Afdelinger: Fredericia, Kolding, Bramminge, Esbjerg, Varde, Holstebro, Skive, Viborg, Aalborg, Randers, Aarhus, Silkeborg, Horsens og Vejle.

Saa godt som alle Vegne drejede Diskussionen sig om det forestaaende Delegeretmøde og de Forslag til Ændringer, som eventuelt vilde fremkomme. Navnlig til Rejsekassens Love vil der antagelig blive stillet adskillige Ændringsforslag.

Iøvrigt sporedes helt igenem en jævn Fremgang, for enkelte Afdelinger, som Randers, Aarhus og Horsens, en endogsaa ret betydelig Fremgang, og det føles tydeligt Aar for Aar, hvor fast og solid Grundlaget for vore Afdelinger vokser sig, og det er da ogsaa kun ganske enkelte Steder, at der overhovedet findes Kolleger udenfor Organisationen og da kun i et meget ringe Antal.

Støt de Udelukkede.

Næppe nok er det vel nødvendigt at gentage Opfordringen om at komme de udelukkede Smede- og Maskinarbejdere til Hjælp. I hver eneste af vore Afdelinger er Opfordringen taget til Følge og hvert Medlem sætter en Ære i at have givet sin Skærv for at fri de Udelukkede fra det forsmædelige Nederlag, som dumme og overmodige Fabrikanter har tiltænkt dem, men som maa og skal mislykkes, saafremt hver eneste ærekær Arbejder blot giver sit Bidrag regelmæssigt hver eneste Uge.

Fabrikanterne har tilfulde vist at de for enhver Pris vil denne Krig —, lad dem da faa at føle hvad Arbejdernes Solidaritetsfølelse er værd og det kunde hænde, at denne Kamp vilde lægge en Dæmper paa fremtidige Lyster til at kaste Arbejderne paa Gaden. Derfor: **Støt de udelukkede Smede og Maskinarbejdere af yderste Evne!**

Til Kongres.

Malerforbundets Sekretær, Rudolf Poulsen og Medlem af Bestyrelsen for Malernes Fagforening P. Slundt, der ere valgte som Delegerede for henholdsvis Malerforbundet og Malernes Fagforening ved den forestaaende 5. Alm. Skandinaviske Arbejderkongres, der afholdes i Stockholm, vil efter Indbydelse overvære „Svenska Måleriarbetareförbundets“ Kongres, der afholdes sammesteds den 16. og 17. Juli.

Ekstra Kontingent.

Vi erindrer Medlemmerne af den københavnske Afdeling om, at der paa Generalforsamlingen den 23. Juni blev vedtaget, at ethvert Medlem, saalænge Lockout'en i Smede- og Maskinfaget varer, yder et ugentligt ekstra Kontingent af 75 Øre til Støtte for de

Udelukkede. Det ligger i Sagens Natur, at der ved Indbetalingen af dette ekstra Kontingent ikke bør udvises nogen Restance. Kun ved regelmæssig Indbetaling hver Uge bliver vi i Stand til at yde den Støtte, som Vedtagelsen har forudsat.

Det maa anbefales at en Mand paa hvert Værksted paatager sig at indsamle Beløbet og besørge dette indbetalt paa Foreningens Kontor, mod Kvittering i de paagældendes Medlemsbøger. Paa denne Maade vil altfor stor Trængsel undgaas paa vort Kontor, som jo viser sig at være altfor lille, saasnart ekstraordinære Forhold indtræde.

I Henhold til Vedtagelsen fritages arbejdsløse Medlemmer for dette ekstra Kontingent, dog kun forsaavidt de hver Fredag Aften paa Kontoret anmelde Arbejdsløshed for den forløbne Uge og herom erholde Afstempling i Medlemsbogen. Til andre Tider kan Anmeldelse ikke finde Sted, og Forsømmelse heraf vil altsaa medføre at Beløbet skal betales.

Til Efterretning gør vi opmærksom paa, at 3. Uges Bidrag skulde have været indbetalt Mandagen d. 12. Juli og saa fremdeles senest hver Mandag for den forløbne Uge. I alles Interesse bør hvert enkelt Medlem gøre sit til at ovenstaaende Vedtagelse kommer til almindelig Kundskab blandt Foreningens Medlemmer.

Generalforsamling.

Onsdagen den 14. Juli afholder Malernes Fagforening i København ekstra Generalforsamling i Rømersgades Festsal. Dagsordenen er: Svar fra Malerlauget og Valg af Udvalgsmedlemmer til Prislisteforhandlingen.

Det er vel unødvendigt at erindre om hvor stor Betydning der ligger i at finde de rette Mænd, og det bør da forventes, at Interessen for dette Spørgsmaal vil bringe talrig Tilslutning til Mødet, hvor der iøvrigt vil blive god Lejlighed til at drøfte andre Spørgsmaal, den ny Prisliste vedrørende.

Vort Delegeretmøde.

Ved Nærværende retter Hovedbestyrelsen Anmodning til de respektive Afdelinger om, i Løbet af indeværende Maaned — i hvert Fald inden Udgangen af næste — at forefage Afstemning over Stedet for vort Delegeretmødes Afholdelse i Aar.

Som det vil vides vedtog Delegeretmødet i 1895 at næste Møde skulde afholdes i November d. A. i Fredericia, men paa Grund af de i Fjor i denne Afdeling indtraadte Forhold og efter Samraad med denne, anser Hovedbestyrelsen det for rigtigere at vælge en anden By i Jylland. Fra Afdelingen i Esbjerg er som tidligere omtalt indløbet Anmodning om at denne ved eventuel Bestemmelse om en anden By end Fredericia, vilde betragte det som en Ære at komme i Betragtning, og idet Hovedbestyrelsen iøvrigt kan slutte sig hertil, overlades det til Afdelingerne at afgøre Spørgsmaalet ved en Afstemning.

Til Kollegerne i Danmark.

De organiserede Malere fra St. Gallen, Schaffhausen, Kreuzlingen (Schweitz) og Konstantz (Baden, Tyskland) ere i Dag forsamlede i Konstanz.

Det er os af Kollegerne overdraget at sende Eder vor Broderhilsen. Den internationale Arbejderbevægelse leve!

Konstanz, den 27. Maj 1897.

For St. Gallen:	For Schaffhausen:
Ammann, Præsident.	B. Göschel.
For Kreuzlingen:	For Konstanz:
P. Jørgensen, Præsident.	H. Uhlmann.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Yrsavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	J. Jørgensen, Jægergaarden.
Helsingør.	L. Willumsen, Lappen 30.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Køge.	E. Lund, Nyportstræde.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	M. Nielsen, Vestergade 265.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg.	Carl Sørensen, Møllebakken.
Odense.	Knud Ditlevsen, Ramsherred 6, St.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Nygaardsvej 21.
Varde.	N. Jensen, Nørregade.
Holstebro.	Chr. Vinding, St. Jørgensgade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	N. P. Larsen, St. Mathiasgade 62.
Aalborg.	V. Meyer, Rantzausgade 3.
Randers.	Emil Petersen, Nordregrave 13.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Chr. P. Nielsen, Søndergade 15.
Horsens.	Marius E. Jørgensen, Borgergade 49.
Vejle.	J. Johansen, Skovgade 33.

Malersvende-Sangforeningen af 1878

afholder Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. 8 i Villa-Cafèen, Nørrebrogade 122, Hj. af Jagtvejen, hvor Indmeldelser og Kontingent modtages.

Bestyrelsen.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

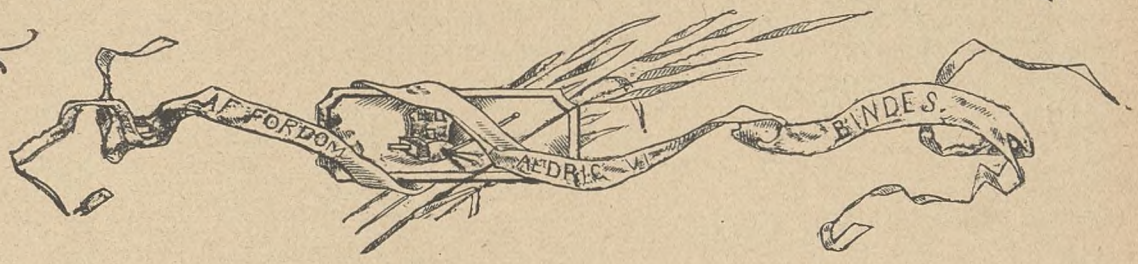

Avgust. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Nogle Betragtninger

i Anledning af Prislistens Opsigelse.

Saasnart vi Arbejdere anstille Betragtninger over de sociale Tilstande, hvorunder vi leve, finder vi jo let en Masse Forhold af den Natur, at vort højeste Ønske maa gaa i Retning af at kunne hidføre en Ændring til det Bedre, for derigennem at skabe os taaleligere Vilkaar. Blandt de mange, er der særlig et, som gærne kommer først i Rækken, fordi netop saa mange af de andre Forhold ere afhængige af samme, og det er Spørgsmaalet om den Løn, vi opnaa ved at sælge vor Arbejdskraft, nu ogsaa kan siges at staa i et passende Forhold til denne. Svaret herpaa er let nok at finde; thi desværre, det ligesom griner os i Møde fra hver en Krog, hvorhen Øjet vender sig. Se paa dig selv, din Hustru, dine Børn og dit Hjem, og du maa svare Nej og atter Nej. Den Sum af fysisk Arbejde, i Forbindelse med Tab af Fritid til aandelig Udvikling og Hvile for Legemet, som du yder i Samfundets Tjeneste, indbringer dig jo i de allerfærreste Tilfælde saa meget, at du derved kan føre en blot nogenlunde menneskeværdig Tilværelse.

Saa uretfærdig er den nuværende Samfundsordning, at Arbejderklassen, som slider og slæber Rigdommen sammen, maa nøjes med at se til, hvorledes andre svælge i denne, medens der for dem selv i heldigste Tilfælde tilmaales just, hvad der lige er nødvendigt til at opretholde Livet i den Tid, der hengaar, indtil den næste Generation melder sig til Afløsning. Men sørgeligst af alt er dog dette, at der skal være Tale om Held for at faa sin Arbejdskraft afhændet endogsaa paa disse usle Betingelser for Arbejderne, og dog er det saa. Arbejdsløsheden er et Skræmmebillede, som uimodstaaeligt fremtvinger den Betragtning, at den, der blot undgaar Arbejdsløsheden, han maa indregistreres blandt de „Heldige." Arbejdsløsheden rammer i Dag mig, i Morgen dig. Selv den dygtigste Arbejder har ingen Garanti for at kunne undgaa dens Tusinder af Fangarme. Den er vor Dødsfjende, en af Samfundets styggeste Skampletter, over for hvilken det gælder om at være paa sin Post og aldrig lade nogen Lejlighed ubenyttet, hvor der kan tilføjes den om blot det ubetydeligste Saar. Gælder dette for Arbejderklassen i al Almindelighed, saa gælder det saavist for os Malere i Særdeleshed. Hvor er den, der tør benægte, at vort Fag kun i et Par Maaneders Tid allerhøjst afgiver Beskæftigelse for samtlige Fagets Udøvere, medens den øvrige Tid af Aaret bringer Arbejdsløshed med sig, — i maanedsvis endogsaa total?

Nu har vi jo opsagt vor Prisliste, og det forekommer mig, at vi staar overfor en Situation, hvis Alvor forhaabentlig staar hver eneste Kollega klar, saavist som her faktisk er en Lejlighed til at kræve noget mere end en ret og slet Lønforhøjelse af lidt flere eller færre Procent. Jeg vilde gærne pointere, at en Lønforhøjelse alene, efter min Formening ikke formaar i nævneværdig Grad at raade Bod paa de uheldige Forhold, hvorunder vi befinder os, men at der i nok saa høj Grad bør ses hen til at bringe øvrige Forhold bedre i Overensstemmelse med Tidens og vore Krav, end det nu er Tilfældet.

Mig forekommer det saaledes, at det maatte være af Vigtighed for Udarbejdelsen af vor Arbejdsløn, hvad enten den nu skal ansættes efter Tid eller Akkord, at man med Nøjagtighed kunde paavise Arbejdsløshedens Omfang, saavel den, der resulterer af klimatiske Forhold, som den, der er en direkte Følge af for lang Arbejdsdag. Her bør absolut lægges Vægt paa en Indskrænkning af Arbejdsdagen samtidig med Udarbejdelsen af en ny Løntarif. Hvor vilde ikke mere konstante Arbejdsforhold være af Værdi for os. Vilde ikke hver enkelt af os derved føle sig friere, medens der ikke levnedes Misundelsens Brødnid Rum?

Den allerstørste Betydning tillægger jeg en Indskrænkning af Arbejdsdagen, og burde den efter min Formening danne Hovedpointet i enhver Forhandling om forbedrede Forhold, men ogsaa ved Behandling af Løn og Arbejdstid maatte det være af Betydning at have sin Opmærksomhed henvendt paa Lærlinge-

forholdene, specielt den „Løn", der ydes disse. Det er jo dog et Faktum, at „Lærlingen" i en stor Del Forretninger kun benyttes som „billig Arbejdskraft", medens det at bibringe det unge Menneske en ordentlig Uddannelse, fuldstændig trænges i Baggrunden. Kunde vore Arbejder-Organisationer ikke øve nogen Indflydelse paa dette Misforhold? I hvert Fald tror jeg, det var værdt at tage Spørgsmaalet under alvorlig Overvejelse saaledes, at dette eventuelt stilledes sideordnet med de to ovenfor nævnte i alle de Tilfælde, hvor man staar overfor og tilstræber at opnaa en virkelig Regulering og Forbedring af Arbejds- og Lønforhold.

N. H.

8 eller 9 Timer.

Naar jeg i forrige Nr. tog Ordet for at foreslaa Fordringen om en 9-Timers Arbejdsdag gennemført under den forestaaende Situation, da var det ikke fordi jeg deri ser Idealet af en Arbejdsdag, men blot fordi jeg maa anse det for værende af nogen reel Værdi, at vi i det Hele taget kommer bort fra den nuværende Arbejdsdag, om det saa kun bliver med en Times Forkortelse. Endvidere fordi jeg føler mig overbevist om, at selv om der selvfølgelig ikke kan føres Spor af reelt Forsvar fra Arbejdskøbernes Side for Bibeholdelsen af den 10-Timers Arbejdsdag, saa vil Modstanden mod en Ændring af denne ikke desmindre blive rejst, og vistnok med større Styrke mod 8 end mod 9-Timers-Dagen.

Et andet Spørgsmaal, som paatrænger sig vistnok flere med mig, er, om det vilde være et større Gode for os at faa Timeløn indført paa Akkordsystemets Bekostning. Det forekommer nu mig, at vi under Akkordsystemet dog saa nogenlunde kan drage Grænser for den vildeste Udbytning. Om dette ogsaa ville kunne blive Tilfældet med Timeløn, er jeg ikke sikker paa. Vilde mon ikke Specialistvæsenet vinde i Udstrækning under Timeløn i højere Grad end allerede nu er Tilfældet? En Minimaltimeløn vilde naturligvis blive fastsat, men hvor var Maximum. Blev her ikke et Spillerum paa hvilket der vilde udvikle sig en Art Akkord?

Forhaabentlig befinder saavel dette Spørgsmaal, som Kravet om en kortere Arbejdsdag, sig under den alvorligste Overvejelse hos hver enkelt Kollega; thi nægtes kan det jo ikke, at hvad det i første Linie kommer an paa er jo dog kun dette, at man er sig Sagens Alvor og Betydning bevidst før der handles. Malerne har hidindtil levet i Fredstid, men ganske vist heller ingen Fordringer stillet, og altsaa heller ingen Forbedringer opnaaet. Anderledes kan det komme til at se ud. Herom kan intet forudsiges, og man skal intet forsværge. Privatkapitalismen, som modsætter sig enhver Forbedring af Arbejdernes Kaar vaager med Argusøjne paa ethvert Skridt, som gaar i denne Retning, og generer sig sandelig ikke. Den store Kamp indenfor Jærindustrien er i Øjeblikket et talende Bevis herfor.

Maatte vi derfor have benyttet den lange Fredstid til at erhværve os fuld Klarhed over Stillingen, til at væbne os med den rette Forstaaelse af vor Menneskeret og Værd, saa har vi Lov til at haabe, at rimelige Fordringer skal kunne gennemføres i al Fredelighed, og lykkes dette ikke, ja da møder vi enhver Eventualitet med Sindsro forvissede om, at hver Mand vil være paa sin Plads, opfyldt af Begejstring for at gøre sit til Virkeliggørelsen af bedre Vilkaar for os alle.

W—n.

Fagmøde.

Aarhus. I Forbindelse med det store jydske Arbejderstævne, der afholdtes i Aarhus den 4 Juli, var der af vor derværende Afdeling foranstaltet et Fagmøde, til hvilket der var mødt Kolleger fra Esbjerg, Kolding, Veile, Horsens, Silkeborg, Randers og Aalborg, især talrigt fra de to sidstnævnte Byer. Efter at Aarhusafdelingens Formand havde budt Deltagerne Velkommen, valgtes Martin Andersen, Esbjerg til Dirigent.

Dagsordenen, som fremkaldte en livlig Diskussion, indeholdt følgende Punkter: 1. Sygekasse i Malerfaget. 2 Hovedbestyrelsens Sammensætning. 3. Kontingentet og 4. Eventuelt.

Til første Punkt havde Formanden for den i Aarhus oprettede Sygekasse, H. Hendriksen, Ordet og anbefalede Udvidelse af Sygekassen til at omfatte samtlige Afdelinger i Jylland.

Vald. Meyer, Aalborg, N. C. Nielsen og Weng, Aarhus udtalte sig i Tilslutning hertil, medens Christensen, Aalborg vilde have den udstrakt til at omfatte hele Forbundet og anbefalede, at Spørgsmaalet i saa Henseende blev optaget til Drøftelse indenfor de respektive Afdelinger. Aarhusafdelingens Formand, Chr. Christensen, delte den sidste Talers Opfattelse og ansaa det for heldigt at faa Spørgsmaalet optaget paa Dagsordenen ved det forestaaende Delegeretmøde, Hans Jørgensen, Aalborg nærede Tvivl om, at Tanken lod sig realisere, da det sikkert vilde komme til at skorte paa den nødvendige Kontrol med en Sygekasse, hvis Interessenter fandtes spredte over hele Landet. Med Anmodning om at drøfte Spørgsmaalet indenfor de enkelte Afdelinger afsluttede Dirigenten dette Punkt.

Punkt 2 indlededes af Formanden for Aarhus. Taleren fandt det heldigt, om Sammensætningen af Hovedbestyrelsen for Eftertiden ogsaa gav Plads for Repræsentanter fra Provindsafdelinger, i Modsætning til nu, hvor Hovedbestyrelsens Medlemmer udelukkende vælges fra den københavnske Afdeling. Hertil sluttede sig Meyer og Christensen, Aalborg, og Weng og N. C Nielsen, Aarhus. Sidstnævnte stillede følgende Resolution, som enstemmigt vedtoges:

> „Samtlige Repræsentanter ved Fagmødet i Aarhus den 4. Juli ønsker at Provindsafdelingerne blive repræsenterede i Hovedbestyrelsen med 2 Medlemmer for Jylland 1 Medlem for Fyen og 1 Medlem for Sjælland."

Som Indleder af Punkt 3 anbefalede Weng at det nugældende Mærkesystem afskaffedes som Kvittering for Kontingent, og at Kontingentet blev ensartet for samtlige Afdelinger indenfor Forbundet. Petersen, Randers og Christensen Aalborg delte denne Anskuelse og vilde foreslaa et mindre Format

for Medlemsbøgerne. Formanden, Aarhus vilde ligeledes foreslaa en mindre Medlemsbog med fortløbende Nummer for hele Forbundet.

Under sidste Punkt paa Dagsordenen advarede Meyer, Aalborg mod Skruebrækkerne i Aalborg. Christensen, Aalborg vilde anbefale de respektive Kasserere at se efter i Medlemslisten, forinden der modtoges Indmeldelse af Kolleger fra en anden By, og Christensen, Aarhus opfordrede Meyer, Aalborg til at indsende en Fortegnelse over Skruebrækkerne til Rudolf Poulsen, for at faa deres Navne opført i Fagbladet.

Jørgensen, Horsens ønskede at høre, hvorledes det forholdt sig med Mestrenes Ulykkesforsikring i de forskellige Afdelinger. Formanden for Aarhus var ikke begejstret for denne Forsikring, som ikke vil faa nogen Betydning, med mindre vi tvinger os den til, og derigennem tvinger udenforstaaende Mestre ind i Centralforeningen. At gaa med hertil skulde Taleren ikke anbefale. Lad Mestrene selv skaffe sig Tilslutning til deres Foreninger, saadan har vi baaret os ad.

N. C. Nielsen, Aarhus fandt sig foranlediget til at udbede sig nærmere Oplysning om en Kollega, Otto Poulsen, fra Randers. Petersen, Randers svarede herpaa med at sige, at Poulsen aldrig var med til hvad Fagforeningen foretog sig. Jørgensen, Aalborg vilde anbefale, at mislige Kolleger bleve betegnede med Navn, vedføjet et sort Kors, i Fagbladet.

H. C Andersen, Esbjerg vilde anbefale Oprettelsen af Strejkekasser indenfor de respektive Afdelinger. En saadan bestod indenfor Afdelingen i Esbjerg, med en Kassebeholdning af 270 Kr., samlet i Løbet af 1½ Aar. Jørgensen, Horsens fraraadede denne Tankes Realisering.

Paa Grund af den fremrykkede Tid foreslog Dirigenten at hæve Mødet med Oplæsning af Forhandlingsbogen, efter hvilken Formanden for Aarhus udbragte et Leve for de udenbyes Kolleger. Meyer, Aalborg takkede med et Leve Aarhusafdelingen, medens N. C. Nielsen udbragte et Leve for samtlige Provindsafdelinger.

Hermed afsluttedes det vellykkede Møde, medens Deltagerne begave sig til Samlingspladsen, for at deltage i Processionen til Ris Skov, hvor Arbejderfesten afholdtes under større Tilslutning end nogensinde tidligere.

Stiftelsesfest.

Aarhus. Lørdagen den 26. Juni fejrede Afdelingen i Aarhus en særdeles vellykket Fest i Anledning af 7-Aars Dagen for Foreningens Stiftelsesdag. Saavel ved Festmaaltidet som under det paafølgende Bal herskede der helt igennem en ypperlig Stemning. Med stort Bifald modtoges nogle af et Medlem tegnede Karrikaturer, og med ikke mindre Bifald et af et andet Medlem i Dagens Anledning forfattet „Regulativ", hvis enkelte Punkter paa en humoristisk Maade angav Festens Program.

Ny Afdeling.

I **Næstved**, hvor vi jo som bekendt ikke mindre end 2 Gange tidligere har haft Afdeling, uden at det er lykkedes at slippe over Børnesygdommene med Livet, er der nu for tredje Gang oprettet en Fagforening, som straks har indmeldt sig under Forbundet.

Forhaabentlig har den svundne Tid været i Stand til at belære vore Kolleger i Næstved om den store Betydning, der ligger i Sammenslutningen, saa at det denne Gang skal lykkes at slippe over enhver Begyndelses Besværligheder saaledes, at alle gode Gange ikke skal blive flere end tre. Med Haabet herom ønskes den ny Afdeling Velkommen indenfor vore Rækker.

Malerstrejke i Kristiania.

Som det allerede vil være bekendt fra Dagspressen strejker vore Kolleger i Kristiania, og haaber i denne Kamp paa den moralske Støtte, som vil ligge i, at ingen dansk Kollega lader sig lokke af Mestrenes eventuelt gyldne Løfter om godt Arbejde og god Fortjeneste til at tage til Kristiania, forinden Meddelelse om, at Forholdene er ordnede, foreligger fra „Norsk Malerforbund."

Anledningen til Konflikten er Fordringen om en Forhøjelse af Timelønnen fra 40 til 50 Øre, med et Tillæg pr. Time af 10 Øre for Overarbejde og 20 Øre for Nat- og Søndagsarbejde. Endvidere kræves det, at Mestrene kun maa benytte de af Fagforeningen udstedte Bøger, i Stedet for de saakaldte Arbejdssedler.

Fagforeningen ansér sin Stilling for god, og haaber paa et heldigt Udfald af Konflikten. I et Telegram af 8. August meddeles os, at Strejken staar uforandret, medens der advares mod Mestrenes misvisende Meddelelser.

Hvor er de?

Afdelingen i Nyborg ønsker meget at faa Oplysning om, hvor Kollega Møller-Henriksen for Tiden opholder sig.

Afdelingen Gentofte—Lyngby og omliggende Sogne antager, at det er en Forglemmelse, naar nedennævnte forhenværende Medlemmer af Afdelingen har forladt denne med Restance og uden at anmelde Afgang, og vil, da de Paagældendes nuværende Adresser er Afdelingen ubekendt, anmode ærede Kolleger, som eventuelt kender deres Opholdssted, om at meddele samme til Afdelingen:

Nr. 3 Eriksen, 26 V. Sørensen, 41 Chr. Rasmussen, 45 V. Christensen, 49 Chr. Nielsen, 52 H. G. Nielsen, 59 Jens Jensen, 64 A. Meyer, 68 A. Johansen, 72 Chr. Knudsen, 73 Guldbrandsen, 75 Dybdahl, 76 Thomas Nielsen, 88 A. Horndrup, 93 Madsen (Blomster) og 61 J. Olsson (Tafretten).

Vort Delegeretmøde.

Vi erindrer de respektive Afdelinger, som endnu ikke har foretaget Afstemning over Stedet for vort Delegeretmødes Afholdelse, om snarest at foretage samme, for at Resultatet kan være Sekretæren i Hænde senest med Udgangen af denne Maaned.

Samtidig henstilles det at benytte Tiden indtil Delegeretmødets Afholdelse, som vil finde Sted først i November, til at drøfte og overveje de Spørgsmaal, der ønskes behandlede, idet vi henleder Opmærksomheden paa, at Forslag, som angaar eventuelle Ændringer af Lovene, skal være indsendt til Hovedbestyrelsen senest en Maaned før Delegeretmødets Afholdelse. Det samme gælder for Rejsekassens Vedkommende.

Det første Møde.

Det til Udarbejdelsen af en ny Prisliste valgte Fællesudvalg, paabegynder sit Arbejde ved et konstituerende Møde, som afholdes Torsdagen den 12. August Kl. 8 Aften i Kronprinsensgade 7 (Laugssalen).

Fællesudvalget bestaar af 14 Medlemmer, valgte af Malerlauget og Malernes Fagforening med henholdsvis 7 fra hver Side. Lauget repræsenteres ved d'Hrr. Lauritz Hansen, Vilh. Hansen, E. Plesner Jacobsen, Carl Chr. Jensen, C. Møllmann, Chr. O. Schou og Joh. N. Schrøder, medens Fagforeningens Repræsentanter ere: d'Hrr. Ernst Carlsen, Axel Jensen, H. P. Larsen, C. Loldrup, Marius Olsen, Rudolf Poulsen og P. Thrane.

Maatte det nu lykkes disse 14 Mand at mødes i klar Forstaaelse af alle berettigede Krav, da vil sikkert den ingenlunde lille Opgave, som er lagt i deres Haand, blive løst til begge de interesserede Parters Tilfredshed.

Smede Lock-out'en.

Har der hidtil været blot et eneste Menneske i Tvivl om Fabrikanternes virkelige Hensigt med den store Masse-Udsmidning af Arbejderne i Jærnindustrien, saa er det da nu umuligt, at denne ene kan findes. Fabrikanterne har jo afslaaet at lade Lock-out'en med Tilbehør komme under Behandling af en Voldgift, bestaaende af Mænd, om hvem ingen kan tro andet, end at de med den allerstørste Grad af Upartiskhed vilde skifte Sol og Vind lige mellem de stridende Parter. Arbejderne har straks resolut erklæret sig villige til at overgive Sagen i Voldgiftens Hænder, men Fabrikanterne vil ikke. Og hvorfor? Fordi at der da var en hel Del Sandsynlighed for at faa Striden afsluttet paa en hæderlig Maade for Arbejderne. Og dette maa ikke saa gærne ske. Afslutningen skal være baseret paa Arbejdernes fuldstændige Underkastelse, Organisationen skal knuses. Her ligger Hunden begravet, — og den skal dog ikke forstyrres i sin Grav af nogen Voldgift.

Hvilket Maal af brutalt Storborgerhovmod bunder denne Konflikt ikke i? Maner den ikke enhver klassebevidst Arbejder til at opbyde alt, for at komme de Udelukkede til Hjælp i størst mulig Udstrækning? Hvilken Følelse at bidrage sit til at krydse Pengepose-Mændenes Planer, og fri vore Klassebrødre fra det forsmædelige Nederlag, der tiltænkes dem? Jo sikkert. Men Hjælpen skal det da heller ikke skorte paa. Regelmæssigt som hidtil vil vi yde vor Skærv, forhøje den, om det gøres nødigt, og det kunde da være, at denne store Konflikt kunde kølne lidt af det værste Hovmod hos de Godtfolk, som aabenbart venter paa, at Sulten skal tvinge Smedene ud af deres Organisstion.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Yrsavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	J. Jørgensen, Jægergaarden.
Helsingør.	L. Willumsen, Lappen 30.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen. Skolegade 179.
Næstved.	C. J. Hansen, Nygade 26 a.
Køge.	E. Lund, Nyportstræde.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	M. Nielsen, Vestergade 265.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	Carl Sørensen, Møllebakken.
Odense.	Knud Ditlevsen, Ramsherred 6, St.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Nygaardsvej 21.
Varde.	N. Jensen. Nørregade.
Holstebro.	Chr. Vinding, St. Jørgensgade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	N. P. Larsen, St. Mathiasgade 62.
Aalborg.	V. Meyer, Rantzausgade 3.
Randers.	Emil Petersen, Nordregrave 13.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Chr. P. Nielsen, Søndergade 15.
Horsens	Marius E Jørgensen, Borgergade 49.
Vejle.	J. Johansen, Skovgade 33.

Malersvende-Sangforeningen af 1878

afholder Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. 8 i **Viila-Cafèen, Nørrebrogade 122**, Hj. af Jagtvejen, hvor Indmeldelser og Kontingent modtages.

Bestyrelsen.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, **København.**

Fagtidende for Malere.

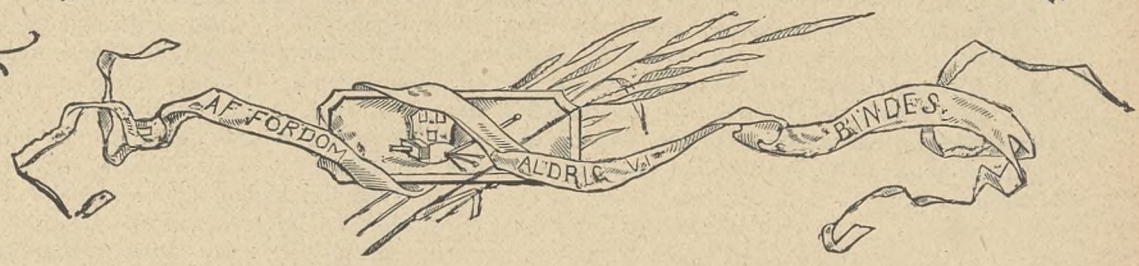

September. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Malerkongressen i Stockholm.

Vor Broderorganisation „Sv. Måleriarbetareförbundet" afholdt i Dagene 16. 17. og 18. Juli Kongres i Stockholm. Ved Kongressen var 10 Afdelinger repræsenterede ved 15 Delegerede, medens Sekretæren for Malerforbundet i Danmark Rudolf Poulsen og Repræsentant for Malernes Fagforening i København P. Slundt efter Indbydelse var til Stede.

Kongressen aabnedes af Centralstyrelsens Ordfører Rob. Ekman med følgende Indledning: „Siden Malerforbundets første Kongres er nu forløbet 9 Aar. Det var just i Begyndelsen af den klassebevidste Arbejderbevægelses Fremkomst her i Landet. Begejstringen var høj og man troede at kunne omskabe Forholdene i en Haandevending. Man satte for stor Lid til egne Kræfter og undervurderede Modstandernes. Saa fulgte en Modgangsperiode, hvor Interessen slappedes, men de 9 Aar har været en Arbejdstid under hvilken Erkendelsen af en stærk Organisations Værdi har vundet for sig alt flere og flere af vore Kolleger.

Samtidig med Arbejderpartiets Kongres i Göteborg 1893 afholdt vi en Konference, ved hvilken der blandt andet blev drøftet Spørgsmaalet om at skille Centralstyrelsen fra Hovedafdelingen, hvad ogsaa blev vedtaget.

I 1893 fandtes 7 Afdelinger, men successive steg deres Antal til 12, ved Slutningen af 1895, til 14 i Slutningen af 1896 og nu er Antallet gaaet op til 22 Afdelinger. Interessen for Organisationen har saaledes været i god Fremgang. De ny Afdelinger ere oprettede, dels gennem Korrespondance med Kolleger paa de paagældende Pladser, dels med Hjælp fra andre Fags Organisationer eller Arbejderpartiets Agitatorer.

Forudsætningerne for en vedblivende Fremgang er nu betydelig større end ved vor første Kongres, idet vi nu gaa mere koldblodigt til Værks og bedre forstaa at vurdere den Modstand vi have at kæmpe imod".

Blandt de Punkter der behandledes paa Kongressen var Spørgsmaalet om Indførelse af Medlemsbøger i Stedet for Kort, som vedtoges. I Sammenhæng hermed vedtoges det at udsende en trykt Medlemsfortegnelse i alfabetisk Orden udkommende en Gang aarlig i Februar.

Spørgsmaal om Udgivelse af et Fagblad drøftedes ligeledes og udtalte Kongressen sin Sympathi for dette Forslag, som den imidlertid af økonomiske Hensyn ikke for nærværende turde realisere. Derimod vedtoges det indtil videre at udgive en trykt Kvartalsberetning, som foruden de tørre Talopgivelser skal have et fagligt og agitatorisk Indhold.

Paa Forslag af Centralstyrelsen vedtoges det at etablere en Reservefond, med den tilstedeværende Kapital som Grundfond. Til Reservefonden betales et Kontingent af 15 Øre pr. Medlem og Maaned. Fonden skal staa under Centralstyrelsens Forvaltning og anvendes i Tilfælde hvor hurtig Hjælp er fornøden, mod at det paagældende Beløb atter henlægges inden Ophøret af ekstra Kontingentets Indbetaling.

Det vedtoges at bemyndige Centralstyrelsen til under Konflikter at opkræve et ekstra Kontingent af mindst 25 Øre og højst 1 Kr. pr. Uge og Medlem. Medlemsantallet regnet efter sidste Kvartalsberetning.

Understøttelse under Strejker fastsattes til halv Timeløn for gifte og en Trediedel af Timelønnen for ugifte.

Det for saa godt som alle Fagforenings Kongresser staaende Lærlingespørgsmaal drøftedes ogsaa her og fremkaldte en særdeles livlig Diskussion, under hvilken Rudolf Poulsen under stærkt Bifald fremsatte sine Anskuelser om denne Sag, der samlede til et, udgør den Betragtning, at Arbejderne ikke bør stænge for de unge Mennesker og derved i Virkeligheden for sig selv, men derimod kræve Existensbetingelser for alle i videst mulig Udstrækning i Kraft af den Ret til Livet, som Naturen har præciseret at tilkomme det med Selvopholdelsesdrift udrustede Menneske.

Paa denne Sag gælder det sandelig at Arbejderne se klart og de vil da forkaste den Tanke der viser Frelsen i de kunstige Grænser for Adgangen til Erhverv — og derimod med forøget Styrke kræve

Forhold, der muliggør os alle at leve Livet som Mennesker.

Kongressen vedtog en Resolution i Tilslutning hertil og udtalte sig endvidere for Organisationens Indskriden mod hensynsløs Udbytning af Lærlinge, til hvilke Øjemed nærmere Bestemmelser vedtoges.

Adskillige andre Spørgsmaal behandledes endnu paa Kongressen, af hvilken vi fik det gunstigste Indtryk. Saavel Beslutninger som forudgaaende Motiveringer og Diskussion vidnede om klar Forstaaelse og Interesse for de foreliggende Sager. Det skal da ogsaa nok vise sig at den kommende Tid skal bringe vor Broderorganisation i Sverrig op til at omfatte Afdelinger i hver en By, hvor der overhovedet kan være Afdeling, ligesom Samarbejdet med os vil vinde i Udstrækning til Opnaaelsen af et „Skandinavisk Malerforbund."

Metermaalet i den ny Prisliste.

For otte Aar siden, i Februar- og Marts-Numrene for 1889 af „Fagtidende for Malere", fandtes under Titlen „Det metriske System" en Afhandling, der begyndte med Ordene: „der er Udsigt til at vi i den nærmeste Fremtid ogsaa her i Danmark vil faa det i de fleste europæiske Lande indførte Metersystem antaget som almindeligt gældende Maal." Vi ved jo imidlertid, at Vakuumbremsen aldrig svigter naar Danmark kører paa Fremskridtets Bane, og den "nærmeste Fremtid" er da heller ikke naaet endnu, men der har, i Særdeleshed i de sidste Rigsdagssamlinger, været gjort saa stærke Tilløb til Realisering af Tanken, at vi nu maa tænke os Holdt-Stationen forladt, og gør derfor Ret i at forberede os paa Metermaalet, for ikke at blive overrumplede naar det maaske snart kommer dumpende som Lov fra Rigsdagens Bord.

Tro nu endelig ikke, at der i Ordet overrumple ligger en Insinuation om, at Systemets hurtige Indførelse skulde være en Ulykke. Tvertimod! Vi vilde betragte det som en Lykke, thi vi regner Ulemperne ved dets Indførelse for intet imod de Fordele det bringer.

Hvem der erindrer hvor let det gik med at komme over Forandringen fra Rigsmønt til Kronemønt, vil have en Fornemmelse af, at heller ikke Forandringen fra Alen til Meter vil volde særlige Vanskeligheder, og vi har ofte hørt norske og svenske Kolleger fortælle om den Lethed, med hvilken Indførelsen af Metersystemet foregik i Norge og Sverig, hvor selv gamle Folk, der maaske aldrig tidligere havde hørt Tale om dette Maal, i en Fart lærte at „tænke metrisk."

Det er jo ogsaa indlysende, at et System, der efterhaanden sejrrigt har fortrængt de andre Maalsystemer i næsten alle civiliserede og halvciviliserede Stater, maa have noget for Befolkningen letfatteligt ved sig. Alene den Omstændighed, at der er en indre Sammenhæng mellem de forskellige til det metriske System hørende Maal-Enheder, saaledes at Længdemaalet, Agermaalet, Rummaalet og Tyngdemaalet alle ere afhængige af hverandre og afledede af selve Jordens Overflademaal, alene den Omstændighed gør Systemet saa interessant, at det bør foretrækkes for ethvert andet; ikke at tale om den store Fordel der ligger i at have Maal-Enhed og Beregningsmaade fælles med Nabolandene, hvad der betydeligt letter og fremmer Handelssamkvemmet og ogsaa befordrer Forstaaelsen af mangfoldige Forhold vedrørende Arbejderstandens Levevilkaar.

Hertil kommer den overordentlige Nemhed ved Beregningen med Meter, grundet paa Systemets Ti-Deling. Hvor mange Malere har ikke følt Vanskeligheden og Langsomheden ved Kvadratmaalsberegning af deres Arbejde efter det gamle Alen- og Tomme-Maal, hvad enten de udførte Beregningen med Brøk i Fireogtyvendedele eller ved den noget lettere, men ikke saa nøjagtige „Krydsregning."

Lad os tage et Eksempel: Vi skal maale en dobbelt Dør paa Karmsiden og udfører det paa den Maade, at vi maaler den lodrette Højde fra Karmens Overkant, hvilket findes at være 3 Alen 19 Tommer eller i Metersystemet 2 Meter 38 Centimeter der skrives Mtr. 2,38. Paa Bredden lægger vi Baandet ind i Listernes og Facernes Former og udmaaler paa den Maade Bagkanter og Forsider af Gerikterne, samt Forflader og Bagkanter af Døfløjene, dette giver os et Tvermaal af 3 Al. 3 Tom. eller Mtr. 1,96. Den indvendige Karmflade rundt, maaler 9 Al. 2 Tom., det vil sige 5 Mtr. 70 Centimeter, og Bredden af Karmfladen inklusive Falsen er 8 Tommer lig med 21 Centimeter, hvilket skrives Mtr. 0,21.

Lad os først foretage Udregningen ved almindelig Brøksberegning. Vi har Størrelserne 3 Al. 19 T. × 3 Al. 3 T. og 9 Al. 2 T. × 8 T., der omsat til Brøk giver $3^{19}/_{24}$ Al. × $3^{1}/_{8}$ Al. og $9^{1}/_{12}$ Al. × $^{1}/_{3}$ Al. Disse Størrelser maa helst forandres til uægte Brøk i Fireogtyvendedele, saa at man kan multiplicere Tæller med Tæller og Nævner med Nævner: $3^{19}/_{24} = {}^{91}/_{24}$, $3^{1}/_{8} = {}^{75}/_{24}$, $9^{1}/_{12} = {}^{218}/_{24}$ og $^{1}/_{3} = {}^{8}/_{24}$. Heraf faas:

$$\frac{91 \cdot 75}{24 \cdot 24} + \frac{218 \quad 8}{24 \cdot 24} = \frac{6825}{576} + \frac{1744}{576} = \frac{8569}{576} =$$

$14^{505}/_{576}$ □ Al. $= 14^{21}/_{24} + {}^{1}/_{576} =$ ca. 15 □ Al.

Ved Krydsregning stilles Beregningen op paa følgende Maade:

3 Al. 19″	×	9 Al. 2″	×	11 Al. 20″	+
3 — 3-		„ — 8-		3 — 1-	
9 — „-		3 — „-		14 — 21-	
2 — 9-		„ — 1-			
„ — 9-		3 — 1-		$= 14^{21}/_{24} =$ ca. 15 □ Al.	
„ — 2-					
11 — 20-					

Skal man foretage Udregningen i Metermaal haves:

Mtr. 2,38	×	Mtr. 5,70	×	4,6648	+
— 1,96		— 0,21		1,1970	
1428		570		5,8618	
2142		1140			
238		000		$= 5{,}9 = 5^{9}/_{10}$ □ Meter.	
4,6648		1,1970			

Forskellen mellem de tre Beregningsmaader falder let i Øjnene. Brøksberegningen er særlig indviklet og vil altid være det, selv om man benytter saadanne Læmpelser, som under visse Betingelser kunne anvendes.

Krydsregningen er vel temmelig hurtig, naar man har Øvelse i den, men man maa dog stedse passe nøje paa, at Tallene under Udregningen kommer i den rigtige Kolonne, hvad der mange Gange kræver megen Opmærksomhed.

Meterberegningen er som Fod i Hose for Enhver, der har lært simpel Multiplikation med ubenævnte Tal, og som véd, at det første Ciffer efter Kommaet

betyder Tiendedele, det andet Hundrededele, det tredje Tusendedele og det fjerde Titusendedele. Der er kun den ene Regel at iagttage, at der i Facitet skal afskæres lige saa mange Decimaler, som der tilsammen findes Decimaler i de to Størrelser, der multipliceres med hverandre, hvilket ved Meter- og Centimeterberegning altid vil sige, at Kommaet skal sættes foran de fire sidste Zifre.

Ved Beregning af almindeligt Malerarbejde vil der aldrig blive forlangt nøjagtigere Facit end Tiendedels Kvadratmeter, saa at de tre sidste Zifre altid kunne udelades; kun forhøjes den tilbageblivende Decimal med 1, naar den næstpaafølgende er 5 eller derover. Her i Eksemplet 5,8618 □ Meter er Tiendedels-Decimalen 8 forhøjet til 9, fordi Hundrededels-Decimalen var 6.

Men da én Decimal er tilstrækkelig, er det selvfølgelig ingen Nytte til at udregne fire, og man har ogsaa en Methode, den saakaldte forkortede Multiplikation, hvorved dette kan undgaas. Der er dog den Hage forbunden med denne Methode, at der, ligesom ved Krydsmaalsberegning af Alensystemet, helst skal nogen Øvelse til, for at man ikke skal tage fejl. Senere naar Metersystemet bliver gennemført, skal vi nøjere forklare Anvendelsen af den forkortede Multiplikation.

Det var ønskeligt om man allerede nu gjorde sig fortrolig med Metersystemet, for saa snart som muligt at kunne profitere af dets Fordele. Men det skulde ikke alene være teoretisk; først ved at gribe Tingen praktisk an, naas der et Resultat. Vi skal i saa Henseende minde om Søndagsarbejdet, hvilket vi i mange Aar i Teorien fordømte uden anden Virkning, end at kun nogle enkelte Svende i Praksis viste deres Modstand derimod; først ved at tage Tyren ved Hornene og fra Fagforeningen helt forbyde det, fik man en nogenlunde tilfredsstillende Ordning med Mestrene derom. Det samme kan vel gentage sig for Metersystemets Vedkommende, hvis vi for Eksempel forlanger at faa den forestaaende Revision af Prislisten foretaget med Meterberegningen for Øje, saaledes at Priserne ansættes henholdsvis pr. løbende Meter og pr. □ Meter.

Hertil kan vi, foruden de før nævnte, have flere Grunde. Vi kan som sagt vente at den lovmæssige Indførelse af Metersystemet snart vil være en Kendsgærning, og der maa saa paany foretages en Revision. Nu er vi jo ganske vist ikke i Princípet bange for hyppige Prislisterevisioner, men vi ved jo at der skal et stort Apparat sættes i Scene for en saadan og at Revisionsforhandlingerne kan strækkes ud over et langt Tidsrum, saa at vi vil faa Alenmaalspriskuranten at trækkes med i lange Tider efter at Metermaalet er indført. Hertil kommer endnu en anden og meget væsentligere Grund, den nemlig, at det vil blive til betydelig pekuniær Skade for Svendene, hvis Meterberegningen skal foretages paa Grundlag af en Alenmaalspriskurant. Alle ældre Svende ved af Erfaring, og de yngre kende i hvert Fald af Omtale, at vi mistede 4 pCt. ved Møntforandringen, fordi Prislisten en Gang var fastslaaet efter Skillingsberegning og ikke kunde forandres saa hurtig efter Vedtagelsen. Da vort Arbejde jo kun blev betalt En-Skillingsvis pr. □ Alen fik vi ved Forandringen til Ører kun 24 Øre for hver 12 Skilling, skøndt der tilkom os 25 Øre.

Noget lignende vil blive Tilfælde hvis vi faar en ny Prisliste med Alen som Maal-Enhed, og vi saa efter denne skal beregne Priserne pr. □ Meter. Dette er let at paavise: 1 Meter er nemlig 1,5931 Alen, og 1 □ Meter er 2,5380 □ Alen, men i det daglige Liv vil man simplificere Forholdet og sige at 1 løbende Meter er = 1½ løb. Alen og 1 □ Meter = 2½ □ Alen, hvilket atter vil sige at Prisen pr. løb. Meter vil blive beregnet 1½ Gang saa stor som 1 løb. Alen, og pr. □ Meter 2½ Gang saa stor som en □ Alen.

Skal man nu forgylde nogle Lister, f. Eks. 100 Meter og Prisen er ansat til 10 Øre pr. Alen, saa vil dette blive omsat til 15 Øre pr. Meter, og de 100 Meter Lister vil blive betalt med 15 Kr. i Stedet for 15 Kr. 93 Øre, hvad der betyder et Tab af 5,84 pCt. eller næsten 6 pCt.

Har man endvidere 100 □ Meter Træværk at male som Træ til 20 Øre pr. □ Alen vil dette blive beregnet efter 50 Øre pr. □ Meter. Betalingen vil da for de 100 □ Meter Træværk blive 50 Kr. i Stedet for 50 Kr. 76 Øre; det er et Tab af 1½ pCt.

Paa det løb. Maal faar vi altsaa et Tab af 6 pCt. og paa Kvadratmaalet et Tab af 1½ pCt.

Det vil imidlertid ikke alene blive Svendene det kommer til at gaa ud over. Ogsaa Mestrene maa benytte samme Skala ved Omsætningen af deres Priser overfor Kunderne, og det maa derfor ogsaa være i Mestrenes Interesse at indføre Priser pr. Meter allerede nu ved Prislisterevisionen, saa at Mestrene ved Forhøjelsen af deres Priser kan angive disse efter Metersystemet. Viser det sig da at en eller anden Kunde vil betale efter Alenmaal bliver det i hvert Fald ham der maa betale for den Fornøjelse at faa Meterpriserne omsat til Alenpris.

Men hvis Mestrene i Prislisteudvalget imod Forventning viser sig aldeles utilbøjelige til at benytte Metersystemet som Grundlag, saa maa Svendene, saasnart Meterloven foreligger, øjeblikkelig forlange en ny Prislisterevision, og i Mellemtiden indtil en saadan er kommen i Stand, maa vi gaa en anden Vej end den i det foregaaende forudsatte. Vi maa da fastholde at Priserne kun er gældende pr. Alen og at Omsætningen ikke maa ske i Prisen men i Maalet, saaledes at vi faar det Antal □ Alen, der rettelig tilkommer os. Dette kan ske ved at multiplicere hvert løb. Alenmaal med 1,59 i Stedet for med 1½ og hvert Kvadratalenmaal med 2,54 i Stedet for med 2½. Dette er ganske vist et noget større Arbejde, men lønner sig dog rigelig ved at man undgaar Tabet henholdsvis af de 6 og 1½ pCt.

L. Gunner.

Vort Delegeretmøde.

I sidste Hovedbestyrelsesmøde vedtoges det at afholde Delegeretmødet i Dagene den 7., 8. og 9. Novbr. Stedet bliver Esbjærg, som ved Afstemningen har erholdt det højeste Antal Stemmer.

Vi erindrer om, at eventuelle Forslag til Ændringer i Lovene maa indleveres til Hovedbestyrelsen senest 1 Maaned før Mødets Afholdelse.

Enhver Afdeling har Ret til at lade sig repræsentere ved en Delegeret. Hvor Medlemsantallet er over 100 kan sendes en Delegeret for hver 100

Medlemmer. Vi opfordrer indstændig enhver Afdeling til at lade sig repræsentere og ikke sky den lille Udgift, som er forbunden hermed. Forbundskassen afholder Udgiften ved de Delegeredes Hen- og Tilbagerejse.

Endvidere anmodes d'Hrr. Afdelingsformænd om at paase, at alt Regnskabet vedrørende er afgjort med Sekretæren inden Udgangen af Oktober.

Medlemsfortegnelsen.

D'Hrr. Afdelingsformænd erindres om, at Forbundets trykte Medlemsfortegnelse skal revideres 1. Oktober, hvorfor de respektive Afdelinger inden denne Dato maa have indsendt til Forbundets Sekretær en Fortegnelse over Medlemmerne (For- og Efternavn samt Medlemsnummer) med Angivelse af, hvornaar de Paagældende ere indmeldte. Forsaavidt der findes Kolleger udenfor Organisationen, indsendes samtidig en Navnefortegnelse over disse.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin halvaarlige ordinære Generalforsamling Onsdag den 13. Oktober i Rømersgades Festsal.

Forslag, som ønskes behandlede paa denne, maa indgives senes 10 Dage forud til Bestyrelsen.

Sv. Måleriarb: Förb.

Vor Broderorganisation i Sverrig har i den forløbne Maaned haft en Tilgang af ikke mindre end 4 Afdelinger, idet følgende Byer har sluttet sig til Forbundet: Kalmar, Karlshamn, Hernösand og Lidköping.

Malerstrejken i Kristiania

vedvarer i Følge sidst indløbet Meddelelse endnu, idet dog 43 Mestre har underskrevet det fremsatte Regulativ. Disse Mestre beskæftige tilsammen ca. 350 Mand, som ugentlig afgiver 1 Dags Løn til Strejkekassen. Ca. 300 Mand strejker, medens ca. 300 er bortrejste til Provinsbyer og til Sverrig.

Vore Kolleger nære det bedste Haab om et sejrrigt Udfald af denne Konflikt, og advarer indtrængende mod at rejse til Kristiania før Strejkens Afslutning meldes fra Organisationen.

Maler-Lock-out.

Centralforeningen for Malermestre i Jylland har fornylig afholdt Generalforsamling i hvilken Repræsentanter for Fællesforeningen har deltaget. Om Forhandlingerne har Esbjærgbladene indeholdt Referater, og det ses heraf at Dagsordenen har været særdeles indholdsrig.

Ulykkesforsikringen af Svende og Lærlinge har været debatteret; indledet og anbefalet i et dygtigt Foredrag af Malerm. Vilh. Hansen, København, som med Styrke hævdede, at denne Sag maatte have Krav paa almindelig Tilslutning blandt Mestrene, saavel af Humanitets- som Klogskabshensyn. I Erkendelse heraf stod man i Jylland langt tilbage for København og Østifterne.

I Spørgsmaalet om Voldgiftsretters Oprettelse, anbefaledes disse af alle Talere.

Derimod fik et Forslag om ensartet Arbejdsløn kun Tilslutning fra en enkelt Deltager, hvad der i og for sig ikke er egentlig mærkeligt. Saalænge nemlig, at en meget stor Del Mestre betragte selv den mindste Lønforbedring som et ubilligt Krav fra Svendenes Side, vel egnet til at ruinere hele Faget, kan man fornuftigvis ikke vente, at selv den laveste af vor lave Løn paa deres Initiativ skal blive forhøjet. Paa den anden Side er Mestrene naturligvis klar over, at det ikke lader sig gøre at trykke Lønnen ned i Niveau med den laveste, og man har sikkert derfor ikke villet have med Forslaget at gøre.

Et Forslag om, „at Fællesforeningen under visse Forhold skal have Myndighed til at erklære Lock-out over hele Landet," faldt derimod i god Jord og vedtoges enstemmigt.

En Maler-Lock-out! Ja, man kan altsaa regne med denne Eventualitet for Eftertiden, om end Sandsynligheden for dens Etablering maa siges at være noget spinkel, hvis den da ikke henlægges til en eller anden arbejdsløs Periode. Det bliver nu hermed som det vil, saa kan man ialfald ikke nægte, at Vedtagelsen tyder paa en vis Fremadstræben, godt egnet til at slaa den Snak til Jorden, at Malerne ikke følger med Tiden.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen. Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Yrsavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	J. Jørgensen, Jægergaarden.
Helsingør.	L. Willumsen, Lappen 30.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen. Skolegade 179.
Næstved.	C. J. Hansen, Nygade 26 a.
Køge.	E. Lund, Nyportstræde.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	M. Nielsen, Vestergade 265.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	Carl Sørensen, Møllebakken.
Odense.	Knud Ditlevsen, Ramsherred 6, St.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Nygaardsvej 21.
Varde.	N. Jensen. Nørregade.
Holstebro.	Chr. Vinding, St. Jørgensgade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	N. P. Larsen, St. Mathiasgade 62.
Aalborg.	V. Meyer, Rantzausgade 3.
Randers.	Emil Petersen, Nordregrave 13.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Jens Strunge, Nygade 11.
Horsens	Marius E. Jørgensen. Borgergade 49.
Vejle.	J. Johansen, Skovgade 33.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

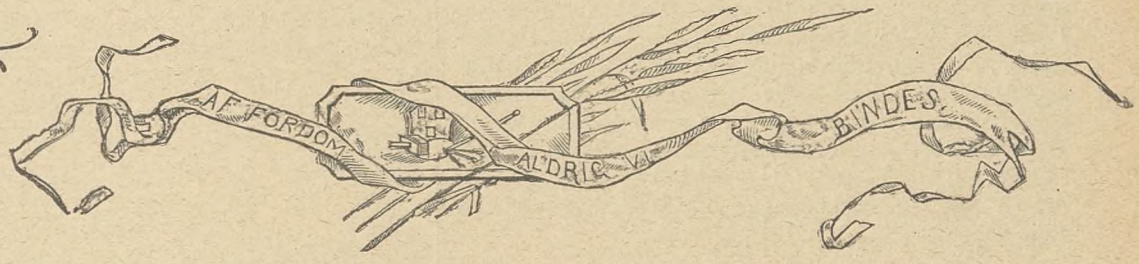

Oktober. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1897.

Vort Delegeretmøde.

Som allerede nævnt i forrige Nr. af Fagbladet vil Malerforbundets 5. Delegeretmøde blive afholdt i Esbjerg i Dagene den 7., 8. og 9. November d. A. Dagsordenen omfatter følgende Punkter:

1. Mødets Konstituering. 2. Forhandlingsbogens Oplæsning. 3. Beretning om Virksomheden. 4. Regnskaberne. 5. Revision af Forbundets Love. 6. Revision af Rejsekassens Love. 7. Organisation og Agitation. 8. Eventuelt. 9. Valg af Hovedbestyrelse. 10. Skand. Arbejderkongres. 11. Næste Delegeretmøde.

Som det heraf vil fremgaa, indeholder Dagsordenen særdeles vigtige Punkter, hvis Afgørelser vil blive af indgribende Betydning for vor Organisations fremtidige Virksomhed. Specielt gælder dette da Revisionen af vore Love. Forbundets Love have holdt sig uforandrede siden Forbundets Stiftelsesdag den 1. November 1890 og selv om vi vel alle kan være enige om at vi, med disse som Grundlag for vort Arbejde, maa siges at være gaaet ret rask frem saa er det jo givet at de forløbne 7 Aar af og til har blottet en og anden Mangel som nødvendiggør en Revision. De indkomne Forslag til Ændringer i Lovene gaar i Hovedsagen ud paa at hidføre den størst mulige Stabilitet og hindre evindelige Indmeldelser og Udslettelser af det enkelte Medlem. Der foreslaas saaledes at ophæve Restancefristens Følgesvend Udslettelsen, og dette maa kunne opnaas. Der er dog ret beset ingen Mening i at finde sig i den Slags Ligegyldighed, som faar sit Udtryk i „Udslettelse paa Grund af Restance". Man maa være kommet saa vidt i rigtig Forstaaelse af Organisationens Værd, som Arbejdernes eneste Støttestav, under Byrden af det privatkapitalistiske Samfunds Uretfærdighed, at Ligegyldighed overfor hin ikke bør eje Rum. Der maa kunne forlanges, at den Kollega, der en Gang har indtaget Plads i vore Rækker ogsaa bliver paa sin Post, og denne bør kun forlades ved Udmeldelse og ikke ved Udslettelse. Forslaget som stilles af Hovedbestyrelsen kræver altsaa, at et Medlem hæfter for sine Forpligtelser til Organisationen og kan kun løses herfra ved lovlige Grunde, hvortil ikke vil høre Udeladelse af at betale sit Kontingent. Forhaabentlig vil det ret hurtigt staa enhver klart at eventuelle Forsøg paa dog at knibe denne Vej ud ikke vil betale sig.

I Sammenhæng hermed stilles Forslag om fortløbende Medlemsnumre for hele Organisationen, saaledes at det paa den trykte Medlemsfortegnelse altid vil være muligt at finde et bestemt Medlem i Modsætning til nu, hvor det er en Umulighed, idet samme Navn kan findes flere Steder i Fortegnelsen opført med forskelligt Nr., idet disse jo ere lokale Løbenumre.

Endvidere foreslaas at indføre Maanedskontingent, hvorved Medlemsbøgerne vil kunne blive af et mindre Format end de nu brugelige, ligesom det vil lette Kassererens nu ofte besværlige Arbejde med Indklæbning af Mærker, samtidig med at disse kunne udstyres paa en heldigere Maade. Saavel dette Forslag, som Forslag om et ensartet Kontingent (Minimum) indenfor samtlige Afdelinger fremsættes fra Hovedbestyrelsen og Afdelingen i Aalborg. Førstnævnte foreslaar at Kontingentet ansættes til 1 Kr. 50 Øre og 50 Øre pr. Maaned i henholdsvis Sommer og Vinterhalvaaret, medens Aalborgafdelingens Forslag ikke angiver nogen Størrelse.

Som Ændringer til Rejsekassens Love foreslaas fra Aalborg og Nyborg henholdsvis Nedsættelse og Forhøjelse af Rejseunderstøttelsen, førstnævnte ved at indrage Understøttelsen i fire Sommermaaneder.

Fra Aarhus stilles Forslag om en Ændring i Hovedbestyrelsens Sammensætning gaaende ud paa at 4 af dens Medlemmer vælges blandt de Provinsdelegerede med 2 for Jylland og 2 for Øerne, og at Hovedbestyrelsens Møder blive 2 Gange aarlig i November og Maj, medens Forretningsføreren og de københavnske Medlemmer forøvrigt udgøre Forretningsudvalg i den øvrige Tid af Aaret. Provinsrepræsentanternes Rejseudgift til Møderne afholdes af Forbundets Kasse.

Fra Aalborg og Aarhus fremsættes Forslag om Oprettelsen af en Sygekasse indenfor Forbundet, førstnævnte endvidere om at arbejde hen til Realisering af Ulykkesforsikringsspørgsmaalet

Endelig vil Viborgafdelingen rejse Spørgsmaalet om det om sig gribende Lærlingehold og dets uheldige Virkninger paa Faget i Almindelighed, og vor Adgang til Arbejde i Særdeleshed.

Foruden ovenfor nævnte Forslag og Spørgsmaal giver de øvrige Punkter paa Dagsordenen ogsaa Plads for indgaaende Behandling, og bør det da forventes, at enhver Afdeling vil benytte sin Repræsentationsret ved at sende Delegeret til Mødet, ligesom der ved Angivelsen af ovenstaaende kortfattede Oversigt over det forestaaende Arbejde er givet Lejlighed til, forinden i de respektive Afdelinger, at drøfte og tage Standpunkt til sammmes endelige Behandling.

Valg af Delegerede.

Ved Valget af Delegerede til vort forestaaende Delegeretmøde bedes erindret, at hver Afdeling har Ret til at lade sig repræsentere ved en Delegeret. Afdelinger med over 100 Medlemmer har Ret til at sende en Delegeret for hver 100 Medlemmer. De Delegerede skal møde med Mandat, som vil blive Afdelingerne tilstillede saasnart Meddelelse med den Valgtes Navn er indsendt til Forbundets Sekretær.

Af Hensyn hertil bedes Valget foretaget snarest mulig og Meddelelse indsendt senest med Udløbet af denne Maaned, for at Mandatet kan blive tilsendt de respektive Afdelinger i behørig Tid.

Fra Voldgiftsretten.

Den herværende Voldgiftsret for vort Fag har forleden afsagt følgende Kendelse:

Fra Malermester H. Lapuchoff, Marievej 15 i Hellerup, samt 3 af hans Svende: J. Nielsen, Bjælkes Alle 17, V. Rasmussen St. Hansgade 12, 4. Sal og J. A. Møller, Nansensgade 34, 3 Sal, stilledes til Voldgiftsretten en Forespørgsel om hvorvidt Lapuchoff som Malermester i Hellerup, hvor han havde Bopæl og Næringsbevis, var forpligtet til at betale Landpenge for Arbejde udført dersteds. Forespørgslen formedes til Sag og optoges af Voldgiftsretten til Kendelse.

Lapuchoff fomente at han i Lighed med de andre hellerupske Malermestre var fritaget for at betale Landpenge i en Mils Omkreds fra sin Bopæl, i hvilket Bælte ogsaa København er indbefattet. Forøvrigt anførte han, at han til Arbejde i Hellerup kun antog Folk dersteds, medens han til Arbejde i København antog dem i sin, her i Byen værende Forretning. Svendene anførte at de ved Antagelsen vel var betydede at der ikke gaves Landpenge i Hellerup, men da ofte de samme Folk benyttedes i begge Forretninger, idet de, samtidig med at de afskediges her i København kunde faa Besked paa Arbejde i Hellerup, hvor de straks ved Ankomsten igen var antagne, saa formente de sig berettiget til Landtillæget.

Ihvorvel Prislisten nu ikke omtaler det indankede Forhold, skønner Voldgiftsretten det dog at være i Prislistens Aand, at der skal betales Landpenge fra det Sted hvor Mesterens Forretning findes, uanset hvor han har Bopæl. Og da Lapuchoff erklærer at hans Hovedforretning er i København, ja endog anser sin Filial i Hellerup for at udgøre én Forretning sammen med Hovedforretningen i København saa maa Voldgiftsretten betragte ham som københavnsk Malermester, der skal betale efter de Regler som Prislisten for København ansætter. For det indankede Arbejdes Vedkommende er ydermere enhver Tvivl fjernet, i det han først har løst Næringsbevis i Hellerup den 27. August 1897 og altsaa ved Arbejdets Begyndelse slet ikke var Mester i Hellerup.

Svendenes Depositum tilbagebetaltes.

Som man ser, har Voldgiftsretten givet Svendene Medhold i deres Opfattelse, vistnok til stor Forbavselse for Mesteren, der forud havde hævdet overfor Svendene, at han paa ingen Maade kunde være pligtig til at betale „Tilæget", en Opfattelse han ogsaa søgte at gøre gældende overfor Foreningens Formand, paa hvis Forslag han imidlertid erklærede sig villig til at lade Voldgiftsretten afgøre Tvisten.

Malerforbundets Regnskab.

Saavel Forbundets som Rejsekassens Regnskaber, der afsluttes den 31. Oktober, ville blive trykte og omdelte til de respektive Afdelinger. Af Hensyn hertil, anmodes d'Hrr. Afdelingsformænd eller Kasserere om inden ovennævnte Dato, at have indsendt til Sekretæren alt Regnskaberne vedrørende, saavel Kontingent som eventuelle Restancer for modtagne Bøger og Mærker.

Hovedbestyrelsen.

Metermaalet i den nye Prisliste.

Som antydet i Artiklen med denne Overskrift i sidste Numer af Fagtidenden, mente jeg at en fornyet Omtale vilde være paa sin Plads straks ved Meterlovens Gennemførelse. Skæbnen vilde imidlertid at det skulde komme hurtigere, idet Sætteren med eller imod sin Vilje — i hvert Fald imod min — har foretaget et Par Forandringer i Artiklens sidste Stykke, der gør en Del af dette ret meningsløst. Saaledes staar der at „vi faa det Antal □ Alen, der rettelig tilkommer os . . . ved at multiplicere hvert løb. Alenmaal med 1,59 i Stedet for med 1½, og hvert Kvadratalenmaal med 2,54 i Stedet for med 2½". Det er imidlertid indlysende at ethvert givet løb. Alenmaal eller Kvadratalenmaal, forudsat at Opmaalingen er rigtig, i Forvejen er det Antal Alen der tilkommer os, uden at blive multipliceret med noget Tal.

Der skulde ogsaa have staaet at hvert løb. **Meter**maal skulde multipliceres med 1,59 og hvert Kvadrat**meter**maal med 2,54, for at faa det Antal Alen der rettelig tilkommer os. I den anførte Artikel gik jeg ud fra, at i det daglige Liv vilde **Prisen** for en løb. Meter blive beregnet 1½ Gang Prisen for en løb. Alen, og for en □ Meter 2½ Gange Prisen for en □ Alen, hvilket jeg paaviste vilde blive et betydeligt Tab for Svendene. Artiklen konkluderede da derhen, at vi, hvis Alenmaalspriskuranten endnu skulde være gældende ved Meterlovens Gennemførelse, ikke skulde foretage Omsætningen i Prisen, men at Omsætningen skulde ske fra Meter til Alen paa ovenanførte Maade, idet jeg forud-

satte, at man efter Lovens Gennemførelse vilde være forpligtet til at benytte Meterstok og Meterbaand og altsaa faa sin Opmaaling udtrykt i Meter, der saa maatte omsættes til Alen, naar Priserne kun fandtes pr. Alen i Prislisten

En Opmaaling i Metersystemet af et lille Værelse, hvilket jeg netop har liggende for mig, vil tydelig illustrere Forskellen mellem de to Fremgangsmaader, hvorfor jeg meddeler den her:

Beskrivelse af Arbejdet.	Omsætning i Pris. Maal i Meter.	Enhedspris.	Samlet Pris.	Omsætning i Maal. Maal i Alen.	Enhedspris.	Samlet Pris.
Loftet afvasket, sæbet og strøget Limfarve	12,4 □ Mtr.	à 13 3/4 Ø.	Kr. 1.71	31,5 □ Al.	à 5 1/2 Ø.	Kr. 1,73
Afrækning paa samme i Limfarve; 1 Linie á 4 cm. Bredde (1 1/2")	13,2 l. —	- 3 —	0,40	21 l. —	- 2 —	0,42
2 " à 1/8 cm.	26,4 l. —	- 1 —	0,26	42 l. —	- 2/3 —	0,28
1 1/2 Fag dobbelte Vinduer strøget 2 Gange Olief. med Fals og Kanter.		- 58 —	0,87		- 58 —	0,87
Træværket vandslebet . . . . . 2 Timer		- 40 —	0,80		- 40 —	0,80
Vinduspladerne spartlet 1 Gang, str. 2 Gange, aaret Eg og lakeret.		- 24 —	0,36		- 24 —	0,36
Vinduespanel og 2 enk. Dørsider udspartlet, strøget 2 Gange, aaret Eg og lakeret	11,5 □ —	- 43 3/4 —	5,03	29,2 □ —	- 17 1/2 —	5,11
Fodpanel à 17 cm. Højde (7") str. 2 Gange, aaret og lakeret . .	10,6 l. —	- 9 3/4 —	1,03	16,9 l. —	- 6 1/2 —	1,10
Ovnlister str. 2 Gange, aaret og lakeret	4,8 l. —	- 9 3/4 —	0,47	7,6 l. —	- 6 1/2 —	0,49
Væggene str. 2 Gange Oliefarve og duppet	28,6 □ —	- 12 1/2 —	2,95	59,9 □ —	- 5 —	3,00
Ovnpladsen afvasket, sæbet og str. Limfarve efter Oliefarvevæg.	3 □ —		0,83	7,6 □ —		0,83
Udspækning med Gibs paa samme . . . . . 1/4 Time		- 40 —	0,20		- 40 —	0,20
Afrækning foroven af Væggene i Olief.: 1 Linie à 4 cm. Br. (1 1/2")	14,4 l. —	- 3 —	0,43	22,9 l. —	- 2 —	0,46
1 " à 1/2 cm. " (1/4")	14,4 l. —	- 1 1/2 —	0,22	22,9 l. —	- 1 —	0,23
Gulvet kittet Fuger, fem sereL 2 Gange og lakeret	12,4 □ —	- 16 1/4 —	2,02	31,5 □ —	- 6 1/2 —	2,05
	Kroner:		17,58		Kroner:	17,93

Enhedsprisen pr. Alen, der findes i femte Rubrik, er selvfølgelig ansat efter den i Øjeblikket gældende Prisliste. Enhedsprisen pr. Meter, hvilken findes i anden Rubrik, er beregnet 1 1/2 og 2 1/2 Gange Alenprisen henholdsvis for løb. Meter og Kvadratmeter. Ved Omsætning af Maalet fra Meter til Alen er der multipliceret med de ovenfor angivne Tal 1,59 og 2,54 for henholdsvis løb. og □ Meter, og Resultatet udtrykt i Alen findes i fjerde Rubrik.

Som man ser, er der flere Poster der paa Grund af Stykpris eller Timebetaling er ens ved begge Beregningsmaader, og dog er der en Forskel paa denne lille Regning af 35 Øre, det er 2 pCt.

Saafremt Metersystemet bliver indført, imedens vi endnu har Alenmaals Priskurant, gør vi derfor bedst i at benytte en lignende Opstilling af Regningen som ovenstaaende, idet dog anden og tredje Rubrik, der her er medtaget for Sammenligningens Skyld, selvfølgelig bortfalder.

L. Gunner.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin halvaarlige Generalforsamling Onsdag den 13. Oktober Kl. 8 i Rømersgades Festsal, med følgende Dagsorden:

1. Forhandlingsbogen. 2. Beretning om Virksomheden. 3. Halvaars Regnskabet. 4. Valg af 4 Repræsentanter og 1 Revisor til Foreningen samt en Revisor til Forbundet og Repræsentanter for Foreningens Andele i „Social-Demokraten“ og de respektive Forsamlingsbygninger og Arbejdernes Fællesbageri. 5. Malerforbundets Delegeretmøde. Valg af Delegerede. 6. Stiftelsesfesten og 7. Eventuelt.

Forventelig vil Dagsordenen med sine vigtige Punkter tilskynde Medlemmerne til at komme til Stede i stort Antal. I hvert Fald burde det være saa. Ethvert Medlem burde vise sin Interesse for Foreningens Anliggender ved sin Nærværelse, hvor der træffes saa vigtige Afgørelser som det her bliver Tilfældet. Blot det ene Punkt, som omhandler Forbundets forestaaende Delegeretmøde afgiver i sig saa vigtige Ting, at dette alene har Krav paa størst mulig Tilslutning til Generalforsamlingen. Som nærmere berørt andet Steds i Bladet vil der paa Delegeretmødet fremkomme Forslag, af hvis Afgørelser vor fremtidige Virksomhed maa blive i allerhøjeste Grad berørt. At disse derfor drøftes i enhver Afdeling for at de Delegerede kan kende deres Mandanters Standpunkt til samme, er indlysende nok, og den der udebliver fra Generalforsamlingen afskærer sig derfor al Indflydelse paa denne.

Lad os da benytte Tiden før Generalforsamlingen til at agitere for at den bliver saa fuldtallig som mulig.

Malerskole.

P. Wilhardts Malerskole for praktisk Dekoration har tilsendt os sit Program for det 5. Undervisningsaar, der tager sin Begyndelse den 1. Novbr. I Henhold til dette er Skoletiden daglig 6 Timer fra 8—2, og omfatter Undervisningen: Malning

af Ornamenter i Toner og Farver, Tegning og Komposition af Ornamenter, Forberedelse til Svendeprøve, Skygning og Malning efter Gibs, Marmorering og Aaring samt Skiltemaling.

Desuden vil der blive givet alle Elever Forklaring over det karakteristiske ved de forskellige ældre og nyere Stilarter. Et særskilt Kursus i Tegning agtes oprettet om Aftenen fra 6—8.

Indmeldelser modtages paa Skolen, som har Lokaler Aagade 38, 2. Sal, o. G. Prisen er pr. Maaned 12 Kr., pr. 3 Maaneder 30 Kr.

Hædersmænd.

Vi har heldigvis ikke ret mange Kolleger i Faget af den Sort, som har fundet hinanden i et Værksted oppe i Aalborg, nemlig hos Malermester Fischer. Hos denne maatte vore Medlemmer i sin Tid ophøre med Arbejdet i Henhold til det da gældende Gensidighedsforhold, og tilbage blev nogle faa Ikke-Medlemmer, som i Tidens Løb er blevet supplerede med Ligesindede, der tilsammen danner nedenstaaende Buket, af hvilken den førstnævnte er forhenværende Formand for vor Afdeling i Nakskov:

C. J. Andresen, Rosenberg, Meldahl, Lauritz Petersen, Lauritz Jensen, Strand, Jens Sørensen, Anton Nielsen, Carl Nielsen, Chr. Lassen og Frederiksen.

Til Ros for et Flertal af disse skal det dog siges, at de er i Begreb med at forstaa det ukollegiale i deres Optræden, og forventelig vil det ikke vare længe, inden de i saa Henseende er kommen til fuld Klarhed og handler derefter.

Ny Afdeling.

Lørdagen den 11. September afholdtes i Nykøbing paa Mors et Møde af de derværende Kolleger som vedtoge Oprettelsen af en Fagforening, for hvilken A. Mathiesen valgtes til Formand, ligesom det vedtoges at indmelde Foreningen under Malerforbundet.

Indmeldelsen er modtaget og vi skal ikke undlade hermed at hilse den ny Afdeling et hjærteligt Velkommen, med Haab om et frugtbringende Samarbejde for vore fælles Interesser. Afdelingen, som omfatter samtlige Kolleger i Nykøbing, er Malerforbundets 31 Afdeling.

Giv Agt.

Medlemmer som søge Arbejde i Aalborg eller Fredericia, maa først henvende sig til henholdsvis V. Meyer, Rantzausgade 3 i Aalborg, og M. Brandt, Dronningensgade 3 i Fredericia.

Medlemmer som rejser fra en Afdeling til en anden bedes erindre, at Tilmeldelse til den ny Afdeling ikke maa modtages, medmindre Medlemsbogen udviser at Afrejsen er anmeldt i den gamle Afdeling.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Yrsavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	L. Holm, Helsingørsgade 138.
Helsingør.	L. Willumsen, Lappen 26.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Næstved.	C. J. Hansen, Nygade 26 a.
Køge.	E. Lund, Nyportstræde.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	M. Nielsen, Vestergade 12.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	Carl Sørensen, Møllebakken.
Odense.	Knud Ditlevsen, Ramsherred 6, St.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Nygaardsvej 21.
Varde.	N. Jensen. Nørregade.
Holstebro.	E. Scharling, Lille Østergade
Nykøbing M.	A. Mathiesen, Nygade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	N. P. Larsen, St. Mathiasgade 62.
Aalborg.	V. Meyer, Rantzausgade 3.
Randers.	Emil Petersen, Nordregrave 13.
Aarhus.	Chr. Christensen, Hejbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Jens Strunge, Nygade 11.
Horsens	Marius E Jørgensen, Borgergade 49.
Vejle.	J. Johansen, Skovgade 33.

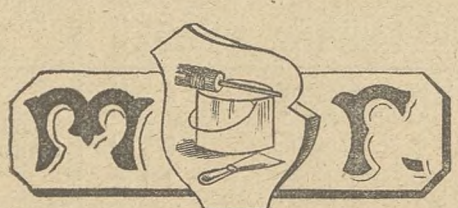

Malernes Fagforening afholder Møde hver Onsdag Aften Kl. 8 i Rømersgade 22 St. o. G. den lille Sal. Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom St. til Gaden, er aabent hver Tirsdag og Fredag Aften fra 7—8 og Lørdag Aften fra 8 10. Kontingent og Indmeldelser modtages begge Steder.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

November | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1897.

Malerforbundets 5te Delegeretmøde.

I Dagene den 7., 8. og 9. November afholdt Malerforbundet sit 5. ordinære Delegeretmøde i Arbejdernes Forsamlingsbygning i Esbjerg, hvis Festsal var smukt dekoreret med de forskellige Afdelingers og socialdemokratisk Forenings Faner, medens Hovedindgangen fra Gaden var omhængt med Guirlander.

Mødet aabnedes af Forbundets Sekretær, Rudolf Poulsen, der bød Deltagerne Velkommen og udtalte Haabet om, at Enhver vilde bidrage sit til, at det forestaaende Arbejde maatte give det bedst mulige Resultat til Gavn for vore fælles Interesser i sin Helhed.

Der nedsattes et Udvalg til Mandaternes Prøvelse, som alle fandtes i Orden og godkendtes.

Af Forbundets 31 Afdelinger var 27 repræsenterede ved følgende Delegerede: For København: Chr. Andersen, Chr. Jensen, André Johnsen, H. P. Larsen, Wilh. Nielsen, Wald. Rasmussen, Rud. Skive og P. Slundt. Gentofte, Lyngby og omliggende Sogne: G. Matzen. Hillerød: L. Holm. Helsingør: L. Willumsen. Roskilde: W. Larsen. Holbæk: Alb. Klein. Slagelse: Chr. Andersen. Næstved: Frantz Larsen. Køge: Th. Tullin. Nykøbing F.: Janus Jensen. Maribo: Carl Petersen. Svendborg: H. Rasmussen. Nyborg: Carl Sørensen. Odense: Chr. Jensen. Fredericia: M. Brandt. Kolding: M. Hein. Bramminge: Th. Christensen. Esbjerg: Carl C. Sørensen. Varde: Emil Fritze. Skive: P. Nicolaisen. Viborg: N. Wammen. Aalborg: Wald. Meyer. Randers: Anders Jensen. Aarhus: Chr. Christensen. Silkeborg: C. Petersen. Horsens: Marius E. Jørgensen og for Vejle: J. Johansen. Desuden var Hovedbestyrelsens Medlemmer Rudolf Poulsen, Emil Claussen, Ernst Carlsen, Carl Olsen og C. Loldrup til Stede, og Mødet talte altsaa 39 Deltagere. Følgende Afdelinger vare ikke repræsenterede: Fagklubben „D S B Kbhvn.“, Holstebro, Nykøbing, M. og Nakskov, hvilken sidste var anmeldt, men meldte Forfald.

Til Ordstyrere valgtes P Slundt, København og Carl Sørensen, Esbjerg, og til Sekretærere Loldrup og Wilh. Nielsen, København. Mødet fastsatte sin Arbejdstid til 2 Møder daglig, fra 10—1 og fra 3—7, med eventuelle Aftenmøder, hvis det maatte blive nødvendigt.

Slundt overtog derefter Dirigentposten og oplæste Dagsordenen:

1. Mødets Konstituering.
2. Forhandlingsbogens Oplæsning.
3. Beretning om Virksomheden.
4. Regnskaberne.
5. Forbundets Love (Revision)
6. Rejsekassens Love (Revision)
7. Organisation og Agitation.
8. Eventuelle Forslag.
9. Fastsættelse af Sekretærens Løn og Valg af Hovedbestyrelsen.
10. Den skand. Arb. Kongres i København Aar 1900.
11. Næste Delegeretmøde.

Behandlingen af 1. Punkt var jo allerede endt, og Ordet blev givet til Vicesekretæren, der oplæste Forhandlingsbogens Referater for de siden sidste Delegeretmøde afholdte Hovedbestyrelsesmøder, som godkendtes, hvorefter det første Møde hævedes og de Delegerede, efter Indbydelse af Esbjerg Afdelingen, samledes til et Festmaaltid, ved hvilket Formanden for Afdelingen, C. Sørensen, bød Deltagerne et hjærteligt Velkommen til Esbjerg. Rudolf Poulsen takkede paa de Delegeredes Vegne for den venlige Modtagelse og motiverede et Leve for Afdelingen, som den, der til enhver Tid og i enhver Henseende havde vist, at den forstod sin Stilling, hvorfor den ogsaa altid var blevet set paa som et Mønster for en god Organisation.

2 Møde. Ordstyrer Slundt. Rudolf Poulsen afgav Beretning om den Virksomhed, der var udfoldet siden sidste Delegeretmøde,

hvor Forbundet talte 23 Afdelinger, af hvilke de 20 havde været repræsenteret ved 24 Delegerede. Nu var Stillingen den, at vi havde 31 Afdelinger med over 2000 Medlemmer. Der var saaledes oprettet Afdelinger i Middelfart, Bramminge, Gentofte-Lyngby, Maribo, Danske Statsbaner København, Silkeborg, Holstebro, Næstved og Nykøbing M., af hvilke dog den første efter 4 Maaneders Forløb var ophævet, som Følge af Medlemmernes Bortrejse ved Arbejdsløshed, og Tilvæksten af Afdelinger var derfor 8.

Ganske naturlig havde Hovedvirksomheden koncentreret sig om Regulering og Forbedring af Arbejds- og Lønforhold, og dette var da ogsaa naaet i en Række af Afdelinger ved fredelig Forhandling med de paagældende Mesterforeninger, medens det paa andre Steder kun var opnaaet efter Strejke. Det første galdt for Afdelingerne Holbæk, Kolding, Hillerød, Svendborg, Aalborg, Randers, Aarhus, Horsens, Køge, Odense, Nykøbing F., Skive, Vib'org og Nyborg, medens det sidste var Tilfældet for Esbjerg, Fredericia, Vejle Silkeborg, Nakskov, Gentofte-Lyngby og Aalborg.

Af disse Konflikter var flere sluttede efter nogle Dages Forløb, medens andre, som Nakskov og Aalborg, havde varet i 5 Uger, og for Esbjergs Vedkommende endog i 9 Uger. For sidstnævnte Afdeling udkæmpedes Striden midt om Vinteren i Januar og Februar Maaned i Fjor og skal det fremhæves, at der, trods den for vort Fag uheldige Aarstid, hvor Arbejdsløsheden jo er paa sit Højeste, kun meldte sig en eneste Hædersmand for at tilbyde Mestrene sin Assistance, og at denne ikke hørte hjemme i Esbjerg og heller ikke tilhørte vor Organisation paa noget andet Sted. De paagældende Mestre vare imidlertid fornuftige nok til ikke at modtage hans Tilbud. Efter at Taleren havde forsøgt ved Forhandling med Mestrene at opnaa en Afslutning paa Konflikten, som imidlertid mislykkedes, endte denne med at blive afgjort mellem Formanden for „Fællesforeningen af Danmarks Malermestre" og Forbundets Sekretær med det Resultat, at de fra vor Side stillede Fordringer godkendtes, hvad der for Afdelingen betød blandt Andet en Forhøjelse af Timelønnen fra 33 til 40 Øre, et Resultat, som jo nok er den førte Strid værd.

Ved Strejken i Aalborg havde der været den Ejendommelighed, at et Fællesudvalg var blevet enige om et nyt Regulativ for en forhøjet Timeløn, medens Mestrene forlangte indført et Par Bestemmelser i anden Retning, som ikke fra vor Side kunde accepteres, og som blev Anledningen til Konflikten. Mestrene forlangte nemlig, at Svendene i Regulativet skulde forpligte sig til ikke at forlade Arbejdspladsen i Frokosttiden og til ikke at ryge Tobak paa Arbejdspladsen.

Ved en Forhandling, som Taleren havde ført med Mestrene før Konflikten udbrød, havde disse trods alle Forestillinger fastholdt, at de nævnte Bestemmelser skulde indeholdes i Regulativet, og og da dette fornuftigvis ikke kunde falde os ind noget Øjeblik at gaa med hertil, blev Strejke erklæret, og samtlige Medlemmer, ca. 80 i Tal, nedlagde Arbejdet, og ca. 60 forlode Byen og søgte Arbejde andetsteds. Med en Haardnakkethed, som havde været en bedre Sag værdig, holdt Mestrene Stillingen i ca. 5 Uger, for saa, ved en fornyet Forhandling, at give Afkald paa de famøse Bestemmelser, da de havde set, at vi vare i Besiddelse af den fornødne Organisation til med Eftertryk at modsætte os den Slags Forsøg paa at beskære os vor personlige Frihed.

Foruden at Mestrene maatte give Afkald paa den Tilfredsstillelse at diktere os Tvangsbestemmelser, maatte de nu samtidig underskrive en Ændring i Regulativet, der gav os højere Løn end den, vi i Begyndelsen var gaaet med til. Sammenholdet havde her, ligesom i Esbjerg, været fortrinlig og har selvfølgelig bidraget sit til at overbevise Mestrene om det haabløse i, ved en Fortsættelse af Striden at faa deres Projekt realiseret, og derfor haft sin store Skyld i, at Afslutningen kom som den kom.

Konflikten i Nakskov varede ligeledes i 5 Uger, og endte med Godkendelse af det fra vor Side fremsatte Regulativ, og man kan kun forundre sig over, at d'Hrr. Mestre i det Hele taget gider at lade det komme til Konflikt, da Erfaringen dog vel snart maa have gjort dem forstaaelig, at vi ikke opstiller større Fordringer, end at vi baade kan og vil gennemføre dem.

Ligesom de her nævnte Konflikter ere endte med Sejr for os, har det samme været Tilfælde i de andre Byer, hvor det altsaa kun har drejet sig om faa Dages Kamp. En Undtagelse afgav dog Fredericia, hvor Halvparten af Afdelingens Medlemmer brød ud og derved bevirkede, at denne Konflikt ikke fik et lige saa godt Resultat som de øvrige, idet de Mestre, som her fik unaturlige Forbundsfæller, derved har kunnet undgaa at godkende Regulativet. Konflikten kan som Følge heraf godt siges at være gaaende endnu, da vi selvfølgelig ikke vil arbejde for disse Mestre før de, lidt før eller senere, have underskrevet; indtil dette sker, bør ingen søge Arbejde i Fredericia, uden forud, ved Henvendelse til Formanden, at være gjort bekendt med hvilke Mestre der har underskrevet.

Foruden disse Konflikter, har vi været berørt af en Lock-out, som Skiksværftet i Helsingør i sin Tid etablerede, som Følge af en Konflikt med et enkelt andet Fag. Skøndt vi saaledes var uden Skyld, og det laa nær at fordre Ækvivalent for det Tab, der paaførtes os fra Værftets Side, lod vi dog dette Krav falde af Hensyn til, at det ellers vilde have medført en Forlængelse af Lock-out'en, hvad der i følelig Grad maatte berøre det store Tal af Arbejdere, som vare interesserede i en snarlig Afslutning af denne Kamp, der i Forhold til Byens Størrelse maatte siges at være af kolossale Dimensioner.

Understøttelsen af de Konflikter, vi saaledes har ført eller ere paaførte, har andraget 4462 Kr., hvorunder er indbefattet Understøttelse à 60 Kr. til 2 Afdelingsformænd, som i sin Tid henholdsvis i Kolding og Silkeborg, bleve arbejdsløse under Omstændigheder, der ikke lode os i Tvivl om, at deres Virksomhed i Organisationens Tjeneste var den mere eller mindre direkte Aarsag hertil.

Under en Kamp, som vore Kolleger i Stockholm førte, for at søge opnaaet en Lønforbedring, har vi støttet dem med et Bidrag af 500 Kr., og vilde selvfølgelig gærne have støttet dem yderligere, om ikke indtrufne Omstændigheder havde afsluttet Striden, desværre uden noget godt Resultat, idet en stor Del Kolleger udviste det skandaløse Forræderi, at blive Skruebrækkere, og med pekuniær Assistance fra Arbejdskøbernes Side oprettede en Forening for Skruebrækkere, som ialfald i Øjeblikket fik Betydning nok til at ødelægge Positionen for Fagforeningen, og bringe denne til at hæve Strejken.

Som tidligere havde der ogsaa i det nu forløbne Tidsrum været afholdt en Del Fagmøder særlig i Jylland og et enkelt i Odense. Ved flere af disse, der alle havde haft god Tilslutning, havde Taleren været til Stede, medens Medlem af Hovedbestyrelsen C. Loldrup havde været til Stede ved Mødet i Odense.

Endvidere havde Taleren været til Stede som Delegeret for Malerforbundet ved den skandinaviske Arbejderkongres i Stockholm og efter Indbydelse fra „Sv. Måleriarbetareförbundet" deltaget i dennes Kongres, som ligeledes var afholdt i Stockholm. Taleren havde fra sidstnævnte medbragt det bedste Indtryk og følte sig overbevist om, at den Tid ikke var fjærn, da Kollegerne i Sverrig vilde være naaet lige saa vidt som os paa Organisationens Omraade. Det var udenfor al Tvivl at Ledelsen af det svenske Malerforbund var i gode Hænder, som nok skulde vide at arbejde det stadigt fremad.

Taleren erindrede om at en Afstemning, over hvorvidt vort Forbund skulde indmelde sig under den plamæssige Strejkeunderstøttelse, havde givet til Resultat at Forslaget var blevet forkastet og for Tiden er kun Afdelingen i København indordnet under Understøttelsen. Hermed vilde Taleren afslutte sin Beretning, dog med Opfordring om at man vilde tage Ordet for eventuelt at faa Oplysning om Punkter som maatte være faldne ud ved denne kortfattede Beretning, der sammenholdt med Oplæsningen af Forhandlingsbogen dog i det væsentligste gav et Billede af hvad der var udrettet af det forløbne Tidsrum og det Arbejde der var lagt for at bringe vor Organisation paa Højde med de bedste her i Landet.

Under stærkt Bifald modtoges nedenstaaende Telegrammer, som det paalagdes Sekretæren at besvare med Mødets Genhilsen og Tak:

Raaders Afdeling ønsker Delegeretmødet godt Udfald. Leve Organisationen.

Kollegial Hilsen! „Fremskridt" er vort Løsen!
Aalborg.

Held og Lykke! — Vær trofast Vagt om Arbejdernes Ret.
Afdelingen Svendborg.
Sørensen.

Lykke til Arbejdet for bedre Kaar blandt os. Leve det internationale Broderskab.
For Malersvendenes Forening, Kristiania.
A. Pedersen.

Under förhöppning att edra förhandlingar ledt till godt resultat, sända vi eder våra varma välönskningar. Lefve organisationen! lefve solidariteten!
Centralstyrelsen,
Ekman. Stockholm.

(Referatet fortsættes i næste Numer.)

Stiftelsesfest.

Lørdagen den 20. November afholdt Afdelingen Malernes Fagf. i København sin 16-aarige Stiltelsesfest i Rømersgades Festsal. Festen, der var arrangeret som tidligere, Fællesmaaltid og Bal, forløb som sædvanlig særdeles vellykket, naar der bortses fra, at denne Fest altid burde have været Genstand for betydelig større Tilslutning, under alle Omstændigheder fra de Medlemmers Side, som ikke udeblive af den Grund, at de ikke kunde deltage.

Ved Bordet bød Formanden Velkommen og betonede, at vore Stiftelsesfester aldrig havde været nogen Maalestok for Foreningens numeriske Styrke, medens de derimod altid havde været af den Natur, at samtlige Deltagere havde bidraget til at tilvejebringe en Feststemning, der erstattede hvad vi i anden Retning savnede, og forhaabentlig skulde dette ogsaa blive Tilfældet i Aften. Taleren oplæste følgende telegrafiske Hilsener, der modtoges med stort Bifald, og for hvilke han bemyndigedes at bringe Afsenderne samtlige Deltageres Tak og Genhilsen:

En hjærtelig Lykønskning i Dagens Anledning fra Malersvende Sangforeningen af 1878.
Paa Bestyrelsens Vegne
Sofus Høegh.

Hjærtelig Lykønskning! Leve Organisationen!
For Afdelingen i Holbæk.
Klein.

Kollegial Lykønskning! God Fornøjelse!
Rasmussen, Svendborg.

Hjærtelig Lykønskning i Anledning af Stiftelsesfesten. Leve Malerforbundet i Danmark!
For Afdelingen
Sørensen, Esbjerg.

Folkethingsmand Maler J. Jensen talte dernæst for Foreningen, den han i sin Tid havde staaet som Leder af, og som han senere havde fulgt med lige saa stor Sympati, om end Forholdene havde hindret ham i aktivt at deltage i dens Virksomhed. Taleren sluttede med et af begejstrede Hurra modtaget „Leve Malernes Fagforening".

Emil Claussen talte for Malerforbundet, til hvis Oprindelse vor Forening havde taget Initiavet, og hvis Virksomhed havde været saa betydningsfuld for Malerne i al Almindelighed, at det sporedes over hele Landet. Taleren berørte kort det nys afholdte Delegeretmødes store Arbejde, som forhaabentlig i den nære Fremtid skulde vise sig at blive til Gavn for os Alle. Med Haabet om fortsat Fremgang udbragte Taleren et Leve for „Malerforbundet i Danmark."

Chr. Andersen motiverede et Leve for For-

manden, som den der ved sin Udholdenhed og Energi havde sin store Part i den Fremgang for vor Organisation, som vi nu saa os i Stand til at notere, saavel for vor Afdeling her, som for Malernes Organisation i sin Helhed.

Formanden takkede for det udbragte Leve og for den Anerkendelse af hans Virksomhed, som derigennem var kommet til Orde. Den enkelte formaar jo imidlertid ikke at udrette saa stort, men vil vi Alle til enhver Tid gøre vor Pligt, og hertil havde Taleren for sit Vedkommende altid haft en god Villie, saa skal det nok vise sig at vort Arbejde ikke vil blive omsonst, og under denne Betragtning vilde selvfølgelig hver enkelt faa sin Betydning.

Efter at nedenstaaende Sange, der i Dagens Anledning vare forfattede af forskellige Medlemmer, vare afsungne sluttedes den alvorlige Del af Festen efterfulgt af et animeret Bal, der gik med Liv og Lyst til henad Morgenstunden.

Melodi af „Intrigerne".

Lidt treven man stadigvæk Maleren fandt
Især naar til alvorsfuld Dont
Han op skulde ruskes fra Fjas og fra Tant
Alt stille mod Trældom sin Front.
For seksten Aar siden der lød et „Træd an",
Men Samlingen den gik kun træg;
Skøndt langsom, saa gik den dog fremad, velan!
Det netop var Malerens Præg.

Naar saa der ved Slutning af Aaret Revy
Paa Stiftelsesdagen blev holdt
Man vogted sig vel for at øde det Ry
For Træghed man havde sig voldt
Lad være at mangen kun slet havde Raad
Det sikkert er Sandheden trist. —
Dog bar man i Sjælen Begejstringens Daad,
Langt flere sig fylked forvist

Vi véd, hvis Militsen skal være i Stand
Til Kamp og for Sejren at slaas,
Der maa holdes Øvelse flinkt af hver Mand
— Ved „Øvelse" Møder forstaas. —
Men Maleren blev i sin Tradition
Hans Træghed, den svigted ham ej:
Kun sindigt, saa en, saa en anden Person
Til Øvelsen gav sig paa Vej.

Omsider dog fænged Begejstringens Ild.
Ved Støtte af seksten Aars Slid. —
Nu, dersom Udbytningen bliver for vild.
Den trænges tilbage med Flid. — —
Vel mødt, Kammerater! Vel mødt i Geled!
For Træghed dog hævd kun jert Ry:
Men kun som „Sven Dufva", hvis Kampen blir hed,
Vær træge som han — til at fly!

Eozelos.

Mel.: Hvor Bølgen larmer.

Der var en Gang en Proletar
Med Sløvhed i sit Øje.
Han Trælleaag med Taalmod bar,
Med Alt han lod sig nøje.
Han sukked' blot, han tænkte ej,
At være nær en alfar Vej
:,: Med lige Ret for Alle. :,:

Først sent den Tanke til ham naar,
At Overklassens Vælde
Er Grunden til hans usle Kaar,
En Drage han maa fælde.
Og Tanken fæster i ham Rod,
Han saa' nu klart, ja han forstod
Man stjal hans Ret til Livet.

Hen over Verden lød et Raab:
„Slut sammen spredte Kræfter."
Det var til ham, det gav ham Haab,
Et Maal at hige efter.
Og hvor er nu den Proletar,
Som ej forstaar den Ret han har
Til mere Lys og Lykke.

Nej nu forstaar vi Alle godt
Vor Stilling at vurdere
Nu ved vi at det gælder blot
Vi aldrig slippe mere
Den Broderaand, som hos os bor,
Besjæler os og har gjort stor
og stærk vor Fagforening.

Nu komme hvad der komme vil
Vort Sammenhold at bryde
Skal ingen Magt det bringe til,
Naar Broderskab vi lyde —
Den Sandhed aldrig glemme vi
Og med det Haab vi stemme i
Et „Leve vor Forening".

66.

Mel.: Til min gamle Væltepeter.

Som de glade Gratulanter
hænger vi i Aften i,
med de gamle Varianter
paa den gamle Melodi.
Man i skøn Forening solder,
joller væk hver Tanke trist,
enten man er Nummer 12'r
eller man er Dekorist.
Kammerat,
glade Kammerat,
et Hurra for Fagforeningen for den go'.
Aa du glade Svend,
et Hurra igen,
som kan ryste ud til Ridderen af Knippelsbro.

Det er klart iblandt saa mange
er der flere med Talent,
vi har set saa mange Gange,
de er Kunstnere omtrent.
Vil De ha' en Engel malet
skal vi skaffe Dem en nem,
og naar blot De vil betale't
kan De bare sige frem:
„Mal mig den,
tag og mal mig den."
Aa, saa faar De en med lysegule Krøller smaa.
„Kære Malersvend,
tag og træk mig den."
Aa, saa faar De Lister, De kan ta' og føle paa.

Naar af den Slags Ting kan prales,
er de mange Penge værd,
og saa maa de med betales,
men det bli'r de ikke her.
Derfor Hjærtens Tak vi skylder
dem der virker for vort Vel,
vi Geborsdagsbarnet hylder,
for paa det beror vort Held.
Pris-Kurant,
gamle Pris-Kurant,
Gud bevares, hvor vi dog har været tidt paa Kant,
Dog vor gamle Ven
b'iver god igen,
naar vi bare aldrig svigter Fagforeningen.

L. Th. H.

Afdelingen i Holstebro

har maattet indstille sin Virksomhed foreløbig, som Følge af Medlemmernes Bortrejse paa Grund af Arbejdsmangel i Byen.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

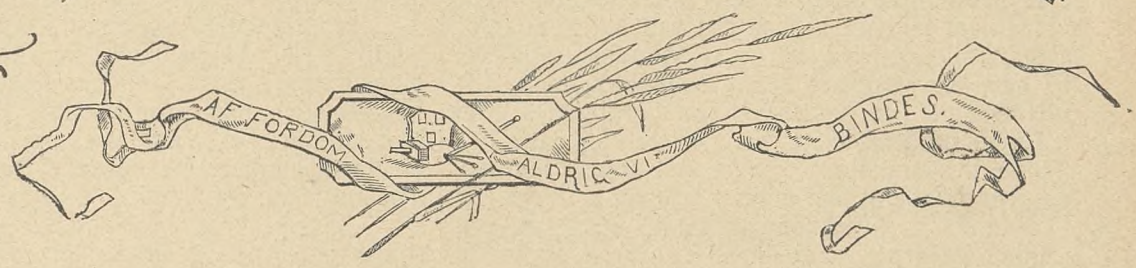

December | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1897.

Malerforbundets 5te Delegeretmøde.

(Fortsat.)

Sørensen, Esbjerg kunde ønske at Sekretæren i sin Beretning havde oplyst om, hvor stort Beløb vort Forbund ialt havde ydet til Støtte for Smedene under Lock-out'en.

Rudolf Poulsen kunde ikke give fyldestgørende Oplysning i saa Henseende, da han manglede Indberetning fra en stor Del Afdelinger, der havde ladet deres Bidrag indgaa i de lokale Fællesorganisationers Indsamling. Fra Esbjerg var det dog meddelt ham, at Beløbet her androg 230 Kr. Københavns Afdeling havde ydet 8000 Kr., og ca. 300 Kr. var indbetalt ved ham fra Afdelingerne i Hillerød, Nykøbing, F., Nakskov, Fredericia, Skive og Bramminge.

Christensen, Aarhus. Vi har givet 50 Øre ugentlig pr. Medlem.

Villumsen, Helsingør. Til Beretningen skal jeg sige, at Afslutningen af Skibsværftets Lock-out dog gav os en, ganske vist lille, Lønforhøjelse. Til Lock-out'en i Jærnindustrien har vort Bidrag været 75 Øre ugentlig pr. Medlem.

Larsen, København rettede en Tak til Hovedbestyrelsen for den udfoldede Virksomhed, der i enhver Henseende var anerkeldelsesværdig.

Jensen, Randers. I vor Afdeling har vi støttet Smedene ved at yde 50 Øre pr. Medlem om Ugen.

Carl Olsen. Det er selvfølgelig af Interesse for Hovedbestyrelsen at faa fremtidig Meddelelser om, hvormeget vor Organisation yder til Støtte for andre Fag.

Petersen, Silkeborg oplyste om, at Indsamlingen havde været ordnet saaledes, at Bidragene vare indbetalte direkte paa Kuponbøger til Smedene, og at han som Følge deraf ikke var i Stand til at give Oplysning om den samlede Sum.

Loldrup. Det er af Vigtighed at føre nøjagtig Regnskab med hvad der ydes til andre Fag. Kunde vi udregne hvad vi i saa Henseende har ydet, vilde vi komme op paa en meget stor Sum.

Matzen, Gentofte-Lyngby, Jensen, Odense og Hein, Kolding oplyste, at deres Afdelinger henholdsvis havde bidraget med 115 Kr. 50 Øre, ca. 260 Kr. og ca. 50 Kr. til Konflikten i Jærnindustrien.

Beretningen om Virksomheden sattes derefter under Afstemning og godkendtes enstemmigt.

Punkt 4. Sekretæren oplæste Regnskaberne for saavel Forbundet som Rejsekassen, der begge udviste jævn Fremgang og enstemmigt godkendtes.

Punkt 5. Ordstyreren oplæste følgende Forslag fra Aarhusafdelingen:

„Hovedbestyrelsens Sammensætning ønskes saaledes: Provinsafdelingerne faa 4 Repræsentanter, 2 for Jylland og 2 for Øerne. Den samlede Hovedbestyrelse holder Møde 2 Gange aarlig i Maj og November. Den øvrige Tid ledes Forbundets Anliggender af et Forretningsudvalg bestaaende af Forretningsføreren og de Repræsentanter som have Bopæl i København. Provinsrepræsentanternes Rejseudgift udredes af Forbundskassen.“

Fra Aalborg forelaa Forslag om ensartet Kontingent og et mindre Format af Medlemsbøgerne.

Carlsen stillede Forslag til Ændring af § 3 saaledes, at Hovedbestyrelsen bliver bemyndiget til at indskrive et ekstra Kontingent a 50 Øre ugenlig hvor dette nu er 25 Øre. Ligeledes at Afstemning om forhøjet ekstra Kontingent vil være gældende, naar mindst $^2/_3$ af de mødte Medlemmer stemmer derfor.

Sekretæren. Hovedbestyrelsen stiller en Del Forslag om Ændringer til vore Love. Disse ere jo saa gamle som vort Forbund til Trods for, at dette i det forløbne Tidsrum i høj Grad har skiftet Udseende, og nok kan have Krav paa et noget solidere Fundament. Nedsættelsen af et Udvalg til Revision af Lovene vil være det rigtigste, da det vil blive for omstændeligt, om vi her skal foretage Forarbejdet. Hovedbestyrelsen foreslaar Indførelse af Løbe Nr. for Forbundets Medlemmer, hvorved Oversigten over disse meget

vil lettes uden Hensyn til hvilke Afdelinger der skiftes imellem. Ligeledes foreslaas det at gaa bort fra Udslettelser paa Grund af Restance. Vi formene at vor Organisation er kommet saa vidt, at den baade kan og bør forlange Pligtopfyldelse af sine Medlemmer fuldt ud, og hertil hører da dette, at man ikke ved idelige Udslettelser og Indmeldelser skal opnaa at staa som en god Kollega til Trods for, at man jo ved sin Ligegyldighed og Forsømmelse uafbrudt viser det modsatte. Tror et Medlem endelig at staa sig ved at staa udenfor Organisationen, lad os da i det mindste kræve, at han, for at opnaa denne Særstilling reelt udmelder sig, men hæfter for sine Forpligtelser som Medlem indtil saadant sker. Flere Fag have lignende Bestemmelser og ere vel tjente hermed, og vor Broderorganisation i Sverrig traf paa sin i Sommer i Stockholm afholdte Kongres den samme Vedtagelse, og haaber herved at naa et heldigt Resultat. Hvis vi paa Medlemsfortegnelsen angiver hvor langt hvert Medlem har betalt og samtidig flittigt kontrollere Medlemsbøgerne, vil vi sikkert i Løbet af kort Tid opnaa stor Regelmæssighed med Indbetaling af Kontingentet.

Endvidere foreslaa vi en Ændring af Mærkesystemet, som i flere Henseender har vist at kunne trænge hertil. Vedtager vi saaledes Maaneds- i Stedet for Ugekontingent medfører dette, at Antallet af Mærker vil svinde ind til en Fjerdedel, og disse kan da blive noget lettere at haandtere og erholde et bedre Udseende og Indhold og derved lettere afgive Kontrol overfor Kassererne end de nuværende Mærker, der i saa Henseende i Virkeligheden ikke har Betydning. Endvidere vil vi ved Maanedskontingent kunne opnaa at faa betydeligt mindre Format paa vore Medlemsbøger.

Vi foreslaar et ensartet Kontingent for samtlige Forbundets Medlemmer i Lighed med hvad der gælder i andre velorganiserede Forbund. Der er noget meningsløst i at der skal være Plads for Beregning over, om man vilde tjene mest ved at betale sit Kontingent til denne eller hin Afdeling. Vort Ideal bør være: lige Ret og Pligt for Alle. Vi arbejder for at bringe Lønnen op i samme Niveau samtidig med at vi hæver dette, og under dette Arbejde er det en Nødvendighed at vi alle, saavel direkte som indirekte, tage hver sin Part, men dette gør vi ikke saalænge der tillades Uensartethed paa Kontingentets Omraade.

Meyer, Aalborg fandt Mærkesystemet forkasteligt og ønskede Afstempling indført ligesom det vilde glæde ham om Medlemsbøgerne fik et mere praktisk Indhold og Udseende.

Christensen, Aarhus. Vort Forslag om en Ændring i Sammensætningen af Hovedbestyrelsen maa ikke betragtes som Mistillidsvotum mod den hidtidige Hovedbestyrelse, med hvis Virksomhed vi kun har haft Grund til at være tilfredse.

Carl Olsen. Mærkesystemet har sine Ulemper, men det er dog et Spørgsmaal om det er heldigt at gaa helt bort fra det, da det dog afgiver en Art Kontrol med hvad der indbetales fra de forskellige Afdelinger. Taleren vilde anse det for hurtigere og bedre om hvert enkelt Forslag drøftedes for sig.

Ordstyreren ansaa det for heldigere at behandle Forslagene under et og senere stille Ændringer.

Villumsen, Helsingør anbefalede at afskaffe Mærkerne, da Stempling jo er betydelig mere praktisk og man ved Medlemslistens Opgivelse af det enkelte Medlems Status vel opnaar tilstrækkelig Kontrol.

Loldrup anbefalede som Medlem af Hovedbestyrelsen at vedtage dennes Forslag.

Jensen, Randers vilde slutte sig til Christensen, Aarhus, naar denne havde sagt at Forslaget om Hovedbestyrelsens Sammensætning ikke maatte opfattes som dikteret af Mistillid til den hidtidige Hovedbestyrelse. Det fremkom kun fordi man mente at Provinserne havde et berettiget Krav i den antydede Retning.

Claussen saa ingen Betydning i Mærkerne som Kontrol og Systemet kan godt afskaffes.

Andersen, Kbhvn. kunde ikke se at den foreslaaede Ændring ved Hovedbestyrelsens Sammensætning kunde have Værdi for nogen. Det bliver dog Forretningsudvalget som vil komme til at afgøre alle Sager og de halvaarlige Bestyrelsesmøder kan kun opnaa at sanktionere hvad der er sket, men ikke at ændre noget.

Rasmussen, Svendborg anbefalede fortløbende Medlemsnumre, og kunde ønske at Rejsebogen blev indbefattet i Medlemsbogen.

Jørgensen, Horsens tilraadede Nedsættelse af et Udvalg. Vi har sikkert alle taget vort Standpunkt til de foreliggende Forslag.

Carlsen anbefalede et ensartet Kontingent over hele Landet og foreslog henholdsvis 50 Øre og 150 Øre maanedlig i Vinter og Sommerhalvaarene. Dette vil ikke være for højt, men er endog betydeligt under hvad en Del andre Fag have. Forbundet bør have en Kassebeholdning og det samme bør Afdelingerne. Forslaget om ikke at slettes paa Grund af Restance vilde Taleren varmt anbefale. Det er et billigt Forlangende at ingen skal løses fra sine Forpligtelser ved simpelthen at undlade at opfylde dem.

Til Forslaget vedrørende Hovedbestyrelsen nærede Taleren Tvivl om at Forslagsstillerne kunde føre Bevis for hvad der kunde vindes ved dets Vedtagelse og foreløbig fik man da nærmest Øje for dets upraktiske Sider. Hertil kommer endda, at der indtil nu kun er udtalt Tilfredshed med den hidtidige Ledelse, medens det modsatte vel egentlig maatte være den bedste Motivering for Forslaget.

Taleren anbefalede sluttelig sin Ændring til § 3. Som denne Paragraf nu lyder er den ret mærkelig naar den sammenholdes med at vi til Konflikter i andre Fag har kunnet give 2—3 Gange mere, end det Maximum den ansætter for ekstra Kontingent for vort eget Fag. Under en eventuel større Konflikt i vort Fag blev dette Beløb næsten betydningsløst og den foreslaaede Ændring var kun et Skridt henimod en aldeles nødvendig Ordning paa dette Omraade.

Meyer, Aalborg talte mod Kontingentforhøjelse, da denne sikkert i flere Afdelinger vilde give Anledning til nogen Misstemning.

Johnsen, Kbhvn. anbefalede at afskaffe Mær-

kerne. Kontingentets Størrelse kunde der vel være delte Meninger om, men Taleren ønskede ikke at komme ind under det der gives i Kbhvn., forøvrigt anbefalede han Hovedbestyrelsens Forslag.

Jensen, Odense fandt det ligeledes unødvendigt at opretholde Mærkesystemet. Naar der var forlangt Bevis for hvad Gavn Provinserne vilde opnaa ved at være repræsenteret i Hovedbestyrelsen, kunde det vel med ligesaa god Ret forlanges af disse at man førte Bevis for hvilken Skade Forslagets Vedtagelse vilde afstedkomme.

Larsen, Kbhvn. anbefalede et ensartet Kontingent. Vi kommer ikke for højt ved at ansætte dette til 12 Kr. Taleren vilde anbefale at samle statistiske Oplysninger vedrørende Arbejdsløsheden.

Jensen, Randers var imod Carlsens Forslag, et saa højt Kontingent som 12 Kr. kan let blive uoverkommeligt.

Carl Olsen. Forslaget om ikke at kunne udslettes paa Grund af Restance betragter jeg som det vigtigste og det gælder blot at gøre alle Medlemmer dets fulde Betydning klart. Dets Vedtagelse vil medføre en Regelmæssighed i Kontingentindbetalingen og en Stabilitet i Forbundets Medlemsantal og indre Forhold, der vil være os af største Værdi.

En Revision af vore 7 Aar gamle Love er nødvendig da de ikke mere ere tidsvarende. Den Gang stod vi paa bar Bund. Nu er Forholdene forandrede og man tør vel haabe at den Bevidsthed er trængt igennem, at for at kunne opnaa noget, er det nødvendigt at yde noget.

En forandret Sammensætning af Hovedbestyrelsen tiltrænges dog næppe. De forskellige Afdelinger holdes jo a jour med Hovedbestyrelsens Virksomhed og Forbundets Sekretær foretager stadig Rejser, saa det kan ikke siges at Afdelingernes Interesser tilsidesættes. Er der endelig Ting af saadan Beskaffenhed at Hovedbestyrelsen anser det rettest at afæske Afdelingernes Veto, er dette jo hidtil sket ved Afstemning i disse og dette vil vel ogsaa blive Tilfældet fremtidig.

Taleren vilde anbefale Carlsens Ændring til § 3. Vi maa, ligesom andre Fag, være villige til at yde noget af Betydning, naar en større Konflikt er oppe i vort Fag.

Klein, Holbæk fandt ikke Anledning til Stede for en Ændring af Hovedbestyrelsens Sammensætning. Ledelsen har hidtil været tilfredsstillende. Lad os gaa fra Uge- til Maanedsmærker. For Strejkebidrag kan Afstempling derimod godt være tilstrækkelig. Taleren nærede Betænkeligheder ved et forhøjet Kontingent, som maaske kan foraarsage Vanskeligheder i forskellige Afdelinger, men var derimod stemt for forhøjet ekstra Kontingent under Strejkeforhold. Hovedbestyrelsen bør have Ret til at udskrive indtil 1 Kr. ugenlig i ekstra Kontingent. Forslaget om fortløbende Numre gav han ubetinget sin Tilslutning.

Christensen, Aarhus var personlig for et forhøjet Kontingent, hans Afdeling derimod ikke.

Debatten afsluttedes nu med Nedsættelsen af et Udvalg af 5 Mand til at revidere Forbundets Love. Valgte bleve: Rudolf Poulsen, Carl Olsen, Meyer, Aalborg, Jensen, Randers og Christensen, Aarhus.

3. Møde. Ordstyrer Carl Sørensen, Esbjerg.

Punkt 6. Rejsekassens Love.

Fra Aalborg foresloges ikke at udbetale Understøttelse i de 4 Sommermaaneder. Meyer motiverede Forslaget, som var fremkommet, fordi man kunde konstatere Misbrug, og fordi man formente, at rejsende Medlemmer nok maa være i Stand til at afholde Udgiften ved de Rejser, der foretages i de 4 Maaneder. Taleren kunde derimod gaa med til at forhøje Understøttelsen for den øvrige Tid af Aaret.

Sørensen, Nyborg vilde anbefale at forhøje Maksimum for den aarlige Understøttelse fra 20 til 30 Kroner.

Rasmussen, Svendborg. Vi bør træffe Forholdsregler mod Misbrug. Jeg foreslaar. at der indenfor et Tidsrum af 2 Maaneder ikke kan hæves Understøttelse i samme By.

Jensen, Randers. Jeg kunde gærne gaa et Skridt videre og forlænge Tidsrummet til 3 Maaneder, men samtidig vil jeg gaa med til en forhøjet Understøttelse.

Meyer, Aalborg anbefalede Forholdsregler mod Misbrug og fremdrog et Tilfælde, hvor et Medlem havde gjort en Rejse til Bornholm og returneret over Sverrig. Rejsen var her igennem Landet foretaget paa Rejsekassens Bekostning, og havde efter den Paagældendes egen Erklæring intet kostet ham, før han kom til Sverrig. Det var bevislig en Lystrejse.

Christensen, Aarhus. Rejsende fra København til Aarhus og omvendt erholde 5 Kr., medens Rejsen kan gøres for 4 Kr. Dette kan let bevirke, at Turen gøres oftere end nødvendigt.

Larsen, Næstved anbefalede Forhøjelse af Understøttelse, naar den indskrænkes til kun at gælde de 8 Maaneder.

Jensen, Odense. Naar en Svend rejser fra sit Arbejde, maa han have Raad til at betale sin Rejse. Jeg vil anbefale at stryge Understøttelsen i de 4 Maaneder.

Sekretæren. Rejsekassen er sikkert blevet misbrugt i enkelte Tilfælde. Ved Indkaldelse til Militærtjeneste eller et Besøg hos Familje er der Medlemmer, som har benyttet Rejsekassen, og dette er selvfølgelig Misbrug, mod hvilket vi bør træffe Forholdsregler. Noget andet er, at enkelte Afdelingsformænd har vægret sig ved at udbetale Understøttelse, naar man har kunnet anvise den Rejsende Arbejde. I dette Tilfælde er det dog ikke Misbrug, naar den Rejsende har krævet sin Understøttelse; thi Rejsens Formaal har da været at søge Arbejde, og det er jo netop den Slags Rejser, vi vil understøtte. Naar Lovene imidlertin er forstaaet af enkelte, som at Understøttelsen i dette Tilfælde med Rette kunde nægtes, maa jeg gøre opmærkspm paa, at Forstaaelsen er den, at vi nægter at paategne Rejsebogen, hvor Arbejde kan anvises. Jeg vil anbefale de 4 Maaneders Indskrænkning og 4 Kr. som Maksimum for en enkelt Rejse. Til dem, der finder 20 Kr. for ringe som aarlig Understøttelse, vil jeg dog erindre om, at dette Beløb er meget højt i Forhold til det 3 Øres ugentlige Kontingent.

Larsen, Roskilde var i Overensstemmelse med sin Afdeling, naar han anbefalede en for-

højet Understøttelse, selv om det kun kan opnaas ved et forhøjet Kontingent.

Carl Olsen kunde gaa med til de 4 Maaneders Indskrænkning, men fandt det ikke slemt, om det nuværende Maksimum af 5 Kr. i enkelte Tilfælde skulde give den Rejsende et Overskud af 1 Kr. Misbrug vil det altid være vanskeligt fuldstændig at forebygge, men noget vil vi vel nok ved en Revision af Lovene kunne ramme i den Retning.

Jensen, Randers og Brandt, Fredericia anbefalede Forslaget om 4 Maaneders Indskrænkning.

Jensen, Odense havde Betænkeligheder ved at forhøje Understøttelsen. I Lovene maa Retten til denne klart pointeres.

Emil Claussen anbefalede Nedsættetsen af et Udvalg, og Carlsen at Revisionen overdroges det alt nedsatte Udvalg vedrørende Revision af Forbundets Love. Dette vedtoges.

Punkt 7. Organisation og Agitation.

Claussen indledede. Vor Organisation er faktisk gaaet frem med Kæmpeskridt, og dette har naturligvis for en stor Del sin Grund i, at vi har forstaaet at benytte os af Agitationen. Denne bør imidlertid drives ikke alene med usvækket Kraft, men med stadig større Energi. Der maa ikke forløbe et Valg til Rigsdagen uden at vi sørger for, at de paagældende Kandidater, interpelleres om deres Stilling til de Spørgsmaal, hvis Løsning vilde være af saa stor Betydning for os Arbejdere, herunder f. Eks. en forkortet Arbejdsdag, Ulykkesforsikring osv. Det er Omraader, hvor vi bør stille Krav til Staten.

Jørgensen, Horsens. Jeg vil anbefale Hovedbestyrelsen at forstærke Agitationen i Provinserne, hvor Vanskeligheder var til Stede, som næppe kendtes i København. I Horsens findes Mestre, som forsyne sig med Svende fra Højskolehjemmet. Disse nøjes med Kost og Logi og en meget ringe Løn. Grundtvigianismen er sikkert en svoren Fjende af vore Organisationer. Den lave Timeløn frister stærkt til at benytte Overarbejde. Vor Løn maa forbedres. Akkordsystemet fandt Taleren meget forkasteligt.

Matzen, Gentofte-Lyngby oplyste om, at der for Tiden var Forslag oppe i „Nordre Birk" blandt de organiserede Arbejdere om Ret til at kontrollere hinanden indbyrdes. Dette vil blive et fortrinligt Led i Agitationsvirksomheden, og Taleren vilde varmt anbefale de Delegerede at arbejde for lignende Overenskomster overalt.

Vi bør undgaa Overarbejde, men derimod tilkæmpe os en Timeløn, der muliggør os det at leve af vort Arbejde.

Jensen, Odense oplæste sin Afdelings Lønregulativ.

Nikolajsen, Skive. Vi maa have de Kolleger, som arbejder paa Landet, med ind under vor Organisation. Mestrene vil gærne bibringe os den Opfattelse, at det vilde være til stort Gavn for alle Fagets Udøvere, om vi etablerede et Gensidighedsforhold med deres Organisationer, men det er dog mere end tvivlsomt, om vi vil have nogen Fordel heraf. Vi staar os sikkert bedst ved at stole paa os selv.

Hein, Kolding hævdede det forkastelige ved Overarbejde, som kun forøger Arbejdsløsheden, men derimod ikke forbedrer vore Kaar.

Carlsen. Den Tid vil ikke være fjærn, hvor vi har naaet en ensartet Timeløn overalt. Der er noget meget uheldigt i at have forskellig Timeløn, og da ganske særlig naar det er Tilfældet i Byer, der ligger i hinandens umiddelbare Nærhed, da det kan afføde en uheldig Konkurrence. For straks at rette lidt paa dette Forhold vilde Taleren foreslaa og anbefale følgende Resolution:

„Naar et Medlem af Malerforbundet arbejder indenfor en anden Afdelings Omraade end den, hvor hans Mester har Bopæl, skal han betinge sig sit Arbejde betalt efter denne Afdelings Lønregulativ, forsaavidt det maatte være højere end i hans egen Afdeling".

Clausen anbefalede dette Forslag. Taleren maatte beklage Forholdene i Fredericia. De samvirkende Fagforeninger i denne By burde have støttet os og bør i alt Fald endnu opfordres dertil. For Tiden forhandles der i København om en ny Prisliste. Skulde dette føre til en Konflikt, hvad ingen tør forsværge, vil vi forvente kraftig Støtte fra vore Provinsafdelinger.

Brandt, Fredericia. En mere inderlig Samvirken blandt de forskellige Fag maa tilstræbes, og et Forhold som det i Fredericia vilde da ikke kunne gentages.

Johnsen, København fandt det forkasteligt at sætte en lavere Timeløn for de ganske unge Svende, og dette Forhold kunde da ogsaa kun føre til, at Mestrene samlede paa billig Arbejdskraft paa de ældre gifte Svendes Bekostning. Med Hensyn til 8-Timers-Dagen og Ulykkesforsikring udtalte Taleren sig i Tilslutning til Indlederen.

4 Møde. Ordstyrer Carl Sørensen, Esbjerg.

Fortsættelse af Diskussionen fra forrige Møde.

Matzen, Gentofte-Lyngby hævdede det forkastelige i, at unge Svende skulde arbejde for en lavere Løn end de ældre. Mestrene har ved deres Udbytning af Lærlingen selv Skylden for, at de unge Svende undertiden ikke have opnaaet saa stor Dygtighed i Faget, som ønskeligt var. Taleren oplæste sin Afdelings Lønregulativ og paaviste det gode Resultat, som den unge Afdeling alt havde opnaaet. Sluttelig vilde han paalægge sine Kolleger at paase, at intet Medlem tilmeldtes nogen Afdeling, uden forud at have opfyldt sine Forpligtelser dér, hvor Vedkommende var rejst fra.

Holm, Hillerød maatte anføre, at der kunde gives Tilfælde hvor det kunde forsvares at en ganske ung Svend arbejdede for lidt lavere Løn end den almindelige.

Klein, Holbæk kunde ønske at Sekretæren noget hyppigere besøgte Afdelingerne.

Larsen, Næstved skulde indrømme, at der kunde findes Invalider, hvor en lavere Løn kunde forsvares.

Brandt, Fredericia kunde ønske at høre Udtalelser vedrørende Stillingen overfor de Kolleger, som ved deres ukollegiale Optræden under Strejken i Fredericia, vare satte og endnn vare udenfor vor Organisation.

Carlsen skulde ikke sige noget til Forsvar for disse Folk, hvis Optræden virkelig fortjente at man gik strængt til Værks, men paa den anden Side har man dog set, at der hos den Slags Individer kan opstaa Bevidsthed om deres Brøde, saaledes at de kan blive gode Kolleger, og Organisationen er jo heller ikke særlig godt tjent med at have dem staaende udenfor parate til at falde os i Ryggen, hvor Lejlighed gives. Det var derfor Talerens Mening, og han troede at den deltes af Hovedbestyrelsen, at man burde optage dem, forsaavidt de vare vaagnede til Erkendelse af deres Fejl.

Holm, Hillerød havde talt med nogle af disse Kolleger og faaet det Indtryk, at de indsaa det forkastelige i deres i sin Tid udviste Optræden, og nu ønskede at slutte sig til os.

Andersen, København delte Carlsens Betragtninger, men syntes dog, at Kolleger, der havde forbrudt sig saa groft, burde have nogen Straf herfor, men denne vilde vel som Regel kunde bestaa i den Forhandling, der maatte gaa forud for deres Optagelse.

Brandt, Fredericia oplyste om, at en Sergent havde benyttet sin Permission til at optræde som Hædersmand.

Larsen, København og Jensen, Odense udtalte sig mod at klassificere Svendene. Lønnen bør være ens for Alle. Skal det forsvares at den ganske unge arbejder for en lavere Løn, da bliver Konsekvensen, at vi vil faa mange Klasser.

Matzen var af den Opfattelse, at man ikke let kommer til at tage for haardt paa Folk, der udviser ukollegial Optræden. En Kollega, som havde arbejdet under Konflikten paa Scandia, var rejst uden at betale en Bøde som Afdelingen i Randers havde ikendt ham. Han søgte senere Optagelse i Talerens Afdeling, men maatte først betale hvad han havde villet unddraget sig ved sin Bortrejse, og dernæst en Bøde for sit Forsøg herpaa.

Johnsen var i Principet imod Bøder, men der kan selvfølgelig være Tilfælde hvor de er paa deres Plads. At gennemføre 8-Timers Dagen ad politisk Vej vilde vist blive for langsommeligt. Dette Spørgsmaal maa vi kunne løse ved Hjælp af vore faglige Organisationer.

Rasmussen, Svendborg erindrede om at Bøder blev anvendt i andre Fag. I Svendborg var saaledes forefaldet et Tilfælde, hvor en Hædersmand maatte bøde 100 Kr. forinden han blev optaget.

Johansen meddelte at man i Afdelingen i Vejle havde forlangt Erlæggelsen af Bøde under det omdiskuterede Forhold.

Hermed var Diskussionen tilendebragt om dette Punkt, og den af Carlsen stillede Resolution sattes under Afstemning og vedtoges enstemmigt.

Paa Lovudvalgets Vegne fik Sekretæren derefter Ordet og oplæste de af Udvalget reviderede Love. Ved Paragrafen om Hovedbestyrelsens Sammensætning har Udvalget delt sig i et Flertal paa 3 og et Mindretal paa 2 Medlemmer, medens det om alle øvrige Punkter var enige. Benævnelserne Sekretær og Vicesekretær foreslaar Udvalget ændret til „Formand" og „Viceformand".

Ordstyreren oplæste derpaa § 1, som uden Diskussion enstemmigt vedtoges. § 2 indeholdt Ændring af „Sekretær" til „Formand", samt af Kontingentet fra 5 Øre ugentlig til 35 Øre pr. Maaned og Medlem.

Claussen anbefalede Benævnelsen „Formand".

Jensen, Randers havde stillet denne Ændring og fandt Benævnelsen „Formand" heldig.

Rasmussen vilde bestemt foreslaa at Lederen af Forbundet benævnedes „Forretningsfører".

Holm, Hillerød var af samme Opfattelse som Rasmussen.

Hejn, Kolding frygtede for at Kontingentet var for højt.

Johnsen fandt det vanskeligt at tage Bestemmelse om Kontingentet saa længe man ikke kendte Størrelsen af Kontingentet til Rejsekassen. „Formand" var den mest korrekte Benævnelse.

Rudolf Poulsen kunde ikke se at Kontingentet til Rejsekassen kunde influere paa vort Skøn, over hvad der var et passende Kontingent til Forbundskassen.

Rud. Skive, Kbhvn. vilde stemme for de 35 Øre maanedligt, skønt Forhøjelsen vil hvile haardest paa København, som den Afdeling der skal betale den største Sum.

Rudolf Poulsen paatalte denne Ytring af Skive. Vor Organisation er en Fællesorganisation, hvor der ikke er Tale om hvad den enkelte Afdeling udreder, men om hvad det enkelte Medlem udreder, og for disse er der ingen Forskel. Medlemmerne i den mindste Afdeling betaler jo akkurat hver for sig det samme, som Medlemmerne i den største.

Slundt anbefalede at vedtage de 35 Øre. Vor Kassebeholdning bliver ikke for stor.

Jensen, Randers og Holm, Hillerød udtalte sig i samme Retning.

Udvalgets Ændringer vedtoges enstemmigt.

Rudolf Poulsen oplæste § 3, i hvilken Udvalget foreslaar at Hovedbestyrelsen skal være bemyndiget til at udskrive et ekstra Kontingent af indtil 1 Kr. ugentlig pr. Medlem, medens Fastsættelse af endnu højere Ekstra-Kontingent, kun skal kunne vedtages ved en Afstemning i samtlige Afdelinger, naar $^2/_3$ af de mødte Medlemmer stemme derfor.

Carlsen. Jeg kan saa udmærket anbefale at Udvalget er gaaet over mit Forslag om 50 Øre til 1 Kr. ugentlig.

Meyer, Aalborg vilde meget anbefale Forslaget. Vi har set Fag med slettere Lønforhold paalægge sig endnu højere Ekstra-Kontingent.

Jensen, Randers, Willumsen, Helsingør og Nikolajsen, Skive anbefalede ligeledes Forslaget.

Paa en Forespørgsel af Petersen, Silkeborg svarede Rudolf Poulsen, at her selvfølgelig kun var Tale om Ekstra-Kontingent til Konflikter indenfor vort eget Fag.

Efter at yderligere Jensen, Odense havde anbefalet Forslaget, vedtoges § 3 enstemmigt.

Rudolf Paulsen oplæste § 4, som er ganske ny og fastslaar at Medlemskontingentet skal være ensartet i alle Afdelinger, medens Størrelsen bliver at bestemme af Delegeretmøderne. Vi tilsigter

ved denne Paragraf en nødvendig Reform paa et Omraade, som hidtil har været ret planløst behandlet, til Trods for at intet kan være rimeligere, end at vi netop vænne os til at have ganske de samme Forpligtelser, da vi dog absolut hævde lige Rettigheder.

Jensen, Randers. Et ensartet Medlemskontingent er en Nødvendighed. Flere Afdelinger har lidt Tab ved den hidtidige Ordning.

Brandt, Fredericia var stemt for ensartet Kontingent og vilde foreslaa dette fastsat til 9 Kr. aarlig.

Claussen. Størrelsen af Kontingentet komme vi senere til. I Øjeblikket gælder det blot Ensartetheden.

Efter at endnu et Par Talere havde anbefalet Forslaget vedtoges § 4 enstemmigt.

I § 5 havde Udvalget foretaget den Ændring at Arbejdsløshed ikke skal fritage for det ordinære Kontingent

Claussen, Jensen, Randers, Meyer, Aalborg, Christensen Aarhus og Jensen, Nykøbing anbefalede alle den foreslaaede Ændring.

Carl Olsen anførte, at Medlemmerne jo meget godt kunne betale forud for den mest almindelige arbejdsløse Periode.

Jensen, Odense ansaa det dog for mindre korrekt at betale alt for langt forud, da det kan medføre Ulempe for enkelte Afdelinger i Tilfælfælde af at den Paagældende skifter Opholdssted.

Rasmussen, Svendborg var af samme Anskuelse, men skulde iøvrigt anbefale Ændringen.

§ 5 vedtoges herpaa enstemmigt.

Under Diskussion sattes derpaa § 7, der handler om Hovedbestyrelsens Sammensætning og til hvilken Udvalget havde delt sig i et Flertal Rudolf Poulsen, Carl Olsen og Meyer, Aalborg og et Mindretal Jensen, Randers og Christensen Aarhus.

Udvalgsflertallet anbefalede at bibeholde den gamle Ordning medens Mindretallet maatte anbefale Forslaget fra Aarhusafdelingen.

Meyer, Aalborg gjorde Rede for sin Stilling til de 2 Forslag. Han havde efter moden Overvejelse indset, at der reelt set intet var opnaaet ved Vedtagelsen af Forslaget fra Aarhus og han anbefalede derfor at bibeholde den gamle Ordning mod hvilken der i Virkeligheden ikke kunde føres antagelige Grunde.

Rudolf Poulsen. Jeg har ikke kunnet se nogen Fordel i nogensomhelst Retning ved Mindretallets Forslag. Det er i Virkeligheden saaledes at de mest kritiske Situationer er de uforudsete. De om hvilke man umuligt forud kan tage Beslutning og hvor det uden Undtagelse altid gælder om at kunne handle hurtigt og derfor om at have Hovedbestyrelsen ved Haanden.

Johnsen ansaa Mindretallets Forslag for upraktisk og anbefalede Flertallets.

Christensen, Aarhus vilde i Henhold til sine Udtalelser ved Fremlæggelsen af hans Afdelings Forslag, anbefale dette. Provinserne har et berettiget Krav paa at være repræsenterede i Hovedledelsen.

Jensen, Randers skulde i Et og Alt slutte sig til Christensen og blot gentage at Forslaget ikke var dikteret af Mistillid til den hidtidige Ledelse, med hvilken alle vistnok vare særdeles tilfredse.

Larsen, Kbhvn. vilde støtte Flertallets Forslag.

Carlsen ansaa yderligere Diskussion for at være unødig. Spørgsmaalet var blevet grundigt drøftet.

Jensen, Odense delte Carlsens Betragtning.

Claussen. Hvis Provinsrepræsentanterne kunde være til Stede ved alle Hovedbestyrelsesmøder, da var Forslaget jo ikke saa galt, men dette er vi dog klar over ikke kan lade sig gøre og det taber derfor sin Betydning.

Efter at det var vedtaget at Afstemningen skulde foregaa ved Navneopraab vedtoges Flertallets Forslag med 32 Stemmer. Mindretalsforslaget fik 7 Stemmer.

§ 8 vedtoges uden Diskussion og i uforandret Skikkelse.

I § 9 var foretaget et Par mindre Ændringer som vedtoges.

Det samme blev Tilfældet med Paragraferne 10 og 11, i hvilke der ogsaa var foretaget et Par mindre væsentlige Ændringer og en Tilføjelse om Udgivelsen af en trykt Medlemsfortegnelse, at udkomme hvert Aars 1. Juli.

I § 12 havde Udvalget foreslaaet tilføjet, at Medlemmer der overskrider Fristen for Tilmeldelse ved Ankomsten til en anden Afdeling skulde bøde med Erlæggelsen af nyt Indskud. Paragrafen vedtoges.

Derefter afstemtes over Lovene i sin Helhed, hvorved disse enstemmigt vedtoges.

5 Møde. Ordstyrer Slundt.

Punkt 8. Paa Hovedbestyrelsens Vegne fremsatte Rudolf Poulsen følgende Forslag: a) „Der tildeles ethvert Medlem et Løbenumer, som bibeholdes uforandret, uden Hensyn til hvilken Afdeling man end kommer til at tilhøre.“ Der vil herved gives en ganske anderledes Oversigt over Forbundets Medlemmer, end den nuværende Ordning byder, samtidig med at det vil lette Forretningsførelsen. b) „Indførelse af ensartet Afstempling i Medlemsbøgerne, i Stedet for Mærkesystemet og Bøger af et betydeligt mindre og bedre Format“ c) „Ingen Udslettelse paa Grund af Restance“ og endelig d) „Et Medlemskontingent af 50 Øre og 150 Øre i henholdsvis 6 Vinter og 6 Sommermaaneder.“ Jeg anbefaler, i Henhold til mine Udtalelser tidligere, disse Forslag, hvis Gennemførelse sikkert nok skal vise sig at blive af stor Betydning for vor Organisation ved at skabe en hidtil ukendt Fasthed og Stabilitet i samme.

Jensen, Randers vilde kort og godt anbefale Løbenumrene, hvis Vedtagelse vilde vise sig hensigtsmæssig.

Rud. Skive og Chr. Jensen, København sluttede sig hertil, hvorefter Punkt a enstemmigt vedtoges.

Forslaget om Afstempling og nye Medlemsbøger sattes derefter under Diskussion.

Carl Olsen gav en nærmere Forklaring over, hvorledes Hovedbestyrelsen havde tænkt sig Bøgerne indrettede.

Emil Claussen vilde henlede Opmærksomheden paa, om det ikke var heldigt at have Bøgerne indrettede til at indsamle statistiske Oplysninger.

Meyer, Aalborg havde ingen Tro til Hensigtsmæssigheden heraf.

H. P. Larsen, København var en stor Ven af Statistik. Den kan være os af uvurderlig Nytte, og vi bør dyrke den noget mere end hidtil og ved enhver Lejlighed, der byder sig.

Holm, Hillerød haabede, at Bøgerne vilde blive indrettede saaledes, at Ektra-Kontingent nøjagtigt kunde opføres.

Efter at Christensen, Aarhus med Flere havde anbefalet Afstempling og nye Bøger, vedtoges det at afskaffe Mærkesystemet til Fordel for Afstempling, medens det overlodes Hovedbestyrelsen at indrette og udstede nye Medlemsbøger i et saa hensigtsmæssig Format som muligt.

Punkt c sattes derpaa under Diskussion.

Jensen, Randers. Efter de Oplysninger, jeg har faaet siden i Gaar, skal jeg anbefale at vedtage Forslaget.

Jensen, Odense. Jeg forstaar det vel rigtigt, at Medlemmer skal have Ret til at udmelde sig.

Rudolf Poulsen. Ja, den Ret tænker man ikke paa at berøve nogen. Men indtil eventuel Udmeldelse har fundet Sted, maa der hæftes for Medlemsforpligtelserne. Rejser et Medlem bort til Udlandet f. Eks., saa er det da ikke mere end rimeligt; at man ved Tilbagekomsten afkræver ham Kontingent, hvis han da ikke alt har betalt dette til sit Fags Organisation, hvor han har opholdt sig.

Meyer, Aalborg vilde anbefale Forslaget. Det vilde hæmme Ligegyldigheden.

Willumsen, Helsingør og Petersen, Maribo sluttede sig til Meyer.

Carl Olsen. Det vilde være ønskeligt, at Afdelingerne giver Hovedbestyrelsen Meddelelse om, naar et Medlem forlader sin Afdeling uden at have opfyldt sine Forpligtelser.

Efter at Forslaget yderligere var anbefalet af flere Delegerede, vedtoges det, og Forslaget om Kontingentets Størrelse sattes under Diskussion.

Jensen, Randers. Jeg har været imod det høje Kontingent, men efter de Oplysninger, der her er fremkomne, ser jeg anderledes paa Sagen nu og vil slutte mig til Forslaget om 12 Kr. aarlig.

Brandt, Fredericia stillede Forslag om 9 Kr. aarlig i Stedet for 12 Kr.

Christeensen, Aarhus. Jeg støtter Hovedbestyrelsens Forslag. De respektive Afdelingers Kasser tiltrænge just en Forhøjelse af Kontingentet.

Hejn, Kolding fandt personligt intet at erindre mod Forslaget om 12 Kr., men hans Afdeling vilde være herimod.

Meyer, Aalborg. Vi Repræsentanter fra Provinserne har vist alle mere eller mindre direkte Paalæg om at stemme mod Forhøjelse udover 1 Kr. maanedligt om Sommeren, men jeg vil bøje mig for de Oplysninger, der ere fremkomne, som for det Faktum, at vi vel i alle Afdelinger har opnaaet bedre Lønvilkaar. Den Forhøjelse vi har opnaaet i Aalborg, vil i en Uge være ikke saa lidt over hvad her foreslaas som Kontingent for 1 Maaned. Jeg anbefaler Hovedbestyrelsens Forslag.

Chr. Andersen, Kbhvn. vilde foreslaa Vinterkontingentet fastsat til 40 Øre maanedlig.

Carlsen saa ingen Grund til at sætte Vinterkontingentet lavere end 50 Øre. Det er ikke det vanskeligste at faa indbetalt.

Johansen, Vejle. Min Afdeling anser 10 Kr. som Maksimum, men jeg anser de fremkomne Oplysninger vægtige nok til at turde anbefale de 12 Kr.

Matzen, Gentofte-Lyngby skulde paa sin Afdelings Vegne søge Kontingentet nedsat.

Johnsen, Kbhvn, Meyer, Aalborg og Willumsen, Helsingør anbefalede yderligere Hovedbestyrelsens Forslag.

Brandt, Fredericia. Vi ældre i Organisationens Tjeneste forstaar fuldt vel Betydningen af et forhøjet Kontingent, men har ikke altid lige let ved at gøre vore yngre Medlemmer det indlysende.

Rudolf Poulsen ansaa det for en temmelig let Sag at overbevise Medlemmerne herom. Det er jo i Virkeligheden et Regnestykke, hvis Opstilling og Facit maa kunne forstaas af den tarveligst begavede.

Jensen, Nykøbing støttede Brandts Forslag.

H. P. Larsen og V. Rasmussen toge Afstand fra Andersens Forslag, som denne efter Henstilling af Rasmussen tog tilbage.

Brandts Forslag forkastedes.

Hovedbestyrelsens Forslag vedtoges.

Fra Afdelingerne i Aalborg og Aarhus var fremsat Forslag om en Sygekasse indenfor Malerforbundet.

Meyer, Aalborg motiverede og anbefalede Tanken om Oprettelsen af en fælles Sygekasse indenfor Forbundet, som han følte sig overbevist om maatte kunne blive til meget Gavn. Det er jo saaledes, at en stor Del af vore yngre Kolleger ikke ere Medlemmer af en Sygekasse, og meget ofte for sent bliver klar over hvilken Fejl de herved begaar.

Brandt, Fredericia og Andersen Kbhvn. vare bestemt imod Oprettelsen af en saadan Sygekasse.

Christensen, Aarhus. Vi har jo nok tænkt os, at der vilde være Vanskeligheder for Oprettelsen af en Sygekasse indenfor Forbundet, og det er vel specielt Sygekasseforholdene i København, der sagtens ere godt ordnede, som ikke lader de københavnske Delegerede faa Øje paa de Fordele vi tilsigte ved vort Forslag.

Claussen ansaa det for en meget vanskelig Opgave, at realisere den fremsatte Tanke. Vi maa stræbe hen til, at Staten overtager hele Sygeplejen. En Art Hjælpekasser kunde muligt oprettes.

Hejn vilde af Hensyn til de yngre Medlemmer, der saa godt som aldrig ere i nogen Sygekasse anbefale Forslaget.

Jensen, Odense, Klein, Holbæk, og Matzen fraraadede Forslaget.

Jensen, Randers var ligeledes imod Forsla-

get. Muligt kunde der nedsættes et Udvalg til at behandle Forslaget, og forelægge det for næste Delegeretmøde.

Carl Olsen vilde anbefale at melde sig ind i de stedlige Sygekasser, og eventuelt herudover oprette Hjælpekasser.

Forslaget om Oprettelsen af en Sygekasse indenfor Malerforbundet forkastedes, medens det paa Forslag af Meyer, Aalborg overdroges Hovedbestyrelsen at skaffe Oplysninger om hvorvidt Trangen til en Fællessygekasse maatte være tilstede.

Dernæst fremlagdes et Forslag fra Aalborg om at arrangere sig med et Forsikringsselskab, saaledes at Forbundets Medlemmer kunde ulykkesforsikres mod Erlæggelsen af en billig Præmie.

Under den paafølgende Diskussion fremhævedes det fra flere Sider, at denne Opgave laa over vore Kræfter og burde løses ad Lovgivningsmagtens Vej, hvad der ogsaa nu var Sandsynlighed for vilde blive Tilfældet. Den af Malermestrene etablerede Ulykkesforsikring var ikke Genstand for stor Begejstring, da den var ret illusorisk, saalænge en stor Del Mestre stode udenfor Fællesforeningen.

Efter Diskussionen om denne Sag vilde Meyer af Hensyn til de fremkomne Udtalelser tage Forslaget tilbage.

6. Møde. Ordstyrer Slundt.

Til Forhandling forelaa Forslag om at Forbundet lader sig repræsentere ved et Delegeretmøde, som vil blive afholdt i Begyndelsen af næste Aar med Dagsorden: Centralisation af samtlige faglige Organisationer i Danmark.

Efter at Claussen, Carl Olsen og Andersen, København havde anbefalet, at Forbundet lader sig repræsentere paa dette Delegeretmøde, vedtoges samme, idet det overlades Hovedbestyrelsen at træffe nærmere Afgørelse i saa Henseende.

Punkt 9. Formandens Løn og Valg af Hovedbestyrelse.

Jensen, Randers fandt ingen Mening i at lønne Formanden saa lavt, som det hidtil havde været Tilfældet, og foreslog Lønnen forhøjet til 1200 Kr. aarlig.

Meyer, Aalborg og Hejn, Kolding sluttede sig fuldtud hertil.

Loldrup. Jeg har altid fundet Formandens Løn for ringe i Forhold til det Arbejde han udfører, og skal med Glæde slutte mig til Jensens Forslag. Vi staar nu blandt de største og bedst organiserede Fag, og vi bør lønne vor Formand med en Løn som andre Fagforbund. Men tillige vil jeg stille Forslag om, at der ydes Hovedbestyrelsens Medlemmer et Vederlag for det Arbejde de maa udføre, og i den Retning kan jeg ogsaa henvise til de andre store Fagforbund.

Forslaget om Formandens Løn, 1200 Kr. aarlig vedtoges.

Jensen, Randers fraraadede Loldrups Forslag om Løn til Hovedbestyrelsen.

Meyer, Aalborg kunde ikke have særligt mod at Hovedbestyrelsen erholdt et Vederlag, men vilde dog tilraade at vente til næste Delegeretmøde med at fastsætte Løn for Hovedbestyrelsen.

Med alle Stemmer mod en vedtoges det at lønne Hovedbestyrelsens Medlemmer.

Loldrup foreslog 40 Kr. aarligt for hver af Hovedbestyrelsens Medlemmer. Jeg stiller ikke mit Forslag af egoistiske Hensyn, Hovedbestyrelsens Valg er jo ikke foretaget, og det staar jo Mødet frit for at besætte vore Pladser med hvilke Mænd det vil.

Andersen, København anbefalede Loldrups Forslag.

Klein, Holbæk foreslog 50 Kr. til hver eller ialt 200 Kr. aarlig.

Carlsen vilde arbejde med lige stor Interesse selv om hans Arbejde paa dette Omraade forblev ulønnet, men kunde godt se det berettigede i at der ydedes et Vederlag. Han vilde foreslaa 12 Kr. aarligt.

Brandt, Fredericia anbefalede Loldrups Forslag.

Claussen fandt det berettiget at Hovedbestyrelsen blev lønnet, da dette Hverv i Virkeligheden paaførte adskillige Udgifter.

Ved Afstemning vedtoges det af Klein stillede Forslag om 50 Kr. aarlig.

Derefter foretoges Valg af Formand; Rudolf Poulsen genvalgtes med Aklamation og takkede for den Tillid, der atter var vist ham.

Andersen, København og Meyer, Aalborg foreslog at genvælge den afgaaende Bestyrelse.

Valgte bleve: Carlsen 37 St., Carl Olsen 34 St., Claussen 29 St. og Loldrup 28 St. Derefter havde Slundt 13 St., V. Rasmussen 4 St., Vilh. Nielsen 3 St., A. Johnsen 2 St. og Chr. Andersen, 1 St.

Punkt 10. Det vedtoges at Forbundet lader sig repræsentere ved sin Formand paa den skandinaviske Arbejderkongres, som vil blive afholdt i København Aar 1900.

Punkt 11. Næste Delegeretmøde.

Carlsen foreslog paa Hovedbestyrelsens Vegne at afholde næste Delegeretmøde i København i Sommeren 1900, umiddelbart op til den da stedfindende skandinaviske Arbejderkongres.

Jensen, Odense vilde foreslaa Odense som næste Samlingssted, medens Petersen, Silkeborg vilde anbefale, at det blev København.

Ved Afstemningen vedtoges det at afholde næste Delegeretmøde i København 1900 i Henhold til Hovedbestyrelsens Forslag.

Udvalget for Lovenes Revision forelagde nu sin Betænkning til Love for Rejsekassen. Efter at denne var diskuteret, vedtoges følgende Forslag:

„Rejsebogen maa ikke paategnes, hvor Arbejde kan anvises, og ejheller hvor Rejsen agtes foretaget i andet Øjemed end at søge Arbejde.

Understøttelsens Maksimum er: for en enkelt Rejse 4 Kr., for 1 Aar 25 Kr.

I samme By kan ingen Understøttelse hæves med kortere Mellemrum end 2 Maaneder.

I Maanederne Maj, Juni, Juli og August udbetales ingen Understøttelse.

„I Byer med under 5 Medlemmer udbetales ingen Understøttelse" udgaar. Kontingentet ændres fra 3 Øre ugentlig til 15 Øre maanedligt."

Endelig vedtoges det, at lade saavel Love som øvrige Bestemmelser træde i Kraft fra 1. Januar 1898.

Hermed var Dagsordenen udtømt og Sekretærerne oplæste Referatet over Forhandlingerne. Efter nogle mindre Rettelser og Tilføjelser godkendtes Forhandlingsbogen enstemmigt.

Ordstyreren takkede for den Alvor og Ro, der havde præget Mødets Forhandlinger, og udtalte Haabet om, at det store Arbejde, som i disse Dage var blevet udrettet, maatte blive til Gavn for vort Fag og Organisation. Hermed erklæredes Malerforbundets 5. Delegeretmøde for sluttet. Et „Leve Malerforbundet i Danmark" besvaredes med kraftige Hurraraab.

Lock-out-Rygter.

Det vil erindres, at der paa et Møde, hvor Prislistens Opsigelse blev behandlet, blev fremhævet den Omstændighed, at Priserne i alt væsentligt var de samme som i 1874. Den Revision, der blev foretaget i 1887, var jo nemlig kun en Omlægning af Priserne, saaledes at der blev taget af de bedst betalte Poster og lagt paa de daarligst betalte. Ja, der var ved Revisionen saa lidt Tale om nogen Forhøjelse, at den Reduktion i Priserne af 4 Procent, som i sin Tid skete ved Møntforandringen, endog i Revisionsudkastet blev foreslaaet udlignet ved, at Mestrene betalte 4 Procent til Malersvendenes Alderdoms-Forsørgelses- og Hjælpefond, hvilket Forslag dog af Mestrene forkastedes. Akkordpriserne staar altsaa den Dag i Dag paa samme Standpunkt som for over 23 Aar siden.

Det vil endvidere erindres, at der paa samme Møde blev fremhævet, at Daglønnen ved Prislistens Udarbejdelse var 8 à 9 Mark, eller, for at benytte sig af det nugældende Møntsystem, højst 3 Kr., men at i Aarenes Løb Daglønnen var bleven forhøjet, saaledes at den almindeligvis nu er 4 Kr. og derover. Hvis derfor Prislisten nu skulde forandres, saa den stod paa lige Fod med den Udvikling, som Malerfaget har taget med Hensyn til Daglønsbetalingen, saa maatte der lægges mindst en Tredjedel til foruden de 4 Procent, som tabtes ved Forandringen fra Rigsmønt til Kronemønt. Med andre Ord: en gennemgaaende Forhøjelse af ca. 40 pCt. vilde kun bringe Prislisten i samme Forhold til Nutiden, som den ved dens Fremkomst stod i til Datiden.

Dette som Redegørelse for, hvad Svendene med højeste Grad af Billighed kan forlange.

Man vil yderligere erindre en Omtale i Fagtidendens Septembernummer af den Generalforsamling i Esbjerg, som Fællesforeningen af Danmarks Malermestre afholdt, og paa hvilken det enstemmigt vedtoges, at Bestyrelsen for Fællesforeningen skulde have Myndighed til at erklære Lock-out over hele Landet.

Dette er nu altsammen Ting, som er bekendt, men det kan vist ikke være til Skade, at faa dem lidt frisket op i Hukommelsen netop nu, da Rygter om Malerlock-out begynder at svirre lidt tykt i Luften, saa de endogsaa har fundet Vej til Højreblade, som staar Mestrene nær; thi at disse Rygter har deres Udspring fra Mestrenes Side, maa betragtes som hævet over enhver Tvivl.

En Del Rygter, der maaske er mindre kendt, men som i hvert Fald stamme fra autentiske Kilder, skal jeg her gengive, da de, sete i Sammenhæng, synes at give et nogenlunde Indblik i Mestrenes Stilling til Prislisterevisionen.

1. En af Lederne paa Esbjergmødet skal have udtalt, at det var bleven de københavnske Malermestre forbudt at gaa saa langt som til 25 Procent Forhøjelse i Prislisten, og at det var bleven dem paalagt at tilendebringe Prislistearbejdet med dette for Svendene magre Resultat inden Nytaar; modsatte Svendene sig den Tankes Realisation, skulde der erklæres Lock-out straks efter Nytaar. En saadan Kamp skulde ikke kunne skade Mestrene, da de i de 3 første af Aarets Maaneder alligevel ikke havde væsentligt mere Arbejde end de kunde udføre ved egen og Lærlingenes Hjælp; hvorimod Fagforeningernes Kasser vilde blive lænsede i samme Tid, saaledes at Svendene, naar Foraarsarbejdet indfandt sig, skulde være blevne møre, og nødte til at modtage den Prisliste, der blev dem dikteret.

2. En yngre „Smaamester" skal have faaet den Opfattelse, at den hele Prislisteforhandling kun blev ført paa Skrømt, og at det næppe var Udvalgets Mestermedlemmers Mening at skaffe noget positivt ud af Sagen, men snarere deres Agt at trække den ud til Nytaar, uden noget som helst Resultat.

3. Det skal særlig være nogle enkelte „Stormestre", som pønse paa en Fremtvingelse af Lock-out'en, og derfor agitere for denne.

4. Der er bleven afholdt Møder i Malerlauget, hvor Prislisteudvalgets Arbejder er bleven drøftede, og da en Mester spurgte om, hvormeget det ved eventuelle Overslag skulde beregnes til Arbejdsløn udover de nugældende Priser, skulde en af Udvalgets Medlemmer have svaret, at saafremt man skulde rette sig efter Svendenes Forlangende, saa maatte han beregne et Tillæg af 75 Procent.

5. Der skal, begrundet paa denne ublu Fordring, være stærk Stemning i Malerlanget for at faa Lock-out'en iværksat netop til Nytaar, for at udnytte den paa den foran angivne Maade.

Naar man nu ved, at der sjælden gaar Røg af en Brand, uden at der er Ild i den, og at den Tankegang, der kommer tilorde gennem de foran sammenstillede Rygter, staar i udmærket Samklang med de kapitalistiske Principer, saa gør man vel i at overveje Situationen og belave sig paa at tage imod Kampen i hvad Skikkelse den end viser sig. Forresten har jeg hørt flere Svende udtale, at de saa Vinteren trøstig i Møde; de havde nemlig allerede sikret sig privat Arbejde i længere Tid, hvis Rygtet skulde blive gjort til Virkelighed.

Til Slut vil jeg meddele en Samtale, som jeg forleden havde med en Malermester fra Ordrup. Efter en Beklagelse over Svendenes ublu Fordringer udbrød han: „Men forhaabentlig faar vi vel nu Lock-out til Nytaar, saa bliver det nok bedre."

„De vil i hvert Fald som første Resultat faa nogle flere Konkurenter; De ved jo hvor let det er at stable en Smule Malerværksted paa Benene."

„Det behøver vi ikke at frygte; Husejerne vil nok støtte Borgerne, da det bliver Husejerne, der kommer til at betale Gildet, hvis Priserne bliver forhøjede."

„Hvor mange af Deres Kunder tror De ikke der vilde benytte sig af den øjeblikkelige Fordel, naar en af Deres Svende kom til Vedkommende og tilbød at udføre Arbejdet for ham ligesaa solidt, som han havde gjort det tidligere med Dem som Mellemmand, men med den Forskel, at Prisen nu blev omtrent Arbejdslønnen, idet han kunde lade Kunden selv købe Materialierne?"

„Det kunde Svendene jo ikke være bekendt! At sætte Priserne ned naar det netop er deres Agt at drive Arbejdslønnen til Vejrs!"

„Hør nu! Hvis der bliver paaført Svendene Krig, saa kan de vel være bekendt, at værge sig paa hvad Maade det bedst lader sig gøre."

„Og De med Deres Principer vil tale om at føre Krig!" udbrød han hæftigt.

„Lad os ikke tale om mine Principer, disse vedrører ikke Sagen. Bliver man paatvungen en Krig, maa man værge sig, og kan man ikke klare sig med ideelle Vaaben, maa man benytte lignende, som dem man bliver angrebet med, ogsaa paa det økonomiske Omraade."

„Ja", snærrede han, „det er det jeg siger, naar det passer i Svendenes Kram, saa er det altid en anden Sag, saa kan det være det samme med Principerne."

L. G—r.

* * *

Medens vi ikke har fundet Grund til at nægte ovenstaaende Optagelse, saa meget mindre, som de paagældende Rygter fra anden Side ere komne os for Øre tidligere, skal vi dog ikke undlade at udtale, at det intet Øjeblik er faldet os ind at tro paa disse.

Det forekommer os nemlig mere end utænkeligt, at der indenfor Mestrenes Rækker skulde findes Flertal for at godkende et saa ufint og letsindigt Projekt, som det, der kommer til Orde i de nævnte Rygter.

Saa vidt os bekendt, tyder da ogsaa alt i den for Tiden stedfindende Prislisteforhandling i ganske anden Retning, og for sikkert ved vi, at Rygterne ikke noget Øjeblik har, eller skal komme til at influere paa Svendenes Stilling i Prislisteudvalget.

Red.

Til Afdelingerne.

I Henhold til Vedtagelsen paa Delegeretmødet vil Forbundets og Rejsekassens ny Love, saavel som alle øvrige ny Bestemmelser træde i Kraft den 1. Januar 1898.

D'Hrr. Afdelingsformænd bedes derfor om, inden denne Maaneds Udgang, at opgive til Undertegnede det nøjagtige Medlemstal i Øjeblikket. De ny Medlemsbøger vil da blive tilsendt i et Antal svarende hertil, ligesom der samtidig vil medfølge et Stempel til Brug ved Afstempling for Medlemskontingentet.

Nuværende Medlemmer erholde den ny Medlemsbog gratis, dog vil den selvfølgelig ikke kunne udleveres forinden der samtidig kan betales Kontingent for Januar.

Ved Udleveringen af Medlemsbogen vil der i samme være at anføre Datoen for eventuel Udstedelse af Rejsebog paa en hertil anvist Plads, hvad d'Hrr. Formænd nøje maa overholde.

Til Brug ved de i Cirkulation værende Rejsebøger vil ligeledes blive tilstillet et Antal løse Eksemplarer af Rejsekassens ny Love og bedes dette, som er afpasset og gummeret, klæbet over de gamle Love i Rejsebogen.

Det forhøjede Kontingent, saavel til Forbundet som Rejsekassen, indbetales første Gang 1. Febr. 1898 for Januar Maaned med henholdsvis 35 og 15 Øre pr. Medlem.

Rudolf Poulsen.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Sekretæren, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Yrsavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	L. Holm, Helsingørsgade 138.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	V Larsen, Bredgade 13.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Næstved.	C. J. Hansen, Møllegade 165.
Køge.	Th. Tullin, Svendehjemmet.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	M. Nielsen, Vestergade 12.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	P, Jensen, Østergade 17.
Odense.	A. Andersen, Nørrebro 24.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Østergade 54.
Varde.	Emil Fritze, Lundvej.
Nykøbing M.	M. Larsen, Østergade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	N. P. Larsen, St. Mathiasgade 62.
Aalborg.	V. Meyer, Maren Turisgade 4, 2. S.
Randers.	Emil Petersen, Nordregrave 13.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Jens Strunge, Nygade 11.
Horsens	Chr. Jørgensen, Østergade 3.
Vejle.	J. Johansen, Skovgade 33.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

AF FORDOM ALDRIG VI BINDES.

Januar | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898

Glædeligt Nytaar.

Det er Løftets unge Morgen,
det er Haabets Navnedag;
trives Savnet, knuger Sorgen,
mand dig op, tag friske Tag.
Tiden læger, Glemslen dækker
Aar ved Aar i lange Rækker.
Slægter øded' hvad de gav,
og det svandt, som Fnug for Vinden,
uden Spor i Tidens Hav.

Det, som vi bar frem med Møje,
skal i Hast dog ikke dø.
Kommer der end Tider drøje,
spirer dog i Mulden Frø,
og naar vi dem plejer, gøder,
og ej noget Korn forøder,
skal vor Flid man en Gang agte,
og naar Frugten staar i Flor,
mindes dem, som Frøet lagde.

Vor Forening snart omspænder
hele Landet med sit Næt,
og hver lille By, vi kender,
vil vi væve ind i det.
Hvert et Hjem, som slutter inde
Nød og Kummer, skal vi finde,
og vi vil for denne Sag
give Kræfterne, vi eje,
følge vor Forenings Flag.

Og imedens Dagen længes
vil vi ikke stille staa;
virkes maa der, hvor det trænges,
om vi skal til Maalet naa.
Hør vor Hilsen, gode Venner;
trindt om Land vi Hilsen sender
til hver Kælder, Kvist og Gaard,
og vi ønsker hver Kollega:
Livslyst, Mod og godt Nytaar.

Rasmus Lund.

Ved Aarsskiftet.

Tiden er Arbejdernes bedste Forbundsfælle. Af dens Udvikling afhænger det i saa uendelig høj Grad, om det skal lykkes at avancere fremad mod det store Maal, der tilsigter at skaffe Arbejbejderne saavel økonomisk som social Frigørelse. Marschen gaar absolut mod dette Maal, saa vist som Udviklingen ikke lader sig skrue tilbage; men vi kan fremskynde denne Marsch, om vi blot selv vil.

Det er derfor ganske naturligt, at man ikke byder Tiden Farvel, uden samtidig at skænke denne og sin egen Virksomhed en Tanke. Forhaabentlig gælder dette for det enkelte Individ, som det bør gælde for Organisationen. Det nye Aar hilses vel altid med den største Fortrøstning, med Haabet om at baade dette og hint, som ikke hidtil er lykkedes, maa fuldbyrdes i det nye Aar. Som Regel slutter Aaret da med det Resultat, at de skuffede Forventninger former sig til et nyt Haab, hvorpaa der atter bygges for den kommende Tid.

Saaledes hilste vi i sin Tid det nu svundne Aar, og det tør vel siges, at det fuldt ud har svaret til de Forventninger, hvormed det hilstes. Vor Organisation har i det forløbne Aar kunnet notere en stadig Vækst, saavel i Afdelingernes Tal, som i disses Fremgang. Ikke en By i hele Landet, hvor der blot findes en halv Snes af vore Kolleger, staar uden Organisation. Knapt findes der en eneste af vore Kolleger staaende udenfor de lokale Afdelinger. Begejstringen for og Forstaaelsen af Organisationens Betydning og Nødvendighed er Aar efter Aar blevet alt mere og mere levende, og Malerforbundet tælles nu blandt de bedste Organisationer i vort Land. Og hertil har det svundne Aar ydet sin Part.

Med afgjort Held ordnedes i Foraaret Lønforholdene i en Række Afdelinger, ved hvilke ret betydelige Forbedringer paa dette Omraade opnaaedes for de flestes Vedkommende. Ganske

vist blev det paa adskillige Steder nødvendigt at gribe til Arbejdsnedlæggelser, som dog i Reglen ikke bleve af stor Varighed, og som uden Undtagelse afsluttedes med fuld Indrømmelse til os, hvad der i et enkelt Tilfælde betød videregaaende Fordringer end de fra vor Side før Konflikten opstillede. Dette var saaledes Tilfældet for Aalborgs Vedkommende, men fra vor Side saa overordentlig berettiget, naar man erindrer det fra Mestrene saa famøse Forbud, der gav Anledning ttl Striden.

Det første Skridt til at opnaa en Forbedring af Lønforholdene i København er ogsaa foretaget i det afvigte Aar, idet den nugældende Prisliste er opsagt til 1. April d. A., og et Fællesudvalg af Mestre og Svende nedsat, arbejdende paa en ny og forhaabentlig mere tidssvarende Prisliste en den gamle. København er jo saa godt som den eneste Afdeling, der til Dato ingen Lønforbedring i al Almindelighed har opnaaet, til Trods for, at det er paa dennes Initiativ at vort Forbund er stiftet. Ganske vist er der ved Skibsarbejdet opnaaet en Prisliste (den første i denne Branche), som giver en bedre og ensartet Løn for et Arbejde, der hidtil blev betalt, som overalt, hvor et ordentligt Regulativ mangler, med højst forskellige Priser, hovedsageligt dikterede af de forskellige Arbejdskøbere. Herved er selvfølgelig opnaaet en Fordel af ikke ringe Betydning, men det ligger i Sagens Natur, at det under Arbejde værende Forslag til Prisliste imødeses med ganske anderledes Spænding af de interesserede Parter, da det jo omfatter den hovedsagelige Virksomhed indenfor vort Fag. Maatte det da lykkes de Mænd, som begge Faktorer har tildelt det ganske vist store, men ingenlunde behagelige Hværv, at udarbejde den ny Prisliste, at mødes i Forstaaelsen af Tidens Krav. Forholdene er jo heldigvis for vort Vedkommende undergaaet en stor Forandring siden den saakaldte Prislisterevision i 1887 fandt Sted. En Gentagelse af hvad her foregik, forbyder sig selv nu, saameget tør man nok udtale som ganske sikkert.

Endelig har vort i Slutningen af Aaret afholdte Delegeretmøde til Overflod givet utvetydige Beviser paa, at Malerne har holdt Trit med Udviklingen. De paa dette Møde trufne Beslutninger, som vi nu i det nye Aar skal bringe til praktisk Udførelse, vil forhaabentlig sætte Kronen paa vort Organisationsværk og berede Vejen for en fortsat Fremgang til Løsning af de Opgaver, som Fremtiden maatte stille os.

At disse kan blive baade store og besværlige er ingenlunde udelukket, og det gælder da mere end nogensinde, at man er sig Situationen bevidst. Den saakaldte „Arbejdsgiverforening" for Arbejdskøbere samler flere og flere Foreninger under sine Vinger, ja selv Malerlauget i København har sluttet sig til den i den seneste Tid. Den store Lock-out i Jærnindustrien, med sin ret ubetydelige Aarsag, er endnu i frisk Minde. Fra de allersidste Dage har man Udsigterne til en Lock-out i Bygningssnedkerfaget, og selv fra vort eget Fag, har Rygter om Lock-out jo været oppe, kolporteret af Mestre, som en Lock-out, efter menneskelig Beregning dog vilde bringe adskilligt hurtigere paa Ladegaarden, end den tilsigtede Ødelæggelse af vor Organisation vilde indtræffe.

Hvorom alting nu er og hvad der end vil ske, saa bør vi se den kommende Tid i Møde med Tillid til at det Arbejde, som fra Dag til Dag nedlægges i vor Organisation nok skal sætte denne i Stand til at møde enhver Eventualitet, uanset under hvilke Former denne end maatte komme. Ligesom det forløbne Aar til enhver Tid fandt os paa vor Plads, skal vi vide at hævde denne i Fremtiden som et værdigt Led i den Bevægelse, der uden Hensyn til Fag tilsigter at hæve Niveauet for Arbejderstanden opad, med større Part i de Samfundsgoder, som hidtil har været denne beskaaret i en uhyggelig Grad.

Med Haabet herom og med Tak til enhver Kollega, som hidtil har ydet sit til at bygge vor Organisation op, og som i ikke mindre Grad vil fortsætte hermed i det kommende Aar, udtaler vi Ønsket om et godt og glædeligt Nytaar.

Stor Sammenslutning.

Organisationstanken er en ganske naturlig Frugt af det bestaaende Samfund, og man kan kun undre sig over at den har behøvet saa lang Tid til at modnes hos Arbejderne.

Det har jo dog ellers alle Dage været saaledes, at hvor den enkeltes Kræfter ikke strakte til, der lagdes fleres Kræfter sammen for at løse Opgaven, og aldrig har nogen tvivlet om, at der jo kun fandtes denne ene Udvej — Arbejderne selvfølgelig heller ikke.

Men Arbejderne har været længe om at fatte, at Løsningen af den for dem allervigtigste Opgave, nemlig Samfundets Erkendelse af deres Menneskeret, just laa i deres egne Hænder og kun lod sig realisere ved Hjælp af den mest udviklede Solidaritetsfølelse.

Arbejderbevægelsen her hjemme er ikke ældre, end at en stor Del at de Mænd, der vare med at rejse den, endnu staa som dens Ledere og forhaabentlig endnu i lange Tider vil have Livskraft til at forsætte dette Arbejde, som engang saa brydsomt, nu endelig synes at blive forstaaet og vurderet, som det fortjener. Fra ganske enkelte og smaa Fagforeninger i de enkelte Byer har disse efterhaanden arbejdet sig op til at blive store Organisationer i saa godt som alle Fag. Foreningerne i samme Fag har fundet hinanden, hvor saa end de fandtes her i Landet, og i rigtig Forstaaelse af Sammenslutningens Magt, har de dannet Forbund og ved utrættelig Agitation stadig øget disses Størrelse.

Hvad er der ikke udrettet blot i de sidste 10 Aar? Tager vi vort eget Fag f. Eks. For 10 Aar siden fandtes her i Danmark godt og vel 100 organiserede Malere. Hvad er nu Tilfældet? Jo nu har Malerforbundet 30 Afdelinger med 2000 Medlemmer, hvoraf vistnok ingen vilde ønske sig tilbage til den Tid, da Organisationen ikke eksisterede. Og som det er gaaet i vort Fag er det gaaet i de allerfleste. — Det er et Factum,

som ikke lader sig omstøde, at Arbejderne nu forstaar at bygge paa Solidaritetsfølelsen, og skabe den Magt, som lidt før eller senere skal vise sig i Stand til at ophæve det nuværende Klasseherredømme til Fordel for det Princip, der vil give alle Samfundets Medlemmer Adgang, ikke alene til Arbejde, men ogsaa til at nyde Frugterne af dette.

Et uomstødeligt Bevis for at Arbejderne nu ere vaagnede til fuld Forstaaelse af Sammenslutningens Betydning har det nye Aar Æren af allerede at kunne opvise. En faglig Arbejderkongres, hvortil endnu ej var set Mage, har været afholdt paa Aarets første Dage her i København. Efter Indbydelse af de samvirkende Fagforeninger samledes i Dagene 3., 4. og 5. Januar Repræsentanter for samtlige Fagorganisationer i Danmark til et Delegeretmøde i „Folkets Hus" paa Enghavevej for at drøfte Dagsordenen: „Forslag om Oprettelsen af en Fællesorganisation for samtlige Fagorganisationer i Danmark."

Saa stor Tilslutning havde denne Tanke vundet over det hele Land, at Indbydelsen var efterkommet af 943 Organisationer med et samlet Antal Medlemmer af 70,000, repræsenteret ved 405 Delegerede. Desuden havde saavel Sverig som Norge sendt Repræsentanter for at overvære Forhandlingerne. Efter en udførlig Diskussion og med aldeles overvejende Majoritet vedtoges følgende af Udvalget for de samv. Fagforeninger foreslaaede Resolution:

„Det besluttes at oprette en Fællesorganisation for samtlige Fagorganisationer i Danmark paa Basis af det ved de skandinaviske Arbejderkongresser, særlig Kongressen i Stockholm 1897, vedtagne Grundlag og saaledes, at det videst mulige Selvstyre i de bestaaende Fagforbund bibeholdes".

Med Enstemmighed vedtoges dernæst Love for den nydannede Organisation, ligesom Styrelse for samme — et Repræsentantskab paa 21 Medlemmer — blev valgt, og det danske Arbejderparti havde dermed dannet en Organisationsform, der forhaabentlig skal vise sig de Opgaver voksne, som Fremtiden maatte give den at løse.

Meget tyder jo paa, at netop den kommende Tid kan blive en Kampens Tid. Under alle Omstigheder se vi vore Modstandere slutte sig sammen efter stor Maalestok og alene af denne Grund gælder det for os ikke at blive distanceret paa et Omraade, hvor man hidtil har maattet beundre og tage Lære af os.

Gælder dette for Organisationen i sin store Almindelighed, saa gælder det sikkert i lige saa høj Grad for de enkelte Organisationer i Særdeleshed og ikke mindst for os Malere. Skal vi da love hinanden at vi hver især vil gøre vort til, at det nye Aars første store Begivenhed paa det faglige Omraade ikke skal blive den sidste.

Den nye Ordning.

Fra 1. Januar er de Vedtagelser, som fandt Sted paa vort Delegeretmøde, traadte i Kraft, og der er hermed indtraadt en meget væsentlig Ændring i mere end en Retning, som vi her skal berøre med et Par orienterende Bemærkninger.

Først og fremmest er der Kontingentet, saavel selve Medlemskontingentet til de lokale Afdelinger, som disses Kontingent til Forbundets Hovedkasse og Rejsekassen. Det første vil nu være at beregne maanedsvis med 50 Øre i de 6 Vintermaaneder, nemlig Januar, Februar, Marts, Oktober, November og December og 1 Kr. 50 Øre pr. Maaned i det andet Halvaar, ganske ensartet, hvad enten man er Medlem i denne eller hin Afdeling. Af dette Kontingent indbetaler Afdelingerne hele Aaret pr. Maaned til Hovedkassen 35 Øre og til Rejsekassen 15 Øre, altsaa ialt 50 Øre. Afdelingerne skal i Henhold til Lovene indbetale dette Beløb den 1ste i hver Maaned for den forløbne Maaned; for Januar altsaa den 1. Februar, og saa fremdeles. Selvfølgelig bør det være en Æressag for ethvert Medlem at indbetale sit Kontingent saa betids, at hans Afdeling kan opfylde sine Forpligtelser i ovennævnte Retning.

De vedtagne nye Medlemsbøger ere ligeledes fra 1. Januar enhver Afdeling i Hænde og vil erholdes gratis af nuværende Medlemmer, hvorimod de ved ny Indmeldelser vil være at betale med 25 Øre pr. Stk. Det er dog en Selvfølge, at de nye Bøger ikke udleveres forinden alt Mellemværende for det gamle Aar er berigtiget, og Kontingentet for Januar samtidig betales. I Bøgernes Maanedsrubriker kvitteres for Kontingentet ved Afstempling, som er ensartet for samtlige Afdelinger. Bøgerne er paatrykte et Løbenumer, som ikke ændres saalænge den Paagældende er Medlem af Forbundet.

Udslettelse paa Grund af Restance vil ikke mere finde Sted. Ønsker et Medlem at løses fra sine Forpligtelser, kan dette kun ske ad den eneste fornuftige Vej, nemlig Udmeldelse af Forbundet. Det er en Selvfølge, at eventuelle Restancer og andet Mellemværende i saa Fald først maa afvikles. Fritagelse for Kontingent er ene betinget af Sygdom og Militærtjeneste eller for den Tid, hvor der, under eventuelt Ophold i Udlandet, er ydet Kontingent til derværende Malerfagforeninger.

Ved Bortrejse fra en Afdeling, maa denne anmeldes for den paagældende Formand, som giver Medlemsbogen den i saa Tilfælde fornødne Afstempling under Rubriken „Afgang" med vedføjet Dato for Anmeldelsen. Intet tilrejsende Medlem maa tilmeldes en ny Afdeling forinden ovennævnte Anmærkning er foretaget. Forbundets Love, som findes bag i Medlemsbogen, bør kunnes udenad af ethvert Medlem og ikke mindst af Afdelingsformændene.

Ganske specielt maa det paahvile enhver Afdelingsformand, hvor det gælder en ny Indmeldelse, at skaffe sig Vished for at den Paagældene ikke alt er indmeldt et andet Sted, hvad der eventuelt kan skaffes Oplysning om fra dennes tidligere Opholdssted. Ligeledes gælder det for Formænd eller Kasserere, at de ved Udstedelse af de nye Bøger nøjagtigt notere Bogens Løbe-Nr. med vedkommende Medlems Navn i Afdelingens Medlemsprotokol. Det samme er selvfølgelig nød-

vendigt for Indmeldelsesdatoen (Maaned og Aar) og andre Anmærkninger, saaledes at Medlemsprotokollen til enhver Tid kan give de fornødne Oplysninger om hvert enkelt Medlem.

For Medlemmer, som er i Besiddelse af Rejsebog, noteres Datoen for sammes Udstedelse paa den dertil anviste Plads foran i Medlemsbogen.

Med Hensyn til de Ændringer, der ere foretagne i Rejsekassens Love da er Eksemplarer af disse enhver Afdelingsformand i Hænde, til Brug ved Overklæbning af de gamle Love i de i Cirkulation værende Rejsebøger.

Ved de nye Vedtagelser har Delegeretmødet tilsigtet at hidføre en Ordning, som overholdt i alle sine Konsekvenser maa og skal blive til Held for vort fremtidige Arbejde og at medvirke hertil bør være ethvert Medlems kæreste Pligt.

Til Efterlignelse.

Fra Aalborg meddeles, at Afdelingen dér har paabegyndt en Agitation for Tilslutning til Forbundet paa Steder, som hidtil har staaet uberørt i saa Henseende. Saaledes har Afdelingens Formand, V. Meyer, tilligemed et andet Medlem, afholdt et Møde i Hjørring med det Resultat, at samtlige derværende Kolleger indmeldte sig, foreløbig under Afdelingen i Aalborg, ligesom et Møde med samme Resultat har været afholdt i Brønderslev. Agitationen fortsættes.

Forhaabentlig vil andre Afdelinger følge Eksemplet fra Aalborg.

Generalforsamlinger.

„Malerforeningen" og „Malernes Understøttelsesfond" i København afholder deres ordinære Generalforsamlinger i Arbejderforeningens Lokale, Nørrevold, henholdsvis Fredagen den 21. og Fredagen den 28. ds.

Julefest.

Ligesom i tidligere Aar havde Malernes Fagforening ved et Festudvalg arrangeret en Fest for Medlemmernes Børn i Anledning af sidste Jul. I Festen, som afholdtes Torsdag den 30. Decbr. i Rømersgades Festsal, deltog noget over halvtredie Hundrede Børn. Foruden at erholde et Stykke Legetøj beværtedes disse med Chokolade og en Pose Godter. Efter at Børnene havde tilbragt nogle behagelige Timer med Dans om Juletræet, afsluttedes Festen med en Svingom for de Voksne, der ligesom Børnene yder Festudvalget en Tak for den særdeles vellykkede Fest.

Foruden et Tilskud fra Fagforeningen paa 100 Kr. har følgende ydet Bidrag til Festen:

D'Hrr. Farvehandlere A. Stelling 10 Kr., C. Krüger, J. D. Flüggers Filial. Beck & Jørgensen, Vilh. Hansen, Valeur & Jensen, Lemcke & Wegmann, Holmblad & Co. Eftf., Voldkvarterets Magasiner, Kultorvets Farvehandel, P. A. Fischer, L. Fraenkel og N. A. Andersen hver 5 Kr, A O., P. C., J. C. Jensen, C. H. Sie, Hans Trojel, Antoni Bjørn, P. N. Holm, F. Frederiksen, Johannes Johansen og F. Lademann hver 2 Kr, C. Hansen, E. Christensen og Larsen hver 1 Kr.

Restavratør P. Svendsen 5 Kr., Restavratør Baltzer 2 Kr. „Kontingentfri" 5 Kr., N. Voss 4 Kr., Nr. 66 2 Kr. Hans Larsen, O. Madsen og J. P. Andersen hver 50 Øre

Pynt til Træet og Billeder til Tombolaen: Chr. Hansen, Hans Larsen, Emanuel Nielsen, A. C. Petersen, J. C. Sørensen, Chr. Nielsen og C. O. Friis

For ovennævnte Gaver beder vi hermed de ærede Bidragydere modtage vor hjærteligste Tak.

Ærbødigst
Festudvalget.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", H. P. Jensen, Yrsavej 22.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	L. Holm, Helsingørsgade 138.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Næstved.	C. J. Hansen, Møllegade 165.
Køge.	Th. Tullin, Svendehjemmet
Nykøbing F.	A. H. Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestergade 265.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	A. Andersen, Nørrebro 24.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg	Carl C. Sørensen, Østergade 54.
Varde.	Emil Fritze, Lundvej.
Nykøbing M.	M. Larsen, Østergade
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg	N. P. Larsen, St. Mathiasgade 62.
Hjørring.	Fr. Jespersen, Hirtshalsvej 6.
Aalborg.	V. Meyer, Maren Turisgade 4, 2. S.
Randers	S. Christensen, Rosengade 6.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Jens Strunge, Nygade 11.
Horsens	Chr. Jørgensen, Østergade 3.
Vejle.	J. Johansen, Skovgade 33.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

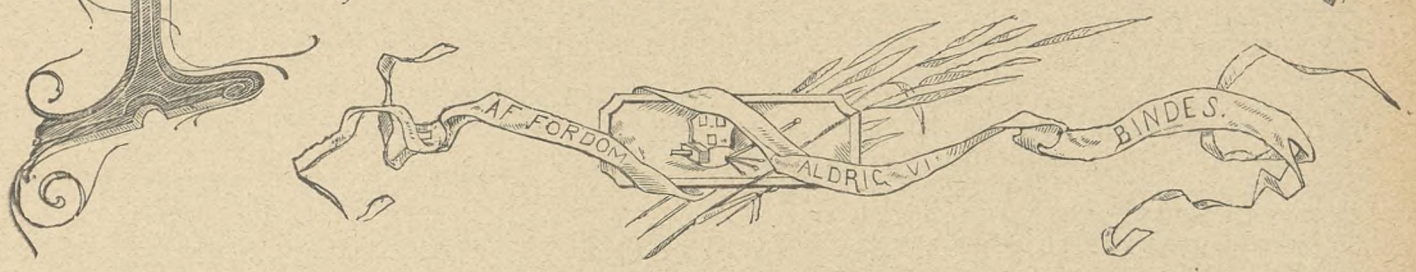

Februar | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898

Ved Grænsen.

Som bekendt findes der en Masse Fag, som benytte sig af det samme Materiale, og som man derfor kun adskiller ved det forskellige Brug de gøre af det paagældende Materiale.

Træ afgiver jo saaledes Materiale for en Mængde forskellige Fag, og Metal ligeledes, og man tør vel nok forudsætte, at dette undertiden har givet Anledning til Uenighed og vel ogsaa Overenskomst om hvilket Arbejde der skulde udføres af dette eller hint Fags Udøvere.

Efterhaanden som Betingelserne for at leve af sit Arbejde, takket være en planløs Samfundsindretning, blive svagere for den arbejdende Del af Samfundets Medlemmer, forsøge disse ganske naturligt at udvide deres Fags Omraade, eller dog i hvert Fald at holde Indgriben i samme ude, saa vidt det lader sig gøre, og Spørgsmaalet om Fagets Grænse kommer paa Dagsordenen. Det er i den allerseneste Tid kommet op for vort Fags Vedkommende, idet Bestyrelsen for Murernes Fagforening har tilstillet Bestyrelsen for Malernes Fagforening i København følgende Skrivelse:

„Da der gentagne Gange fra vore Medlemmer er klaget over at Malere udfører almindeligt Hvidte- og Farvearbejde paa enkelte Nybygninger, og der herom let opstaar Misforstaaelser og Uenighed om hvilket Arbejde der bør udføres af Murere eller af Malere, saavel blandt Arbejderne indbyrdes, som mellem Mestre og Svende, og da Murerne fra gammel Tid har været vant til at udføre bemeldte Arbejde, vil vi jo være i vor Ret til, ved de til vor Raadighed staaende Midler, at søge dette Arbejde bevaret for Murerne.

Som Bestyrelse anser vi ligeledes at have en Pligt til at søge Overenskomst om dette Arbejde i Lighed med hvad Tømrere og Snedkere har om deres tildels ensartede Arbejde.

Vi tillade os herfor at fremkomme med følgende Forslag, som Grundlag for en Overenskomst:

Som Malerarbejde betragtes:

1. Hvidtning af Lofter og Vægge, hvortil der bruges Kridt og Mos eller blot Kridt.
2. Hvidtning af Lofter, som skulle dekoreres eller trækkes Streger paa.
3. Farvning af Facader, samtidig med Nedpudsningen, hvor der i Farven er Olje eller andre kemiske Substanser.

Som Murerarbejde:

1. Hvidtning af Lofter og Vægge, hvortil der bruges ren Kalk, eller Kalk kun iblandet Kridt.
2. Farvning af Facader, Køkkener, Køkkentrapper, Vægge m. m. med ren Kalk og Vandfarver.

Saafremt den ærede Bestyrelse kan indgaa paa at anbefale til deres Medlemmer Vedtagelsen af nærværende Forslag, muligvis, med mindre Ændringer eller Tilføjelser, vil vi ligeledes anbefale Forslaget til Vedtagelse i vor Forening.

Imødeseende deres velvillige Svar tegner vi os

paa Bestyrelsens Vegne

S. Andersen,

Formand for Murersvendenes Understøttelsesf.

Skrivelsen har været behandlet i Fagforeningens Bestyrelse, hvor man hurtigt var klar over ikke at kunne gaa med til den foreslaaede Overenskomst, hvorfor der tilstilledes Murerne følgende Svar:

Den ærede Bestyrelses Skrivelse af 27. f. M. har jeg i Aftes forelagt for Bestyrelsen for Malernes Fagforening, og skal jeg paa dennes Vegne udtale, at vi ikke ser os i Stand til at gøre nogen somhelst Indrømmelse gaaende ud paa at fraskrive os Ret til at stryge eller male med Kalkfarve.

Med særdeles Agtelse

P. B. V.

Rudolf Poulsen.

Selvfølgelig anse Murerne sig for berettigede til at stryge med Kalkfarve, og det tør da heller ikke bestrides, at de fra „gammel Tid“ har udført en stor Del af det Kalkarbejde, som har været anvendt, men ganske det samme kan vel siges at være Tilfældet for Malernes Vedkommende, og det vilde dog være i allerhøjeste Grad absurd, om det ikke skulde være fuldt berettiget, at Malere udføre Malerarbejde, og hertil hører dog som en væsentlig Del at stryge, hvad enten Materialet er Kalk eller andre Farver.

Vi har hørt adskillige Opfattelser gøre sig gældende om det paagældende Spørgsmaal, hvoraf

en forekommer os særlig pudsig, og det er den, at det naturligvis var Malerarbejde at stryge med Kalk, naar denne var iblandet en eller anden Kulør, medens det skulde være Murerarbejde, naar det blev strøget med ren hvid Kalk.

Nu er det dog formentlig indlysende, at det ikke kan være denne eller hin Kulør, som betinger, om Arbejdet hører til Maler- eller Murerfaget, saavist som man da aldrig har hørt gjort gældende, at det, at stryge med en hvid Farve skulde være udelukket fra Malerfaget, lige saa lidt som man har hørt, at en eller anden Træsort skulde være udelukket fra at benyttes i Snedkerfaget, naar den for dette Fag maatte findes tjenlig i et eller andet til Faget hørende Øjemed.

Vi ved, at det hører til Snedkerfaget at lave Døre, og at disse som Regel laves af Fyrretræ, medens en Hjulmager vel sjældent laver et Hjul af Fyrretræ, men vi føler os dog overbeviste om, at hvis et Hjul af en eller anden Aarsag ønskes udført af Fyrretræ, saa vilde dette ikke medføre, at det blev Snedkerens Arbejde, lige saa lidt som en Dør af Egetræ vilde blive Hjulmagerens Arbejde.

Materialet kan ikke, efter vor Formening, i alle Tilfælde blive betegnende for et Fag, og skøndt vi ingensinde har søgt at beskære Murerens Arbejde, saa anser vi det dog for vor Pligt, naar der skal være Tale om at henføre Kalkfarvearbejdet til et bestemt Fag, da at hævde med Bestemthed at Strygearbejde hører til Malerfaget, saavist som Pensler er vort Hovedværkløj og udføres med disse, og at det er af underordnet Betydning herunder, om Materialet har dette eller hint Navn, naar det blot er tjenligt i det givne Øjemed.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1897.

Aaret 1897 har været særlig rigt paa Arbejde for V ldgiftsretten idet der til Trods for en tre Maaneders Sommerferie er behandlet ikke mindre end 18 Sager imod tilsammen 29 Sager i de tidligere forløbne 4 ¼ Aar.

Den første af de i Aaret behandlede Sager Nr. 30 var indanket af Malersvend C. A. L. Hansen, Tullinsgade 7, 4. Sal, mod Malermester V. G. Møller, Gl. Kongevej 29 B., 2. Sal. Sagen omhandlede Ovnlister der var bleven strøget med Limfarve samtidig med, og med samme Farve som Ovnpladsen. Mesteren mente at Ovnlisterne hørte med til Ovnpladsen, hvorimod Svenden forlangte dem betalt pr. løb. Alen begrundet paa det vanskeligere ved at udspare langs Tapetet fremfor at stryge Ovnpladsen op imod en oliemalet List. Der skulde kittes Sømhuller paa Ovnlisterne og Ovnpladserne var ikke blevne sæbede. Voldgiftsretten formente at der ved Prislistens Affattelse næppe var tænkt den Mulighed, at man vilde undlade at stryge Ovnlisterne med Oliefarve. Man gav Svenden Medhold idet Kendelsen kom tll at lyde: „Da saavel Ovnpladser som Ovnlister er nævnt som to særskilte Poster i Prislisten, erkender Voldgiftsretten at Ovnlister skal betales særskilt".

Sag Nr. 31 var en Slags Gæsteretssag idet den var indanket mod en Malermester i Hellerup, nemlig, C. F. Lyng, Margrethevej 4; men da han selv ønskede Sagen afgjort ved den københavnske Voldgiftsret og da Svenden, H. C. Mørch, boede i København (Aarhusgade 62), blev Sagen optaget. Den drejede sig om Daglønsarbejde, som var udført forinden „Lønregulativet for Gentofte, Lyngby og omliggende Sogne„ var vedtaget. Efter Afhøring af Vidner og Fremskaffelse af Erklæringer fra de stedlige Mester- og Svende- Organisationer kom Retten til det Resultat at det omtvistede Beløb maatte deles imellem Parterne.

Sag Nr. 32 drejede sig om Landpenge for Dekorationsarbejde udført i Hellerup. Der var forud truffet Aftale med Mesteren, Chr. O. Schou, St. Paulsgade 9, 3. Sal og Svenden, H. Hansen, Hjorth Lorentzensgade 23, 2. Sal, om Prisen for Arbejdet uden at Landpengene havde været omtalt. Da Hansen imidlertid fik Tilbud om Arbejde paa Samsø og af den Grund ikke vilde blive i København for at afgive Forklaring i Retten, saa frafaldt han Sagen, som derfor hævedes.

Sag Nr. 33. Malersvend Rudolf Meyer, Jægersborggade 26 3. Sal, havde paa egne og en Kollega J. Ness' Vegne indanket en Sag mod Malermester Seitzberg, Hollændervej 23, Stuen, som havde nægtet at opgøre en Regning fordi Svendene, foruden at have paaført ham andre Fortrædeligheder, ikke havde passet deres Arbejde og derfor var bleven bortvist fra Arbejdspladsen paa Frederiksberg Gasværk af dettes Inspektør. Efter de indhentede Oplysninger maatte Voldgiftsretten give Mesteren Medhold i at Svendene havde forbrudt deres Overskud paa Arbejdet. I Kendelsen udtaltes endvidere Misbilligelse af den Maade hvorpaa Svendene paa egen Haand havde villet fremskaffe Garanti for Overskuddets Udbetaling ved at true med Arbejdsstandsning, hvis ikke Tilgodehavendet fra en tidligere indgivet Regning udbetaltes straks uden Hensyn til den i Prislisten hjemlede Frist af 14 Dage.

Sag Nr. 34 omhandlede Loftet i Christiansborg Slots Ridehus. Den indankedes af Malersvend J. Madsen, Norrebrogade 92 A, 3 Sal mod Malermester E. Plesner-Jacobsen, Nikolaigade 26, 2. Sal. Sagen drejede sig om hvorvidt der skulde betales Stilladstillæg eller ej, samt om en noget forskellig Opfattelse af Priserne for Behandlingen, særlig for Afskrabning og Kitning af Fuger i Loftet, der er et Bræddeloft. Det oplystes at Mesteren havde fremskaffet et Stillads der spændte tvers over Ridehuset og hvilede paa Galleriet paa Jernruller, saa at Svendene kunde skyde Stilladset fra den ene Ende af Huset til den anden. For hver Ftytning kunde der males 300 □ Alen. Retten fandt at der i det foreliggende Tilfælde ikke kunde fordres Stilladstillæg, da der fandtes et saa godt som fast Stillads og Fordelen ved Stilladsets Størrelse væsentlig kunde opveje den med Flytningen forbundne Tidsspilde. For Afskrabning og Kitning paa Loftet, der ogsaa tidligere havde været kittet, beregnede Retten, i Henhold til Mesterens

Paastand, 1 Øre pr. □ Alen mindre end Svendene forlangte, men Loftet, der maa betragtes som Panel, var af begge Parter beregnet med en 1 Øre for lidt pr. □ Alen for Strygningens Vedkommende, hvilket, tildels ogsaa af Hensyn til Stilladsbygningen, ændredes af Retten. Ingen af Parterne fik fuldt Medhold, thi Kendelsen kom til at lyde paa 13 Øre pr. □ Alen imod Mesterens Paastand om 12 Øre og Svendenes om 14½ Øre.

Sag Nr. 35. Af Malersvend S. H. Sørensen sagsøgtes Malerfirmaet Vald. Schmidt & Co. Nørregade 30, til at betale 5 Øre pr. Time udover det Beløb han havde faaet udbetalt, samt 3 Kr. fordi han var bleven afskediget uden Opsigelse. Svenden havde truffet Aftale med Vald. Schmidt om en Betaling af 45 Øre i Timen, men ved Opgørelsen fik han kun 40 Øre udbetalt fordi Firmaet havde haft Fortrædeligheder paa Grund af Arbejdets Forsinkelse. Det oplystes imidlertid at en anden af Firmaets Indehavere, Charles Nielsen, selv havde en væsentlig Skyld i Forsinkelsen af Arbejdet, ved hvilket Sørensen end ikke havde været til dets Fuldendelse. Hans Paastand om de 5 Øre blev derfor taget til Følge. Den af Firmaet anførte Grund til Afskedigelse fandtes heller ikke at kunne fritage for det forlangte Beløb af 3 Kr. for manglende Opsigelse.

Sag Nr. 36. Fra Malermester H. Lapuchoff Marievej 15 i Hellerup samt 3 af hans Svende: J. Nielsen. Bjælkes Allè 17, V. Rasmussen St. Hansgade 12, 4. Sal og J. A. Møller, Nansensgade 34, 3. Sal, stilledes en Forespørgsel om Lapuchoff, som Malermester i Hellerup skulde betale Landpenge for Arbejde dersteds. Voldgiftsretten skønnede, at der maa betales Landpenge fra det Sted hvor Mesterens Forretning findes, uanset hvor han har Bopæl, og da Lapuchoffs Forretning efter de fremkomne Oplysninger maa siges at være i København, erkendes det at han maa betale efter de Regler, som Prislisten for København ansætter.

Sag Nr. 37 indankedes af Malersvend V. Eerslew, Adelgade 26, 2. Sal mod Malermester C. F. E. Schütze, St. Paulsgade 72, 3. Sal, og angik et Forlangende om 3 Kr. for manglende Opsigelse. Sagen sluttede med Forlig saaledes at Eerslew modtog 1 Kr. 50 Øre.

Sag Nr. 38, der indankedes af Malersvend C. Appelqvist. Slotsgade 31, 1. Sal, mod Malermester Lauritz Hansen, Lille Strandstræde 18, gjaldt 2 Arbejder ved Frihavnen, nemlig Langeliniegitteret og en Viaduktbro, om hvilke Arbejde, der var trufne mangelfulde Aftaler forud. Mesteren fik Medhold for det ene og Svenden for det andet Arbejdes Vedkommende.

Sag Nr. 39. Denne Sag drejede sig om hvorvidt Paneler og Døre med gennemkannelerede Fyldninger eller Rammestykker, eller med stumt afløbende kehlede Rammestykker kunde stilles lige med Paneler med „løse Kehlstød". Den indankedes af Malersvendene E. C. Norgreen, Baggesensgade 12, 5. Sal, J. Andersen, Thuresensgade 4 4. Sal og C. Guldberg, Nansensgade 25, 2. Sal, mod Malermestrene Petersen & Andersen, Bartholinsgade 1, 3. Sal. Voldgiftsretten lod foretage Syn paa det omtvistede Arbejde og skønnede at der paa den betræffende Bygning for visse Dele af Arbejdet, hvilket nærmere betegnedes, maatte betales for „løse Kehlstød", medens andre Dele skulde betragtes som almindelige Paneler.

Sag Nr. 40 indankedes af Malersvend H. Gamst, Nygade 1, 1. Sal i Valby, mod Malermester Herman Nielsen, Nordre Fasanvej 9, 1, Sal. Mesteren nægtede først at lade Sagen afgøre ved Voldgiftsretten, under det Anbringende at Maalene paa Svendens Regning var forkerte. Senere da han indvilgede i at gaa til Voldgiftsretten viste det sig at han ikke havde set den af Gamst omskrevne og til Retten indleverede Regning, til hvilken han nu gjorde sine Bemærkninger. Sagen sluttede med Forlig.

Sag Nr. 41 der ligeledes sluttede med Forlig var indanket af Malersvend H. P. Milling, Nørrefarimagsgade 43, 4 Sal, o. v. G. mod Malermester Chr. Jørgensen, Upsalagade 16, S. Sagen drejede sig for en væsentlig Del om hvorledes nogle forud trufne Aftaler om Dekorationsarbejde skulde forstaas, og Parterne beklagede sig gensidigt over at være ærekrænkende tiltalt af hinanden. For de mulig upassende Udtalelser der kunde være faldne gav de hinanden i Rettens Overværelse en Undskyldning.

De efterfølgende Sager Nr. 42—47 var alle anlagte mod Malermester G. Schumacher, Falkonèralléen 78 Stuen, henholdsvis af Malersvendene O. Gudmundsen, Jægersborggade 56, 3. Sal, Th. Chr. Hoffensetz, Nansensgade 18, 5. Sal o. G., C. O. Friis, Ahornsgade 6 B, 2. Sal, Ludvig Hertz, Ryesgade 110, St., P. Hansen, Folkvarsvej 16, 3. Sal og Julius Andersen, Raadmandsgade 21 E, 4. Sal.

Sag Nr. 42 omhandlede en Regning paa Grundearbejde. Schumacher paastod at have betalt til en Trediemand en Del af det Arbejde der fandtes opført paa den Regning, som var leveret ham af Gudmundsen. Denne vilde ikke indrømme at der var skrevet mere paa Regningen end berettiget, men for hurtigere at faa opgjort indgik han paa Forlig saaledes, at der fradroges Halvparten af det Beløb, som Schumacher oprindelig nægtede at betale. Regningen blev derved formindsket med 10 Kroner.

Sag Nr. 43. Ogsaa her paastod Schumacher at der var opførte Arbejder, som vedkommende Svend ikke havde udført, ialt for ca. 12 Kroner. Hoffensetz benægtede Rigtigheden af denne Paastand, og fordrede paavist de enkelte fejlagtige Punkter paa Regningen. Schumachers Indsigelser viste sig da at være uholdbare med Undtagelse af et Par ubetydelige Fejl, saa at Voldgiftsretten skønnede at Hoffensetz i alt væsentligt havde vundet sin Sag.

Sag Nr. 44 angik særlig Fernisering af Gulve. Friis fastholdt at disse, som opført paa Regningen var ferniserede, dels en, dels to og dels tre Gange over det hele, medens Schumacher paastod at der flere Steder kun var repareret paa samme, hvorfor han vilde betale en Dagløn af 5 Kr. for det paagældende Arbejde. I Betragtning af det vanskelige for Parterne i at bevise de forskellige Paastande blev der indgaaet Forlig saaledes, at det omstridte Beløb, 17 Kr. 96 Øre blev delt lige imellem dem.

Sag Nr. 45 endte ligeledes med Forlig. For nogle Smaamangler ved Aare- og Marmorerearbejdet paa 6 Trappegange, hvilket Hertz havde udført, vilde Schmumacher afdrage 18 Kr. Efter nogen Forhandling i Voldgiftsrettens Paahør og under dens Ledelse enedes Parterne paa den Maade, at der blev fradraget Regningen 6 Kr. 50 Øre.

Sag Nr. 46. Schumacher vilde af en Regning fradrage 20 Kr., fordi de 2 Svende som havde udført Arbejdet — og hvoraf den ene, P. Hansen, mødte for Voldgiftsretten — skulde være gaaet bort uden Opsigelse. Det viste sig imidlertid ved at undersøge Sagen, at Svendene fuldkomment havde gjort det betræffende Arbejde færdigt, saa at der ikke med Berettigelse kunde foretages noget Fradrag paa dette. Schumacher paastod vel at den ene af Svendene havde paataget sig et helt nyt Stykke Arbejde uden at paabegynde samme, men dette kunde mod Svendens Benægtelse ikke bevises, saa der af den Grund ikke kunde gøres noget Krav gældende imod ham. Svendene vandt derfor Sagen og fik deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 47. Under denne Sag nægtede Schumacher at udbetale Julius Andersen sit Overskud begrundet paa, at han skulde være gaaet bort uden Opsigelse. Det viste sig dog at Schumacher en Dag da Andersen ikke var ganske ædru, selv havde afskediget denne. Men skøndt Voldgiftsretten under de foreliggende Omstændigheder maatte anse Mesteren for at være fuldt berettiget til dette Skridt, kunde den ikke give ham Medhold i at Svenden skulde have mistet Retten til sit Overskud, hvorfor Schumacher tabte Sagen.

Ved et Møde, som d. 26. Oktober afholdtes af de Delegerede, for i Henhold til Voldgiftsrettens Regler § 2, at foretage Lodtrækning blandt Retsmedlemmer og Supleanter, blev alle de afgaaende genvalgte.

Voldgiftsretten, der ved Begyndelsen af Aaret 1897 havde en Kassebeholdning af 83 Kr. og 14 Øre, har i Løbet af Aaret haft en direkte Indtægt af 150 Kr. og en Udgift af 57 Kr. 67 Øre, saaledes at den nuværeude Kassebeholdning er 175 Kr. og 47 Øre. Der har været en Del inddirekte Indtægter og Udgifter, nemlig Beløb som i forskellige Sager er bleven betalt af Mestre til Svende gennem Voldgiftsretten, saa at Regnskabet ballancerer med 613 Kr. 30 Øre.

Vilh. Hansen,
Formand for Voldgiftsretten.

L. Gunner.

Til alle Malere i København og paa Frederiksberg!

Bliv Medlemmer af **Malernes Understøttelsesfond** medens I ere unge! Derved støttte i Eders gamle Kammerater og deres Enker, og I ville en Gang, om I mulig selv bliver Gamle og Trængende, have et Sted at søge hen, som er skabt ved Eders egne Midler og Eders eget Arbejde. Medlemsbidraget er kun 4 Kr. aarlig.

Fra April 1857, da den første Understøttelse uddeltes, indtil Udgangen af 1897, er der i Penge og Friboliger udredet ca. 50,000 Kroner. Paa vor Ejendom har vi i samme Tidsrum afbetalt ca. 42,000 Kr. Vi have nu 20 Friboliger, men trænger til flere. Enkernes og de gamle Medlemmers Understøttelser bør være større. Støt dette smukke Formaal og bliv Medlemmer af Malernes Understøttelsesfond.

Indmeldelser modtages hver Søgnedag ved Henvendelse til en af Formændene, N. P. Rasmussen, Nørregade 18 og Victor Hansen, Nørregade 34, eller Kassereren, som bor i Stiftelsen, samt af Mesteren og Værkføreren her paa Værkstedet. Fondens Ejendom er i Slotsgade Nr. 36. Besøg den.

København i Februar 1898. Bestyrelsen.

Ny Afdeling.

Søndagen den 6. Februar afholdtes i Thisted et Møde for Malere med Formand V. Meyer fra Aalborg som Indleder. Det vedtoges enstemmigt at stifte en Fagforening og indmelde denne under Malerforbundet. — Til Formand valgtes Marius Nielsen, boende i Mellemgade.

Den ny Afdeling være hermed budt et hjærteligt Velkommen i vore Rækker.

En Forespørgsel.

Ved Nærværende spørger jeg Formanden for Esbjerg Afdeling Hr. Carl C. Sørensen om det er hans Mening at vi skal have de til ham for 3 Maaneder siden betalte Billeder af vort Delegeretmøde? Forespørgslen fremkommer her, fordi mine saavel skriftlige som mundtlige Forespørgsler pr. Bud ikke ere blevne besvarede, medens jeg har Meddelelse om at det er gaaet flere, som mig. Forhaabentlig vil et Svar nu være at opdrive.

Chr. Christensen,
p. T. Formd. for Afdl. i Aarhus.

Til ovenstaaende Forespørgsel finde vi os foranledigede til at oplyse om, at den paagældende Fotograf gør gældende, at det fulde Beløb for Billederne endnu ikke er ham betalt af Sørensen.

Hovedbestyrelsen.

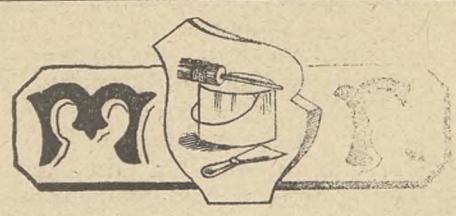

Malernes Fagforening afholder Møde hver Onsdag Aften Kl. 8 i Rømersgade 22 St. o. G. den lille Sal. Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom St. til Gaden, er aabent hver Tirsdag og Fredag Aften fra 7 8 og Lørdag Aften fra 8 10. Kontingent og Indmeldelser modtages begge Steder.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

Marts | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898

Betragtninger over Ulykkesforsikringen.

Og Bjerget var i Barnsnød, og efter svære Fødselsveer fødte det — en Mus.

Den klassebevidste Arbejderstand herhjemme har, lige siden sin første Optræden paa den politiske Arena, haft paa sit Program et Forlangende om, at Staten skulde paatage sig et humant Omsorg for Syge, Gamle og Arbejdsinvalider; trods Agitationen herfor er det dog først i de seneste Aar, at der er bleven en lille Smule Lydhørhed for den Del af ovennævnte Programpunkt, der angaar Ulykkestilfælde. Der har af Arbejderpartiets Repræsentanter i Rigsdagen været fremsat Forslag til en tilfredsstillende Ulykkesforsikring, uden Mulighed for Tilslutning til denne fra de andre Samfundsklassers Repræsentanter, men efterhaanden som Kravet slog Rod i Befolkningen, var der dog nogle, ogsaa af Bourgeoisiets Mænd, enten af Hensyn til deres Vælgere, eller fordi de indsaa det kommunalt fordelagtige derved, eller vel endog af ren Humanisme, der sluttede sig til Kravet om Ulykkesforsikring, saa at Regeringen ikke længere turde skyde Sagen til Side. Den fremsætter endelig et Forslag, som efter den behørige Barbering blev vedtaget, og er gældende fra næste Aars Begyndelse at regne.

Naa! er Loven end kun en lille Mus, saa har den dog Liv; den er bedre end intet og vil forhaabentlig blive endnu bedre ad Aare, naar kun Arbejderne gennem deres Organisationer vedblivende og med stedse større Styrke paakræver gennemført det ovenfor nævnte Programpunkt: „Human Omsorg for alle Syge, Gamle og Arbejdsinvalider ved Staten."

Lad os undersøge nogle af de Forhold, under hvilke Loven kan faa Indflydelse ogsaa paa Malerfagets Udøvere, og lad os derefter sammenligne den med den Ulykkesforsikring, som Malermestrene frivillig har etableret.

Ved Ulykkesforsikringsloven er der først den Hage, at ingen faar Hjælp for forbigaaende Skade i de første 13 Uger efter at Ulykken er sket; deraf vil man se, at Hjælpen i de allerfleste Tilfælde er rent illusorisk. Ved meget svære Ulykkestilfælde hvor Arbejdsudygtigheden varer ud over 13 Uger, skal den Tilskadekomne efter denne Tids Forløb have en Daghjælp, beregnet efter $^3/_5$ af hans Arbejdsfortjeneste, dog ikke over 2 Kr. og ikke under 1 Kr. Man ser heraf, at en Arbejders Gjerning af Lovgivningsmagten vurderes pr. Dag til 5 a 10 Mark i gamle Penge. Men der er her atter den Hage, at man skal tinge med sin Mester om, hvormeget Ens Fortjeneste maa beregnes til; kan der ikke opnaas Enighed risikerer den ene af Parterne at blive idømt en Bøde paa 25 Kr., og Fortjenesten fastsættes af et saakaldt „Arbejderforsikrings Raad". Dette „Raad" sammensættes paa følgende Maade: Kongen udnævner en Formand og 2 Medlemmer, hvoraf den ene skal være Læge, Indenrigsministeren udnævner 2 Arbejdsgivere, og „Sygekassenævnet" udnævner 2 Arbejdere; endvidere kan Sygekasseinspektørerne og Fabriksinspektørerne tilforordnes af Indenrigsministeren. Da det er dette Raad, der skal idømme ovennævnte Bøde etc., kommer det i Følge sin Sammensætning sjælden til at gøre Mestrene Uret. Den Maler, der har Arbejde hele Aaret rundt, kommer sagtens op paa Maximum; værre bliver det for den, der har gaaet meget arbejdsløs, da Daglønnen skal bestemmes ved at dele Aarsfortjenesten med 300. Maximumshjælpen forudsætter altsaa en Fortjeneste af 1000 Kr., og Minimumshjælpen en Fortjeneste af 500 Kr. om Aaret.

Bevirker Ulykken, at den Tilskadekomne bliver fuldstændig Invalid, erholder han det 6-dobbelte af sin Aarsløn, dog ikke over 4800 Kr. og ikke under 1800 Kr. Her vurderes en Arbejder altsaa til 300 à 800 Kr. om Aaret. Ved Død som Følge af Ulykken erholder de Efterladte 50 Kr. i Begravelsespenge, samt 4-dobbelt Aarsløn ikke over 3200 Kr. og ikke under 1200 Kr. Aarslønnen regnes efter den samlede Arbejdsfortjeneste i det Aar

der gaar forud for Ulykkestilfældets Dag, og har Vedkommende været arbejdsløs i kortere eller længere Tid bestemmes Beløbet af Arbejdsforsikringsraadet efter Skøn.

Saa er der Spørgsmaalet om hvornaar man kan gøre Krav paa denne Hjælp. Ulykken skal være bevirket ved de Forhold, under hvilke Arbejdet foregaar; det er altsaa kun paa Arbejdsstedet under selve Arbejdsudførelsen. Under Loven indgaar alt nyt Bygningsarbejde, herunder ogsaa ment Ombygning, Forandring og Færdiggørelse, saavel i selve Bygningen som udenfor denne, dog undtages Bygninger, der ikke er højere end 1 Etage med Kvist. Ligeledes undtages Vedligeholdelses-Arbejde, hvortil der ikke fordres Stillads, eller hvad der hermed kan ligestilles. Det kan saaledes være tvivlsomt om en Maler paa gammelt Arbejde i almindelige Værelser kan faa Hjælp, hvis han paa en eller anden Maade kommer til Skade, selv om det er under Arbejdet; men den Slags Tvivlsspørgsmaal skal alle afgøres af det oftnævnte „Raad". Endelig skal den Tilskadekomne snarest mulig lade sig undersøge af en Læge, for ikke at fortabe sin Ret til at gøre Krav paa, hvad han muligvis kan tilkomme.

Som man ser kan Ulykkesforsikringsloven med alle dens Dikkedarer og Viderværdigheder ikke betegnes som noget Pragteksemplar af en Lov, og den staar for Malernes Vedkommende absolut tilbage for de Bestemmelser, der i de sidste Aar har været og endnu stadig er gældende paa alle Arbejdspladser, hvor private Arbejdsgivere udfører Arbejde for Københavns Kommune, saasom paa Skoler, Hospitaler og lignende. Her er enhver Svend nemlig forsikret for 3000 Kr. ved Invaliditet, 1500 Kr. ved Død, og 1 Kr. 50 Øre daglig Udbetaling ved forbigaaende Utjenstdygtighed at regne fra den Dag Ulykkestilfældet indtræffer, hvad enten det sker paa nyt eller gammelt Arbejde, paa Stillads eller paa det flade Gulv, paa Taget af en høj Bygning eller paa Jorden. Vel er der ved Loven den Betryggelse, at det Beløb, der tilkommer en Tilskadekommen, kan inddrives hos Mesteren ved Udpantning, men ved kommunalt Arbejde kan man stille sit Krav til Bygningsbestyrelsen for det vedkommende Arbejde, og Beløbet bliver da udbetalt forskudsvis af Mesterens Tilgodehavende til den Tilskadekomne.

Lad os saa se lidt paa Malerlaugets Ulykkesforsikring. „Fællesforeningen af Danmarks Malermestre" har truffet Overenskomst med Ulykkesforsikringsselskabet „Ocean" saaledes, at der hos de Mestre, der har tiltraadt Forsikringen, hver Ugedag sammen med Lønnen til hver Svend udleveres en numereret Billet, der gælder for den kommende Uge. Disse Billetter dækker for en Svends Vedkommende 2000 Kroner for Invaliditet, 1000 Kr. for Død og 1 Kr. daglig Erstatning. Forsikringen gælder ikke alene paa Arbejdspladsen men ogsaa udenfor Arbejdet, ja selv om Ulykken sker ved Cyklekørsel eller lign., og den er selvfølgelig gældende straks fra den Dag Ulykken indtræffer. Der er kun den Ulæmpe, at den Tilskadekomne selv skal betale Lægeattesten for sin Raskmeldelse (hvorimod Sygemeldingsattesten nu betales af Selskabet), og hvad der er værre, Svenden er ikke forsikret den første Uge han er i Arbejde, efter at have gaaet arbejdsløs eller været beskæftiget hos en Mester som ikke har sluttet sig til Forsikringen, hvilken sidste Ulæmpe Svendene dog selvfølgelig selv har i deres Haand og kunne afhjælpe ved at forlange af enhver Mester, at han skal forsikre dem. Et saadant Forlangende vil nemlig blive støttet ogsaa af „Lauget", da det betyder en inderligere Tilslutning til Mesterorganisationen.

Nu er Spørgsmaalet: Hvorledes vil Sagen stille sig, naar Ulykkesforsikringsloven til næste Nytaar træder i Kraft. Vil Malerlaugets Forsikring da blive ophævet? Hvis dette Spørgsmaal skal besvares med Ja, betyder det et Tab i mange Tilfælde, dels derved at det kun er paa en Del af Arbejdspladserne man i Henhold til Loven er forsikret, dels kun under selve Arbejdet, og dels fordi man først faar Hjælp efter 13 Ugers Forløb.

Hvis derimod Malerlauget bibeholder sin Forsikring, vil Lovens Ikrafttræden betyde et overordentligt stort Gode for Svendene, idet de saa under alle Omstændigheder er forsikrede straks for 2000 Kr. ved Invaliditet, 1000 Kr. ved Død og 1 Kr. pr. Dag for forbigaaende Skader, og i alle de Tilfælde der kommer ind under Loven, henholdsvis 4800 Kr., 3200 Kr. og 2 Kr., da vi vel kan gaa ud fra, at Malerne almindeligvis vil naa Maksimum.

Det kunde være heldigt om Fagforeningen allerede nu indledede en Forhandling med Malerlauget om dette Spørgsmaal, og eventuelt fik en Bestemmelse derom optaget i den nye Prisliste. Hvor hæderværdigt vilde det ikke være for vort Fag, om det gjorde Lovgivningens „Mus" til Skamme ved at gennemføre en virkelig human Ulykkesforsikring.

L. G r.

Afdelingen i Svendborg.

De i den sidste Tid mellem Malermesterforeningen og Malernes Fagforening i Svendborg førte Forhandlinger vedrørende en Lønforbedring og nogle Ændringer i Arbejdsforholdene ere nu ved gensidig Imødekommenhed afsluttede.

Timelønnen, som er 33 Øre, var af Fagforeningen foreslaaet forhøjet til 40 Øre, med et Tillæg af henholdsvis 10 og 20 Øre pr. Time for Over-, Helligdags- og Natarbejde, alt fra 1. April at regne.

Efter nogle Møder i Fællesudvalg enedes man om et Regulativ gældende for mindst 4 Aar og med en Minimaltimeløn af 37 Øre fra 1. April 1898, stigende med 1 Øre hvert Aars 1. April indtil 40 Øre fra 1. April 1901. Det af Svendene foreslaaede Tillæg for Over- og Natarbejde vedtoges uforandret. Den vedtagne Minimalløn er gældende straks efter Læretidens Udløb, i Modsætning til tidligere, hvor det var tilladt at betale 5 Øre mindre pr. Time det første Aar efter Læretiden. I dette Tilfælde betyder det nye Regulativ altsaa en Forhøjelse straks af 9 Øre pr. Time eller ca. 33 pCt.

Mestrene forpligtede sig til at forsikre samtlige hos dem arbejdende Svende mod Ulykkestilfælde uden nogen Udgift for disse. Enkelte andre Punkter i Regulativet bleve ligeledes forbedrede eller udtagne.

Alt i Att har Forhandlingerne baaret Præg af, at Mestrene vare klar over, at Tiden var inde for en Lønforbedring, ligesom det ogsaa blev udtalt af d'Hrr., at det ikke noget Øjeblik kunde falde dem ind at stille Fordring om saa umulige Punkter, som det f. Eks. var Tilfældet med de Aalborg-Mestre i Fjor, der søgte at pynte Regulativet med Bestemmelser om, hvornaar det skulde være Svendene tilladt at ryge en Pibe Tobak, og hvor de havde at indtage deres Frokost.

Det skal ikke undlades at bemærkes her, at de nu afsluttede Udvalgsmøder helt igennem har været førte i en saadan Aand og Tone fra begge Sider, som ene er i Stand til at byde Betingelser for ved fredelig Forhandling at naa det for begge Parter mest tjenlige Resultat.

H. Rasmussen,
Form. for Afdl. i Svendborg.

Vognmalerne.

Indtil den seneste Tid har en Del af vore Kolleger, som specielt beskæftige sig med Vognarbejde, staaet udenfor vor Organisation. I dette Forhold er der dog nu sket en Forandring, idet for nærværende Tid kun et Par enkelte Kolleger endnu ikke have sluttet sig til Foreningen, men forhaabentlig snart vil gøre det, saaledes at vi ogsaa have Vognmalerne fuldtallige i vor Organisation.

I denne Branche af Faget har der hidtil ikke eksisteret nogen Prisliste, det vil sige, ikke nogen af begge Parter udarbejdet Prisliste. De Priser, som findes paa de forskellige Værksteder, ere dikterede af de paagældende Arbejdsgivere, og som Følge heraf højst uensartede for samme Arbejde.

For at hjælpe lidt paa dette Misforhold blev der ved en Generalforsamling den 23. Februar i Malernes Fagforening i København nedsat et Udvalg med den Opgave, at udarbejde en Prisliste for Vognarbejde og i denne tage tilbørlige Hensyn til en reel Forbedring af Lønnen, som nu gennemgaaende maa siges at være for lav, og da ganske særlig naar man ser hen til at Livsfornødenhederne stadig stige i Pris.

Efter de Oplysninger, som fremkom paa ovennævnte Generalforsamling, er det uforstaaeligt, at Vognmalerne i Grunden har kunnet holde sig udenfor Organisationen saalænge som Tilfældet har været. Det viste sig jo nemlig, at foruden at Lønnen i og for sig var for lav, saa var den ikke desto mindre saaledes fra de forskellige Arbejdspladser, at der var Differencer paa Priserne for samme Arbejde paa lige op til 100 pCt. Noget lignende var i sin Tid Tilfældet med Priserne for Skibsarbejde inden Organisationen fik Indflydelse paa disse. Dette Misforhold fik Fagforeningen som bekendt udjævnet ved Samarbejde med de paagælgende Mestre og ihvorvel det ved Vognarbejde vil være ulige vanskeligere at samarbejde med Arbejdsgiverne, hvoraf en Del jo ikke er Malere men Vognfabrikanter, saa naas der dog forhaabentlig ogsaa her et godt Resultat.

Foreløbigt har Fagforeningen altsaa nedsat et Udvalg af Vognmalere til Udarbejdelse af en Prisliste for Vognarbejde, og Vogmalere, som endnu eventuelt findes udenfor Organisationen, bør alene af denne Grund skynde sig at indhente, hvad de hidtil har forsømt ved at staa udenfor, huskende paa, at de derved gavner det Arbejde, som nu er lagt i deres Kollegers Hænder, og som tilsigter at skaffe dem alle bedre Levevilkaar.

Det nedsatte Udvalg bestaar af følgende Vognmalere: P. Larsen, Edemann, Kraiberg, Holgersen, Peter Larsen, Vilh. Petersen, Mortensen og A. Nielsen.

Lidt om „Almindelige Bestemmelser“ i Prislisten.

Da det jo nu lakker mod Enden med den Prisliste-Revision, som for Tiden finder Sted ved Københavns Afdeling, idet den nye Prisliste efter Bestemmelsen skal træde i Kraft den 1. April kunde Indsenderen heraf ønske endnu i den 11. Time at gøre nogle Bemærkninger til de almindelige Bestemmelser i Haab om, at det endnu vil være tidsnok for Prisliste-Udvalget, at faa de værste Mangler og Ulæmper afhjulpne. Skøndt jeg vil anse det for sandsynligt, at Udvalget af sig selv har haft Blikket aabent for mulige Fejl og Mangler har jeg dog ment, at det ikke vilde være til Skade for dette, at erfare et Medlems Mening om disse Bestemmelser.

Jeg skal først bemærke, at hele den Aand og Tone, der gaar igennem disse Bestemmelser, bærer et Præg af ældre Tiders Anskuelser over Forholdet mellem Arbejdskøbere og Arbejdere; lutter Rettigheder til de Første og lutter Pligter til de Sidste, og de enkelte Punkter, der synes at indeholde nogle Rettigheder for Svendene, ere saa vage og ubestemte, at deres Betydning for Svendene ere af en meget tvivlsom Art.

Jeg skal først tage fat paa Punkt 2, der forekommer mig mest graverende. Der udtales saa smukt, at enhver Svend har Ret til selv at opmaale og indgive Regning paa det af ham udførte Arbejde; dette lyder meget smukt, men det forekommer mig en lille Smule overflødigt, thi det maa jo være en Selvfølge, at enhver har Ret til at give Regning paa et Stykke Arbejde han har udført, eller en Vare han har solgt til en Anden. Det er en Ret, enhver Mand har, og selvfølgelig ogsaa enhver Malersvend. Dog skal jeg ikke opholde mig videre ved dette, men gaa over til noget under samme Punkt, der er meget uheldigt for Svendene. Det er Bestemmelsen om, at Arbejder udført i samlet Akkord kan i Reglen fordres opgjorte og muligt Overskud udbetalt 14 Dage efter Indleveringen, hvor flere end 3 Svende har været i samme Akkord 4 Uger efter. Man kender jo det gamle Ordsprog: ingen Regel uden

Undtagelser" og „Undtagelserne bekræfter Reglen" og disse Ordsprog er til yderste Evidens godtgjort her.

Undtagelserne ere blevne Regel paa mange Værksteder, navnlig de større. Regningerne ligger i maanedsvis paa d'Herrers Kontorer, indtil det endelig en Gang ved Lejlighed falder Mestrene ind at opgøre disse; er en Svend imidlertid bleven utaalmodig og fordrer sin Ret, er det ikke nogen Sjældenhed, at en saadan Opsætsighed straffes med Afskedigelse hurtigst muligt. Jeg formener derfor, at det bør bestemt præciseres, at Regningerne skal være opgjorte og udbetalte inden for en vis Tidsfrist.

Punkt 3 bør ogsaa fastsættes i en bestemt Form; Udbetalingen skal ske om Fredagen; til Punkt 5 vil jeg foreslaa, at Mesteren skal levere alt Værktøj.

Punkt 8 vil jeg foreslaa at slette fuldstændig; de Rettigheder den indeholder ere temmelig illusoriske for Svendene, og dens hele Indhold sætter os i Klasse med Tyender, der til Samfundets Skam endnu lever under Tvangslove.

Dette til Overvejelse fra

n – p.

Fra Kristiania.

Fra vor Broderorganisation i Kristiania har vi modtaget Anmodning om at erindre, at den sidste Sommer førte Konflikt, for at hidføre en Forbedring af Løn- og Arbejdsforhold, kun fik en foreløbig Afslutning som Følge af Aarstiden. Det er imidlertid vore Kollegers faste Beslutning at tage den afbrudte Bevægelse op nu og føre den igennem, og hertil har de særdeles gode Chancer, forsaavidt det da ikke lykkes Mestrene, ved urigtige Foregivender, at lokke Arbejdskraft til Kristiania.

Vi føler os aldeles overbeviste om at turde give vore Kolleger Forsikring om, at det herfra ikke skal lykkes Mestrene at hværve Skruebrækkere, og skulde Forholdene forbyde os at yde vore Kolleger anden Støtte end den rent moralske, saa skal det da i alt Fald ikke skorte paa denne. Derfor, Kolleger, er Parolen: Ikke til Kristiania, før Meddelelse om at Forholdene er ordnede foreligger fra Fagforeningens Bestyrelse herigennem Bladet.

Giv Agt.

Afdelingen i Gentofte Lyngby og oml. Sogne afholder fra 1. April sine Møder hver Tirsdag Aften Kl. 8 i Ordrup Hotel.

Til Afdelingen hører følgende Byer: Gentofte, Lyngby, Ordrup, Hellerup, Skovshoved, Taarbæk, Skodsborg, Vedbæk, Rungsted, Hjortekær og Virum.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin ordinære halvaarlige Generalforsamling Onsden 6. April i Rømersgades Festsal.

Forslag, som ønskes behandlede paa denne, maa være tilstillet Bestyrelsen senest 10 Dage forinden.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37. 2. Sal.** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", P. Jensen, Bille Brahesvej 4, 1. S.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	L. Holm, Helsingørsgade 138.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Næstved.	Viggo Haurum, Nygade.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Jappesgade 14.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestergade 265.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	P, Jensen, Østergade 17.
Odense.	A. Andersen, Nørrebro 24.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Østergade 54.
Varde.	Fr. Feddersen, Østerport.
Nykøbing M.	M. Larsen, Østergade 6
Thisted.	Marius Nielsen, Mellemgade.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	N. P. Larsen, St. Mathiasgade 62.
Hjørring.	Fr. Jespersen. Hirtshalsvej 6.
Aalborg.	V. Meyer, Maren Turisgade 4, 2. S.
Randers.	S. Christensen, Rosengade 6.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Jens Strunge, Nygade 11.
Horsens.	Chr. Jørgensen, Allegade 37.
Vejle.	J. Johansen, Skovgade 33.

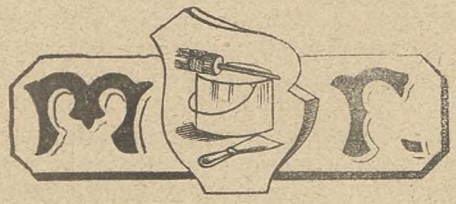

Malernes Fagforening afholder Møde hver Onsdag Aften Kl. 8 i Rømersgade 22, St. o. G., den lille Sal. Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom, St. til Gaden, er aabent hver Tirsdag og Fredag Aften fra 7–8 og Lørdag Aften fra 7–9. Kontingent og Indmeldelser modtages kun paa Kontoret.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

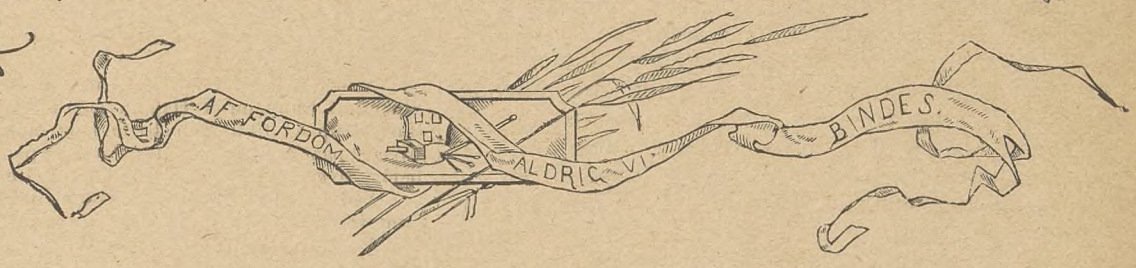

April | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898

Til Afdelingerne.

I Anledning af Strejken i København og i Henhold til Lovenes § 3 meddeles herved, at der med indeværende Uge første Gang, Lørdag den 16., vil være at udrede et ugentlig Ekstra-Kontingent à 1 Kr. pr. arbejdende Medlem.

Hovedbestyrelsen.

Malerstrejke i København.

Fredag den 1. April har samtlige Medlemmer af Malernes Fagforening, ca. 1200 Mand, nedlagt Arbejdet som Følge af, at det til dette Tidspunkt ikke var lykkedes at opnaa Overenskomst om en ny Prisliste, medens den tidligere som bekendt var opsagt til 1. April, og altsaa fra denne Dag var ude af Verden.

Om de Forhandlinger, der har været ført for at skabe et nyt tidssvarende Grundlag for Arbejds- og Lønforholdene, skal vi her give en Oversigt.

Allerede sidste Sommer opsagde vi Prislisten, altsaa med $^3/_4$ Aars Frist, idet vi samtidig henstillede til Malerlauget at der i den Anledning nedsattes et Fællesudvalg til Udarbejdelsen af en ny og tidssvarende Prisliste; thi det var jo Sagen, at den daværende Prisliste ikke i nogen som helst Henseende var og vel næppe nogen Sinde har kunnet gøre Krav paa at kaldes tidssvarende. I de ca. 25 Aar hvori den har bestaaet, er den nemlig kun undergaaet to Forandringer, og om ingen af disse tør det siges at have været til synderlig Fordel for Svendene. Den første Ændring gik for sig paa den ret simple Maade, at man ved Møntændringen fra Skilling til Øre blot trykkede et nyt Oplag, hvori en Skilling blev gjort til 2 Øre. Det var jo i og for sig ret tidssvarende at faa Priserne omsat i Øre paa det Tidspunkt, og at der ved samme Lejlighed og for Eftertiden vilde gaa 4 pCt. ud af Svendenes Lommer som Følge af Manøvren følte Mestrene sig ikke brøstholdne ved, og Svendene som den Gang endnu ej forstod hvad Organisation var værd, lod fem være lige.

Den anden Ændring blev foretaget i 1886–87 ved en saakaldet Revision. Denne kom i Stand paa Initiativ af Malernes Fagforening, som formaaede Malerlauget til at være medvirkende til Nedsættelsen af et Fællesudvalg i det paagældende Øjemed.

Vi skal i denne Forbindelse genkalde i Erindringen, hvorledes Malerlauget den Gang saa paa Fagforeningen og hvad Betydning man mente at burde tillægge denne Organisation, som havde anmodet om Laugets Medvirkning til Nedsættelsen af et Udvalg af Mestre og Svende, valgte henholdsvis af Lauget og Fagforeningen.

Malerlauget svarede, at den erkendte Betimeligheden af en Revision af Prislisten af 1874, dog uden der hertil knyttedes væsentlige Forhøjelser. Derimod saa man ikke Nødvendigheden af (som Fagforeningen havde ønsket) at der oprettedes en faglig Voldgiftsret, og nægtede derfor at medvirke hertil. Og endelig kunde Malerlauget ikke anerkende Malernes Fagforening som Repræsentation for samtlige Svende, men vilde forbeholde sig selv at indvarsle samtlige Svende til et Møde, der da kunde vælge Svendemedlemmer til Udvalget.

Dette Standpunkt hos Lauget i Retning af at ignorere Fagforeningen var jo ret betegnende, saa meget mere som Lauget ikke betænkte sig paa at optræde som Mestrenes Repræsentation til Trods for at vistnok næppe Halvdelen af Mestrene tilhørte Organisationen. I sine Bestræbelser for at opnaa den forønskede Revision fandt Fagforeningen sig i Mestrenes Betragtning, og mange Kolleger vil endnu huske det Møde, som Malerlauget indvarslede Svendene til og som afholdtes i Industriforeningens store Sal den 3. Maj 1886. Det vil erindres, at de Mænd, der opstilledes fra Fagforeningens Side, fik 4 a 5 Gange saa mange Stemmer som de, der fra anden Side (P. Nielsens) foresloges, og det til Trods, at Stemmesedlerne skulde underskrives med Navn og Bopæl. Resultatet af Valget blev altsaa en reel Godken-

delse af, at Malersvendene ansaa Fagforeningen for at være deres naturlige Repræsentation vel vidende, at skal der være Tale om at udrette noget til Gavn for Svendene, saa lader dette sig kun gøre ved Kolleger som tilhøre Organisationen.

At det ikke lykkedes ved den foretagne Revision, at skaffe nogen egentlig Forhøjelse til Veje, idet man nærmest kun opnaaede en Omlægning af Priserne, skal de paagældende Svende ikke lastes for. Skylden herfor kan udelukkende tillægges den Del af Svendene, som den Gang holdt sig udenfor Organisationen parate til at tage deres Part af det eventuelt opnaaede, men glemmende, at hvad det først og fremmest kommer an paa er, at hjælpe til at gøre Organisationen stærk, at den kan blive det nødvendige Rygstød for de Mænd, der skydes frem som Forsvarere for Svendenes Krav.

De sidste halve Snes Aar har desværre til Overflod godtgjort, at den foretagne Revision ikke frembød nævneværdig Fordel for os, og det er da et Faktum, at de Priser vi arbejder for i det store og hele ikke var bedre end for 25 Aar siden.

Ganske naturligt er det derfor, at vi ønskede en tidssvarende Prisliste. Livsfornødenhedernes stadige Stigen i Pris har gjort det umuligt længere at arbejde for de gamle Vilkaar. Samtidig har de senere Aar jo frembragt en glædelig Fremgang for vor Organisation, og de to Faktorer, den haarde Trang til en Forbedring, og Følelsen af med Styrke at kunne frembære sine Krav, — bød os da at opsige Prislisten og anmode Malerlauget om Medvirkning til Udarbejdelsen af en ny og tidssvarende Prisliste, ved et Udvalg af Mestre og Svende, valgte af henholdsvis Lauget og Fagforeningen.

Denne Opsigelse og Anmodning til Lauget blev modtaget anderledes end i 1886. Lauget tvivlede ikke nu om hvor Svendenes Repræsentation var at finde, og Svaret blev derfor imødekommende. Valgt blev et Fællesudvalg, der traadte sammen og paabegyndte sine Forhandlinger den 30. September 1897. Disse Forhandlinger, der har strakt sig over hele Vinteren, var ved Udgangen af Februar naaet saa vidt, at der tilbage kun var de „Alm. Bestemmelser", i hvilke indeholdes bl. a. Fastsættelse af Arbejdstiden. Der blev, saavel fra Mestrenes som Svendenes Side, fremsat Forslag til „Alm. Bestemmelser", og Mestrenes Forslag var dette:

Almindelige Bestemmelser.

1. Arbejdstiden er fra 1 April til 1. Oktober fra Kl 6 Morgen til 6 Aften med ½ Times Frokost fra 8—8½ og 1½ Times Middag fra 12—1½. Den øvrige Tid af Aaret efter vedkommende Værksteds Tidsbestemmelser. Fra ovennævnte Arbejdstid er dog undtaget Arbejdspladser, hvor særlige Regler for Arbejdstiden gøres gældende.

Den ugentlige Udbetaling af 35 Øre pr. Arbejdstime, søges som Regel henlagt til Fredag Aften.

2. Alt Arbejde skal beregnes som Akkord efter de i denne Prisliste opførte Priser, saafremt der ikke ved forudgaaet Aftale er truffen Bestemmelse om anden Betalingsmaade.

Alle Akkorder opgøres efter Timeberegning.

For Arbejdsudførelser, der ikke ere nævnte i denne Prisliste, ligesom Arbejder, hvorom der ikke kan opnaas Overenskomst, beregnes Betalingen pr. Time fra 40 Øre.

Enhver Svend er berettiget til, forinden Arbejdets Afslutning, selv at opmaale det af ham udførte Arbejde, og skal Regning være indsendt til Mesteren senest 8 Dage derefter. Regninger for Arbejde kunne i Reglen fordres opgjorte og det eventuelle Overskud udbetalt 14 Dage efter Indleveringen

Formanden for Arbejdet, eventuelt i Forbindelse med en blandt de andre Svende valgt Tillidsmand, gives Adgang til at gennemgaa Opmaaling og Regnskabsopgørelse.

3. Alt Søndagsarbejde bør saavidt muligt undgaas. Naar saadant Arbejde af nødvendige Grunde forlanges udført, betales det med et Tillæg af 25 Øre pr. Arbejdstime, som udbetales den følgende Lønningsdag.

Natarbejde fra Kl. 8 Aften til 6 Morgen betales med et Tillæg af 50 pCt.

Arbejde, der udføres i Pintsedagene betales med et Tillæg af 100 pCt.

Arbejdes der udenfor en Linie draget fra Sundet, over Slukefter, Lundehuset, Damhussøen fortsat langs Vanddraget Harrestrup Aa til Kalvebodstrand og indbefattet begge Sundbyerne paa Amager, betales der Kørepenge til og fra Arbejdet hver Dag, dog ikke under 50 Øre daglig.

Ved Landarbejde betales Rejsen ud og hjem en Gang, samt Dagløn for den paa Rejsen anvendte Tid

4. Hovedfarverne leveres revne; dog skal Svenden, naar han skal have Materialier til sit Arbejde, møde om Morgenen paa Værkstedet og selv samle og ordne disse til Udbringelse paa Arbejdsstedet.

5. Hvis Arbejdstiden ikke overholdes af Svenden, er Mesteren den første Udbetalingsdag berettiget til at fradrage for den ikke ved Arbejdet anvendte Tid, ligesom Svenden, i det Tilfælde at han bevisligt paa Arbejdsstedet har maattet vente paa Materialier, den første Udbetalingsdag er berettiget til Betaling for Ventetiden. (Se Timebetaling).

6. Erklærer en Svend at kunne udføre et Arbejde, men enten ikke kan eller ogsaa gør det saa slet, at det maa kasseres og gøres om, har han selvfølgelig intet Krav paa Betaling for samme.

7. For at undgaa Smudskonkurrence og Fuskeri, der er lige farlig og forkastelig for Mester og Svend, fastsættes følgende:

a. Saalænge en Svend er i fast Arbejde hos en Mester, maa han ikke paatage sig noget Arbejde for sig selv.

b. En Svend der er uden Arbejde hos en Mester, og paa egen Haand paatager sig noget Arbejde, er pligtig til ikke at udføre dette for en Pris, der i noget Tilfælde er lavere end som de i denne Prisliste noterede Priser.

Hvis Svenden ogsaa selv tillægger Materialier, forhøjes Prisen med mindst hvad disse Materialier maatte koste i Indkøb.

c. Hvis en Mester ved Udsendelse af Prislister, tilbyder at udføre Arbejde under Priser, der vil fremkomme ved at sammenlægge de i denne Prististe noterede Priser for Arbejdsløn og gode Materialier, og Malerlauget ikke kan formaa ham til at ophøre med saadan skadelig Konkurrence, at Malernes Fagforening da ved given Lejlighed forhindrer Svende i at tage Arbejde hos vedkommende Mester.

8. Denne Prisliste er fra begge Parters Side uopsigelig i 7 Aar fra 1. April 1898 at regne, og kan kun opsiges med ½ Aars Varsel fra en af Parterne.

9. Eftertryk og Afskrift af denne Prisliste paa Malerarbejde forbydes under Ansvar efter Loven.

Vort Forslag gik i Hovedsagen ud paa en 8-Timers Arbejdsdag, 40 Øres Udbetaling pr. Time og en laveste Timeløn af 45 Øre, medens vi ikke havde noget Punkt om Prislistens Opsigelse, hvad som bekendt de tidligere Prislister ikke heller har indeholdt.

Ved det første Mødes Forhandlinger om disse Forslag ændrede vi 8 Timer til 9 Timer og henlagde endda disse til den i vort Fag her i København almindelige Arbejdsdag, nemlig fra 7 Morgen til 6 Aften, hvorved der i Virkeligheden intet vilde forrykkes, og hvortil Mestrene saa meget lettere skulde synes at maatte gaa. Mestrene mente dog ikke at kunne gaa saa vidt, men tilbød 9½ Time fra 7 Morgen til 6 Aften med ½ Times Afkortning af vor Middagspavse, men paa den udtrykkelige Betingelse, at vi da skulde akceptere alle øvrige Punkter i deres Forslag. — Det ligger i Sagens Natur at vi ikke kunde gaa ind herpaa,

og ved næste Møde meddelte Mestrene, at der nu var sket den Ændring, at de maatte gaa tilbage til deres oprindelige Forslag om 10 Timer, medens de samtidigt besvarede vor Forespørgsel om de da ingen Indrømmelser havde at gøre paa de andre Punkter, med et kort og godt „Nej."

Da man saaledes ikke kunde komme videre i Fællesudvalget, indvarslede vi til en Generalforsamling og forelagde denne Situationen, som vi mente at kunne indbefatte i fire Hovedpunkter fra Mestrenes Side, nemlig 10 Timer, 35 Øre Udbetaling, laveste Timeløn 40 Øre og Prislisten uopsigelig i 7 Aar, medens vi havde henholdsvis 9 Timer, 40 Øre, 45 Øre og ingen Bestemmelse om Prislistens Varighed. Generalforsamlingen sluttede sig fuldt ud til Svendenes Standpunkt indenfor Fællesudvalget, idet der med 900 St. mod 14 vedtoges at fastholde dette, saalænge Mestrene fastholdt deres, medens man iøvrigt gav Udvalget frit Mandat, forsaavidt der maatte fremkomme et Grundlag for sammes Benyttelse. Et Fællesudvalgsmøde afholdtes derefter, hvor Mestrene sattes i Kundskab om Generalforsamlingens Beslutning, og hvor der da efter en Times Overvejelser i seperate Møder mødtes frem med følgende Forslag: Mestrene fastholdt 10 Timer, tilbød 37 Øres Udbetaling og 44 Øre som laveste Timeløn med Fastholdelsen af 7 Aar. Vi tilbød at modtage 9½ Time og binde os for 3 Aar, medens vi fastholdt de 40 og 45 Øre, alt under Forudsætning af, at Mestrene gik med hertil, da vi i modsat Fald maatte tage vort Forslag tilbage straks.

Disse Forslag gav ikke Anledning til synderlig Diskussion. Mestrene erklærede ikke at kunne række sig yderligere, og vi fra vor Side fandt det uforsvarligt at modtage Mestrenes Forslag. Som Følge heraf var Fællesudvalgets Forhandlinger hermed afsluttede, og vi henvendte os atter til en Generalforsamling den 31 Marts for at meddele Resultatet og lade denne træffe den endelige Afgørelse. Paa denne blev der givet Svendenes Repræsentanter al mulig Anerkendelse for deres Arbejde i Fællesudvalget, og for deres ihærdige Forsøg paa at slippe til et nogenlunde Resultat ved Forhandling, medens der samtidig herskede Enighed om, at man ikke kunde have gaaet videre. Ved Afstemning vedtoges det derefter med 985 St. mod 59 at ophøre med Arbejdet, indtil der kunde opnaas et tilfredsstillende Resultat.

At Mestrene forinden havde foretaget nogle Ændringer, som ikke vare kendte af Svendenes Repræsentanter i Fællesudvalget søgte de at raade Bod paa ved at omdele paa Værkstederne nedenstaaende „sidste Tilbud", hvori de havde optaget Ordlyden af enkelte Punkter fra vort Forslag, og udelukket er det vel ikke, at de herved har tænkt at kunne omstemme Foreningens Medlemmer.

Tilbudet havde følgende Form:

Mestrenes sidste Tilbud til Almindelige Bestemmelser.

1. De i denne Prisliste fastsatte Priser gælde for godt udført Arbejde; hvor der ud over dette fordres ekstra fin Behandling, maa særlig Akkorderes.

II. Den ordinære Arbejdstid er fra Kl. 6 Morgen til Kl. 6 Aften, med ½ Times Frokost fra Kl. 8 til 8½ og 1½ Times Middag fra Kl. 12 til 1½. I Vintermaanederne indskrænkes Arbejdstiden efter Aarstiden.

Arbejde, der udføres udenfor den ordinære Arbejdstid, samt Søndagsarbejde, betales med et Tillæg af 25 Øre pr. Arbejdstime.

For Natarbejde fra Kl. 8 Aften til Kl. 6 Morgen betales et Tillæg af 35 Øre pr. Time.

Arbejde, der udføres i Pinsedagene, betales med et Tillæg af 50 Øre pr. Time.

III. Alt Arbejde skal beregnes som Akkord efter de i nærværende Prisliste opførte Priser, saafremt der ikke forud er truffet Aftale om anden Betalingsmaade.

Alle Akkorder opgøres efter Timeberegning; for Udførelse af Arbejder, der ikke nævnes i denne Prisliste eller hvorom der ikke kan opnaaes Overenskomst, betales en Timeløn af 44 Øre. Herfra undtages dog gamle og svagelige Svende, ligesom Andre, hvem de øvrige Svende ikke ville medtage i samlede Akkorder.

Arbejdsregninger skal være indleverede til Mesteren senest 8 Dage efter Arbejdets Afslutning, enhver Svend er berettiget til selv at opmaale det af ham udførte Arbejde, Regningen skal være opgjort og det eventuelle Overskud udbetalt senest 3 Uger efter Indleveringen.

Ved samlede Akkorders Opgørelse skal der gives Formanden for Arbejdet tilligemed en blandt de andre Svende valgt Tillidsmand Adgang til at gennemgaa Opmaalingerne og Regningens Opgørelse.

IV. Den ugentlige Udbetaling finder Sted om Fredagen ved Arbejdstidens Ophør og er for alt Akkordarbejde 37 Øre pr. Time.

Hvor der ikke arbejdes i Akkord, skal Timeløunen betales fuldt ud ved den ugentlige Udbetaling. Det samme gælder for de i Punkt II nævnte Tillæg.

Landarbejde udenfor en Linie fra Sundet gennem Kalolinevej til Slukefter, Lundehuset, Damhussøen, fortsat langs Harrestrup Aa til Kalvebodstrand og indbefattet begge Sundbyerne paa Amager, betales med et Tillæg af 16 pCt.

Ved Landarbejde betales Rejsen ud og hjem en Gang, samt Timeløn for den til Rejsen anvendte Tid, naar denne strækker sig ud over 2 Timer.

V. Alle Oliefarver leveres i reven Tilstand. Farver til Limfarve leveres revne eller slemmede; dog skal Svenden, naar han har Brug for Materialier eller Værktøj, møde paa Værkstedet om Morgenen for at ordne og samle det fornødne til Udbringelse paa Arbejdsstedet.

Alt Værktøj skal leveres af Mesteren.

VI. Hvis Arbejdstiden ikke overholdes af Svenden, er Mesteren den første Udbetalingsdag berettiget til at fradrage for den ikke ved Arbejdet anvendte Tid; ligesom Svenden, i det Tilfælde, at han bevislig paa Arbejdsstedet har maattet vente paa Materialier, den første Udbetalingsdag er berettiget til Betaling for Ventetiden.

VII Erklærer en Svend at kunne udføre et Arbejde, men enten ikke kan eller ogsaa gør det saa slet, at det maa kasseres og gøres om, har han intet Krav paa Betaling for samme.

VIII. Saalænge en Svend er i Arbejde hos en Mester, maa han ikke paatage sig noget Arbejde for sig selv.

Er en Svend uden Arbejde hos en Mester, og han paa egen Haand paatager sig Arbejde, er han pligtig til ikke at udføre dette for en Pris, der i noget Tilfælde er lavere end de i denne Prisliste noterede Priser.

Hvis Svenden i ovenfor nævnte Tilfælde selv skal tillægge Materialier, skal Prisen mindst forhøjes med hvad disse koster i Indkøbspris.

IX. Denne Prisliste er saavel fra Mestrenes som fra Svendenes Side uopsigelig i 7 Aar*) fra 1. April 1898 at regne, og kan først efter den Tid opsiges med ½ Aars Varsel fra en af Parterne.

X. Større Arbejder, der er under Udførelse den 1. April d. A., men kunne ventes fuldførte inden April Maaneds Udgang, opgøres efter den gamle Prisliste.

København, i Marts 1898.

Prisliste-Udvalgets Mestermedlemmer.

Tilbudet gjorde under alle Omstændigheder ikke Virkning i saa Henseende, hvad Afstemningen tilfulde godtgjorde, og Arbejdet blev altsaa nedlagt over hele Linien. Den Konflikt, som vi ved ihærdige Bestræbelser havde søgt at und-

*) Efter Mesterlaugets Plenarforsamlings Vedtagelse forandres Bestemmelsen i Punkt IX om Prislistens Uopsigelighed fra 7 Aar til 5 Aar.

gaa, maatte vi tage, hvis vi da ikke vilde underkaste os Mestrenes Forgodtbefindende, og dette var umuligt. Alene Spørgsmaalet om den forkortede Arbejdsdag vilde det have været uforsvarligt for os at gaa bort fra, saa meget mere som et andet Bygningsfag, Snedkerne, alt har 9½ Times Arbejdsdag, og Arbejdernes Bestræbelser hele Verden over gaar i Retning af at faa Arbejdsdagen bragt i lidt bedre Overensstemmelse med den forhaandenværende Arbejdsmængde, end det nu er Tilfældet.

Man har ondt ved at forstaa Mestrenes Modstand paa dette Punkt. D'Hrr. ere vidende om og erkender, at det ret ofte er nødvendig for dem, af Hensyn til Kunderne, at vente med Arbejdets Paabegyndelse om Morgenen til Kl. 7 i al Fald. De maa erkende den store Arbejdsløsheds Tilstedeværelse i vort Fag. Vi var slupne over Akkordpriserne, og de er derfor ude at Stand til at paastaa, at vi med den forkortede Arbejdsdag forbandt Tanken om at hæve Lønnen, og endelig gjorde de selv gældende, at det var blevet almindeligt i vort Fag her kun at arbejde 9 Timer, og at de heller ikke tænkte med den 10 Timers Arbejdsdag at forrykke noget ved, hvad der hidtil havde været almindeligt. For dem kom det kun an paa, at der paa Papiret stod 10 Timer, men det skulde der staa, og da ganske særligt fordi man ønskede at vise sit reaktionære Sindelag, hvor det gjaldt principielle Spørgsmaal.

Iøvrigt var det ret ejendommeligt at høre d'Hrr. udvikle Nødvendigheden af at der ved dette Punkt blev taget Beslutning, i alt Fald for alle Bygningsfag samtidig, idet man her burde følge Trop med disse, hvorimod man ved de andre Punkter om Udbetaling og Timeløn ikke maatte tage Notits af, at disse endda var højere oppe end de fra vor Side stillede Fordringer.

Har Mestrene fundet det formaalstjenligt, at tage denne Konflikt og har de, som de siger, med Enstemmighed vedtaget ikke at komme os nærmere imøde, med hvor meget større Sindsro kan vi da ikke lade Tiden afgøre samme. Vi føler, at vi i dette Tilfælde har noget at kæmpe for, og Modet er højt hos os. Sikkert er det, at Mestrene har taget noget fejl af Svendene. Næppe har de tænkt at vor Organisation var saaledes beskaffen, som det nok skal vise sig at være Tilfælde. De to sidste Generalforsamlinger hos os har tilstrækkeligt godtgjort hvad vi er værd. D'Hrr. Mestre har talt meget om deres Solidaritetsfølelse overfor Kapitalister i andre Fag, men de har aabenbart glemt at ogsaa vi Arbejdere er Indehavere af samme Vare og foreløbig tillader vi os at tro, at vor mindst er lige saa meget værd som deres.

En Del Mestre har (indtil nu ca. 60) underskrevet paa vore Fordringer og hos disse arbejdes der selvfølgelig med fuld Kraft. Det er Folk som ikke kan faa Øje for det hensigtsmæssige i at modsætte sig vore, som de siger, ret beskedne Fordringer for at „staa godt i Lakken" hos dem aldeles uvedkommende Personer. Folk, som har Interesse af et godt Forhold til de Svende, der skal bære den for dem nødvendige Forretning oppe. Det skal ikke undre os, om den kommende Tid vil bringe flere af disse frem selv blandt Laugets Medlemmer. Nogle enkelte har da gjort Begyndelsen. Til Gengæld har rigtignok en anden Mester, L. P. Jensen, Vesterbrogade 20, taget sin Underskrift tilbage, formodentlig dog kun efter at have opnaaet hvad Underskriften skulde hjælpe ham til.

Vi anser det for ufornødent at advare vore Medlemmer Landet over mod at rejse hertil under Konflikten, saa vist som det ligger i Sagens Natur, at vi om fornødent maa lade nogle Hundrede af de herværende unge og ugifte Medlemmer forlade Byen.

Nye Afdelinger.

Ved et Møde i Ringsted den 13. Marts, hvor Malerforbundets Formand var til Stede, vedtoge samtlige derværende Kolleger at indmelde sig som Afdeling under Malerforbundet. Til Afdelingsformand er valgt K. Husted.

I Frederikshavn har vor Afdelingsformand i Aalborg V. Meyer, afholdt et Møde, paa hvilket det enstemmigt vedtoges at oprette en Fagforening og indmelde denne under Malerforbundet, hvad straks fandt Sted.

I Hjørring har V. Meyer ligeledes fornylig været til Stede og medvirket til Opnaaelsen af den første Regulering af Løn- og Arbejdsforhold, hvorved er opnaaet en Forhøjelse af Timelønnen fra 27—30 Øre samtidig med en Indskrænkning af Arbejdsdagen til 10 Timer.

Ved denne Lejlighed vedtoges det samtidig at indmelde Hjørring som Afdeling under Forbundet, idet de derværende Kolleger hidtil har staaet som Medlemmer af Aalborgafdelingen.

I Herning er ligeledes oprettet en Afdeling af Forbundet, for hvilken Chr. Frederiksen er valgt til Formand.

Vi byde hermed de nye Afdelinger et hjærteligt Velkommen i vore Rækker, idet vi udtaler Haabet om et godt Samarbejde i vore Bestræbelser, for ved den bedst mulige Organisation at hidføre de Forbedringer i vore Levevilkaar, som Erfaringen tilfulde har godtgjort for os, at vi kun vil naa ved at lægge vore Kræfter sammen.

Giv Agt.

Til Efterretning for vore Medlemmer Landet over gør vi hermed opmærksom paa, at Arbejdet er nedlagt i København og Hillerød og at der for Tiden underhandles med Mestrene i Maribo og Herning om Lønregulativer.

Som Følge heraf maa Forbundets Medlemmer undlade at søge til disse Byer, indtil der foreligger Meddelelse om, at Forholdene er ordnede.

For den Mangfoldighed af Lykønskninger, der er indløbet til mig, saavel fra Afdelingerne som fra enkelte Kolleger, i Anledning af mit Valg til Borgerrepræsentationen i København, beder jeg hermed Alle modtage min bedste Tak.

Rudolf Poulsen.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

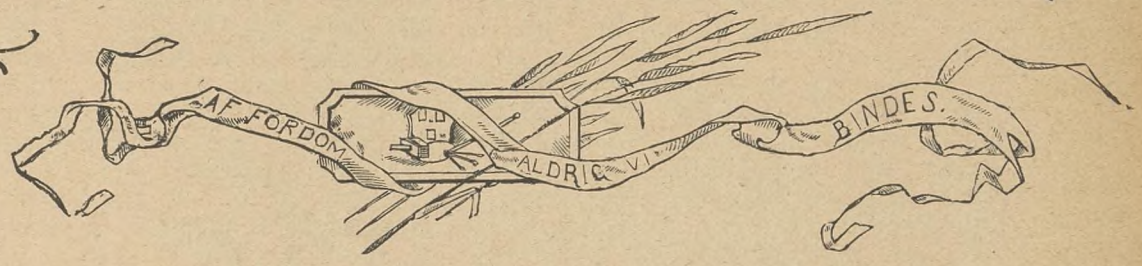

Maj | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898

Til Afdelingerne.

Til Efterretning for d'Hrr. Afdelingsformænd tjener, at der ialt kun skal udredes 3 Ugers Ekstrakontingent i Anledning af Strejken i København.

Hovedbestyrelsen.

Slaget er endt.

Vor store Strejke er nu afsluttet. Princippet „10 Timers Arbejdsdag" blev brudt, og den fanatiske Modstand, der øves mod enhver Bestræbelse fra Arbejdernes Side for at opnaa menneskeværdige Levevilkaar, har atter lidt et Nederlag.

De reaktionære Elementer, som findes i alle Arbejdsgivergrupper, og hvoraf et tilstrækkeligt Antal ogsaa pryder vort Fag, har ved denne Lejlighed opnaaet at erholde en vistnok særdeles velgørende Douche, som af ganske Hjærte skal være dem vel undt. De store, fede Ord, den stormægtige Trusel om „de yderste Midler", der af „Arbejdsgiverforeningen af 1896" sendtes til Vejrs straks ved vor Strejkes Udbrud, og den Gang lig et prægtigt Fyrværkeri aftvang sine Beundrere et begejstret: Aah! Guldregn! formaaede intet herudover. Den forventede Skræk hos Arbejderne udeblev, og efter 4 Ugers Forløb slukkedes de sidste Gnister, og hvad der var gaaet op som en Sol, faldt da ned som en Skindpels, vistnok til uendelig Skuffelse for dem, der havde anvendt den Maaneds Tid til at puste sig op og bade sig i et Storhedens Fata morgana.

For Malernes Fagforening har det været en ærefuld Kamp og en smuk Sejr. En Sejr af langt videregående Betydning end det ved første Øjekast muligvis ser ud. Den første Bresche er ved denne Lejlighed skudt i Princippet om Fastholdelsen af 10 Timer som Minimalarbejdsdag, og dette er foretaget til Trods for, at Malerlauget havde „Arbejdsgiverforeningen" som Bussemand at møde op med, og vel sagtens derfor ogsaa nu har denne at takke for dens gode Assistance og Evne til at holde Konflikten gaaende i 4 Uger.

Hvor heldigt for os, at vi intet Øjeblik lod os dupere af „Fanden paa Væggen", men frejdigt toge denne Kamp op, hvis hele Gang og Afslutning i mere end en Retning har haft Betydning ikke alene indenfor vort eget Fags Rammer, men ogsaa, og maaske mest endda, udenfor dette. Arbejdsgiverforeningen forlangte jo ikke alene, at vi skulde blive staaende ved 10 Timers Arbejdsdag, men endogsaa at Bygningssnedkerne, som for Aar og Dag siden, længe forinden Snedkerlauget blev Medlem af Arbejdsgiverforeningen, i al Fredelighed havde opnaaet $9^1/_2$ Times Arbejdsdag, nu skulde have denne forlænget til 10 Timer. Havde det nu lykkedes Arbejdsgiverforeningen at true os til at lade Fordringen om forkortet Arbejdsdag falde, ja saa er det jo saa ligefrem, at dette vilde have givet Blod paa Tanden, og Snedkerne havde da maattet kæmpe for at bevare en alt opnaaet Fordels Bevarelse. Dette vilde atter have medført, at vi, som Følge af en Snedkerstrejke, i stort Antal vare blevne arbejdsløse, og at Snedkerstrejken indirekte havde faaet et langt større Omfang end vor Strejke fik, medens den vundet ikke vilde formaa at forkorte vor Arbejdsdag, som da rimeligvis vilde være bundet for en Aarrække med vor Prisliste.

Selvfølgelig har disse Betragtninger staaet os alle klare, længe forinden der var Tale om Strejke hos os, og sammenholdt med de heldige Betingelser, vort Fag frembyder under en Strejke, var der da ogsaa den skønneste Enighed om ikke at bøje sig for Arbejdsgiverforeningens Magtsprog, men tage Kampen op, hvis Malerlauget ikke formaaede at skaffe sig Tilladelse til at forhandle efter eget Skøn, i hvilket Fald en Konflikt jo aldrig vilde være udbrudt.

Nu er Kampen endt – vel en af de smukkeste faglige Kampe, der har været ført her-

hjemme — og vor Organisation har vist, hvad den er værd. Ubrødeligt Sammenhold har været Præget. Ikke en Mand brudt ud af Rækkerne. Ingen Misfornøjelse med dette eller hint. Enstemmighed for at standse Arbejdet og ikke optage det, før Principet „10 Timer" var brudt, og atter Enstemmighed for Genoptagelse, da Arbejdsgiverforeningen efter 4 Ugers Overvejelse var kommet til den fornuftige Erkendelse, at den havde slaaet et lovlig stort Brød op, og at det vistnok vilde være ret formaalstjenligt at slaa lidt af Principet og finde sig i, at Malerne fik $9^1/_2$ Times Arbejdsdag.

Alt i Alt har den første Konflikt været præget af og afgivet et smukt Bevis for, hvad vor Organisation er værd. De mange Aars utrættelige Arbejde for at bringe den op paa Højde med de bedste i vort Parti, har ikke været forgæves. Den sidste Maaneds Tid har i saa Henseende afgivet det bedste Bevis, og med en Tak til hinanden for hvad hver især har udrettet, gaar vi da Fremtiden i Møde med fuld Fortrøstning til, at det gode Sammenhold alle Dage skal sidde til Højbords indenfor vore Rækker, til Held og Gavn for os og vore Klassefæller.

Strejkens Afslutning.

Malerstrejken i København er nu efter 4 Ugers Forløb afsluttet med det Resultat, at „Arbejdsgiverforeningen" har maattet give Køb paa Principet „10 Timers Arbejdsdag". Som meddelt tidligere afbrødes Forhandlingerne i Prisliste-Udvalget som Følge af at vi ikke vilde gaa med til den 10 Timers Arbejdsdag, og Malerlauget, der lige tidsnok havde meldt sig under „Arbejdsgiverforeningen af 1896", efter Ordre fra denne ikke maatte gaa med til nogen Afvigelse fra Principet 10 Timer.

Det fromme Haab, at man ved Arbejdsgiverforeningens frygtindgydende Navn maatte kunne slaa al Tale om en Strejke ned, bristede jo som bekendt, ligesom den stormægtige Trusel om eventuel Anvendelse af „de yderste Midler" ikke heller gjorde den tilsigtede Virkning, og det var derfor ganske naturligt, at Arbejdsgiverforeningen, som ved sin Ordre til Malerlauget om at fastholde 10 Timers Arbejdsdagen havde givet Anledning til Strejken, nu saa sig om en Udvej til at faa Sagen jævnet. Nogle Smaakonflikter i Jærnindustrien paa forskellige Steder i Landet, blev tilligemed Malerstrejken føjet sammen til et Grundlag for Forhandling mellem Bestyrelsen for Arbejdsgiverforeningen og Forretningsudvalget for „De samvirkende Fagforbund"; det gjaldt jo om at gøre det hele saa højtidelig som muligt. Ved det første Møde viste det sig imidlertid at man fra begge Sider manglede tilstrækkelige Oplysninger om de Konflikter i Jærnindustrien, som Arbejdsgiverforeningen havde inddraget under Forhandlingerne, hvis Aarsag man enedes om at udsætte Forhandlingerne indtil man havde indhentet den nødvendige Klarhed over hvad der ved disse maatte foreligge. Ret pudsigt, og for Malermestrene saare opbyggeligt, traadte den store Malerstrejke med sine 1200 Mand jævnlig i Baggrunden for de rent ubetydelige Konflikter i Jærnindustrien. Af disses Afgørelse skulde det være afhængig, hvor længe Malermestrenes Forretninger skulde ligge stille.

Naa, al Ting faar jo en Ende og Forhandlingerne om disse Sager førte da ogsaa til et „Forligsforslag" vedrørende samtlige Konflikter, og som for vort Fags Vedkommende gik ud paa følgende Hovedpunkters Vedtagelse: $9^1/_2$ Times Arbejdsdag fra 7 Morgen til 6 Aften med $^1/_2$ Time Frokost og 1 Time Middag. Ugentlig Udbetaling om Fredagen af 40 Øre pr. Time; Timeløn fra 44 Øre, hvorfra dog undtages gamle eller svagelige Svende. Den af Fællesudvalget udarbejdede Prisliste er gældende i 5 Aar.

Som det vil erindres var Mestrenes „sidste Tilbud" før Konflikten: 10 Timers Arbejdsdag, 37 Øres Udbetaling, Timeløn af 44 Øre med Undtagelse af gamle eller svagelige Svende, og Prislisten gældende i mindst $5^1/_2$ Aar.

Vor Fordring var 9 Timers Arbejdsdag, 40 Øres Udbetaling, 45 Øre Timeløn og Prislisten kun gældende i 3 Aar.

Endvidere indeholdt „Forligsforslaget" følgende Bestemmelse: Ingen Arbejdsstandsning i Malerfaget maa finde Sted, hverken fra Mestrenes eller Svendenes Side, uden at der angaaende Uenigheden forud er prøvet Forlig eller Voldgift. Dette gælder dog ikke ved pludselige Betalingsstandsninger. Uenigheder om Fortolkning af Prislisten og dens almindelige Bestemmelser skulle afgøres af Voldgiften i Malerfaget.

Det var altsaa hvad Malerlauget kunde opnaa med Arbejdsgiverforeningens Hjælp, at faa gennemført efter en 4 Ugers Arbejdsstandsning. Havde man haft lidt mindre Jag med at forskaffe sig denne „Assistance", saa havde Resultatet ikke blevet tarveligere, og saa havde Arbejdsstandsningen i hvert Fald ikke været kommet.

Kun et eneste Punkt lykkedes det Mestrene at hale i Land i nogenlunde den samme Skikkelse som foreslaaet før Konflikten, og det var de 44 Øre Timeløn, som dog undergik den væsentlige Ændring at blive „fra" i Stedet for „af 44 Øre", hvor vi havde ønsket 45 Øre. Foruden denne Sejr opnaaede Mestrene endvidere at faa Bestemmelsen om Voldgiftens Anvendelse indsat i Prislisten, hvad der for dem kan have sin Betydning, naar man ved, at det hidtil er sket, at Mestre har nægtet at gaa med til Voldgiftens Afgørelser i Tvistspørgsmaal af faglig Natur. At vi selvfølgelig ikke noget Øjeblik har været Modstandere af denne Bestemmelse ligger i Sagens Natur, idet Voldgiftsrettens Oprettelse skyldes vort Initiativ. Havde Forslag om denne Bestemmelse fremkommet i Prislistens Fællesudvalg, det havde saavist ikke blevet noget Stridspunkt. At Arbejdsstandsning hverken fra Mestres eller Svendes Side maa iværksættes uden forudgaaet Forsøg paa Forlig eller Voldgift kan være ret fornuftigt udtænkt af Mestrene, som maaske derved har tænkt at afparere for deres Vedkommende, en eventuel Anvendelse af „de yderste Midler" i Arbejdsgiverforeningens Haand, i Form af en General-Lock-out, som Følge

af et Par Smedesvendes Strejke i Grenaa eller Æbeltoft.

Vi forudsætter nemlig, at Malerlauget, som maatte overlade Spørgsmaalet om Arbejdsdagens Længde til Afgørelse af andre, til Gengæld har Fortjenesten af Bestemmelsen om Voldgiftsrettens Anvendelse.

Det saaledes formede „Forligsforslag" blev derefter forelagt Repræsentanter for Malerlauget og Malernes Fagforening, og med nogle redaktionelle Ændringer vedtaget af disse, idet man samtidig enedes om at søge hæmmet det skadelige saakaldte „Fusk", hvad enten det udføres af Mestre eller Svende, ved Indførelse i Forhandlingsprotokollen at Svende ikke maa paatage sig selvstændigt Malerarbejde saalænge de staa i Arbejde hos en Mester, og at hverken Mestre eller Svende maa udføre Arbejde for en lavere Pris end Prislistens Priser, eventuelt plus Materialets Værdi.

Arbejdsgiverforeningens Bestyrelse og Forretningsudvalget for „De samvirkende Fagforbund" tiltraadte dernæst Forslaget, hvad ogsaa blev Tilfældet for Prislisteudvalgets Vedkommende, som da paa Generalforsamlingen den 29. April i henholdsvis Malerlauget og Malernes Fagforening, anbefalede til Vedtagelse „Den nye Prisliste med almindelige Bestemmelser". Vedtagelse fandt Sted hos begge Parter, og Arbejdet genoptoges overalt den 29. Maj efter en Maaneds Strejke.

Fra vor store Strejke.

Næppe nogensinde har en stor Strejke været præget af saa godt Humør, som vor nys afsluttede store Malerstrejke. I Festsalen i Rømersgade, hvor den daglige Kontrollering fandt Sted, var der idel Liv og Lystighed. Vort Fag ejer udmærkede Sangkræfter og Folk med dramatisk Evne. Kor og Solosang, Deklamationer, humoristiske Duetter og Musiknumre vekslede uafbrudt med hinanden under hele Strejken. Den første Dag som den sidste. Ingen Hængen med Næbbet.

Torsdag den fjortende April foretoges en Fodtur til Charlottenlund. I et Antal af ca. 1000 Mand samledes man om Morgenen paa Blegdamsfælleden, hvorfra Afmarchen, med et halvt Hundrede Cyklister, Fane og Sangkor i Spidsen, foregik. Under hele Marschen ad Strandvejen vakte Toget Opmærksomhed og stort Bifald fra Arbejderne paa de mange Nybygninger, der passeredes. Ankommen til Skoven spistes den medbragte Frokost, hvorefter Strejkekomitéens Formand, E. Carlsen i velvalgte Ord motiverede et „Velkommen" til den store Forsamling, og en Tak for det gode Sammenhold, med Haabet om et godt Resultat for den Sag, der i Øjeblikket kæmpes for. Foreningens Formand, Rudolf Poulsen, talte derefter om den foreliggende Situation, der fra vor Side havde været uundgaaelig, saa vist som det maatte være os en Æressag at kæmpe for en forkortet Arbejdsdag, medens Arbejdskøberne troede det formaalstjenligt at modsætte sig samme.

To i Dagens Anledning, af G. Lorentzen og Charl. Holtz, forfattede Sange bleve under stort Bifald afsungne, ligesom Taler af Emil Clausen, Cohen og Tiedt modtoges med stærkt Bifald, ikke at tale om rungende Hurraraab og Leve for Strejkekomiteen og dens Formand, for Foreningens Formand, for godt Sammenhold osv.

Derefter i Gyldenlunds Sal Optræden af Foreningens kendte Kapaciteter paa Underholdningens Omraade, kvikke Sange af Sangerne og man samledes til Hjemturen om Eftermiddagen Kl. 4½, for sent at glemme denne over al Maade vellykkede Skovtur.

Og saa Generalforsamlingen den 29. April. — Enghavevejens store Forsamlingssal, saavel Gulv som Balkon var fyldt ved 6-Tiden af Strejkende, for at modtage Prislisteudvalgets Forslag, høre det motiveret og stemme over det. 3 Timers alvorlig Forhandling. Forslaget blev vedtaget saa godt som enstemmigt og saa — Malernes gode Humør, repræsenteret ved en Mangfoldighed af Sangnumre, Duetter osv., og fra Forsamlingen ved livlig Applaus.

Et Par Timers behageligt Selskab med gode Kammerater, som værdig Afslutning paa en hæderfuld Kamp.

Afdelingen i Svendborg.

Vor Afdeling i Svendborg har gaaet sin støtte og sikre Gang fremad, siden den blev stiftet 1. Juli 1895. Ikke at tale om de store Fordele, vi har vundet paa Lønnens Omraade, har vi nu naaet et andet smukt Resultat, nemlig et prægtigt Banner, et Samlingsmærke. For et Par Maaneder siden vedtog vi at anskaffe os et saadant, og hvor utroligt det end lyder, fik vi det til 1. Maj. Foreningens Medlemmer har vist en Offervillighed, som man kun ser faa Steder.

Banneret er af dobbelt rød Silke, og paa det er malet en kvindelig Figur i en smuk Gruppering af Potter, Dunke, Palmegrene og et Skjold. Over Grupperingen snor sig et Baand, hvorpaa staar Devisen: „Af Fordom aldrig vi bindes". Ovenover Figuren staar i Guld: „Malernes Fagforening, Svendborg. Stiftet 1. Juli 1895". Fanen er malet af et Medlem, Dekorationsmaler R. Rasmussen, og er et meget fint Stykke Malerarbejde. Størst Ære tilkommer dog Foreningens Formand, H. Rasmussen, der har ofret meget paa Fanesagen. Banneret indviedes 30. April, hvor Formanden holdt Festtalen. Banneret har kostet Foreningen 200 Kr.

Foreningen har lige afholdt sin halvaarlige Generalforsamling. Til Formand genvalgtes H. Rasmussen, til Sekretær genvalgtes M. P. Sørensen og til Kasserer valgtes H. Sander.

M. P. S.

Fra Afdelingerne.

Strejken i Hillerød. Som kortelig meddelt i forrige Nr. af nærværende Blad var Arbejdet ned-

lagt i Hillerød. De nærmere Omstændigheder ved denne Strejke er i Korthed følgende: Fra vor Afdelings Side blev det hidtil gældende Regulativ opsagt til Ophør 1. April, medens samtidigt Forhandlinger indledes med Mestrene om et nyt Regulativ, hvis Hovedpunkt var en Timeløn af 38 Øre mod tidligere 35 Øre.

Forhandlingerne førte imidlertid ikke til noget Resultat, idet Mestrene, som nok vilde gaa med til de af os opstillede Punkter, til Gengæld stillede Forlangende om at Svendene ved en Bestemmelse skulde fraskrive sig Ret til i intet Tilfælde at udføre Arbejde for egen Regning.

Det ligger i Sagens Natur, at denne Fordrings Fastholdelse maatte medføre Strejke, som da ogsaa fandt Sted 1. April. Formodentlig maa dog Mestrene efter en 3 Ugers Strejke have faaet fornøden Tid til at indse det umulige i deres Fordring; thi ved et Møde den 24. April, hvor Forbundets Formand var til Stede, lykkedes det at ændre Fordringen til kun at forbyde Udførelsen af selvstændigt Arbejde saalænge der arbejdes for en Mester, medens det selvfølgelig i modsat Tilfælde er tilladt. Som et lille Ækvivalent for Strejken foretoges nogle Ændringer i Regulativet, af hvilke den vigtigste blev Fastsættelsen af 40 Øre som Minimumstimeløn, og der arbejdes nu i Hillerød med en Merfortjeneste af 14 pCt. mod tidligere.

I **Maribo** har man undgaaet Arbejdsstandsning, idet samtlige Mestre ved et Fællesmøde den 16. April har underskrevet det fra vor Side fremsatte Regulativ, der er enslydende med de for Nakskov og Nykøbing p. F. gældende, efter hvilke laveste Timeløn er 35 Øre.

Forhandlingerne i **Herning** har ført til Enighed om et Lønregulativ, som imidlertid straks har givet Anledning til Konflikt, idet en enkelt Mester trods Gensidighedsforhold dog beskæftiger sin Søn, uden at denne har fundet sig foranlediget til at indtræde i Afdelingen. Indtil dette Forhold er ordnet maa Medlemmer derfor ikke tage Arbejde i Herning, uden forudgaaet Henvendelse til Afdelingens Formand, Chr. Frederiksen.

I **Slagelse** er det hidtil bestaaende Gensidighedsforhold gaaet ud af Verden paa en ret pudsig Maade. Et Medlem af Mesterforeningen havde efter dennes Formening forbrudt sig og idømtes herfor en Bøde, som den Paagældende nægtede at betale. Foreningens Love manglede en Eksklusionsparagraf, og for at blive Vedkommende kvit, meldte de øvrige Medlemmer sig ud og dannede en ny Forening, paa hvilken man ønskede det med Svendene bestaaende Gensidighedsforhold overført, hvad der skulde bevirke, at ham, der havde forbrudt sig, ingen Arbejdskraft kunde faa. Denne, der ikke havde udmeldt sig, betragtede sig imidlertid som den oprindelige Forenings Repræsentant, med hvilken Gensidighedsforholdet var truffet, og formente derfor, at Spørgsmaal om Blokade kun kunde anvendes overfor samtlige øvrige Mestre, der jo bevislig vare gaaede ud af Foreningen.

Efter at dette indviklede Forhold paa Stedet var undersøgt af Malerforbundets Næstformand og behandlet i Hovedbestyrelsen, fandt denne, at Gensidighedsforholdet ikke længere egnede sig for den Slagelse By, hvorfor det straks hævedes.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37. 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Mandag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", L. Nielsen, Nansensgade 17 D, 1. S.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	S. Nommesen, Mørkegade 172.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Ringsted.	K. Husted, Køgevejen 25.
Næstved.	Viggo Haurum, Nygade.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	E Lynge, Mellemgade 10.
Odense.	A. Andersen, Nørrebro 24.
Fredericia.	M. Brandt, Dronningensgade 3.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Østergade 54.
Varde.	A Laursen, Vestergade.
Herning.	Chr. Frederiksen, Vejlegade,
Thisted.	Marius Nielsen, Mellemgade 49.
Nykøbing M.	C Christoffersen, Færkenstræde 2.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg	N. P. Larsen, St. Mathiasgade 62.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	Fr. Jespersen. Hirtshalsvej 6.
Aalborg.	V. Meyer, Maren Turigade 4, 2. S.
Randers.	S. Christensen, Rosengade 6.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Jens Strunge, Amaliegade.
Horsens	Chr. Jørgensen. Allegade 37.
Vejle.	A. Birnbaum, Jærnbanegade 18.

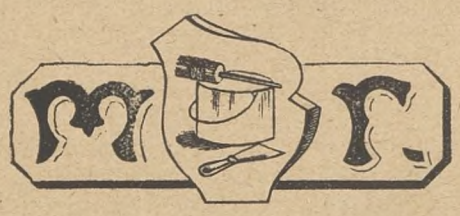

Malernes Fagforening afholder Møde hver Onsdag Aften Kl. 8½ i Rømersgade 22, St. o. G., den lille Sal. Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom, St. til Gaden, er aabent hver Tirsdag og Fredag Aften fra 7—8 og Lørdag Aften fra 7—9. Kontingent og Indmeldelser modtages kun paa Kontoret.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

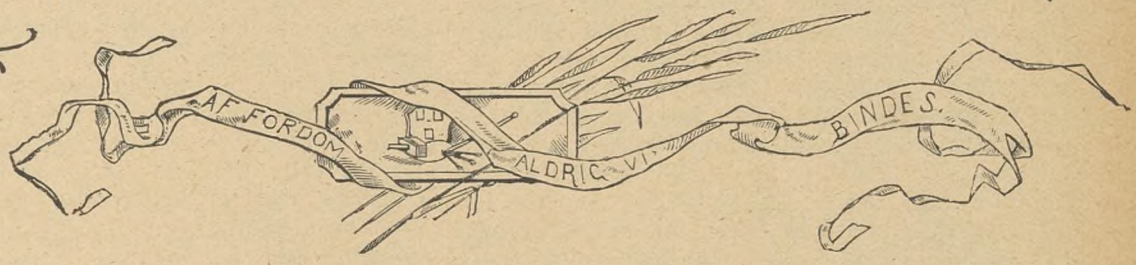

Juni | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898

Vor nye Prisliste.

I en 5—6 Ugers Tid har der nu været Lejlighed til at studere den nye Prisliste, og man tør vel gaa ud fra, at denne Lejlighed er benyttet i fuldeste Maal. At dømme efter de hidtil faldne Udtalelser tør man ligeledes gaa ud fra, at der hersker almindelig Tilfredshed med Udvalgets Arbejde og forhaabentlig vil denne Tilfredshed vise sig at være mere end en blot og bar Døgnflue.

Umuligt vil det jo være at udarbejde en Prisliste, som ikke paa et eller andet Punkt af en og anden æret Kollega kunde være ønsket anderledes affattet, og med Hensyn til klar og let Forstaaelse bliver der altid forskellig Opfattelse gjort gældende, idet dette Begreb ikke let lader alle samles under en Hat. Vi skal derfor i det efterfølgende kort gennemgaa Prislisten og gøre nogle Bemærkninger ved de Poster, som enten ere helt nye eller dog væsentlig ændrede, og herigennem vil vi forhaabentlig ramme netop det, der nærmest maa antages at have Interesse.

Ligesom den tidligere Prisliste har ogsaa denne sine „Almindelige Bestemmelser", et i og for sig saare betydningsfuldt Afsnit, som man har ment det naturligt at have foran i Prislisten. I Punkt I er det her præciseret, at hvis Arbejdet fordres ekstra fint behandlet, vil det betinge en højere Arbejdsløn. Det har jo tidligere vist sig at Mestre har forstaaet „godt udført Arbejde", som det bedste der overhovedet lader sig præstere og stillet deres Fordringer derefter, medens Svende ere gaaede ind paa Ideen og derved have lidt et Tab, idet Prislistens Priser ere baserede paa, hvad man i daglig Tale forstaar ved godt udført Arbejde. Forhaabentlig vil dette for Eftertiden ikke oftere blive Tilfældet.

Punkt II fastsætter den ordinære Arbejdsdag til $9^1/_2$ Time med den efter Aarstiden nødvendige Indskrænkning. Tidligere var Arbejdsdagen i Tiden fra 1. April til 1. Oktober 10 Timer, og i den øvrige Tid af Aaret efter „vedkommende Værksteds Tidsbestemmelse". Ganske naturligt ønskede vi ikke at Arbejdstiden skulde gøres afhængig af Per eller Pouls Værksteds Tidsbestemmelser, saa meget mindre som d'Hrr. Mestre meget nødig og kun ved Hjælp af en Strejke gik ind paa, at vi, det vil sige samtlige Svende, fik et Ord at sige ved Fastsættelsen af Arbejdstiden, og selvfølgelig endnu mindre vilde have gaaet med til at denne skulde rette sig efter den enkelte Svends Tidsbestemmelse. Endvidere indeholder Punkt II Fastsættelse af et Tillæg af 25 Øre pr. Time for Søndagsarbejde og Arbejde i Tiden fra 6—8 Aften og 6—7 Morgen samt et Tillæg af 35 Øre pr. Time i Tiden fra 8 Aften til 6 Morgen, og endelig et Tillæg af 50 Øre pr. Time for Arbejde i Pintsedagene. I den tidligere Prisliste var ikke hjemlet noget Tillæg for Arbejde fra 6—8 Aften, og er dette selvfølgelig heller ikke blevet betalt forhen.

Tidligere indeholdt Prislisten intet om Timeløn, medens denne nu er fastsat til mindst 44 Øre, hvorfra dog gamle eller svagelige Svende undtages. Nu siges der i Punkt III, at Regningen skal være opgjort og det eventuelle Overskud udbetalt senest 3 Uger efter Indleveringen, medens det forhen herom hed „kan i Reglen fordres", hvad i Praksis kun altfor ofte viste sig at være en Illusion for den der stod og trængte haardt til at faa sine surt fortjente Penge. Nu skal der opgøres og udbetales senest 3 Uger efter Regningens Indlevering, og hvor dette ikke bliver overholdt maa det lægges Svendene til Last, som blot vilde have at anmelde for Voldgiftsretten Uregelmæssigheder i den Retning.

Den ugentlige Udbetaling skal finde Sted om Fredagen ved Arbejdstidens Ophør og er 40 Øre pr. Time for alt Akkordarbejde, medens Timeløn og de i Punkt II nævnte Tillæg betales fuldt ud. Paa dette Omraade er der virkelig naaet et stort Fremskridt. Tidligere havde vi ingen Regel for Udbetalingens Størrelse, og dette førte til, at denne

blev knebet ned i mange Tilfælde under det anstændige, medens den gennemgaaende ikke kom over 30—33 Øre pr. Time. Som bekendt var vor Fordring paa dette Punkt meget vanskelig at fordøje for d'Hrr. Mestre, og det kan nok være at det i Virkeligheden var her, at Malermestrenes Modstand særligt vilde have koncentreret sig, hvis det havde været dem alene, vi havde haft med at gøre i sidste Instans.

Nu skal vi have „alle Oljefarver" leveret i reven Tilstand, medens det forhen hed „Hovedfarverne". Hvad alle Oljefarver er, kan der ikke tvistes om, medens Hovedfarver er blevet opfattet højst forskelligt. Meget almindeligt blev det fra mange Mestres Side hævdet, at Hovedfarver kun betød Zinkhvidt og Blyhvidt, en Opfattelse, som selvfølgelig ingen Steder havde hjemme. Thi det er jo klart nok, at naar der skal stryges en ren rød Farve for Eks., saa bliver i et saadant Tilfælde ikke hvidt, men rødt Hovedfarven. I hvert Fald har Betegnelsen Hovedfarver givet Anledning til vilde Fortolkninger, og at disse som Regel bleve praktiserede i Svendenes Disfavør er sikkert nok. Nu er der ikke Plads for Fortolkninger. Hvad „Alle" betyder forstaar Enhver, og skulde der fra Mestres Side endnu gøres Forsøg paa at levere tørre Farver til Udrøring paa Arbejdsplads eller Værksted, da bryder den Svend Prislisten, som indlader sig paa at modtage saadant. Vi skylder os selv og de Mestre, som loyalt vil overholde Prislisten, ikke at række Haand til nogen som helst Uregelmæssighed, men kort og godt afvise et hvilket som helst Forsøg, der maatte fremkomme i Retning af at negligere Prislistens Bestemmelser. Farver til Limfarve skal leveres revne eller slemmede, og alt Værktøj skal leveres af Mesteren. Bestemmelsen om, at alt Værktøj skal leveres af Mesteren, er en Fordring fra vor Side som motiveredes derved, at det i Tidernes Løb havde udviklet sig saaledes, at adskillige Mestre ikke undsaa sig for ligefrem at forlange af Svende, at de skulde medbringe en stor Del Værktøj, Spartel, Støvekost, Trækpensler, Skrivepensler, Pensler til Listelægning, Svampe, Kamme, Motlere osv., og det kunde let have ført til, at alt Værktøj skulde leveres af Svendene, og derfra til at medbringe Stilladsbrædt og Stiger vilde Springet vel ikke være langt. Et Faktum er, at en Mester ikke har generet sig for, at hans Folk selv medbragte Trappestige, medens det paa nye Bygninger ret ofte er blevet betragtet for en Selvfølge, at Svendene skaffede sig det nødvendige i Retning af Trappestiger. At dette Forhold i og for sig var rent forkasteligt, er let nok at indse, og vi skylder da Sandheden at sige, at Mestrene i Prislisteudvalget særdeles beredvilligt gik med til den nye Bestemmelse, som klart præciserer, at det er Mestrene, som skal lægge Værktøjet til, og ikke Svendene. Forhaabentlig vil man derfor nu være ude over et Forhold, der havde udartet sig i en ret betænkelig Grad.

Ny er Bestemmelsen om at ingen Arbejdsstandsning i Malerfaget maa finde Sted hverken fra Mestrenes eller Svendenes Side, uden at der angaaende Uenigheden forud er prøvet Forlig eller Voldgift. Denne Bestemmelse skyldes Mestrenes Forslag, og vi har selvfølgelig ikke haft noget imod den, medens det maa forundre os, at „Arbejdsgiverforeningen af 1896" er gaaet med hertil. Thi hvad bliver der saa i Fremtiden ved Truslen om General-Lock-out, naar man lader sine Afdelinger forpligte sig til ikke at iværksætte Arbejdsstandsning. Under alle Omstændigheder skal det ikke nægtes, at Malermestrene paa dette Punkt har været heldige, eftersom det ikke maa være hyggeligt at være udsat for efter højere Ordre at skulle standse sin Forretning under en General-Lock-out, og en saadan kunde jo blive iværksat, ihvert Fald har det da vist sig, at der kan trues med en saadan, og for dem, der skal tage Truslen for Alvor, bliver selv denne generende, og hertil maa man vel regne Mestrene, hvis da ikke det nys passerede har bragt lidt Tvivl om Projectets Anvendelse ind i deres Rækker.

Opsigelsesparagrafen er efter vort Forlangende udeladt i den nye Prisliste. Praksis har jo Gang efter Gang vist at den kun giver Mestrene Fordele, men ikke i noget Tilfælde ydede Svendene noget som helst. Ganske vist lød den paa at Mesteren saavel som Svenden skulde opsige med 1 Dags Varsel, men medens Svendens Forsømmelse i denne Retning hjemlede Mesteren Ret til at gøre sig tilgode med Svendens eventuelle Overskud, saa havde den intet om Vederlag til Svenden, naar Mesteren undlod at opsige med det paabudte Varsel. Følgen var da ogsaa den, at en stor Del Mestre fuldstændig ignorerede Bestemmelsen, og forsaavidt Svenden i den Anledning gjorde Ophævelser, ja saa stod det ham naturligvis frit for at forme sine Ophævelser til et Søgsmaal og man skylder Sandheden at tilføje, at „Retten" virkelig ogsaa i saa Tilfælde har dømt Mesteren til en „Erstatning" af Størrelse lig en Dags Udbetaling, og at senere Voldgiftsretten har truffet den samme Afgørelse, men det ligger i Sagens Natur, at vor Fordel ved at skulle opsiges med 1 Dags Varsel har været ret illusorisk og maatte blive det, saa meget mere som Mesteren ikke saa gerne igen antog den Svend, der havde vist sig saa „paastaaelig". Forøvrigt hørte det jo ogsaa til Dagens Orden, at man overhovedet slet ikke afskedigede Svenden. Bevares vel, han kunde betragte sig som hørende med til Inventariet, og møde hver Morgen for at faa den Besked, at i Dag var der ikke Arbejde til ham, men imorgen maaske — og saa fremdeles.

Nu er den Historie forbi. Nu er Vilkaarene lige, forsaavidt som det staar hver især frit for at hæve Samarbejdet uden nogen som helst Formular og paa staaende Fod.

Naar vi fra de „almindelige Bestemmelser" gaar over til Akkordpriserne saa har vi først „Nyt Arbejde", i hvilket Afsnit de største Forhøjelser af Priserne findes, og hvor der er truffet væsentlige Ændringer ogsaa med Beregnigsmaaden af Arbejdet. Vindusarbejdet beregnes saaledes paa en vidt forskellig Maade fra tidligere, hvor Vinduer adskilles ved dobbelte og enkelte med store og smaa Ruder og hvor Grænsen for Rudeantallet kun var anført for smaa, men derimod ikke for store Ruder. Følgen heraf var, at man ikke fik mere for et Fag Vinduer med 8 Ruder

end for 4 Ruder, ja saagar 3 Ruder; ikke mere for 24 Ruder end for 12, endskønt Merarbejdet ved et Vindu dog for en væsentlig Grad netop er knyttet til Rudeantallet. Men ikke nok hermed indeholdt den gamle Prisliste den Uretfærdighed, at man fik mindre for et Fag Vindu paa 6 □ Al. med 4 Rammer end for et paa 5 □ Al. med 2 Rammer og ligestort Rudeantal, medens Prisen for Vinduesarbejde gennemgaaende var betydeligt lavere end for den store Del af det øvrige Arbejde.

Vor Opgave i Prislisteudvalget maatte derfor være først og fremmest at finde en retfærdig Beregningsmaade for Vinduer og dernæst faa Prisen for dette Arbejde betydelig hævet. I begge Retninger vil Resultatet sikkert findes tilfredsstillende i den ny Prisliste. Princípet i Beregningsmaaden er Vinduets Størrelse, Ramme- og Rudeantal. En ½ □ Al. større, 1 Ramme mere eller en Rude mere og Prisen bliver absolut større, ikke i noget Tilfælde som forhen, mindre eller den samme for to højst forskellige Vinduer. Den ny Beregningsmaade fastsætter Priserne korrekt skalamæssigt efter Arbejdets Værdi og skal anvendes for alle Vinduer med bevægelige Rammer. De opnaaede Forhøjelser paa Vinduesarbejdet er ret betydelige, uden at det dog er let at angive Gennemsnitsforhøjelsen. Denne er i Udvalget beregnet til 40 %, men falder selvfølgeligt højst forskelligt ud, hvis man tager det enkelte Vindu til Sammenligning. Det ligger i Sagens Natur, at det maa være saa, da den gamle Beregning jo hvilede paa et højst uheldigt Grundlag. Endvidere kommer det jo an paa i hvilket Forhold de forskellige Vinduer vil forekomme, men det vil let opdages, at det føjer sig saa heldigt, at hvad man til daglig Brug anser for hyppigst forekomne Vinduer, netop er de, der indeholder den største Forhøjelse, saaledes at 40 % let overskrides. Den nærmere Beregning og Betragtning herover skal vi imidlertid overlade til hver enkelt at foretage.

Vinduesrensning for Kalk eller Asfalt havde man tidligere ingen Pris for og Rensningen for Kalk er under alle Omstændigheder ikke blevet betalt særskilt tidligere, til Trods for at det ret ofte kan være et betydeligt Arbejde forholdsvis. Nu vil det blive betalt og selv om Vederlaget vel ikke er imponerende, saa er det dog et Bidrag til Forhøjelsen af Vinduespriserne, hvor det skal udføres.

Tillæg for Strygning i 2 Farver var tidligere 2 Øre pr. Fag, men er nu 2 Øre pr. □ Al., hvad der selvfølgelig betyder en stor Forhøjelse. Vinduesbeslag at paalægge Bronce er forhøjet med 1 Øre pr. Ramme og Spændlister at paalægge en særskilt Farve er forhøjet med 100 og 50 % for henholdsvis 1 og 2 Gange.

Vinduesplader at behandle alene, regnes nu for mindst 1½ □ Alen pr. Stk., hvorved der altsaa er opnaaet en Forhøjelse af 50 % mod tidligere.

(Fortsættes).

Faneindvielse.

Afdelingen i Horsens indviede ved en smuk Festlighed Lørdag den 4. Juni sit nye Banner. Malerforbundets Formand var efter Indbydelse kommet til Stede, men blev paa Grund af Upasselighed forhindret i at deltage i Festen.

Afdelingens Formand Chr. Jørgensen aabnede Festen med at byde Forsamlingen „Velkommen" og fremhævede det betydningsfulde ved Aftenens Fest og Fanens Betydning, som Samlingsmærke for Organisationen, idet han udtalte Ønsket om, at denne alle Dage maatte tælle indenfor sine Rækker Mænd med fuld Forstaaelse af, i hvor høj Grad vi Arbejdere kun havde vor egen Kraft at stole paa i Kampen for bedre Levevilkaar.

Fællesorganisationens Formand Honoré talte derefter for Organisationen, som det Middel, hvormed Arbejderne vare i Stand til at arbejde sig frem mod mere Lys og Lykke, og som ogsaa Malerne havde vist at sætte Værd paa, saa vist som Forholdet jo var det, at ingen Maler i Horsens var at finde udenfor Organisationen. Han omtalte dernæst det nye Banner, som var det tyvende i Rækken indenfor Fællesorganisationen, og som vel havde en fra de øvrige særskilt Farve, men som ikke desto mindre vilde blive baaret frem af Mænd med samme Maal for Øje, nemlig Arbejderpartiets fortsatte Fremgang til Værn for fælles Interesser. For et godt Sammenhold under alle Forhold slog han det første Søm i Fanen.

Joh. Kierkegaard og Marius Jørgensen sloge ligeledes hver et Søm i Fanen med Ønsket om, at der altid maatte blive udvist Troskab mod denne.

Efter denne Del af Festen gik man til Bords, og lod Maden vederfares Retfærdighed. Under vældige Hurraraab udbragtes Leve for Malerforbundet, for Organisationens Fremgang, for Honoré og for Rudolf Poulsen, og der udviklede sig efterhaanden en meget munter Stemning, hvortil Medlem Strauss ved sit Klaverspil i høj Grad bidrog.

Først sent brød man op, og næste Dags Formiddag mødtes man atter til et Møde, hvor Rudolf Poulsen i et længere Foredrag fremdrog Beviser for, hvad Malerne i Almindelighed havde opnaaet ved deres Organisation, ligesom han ogsaa talte for den nye Fane.

Om Eftermiddagen mødte Afdelingens Medlemmer fuldtallig i Socialdemokratiets Procession til Folkefesten.

Medlemslisten.

I Henhold til Vedtagelsen paa sidste Delegeretmøde vil der i Juli være at udgive en trykt Fortegnelse over Forbundets Medlemmer. Vi gør i den Anledning opmærksom paa at Revisionen foretages 1. Juli, og at eventuelle Restancer maa være indbetalt med Udgangen af indeværende Maaned. Det bør være en Æressag for hver en-

kelt Medlem ikke at restere med Indbetalingen af Kontingent.

D'Hrr. Afdelingsformænd

bedes erindre, at der i Anledning af Medlemslistens Udgaaen i Juli vil være at tilstille Forbundets Formand en nøjagtig Fortegnelse over samtlige Medlemmer med Udgangen af indeværende Maaned og saaledes, at denne Fortegnelse indsendes senest 1. Juli. Fortegnelsen maa indeholde foruden Nr. og Navn tillige Indmeldelsesdatoen (Maaned og Aar), samt Angivelse af hvilken Maaned de respektive Medlemmer sidst har betalt Kontingent for. Endelig maa der gøres Anmærkning om bortrejste Medlemmer, saavel som om Medlemmer der have anmeldt Militærtjeneste med Angivelse af Datoen for samme, ligesom der maa opgives Numrene paa de Medlemsbøger, som eventuelt haves i Behold og altsaa ikke ere tagne i Brug. Kun ved at samtlige disse Oplysninger indkomme korekte og indenfor den angivne Tid, vil det være muligt at udgive en Medlemsliste af Værdi. Skulde der findes Kolleger udenfor en enkelt Afdeling, har det sin Interesse at faa disses Navne opgivet.

Afdelingen i København.

D'Hrr. Medlemmer bedes nøje indprente sig Afdelingens Love og ikke mindst § 6, i Henhold til hvilken Kontingentet forfalder til Betaling den sidste i hver Maaned, og Kontrollering af Medlemsbøgerne skal finde Sted den første Tirsdag i hver Maaned.

Vi staa i Øjeblikket saaledes organiserede her i København, at vi med Stolthed kan se op til vor Organisation, den der for saa kort siden havde Lejlighed til og viste hvad Værdi den havde for os. Mange Aars brydsomt Arbejde har det kostet at naa hertil og hvert enkelt Medlem har nu en uafviselig Pligt til at holde fast ved det opnaaede. Det kan ogsaa med Lethed gøres naar hver Mand gør sin Pligt, og herunder hører da i første Linie at vaage over, at ikke den svageste Gnist af Ligegyldighed faar Lov at trænge sig ind. Ingen Restance med Kontingentet og stræng Overholdelse af Kontrolleringen bør være Parolen.

Vi gør opmærksom paa, at Afdelingens ugentlige Medlemsmøder indtil videre indskrænkes til Møde hver anden Onsdag, som vil blive den 22. Juni, 6. og 20. Juli, 3., 17. og 31. August. Til Gengæld forventes det at disse Møder vil blive saa meget talrigere besøgt.

Bestyrelsen.

Forsvundne.

Efterfølgende Medlemmer ere afrejste fra deres Afdelinger og have af Glemsomhed undladt at anmelde Afrejse og betale Kontingent, hvad de bør erindres om hvor de nu opholde sig: Fra Thisted A. Rosenberg og fra Fredericia P. Meng og Carl Christiansen.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37. 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Tirsdag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen. Rye-gade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S B.", L. Nielsen, Nansensgade 17 D, 1. S.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Georg Matzen, Frederiksundsvej 24.
Hillerød.	P. Petersen. Mørkegade 172.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen. Skolegade 179.
Ringsted.	K. Husted, Køgevejen 25.
Næstved.	Viggo Haurum, Nygade 32.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade.
Nykøbing F.	A. H Petersen. Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190
Svendborg.	H. Rasmussen. Korsgade 5.
Nyborg	E Lynge, Østergade 1.
Odense.	A. Andersen. Nørrebro 24.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th Christensen.
Esbjerg.	Carl C Sørensen, Østergade 54.
Varde.	A Laursen, Hjertingvej 17.
Herning.	Chr. Frederiksen, Vejlegade,
Thisted.	Marius Nielsen, Mellemgade 49.
Nykøbing M.	C Christoffersen. Færkenstræde 2.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg	P. A. Dühring, St. Mathiasgade 62.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	Fr. Jespersen. Hirtshalsvej 6.
Aalborg.	V. Meyer, Maren Turi-gade 4, 2. S.
Randers.	S. Christensen, Rosengade 6.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Jens Strunge, Amaliegade.
Horsens	Chr. Jørgensen Allegade 37.
Vejle.	A. Birnbaum, Jærnbanegade 18.

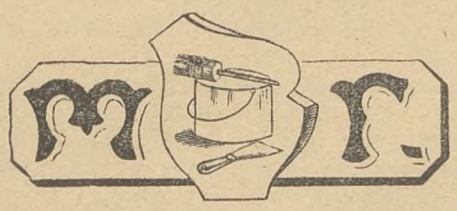

Malernes Fagforening afholder Møde hver 2. Onsdag Aften Kl. 8½ i Rømersgade 22, St. o. G., den lille Sal. Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom, St. til Gaden, er aabent hver Tirsdag og Fredag Aften fra 7—8 og Lørdag Aften fra 7—9. Kontingent og Indmeldelser modtages kun paa Kontoret.

Redigeret af Rudolf Poulsen
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

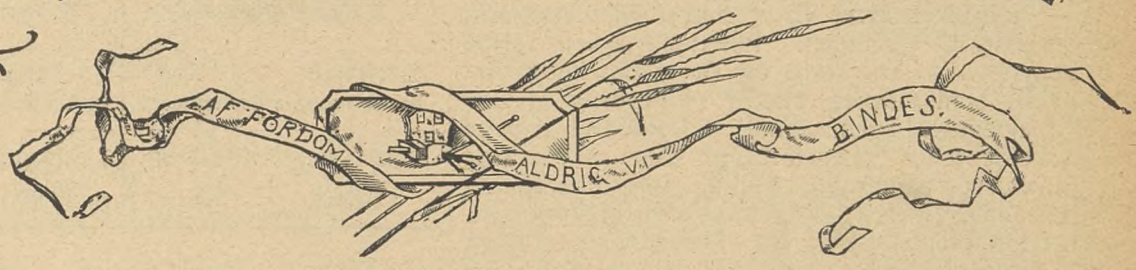

Juli | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898.

Udmaaling af Arbejdskraften.

Det er et Ideal for Arbejderstanden at naa en Tilstand, hvor de arbejdende erholde det fulde Udbytte af deres Arbejde, hvad der, som bekendt, er saa langt fra at være Tilfælde under den nuværende Samfundsform, at man har Tusende af Eksempler paa, hvorledes ihærdige Arbejdere maa ende et flittigt og arbejdsomt Liv i Fattigdom og Usselhed, ja ligefrem Nød indtil Sult, medens paa den anden Side Folk, der saa godt som intet samfundsnyttigt Arbejde udretter, ere i Stand til at svælge i Overflod. Forholdene ere saadanne, at i Reglen staar Muligheden for Livsnydelse i omvendt Forhold til Arbejdsydelse; ja den fornuftige Tilstand er slaaet saa fuldstændig om i sit Vrængbillede, at der findes Samfundsmedlemmer, der ej alene intet nyttigt udretter, men udelukkende lever deres Liv i Herlighed og Glæde ene med det Formaal ved passende Lejlighed at udøve saa store Samfundsulykker som muligt, hvad enten dette sker ved gjennem hensynsløse Børsspekulationer at fremkalde Hungerstilstand, eller ved at sætte den civiliserede Verden i Krigsbrand og som Vilddyr foranstalte en Nedsabling af uskyldige Medmennesker.

Skal der kunne naas en anden og for den arbejdende Klasse mere tilfredsstillende Samfundstilstand, er det selvfølgelig den vigtigste Betingelse, at Arbejderne er sig deres Stilling bevidst som Klasse betragtet, og dernæst, at de med Ihærdighed og Enighed som samlet Parti stræber hen imod Idealets Opnaaelse. Derfor er Organisation af alle Arbejdere en Opgave, der først ligger for, og som ogsaa straks kan bringe Arbejderne midlertidige og ikke ubetydelige Goder.

En Omstændighed som i Øjeblikket vel ikke er ret fremtrædende, men som efterhaanden vil faa en væsentlig Betydning, er Udmaalingen af den personlige Arbejdskraft.

Under den nuværende Samfundsorden véd man, at der mangen Gang bliver taget saa lidt Hensyn til den Arbejdskraft, der er nedlagt i en Produktionsgenstand, at Arbejdskraften ofte har ringe eller endog slet ingen Betydning for dens Salgsværdi, idet denne sidste retter sig efter Varemarkedets større eller mindre Udbud og Efterspørgsel. Det sker da ogsaa, at Lønnen kan synke ned til et saa ringe Vederlag, at Arbejdets Udøvere umulig kan opnaa en blot nogenlunde menneskeværdig Tilværelse derved; vi kan i saa Henseende blandt mange andre Eksempler henvise til Linnedsyersker. At benytte Loven for Tilbud og Efterspørgsel som Værdimaaler for Arbejdskraften, er da ogsaa saa urimeligt som vel muligt, hvor der skal være Tale om at erholde det fulde Udbytte af sit Arbejde.

Der er ogsaa fremsat en anden Værdimaaler, nemlig det Kvantum samfundsnyttige Arbejde, der i Løbet af en Arbejdsdag eller Arbejdstime gennemsnitlig kan præsteres af en Arbejder. Her er der altsaa taget særligt Hensyn til den Arbejdskraft, som er nedlagt i Produktionen og særligt taget i Betragtning, om det er et Arbejde, der er til Nytte for Samfundet eller ej; men naar der skal tages Bestemmelse om, hvor meget en Gjennemsnitsarbejder kan yde, vil dette allerede volde Vanskeligheder, om disse end ikke ere uovervindelige. I hvert Fald er det for Tiden dog saa godt som umuligt at faa taget Hensyn til Gennemsnitsydelsen, ogsaa hvor Tilbudsloven ikke kan komme i Betragtning; dette vil sikkert blive indrømmet af Enhver, som har været med til at drøfte og fastsætte Akkordpriser.

Der er ogsaa i den nyeste Tid gjort Forsøg paa at beregne Arbejdskraften ad rent fysisk Vej, hvad der synes at give Mulighed for nøjagtig Udmaaling af enhver Arbejdsydelse.

Som bekjendt beregnes en Maskines Arbejdsevne til saa og saa mange Hestes Kraft. 1 Hestekraft er 480 Pundfod (eller Fodpund), det vil sige, at en Maskine paa 1 Hests Kraft er i Stand til i 1 Sekund at løfte en Byrde paa 480 Pund 1 Fod i Vejret Efter Metersystemet regnes en Hestskraft til 75 Meterkilogrammer (1 Meterkilogram er $477_{/18}$ Fodpund), med andre Ord en

Hest skal i et Sekund kunne løfte 75 Kilogram op i en Højde af 1 Meter.

Enhver Arbejdsydelse, ogsaa den menneskelige, kan lige saa vel som Maskinens beregnes i Meterkilogrammer, og der er, som nævnt, i den seneste Tid anstillet Forsøg for at udfinde, hvor meget Arbejde en Arbejder gennemsnitlig kan udføre pr. Dag.

I Fysiken lærer vi, at enhver Naturkraft kan omsættes til en anden. Eksempelvis kan Varme benyttes som Drivkraft, og alt menneskeligt Arbejde, som udføres, kræver et Forbrug af den Arbejdendes Legemsvarme. En stor Del af dette Arbejde (eller Varmeforbrug) sker saa at sige ubevidst og uathængigt af Villien, idet Opretholdelsen af Legemets Tilstand ved Hjælp af Fordøjelse, Blodomløb, Stofskifte etc. kræver et betydeligt Forbrug af Varme; men der er hos et normalt ernæret Menneske et Overskud af Varme til Stede, hvilket kan omsættes til vilkaarligt ydre Arbejde, der beherskes af Villien; hvad enten det sker rent legemligt eller det sker som Tankearbejde ved at „arbejde med Hovedet“

Alt Arbejde er afhængig af den Næringsværdi, som daglig tilføres Legemet, og som ved Fordøjelsen omsættes til Varme. Naar denne Varme er opbrugt, indtræder der en Træthedstilstand; og er den hele Varmemængde, som af Naturen er bestemt til det daglige indre Arbejde opbrugt, saa behøver Legemet Hvile og Søvn i Timevis for atter at komme til Kræfter.

Ved at maale det Dagsarbejde, en Arbejder virkelig udfører, har man, udtrykt i Meterkilogram, beregnet hvor stort det mekaniske Modstykke er, som svarer til den daglige Træthed. Selvfølgelig er dette forskelligt for de forskellige Arbejdere, og varierer ogsaa efter de forskellige Arter af Arbejde. Ved Trækning har man beregnet, at en Arbejders daglige Ydeevne gennemsnitlig kan ansættes til 110,000 Meterkilogram, ved Bæren af Byrder til 122,158 Mkg., ved Opstigning ad en Trappe til 140,000 Mkg. og ved Løftning til 156,954 Mkg.

I Gennemsnit ansættes en Arbejders daglige Arbejdsevne til 127,415 Mtrkgm. For en kort Tid og under særlige Forhold, f. Eks. i Tilfælde af Livsfare, kan i Følge „Haandværkerbladet“ Ydelsen forøges ganske betydeligt — lige til 100 Meterkilogram i Sekundet, eller langt over en Hests Kraft, idet der af det store Forraad for et Øjeblik kan gives mere ud end der svarer til den normale Erstatningsevne. Dog influerer disse Undtagelser ikke paa den normale Ydelsesevne.

Det der ydes i hvert Sekund, har man fundet at være forskelligt efter Arbejdstidens samlede Længde. I en Arbejdsdag der lønnes for 12 Timer, og hvor den virkelige Beskæftigelse er 8 Timer, beløber Arbejdskraften sig til $4^2/_5$ Mkg. pr. Sekund; med en virkelig Beskæftigelse af 5 Timer beløber den sig til 7 Mtkg. pr. Sekund. I en for 8 Timer lønnet Arbejdsdag, hvor man sætter den virkelige Arbejdstid til 6 Timer, er Arbejdsydelsen 6 Mtkg. pr. Sekund, og med en virkelig Arbejdstid af $3^3/_4$ Time er Arbeidskraften $9^2/_5$ Mtkg. pr. Sekund.

Det er interessant at se disse Beregninger, der er foretaget i Kapitalismens Tjeneste og bragt frem af Arbejdskøbernes Presse. Det viser sig nemlig ved at beregne det samlede Antal Meterkilogrammer for en Arbejdsdag, at der præsteres mere Arbejde i en Ottetimers Dag end i en Arbejdsdag paa tolv Timer, hvilket vi ser af efterstaaende Tabel:

8 Timers Arbejdsdag.		12 Timers Arbejdsdag.	
$3^3/_4$ Timers Beskæftigelse.	6 Timers Beskæftigelse.	5 Timers Beskæftigelse.	8 Timers Beskæftigelse.
Mtrkgm.	Mtrkgm.	Mtrkgm.	Mtrkgm.
126900	129600	126000	126700

Tager vi Gennemsnittet af de i Tabellen anførte Tal, ser vi, at der i 8 Timer udføres et Arbejde paa 128250 Mtrkgm. imod 1263⁰0 Mkg. i 12 Timer. Naar Legemet altsaa gennem den lange Arbejdsdag er udsat for en permanent Træthed, kan der selv med rigelige Pusterum kun naas op til 126000 Mtrkgm., og hvor der arbejdes temmelig støt, vil der ved den yderligere Ihærdighed kun indvindes ekstra 700 Mkg. Ved 8 Timersdagen naas der ved nogenlunde støt Arbejde op til 129600 Mkg., og heraf er endda det allermeste naaet allerede ved ca. 4 Timers virkelig Beskæftigelse. Der er altsaa Sandsynlighed for at en Arbejdsdag paa 6 Timer vilde være den der gav størst Arbejdsudbytte.

Og dog stritter Arbejdskøberne med Hænder og Fødder imod enhver Indskrænkning i Arbejdstiden, ja ofrer store Kapitaler paa at modsætte sig en saadan. Men Sagen er den, at en kortere Arbejdstid betinger højere intellektuel Udvikling, hvoraf atter følger større politisk Magt; og det er den man frygter, til den er Vejen til Udbytningens Ophør, Vejen til en Tilstand, hvor Arbejderne selv erholder det fulde Udbytte af deres Arbejde.

L. G—r.

„Prislistens Priser“.

En Voldgiftskendelse.

Der var i den gamle Prisliste en uheldig Bestemmelse som er gaaet over i den ny, nemlig den om „forudgaaet Aftale“. Det vil sige: Bestemmelsen er i sig selv, teoretisk set, ikke saa uheldig, men derimod dens Udførelse i Praksis, idet det altid viser sig vanskeligt at faa truffet en saadan Aftale med Mesteren forud, og hvor det sker kommer man som Regel ind paa Skraaplanen Slumpakkord, den uheldigste af alle Akkordformer, ved hvilken den ene af Parterne absolut skal snydes. Vel har man i den nye Prisliste faaet fastslaaet en Bestemmelse om Minimal-Timeløn for „Tidsarbejde“, hvilket kan være af overordentlig heldig Betydning naar den benyttes som Grundlag for de „forudgaaende Aftaler“, idet man da ikke vil kunne løbe sig saa forfærdelig store Staver i Livet; men mange Gange menes der vel at denne Minimalløn er utilstrækkelig, og naar Mesteren ikke vil give højere Ti-

meløn, saa frister man til en Aftale om en bestemt Sum eller en bestemt Pris pr. □ Alen, hvilken Aftale senere viser sig at have været forkert.

Et slaaende Eksempel paa en Aftale, ved hvilken vedkommende Svend er gaaet grundig i Vandet, har man i en Sag, der nylig er bleven behandlet ved Voldgiftsretten. Da Aftalen imidlertid skulde være gældende for flere Svende, begyndte disse fornuftigvis efter nogen Tids Forløb at blive betænkelige, og gjorde saa Rebellion for at faa Aftalen kuldkastet. Dette fremgaar af Voldgiftsrettens Kendelse, der lyder saaledes:

Angaaende Tagværket til den overdækkede Gaard i det nye Raadhus skete der til Voldgift-retten Henvendelse fra D'Hrr. Malermester Sophus Dich, Dosseringen 28, 1. Sal og Malersvend Axel Rostgaard, Jagtvejen 25, 4. Sal, om ved Skøn at fastsætte Svendepriser for det paabegyndte Malerarbejde.

Dich havde forud anmodet én med Stilladsarbejde kendt Malersvend, som senere ogsaa kom til at arbejde med i den fælles Akkord, om at anslaa den formentlige Svendepris. Denne blev derved bestemt til 3 Øre pr. □ Alen for Strygning en Gang med Kompositionsfarve, og for Jærnbjælkerne, som skulde stryges 3 Gange med Oliefarve, til Prislistens Priser + 1/8 pCt.; heri indbefattet Flytning af Stillads. Ved Arbejdets Paabegyndelse med 6 Mand blev disse gjort bekendt med de ansatte Priser, hvortil Dich dog af egen fri Villie tillagde yderligere 10 pCt. Der blev ikke straks gjort Indsigelse mod de nævnte Priser, men efter ca 2 Ugers Forløb nægtede Svendene at arbejde videre med mindre Prisen blev væsentlig forhøjet. Dog enedes man om, at fortsætte paa Betingelse af, at Voldgiftsretten bestemte Prisen for Arbejdet

Ved det af Retten foretagne Syn paa Arbejdet, skønnedes dette at være særdeles farefuldt, saa der ikke kunde arbejdes tilnærmelsesvis med den Tryghed, som under de i Prislisten ved Posten „Jærnbjælker" forudsatte Forhold, ligesom Stilladsflytningen skønnedes at medtage lige saa stor, om ikke større Tid end selve Arbejdet.

Om end den raadspurgte Svends Evner til at slutte Akkord paa Fleres Vegne nu stærkt kan drages i Tvivl, saa maa den Omstændighed, at de andre Svende, uden at tage Forbehold, er begyndt at arbejde til de af Mesteren angivne Priser, anses som en stiltiende om ikke absolut Tilslutning, og disse Priser bør derfor staa ved Magt indtil de paa lovlig Maade bliver opsagt. Dette maa siges at være sket ved Svendenes Protest den 13. Juni, da der paa Arbejdsstedet blev konfereret om Sagen mellem Mesteren og Svendene i Overværelse af Fagforeningens Formand.

Voldgiftsretten skønner da, at Arbejdet efter den 13. Juni bør betales med Prislistens Priser + 100 pCt., heri indbefattet Flytning af Stillads, idet der samtidigt forudsættes, at Mesteren af yderste Evne drager Omsorg for, at der udføres de nødvendige Sikringsforanstaltninger med Hensyn til Stilladset, ligesom der ogsaa forudsættes, at de benyttede Folk ere øvede Stilladsarbejdere.

Man maa give Voldgiftsretten Ret i at vedkommende Svends Evne til at bedømme et Stykke Arbejde forud kun har været saa som saa, naar han blot forlanger et Tillæg af 1/2 pCt. Tænk en Gang hvilken Beskedenhed; for hver Krone Svendene har tjent ønsker han at der skal gives dem et Tillæg af en halv Øre! En saadan Aftale vilde være latterlig, hvis den ikke var saa uforsvarlig. Der er dog noget som tyder paa at det er Mesteren, der har rendt rundt med Svenden. Naar Prisen for Kompositionsfarve er forhøjet fra 2 til 3 Øre, saa kan det være muligt at Svenden har ment, at der ved det øvrige Arbejde ogsaa skulde lægges 1 halv Gang til, altsaa 50 pCt. i Stedet for 1/2 pCt; men han har ikke været stiv i sin Procentregning og Mesteren har haft let ved at slaa til, og endda vise sin Humanitet ved et frivilligt Tillæg af 10 pCt.

Saafremt derimod den halve pCt. har staaet Svenden klart, skønnes der ikke rettere end at der er sket et ligefrem Brud paa Prislisten; thi vel hedder det, at der ved mere kompliserede Jærnkonstruktioner skal særlig forudakkorderes, men det kan dog ikke være Meningen at saadanne kompliserede Arbejder derfor skal være billigere end almindelige, og i Højder af 7 Alen og derover skal der vel gives et Tillæg af 25 pCt. for dette som for alt Loftsarbejde (jævnfør Prislistens Side 49 og 75).

Dog er den halve pCt. og de senere tilbudte 10 pCt. maaske ment som Tillæg til den her omtalte Pris, og i saa Fald er Forudakkorderingen jo ikke slet saa mislig.

Der opstaar nu et Spørgsmaal om Forstaaelsen af den trufne Aftale, et Spørgsmaal, som ogsaa vil gøre sig gældende ved Fortolkningen af Voldgiftskendelsen nemlig: „Hvad er Prislistens Priser"?

Lad os for den lettere Forstaaelses Skyld tage en enkelt Del af Arbejdet f. Eks. 1 Alen Jærnbjælke af 20 Tommers Rundmaal. Prisen er for en saadan, saafremt den findes i Kældere, Pakhuse og lignende Rum, for 2 Gange Strygning 6 Øre, 3. Gang Strygning maa vel være det samme som anden Gang, nemlig 2 1/2 Øre.

Prisen er altsaa for 3 Gange Strygning 8 1/2 Øre, og hvor Arbejdet som her er over 7 Alen til Vejrs, naas der ved et Tillæg af 25 pCt. til et Resultat af 10 5/8 Øre pr. løbende Al. Jærnbjælke af 20" Omfang.

Dette er „Prislistens Priser".

Ved et Tillæg af 10 1/2 pCt. til de her nævnte 10 5/8 Øre faar vi en Pris af ca. 11 3/4 Øre pr. løbende Alen, som skal betales for den Del af Arbejdet der er udført forinden 13. Juni.

Men i Voldgiftskendelsen staar der at Flytning af Stillads tager lige saa lang og maaske længere Tid end selve Arbejdets Udførelse, og vel af den Grund skal der lægges 100 pCt. til Prislistens Priser. Altsaa maa Resultatet blive, at en løbende Alen Jærnbjælke med 20 Tommers Rundmaal skal betales med det dobbelte af 10 5/8 Øre, det vil sige med 21 1/4 Øre for den Del af det her omhandlede Arbejde, der er udført efter den 13. Juni.

Faneindvielser.

Det gaar rask med Anskaffelsen af Faner i vore Provinsafdelinger, og indeværende Aar har alt 4 Faneindvielser at opvise, medens der paa andre Steder arbejdes ihærdigt for at naa til Anskaffelsen af et Samlingsmærke, hvad der i de mindre Afdelinger er forbundet med ret betydelige Ofre for det enkelte Medlem, og som derfor i høj Grad vidner om Interesse for og Forstaaelse af den Betydning, det har at kunne samles under et synligt Mærke for vort faglige Sammenhold.

I Fredericia afholdtes Faneindvielse Søndagen den 26. Juni. Afdelingens Formand, R. Larsen, bød samtlige Kolleger Velkommen og lod Dækket falde for Fanen, der er af rødt Silke og i Bannerform. Forbundets Formand talte derefter for Fanen og den faglige Organisation, den

som netop vi Malere i saa høj Grad kunne takke for Forbedring af vore Forhold, og som derfor ogsaa i forholdsvis kort Tid er vokset op til at staa paa Højde med de bedste her i vort Land.

Et Leve for Afdelingen i Fredericia med Ønsket om, at den i en nær Fremtid maatte være ude over de uheldige Forhold, hvorunder den saa længe har kæmpet, modtoges med kraftige Hurraraab af de tilstedeværende Kolleger, blandt hvilke Afdelingerne i Horsens, Vejle og Kolding vare repræsenterede.

Efter endt Faneafsløring deltoges i Procession sammen med de øvrige Fag gennem Gaderne til den samme Dag afholdte Arbejderfest.

I Nyborg afsløredes Søndag den 3. Juli ligeledes et nyt Banner ved en større Festlighed i Arbejdernes nyopførte og smukke Forsamlingsbygning, til hvilken samtlige øvrige Fag vare indbudte. Afdelingens Formand, E. Lynge, bød Forsamlingen Velkommen, og efter Afsyngelsen af en Sang slog Forbundets Formand det første Søm i Fanen for Friheden, Fællesorganisationens Formand det andet Søm i for Ligheden, og Afdelingens Formand det tredje Søm i for Broderskabet.

Derefter talte Forbundets Formand, Rudolf Poulsen, for vor faglige Organisation, og fremhævede de ved denne vundne Resultater og dens stadige Fremgang, hvorunder det blot kom an paa, at hver Mand alle Dage gjorde sin Pligt og ikke svigtede Fanen, men satte en Ære i altid at findes paa sin Plads parat, naar der blev kaldt, hvad enten det gjaldt lyse eller mørke Tider. Det gjaldt jo blot om at forstaa ret hvilken Værdi, der laa i Sammenholdet, for altid at gøre sit til dets Fremme. Et „Leve Afdelingen i Nyborg og dens nye Banner!“ mødtes med begejstrede Hurra af Forsamlingen.

Odense-Afdelingens Formand A. Andersen og Formanden for Svendborg-Afdelingen H. Rasmussen talte i Tilslutning til Rudolf Poulsen, og for at det nye Banner aldrig maatte blive plettet, men altid vaje over godt Kammeratskab.

Formanden for Fællesorganisationen i Nyborg, Hvidtfeldt, talte ligeledes for Fanen og fremhævede dens Betydning og Formaal sammenlignet med de nationale Flag. Efterat endnu et Par i Dagens Anledning forfattede Sange vare afsungne, afholdtes et Festmaaltid, ved hvilket der udbragtes en Mangfoldighed af Skaaler, og endelig afsluttedes Festen med et muntert Bal indtil Midnat, da Kollegerne fra Odense og Svendborg, som med de respektive Afdelingers Faner havde deltaget i Festen, skulde rejse hjem.

Alt i Alt en særdeles vellykket Fest, hvor en hjærtelig og kammeratlig Tone holdt sig uforandret fra først til sidst. Fanen, som er i Bannerform og af rødt Silke, er smukt malet af Medlem Alexander Andersen og indbragte ham et velfortjent „Leve“!

Afdelingen i Aarhus

afholdt Lørdag den 25. Juni sin 8-aarige Stiftelsesfest ved Frederikshøj. Begrundet paa det daarlige Vejr var den mindre godt besøgt, men forøvrigt forløb Festligheden udmærket.

Formanden talte for Fagforeningen og dens Nytte samt udbragte dens Skaal. A. Sørensen talte og udbragte et Leve for Kvinden. Ved Bordet blev nedenstaaende Sang, som i Dagens Anledning var digtet af et Medlem, afsungen, hvorefter Formanden udbragte et Leve for Malerforbundet, og kort Tid efter tog Dansen sin Begyndelse og varede til den lyse Morgen.

Mel: Vintren rasat.

Vær velkommen, alle Malersvende,
under Skovens lysegrønne Tag;
lad os alle vor Bekymring glemme,
mens vi fejre denne Mindedag.
Alle samles vi nu om vor Fane
i Kamp for Arne, Frihed og for Ret,
intet skal os standse paa vor Bane
frem mod Maalet, som vi os har sat.

Fremad, fremad er vort Forbunds Løsen,
Enighed det er vor største Magt,
lad os kæmpe — kun ved dette Vaaben
kan vi frede Sæden, som er lagt.
Lad os se tilbage, lidt ad Aare,
se hvad vor Forening os har bragt;
vi vil se, vi gik som nogle Daare,
før vi slutted vor Foreningspagt.

Kammerater! hold Jer stedse sammen,
værn det vundne, kæmp saa frem for mer;
om os alle slynger Broderbaandet
sig fra Verdens store Arbejdshær.
Lad til Slutning os et Hurra raabe,
som kan høres ind til Aarhus By,
lyde skal det over disse Skove:
Fremad vor Forening gaar paany!

A. S.

Rettelser til Prislisten.

Det har desværre vist sig, at den nye Prisliste indeholdt et Par Fejl, som var undgaaet Korrekturlæserens Opmærksomhed, ligesom en enkelt Post var udeladt, medens et Par Tilføjelser viste sig paatrængende nødvendige for at undgaa Misforstaaelser. I den Anledning har Prislisteudvalget været samlet for at raade Bod herpaa, og der foreligger nu „Rettelser og Tilføjelser til Prislisten“ i et Blad, som gummieret i den ene Kant let vil kunne klæbes ind i Prislisten efter Titlen, og som vil kunne afhentes paa Fagforeningens Kontor af alle, som har erholdt Prislisten før 1. Juli, efter hvilken Dag Prislisten vil være forsynet med ovennævnte Rettelser og Tilføjelser.

Forsvundne.

Fra Kingsted er Medlemmerne Nr. 1495 F. Hansen og 1497 J. J. Hansen afrejste, uden at gøre Anmeldelse herom og uden at ordne deres respektive Mellemværende med den paagældende Afdeling.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

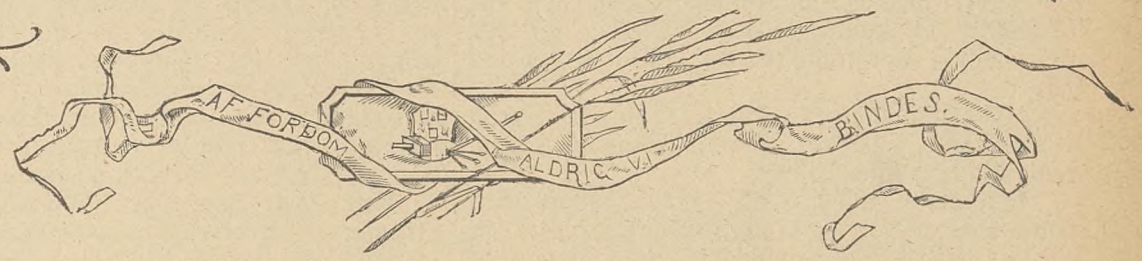

Avgust. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898

Vor nye Prisliste.

(Fortsat.)

Efter Vinduesarbejdet kommer vi til „Døre, Paneler og lignende Arbejde", hvis Beregning i den gamle Prisliste var noget nær ligesaa uretfærdig som ved Vinduesarbejdet. Som bekendt fandtes det delt i 2 Parter. Den ene omfattede saa vel glat, som almindeligt kehlet Arbejde til selvsamme Pris, medens den anden Part til noget højere Pris skulde være forsynet med „løse Kehlstød", men uden Ændring i Prisen kunde være forsynet med alle mulige andre Forsiringer, saasom forkryppede Fyldinger, Rosetter og Snitværk.

Den uretfærdige Beregning ved at dele Arbejdet paa denne Maade maa staa klart for Enhver, og tragikomisk var de Forsøg, som i sin Tid fra Mestrenes Side blev gjorte for at slippe fra at betale for „løse Kehlstød", hvor disse vare tilvejebragte paa den mest almindelige Maade, nemlig ved at supplere Rammetræets Kehling med en paaslaaet List. Til Trods for, at der ad denne Vej frembringes akkurat den selvsamme Formation og mindst det samme Arbejde for Maleren, som ved det veritable „løse Kehlstød" og til Trods for, at den sunde Fornuft gør det indlysende, at Malerens Priser maa baseres paa Malerarbejdet uden Hensyn til, om Snedkeren benytter denne eller hin Fremgangsmaade for at naa samme Resultat, saa gav Begrebet „løse Kehlstød", som sagt, Anledning til allehaande vilde Spekulationer og dito Motiveringer fra Mestrenes Side for at slippe fri for at betale dette Arbejde, indtil endelig en Sag for Voldgiftsretten gjorde en Ende herpaa ved i Hovedsagen at give Svendenes Opfattelse Medhold.

Kendelsen blev afgivet i vor Favør, men Træværket delt i 2 Parter lod sig jo ikke ændre, og Uretfærdigheden i Beregningen øgedes yderligere ved, at der for Arbejdet „løse Kehlstød", i Stedet for en procentvis Forhøjelse efter Merarbejdet, blev betalt 1 Øre pr. Behandling. Dette rent vilkaarlige Tillæg gav ved Grundearbejde $66^2/_3$ pCt., men for 1ste Gang Strygning derimod kun $28^4/_7$ pCt. At dette var en meningsløs Beregning, siger sig selv.

Ved Fastsættelsen af de nye Priser gjaldt det derfor først og fremmest om, at undgaa rene Meningsløsheder, og Udvalget enedes da om, at dele Døre og Paneler i 5 Afsnit, hvorved det jo i højere Grad end ved 2 Afsnit bliver muligt at skelne mellem det højst forskellige Arbejde, som Træværkets Udstyrelse frembyder. Delingen i de 5 Afsnit maa sikkert siges at være foretaget med stor Skønsomhed, og det skal da ene være stumpe Døre, som forekomme at være henførte under et Afsnit, hvor de mindre vel høre hjemme, idet den almindelige Opfattelse vistnok er den, at det stumpe Arbejde er lige saa sent at behandle, som almindelig kehlet Arbejde. — I alt Fald er denne Opfattelse gjort gældende fra Svendenes Side i Udvalget, uden dog at kunde trænge igennem lige overfor Mestrenes bestemte Modstand og den Erkendelse, at Idealet aldrig vil kunne naas.

Det vil være vanskeligt at sige, hvor stor den opnaaede Forhøjelse er paa Træværket, idet denne vil være afhængig af det Forhold, hvori det under de forskellige Afsnit anførte Arbejde maatte forekomme til hinanden, men det vil let ses, at Forhøjelsen maa siges at være ret respektabel. En Fordel er ogsaa opnaaet under „Hvidlakering", idet det fastsættes, at en svag Brydning af den hvide Farve ikke forringer Priserne. Forhen var det ret almindeligt, at entreprenante Mestre gav Hvidlakeringen et svagt Anstrøg af en anden Farve, for at gøre gældende overfor Svendene (selvfølgelig ikke overfor Kunderne), at Arbejdet ikke var Hvidlakering, men Tonefarve, og som saadan at betale med de for dette Arbejde lavere Priser. — Denne Opfindelse er nu ødelagt.

Ved Strygning af Fyldinger og Rammestykker i 2 Farver tillægges nu for 1 Gang $1^1/_2$ Øre og for 2 Gange 2 Øre pr. □ Al. For Strygning af Lakfarve paa samme Maade regnes med de samme Tillæg. — Forhen var Tillægget for Strygningen i 2 Farver $^1/_2$ Øre pr. Gang, medens der intet

Tillæg ydedes for Lakfarve i 2 Farver. Den ny Beregning er et betydeligt Fremskridt, idet Tillæget ½ Øre var et af den gamle Prislistes mange Beviser for, at Svendenes Indflydelse ved Fastsættelsen af Priserne i 1887 maa have været ret illusorisk, og Mestrenes i lige saa høj Grad vilkaarlig; thi det skal indrømmes Mestrene i det sidste Udvalg, at de særdeles let lod sig overbevise om, at et Tillæg af ½ Øre for at stryge i 2 Farver maatte kaldes meningsløst, hvis det forudsattes at skulde være et Vederlag for det Merarbejde, som fremkommer ved at stryge i 2 Farver.

Hvor Indfatningen stryges i en fra Døren særskilt Farve, tillægges nu en halv Øre pr. Gang, mod tidligere intet Tillæg.

Imitterede Paneler stod slet ikke anført i den gamle Prisliste, og en Voldgiftskendelse var i sin Tid det eneste Holdepunkt for Beregningen af dette meget ofte forekommende Arbejde. Da Voldgiftskendelsen imidlertid den Gang maatte tage Hensyn til dagældende Priser for Træværket, siger det sig selv, at Beregningen ikke kunde blive fuldt ud tilfredsstillende. — Prislistens nuværende Inddeling og Beregning af imitterede Paneler vil forhaabentlig vise sig at indeholde en retfærdig Vurdering af dette Arbejde. At Fodpanelet skal maales med i Panelets Maal er fastslaaet for at hindre al Misforstaaelse.

Ved „Butiksinventar" er ikke sket anden Ændring end den rent naturlige, der er en Følge af den ny Beregning af Træværk.

For Fodpanelers Vedkommende er opnaaet nogen Forhøjelse og en medfølgende Specificering. Der skælnes saaledes mellem Grunding af løse og opsatte Fodpaneler, og anføres en bestemt Pris for Fodlister paa Ovnpladser. For Gulve er ligeledes opnaaet nogen Forhøjelse. Saaledes ved første Gang Strygning 20 pCt., første Gang Spartling 20 pCt., Strygning paa Spartling med Slibning i Farven 12½ pCt. og for Lakering eller Strygning med Lakfarve 25 pCt. Kitning af Fuger var en vanskelig Post at blive enige om. Thi endskøndt at ingen Fagmand kan benægte, at der kan stryges eller fernisers adskillige □ Al., medens der kittes 1 □ A.l, saa var det dog rent umuligt at faa Prisen ansat i Forhold hertil. De anførte Priser er derfor ret umotiverede, om end de selvfølgelig ere noget bedre end i den gamle Prisliste. Man var enige om, at der var mindre Arbejde ved at kitte et Gulv kort efter Lægningen, end naar Brædderne havde faaet Lov at tørre sammen, og det ret elastiske Begreb „kort efter Lægningen" vil maaske nok kunne give Anledning til nogen forskellig Opfattelse, men Udvalget har haft vanskeskeligt ved at præcisere dette paa anden Maade, og hvor der maatte herske Tvivl, vil det være rigtigt at faa denne klaret, forinden Arbejdet udføres.

Fernisering af Gulve, der i Prislisten af 1887 var bleven nedsat ret betydeligt, som en Følge af en Motivering, der i al Fald for ny Gulves Vedkommende havde saa overordentlig ringe Værdi, er sat op til den før 1887 gældende Pris, og Forhøjelsen er derfor kun en Generobring af, hvad man i sin Tid havde tabt.

Ved „Trapper" er opnaaet nogen Forhøjelse og en mere retfærdig Beregning end hidtil, hvor Prisen for Vanger f. Eks. var den samme, hvad enten disse vare ganske glatte eller inddelte i Fyldinger, forsynede med løse Kehlstød eller endnu flere Forsiringer. De deles nu i 3 Afsnit og Betingelsen for at faa dem betalt i Forhold til det Arbejde, de udkræve, er dermed givet. Stødtrin og indvendige Vanger betales med ens Priser for Hoved- og Køkkentrapper, og med en ret betydelig Forhøjelse mod tidligere, hvor Køkkentrapperne ret umotiveret skulde udføres for en lavere Pris end Hovedtrapper, til Trods for, at Arbejdet ved Stødtrin og indvendige Vanger næppe koster mindre Arbejde end paa Hovedtrapper. Nyt er Maksimumsmaalet for Stødtrin 2 Alen, hvor man ikke tidligere havde nogen Grænse, og hvor derfor et Stødtrin paa 4 Alens Længde er blevet forlangt udført for samme Pris, som de rent almindelige.

(Fortsættes.)

Fagmøder.

Fagmødet i Randers den 24. Juli havde fundet stor Tilslutning, idet ikke alene Kollegerne fra denne By havde givet talrigt Møde, men ogsaa Malerne i Aalborg, Aarhus og Silkeborg vare fyldigt repræsenterede. Mødet indlededes med et Festmaaltid, hvorunder Afdelingens Formand, Christensen, bød Deltagerne Velkommen og rettede en Tak til Hovedbestyrelsen, fordi den efter Anmodning havde ladet sig repræsentere ved to af sine Medlemmer, d'Hrr. E. Carlsen og C. Loldrup. Det vedtoges derpaa at sende en telegrafisk Hilsen til Fagmødet i Nykøbing p. F.

Da Fællesspisningen var tilende, aabnedes Forhandlingerne. Til Dirigent valgtes Christensen, Aarhus. Dagsordenen var følgende:

1. Lærlingeforholdet. (Aalborg Afd.)
2. Sygekassen. (Aarhus Afd.)
3. Voldgiftsretten. (Randers Afd.)
4. Agitationen. (Aalborg Afd.)
5. Gensidighedsforholdet. (Randers Afd.)
6. Hovedbestyrelsens Sammensætning og Delegeretmødernes Forhandlinger. (C. A. Jensen, Randers.)

ad 1. Christensen, Aalborg: Vor Afdeling har ønsket at høre vore Fagfæller i andre Byer udtale sig om dette Spørgsmaal. I Aalborg er Forholdene aldeles fortvivlede, idet der til et Antal af ca. 100 Svende findes 150 Lærlinge. Ved Overslag lægges Lærlingenes Arbejde og ikke Svendelønnen til Grund for Beregningen, hvilket jo er aldeles forkasteligt. En enkelt Mester holder 5 à 6 Lærlinge, som gives Akkord paa deres Arbejde og udbyttes paa en hensynsløs Maade. En Følge af det store Lærlingehold er hyppige Perioder af Arbejdsløshed, og Lærlingeholdet bør absolut staa i Forhold til Svendeantallet. Vi bør have Lærlingespørgsmaalet ordnet paa en fornuftig Maade; vi bør søge at gøre Mestrene begribeligt, at ved at gaa frem paa samme Maade som hidtil, ødelægger de ikke alene Svendenes, men ogsaa deres egen Eksistens.

Petersen, Aalborg udtalte sig i samme Retning. En Reform paa dette Omraade er nødvendig, hvis Faget ikke skal gaa til Grunde. Lærlingene bliver udbyttede paa den skammeligste Maade til Fordel for Smudskonkurrencen. Lærlingeloven bliver omgaaet og kan ikke forhindre Udbytningen, og hvis vi ikke tager kraftig fat, vil Resultatet om nogle Aar være dette, at Hovedparten af Fagets Arbejde udføres af Lærlinge, medens Svendene kan gaa ledige Aar ud og Aar ind.

Carlsen, København kunde ikke fravige det Standpunkt, Hovedbestyrelsen tidligere har indtaget til dette Spørgsmaal, idet vi formener det uheldigt at lukke for Tilgang til vort Fag. Følger andre Fag Eksemplet, vil det jo blive umuligt at faa Ungdommen anbragt ved industrielt Arbejde. Den rette Vej at gaa maa ubetinget være den at indskrænke Arbejdstiden, saaledes at denne staar i Forhold til Arbejdsmængden. Vi tvivler ikke om, at Forholdene i Provinserne er betydeligt værre end i Hovedstaden, og det kan sikkert være nødvendigt enkelte Steder at skride ind for at faa Forholdet ordnet. Den paatænkte Voldgiftsret vil muligt kunne udrette noget paa dette Omraade; thi det maa ligge lige saa fuldt i Mestrenes som i Svendenes Interesser, at Konkurrencen virker paa en sund og naturlig Maade. Taleren vilde henstille til de Afdelinger, som følte sig mest besværede af det store Lærlingehold, at stille bestemte Fordringer til en Ordning af dette Spørgsmaal.

Jensen, Randers sluttede sig til Ønsket om bestemte Forslag i denne Retning. Lad os drøfte Spørgsmaalet paa vore Fagmøder og fremme Sagen saaledes, at en Bestemmelse kan tages paa næste Delegeretmøde. Lærlingeloven vil sikkert kunne hæmme en Del af Uvæsnet. Taleren vilde stille følgende Resolution:

„Fagmødet udtaler sin Tilslutning til Forslaget fra Aalborg, men ansér ikke Tidspunktet for heldigt til at stille et bestemt Forslag."

Taleren vilde anbefale at vedtage denne Resolution, imidlertid kan vi se Tiden an og træffe en bestemt Beslutning.

Loldrup, Kbhvn. delte Anskuelser sammen med Carlsen, og fandt det uheldigt at lukke Faget for Tilgang.

Christensen, Aalborg: Lærlingeloven er en slet Lov, den omgaas og overtrædes daglig; det er en Lov, der haardt trænger til at ændres.

Carlsen, Kbhvn., vilde overfor en flygtig Udtalelse om, at Svendene i Kbhvn. ikke havde opnaaet noget ved at strejke for en Forkortelse af Arbejdstiden, bemærke, at vi fuldt ud opnaaede, hvad vi tilsigtede. Vi har brudt Princippet om 10 Timersdagens Fastholdelse og har aldrig ventet, at vi i Øjeblikket vilde kunne opnaa en kortere Arbejdstid end $9^1/_2$ Time, men vi vil lidt efter lidt yderligere søge at forkorte vor Arbejdsdag.

Dirigenten udtalte: I Aarhus var Forholdene dog ikke saa graverende, der arbejdede Lærlingene dog ikke ud over den normale Arbejdstid, og dette bør Svendene ogsaa forhindre at det finder Sted i andre Byer; derved vil allerede meget være vundet.

Loldrup, Kbhvn. anbefalede ligeledes at vaage over, at Lærlingene ikke udbyttedes ud over den normale Arbejdstid.

Sørensen, Aarhus, sluttede sig hertil, hvorpaa Resolutionen vedtoges.

ad. 2. Henriksen, Aarhus, beklagede, at Delegeretmødet havde slaaet Forslaget om en fælles Sygekasse for Forbundet ihjel; thi han fandt det nødvendigt, at en saadan oprettedes, særligt af Hensyn til de yngre Medlemmer, som ofte ere nødte til at skifte Opholdssted og derfor vanskeligt kunne bevæges til at gaa ind i de lokale Sygekasser.

Jensen, Randers: Det er ikke korrekt, at Forslaget blev slaaet ihjel, det blev henvist til Hovedbestyrelsen, for at denne paa Grundlag af de Oplysninger, der kunde fremkomme, kunde stille Forslag til næste Delegeretmøde. Taleren ansaa det iøvrigt umuligt, at en saadan Sygekasse vil kunne konkurrere med de alt bestaaende Sygekasser.

Henriksen, Aarhus: Naar en mindre Sygekasse dog kan oparbejde sig et lille Overskud, maa Chancerne dog være større for en stor Sygekasse. Jeg anser en Sygekasse for Forbundet for aldeles nødvendig og vil anbefale, at man søger at oprette en saadan.

Carlsen, Kbhvn.: Denne Sag er ikke slaaet ned, men vi vil tværtimod gjøre hvad der er muligt i Hovedbestyrelsen for at fremme Sagen, da vi ikke tvivle om, at en Sygekasse indenfor Forbundet vil kunde være til stor Gavn, særlig for de yngre Medlemmer. Jeg skal dog bemærke, at vi ikke ere Tilhængere af at lægge for store Opgaver, som f. Ex. Syge- og Ulykkesforsikring ind under den faglige Organisation. Man maa ogsaa have Øje for Vanskeligheden ved at indrage Sygekontingentet, og jeg mener, at i hvert Fald maa en saaadan Sygekasse ikke blive obligatorisk. Jeg indrømmer, at denne Sag kan være god at fremme, men vi maa erindre, at vi have andre og større Opgaver at løse.

Andersen, Aarhus, forespurgte, om der fandtes nogen faglig Sygekasse for Malere.

Drigenten: Malerne i København har en større, statsanerkendt Sygekasse og vil altsaa ikke kunne slutte sig til den her paatænkte. Der vil dog intet være i Vejen for, at Malerne i en enkelt Landsdel kan oprette en Sygekasse, men denne bør virke som en privat Institution.

Carlsen, Kbhvn. saa heller ikke, at der vilde være noget til Hinder for at oprette Sygekasser i enkelte Landsdele; han vilde anbefale at afslutte Diskussionen, Spørgsmaalet vil blive drøftet nøje i Hovedbestyrelsen.

ad 3. Christensen, Randers, gav nogle Oplysninger vedrørende Arbejdet for en Voldgiftsrets Oprettelse for Jylland. Forslag til Regler for en saadan foreligger her i Dag og vi ønske at erfare Fagmødets Stilling til denne Sag.

Sørensen, Aarhus: Den Tanke vil muligt opstaa hos nogle af vore Kolleger, at en Voldgiftsret oftest vil virke i Mestrenes Favør, men jeg tror dog, at en saadan Domsto! vil være til Gavn for begge Parter.

Jensen, Randers, kritiserede Forslaget og ønskede nærmere Oplysninger, før han saa sig i Stand til at tiltræde dette. Det er ikke blevet

drøftet eller gjort til Genstand for nogen Afstemning i Afdelingerne.

Andersen, Aarhus fandt en Voldgiftsret unødvendig i en Landsdel, hvor Arbejdet er baseret paa Timeløn og ikke paa Akkord.

Carlsen, København: Vi indsér godt, at en Voldgiftsret vil virke i Mestrenes Favør, idet vi afskære os den Udvej til enhver Tid at kunne standse Arbejdet og derved gennemføre vore Ønsker; dog mene vi, at det vil være heldigere at gennemføre vore Fordringer gennem Forhandlinger end ved Hjælp af Strejker. Det er vor, saavel som hele Arbejderpartiets Opgave at undgaa de faglige Konflikter, og Hovedbestyrelsen har øvet sin Indflydelse paa det foreliggende Forslag, derved er dette blevet saaledes, at Malerforbundet i enhver Henseende staar sideordnet med Centralforeningen af Jyllands Malermestre. Forbundets Formand har deltaget i Forhandlingerne, og som det vil ses, skal Opmanden i Voldgiftsretten skiftevis være Formanden for Centralforeningen og Formanden for vort Forbund. Det er vort Haab at de ville indse, at vi paa Grund af den knappe Tid har maattet handle paa egen Haand; men vi tror at have varetaget deres Interesser og tør derfor vel gøre Regning paa, at Fagmødet vil slutte sig til dette Forslag.

Petersen, Aalborg, følte sig ikke fuldstændig tilfreds med Forslaget.

Dirigenten fandt, at det var godt hvad her var udrettet; vi skylder begge Parter en Tak for dette Arbejde, der sikkert vilde være til Gavn for Faget. En Afstemning i Afdelingerne vilde ikke kunde foretages i den korte Tid, der var levnet til dette Arbejde.

Christensen, Randers udtalte sig ligeledes anerkendende om Forslaget, som derefter tiltraadtes af Fagmødet.

ad 4. Christensen, Aalborg gav en Oversigt over den Virksomhed, som den derværende Afdeling havde udfoldet, idet denne havde oprettet Afdelinger i flere Byer i Nordjylland, og ønskede at andre Afdelinger vilde følge Eksemplet. Vor Opgave maa i Dag være at fastsætte bestemte Grænselinier for hver Afdelings Operationsdistrikt; vi mener saaledes, at Organisationen af Hobro Malere lettest lader sig udføre fra Randers. Det gælder om at tage fat med Mod og Lyst, saa er dette Arbejde slet ikke saa vanskeligt.

Christensen, Randers: Vi har ogsaa haft Hobro under Overveielse. Forholdene der ere yderst slette, der arbejdes under de gamle Forhold med Kost og Logi, og Mestrene tage ikke organiserede Svende i Arbejde. Lignende Forhold hersker i Grenaa.

Jensen, Randers udtalte sig anerkendende om den energiske Agitation, der var drevet fra Aalborg; her i Omegnen har vi ogsaa nogle døde Pletter, som maa tages under Behandling.

Madsen, Grenaa, vilde dog bemærke, at Forholdene i denne By ikke er saa graverende, som i Hobro. Vi ere 10 Svende i denne By og der er stærk Stemning for en Sammenslutning.

Det henstilledes derpaa til de forskellige Afdelinger at bestemme deres Agitationsdistrikt.

Paa Grund af den fremrykkede Tid udgik de øvrige Punkter af Dagsordenen, og under Leveraab for Malerforbundet og dets Hovedbestyrelse sluttede dette interessante og vellykkede Fagmøde, hvorefter Deltagerne samlede sig under Randers-, Aarhus- og Aalborg-Adelingernes Bannere for at deltage i Arbejderfesten paa Skovbakken.

—L.

I Forbindelse med det store lolland-falsterske Arbejderstævne, som afholdtes i Nykøbing p. F. Søndagen den 24. Juli, var der arrangeret Fagmøder for de forskellige Fag. Ved Malernes Møde, hvor foruden Nykøbing, tillige Maribo og Nakskov Afdelinger var repræsenterede, var Forbundets Formand kommen til Stede.

A. Petersen, Nykøbing, aabnede Mødet og bød Deltagerne Velkommen. Den efterfølgende Diskussion drejede sig i Hovedsagen om Agitationen for at skaffe Forbundet Tilslutning fra de Kolleger, der enkeltvis fandtes rundt om i Landsbyerne, og som dér arbejdede under rent vilkaarlige Forhold, dikterede af Mestrene.

Struve, Nakskov, ansaa det for temmelig haabløst at vente sig noget stort Resultat ved Agitation blandt disse Kolleger, af hvilke en stor Del vist fattedes alle Betingelser for at forstaa, hvad der vilde tjene til deres eget Vel.

Saa vel Forbundets Formand, som Petersen, Nykøbing, og Chr. Petersen, Maribo, hævdede med Styrke, at man burde sætte noget ind paa netop at faa disse Kolleger i Tale, som ved deres Passivitet udbyttedes til Skade, ikke alene for dem selv, men ogsaa for os, idet deres billige Arbejdskraft tillod Arbejdskøberne ude fra Landet at tage Arbejde inde i Byerne til langt lavere Priser end de her bosiddende Mestre.

Fra alle Sider var man enige om de Vanskeligheder, som var forbundne med Agitationen paa Landet og enige om, at Oprettelsen af et Arbejderblad for Lolland-Falster, som netop var under Overvejelse, ved sin Realisation vilde blive os et udmærket Hjælpemiddel, og som derfor fortjener Støtte.

Fra Fagmødet i Randers indløb en telegrafisk Hilsen, der modtoges med Bifald og besvaredes med Genhilsen.

Efter Fagmødets Afholdelse deltoges i Arbejdernes store Procession gennem Nykøbing Gader til Festpladsen, der laa et Stykke udenfor Byen.

Forsvundne.

Afdelingen i Aalborg vilde sætte Pris paa om d'Hrr. S. Christensen fra Vejle og Jens Lith maatte ihukomme og klare deres Mellemværende fra sidste Gennemrejse i Aalborg.

Medlemmerne 1686 Chr. Gørtz og 1685 Chr. Jensen vil kunne glæde sig selv og Afdelingen i Holbæk ved snarest at afvikle sit Forhold til samme.

Redigeret af Rudolf Poulsen
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

September. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1898.

„Skomager, bliv ved din Læst."

Der var en Tid, da det var god Latin, at Arbejderne ikke maatte bryde deres Hjærner med Politik og andre Vederstyggeligheder, men pænt holde deres Tanker ved den Gærning, de nu en Gang af Skæbnen var sat her i Verden for at røgte. Der kom saa en Tid — det var i Liberalismens Ungdomsalder, — da man nok tillod Arbejderne at tænke paa Politik; der blev endog holdt „oplysende" Foredrag for dem; men de maatte ikke selv praktisere Politik. „Gudbevares! lad de Folk om det, som forstaar sig paa det og som har lært den Slags Ting; men I gør klogt i at stemme paa saadanne Folk ved Valgene!" Ja, saaledes har det lydt, og saaledes lyder det for den Sags Skyld mange Steder den Dag i Dag. Men Arbejderne har emanciperet sig op til ikke alene at ville have Meninger om saadanne politiske Ting, som berører dem personligt, men ogsaa til at praktisere disse Meninger ud i det virkelige Liv.

Der var en Tid, da en Arbejder pænt skulde holde sig til det Fag, han af Skæbnen var bleven skudt ind i og ikke bryde sin Hjærne med, hvorledes dette eller hint andet Arbejde kunde udføres eller blev udført, og Gud naade den Stakkel, der fandt paa at røre et Stykke Værktøj fra et fremmed Fag: „Det kan være nok for den Omgang!" og Staklen maatte „bløde" for sin Næsvished. Der kom saa en Tid — det var Liberalismens Ungdomsalder — da man nok maatte vide Besked ogsaa med andre Fag og bedømme disses Arbejder, ja, det gik endog saa vidt, at man satte Stolthed deri f. Eks. roste Amerikanerne fordi de, som det hed, uden Fordom tog fat paa hvad som helst, bare de kunde udføre det, og det betalte sig.

Vi lever ikke mere i Liberalismens Ungdomsalder. Der gaar to politiske Strømninger over Landene. Den ene søger at feje Liberalismen til Side for at komme tilbage til den feudale Tilstand, hvor „Vi som alene vide" ugenert og ukontrollert kan sidde om de ægyptiske Kødgryder; den vil bort fra Liberalismen, ikke fordi denne i og for sig er den forhadt, men fordi Liberalismen giver Arbejderne en Udviklingsmulighed for Selvbestemmelsesret. Den anden Strømning vil netop benytte denne Udviklingsmulighed, den vil føre Liberalismen fremad i den kulturielle Udvikling, vel vidende at den gennemførte politiske Liberalisme maa føre til økonomisk Frihed ogsaa for Arbejdermasserne. Derfor fylker Arbejderne sig ogsaa stedse tættere om denne Strømning.

Vi lever ikke mere i Liberalismens Ungdomsalder. Ogsaa paa det økonomiske Omraade, gaar der to Strømninger gennem Landene, og det er naturligt fordi den politiske og den økonomiske Tilstand ere nøje forbundne, ja i sidste Instans er det de økonomiske Forhold, der skaber, former og præger de politiske. Den ene økonomiske Strømning søger i mange Henseender at naa tilbage til de indsnevrede Lavsforhold, blandt andet ved bestemte Grænser for hvad denne maa gøre og hvad denne ikke maa udføre o. s. v.; selv om Vedkommende i en vis Henseende er et rent Vidunder, saa maa han holde sig paa Maatten, saafremt han ikke har faaet det autoriserede Lavsstempel sat paa sig. Den anden Strømning stræber hen til at gøre det samfundsnødvendige Arbejde saa let som muligt for Menneskeden. Den tager med Glæde mod enhver nyttig Arbejdsydelse, uden smaaligt Hensyn til om denne bliver præsteret af „Per" eller „Poul." Det ligger i Arbejdernes velforstaaede Interesse at slutte sig til den sidste Strømning, da det er Arbejdernes Slid, der bør lettes, og dette netop lettes ved saadant Arbejde, som kan forekomme ud over det rent vanemæssige, især naar det falder sammen med Vedkommendes individuelle Lyst og Interesse.

De to Strømninger brydes stærkt i Nutiden, og vistnok har den reaktionære Overtaget i Øjeblikket, men derfor gavner det paa ingen Maade Arbejderne yderligere at styrke denne Strømning.

Tværtimod, ved at styrke den hæmmer man selvfølgelig Udviklingen hen imod den større økonomiske Frihed; men at forhindre Tilgang til Fagene er en Styrkelse af den reaktionære Strømning. Det er det selv om Tilgangen kun er betinget, og selv om den sker paa en anden Maade end den traditionelle lavsmæssige.

Derfor er det en Fejl, naar der undertiden i vort Fag er gjort stort Staahej fordi et Menneske har søgt at komme til Faget uden at have staaet sine reglementerede 4 a 5 i Aar i Lære hos en Mester. Dels er saadanne eksceptionelle Tilfælde saa sjældne, at de i Virkeligheden aldeles ikke i nogen mærkbar Grad kan indvirke paa Arbejdsmængden, og dels sker en saadan Tilgang vel oftest med anderledes individuel Lyst end det mange Gange er Tilfælde, hvor den lunefulde Skæbne kaster et ungt Menneske ind i Faget, maaske endda helt imod hans Vilje.

Paa samme Maade er det en Fejl at gøre store Numre ud af saadanne Tilfælde, hvor et Fags Arbejdere for deres Mester kan komme til at udføre Smaating af hvad der lavsmæssigt set tilhører et andet Fag, f. Eks., hvis en Smed skulde mønniere et Stykke Gravgelænder, en Snedker grunde en Vinduskarm, en Murer mosfarve et Køkkenloft, en Maler spække en Kakkelovnsplads ud, slaa en Tætningsliste fast paa et Vindu eller sætte et Par Stiksøm i et vippende Gulvbrædt. Ogsaa den Slags Tilfælde, selv om de gaar betydelig ud over hvad her er nævnt, vil aldrig kunne influere paa det formentlig forurettede Fags Arbejdsmængde.

Men kunde saadanne Bagateller give Anledning til Rivninger mellem de forskellige Fags Arbejdere, da var jo Spillet gaaende for den lavsreaktionære Retning, og det baade i politisk og økonomisk Henseende; thi naar Arbejdernes Kræfter, saaledes som det skete i Lavstiden, lammes ved idelig indbyrdes Kævl og Splid om Ubetydeligheder og Latterligheder, da hæmmes og glemmes den fornødne Virken for Opnaaelse af det store Maal: „Arbejdernes økonomiske Frigørelse". Man kan ogsaa være vis paa at de lavsreaktionære Mestre griner lumsk hver Gang de ser en Fagforening gøre Hurlumhej, fordi en „Fremmed" har traadt Fagets indbildte Rettigheder for nær; men de bryder sig sandelig ikke selv om at tage Affære, dertil anser de Spørgsmaalet for at være af alt for underordnet Betydning, og det er det ogsaa. Kun hvis den omtalte Indtrængen i et fremmed Fag kan bevirke en Reduktion af dettes Arbejdspriser, er en afværgende Indgriben fra vedkommende Fags Arbejdere paa sin Plads. I alle andre Tilfælde bør det overlades Mestrene selv og deres Organisationer at tage Affære. De har jo Næringslovgivningen at henholde sig til, og mener de ikke at denne er overtraadt eller viser det sig ved Prøvelse for Domstolene at en Mester maa lade sine Folk udføre de omstridte Arbejder, hvorfor i Alverden skulde saa ikke ogsaa Svendene være berettigede til at udføre det. Forbydes det derimod Mestrene under Bødestraf at paatage sig saadanne Arbejder, saa falder Sagen jo bort af sig selv, og der bliver ingen Anledning til indbyrdes Divergenser mellem de forskellige Fag.

Ydermere kan man være forvisset om, at i de allerfleste Tilfælde vil det være en daarlig Tjeneste at gøre den Svend af det „forurettede Fag", som skal sendes hen for at foretage de Smaating, der kan være Tale om, medens det som oftest i høj Grad vil sinke Arbejdet for den Mand, der maa vente paa Vedkommende.

Er der end dybe Sandheder nedlagt i mange af vore gamle Ordsprog, vel ogsaa i det, der er benyttet som Overskrift til nærværende Opsats, saa kan man dog lige saalidt som i overført politisk Betydning forlange, at Arbejderne i faglig Henseende under alle Omstændigheder skal sige til sig selv: „Skomager, bliv ved din Læst!"

L. Gunner.

* * *

Gaaende ud fra, at de af Gunner i ovenstaaende Artikel fremsatte Betragtninger ikke deles af Alle, og da det omhandlede Emne i de senere Aar har henledet Opmærksomheden paa sig og for nærværende er særlig aktuelt, forventer vi, at en Diskussion om samme vil fremkomme i Fagbladet og blive af megen Interesse.

Red.

Med Kniberi.

I vor Prisliste hedder det, at Uenigheder om Fortolkninger af Prislisten „skulle afgøres af Voldgiftsretten i Malerfaget", og da Prislisten er vedtaget af saavel Malerlauget som Malernes Fagforening, betyder dette, at begge Parter skal overholde den, og hvor et enkelt Medlem eventuelt maatte have ondt ved at følge med paa denne Betragtning, ja, der maa Organisationen naturligvis hjælpe lidt paa Vedkommendes Fatteevne. Det er i alt Fald vor Opfattelse, og som det efterfølgende vil vise, har vi allerede haft Lejlighed til at gøre den gældende.

Sagen er i Korthed følgende: Et Medlem besværede sig over, at en Mester havde erklæret kun at vilde betale ham et Tilgodehavende fuldt ud mod at faa udleveret en af Svenden udført Ponce, som af denne var benyttet ved noget Skriftarbejde for Mesteren. Svenden formente ikke at have denne Forpligtelse, da Ponce ikke var forlangt udført, og Prislisten intet indeholder om, at Mesteren skal kunne gøre Betaling af Skriftarbejde afhængig af, om Svenden efter dettes Udførelse afleverer en Ponce. I denne Betragtning støttedes Svenden af Fagforeningens Formand, som udtalte sin Forvisning om, at hvor Ponce ikke forud for Skriftarbejde forlangtes af Mesteren, der vilde denne ikke bagefter kunne have noget Krav i saa Henseende, hvorfor det maatte tilraades i Henhold til Prislistens Bestemmelser, at søge Voldgiftsrettens Bistand til Afgørelse af Tvistspørgsmaalet.

Svenden anmeldte Sagen til Voldgiftsretten og fik fra denne Meddelelse om, at Mesteren ikke ønskede Sagen afgjort ad den Vej, men at det tilgodehavende Beløb stadigt var disponibelt og blot laa og ventede paa, at Svenden skulde aflevere Poncen.

Da dette Mesterens Standpunkt aabenbart var i Strid med Prislistens Bestemmelser, og Svenden ønskede sin Organisations Assistance for at værge sig mod Mesterens Vilkaarlighed, henvendte Fagforeningen sig med følgende Skrivelse til Malerlauget:

$^{22}/_{6}$ 98.

Til Bestyrelsen for Malerlauget!

Ved en Regningsopgørelse hos Malermester Lauritz Hansen er der mellem denne og den paagældende Svend opstaaet Tvistspørgsmaal, hvis Afgørelse Svenden i nøje Overensstemmelse med Punkt VIII. i Prislistens „Alm. Bestemmelser" indankede for Voldgiftsretten, fra hvilken han nu har Meddelelse om, at Hr. Lauritz Hansen ikke ønsker Sagen behandlet der, men at Svendens Tilgodehavende vil være at erholde mod at lade Tvistspørgsmaalet falde.

Foranlediget heraf, og da vi betragte Hr. Lauritz Hansens Standpunkt som et klart Brud paa Prislisten, tillade vi os, inden andet foretages, at anmode den ærede Bestyrelse om at paalægge Hr. Lauritz Hansen, som Medlem af Malerlauget, at respektere den nys trufne Overenskomst, hvorved der tilsigtes at kunne værge sig mod vilkaarlige Afgørelser.

Med særdeles Agtelse
P. B. V.
Rudolf Poulsen.

Forekom det os ret besynderligt, at Hr. Lauritz Hansen, som selv har været med til at udarbejde Prislisten, ikke ønskede Voldgiftsrettens Afgørelse, men foretrak sin egen, saa maa vi tilstaa, at vi fandt Laugets Standpunkt i efterfølgende Svarskrivelse til os endnu mere vidunderligt:

$^{25}/_{6}$ 98.

Til Bestyrelsen for Malernes Fagforening

I Anledning af den ærede Bestyrelses Skrivelse af 22. ds., hvori Hr. Malermester Lauritz Hansens Standpunkt til et Betalingsspørgsmaal betegnes som „et klart Brud paa Prislisten", og Laugets Bestyrelse anmodes om at tilholde Hr. Hansen at respektere den nys trufne Overenskomst, undlader jeg ikke herved at meddele, at der ved den foretagne Undersøgelse af Sagen er fremkommen Oplysning om, at den paagældende Svend ikke har respekteret Ejendomsretten, og at den fra ham fremkomne Klage saaledes hviler paa en ensidig Fremstilling af Forholdene, uden at Modpartens Erklæring har været oplyst.

En Afskrift af den til Voldgifsretten af Hr. Hansen herom indsendte Skrivelse, som af Retten idag er mig tilstillet, følger hoslagt til fornøden Vejledning.

Med særdeles Agtelse
P. B. V.
C. F. Stegemann.

Afskriften, som skulde indeholde den „fornødne Vejledning" havde følgende Ordlyd:

$^{9}/_{6}$ 98.

Voldgiftsrettens ærede Skrivelse af 8. Juni modtaget, og som Svar paa samme undlader jeg ikke herved at meddele, at jeg ikke agter at gøre den ærede Ret Ulejlighed med en Sag, som drejer sig om Kr. 1,80, som jeg forøvrigt ikke har nægtet at betale, men kun forlangt, at Svenden leverer mig den Ponce tilbage, som han aldeles uberettiget har taget med sig. Der er betydet Guldberg, at Pengene ligger disponible, saasnart han afleverer Poncen, hvilket han har lovet.

Med særdeles Agtelse
Lauritz Hansen.

Forgæves brød vi vor Hjærne med, ved Hjælp af den „fornødne Vejledning" at finde en antagelig Grund til ikke at lade Voldgiftsretten afgøre Tvisten, men derimod lade Hr. Lauritz Hansen afgøre den. Svenden fastholdt vedblivende, at der ikke var bestilt en Ponce af ham, lige saalidt som han havde lovet at give Mesteren den Ponce, der i dette Tilfælde kun var tegnet til hans eget Brug.

At det omtvistede Beløbs Størrelse skulde influere paa Spørgsmaalet om en Sag bør afgøres af Voldgiftsretten eller ej, vilde jo være meningsløst. En ærekær Mand vurderer ikke sin Ret efter det Antal Kroner eller Øre, der staa paa Spil, og vi er ikke saa ømfindtlige overfor Voldgiftsretten at vi nærer mindste Betænkelighed ved at gøre den „Ulejlighed"; thi den er etableret netop med det ene Formaal for Øje, at man skal kunne henvende sig til den, naar man ikke ønsker at se sin formentlige Ret traadt under Fødder.

Hvad den Undersøgelse er bygget paa, som Lauget i sin Skrivelse anfører, aner vi ikke og lægger heller ikke synderlig Vægt paa, da vi, lige saa lidt som vi noget Øjeblik vil indlade os paa at lade egne Undersøgelser svække vore Medlemmers Pligt til loyalt at bøje sig for Voldgiftsretten, ikke heller kan finde os i, at den enkelte Mand forsøger at knibe ud fra Prislistens Bestemmelser og give sig selv Ret, om ogsaa dette Skridt, som i nærværende Tilfælde, søges støttet fra Laugets Side med en Erklæring om, at der er foretaget Undersøgelse med det Resultat, at Svenden ikke har respekteret Ejendomsretten. Det er dog ellers en vis Vej, at ingen maa tage sig selv til Rette, og selv om det ved Hjælp af nok saa mange Vidner kan konstateres, at en Svend ikke havde respekteret — lad os sige Ejendomsretten, saa berettiger dette jo ikke Mesteren til af den Grund at slaa en Streg over et eventuelt Tilgodehavende. Men her har jo ikke en Gang noget saadant været Tilfældet, idet intet Vidne har kunnet oplyse noget i saa Henseende, og Laugets Skrivelse og Standpunkt er derfor ret mærkelig.

Naar vi i vor Skrivelse havde anført, at L. H. ikke respekterede den nys trufne Overenskomst, saa var dette i al Fald ingen løs Paastand, saa vist som Rigtigheden af den tilfulde godtgøres ved Hr. Hansens Skrivelse til Voldgiftsretten. Vel vidende, at al Begyndelse er svær, undlod vi at benytte de Konsekvenser, som ligge lige for Haanden, naar man vil afskære os Voldgiftsrettens Bistand, og foretrak at rette en fornyet Henvendelse til Lauget i følgende Skrivelse:

6. Juli 98.

Til Bestyrelsen for Malerlauget.

Med Tilbagesendelsen af hoslagte „Afskrift", der velvilligst har været os tilstillet som „fornøden Vejledning" i Forbindelse med den ærede Bestyrelses Svarskrivelse af 25. f. M., undlader jeg ikke at anføre, at da den paagældende Svend benægter at have afgivet noget Løfte i den antydede Retning, og da „Vejledningen" herudover kun afgiver Bekræftelse paa, at Svenden kun vil erholde sit Tilgodehavende mod at underordne sig Mesterens Paastand, ser vi vedblivende ikke rettere end at det vilde være heldigt om dette Tvistspørgsmaal fandt sin Afgørelse ad den Vej, der i Henhold til Mestrenes eget Forslag i Prislisten siges at „skulle afgøres af Voldgiftsretten".

Saalænge denne Factor, den eneste vi kunne anerkende til Afgørelse af hvilken Part der har Ret, ikke afæskes Kendelse, lader vi det staa for den ærede Bestyrelses Regning om der er Føje til at paastaa, at „Svenden ikke har respekteret Ejendomsretten".

Til yderligere Motivering af Svendens Standpunkt i denne Sag, ser jeg mig i Stand til at oplyse om, at denne paa det bestemteste benægter at have udført nogen Ponce efter Bestilling af Mesteren, medens Prislisten ikke indeholder noget om, at der som Betingelse for at faa Skriftarbejde betalt med de anførte Priser udkræves, at der skal leveres Mesteren en Ponce.

Under alle Omstændigheder maa vi anse det for værende af stor Betydning, at Prislisten ogsaa paa dette Punkt

loyalt bliver overholdt fra begge Sider, og tillader os derfor atter at henstille til den ærede Bestyrelses Overvejelse, om der er skellig Grund til at der i denne Sag gøres Undtagelser.

Med særdeles Agtelse
P. B. V.
Rudolf Poulsen.

Herpaa modtoges følgende Svar:

$^{13}/_{7}$ 98.

Til Bestyrelsen for Malernes Fagforening.

I Gensvar paa den ærede Bestyrelses Skrivelse af 6. ds. angaaende Spørgsmaalet om Betaling af en Svends Regningskrav hos Hr. Malermester Lauritz Hansen, skal jeg herved paa Bestyrelsens Vegne tillade mig at meddele, at denne i sin Forstaaelse af Sagen ikke kan fravige den i Skrivelsen af 25. f. M. udtalte Opfatlelse, men desuagtet ikke for sit Vedkommende har noget imod at Sagen indankes for Voldgiftsretten, da Fagforeningen sætter Pris paa at faa æsket dens Kendelse.

Denne Beslutning, hvorom Lauritz Hansen er bleven underrettet og som af ham nu ogsaa er tiltraadt, vil samtidig hermed blive meddelt Voldgiftsretten for Malerfaget.

Med særdeles Agtelse
P. B. V.
C. F. Stegemann.

Ikke sandt, en ret besværlig Vej for at drive det til at et Laugsmedlem bøjer sig for en Bestemmelse, som den Paagældende selv har foreslaaet —, og hvor velvilligt af Laugets Bestyrelse, at „den for sit Vedkommende ikke har noget imod" at det paagældende Medlem retter sig efter Bestemmelsen, „da Fagforeningen sætter Pris derpaa". Vi nærer imidlertid det Haab, at det herefter vil gaa noget lettere med at faa Mestrene til at underkaste sig Voldgiftsretten, hvad der vil blive Tilfældet om Lauget vilde benytte sig af en lignende Fremgangsmaade som Fagforeningen ved kort og godt at forlange af sine Medlemmer, at de uden nogen som helst Indvendinger bøjer sig for de Bestemmelser, som i alles velforstaaede Interesse er vedtaget for at overholdes.

Vi handler nemlig ud fra denne Betragtning og har nylig haft Lejlighed til at afgive Bevis herpaa, idet vi paa en Henvendelse fra Voldgiftsretten i Anledning af et Par Medlemmers Uefterrettelighed ikke svarede, „at vi ikke havde noget imod" at disse indhentede det forsømte, naar Voldgiftsretten satte Pris herpaa; men at vi derimod betydede de Paagældende, at de uopholdelig vilde have at efterkomme vort Paalæg herom, og vi kan tilføje, at vort Paabud øjeblikkelig blev taget til Følge.

„De samvirkende Fagforbund."

Organisation i videst mulige Udstrækning er den Klippe, paa hvilken vi Arbejdere trøstigt kan bygge vore Forhaabninger om forbedrede Levevilkaar. Vi har set hvad den enkelte Forening har kunnet udrette, set, at det var mindre end hvad samtlige et Fags Foreninger, samlede i et Forbund, formaaede. Vi har ligeledes set, at samtlige Foreninger i den enkelte By som Fællesorganisation var et betydeligt Fremskridt, ganske anderledes i Stand til at støtte hinanden ved deres Samvirken end uden denne, og det er derfor saare indlysende, at hvis samtlige faglige Foreninger indenfor Landets Grænser slutter sig sammen, saaledes som Tanken ved Oprettelsen af „De samvirkende Fagforbund i Danmark" har været, saa er der hermed opnaaet en Organisationsform, som nok skal vise sig sin Opgave voksen i Fremtiden.

Malerforbundet har endnu ikke indmeldt sig i denne Organisation, men paa vort sidste Hovedbestyrelsesmøde vedtoges det at lade foretage en Afstemning i samtlige Afdelinger i saa Henseende, og det kan vel forudsættes, at Afstemningens Resultat vil blive Enstemmighed for, at Malerforbundet snarest indmelder sig. Afdelingerne ere anmodede om at lade Afstemningen foretage saa betids, at Resultatet kan foreligge 1. November.

Fra Afdelingerne.

København. Malernes Fagforening afholder sin ordinære, halvaarlige Generalforsamling Onsdag den 12. Oktober i Rømersgades Festsal. Forslag, som ønskes behandlede paa denne, maa indleveres til Bestyrelsen i Henhold til Lovene.

Gentofte-Lyngby. Under Formanden, Georg Matzens Sygdom har Edvard Raaskou i Skovshoved overtaget Afdelingens Ledelse.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Tirsdag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", L. Nielsen, Nansensgade 17 D, 1. S.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Edvard Raaskou, Skovshoved.
Hillerød.	P. Petersen, Mørkegade 172.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Ringsted.	K. Husted, Køgevejen 25.
Næstved.	Viggo Haurum, Nygade 32.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	E Lynge, Østergade 1.
Odense.	A. Andersen, Nørrebro 24.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Østergade 54.
Varde.	Poul Pedersen, Lundgade.
Herning.	Carl v. Aackersberg.
Thisted.	Marius Nielsen, Mellemgade 49.
Nykøbing M.	M. Larsen, Østergade 6.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	P. A. Dyring, St. Mathiasgade 62.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	N. Mathiassen, Nørretorv 5.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	S. Christensen, Rosengade 6.
Aarhus.	Chr. Christensen, Hejbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Markedspladsen.
Horsens	Chr. Jørgensen. Allegade 37.
Vejle.	A. Birnbaum, Jærnbanegade 18.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

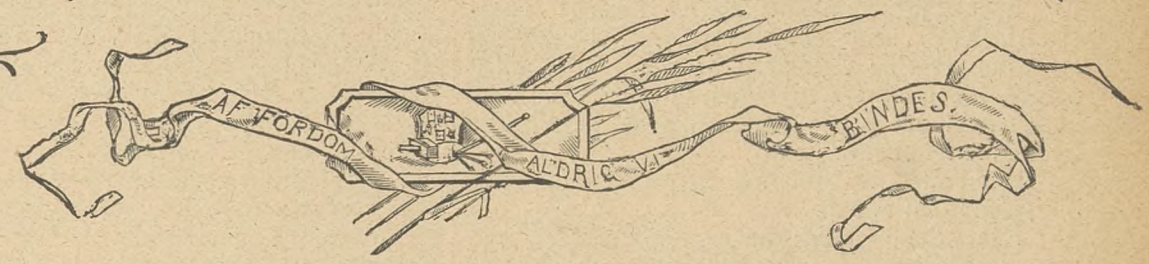

Oktober. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898.

„Skomager, bliv ved din Læst"!

Hvad er Fuskeri?

Foranlediget ved Gunners Artikel i forrige Nr. af Fagbladet, tillader jeg mig herved at give mit Besyv med i Laget. Efter at have trængt sig igennem de forskellige Omsvøb, kommer man til det, der er Sagens Kærne i nævnte Artikel: „Bør man paatage sig at udføre Arbejder, der med afgjort Bestemthed kan siges ikke at tilhøre vort Fag." Herpaa mener jeg med velberaad Hu, at Svaret maa blive absolut Nej, og det af flere Grunde. Som den første skal jeg nævne den, at vi selv søger saa vidt muligt at værne os imod, at andre Fag griber ind i vort Arbejde, t. Eks. naar Tømrere vil fernisere Gulve eller Arbejdsfolk male Skibe; det vilde, alene af den Grund være ulogisk af os at gøre netop det samme, som vi vil forhindre andre i. Som en anden og ikke uvæsentlig Grund vil jeg anføre, at man som oftest ikke er i Stand til at faa det samme Vederlag for saadant Arbejde, som vedkommende Fags Arbejdere; man behøver blot at pege paa en Ting som „Udspækning af en Kakkelovnsplads" og lign., som vel er et af de Arbejder, der kan tvistes om, hvorvidt det er et Indgreb i Murerfaget, vel at mærke, naar man til dette Arbejde ikke behøver andet Værktøj end en Vandpensel og en Spartel. En anden Sag bliver det naturligvis, naar man skal betjene sig af Oprørerske, Murske, Retskede og Filtbrædt. Hvis en Murer skal udføre saadanne Udspækninger i en Lejlighed, saa ser man straks en Svend og en Arbejdsmand finde Beskæftigelse ved dette Arbejde en hel eller halv Dag, men naar en Malersvend vurderer det samme Arbejde til 1 Kr. eller 50 Øre, bliver han ofte i al Venskabelighed forespurgt, om han er gal; den Slags Arbejde kan Mesteren ikke faa betalt. Ved lidt Omtanke maa man hurtig erkende, at alle Parter vilde være bedst tjente med, at de rette Folk bleve satte til at udføre dette. Mureren og Arbejdsmanden vilde faa deres Dagløn, Malersvenden vilde tjene sin halve eller hele Krone ved at spartle Murreparationer, et Arbejde han mister ved at benytte Gibs, og Mesteren vil meget let være i Stand til hos Kunden at erholde en passende Betaling for nævnte Spartlearbejde; endelig var der ingen rimelig Grund for nogen af Parterne til at se skævt til hinanden.

Lad derfor Mureren „spække ud," Tømreren sætte Stiksøm i de vippende Gulvbrædder, og Snedkeren slaa Tætnings- og Panelli ter paa: bagefter kommer vi med „den sidste Olie."

Ved samme Lejlighed kunde jeg ønske at at berøre en Sag, der saa ofte er anket over fra Mestrenes Side, nemlig naar en Svend paatog sig noget Arbejde for egen Regning; dette betegnedes straks som Fuskeri, og som saadant for utilladeligt. Denne Anskuelse har som bekendt antaget fast Form, ved det af Lauget og Fagforeningen indgaaede Forlig ved Strejkens Afslutning. Uden i mindste Maade at have til Hensigt at forsøge et Forsvar for den Art af Forslugenhed, der giver eller har givet sig Udslag i, at nogle Individer ikke har kunnet nøjes med det Arbejde, de udførte om Dagen for deres Mester, men ogsaa tog Natten til Hjælp for at arbejde for deres Husvært (og dog! ret beset, har man Ret til at bebrejde dem dette Forhold, maa man ikke netop i Følge den kapitalistiske Motto, rose og fremhæve dem, som særlig flittige, stræbsomme og hæderlige Medborgere, en skærende Modsætning til den, der kun ønsker at arbejde i 8 Timer eller mindre pr. Dag), kan jeg anføre Eksempler paa hvordan Folk uden at være i Besiddelse af nævnte abnorme Tilbøjeligheder, kan komme paa Kant med nævnte Forligspunkt. Paa Grund af d'Hrr. Mestres Utilbøjelighed til at gaa med til en Indskrænkning af Arbejdstiden, saa Arbejdsmængden kom til at staa i passende Forhold til det Antal Arbejdere, der findes i Faget, nødsages mange til i de arbejdsløse Perioder at søge at opnaa noget Arbejde for egen Regning. Er de nu heldige i deres Bestræbelser, og de tillige ere saa forudseende at regne med det Faktum, at Arbejdet hos Mesteren hører til det usikre, men Arbejdsløsheden til det sikre, saa indtræder overmaade let det Tilfælde, at de, for at beholde det engang erhvervede private Arbejde, nødsages til paa en Tid, hvor de har Beskæftigelse hos en Mester, samtidig at udføre noget privat; de kommer derved i den pinlige Stilling at maatte finde sig i Betegnelsen Fuskeri.

og hvem ved, hvad mere der kan følge. I dette Tilfælde, og paa disses Vegne, vil jeg rette et Spørgsmaal:

Er det Fuskeri at søge sit Livsophold ved det Fag, man har anvendt sin Tid paa at uddanne sig i, naar man gør dette uden en Mester som Mellemmand, og selv om man derved skulde blive nødt til at udføre en mindre Del paa en Tid, man har Arbejde for en Mester?

Eller synes man ikke, det er Fuskeri i højeste Potents, naar en Malermester paatager sig og forlanger sine Arbejdere (Malersvende) til at udføre et Arbejde, som ligger udenfor hans Fag, hvad enten det er at „sætte Stiksøm" eller lægge Beton i en Forstue?

Hvad der er Ret for den ene maa være billigt for den anden.

Naar disse Spørgsmaal ere besvarede, kan man jo drøfte de „lavsreaktionære Tendenser" hos Arbejderne, samt disses „økonomiske Frigørelse" ved Stiksøm eller lignende Midler.

H. P. Larsen.

Organisationens Betydning.

Hvilke reelle Fordele opnaar man ved at være Medlem af sin Fagorganisation?

Dette er ganske vist et Spørgsmaal, som høres sjældnere Dag for Dag; dog findes der endnu Mennesker, for hvem det ikke staar fuldstændig klart, hvilke pekuniære Goder man sikrer sig gennem en fast og inderlig Sammenslutning til Værn og Varetagelsen af gensidige personlige og faglige Interesser. Saaledes indrettede Mennesker har kun Blikket aabent for det Faktum, at man, for at være Medlem af en Organisation, maa yde et Bidrag af saa og saa mange Kroner aarlig til Dækning af dennes Udgifter, og Dannelse af en Kassebeholdning for eventuelle Konflikters Skyld; de betragter det som god personlig Økonomi at ræsonnere saaledes: disse Penge kan spares og benyttes i andet Øjemed. Ethvert normalt begavet Menneske vil dog hurtig være klar over, at ingen Penge giver saa gode Renter som dem, man yder for at opretholde og styrke sin Fagorganisation.

Hvor overflødigt det end for Øjeblikket kunde synes at behandle et Emne som dette, finder jeg dog Anledning til, netop paa nærværende Tidspunkt, at drage nogle Paraleller, for derved at bidrage mit til, at sprede denne hos disse Mennesker herskende Tvivl, om det netop for hvert enkelt Individ absolut fordelagtige og nødvendige i, at staa Skulder ved Skulder med sine Fag- og Standsfæller. Overfor saaledes uforstaaende Folk nytter det kun lidt at fremdrage det ideelle eller paapege den Tryghedsfølelse, der bemægtiger sig en Arbejder, der af Overbevisning har indtaget sin Plads i det kæmpende Proletariats Rækker, og som Følge deraf føler sig som et Led i en Magt og ikke længere som en Bold for Kapitalens Luner og Forgodtbefindende; dette er altsammen noget der umuligt kan omsættes i Valuta. Nej, der skal mere haandgribelige Argumenter til overfor dem; man skal kunne opgive i Kroner og Ører, hvor stort et Udbytte der erhverves som Ækvivalent for det erlagte Kontingent.

Af denne Aarsag har jeg netop nu, — da vi i nogle Maaneder har arbejdet efter den i Foraaret her i København erhvervede nye Prisliste, og derfor tildels er i Stand til at overse, hvilke Fordele denne har bragt os —, at fremkomme med det af mig udfundne Facit, haabende at ogsaa andre har foretaget noget i denne Retning, saa at det vil vise sig ikke at være et ensidigt Forsøg paa at fremstille Sagen flatterende, men et Bidrag til et statistisk Materalie af overordentlig Betydning for Fagets Udøvere.

Ved at føre et nøjagtigt Regnskab over det af mig udførte Arbejde i det forløbne Tidsrum, og regnet efter henholdsvis den nye og den gamle Prisliste, er Resultatet blevet, at det gennemsnitlige Mer-Udbytte andrager godt 15 pCt. Hvis man nu ved et Tankeeksperiment ansætter den hidtidige gennemsnitlige Aarsfortjeneste indenfor vort Fag til 1000 Kr., og regner med et Antal af mellem 13-1400 Arbejdere, bliver der et aarligt Merudbytte af 150 Kr. pr. Medlem eller ca. 200,000 Kr. for samtlige Arbejdere i Faget, et Beløb, som man paa Grund af sin Organisations Styrke og netop udelukkende som Følge deraf, har set sig i Stand til at fravriste Kapitalen. Jeg skulde dog mene, at et saadant Resultat maatte være tilstrækkeligt til at overbevise dem, som endnu stiller sig tvivlende overfor Spørgsmaalet. Hvor er din Plads, og hvilke Fordele opnaar Du ved at indtage denne Plads? Det pekuniære Udbytte er $12^1/_2$ Gange det Beløb, som det koster at være Medlem af Organisationen. Det ideelle, det moralske, den udviklede Solidaritetsfølelse, Bevidstheden om at have opfyldt sin Pligt mod sig selv, sin Familie og sine Kammerater, Følelsen af at have deltaget personligt i de Ofre, der ere nødvendige for at opnaa forbedrede Løn- og Levevilkaar, og ikke i stille Timer behøve at rette Bebrejdelser mod sig selv for at leve som Parasitter af Fordele, erhvervede ved andres personlige Ofre, alt dette er ubetalelige og medvirkende Faktorer til at hæve Arbejdernes Niveau som Menneske. Intet andet Foretagende giver sine Deltagere et tilsvarende Udbytte, hverken ideelt eller materielt.

Skulde dette endda være utilstrækkeligt til at rive Bindet fra Øjnene paa de nævnte Folk, kan jeg endvidere erindre om de Tilstande, der var de gængse, da jeg begyndte min Virksomhed som Svend i 1883. Der havde paa det daværende Tidspunkt alt i flere Aar eksisteret en Prisliste for Malerarbejde, i hvert Fald paa Papiret, thi i Realiteten var det nemlig en temmelig hasarderet Paastand, at en saadan fandtes, idet Arbejdskøberne nemlig vare klogere end Arbejderne, da det store Flertal af disse vare saa lidet økonomisk udviklede, at de ansaa det for god Politik at spare sit Kontingent til Fagforeningen, af hvilken Aarsag denne kun talte ca. $^1/_{12}$ af Fagets Arbejdere som sine Medlemmer. Arbejdskøberne tog deraf Anledning til at være ene bestemmende om de Vilkaar, der bødes Arbejderne at virke under; det var derfor kommen saavidt, at den Mester, der nøjedes med at fradrage 10 a 15 pCt. af de i den Prisliste, der skulde være gældende, fastsatte Priser, ansaas af sine Arbejdere for at være udrustet med en i særlig Grad udviklet Humanitetsfølelse, hvad tildels kunde undskyldes dem, da man samtidig havde Eksempler paa endnu større Graadighed hos andre, f. Eks. saadan noget som temmelig nær op til de 40 pCt. under Prislistens Priser. Atter andre Mestre syntes dog det var mere fair

selv at lave en Løntarif, de undgik derved, det overfor tænkende Væsener til Tider antagelig ret generende Standpunkt at fradrage et kontraktmæssigt tilkommende Arbejdsudbytte af deres Arbejderes forud ikke overvældende høje Løn. Sammenlignet med de nu eksisterende Forhold maa de anførte Tilstande, saavel i det ene som det andet Tilfælde, betegnes som særdeles hyggelige.

Som forannævnt stod Fagforeningen magtesløs overfor disse Forhold paa Grund af manglende Forstaaelse og Tilslutning. Man maatte indskrænke sig til at sætte alle sine Kræfter ind paa at samle saa mange som mulig af sine Kolleger under Foreningens Fane, sikkert et brydsomt Arbejde, et Arbejde, som for saavidt lykkedes, at man i April 1884 følte sig stærke nok til at vove et Forsøg paa at forlange Arbejdskøbernes fornyede Underskrift paa den Prisliste, der for flere Aar siden var udarbejdet og følgelig burde have været overholdt. Efter at dette Skridt var lykkedes var man himmelglade og følte det som en Triumf, efter hvilken man havde baade Ret og Pligt til at hvile paa sine Lavrbær. Sløjheden og Ligegyldigheden indfandt sig igen i omtrentlig samme Omfang som forud; man overlod det atter til et Mindretal af sine Kolleger at bære Byrderne ved Opretholdelsen af den paany erhvervede Prisliste, og Følgen blev, at man, da der i 1887 paany gjordes et Forsøg paa at hæve Lønnen gennem en Revision af Prislisten, maatte tage imod en ny, der i det væsentlige kun adskilte sig fra den gamle ved en Omlægning af Priserne, saa at der kun rent tilsyneladende var opnaaet en Forhøjelse, i Realiteten derimod snarere en Reduktion; men som en Taler paa den Generalforsamling, der skulde godkende eller forkaste Prislisten, anførte, var det foreliggende Forslag et Barn af sin Tid, og Malerne som Helhed fortjente intet bedre, forinden det i tilstrækkelig Grad var gaaet op for dem, at man ikke er i Stand til at høste, naar man ikke gider være over at saa, hvad der for os var ensbetydende med alle som en at slutte os til vor Fagforening, for derigennem at skaffe os den fornødne Respekt hos Mestrene, uden hvilken man ikke kunde haabe at naa bedre Resultater end det forhaandenværende.

Tiltrods for, at det man havde opnaaet maatte erkendes at være mere end tarveligt, var der dog ogsaa denne Gang en Del, der ansaa den udfoldede Kraftanstrængelse for at være saa stor, at det atter kunde tillades den medfødte Ligegladhed at komme for Dagen. Som Følge deraf indtraadte der ligesom i 1884 en Reaktion, som man først i de sidst forløbne 4 à 5 Aar kan sige at havefaaet Bugt med, forhaabenlig for stedse, og paa Grund af, at det sidste Tiaar mægtigt har bidraget til at udvikle Arbejdernes og specielt Malernes Klassebevidsthed og Følelse af Værd som Mennesker og Samfundsmedlemmer, tør man nok, uden at være altfor sangvinsk, haabe, at Reaktionen ikke for tredje Gang vil komme til Højbords indenfor Malernes Fagforening. Idet vi giver hinanden Haandslag paa, at dette Haab ikke maa skuffes, lover enhver af os af yderste Evne at bidrage til at holde Interessen varm og yderligere styrke vor Organisation, saavel indadtil som udadtil, saa vi, naar de paabegyndte 5 Aar er tilbagelagte, staar rustede til at gøre Krav paa, hvad vi denne Gang maatte renoncere paa, og saaledes vil vi fortsætte til Maalet er naaet: Det fulde Udbytte til dem, der arbejder!

Den Tid, da en Prisliste i Malerfaget kunde opnaa en Alder af 25 Aar, er „en Saga blot".

CIV.

Hvis er Poncen?

Som udførligt berettet i forrige Nr. af Fagbladet mødte det en Del Vanskelighed at faa ovennævnte Tvistspørgsmaal indanket for Voldgiftsretten, Vanskeligheder, som først overvandtes efter at Lauget med, om man saa vil, forholdsvis Velvillie havde erklæret „ikke at have noget imod," at dette Spørgsmaal fandt sin Afgørelse i Henhold til den Bestemmelse i Prislisten, som udtrykkelig siger, at Uenighed om Fortolkning af Prislisten og dens almindelige Bestemmelser „skulle afgøres" af Voldgiftsretten i Malerfaget.

Vi gengiver her den af Voldgiftsretten afsagte Kendelse, som viser, at den omtvistede Ponce tilhørte Mesteren:

Malersvend C. Guldberg Nansensgade 25 B. 2. Sal havde for Malermester Lauritz Hansen, Lille Strandstræde 18, paa Værkstedet skrevet 2 éns Skilte efter en af ham selv tegnet Ponce. Da Mesteren var misfornøjet med Udførelsen, fandt Svenden sig efter en Ordstrid foranlediget til at gaa sin Vej, men medtog Poncen for eventuelt senere at kunne fremvise samme. Ved den derefter stedfindende Opgørelse af Regningen paa Skiltene tifbageholdt Mesteren Halvdelen af Beløbet, idet han betydede Svenden, at Resten stod til Disposition ved Poncens Tilbagelevering.

Guldberg indankede nu Sagen for Voldgiftsretten og forlangte Hansen tilpligtet at betale det fulde Beløb under Henvisning til, at han maatte have Ejendomsret til Poncen imod at betale det til samme benyttede Papir, da det i Henhold til Prislisten maatte staa en Svend frit for, om han vilde benytte Ponce eller Optegning.

Hansen betragtede derimod Poncen som sin, da den var udført paa hans Værksted, og da Guldberg i hans Værkførers Paahør havde lovet at tilbagelevere den.

Vedkommende Vidne, der havde givet Guldberg Besked paa Skiltene, udtalte dog, da han blev tilkaldt af Retten, at Guldbergs Løfte om Poncens Tilbagelevering, var af ham bleven opfattet som mindre bestemt; derimod hævdede han paa det bestemteste, at der var forlangt Ponce i Lighed med, hvad der er Koutume paa Værkstedet.

Angaaende Spørgsmaalet om en Ponce rettelig tilhører Mesteren eller Svenden erkender Voldgiftsretten, at saafremt en Mester forud forlanger af en Svend, at han skal tegne en Ponce, saa er denne Mesterens Ejendom, forlauges der ikke forud nogen Ponce, kan Mesteren ikke bagefter fordre nogen saadan udleveret. Da der i den foreliggende Sag bestemt hævdes af det indkaldte Vidne, at der er forlangt Ponce, saa maa Lauritz Hansens Ejendomsret til Poncen og hans Ret til at fordre samme udleveret, dermed være godkendt.

Lauritz Hansen faar sit Depositum tilbagebetalt.

Vilh. Hansen
Formand for Voldgiftsretten.

L. Gunner,

I Henhold til denne Kendelse vil en Mester altsaa ikke kunne gøre Krav paa Levering af Ponce fra Svendenes Side, med mindre der forud foreligger en bestemt Anmodning om, at der til det paagældende Arbejde skal leveres Ponce.

Naar Voldgiftsretten nu i det foreliggende Tilfælde finder Mesterens Ret til at fordre Poncen udleveret som sin Ejendom godkendt, saa agter vi ikke at kritisere denne Afgørelse. I al Beskedenhed kunne vi derimod ønske at udtale, at det efter vor Formening er mindre korrekt at betegne Værkføreren, som det indkaldte „Vidne",

der bestemt hævder, at Poncen forud var forlangt. Thi det er da afgjort, at denne Paastand ikke hævdes af „Vidnet," men fremføres af Værkføreren, som den, der har givet Svenden Besked paa Arbejdet.

Kontrollering.

I Lovene for Malernes Fagforening i København § 6 hedder det: Kontingentet forfalder til Betaling den sidste i hver Maaned, og er det Medlemmernes Pligt ved gensidig Kontrollering den første Tirsdag i hver Maaned at vaage over, at Kontingentet indbetales i rette Tid.

Vi minder herom, fordi det i enkelte Tilfælde har vist sig, at et og andet Medlem maa have overset denne Paragraf, der ikke let lader sig misforstaa. Paa anden Maade er vi ikke i Stand til at forklare os Grunden til Vægring mod paa Opfordring at fremvise sin Medlemsbog. Det kan dog vel ikke antages, at nogen skulde føle sin Værdighed krænket, ved denne saa absolut nødvendige Kontrol, der kun foretages i alles velforstaaede Interesse, og selv om saa var, ligger det i Sagens Natur, at der intet Hensyn vil kunne tages til en saadan fejlagtig Finfølelse.

Lovene gælder for alle Medlemmer, og enhver er forpligtet til at bøje sig for, hvad disse foreskrive. Særstandpunkter kan der ikke tilstedes nogen paa dette Omraade. Vi bliver dog let enige om at gøre Krav paa alle de Rettigheder, der ere forbundne med at tilhøre Organisationerne, og vi skal være enige om, at dette Krav kun har Berettigelse, naar man opfylder sine Pligter.

Vi staa for Tiden saa godt organiserede her i København, og vi er naaet hertil ved saa mange Aars ihærdigt Arbejde, at det vilde være ganske uforsvarligt, om det tillodes blot den mindste Gnist af Ligegyldighed at faa Indpas og derved svække det opnaaede Resultat; men dette vilde ske, hvis Kontrolleringen ikke konsekvent blev gennemført, som i Lovene foreskrevet.

Forsvundne.

Helsingør. D'Hrr. Medlemmer Nr. 1338, A. Rostgaard og 2081, A. Poulsen ere bortrejste uden at have opfyldt deres Forpligtelser, herunder Anmeldelse om Bortrejse. Hvis Grunden hertil skulde være Forglemmelse fra d'Hrr.s Side, bedes der hjulpet paa deres Hukommelse ved at gøre dem opmærksomme paa ovenstaaende.

De samvirkende Fagforbund.

Det bringes i Erinding, at der senest med denne Maaneds Udgang maa være tilsendt Malerforbundets Formand Meddelelse om Resultatet af de respektive Afdelingers Afstemning over Malerforbundets Indmeldelse i „De samvirkende Fagforbund" i Danmark.

Til Afdelingerne.

Paa given Anledning minder vi om, at intet Medlem maa tilmeldes uden forud at have anmeldt Afgang og modtaget Paategning herom i Medlemsbogen fra den Afdeling der forlades.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin halvaarlige ordinære Generalforsamling Onsdag den 12. Oktober i Rømersgades Festsal — Dagsordenen er:

1. Anmodning fra C. F. Bahnsen om Optagelse.
2. Forhandlingsbogens Oplæsning.
3. Beretning om Virksomheden.
4. Halvaarsregnskabet. (Strejkeregnskabet).
5. Valg af 4 Medlemmer til Bestyrelsen og 2 Revisorer.
6. Forslag om Indmeldelse i „De samvirkende Fagforbund".
7. Valg af 2 Kontrahenter samt Repræsentanter for Foreningens Andele i Forsamlingsbygningerne og Fællesbageriet.
8. Eventuelt.

Det bør være ethvert Medlems Pligt at komme til Stede ved Generalforsamlingen.

Bestyrelsen.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Tirsdag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", L. Nielsen, Nansensgade 17 D, 1. S.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Edvard Raaskou, Skovshoved.
Hillerød.	P. Petersen, Mørkegade 172.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Ringsted.	K. Husted, Køgevejen 25.
Næstved.	Viggo Haurum, Nygade 32.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Voldgade 190.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	E Lynge, Østergade 1.
Odense.	A. Andersen, Nørrebro 24.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Østergade 54.
Varde.	Poul Pedersen, Lundgade.
Herning.	Carl v. Aackersberg.
Thisted.	Marius Nielsen, Mellemgade 49.
Nykøbing M.	M. Larsen, Østergade 6.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	P. A. Dyring, St. Mathiasgade 62.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	N. Mathiassen, Nørretorv 5.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	S. Christensen, Rosengade 6.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Markedspladsen.
Horsens	Chr. Jørgensen. Allegade 37.
Vejle.	A. Birnbaum, Jærnbanegade 18.

Redigeret af Rudolf Poulsen.

Fagtidende for Malere.

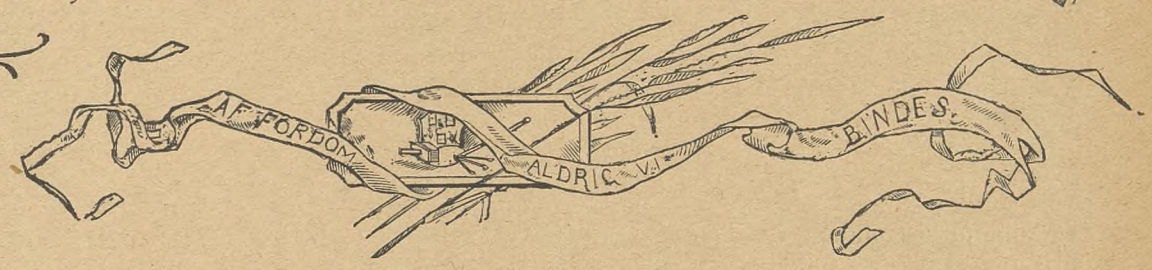

November. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898.

Om Indgreb i fremmede Fag.

„Skomager, bliv ved din Læst!"

Naar Hr. H. P. Larsen har haft lidt vanskeligt ved at faa afviklet Svøbet af den „Kærne", hvori han har fundet tilstrækkelig brugbare „Stiksøm" til dermed at foretage et Angreb paa min Artikel i Fagbladets Oktobernumer, saa formener jeg der heri ligger en Antydning af, at vi egentlig ikke har væsensforskellig Grundopfattelse om det debatterede Spørgsmaal; men Sagen er den: jeg har holdt mig til det teoretiske, hvorimod Hr. Larsen er Praktikus, hvad man blandt andet ser deraf, at han godt kan lide at „fuske" lidt ved sit eget Fag, ogsaa mens han har Arbejde hos en Mester, blot han derved kan holde paa en privat Kunde, og især hvis han kan undgaa at blive tituleret „Fusker". Som sagt, jeg tror vi i Grundopfattelse alligevel staar hinanden temmelig nær, og vi kan maaske derfor fremtidig drøfte Spørgsmaalet sagligt uden at bruge „Stiksøm" som „Stikpiller".

Jeg skal gaa ganske let over Spørgsmaalet om „Fuskeriet", da det kun indirekte vedrører Emnet i min Artikel, og man af denne maa have set, at jeg helder til den Anskuelse, at et hvilket som helst hæderligt Arbejde — teoretisk set — burde være tilladt Enhver, der er i Stand til at udføre det tilfredsstillende, naar han ikke trykker Prisen ned for sine Standsfæller. At den af Hr. Larsen omtalte Bestemmelse blev vedtaget af Fællesudvalget til Udarbejdelse af den ny Prisliste, har sikkert netop sin Grund i „den lavsreaktionære Strømnings Overtag i Øjeblikket", og maaske det var opportunt at fire lidt paa dette Punkt for at vinde paa andre Punkter, hvad der praktisk set kunde give mere Udbytte. Ikke desto mindre ser jeg en Fare i, at give for meget efter for de lavsreaktionære Tendenser, da disse ere Udslag af økonomiske Forhold, og som saadan indvirke paa, og let kan forplumre de politiske Frihedsbestræbelser.

Det nære Slægtskab mellem de økonomiske og de politiske Tilstande var det, jeg særlig ønskede at pointere. Af den Grund paralleliserede jeg temmelig udførligt forskellige økonomiske og politiske Forhold fra før og nu, hvad der bevirkede, at Indledningen blev noget lang og derfor af Hr. Larsen opfattet som „Omsvøb". Jeg finder, at man bør se enhver Handling af sammensluttede Arbejdere ud fra det Synspunkt: Stiler Handlingen henimod Proletariatets Frigørelse fra Lønslaveriet eller ej? og herefter bør man tage sit Standpunkt. Der kan ganske vist i mange Tilfælde diskuteres for eller imod om en vis given Handling fører til den ene eller den anden Side, men i al Almindelighed tror jeg, at Udviklingen maa gaa den Vej, at Enhver bør have Lov til at udføre et hvilket som helst samfundsnyttigt Arbejde, som han er i Stand til og føler Interesse for. At Malernes Fagforening hindrer eller har hindret fremmede Fags Arbejdere i at udføre Malerarbejde behøver jo ikke at være et Kendemærke for, at denne Hindren er absolut principielt rigtig. Den kunde for Eksempel ogsaa være et Udslag af den lavsreaktionære Strømning, der raader for Øjeblikket; men væsentligt var den vel begrundet i, at man ansaa disse Tilfælde som direkte Forsøg paa at trykke Lønnen ned, den Løn, der var fastsat ved Samarbejde mellem Malermestre og Malersvende. Men jeg fremhævede udtrykkeligt, at en Indgriben fra Arbejdernes Side under disse Forhold var paa sin Plads. Og en Samvirken mellem de forskellige Fags Arbejdere maa i saadanne Tilfælde almindeligvis ogsaa let kunne etableres.

Der er jo ogsaa en himmelvid Forskel paa, at et Aktieselskab engagerer Ikke-Malere til at male Skibsbunde, altsaa gøre et omfattende Arbejde færdigt og paa at spække en Kakkelovnsplads ud for hurtigt at komme i Lag med sit eget Arbejde: at male Ovnpladsen.

Jeg kan her ikke afholde mig fra nogle Betragtninger over Hr. Larsens Argumenter mod

Udspækningen. En Malersvend skulde blive betragtet som gal, hvis han forlangte 50 Øre eller 1 Kr. for at spække en Kakkelovnsplade ud, hvorimod en Murersvend og en Arbejdsmand let vilde faa henholdsvis en halv eller en hel Dags Dagløn hver for samme Arbejde. I Parentes skal jeg bemærke, at jeg har set Malersvenderegninger, hvor Udspækningen har været anført baade til 1, 2 og 3 Timer, hvad der har faaet Lov at passere, maaske nok efter nogen Konference med Mestrene. Dette er dog, efter min Mening, uden Betydning. Et andet og vigtigere Spørgsmaal er det, om det er rigtigt at forsvare en Fordyrelse af Arbejdet i den Grad, at et Par Timers Arbejde bliver betalt med et Par Dages Løn, thi det er jo det, der sker i Hr. Larsens Eksempel, da man vel maa antage, at Malersvenden ikke er mere øvet i Udspækningen end Murersvenden. Det er et økonomisk Spild af Kræfter, et Samfundstab, naar to Mennesker skal jages et Sted hen for at udføre et Arbejde, der af en enkelt, som er paa Stedet, kan gøres ligesaa godt paa en Femtedel af Tiden. Jeg vil tillade mig at kalde sligt for uproduktivt Arbejde. Nu vil man maaske bebrejde mig disse teoretiske Betragtninger og komme med den praktiske Bemærkning, at Pengene skal ud af en Kapitalists Lomme og over i et Par Arbejderes Lommer; men hertil er at svare, at det ikke er ligegyldigt paa hvilke Betingelser dette sker, og der er yderligere den praktiske Fare, at Arbejdet ved den store Fordyrelse let kan blive udsat saalænge, indtil Fortjenesten bliver tvivlsom, baade for Mureren og for Malereren, ligesom ogsaa vedkommende Husejer kan lade Udspækningen besørge af sit Tyende paa samme Maade, som det nu ofte sker med Gulvfernisering.

Det er heldigt, at ethvert Arbejde bliver betalt med en god Pris, afpasset efter den Arbejdskraft, der er nedlagt i Arbejdet. En saadan Pris kan og bør de forskellige Fags Arbejdere være hverandre behjælpelige med at opnaa og opretholde, og dette kan godt ske uden smaalig Misundelse, fordi en Mand udfører et Arbejde, der tilhører et Fag, i hvilket han ikke har ladet sig udbytte som ungt Menneske.

Jeg vil da sammenfatte mine Anskuelser om „Fuskeriet ved hvad der ligger udenfor Ens eget Fag", i følgende Punkter, hvilke jeg ogsaa berørte i min foregaaende Artikel:

1. En Fagforening bør kun træde op mod et fremmed Fags Arbejdere, naar der er Fare for, at en opnaaet Pris kan blive trykket ned, eller en paatænkt Forhøjelse forhindret, og

2. Hvis det er en Mester, der lader „Fuskeriet" udføre, da bør hans Forhold af det „forurettede Fags" Mesterorganisation indankes for Domstolene som uberettiget Næringsbrug.

L. Gunner.

Vor ny Prisliste.

(Fortsat.)

Efter at være naaet igennem Prislistens første Hovedafsnit i de foregaaende Artikler, komme vi nu til andet Hovedafsnit, der omhandler „Gammelt Arbejde," det vil sige Arbejde, som tidligere har været behandlet med Malerarbejde, Hermed er det givet, at andet Afsnit just indeholder de selvsamme Behandlingsgenstande som i første, og da Princippet for disses Inddeling og Beregning ligeledes er det samme, kan vi slippe hurtigt gennem denne Del af Prislisten.

Ved „Vinduer" er Reparation ansat til en Femtedel af Prisen for 1. Gang Strygning, hvad der, foruden at være en Forhøjelse, rammer mere retfærdigt end den gamle Pris for Reparation. Kitning udvendig ved Glasset er ligeledes forhøjet lidt, ligesom Strygningen af Vinduerne i det Hele taget har været Genstand for Forhøjelse af Priserne.

Redaktionen af „Døre og Paneler" har, som det vil ses, specificeret de forskellige Behandlinger paa en mere fyldestgørende Maade end i den gamle Prisliste, hvorved Misforstaaelser i større Grad maa siges at være udelukket. Forskellen i Priserne for 1. og 2. Gang Spartling med Strygning er saaledes bestemt angivet. Vandslibning paa lakerede Døre eller Paneler, som er et Arbejde, hvis Værdi kan være underkastet stor Variation, bør lige som tidligere helst være Genstand for en forudgaaet Aftale om Prisen, men den ny Prisliste forudsætter den Mulighed, at saadan Aftale er forsømt, og fastsætter saa Prisen til 7 Øre pr. □ Al. Det vil herefter være i Svendenes egen Interesse at foretage den fornødne Aftale, hvor denne Pris maatte vise sig at være for lav.

Priserne for Gulve ere ens for saavel ny som gamle, kun er der for de sidstes Vedkommende fastsat bestemte Priser for Reparation 1 og 2 Gange ved Fernisering, om hvilke det maa haabes, at de i al Almindelighed vil være passende.

„Trapper" giver saavel for Beregningen som for Prisernes Vedkommende en væsentlig Fordel sammenlignet med tidligere, hvor dette Arbejde var alt andet end lukrativt,

Imidlertid kan de i 2. Afsnit opnaaede Forhøjelser dog ikke maale sig med Indholdet i det første. Med en Ihærdighed, der kunde været en bedre Sag værdig, og uden smaaligt Hensyn til lidt mere eller mindre værdifuld Motivering, blev der fra Mestrenes Side gjort Front mod vore Fordringer om højere Priser i dette Afsnit. Naar vi derfor indkasserer, hvad der er opnaaet, maa det være med Forvisningen om, at det er alt, hvad fredelig Forhandling har kunnet afgive.

Det i tredie Hovedafsnit omhandlede Arbejde omfatter „saavel nyt som gammelt Arbejde." Her har vi straks en ny Post, som bestemmer, at Lim og Mos skal leveres i kogt Tilstand. Tidligere er vistnok den hertil medgaaede Tid kun blevet betalt i de færreste Tilfælde, og dog er det klart, at den mange Gange i Forhold til det Arbejde, der skulde udføres, har været ret betydelig. Skal der ved Loftsarbejde skaanes Vægge eller Træværk ved Ophængning af Lærred eller Papir, betales der for Ophængning og Nedtagning efter den dækkede Flades □ Maal, og ikke som forhen, hvor der blev givet Tillæg efter Loftets Maal. At den ny Beregning er ganske

anderledes retfærdig end den gamle behøves vel næppe at paavises, ligesom det ogsaa let vil ses, at denne Post klart skælner mellem det højst forskellige Dækningsarbejde.

Ved Loftsarbejde er sket ret store Ændringer, og da navnlig i Retning af en langt udførligere Specificeren af det forskeliige Arbejde, medens Prisforhøjelserne i og for sig ikke kan siges at virke dominerende. Imidlertid er der ubestrideligt opnaaet den store Fordel, at Priserne dog staa i saa fornuftigt Forhold til hinanden, at et Merarbejde ikke noget Steds er noteret til lavere Pris end et Mindrearbejde, hvad der som bekendt var Tilflædet bl. a. ved Loftsarbejde i den gamle Prisliste. Af særlige nye Poster under Loftsarbejde nævner vi, at der nu findes ansat Pris for at afvaske limfarvedekorerede Lofter, og at der ved „dekorerede" ikke forstaas Lofter, hvorpaa der kun findes indtil 3 Linjer, men iøvrigt intet i Retning af Dekoration. Behandling af Loftsplan, hvor Frise eller Streg begrænser Dekoration, som skal skaanes, vil være at betale med et Tillæg af fra 50 pCt. for hver Behandling.

Nyt er Principet for Beregningen af Lofter, der ere inddelte med Lister, og retfærdigt er det sikkert ogsaa. Til Prisen for det plane Loft føjes et Tillæg pr. Alen List, som findes paa Loftet. Herved er man sikkert naaet saa nær en retfærdig Beregning, som overhovedet kan tænkes, naar man da vil erkende det for en nogenlunde Umulighed ogsaa at kunne ramme de Nuancer, som en højst forskellig Inddeling, med samme Antal Alen List, er i Stand til at afgive i Retning af mere eller mindre Arbejde. Principet i Beregningen er vistnok det bedste, som kan opnaas, og naar vi næste Gang skal i Lag med Prislisten, vil vi forhaabentlig være udrustet med saa rigelig Erfaring, at vi vil kunne opnaa, hvad ikke er lykkedes denne Gang.

Gesimser og Rosetter at behandle saavel med Lim- som med Oliefarve fremviser ikke stor Prisforhøjelse, men dog nogen og i hvert Fald en Fordel ved at være mere udførligt specificeret.

Ligesom det kneb svært med at opnaa de smaa Forhøjelser paa Loftsarbejde, holdt det haardt at komme over de gamle Priser for Væggearbejde paa de faa Punkter, hvor det lykkedes, og da ikke mindst ved Spartling og Slibning af Køkkenvægge, skøndt det skulle synes umuligt at rejse Indvending mod en Forhøjelse af Prisen for dette Arbejde. For Vægge inddelte med Lister gælder det samme Tillæg pr. Alen List som for Lofter.

Ny er Priserne for Tapetopsætning og Tapetafskrabning, og da disse i begge Tilfælde ere betegnede med et „fra", er hermed givet en Antydning af at der ogsaa vil være Tale om højere Priser, som da maa forud aftales.

Forandringerne i Afsnittet „Friser indfattede af naturlige Lister" ere i alle Henseender en ikke uvæsentlig Fordel for os.

(Fortsættes).

Stiftelsesfester.

Afdelingen i Odense fejrede Lørdag den 8. Oktober sin 10-aarige Stiftelsesfest, til hvilken Forbundets Formand var indbudt og kommet til Stede. Den særdeles vellykkede Fest, der bestod i Festmaaltid og paafølgende Bal, havde fundet udmærket Tilslutning blandt Afdelingens Medlemmer med Damer. Saavel ved Bordet som senere ved Punschebollen blev talt og sunget mange gode Ord for Organisationen, ligesom flere Leve blev motiverede og udbragte, saavel for hvad der hidtil var udrettet til fælles Vel, som for Haabet om et fortsat Arbejde i samme Retning.

Saavel Festkomitéen, som Festens Deltagere i det Hele taget, har kun Grund til at bevare Mindet om denne Fest i en behagelig Erindring, og med Haabet om ret mange Gentagelser, saavist som den Slags selskabelige Sammenkomster ogsaa øver sin heldige Indflydelse i Retning af inderligere Sammenhold.

Malernes Fagforening i København agter at fejre sin 17-aarige Stiftelsesfest Søndag den 20. November i Rømersgades Festsal. Festen vil ligesom tidligere komme til at bestaa i Festmaaltid og Bal, til hvilken Billetter à 2 Kr. faas hos Formanden. For Medlemmer, som kun ønsker at deltage i Ballet alene, kan ligeledes erholdes Billetter à 50 Øre pr. Deltager.

Det er at haabe, at denne Fest vil finde større Tilslutning end nogensinde før. Dels er Foreningen nu saa stor som ingen Sinde før, og dels har det forløbne Aar med sin ny Prisliste i højeste Grad Krav paa at kunne samle Medlemmerne til denne Foreningens aarlige Fest, ved hvilken man aldrig har savnet en virkelig Feststemning, om end der nok kan være følt Savnet af mange Kollegers Fraværelse.

Kolleger! lad denne Fest blive afholdt uden dette Savn. Agiter for kraftig Tilslutning.

Hvad er Skumring?

I de senere Aar har den saakaldte „Skumring" faaet et stort Opsving, og det skyldes sikkert Svendene, at dette ikke er blevet endnu større; thi Forsøg paa at lade den træde i Stedet for Aaring ikke alene i Køkkener, men ogsaa i Værelser, har der sandelig fra anden Side været god Villie til. At Konsekvenserne heraf vilde have blevet en Fortrængen af Aarearbejdet, og altsaa en Formindskelse af den i Forvejen ikke synderlig store Arbejdsmængde, er let nok at forudsige.

I Prislisten har man derfor for at afværge altfor store Misforstaaelser paa dette Omraade angivet, hvor Skumring kan finde Sted, og Voldgiftsretten har i disse Dage ved nedenstaaende Kendelse yderligere fastslaaet, hvad der kan tillades at udføre under Benævnelsen „Skumring," hvoraf man altsaa ser, at det vil være et Brud paa Prislisten at forsøge ved „Skumringen" at angive en bestemt Træsort, idet der kun kan være Tale om „en glat Indstrygning med Skumrefarve." Selve Skumrefarvens Kulør faar ingen Betydning,

og skulde en Mester ønske denne grøn, kan han faa det. At der ogsaa kan forlanges kæmmet med en Kam er jo anført i Prislisten, og dette gælder selvfølgelig uden Hensyn til Skumrefarvens Kulør. Dette er forøvrigt vel allerede bekendt nok, og er da i hvert Fald fornylig bragt i Anvendelse paa et Byggeforetagende, hvor Skumrefarven var rød.

Fra Malersvendene I. Larsen, Adelgade 14, 2, Sal og A. Henriksen, Birkegade 25, 3. Sal indankedes en Sag om, hvorvidt det i Henhold til Prislisten var tilladt at „skumre Mahogni" i Køkkener eller ikke.

Malermestrene Petersen og Ahl, Nørresøgade 47, 2. Sal, havde selv leveret en tillavet rød Skumrefarve og anmodet Svendene om at „skumre" med denne. Svendene paabegyndte Arbejdet, men efter at dette var udført i 4 Køkkener, erklærede de, efter Samraad med deres Kolleger, at „Skumring af Mahogni" var uberettiget, og forlangte, det betalt som „Aaring", hvilket Mestrene ikke vilde gaa ind paa, hvorfor Sagen indankedes for Retten.

Voldgiftsretten maa udtale, at der ved den i Prislisten Side 61 omtalte „Glat Aaring" ikke skal forstaas nogen bestemt Træsort. Ved Skumring kan Kuløren derfor ikke spille nogen Rolle, men der menes kun en glat Indstrygning med Skumrefarve uden Forsøg paa at lægge Karakter i Arbejdet, hverken paa tvers eller paa langs af Træet.

Da det indankede Arbejde efter Henriksens Udtalelser kun kunde betragtes som „Skumring", saa maa Mestrene siges at have vundet Sagen og faar deres Depositum tilbage.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholdt Ondagen den 12. Oktober sin halvaarlige Generalforsamling.

En Anmodning fra C. F. Bahnsen om Optagelse blev forkastet.

Saavel Beretningen om Foreningens Virksomhed som Regnskabet, herunder Strejkeregnskabet, godkendtes enstemmigt.

Til Bestyrelse genvalgtes Andre Johnsen, Rasmus Lund og Vald. Rasmussen, medens Axel Jensen valgtes i Stedet for C. Vinther, der ikke ønskede Genvalg. Til Revisorer valgtes J. P. Jensen og P. Slundt, henholdsvis for Fagforeningens og Malerforbundets Regnskaber.

Forslag om Tilslutning til Malerforbundets Indmeldelse under „De samvirkende Fagforbund" vedtoges enstemmigt.

„De samvirkende Fagforbund."

Resultatet af den nu tilendebragte Afstemning over Malerforbundets Indmeldelse under „De samvirkende Fagforbund" har givet til Resultat, at Indmeldelsen er vedtaget saa godt som enstemmigt, idet kun Afdelingerne i Nakskov og Nykøbing p. F. har stemt imod.

Indmeldelsen vil derfor finde Sted, og det vil kun være et Tidsspørgsmaal, naar det sidste Forbund indmelder sig, som forhaabentlig snart vil kunne besvares, idet kun ganske enkelte Forbund endnu staa udenfor, afventende enten deres Delegeretmødes Beslutning eller eventuel Afstemning blandt Afdelingerne.

Et Spørgsmaal.

Vi har modtaget følgende: Hr. Redaktør! Vær saa venlig at besvare i Fagbladet følgende Spørgsmaal, der sikkert vil have Interesse for mange Medlemmer med mig.

Hvorledes skal Grunding af løse Gerikter opmaales? x.

Da Besvarelsen af ovennævnte Spørgsmaal synes at ligge lige for, skal vi gerne efterkomme Anmodningen, og vor Besvarelse maa da blive, at løse Gerikter vil være at beregne i løbende Maal. Vi støtter dette Svar paa, at Fodpaneler og Hjørnelister, saavel som Ovnpladsindfatninger i Henhold til Prislisten maales paa denne Maade, og maa derfor anse det for givet, at Princippet maa være løb. Maal for Træværk, der kan sammenlignes hermed.

Om en Gerikt skal benyttes som Indfatning om en Dør eller Ovnplads kan fornuftigvis ikke faa Indflydelse paa Beregningen, saa lidt som det har Indflydelse paa vort Arbejde med sammes Grunding.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	„Malernes Fagklub D. S. B.", L. Nielsen, Nansensgade 17 D, 1. S.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Edvard Raaskou, Skovshoved.
Hillerød.	P. Petersen, Mørkegade 172.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	Chr. Andersen, Skolegade 179.
Ringsted.	K. Husted, Køgevejen 25.
Næstved.	Viggo Haurum, Nygade 32.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Nyborg	E Lynge, Østergade 1.
Odense.	Knud Ditlevsen, Albanigade 22.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M. N. Hein, Laasbygade 74.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Østergade 54.
Varde.	Poul Pedersen, Lundgade.
Thisted.	Marius Nielsen, Mellemgade 49.
Nykøbing M.	M. Larsen, Østergade 6.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg	P. A. Dyring, St. Mathiasgade 44.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	N. Mathiassen, Nørretorv 5.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	S. Christensen, Rosengade 6.
Aarhus.	Chr. Christensen, Hejbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Markedspladsen.
Horsens	Chr. Rasmussen. Amaliegade 28.
Vejle.	A. Birnbaum, Jærnbanegade 18.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

AF FORDOM ALDRIG VI BINDES.

December. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1898.

Anledninger til Tvistigheder.

En Voldgiftskendelse om forsirede Døre.

Femte Klasses Arbejde, første Klasses Priser.

Det var under den gamle Prislistes Ægide som bekendt en temmelig almindelig Sport for mange Mestre at forsøge paa at kravle uden om de saakaldte „løse Kehlstød". Af den Grund var da en af Voldgiftsrettens første Bestillinger ogsaa den at fastslaa, hvad der skulde forstaas ved Begrebet: „Løse Kehlstød". Det kan derfor heller ikke undre, at der nu bliver gjort Forsøg i lignende Retning, nemlig, at faa Døre og Paneler vurderet til et lavere Afsnit end de tilhører. Vel er det i den ny Prisliste temmelig nøje præsiceret, hvad der hører ind under de forskellige Afsnit; men saa har vi jo til Gengæld nu 5 Afsnit at tvistes om imod tidligere kun 2. Og det kan vist næppe, ja vi kan godt sige absolut ikke bestrides, at der under Akkordsystemet vil voxe Tvistepunkter op i samme Grad, som Prislisten bliver forøget med nye Poster.

Nu er den Bestemmelse fra den gamle Prisliste, at „Døre etc. med forkryppede Fyldinger, løse Kehlstød, Rosetter eller Snitværk" skulle betales med en højere Pris, bleven saaledes omdannet, at hvor der kun findes en af følgende Forsiringer: a) Overkehlede eller paaslaaede Lister, b) Kannelerede eller forkryppede Fyldinger eller Rammestykker og c) Rosetter eller Snitværk, — der skal Arbejdet beregnes til en Pris (efter Afsnit IV), og hvor der findes to eller flere af de nævnte Forsiringer, skal det beregnes til en anden Pris (Afsnit V). Dette kan ved første Øjekast se saa Pokkers let forstaaeligt ud, men i Henhold til ovennævnte Princip, at der er ligesaa mange Tvistepunkter, som der er Prislisteposter, vil man forstaa, at der ogsaa maatte kunne findes noget at tvistes om her. Der staar jo nemlig ikke noget om de to eller flere Slags Forsiringer skal være blandede mellem hverandre eller ligge hver for sig, eller hvor langt de skal ligge fra hverandre osv.

Der har da ogsaa været tvistet herom, hvad der ses af efterstaaende for nylig afsagte Voldgiftskendelse:

Angaaende Klassifikation af Døre indankedes der en Sag af Malersvend Chr. Jakobsen, Bernstorffsvej 13, 2. Sal, mod Malerfirmaet Vald. Schmidt & Co. Nørregade Nr. 30.

Fra Mestrene fremlagdes Tegning af Dørene, der viste, at der paa Rammestykkerne som Suplement til Kehlingen var paaslaaet en Rundstafliste, og paa Træ-Fordakningen fandtes der et Tandsnit med skraat Snit i Bunden.

Mestrene henregnede Dørene til „Afsnit IV", medens Svenden satte dem i „Afsnit V".

Voldgiftsretten skønner, at der maa gives Jakobsen Medhold, da det er utvivlsomt, at det lille Tandsnit, der paa et af Fordakningens Led fremkommer ved det skraa Snit, maa kaldes Snitværk, som altsaa ved Sammendragning med de paaslaaede Lister paa Døren giver de 2 Arter, der er Forudsætning for at klassificere Arbejdet i femte Afsnit.

Saafremt vedkommende Mestre har haft den Opfattelse, at der skulde være mindst 2 Arter af Forsiringen paa hver enkelt Del af Døren, saa er de altsaa nu af Voldgiftsretten bleven belært om det unødvendige heri. Hvor var vel ogsaa Grænsen for, hvad en slig Opfattelse vilde føre til? Omfatningerne er der jo en Gang tidligere gjort Forsøg paa at faa skillet ud; tænk om man fandt paa ogsaa at skulle bedømme Fyldinger for sig og Rammestykkerne for sig osv.! Men der er i Prislisten kun sagt, at to Arter af Forsiringer skal være til Stede i Afsnit V; der er ikke nævnt et Ord om, hvor de skal have Plads, om den ene eller den anden Art skal findes foroven af Døren eller forneden af samme. Dette maatte for Arbejdets Udførelse jo ogsaa være komplet ligegyldigt, og det er dog denne, der har været den bestemmende ved Prisens Fastsættelse. At Forsiringerne i et Tilfælde kan være simple og Arbejdet derved lettere er ganske vist et Held for vedkommende Svend, men han kan en anden Gang maaske saa til Gengæld træffe paa Døre, der er desto rigere udstyrede, og hvor Prisen kan være ringe nok.

Vi skal dog ikke være uretfærdig mod vedkommende Mester. Der er virkelig nogen Hjemmel i Prislisten til at udskille Fordakningerne fra Dørene, nemlig i Posten: Dørportaler af Stukkatur-

arbejde; thi et Tandsnit kan jo til Nød betragtes som Stukkatur om end af meget simpel Form. Men Resultatet kom da ganske vist til at gaa i en anden Retning end den paatænkte, idet den firdobbelte Pris for Dørportalen langt vilde overstige Prisforskellen mellem fjerde og femte Afsnit.

Saasnart der findes 2 Arter af Forsiringer, selv om det, som Voldgiftsretten noterer, kun er en „lille" Del af den ene Art, saa klassificeres Arbejdet i Afsnit V. Nu er dette Spørgsmaal afgjort. Tror man saa at Tvistighed herom er udelukket? Snarere er der bleven en Post mere at tvistes om.

Indgreb i fremmede Fag.

Naar Gunner med en Kende Bitterhed i Tonen betegner min, i forrige Nummer af Fagbladet, optagne Artikel som et specielt Angreb paa hans foregaaende do., samt mener, at jeg har fundet Kærnen andet Steds end af ham tilsigtet, skal jeg først gøre den Bemærkning, at det selvfølgelig har ligget fjernt fra min Hensigt at tilføje Gunner nogen personlig Krænkelse. Hensigten var kun, efter Evne, at forsøge Sagen fremstillet ud fra mit Synspunkt. Om det ikke er lykkedes mig at dele hans Syn paa Sagen, samt om jeg tillige har tilladt mig at isprænge mine Betragtninger lidt Ironi, synes jeg dog er noget forskelligt fra et Angreb. Desuden benytter Gunner sig jo ogsaa straks af sin Retorsionsret, idet han hævder, at det jo tydeligt fremgaar af mit, i Slutningen af nævnte Artikel, rejste Spørgsmaal, at jeg jo godt kan lide at fuske lidt i mit eget Fag osv. Jeg skal dertil i Forbigaaende knytte den Bemærkning: „Hvis Gunner var henvist til, blot i én Dag, at ernære sig ved den Kost, han kunde forskaffe sig ved det Udbytte, som jeg i den sidste halve Snes Aar har erhværvet mig, tror jeg at turde paastaa, han den næste Dag vilde møde med en betydelig skærpet Appetit, ikke efter mere af den Slags, men noget af solidere Indhold." Naar jeg, som det heraf vil fremgaa, næppe kan siges at have nogen særlig Faible for nævnte Maade at arbejde paa, har dette sin væsentlige Grund deri, at jeg, til Held for mig, i den Tid og hidtil har hørt blandt de heldigere af vore Kolleger, dem som slipper med 1 à 2Maaneders Arbejdsløshed om Aaret, og derfor har kunnet give Afkald paa at suplere min Indtægt ved privat Arbejde. Jeg formoder noget lignende gør sig gældende for Gunners Vedkommende. Men tiltrods for dette gunstige Resultat har jeg ikke glemt den Tid, da 4, 5 à 6 Maaneder var Normen, og da jeg tillige ved, at det store Flertal af mine Kolleger stadig maa friste denne Skæbne, samt at man selv, hvad Dag det skal være, atter kan komme til at høre til disses Rækker, synes det mig ikke helt unaturligt at paralellisere de to af mig stillede Spørgsmaal, naar Talen er om hvilket af dem, der er mest undskyldeligt, idet vi vist let bliver enige om, at det første kan være Livsspørgsmaal for Vedkommende, hvorimod det andet ikke har eller kan faa den Betydning, hverken for Mester eller Svend.

Uden at gøre mig Umage for at „pille ved Gunners Stiksøm," skal jeg derefter gaa over til „Kærnen." Naar jeg har fundet den paa andet Sted end Gunner ønskede, har dette vel sin Grund i det, der var gaaet umiddelbart forud for hans Artikels Fremkomst, og som vel har givet ham Impulsen til samme; dette bør altsaa regnes mig til Gode. Da jeg nu har skellig Grund til at formode, at ogsaa andre end Malere kan have Lejlighed til at læse vort Blad, var det, at Ønsket opstod hos mig om, at Gunners Betragtninger ikke uimodsagt skulde opnaa at sætte et halvofficielt Stempel paa Malerne som Indretninger, der kan bruges til Hvadsomhelst, og derved forringe den Respekt og Agtelse, vi paa andre Omraader søger at tilkæmpe os hos de andre Fag; Guderne skal vide, vi har ikke altid haft saa overdrevent meget at sætte til af. Enhver Handling, som kan have dette til Følge, maa man bestemt bekæmpe; vi har jo Omraader nok at øve vore Kræfter paa, hvad om vi søgte Lærlingeforholdene ordnede paa en tilfredsstillende Maade, saa de kommende Tiders Malere kunne blive dygtiggjorte i deres eget Fag, og paa den Maade hæve dettes Niveau; det er saa vist sænket dybt nok, naar saadanne Betragtninger som Gunners kan fremsættes i fuldt Alvor. Er det ikke rent ud bedrøveliget? Naar der skal udføres Murer-, Tømrer- og Snedkerreparationer, saa sætter man Malersvende dertil, men skal der laves Malerarbejde udover almindeligt Smørearbejde, maa man hente Specialister. En kostelig Frugt af den fri Konkurrences Udvikling.

Uden at gaa til at adoptere Laugstidens Tvang og Raaheder, maa der kunne findes en Løsning af Spørgsmaalet, som Overgangsled til den ideale Samfundsorden.

Naar Gunner med Styrke hævder, at det er i alle Parters Interesse, selv om det blev almindelig Koutume med de omstridte Indgreb, og at det ikke vilde influere paa vedkommende Fags Arbejdsmængde, samt tillige finder det uforsvarligt af os at bevirke en saadan Fordyrelse af Arbejdet, som blev en naturlig Følge af at lade dem, hvem Arbejdet rettelig tilhører, udføre det, naar en paa Pladsen værende Maler kunde gøre det ligesaa — godt? altsaa dog en Indrømmelse af, at det udføres billigere af os. Hvorfor skal det netop være vor Opgave at virke regulerende paa andre Fags Arbejdspriser? Maa jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at det ved nærmere Omtanke i Grunden ikke er saa uskyldigt, som ved første Øjekast, idet nemlig de omdiskuterede Arbejder hører til dem, hvorved hovedsageligt Fagets ældre Arbejdere finder Beskæftigelse, og da disse jo i Teorien omfattes med den varmeste Interesse fra alle Sider, bør man ogsaa søge at undgaa i Praksis at kollidere med dem og deres Erhvervskilder, ellers bliver Interessen let illusorisk.

Til Gunners Paastand om vor nærbeslægtede Grundopfattelse af Spørgsmaalet maa jeg tilstaa, at det forekommer mig, vi paa et tidligere Stadium har været hinanden nærmere, nemlig naar Gunner i Juli 1896 skriver: „. . . . Det bliver derved mindre nødvendigt at være faglært for at præstere Malerarbejde, og man faar det Særsyn, at større Dele af Fagets Arbejde gaar over paa andre Hænder, saasom Facadearbejde, der udføres af Arbejdsmænd for Stilladsejere, Gulvfernisering, der udføres af Portnere og Tjenestepiger (i

Paranthes bemærket har vi hørt om en Malermester, der lod sin Tjenestepige fernisere sine Gulve), store Dele Skibsarbejde, der udføres af Søfolk. Altsammen til Skade for Faget og dets Udøvere, men til Gavn for det kapitalistiske Samfunds Bærere. . ."

Som man vil se af dette Citat, mente Gunner jo ikke den Gang, at den citerede Udvikling bærer mod økonomisk Frigørelse for os, og dog er det jo i de anførte Tilfælde kun de paa Pladsen værende Personer, der udfører dette og forhaabentlig ligesaa godt som Malerne, samt tillige fordi de indsaa det uproduktive i at ulejlige hine, og derfor ikke vilde eller kunde paatage sig dette Ansvar. Men Sagen er den, at de Forhold, man kastes ind i og kommer til at virke under, til en vis Grad influerer paa den Synsvinkel, udfra hvilken man i et givet Tilfælde søger at forsvare eller besmykke en Sag. Arbejder man i en Forretning med et mere fabrikmæssigt Tilsnit, bliver Følgen ganske naturlig, at man lever sig ind i disse Forhold tiltrods for, at man oprindelig ikke var Tilhænger af denne Arbejdsmaade. Hænder det nu, at der fra et Fag, der føler sig brøstholdigt, rettes en Anke med Anmodning om at tage et Reb i Sejlene, saa søger man at fremstille Sagen saa ubetydelig som muligt, samt tillige som teoretisk rigtig; men erkenderman, at Teori og Praksis i overordentlig mange Tilfælde passer til hinanden som Ild til Vand, tvinges man til at slaa af paa Teorien, saadan er det i al Fald gaaet mig saa ofte.

Med Hensyn til Gangen i Tjenestepigernes Udvikling i Gulvfernisering antager jeg, at det er begyndt med et Køkkengulv (som jo ikke kunde influere paa vor Arbejdsmængde), for senere at udstrække sig til den øvrige Lejlighed. Har nu en Pige havt Plads hos denne Malermester, og man kan forudsætte, at han i Aarenes Løb kan have haft mange Piger, gaar disse fra ham over i andre Pladser og benytte sig der og i Fremtiden af de erhvervede Kundskaber ogsaa i den Branche. Da man jo aldrig er blind for det skadelige og uheldige i disse Forhold, naar de berører Ens eget Fag, maa man ogsaa bestræbe sig for at undgaa Overgreb overfor andre Fag. Selv om det tilsyneladende i Øjeblikket er af mindre Betydning, vil det let i Tidens Løb udvikle sig videre; vi har jo allerede set, hvad Gunner anser for Led i Malerfaget. Om lidt kommer der Smedearbejde med ogsaa, saasom at efterse Laase og smøre dem (det har dog noget tilfælles med Malerarbejde). Glarmesterarbejde kan jo ogsaa indlemmes i Faget, da det jo ofte kan bevirke, at man hurtigere kan komme til at male Vinduet, naar man selv besørger en ituslaaet Rude indsat. Eller Fruen i Huset kommer en skønne Dag og siger: „Hør, lille Maler! De er jo saa fingernem og flink til alt. Nu er min Kaffekjedel blevet utæt; De gør mig nok den Tjeneste at lodde den, saa slipper Pigen for at løbe til Blikkenslageren, og De vil hurtigere kunne faa Dem en Taar Kaffe". Ja! hvorfor ikke? det ene er ikke mere urimeligt end det andet. Vi ere jo dog enige om, at Grænsen findes et Sted; skal vi saa ikke ogsaa være enige om at lade det Værktøj, der tilhører vort Fag, bestemme denne. Paa andre Omraader synes den dog at være dragen f. Eks. ved Afvaskning; vi har Priser for Loft og Vægge, men ikke for Gulve og Trapper. Dette synes at antyde, som man havde forudset, at dette tilhører Rengøringskonerne helt og holdent; det er i alt Fald aldrig forekommet i min Praksis, at det er blevet forlangt af mig, men derfor kan det jo godt være anderledes andre Steder.

Naar Gunner fremdrager det pudsige i min Argumentation angaaende Murerarbejdet, skal jeg dertil bemærke, at jeg støttede mig til bestemte Fakta. Jeg arbejdede for en Del Aar siden hos en temmelig kendt Mester i den gamle By; en Dag fik jeg Besked paa et Stykke Arbejde, deriblandt nogle Ovnpladse med Udspækning, men ledsaget af den Bemærkning: „Det vil sige, de skal hverken have for 50 eller 75 Øre Stykket," hvortil jeg svarede: „Hvis De synes mit Murerarbejde er for dyrt, vil det jo være rigtigere at lade en Murer besørge det", hvilket skete. En Svend og Arbejdsmand havde fuldt op at bestille det meste af 1 Dag, men saa var det jo ogsaa udført fagmæssigt rigtigt med Udhugning, Grov- og Filtpudsning, og som Følge deraf i Længden holdbarere, end hvis jeg eller enhver anden Malersvend havde udført det, selv om det i Øjeblikket kunde se ligesaa solidt og anstændigt ud. Nu antager jeg, at Svenden har faaet 3 a 4 Kr. og Arbejdsmanden $2^1/_2-3$ Kr., ligesom der vel ogsaa er faldet en Fedtskilling af til Mesteren osv. Om dette har hidført nogen Konference kender jeg ikke, men anser det for usandsynligt.

Samtidig med, at jeg er ved Argumentationen, rinder det mig i Tanker ved Gunners Betænkeligheder og teoretiske Betragtninger, at ogsaa han til Tider kan slippe til nogle ret pudsige Argumenter. Saaledes erindrer jeg for nogle Aar siden, at jeg ved et Møde udtalte en Beklagelse af, at den i det Moment vedtagne Helligdagslov ikke kunde bringes i Anvendelse paa vort Fag og lægge en Dæmper paa Misbrugen af Søndagsarbejdet, og paa Grund deraf fremsatte et Forslag, som havde til Hensigt at raade Bod derpaa. Gunner fremstillede da det uheldige i, at foretage saadanne Indskrænkninger i den personlige Handlefrihed, da dette kunne føre til, at man blev forhindret i at hugge sit Pindebrænde om Søndagen, om Hverdagen havde man jo ikke Tid. Jeg tyggede ganske vist lidt paa den, men i Kraft af den kendte Replik: „Kalifens Ord er Visdom" bøjede jeg mig for Autoriteten og tog mit Forslag tilbage. Omsider, som Udviklingen skred frem, gik Sagen dog i Orden paa naturlig Maade. Den lille Aarsag, der havde den magiske Virkning at knnne bortrydde de optaarnede Vanskeligheder og holde Søndagsarbejdet inden sine naturlige Grænser, det var en 25 Øre. Hvorledes dette har indvirket paa Pindehuggeriet har jeg ikke bragt i Erfaring, men jeg formoder, det gaar sin skæve Gang; jeg køber nemlig mit i Snesevis. Som det er gaaet i nævnte Tilfælde antager jeg, at der ogsaa er Mulighed for, naar Tidens Fylde kommer, at finde en Løsning af det omdisputerede Spørgsmaal, uden at det vil anrette altfor store Ulykker, særlig hvis man i den mellemliggende Tid med samme Energi søger at værne og respektere Ejendomsretten, som man nylig har set Eksempler paa ved Voldgiftskendelsen om hvem Poncen tilhører.

Naar nærværende er bleven noget længere, end jeg havde tænkt og ønsket, har dette sin Grund i den Omstændighed, at jeg mener en Sag taber i Interesse, naar den kun diskuteres af de samme Personer, og da jeg tillige skal være blandt de første til at erkende Gunners absolute Overlegenhed i Diskussion af saglig Interesse, og derfor paa Forhaand ved, at Resultatet bliver det, at jeg kommer til at ligge under, har jeg benyttet Lejligheden til at affyre alt mit Krudt med det samme, og idet jeg kapitulerer, overgiver jeg mig paa Naade og Unaade, appellerende til Gunners Ædelmodighed, idet jeg udtaler Haab om, at det maa lykkes ham at finde en mere habil Modstander til at udfægte Kampen; den er ikke uden Interesse og bør derfor ikke dø Straadøden.

Til Slut kun dette. Naar jeg ikke har benyttet Titularen Hr., er det ikke af Uhøflighed overfor Hr. Gunner, men kun fordi jeg for mit Vedkommende opfattede hans flittige Benyttelse af denne overfor mig som et Udslag af terroristisk Overlegenhed, som ikke er paa sin Plads i en Diskussion mellem Kolleger, der, selv om de ikke ere personlig Bekendte, dog heller ikke staar helt fremmede overfor hinanden. Det vilde ganske vist ikke kunne faa samme Virkning om jeg havde betjent mig af samme Form, men som sagt — — — Pardon, ma cher!

H. P. Larsen.

Nye Afdelinger.

I **Rønne** paa Bornholm har vore Kolleger oprettet en Fagforening og indmeldt denne under Malerforbundet. Det er den første Afdeling paa Bornholm og bliver vel ogsaa den eneste, idet Øen jo ikke er større end at samtlige Malere meget godt kunne slutte sig til denne ene Afdeling, noget som forhaabentlig ogsaa vil ske i en ikke for fjern Fremtid. — Løn- og Arbejdsforhold paa Borholm er af den Beskaffenhed, at Organisation i højeste Grad tiltrænges for at opnaa en Forbedring.

I **Middelfart** er ligeledes i afvigte Maaned oprettet en Afdeling. Vi har jo tidligere haft en Afdeling i Middelfart, som imidlertid maatte opgives paa et Tidspunkt, hvor Arbejdsløshed fordrev hver eneste Maler fra Byen, hvad nu forhaabentlig ikke vil indtræffe.

Vi hilse de ny Afdelinger et hjærteligt Velkommen med Ønsket om et fremtidigt godt Samarbejde for fælles Interesser.

Fra Afdelingerne.

København. I Lighed med de foregaaende Aar vil der ogsaa i Aar blive afholdt Julefest for Medlemmernes Børn. Festen, der arrangeres paa samme Maade som tidligere, afholdes i Rømersgades Festsal, Fredagen den 23. Decbr. fra Kl. 7—4.

Det nedsatte Festudvalg vil gøre alt for, at Festen kan blive saa vellykket som muligt og modtager derfor med Taknemlighed enhver Støtte fra Medlemmer, hvis Evne og Vilje maatte kunne bidrage hertil.

Svendborg. Afdelingen afholdt sin ordinære Generalforsamling den 10. Oktbr., hvor det vedtoges at forøge Bestyrelsen fra 3 til 5 Medlemmer. H. Rasmussen, som i $2^1/_2$ Aar har været Afdelingens energiske og dygtige Formand, takkede for den Tillid, der hidindtil var vist ham, men ønskede ikke nu at modtage noget Tillidshverv foreløbig. I hans Sted valgtes Otto Ehlert. Til Kasserer valgtes M. P. Sørensen, medens Bestyrelsens øvrige Medlemmer ere Rudolf Andersen, Laurits Hansen og Will. Kaas.

Blandt andre Punkter paa Dagsordenen var Forslag om, at indmelde Malerforbundet under „De samvirkende Fagforbund," som efter en udførlig Diskussion enstemmigt fik Afdelingens Tilslutning.

Gentofte-Lyngby. Ved Afdelingens nys afholdte Generalforsamling valgtes til Formand Frantz Olsen, Skodsborg og C. Christiansen til Kasserer.

Herning. Da det har vist sig vanskeligt at tilvejebringe den fornødne Ledelse, særlig paa Grund af, at intet Medlem har fast Bopæl i Herning, har Hovedbestyrelsen besluttet at lade denne Afdeling gaa ind under Silkeborg, hvis Formand i den Anledning har været i Herning og modtaget saavel Bøger som Kassebeholdning.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", Carl Winther, Skydebanegade 14, A.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	P. Petersen, Mørkegade 172.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	O. J. Olsen, St. Hansgade.
Næstved.	Viggo Haurum, Nygade 32.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade 20.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade
Svendborg.	Otto Ehlert, Søgaardsvej 8.
Nyborg	E Lynge, Østergade 1.
Odense.	Knud Ditlevsen, Albanigade 22.
Middelfart.	H. M. Olsen, Algade.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M Andrup. Parcelvej 18.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Østergade 54.
Varde.	Poul Pedersen, Lundgade.
Thisted.	Marius Nielsen, Mellemgade 49.
Nykøbing M.	S. M. Josefsen, Nørregade 20.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	P. A. Dyring, St. Mathiasgade 44.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	N. Mathiassen, Nørretorv 5.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	S. Christensen, Rosengade 6.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Markedspladsen.
Horsens.	Chr. Rasmussen, Amaliegade 28.
Vejle.	A. Birnbaum, Jærnbanegade 18.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

AF FORDOM ALDRIG VI BINDES.

Januar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1899.

Ved Aarsskiftet.

Der skiftes Aar — det Gamle Pladsen viger
Det har sin Ronde gjort, sit Løb fuldendt,
Men før i Glemselsdybet ned det stiger
Bli'r Mangens Tanke vistnok mod det vendt.
Et svundet Aar — en Draabe atter borte
Af Tidens store endeløse Hav;
Men af vort Liv, det alvorsfulde korte,
Et Kæmpeskridt maaske mod nære Grav.

Hvem ved det vel? Her rækker ej vor Viden,
Men et er sikkert, vi skal give Agt;
Thi en Gang kun, kan vi benytte Tiden,
— Til mere strækker aldrig nogen Magt. —
Den løber fremad, kaldes ej tilbage,
Omend vi nok saa meget har forsømt,
Den byder kun et ringe Antal Dage,
Benyt den da — før Maalet er udtømt.

Det er saavist en Sandhed som har hjemme
I Proletarens Kamp for bedre Kaar,
Hvor hver en Dag hver Time kunde fremme
Vor store Sag, hvis Tiden vi forstaar,
Og se den Sandhed fatter stadig Flere,
Den øger Dag for Dag vort Sammenhold,
Og varsler om at ingen Sinde mere
Vil nogen finde sig i Sløvheds Vold.

Ja, tænk paa Aaret, som vi nys saa svinde,
Og paa den Kamp, som vi begejstret stred,
Og lad det blive os det bedste Minde,
Om hvad der vindes kan ved Enighed,
Saa vil ret frejdigt vi en Hilsen sende
Til dig du nye ubekendte Aar;
Thi naar en Gang dit Løb er bragt til Ende,
Vort Forbund endnu mere styrket staar.

Nr. 66.

Svar til H. P. Larsen.

Udeladelse af Titula-**tu**-ren „Hr." i nærværende Opsats skal paa ingen Maade betyde en Indrømmelse af, at jeg ved denne Betegnelse i min foregaaende Artikel skulde have haft til Hensigt at „terrorisere" (føre Rædselsherredømme over) Larsen; Betegnelsen faldt mig nærmest i Pennen, fordi man er vant til at se den benyttet i enhver hensynsfuld Polemik. Larsens gennemgaaende ironiske Tone synes jo heller ikke at tyde paa „Underlegenheds"-Følelse over for mine „i fuldt Alvor fremsattte Betragtninger, der vare saa rent ud bedrøvelige", at han i Slutningen af sin Artikel fandt Anledning til paa fransk at tiltale mig med Hunkønsform. Jeg har denne Gang atter valgt ny Overskrift, tildels fordi det ser lidt trivielt ud stadig at blive ved med det gamle, men væsentligst fordi det ikke er saa ganske let at holde sig til en „saglig Drøftelse", hvis man skal berøre, endog blot overfladisk, selv kun en Del af de mange Ting, Larsen kaster ind i Diskussionen, lige fra Voldgiftsrettens Forhold til Ejendomsretten, og til Kogning af „en Kaffetaar" ved „Pindebrænde, indkøbt i Snesevis."

Jeg skal være en af de sidste til at benægte, at en Mands sociale Stilling og Forhold er medbestemmende paa hans Karakter og tildels kan forandre hans Syn paa mange Forhold i Livet; men den Omstændighed, at jeg i de senere Aar ikke har befattet mig med Malerarbejde, tror jeg dog ikke har bevirket nogen Forandring i mit Syn paa faglige Forhold. Omendskøndt jeg er og har altid været en bestemt Modstander af den Art Fuskeri, der udstrækker Arbejdstiden til en urimelig Længde og udøves til urimelig lave Priser, har jeg nemlig med de forhaandenværende Samfundsforhold for Øje stedse set undskyldende derpaa og hævdet Umuligheden af at blive helt fri derfor, før vi fik en anden social Arbejdsordning. Men jeg har ogsaa stedse hævdet Enhvers Ret til at forsøge sit Udkomme ved hvilket Fag han ønsker. Ved Omtalen heraf kommer man let ind paa Lærlingespørgsmaalet, som Larsen ogsaa

strejfer uden dog at tilkendegive sin Mening. I en Artikel om dette Spørgsmaal i Januar 1889 udtalte jeg, „at enhver skal have Lov til at uddanne sig i det Fag, der stemmer med hans Ønsker og Anlæg . . .“ Gaar disse Ønsker og Anlæg nu i flersidig Retning, saa indser jeg ikke hvorfor der skulde lægges ham Hindringer i Vejen. Den fri Konkurrence udvikler saamænd, som Larsen siger, „kostelige Frugter“ nok i Retning af „Specialister“, saa det kan være velgørende en Gang imellem at se en „Tusindkunstner“.

Naar jeg i 1896 hævder, at „Smudskonkurrencen“ udskiller store Dele af Fagets Arbejde for at faa det billigere udført, da er dette aldeles ikke i Uoverstemmelse med min nuværende Opfattelse. Det er jo netop Konkurrencen, der først udskiller Fagene og derefter enkelte særlige Arbejdsarter i Fagene for, efter Indøvelse i disse at kunne trykke Priserne længere ned. Glarmesterarbejdet, som Larsen ironisk stikler til, var netop en Del af Malerfaget, der i sin Tid er bleven skilt ud, ude at man derfor har fundet sig beføjet til at udslette de tre hvide Vinduesruder i Malerlavenes Skjold. Naar jeg siger, at den fri Konkurrences Maal med Opdrætning af Specialister er at trykke Lønnen, saa være hermed selvfølgelig intet sagt til Forklejnelse af de Arbejdere, der af Interesse for en enkelt Gren af Faget søger at drive denne op til en Fuldkommenhed, som ikke kan naas paa anden Maade.

Nej, jeg mente ikke i 1896 og jeg mener ikke i Dag, at Smudskonkurrencen bærer mod økonomisk Frigørelse, lige saa lidt som jeg mener, at snæverhjærtet Ængstelighed over for Smaalapperier af fremmed Indgreb i et Fag vil gøre det. Men jeg mener, at Arbejderne let vil tabe Hovedmaalet af Sigte ved at spejde efter disse Biting og ved at gøre disse til Genstand for Henstillinger og eventuelle Stridigheder mellem Fagene indbyrdes, saaledes som man ved, det var Tilfælde i Lavstiden, og saaledes som Tendensen nu efter min Mening atter synes at være. Og jeg mener, at hvor der virkelig sker eller er sket noget, som er værd at tale om, der maa det overlades Arbejdskøberne indbyrdes at udtømme deres Kræfter imod hverandre. Altsammen under Forudsætning af, at det der sker ikke skønnes at gøre direkte Skade for Svendenes Lønforhold, hvad jeg tænkte tilstrækkeligt at have præciseret i mine foregaaende Artikler. Maaske det Tilfælde, som Larsen hentyder til, og som virkelig gav Impulsen til vorPolemik, var af en saadan Art, at der helst maatte skrides ind; derom vil jeg ikke dømme og har ikke dømt, skøndt jeg dog maa sige, at jeg tror, det havde været ikke alene lige saa rigtigt, men rigtigere, om Mesterlavene havde afgjort Sagen.

Angaaende Udspækningen, saa er Ovnpladsen jo nu ved Larsens bestemt paapegede Fakta bleven til en Samling af Ovnpladser, paa hvilke det var nødvendigt at foretage et omfattende Murerarbejde, for hvilket Malermesteren vilde misbyde ham. Det var da fuldstændig rigtigt at han betakkede sig, og forhaabentlig har dette saa heller ikke gjort ham noget Skaar i Gangen af hans Arbejde. Ogsaa jeg kan fra min tidligere Praksis fremføre et Faktum, der maaske heller ikke „er saa uskyldigt som ved første Øjekast“, men som dog viser, at Murerne ikke altid er saa slikne efter Ovnpladsudspækningen. Der gik nemlig en Murer i Lejligheden for at reparere, og da jeg paaviste, at der paa Ovnpladsen fandtes flere Revner og Steder, hvor der var hult under Pudslaget, saa svarede han mig: Lad os bare ikke røre ved det; det holder nok, og de Revner kan De ogsaa nok kitte“. Nuvel! Revnerne blev saa kittede med Gibs. Men ikke alene i dette Tilfælde; mange andre Gange har jeg set og hørt om Malere, der har maattet spække ud efter at Murerne var gaaede bort, og i saadanne Tilfælde er det unægteligt vanskeligere at faa den halve eller hele Krone, som Malersvendene kan synes, at han er berettiget til.

Larsen omtaler nogle „pudsige Argumenter“, jeg ved et Møde for nogle Aar siden skal have fremsat mod Helligdags-Lovstvang. Jeg skal sige, at jeg ikke husker et Muk af det hele og derfor ikke kan udtale mig om disse mine pudsige Argumenter, men hvor pudsige de end har været, var de jo dog af den Beskaffenhed, at han følte sig overbevist af dem og tog sit fremsatte Forslag tilbage; thi jeg kan ikke rigtig tro det skulde være fordi han i mig saa en saadan „Kalif“ eller østerlandsk Selvhersker, imod hvem det paa ingen Maade gik an at opponere. Hvis dette sidste skulde være Tilfælde, saa glæder det mig at han nu har emanciperet sig saavidt, at han har kunnet tage Kampen op mod sin tidligere Tyran, og det med ubestrideligt Held; thi han har ved sine Artikler vist, at han formaar at føre en saa smidig Pen, som nok er værd at se anvendt oftere, ja ret ofte i Fagbladets Spalter.

Af den Grund vil jeg, — efter i det foregaaende, der nærmest har formet sig som et Forsvar, at have skældt Larsen lidt ud og sagt Du til ham, — ende mine Udgydelser med hans egne Slutningsord: „Om Forladelse, min Kære!“

L. Gunner.

Stiftelsesfest.

Søndag den 20. November afholdt Malernes Fagforening i København sin 17-aarige Stiftelsesfest, der ligesom tidligere Aar bestod i Fællesmaaltid og paafølgende Bal. Ved Bordet bød Formanden Velkommen og oplæste følgende Hilsener, som vare indløbne:

„Malernes Fagforening i København lykønskes i Anledning af Stiftelsesfesten. Leve Organisationen!“

Malernes Fagforening i Aarhus.
Chr. Christensen

„Hjærtelig Lykønskning. Leve Organisationen. Leve Samarbejdet!“

For Afdelingen i Holbæk.
Klein.

„Hilsen og Lykønskning til den Syttenaarige! Glem ikke at staa Vagt over opnaaede Resultater. Fremad mod det store Maal, alle klassebevidste Arbejdere har sat sig: Frihedens, Lighedens og Broderskabets Stat, med Ret for Alle, Uret for Ingen.“

Eders gamle Kampfælle
P. Thrane,
New York, Amerika.

Med Begejstring modtoges disse Hilsener, som det overdroges Formanden at besvare med Festdeltagernes Tak og Genhilsen.

Efter Afsyngelsen af efterfølgende Sang:

Mel: Dannevang med grønne Bred.

Fagforening, stærk du staar
fast paa Sammenholdets Klippe,
du har vist, hvad du formaar,
naar vi ej dig slippe,
altid bar du Modet højt
kæmped' bravt i Modgangs Dage,
var end Læsset ofte drøjt,
lod det sig dog drage.

Sytten Aar du virket har,
sytten Aar med mange Minder—
At du op og nede var
just i Hu os rinder.
Og vi mindes ganske klart,
at en Mester — aah saa værdig—
dømte dig til meget snart
rent at være færdig.

Naa det gik jo ej saa slemt.
Spotten har du gjort til Skamme.
nu skal næppe nogen nemt
dine Kræfter lamme.
Nys du slog et større Slag,
det var ret et „Mesterstykke",
thi forkortet Arbejdsdag
fører med sig Lykke.

Du det første Skridt har gjort,
der skal følge flere efter —
Til at skabe noget stort
samler du nu Kræfter.
Og imens du staar paa Vagt,
værner alt hvad du har vundet,
øger Tiden vel vor Magt,
den, som du har grundet.

Fagforening! du har sat
Broderskab paa Højbordssæde,
nu er du hver Malers Skat
og hans største Glæde.
Haand i Haand vi fast nu staa
trofast ved hinandens Side,
du har vist, hvad vi kan naa,
naar paa dig vi lide.

Fagforening! et Hurra,
nu til Slut vi dig vil bringe,
Hjærtets Dyb det kommer fra,
mægtigt skal det klinge.
Vær som hidtil uforsagt,
naar du kæmper for din Mening,
„Sammenhold betyder Magt",
Leve vor Forening.

Nr, 66.

talte Rudolf Poulsen for Foreningen. Det forløbne Aar vilde, til sene Tider, komme til at staa som en Mærkepæl i vor Forenings Historie; thi ikke blot var det i dette lykkedes, at naa dertil, at alle Kolleger tilhørte Foreningen, men vi havde ved Hjælp af vort gode mønsterværdige Sammenhold opnaaet en værdifuld Lønforbedring og endda mægtet at bryde Principet 10 Timers Arbejdsdag, og dette til Trods for, at den stormægtige Arbejdsgiverforening paa dette Punkt havde ladet sig forlyde med, at ville anvende de yderste Midler for at hindre en Forkortelse af Arbejdsdagen. Det kunde ikke undgaas at man ved denne Fest i Aften kom til at tænke tilbage paa de forløbne Aar af Foreningens Levetid, og herunder maatte vi tilstaa, at vi havde brugt en lang Tid for at naa Foreningens nuværende Stade, og naar det i et Digt hedder: „Der har været en Tid da Forstanden laa brak, hos det store det arbejdende Folk", saa kunde denne Sandhed just siges om os Malere; thi hvad andet har vel været Grunden til at der skulde hengaa saa mange Aar forinden vi alle fandt den Plads i Kammeraters Række, som er og alle Dage vil være Betingelsen, for med nogenlunde Styrke at kunne hævde sit Menneskeværd. Ja, hvad andet, end netop dette, at Forstanden har ligget brak; men lad os da glædes over, at nu ligger vor Forstand ikke længere brak, nu benytter vi den sunde Fornuft i rigeligste Maal og lad det forløbne Aars Virksomhed være et tydeligt Bevis herfor. Et Leve for Foreningen besvaredes med et trefoldigt kraftigt Hurra.

Efter at følgende Sang for Damerne var afsunget:

Mel: Du er rig, Du er dejlig, o Syd

Det er Skik ved hver Fest, at vi Mænd
maa for Kvinderne hæve vor Stemme,
denne Pligt bør ej heller vi glemme,
om vi ellers vil slippe for Skænd,
men lad kun os, ifald de det tror,
sige dem, hvad vi tænker og mener,
:,: vore Damer om blot de forener,
deres Stemme med os nu i Kor. :,:

Som en Pil flyver Tiden af Sted
Aaret kommer og atter forsvinder
med en Rigdom af Tanker og Minder
og med Alvor og Uro og Fred.
Men blandt Mindernes voksende Hær,
iblandt dem, som i Hjærtet har Sæde.
:,: og som gav os den varigste Glæde,
Spreder Kvinden sit lysende Skær. :,:

Hun er stolt, medens Øjet har Lyn,
hver en Pige og smilende Frue,
hvor i Verden vi ellers dem skue,
det kan ses af enhver, som har Syn.
Men naar lønligt de fletter en Krans,
og med Omhu taalmodigt os plejer,
:,: Da først fatter vi Skatten, vi ejer,
om end Tiden har dæmpet dens Glans.

Ja, af Dyder de har mange fler,
men dem alle vi ikke kan nævne,
dertil mangler vi Kundskab og Evne,
og nu vil vi ej prise dem mer'.
For i Dag har vi naaet vort Maal.
Vi har sunget til Damernes Ære,
:,: og vor Hilsen til Slutning skal være:
Alle Damer! for eder en Skaal. :,:

R. L.

fremsagde Rasmus Lund en versifiseret Tale for Damerne, der modtoges med stærkt Bifald.

C. Loldrup talte for Malerforbundet og udbragte et Leve for samme.

Carl Olsen friskede gamle Minder op fra Foreningens første Leveaar, og H. P. Larsen talte i varme Ord om Formandens mangeaarige Virksomhed i Foreningens Tjeneste, og sluttede med et Leve for at denne endnu i mange Aar maatte fortsættes.

Endelig blev følgende Sang afsungen:

Mel: Ridder Rap og Ridder Ro (af Molboerne).

Her til Fødselsfest kom Gratulanter i Flok
i en Stemning, der dybt sætter Spor,
og ved saadan en Lejlighed ved man jo nok,
at der falder bevingede Ord.
Naar vi roser os selv, saa er Grunden skam god,
vi har strejket i Aar, og som Løn for vort Mod
fik vi Sejren i Hænde saa lunt,
samt en Prisliste hæftet i brunt.
Og den var som bekendt
drevet op til omtrent
saadan mellem ti, tyve Procent.

Jøsses sikken et Stød dog at Mestrene fik,
vist det værste de længe har faa't,
i Særdeleshed dem, der i Udvalget gik,
de har slet ikke haft det saa godt.

Til de mange Procenter kun nødig de gik,
og de sidder endnu med de Smærter de fik,
det man særlig paa Haarene saa',
de blev uforholdsmæssige graa.
Det er knapt, det er kendt,
skøndt det er dog omtrent
saadan mellem ti, tyve Procent

Til at gifte sig forhen man ej var i Stand,
thi Fortjenesten den var for sløj,
ja men siden April kan De tro, at vi kan,
vi forlover os li'som en Røg.
Som nu her til vor Fest for de Pigebørn smaa
vil en Masse af Malersvends-Hjærterne slaa,
men hvor mange, at Amor faar fat,
ja se det maa bestemmes i Nat
De kan tro, det bli'r kendt,
for jeg ved, det omtrent
bliver mellem ti, tyve Procent

L. Th. H.

der ligesom de to første indbragte de respektive Forfattere et Hurra.

Den alvorlige Del af Festen var hermed afsluttet, og det paafølgende Bal, kort afbrudt af et lille Glas med mange Taler og gode Ønsker, afsluttede den helt igennem særdeles vellykkede Fest.

Julefest.

Fredagen den 23. Decbr. afholdt Malernes Fagforening Julefest for Medlemmernes Børn. Festen, der i alt væsenligt var arrangeret som de foregaaende Aar, og i hvilken halvfjerde Hundrede Børn deltoge, var særdeles vellykket til stor Glæde for Børnene og ikke mindre Ære for det energiske Festudvalg.

Til Festen var indkommet følgende Bidrag:
A. Stelling, Farvemøllen, Krügers Tapethdl. og Fraenckels Tapethdl. hver 10 Kr. Heck & Jørgensen, Valeur & Jensen, J. Flügges Filial og Kultorvets Farvehandel hver 6 Kr., A. Schübeler, N. Andersen, Vilh. Hansen & Co., F. Lademann, Voldkvarterets Magasiner. P. Fischer og Lembke & Vegmann hver 5 Kr., P. Christensen. J. Johansen, P. Holm, J. Jensen og H. Troels hver 2 Kr., F. Frederiksen 1 Kr.

Restauratør P. Svendsen 5 Kr., Baltzer 1 Kr., Et Medlem 5 Kr., Nr. 66 2 Kr., H. P. Larsen og L. P. Andersen hver 1 Kr.

P. C. Andersen, Hans Larsen. E. Mertz, C. O Friis, Emanuel Nielsen, Hoffensetz, G. Schrøder, Helmuth, H. Dons & Co., V. Maale. C. Andersen og Fritz Nielsen forsynede Sager til Juletræet og Tombolaen. Bogtryrker Larsen, Julesange.

For ovennævnte Gaver bringer vi paa Foreningens Vegne de ærede Bidragydere en hjertelig Tak.

Ærbødigst Festudvalget.

Arbejdsdagen om Vinteren.

I den for København i afvigte Foraar vedtagne Prisliste, er den ordinære Arbejdsdag fastsat til $9^1/_2$ Time, medens det hedder, at den for Vintermaanederne indskrænkes efter Aarstiden.

Denne Indskrænkning gav imidlertid straks i Oktober Maaned Anledning til megen Uoverstemmelse med Hensyn til Arbejdsdagen paa forskellige Værksteder, idet enkelte forstode det saaledes, at man med „Aarstiden" havde ment „Mesteren", saaledes, at det skulde være dennes Sag at bestemme Arbejdsdagens Længde, ligesom det hidtil havde været efter den gamle Prisliste. For at raade Bod herpaa og opnaa ensartet Arbejdsdag henvendte Malernes Fagforening sig til Malerlauget med Anmodning om Medvirkning hertil, ved at lade Prislisteudvalget udarbejde det fornødne Forslag.

Malerlauget efterkom Anmodningen, og Prislisteudvalget fremkom da med Forslag, som efter at være godkendt paa de respektive Ekstra-Generalforsamlinger i Malerlauget og Malernes Fagforening henholdsvis den 28. og 21. Decbr. f. A., nu er vedtaget som Ændring til Punkt II i Prislistens „Almindelige Bestemmelser" og straks træder i Kraft.

Det ændrede Stykke af Punkt II vil herefter lyde saaledes:

„Den ordinære Arbejdstid er i Januar og December fra Kl. 8—4 med 1 Time Middag, fra 12—1, i Februar og November fra $8-4^1/_2$ med 1 Time Middag fra 12—1, i Oktober og Marts fra Kl. $7-5^1/_2$ med $^1/_2$ Time Frokost fra $8-8^1/_2$ og 1 Time Middag fra 12—1, og i den øvrige Tid af Aaret fra Kl. 7—6 med $^1/_2$ Time Frokost fra $8-8^1/_2$ og 1 Time Middag fra 12—1. For Værkstedsarbejde er sidstnævnte Arbejdstid dog gældende hele Aaret".

Den ordinære Arbejdsdags Længde bliver altsaa: 2 Maaneder à 7 Timer, 2 Maaneder à $7^1/_2$ Time, 2 Maaneder à 9 Timer og 6 Maaneder à $9^1/_2$ Time, undtagen for Værkstedsarbejde, hvor Arbejdsdagen hele Aaret bliver $9^1/_2$ Time.

Forsvundne.

Nedennævnte Medlemmer ere bortrejste fra deres respektive Afdelinger uden at opfylde de dem paahvilende Forpligtelser, og vil sikkert være taknemlige for at blive gjort opmærksomme paa den Forglemmelse, de saaledes har gjort sig skyldige i:

Fra Thisted: Nr. 2424 A. Rosenberg.
Fra Hjørring: Nr. 2070 Fr. Jespersen.
Fra Herning: Nr. 2470 Carl v. Aackersberg.
Fra Kolding: Nr. 1935 Rich. Frederiksen.
Fra Næstved: Nr. 2655 Chr. Berthelsen.
Fra Helsingør: Nr. 1338 A. Rostgaard og 2081 Alfred Poulsen.
Fra København: Nr. 2141 Emanuel Christensen.

Til nærmere Oplysning finder vi os foranledigede til at anføre, at Jespersen paa det groveste har misbrugt sine Kollegers Tillid i Hjørring, og at han efter Forlydende er rejst til Norge. Berthelsen er fra Vordingborg og har haft Lejlighed til at henlede Opmærksomheden paa sig, foruden i Næstved, ogsaa i København. Rostgaard er fra København. Alfred Poulsen er vistnok fra Aalborg og har beredt Afdelingen i Fredericia et skuffet Haab. Endelig er der Emanuel Christensen, som er født i Holstebro, og som det vistnok vil gøre ondt om blot en eneste Afdeling endnu skulde være undgaaet hans Virksomhed, den han sidst skal have udfoldet i Varde.

Redigeret af Rudolf Poulsen
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

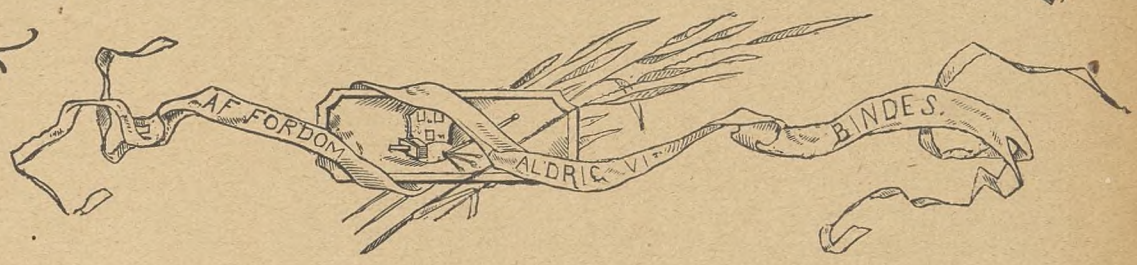

Februar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1899.

Bemærkninger angaaende Ulykkesforsikringsloven.

Nu, da Ulykkesforsikringsloven er traadt i Kraft, kan det være paa sin Plads at foretage et Overblik over dens Virkning paa Malerfaget. I Følge Loven er ingen forsikret uden netop under Udøvelsen af sit Arbejde og endda ikke, hvis det Hus, hvori Arbejdet foregaar, ikke er højere end en Etage med Kvist. Ved Reparationsarbejder i ældre Huse er man ikke forsikret, medmindre Arbejdet foregaar paa Stillads, eller hvad dermed kan ligestilles, hvorved der formentlig menes Stiger o. l. Derimod er man forsikret ved alle Nybygninger, som ere højere end den nævnte ene Etage med Kvist, enten man saa arbejder udvendig eller indvendig, oppe i Huset eller nede paa Jorden.

Saafremt nogen kommer til Skade under saadanne Forhold, hvor han er berettiget til Hjælp, maa han snarest muligt lade sig undersøge af en Læge og iagttage de Forskrifter, som denne til hans Helbredelse stiller ham. Hvis Helbredelsen indtræder forinden 13 Uger er gaaet, faas der ingen Hjælp; trækker det derimod længere ud, saa faaes der fra den Dag, de 13 Uger ere forløbne, en Dagpenge der svarer til $^3/_5$ af Vedkommendes Dagløn, dog ikke under 1 Kr. og ikke over 2 Kr. Hvis det viser sig, at Ulykkestilfældet er af saa alvorlig Natur, at Vedkommende bliver fuldstændig Invalid, faar han en Pengesum, der svarer til det 6-dobbelte af hans Aarsløn, dog ikke under 1800 Kr. og ikke over 4800 Kr. Bliver han kun delvis Invalid, bestemmer det saakaldte Arbejderforsikringsraad, hvor stor en Part af den nævnte Pengesum, der skal tilfalde ham. Endvidere tilkommer der, i Tilfælde af fuldstændig eller delvis Indvaliditet, den Tilskadekomne en Dagpenge for 13 Uger efter førnævnte Regler. Indtræder Døden, som Følge af Ulykkestilfældet, tilkommer der den Afdødes Efterladte dels en Begravelseshjælp af 50 Kr., dels en Pengesum svarende til det 4-dobbelte af hans Aarsløn, dog ikke under 1200 Kr. og ikke over 3200 Kr.

Forsikringen efter Loven omfatter alle Malere, som arbejder hos en Mester, medmindre hans Aarsløn overstiger 2400 Kr. Udelukkede fra Forsikringen ere dog saadanne Ulykkestilfælde, som Arbejderne selv med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed har hidført.

For de Krav, der tilkommer den Tilskadekomne eller hans Efterladte, hæfter Mesteren, hvis denne ikke har tegnet Forsikring hos et anerkendt Selskab. Og Mesteren er selv pligtig under en Mulkt af indtil 200 Kr. at anmælde ethvert Ulykkestilfælde, som kan antages at medføre Krav efter Loven. Det skal anmeldes til Arbejderforsikringsraadet snarest muligt og senest inden 8 Dages Forløb. Lægeattesten skal Mesteren betale.

Tilskadekomne kunne altsaa, naar de have ladet sig undersøge og behandle af en Læge, stille sine Krav til Mesteren, der saa maa lade Kravet gaa videre til sit Forsikringsselskab. Anerkendes Kravet ikke af Mesteren eller Selskabet, maa der klages til Arbejderforsikringsraadet, som for Tiden har Kontor, Højbroplads 5 (aabent Kl. 12—3), og hvis Formand er Konferensraad H. N. Hansen, Kmd., Dbmd.

Malermesterforeningerne, saavel „Malerlavet i København“ som „Centralforeningen af Malermestre i Østifterne“ og „Centralforeningen af Malermestre i Jylland“, har genforsikret deres Erstatningspligt hos det skotske Ulykkesforsikringsselskab „Ocean“. Genforsikringen sker paa den Maade, at hver Svend samtidig med Ugelønnen faar udleveret en numereret Billet, som skal gælde for den kommende Uge, denne Billet skal saa Svenden opbevare og ved Ulykkestilfældet aflevere som Kontrol til Selskabet. I den første Uge, en Svend kommer i Arbejde, er han altsaa ikke genforsikret, medmindre Mesteren straks giver ham en Billet og anmelder dette til Selskabet. Dette er dog uden Betydning, hvad Svendens

Retskrav overfor Mesteren angaar. Enten Svenden har faaet udleveret nogen Billet eller ikke, og enten Billetten er bortkommen eller ikke, saa har han ligefuldt Ret til at gøre Krav gældende overfor Mesteren paa, hvad der tilkommer ham i Medfør af Loven.

En anden Sag er det, om han vil tage Mesteren god for det Beløb, som han eventuelt kan komme til at gøre Krav paa. Sæt at to Svende tages i Arbejde midt i Ugen og kommer til at arbejde sammen paa et Stillads, som braser sammen, hvorved de begge blive slaaede til Krøblinge. Der tilkommer dem da hver 4800 Kr. foruden Daghjælp i 13 Uger à 2 Kr. pr. Dag = 182 Kr. Det vil sige, at Mesteren er pligtig at betale til de to Svende saa omtrent 10,000 Kr. Tror man, der er saa farlig mange Malermestre her i Landet, som er i Stand til det? Og hvis ikke, saa er der nok den Udvej, at lade Vedkommende udpante, men det vil selvfølgelig i de aller fleste Tilfælde slet ingen Ting nytte.

Derfor: Forlang af Mesteren Genforsikring i et anerkendt Selskab og forlang Bevis derfor fra den første Dag Arbejdet begynder, og ikke fra den førstkommende Lønningsdag. Man behøver saavist ikke at undlade det af Hensyn til den Udgift, man paafører Mesteren, thi Genforsikringen koster i Ocean for hver Svend kun 8 Øre om Ugen, og har Mesteren ikke Raad til at betale saa meget ud over det, han er forpligtiget til i Henhold til Prisliste eller Lønregulativ, saa har han overhovedet ikke Raad til at holde Svende og maa da ogsaa helst lægge sit Mesterskab paa Hylden straks.

L. G-r.

Kunsten stiger.

Anvendelsen af mekanisk Arbejdskraft i Malerfaget er almindeligvis bleven anset for at være saa nogenlunde en Umulighed. I den Retning har man altid følt en vis Tryghed, som dog nu maa svækkes noget ved de gentagne Forsøg, der i de senere Aar er foretaget i Udlandet for at finde Erstatning for den menneskelige Arbejdskraft ogsaa i vort Fag.

Som bekendt blev der allerede ved Chicago-Udstillingen anvendt Trykluft til Paasprøjtning af Farve paa en Del af Bygningerne, og Erfaringen siger der at have bevist, at denne Methode var praktisk og tidsbesparende. Nu skal i Følge „Centralbl. d. Bauverw." en Vejbro være bleven malet paa tilsvarende Maade, efter at Rust og Farverester vare fjernede ved et Sandstraaleapparat, hvis Drivkraft ligeledes var Trykluft. De rensede Jernflader viste stor Tilbøjelighed til meget hurtigt at blive overtrukket med et fint Rustlag, af hvilken Grund allerede det maatte være ønskeligt hurtigst muligt at skærme dem ved et Overtræk, og hvortil der anvendtes en tyk, tjæreagtig Farve. Til dette Arbejde, som udlørtes af Bryce-Pneumatik-Paint-Machine-Company, benyttedes en paa ovennævnte Sted afbildet Indretning, der i Hovedsagen bestaar af en Beholder af 70 Liter Indhold til Optagelse af Farven, samt de fornødne Sprøjteapparater til samtidig at kunne arbejde med 2 Mundstykker ved Farvens Overførelse paa Jærndelene. Beholderen var derfor forsynet med et T-Rør, hvis lodrette Gren førte nær ned til Beholderens Bund, medens de to vandrette Grene, som hver havde en Afspærringshane, tjente til Anbringelse af Ledningsslanger for Farvens Overførelse fra Beholderen til Mundstykkerne. Indeni den lodrette Gren var tillige anbragt et Rør, der førte Trykluft ned til Bunden af Beholderen, i hvilken Trykluften derefter boblede op gennem Farven og samlede sig foroven.

Dette Trykluftsrør forgrenede sig foroven udenfor Beholderen saaledes, at der førtes en særlig Ledning hen til hvert Mundstykke. I dette Mundstykke blæste Luften ud gennem en fin, central Aabning og ansugede derved Farven, som strømmede til fra Siderne, samt slyngedes videre gennem en Tud, der endte i en flad, bred Spalte. Idet Mundstykket med Haanden førtes hen over Jærndelene, iværksattes Malingen af disse saa hurtigt, at der paa 20 Minutter maledes en Flade paa 26 □ Meter, et Arbejde, der vilde have krævet 3 til 4 Timer ved Udførelse med Haandkraft. Paa forskellige Steder i Ledningerne og i Mundstykket fandtes Reguleringshaner saavel for Farve som for Lufttilstrømningen.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1898.

I Løbet af Aaret 1898 har der været afholdt 23 Retsmøder, ved hvilke der behandledes ialt 20 Sager, nemlig Nr. 48 til 67 inklusive.

Sag Nr. 48. Malersvend G. A. Svendsen, Stengade 15, 3. Sal kontra Malermester N. H. Rosenkilde, Sortedamsgade 13, 3. Sal, kom ikke til egentlig Retsbehandling, thi efter at der fra Rettens Side var tilskrevet Mesteren om Sagens Anmeldelse, ønskede han, at Svenden skulde komme til ham for at de sammen kunde gennemgaa Regningen endnu en Gang til. Senere hørtes der intet til Sagen, saa denne er antagelig ordnet i Mindelighed.

Sag Nr. 49 gav Anledning til en Forhandling om Forretningsordenen Den blev nemlig indanket umiddelbart efter Strejkens Udbrud, og Formanden ønskede nu at æske Rettens Mening om, hvorvidt der overhovedet skulde optages Forhandling under Strejken eller ikke. Medlemmerne fandt, at Voldgiftsretten burde varetage sin Funktion upartisk og uden Hensyn til Stridighederne mellem Organisationerne. En Forespørgsel om ikke en Sag, hvor Mester- og Svendemedlemmernes Meninger stod skarpt overfor hverandre, rettelig burde udsættes til efter Strejkens Ophør, besvaredes derhen, at dette vel i Princippet kunde være rigtigt, men at det var tidsnok at tage Bestemmelse herom, naar en saadan Sag forelaa. Den indankede Sag omhandlede en Regning, som af Malersvend Emil Madsen, Slotsgade 29 B, 2. Sal var indgivet til Malermester Lundstrøm, Ahlefeldtsgade 31, Stuen; Regningen var første Gang indgivet den 28. Februar, men da forskellige Arbejder efter Arkitektens Ordre henstod ufærdige indtil Udlejning kunde ske, var den ikke bleven

opgjort. Svenden havde nu omdateret Regningen og indsendt den paany; men under Anbringende af, at Arbejdet uretmæssigt var forladt den 1ste April, nægtede Mesteren at modtage Regningen. Efter nogle Dages Forløb meddelte Svenden imidlertid, at Mesteren nu havde erklæret sig villig til at modtage og opgøre Regningen, hvorfor denne Sag bortfaldt.

Sag Nr. 50 indankedes af Malersvend C. Guldberg, Nansensgade 25 B, 2. Sal mod Malermester Lauritz Hansen, Lille Strandstræde 18. Svenden havde udført et Skiltearbejde, og betragtede som sin private Ejendom det Hjælpemiddel, Poncen, som han til Skiltets Færdiggørelse havde udført i Stedet for Optegning, eventuelt imod at erstatte det benyttede Papir. Mesteren erklærede, at han vilde betale Skiltets fulde Beløb, saafremt Poncen blev afleveret; indtil da vilde han tilbageholde Halvdelen og ønskede ikke at lade Sagen afgøre ved Voldgift. Efter Forhandling mellem Fagforeningen og Malerlavet indgik Lauritz Hansen dog ved Lavets Foranstaltning til Voldgiftsretten med Sagen, der afgjordes derhen, at Mesteren ikke kan forlange udleveret nogen Ponce, uden forud bestemt at have forlangt en saadan tegnet. I det her Tilfælde paastod Hansens Værkfører, der indkaldtes som Vidne, at han havde forlangt Ponce forud, hvorfor Guldberg tabte Sagen.

Sag Nr. 51. Denne var ikke nogen Sag i egentlig Forstand, men en Opfordring til Voldgiftsretten om at fastsætte Arbejdslønnen ved Jærnkonstruktionen under Glastaget over det ny Raadhus's Gaard. Malermesteren Sofus Dich, Dosseringen 28, 1. Sal, havde forinden Arbejdets Overtagelse ladet en Svend skønne om Prisen. Svenden havde ment, at Arbejdet kunde udføres for Prislistens Priser + ½ pCt., heri indbefattet Flytning af Stillads. Hertil havde Dich af egen fri Vilje yderligere tillagt 10 pCt., og for denne Pris var Arbejdet bleven paabegyndt uden Indsigelse fra de andre Svendes Side. Efter et Par Ugers Forløb fandt disse imidlertid, at Prisen var for lav og nægtede at arbejde videre paa de nævnte Betingelser. Mesteren og Svendene, paa hvilke sidstes Vegne Axel Rostgaard, Jagtvej 25, 4. Sal optraadte, enedes dog om, at der skulde fortsættes paa Betingelse af, at Voldgiftsretten fastsatte en Pris, hvilken man saa paa begge Sider skulde bøje sig for. Retten bestemte, at Arbejdet efter den 13. Juni, den Dag Svendene opsagde den oprindelige Akkord, skulde betales med Prislistens Priser + 100 pCt., og den indskærpede samtidig Mesteren, at han af yderste Evne maatte drage Omsorg for nødvendige Sikringsforanstaltninger med Hensyn til Stillads, samt kun benytte øvede Stilladsarbejdere.

Sag Nr. 52 indankedes af Malermester C. V. Mortensen, Pilestræde 1, 4. Sal mod Malersvendene E. Holst, Blegdamsvej 92, 2. Sal, 3. Opgang, og A. Hjorth, Nørrebrogade 68 A, 1. Sal. Mesteren klagede over, at Arbejdet, der var udført paa en Trappegangs Vægge Vodrofsvej 46, var meget daarligt udført og at Svendene vare bortgaaede, da han bebrejdede dem dette. Der blev foretaget Syn paa Arbejdet, hvorved det konstateredes, at dette virkelig var slet udført, men det erkendtes tillige, at Skylden ikke udelukkende var Svendenes, idet der havde været Sand i en Del af det til Spartling leverede Pibeler. Voldgiftsretten frakendte Svendene Ret til Betaling for den udførte „tredje" Gang Spartling, samt for Halvdelen af den udførte Slibning paa Spartelfarven, hvorhos begge Parter tabte deres Depositum.

Sag Nr. 53, der indankedes af Malersvendene Bergenholtz, Fiskergade 8 A 2. Sal og C. Petersen, Ahornsgade 20 A, 4. Sal mod Malermester Andersen, Skjoldsgade 1 Stuen, gjaldt Stridspunkterne: 1) Venten paa Materialier, 2) Tidsspilde ved Rejse til Hellerup, og 3) Rensning af ferniserede Gulve. Sagen ordnedes ved Forlig saaledes, at det omtvistede Beløb, 8 Kr. 75 Øre, deltes mellem Parterne.

Sag Nr. 54 var fremtvungen af Malermester N. C. Frederiksen, Rahbecks Alle 26, idet han overfor Svendene F. Bauerradt, Gl. Kongevej 35 C, 3. Sal, og Th. Hansen, Vodroffs Tværgade 12, 3. Sal, ytrede, at han ikke vilde opgøre deres Regning forinden de havde rettet de paa denne værende Fejl, hvilke han dog ikke vilde paavise. Hans Hensigt var, at faa Anledning til at paatale Svendenes uheldige Opførsel paa Arbejdsstedet. De havde ikke passet deres Arbejde, havde ikke sjældent været berusede, og Bauerradt havde endog paa Arbejdsstedet etableret et Slagsmaal med en tredje Svend Eerslev, maaske dog mest paa dennes Foranledning. Efter at de paaklagede Fejl paa Regningen var paavist, blev der denne fradraget 6 Kr. 76 Øre og Bauerradt og Hansen mistede deres Depositum, hvorhos Voldgiftsretten tillige udtalte en skarp Misbilligelse af deres Forhold. En af de Fejl, der fandtes paa Regningen bestod i, at der var opført noget Arbejde, som Bauerradt paa egen Foranledning havde udført efter at han var bleven afskediget, og for hvilket Mesteren derfor intet vilde betale.

Sag Nr. 55 var foranlediget derved, at Voldgiftsrettens Kendelse i Sag Nr. 51 blev forskelligt fortolket af Malermester S. Dich og Svendene, paa hvis Vegne nu optraadte Malersvend C. Brath, Kompagnistræde 41, Stuen. Det viste sig, at begge Parter havde misforstaaet den nævnte Kendelse. Mesteren vilde have Regningen nedsat med et Beløb af 423 Kr. 73 Øre, men ved Voldgiftsrettens Opgørelse nedsattes den dog kun med 69 Kr. 51 Øre, hvorved den kom til at lyde paa 1328 Kr. 79 Øre. Denne Opgørelse foranledigede Dich til at sende Voldgiftsretten en længere spydig, og som han kaldte den, privat Skrivelse, hvori han forespurgte om forskellige Prislistepunkters Forstaaelse, sammenholdt med Kendelsen, samt opfordrede Rettens Medlemmer til personlig at betale til et veldædigt Øjemed det Beløb, som de vare Skyld i, at han maatte betale mere end han havde ment sig forpligtet til. Voldgiftsretten lod sig selvfølgelig ikke afficere af denne Skrivelse, men gav ham dog Svar i samme ironiske Form, som han havde anslaaet, og mindede ham tillige om, at Retten ikke var noget privat Forespørgselsbureau.

Sag Nr. 56. Malersvend Søren Jensen, Blaagaardsgade 31 C, mod Malermester Gøtze, Gothersgade 145, 4. Sal. Denne Sag kom ikke

til mundtlig Forhandling, da Gøtze efter et Par Brevvekslinger indsaa, at der var indløbet en Fejl i hans Regnskab.

Sag Nr. 57 omhandlede Opmaaling af Facader. Den indankedes af Malersvendene A. Poulsen, Wesselsgade 14, 5. Sal o. G. Opgang E, og H. Gøtze, Jens Juelsgade 31, 1. Sal mod Malermester F. Andersen, Prinsessegade 47, 2. Sal. Det viste sig ved den foretagne af Voldgiftsretten foranstaltede Opmaaling, at begge Parter havde maalt fejl, hvorfor de begge tabte deres Depositum, der i dette Tilfælde var 15 Kroner fra hver.

Sag Nr. 58. Denne Sag, der angik et Arbejde, som før 1. April var udført efter den gamle Prisliste, indankedes af Malersvendene Vilhelm Nielsen, Skyttegade Nr. 9, 2. Sal, og Valdemar Rasmussen, Guldbergsgade 18, 4. Sal, mod Malermester Peter Petersen, Frederiksborggade 26. Det gjaldt 3 Poster for hvilke der i Prislisten ikke direkte fandtes Bestemmelse, og som Petersen mente vare for højt ansatte, saa at han vilde tilbageholde et Restbeløb af 137 Kr. 52 Øre. Der blev af Retten foretaget Skøn over Arbejdet, hvorved der i alt væsentligt blev givet Svendene Medhold, saa at der kun fradroges Regningen 6 Kr. 72 Øre. I Betragtning af, at de havde maattet vente 7 Maaneder med deres Regningskrav, besluttedes det, at de for denne mindre Fejl ikke skulde miste deres Depositum. Efter Svendenes Forlangende blev Mesteren opfordret til at indbetale Beløbet gennem Voldgiftsretten, men siden Kendelsens Afsigelse var han ikke at formaa, hverken paa Voldgiftsrettens eller Malerlavets Opfordring til at lade høre fra sig. Der blev da indirekte stillet Anmodning til Svendene om at lade ham indstævne for Civilretten.

Sag Nr. 59 indankede af Malersvend Vikar Hansen, Hotel Royal, Vesterbrogade 23 mod Malermester G. Schumacher, Falkoneralléen 78, Stuen. Schumacher fandt sig ikke foranlediget til at svare Voldgiftsretten, men efter nogen Tids Forløb meddelte Vikar Hansen, at han havde faaet sit Tilgodehavende.

Sag Nr. 60 gjaldt en Klage fra Malersvend O. Gottschalck, Læssøesgade 15, 5. Sal, over at det hos Malermestrene C. Møllmann & Co. trak for længe ud med en Regningsopgørelse. Regningen blev imidlertid opgjort et Par Dage efter Anmelsen, hvorfor Sagen bortfaldt.

Sag Nr. 61. Malersvend O. Gottschalck, Læssøesgade 15, 5. Sal kontra Malerfirmaet Vald. Schmidt & Co., Nørregade 30. Det Arbejde, der foranledigede Striden var Væggene i St. Johanneskirken, der var malede i Højde fra 10 indtil 22 Alen og for hvilke der af Svendene blev forlangt Stilladstillæg 25 pCt. i Lighed med Lofter over 7 Alens Højde, elller subsidiært $\frac{1}{2}$ Øre Tillæg pr. □ Alen for hver Gang Behandling, idet det Stillads, der var benyttet, skulde være alt for ufuldstændigt. En af Svendene havde fra Schmidt modtaget Anmodning om at tilse Tømrerne under Stilladsbygningen, for at faa Stilladset fyldestgørende, og der var ikke ved Arbejdets Paabegyndelse klaget over Stilladset. Parterne indgik Forlig saaledes, at der blev betalt ialt $1\frac{1}{4}$ Øre Tillæg pr. □ Alen for 5 Behandlinger. Begge Parter fik derfor deres Depositum tilbage. (Fortsættes.)

Julefest.

I Lighed med de 2 foregaaende Aar afholdt Malernes Fagforening i **Odense** den 14. Januar en Fest med Juletræ for Medlemmerne og disses Børn. I Festen deltog 43 Børn, der hver fik tildelt en Julegave, som baade Børn og Forældre vare særdeles glade for. Foreningens ugifte Medlemmer med Damer havde i stort Tal ydet sin Tilslutning til Festen, som i et og alt var meget vellykket og til stor Glæde for samtlige Deltagere. Festudvalget, der havde lagt meget Arbejde i sit Arrangement, har tilfulde fortjent, at vi alle siger dem en oprigtig Tak for Festen.

k.

I Bidragslisten fra Julefesten i Malernes Fagforening i København er ved en Fejl udeladt: N. H. Foss, 5 Kr., Fr. Nielsen og Chr. Hansen hver en Dukkestue til Tombolaen.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	P. Petersen, Mørkegade 172.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	O. J. Olsen, St. Hansgade.
Næstved.	Viggo Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade 20.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade.
Svendborg.	Otto Ehlert, Søgaardsvej 8.
Nyborg	E Lynge, Østergade 1.
Odense.	Knud Ditlevsen, Albanigade 22.
Middelfart.	H. M Olsen, Algade.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M Andrup, Parcelvej 18.
Bramminge.	Th Christensen.
Esbjerg	Carl C Sørensen, Østergade 54.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade
Thisted.	Marius Nielsen, Mellemgade 49.
Nykøbing M.	S. M. Josefsen, Nørreb o 20.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg	P. A. Dyring, St. Mathiasgade 44.
Frederikshavn.	V Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F Brønnum, Hirtshalsvej 4
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers	S. Christensen, Rosengade 6.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Markedspladsen
Horsens	Chr. Rasmussen Amaliegade 28.
Vejle.	A. Birnbaum, Jærnbanegade 18.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

Marts. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1899.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1898.

(Sluttet.)

Sag Nr. 62 omhandlede „Skumring“ Den indankedes af I. Larsen, Adelgade 14, 2. Sal og A. Henriksen, Birkegade 25, 3. Sal mod Malermester Petersen & Ahl, Nørresøgade 47, 2. Sal. Svendene havde beregnet Arbejdet som Aaring, idet de gik ud fra, at der ikke maatte „skumres Mahogni“, og den benyttede Skumrefarve svarede i Kuløren til Mahognitræ.

Voldgiftsretten udtalte, at der ikke ved „Glat Aaring“ skulde forstaas nogen bestemt Træsort, og at der ved „Skumring“ kun mentes en glat Indstrygning med Skumrefarve uden Forsøg paa at lægge Karakter i Arbejdet, hverken paatværs eller paalangs af Træet, medens selve Skumrefarvens Kulør ikke kunde spille nogen Rolle. Da det indankede Arbejde efter Henriksens Udtalelser kun kunde betragtes som „Skumring“ tabte Svendene Sagen.

Sag Nr. 63, der indankedes af Malersvend Valdemar Andreasen, Vesterbrogade 24 A, 2. Sal mod Malermester Fritz Holm, Gammelmønt 6, 2. Sal, angik en Uoverensstemmelse om Svendens Daglønstimer. Sagen ordnedes mellem Parterne indbyrdes ved gensidig Imødekommenhed, hvorfor den bortfaldt ved Retten.

Sag Nr. 64. Af Malersvendene I. A. Jensen, Kunstmusæet, og H. C. Kristoffersen, Ravnsborggade 7 A, 4. Sal, indankedes der, med Fuldmagt fra et større Antal Svende, en Regning over Arbejde, der paa Bygningerne Skjoldsgade Nr. 11 og Stockholmsplads Nr. 4 var udført for Malermester Emil A. Thomsen, Classensgade 42, 1. Sal. Mesteren nedlagde Protest imod den indankede Regning fordi den var forskellig fra den til ham indleverede. Sagen blev saa optaget paa Grundlag af den først skrevne Regning, hvilken lød paa 4179 Kr. 20½ Øre. Af dette Beløb vilde Mesteren ved en Række (63) Rettelser fradrage 231 Kr. 95½ Øre. En Del af Rettelserne gjaldt Arbejder, for hvilke der ikke findes Bestemmelser i Prislisten, og derfor vare ansatte efter Tid eller Skøn; andre gjaldt forskellig Opfattelse af hvorledes Priserne skulde beregnes f. Eks. Vinduer, der vare malede 2 Gange paa begge Sider, men første Gang udvendig forinden Glassets Indsætning; endelig var der Uoverensstemmelse om til hvilken Rubrik i Prislisten visse Arbejder skulde henføres f. Eks. om en med dobbelte Lister inddelt og med bred Trægesims forsynet Væg skulde henregnes til „imiteret Panel“ eller til „Vægge med paaslaaede Lister“. Der blev foretaget Skøn over de Arbejder, hvorom der var gjort Bemærkninger, og Resultatet blev, at Regningen nedsattes med 174 Kr. 19¼ Øre. Angaaende de omtalte Vægge skønnedes det, at i det foreliggende Tilfælde burde Panelberegningen lægges til Grund for Prisen, uden at der derved skulde præjudiceres nogen Fortolkning for analoge Tilfælde. Ingen af Parterne fik tilbagebetalt deres Depositum, der paa Grund af Sagens Omfang var sat til 20 Kroner for hver.

Sag Nr. 65 indankedes af Malersvend Chr. Jakobsen, Bernstorffsvej 13, 2. Sal mod Malermestrene Vald. Schmidt & Co., Nørregade 30. Den omhandlede Dør paa hvilke der paa Rammestykkerne fandtes paaslaaede Lister til Suplering af Kehlingen, samt endvidere et lille Tandsnit paa Fordakningen. Mestrene klassificerede Arbejdet til Afsnit IV., og Svendene til Afsnit V. Voldgiftsretten gav Svendene Medhold, idet Tandsnittet utvivlsomt maatte kaldes Snitværk, og der altsaa paa Døren fandtes 2 Arter af Forsiringer, hvilket er Forudsætningen for at klassificere Arbejdet i femte Afsnit.

Sag Nr. 66. Malersvend P. Olsen, Fredensgade 16, 2. Sal, klagede over, at Malermestrene P. Markussen & Søn, Østerbrogade 128, 2. Sal vilde tilbageholde et lille Beløb, som han havde til Gode. Grunden var den, at han et Par Dage havde været borte fra sit Arbejde. Sagen kom ikke til Behandling, da Markussen, efter et Par

Brevvekslinger indbetalte Beløbet gennem Voldgiftsretten.

Sag Nr. 67. Malersvend C. A. Jensen, Bangertsgade 14, 3. Sal kontra Malermester Therkild Nielsen, Nørresøgade 39, Stuen. Toldvarehuset paa Frederiksberg Jærnbanestation, der bestaar af høvlet Klinkbeklædning med Indfatninger om Vinduer, og med almindelig Tagfremspring, betragtedes af Mesteren som „Skur", der skulde betales efter Posten „Alle andre Plankeværker". Svenden beregnede Tagfremspringet som „Tagværk", Siderne og Gavlene som Panel under Afsnit II., men med Stilladstillæg for Gavlene der vare ca. 12 Alen høje og malede fra Stige. Voldgiftsretten lod foretage Syn paa Arbejdet, og skønnede, at dette burde beregnes som „Facade" med Stilladstillæg for Gavlene, og Tagværket beregnet som saadant. Da Priserne herved væsenligt blev de samme, som af Svenden beregnet, fik han sit Depositum tilbage.

Den 4. Oktober afholdtes det i Rettens Regler omtalte aarlige Delegeretmøde, ved hvilket de afgaaede Retsmedlemmer og Supleanter genvalgtes, hvorved dog er at bemærke, at André Johnsen, der i Aarets Løb ved Aage Hansens Bortrejse var indtraadt som Retsmedlem og hidtil har staaet uden Supleant, nu skal supleres af Chr. Hansen. Retten bestaar da for Tiden af Hofdekorationsmaler Vilh. Hansen, Formand, Malermestrene C. C. Møllmann, Næstformand, M. P. Svendsen og Joh. Thomsen, og Malersvendene Emil Clausen, Marius Olsen og André Johnsen. — Supleanter ere Malermestrene A. A. C. Kühl, Lauritz Hansen, Chr. Jensen og Malersvendene Ernst Carlsen, Johs. Christensen og Chr. Hansen.

Ved Aarets Begyndelse havde Voldgiftsretten en Kassebeholdning paa Kr. 175,47. Ved 7 Sager nemlig Nr. 48, 49, 53, 56, 59, 60 og 66 blev der ikke indbetalt noget Depositum; ved de øvrige Sager blev der indbetalt ialt 290 Kroner, hvoraf der er tilbagebetalt 100 Kroner til de vindende Parter. Der er gennem Voldgiftsretten i to Tilfælde sket Betalinger fra Mestre til Svende af ialt 31 Kr. 65 Øre. De væsentligste Udgifter har været Vederlag 72 Kr. til de udnævnte Skønsmænd, hvor der har været foretaget Opmaaling eller Syn paa Arbejder, samt Sekretærens Løn 53 Kroner 33 Øre. Andre Udgifter, nemlig Papir og Porto har beløbet sig til 15 Kr. 52 Øre. Den nuværende Kassebeholdning er 224 Kroner 62 Øre og Regnskabet balancerer med 497 Kr. 12 Øre.

Vilh. Hansen.
Formand for Voldgiftsretten.

Vindues-Skemaer.

Enhver Maler, hvad enten han er Svend eller Mester, vil sikkert indrømme — og jeg tror ikke Prislisteudvalget vil tage fortrydeligt op, naar jeg udtaler det — at Beregningen af Vinduespriserne i den ny Prisliste meget mere stiler mod „det retfærdige" end mod „det bekvemme"; thi det tager undertiden ved forskellige Ordninger og Sammensætninger af Vinduesarbejde ikke saa ganske ringe Tid at faa udfundet den rette Pris. At der ogsaa let kan tages fejl, har vist mange erfaret; et Eksempel i den Retning saas ved en Voldgiftssag for nylig, hvor ogsaa Svendene fik Uret, til Dels paa Grund af Fejlsyn ved Ansættelse af Vinduespriser.

Ved i Praksis personlig at befatte mig med Beregning af Svendepriser, har jeg for Vinduers Vedkommende efterhaanden faaet dannet mig nogle Skemaer, som har været mig til stor Lettelse, og som af Flere, der har set dem, ogsaa er blevne erklæret for praktiske.

Da jeg antager, at disse Skemaer mulig vilde kunne være til nogen Gavn for mange af mine Kolleger, saa meddeles de her i Fagtidenden til Afbenyttelse for hvem, der finder dem brugelige, og til videre Udvikling for hvem, der maatte finde det Umagen værd at ordne Stoffet paa en endnu heldigere Maade.

Selvfølgelig er de enkelte Priser beregnet fuldstændig nøjagtigt, selv hvor Brøken kan synes latterlig, men dette er jo nødvendigt, hvor Prisen skal staa som Grundpris. En anden Sag er det, om man ved Benyttelsen kan blive enig med sig selv og sin Mester om at afrunde Smaabrøkerne lidt ned eller opefter.

L. Gunner.

Nye Vinduer.

Specificering.	pr. □ Alen	pr. Ramme	pr. Rude
Indvendig med Fals og Kanter.	Øre	Øre	Øre
At stryge 1ste Gang med indsat Rude	7	3	$1\frac{1}{2}$
At stryge 1ste Gang forinden Glassets Indsætning	6	$2\frac{5}{8}$	$1\frac{3}{8}$
At stryge 2den Gang	5	$2\frac{1}{4}$	$1\frac{1}{4}$
At stryge 3dje Gang	4	$1\frac{4}{5}$	1
At aare	$9\frac{1}{2}$	$3\frac{3}{4}$	2
At lakere	5	$2\frac{1}{4}$	$1\frac{1}{4}$
At mattere	4	$1\frac{1}{2}$	1
At stryge 2 Gange	12	$5\frac{1}{4}$	$2\frac{3}{4}$
At stryge 3 Gange	16	$7\frac{1}{20}$	$3\frac{3}{4}$
At stryge 2 Gange, aare og lakere	$26\frac{1}{2}$	$11\frac{1}{4}$	6
At stryge 2 Gange, aare og mattere	$25\frac{1}{2}$	$10\frac{1}{2}$	$5\frac{3}{4}$
Indvendig uden Fals og Kanter eller Udvendig med Fals og Kanter.			
At stryge 1ste Gang (med Glas)	$4\frac{3}{4}$	$2\frac{1}{4}$	$1\frac{1}{8}$
At stryge 1ste Gang (uden Glas)	$4\frac{1}{8}$	2	1
At stryge 2den Gang	$3\frac{1}{2}$	$1\frac{3}{4}$	$\frac{7}{8}$
At stryge 3dje Gang	$2\frac{4}{5}$	$1\frac{2}{5}$	$\frac{3}{10}$
At aare	$6\frac{1}{2}$	3	$1\frac{1}{2}$
At lakere	$3\frac{1}{2}$	$1\frac{3}{4}$	$\frac{7}{8}$
At mattere	$2\frac{3}{4}$	$1\frac{1}{4}$	$\frac{3}{4}$
At stryge 2 Gange	$8\frac{1}{4}$	4	2
At stryge 3 Gange	$11\frac{1}{20}$	$5\frac{2}{5}$	$2\frac{7}{10}$
At stryge 2 Gange, aare og lakere	$18\frac{1}{4}$	$8\frac{3}{4}$	$4\frac{3}{8}$
At stryge 2 Gange, aare og mattere	$17\frac{1}{2}$	$8\frac{1}{4}$	$4\frac{1}{4}$
Udvendig uden Fals og Kanter.			
At stryge 1ste Gang (med Glas)	$2\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	$\frac{3}{4}$
At stryge 1ste Gang (uden Glas)	$2\frac{1}{4}$	$1\frac{3}{8}$	$\frac{5}{8}$
At stryge 2den Gang	2	$1\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$
At stryge 3dje Gang	$1\frac{3}{5}$	1	$\frac{2}{5}$
At aare	$3\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{4}$	1

At lakere	2	1 1/4	1/2
At mattere	1 1/2	1	1/2
At stryge 2 Gange. . . .	4 1/2	2 3/4	1 1/4
At stryge 3 Gange. . . .	6 1/10	3 3/4	1 13/20
At stryge 2 Gange, aare og lakere	10	6 1/4	2 3/4
At stryge 2 Gange, aare og mattere	9 1/2	6	2 3/4
Nye Vinduer, begge Sider.			
At grunde uden Beslag . .	3 1/2	2	1
At grunde med Beslag . .	3 1/2	4	1
At stryge 1ste Gang (med Glas)	9 1/2	4 1/2	2 1/4
At stryge 1ste Gang (uden Glas)	8 1/4	4	2
At stryge 2den Gang . . .	7	3 1/2	1 3/4
At stryge 3dje Gang . . .	5 3/5	2 1/5	1 2/5
At stryge 2 Gange. . . .	16 1/2	8	4
At stryge 3 Gange. . . .	22 1/10	10 1/5	5 2/5
At grunde uden Beslag og stryge 2 Gange	20	10	5
At grunde med Beslag og stryge 2 Gange	20	12	5
At grunde uden Beslag og stryge 3 Gange	25 3/4	12 1/5	6 2/5
At grunde med Beslag og stryge 3 Gange	25 3/4	14 4/5	6 2/5
Fals og Kanter paa nye Vinduer.			
At stryge 1ste Gang . . .	2 1/4	3/4	3/8
At stryge 2den Gang . . .	1 1/2	1/2	3/8
At stryge 3dje Gang . . .	1 1/5	2/5	3/10
At aare	3	3/4	1/2
At lakere	1 1/2	1/2	3/8
At mattere	1 1/4	1/4	1/4
Vinduer at grunde. (Se efterfølgende Anmærkning.)			
Indvendig uden Beslag . .	2 1/2	1 1/4	2/3
Indvendig med Beslag . .	2 1/2	2 1/4	2/3
Udvendig uden Beslag . .	1	3/4	1/3
Udvendig med Beslag. . .	1	1 3/4	1/3
Almindelige Karme uden Beslag begge Sider	1 3/4	1 1/2	0
Almindelige Rammer uden Beslag, begge Sider . . .	1 3/4	1/2	1

Fordelingen af Priserne for Grunding kan vel ikke helt igennem med absolut Bestemthed siges af have Hjemmel i Prislisten (f. Eks. Deling af Priserne ud- og indvendig), men det er vistnok retfærdigt og vil næppe volde Indsigelser fra nogen Side.

Naar der ved Grunding af „Karme" skal gives 1 1/2 Øre pr. „Ramme", da menes hermed selvfølgelig det Tillæg, der skal gives for hver Plads til en Ramme i Karmen, altsaa pr. Rammeplads. Findes der Partier i Karmen med faste Sprodser, beregnes der for hver Rude i dette Parti 1 Øre for begge Sider.

Hvor Karmene ikke ere til Stede ved Malingen eller rettere ved Opmaalingen af Rammerne, kan der til hver Ramme passende lægges 3 Tommer saavel i Højden som i Bredden, da Kvadratmaalet skal tages paa „Karmen"s Yderkant.

Foranstaaende Beregning af „Fals og Kanter" er foretaget til Benyttelse ved Kvistpriser. False og Kanter var strøgne med Tagkvistens udvendige Farve, og der maatte beregnes det Tillæg, som skulde betales ud over Kvistenes Priser. Kvadratmaalet bliver at tage paa Kvistvinduet indvendig.

(Fortsættes.)

En Fejl rettet.

Voldgiftsretten har i forrige Maaned afsagt følgende Kendelse:

Angaaende Posten Side 58 i Prislisten. „Fod indtil 1 Al. Højde at inddele og marmorere i forskelligfarvede Fyldinger med duppede eller marmorerede Rammestykker og 1 Linje" indankedes der en Sag fra Malersvend Jul. Wulff, Henrik Ibsensvej 17, 2. Sal, m. fl. mod Malermester Alb. Christensen, Livjægergade 13, Stuen.

Mesteren henholdt sig til Prislistens Ordlyd, efter hvilken det nævnte Arbejde skal betales i Kvadratmaal, selv om Højden ikke er 1 Alen. Svendene derimod anførte, at Meningen maatte være løbende Maal, saaledes at 1 løb. Alen indtil 1 Al. Højde skal betales med Prisen for 1 □ Alen.

Svendenes Paastand støttedes til Udtalelser fra Medlemmer af Prislisteudvalget, efter hvilke det Forslag, der i Udvalget var fremsat fra Svendenes Side skulde være bleven vedtaget uforandret, og nævnte Forslag skulde være en af Malernes Fagforening tidligere udarbejdet og vedtaget trykt Prisfortegnelse over forskellige i den forrige Prisliste ikke medtagne Arbejder; disse Priser anførtes ogsaa at være bleven betalt tidligere, og da der ikke i den nye Prisliste skulde være foretaget nogen Nedsættelse, formente Svendene sig berettigede til at faa det omhandlede Arbejde betalt efter løb. Maal til de i Prislisten for Kvadratmaal anførte Priser.

Ihvorvel det nu kan være sandsynligt, at Udvalget har ment løb. Al. ved den omtvistede Post, og det ogsaa i Prislisteudvalgets Forhandlingsbog staar anført, at det af Svendene om det her omhandlede Arbejde stillede Forslag blev vedtaget uforandret, saa kan der dog ikke ses bort fra, at Forslaget i Forhandlingsbogen er indført og underskrevet i samme Ordlyd, som i Prislisten, og at det samme er vedtaget i denne Form af Organisationerne.

Voldgiftsretten maa derfor give Alb. Christensen Medhold, men paa Grund af de foreliggende Omstændigheder findes begge Parter at maatte have deres Depositum tilbage.

C. Møllmann.
Næstformand for Voldgiftsretten.

Ovenstaaende Kendelse har Voldgiftsretten tilstillet Organisationerne med en Henstilling om at tage under Overvejelse, hvorledes den formentlige Fejl bedst lod sig rette og Malernes Fagforening har i Henhold hertil henvendt sig til Malerlauget og fra samme erholdt følgende imødekommende Svar:

Til Bestyrelsen for Malernes Fagforening!

I Anledning af den ærede Forenings Skrivelse af 16. f. M. omhandlende en i Prislistens Pag. 58, formentlig indløben Fejl, skal jeg herved paa Bestyrelsens Vegne tillade mig at meddele, at Sagen har været henstillet til

Overvejelse for Medlemmerne paa Malerlaugets Generalforsamling, og at denne for sit Vedkommende har vedtaget, at det i Prislisten nævnte Arbejde „Fod indtil 1 Al. Højde at inddele og marmorere i forskelligfarvede Fyldinger med duppede eller marmorerede Rammestykker og 1 Linje", som har været Genstand for en Voldgiftsretssag, for Fremtiden skal forstaas og betales pr. løb. Alen med den for pr. □ Alen anførte Pris.

Denne Beslutning vil med Fagforeningens Tiltrædelse uden yderligere Forhandling være bindende for begge Parter og blive bragt til Voldgiftsrettens Kundskab

Med særdeles Agtelse
P. B. V.
C. F. Stegemann.

Som Følge heraf, og da Fagforeningen har tiltraadt Laugets Beslutning, er den paagældende Fejl i Prislisten altsaa rettet fra „□ Alen" til „løbende Alen".

Lønbevægelse.

Med kommende 1. April udløber nugældende Lønregulativer for en stor Del Afdelingers Vedkommende og Underhandlinger om ny Overenskomster har været i Gang i indeværende Vinter og føres endnu, medens Afslutning er opnaaet for nogle enkelte Afdelingers Vedkommende.

I Rønne er saaledes opnaaet Enighed om et Regulativ gældende til 1. April 1901 og indeholdende en væsentlig Forbedring af Forholdene, som her hidtil var ret planløse, idet der slet intet Regulativ eksisterede, saaledes at baade Arbejdstid og Løn var absolut vilkaarlige uden noget som helst Hensyntagen til Arbejdernes Interesser. Man vil forstaa dette naar man hører, at en 11 Timers Arbejdsdag og en Timeløn af 30 Øre, som nu er opnaaet, kan betragtes for en meget væsentlig Forbedring.

I Bramminge, hvor Lønnen var 33 Øre, er vedtaget et Regulativ gældende for 2 Aar med en mindste Løn af 35 Øre pr. Time. — Malermester Georgsen har dog endnu ikke underskrevet og Tilrejsende bør derfor straks henvende sig til Afdelingens Formand inden Arbejde søges.

I Vejle er man ligeledes blevet enige om et nyt Regulativ, som fastsætter mindste Løn til henholdsvis 36, 37, 38, 39 og 40 Øre pr. Time, saaledes at der hvert Aars 1. April indtræder en Stigning af 1 Øre pr. Time.

I Silkeborg er ved Forhandling opnaaet en temmelig nødvendig Revision af det der gældende Regulativ, hvorved en Forhøjelse af Timelønnen for Overarbejde bl. A. er vedtaget.

I Hjørring har Forhandlingerne ført til Vedtagelsen af et Regulativ gældende for 2 Aar med Timeløn 35 Øre mod tidligere 30 Øre.

I Holbæk ere Forhandlingerne afsluttede med Overenskomst om et Regulativ, gældende for 3 Aar med Timeløn henholdsvis 36, 38 og 40 Øre. Timelønnen var hidtil 35 Øre.

Et Par Mestre eller tre have dog endnu ikke underskrevet og for saa vidt de ikke opnaa dette til 1. April, vil det jo medføre, at de maa se sig om efter Arbejdskraft andet Steds, end blandt Forbundets Medlemmer.

Fra Afdelingerne i Køge, Slagelse, Helsingør, Middelfart, Fredericia, Thisted, Nykøbing M., Skive, Randers og Aarhus foreligge endnu ingen Afslutning og det ligger i Sagens Natur, at det vil være klogt, ikke at bebyrde disse Afdelinger med Tilgang saalænge et endeligt Resultat ikke foreligger, da ingen i dette Øjeblik kan vide, om Forholdene vil ordne sig i Mindelighed eller fremkalde Konflikt.

Generalforsamling.

Onsdagen den 12. April afholder Malernes Fagforening i København sin halvaarlige ordinære Generalforsamling i Rømersgade 22, Festsalen.

Forslag, som ønskes behandlede paa denne, maa indleveres senest 10 Dage forinden til

Bestyrelsen.

Forsvundne.

Medlem Nr. 2655 Chr. Berthelsen har ordnet det Forhold, der gav Anledning til, at han fandtes opført under ovenstaaende Rubrik i Januar-Numret.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	P. Petersen, Mørkegade 172.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	O. J. Olsen, St. Hansgade.
Næstved.	Viggo Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade 20.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade
Svendborg.	Otto Ehlert, Søgaardsvej 8.
Nyborg	E Lynge, Østergade 1.
Odense.	Knud Ditlevsen, Albanigade 22.
Middelfart.	H. M Olsen, Vestergade.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M. Andrup, Parcelvej 18.
Bramminge.	Th Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Østergade 54.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Thisted.	Marius Nielsen, Mellemgade 49.
Nykøbing M.	S. M. Josefsen, Nørrebro 20.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg	P. A. Dyring, St. Mathiasgade 44.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F Brønnum, Hirtshalsvej 4.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	S. Christensen, Rosengade 6.
Aarhus.	Chr. Christensen, Hejbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Markedspladsen.
Horsens	Chr. Rasmussen Amaliegade 28.
Vejle.	A. Birnbaum, Jærnbanegade 18.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

April. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1899.

Vor Lønbevægelse.

Af det forholdsvis store Antal Afdelinger, som ved Fremsættelse af ny Lønregulativer, havde tilsigtet at opnaa forbedrede Lønvilkaar fra 1. April i indeværende Aar, kunde vi allerede i forrige Nr. af dette Blad meddele, at det ved Forhandling var lykkedes for 6 Afdelinger.

For de øvriges Vedkommende var Forhandlingerne endnu paa det Tidspunkt gaaende, om end disse paa et Par Steder syntes at bære mod Konflikt. Mærkeligt nok gaar endnu en Del Mestre højst ugerne med til de fra vor Side fremsatte Krav, skøndt disse vistnok maa siges, stadigt at være prægede af stor Beskedenhed. Naar der dog spores nogen Fremgang nu med Hensyn til lettere at opnaa et Resultat ved Forhandling end i tidligere Aar — ja saa ligger det simpelt hen deri, at vor Organisation fra Aar til Aar vinder i Styrke, saaledes at det i Virkeligheden er en saare daarlig Forretning for Mestrene, at lade en Konflikt træde i Stedet for Forhandling.

Det glæder os i Dag at kunne meddele, at de resterende Afdelinger nu have opnaaet Afslutning om ny Lønregulativ, indeholdende betydelige Forbedringer og at dette Resultat kun har gjort to smaa Konflikter nødvendige, idet man paa det ene Sted nøjedes med en og paa det andet med 3 Dages Arbejdsstandsning.

I Slagelse, hvor man i sin Tid tilkæmpede sig det første Regulativ efter en Arbejdsstandsning, der strakte sig over det meste af Sommeren, kom det ogsaa denne Gang til Arbejdsstandsning. Mesterforeningen havde den 31. Marts endnu ikke underskrevet det fremsatte Regulativ og paa en Forespørgsel om Grunden fik vi det Svar, at Regulativet havde man tilsendt Centralforeningens Formand, hvorfra det ikke var kommen tilbage endnu og alene af denne Grund blev det umuligt at underskrive, hvad der ikke fandtes nærværende. — Arbejdet blev derfor standset 1. April, men vi, som ikke er à jour med Forretningsgangen mellem Mestrenes Hovedledelse og de lokale Afdelinger og derfor ikke vare klar over af hvilken Grund Regulativet var sendt bort og ikke kommet tilbage til den Tid, hvor det gamle udløb — havde faaet den Opfattelse, at den væsentligste Grund til, at det ikke lod sig underskrive, var den, at man ikke havde det ved Haanden og ud af denne Forlegenhed hjalp vi da de Slagelse Mestre ved at præsentere dem et andet, som da straks blev underskrevet og Arbejdet optaget efter en hel Dags Strejke. — Det ny Regulativ fastsætter Minimallønnen til 38 Øre og fra 1. April 1900 til 40 Øre pr. Time. Efter det gamle Regulativ havde man 35 Øre.

Det andet Sted, hvor det kom til Konflikt var Fredericia. Et Forsøg paa at faa en Forhandling i Gang om et Regulativ med 38 Øre pr. Time var af Mesterforeningen besvaret med et bestemt Afslag, idet den pointerede, at den under de nuværende Forhold ikke vilde gaa med til nogen som helst Forandring af de bestaaende Forhold. — Man vil erindre, at vi i sin Tid førte en lang Kamp med de Fredericia-Mestre ved Fremsættelsen af vort forrige Regulativ og at denne — den eneste med dette Resultat — for saa vidt blev tabt, som det ved manglende Forstaaelse fra en Del Kollegers Side blev et Par Mestre muligt at undgaa af underskrive paa Regulativet — Det er vel sandsynligt, at dette ogsaa nu har været medvirkende til det korte Afslag, hvormed vi mødtes. Aabenbart har en og anden af d'Hrr. Mestre troet, at det vilde gaa denne Gang som forhen, men heri forregnede man sig. Med al ønskelig Solidaritet besvaredes Mestrenes Svar med Arbejdsstandsningen den 1. April af samtlige Medlemmer og da Malerforbundets Formand den 6. April kom til Stede ved et Møde af de Strejkende, saa han let, at her var ingen Vaklen i Rækkerne denne Gang. En Skrivelse fra Mestrene indløb mærkværdigvis samtidig, hvori den fremsatte Fordring om 38 Øre akcepteredes, dog at det saa blev gældende for 2 Aar. — Situationen blev straks benyttet med, at Forbundets Formand indbød Mestrene til et Møde, hvor han da vilde besvare deres Skrivelse paa Svendenes Vegne. — Til Trods for det meget korte Varsel, der her levnedes Mestrene, efterkom de dog særdeles velvilligt Indbydelsen og Resultatet af Mødets Forhandling blev Overenskomsten

om et Regulativ gældende for 3 Aar, med 38 Øre i det første og 40 Øre de 2 følgende Aar. — Det er en Selvfølge, at Afdelingens Medlemmer, som andet Steds holdt Møde for at afvente Resultatet, med stor Begejstring modtog Budskabet om denne — man kan vel sige — særdeles heldige Afslutning, hvorefter Arbejdet vilde være at optage næste Morgen efter en 3 Dages Standsning.

Det er, som sagt, de eneste to Standsninger for at faa forbedret Regulativ godkendt, idet man paa de øvrige Steder, selv om det nu og da skete i sidste Øjeblik, kom over det i Mindelighed.

I Aarhus er der saaledes opnaaet Overenskomst for 5 Aar med en Minimalløn af 42 Øre stigende til 45 Øre i Forbindelse med en Forkortelse af Arbejdsdagen til $9^1/_2$ Time. Særlig det sidste er af overordentlig Betydning og vi maa have Ret til med en vis Stolthed at notere, at medens Malerne i København er det første Fag, som ved Hjælp af en Strejke har forskaffet sig en forkortet Arbejdsdag paa $9^1/_2$ Time, saa er Malerne i Aarhus Banebrydere paa det samme Omraade for Provinsernes Vedkommende, og her er det endda naaet ved Overenskomst og man tør vel forudsætte, at naar vi næste Gang skal i Lag med vore Regulativer i Provinserne, saa vil Arbejdsdagens Forkortelse komme i første Række. Sikkert vil da en Henvisning til, at de to største Afdelinger for Aar og Dag siden har gennemført Forkortelse af Arbejdsdagen, ikke mindst blive af Vægt og bidrage til en Fortsættelse henimod Maalet: en Arbejdsdag, der svarer til Arbejdskraftens Forhold til Arbejdsmængden.

Afdelingen i Randers har opnaaet et Regulativ for 3 Aar med en Timeløn af 40 Øre.

Ligeledes er der i Skive vedtaget et Regulativ for 3 Aar. Her vil dog 40 Øre først opnaas i det tredie Aar, idet Minimallønnen er henholdsvis 35, 38 og 40 Øre pr. Time i de tre Aar til 1. April 1902.

I Thisted, der jo hører til vore yngre Afdelinger, er gennemført et Regulativ gældende for 2 Aar og med 35 Øre pr. Time.

Forhandling med Mestrene i Middelfart har tilvejebragt et Regulativ med 36 Ø. pr. Time.

I Køge blev ved et Møde mellem Mestrene og Forbundets Formand truffet Overenskomst om et Lønregulativ, gældende for 4 Aar og med en Minimal Timeløn af henholdsvis 36 og 38 Øre i de to første, og 40 Øre de to sidste Aar.

I Helsingør er alt ligeledes ordnet i al Fredelighed. Et Regulativ med 40 Øre pr. Time er godkendt af Mestrene. I Helsingør beskæftiger det derværende Skibsbyggeri ogsaa et større Antal Malere, hvis Arbejde i alt væsentligt udføres i Akkord. — Just nu, samtidig med det for Byens Mestre gældende Regulativ, udløb Overenskomsten med Skibsværftet og da Priserne vare lavere end de for Skibsarbejde i København gældende, er det jo ret forstaaeligt, at Lejligheden blev benyttet til at fremsætte Krav om, at disse sidste ogsaa bleve gældende for Helsingør. — Værftet beskæftiger imidlertid op imod 1000 Mand i sin Virksomhed og indlader sig ikke paa nogen Overenskomst uden at den kommer til at omfatte alle de forskellige Brancher, der findes indenfor Skibsbyggeriet. Dette har selvfølgelig gjort Forhandlingerne noget vanskeligere og et Øjeblik saa det ogsaa ud til, at disse skulde strande og medføre en Konflikt, der paa en meget følelig Maade maa berøre en til det store Antal Arbejdere saa forholdsvis lille By, som Helsingør. — I sidste Øjeblik og ved Repræsentanter fra „De samv. Fagforbund"s Forretningsudvalg, opnaaedes imidlertid Overenskomst for alle Fag og herunder fik vi da Københavns Skibsprisliste overført paa Helsingør.

Alt i Alt skal det siges, at Afslutningen af alle disse Lønsager i indeværende Foraar har medført særdeles gode Resultater og været et fornyet Bevis for vor Organisations uvurderlige Nytte og absolute Nødvendighed.

Strejke paa Carl Lunds Fabriker.

Samtlige Malere paa Carl Lunds Blikvarefabriker i København har set sig nødsagede til at nedlægge Arbejdet, da de førte Forhandliuger ikke have ført til et for Arbejderne tilfredsstillende Resultat.

De nærmere Omstændigheder ere følgende: Arbejdet udføres i Hovedsagen i Akkord efter Priser, der hidtil ere dikterede af Fabriken. Følgen heraf har været en høj Grad af Vilkaarlighed i Form af idelig Reduktion, og mod dette Forhold ønskede Arbejderne at sætte en Stopper, ved at der mellem Fagforeningen og Fabriken skulde affattes en bestemt Prisliste gældende for en vis Tid. I Bestræbelserne for at naa dette Resultat i al Fredelighed nøjedes man med i alt væsentlig at foreslaa de i Øjeblikket betalte Priser, idet man indskrænkede Forhøjelserne til det mindst mulige og til et mindre Antal Poster, medens man for enkelte Arbejder ønskede Opmaaling lagt til Grund for at opnaa den retfærdigste Beregning, Ved dette sidste blev en Del Arbejde billigere end hidtil, og andet noget højere i Pris, men Forholdet kom til at hvile paa et retfærdigt Princip. Endvidere ønskede man, hvor Arbejde vilde være at udføre i Timeløn, at denne, saavel som Tillæget for Overarbejde, blev, hvad den i Malerfaget gældende Prisliste foreskriver.

Ved Forhandlinger mellem Fagforeningens Formand og Direktøren nægtede denne at indgaa paa Timelønnen, (som han vilde ansætte til 35 Øre,) og Tillæget for Overarbejde. Paa Akkordpriserne opnaaedes Enighed om største Parten, idet Priserne enten bleve de samme eller ogsaa ganske lidt højere, medens der for Arbejde, der saa godt som aldrig forefalder, pyntedes op med noget større Forhøjelse. Vort Forslag om Opmaaling af Plader blev akcepteret paa alle de Poster, hvor det betød en Nedgang, men derimod ikke paa de enkelte, der vilde give en Opgang i Prisen, og det siger sig selv, at vor Organisation er for god til at lege den Leg. Fabriken kan jo nu forsøge, om den i Malerfaget kan finde Skruebrækkere som Erstatning for de Strejkende, og naar dette er mislykkedes, jævner den Sag sig nok.

1ste Maj.

Ved det af Repræsentantskabet i „De samv. Fagforbund" sidst afholdte Møde blev følgende Resolution enstemmigt vedtaget:

„Repræsentantskabet vedtager at opfordre samtlige Fagforentnger her i Landet til at fejre Demonstrationen for 8-Timersdagen paa selve Dagen den 1. Maj. Saavidt de stedlige Forhold tillade det, skal Demonstrationen forbindes med Processioner i Gaderne."

I Henhold hertil, og idet der henvises til en med Fagbladene følgende Henvendelse til hver enkelt Afdeling, vil det være unødvendigt her nærmere at pointere andet, end at det let vil forstaas, hvor stor Forskel der er paa den Demonstration, der finder Sted efter Tid og Lejlighed, og den der paa en bestemt Dag foranstaltes overalt, som Bevis for, at Arbejderne i alt Fald forstaar den store Betydning, som en forkortet Arbejdsdag vilde have, og at vore Bestræbelser for at naa denne maa være fremme ved enhver Lejlighed, hvor der blot er den svageste Mulighed for at avancere et Skridt frem mod Maalet.

Vindues-Skemaer.

(Fortsat.)

Gamle Vinduer.

Specificering.	pr. □ Alen	pr. Ramme	pr. Rude
Indvendig med Fals og Kanter.	Øre	Øre	Øre
At reparere	1 1/10	9/20	1/5
At stryge 1ste Gang	5 1/2	2 1/4	1
At stryge 2den Gang	4	1 1/2	1
At stryge 3dje Gang	3 1/5	1 1/5	4/5
At aare	9 1/2	3 3/4	2
At lakere	5	2 1/4	1 1/4
At mattere	4	1 1/2	1
At stryge 2 Gange	9 1/2	3 3/4	2
At stryge 3 Gange	12 7/10	4 19/20	2 4/5
At reparere og stryge 1 Gang	6 3/5	2 7/10	1 1/5
At reparere og stryge 2 Gange	10 3/5	4 1/5	2 1/5
At stryge 2 Gange, aare og lakere	24	9 3/4	5 1/4
At stryge 2 Gange, aare og mattere	23	9	5
Indvendig uden Fals og Kanter eller udvendig med Fals og Kanter.			
At reparere	3/4	7/20	3/20
At stryge 1ste Gang	3 3/4	1 3/4	3/4
At stryge 2den Gang	2 3/4	1 1/4	3/4
At stryge 3dje Gang	2 1/5	1	3/5
At aare	6 1/2	3	1 1/2
At lakere	3 1/2	1 3/4	7/8
At mattere	2 3/4	1 1/4	3/4
At stryge 2 Gange	6 1/2	3	1 1/2
At stryge 3 Gange	8 7/10	4	2 1/10
At reparere og stryge 1 Gang	4 1/2	2 1/10	9/10
At reparere og stryge 2 Gange	7 1/4	3 7/20	1 13/20
At stryge 2 Gange, aare og lakere	16 1/2	7 3/4	3 7/8
At stryge 2 Gange, aare og mattere	15 3/4	7 1/4	3 3/4
Udvendig uden Fals og Kanter.			
At reparere	2/5	1/4	1/10
At stryge 1ste Gang	2	1 1/4	1/2
At stryge 2den Gang	1 1/2	1	1/2
At stryge 3dje Gang	1 1/5	4/5	2/5
At aare	3 1/2	2 1/4	1
At lakere	2	1 1/4	1/2
At mattere	1 1/2	1	1/2
At stryge 2 Gange	3 1/2	2 1/4	1
At stryge 3 Gange	4 7/10	3 1/20	1 2/5
At reparere og stryge 1 Gang	2 2/5	1 1/2	3/5
At reparere og stryge 2 Gange	3 9/10	2 1/2	1 1/10
At stryge 2 Gange, aare og lakere	9	5 3/4	2 1/2
At stryge 2 Gange, aare og mattere	8 1/2	5 1/2	2 1/2
Gamle Vinduer, begge Sider.			
At reparere	1 1/2	7/10	3/10
At stryge 1ste Gang	7 1/2	3 1/2	1 1/2
At stryge 2den Gang	5 1/2	2 1/2	1 1/2
At stryge 3dje Gang	4 2/5	2	1 1/5
At aare	13	6	3
At lakere	7	3 1/2	1 3/4
At mattere	5 1/2	2 1/2	1 1/2
At stryge 2 Gange	13	6	3
At stryge 3 Gange	17 2/5	8	4 1/5
At reparere og stryge 1 Gang	9	4 1/5	1 4/5
At reparere og stryge 2 Gange	14 1/2	6 7/10	3 3/10
At stryge 2 Gange, aare og lakere	33	15 1/2	7 3/4
At stryge 2 Gange, aare og mattere	31 1/2	14 1/2	7 1/2
Fals og Kanter paa gamle Vinduer.			
At reparere	7/20	1/10	1/20
At stryge 1ste Gang	1 3/4	1/2	1/4
At stryge 2den Gang	1 1/4	1/4	1/4
At stryge 3dje Gang	1	1/5	1/5
At aare	3	3/4	1/2
At lakere	1 1/2	1/2	3/8
At mattere	1 1/4	1/4	1/4
At stryge 2 Gange	3	3/4	1/2
At stryge 3 Gange	4	19/20	7/10

De foranstaaende Priser for False og Kanter er det Beløb, der tages fra den indvendige Side og lægges til den udvendige, naar False og Kanter skal stryges med samme Farve, som Vinduerne udvendig. Skulde det Tilfælde indtræffe, at Fals og Kanter males a l e n e, da er Prisen selvfølgelig ikke tilstrækkelig, men der maa i saa Tilfælde træffes Aftale forud.

Man vil bemærke, at Antallet af Ruder ogsaa har Indflydelse paa Betalingen for False og Kanter. Dette er i og for sig en Urimelighed, thi Maling af Fals og Kanter er det samme Arbejde, enten der er en eller mange Ruder i hver Ramme. Der frembyder sig da her en Opgave for et eventuelt fremtidigt Prislisteudvalg.

(Fortsættes.)

Nye Afdelinger.

Paa Foranstaltning af Svendborg-Afdelingen og med dennes tidligere Formand H. RASMUSSEN som Indleder, afholdtes Søndagen den 26. Marts et Møde i F a a b o r g for de derværende Malere. Efter at Rasmussen havde udviklet, hvor betydningsfuldt det var at tilhøre Organisationen, vedtoges det enstemmigt at stifte en Fagforening og indmelde denne under Malerforbundet. Til Formand valgtes N. P. JOH. NIELSEN.

Søndagen den 9. April afholdtes et Møde i S t r u e r, hvortil samtlige Malere vare komne til Stede. Skive-Afdelingens Formand P. NIKOLAJSEN indledede og paaviste Nytten og Nødvendigheden af at staa sammensluttede, hvorefter det vedtoges at danne en Forening som Led af Malerforbun-

det. Til Formand for den ny Forening valgtes EMIL SCHORLING. Ved tilfældige Omstændigheder blev en Forhandling med Mestrene mulig straks efter Mødet, dog uden endelig Afslutning, idet ikke alle vare til Stede. Forventelig vil en fortsat Forhandling føre til en ønskelig Reform paa Arbejds- og Lønforholdets Omraade, hvortil der her som allevegne, hvor Organisation har manglet, tiltrænges.

I Grenaa har været afholdt Møde for Malere, til hvilket Randers-Afdelingens Formand S. CHRISTENSEN tilligemed en anden Repræsentant vare komne til Stede for at søge oprettet en Fagforening. Stemningen for Organisationen var god hos samtlige Mødets Deltagere, men da ingen af disse følte sig særligt knyttede til Byen, vedtoges det foreløbigt at indmelde sig i Afdelingen i Randers, for eventuelt senere at starte en selvstændig Afdeling. Som lokal Tillidsmand valgtes LOUIS UDSEN. En Forhandling med Mestrene har i dette Øjeblik stor Sandsynlighed for at hidføre en Overenskomst om en nødvendig Forbedring af Arbejds- og Lønforholdene.

Vi ønsker den ny Tilvækst til vort Forbund et hjærteligt Velkommen og føler os forvissede om, at vort fremtidige Samarbejde skal blive til Held for vore fælles Interesser.

Til Afdelingerne.

D'Hrr. Afdelingsformænd bedes opgive hvilke Medlemsnumre, der maatte være blevne ledige f. Eks. ved Medlemmers Dødsfald eller Udmeldelser, eventuelt ved, at et Medlem (som Erstatning for en bortkommet Bog) har faaet et nyt Nr., noget der ikke gærne maa finde Sted, idet en bortkommet Bog skal erstattes med en ny af samme Nummer ved Henvendelse til Forbundet. Fortegnelse over de ledigblevne Numre bedes indsendte snarest og helst pr. omgaaende.

Ligeledes bedes pr. omgaaende indsendt, saavel Listen over Arbejde for Jærnbanerne, som det tilsendte Schema for Aarsoversigten, der endnu beror hos adskillige Afdelinger, men for hvilke Hovedbestyrelsen har stærkt Brug netop nu.

Endvidere udbedes et trykt Eksemplar af samtlige nugældende Lønregulativer, for saa vidt et saadant ikke alt er modtaget, og Afdelinger, der hidtil ikke har haft trykt Regulativ, bedes om at lade dette foranstalte saaledes, at Afdelingens Medlemmer til enhver Tid kan være i Besiddelse af et saadant.

Forsvundne.

Afdelingen i Holbæk er meget interesseret i at vide om Medlemmerne Nr. 1686 CHR. GØTZE og 1690 CHR. JØRGENSEN, der begge have gjort sig usynlige dersteds, endnu maatte være til, og da hvortil de have henlagt deres Virkefelt.

Generalforsamling.

Onsdagen den 12. April afholder Malernes Fagforening sin ordinære halvaarlige Generalforsamling i Rømersgade 22, Festsalen med følgende Dagsorden:

1. Anmodning om Optagelse. 2. Forhandlingsbogen. 3. Beretning. 4. Regnskab og Budget. 5. Valg af Formand. 6. Valg af 4 Repræsentanter og 1 Revisor. 7. Ændringsforslag til Lovenes §§ 3 og 16. 8. Demonstrationen 1. Maj og 9. Eventuelt.

Ændringen til § 3 stilles af Bestyrelsen og gaar ud paa at afholde Maanedsmøde, i Stedet for som nu Ugemøde, og Ændringen til § 16, som stilles af Medlem 1512, H. P. Jensen, vil give Medlemmerne Ret til at modtage Tillidshverv, selv om de ikke have været 12 Maaneder i Foreningen, men derimod i Forbundet.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	P. Petersen, Gaværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	Viggo Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade 20.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade.
Svendborg.	M. P. Sørensen, Høje Bøgevej 29.
Faaborg.	N. P. Joh Nielsen.
Nyborg	Chr. Krøytzer, Østergade 17.
Odense.	Knud Ditlevsen, Albanigade 22.
Middelfart.	J. Petersen, Søndergade 334.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M Andrup, Parcelvej 18.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Carl C. Sørensen, Østergade 54.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Marius Nielsen, Nygade 97.
Nykøbing M.	S. M. Josefsen, Nørrebro 20.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg.	P. A. Dyring, St. Mathiasgade 44.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F Brønnum, Børsen 13.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	S. Christensen, „Holmsgaard", Strømmen.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	Chr. Christensen, Hejbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Markedspladsen.
Horsens.	Chr. Rasmussen. Amaliegade 28.
Vejle.	A. Birnbaum, Jærnbanegade 18.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

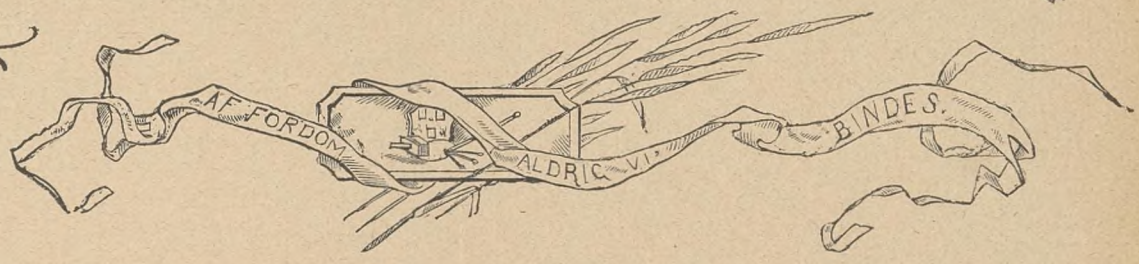

Maj. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1899.

Til Afdelingerne.

I Anledning af det Malerforbundet paalignede og indtil 1. Maj indbetalte Bidrag, til Støtte for de under „De samv. Fagforb. førte Konflikter, vil der være at opkræve et ugentlig Ekstra-Kontingent a 25 Øre pr. Medlem i 5 Uger fra 1. Maj at regne, saaledes at Beløbet kan være fuldt indbetalt til Forbundets Formand først i Juni.

HOVEDBESTYRELSEN.

8 Timers Arbejdsdagen.

For tiende Gang og hele Verden over, er Kravet om en ved Lov fastsat 8 Timers Maximal-arbejdsdag fremsat ved Demonstrationsmøder, der overalt har kunnet glæde sig ved forøget Tilslutning, sammenlignet med tidligere afholdte. — Der ligger heri et uomstødeligt Bevis for, at det Tal af Arbejdere, der betragte den størst mulige Fortjenestes Basis for at være den længst mulige Arbejdsdag, stadigt bliver ringere og sært skulde det være, om ikke det Øjeblik er nær, da hver eneste Arbejder er klar over, at aldrig har et mere berettiget og formaalstjenligt Krav været fremsat end det, der tilstræber at bringe Arbejdskraften i et bedre Forhold til Arbejdsmængden, end den nuværende lange Arbejdsdag er i Stand til. — Og sikkert gælder det først og fremmest om selv at forstaa Betydningen af dette Krav, forinden der kan være Tale om at nuværende Magthavere skulde interessere sig for det, langt mindre bidrage til dets Gennemførelse.

I et velordnet Samfund, d. v. s. et Samfund, hvor det tilbørlige Hensyn til samtlige Medlemmer dannede Grundlaget for enhver Bestemmelse, der vilde ganske naturligt en Ordning, som den vi lever under være en Umulighed. — Ingen vilde der finde sig i en Inddeling, der tillod den ene Del at leve højt, som „fødte Leddiggængere", fordømte den anden til at sukke efter Arbejde, og tvang den tredje til at slide sig op ved en unaturlig lang Arbejdsdag og for en Sulteløn, der endda som oftest maa tilkæmpes.

Men vi lever jo desværre ikke i et Samfund bygget paa Hensyntagen til alle Sider. Den Kendsgerning lader sig ikke tage fejl af for hver den, der lider under det bestaaendes Skavanker, og det gør vi Arbejdere jo, hvad enten „Skæbnen" placerer os i de Arbejdsløses Rækker eller den er saa „huld" at berede os en Plads i Trædemøllen. — Det er derfor enhver klassebevidst Arbejders helligste Pligt, at arbejde hen til det fra det nuværende Samfunds Synsvinkel sete store Maal: en Samfundsordning med Betingelser for den størst mulige Lykke i den størst mulige Udstrækning og Vejen til dette Maal er en klar Forstaaelse af det nuværende Samfunds Brøst og Mangfer og en ærlig Villie til at komme Skavankerne til Livs.

At arbejde med her bør være vort Livs største Opgave. — Saa slutter vi os sammen i stedse større Tal og fra at være de Smaa og upaaagtede skaber vi dog en Gang den fornødne Magt, til hvilken der vil blive taget Hensyn. Vi har jo dog i vor faglige Organisation haft det bedste Bevis for, hvad Udholdenhed og en fast Tro paa Sagen kan bringe det til. — Med korte Ben tages korte Skridt, men tages der blot tilstrækkeligt mange, saa kommer man jo Vejen endda.

Vi har taget et saadant kort Skridt i Retning af at faa Arbejdsdagen forkortet og vi bliver ikke dermed staaende, og det gør vore Standsfæller ikke heller. Hvor stort et Skridt henimod Løsningen af vort Krav paa Arbejdsdagens Omraade, der i Virkeligheden foretages ved de aarlige Demonstrationer Verden over, er naturligvis vanskeligt at afgøre og der er vel endda Kolleger, som formener, at Demonstrationen ikke bringer os et Hanefjed videre. Dette er sikkert fejlagtigt og for saa vidt det medfører, at de paagældende ikke anse det for Umagen værd at deltage, er det beklageligt Thi den første Betingelse for en Demonstrations Betydning er naturligvis, at den samler saa store Masser, som muligt. Naar den saa, som oprindelig vedtaget paa Kongressen i Paris 1889, overalt afholdes paa samme Dag og ikke som nu

og da, og her og der, efter Tid og Lejlighed, saa viser den utvivlsomt, at Arbejderne sætte noget ind paa, at henlede Opmærksomheden paa Demonstrationen og dette bidrager dog i og for sig til at skaffe det fremsatte Krav Ørenlyd.

Man kan mene, at Lovgivningsmagten ikke letter paa sig før den nødes til det og det er saa vist sikkert nok, naar det drejer sig om at imødekomme vore Krav; men det er jo givet, at kan den med det mindste Skin af Ret hævde, at Arbejderne ikke skøtte om at opnaa en Forkortelse af Arbejdstiden, saa præsteres der dog en Slags antagelig Grund for, ikke at gaa med hertil. — Men vi skøtter jo netop om at opnaa en forkortet Arbejdsdag, det viste vi jo i Fjor her i København ved at fastholde dette Krav til Trods for, at det var medvirkende, for ikke at sige afgørende, ved Beslutningen om den da stedfindende Strejke. — I Aarhus har vi i indeværende Foraar ligeledes fastholdt og opnaaet en Forkortelse af Arbejdsdagen paa en halv Time. Det er korte Skridt, ligesom Demonstrationerne kan være korte Skridt, men det er Skridt i den rigtige Retning og ved Hjælp af dem naaer vi dog Maalet en Gang alligevel. — Kan vi igennem vore Organisationer blot tilkæmpe os nogen Forkortelse af Arbejdsdagen og det derigennem viser sig, at Samfundet ikke styrter over Ende af denne Grund, saa vil ogsaa dette bidrage til at svække de Betænkeligheder, som nu raader i de lovgivende Forsamlinger naar Talen er om, at regulere paa dette Omraade — og det kan vi, naar vi vil og vi vil det fra det Øjeblik, da en forkortet Arbejdsdags mange Fordele og Modstandernes svage Argumenter herimod staa os alle tilstrækkelig klare.

Men begge disse Sider er jo netop saa fremtrædende, at den mindste Smule Eftertanke maa og skal finde dem. Vi se saaledes, at Modstanderne, ligesom det passer dem, enten docere den Paastand, at en forkortet Arbejdsdag vil blive et pekuniært Tab for Arbejderen, eller ogsaa hedder det, at man maa modsætte sig Forkortelsen, da den vilde bevirke en Forhøjelse af Arbejdslønnen i saa stort Omfang, at Samfundet vilde trues af Fallit paa Grund af de forøgede Driftsomkostninger. Nu forbyder det sig jo selv at begge Paastande kan være rigtige, og det viser sig da ogsaa, at de derimod begge ere fejlagtige. En virkelig Grund til at nære Betænkeligheder ved en Forkortelse af Dagen vilde det være, hvis dette vilde umuliggøre at præstere det for Samfundets naturlige Udvikling nødvendige Arbejde; men denne Paastand lader sig jo ikke anføre al den Stund at Arbejdsløshedens stadige Tiltagen er et utvetydigt Bevis herimod. At den forkortede Arbejdsdag vilde betyde mindre Løn kan kun blive troet af meget naive Sjæle, thi Kendsgærningerne tale derimod. Det er jo et Faktum at Lønnen har været lavere samtidig med at Arbejdsdagen var længere, og den Dag i Dag vil et Blik indenfor vort eget lille Land vise os, at dette Forhold er til Stede. Er Landarbejderens Løn ikke meget lavere og hans Arbejdsdag meget længere end Byarbejderens? Og ser vi hen til de store Lande, saa ser vi at Arbejderne i England har større Løn og kortere Arbejdsdag end f. Eks. i Tyskland. Man kan dristigt paastaa, at kortere Arbejdsdag betyder højere Løn, ligesom lang Arbejdsdag giver lavere Løn — og naar der af Modstandere paastaas andet, da er det kun beregnet paa at gaa i meget naive Medborgere, for at hverve disse til Modstand mod det fremsatte Krav.

At den forkortede Arbejdsdag vil betyde højere Løn maa erkendes for Sandhed, og det er blot Passiar, at det vil medføre Samfundets Ruin. Tværtimod vil den forøgede Løn skaffe forøget Liv og Omsætning, og derved bevirke akkurat det modsatte. Der skal dog et grundfalsk Syn til for at fremsætte den Paastand, at et Samfund er vel tjent med, at Arbejdernes Købeevne indskrænkes til det mindst mulige. Den forkortede Arbejdsdag betyder altsaa bedre Løn; den vil samtidig give Tid for det enkelte Individ til at udvikle og dygtiggøre sig saavel i fysisk som aandelig Henseende, hvad der i sidste Instans ogsaa kommer Samfundet som Helhed til Gode. Den vil i nogen Grad indskrænke Arbejdsløsheden (dette Uhyre, hvis Skræmmebillede har kunnet forlede Arbejdere til saa selvmorderiske Ideer, som f. Eks. at stænge Faget for Tilgang af Lærlinge, et Projekt, der selvfølgelig paa ingen Maade hæmmer Arbejdsløsheden) ad den eneste fornuftige Vej der kan tænkes, og videre fortsat omtrent umuliggøre samme.

Derfor bør Kravet om en forkortet Arbejdsdag være Arbejdernes Livssag, der ikke sættes i anden eller tredie, men i allerførste Række, og Kravet bør kunne samle os, ikke alene til en enkelt Dags Demonstration ved Massemøder, men til et ihærdigt Arbejde Dag for Dag og Mand og Mand imellem for dets Gennemførelse. Og naar vi ikke alle at opleve den Dag, nuvel saa naar vi da i al Fald at føle Tilfredsheden ved at have gjort vor Pligt ved at lette Arbejdet for vore Arvtagere; thi godt begyndt er halvt fuldendt, siger Ordsproget.

Vindues-Skemaer.

(Sluttet.)

Forsatsvinduer.

Specificering.	pr. □ Alen	pr. Ramme	pr. Rude
	Øre	Øre	Øre
Nye Forsatsvinduer, begge Sider.			
At grunde	3	1	$^1/_2$
At stryge 1ste Gang . . .	6	$3^1/_2$	$1^1/_2$
At stryge 2den Gang . . .	5	$2^1/_2$	1
At stryge 3dje Gang . . .	4	2	$^1/_5$
At aare	9	5	$2^1/_2$
At lakere	5	$2^1/_2$	1
At mattere	4	2	1
At stryge 2 Gange. . . .	11	6	$2^1/_2$
At stryge 3 Gange. . . .	15	8	$3^3/_{10}$
At stryge 2 Gange, aare og lakere	25	$13^1/_2$	6
At stryge 2 Gange aare og mattere	24	13	6
At grunde og stryge 2 Gange	14	7	3
At grunde og stryge 3 Gange	18	9	$3^4/_5$
At grunde, stryge 2 Gange, aare og lakere	28	$14^1/_2$	$6^1/_2$
At grunde, stryge 2 Gange, aare og mattere	27	14	$6^1/_2$

Gamle Forsatsvinduer, begge Sider.			
At reparere	1	3/5	3/10
At stryge 1ste Gang . . .	5	3	1 1/2
At stryge 2den Gang . . .	4	2	1
At stryge 3dje Gang . . .	3 1/5	1 3/5	4/5
At aare	9	5	2 1/2
At lakere	5	2 1/2	1
At mattere	4	2	1
At reparere og stryge 1 Gang	6	3 3/5	1 4/5
At reparere og stryge 2 Gange	10	5 3/5	2 4/5
At stryge 2 Gange . . .	9	5	2 1/2
At stryge 3 Gange. . . .	12 1/5	6 3/5	3 3/10
At stryge 2 Gange, aare og lakere	23	12 1/2	6
At stryge 2 Gange, aare og mattere	22	12	6
Nye Forsatsrammer (uden Karm).			
At grunde	1	2	1/2
At stryge 1ste Gang . . .	2	4	1 1/2
At stryge 2den Gang . . .	2	2	1
At stryge 3dje Gang . . .	1 3/5	1 3/5	4/5
At aare	4	6	2 1/2
At lakere eller at mattere . .	2	2	1
At stryge 2 Gange. . . .	4	6	2 1/2
At stryge 3 Gange. . . .	5 3/5	7 3/5	3 3/10
At stryge 2 Gange, aare og lakere	10	14	6
At grunde og stryge 2 Gange	5	8	3
At grunde og stryge 3 Gange	6 3/5	9 3/5	3 4/5
At grunde, stryge 2 Gange, aare og lakere	11	16	6 1/2
Gamle Forsatsrammer (uden Karm).			
At reparere	2/5	4/5	3/10
At stryge 1ste Gang . . .	2	4	1 1/2
At stryge 2den Gang . . .	2	2	1
At stryge 3dje Gang . . .	1 3/5	1 3/5	4/5
At aare	4	6	2 1/2
At lakere eller at mattere . .	2	2	1
At reparere og stryge 1 Gang	2 2/5	4 4/5	1 4/5
At reparere og stryge 2 Gange	4 2/5	6 4/5	2 4/5
At stryge 2 Gange. . . .	4	6	2 1/2
At stryge 3 Gange. . . .	5 3/5	7 3/5	3 3/10
At stryge 2 Gange, aare og lakere	10	14	6

Som man ved, skal efter Prislisten Kvadratmaalet af Vinduer rundes op eller nedefter til hele eller halve □ Alen. Denne Bestemmelse gælder formentlig ogsaa for Forsatsvinduer (Karm med Rammer), hvorimod det næppe kan være Meningen, at den skal være gældende for Forsatsrammer (løse Rammer uden Karm), da der for disse kun er angivet Pris for Rammer à 1 □ Alen og for Rammer à 2 □ Alen. Meningen maa vel være, at Maalet for løse Forsatsrammer kun skal rundes op eller ned til hele □ Alen.

Men der forekommer i Praksis løse Forsatsrammer af større Maal end de i Prislisten nævnte, f. Eks. 3 □ Alen og 4 □ Alen. Ved at beregne en Grundpris pr. □ Alen for løse Rammer efter Forskellen mellem en Ramme paa 1 □ Alen og en saadan paa 2 □ Alen (saaledes som det er gjort i Skemaerne), saa opnaar man at faa en formentlig nogenlunde forholdsmæssig Pris ogsaa for de større Maal.

Endvidere træffer man paa Forsatskarme uden Rammer. Hvor disse skal males, har man vel den Udvej at kunne beregne et Forsatsvindue med Karmens Kvadratmaal og med saa mange enrudede Rammer i, som der findes Rammepladser i Karmen, og saa herfra trække Prisen for de tilsvarende løse enrudede Rammer. Men man opnaar derved ikke nogen ensartet Pris. Dette vil ses af nogle Eksempler beregnede efter nævnte Methode for 2 Gange Strygning af gamle Forsatsvinduer.

I. I et Forsatsvindue à 2 Al. 8" × 1 Al 20" = 4 1/2 □ Al. med 2 Rammer à 1 □ Al. og 2 Rammer à 2 □ Al. vil Karmens Pris være 12 1/2 Øre = 1 Øre pr. løbende Alen.

II. I et Forsatsvindue à 3 Al. × 1 Al. 20" = 5 1/2 □ Al. med 2 Rammer à 1 □ Al. og 2 Ram. à 2 □ Al., vil Karmens Pris være 21 1/2 Ø. = 1 1/2 Øre pr. løb. Al.

III. I et Forsatsvindue à 4 Al. × 2 Al. = 8 □ Al. med 2 Ram. à 1 □ Al. og 2 Ram. à 3 □ Al. vil Karmens Pris være 36 Øre = 2 Øre pr. løb. Al.

IV. I et Forsatsvindue à 5 Al. 2" × 2 Al. 9" = 12 □ Al. med 2 Rammer à 2 □ Al. og 2 Rammer à 4 □ Al. vil Karmens Pris være 56 Øre = 2 1/2 Øre pr. løb. Alen.

Beregner vi Prisen for 2 Gange Strygning af de samme Forsatsvinduer som nye, faar vi henholdsvis: I. 25 1/2 Øre = 2 Øre pr. løb. Al. II. 36 1/2 Øre = 2 1/2 Øre pr løb. Alen; III. 56 Øre = 3 Øre pr. løb. Al. og IV 84 Øre = 3 3/4 Øre pr. løb. Alen. Hvilket er ca. 1 Øre pr. løb. Al. mere for nye end for gamle Forsatsvinduer.

Selv om man nu vil sige, at et meget stort Vindue nok kan berettige til en forholdsvis højere Pris pr. løb. Alen end et lille, fordi der til hint skal bruges Stige for at naa, saa maa det dog indrømmes, at Forskellen er uforholdsmæssig stor, og en saadan varierende Pris er heller ikke i Samklang med andre Priser for løbende Maal saasom Butiksvinduer; ligesom Forsatskarme, der males uden Rammer, vel altid blive malede sammen med det egentlige Vindue og derfor ikke kræver særlige Anstrængelser med Hensyn til Stige.

En Middelpris pr. løbende Alen synes under disse Omstændigheder at kunne være rimelig, og antagelig vil følgende Priser findes at være passende:

Nye Forsatskarme:

1ste Gang Strygning pr. løbende Alen . 1 1/2 Ø.
2den do. — — — . 1 1/4 -

Gamle Forsatskarme:

1ste Gang Strygning pr. løbende Alen . 1 Ø.
2den do. — — — . 3/4 -

L. Gunner.

Strejken paa Carl Lunds Fabriker.

Som meddelt i forrige Nummer af dette Blad, lykkedes det ikke ved Forhandling med Direktøren for Fabrikerne at opnaa en antagelig Overenskomst, og vi maatte derfor standse Arbejdet fra 1. April. Et Punkt, som særlig vakte Modstand, var vor Fordring om Godkendelse af den i vort Fag her gældende Timeløn, samt Tillæget for Over- og Søndagsarbejde. Forholdet paa Fabrikerne havde hidtil været dette, at Direktionen

ganske egenmægtig bestemte saavel Akkordpriser som Timeløn, og det siger sig selv, at begge som Følge heraf stod til laveste Notering. Timelønnen var saaledes 30 Øre, og Akkordpriserne undergik af og til en Reduktion, der ikke engang lod sig motivere med, at Fortjenesten paa det paagældende Punkt var bedre end paa noget andet.

Det var disse Forhold, man tilsigtede at undergive en Ændring ved en fast Overenskomst mellem Fabrik og Organisation, og som, da alt var gaaet saa rart i de mange Aar, Direktøren naturligvis ansaa for ret overflødig og daarlig motiveret for ikke at sige ubillig i sine Detailler. Ved Forhandling var det imidlertid lykkedes at opnaa Enighed for en stor Del Prisers Vedkommende, saaledes at Uoverensstemmelserne samledes i 3—4 Akkordpunkter og Timelønnen, hvor Fordringen nu stod paa 40 Øre som laveste Løn, medens Direktøren fastholdt kun at ville give 35 Øre, samt endvidere Tillægget for Over- og Søndagsarbejde, der fastholdtes for vort Vedkommende.

Dette var Grundlaget for Konflikten, som har været gaaende i 5 Uger, og hvorunder der fra Direktørens Side er budt 38 Øre i Timen, og da vore Fordringer fastholdtes, nu endelig er afsluttet, idet disse ere akcepterede fuldt ud. At Striden maatte ende med dette Resultat var jo givet. Et ypperligt Sammenhold blandt de Strejkende har helt igennem været til Stede, de fremsatte Fordringer beskedne og berettigede og baarne frem af en god Organisation, det er jo tilsammen, hvad der udfordres, for at vinde en Strejke, og det kan da kun undre, at Fabrikerne have ønsket at lade dette konstatere ved en Konflikt, der ikke kan have givet andet reelt Udbytte.

Den indgaaede Overenskomst, som er underskrevet 6. Maj af Direktøren og Fagforeningens Formand, kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel første Gang til 1. Maj 1902, og er altsaa gældende foreløbigt for 3 Aar.

Vor Lønbevægelse.

I Tilslutning til vor Oversigt i forrige Nr. over Lønbevægelsen i indeværende Foraar kan vi her fortsætte med at meddele, at Afdelingen i Næstved ved Forhandling med Malermestrene i **Stege** har faaet sit Regulativ godkendt af disse dog saaledes, at dette, der for Næstveds Vedkommende traadte i Kraft i Fjor og lyder paa henholdsvis 35, 37 og 40 Øre som Minimalløn for Aarene 1898, 99 og 1900, tager sin Begyndelse i indeværende Aar og med 35 Øre.

I **Struer**, hvor der som meddelt blev oprettet en Afdeling i f. M., er et Regulativ straks blevet vedtaget med 33 Øre som Timeløn.

For **Faaborgs** Vedkommende gik det ikke lige saa glat, idet det her blev nødvendigt for Forbundets Formand at rejse over til en Forhandling med Mestrene, der forud havde stillet sig ret uvillige overfor de fremsatte Fordringer om en Regulering og Forbedring af Arbejds- og Lønforholdene her, som hidtil havde været ret planløse og vilkaarlige. Ved Forhandlingen var den forudfattede Uvillie ikke særlig fremtrædende, og Resultatet blev Overenskomst om et Regulativ med en laveste Løn af 35 Øre pr. Time for 10 Timers Arbejdsdag, 40 Øre for Over- og Søndagsarbejde, 50 Øre for Natarbejde og et Tillæg af 10 pCt. for Landarbejde. Regulativet kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til hvert Aars 1. April.

Fra **Grenaa** lyder den sidste Meddelelse, at det fremsatte Regulativ endnu ikke er godkendt, men forhaabentlig naas dette nok i al Fredelighed.

Det er et ret stort Antal af vore Afdelinger, som i indeværende Foraar har opnaaet Lønforhøjelse, nemlig ialt 21. Af disse gælder det dog for en Del, at Forhøjelsen refererer sig til bestaaende Regulativer af ældre Dato, men indeholdende Bestemmelse om skalamæssig Opgang for denne.

Forsvundne.

Afdelingen i Helsingør vilde sætte Pris paa at vide hvor d'Hrr. Medlemmer 2946 OTTO TENGVALL og 2950 CHR. HANSEN opholde sig.

BEKENDTGØRELSER.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal.** København **Ø.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne.	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	P. Petersen, Gaværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	Viggo Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade 20.
Nykøbing F.	A. H Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade
Svendborg.	M. P. Sørensen, Høje Løgevej 29.
Faaborg.	M. Andersen.
Nyborg	Chr. Krøytzer, Østergade 17.
Odense.	Knud Ditlevsen, Albanigade 22.
Middelfart.	J. Petersen, Søndergade 334.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M Andrup. Parcelvej 18.
Bramminge.	Th Christensen.
Esbjerg.	H C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Marius Nielsen, Nygade 97.
Nykøbing M.	S. M. Josefsen, Nørrebro 20.
Skive.	J. P. Nicolajsen, Nørregade.
Viborg	P. A. Dyring, St. Mathiasgade 44.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F Brøndum, Børsen 13.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers	S. Christensen, „Holmsgaard", Strømmen.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	Chr. Christensen, Højbergsgade 18, 1. Sal.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Markedspladsen
Horsens	Chr. Rasmussen Amaliegade 28.
Vejle.	A. Christoffersen, Søgade 1.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af Rudolf Poulsen
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

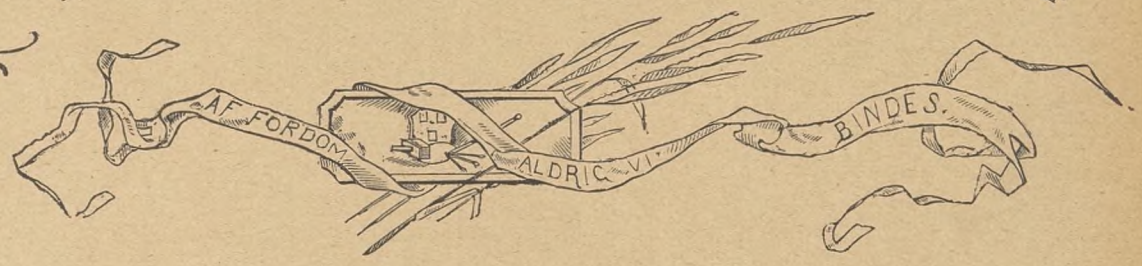

Juni. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1899.

Lock-out.

Sammen med 30 Tusind andre Arbejdere, og uden at der forelaa det allermindste Stridspunkt indenfor Malerfaget, er Malerne i København og Østifterne smidt paa Gaden den 24. Maj, og dette til Trods for, at der mellem Malerlauget og Malernes Fagforening bestod en Overenskomst om, at der fra ingen af Siderne maatte iværksættes Arbejdsstandsning uden først at have prøvet Forlig eller Voldgift. Laugets Underskrift paa denne Overenskomst repræsenteres ved Navnene C. F. Stegemann og Vilh. Hansen. Den første er Oldermand og Ridder af Dannebrog, den anden er Formanden i vor Voldgiftsret, begge yderst rettænkende og humane Mænd, som nu gerne vilde hidføre en snarlig Afslutning af Lock-outen, hvorfor de findes som Medunderskrivere paa en Anmodning fra Lauget til rette Vedkommende om at forøge Lock-outens Virkning overfor de Malere, som trods Udsmidningen vil forsøge at skaffe sig Arbejde.

Rimeligvis ledede af samme smukke Formaal ere de jydske Malermestre nu ogsaa gaaet ind i Arbejdsgiverforeningen, hvorved de har opnaaet at kunne kaste deres Arbejdere ud, hvad der har fundet Sted Onsdagen den 7. Juni.

Hvorfor genere sig?

Det er vel nok et godt gammelt Ordsprog som siger, at „Et Ord er et Ord og en Mand er en Mand", og det har vel ogsaa hidtil været den almindelige Mening, at kun en Pjalt kunde bryde sit Ord. Troligt nok findes der ogsaa en Del Mennesker som mene, at denne Betragtning stadig vil holde Stik, og som vilde anse sig selv for at være afgjorte Pjalte, om de brød et givet Ord. De sidste fjorten Dages Begivenheder, hvor 30 til 40 Tusind Arbejdere ere kastede paa Gaden trods Overenskomster, hvis Ordlyd forbyder en saadan Handling, ere imidlertid vel egnede til at forvirre Begreberne om, hvorvidt de skyldes Mænd eller Pjalte, for at bruge et mildt Udtryk.

Skumlere vil der jo altid være, og det vilde være spildt Ulejlighed forvist, om man gav sig i Lag med at bearbejde disse, for derved at skaffe sig Tilhængere for en mere nøgtern Betragtning over det foreliggende Emne. Dette vil derimod næppe være Tilfældet overfor det store Flertal, der altid vil være modtagelig for en Vejledning til at se til Bunds i Sagerne, og af Hensyn til disse fremsættes da efterfølgende Betragtninger over, hvad der er sket, og hvad der antageligt haabes paa, at der skal ske ved Hjælp af de Midler, der til dette Øjemed anvendes.

Vi vil holde os til vort eget Fag. Som det vil erindres, afsluttedes vor Strejke her i København i Fjor efter 4 Ugers Forløb ved en Overenskomst, der meget højtideligt blev truffet af Repræsentanter for Laug og Fagforening, underskrevet af disse den 26. April 1898, og samtidig tiltraadt og underskrevet af d'Hrr. Etatsraad N. Andersen og Folkethingsmand J. Jensen, henholdsvis som Formand for „Arbejdsgiverforeningen" og „De samv. Fagf.". Overenskomsten godkendtes derefter 29. April enstemmigt paa saavel Laugets som Fagforeningens Generalforsamlinger, hvorom fornøden Meddelelse udvekledes, og Arbejdet genoptoges 2. Maj.

Ved Udarbejdelsen af Forslaget til ovennævnte Overenskomst forlangte Laugets Repræsentanter, at Prislisten skulde være gældende i 5 Aar, saaledes at den første Gang vilde kunne opsiges til Ophør 1. April 1903, og at den fik et Punkt af følgende Ordlyd: Ingen Arbejdsstandsning i Malerlauget maa finde Sted, hverken fra Mestrenes eller Svendenes Side, uden at der angaaende Uenigheden forud er prøvet Forlig eller Voldgift. Dette gælder dog ikke ved pludselige Betalingsstandsninger".

Paa disse to Bestemmelser holdtes meget stærk, og begge findes, som bekendt, i Prislisten. At en eneste af d'Hrr., som hin 26. April underskrev denne Overenskomst, kan have gjort det med den Bagtanke at bedrage den anden Part, maa man vægre sig ved at tro, naar man ved, at disse, foruden de to ovenfor nævnte ansete Organisationsledere vare: paa Laugets Vegne dettes Oldermand Hr. C. F. Stegemann og Voldgiftsrettens

Formand Hr. VILH. HANSEN og for Fagforeningen d'Hrr. ERNST CARLSEN og RUDOLF POULSEN. Man tør ikke tro noget saadant, men man maa desværre erkende, at Overenskomsten ikke desto mindre er traadt under Fødder, at Underskriften ikke har haft større Betydning i Malerlaugets Øjne, end hvis der havde staaet hvilke som helst andre, rent uvedkommende Navne.

Det er altsaa, hvad der er sket; Overenskomsten er brudt, og vi er smidt paa Gaden, noget vi selvfølgelig maa protestere imod og allerede har, ved at klage til det for saadanne Sagers Afgørelse nedsatte Udvalg. — Dermed være ikke sagt, at d'Hrr. Underskrivere efter vor Formening ere optraadte pjaltede ved denne Behandling af deres ærede Navne, thi det er saamænd meget troligt, at der kunde findes en Betegnelse, der langt bedre svarede til Handlingen, og man har jo da ogsaa et gammelt Ord, som siger, at Hensigten helliger Midlet, og det er vistnok dette, som Arbejdskøberne vil finde ganske anderledes paa sin Plads her end det foroven citerede. Og Hensigten, den er vistnok god, som Midlerne ere velvalgte og særdeles tiltalende for Liebhavere. Hensigten skal jo være, efter et Forlydende (Lauget løber ikke med Sludder), at tilvejebringe „taalelige Forhold" mellem Arbejdskøber og Arbejdere. Der er noget virkeligt smukt i denne Tanke, og Skade, hvis den miskendes; men det vil den blive. Thi Midlerne til dens Realisation er af den Natur, at den gode Hensigt ikke formaar at hellige dem.

Brudte Ord har en daarlig Klang, og selv om et Par velrettede Spark i en Hunds Bagdel kan gøre denne rent begejstret for „Herren" og for evigt grundlægge et særligt godt Forhold mellem disse to, saa lader det sig næppe gøre at overføre Behandlingen med samme Resultat fra Arbejdskøberen til Arbejderen. Sparket lader sig vel udføre; det er jo udført, men naar der fløjtes tilbage, da vil det vise sig, at Arbejderen er ingen logrende Hund, som slikker den Haand, der slog. Ja, selv den smukke Tanke, at Sulten skulde bringe det hertil, vil gaa i Vasken, skøndt d'Hrr.s Anstrængelse er ægte nok. Med mere eller mindre Held rettes der Appel til de højtærede Kunder om endelig at vente med Udførelsen af Arbejde, og fortrolige Henvendelser til Farvehandlere og til højstærede Hr. Stilladsentreprenører om Bistand til en snarlig Afslutning af Udsmidningen, ved intet at sælge eller udleje til de Udsmidte —, men det forønskede Resultat, „en snarlig Afslutning, som Følge af Udsultning", vil ikke kunne naas ad denne Vej. Men hvad om d'Hr. forsøgte det med en Anmodning til Brødbutikerne om intet at sælge til andre end de, der vare forsynede med Attest fra Arbejdsgiverforeningen, eftersom det her ikke lod sig gøre at indskrænke Salget til et enkelt Laugs Medlemmer. Ærlig talt er der jo ikke noget at genere sig for. — Er der vel?

Stympere.

I et Par af Hovedstadens Blade findes følgende:

„Ved den Arbejdsstandsning i Byggefagene, der tager sin Begyndelse d. 24. ds., der ogsaa forpligtiger Malerlaugets Medlemmer til at standse alt Arbejde, anmoder Bestyrelsen for Lauget paa dets Medlemmers Vegne, de ærede Kunder om velvillig Overbærenhed ved Udførelsen af paabegyndte eller bestilte Arbejder, som det under Standsningen vil være vanskeligt helt eller delvis at udføre paa tilfredsstillende Maade. Bestyrelsen henstiller saa vidt muligt at udsætte alt Arbejde indtil normale Forhold atter indtræder, for derved at bidrage deres til Arbejdsstandsningens hurtige Afslutning".

Denne mærkelige Annonce, der er noget af det ynkeligste, der nogensinde er set paa Tryk, er dateret den 23. Maj og undertegnet „Bestyrelsen for Malerlauget".

Mellem Mester- og Svendeorganisationerne i vort Fag bestaar en Overenskomst, hvorefter ingen Arbejdsstandsning maa finde Sted i Faget uden foregaaende Forsøg paa Mægling ved Voldgift og denne Overenskomst er eller rettere var gældende endnu i 4 Aar. Ikke desto mindre optræder de nu som „raske Karle" og kaster uden videre deres Svende paa Gaden, for ved denne Heltegerning at komme til at „staa godt i Lakken" hos „Bonde-Etatsraader", Dampskorstens-Riddere" og Teglværks-Baroner", uanset at der aldeles ingen Strid har været i vort Fag. Men efter denne Bedrift er ogsaa „Raskheden" forbi, man anslaar nu en anden Tone og beder Kunderne om endelig at have Overbærenhed med dem og hjælpe dem ud over den Situation Mestrene ved egen Skyld er kommet i. Vi kunde forstaa en saadan Henvendelse til Kunderne, hvis Svendene ved en Strejke havde fremkaldt en Standsning af Arbejdet; men da denne Standsning er Mestrenes eget Værk, er en saadan Bøn om Overbærenhed kun Ynkeligheden og Stymperagtigheden i højeste Potents.

Naar blot Kunderne ville vise Overbærenhed og finde sig i at Arbejdet udsættes, saa ville de bidrage til Arbejdsstandsningens hurtige Afslutning, skrives der, og i Sandhed, mange af de smaa Mestre maatte ønske, at en Afslutning var nær, thi skal Lock-out'en vare ret længe, kan det nok hænde, at flere af disse maa se deres Smule Forretning gaa til Grunde og ikke øjner nogen anden Udvej til at undgaa det Offentliges Forsørgelse end den, at maatte banke paa hos deres større Hof- og andre Kolleger og bede disse om at give dem Beskæftigelse.

Det vil saa vise sig om de større Mestre ville paaskønne den Iver, hvormed de mindre Mestre har støttet deres Kontraktbrud; vi tror det næppe, og Svendene ville heller næppe se med venlige Øjne paa den Art af Mennesker, der kan betragte Brud paa indgaaede Forpligtelser som noget selvfølgeligt og naturligt, naar Stor-Kapitalisterne blot forlanger det.

Endnu kun dette: Laugets ledende Mænd har ved at bryde deres Ord og haane deres egen Underskrift paa Prislisten nedbrudt den Tillid, som nødvendigvis maa være til Stede, hvis i Fremtiden nogen Forhandling skal være mulig mellem Mester- og Svendeorganisationen og de har ved deres ynkelige Henvendelse til Publikum kun opnaaet at forstørre og ikke formindske den Ringeagt, hvormed Folk med saa smukke Retsbegreber bliver betragtet af hæderlige og ordholdende Mennesker.

—L—.

Lurvethed.

Paa samme Maade som der indenfor de samvirkende Fagforbund findes et Fællesorgan „Samarbejdet", saaledes gives der ogsaa et Fællesorgan for Haandværksmestre og Industridrivende nemlig „Haandværkerbladet". Det ligger i Sagens Natur, at dette „mesterlige" Blad maatte omtale den nu stedfindende General-Lock-out, og Bladet gør da ogsaa Forsøg paa at angive nogle Grunde, hvorfor Mestrene i en Række Fag har smidt deres Folk paa Gaden.

„Ja", siger Bladet, „Arbejdsforholdene har efterhaanden udviklet sig til en saa rent ud utaalelig Tilstand ikke blot for Arbejdsgiverne selv, men ogsaa for Publikum, at der ikke kunde være mindste Tvivl om, at man maatte se sig nødsaget til at dekretere den store Arbejdsstandsning, da man aldrig vidste, hvad Arbejderne kunde falde paa at foretage sig. Det kom an paa, hvorledes „Hovedet sad paa Arbejderne", om de ikke foretrak midt i Travlheden at tage sig en Fridag". — Skulde der ved dette Udbrud mon ikke være stiklet til den 1. Maj? Skulde mon ikke Majfesten være gaaet Mestrene til Hovedet og gjort dem øre?

Hør saa en Gang hvilke Eksempler paa „Arbejdernes Fordringer og Overgreb", Mestrenes specielle Fagorgan har at byde paa.

Nogle Svende skal være gaaet fra Arbejde før Fyraften imod at indskrænke deres Spisetid! Paa en Anstalt skal Svendene først have indvilliget i Overarbejde efter indhentet Tilladelse fra Fagforeningen! Men det tredie Eksempel, den vægtigste Grund, Rosinen i Pølseenden, det der slog Hovedet paa Sømmet: 15 Arbejdere paa en Skotøjsfabrik vilde tage sig en Dagstid fri (maaske til en Skovtur eller lignende) og af den Grund gik fra et Par Fodtøj, som vel vare færdige, men ikke pudsede!

Herregud, hvilken Lurvethed!

At lamme hele Landets Erhverv, gøre $^1/_{15}$ af Landets voksne mandlige Befolkning arbejdsløse, fordi 15 Skomagere gaar fra nogle upudsede Sko. Det var idiotisk latterligt, hvis det ikke var saa vanvittigt sørgeligt og forbryderisk æreløst.

Men Mestrene vil vise, at de ere Herrer i deres eget Hus! Om dette kan der vel siges mangt og meget.. Eget Hus! Hvad menes der med eget Hus, naar man, som i nogle Fag, forlanger, at Svendene selv skal gøre deres lille Lejlighed til Værksted for Mesteren? Eller i Malerfaget, hvor Arbejdet foregaar omkring i Kundernes Ejendomme? Herrer! Hvad Berettigelse er der for Mestrene til at spille Herrer og til at betragte Arbejderne som Slaver? Ere vi ikke snart naaet saa vidt i Civilisation, at Arbejdet er et frit Kontraktforhold mellem frie Mænd, saaledes, at den ene Part ikke skal have Haand- og Halsret over den andens Person, fordi denne sælger sin Arbejdskraft? Herrer i eget Hus! Som om det var Retfærdighed, at Mestrene efter eget Tykke skulde have Ret til at producere eller lade være at producere Samfundsfornødenheder? Som om Arbejdsgiverforeningens Bestyrelse skal danne en Velfærdskomité, der kan tage Bestemmelse om, hvorvidt Samfundet skal gaa til Grunde ved Udsultning eller ej.

Herrer i eget Hus! Hvor levende minder det ikke om Manden, som kom rasende hjem, og som for at vise, at han dog var Herre i sit Hus, gav sig til at slaa sit Porcellain og Møblement i Stykker, samt jage sin Kone ud af Huset. Bagefter maatte han kalde Konen ind igen og skaffe nyt Bohave tilveje. Det kan vel tænkes, at det ogsaa her kan blive Mestrene, som først maa indkalde den udjagne Part, den der dog er uundværlig for deres Eksistens, og som bagefter kan komme til at betale det nye Bohave, gøre Indrømmelser, fordi de uden Varsel og paa stimandsagtig Maade har slaaet de bestaaende Kontrakter i Stykker. Naar Malermestrene uden videre Vrøvl kan sætte sig ud over en Post i Prislisten, den Post, der ret beset danner Grundlaget for hele Prislistens Bestaaen, hvorfor saa ikke, før man igen lader Forholdet blive godt, fordre indført Normaldagen paa 8 Timer eller i det mindste 9 Timer i Stedet for atter at modtage det klinkede Porcellain paa $9^1/_2$ Time.

For at blive i Billedet med Manden. Vel er han endnu efter den gamle Samfundsmoral Herre i sit Hus og over sin Kone, men Civilisationen er dog saavidt fremskreden, at det bliver betragtet som brutalt og æreløst af Manden at smide Konen ud af Huset, fordi han udefra er bleven irriteret. Ikke mindre æreløst er det af Mestrene i vort Fag at smide Svendene paa Gaden og bryde den Ægtepagt, som Mestrene selv har forlangt oprettet, sparke Svendene ud, uden at der har været saa meget som en Kurre paa Traaden, og uden at de fik det at vide, før de billedligt talt mærkede Stødet af Støvlehælen, blot fordi nogle enkelte uvedkommende Personer havde irriteret dem dertil.

Lad os tale alvorligt! Det kunde være rigtigt at stille dyre Betingelser for Arbejdets Genoptagelse; men man skal ikke handle om Bjørnens Pels, før den er fældet. Situationen maner til Rolighed og Alvor. Jngen kan vide, hvad det endelige Resultat vil blive; lad os haabe det bliver godt og kommer snart. Men hvorledes Udfaldet end bliver, saa er saa meget sikkert, at den Tanke vil rodfæste sig, at Lovgivningsmagten maa træde til ved Oprettelse af Enighedskamre og Voldgiftsdomstole med eksekutiv Myndighed, saa ingen „Mester- og Arbejdsgiverforening" med kapitalistisk, lad os sige „Æres"-Moral skal kunne byde dem Trods.

En anden Virkning af Lock-outen, den der i Fremtiden nok skal vise sig at blive den betydningsfuldeste, det er, at stedse større Kredse vil komme til Erkendelse af, at Staten maa regulere Samfundsproduktionen. Ikke den kapitalistiske Klassestat, men den Stat, den Samfundsform, der er bygget paa „Arbejdet", bygget paa det Princip, der er det ledende for al Kultur. Arbejderstaten, dannet af den brede Befolkning ved fri almindelig Valgret, maa tage Produktionsmidlerne i sin Haand og sørge for, at Samfundsmaskineriet holdes i rolig Gænge til Gavn for hvert enkelt Samfundsmedlem, saaledes at hver er Herre i sit Hus uden at være Herre over sine Medmennesker; kort sagt, hvor der ikke gives „Herrer og Slaver", hverken i Oldtids, middelalderlig eller moderne Forstand. Denne Lære vil General-Lockouten besørge ud til store

Kredse af Befolkningen, Kredse til hvilke den vanskeligt ad anden Vej vil naa, og for saa vidt maa vi med et bibelsk Udtryk af Joseph, Jakobs Søn, sige: „I tænkte ondt imod os, men Gud tænkte at vende det til det Gode"; thi General-Lockouten er og vil blive en mægtig Agitator for Socialismen, for den socialistiske Stat, den Samfundsform, der vil bringe Hygge og Velvære til alle Hjem. L. G–r.

Generalforsamlinger.

Malernes Fagforening i København afholdt ordinær Generalforsamling den 12. April.

En fornyet Anmodning fra C. F. Bahnsen om Optagelse i Foreningen blev imødekommet, og Bahnsen har straks efter indmeldt sig. Formanden afgav Beretning om Virksomheden i det forløbne Halvaar og oplæste Aars-Regnskabet, der balancerer med 43,961 Kr. 35 Øre. Saavel Beretning som Regnskab godkendtes enstemmigt. Bestyrelsens Forslag til Budget for 1899–1900, indeholdende et Tilskud til Julefesten stort 300 Kr. mod tidligere 100 Kr., vedtoges ligeledes, ligesom et Forslag af Ernst Carlsen gaaende ud paa at stille en Sum af indtil 75 Kr. til Formandens Raadighed i Tilfælde, hvor han i Foreningsanliggender er forhindret i at være til Stede i den fastsatte Kontortid.

Til Formand genvalgtes med Akklamation RUDOLF POULSEN og til Repræsentanter genvalgtes CHR. ANDERSEN, C. W. CHRISTENSEN og WILH. NIELSEN samt valgtes Nr. 1512 H. P. JENSEN. Til Revisor valgtes S. LANGKJÆR. Bestyrelsens Forslag til Ændring af Lovenes § 3 vedtoges, og Foreningens ordinære Medlemsmøder blev derved indskrænkede til at finde Sted den første Onsdag i hver Maaned. Ligeledes vedtoges H. P. Jensens Forslag til Ændring af § 16 gaaende ud paa, at Valgbarhed til Tillidshverv skal gøres afhængig af, om Vedkommende har været Medlem af Malerforbundet de sidste 12 Maaneder, i Stedet for som tidligere af Fagforeningen. Enstemmigt vedtoges det dernæst at deltage i Demonstrationen for 8-Timersdagen den 1. Maj og at benytte indtil 200 Kr. til Udsmykning af Processionen, dels ved denne Lejlighed og dels ved Folkefesten den 5. Juni.

Ekstra Generalforsamling afholdtes den 3. Maj, hvor en Anmodning om at tilvejebringe et Suplement til Prislisten for Vognarbejde blev ændret derhen, at Spørgsmaalet om Opsigelse af Prislisten skal tages under Overvejelse. En Anmodning fra „Det kvindelige Arbejderforbund" gaaende ud paa at faa Hjælp ved denne Organisations Understøttelse af 17 Medlemmer, der vare blevne afskedigede som Følge af Malerstrejken paa „Carl Lunds Fabriker" vedtoges det enstemmigt at imødekomme, og er der i den Anledning ydet et Beløb af 200 Kr., for hvilken Hjælp Forbundet afgiver sin bedste Tak.

I **Svendborg** blev ved Generalforsamlingen d. 8. April M. P. SØRENSEN valgt til Formand, V. KAAS til Kasserer og R. ANDERSEN, P. RASMUSSEN og CHR. PETERSEN til Medlemmer af Bestyrelsen.

I **Esbjerg** afholdtes Generalforsamling d. 14. April. Til Formand valgtes H. C. ANDERSEN.

Til G. A. Svendsen

er indsamlet følgende frivillige Bidrag: M. Petersen, O. J. Nielsen, J. Thomsen og Andrè Johnsen hver 1 Kr., Jens P. Andersen 75 Øre, Jul. Hansen, Jens Olsen, F. Christensen, C. Kragh, Alfred Nielsen, C. W. Christensen, Slundt, Fr. Hansen, A. Fraun, A. Bergh og C. Christensen hver 50 Øre, Carlsens Svende Amager 8 Kr., Adrians Værksted 6 Kr., Løvs Værksted 8 Kr. 35 Øre, Carl Sørensens Værksted 10 Kr. 25 Øre, Sev. & Andreas Jensens Værksted 5 Kr., Th. Brandts Værksted 3 Kr. 50 Øre, Christensens Værksted, St. Kongensgade 31, 3 Kr. 50 Øre, Schrøders Svende paa Ny Landmandshotel 5 Kr. 30 Øre og paa Ørstedsvej 4 Kr. 35 Øre, Bredenbechs Svende i Silkeborggade 5 Kr. og i Flensborggade 2 Kr., 7 Malere i Frederikshaldsgade 10 Kr., Bendix' Værksted 4 Kr., Helbigs Værksted 5 Kr., Vald. Schmidts Svende i Malmøgade 2 Kr. 75 Øre, Lauritz Hansens Svende 8 Kr., Tranekjærs Svende 4 Kr. 50 Øre, Malerne paa Carl Lunds Fabriker 3 Kr. 25 Øre, ved H. P. Jensen hos Kühl 12 Kr. 33 Øre og Nr. 66 1 Kr. 67 Øre.

Ialt Kr. 123,00.

For ovenstaaende Beløb 123 Kr., som er mig udbetalt, beder jeg hermed mine Kolleger at modtage min hjærteligste Tak.

G. A. SVENDSEN,
Nr. 1090.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal,** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	L. Holm, Helsingørsgade 104.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	Viggo Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade 20.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade.
Svendborg.	M. P. Sørensen, Høje Bøgevej 29.
Faaborg.	M. Andersen.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Østergade 17.
Odense.	Knud Diflevsen, Albanigade 22.
Middelfart.	J. Petersen, Søndergade 334.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M. Andrup, Parcelvej 18.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade.
Nykøbing, M.	S. M. Josefsen, Vesterbro 24.
Skive.	J. P. Nicolaisen, Nørregade.
Viborg.	H. R. Christensen, Lille Pederstræde 7.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F. Brønnum, Børsen 13.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsvej 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	Chr. Christensen, Hejbergsgade 18, 1. S.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Herningvej 111 D.
Horsens.	Chr. Rasmussen, Amaliegade 28.
Vejle.	A. Christoffersen, Søgade 1.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

Juli. Udgivet af Malerforbundet i Danmark 1899.

Lock-out'en.

Lige saa hensynsløst, brutalt og letsindigt som Arbejdskøberne ere gaaede frem ved Lock-out'ens Etablering, lige saa hensynsfuldt ømfindtligt og grundigt optraadte deres Repræsentanter i Fællesudvalget over for det saakaldte Kompetencespørgsmaal. Dette særdeles vigtige Spørgsmaal, der gik ud paa intet mindre end at afgøre, om det ogsaa gik an at fælde Kendelse i de af Fagforeningerne mod Arbejdskøberne indklagede Sager for Brud paa indgaaede Overenskomster. Hvor tog det sig smukt ud at se denne Ømfindtlighed for ikke at gaa med til noget, der savnede et reelt Grundlag. Man burde have grædt af Rørelse over disse brave Mænds Samvittighedsfuldhed i dette Spørgsmaal, og naar man ikke gjorde det, ja, saa har man simpelthen blottet en af Arbejdernes mange daarlige Sider. Thi det har selvfølgelig intet paa sig, som Skumlere paastaa, at de mange Betænkeligheder vare baserede paa det stille Haab at undgaa den fra Arbejdernes Side ønskede Kendelse ved simpelthen at erklære Udvalget for inkompetent, og lige saa lidt bør det opfattes som Forsøg paa at skyde Kendelsens Afsigelse ud længst muligt, at de samme Herrer forlangte Proceduren trykt og omdelt blandt Udvalgets Medlemmer; thi det skete jo kun, for at underkaste denne det for en upartisk Votering nødvendige, grundige Studium.

Man maa jo erindre hvilket indviklet Spørgsmaal, der skulle afgøres. Overenskomsterne vare gennemgaaende af lignende Ordlyd, som den for Malerfaget gældende, og denne lyder som bekendt saaledes: „Ingen Arbejdsstandsning i Malerfaget maa finde Sted, hverken fra Mestrenes eller Svendenes Side, uden at der angaaende Uenigheden forud er prøvet Forlig eller Voldgift. Dette gælder dog ikke ved pludselige Arbejdsstandsninger". Nu gik vor Klage ud paa, at den iværksatte Lock-out var et Brud paa Overenskomsten, idet den var etableret uden nogen som helst Forhandling, og Udvalgets Opgave var altsaa at skønne over, om dette kunne siges at være et Brud, eller om det ikke snarere maatte være en Følge af eller dog i Overensstemmelse med Overenskomsten. Ikke sandt, et meget indviklet Spørgsmaal, som maatte kræve et større Maal af juridisk Kløgt at besvare, og som derfor forklarer den Højtidelighed, hvormed man gav sig i Lag med det og bør forsone en med, at Kendelsen først kom til Verden Maanedsdagen efter Lock-out'ens Ikrafttræden.

Udvalget kommer i sin Kendelse til det Resultat, at 2 af de 9 klagende Fag, nemlig Trælagerarbejderne og Blikkenslagerne, ikke har haft tilstrækkelig Grund til Klage, medens de øvrige, heriblandt Malerne, har haft saadan Grund. Det hedder nemlig for disse Fags Vedkommende: „Den stedfindende Lock-out skønnes ikke at indeholde Retsbrud, som kan medføre Erstatning eller Bøde, men derimod forsaavidt at være i Modstrid med de mellem Parterne sluttede Overenskomster, som Lock-out'en skønnes at være i Overensstemmelse med de Forudsætninger, som Klagerne (Fagforeningerne) kan have haft Føje til at gaa ud fra ved Overkomsternes Oprettelse".

Kendelsen er afsagt enstemmigt og vidner om stor Skarpsindighed. Den gaar Arbejdskøberne imod, idet den siger, at Lock-out'en er i Modstrid med Overenskomsterne, hvorimod det ikke skønnes, at der foreligger Retsbrud af den Art, der kan medføre Erstatning eller Bøde. Vi kan altsaa ikke vente os Erstatning ad retslig Vej, men Arbejdskøberne kan benytte Kendelsen som en hæderlig Udvej til at hæve Lock-out'en med Forsikring om, at den var etableret i god Tro, men ikke skal føres en Dag længere paa det uberettigede Grundlag, som Kendelsen har blottet. De benyttede blot ikke denne Udvej. I den Grad har disse Godtfolk haget sig fast i det Haab at knuse Arbejdernes Organisationer, at de blæser Kendelsen et langt Stykke og fortsætter Lock-ou'ten, alt medens de forsikrer, at Kampen skal føres til Ende, selv om den skal vare til Juleaften.

Under disse Omstændigheder betyder det jo intet, at de er gaaet med til at lade Enighedskamret beskæftige sig med Tilvejebringelsen af Mæglingsforslag, thi herved gør de sig i Virkeligheden kun skyldige i et forargeligt Komediespil. Hvad andet kan det vel kaldes, naar deres Ordfører, en Mand ved Navn Christensen, slaar om sig med alt flere og flere Punkter, som Grundlag for Mæglingen. Oprindelig var der jo de bekendte 8 Punkter fra før Lock-out'en. Disse mødte man straks med som et Ultimatum, og

Christensen har saa senere forøget deres Tal med 11 nye Punkter, saaledes at der i Øjeblikket er 19. Formodentlig vil der komme flere endnu, thi det kommer jo ikke an paa en Pølse i Slagtetiden.

Der er ingen Grund til her i Bladet at opholde sig nærmere ved disse Punkter, der igennem Dagspressen vil være alle Medlemmerne bekendt. Det er og bliver Galmandsværk, og som saadan næppe et Ord værd. Et Par af Punkterne dog nok, for saa vidt som de i Virkeligheden godtgør, at Arbejdskøberne ikke ere i Tvivl om det uberettigede ved hele denne Lock-out. I Punkt 9 kræves der saaledes, at der til de hidtil og fremtidigt gældende Overenskomster skal tilføjes Bestemmelser om Ret til at deltage i Arbejdsstandsninger, dekreterede eller godkendte af Hovedorganisationerne, henholdsvis Arbejdsgiverforeningen eller „De samv. Fagforb." Fremsættelsen af dette Punkt er jo i Virkeligheden en aabenbar Indrømmelse af, at de nuværende Overenskomster ikke hjemler en saadan Ret. Punkt 12 bestemmer, at der skal ydes Garanti for Overenskomsternes Overholdelse. Arbejdskøberne, som nu brutalt har brudt indgaaede Overenskomster og sluppet godt fra det, forsaavidt som vi ikke kan faa os tilkendt Erstatning, tænker sig aabenbart, at vi ved Lejlighed kunde bære os ligedan ad, og for det Tilfælde ønsker de dog nok, at være bedre garderede end vi have været.

De søger at indrette sig, det bør man lade dem. Adskillige Punkter er af den Beskaffenhed, at de tager Sigte paa Lønreduktion, men forbyder en Forkortelse af Arbejdstiden, og om dem alle som Helhed gælder det, at de kun frembyder en eneste Fordel for vort Vedkommende og det er den, at de ikke giver Rum for den fjærneste Tvivl om, at aldrig vil der kunne blive Tale om at indlade sig paa en Godkendelse af disse Bestemmelser, der tilsigte Slaveri i moderne Form. Arbejdskøberne har slaaet et Brød op, som de ikke vil mægte at faa bagt. Spilledjævelen er faret i dem, og de har sat alt paa et Kort. De har indladt dem paa Hasard, og de vil tabe, medens vi har Trumfer paa Haanden. — Overmodet vil blive knækket.

Fagmøder.

Nakskov. Søndagen d. 25. Juni afholdtes en stor Arbejderfest i Nakskov for de organiserede Arbejdere paa Lolland og Falster, hvilken om Formiddagen indledes med en Række Fagmøder i de forskellige Fag. Ved Malernes Fagmøde, hvor foruden Nakskov tillige Maribo og Nykøbing vare repræsenterede, var Forbundets Næstformand E. CARLSEN efter Indbydelse kommen til Stede.

Formanden for Afdelingen i Nakskov, JOHS. STRUVE, aabnede Mødet og bød Deltagerne Velkommen, hvorefter han anmodede Forbundets Næstformand om at udtale sig om den ved den store General-Lock-out skabte Situation.

Til Dirigent valgtes LUND, Nakskov.

E. CARLSEN takkede paa Hovedbestyrelsens Vegne for Indbydelsen. Det var jo ganske særlig ekstraordinære Forhold, hvorunder vi samledes til dette Møde, hvorfor det var forstaaeligt, at alle andre Spørgsmaal i Øjeblikket stilledes i Skygge for dette ene, den store Lock-out. Taleren skulde ikke komme ind paa at referere dennes Forhistore eller dens tilsyneladende Aarsager, der jo maatte være tilstrækkelig bekendt af alle men skulde for vort Fags Vedkommende udtale, at det var ikke os, der havde fremkaldt denne kæmpemæssige Arbejdsstandsning; vi havde ikke søgt den, ikke ønsket den, saa meget mindre som vi jo for et Aar siden i København erholdt en ny Prisliste med en fortvarende Gyldighed af 4 Aar endnu, og i indeværende Foraar i overordentlig mange af vore Provinsbyer havde reguleret Løn- og Arbejdsforholdene paa en for os i Øjeblikket tilfredsstillende Maade. Vi havde som Mænd af Ære følt os bundne ved den af os afgivne Underskrift paa Prislisten i København, samt paa Løn- og Arbejdsregulativerne i Provinserne for det Tidsrum, disse galdt, saa det var med en rolig Samvittighed, vi havde taget imod Slaget, vi havde absolut intet at bebrejde os selv.

Vor Modpart — Mestrene i vort Fag — har ikke følt sig generet af de samme Hensyn. De har kastet os paa Gaden, herude i Provinserne bl. a. paa Grundlag af en Fordring fra deres Side om Ændring af de bestaaende Lønregulativers Opsigelsesfrist og i København foruden denne Fordring, tillige paa Trods af en af dem selv i sin Tid foreslaaet og underskrevet Bestemmelse, hvorefter ingen Arbejdsstandsning maatte finde Sted, uden at Mægling eller Voldgift forud var forsøgt, saa vi maa vel nu være berettigede til at antage, at det heller aldrig, i hvert Tilfælde for de ledende københavnske Mestres Vedkommende, har været deres Mening at respektere deres egen Underskrift; men at de har afgivet den med den bestemte Bagtanke at bedrage os, naar Lejligheden tilbød sig. Det er nu lykkedes dem at finde denne Lejlighed, og det kan vel siges at være en drøj Tid for mange af os, baade vi, der ere forsamlede her, og de andre udsmidte Fag, at staa igennem; men det faar ikke hjælpe, det er en Ildprøve, vore Organisationer er sat paa, og vi kan ikke tabe i denne Kamp, fordi vi maa gøre os Situationens Alvor bevidst og vide, at vi ved at lide et reelt Nederlag vilde kunne tilsætte en Del af det, som det har kostet os Aar om at skabe, nemlig hele vor nuværende fortrinlige Organisation, og de af denne frembragte Resultater i Retning af forbedrede Løn- og Arbejdsvilkaar for os alle sammen. Det imod os rettede brutale Overfald kan kortelig karakteriseres som et i 8 formelle Punkter indsvøbt maskeret Attentat paa hele den sociale og politiske Position, som vi har brugt snart 30 Aar om at arbejde os frem til. Vi er bleven d'Hrr. Arbejdskøbere for selvstændige, for velsituerede, for storsnudede, for at bruge et af deres egne Udtryk, og nu er det, at de ved Hjælp af denne Masseudsultning vil forsøge at lamme vor store Organisation, at tilføje den et Knæk, som kunde svække den saameget, at vi for en uoverskuelig Fremtid maatte lade Arbejdskøberne have Fred og Ro til at fortære Udbyttet af vort Arbejde. Det bedste Bevis, paa hvilken Betydning disse tillægger et for dem gunstigt Udfald af Lock-out'en, har vi i den Voldsomhed, hvormed de fører den; intet Middel, det være de aller smudsigste, ligger for lavt for deres Anstændighedsfølelse. De nøjes ikke med at bryde Ord og Underskrift og smide deres Arbejdere paa

Gaden; men de forfølger os, hvis det lykkes os at skaffe os selvstændigt Arbejde, de forfølger os udover Landets Grænser, ja endda til den Syd for Kongeaaen boende „Arvefjende" sender de Stikbrevene efter os og trygler allerunderdanigst Tyskerne om at være dem behjælpelige med at sulte deres egne Landsmænd ud, eller man lægge Mærke til de fortvivlede Krumspring, til den forargelige Komedie, hvormed de over for det saakaldte Domsudvalg har forsøgt at trække Afgørelsen i Langdrag og eventuelt forhindre Dommen over deres eget Kontraktbrud. Nu er Kendelsen falden, og den siger, at for de 7 Fags Vedkommende er Lock-out'en i Modstrid med de Forudsætninger, der laa til Grund for Overenskomsterne i de paagældende Fag..

Det maa være en ganske ejendommelig Stilling for den ene af Domsudvalgets Medlemmer Malermester Vilh. Hansen i København, der i Fjor ved Konfliktens Afslutning foreslog og underskrev den samme Overenskomst, som han senere selv har brudt, for at være med til at fælde Dommen over sin egen Svig; man vil forstaa, at vi fra vor Side aldrig mere vil kunne tage den Mands Ord og Underskrift alvorlig. Hvilken Stilling Arbejdskøberne nu vil indtage, efter at Kendelsen er falden, er jo med alle deres senere Handlinger i frisk Erindring, i Øjeblikket vanskeligt at overse; det vilde vel være formeget forlangt af dem, at de med det Lavmaal af Anstændighedsfølelse, de har vist sig at være i Besiddelse af, skulde gøre blot det svageste Forsøg paa at give os nogen Oprejsning for deres uberettigede Overfald; men ikke desto mindre føler jeg mig desuagtet overbevist om, at den Dag vil komme, tidligere eller senere, da vi kan holde dem hele deres lurvede og bedrageriske Adfærd op for Øjnene; men Betingelsen for, at dette kan ske, er et ubrødeligt Sammenhold iblandt os. Lad os derfor give hinanden Haandslag paa, at naar denne Kamp er kæmpet ud skal det kunne siges om os Malere, at vi stod jævnsides med de bedste af de andre Fag med Hensyn til Sammenhold og Udholdenhed i Kampen.

Struve, Nakskov, talte derefter i Tilslutning til Carlsen. Taleren skildrede Forholdene der i Byen, hvor Forfølgelsen fra Mestrene gjorde sig gældende paa alle Omraader, blandt andet i Vanskelighed ved at erholde Materialier til Medlemmernes private Arbejde. Taleren vilde spørge Hovedbestyrelsen, hvorledes dens Standpunkt efter Lock-out'ens Slutning vilde være med Hensyn til de bestaaende Gensidighedsforhold med Mestrene og til Gensidighedsforholdet i det hele taget.

Ibsen, Nykøbing, skildrede Stemningen blandt de Udelukkede i denne By som fortrinlig og troede at kunne sige paa Afdelingens Vegne, at den var beredt til at holde ud saalænge, til en for os hæderlig Løsning kunde opnaas.

E. Carlsen. Hovedbestyrelsen har aldrig været begejstret for Gensidighedsforholdet. Naar vi i sin Tid paa Delegeretmødet i København gik med dertil, var det nærmest for at skaffe Provinsafdelingerne et Konverteringsmiddel i Hænde, ved Hjælp af hvilket de under Forhandlingerne med Mestrene kunde opnaa visse Fordele; men vi havde aldrig været blinde for, at det var Mesterorganisationerne, der havde høstet den direkte Fordel af dette Forhold. Taleren vilde, efter Arbejdskøbernes seneste Optræden, ikke betænke sig paa, paa eget Ansvar at opfordre alle under Forbundet værende Afdelinger, som vare indgaaede paa denne Forpligtelse, til, efter Lock-out'ens Afslutning, ikke at være altfor ivrige efter at kaste Mestrene ind i Mesterforeningen, for at disse bagefter kunde have den Fornøjelse i skøn Samdrægtighed at smide deres Svende paa Gaden. Paa Hovedbestyrelsens Vegne troede Taleren at kunne sige, at den ved Regulativernes Udløb ikke vilde gaa med til at forny eller etablere Gensidighedsforholdet med Mestrene.

Taleren vilde med denne Lock-out for Øje og i Betragtning af de enorme Pengemidler, den krævede, indtrængende lægge Afdelingerne paa Sinde, i Fremtiden kun at anvende de i deres lokale Kasser opsparede Beholdninger til strængt faglige Formaal.

Struve, Nakskov, skulde indrømme, at Afdelingen der i Byen til Tider havde anvendt sine Midler til andet end strængt faglige Formaal f. Eks. til selskabelige Sammenkomster, men kunde godt indse det forkerte heri og vilde arbejde for, at den Afdeling, han tilhørte, kunde samle sig en Kasseboldning, saaledes at man i Fremtiden kunde være mere pekuniært modstandsdygtige overfor Arbejdskøbernes brutale Overfald.

Endnu førtes en kort Diskussion om forskellige faglige Spørgsmaal, hvorefter Fagmødet sluttede med Leveraab for Malerforbundet samt for et for os heldigt Udfald af Lock-out'en. Derefter samlede Deltagerne sig i den flere Tusinde Mand stærke Arbejderprocession, der igennem Nakskov Gader, til Trods for 5 Ugers Lock-out, demonstrerede Arbejdernes gode Humør og frejdige Tillid til deres Sags Retfærdighed, hvorefter der afmarscheredes til den officielle Festplads „Svingelen", en lille Lystskov $^1/_4$ Mil fra Byen.

Svendborg. Ved det i Forbindelse med det fynske Arbejderstævne i Svendborg, Søndagen d. 9. Juli, afholdte Fagmøde for Malere var foruden Svendborg tillige Afdelingerne i Odense, Nyborg, og Faaborg talrigt repræsenterede; desuden var Forbundets Næstformand, E. Carlsen, efter Indbydelse kommen til Stede.

Formanden for Afdelingen i Svendborg, Sørensen, aabnede Mødet og bød de fremmede Deltagere Velkommen, idet han udtalte Haabet om, at Resultatet af den stedfindende General-Lock-out maatte blive et forøget Sammenhold blandt alle Medlemmerne, hvorefter han gav Ordet til

E. Carlsen, der i et udførligt Foredrag skildrede General-Lock-out'en med særligt Henblik paa dens Forløb og Virkninger for vort Fag; sluttelig opfordrede Taleren Afdelingerne til, som en naturlig Følge af Mestrenes Kontraktbrud og Overfald, i Fremtiden at betragte sig som løste fra Gensidighedsforholdet med Mesterorganisationerne, hvor dette eksisterede, samt manede til fortsat Ro og Udholdenhed i Kampen, selv om denne skulde fortsættes lige saa længe, som den havde varet.

H. Rasmussen, Svendborg, udtalte sig i Tilslutning til Carlsen samt ønskede særligt, at Hovedbestyrelsen lagde sig i Selen for det af „De samvirkende Fagforbund" opstillede Krav om en 9 Timers Arbejdsdag, da Tiden nu maatte være

inde til at gennemføre denne Fordring, selv om Lock-out'en, som Følge deraf, skulde vare noget længere. Taleren anførte til Slut nogle enkelte navngivne Eksempler paa Arbejdskøbernes fanatisk hadefulde Forfølgelse af de Udelukkede der fra Byen.

Ditlevsen, Odense, udtalte ligeledes Haabet om, at vi maatte gaa sejrrigt ud af Kampen og troede at kunne sige paa sin Afdelings Vegne, at selv om Understøttelsen skulde blive knappere, vilde Medlemmerne vide at hjælpe sig hermed, indtil et for os ærefuldt Resultat var opnaaet. Med Hensyn til Gensidighedsspørgsmaalet kunde han ganske slutte sig til Carlsens Udtalelser, Odense-Afdelingen vilde betakke sig for i Fremtiden at have Æren af at organisere Mestrene.

Hansen, Odense. Herude i Provinserne holde vi Humøret og Modet højt, og vi kan derfor slet ikke tænke os en Afslutning af denne Lock-out, som paa noget Punkt kunde betegne en Indrømmelse til Arbejdskøberne. Jeg vil ligeledes opfordre til at rydde Gensidighedsforholdet ud af Verden.

Sørensen, Svendborg, mente, at man ikke vedblivende skulde indtage en afventende passiv Stilling, men gribe Offensiven, hvis man fandt Lejligheden passende og bringe de Magtmidler i Anvendelse, som Arbejderpartiet faktisk raadede over. Her i Svendborg er det os, der har organiseret Mestrene; men vi har dog selv høstet den Fordel af Gensidighedsforholdet, at vi derigennem uden Konflikt har opnaaet højere Løn og forskellige Fordele paa andre Omraader; men efter hvad der her er sket, finder heller ikke jeg Anledning til at føle os bundne af dette Forhold.

Endnu havde en Række Talere Ordet, som alle opfordrede til Sammenhold og Udholdenhed i Kampen, hvorefter Mødet hævedes under Hurraraab for en sejrig Udgang af denne. Derefter deltog samtlige Tilstedeværende under Svendborg- og Odense-Afdelingernes Faner i Arbejdernes Procession gennem Byens Gader ud til Festpladsen, „Høje Bøge".

Generalforsamling.

Søndag d. 2. Juli afholdt Malernes Fagforening i København Generalforsamling for at drøfte Betimeligheden ved som hidtil at lade Udsmiderne erholde den fornødne Arbejdskraft, hvor det galdt for disse at faa et eller andet presserende Arbejde udført. Afdelingens Formand motiverede Bestyrelsens Standpunkt, som kort og godt var dette, at da Udsmiderne ikke, efter at Domsudvalgets Kendelse var gaaet dem imod, havde følt sig foranledigede til at hæve den uberettiget iværksatte Lock-out, vilde det være et lovligt stort Maal af Godmodighed fra vor Side, om vi vedblivende lod dem blive Hensynsfuldhed til Del. Bestyrelsen maatte anse det for faktisk rigtigt ikke at udføre noget som helst Arbejde for Udsulterne, forinden Lock-out'en var hævet. Overfor den Hensynsløshed, hvormed disse gik frem, havde Arbejdernes Holdning hidtil været beundringsværdig rolig, og denne maatte vedblivende bevares. Vor Seighed og Udholdenhed vil før eller senere tage Pippet fra Udsmiderne og skuffe deres ædle Forhaabninger, og herunder vil det kun være et ringe Offer, at et lille Tal af os fra i Dag vil komme til bære de Savn, som det store Flertal nu har baaret i 6 Uger.

Efter at flere Talere havde haft Ordet i Tilslutning til Formanden, vedtoges med ca. 800 Stemmer mod 12 en af Bestyrelsen stillet Resolution, i Henhold til hvilken, der intet Arbejde vil blive udført for Laugets Medlemmer og Københavns Flydedok, saalænge Lock-out'en vedvarer.

Til Afdelingerne.

Det bedes erindret, at Lock-out'en ingen Indflydelse maa have paa Indsendelsen af det ordinære Kontingent, ligesom det de arbejdende Medlemmer paalignede Ekstra-Kontingent maa indbetales med samme Nøjagtighed, som den ugentlige Understøttelse udbetales.

Paa Grund af de exceptionelle Forhold, der ere en Følge af Lock-outen, anser Hovedbestyrelsen det for rigtigst at afvente dennes Afslutning, forinden den aarlige Medlemsliste affattes og udgives.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal,** Kobenhavn Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Kobenhavn.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	L. Holm, Helsingørsgade 104.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	Viggo Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade 20.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Lojtoftegade.
Svendborg.	M. P. Sørensen, Høje Bøgevej 29.
Faaborg.	M. Andersen.
Nyborg.	Chr. Kroytzer, Østergade 17.
Odense.	Knud Ditlevsen, Albanigade 22.
Middelfart.	Vald. Christensen, Sindssygeanstalten.
Fredericia.	R. Larsen, Købmagergade 35.
Kolding.	M. Andrup, Parcelvej 18.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade. 350
Nykøbing, M.	S. M. Josefsen, Vesterbro 24.
Skive.	J. P. Nicolaisen, Nørregade.
Viborg.	H. R. Christensen, Lille Pederstræde 7.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F. Brønnum, Børsen 13.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Knudrisgade 22, 2. S.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Herningvej 111 D.
Horsens.	Chr. Rasmussen, Amaliegade 28.
Vejle.	A. Christoffersen, Søgade 1.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, Kobenhavn.

Fagtidende for Malere.

AF FORDOM ALDRIG VI BINDES.

August. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1899.

Til Afdelingerne.

Arbejdskøberne klamre sig endnu til Haabet om ved Udsultning at kunne slaa os ned og lamme vore Organisationer. Det er lykkedes dem at ødelægge dette Aars Arbejdsfortjeneste for os og Tusender andre Arbejdere, men paa Opgørelsens Dag bør denne Tilfredsstillelse ogsaa være deres eneste Udbytte, og kan det da være, at Gevinsten vil forekomme dem ringe nok i Forhold til Indsatsen.

For samtlige Afdelinger gælder det vedblivende at tilvejebringe det størst mulige Bidrag til Hjælp for de Udelukkede. Saavel det de arbejdende Medlemmer paalignede Ekstra-Kontingent, som eventuelle frivillige Bidrag, bedes som hidtil regelmæssig indsendt tilligemed den ugentlige Oversigtsliste.

Arbejdet kan til sin Tid kun optages, naar der herom foreligger Meddelelse fra

HOVEDBESTYRELSEN.

Lock-out'en skal udvides.

Straks ved Lock-out'ens Udbrud og indtil Dato har man jævnlig hørt Arbejdskøberne udtale Ønsket om dens snarlige Afslutning — naturligvis med Nederlag for Arbejderne. — At dette Tidspunkt ikke er naaet endnu har sikkert været en stor Skuffelse for disse Menneskevenner, af hvilke næppe En havde tænkt sig andet muligt, end enten en saa uheldig Taktik fra Arbejdernes Side, at en otte Dages Tid vilde have bragt det ønskede Resultat, eller ogsaa at et Par Ugers Udsultning vilde give det samme Facit. I saa Fald vilde en Lock-out jo være et ganske bekvemt Middel at benytte sig af, og hvis Virkningerne af det „komplet afgørende og knusende Nederlag" med Tiden maatte vise at have tabt sig — ja saa var det jo atter en Bagatel at iværksætte en Lock-out, og hvem ved, maaske den blotte Trusel vilde kunne gøre det.

Og for vist har Arbejdskøberne regnet med en af disse to Forudsætninger, da de etablerede Lock-out'en og ikke med den Eventualitet, at Arbejderne i Maaneder, ja i mange Maaneder vilde være i Stand til at holde ud, saaledes som de tre forløbne Maaneder nu har vist, og som de efterfølgende vil vise.

Man forstaar det Raseri, der raader indenfor den krigsgale Fløj hos Arbejdskøberne, og den vistnok sorte Fortvivlelse hos de smaa Arbejdskøbere, som nu befinde sig paa Glatis med ringe Udsigt til at naa Land uden i yderst forkommen Stand. At det dog ikke kan lykkes at slaa tilstrækkeligt haardt med Sultepisken. Dette ellers ufejlbarlige Middel, hvor det gælder om at gøre sig til Herre over selv den vanskeligste Situation, skulde det da ikke lykkes at anvende det her.

Jo havde man blot haft Foreningen udvidet til at være „Dansk Mester og Spækhøkerforening" saa havde det gaaet, og det er da forresten ubegribeligt, at de ledende Mænd ikke har faaet Øje paa, hvad der skulde synes at ligge saa nær. D'Hrr. vare jo straks enige om, at det galdt om at tage Eksistensbetingelserne fra Arbejderne, jfr. Malerlaugets Anmodning til de højstærede Herrer Stilladsentreprenører og Farvehandlere om at nægte Udlejning af Stilladser og Salg af Materialer til os, med andre Ord at hidføre Sult i videst mulige Omfang for at faa en hurtig og en for dem billig Afslutning af Lock-out'en.

Dette har de ikke generet sig for at meddele Offentligheden, men hvorfor da genere sig for at gaa den Vej, der hurtigst fører til Maalet? Er det maaske mere nobelt at hindre en Mand i at købe de nødvendige Materialer for ved sit Arbejde at skaffe sig Livets Ophold, end det vilde være direkte at hindre ham i at erholde Livets Fornødenheder ved at associere sig med den Handlende, der sælger disse in natura? Men det kan jo komme endnu.

Nu skal der ganske vist først forsøges med at smide en halv Snes Tusend Arbejdere ud til, men skulde dette ikke hjælpe — og det gør det

næppe — ja saa har man formodentlig løbet Linen ud, hvad Udsmidning angaar, og saa maa den fornødne Udsultning skaffes til Veje paa anden Maade. Et Surbrød hos Bageren og et kvart Pund Fedt hos Høkeren, kun solgt den, der præsterer Attest fra Lauget, det vilde gøre sig og virke bedre end selv den største Udsmidning; thi denne er jo lige ved at tage Pippet fra de fleste af de Arbejdskøbere, som ere henviste til at leve af vor Arbejdskraft, og som nu maa nøjes med det Udbytte, der kan hentes fra deres store Lærlingehold, og disse Arbejdskøbere ere jo endnu i stort Flertal i Forhold til Aktieselskabsdirektørerne.

Som sagt, der skal nu forsøges med mere Udsmidning. Ganske vist har det et Øjeblik set ud, som om Lock-out'en var sin Afslutning nær, idet det af d'Hrr. BING, HEJDE og TRIER udarbejdede Forslag til Overenskomst var blevet vedtaget af Arbejdskøberne. Dette Forslag var ikke tilnærmelsesvis det „knusende Nederlag" for Arbejderne, som er Lock-out'ens Formaal, men det var vel nok et nogenlunde Udbytte for Udsulterne, og Højrebladene hoverede ogsaa straks med at fortælle om Arbejdskøbernes Sejr, saa snart det var afgjort, at Forslaget ogsaa var vedtaget af Arbejderne, hvad det blev, ikke fordi at disses Begejstring var synderlig stor for det, eftersom det jo ikke indeholdt det allerringeste Ækvivalent for det aldeles umotiverede Overfald fra Arbejdskøbernes Side, men fordi det dog fjernede sig saa meget fra de famøse 8 Punkter, at det loyalt overholdt ikke var umuligt at indgaa paa, medens private Udtalelser fra Arbejdsgivereningens Formand til Formanden for „De samv. Fagforb." gav Haab om, at Spørgsmaalet om en forkortet Arbejdsdag ad Aare vilde kunde optages til Forhandling med nogen Udsigt til Udbytte for os.

Da Forligsforslaget imidlertid stod for Behandling for Fagforbundets Hovedbestyrelse, fremkom der Beviser for Arbejdskøbernes Hæderlighed i Form af en „Samling Ønsker" om „Fælles-Ordensregler for de under Arbejdsgiverforeningen hørende Arbejdssteder" og „Anmeldelseskontor", som denne gentile Forening havde beskæftiget sig med, og som bragt ud i Livet vilde gøre selve Forligsforslagets Bestemmelser illusoriske, saa vist som disse gik i ganske modsat Retning af Forligsforslaget. Med andre Ord: Arbejdskøberne vedtog Forliget, men lavede sig straks til for at bryde det. At vi under disse Omstændigheder kun kunde vedtage Forligsforslaget med det udtrykkelige Forbehold, at intet som helst nyt Reglement vedrørende Arbejdernes Forhold maatte indføres, med mindre det var fremgaaet af Forhandling mellem de respektive Organisationer, i Henhold til Forligsforslagets Forudsætninger, er ganske klart. Ligesom vi maatte protestere mod, at der ved Oprettelsen af et saakaldet „Anmeldelseskontor" skabtes Betingelser for Boycotting af Arbejdere fra Arbejdskøbernes Side, da en saadan udtrykkelig er forbudt i Forligsforslaget.

Med dette absolut selvfølgelige Forbehold vedtog Hovedbestyrelserne i „De samvirkende Fagforbund" Forligsforslaget, og nu kræver Arbejdskøberne, at Forbeholdet skal tages tilbage, og da dette ikke vil finde Sted, befinder vi os altsaa igen paa bar Grund, og foran Udsigten til den fornyede Udsmidning. — Senest den 21. ds. skal den gaa for sig. —

Det vilde være Pral, om man ikke beklagede sig over den Ulykke, Lock-out'en medfører. Den føles saa vist af enhver Arbejder. Men netop derfor gælder det jo saa meget mere om at gøre den Slags Eksperimenter umulige for Fremtiden, og dette ligger sikkert i Arbejdernes Magt. Allerede nu staar det vistnok klart for den store Masse af Arbejdskøberne, at en mere snavs Forretning end den nuværende Lock-out, har de ingensinde været med til, og naar den engang er sluttet, vil Malermestrene sikkert erkende, at denne Sommer havde været bedre anvendt paa den gamle Maade ved Arbejde under „utaalelige Forhold" end den forrykte Idé at ville knuse de Arbejdere, uden hvis Arbejdskraft Forholdene vistnok alligevel har været mere end „utaalelige", og denne Erkendelse bliver forhaabentlig det eneste Udbytte, som Udsulterne vil kunne hale hel og holden i Land.

Inkompetence.

Gud forbarme sig, hvor d'Hrr.
er tyndt begavede.
„Aftenbladet".

Stort Gny stod der for nogle Uger siden om det saakaldte „Doms-Udvalg", det Udvalg, som skulde dømme om Lock-out'-Mændenes Kontraktbrud. Med Interesse og Spænding blev Udvalget fulgt af alle og ikke mindst af vort Fag, da vi i langt højere Grad end mange andre var implicerede i Sagen. Ikke alene hørte vi med til de „lock-out'ede", men vort Fag var et af de anklagende, og ydermere var den ene af Dommerne en Maler, en Mand, som tidligere saavel af Mestre som af Svende er bleven hædret med Tillidsposter og bleven anset som særdeles upartisk.

Hr. kgl. Hofdekorationsmaler VILH. HANSEN var for 6 Aar siden den Mester, der satte mest ind paa at faa startet „Voldgiftsretten i Malerfaget", og han har siden den Tid fungeret som dennes Formand. Man maatte derfor antage, at han begrundet paa den lange Praksis, kunde se særlig nøgtern paa faglige Sager og dømme upartisk i disse.

Tiden har imidlertid nu vist, at han i den forløbne korte Tid fuldstændig har sat den Popularitet til, som han igennem en Række af Aar havde vundet. Og det er ikke alene blandt Malersvendene, at han er kommen i Miskredit; vi har ogsaa af mange Malermestre hørt Udtalelser om, at han ikke i den staaende Strid har været sin Plads voksen; ja, selv af udenforstaaende saasom Smaahandlere er der bleven sagt: Vilhelm Hansen, Maleren, ham Arbejdsgiveren fra Amaliegade, han er s'gu en af de værste.

Om dette forholder sig rigtigt skal vi lade være usagt, der er vel næppe meget at tage fra den ene af Mestrene i Domsudvalget og lægge

paa den anden, og deres Standpunkt har vel været dem dikteret i Forvejen andet Steds fra. Man saa jo Arbejdsgivernes Krigsblade bringe lange Artikler fra „særdeles velunderrettet Kilde", hvori der med Styke blev gjort gældende, at Domsudvalget var inkompetent til at behandle Spørgsmaalet om det formentlig begaaede Retsbrud.

Mester-Siden i Udvalget havde altsaa faaet Ordre til at være inkompetent, og hvorvel de skammede sig for selv at udtale dette fordømmende og nedværdigende Ord officielt, ja de mandede sig jo end ogsaa op til at erklære sig selv for kompetente Dommere, saa gjorde de dog i selve Udvalget saa mange komiske Hokus-Pokus, at Meningen ikke kunde misforstaas. Dette fandt ogsaa Bekræftelse i hele den frisindede Dagspresse ved en lang Række Udtalelser, af hvilke vi tillade os at hidsætte en enkelt:

„Man tænke sig: D'Hrr. har haft mindst 4 Uger til at grunde over en Sag, som de naturligvis forud kendte ud og ind, og saa skal de endda have det hele beskrevet og trykt, før de kan have en sikker Mening! Hvis man ikke vidste, at hele deres Trafik er gaaet ud paa — hæderligt eller uhæderligt — at trække Sagen i Langdrag, for at Sultens Skrue kunde pine desto haardere paa Arbejderne, inden man gik til en Afgørelse, da maatte man sige: Gud forbarme sig, hvor d'Hrr. er tyndt begavede, — at de endnu ikke begriber den ene Ting, hvorpaa de i Uger og Maaneder har tygget Drøv."

Doms-Udvalgets Mestermedlemmer havde Ordre til at være inkompetente, og ihvorvel de ikke selv gærne vilde være det, saa blev de dog inkompetente i alle fornuftige og ærlige Folks Øjne. Og de var nødt til at blive det, ikke alene i Henhold til deres Handlinger i Domsudvalget og senere i Enighedskamret, da Domsudvalget havde konstitueret sig som saadant, men ogsaa fordi de for den almindelige Bevidsthed stod som særlig fremtrædende Lock-out-Mænd, og her maa i Særdeleshed tages Sigte paa Hr. Vilh. Hansen.

Naar den offentlige Mening, og det vistnok med Rette, har udpeget Vilh. Hansen som en af dem, der har været særlig virksomme for at faa Lock-out'en etableret, saa kan man fuldstændig tiltræde den samme offentlige Mening, naar den siger, at netop han har været inkompetent til at dømme i sin egen Sag.

Om end Domsudvalget selv officielt har givet den „særdeles velunderrettede" Uret, saa har Offentligheden givet ham Ret, og det ved logiske Beviser, hentet ud fra det samme Domsudvalgs Mestermedlemmers Handlinger.

Men har d'Hrr. af Lock-outen ikke i en anden og vigtigere Henseende vist at have naaet Topmaalet af Inkompetence?

De har hidtil skullet besørge Samfundets industrielle og haandværksmæssige Funktioner for en hel Række Fags Vedkommende, og en Masse Mennesker har ment dette at være i sin Orden. Uden Foranledning, uden, som de selv har skrevet, at der har været mindste Spor af Strid i de fleste af Fagene, har de nu vist, at de ikke tager i Betragtning at standse hele den Produktion, hele den Samfundsfunktion, som de har haft at besørge. Skulde den Mening da ikke kunne arbejde sig frem, at de ere inkompetente til at lede Samfundsproduktionen?

Lock-out-Mændene ere inkompetente til at lede Samfundets Produktion, og det er godt, at det bliver vitterligt for Alle. Desto hurtigere kan den almindelige Bevidsthed modnes for Fordringen om, at Stat og Kommune skal overtage Produktionsvirksomhederne.

Og Malersvendene i København vil saamænd hellere arbejde for Københavns Kommune, naar denne bestyres af Mænd, de selv har været med til at vælge, end de vil arbejde for umenneskelige Kapitalister, der ikke kende højere Hensyn end deres egen Pengesæk og egen Ærgærrighed.

De otte Pletter.

Astronomiske Fantasier af G— Vendelbo.

Varmen var kvælende og jeg svedte.

Mørket rugede over Salen saa tungt og knugende, som Lock-out'en over Danmark.

De filtklædte Skodder var satte for Vinduerne, thi Hr. Cand. mag. Vilh. Rasmussen holdt Foredrag for de udelukkede Malere om Solen, med Fremvisning af Lysbilleder.

Som sagt, jeg svedte, men jeg havde lovet mig selv at overvære Foredraget, og jeg vilde holde mit Løfte, fordi et Ord er et Ord og en Mand en Mand, hvorimod en Arbejdsgiver er — en Arbejdsgiver.

Hr. Rasmussen forklarede om de voldsomme elektriske Storme paa Solen, hvorved Protuberansernes Ildtunger kan fare ud med en mange tusinde Gange større Fart og Rækkevidde end selve de edderspyende landsforræderske Rostrupske Stikbreve.

Som jeg stirrede paa det fremviste Solbillede følte jeg et elektrisk Stød, der fra min Pande gennemfo'r mit Legeme. Hurtigt løftede jeg Hovedet og saa' selve Solguden Apollon i Skikkelse som Elektricitetens Genius staa for mig med Fingrene fremstrakte imod mit Hoved.

„Følg mig!" lød hans befalende, men dog blide Stemme. „Du skal se min Sol skinnende og rolig som et Billede paa Arbejdernes Organisationer, naar disse i Fred og Ro udføre deres mægtige Kulturarbejde, lader Samfundets Velstand vokse og ligesom Solen spreder Livets Goder ligelig og rigelig til alle Samfundsborgere. Og Du skal se min Sol i Oprør, naar Stormen fare hen over dens Overflade og ud fra dens Indre, bringende Forvirring, som naar en reaktionær despotisk Arbejdsgiverforening bringer Ulykke ved at lamme Arbejdernes Kulturgerning, udbreder Sult og Elendighed blandt dem, der ved deres Slid har gjort Arbejdsgiverne til det, de er; som de elektriske Storme fare de frem i blindt Raseri rammende Samfundet, saa der vil gaa Sol-Aar, inden Følgerne udslettes.

Understøttet af Apollons straalebløde Arm følte jeg en svævende Fornemmelse, og uden at blændes kunde jeg stirre paa den blændende Sol. Da med et udbrød han: „Se, disse Pletter, som der paa Solens Skive sidder paa Rad. Det er 19 Punkter; store hæslige og foruroligende, som selve deres urolige flammende Kanter, ere de. Men af disse 19 Punkter ere de 8 de største, og ihvorvel de ere variable, saa ere de dog „uforanderlige", ligesom Arbejdsgiverforeningen er „uovervindelig", men de kommer, naar de elektriske Storme raser, og de vil forsvinde, naar Stormen atter lægger sig.

Lad mig forklare dig disse 8 Solpletter.

Den første er fyldt med Despotismens Grundstof, der i Spektret ses som en Uendelighed af sorte og blodige Strimer paa Tværs af Menneskehed og Menneskelighed. Alt skal bøje sig for et diktatorisk Bud fra de øverst liggende Lag af Grundstoffet. Dette Lags Tryk ned gennem Samfundet skal mærkes som et Tryk af en Mare, og selv om det er imod Atomernes Natur, saa har de at føje sig sammen uvægerligt efter det øverste Lags Vilje.

Den anden Plet bestaar af et Grundstof, der er stærkt beslægtet med det første. Ogsaa i denne Plet er det de øverste Lag, der bestemmer Karakteren af det hele Stof, den indre Fordeling af Stoffet, og Mængden af dette skal rette sig efter det ydre Lag, selv om Trykket bliver saa utaaleligt, at Molekulerne opløses, og Atomernes Eksistensbetingelser forsvinder.

I den tredie Plet, hvis Grundstof maa henregnes til samme Gruppe, som de foregaaende, er det den personificerede Ufrihed, der er raadende. De ledende Elementer mellem Molekulerne skulle presses saaledes, at de ikke frit kunne krystallisere sig til velgørende Salte.

Fjerde Plet ligger i Solens Pol, hvilket betegner, at alle kemiske Funktioner skal begynde og ophøre under den mindste Solvarme. Derved faar de despotiske Kræfter størst Evne til at tyrannisere Atomerne, hvilket ogsaa sker derved, at enhver Funktion skal forberedes 3 Maaneder forud.

Den femte Plet har en mere speciel Karakter, men dens Grundstof kan egentlig henregnes under samme Gruppe, som de første tre, nemlig den rene Despotismes, thi ved den Syden og Boblen, der foregaar i denne Plet, skal det forhindres de enkelte krystallinske Dannelser fremtidig at kunne gaa egne Veje, som det en enkelt Gang tidligere er sket.

I den sjette Plet er der opdaget et forholdsvis nyt Grundstof, kaldet Skruum-brækkum, der benyttes af despotiske Kræfter til „hæderlige" Venskabstjenester. Det gælder særlig om at holde dette Stof fri for fremmedartede kemiske Indblandinger. Stofferne i denne og efterfølgende Plet kan henregnes til en Gruppe, hvis Kendemærke er en særegen Afsky for den kemiske Affinitet, der har faaet Navn efter Boycott.

Syvende Plet er Sæde for et Stof, der særlig skal forhindre boycottiske Molekuler at sætte sig op imod de øvre despotiske Kræfter.

I ottende Plet findes virksomme Kræfter, der har meget tilfælles med dem i første og femte Plet. Disse Kræfter ville hindre de elektriske Storme i at lægge sig enkeltvis, hvad enten Stormen stammer fra det indre af Solen eller ere overfladiske".

„Men kære Apollon", udbrød jeg, „hvorledes skal da Solens Overflade atter blive rolig? Hvor naar skal den atter sende Fred og Velsignelse ned til vor af kapitalistisk Overmod haardt betrængte Jord?"

„Ligesom Solpletterne kunne opstaa pludseligt, saaledes kunne de ogsaa forsvinde igen, enten ved en forfærdelig voldsom Eruption, eller, hvad der straks bringer Velsignelse til Jorden, naar Pletternes Omgivelser udøver et saadant Tryk paa dem, at de flyder ud og ligesom drukner i den Modvilje, der rejser sig imod de i Pletterne virksomme despotiske Kræfter."

„Gid det sidste ske snart" sagde jeg bønfaldende til Apollon, men han var forsvunden med det samme, og jeg hørte et Bulder som af en voldsom Eruption.

Forvirret rejste jeg mig op og saa, at Skodderne i Salen blev taget fra Vinduerne. Herfra hidrørte Bulderet.

Hr. Cand. Rasmussen var færdig med sit Foredrag.

Rejs ud!

Kolleger! Alle I Unge, hvem intet særligt Baand knytter til den Plet, hvor Kapitalisternes Hensynsløshed i Øjeblikket raser voldsommere end nogen Sinde — **rejs bort,** I letter derved Kampen for os, som ere hindrede i at forlade Landet.

Rejs i Dag hellere end i Morgen. Overalt i vore Nabolande vil I kunne finde den Beskæftigelse, som vore hjemlige Arbejdskøbere i blindt Raseri har lukket for her. Rejs ud! og I har gjort jert til en heldig Afslutning af Kampen.

Arbejdskøber-Hæderlighed.

Iværksættelsen af Lock-out'en, dette eklatante Brud fra Arbejdskøbernes Side paa indgaaede Overenskomster, der forbød et saadant Skridt, var et ret godt Bevis paa disse Godtfolks Hæderligheds Begreber. Ikke destomindre har de følt Trang til at levere endnu et, og de har haft Held med sig, thi medens de pure vedtog det af d'Hrr. BING, HEJDE og TRIER udarbejdede Forligsforslag, som vil være alle bekendt, syslede de med en „Samling Ønsker", der bl. a. gav sig Udtryk i „Fælles Ordensregler", af hvis Punkter vi blot erindrer om Nr. 13, hvori det hedder, „at ingen fastlønnet Arbejder eller Arbejdsleder er Medlem af en Arbejderorganisation", medens der i Forligsforslaget var givet fuld Frihed paa dette Omraade.

Kommentarer til disse „Ordensregler" og Arbejdskøbernes Hæderlighed turde være lige overflødige.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal,** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	L. Holm, Helsingørsgade 104.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	Viggo Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade 20.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Lojtoftegade.
Svendborg.	M. P. Sørensen, Høje Bøgevej 29.
Faaborg.	Ludvig Jacobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Østergade 17.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Middelfart.	Vald. Christensen, Sindssygeanstalten.
Fredericia.	B. Jensen, Sjællandsgade 54.
Kolding.	M. Andrup, Parcelvej 18.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade. 350
Nykøbing, M.	S. M. Josefsen, Vesterbro 24.
Skive.	J. P. Nicolaisen, Nørregade.
Viborg.	H. R. Christensen, Lille Pederstræde 7.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F. Brønnum, Børsen 13.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Knudrisgade 22, 2. S.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Herningvej 111 D.
Horsens.	Chr. Rasmussen, Amaliegade 28.
Vejle.	A. Christoffersen, Søgade 1.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

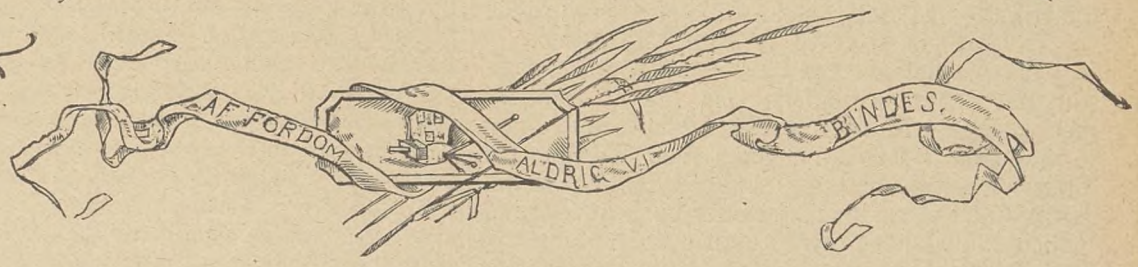

September. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1899.

Til Afdelingerne.

Det i Anledning af Lock-out'en paalignede Ekstra-Kontingent ophører med Udgangen af Ugen den 16. September, til hvilken Tid eventuelle Restancer bedes afviklede.

Endvidere henstilles det, at Afdelingerne forhøjer den sidste Uges Ekstra-Kontingent til 2 Kr. pr. arbejdende Medlem, for derigennem at yde en Uges Understøttelse til de Medlemmer, som ikke ere komne i Arbejde til den 16. September. Til Forbundets Formand bedes indsendt Tirsdag den 12. Septbr. en Opgivelse af de Arbejdsløses Tal paa dette Tidspunkt, efterfulgt af en Oversigtsliste Fredag den 15. og endelig senest den 16. Ekstra-Kontingent uden nogen somhelst Restance.

HOVEDBESTYRELSEN.

Kampens Afslutning.

Mandagen den 4. September vedtog, saavel Arbejdsgiverforeningens Generalforsamling som Hovedbestyrelserne indenfor „De samv. Fagforbund", nedenstaaende Forligsforslag og dermed Afslutning af den brutale Udsultningskrig, som Arbejdskøberne aabnede den 24. Maj og efter Evne udvidede saaledes, at endog Kvinderne tilsidst kastedes paa Gaden.

Allerede ved Krigens Begyndelse udtalte vi her i Bladet, at naar den en Gang var endt og Arbejdskøberne skulde bedømme Gevinsten i Forhold til Indsatsen, vilde det forhaabentlig staa de overmodige Herrer klart, at mere snavs Forretning end denne Lock-out, kunde der ikke godt stikkes Penge i; thi hvad har den nu bragt sine Forkæmpere? Sejr? „Vort Land" mener: Ja! „Krigen er endt, som den skal, med Sejr for Arbejdsgiverne," siger Bladet, og „de socialdemokratiske Arbejderførere har maattet æde de otte Punkter".

Hvad nu Sejren angaar, saa kan Bladet vel til en vis Grad have Ret; thi Arbejdskøberne har jo opnaaet ved denne Lock-out at skabe en anselig Portion Ulykke og Nød, der vil føles længe efter Lock-out'ens Afslutning, og for saavidt at dette har været Formaalet, vilde det jo være dumt at nægte, at hele Projektet er faldet nogenlunde heldigt ud. Men hvor kunde man vel være berettiget til at tro, at noget saadant har været Lock-out'ens Formaal, om end det maa siges at være indlysende, at det i Hovedsagen maatte blive Resultatet. Vi tror derfor ikke der findes en eneste Arbejdskøber, som kan faa Øje paa den Sejr, hvorom „Vort Land" fabler. Og skulde der endelig findes en enkelt, saa tør det vistnok anses for givet, at han ikke ønsker sig flere Sejre af den Sort og til den Pris, som den foreliggende — foreløbig.

Det meget ærede Blad tager derimod grundigt fejl, naar det mener, at de 8 Punkter er ædt af Arbejdernes Tillidsmænd. Ganske vist er de ikke til Stede i „Forliget", saa lidt som „Værkstedsreglerne" ere der, men det burde Bladet dog vide, at dette simpelthen ligger deri, at Arbejdskøberne selv maatte sluge de Rariteter, som Arbejderne fandt for grovkornede for sig. Lock-out'en har ikke været nogen Sejr for Arbejdskøberne, og at den ingen Sinde kunde blive det, har sikkert nok staaet disse klart allerede for lang Tid tilbage, og vi anser det ingenlunde for udelukket, at de Godtfolk har draget et Lettelsens Suk ved dog at slippe fra deres Overfald paa os, saa forholdsvis lempeligt, som det i al Fald i Øjeblikket kan se ud til.

Men vi da? Har vi bragt Sejren hjem? Ja, det kommer jo an paa under hvilken Synsvinkel, der ses paa Sagen. Husker vi paa, at det fra vor Side har været en Forsvarskamp, hvor det først og sidst kom an paa at værge, hvad mange Aars Organisationsarbejde havde bragt, hævde vor Ret til at være noget mere end et viljeløst Redskab i Udbytterens Haand, og stu-

derer vi saa Forliget paa Kryds og Tværs — ja, saa er det vel ikke Pral at paastaa, at Arbejdskøbernes Overfald er slaaet grundigt tilbage. Vi staar, hvor vi stod før Lock-out'en. Ikke en Tomme har man formaaet at tvinge os tilbage. Man har paaført os store økonomiske Tab, det lader sig ikke benægte, og Arbejdskøberne i vort Fag har i saa Henseende været blandt de gæveste, thi de staar nu ude af Stand til at tage i Arbejde, blot tilnærmelsesvis, det Antal Arbejdere, som de i sin Tid var saa raske til at kaste paa Gaden.

Og vi Malere maa derfor ikke alene, lige som de øvrige Arbejdere, gaa ud af Kampen med kendelig Ebbe i finansiel Henseende, men vi skal oven i Købet belemres med Udsigten til fortsat Arbejdsløshed for længere Tid og for et større Antal af os; men vi slutter Lock-out'en med Vished om at have styrket vor Organisation og med Tillid til, at vi ved dens Hjælp lidt før eller senere nok skal indvinde med Renter Erstatning for det Aars Arbejdsfortjeneste, som vore Arbejdskøbere har ødelagt for os.

Kolleger! I Forbindelse med de øvrige Arbejdere har vi under den lange Kamp udvist en Udholdenhed og en Offervillighed, som søger sin Lige, og det skylder vi hinanden Tak for. Nu er Krigen forbi, men vi lover hinanden, at ogsaa under Freden skal vi vide at bygge stærkere og stærkere vor Organisation, den der holdes sammen af Solidaritetsfølelsens stærke Baand, og derfor aldrig vil kunne benyttes til sit eget Fordærv, saaledes som det lader sig gøre der, hvor høje Mulktbestemmelser formaar at friste den tankeløse Arbejdsgiver, som Lyset frister Møllet.

Udbyttet.

Nedenfor gengiver vi in extenso Arbejdskøbernes Brutto-Udbytte af Lock-out'en. Naar Malermestrene nu trækker Omkostningerne fra for deres Vedkommende, saa bliver der egentlig ikke meget tilbage at henføre under Begrebet „Ren Fortjeneste" for disse:

Forslag til Overenskomst

mellem

Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening

og

De samvirkende Fagforbund.

Alle Overenskomster vedrørende Arbejdstid, Lønforhold, Priskuranter, Voldgiftsregler m. m., som vare gældende ved Arbejdsstandsningens Begyndelse, vedblive fremdeles at være i Kraft, dog med de Modifikationer, som resulterer af efterfølgende Bestemmelser. —

Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening og De samvirkende Fagforbund erkende herved hinandens Berettigelse til henholdsvis at dekretere eller godkende Arbejdsstandsning; dog maa ingen Lock-out eller Strejke af hvilken som helst Grund eller Omfang dekreteres eller godkendes af nogen af Parterne, forinden den er vedtaget med mindst ¾ af de afgivne Stemmer af en efter vedkommende Organisations Love dertil kompetent Forsamling. At man agter at forelægge en saadan Forsamling Forslag om Arbejdsstandsning skal tilkendegives den anden Hovedorganisations Forretningsudvalg ved særlig og anbefalet Skrivelse mindst 14 Dage, før Arbejdsstandsningen efter Forslaget agtes iværksat, og der skal paa samme Maade gives den anden Part Meddelelse om Forsamlingens Beslutning mindst 7 Dage, forinden Arbejdsstandsningen iværksættes. Enhver af Parterne forpligter sig til ikke at godkende eller understøtte nogen Strejke eller Lock-out, saafremt den er etableret i Strid med ovenstaaende Bestemmelser. Som Strejke eller Lock-out betragtes det, hvis Værksteder eller Arbejdspladser systematisk affolkes eller efterhaanden lukkes under Hovedorganisationens eller nogen under den hørende Organisations Medvirkning eller med dens udtalte eller stiltiende Godkendelse, efter at den fra Modpartens Side er gjort bekendt dermed. Det vedtages derhos, at det skal betragtes som Brud paa denne Overenskomst, hvis Arbejder- eller Arbejdsgiverorganisationer, der staa udenfor de to nævnte Hovedorganisationer eller have udmeldt sig af dem, under Strid med nogen af disse eller af de under dem hørende Organisationer, understøttes af nogen ved nærværende Overenskomst forpligtet Part. —

Overenskomster, der maatte blive afsluttede imellem de to Hovedorganisationer, skulle respekteres og efterkommes af alle under dem hørende Organisationer under vedkommende Hovedorganisations Ansvar. —

Arbejdsgivernes Ret til at lede og fordele Arbejdet samt til at anvende den efter deres Skøn til enhver Tid passende Arbejdskraft anerkendes, eventuelt støttes, af Arbejdernes Hovedorganisation. Overfor Arbejdere, en eller flere, hvem et bestemt Arbejde mod aftalt Vederlag (Akkord) uden noget Forbehold er overdraget, og som gøre deres Skyldighed, ere Arbejdsgivere dog ikke berettiget til at forandre de Forhold, under hvilke saadant Arbejde udføres, til Tab for Arbejderne, uden samtidigt at godtgøre dem det derved lidte økonomiske Tab. Er der Uenighed i saa Henseende, afgøres den ved faglig Mægling, eventuelt Voldgift, som ogsaa afgør Klager fra Arbejdsgivere eller Arbejdere over Brud paa Hovedreglen eller Misbrug af den. —

Fastlønnede Formænd eller Arbejdsledere skulle, saalænge de beklæde en saadan Stilling, have fuld Frihed til ikke at være Medlemmer af Arbejderorganisationer. Ved fastlønnede Formænd og Arbejdsledere forstaas saadanne, der i Forholdet overfor Arbejderne ere Arbejdsgivernes Tillidsmænd, ikke deltage i Akkorder og ikke ere interesserede i Akkordoverskud.

Opsigelsesfristen for Overenskomster angaaende Priskuranter og øvrige Arbejdshold fastsættes herefter til mindst 3 Maaneder, medens Opsigelsesterminen vil være at fastsætte i hvert enkelt Tilfælde i den paagældende Overenskomst. Bestaaende Overenskomster forblive uberørte af denne Bestemmelse indtil deres Udløb efter vedtagen Opsigelse. —

Efter Konfliktens Afslutning maa der ikke paa nogen af Siderne finde nogen Art af Boycotting Sted, hverken overfor Arbejdsgivere eller Arbejdere. —

Ved Konfliktens Ophør gaa samtlige Arbejdere i Arbejde paa de samme Arbejdssteder, hvor de vare beskæftigede ved Konfliktens Begyndelse. Ligesom det er en Selvfølge, at samtlige Arbejdssteder aabnes samtidig og saa vidt muligt i samme Omfang, som ved Arbejdets Ophør, saaledes skulle samtlige Arbejdere ogsaa, saavidt Forholdene tilstede det, gaa i Arbejde paa de samme Steder, hvor de vare beskæftigede før Lock-out'en. —

Iøvrigt forudsættes det som selvfølgeligt, at De samvirkende Fagforbund vil være villig til af al Magt sammen med Arbejdsgiverforeningen at virke for rolige, stabile og gode Arbejdsforhold, først og fremmest derved, at der ikke under nogen Omstændighed fra nogen som helst Organisations Side lægges Hindringer i Vejen for nogen som helst Arbejder for at benytte sin naturlige Ret til at udføre saa meget og saa godt Arbejde, som hans Evner og Uddannelse tillader ham, ligesom det ogsaa maa betragtes som særlig vigtigt, at Hovedorganisationerne samvirke til at hæmme overdreven Nydelse af spirituøse Drikke, hvor saadant muligt maatte finde Sted. En Opsigelsesfrist mellem Arbejdsgivere og Arbejdere erkendes tillige i adskillige Fag for at være i begge Parters Interesse. Det samme gælder med Hensyn til Ordningen af Betalngen for Overarbejde, Ordningen af Lærlingenes Lønningsforhold under Akkordarbejde og Oprettelsen af nogenlunde ensartede Voldgiftsregler i alle Fag for Afgørelse at faglig Strid. Hovedorganisationerne ere derfor enige om at samvirke til en for begge Parter tilfredsstillende Løsning af disse Forhold.

I Tilfælde af, at nogen underordnet Organisation eller nogen enkelt Arbejder eller Arbejdsgiver formenes at have gjort Brud paa nærværende Overenskomst, skal Spørgsmaalet — hvis der ikke i de bestaaende Overenskomster eller i nærværende Overenskomst findes andre Regler, eller hvis Anvendelsen af disse Regler ikke har ført til nogen Ordning — først gøres til Genstand for Behandling af Hovedorganisationernes Forretningsudvalg. Opnaas ikke derved en tilfredsstillende Ordning, kan enhver af Hovedorganisationerne gennem Forretningsudvalget bringe Spørgsmaalet ind for Københavns Landsover- samt Hof- og Stadsret som vedtaget Værneting ved Søgsmaalet mod den anden Hovedorganisation paa dens Vegne, som formenes at have gjort Brud paa Overenskomsten.

Saafremt en af Hovedorganisationerne formenes at have gjort Brud paa Overenskomsten, kan Spørgsmaalet herom af den anden Hovedorganisations Forretningsudvalg ligeledes indbringes for den nævnte Ret. —

Foranstaaende Overenskomst underskrives af Forretningsudvalget for De samvirkende Fagforbund paa samtlige derunder hørende Organisationers Vegne og eventuelt de enkelte udenfor dette staaende Arbejderorganisationers paa den ene Side, med bindende Virkning ior samtlige nævnte Organisationer og af Forretningsudvalget for Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening paa samtlige under denne hørende Foreningers og Virksomheders Vegne paa den anden Side, med bindende Virkning for samtlige disse Foreninger og Virksomheder.

De under de to Hovedorganisationer hørende Foreninger eller Virksomheder skulle ikke ved — før eller efter Overenskomstens Afslutning — at træde ud af Hovedorganisationerne kunne løse sig fra de Forpligtelser, disse ved nærværende Overenskomst ere indgaaede paa. De vedblive at staa ved Magt, indtil Overenskomsten opsiges af nogen af Hovedorganisationerne.

Midlertidige Bestemmelser.

Samtlige nu eksisterende Konfliktpunkter indenfor Snedkerfaget (herunder indbefattet den ved Skrivelse af 10. April d. A. fra Snedkerlavets Afdeling for Bygningssnedkere i København fremsatte og paa Fællesmødet den 13. s. M. refererede, men ikke behandlede Klage) behandles og afgøres af et Udvalg, hvortil de to Hovedorganisationers Forretningsudvalg hver udnævner 4 Delegerede, under Ledelse af en af de Delegerede i Fællesskab valgt sagkyndig Mand.

Eventuel Forhandling skal omfatte samtlige under Konflikten hørende Arbejder-Organisationer, uanset om disse henhøre under Arbejdernes Hovedorganisation eller ej.

Lock-out'en hæves senest 3 Dage efter at Overenskomsten, derunder ogsaa om den indenfor Snedkerfaget eksisterende Konflikt, er tilvejebragt.

31. Juli 1899.

LAURIDS BING. A. HEJDE. H. TRIER.

Tillægsforslag

I Tilslutning til ovenstaaende under D. D. underskrevne Overenskomst har Forretningsudvalget for henholdsvis Dansk Mester- og Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund endvidere vedtaget med bindende Virkning for de nævnte Hovedorganisationer:

at der ved Ordningen af praktiske Arbejdsforhold ikke fra nogen af Hovedorganisationernes Side maa fastsættes eller godkendes nogen Bestemmelse, der staar i Modstrid med Bestemmelserne i ovenstaaende Overenskomst.

Saafremt nogen af Hovedorganisationerne formener, at der er gjort Brud paa denne Regel, kan den indbringe Spørgsmaalet for Hof- og Stadsretten i København, indtil det kan henvises til en permanent Voldgiftsdomstol, overfor hvilken der ved Lov er fastsat samme Vidnepligt, som overfor Landets almindelige Domstole. Denne Voldgiftsdomstol skal bestaa af 7 Medlemmer, af hvilke hver af Parterne vælger 3 udenfor vedkommende Organisations Bestyrelse, og Formanden vælges af disse 6 i Forening blandt Landets Jurister.

Saa snart denne Voldgiftsdomstol er oprettet, træder den straks i Stedet for Hof- og Stadsretten i alle Forhold vedrørende ovenstaaende Overenskomst (jfr. dennes 10.—11. Stk.)

Nu bestaaende skriftlige Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere vedrørende Arbejdsordningen i de respektive Fag forblive uberørte af Bestemmelserne i ovenstaaende Overenskomst, 4. Stykke og kunne kun bortfalde ved lovlig Opsigelse.

København, den 1. September 1899.

J. JENSEN.	N. ANDERSEN.
P. KNUDSEN.	KASPAR ROSTRUP.
C. M. OLSEN.	F. A. THOMSEN.
J. J. MØLLER.	L. HASLUND.
SIGV. OLSEN.	NIELS CHRISTENSEN.
H. RASMUSSEN.	VILH. KØHLER.
LYNGSIE.	LUDVIG CHRISTENSEN.

Tak for Hjælpen.

Under den lange og haarde Kamp, som overmodige Arbejdskøbere ved hensynsløst Brud paa indgaaede Overenskomster fik arrangeret, og som forhaabentlig har været dem selv en gavnlig Lærestreg — er der fra Arbejdere i alle Fag og overalt, hvor disse fatter Organisationens Betydning, udvist smukke Eksempler paa Solidaritetsfølelse.

Fra vore Broderorganisationer i Sverrig og Norge har Malerforbundet saaledes Uge for Uge modtaget de bedste Beviser herpaa, idet „Svenska Måleriarbetareförbundet“ har ydet os ialt en Hjælp af **5,400** Kroner, medens vi fra „Norsk Malerforbund“ har modtaget **1831** Kroner.

For denne Hjælp, der vidner højt om vore svenske og norske Brødres Solidaritetsfølelse overfor os, beder vi dem nu ved Kampens Afslutning modtage vor hjærteligste Tak. Vi udtaler denne i fuld Forvisning om at tale paa hele vort Forbunds Vegne, naar vi lover at skulle øve Gengæld, saasnart Lejligheden dertil maatte gives.

Fra **New York** har vor Kollega P. THRANE tilsendt os, som sit personlige Bidrag, **40** Kr., og derved vist sin usvækkede Interesse for vor Organisation, blandt hvis virksomste Medlemmer han var, medens han opholdt sig her hjemme. Gennem Fagbladet beder vi ham modtage vor bedste Hilsen og Tak.

Generalforsamling.

Torsdagen den 7. September afholdt Malernes Fagforening i København ekstra Generalforsamling i Rømersgades Festsal. Der var tæt fyldt med Medlemmer saavel paa Gulv som Balkon.

Formanden anbefalede paa Bestyrelsens Vegne at slutte sig til den mellem Arbejdsgiverforeningen og „De samv. Fagfb.“ vedtagne Overenskomst om Lock-out'ens Afslutning. Efter nogen Diskussion vedtoges Tilslutningen med 733 Ja mod 137 Nej.

Det vedtoges at yde de Medlemmer, som eventuelt maatte være arbejdsløse i den første Uge, en Understøttelse Lørdag den 16. Septbr. ved til den Tid at indbetale et Ekstra-Kontingent à 2 Kr. pr. arbejdende Medlem.

I Henhold til denne Vedtagelse bedes de arbejdende Medlemmer saa vidt muligt at indbetale dette Bidrag Fredag d. 15. September.

Giv Agt.

I Anledning af en Meddelelse om, at der paa enkelte Steder søges indført en Art „Arbejdssedler“, bedes Medlemmerne uopholdelig anmelde for Bestyrelsen enhver „Reform“, der eventuelt egenmægtig maatte finde Sted fra Arbejdskøbernes Side.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark“.

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal**, København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.“, M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	L. Holm, Helsingørsgade 104.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	Chr. Andersen, Sandestræde.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade 20.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade.
Svendborg.	M. P. Sørensen, Høje Bøgevej 29.
Faaborg.	Ludvig Jacobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Østergade 17.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Middelfart.	Vald. Christensen, Sindssygeanstalten.
Fredericia.	B. Jensen, Sjællandsgade 54.
Kolding.	M. Andrup, Parcelvej 18.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade. 350
Nykøbing, M.	S. M. Josefsen, Vesterbro 24.
Skive.	J. P. Nicolaisen, Nørregade.
Viborg.	H. R. Christensen, Lille Pederstræde 7.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	A. Nielsen, Klokager.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Knudrisgade 22, 2. S.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Herningvej 111 D.
Horsens.	Chr. Rasmussen, Amaliegade 28.
Vejle.	A. Christoffersen, Søgade 1.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

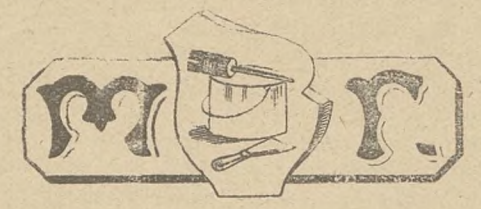

MALERNES FAGFORENING afholder Møde den første Onsdag i hver Maaned i Rømersgade 22, St. o. G. Mødetiden er Kl. 8.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom Stuen til Gaden, er aabent hver Tirsdag, Fredag og Lørdag Aften fra $6^1/_2$–8.

BESTYRELSEN.

Malersvende-Sangforeningen af 1878.

Sangøvelse afholdes hver Torsdag Aften i Villa-Kaféen, Nørrebros Runddel, hvor Indmelser og Kontingent modtages.

BESTYRELSEN.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

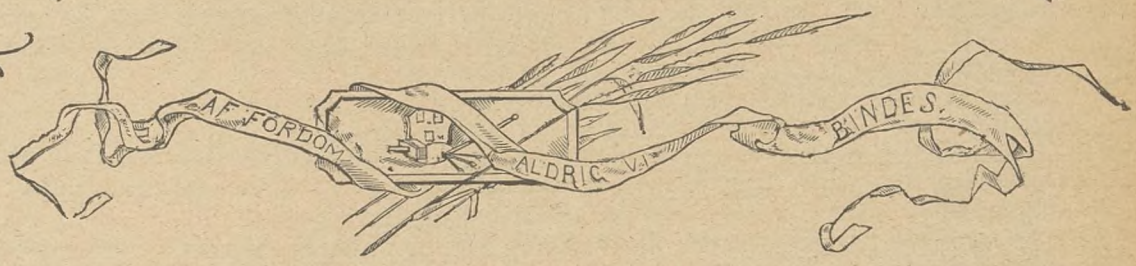

Oktober. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1899.

Slut sammen!

I Anledning af Arbejdsgiverforeningens Delegeretmøde fremsætter „Vort Land" af 9. Oktober nogle Betragtninger, som er mere end komiske, og som det maa være en sand Svir for Arbejdskøberne at goutere. Bladet er selvfølgelig ellevild af Begejstring over Arbejdskøberne og det Resultat, som disse fik ud af Lock-out'en; „thi", siger Bladet, „Arbejdsgiverne fik deres Ønsker opfyldte; — „de otte Punkter", dette Kampens Maal, gennemførtes næsten ordret i Overenskomsten", og videre: „Men det maa ikke overses, at der gennem Kampen naaedes et andet og langt større Maal: Arbejdsgiverforeningens Anerkendelse og Styrkelse."

Efter dette er Arbejdskøberne jo sluppet storartet fra Lock-out'en, og Heldet forfølger ligefrem disse rare Mennesker saaledes, at „Medens Lockout'en gik sin Gang, indmeldte Forening efter Forening sig under den fælles Organisation", og efter Konfliktens Afslutning „er Indmeldelserne vedblevne at strømme ind; — det bedste Bevis for, at Arbejdsgiverne har været tilfredse med deres Føreres Ledelse".

Al denne Medgang summer Bladet op til følgende Resultat: „At om Arbejderne atter skulde fremtvinge en Lock-out fra Arbejdsgivernes Side til Værn for dansk Haandværks og Industris Interesser; da vil det være muligt at udelukke ikke alene det Antal Arbejdere, der denne Gang blev arbejdsløse, men yderligere et meget stort Antal af de Arbejdere, der denne Gang pekuniært støttede de Udelukkede".

Nu kan Arbejderne da lave sig til, hvis de „atter skulde fremtvinge en Lock-out", og man vilde jo gyse ved den blotte Tanke derom, hvis ikke Bladet saa sig i Stand til at berolige en med den Forsikring, at „Krigen faktisk er umuliggjort, thi Arbejderførerne vil selvfølgelig ikke indlade sig i Kamp med en saadan Magt, som Arbejdsgiverforeningen nu repræsenterer".

Som man ser, staar Arbejdskøberne nu godt i det, takket være Lock-out'en; men det falder dem ingenlunde ind at ligge paa den lade Side af den Grund. Nej, nu skal der over hele Landet dannes lokale Arbejdsgiverforeninger, som bl. a. skal arbejde hen til, at ikke alene enhver Arbejdskøber bliver Medlem, men at ogsaa Købmænd, andre Næringsdrivende og Landbrugere, samt „enhver anden, der paa en eller anden Maade har Interesser fælles med Arbejdsgiverne", indtræde i den lokale Forening.

Som det vil erindres skrev vi her i Fagbladet under Lock-out'en at det undrede os at Arbejdskøberne ikke havde søgt at alliere sig med de Handlende, der sælger Næringsmidler; thi i saa Fald vilde Udsultningen jo noget lettere og hurtigere kunne have foregaaet. Og selv om Arbejdskøberne, hvad vi tillader os at betvivle, skulde dele „Vort Land"s Betragtninger over det vundne Resultat, saa lader det sig i al Fald ikke bestride, at Driftsomkostningerne ved Lock-out'en har været svære at bære for mange Arbejdskøbere og medført økonomisk Ruin for ligesaa mange, og at disse Driftsomkostninger jo havde svundet betydeligt, hvis Lock-out'ens glimrende Resultat havde kunnet indkasseres paa en otte Dages Tid. Men dette havde vistnok kunnet lade sig gøre, hvis Arbejdskøberne havde haft Evne til at lukke Spækhøkerens Butik i lige saa stor Udstrækning, som f. Eks. Farvehandlerens.

Denne Evne besad man imidlertid ikke under Lock-out'en, men kan være, at man vil søge at forskaffe sig den nu, ved at optage „Købmænd, andre Næringsdrivende og Landbrugere" i Foreningen.

Hvorom alting nu er, og selv om man paa Grund af sit Kendskab til Arbejdskøbernes Nederlag ved Lock-out'en, det disse enkeltvis erkender, kun kan le af „Vort Land"s Vaas om Arbejdskøbernes Sejr — saa gør man ikke destomindre klogt i at ruste sig. Selv den, der før Lock-out'en betragtede dens Iværksættelse som en Umulighed, i Tillid til at en saa stor Hob Dumhed, indenfor Arbejdskøbernes Rækker som

nødvendig Basis for en Lock-out, ikke vilde kunde skaffes tilveje — maa jo nu erkende sit Fejlsyn paa den Ting. Og den der havde anset en Lock-out umulig som Følge af Arbejdskøbernes Underskrift paa Overenskomster, der forbød Arbejdsstandsning, selv den mindste, er sikkert ogsaa blevet kureret. At Arbejdskøbernes Underskrift skulde være mere værd og mere bindende i det ene end i det andet Tilfælde, paa den ene Overenskomst mere end paa den anden, taler intet for.

Den næste Lock-out kommer derfor nok. Det bliver næppe i Dag eller i Morgen, thi uden Tvivl trænge Arbejdskøberne nok til at puste lidt. Dette Pusterum vil de benytte til at udvide deres Organisation, saaledes at den kommer til at omfatte „enhver, der paa en eller anden Maade har Interesser fælles med dem."

Men Pusterummet vil og maa vi selvfølgelig ogsaa benytte. Vor Organisation bør ogsaa udvides, og i nogen Grad kan det gøres indenfor Landets Grænser. Vi maa have de Kolleger fat, som findes spredte i de smaa Købstæder og ude over Landet. Der er jo næppe den Afkrog, uden Lock-out'en fandt Vej til den, og hvad skulde der være i Vejen for, at vi ogsaa kunde finde den, om blot for at faa en eneste Kollega i Tale. En Æressag maa det være at drive det dertil, at der i det hele Land ikke findes en eneste Malersvend udenfor Organisationen, fraregnet naturligvis dem med „fuld Frihed til ikke at være Medlemmer." Hver eneste Afdeling maa her lægge sig i Selen, og Maalet vil blive naaet.

Og saa, udenfor vort Land, udenfor Magthavernes kunstige Landegrænse, den der kun er Kapitalmagten hellig, naar det passer i „Krammet." men som ikke eksisterer, naar det gælder at slaa Arbejderne ned, — der banker jo Tusinder af brave Arbejderes Hjærter i Takt med vort. Mænd og Kvinder for hvem vor Kamp var deres, og efter hvis hjælpende Haand vi ej har søgt forgæves. Aldrig nogen Sinde har der været afgivet bedre Beviser for Solidaritetsfølelse end den, der er blevet os til Del f. Eks. fra vore svenske og norske Kollegers Side. For dem har der ingen Grænsepæl eksisteret, for dem var der kun Brødre i Kamp, og Lock-out'en har sikkert bragt Tanken om „Et skandinavisk Malerforbund" frem i Forgrunden hos mange Kolleger i de tre Lande.

Vi har Brug for hinandens Kræfter, om vi skal holde os oppe i Fremtidens Kampe. Arbejdskøberne har under Lock-out'en vist, at intet Middel har været for smudsigt til at anvendes mod Arbejderne, og de vil næppe heller nægte sig noget i saa Henseende for Eftertiden. Vi bør i Tide tage vore Forholdsregler, og en af disse bør være en nøjere Forbindelse med vore Brødreorganisationer i Sverrig og Norge. Intet vil være mere naturligt. Sproget lægger os ingen Hindringer i Vejen, og Arbejdsforholdene er ikke mere forskellige, end at vi udmærket godt kan finde os tilrette og forstaa hinanden, hvorfra vi end kommer, det har Lock-out'en tilfulde godtgjort. Tanken om en Sammenslutning er da heller ikke ny noget Steds, og vi bør i den kommende Tid for Alvor arbejde for dens Virkeliggørelse. Arbejdet vil næppe være uoverkommeligt. Paa Organisationens Omraade har de senere Aar bragt os ret vidt i de tre Lande, og Forstaaelsen af Organisationens Betydning er vistnok paa det nærmeste paa samme Niveau, der som her, og en Borgen for, at der paa den dristigt kan bygges en Sammenslutning til Gavn for fælles Interesser, en Sammenslutning, som ikke bør lade vente paa sig længere end højst nødvendig,

En Mester, der forstaar at vurdere sin gamle Cycle.

I en af vore smaa sjællandske Købstæder findes en Malermester, der baade i denne sin Egenskab og som Formand for den stedlige Mesterforening, har forstaaet at gøre sig bekendt ved sit „Gnauseri" og sin Mangel paa Forstaaelse af, hvad Ordholdenhed mellem Mænd og Organisationer vil sige; dog skal vi ikke gaa for strængt til Rette med en lille nordsjællandsk Mester; det Eksempel, hans betitlede og dekorerede Forbilleder i København i Sommer har givet, er steget ham til Hovedet, og han har efter fattig Evne villet vise, at heller ikke han føler sig bunden ved saadanne „Bagateller", som sit Navns Underskrift paa en Prisliste eller Løntarif.

Skøndt vedkommende Mester i Foraaret 1898 underskrev det forelagte Lønregulativ, hvorefter Minimumslønnen er 40 Øre pr. Time; har han dog i dette Foraar gjort Forsøg paa at faa sit Arbejde billigere udført, og til Gengæld lovet Svendene (et Par yngre Kolleger) at de skulde faa stadig Beskæftigelse hele Sommeren. Hvis Svendene ikke vilde gaa ind paa hans Betingelser, da vilde han ikke kunne beholde dem saalænge.

Da dette noble Tilbud ikke fandt den fornødne Anerkendelse, fandt Mesteren dog paa et andet Middel til at forskaffe sig Arbejdskraften noget billigere. Den ene af Kollegerne udførte et Stykke Landarbejde, der strakte sig over et Tidsrum af en halv Snes Dage, og da dette var færdigt, vægrede Mesteren sig ved at udbetale den fastslaaede Timeløn, fordi denne ikke var tjent og Arbejdet tillige var udført paa Akkord.

Overfor Fagforeningens Bestyrelse erklærede Svenden, at han ikke havde haft mindste Anelse om at Arbejdet skulde udføres i Akkord, hvorimod Mesteren fastholdt at dette havde været Forudsætningen, og at Svenden ikke havde noget til Gode. Ved en Opmaaling, som Bestyrelsen foretog viste det sig dog, at Svenden havde 15 Kr. til Gode paa Akkorden, som med et Restbeløb paa Daglønsarbejdet blev til 23 Kr. 16 Øre, hvilken Sum man nu fordrede, at Mesteren skulde betale. Dette vilde Manden dog ikke, og han havde nu atter opgjort Regnskabet og var kommet til det Resultat, at Svenden havde til Gode 11 Kr. 92 Øre, et Resultat, som opnaaedes ved, at Mesteren satte Timelønnen nogle Øre lavere samt undlod at beregne Tillægget for Landarbejde.

Dog nu kommer det morsomste. — Mesteren havde laant Svenden sin gamle Cycle til det om-

talte Landarbejde, og for 9 Dage beregnede han en Leje af 11 Kr., saaledes, at der altsaa blev et Overskud af 92 Øre. Bestyrelsen vilde dog ikke godkende en saadan Opgørelse, og imidlertid indtraf Lock-out'en, hvorved Mesteren jo blev fri for Bryderier med sine Svende for Resten af Sommeren, saa havde han kun sine 6 Lærlinge at tumle med. Da Krigen var forbi henvendte Afdelingens Formand sig atter til den entreprenante Mester for at erfare, hvorvidt han var kommen til en anden Erkendelse, og det var han da ogsaa, for saavidt som han nu godkendte Svendens Fordring paa de 23 Kr. 16 Øre, men nu vilde han have 13 Kr. og 16 Øre i Leje for Cyclen, det var en passende Takst, for saa blev der akkurat 10 Kr. til Svenden. Afdelingens Formand modtog og kvitterede for denne Sum, da man trættedes ved længere at underhandle med en Mester af den Art; men vi vil vedblive at have denne Mand i Erindring og holde et vaagent Øje med hans Færd som Arbejdskøber.

Til Underretning tjener, at Stedet er Hillerød og Mesteren Hr. Aabye, Formand for den derværende Malermesterforening.

L. Holm.

Voldgiftsvalget.

Malerfagets Voldgiftsret i København afsluttede med Udgangen af September sin anden Valgperiode samtidig med, at ny Valg for det følgende Treaar er blevet foretaget. Disse Valgs første Afsnit (Valg af Delegerede) skal, i Henhold til Reglerne, foregaa paa den for Voldgiftsret mærkelige Maade, at Mestrenes Generalforsamling direkte vælger Delegerede, medens der bydes Svendene indirekte Valg, idet disse værkstedsvis vælge Repræsentanter, som da foretage Valget af Delegerede.

Uretfærdigheden i denne forskelligartede Valgmaade har selvfølgelig alle Dage staaet Fagforeningen klart, og naar man i sin Tid desuagtet gik med hertil, saa var det jo udelukkende i Bestræbelserne for i det Hele taget at faa en Voldgiftsret, den Lauget Gang efter Gang havde modsat sig. At faa Valgmaaden ændret har hele Tiden været vor Opgave, og i Foraaret rettedes der da Henvendelse til Lauget om Nedsættelsen af et Fællesudvalg til Revision af Rettens „Regler" og da ganske særligt for dette Punkts Vedkommende. Svaret blev imidlertid, at Tidspunktet var ubelejligt for Mestrene, som ønskede det skudt noget ud, hvad der vel lod sig gøre, eftersom der var et halvt Aar til, de ny Valg skulde foretages.

Imidlertid anvendte Mestrene jo Sommeren til en Lock-out, der vistnok har givet hver enkelt af dem andet at tænke paa end Fællesudvalg, og det blev da umuligt at naa en Revision af Reglerne, forinden Valgene skulde foretages. I de forløbne Aar har Begivenhederne inden for Malerfaget antageligt belært Lauget om, at Malernes Fagforening, det er Malersvendene i København, ganske godt formaar at sætte deres Fordringer igennem, og i Skrivelse af 17. Septbr. tilkendegiver Laugets Bestyrelse at være enig med Fagforeningen i, at Værkstedsvalgene bør bortfalde, saaledes at Svendenes Organisation stilles lige med Mestrenes ved Valget af Delegerede.

Ved de derefter foretagne Valg af Delegerede valgte Lauget d'Hrr. Malermestre E. Plesner-Jacobsen, C. C. Møllmann, A. C. Kühl, Lauritz Hansen, Chr. Jensen, M. P. Svendsen, C. V. Nielsen, E. J. Gøtke, H. F. Carlè, Joh. Thomsen, Ludv. Dyrberg og Jul. Rasmussen, medens Fagforeningen valgte d'Hrr. Emil Clausen, P. Slundt. Ernst Carlsen, C. Loldrup, Marius Olsen, H. P. Larsen, Georg Høeg, Andrè Johnsen, Chr. Hansen, Jens Hansen, C. W. Christensen og J. P. Jensen.

Valget af Formand, Retsmedlemmer og Supleanter fandt Sted den 29. Septbr. med følgende Resultat: Til Formand valgtes M. P. Svendsen (vælges af samtlige Delegerede) og til Retsmedlemmer valgte Mestrene blandt Svendene: Ernst Carlsen, Andrè Johnsen og Marius Olsen, medens Svendene valgte C. C. Møllmann, Joh. Thomsen og Chr. Jensen. Paa samme Møde valgtes til Supleanter Svendene Chr. Hansen, Georg Høeg og J. P. Jensen samt Mestrene Lauritz Hansen, A. C. Kühl og H. F. Carlè.

Efter Valget afgav Rettens tidligere Formand Vilh. Hansen Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar, uden at han dog fandt det Umagen værd at omtale, at han under Lock-ou'ten havde afvist en Sag med den Motivering, at der ikke eksisterede nogen Voldgiftsret i Malerfaget, en Oplysning han havde fra Formanden for „De samv. Fagforbund", og som for ham altsaa havde været tilstrækkeligt til at se bort fra, at der i Voldgiftsrettens Regler § 7 fastslaas visse Bestemmelser for Ophævelse af Voldgiftsretten.

Vilh. Hansen havde ikke ønket mere at modtage Genvalg, og Svendene havde da saa vist ej heller ønsket at vælge ham, der under jævne Forhold havde vist sig som en ret habil Voldgiftsmand, men under Lock-out'en, et Syn paa, hvad der er Ret, som ikke kunne tiltale os, der i god Tro i sin Tid vedtog hans Forslag om, at ingen Arbejdsstandsning i Malerfaget maatte finde Sted, uden at der forud var prøvet Forlig eller Voldgift. En Overenskomst, der brutalt og raat blev brudt ved Lock-out'en, uden nogen som helst Protest fra hans Side, medens hans Retfærdighedsfølelse derimod lod ham stritte imod efter Evne, da Spørgsmaalet om Fællesudvalgets Kompetence (til at udtale sig om Bruddet) forelaa, for at undgaa en saadan Kendelse fra — inkompetent Side.

Arbejdsløsheden.

Medens det vistnok forholder sig saaledes, at der i de øvrige Bygningsfag er fuldt op af Arbejde, og paa Steder vel endog Mangel paa Arbejdskraft, saa er det desværre en Kendsgerning, at Malerne ikke paa langt nær har kunnet finde Beskæftigelse efter Lockout'en.

Der fandtes saaledes en halv Snes Dage efter

Lock-out'ens Afslutning over tre Hundrede Arbejdsløse alene her i København, og det til Trods for, at der dog paa dette Tidspunkt endnu befandt sig en stor Del Kolleger i Udlandet. Ved Udgangen af September var Tallet gaaet ned med ca. et Hundrede, og lavere kommer vi næppe. Thi selv om det virkelig er saaledes, at der vil blive en Del „nyt" Arbejde, saa ophører jo til Gengæld det „gamle", og Forholdet bliver da kun værre.

Nu ved vi vel, at Forholdet i Provinserne paa Steder er ligesaa greelt, og paa andre om muligt end værre, men vi føler det dog som vor Pligt at advare vore Kolleger mod at rejse hertil i Haab om at finde Beskæftigelse, da de sikkerlig vil blive skuffede. Malermestrene ævnede vel at følge Trop med de andre Arbejdsgivere, da det galdt om at smide os paa Gaden, men deres Evne til at tage os i Arbejde igen, har det rigtignok i en betænkelig Grad skortet paa.

Maatte dette være dem en Lærestreg, naar der næste Gang stødes t Krigstrompeten.

Til Afdelingerne.

Afdelinger, som endnn ej have indsendt Kvittering for den i August og September modtagne Understøttelse, bedes om at lade dette finde Sted pr. omgaaende.

FORMANDEN.

Tak for Hjælpen.

Siden vor Offentliggørelse i sidste Nummer af Fagbladet af den os ydede Hjælp under Lock-out'en, har vi yderligere modtaget fra Stockholm 600 Kr. og direkte fra Afdelingen i Malmø 150 Kr., saaledes at „Svenska Måleriarbetareförbundet" ialt har støttet os med 6,150 Kroner.

Fra „Norsk Malerforbund" har vi yderligere modtaget 100 Kr. eller ialt 1931 Kr.

Endvidere var ved en Fejl udeladt i sidste Nummer at anføre, at Kolleger i „Davos Platz" i Schweitz ved JENS BUNE havde tilsendt os 24 Kr., foruden at der saavidt os bekendt fra samme er sendt Bidrag direkte til „De samv. Fagforb."

Generalforsamlinger.

Malernes Fagforening i **København** afholder Onsdag den 11. Oktober sin halvaarlige ord. Generalforsamling med følgende Dagsorden: 1. Forhandlingsbogen. 2. Beretning om Virksomheden, 3. Halvaarsregnskabet, 4. Valg af 4 Medlemmer til Bestyrelse, 2 Revisorer, 2 Kontrahenter samt Repræsentanter for Foreningens Aktier i Forsamlingsbygningerne og Arbejdernes Fællesbageri, 5. En Henstilling fra Malerforbundet, 6. To Forslag vedrørende Arbejdsløse, 7. Meddelelse fra Bestyrelsen og 8. Et Medlems Forhold under Lock-out'en.

Afdelingen i **Svendborg** har ved sin den 2. Oktober afholdte ordinære Generalforsamling valgt H. RASMUSSEN til Formand. Kasserer blev M. P. SØRENSEN og til Bestyrelse genvalgtes R. ANDERSEN, CHR. PETERSEN og P. RASMUSSEN.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal,** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	L. Holm, Helsingørsgade 104.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Vestergade 20.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	Chr. Petersen, Vestermark.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Erland M. Blaase, Strandvejen 220.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Østergade 17.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Middelfart.	Joh. Petersen, Forstaden 11 G.
Fredericia.	B. Jensen, Sjællandsgade 54.
Kolding.	M. Andrup, Parcelvej 18.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade. 350
Nykøbing, M.	S. M. Josefsen, Vesterbro 24.
Skive.	J. P. Nicolaisen, Nørregade.
Viborg.	F. Johansen, Lionisgade 16.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F. A. Brønnum. Børsen 13.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Knudrisgade 22, 2. S.
Silkeborg.	Elvius W. Rasmussen, Herningvej 111 D.
Horsens.	Chr. Rasmussen, Amaliegade 28.
Vejle.	A. Christoffersen, Søgade 1.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

M. F.

MALERNES FAGFORENING afholder Møde den første Onsdag i hver Maaned i Rømersgade 22, St. o. G. Mødetiden er Kl. 8.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom Stuen til Gaden, er aabent hver Tirsdag, Fredag og Lørdag Aften fra $6^1/_2$—8.

BESTYRELSEN.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

AF FORDOM ALDRIG VI BINDES.

November. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1899.

En Redegørelse.

Af **L. Gunner.**

Da der er sket flere personlige Henvendelser til mig om mit nuværende Forhold til Fagforeningen, maa jeg maaske som definitiv Afsked bede om Plads for efterfølgende Redegørelse til mine — tør jeg sige mere end forhenværende? — Kolleger og Kammerater.

Som man vil erindre, førtes i Fagtidenden i sin Tid mellem H. P. Larsen og mig en Diskussion om uberettigede Indgreb i fremmede Fag. Han lod mig beholde det sidste Ord, men jeg maatte erkende for mig selv, at jeg lod ham beholde Tilslutning fra Fagets Flertal, og ihvorvel jeg principielt set ikke endnu har forandret Anskuelser, saa maa jeg tilstaa, at Livet har formet sig saaledes for mig, at jeg i Praksis har maattet fravige mit Princip, hvilket dog efter min Mening tyder paa, at den lavsreaktionære Strømning, som jeg under Diskussionen paapegede og advarede imod, stadig har Vind i Sejlene og avancerer fremad.

Jeg har som sagt i Praksis maattet bøje mig for Princippet: „Skomager bliv ved din Læst.“ Og det er de Forhold, der har tvunget mig, som jeg gerne vilde gøre Rede for, da det vilde gøre mig overordentlig ondt, om nogen skulde betragte mig som Forræder.

For over en halv Snes Aar siden gik jeg fra Malerfaget til Kontorfaget, men troede mig berettiget til vedblivende at betragte mig som Maler, troede, fagligt set, at jeg godt kunde tjene to Herrer, og, hvad heller ingen den Gang bebrejdede mig, snarere det modsatte, jeg blev staaende som Medlem af Malernes Fagforening. Dette skete ikke af egentlig faglig Interesse, thi ærlig talt har den saakaldte Fagstolthed aldrig i nogen væsentlig Grad trykket mig; men det skete mest af politiske Hensyn, fordi jeg følte, at Arbejderne som Stand betragtet kun kan naa frem til varigt gode Kaar ved at erobre politisk Magt, hvilket atter kun kan naas gennem Organisation, faglig og politisk, og her mente jeg at kunne være til nogen Nytte.

Jeg virkede saa nogenlunde efter Evne, og alt gik sin jævne Gang, indtil Fagforeningen under Lock-out'en i Sommer vedtog, at intet Medlem maatte arbejde for nogen Lavsmester, hverken som Maler eller Kontormand. Jeg var paa det rene med, at som Sagerne nu stod, kunde Firmaet, hvor jeg arbejdede, ikke rammes i allerringeste Grad af min Bortgang, og at det derfor ogsaa fra Fagforeningens Standpunkt var et Fejlgreb at tvinge mig bort. Det sparede Firmaet for Udgift til min Lønning, men skadede Foreningen selv ved Forøgelse af Lock-outunderstøttelse og Forringelse af den daglige Indbetaling, og mig personlig gik det selvfølgelig mest ud over. Maaske var der, hvis jeg havde ansøgt derom, bleven givet mig Dispensation fra Vedtagelsen, altsaa Tilladelse til fortsat Arbejde — jeg ved det ikke og bryder mig heller ikke om nu at anstille Betragtninger derover — men jeg fandt det rigtigst at følge Vedtagelsen, thi jeg vilde ikke have, at nogen skulde kunne sige, at jeg svigtede mine faglige Principer og luskede af i samme Øjeblik, det gik ud over mig selv. Og dog var der Røster nok, ogsaa blandt mine Kammerater, der opfordrede mig til at udmelde mig af Fagforeningen, idet de henviste til Folk i lignende Pladser hos andre Firmaer, der ikke vare Medlemmer.

Saa sluttede Lock-out'en ved et Forlig, som jeg efter den krænkende Ydmygelse, det bragte mig, vistnok kan være berettiget til at kalde et „raaddent Forlig.“ Straks ved Arbejdets Begyndelse blev der mig betydet, at jeg, for at faa min tidligere Stilling igen, maatte melde mig ud af Fagforeningen, og der udtaltes, at Arbejdsgiverne indbyrdes havde lovet hinanden ikke at ansætte Fagforeningsmedlemmer i Pladser som Formænd, Arbejdsledere eller Lignende. Jeg protesterede selvfølgelig, idet min Stilling ikke havde været Arbejdsleder, og bortset derfra mente jeg, at det omtalte Løfte af Arbejdsgiverne indbyrdes var et Brud paa Forliget, da enhver jo skulde have sin

fulde Frihed. Nu blev der svaret, at vel var det oprindelige Punkt taget tilbage, det der lød paa, at ingen Arbejdsleder maatte være i Fagforeningen, men der stod i det gældende Forlig, at enhver skulde have fuld Frihed til ikke at være Medlem, og dette betød paa ingen Maade det samme som, at han ogsaa skulde have Frihed til at være Medlem; tværtimod, enhver, der kunde læse Dansk, burde indse, at der saa skulde have staaet, at Vedkommende havde fuld Frihed til enten at være eller ikke være Medlem. Jeg vil selvfølgelig godt indrømme, at mit Kendskab til det danske Sprog i mange Henseender kan være saare mangelfuldt, i Særdeleshed hvor det gælder spidsfindige Fortolkninger, og jeg søgte derfor, inden jeg tog endelig Beslutning, nøjere Oplysning andet Steds, nemlig hos Formanden for „De samvirkende Fagforbund". Han indrømmede, at der fra Arbejdernes Side i Udvalget var gjort gældende, at den første Redaktion, der lød „maa ikke være Medlem", paalagde Fagforeningerne en Pligt til at forbyde deres Medlemmer Stillinger, som de omhandlede, hvorimod den i Forliget indsatte Redaktion befriede Fagforeningerne fra en saadan Pligt, og Arbejdsgiverne kunde jo lade være med at ansætte Fagforeningsmænd i saadanne Pladser. Ihvorvel det forekom mig, at denne Forklaring ikke stod i saa lidt Modstrid med den Fortolkning, der offenligt var fremsat fra de samvirkende Fagforbunds Side, saa fandt jeg mig ingenlunde berettiget til at tvivle om dens Rigtighed, og under alle Omstændigheder maatte jeg have paa Fornemmelsen, at der ikke fra Forbundenes Side vilde blive rørt en Haand ved Sagen, hvis jeg blev nægtet Ansættelse i min tidligere Plads, ja selv om der, hvad jeg betvivler, vilde være bleven rettet en Henstilling til mine Mestre, havde dette dog intet nyttet. Afskedigelsen galdt ogsaa kun min tidligere Stilling og var ikke en absolut. Man tilbød mig nemlig Valget mellem Arbejde som almindelig Malersvend med Ret til at være Medlem af Fagforeningen og min tidligere Plads ved Kontorarbejde og Opmaaling uden Ret til at være Medlem, eller rettere sagt med Forpligtelse til ikke at være det.

Nu kan der maaske siges, at i saa Tilfælde burde Valget ikke være vanskeligt, da jeg jo var stillet lige med enhver anden Malersvend, og derfor burde være blevet mine Principer tro.

Naar jeg ikke desto mindre har svigtet disse ved at melde mig ud af Fagforeningen, saa kan jeg naturligvis ikke benægte, at det væsenligst er sket af egoistiske Grunde. Men i Forhold til min tidligere Stilling som Malersvend, vilde en Fastholden ved Principerne være det samme som at renoncere paa en Trediedel af min Fortjeneste, og enhver vil sikkert indrømme, at en saadan Situation hos de fleste vilde vække Betænkeligheder og fremkalde samme Beslutning som min. Hertil kommer, at min Beslutning egentlig kun er en principiel Fuldbyrdelse af den Handling, jeg allerede praktisk har gennemført for Aar tilbage, da jeg gik fra Malerprofessionen til Kontorarbejde, og altsaa nu teoretisk „bliver ved den Læst", jeg har valgt. Det kunde maaske ogsaa have sine Vanskeligheder efter saa mange Aars Forløb at gaa tilbage til Professionen. Endvidere vil min Beslutning ikke, fagligt set, kunne skade Faget, thi den Virksomhed, jeg som Malersvend vilde kunne udfolde fagligt, agitatorisk, organisatorisk, vil let kunne erstattes af andre og yngre Kræfter i hvert Fald med den Udvikling, som Fagforeningen i de senere Aar har haft; ja efter mit Skøn kan min Beslutning maaske endda i visse Henseender, hvilke jeg ikke nærmere skal komme ind paa, mere gavne end skade i alt Fald en Del af mine Kolleger. Yderligere vil min Beslutning ikke heller kunne skade i politisk Henseende, det som efter min Mening er det vigtigste, thi mine Tanker og Følelser ere nu som tidligere socialdemokratiske. Den socialistiske Ide er den hellige Ledestjerne, som er og skal være bestemmende for mig; under dens Synsvinkel — Retfærdighed overfor den enkelte, som overfor den hele Menneskehed — ser jeg paa alle Forhold. Og om end jeg kan fejle i mit Syn og min Virken for det store Maal, saa kan jeg dog have dette for Øje ligefuldt, om jeg er Medlem af Fagforeningen eller ikke.

Disse ere de Grunde, der har været de bestemmende for mig, men at jeg har maattet bøje mig, derfor giver jeg Forliget Skylden. Ingen vil da kunne fortænke mig i, at jeg hader dette Forlig, det der har bragt mig en saa krænkende Ydmygelse, at jeg knapt tør se mine — forhenværende — Kolleger lige i Øjnene.

Til Slutning vil jeg bede Fagtidendens Redaktion og Læsere om Undskyldning, fordi jeg har lagt saa stort Beslag paa deres Taalmodighed med mine personlige Anliggender. Men dem, der muligvis har fordømt min Beslutning, vil jeg bede: Prøv at sætte Eder ind i min Tankegang, og frem for alt stempel mig ikke som Forræder.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

i de 3 første Kvartaler af Aaret 1899.

Af de i den forløbne Tid af Aaret 1899 foretagne 10 Sager, bleve, paa Grund af Formandens Bortrejse, de to første ledede af Næstformanden, Hr. Malermester C. Møllmann. De 10 Sagers Behandling strakte sig over 13 Møder.

Sag Nr. 68 indankedes fra Malersvend Jul. Wulff, Henrik Ibsensvej 17, 2. Sal, mod Malermester Alb. Christensen, Livjægergade 13, Stuen, og angik en Post i Prislisten, Side 58: „Fod indtil 1 Alens Højde at inddele og marmorere i forskelligfarvede Fyldinger med duppede eller marmorerede Rammestykker og 1 Linie". Mesteren henholdt sig til Prislistens Ordlyd, efter hvilken det nævnte Arbejde skulde betales i Kvadratmaal. Svenden anførte, at Meningen maatte være løbende Maal, saaledes at 1 løbende Alen indtil 1 Alens Højde skulde betales med Prisen for 1 □ Alen; han støttede sin Paastand væsenligst til Udtalelser fra Prislisteudvalgsmedlemmer, efter hvilke et i Udvalget fremlagt trykt Forslag, paa hvilket den nævnte Post fandtes i den Form, som af Wulff anført, skulde være blevet vedtaget uforandret, og Ordlyden i Prislisten altsaa bero paa en Trykfejl. Voldgiftsretten maatte i Henhold til Prislisten give Mesteren Medhold; men da den skønnede, at Prislisteudvalgets Forhandlingsbog støttede Svendens Opfattelse, fik begge Parter deres Depositum tilbage, og der henstilledes til Organisationerne at foretage en Rettelse, saafremt der skulde være indløben en Fejltagelse. Efter Overvejelse i Organisationerne er det derefter bleven besluttet, at Posten fremtidig skal forstaas og betales pr. løbende Alen med den for pr. □ Alen anførte Pris.

Sag Nr. 69. Malersvend Chr. Hansen, Nørregade 49, 3. Sal, Opg. D, kontra Malermester N. Nielsen i Hillerød. Endskønt denne Sag ikke direkte hørte ind under Voldgiftsretten i København, besluttedes det dog, da Svenden boede her i Byen, og det omtvistede Arbejde ogsaa var udført her, at forespørge Mesteren, om han vilde akceptere Voldgiftsrettens Behandling af Sagen, og efter hans Tilslutning blev denne optaget. For en Pris, der kun var lidet større end den senere opgjorte Arbejdsløn, havde Mesteren paataget sig et Arbejde i Aarhusgade og engageret 3 Svende til at udføre dette. Elter at en Del af Arbejdet var udført, overdrog Mesteren til Svendene at udføre Resten for det Beløb, som han endnu paa dette Tidspunkt havde til Gode hos Bygherren og mente sig dermed udenfor Sagen, men Svendene stillede Krav paa et Tilgodehavende for Overskud, som var fortjent forinden den trufne Aftale, samt paa Betaling for nogle leverede Materialier. Der blev ved Mægling indgaaet Forlig, saaledes at Nielsen gennem Voldgiftsretten skulde indbetale til Svendene 125 Kr., inden en bestemt fastsat Dato. Men da han selv efter gentagen Paamindelse ikke efterkom Forliget, overlodes det til Svendene at fremtvinge Afgørelse ad anden Vej.

Sag Nr. 70, der af Malersvend M. Simonsen, Folkvarsvej 15, 4. Sal, mod Malermester Carl F. Hansen, Helgesvej 12, 3. Sal, indankedes, som væsenligst beroede paa Spørgsmaalet, om imiterede Fodpaneler skulle beregnes i løbende Maal eller □ Maal. Ved Behandlingen blev dette Spørgsmaal dog trukket tilbage, og Striden drejede sig nu kun om, hvorvidt almindelige Trappevanger, hvis Underkant er stærkt fremstaaende fra Løbet, kan betragtes som „opdadlet Vange" eller ikke, samt om hvorvidt Døre, hvis Tværrammestykkers Underkanter et Stykke fra Enderne var indskaarne som en Bue, skulde henregnes til Afsnit III eller IV. Forøvrigt var Parterne ved indbyrdes Forhandling kommen hinanden saa nær, at der ikke en Gang var en Difference imellem dem paa 4 Kroner, skønt Regningen var op imod halvfjerde Tusende. Da det antydedes, at Svenden muligt vilde tabe paa det første Spørgsmaal, og Mesteren paa det andet, blev der indgaaet Forlig mellem Parterne.

Sag Nr. 71. Malersvendene Severin Sørensen, Ryesgade 77, 1. Sal, og E. Holm, Rathsacksvej 4, 4. Sal, indankede en Sag mod Malermester V. Schmidt & Co., Nørregade 30, fordi de mente sig forurettede ved Opgørelse af en Fællesakkord, idet der til Formanden for Arbejdet, Malersvend Chr. J. Jensen, Helgesvej 9, 1. Sal, i Henhold til hans indleverede Ugesedler skulde være beregnet for stort Overskud. Paa Mestrenes Forlangende indvilgede Jensen i at indtræde i Sagen som tredje Part, og det lykkedes nu Jensen, trods hans mangelfuldt førte Ugesedler, dels ved Vidner og dels ved Arbejdsregninger at godtgøre den omtvistede Akkords rigtige Opgørelse. Voldgiftsretten ansaa det for konstateret, at enhver af de Interesserede havde faaet, hvad der tilkom ham, og at saavel Jensen som Mestrene derfor havde vundet Sagen, men samtidig maatte den udtale, at Klagerne havde haft skellig Grund til at forlange Sagen undersøgt. Under disse Omstændigheder fik alle Parterne deres Depositum tilbage.

Sag Nr 62, der af Malersvend H. Dons, Christianshavns Voldgade 3, 2. Sal, indankedes mod Malermester R. Nielsen, Møntergade 5, 2. Sal, angik Maling af Møbler til Sølvgadens Kaserne. For en Del af disse var der mellem Parterne truffen Aftale forud, men for de øvrige henholdt Mesteren sig til Priser, som han tidligere havde betalt, idet han i Modsætning til Svenden hævdede, at denne ikke var berettiget til at lægge Prislisten til Grund for Møbelarbejde. Voldgiftsretten skønnede imidlertid, at Møbelarbejde ikke var udelukket af Prislisten, naar Møblernes Behandling er en saadan, at der findes Priser for denne. Dons vandt derfor Sagen.

Sag Nr. 73. Malersvend P. Andersen Hega, Ryesgade 57, 1. Sal, kontra Malermestrene Petersen & Andersen, Bartholinsgade Nr. 1, og Joh. Thomsen, H. C. Ørstedsvej Nr. 54. Denne Sag angik Vinduespartier i „Shettage" paa Allègades elektriske Sporvognsstation. Vindueskarmene – der med Undtagelse af sidste Gang udvendig var behandlet forinden Glassets Indsætning og sammen med det tilstødende Panèl og Bræddeloft – vare af Svendene beregnet i løbende Maal, men af Mestrene i Kvadratmaal, hvorhos der af begge Parter blev beregnet et Tillæg af 25 pCt. for Stilladshøjde. Konklusionen i Voldgiftsrettens Kendelse lød saaledes: „Voldgiftsretten maa i alt væsenligt give Mestrene Medhold, idet den skønner, at Spær, som danner Vindueskarme, under de givne Omstændigheder skulle betales i Kvadratmaal, med Undtagelse af 3dje Gang Fernisering udvendig, som bliver at betale i løbende Maal. Sprodserne betales som „Jærnsprodser i Trækarme" med de Side 65 i Prislisten anførte Priser." Mestrene erholdt deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 74. Malersvend Heinrich Jacobsen, Ryesgade 36, 3. Sal, mod Malermester Chr. O. Schou, Sct. Paulsgade 9, 3. Sal. Striden galdt Aaring af Døre, i hvilke der paa hvert Trærammestykke fandtes 2 Riller, hvorfor Jakobsen henregnede Dørene til Afsnit IV, medens Schou klagede over Udførelsen og derfor kun vilde værdsætte Arbejdet lige med Afsnit III. Efter et paa Arbejdet foretaget Syn, ved hvilket det godtgjordes, at Dørene burde klassificeres til Afsnit IV, besluttedes det at foreslaa Parterne Forlig. Heri indvilgede de, og de fik da deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 75 indankedes af Malersvend O. Jørgensen, Folkvarsvej 6, 1. Sal, mod Malermester Chr. O. Schou, Sct. Paulsgade 9, 3. Sal. Efter at nogle Poster vare ordnede ved gensidig Imødekommenhed, indlodes følgende to Spørgsmaal til Kendelse: 1) Kan der paa de Dele af Trappeganges Vægge, der ligger i en Højde af over 7 Alen, forlanges Tillæg af ⅛ Øre pr. □ Alen for hver Behandling? og 2) Skal ved Mønsterpaasætning i Oljefarve en Chablon betales med 15 Øre pr. □ Alen af Vægge, da Mønsteret foroven, forneden og i Hjørnerne begrænses af Friser, men der er chabloneret helt ind til Vindues- og Døromfatninger etc.? Efter at der var foretaget Skøn paa Arbejdsstedet, blev der ved Besvarelsen af nævnte Spørgsmaal givet Mesteren Medhold i det første, og Svenden i det andet, saaledes at Ingen af Parterne fik deres Depositum refunderet.

Sag Nr. 76. Malersvend M. Mose, Høyensgade 31, St., indankede mod Malermester J. Vilh. Andersen, Pederhvidtfeldtsstræde 7, Kld., en Sag, der angik Aftale om et Arbejde, som skulde udføres paa Timeløn, hvis Størrelse skulde rette sig efter en den Gang endnu ikke opgjort Akkord. Imod Svendens Benægtelse anførte Mesteren, at hine ikke havde passet Arbejdstiden, hvorfor han formente sig løst fra den trufne Aftale. Voldgiftsretten anbefalede indtrængende Parterne at indgaa paa Forlig for derved at undgaa vidtløftige Forklaringer. Et af Andersen stillet Forligsforslag blev, med en af Mose tilføjet Ændring, vedtaget af Parterne, der erholdt deres Depositum tilbagebetalt.

Sag Nr. 77. Under denne Sag, der indankedes af Malermester Chr. O. Schou, Sct. Paulsgade 9, 3. Sal, mod Malersvendene V. Bech, Smedegade 14, 5. Sal, og Aug. Høyer, Ryesgade 49 C, 5. Sal, klagede Mesteren over, at en stor Del af Arbejdet var kasseret, medens Svendene henviste til de vanskelige Forhold, under hvilke dette var udført, og til den mangelfulde Behandlingsmaade, som var blevet det til Del. Der blev foretaget Skøn paa Arbejdsstedet, og Voldgiftsretten formulerede, i Henhold til Skønsmændenes Udtalelser, et Forligsforslag, som Parterne akcepterede. I Betragtning af, at Retten ved denne Sag havde havt Udgifter, der svarede til det indbetalte Despositum blev dette inddraget som Erstatning for disse Udgifter.

Kassebeholdningen, der ved Aarets Begyndelse var 224 Kr. 62 Øre, er i den forløbne Tid steget til 232 Kr. 69 Øre. I to Sager nemlig Nr. 69 og 70 blev Forliget indgaaet forinden der blev indbetalt noget Despositum; i de øvrige Sager er der i alt indbetalt 170 Kr., hvoraf 110 er tilbagebetalt. Til Skønsforretninger er indbetalt 26 Kr. Administrationsudgifter har været: Tryksager og Porto Kr. 12,60 og Sekretærens Løn Kr. 13,33.

VILH. HANSEN,
Formand for Voldgiftsretten.

L. GUNNER.

Stiftelsesfest.

Mandag den 20. Novbr. afholder Malernes Fagforening i København sin 18-aarige Stiftelsesfest i Rømersgade 22. Festen vil ligesom sædvanlig bestaa i Fællesmaaltid og Bal. Billetter à 2 Kr. pr. Deltager faas hos Formanden. For de, der kun ønske at deltage i Ballet, udstedes Billetter à 50 Øre.

Begivenhederne i det forløbne Aar, hvor For-

eningen med Hæder afslog Arbejdskøbernes lumpne og brutale Forsøg paa ved Udsultning at knuse vor Organisation, maa være en Grund mere for os til at samles paa Foreningens Aarsdag, og forventes det derfor, at Tilslutningen til Festen vil blive større end nogensinde før.

Generalforsamlinger.

København. Malernes Fagforening afholdt Onsdag den 11. Oktober ordinær halvaarlig Generalforsamling. Efter Forhandlingsbogens Oplæsning afgav Formanden Beretning om Virksomheden i det forløbne Halvaar, hvis fire Maaneder vare hengaaede med et ærefuldt Forsvar imod Arbejdskøbernes raa og sindssvage Overfald. En heltemodig Kamp, hvor Arbejdernes Solidaritetsfølelse havde faaet rig Lejlighed til at udfolde sig og give Udsulterne et forhaabentlig klart Begreb om, at selv Bølleoverfald i stor Stil ikke er Midlet til at knuse Arbejdernes Organisation med.

Af Halvaarsregnskabet fremgik det, at Foreningens arbejdende Medlemmer (dem, Arbejdskøbernes Udsultning ikke havde mægtet at naa) under Lock-out'en havde ydet i Ekstra-Kontingent over Tyve Tusinde Kroner.

Saavel Beretning som Regnskab godkendtes enstemmigt, hvorefter der foretoges Valg af 4 Medlemmer til Bestyrelsen med følgende Resultat: Genvalgt blev d'Hrr. RASMUS LUND, ANDRÈ JOHNSEN og AXEL JENSEN, medens EMIL CLAUSSEN valgtes som nyt Medlem (Bestyrelsen konstituerede sig senere med WILH. NIELSEN som Næstformand og H. P. JENSEN som Sekretær). Til Revisorer valgtes FARUM-PETERSEN og M. DELEURAN. Til Kontrahenter ved „Social-Demokraten" genvalgtes RUDOLF POULSEN og valgtes C. LOLDRUP. Til at repræsentere Foreningen for dennes Andele i de forskellige Forsamlingsbygninger og Arbejdernes Fællesbageri valgtes Bestyrelsen med Suppleanter og Revisorerne.

En Henstilling fra Malerforbundet om at eftergive dette et under Lock-out'en ydet Laan, stort Ti Tusind Kroner, blev med stor Velvillighed efterkommet. Herefter behandledes to af J. EDEMANN stillede Forslag. Det første gaaende ud paa Paaligning af et Ekstra-Kontingent for Tiden indtil 1. April til dermed at støtte Arbejdsløse, og det andet sigtende til ved Nedsættelsen af et Udvalg at overveje, hvad der maatte kunne gøres for at raade Bod paa Arbejdsløshedens Følger. Efter at Forslagstilleren havde motiveret og anbefalet sine Forslag, og adskillige Talere havde haft Ordet for, næst efter at godkende den humane Tanke i Forslagene, at paavise de uoverstigelige Vanskeligheder ved disses Realisation, forkastedes begge, medens det dog stærkt blev fremhævet, at Medlemmerne ved Tilslutning til det bestaaende „Malernes Understøttelsesfond" i ikke ringe Grad vilde kunne yde de mest Trængende Støtte.

Efter en Meddelelse fra Bestyrelsen vedrørende et Arbejdsforetagende, behandledes som sidste Punkt et Medlems Forhold under Lock-out'en. Vedkommende havde fra Aarets Begyndelse drevet selvstændig Virksomhed uden at anmelde dette, og, efter at have indmeldt sig i Lauget under Lock-out'en, arbejdet for en større Mester, men ønskede eventuelt atter at arbejde som Svend. I Betragtning af foreliggende Omstændigheder vedtoges det intet at erindre herimod, forsaavidt den Paagældende bragte sine Medlemsforpligtelser i den behørige Stand med Hensyn til Ekstra-Kontingent osv.

Esbjerg. Ved Afdelingens halvaarlige Generalforsamling den 6. Oktober genvalgtes til Formand H. C. ANDERSEN, hvem Kassererposten samtidig overdroges.

Vejle. Generalforsamling afholdtes den 28. Oktober med Valg af Bestyrelse og 2 Revisorer (til Formand og Kasserer valgtes A. SØRENSEN), samt Vedtagelse af nye Love. Endvidere drøftedes Spørgsmaalet om Indre Missionens Stilling til Fagforeningerne.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal,** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	L. Holm, Helsingørsgade 104.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Erland M. Blaase, Strandvejen 220.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Østergade 17.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Middelfart.	Joh. Petersen, Forstaden 11 G.
Fredericia.	B. Jensen, Sjællandsgade 54.
Kolding.	J. N. Dam, Seestvej 45.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 350.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	Jens Rasmussen.
Viborg.	F. Johansen, Lionisgade 16.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F. A. Brønnum, Børsen 13.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	Hans Møller, St. Blichersgade 13.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Chr. Rasmussen, Søndergade 41.
Vejle.	A. Sørensen, Nutzhornsgade 15.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

December. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1899.

Nogle Bemærkninger til L. Gunners Redegørelse.

I Fagtidenden for November har min gamle Kollega og Ven, L. Gunner, skrevet en Redegørelse om, hvorfor han har udmeldt sig af Fagforeningen. Jeg kan saa udmærket godt forstaa, at han har følt sig krænket ved den Fremgangsmaade, der er udvist fra hans Principals Side, og at det har gjort ham i høj Grad ondt at forlade en Forening, han i mange Aar har omfattet med megen varm Interesse. Netop fordi jeg forstaar disse hans Følelser, kan jeg forklare mig den Uklarhed i Opfattelsen, som han aabenbarer i den omhandlede Artikel.

Dette skulde jeg dog ikke have opholdt mig ved, hvis L. Gunner havde undladt at bringe min Person i Forbindelse med hans Beslutning om at udtræde af Fagforeningen. Gunner refererer en Samtale, han har haft med mig om denne Sag og paastaar her at have faaet en anden Opfattelse af Forliget, end den „De samv. Fagforb." har fremsat offentlig. Her maa L. G.s Hukommelse slaa meget fejl. Jeg husker naturligvis ikke længere Ordlyden af en privat Samtale, ført for et Par Maaneder siden, men et husker jeg ganske bestemt, nemlig, at jeg sagde til Gunner, at det var rigtigst, at han klagede til Malerforbundet, og at dette saa sendte Sagen til „De samvirkende Fagforbund"s Forretningsudvalg, og jeg forstod ham ogsaa saaledes, at han vilde gaa den Vej. Det synes han imidlertid ikke at have gjort. Grunden hertil kender jeg ikke.

Hvad iøvrigt angaar den nævnte Samtale og min Opfattelse af den i Forliget optagne Bestemmelse angaaende fastlønnede Formænd og Arbejdsledere, skal jeg bemærke følgende:

„Forliget er sluttet imellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Hovedorganisationer. Det gaar ud paa, at Arbejdernes Hovedorganisation anerkender fastlønnede Formænd og Arbejdslederes Ret til ikke at være Medlemmer af Fagforeningen, saalænge de beklæde en saadan Stilling.

Her er kun bestemt, at Fagforeningerne ikke kan tvinge en Formand eller Arbejdsleder til at være Medlem. Det staar ham frit for, om han vil slutte Kontrakt med en Mester om Formandsstilling med denne Indskrænkning eller ej. Han har sin fulde Frihed i saa Henseende, og han har ogsaa sin Frihed til at gaa i Fagforeningen, hvis han derom kan enes med sin Mester, der er nemlig intet Forbud mod at være i Fagforeningen.

Denne Bestemmelse kunde nu tænkes at blive misbrugt derved, at mindre kammeratlig tænkende Kolleger gav sig i fast Plads hos en Mester for at slippe ud af Fagforeningen. Derfor er der tilføjet den Bestemmelse i Forliget, at ved fastlønnede Formænd og Arbejdsledere forstaas saadanne, der i Forholdet overfor Arbejderne ere Arbejdsgiverens Tillidsmand, ikke deltage i Akkorder og ikke ere interesserede i Akkordoverskud. Det vil sige: den vedkommende maa ikke som Arbejder deltage i det Arbejde, han skal lede. Han maa heller ikke være et almindeligt Bybud for Mesteren, han skal være hans Tillidsmand, altsaa kunne tage selvstændig Beslutning paa Mesterens Vegne overfor de Arbejdere, han er Formand for, eller i Forhold til det Arbejde, han leder.

Spørgsmaalet var nu, i hvilket Forhold stod L. Gunners Stilling til disse Bestemmelser og deres Forudsætninger. Han fremhævede for mig, at han ikke var Malersvend hos det Firma, hvor han var ansat, han var heller ikke Formand eller Arbejdsleder, han var derimod, hvad han ogsaa kalder sig i sin Redegørelse — Kontorarbejder. Han foretog, paa Firmaets Vegne, Opmaaling af udført Arbejde, udfærdigede Regninger og udførte andet Kontorarbejde.

Herefter maa det undersøges, hvilken Magt en Fagforening har til at kræve af dens Medlemmer til Trods for, at de gaa over i andre Stillinger, desuagtet skal vedblive at være Medlemmer af den Forening, de oprindelig har tilhørt. Undersøgelsen behøver ikke at være meget lang; thi det er allerede gældende Praksis indenfor Fag-

foreningerne, at naar en Arbejder gaar over fra et Fag til et andet, saa maa han melde sig ind i det Fags Forening, indenfor hvis Omraade han har taget Plads. Hvis der nu var en stærk Fagforening for Kontorarbejdere, saa vilde denne maaske allerede for længe siden have forlangt, at L. G. skulde være Medlem af denne Forening, og Malernes Fagforening vilde have været ude af Stand til at beskytte ham herimod, ligesaa vist som Kontorarbejdernes Organisation ikke kunde forhindre, at et af deres Medlemmer, der tog Arbejde som Maler, skulde være Medlem af Malernes Fagforening.

Man har nemlig kun Ret til at kræve sin Forenings Beskyttelse saalænge, man holder sig indenfor det Omraade, Foreningen spænder over.

Men saa vidt, jeg kan forstaa, har Gunner heller ikke søgt sin Forenings Beskyttelse, og saa er det endnu mere ubetimeligt, naar han beklager sig over, at en saadan Beskyttelse ikke er bleven ham til Del, eller naar han taler om et „raaddent Forlig", som Aarsag til den Stilling, hvori han nu staar. Hans Forhold har, efter hans egen Fremstilling, ikke det mindste med Forliget at gøre.

Malernes Fagforening har, som alle andre Organisationer, Ret til at kræve, at alle Fagets Arbejdere ere Medlemmer; den har Ret til at beholde eller optage Formænd eller Arbejdsledere, kort sagt staar ganske frit med Hensyn til at optage og beholde som Medlemmer hvem den selv vil, og efter sine Love. De samvirkende Fagforbund, og Malernes Organisation med den, er kun gaat ind paa, at det skal staa Mestrenes Tillidsmænd frit for, om de vil være Medlemmer eller ej. Denne Stilling er ganske naturlig. Naar en Mand gaar ud af Arbejdernes Rækker og tager Plads som Tillidsmand hos Arbejdsgiveren, saa er han ikke længer beskyttet af Fagforeningen. Denne fastsætter ikke Løn eller Arbejdstid for saadanne Tillidsmænd; den blander sig ikke i Forholdet mellem Mesteren og den, han har givet Fuldmagt. Fagforeningen ser i ham kun Mesterens Repræsentant, Kapitalens Forsvarer, og beholder ham kun indenfor sine Rækker saalænge han ikke krænker de Pligter, Fagforeningens Love paalægger.

Jeg kan altsaa ikke erkende, at L. G. har nogen Grund til at beklage sig over Forliget som saadant, og i hvert Fald har han forskærtset sin mulige Ret i saa Henseende ved at handle paa egen Haand, og ikke klage førend han handlede.

En hel anden Sag er det, at Firmaet Bernh. Schrøder, Nielsen & Hansen har handlet egenmægtigt ved at ville tvinge Gunner ud af Fagforeningen, det dadler jeg i høj Grad, thi det viser mig, at d'Hrr., som ere ledende i denne Forretning, specielt Hr. Wilh. Hansen, som ogsaa er ledende i Arbejdsgiverforeningen, ikke viger tilbage for at benytte deres Magt til at krænke andres Følelser og Ret til selv at bestemme, hvilke Foreninger, de vil være Medlemmer af. Personer, der handler saaledes i deres private Forretninger, kan ikke vente at vinde Tillid, naar de optræde i det offentlige Liv under Skin af Arbejdervenlighed.

Jeg benytter Lejligheden til nu, da jeg efter mange Aars Forløb har faaet Adgang til at skrive i „Malernes Fagtidende", at opfordre ærede Kolleger til meget nøje at paase, at Mestrene ikke misbruger Bestemmelsen om Formændene til at trække Medlemmer ud af Fagforeningen. Hvor der er mindste Tvivl om, hvorvidt en Formand kan komme ind under Forligets Bestemmelse eller ej, bør der ske Meddelelse til Forbundets Bestyrelse, saaledes, at denne kan faa Lejlighed til at protestere i Tide, og eventuelt, hvis det viser sig nødvendigt, at klage til „De samvirkende Fagforbund".

Det maa nemlig ikke glemmes, at man ikke har Ret til at beklage sig over „Forliget" eller „De samvirkende Fagforbund", som har sluttet det, naar man rolig finder sig i de Misbrug, der kan gøres af dette som af enhver Overenskomst.

J. JENSEN.

Et lille Suplement
til
Beretningen om Voldgiftsrettens Virksomhed.

I Fagtidende for November findes „Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i de 3 første Kvartaler af Aaret 1899". Denne Beretning er jo officiel og er vist for saavidt god nok, men en lille Episode fra det samme Tidsrum er ikke omtalt, skønt den slet ikke er uden Interesse, selv om den ikke er officiel. Man vil huske, at under Lock-out'en kom der en Smule Kurre paa Traaden mellem Københavns Flydedok og dens Malersvende angaaende en Skibsregning, som Flydedokkens Malermester ikke vilde lade opgøre. Siden er Sagen bleven ordnet, vistnok til alles Tilfredshed; men derfor behøver man ikke at takke Voldgiftsretten. Der skete nemlig Henvendelse til denne høje Rets Formand desangaaende, en Henvendelse, som besvaredes med et Afslag, hvilket formedes i en Skrivelse, som det vilde være Synd at forholde Forbundets Medlemmer, da det karakteriserer den „upartiske" Voldgiftsformand.

Skrivelsen lød som følger:

25. Juni 1899.

Hr. CHARLES HOLTZ med Flere.

I Anledning af Deres og 16 andre Herrer Underskriveres Henvendelse til mig, som Formand for Voldgiftsretten i Malerfaget, tillader jeg mig at meddele d'Hrr., at alle Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i de Fag, hvor der for Tiden er Lock-out, ere ophævede i Følge en Udtalelse af Formanden for De samvirkende Fagforbund, Hr. Folkethingsmand J. Jensen, for Enighedskamret, hvilket d'Hrr. formodentlig vil faa bekræftet ved Henvendelse til Deres Fagforening. Jeg kan altsaa ikke tjene d'Hrr. med Sagens Behandling og tilbagesender derfor Deres ærede Skrivelse af $^{22}/_{7}$.

Med særdeles Agtelse

VILH. HANSEN.

Man læse denne Skrivelse igennem to Gange

og eftertænke dens Indhold, hvis Kærne er: Voldgiftsretten er ophævet i Følge en Udtalelse af Folkethingsmand J. Jensen. Hermed sammenholdé man Slutningsbestemmelsen (§ 7) i „Regler for Voldgiftsretten i Malerfaget", saalydende: „Ophævelse af Voldgiftsretten kan finde Sted ved Udløbet af en Valgperiode, naar der med mindst ½ Aars Varsel fra en af Organisationerne fremkommer en paa en Generalforsamling om Ophævelse vedtagen Beslutning, der har erholdt kvalificeret Majoritet i Følge vedkommende Forenings Love".

Der er vist ikke en eneste af Fagforbundets Medlemmer, der har tænkt sig, at Folkethingsmand J. Jensen kunde have faaet Bemyndigelse til, ved „en Udtalelse" at ophæve Voldgiftsretten eller dens Regler. Der er vist heller ikke en eneste af dem, der har forstaaet hans Udtalelser paa samme Maade, som Voldgiftsrettens Formand har forstaaet den. De har vist alle forstaaet hans Udtalelse paa den Maade, at han vilde konstatere den vidtrækkende Betydning af Arbejdsgivernes Brud paa de bestaaende Overenskomster, saaledes at Bruddet kom til at berøre alle Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i de under Lock-out'en værende Fag. Og at Bruddet skulde være saa omfattende var vistnok ogsaa et inderligt Ønske blandt Arbejdsgiverne, Voldgiftsrettens Formand ikke undtaget; herom vidner netop den anførte Skrivelse.

At den samme „Upartiskhed" ikke var af forskrækkelig ny Dato, derpaa tyder nogle forblommede Udtryk, som findes i „Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1898" (offentliggjort i Fagtidenden for Februar 1899). I denne Beretning staar der nemlig: „Formanden ønskede at æske Rettens Mening om, hvorvidt der overhovedet skulde optages Forhandling under Strejken (i April 1898) eller ikke", og da Voldgiftsrettens Medlemmer vilde „varetage deres Funktion upartisk og uden Hensyn til Stridighederne mellem Organisationerne", saa vilde han forespørge om ikke en Sag under visse givne Omstændigheder burde udsættes til efter Strejkens Ophør; men heller ikke herom vilde Voldgiftsrettens Medlemmer tage Bestemmelse; thi dette „var tidsnok, naar en saadan Sag forelaa."

Med dette i Erindring kan man saa godt forstaa, at Voldgiftsrettens Formand „upartisk" har grebet en Udtalelse af en uden for Voldgiftsretten staaende Mand, og ladet denne være bestemmende for sin Handlemaade fremfor at sammenkalde Voldgiftsrettens Medlemmer angaaende det Flydedokske Spørgsmaal, thi det kunde jo gerne være, at disse ellers vilde have „varetaget deres Funktion upartisk uden Hensyn til Stridighederne mellem Organisationerne" og ladet det komme an paa, om f. Eks. Malerlauget vilde stille sig udenfor Voldgiftsretten.

Formandens tidligere saa meget lovpriste Upartiskhed er vistnok tydeligt vist af det anførte, og var vel forresten i Forvejen tilfulde anerkendt og vurderet af Forbundets Medlemmer, hvis Aarsag han da ogsaa handlede forudseende klogt i ikke at ville modtage Genvalg.

Den lille Episode ved Flydedokken fik jo heldigvis et tilfredsstillende Forløb uden Voldgiftsrettens Mellemkomst, men alligevel bør dens Indankelse ikke helt skrives i Glemmebogen.

SUPLEANT.

Stiftelsesfest.

Mandag d. 20. Novbr. afholdt Malernes Fagforening i København sin 18-aarige Stiftelsesfest i Rømersgades Festlokaler. Ved Festmaaltidet blev Deltagerne budt Velkommen af Foreningens Næstformand VILH. NIELSEN, der oplæste Lykønsknings-Telegrammer fra Afdelingen i Holbæk og fra tidligere Medlem CHRISTEN MIKKELSEN og og Hustru, som nu have Bopæl i Aarhus. Formanden var forhindret i at være til Stede ved Festens Begyndelse, men vilde formentlig indfinde sig noget senere.

Efter Afsyngelsen af nedenstaaende Sang talte CARL OLSEN for Foreningen og mindede om, hvorledes den i den forløbne Aarrække havde arbejdet sig jævnt og støt fremad til at staa sideordnet med de bedste Organisationer, hvad den tilfulde havde godtgjort allerede forrige Aar, og nu yderligere i afvigte Aar, hvor den havde holdt sig smukt under den fire Maaneder lange Lock-out. Med Ønsket om at ogsaa Fremtiden maatte finde den sin Opgave voksen, udbragte han et af begejstrede Hurra efterfulgt Leve for Malernes Fagforening.

Mel.: Vintren rasat osv.

Vor Forenings Fødselsdag er inde,
Atter er et Aar da svundet bort —
Som en Mærkepæl, et varigt Minde,
Vil det staa, mens Tiden farer fort.
Minde om et Overmod uden Lige,
Der lod haant om alt, som hjemlede Fred,
En Moral, som bød alt Hensyn at vige
For en Krig, der skulde slaa os ned.

Ved det Aar vil Tanken ofte dvæle,
Glemslens Sand ej lader sig strø paa,
At Udsulterne, de brave Sjæle,
Ved et Overfald har søgt at faa
Sultepisken ret til Marven at trænge
Ind i Tusinder lock-out'edes Hjem,
I det fromme Haab, ad den Vej at sprænge
Sammenholdet, som os bærer frem.

Men det er vort Sammenhold til Ære,
At Udbyttet blev en Næse lang,
Og Udsulter-Mændene en Lære
Til at øse af saa mangen Gang —
Mens tilfredse vi kan skue tilbage
Paa en Forsvarskamp, som alle forstod,
Og hvor Broderaand der søger sin Mage,
Prægedes ved ægte Heltemod.

Vil man os paa Gaden atter kaste
For at øve Arbejdskøber-Sport?
Nu velan! vort Sammenhold det faste
Bringer dem vel nok igen til kort.
Herpaa stole vi, og herpaa vi bygge,
Mens vi skride frem mod kommende Tid,
Ved vort Sammenhold vi føle os trygge,
Til dets Styrke sætter vi vor Lid.

Saa et LEVE vi da vil istemme
For vor Fagforenings sande Værd,
Ærlig Virken, fælles Maal at fremme
Har den hidtil søgt ved al sin Færd,

Og ad denne Vej i Fred som i Fare,
Skal den følge med hvert Fremtidens Krav,
Stor og stolt og stærk det kunne forsvare;
Thi den er vor bedste Støttestav.

Nr. 66 –

H. P. JENSEN talte smukt for Kvinden og fremhævede hendes værdifulde Støtte, og da ikke mindst naar det gjaldt for Manden at holde sig oppe mod Kapitalisternes Overfald og Forsøg paa at slaa os ned, saaledes som Tilfældet saa ofte havde været. Et Leve for vore Kvinder udbragtes og modtoges med stærkt Bifald.

Formanden var imidlertid kommet til Stede og ANDRÉ JOHNSEN bragte ham i særdeles rosende Ord en Tak for hans mangeaarige Virksomhed og Energi for at bringe Fagforeningen fremad, saaledes som det ogsaa var lykkedes. Med Ønsket om at Formanden endnu i lang Tid vilde vie Foreningen sine Kræfter, udbragte han under stærk Tilslutning et „Leve Formanden".

FORMANDEN takkede for den yderst velvillige Omtale af hans Arbejde og den Tilslutning denne havde mødt hos Deltagerne. Han havde dog blot efter Evne søgt at gøre sin Pligt, saaledes som han ogsaa i Fremtiden haabede at skulle vise sig Medlemmernes Tillid værdig.

Herefter blev nedenstaaende Sang, der modtoges med stort Bifald, afsungen:

Mel,: Lot ist todt.

Naar vi til Fødselsfest igen
Hinanden glade finde,
Saa skylde vi Lock-out'ens Mænd
Et lille, venligt Minde.
Hr. Rostrup elsker vi især,
Og sikkert det ham glæder,
At kisteglad vi samles her
I vore Kisteklæder.
:,: Han vil vort Vel, og det af egen Drift,
Ja, det staar li'e saa fast som Wilhelm
Hansens Underskrift. :,.

Vor Tid forkortet blev saamænd,
Imens vi maatte vandre,
Om ikke af Niels Andersen,
Saa dog af nogle andre.
Af Navne vil vi her et Par
Iblandt de mange nævne,
For Striboldt, Cohn og Pauli har
Dog virket efter Ævne.
:,: Medaillen faldt til Trier, Heide, Bing
Men hvorfor fik dog Schiøtt og Axel
Jensen ingen Ting. :,:

Dog lad vort Ønske heller gaa
Mod Fremtids skjulte Goder,
Vi kaste Glemsels Sløret paa
Lock-out'ens Griseho'eder,
Ja gid mod Magt og Mønt vi maa,
Bestandig fremad ile,
Saa vi blandt alle Fag kan staa
Som allermest stabile.
:,: Og faar vor Mester til Konflikter Trang,
Saa skal han sku'tte slippe li'esaa let som
sidste Gang. :,:

L. Th. H.

ANDRÈ JOHNSEN talte dernæst for AXEL JENSEN med Tak for dennes Virksomhed ved de daglige Møder under Lock-out'en, ligesom FARUM PETERSEN, H. P. JENSEN og S. SØRENSEN yderligere forøgede Talernes Rækker, hvorefter den alvorlige Del af Festen afsluttedes, efterfulgt af et animeret Bal, som kun afbrødes af en Punsche-Bolle med en lang Række Taler og diverse „Leve."

Den særdeles vellykkede Fest havde fortjent større Tilslutning, men ganske naturligt havde Lock-out'en ogsaa her formaaet at gøre sine Virkninger gældende, men disse vil forhaabentlig paa dette Omraade være forsvundet, naar vi næste Gang skal fejre vor Forenings Aarsdag.

Til Afdelingerne.

Inden Udgangen af indeværende Maaned ønskes tilsendt Malerforbundets Formand en Fortegnelse over Medlemmer, som under Lock-out'en eventuelt har undladt at opfylde deres Forpligtelser paa Ekstra-Kontingentets Omraade.

Middelfart-Afdelingens Virksomhed er foreløbig indstillet, foranlediget ved Medlemmernes Bortrejse paa Grund af total Arbejdsløshed.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal**, København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Erland M. Blaase, Strandvejen 220.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Østergade 17.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	B. Jensen, Sjællandsgade 54.
Kolding.	J. N. Dam, Seestvej 45.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 350.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	Jens Rasmussen.
Viborg.	F. Johansen, Lionisgade 16.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F. A. Brønnum, Børsen 13.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Hansen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Chr. Rasmussen, Søndergade 41.
Vejle.	A. Sørensen, Nutzhornsgade 15.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

Januar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1900.

Ved Aarsskiftet.

Atter staa vi ved et Aarsskifte — og ganske naturligt kommer Tankerne til at dvæle ved det Aar, der nu ikke er mere, men som ved sit Indtog hilstes med større Forventninger fra vor Side, end noget tidligere Aar. — Vi organiserede Arbejdere hilse vel altid med Tillid den kommende Tid; thi det har vi jo forlængst lært at indse, at i Kraft af vor Organisation bærer Fremtiden os fremad mod bedre Vilkaar, selv om Vejen nu og da kan synes noget knudret.

Og knudret har Vejen jo været i det nu afsluttede Aar, ved hvis Begyndelse det hele dog maatte forekomme saa særdeles glat. Aaret 1898 havde jo været et særdeles betydningsfuldt Aar; med Bravour havde vi klaret vor store Strejke her i København, en Strejke, der omfattede de to Trediedele af hele vort Forbunds daværende Medlemsantal, og som, foruden at indbringe os en meget væsentlig Lønforbedring, tillige brød Princippet 10 Timers Arbejdsdag. I et meget stort Antal af vore Afdelinger var det ligeledes lykkedes at opnaa væsentlige Lønforhøjelser, og vi stod ved Begyndelsen af 1899 med et forøget Medlemsantal. Hertil kommer, at der var de allerbedste Udsigter til en usædvanlig Arbejdsmængde for vort Fag, og ikke mindst for Københavns Vedkommende, intet Under derfor at Aaret maatte synes at skulle blive særdeles gunstigt. Begyndelsen var ogsaa god. I Løbet af Foraaret, indtil 1. April, opnaaede vi Lønforbedringer i ikke mindre end tretten af vore Afdelinger, her iblandt Aarhus, hvor Arbejdstiden forkortedes til $9^1/_2$ Time pr. Dag. Kun i 2 Afdelinger kom det til en kortvarig Strejke, idet vi i Slagelse maatte standse 1 Dag og i Fredericia i 3 Dage for at gennemføre de fremsatte Fordringer, medens Opnaaelsen af en Lønforbedring paa „Carl Lunds Fabriker“ her førte en 5 Ugers Arbejdsstandsning med sig.

Saaledes som det var forudset blev der Arbejde i saa stor Mængde, at noget lignende ikke mindes at have været Tilfælde; thi medens Forholdet jo almindeligvis er dette, at der endog mellem Paaske og Pintse findes arbejdsløse Malere, i hvert Fald i København, saa vides dette ikke at have været Tilfældet i afvigte Aar paa dette Tidspunkt.

Men saa kom jo Katastrofen. Aarets store Begivenhed, den knudrede Vej — Lock-out'en. Under et aldeles intetsigende og latterligt Paaskud — en lille Konflikt i Snedkerfaget i nogle Byer i Jylland — dekreterede de forenede Arbejdskøbere Lock-out, i Bygningsfagene med flere, over hele Landet, saaledes at ca. 30 Tusend Mand kastedes paa Gaden. Uden smaaligt Hensyn til bestaaende Overenskomster, og hidtil hæderlige Mænds Underskrifter for at ingen Arbejdsstandsning maatte iværksættes uden at forudgaaet Forhandling havde været forsøgt, sattes denne Historie i Scene. Det skal ikke nægtes, at det var en Overrakskelse for dem, som hidtil havde troet paa en Overenskomsts Gyldighed, naar den var godkendt af de respektive Organisationers Generalforsamlinger.

Vi skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa at referere Enkelthederne ved denne hensynsløse Kamp fra Arbejdskøbernes Side. Dertil staar det hele os jo i for frisk Erindring, og sent vil det glemmes, derom føler vi os overbeviste. Et sandt Raseri havde grebet Arbejdskøberne. Et afgørende Slag skulde der slaas. Sulten skulde være det Middel, ved hvilket man haabede at lamme Arbejderne, at fravriste dem den Medbestemmelsesret ved Arbejdsforholdene, som var erhvervet ved mange Aars ihærdigt Organisationsarbejde. Meningen var let nok at se, og bekræftedes ogsaa i fuldeste Maal af adskillige Udsulteres Udtalelser, hvis Overmod og Dumhed ikke tillod dem at vente med at sælge Skindet til Bjørnen var skudt. Et Par Ugers Sultekur skulde efter Beregningen have gjort det fuldstændig af med os.

Nu gaar det imidlertid ikke altid, som Præsten prædiker, og det gik da ikke heller ganske

efter Udsulternes Beregning, Ugerne blev til Maaneder, til flere Maaneder, alt mens Næserne blev længere paa de rare Mennesker, efterhaanden som de bleve klare over, at deres smukke Optræden ikke vilde give det forønskede Resultat. Det blev dem da en fattig Trøst, at det var lykkedes at hindre saa godt som en hel Sommers rigelig Virksomhed i en Mængde Fag og til Dels at lamme den i endnu flere. Ja, for Malerfaget lykkedes det jo endog saa godt, at en hel Del af vore Medlemmer den Dag i Dag gaa uden Beskæftigelse og uden at have været i Beskæftigelse efter Lock-out'ens Udbrud.

Har Forholdene derfor i det forløbne Aar formet sig anderledes, end vi i sin Tid havde ventet, og skal det erkendes, at vi i høj Grad, endogsaa i meget følelig Grad, er blevet skuffet i Forventningen om et Aar med meget Arbejde og god Fortjeneste, saa skal det ogsaa indrømmes, at det har bragt os adskilligt af meget stor Værdi. Paa en eklatant Maade har vi haft Lejlighed til at dokumentere vore Organisationers Styrke. En ca. 4 Maaneders Kamp af et saa uhyre Omfang og med en for os hæderlig Afslutning er Beviset for, hvad vi formaar, og en Borgen for, hvad vi vil kunne formaa, naar vi nu for Eftertiden indretter os paa at møde et Overfald af lignende Kaliber, som Lock-out'en, og hvem ved, om det ikke skulle være muligt endda at bringe det dertil, at Udsulterne maatte betages Lysten til at forsøge en Gentagelse. Vi ved jo ogsaa nu med større Vished end tidligere, hvad de Godtfolk maaler op til, og med hvor stor Tillid man skal tage deres Underskrift. Vi har set dem i deres Nøgenhed og vil kende dem, ogsaa naar de trækker i Diplomatfrakken — ja selv med Ridderkors paa.

Vi har kæmpet bravt i det forløbne Aar, en heltemodig Forsvarskamp, og naar vi nu vender os mod det nye Aar, da er det med fuld Fortrøstning. Lad det bære i sit Skød, hvad det vil, „Efterkur" eller ikke. Det skal ikke let finde os sovende paa vor Post. Vor Organisation har nu gentagne Gange haft Lejlighed til at hævde sin Stilling blandt de bedste, og her være da det Haab udtalt, at den ogsaa i det kommende skal vide at følge med og ikke paa noget Punkt lade sig distancere. Dette Haab vil ikke blive beskæmmet. Paa det og en ærlig Vilje til intet at forsømme hilser vi da hinanden, Kolleger, med et „Glædeligt Nytaar" og „Tak for det Gamle."

Forligs-Bemærkninger.

Paa Forhaand takkende for den Velvilje, der vises mig ved endnu en Gang at yde mig Gæstfrihed i Fagbladets Spalter, maa jeg ytre min Glæde over at have været Anledning til, at J. Jensen efter saa lang Tids Forløb atter udtaler sig i Bladet, og da særlig glæder det mig, at det netop er om „Forliget", han udtaler sig; thi jeg ved med Sikkerhed, at jeg ikke er alene om min "Uklarhed i Opfattelsen" af dette, ja jeg er vis paa, at der endogsaa hos adskillige hersker maaske endnu større Uklarhed derom end hos mig, og det baade hos Mestre og Svende. Til Antydning heraf skal jeg nævne, at der er bleven sagt, at ingen kan tvinges til mod sin Vilje at være Medlem af en Fagforening, da der ikke maa udøves nogen Art af Boycotting hverken overfor Arbejdere eller Arbejdsgivere. Med andre Ord, den Pasus, at „Enhver Arbejdsleder har fuld Frihed til ikke at være Medlem af Fagforeningen", skulle da kunne „fortolkes" saaledes: „Enhver Arbejdsleder har Pligt til ikke at være Medlem, og enhver anden Arbejder har Ret til ikke at være det." Selv om man nu ved, at man ikke altid skal tage enhver "Fortolkning" alvorlig, om den end tilsyneladende fremsættes i Alvor, saa viser dog den Omstændighed, at en saa haarrejsende Skildring, som den anførte, overhovedet har kunnet fremsættes, at der dog muligvis kunne være „something rotten" ved de §'er, der som „otte Punkter" ligger skjulte i det ikke raadne Forlig.

Det var da med Glæde, jeg saa de retledende Bemærkninger fremkomme fra kompetent Side, angaaende den Brug, der overfor „Mestrenes Tillidsmænd" tør gøres af Forliget; jeg glædede mig over Jensens Opfordring til at passe paa, at Forligets Bestemmelser ikke misbruges af Mestrene, og særlig glædede mig hans Fremhæven af, at enhver Organisation har Ret til at kræve Medlemspligt af alle Fagets Arbejdere.

Efter dette maa jeg kort berøre mit personlige Forhold. Jeg kan ikke indrømme, at jeg skulle være helt uden Ret til at beklage mig over Forliget, thi hvorledes man end ser paa Sagen, saa er dette dog den direkte Anledning til min nuværende Stilling udenfor den faglige Organisation, og jeg er vis paa, at denne min Stilling aldrig vilde være bleven en saadan uden netop ved den stedfundne eller en endnu værre Afslutning paa Lock-out'en. Man kan vende Sagen om og spørge mig: „Hvis det samme Forlangende om Udtrædelse af Fagforeningen var stillet Dig uden Spor af Lock-out, hvad vilde Du da have gjort?" Jeg vil da først henvise til, at jeg ærligt i min Redegørelse har paapeget min Egoisme, som den væsenligste Bevæggrund til min Udtræden, men derefter vil jeg paastaa som min Overbevisning, at lige saa lidt som et saadant Forlangende vilde være bleven stillet, lige saa vist vilde mine Kammerater have forhindret det. At det nu var anderledes er Forligets Skyld. Derfor har mit Forhold dog „noget med Forliget at gøre."

Det er rigtigt, at J. Jensen foreholdt mig, at den enkelte ikke kunne klage til „De samvk. Fagforbund." Vilde jeg klage, maatte det ske gennem Malerforbundet; men i vor Samtale blev vi enige om, at en saadan Klage intet nyttede, fordi min Afskedigelse kunde indtræffe straks, og den Afgørelse, der senere engang vilde finde Sted, var yderst tvivlsom, netop fordi, som han siger i sine „Bemærkninger," jeg i min Stilling som Kontorarbejder var udenfor det Omraade, Malernes Fagforening spændte over. Det var jo ogsaa saaledes, at jeg ikke blev truet med absolut Afskedigelse, men at der blev givet mig

frit Valg mellem at arbejde som Maler og at arbejde som Kontorarbejder, henholdsvis med eller uden Ret til at være i Malernes Fagforening. Af disse Grunde handlede jeg paa egen Haand, uden „officielt" at klage til Malerforbundet. Og saavidt jeg kunde skønne af private Samtaler — hvilket det maaske er Fejl at hentyde til — saa var man ogsaa her paa det rene med, at jeg egentlig var udenfor dettes Omraade.

Forresten havde jeg ikke tænkt mig mine Udtalelser opfattede som en Beklagelse over, at der ingen Beskyttelse er bleven mig til Del fra Fagforbundenes Side. Jeg var jo for lang Tid siden kommen ind i en Stilling — et Fag om man vil — udenfor Fagforbundenes Omraade, som jeg, selv paa de mig stillede Betingelser, ikke ønskede at gaa bort fra; men da flere henvendte sig personligt til mig angaaende dette, ønsker jeg at gøre Rede for Grundene til min Beslutning, og netop heri, mener jeg, er et Bevis for, at man ikke uden videre kan betegne mig som en „Kapitalens Forsvarer."

L. GUNNBR.

Gaar 'en, saa gaar 'en.

Men den gaar nu ikke. — Det ligger i Sagens Natur at det ikke kan gaa i Længden at sakke agter ud, naar det gælder Ens Medlemsforpligtelser. Der findes vel næppe et eneste Medlem, uden at han med os vil være enig i, at det, foruden at være en Æressag, tillige er en bydende Nødvendighed at vi alle fuldt ud overholde de Forpligtelser, vi som Medlemmer af vor Organisation have at opfylde mod denne. Men ikke desto mindre lader det sig ikke benægte, at nu og da et enkelt Medlem her og der kommer noget i Modstrid med denne Betragtning. Det hænder jo saaledes af og til, at der vises en Efterladenhed, der mærkelig nok næsten altid gælder Betalingen af Kontingent og da navnlig Ekstra-Kontingent.

Nu skal ingen kunne sige, at vi indenfor vor Organisation har været særlig besværet med store Ekstra-Kontingenter, og selv under Lock-out'en, naar undtages København, var det paalignede Ekstra-Kontingent endogsaa ret beskedent. Saa meget mere Grund har man til at forbavses over, at der findes Medlemmer, som endnu ikke have naaet til at faa afviklet paa dette Omraade, og forsaavidt det skyldes Glemsomhed hos disse, vil de jo nærmest have Grund til at være taknemlige, fordi man søger at vække dem af denne. Skyldes det derimod at de formene, at Organisationen nok klarer sig deres Bidrag foruden, saa bør de dog erfare, at dette vel nok holder Stik, men at Organisationen nu en Gang hviler paa Princippet: lige Pligt og lige Ret for Alle, og at det som Følge heraf ikke kan tilstedes at udvise Forsømmelighed, ganske bortset fra, at den Forsømmelige og Efterladne ikke mindst skader sig selv ved et mindre heldigt Omdømme blandt sine pligtopfyldende Kolleger. Sagen er jo den, at sløjer man af i én Retning, saa mistænkes man let for at gøre det i flere; thi inde paa Forsømmelighedens Skraaplan rulles der let ned.

Vi har villet fremsætte disse Betragtninger, idet vi nedenfor anfører Navne paa Medlemmer, som vilde gavne sig selv og glæde de paagældende Afdelinger ved snarest at dokumentere Stræben efter at afvikle Forhold, der forlængst burde være afgjorte.

Holbæk. Nr. 2597 C. F. HENTZELL (fra Randers) og 1680 CHR. RASMUSSEN,, samt fra tidligere Tid 1686 CHR. GÖRTZ og 1690 CHR. JØRGENSEN.

Odense. Nr. 2477 CHR. LARSEN BRENHØJ (formenes at opholde sig i Aalborg.)

Vejle. Nr. 2412, JØRGEN RAVN JØRGENSEN og 2141, E. KRISTENSEN. Sidstnævnte, der er født i Holstebro, vil være godt kendt af de fleste Afdelingsformænd og Kasserere.

Aarhus. Nr. 2195 L. BRUUN, (formenes at opholde sig i Odense) 2297 HOLGER NIELSEN, 3118 NIELS MØLLER og 1935 RICHARD FREDERIKSEN.

Frederikshavn. Nr. 2939 SOFUS HANSEN, hører hjemme mellem Slagelse og Skelskør.

Hillerød. Nr. 1603 J. OLSEN, 1609 K. ANDERSEN og 1677 C. HANSEN.

Om en Del af ovennævnte Medlemmer gælder det, at de ere bortrejste fra de paagældende Afdelinger uden nogen som helst Anmeldelse, men om dem alle vistnok, at de ikke gerne vil have Skyld for at være upaalidelige og mindre gode Medlemmer. Det tør vel derfor forventes, at de snarest gennem de paagældende Afdelinger vil kunne melde „Alt klaret."

Til Afdelingerne.

Samtlige Afdelinger vil jo have erholdt tilsendt de Beslutninger, som bleve vedtagne paa De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskabsmøde den 1. Decbr. f. A. og paa Hovedbestyrelsernes Møde samme Dag. Ganske særligt kræver Beslutningernes første og sidste Punkt den største Agtpaagivenhed, saaledes at eventuelle Uregelmæssigheder indenfor disses Omraader uopholdelig, kan blive indberettet. Til den i Punkt 2 indeholdte Opfordring bliver det jo vort Delegeretmøde, der vil faa at træffe endelig Afgørelse, men det ligger i Sagens Natur, at den forinden bør være overvejet i hver eneste Afdeling.

Samtidig med ovennævnte Beslutninger har Afdelingerne ligeledes faaet tilsendt et Skema, ledsaget af den fornødne Henvendelse og Forklaring. Til denne ønsker jeg dog gærne at føje min indstændigste Opfordring til d'Hrr. Afdelingsformænd om, dels at anvende den allerstørste Omhu for at besvare de i Skemaet indeholdte Spørgsmaal saa korrekt, som det paa nogen Maade er muligt, og dels, og ikke mindst, sørge for at Skemaet i besvaret Stand atter er mig i Hænde senest d. 16. d. M., for at den samlede Beretning, der skal bygges over det indsendte Materiale, kan blive saa værdifuld som mulig og færdig indenfor den givne Frist.

RUDOLF POULSEN.

Julefest.

Fredagen den 29. Decbr. afholdt Malernes Fagforening i København sin aarlige Julefest for Medlemmernes Børn. Festen, der afholdtes i Rømersgades Festsal, var i alt væsenligt arrangeret i Lighed med de foregaaende Aar, idet Børnene, som vare til Stede i et Antal af over halvfjerde Hundrede, bleve beværtede med Chokolade og Kager, samt en Pose Godter, og desuden erholdt hver et Stykke Legetøj. Under Liv og Lystighed gik Dansen, kun nu og da afbrudt af en for Tilfældet engageret Komiker, hvis Optræden modtoges med stor Jubel og god Forstaaelse af de mange Børn, der sikkert alle ønskede, at Julefesten maatte gentage sig med noget kortere Mellemrum end det lange Aar, som nu skal hengaa inden det atter bliver Jul.

Festen, der afsluttedes af et Bal for de Voksne, var særdeles vellykket og til stor Glæde for saavel Voksne som Børn, hvad Udvalgets Medlemmer maa tage som Tak for det sikkert store Arbejde, hver enkelt af dem har maattet yde for at hidføre det opnaaede Resultat.

Til Festen var foruden Foreningens Tilskud indkommet følgende Bidrag:

J. Jensen 4 Kr., H. Jacobsen, Chr. Jensen, Jul. Claudi, S. Palm og Chr. Olsen hver 1 Kr. Eozelos, C. Rosen, Nr. 66 og Nr. 36 hver 2 Kr. Nr. 399 50 Øre. Foss og P. Svendsen hver 5 Kr.

Jacob Nielsen et Skrivebord, Hagen, Charles Madsen og Hans Larsen forskellige Billeder og Julekort til Tombolaen. Chr. Nielsen, Emmanuel Nielsen, Im. Hansen, G. Schrøder og C. O. Friis Pynt til Træet.

For ovenstaaende Gaver bringer vi herved de ærede Bidragydere en hjertelig Tak.

JULEFESTUDVALGET.

Rejsekassen.

Paa given Foranledning indskærpes herved, at Rejsebøger ikke kunne paategnes til Understøttelse, med mindre det paagældende Medlem fuldt ud opfylder de i Rejsekassens Love fastsatte Betingelser herfor. D'Hrr. Afdelingsformænd bedes nøje vaage herover, saavel som over de øvrige Bestemmelser i Lovene.

Vindues-Beregning.

Som det vil erindres har der i dette Blads Numre for Marts, April og Maj været optaget en ganske fortrinlig detailleret Beregning af Vinduer, udarbejdet af L. GUNNER. Beregningen indeholder enhver tænkelig Specificering af Vinduesarbejdet med vedføjet Pris, saaledes at det er overordentlig let straks at finde de rette Tal ved Udregningen af Prisen for et hvilket som helst Vindue.

Det er os bekendt, at adskillige Kolleger ikke straks har givet Agt paa dette praktiske Materiale og derfor ikke mere er i Besiddelse af de paagældende Numre, og skal vi derfor til Underretning for disse og iøvrigt enhver, som kunde ønske Bladets Aargang 1899, meddele, at et mindre Antal af denne findes heftet og vil kunne erholdes for en Pris af 50 Øre pr. Hefte, hvad ogsaa gælder for en Del af de tidligere Aargange.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal**, København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	J. Chr. Hansen, Kallundborgvejen 35 E.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Erland M. Blaase, Strandvejen 220.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Østergade 17.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	B. Jensen, Sjællandsgade 54.
Kolding.	J. N. Dam, Seestvej 45.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 350.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	Jens Rasmussen.
Viborg.	F. Johansen, Lionisgade 16.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F. A. Brønnum, Børsen 13.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Chr. Rasmussen, Søndergade 41.
Vejle.	A. Sørensen, Nutzhornsgade 15.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

M. F.

MALERNES FAGFORENING afholder Møde den første Onsdag i hver Maaned i Rømersgade 22, St. o. G. Mødetiden er Kl. 8.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom Stuen til Gaden, er aabent hver Tirsdag, Fredag og Lørdag Aften fra $6^1/_2$—8.

BESTYRELSEN.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

Februar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1900.

„Fastlønnede Formænd."

At Grundlaget for Lock-out'ens Afslutning, „Forliget," ikke var en Gevinst, der staar i nogenlunde Forhold til Arbejdskøbernes Indsats „Lock-out'en," har disse sikkert alle erkendt forlængst, og det tør vel ogsaa anses for rimeligt, at den store Part af dem ikke er særlig begejstret for en „Efterkur", eller har stor Tro til, at en saadan vil blive federe for dem.

Man støttes i denne Antagelse, naar man ser med hvilken lhærdighed Arbejdskøbere f. Eks. i vort Fag gnaver i Forligets tørre Ben for om muligt at finde en Kødtrævl, og der er saamænd ingen Grund for os til at misunde dem under dette Arbejde. Hvad der derimod er Grund til for vort Vedkommende er at paase, at de ikke i deres Forslugenhed gnaver hele Faconen af „Forliget," saaledes at den Part, der var vor, tilsidst forsvinder. Det er særligt paa et Punkt, at deres Bestræbelser gaar i denne Retning.

I „Forliget" hedder det jo, at „fastlønnede Formænd eller Arbejdsledere skulle, saalænge de beklæde en saadan Stilling, have fuld Frihed til ikke at være Medlemmer af Arbejderorganisationer", medens det anføres, at der herved forstaas saadanne, „der i Forholdet overfor Arbejderne ere Arbejdsgivernes Tillidsmænd." Skønt det nu med Kendskab til Forretningerne i vort Fag maatte staa klart, at denne Bestemmelse allerhøjst kunde berøre ganske enkelte Personer, idet de Forretninger af saa stort Omfang, at der er mere at lede end selve Indehaveren mægter, let lader sig tælle, og de øvrige næppe har Raad til at holde „Arbejdsleder" blot til Pynt — saa viser den forløbne Tid, siden Lock-out'ens Afslutning, at d'Hrr. Arbejdskøbere netop paa dette Punkt tror at kunne hale noget i Land. Det gælder nu blot om for dem at finde tjenlige Individer blandt de Arbejdere, som de sidste Sommer sparkede paa Gaden. Lykkes det, og vil Organisationen blot lukke Øjnene, lykkes det vel nok, saa kommer man dertil, at selv den Stymper af en Arbejdskøber, som ikke snyder sine Arbejdere for den dem tilkommende og surt fortjente Løn, men som blot ikke betaler den, bliver istand til at holde „Formand" eller „Arbejdsleder."

Der er ingen Tvivl i saa Henseende. Arbejdskøberne forsøger paa at komme ud denne Vej. Og det lader sig forklare. Lock-out'en bragte dem store økonomiske Tab, og det gælder for dem at bringe Tabet saa langt ned som muligt under den næste, der vil komme over dem som „en Tyv om Natten," og hertil maa Formanden eller Arbejdslederen hjælpe dem. Han kommanderes til at staa uden for Fagforeningen (det har han fuld Frihed til) og under Konflikten, hvad enten denne nu er Strejke eller Lock-out, arbejder han da med Lærlingeflokken af yderste Evne for at holde Forretningen gaaende. At denne Arbejdsstyrke ikke driver det til mere end „smaat gaaende" vil jo gælde for den store Forretning, hvor den fastlønnede „Formand eller Arbejdsleder" til dagligt Brug virkelig har udfyldt en saadans Gerning, og derfor er blevet mere uvant med en almindelig Arbejders Slid. Men i denne Forbindelse tænker vi slet ikke paa disse Forretninger, som i nøje Overensstemmelse med „Forliget" kan engagere en Arbejdsleder i Ordets virkelige Betydning. Nej vi tænker paa de mange smaa Forretninger, dem, hvis Indehavere til dagligt Brug har Besvær nok med at holde Balancen, naar enhver skal have sit. Og det er jo saadanne, de ser ud, de allerfleste i vort Fag.

Det er disse, der den Dag i Dag og langt ud i Fremtiden vil mærke Følgerne af Lock-out'en, og som gruer for en Gentagelse. Disse er det, der gerne vil værge sig, og som nu mener i nogen Grad at have fundet en Udvej ved at engagere en Formand eller to, om det lader sig gøre. Deres Forretnings Lidenhed tillader dem ganske vist ikke at benytte „Formanden" paa anden Maade end de øvrige Arbejdere, naar undtages, at han sættes i Spænd med Lærlingene og sammen med disse tage det bedst lønnede Arbejde bort for Næsen af de øvrige Arbejdere (jfr. Arbejdskøbernes Ret til at lede og fordele Arbejdet og anvende passende Arbejdskraft), men han er jo „fastlønnet" og Arbejdskøberens „Tillidsmand", thi han har gjort Brug af sin „fulde Frihed" og vil ikke lade den, han skylder saa megen Ophøj-

else, i Stikken, naar Faren staar for Døren i Form af en Strejke eller Lock-out.

Ja det er jo klart, at man maa indrette sin Forretning med Fremtiden for Øje. Er det saa lille en Forretning, at der kun kan beskæftiges en Mand, saa bør denne Mand naturligvis være „fastlønnet Formand", og en Lock-out vil da ikke genere Forretningen, saa lidt som en Strejke. Er der Brug for 2 Mand, saa vil Forretningen kunne gaa med halv Kraft plus Lærlingeflokken og saa fremdeles. Man ser let hvor stor Betydning en „fastlønnet Formand" vil have, størst i den mindste Forretning og videre.

Kan man nu end se, hvor forklarligt det er, at der for Tiden spekuleres i de fastlønnede Formænd, saa bør man sandelig ogsaa kunne se, hvor inderligt dumt, det vilde være, om Arbejderne lod sig bevæge til at reflektere paa Tilbud i saa Henseende. Har Arbejdskøberne ikke Raad til at lave flere Lock-out'er, naa saa Herregud, saa maa de lade være. Men at de skulde sættes bedre i Stand til en Gentagelse som Følge af vor Dumhed, vilde dog være sørgeligt, ikke at tale om, at det i Grunden er noget værre end Dumhed, hvis hidtil respektable og klart seende Kolleger indlader sig paa at agere „Formænd" paa Steder, hvor Betingelsen for en saadan Stilling (saaledes som den forudsættes i Forliget) aldeles ikke kan være til Stede. Det er af yderste Vigtighed, at vi i Tide har et vaagent Øje for dette Forhold, hvor fattige Arbejdskøbere søge at ride den næste Lock-out af ved Hjælp af „fastlønnede Formænd", der ere hvervede under Henvisning til „Forliget", men uden anden Forbindelse med dettes Forudsætninger, end at de ere fastlønnede. Lad det blive en mørk Plet paa den Kollega, der rækker Haand til under falsk Foregivende at stive Arbejdskøberne af, hvad enten det gøres som „Formand" eller „Kompagnon."

En Arbejds„køber."

Som vore Medlemmer vil have lagt Mærke til har vi i den sidste Maaneds Tid set os nødsagede til at advare mod at søge Arbejde hos Carl Chr. Jensen, der har Værksted i Helgesensgade og for Tiden Bopæl paa Hjørnet af Strandvejen og Sigridsvej. Grunden hertil er den særdeles vægtige, at denne Arbejdskøber har købt vore Kollegers Arbejdskraft, og saa vist sig ude af Stand til at betale den.

Dette for de paagældende Arbejdere sørgelige Faktum bliver jo saa meget føleligere, som Arbejdskøberne ved deres Lock-out opnaaede at borttage en hel Sommers Fortjeneste for os, og derved ganske naturligt forringede Evnen til at taale et Tab som det ovennævnte. Det drejer sig her om Beløb hen imod et Par Tusend Kr., der fordeler sig paa de enkelte med højst forskellige Summer, for de fleste omkring et Hundrede Kroner, men for en enkelt helt op til ca. 300 Kroner.

En Del af disse Kolleger har ikke Arbejde for Tiden, og har ikke efter Lock-out'en haft andet Arbejde end netop dette, og det er da let forstaaeligt, hvor haardt de rammes af dette Forhold. Fra Organisationens Side er forsøgt alt muligt for at hjælpe dem til deres Tilgodehavende, men i Kraft af den gamle Sandhed, at hvor Intet er har selv Kejseren tabt sin Ret, er det ikke lykkedes. Vi ved ikke hvor stor Skyld Lock out'en kan have til den nuværende Situation for Jensen, men det ligger jo nær at antage, at den har nogen. Det er jo ikke alle givet, at kunne taale et saadant Stød og formodentlig er Arbejdslønnen spist op under Lock-out'en.

Det forekommer os i saa Tilfælde at være en smuk Opgave for Malerlauget, om dette nu kom sit betrængte Medlem til Hjælp, saaledes at Arbejderne fik Betaling for det Arbejde, de i god Tro har betroet denne. Sker dette ikke, og det gør det vel næppe, ja saa er der jo ikke anden Udvej end for Fremtiden først og fremmest at undlade at arbejde for Jensen, indtil han har betalt, og dernæst, saa godt det lader sig gøre, værge sig mod lignende Kamaliteter ved ikke at betro d'Hrr. Arbejds„købere" vor Arbejdskraft med mindre de forud vise sig i Stand til at stille betryggende Garanti for at kunne betale. Uden Tvivl maa vi i Fremtiden gaa denne Vej. Overfor dette Spørgsmaal kommer Hensynet til os selv i første Række, Ømfindtlighed overfor Arbejdskøberen i anden.

Med Hensyn til Arbejdernes Tilgodehavende hos Jensen, da skriver en Del af dette, ca. halvsjette Hundrede Kroner, sig fra den halv fuldendte Bygning paa Hjørnet af Strandvejen og Sigridsvejen, og her bør det da være en Æressag for enhver Malersvend, intet Arbejde at udføre for nogen som helst forinden dette Beløb er betalt. Til Oplysning om Elendigheden for dette Byggeforetagendes Vedkommende tjener, at den paagældende „Bygherre", til Betryggelse for fortsat Arbejde, i sin Tid udstedte et Bevis i Henhold til hvilket han „garanterede" Malerne, saavel ugentlig Udbetaling som eventuelt Overskud, indtil et Beløb af 1000 Kroner. Fjorten Dage efter viste det sig at være uden Værdi, idet han da maatte gaa fra det Hele.

Bygningen skal naturligvis gøres færdig, og vor Fordring maa da være Betaling for det alt erlagte Arbejde, inden noget Medlem af vor Organisation udfører mere Arbejde her.

Udspartling.

For Døre, Paneler og lignende Arbejde indeholder vor Prisliste forskellige Grader af Spartling, der dels fordrer et forskelligt Maal af Arbejde og betales med forskellig Pris og dels maa anvendes under forskellige Omstændigheder.

Første Grad: „Kitning" med Oliekit eller Spartelfarve af Søm- eller Knasthuller osv. er medindbefattet i første Gangs Strygning og betales ikke særskilt.

Anden Grad: „Udspartling" defineres Side 37. Den „forudsætter kun Udsætning af enkelte smaa Huller og Skaller, der ere vanskelige at kitte med Oliekit", og den betales med 1 à 2 Øre pr. □ Alen efter forudgaaet Aftale. Den maa kun anvendes paa gammelt Arbejde.

Tredie Grad: „Spartling", den mest ind-

gaaende Behandling, defineres Side 18 i Prislisten som „Overtrækning af alle plane Flader samt Udsætning af Lister og lignende". For denne Grad findes der Priser, saavel ved nyt som gammelt Arbejde.

At „Udspartling" eller „delvis Spartling" ikke maa benyttes ved nyt Arbejde godtgøres klart af den Forhandlingsprotokol, som optoges ved Prislisteudvalgets Møder. Der førtes nemlig en temmelig indgaaende Forhandling om Udsætning med Spartelfarve paa nyt Arbejde. Vi skal her gengive Referatet af de vedkommende Udtalelser. Post 2 i Anmærkning til alt Oliefarvearbejde var under Behandling og lød som Forslag:

„Første Gang Strygning, d. e. almindelig Rengøring, Afslibning, Kitning med Oliekit eller Spartelfarve af Søm- eller Knasthuller, Vindridser, Knastoprivninger eller lignende samt Strygning første Gang".

AXEL JENSEN (Side 44 og flg. i Prislisteudvalgets Forhandlingsprotokol): Jeg foreslaar, at Posten kommer til at lyde saaledes: Under „Første Gangs Strygning" er indbefattet almindelig Slibning, Kitning og 1 Gang Udsætning med Spartelfarve.

FORMANDEN (Vilh. Hansen) fandt det ikke heldigt at fastsætte Udsætning sammen med første Gang Strygning. Det vil blive nødvendigt at fastsætte en Pris for Udsætning, hvor Arbejdet fordres bedre udført.

RUD. POULSEN: Vi har ikke nogen Pris for Udsætning, og jeg kan heller ikke ønske det, da i de fleste Tilfælde, hvor der bydes 1 à 2 Øre pr. □ Alen for at sætte Arbejdet lidt bedre ud, dette kun skal træde i Stedet for Spartling, og vi altsaa gaar Glip af mere Arbejde og Fortjeneste.

E. PLESNER JAKOBSEN: Vi maa nødvendigvis fastsætte Priser for Udsætning; derfor vil jeg fastholde, at Bestemmelsen om første Gang Strygning vedtages i sin hidtilværende Skikkelse.

FORMANDEN: Mange Mestre har betalt en Godtgørelse for bedre Udsætning, saa det vil være yderst uheldigt nu at fastslaa Udsætning ved første Gang Strygning; det vil i mange Tilfælde betyde et Tab for Svendene.

POULSEN: Naar jeg før bemærkede, at denne Udsætning skaffede os af med meget Arbejde, da er dette sikkert korrekt, thi den tjener i Stedet for Spartling. Endnu har Arkitekten og Bygherren ikke opdaget, at man kan udsætte saaledes, at Spartling ikke behøves, men den Dag, de gør denne Opdagelse, vil det ogsaa være forbi med det meste af, hvad der hedder Spartling.

FORMANDEN: Her er det Tilfælde, at der er bleven betalt noget mere, hvilket altsaa har været til Gavn for Svendene. Nu maa Mestrene bære Tabet, hvis han ellers ønsker Arbejdet noget bedre udført, eller ogsaa sænkes Niveauet for Arbejdets Godhed, og det vil heller ikke være heldigt.

SEKRETÆREN (Loldrup) sluttede sig til Poulsen og var forvisset om, at Udsætningen i mange Tilfælde skal erstatte Spartlingen. Taleren havde selv set Overslag og Conditioner, hvori det hed, at Træværket skulle spartles, men ikke desto mindre er intet blevet spartlet paa disse Bygninger.

CHR. O. SCHOU: Fordi der i Conditionerne staar Spartling, kan der godt være ment almindelig Udsætning.

Forslaget blev vedtaget uforandret, som man vil se Side 18 i Prislisten, og der blev ikke fastsat nogen Pris for Udsætning paa nyt Arbejde, da man ikke vilde friste Mestrene til at benytte „Udspartling" i Stedet for „Spartling". Det er da saaledes, at Arbejdet enten skal være ordinært med almindelig Kitning til ordinære Priser, eller ogsaa skal det være pænt, og maa da spartles til de for Spartling fastsatte Priser.

Med Hensyn til Prisen for Udspartling paa gammelt Arbejde skal vi ligeledes henvise til Referatet i Prislisteudvalgets Forhandlingsprotokol. Der var fra Mestrene stillet et Ændringsforslag om gamle Paneler og Døre, saalydende:

„Udspartling af delvise Partier betales pr. □ Alen med 1 à 2 Øre efter forudgaaet Aftale".

P. THRANE (Forhandlingsprotokollen Side 126): Naar der ved den delvise Udspartling ikke har fundet nogen forudgaaet Aftale Sted, er det saa ikke i sin Orden, at Svendene betinger sig den Løn pr. Time, som Akkorden giver?

CARL CHR. JENSEN: I saa Tilfælde vil jeg foreslaa, at den højeste Pris, nemlig 2 Øre pr. □ Alen, skal betales.

Flere Talere sluttede sig hertil.

Mestrenes Ændringsforslag vedtoges.

Ligeledes vedtoges Carl Chr. Jensens Forslag om den delvise Udspartling (Forhandlingsprotokollen Side 127).

Der findes altsaa fra Prislisteudvalgets Side en fuldstændig Vedtagelse om at Prisen for Udspartling er 2 Øre paa gammelt Arbejde, hvor der ikke forud er truffet Aftale; at denne Vedtagelse ikke er bleven indført i Prislisten beror selvfølgelig paa en Forglemmelse, thi der er ikke i Protokollen bestemt noget om at den ikke skulde optages, og man har jo i Prislisten en analog Bestemmelse om Vandslibning, der overalt er 7 Øre pr. □ Alen, hvor en forudgaaet Aftale ikke har fundet Sted.

Som Resumè af foranstaaende Bemærkninger og Referater maa vi indskærpe følgende:

1. Foretag aldrig Udspartling paa nyt Arbejde. Skulde saadant blive forlangt, maa der foreholdes Mesteren, at han lader fuldstændig spartle eller i hvert Fald betaler for „Spartling".
2. Udspartling paa gammelt Arbejde koster 2 Øre pr. □ Alen overalt, hvor der ikke forud er truffet anden Aftale.

OBSERVATOR.

Beretning
om
Voldgiftsrettens Virksomhed i Oktober Kvartal 1899.

Efter at der paa forskriftsmæssig Maade var valgt Retsmedlemmer og Supleanter til den nye Voldgiftsret, konstituerede denne sig i et Møde den 31. Oktober 1899. Retten bestaar nu af: **Formand**: Malermester M. P. SVENDSEN, **Næstformand**: Malermester C. C. MØLLMANN, **Retsmedlemmer**: Malermestrene CHR. JENSEN, C. C. MØLLMANN, JOH. THOMSEN, Malersvendene ERNST CARLSEN, ANDRÉ JOHNSEN, MARIUS OLSEN. **Supleanter** Malermestrene F. H. CARLÉ, LAURITS HANSEN, A. C. KÜHL, Malersvendene CHR. HANSEN, G. HØEG, J. P. JENSEN. Malersvend CARL HANSEN er af Formanden, i Henhold til Reglerne og med Rettens Billigelse, antaget som Sekretær for Voldgiftsretten.

Sag Nr. 78 var den første, der anmeldtes for den ny Voldgiftsret. Den blev anlagt af Malersvend C. J. Axelsen, Istedgade 95 A, 1 Sal, mod Malermester N. C. Frederiksen, Rahbeks Allé 26, men kom ikke til nogen egenlig Retsbehandling, thi efter at der fra Rettens Side var tilskrevet Mesteren om Sagens Anmeldelse, indløb Svar fra ham, som nægtede at lade Sagen afgøre ved Voldgiftsretten under Henvisning til, at der ikke forelaa nogen Tvist, men at det omhandlede en Sag, som var udenfor Prislisten. I Følge senere indløben Meddelelse til Retten er Sagen ordnet i Mindelighed mellem Parterne indbyrdes.

Sag Nr. 79 indankedes af Malersvendene Aage Petersen, Classenske Boliger E 10, St., og Th. Sørensen, Roarsvej 13, med flere mod Malermester G. Schumacher, Roarsvej 24, og gjaldt en Regning over Arbejde, udført i et Slagtehus, Roskildevej 43. Tvistepunkterne omhandlede dels „Stillads-

tillæg", dels „fejlagtige Beregninger". Efter Voldgiftsrettens Mægling indgik Parterne Forlig, hvorefter der fradroges Regningens Overskud et Beløb af Kr. 21,05, hvorhos Parterne fik deres Depositum tilbage.

Den 1. Oktober 1899 havde Voldgiftsretten en Kassebeholdning paa Kr. 232,69. Indtægten i Kvartalet har været 60 Kr., hvoraf der er tilbagebetalt 20 Kr. i en Forligssag.

Udgiften har været:

Husleje af Lokalerne for 1 Aar	Kr. 75,00
Varme og Belysning i do. ved 3 Møder . . .	- 4,50
Sekretærens Løn for 3 Møder.	- 10,50
Anskaffelse af en Copipresse, Copibog samt Porto	- 21,96
Gratiale til den afgaaede Sekretær i Følge Delegeretmødets Beslutning	- 40,00

Der er gennem Voldgiftsretten i et Tilfælde sket Betaling fra Mester til Svende af 88 Kr. 39 Øre. Den nuværende Kassebeholdning er Kr. 120,73, og Regnskabet balancerer med Kr. 381,08.

Voldgiftsrettens Lokaler ere Nørregade 33, St. tilh.

M. P. SVENDSEN,
Formand f. Voldgiftsretten.

CARL HANSEN.

Grundearbejde.

I den senere Tid er der vist nogen Tendens blandt vore Arbejdskøbere til at søge Grundearbejde udført i Timeløn, ja enkelte af d'Hrr. drev det endda saa vidt, at de erklærede at det skulde udføres efter denne Beregning, og forsaavidt den paagældende Arbejder ikke vilde indlade sig herpaa, ja „saa kunde han gaa"; thi „der er jo heldigvis Folk nok".

Da det nu dels er af Vigtighed at vænne alt for stormægtige Arbejdskøbere af med denne Betragtning, og det uomtvisteligt er et berettiget Forlangende at faa sit Arbejde betalt efter Akkordberegning, har dette Spørgsmaal været behandlet paa en ekstra Generalforsamling i Malernes Fagforening den 18. i forr. Maaned, og blev det her enstemmigt vedtaget ikke at udføre Grundearbejde til ny Bygninger efter anden Beregning end Akkord.

Rejseunderstøttelsen.

I Rejsekassens Love hedder det, at „Indenfor et Aar maa den samlede Understøttelse ikke overstige 25 Kr. til samme Medlem". Nu skulde det ikke synes vanskeligt at forstaa denne Bestemmelse, men den har ikke desto mindre givet Anledning til forskellig Opfattelse, og vi skal derfor her ofre den et Par Bemærkninger. Enkelte Medlemmer mener nu, at Meningen maa være den, at der med „et Aar" menes et Kalenderaar, saaledes at man f. Eks. i December 1899 kan hæve 25 Kr. og straks derpaa andre 25 Kr. i Januar 1900, altsaa ialt et halvt hundrede Kroner i Løbet af en Vinter. Til Støtte herfor taler imidlertid kun den Behagelighed, som det unægtelig er, at faa 50 Kr. i Stedet for 25 Kr., men iøvrigt intet.

Rejsekassen begyndte sin Virksomhed den 1. Oktober 1894, og for dem, der straks benyttede sig af den, regnedes „Aaret" fra 1. Oktober 1894 til 1. Oktober 1895 og saaledes videre. I den forløbne Tid har da Beregningen stedse været den, at lade „Aaret" begynde for hver enkelt Rejsende med den Dag, Vedkommende hævede sin første Understøttelse, saaledes at det nye Aar altid vilde være at regne fra denne Dag, og denne Beregning maa ogsaa overholdes indtil andet vedtages. At andet vil blive vedtaget er yderst rimeligt. I hvert Fald vil der paa vort første Delegeretmøde blive stillet Forslag herom gaaende ud paa, at den Periode, indenfor hvilken der kan hæves 25 Kr., bliver ens for alle og bliver Tiden mellem 1. September og 1. Maj, saaledes at de fire Maaneder, hvori der ikke udbetales Understøttelse, bliver den naturlige Grænse mellem Understøttelsesperioderne. En saadan Vedtagelse vil borttage enhver Misforstaaelse, men indtil den Tid maa vi fastholde den hidtidigeBeregning af Aaret, som altsaa er 12 Maaneder fra den Dag, hver enkelt har paabegyndt at benytte Rejsekassen.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal**, København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	P. Hansen, Jernbanegade 22.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Birkhave.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	L. Holm, Kongensstræde 40.
Kolding.	J. N. Dam, Seestvej 45.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 350.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	Jens Rasmussen, Afholdshjemmet.
Viborg.	N. Fusager, Hjultorvet.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	F. A. Brønnum, Børsen 13.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Chr. Rasmussen, Søndergade 41.
Vejle.	A. Sørensen, Nutzhornsgade 15.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

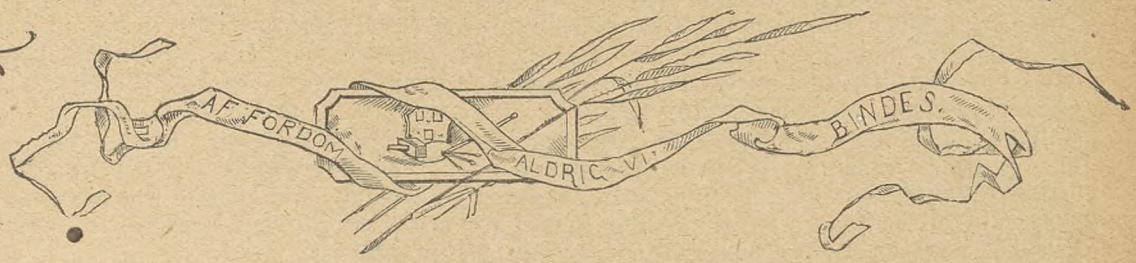

Marts. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1900.

Kræv Sikkerhed.

Lidt over et halvt Hundrede Kroner er Prisen for et Næringsbevis i vort Fag. Et saadant Dokument giver sin Indehaver Ret til at drive Næring ved Hjælp af købt Arbejdskraft, medens man uden dette maa nøjes med Udbyttet af egne Kræfter.

Ud over denne Ret til at udbytte sine tidligere Arbejdskammerater ved at kræve det mest mulige Arbejde udført til den lavest mulige Pris, har Lovgivningen ikke sat d'Hrr. Arbejdskøbere eller „Mestre," som de stadig ynde at kalde sig, paa noget højere Trin af Samfundsstigen. Naar en og anden derfor mener at kunne se ned paa Lønslaven, der ikke har kunnet eller villet afse et halvt Hundrede Kroner i ovennævnte Øjemed, ja saa foreligger der et Sansebedrag; thi Vedkommende befinder sig paa et Indbildningsstadie, hvorfra mangt og meget viser sig i Fugleperspektiv, medens Næringsbeviset former sig til Indbegrebet af Magt og Vælde.

Det kan undertiden være ret pudsigt at se, hvorledes „Borgerskabet" kan tumle med sin Mand. Det giver jo straks den nybagte „Mester" Ret til at blive Medlem af „Lauget" (saadan kalder Arbejdskøberne jævnlig deres Fagforeninger til Trods for, at Laugene bleve ophævede ved Næringsloven), og her foregaar Omvendelsen da ret hurtigt, og man ser den unge Mand, der forhen var Radikal ja maaske „Anarkist", strænge sig an for at godtgøre sin Forvandling til Bedsteborger. Man vil da kunne høre ham tidlig og sildig hyle op om Arbejdernes Umættelighed og Umedgørlighed, kort sagt føre det store Ord overalt, hvor nogen gider høre paa ham. Og kommer saa den højtidelige Stund, hvor han efter „højere Ordre" skal smide sine Arbejdere paa Gaden, ja saa føler han da til Gavns, hvilken stor Mand han er bleven, og hvilken velstaaende Ka'l han i Grunden maa være, som kan tillade sig den Flothed at lade Forretningen ligge stille, for derigennem at belære Arbejderne om, hvilke overflødige Tingester de dog er, naar det kommer dertil.

Afvigte Aar har jo vist os dette Glansnumer, hvor „Mestrene" boltrede sig som Fisk i Vandet, ridende Lock-out'en af, medens Arbejderne stod uforstaaende overfor saa megen Flothed hos Folk, om hvem de hidtil havde troet, at Livsbetingelsen var at drive Forretning. Men desværre kan det jo befrygtes, at en Del af Flotheden har været forloren, og at vi kan komme til at betale de flotte Herresving med Tabet af vor fortjente Arbejdsløn, hos mere end en „Mester," hvis vi ikke i Tide tage os i Agt.

Faktum er jo, at en Mester har vist sig ude af Stand til at betale for det Arbejde, der er udført for ham efter Lock-out'en, og at Svendenes Fordringer i dette ene Tilfælde er ca 2000 Kr. Har han brugt dette Beløb til at føde sig selv, Kone og Børn med under Lock-out'en, — ja saa bliver det jo forstaaeligt, at han for sit Vedkommende har kunnet spillet Udsulter overfor Svendene, men det bliver lige fuldt bedrøveligt for disse, der ogsaa maatte holde Lock-out'en ud, at de paa denne Maade skal bløde for et Eksperiment, som den Paagældende bevislig ikke har haft Raad ttl at foretage.

Der er fortalt mig, at et andet Medlem af Lauget ogsaa viste sig ude af Stand til at betale efter Lock-out'en, men at Symptomerne heldigvis viste sig ret hurtigt, saaledes at der kun blev Tale om et Tilgodehavende af henimod et hundrede Kroner. Dette Beløb er det nok imidlertid i den seneste Tid lykkedes at hale i Land uden Arbejdsstandsning, idet Vedkommende gav Fagforeningens Formand paa Svendenes Vegne en Transport for Beløbet. Sikkert er det, at Tilstandene ikke ere lyse, og for gale vil de dog blive, hvis det for Fremtiden skal være saa, at vi i en Trediedel af Aaret skal smides paa Gaden paa Grund af Lock-out, i en anden som Følge af almindelig Arbejdsløshed, og i den sidste Trediedel arbejde

uden nogen Sikkerhed for at kunne erholde, hvad vi fortjene.

De to første Situationer ere vi jo ikke i Stand til at afværge. Skal Lock-out'en drives som Sport, da raader vi jo ikke herfor, ligesaa lidt som vi kan afskaffe Vinterens Arbejdsløshed. Den tredie Kasus derimod behøver vi dog næppe at udsætte os for, og hvad der alt er sket, bør være en Lærestreg. „Af Skade bliver man klog„ og „Brændt Barn skyer Ilden" siger Ordsprogene, og vi bør tage os den Sandhed til Indtægt. Der er i denne Tid i Hovedstaden og Omegn store Byggeforetagender i Gang, af hvilke næppe alle ere lige solide. Træffer det sig nu saaledes (og det gør det i 9 af 10 Tilfælde), at Malerarbejdet overtages af en „Mester", der ikke har Evne til at bære et eventuelt Tab, ja saa er Sagen jo lige ud af Landevejen, saa gaar det ud over Svendene, og at en Mester kan arbejde sig dybere og dybere i Gæld, selv naar han erholder sit Tilgodehavende, har jo ogsaa vist sig, og tilbage bliver da kun, at vi udruster os med lidt mere Forretningssans end hidtil.

Vi maa i alle Tilfælde, hvor det anses fornødent, forlange Sikkerhed for, at vi efter et Arbejds Fuldendelse erholder fuldt ud, hvad vi har fortjent. Det staar for mig som ganske uforsvarligt at udsætte sig for en Gentagelse af, hvad der er passeret i denne Vinter; thi det er en Art Udsultning, der er betydelig mere graverende end den, der forsøgtes i Sommer. Vil Arbejdskøberne købe vor Arbejdskraft, hvad vi ikke kan tvinge dem til, lad det da blive en afgjort Sag, at den ogsaa bliver betalt.

—L—

* * *

Den ærede Indsenders Bemærkninger er saa vist rigtige nok. Der haves mangfoldige Eksempler paa, at Erhvervelsen af et „Borgerbrev" har forvirret Begreberne i den Retning, at Vedkommende tror sig hævet til et Stadie, hvorfra Arbejderne tage sig særlig sølle ud. Ja, selv blandt gamle „Mestre" træffer man Folk med stærk Indbildningskraft paa dette Omraade. Det er imidlertid en Stormægtighedsfølelse, som man kan indskrænke sig til at le ad i al Almindelighed, om end den kan udvikle sig derheu, at den maa mødes med Alvor.

Hr. —L— berører det Tilfælde, der foreligger fra den seneste Tid, og hvorunder en Malermester har vist sig ude af Stand til at betale den Arbejdskraft, som han har købt, og for hvilken han skylder ca. et Par Tusinde Kroner. Der er næppe Tvivl om, at det ikke havde gaaet slet saa galt, om Vedkommende havde været klar over, at der fornuftigvis bør være Grænser for, hvad man kan tillade sig, selv om man er „Mester." Det er dog i Grunden yderst uforsvarligt, at Forhold, som det nævnte, kan indtræffe, men det vil unægtelig være mere uforsvarligt, om Gentagelser af den Art i det Store og Hele ikke skulde kunne afværges.

Hr. —L— mener nu, at det ogsaa kun vil være en smal Sag. Han gaar ud fra, at alle hæderlige Mennesker vil være enige om at fordømme det passerede, og at de samme vil finde det i sin Orden, at Svendene varer sig saa godt de kan, og han anfører da den Vej, der aabenbart ligger lige for, og som er Krav om Sikkerhed for at erholde sit Tilgodehavende, naar det er fortjent. Vi skal nu hertil sige, at medens det er udenfor al Tvivl, at man kan faa enhver, ogsaa enhver Mester, til at trække Skuldrene op over Hovedet af bare Medlidenhedsfølelse med de Svende, der maa skyde en hvid Pind efter deres Overskud, og faa de samme til alle som en at erklære, at det just maatte ende saadan, saa er det mindre sikkert, at man kan møde den samme Enstemmighed blandt Malermestrene, om at Svendene bør foretage visse Forsigtighedsregler mod Gentagelser.

Der er just i disse Dage passeret noget, der for saa vidt er ret betegnende. Hos en herværende Malermester, der har en Nybygning under Arbejde, ønskede de der arbejdende Svende, at erholde Sikkerhed for det eventuelle Tilgodehavende og henvendte sig i den Anledning til Fagforeningens Formand med Anmodning om, at denne paa deres Vegne vilde træffe den fornødne Forhandling med Mesteren. Under denne erklærede Mesteren, at han i og for sig ikke havde noget mod at udstede et Garantibevis, om end han syntes bedre om at være fri herfor. Han var ogsaa enig med Formanden om, at hvis Svendene i det oftnævnte Tilfælde havde gaaet den Vej, der nu forsøgtes overfor ham, saa havde de været de to Tusende Kr. rigere; ikke desto mindre ønskede han et Par Dages Henstand for at bestemme sig, et Par Dage, der paa Grund af forskellige Omstændigheder blev til 14 Dage. Saa endelig fandtes Henstanden at være blevet lang nok, og et bestemt Svar blev afkrævet til Mandag den 5. Marts.

Paa denne Dag fandt Mesteren sig imidlertid foranlediget til at henvende sig i sin Organisation, og kunde derfor bringe Fagforeningens Formand den Besked, at medens han stadig ikke havde noget egentlig imod at yde den ønskede Sikkerhed, saa lod det sig dog nu ikke gøre, eftersom Oldermanden havde forment at det var et uberettiget Forlangende, og en Sag som burde drøftes i Lauget.

At Mesterens Anbringende skulde være fejlagtigt var der vel ikke fjærneste Grund til at tro, men da Standpunktet ikke desmindre forekom Formanden ret besynderligt søgte denne Oldermanden, og fik her Bekræftelse for at man fra den Side meget beklagede, at der forelaa et Tilfælde, hvor Svendene ikke havde faaet deres Tilgodehavende, men at dette ingenlunde kunde berettige til at forudsætte, at det ogsaa vilde blive Tilfældet andre Steder, og at det under alle Omstændigheder ikke kunde berettige til at forlange Sikkerhed, saaledes som i dette foreliggende Tilfælde. Oldermandens Mening var, at et saadant Forlangende kun var berettiget, hvor Mesteren havde dokumenteret sin Uvederhæftighed.

Nu gælder det blot om Svendene vil kunne akceptere dette Standpunkt — vi tror det næppe; thi Dokumentationen bliver jo at betale af dem, og at den kan blive kostbar i hver enkelt Tilfælde er yderst rimeligt. Spørgsmaalet vil nu blive drøftet i Lauget i de nærmeste Dage og sikkert ogsaa af Svendene.

RED.

Skumring.

Der er en Tendens hos Folk til at købe billigt selv om det gaar ud over Kvaliteten; det er en Tendens, som man maa regne med i alle Livets Forhold. I Malerfaget gør den sig selvfølgelig ogsaa gældende, og den giver sig ikke alene Udslag i de saa almindeligt forekommende billige, men slette Materialier, som Svendene ofte faar at arbejde med, nu om Stunder mere end tidligere; men den griber ogsaa ind i selve Arbejdets Udførelse. En af de Maader, Mestrene benyttede til at købe billigt, men slet Arbejde, var Genstand for Omtale i forrige Numer af Fagtidenden, nemlig Udspartling paa nyt Arbejde. Der refereredes, hvorledes Udspartling var bleven benyttet i Stedet for Spartling, og altsaa ligefrem var et Slags Snyderi baade overfor Kunderne og overfor Svendene. Der refereredes ogsaa, hvorledes Rud. Poulsen i Prislisteudvalget havde fremhævet, at den Dag vilde komme, da Arkitekt og Bygherre opdagede Spartlingens Unødvendighed, naar Arbejdet blev godt udspartlet. At Poulsen saa rigtigt, vilde Mestrene vel ikke indrømme, men at det dog var Tilfældet, beviser en „Beskrivelse af Malerarbejdet" ved en Nybygning, som nylig har været udbudt til Licitation. Der forlangtes deri, at Træværket i underordnede Rum skulde „grundes, kittes og stryges to Gange," hvorimod det i Gadeværelser etc. skulde „grundes, kittes, udspartles, stryges to Gange, stafferes og lakeres." Man ser altsaa, at Opdagelsen er gjort, og at det er paa høje Tid, Fagforeningen greb ind ved at forbyde Udspartling paa nyt Arbejde, da ellers al Spartling vilde været gaaet fløjten, og Arbejdets Niveau sænket, thi selv om der blev stillet Forlangende om, at Udførelsen skulde være lige smuk til den billigere Pris, saa er det en ligefrem Sag, at Svendene maatte sløje den af og levere slettere Arbejde — men „gaa Glip af en Del Fortjeneste."

En anden Methode, som ogsaa har været benyttet af adskillige Mestre til at skaffe sig en billig og slet Vare, er Skumring. Hvor Vedkommende mente at kunde stikke „Skumringen" ud i Stedet for Aaring, der tog han Profiten hjem uden at bryde sig om, at ogsaa den vilde blive opdaget af Arkitekten. Men den er bleven opdaget. Det sker allerede ikke saa ganske sjældent, at Arkitekt eller Bygherre ligefrem forlanger Skumring i Værelser, og Mesteren er som oftest villig til at lade det udføre, bare han kan faa Svendene til at hoppe paa den. Gaar den saa ikke ligefrem, saa skal det gøres ad en Omvej: „Vi kan jo kalde det for Lasuring, saa har De jo Lov til at gøre det."

Men det er selvfølgelig ikke Navnet, det kommer an paa. Naar Prislisten kun forudsætter Skumring til en fastsat Pris paa visse bestemte Steder f. Eks. paa Køkkenindretninger, saa maa der naturligvis kun udføres Skumring paa de nævnte Steder for denne Pris; den maa ikke udføres i Værelser, heller ikke under et andet Navn. Vi er da ogsaa saa heldige at have en Voldgiftskendelse for, hvad „Skumring" er (se Fagtidende f. Novbr. 1898). Der er i den anførte Voldgiftskendelse fremhævet, at „Skumring kun er en glat Indstrygning med Skumrefarve uden Forsøg paa at lægge Karakter i Arbejdet", og at „Kuløren ikke spiller nogen Rolle." Det er altsaa klart, at enhver glat Indstrygning paa strøget Bund med en gennemsigtig, mørk, lasurende Farve, selv om denne er grøn, er at betragte som Skumring, hvad enten den kaldes saadan, eller den kaldes Lasuring, og den maa derfor ikke udføres andre Steder, end de i Prislisten tilladte for de for Skumring angivne Priser.

Fordres der lagt „Karakter" i Indstrygningen, saa er Arbejdet at betragte som Aaring og maa betales som saadan. Og skulde en eller anden Arkitekt af Ekstravagance fordre en fuldstændig glat Aaring udført ogsaa i Værelser enten med rødt, gult eller grønt, da er der jo ingen Rimelighed i at nægte ham Opfyldelsen af hans Ønske, naar kun Prisen for Aaring bliver betalt.

I de allerfleste Tilfælde skal det imidlertid nok vise sig, at Arbejdet virkelig skal aares, naar ikke der kan files paa Prisen; Forlangendet vil kun meget sjældent blive stillet af den Grund, at man synes „Lasuring" er kønnere end Aaring.

Ligesom vi i forrige Numer indskærpede at forlange Spartlingspris, hvor der paa nyt Arbejde blev fordret „Udspartling" eller „delvis Spartling," saaledes maa vi denne Gang indskærpe at forlange Aaringspris, hvor der fordres Skumring eller Lasuring af Træværk paa andre end de i Prislisten tilladte Steder.

OBSERVATOR.

Misbilligelse.

I en Sag, der paakendtes af Voldgiftsretten under 3. Januar d. A. — og hvor Svendene iøvrigt vandt Sagen — udtaler Voldgiftsretten følgende Misbilligelse:

> „Voldgiftsretten maa overfor begge Parter udtale sin Misbilligelse af, at Regningen ikke rettidig er opgjort, og Sagen ikke i behørig Tid er indanket for Retten."

Til denne Udtalelse kan Fagforeningen saa fuldt ud slutte sig. Det kan ikke noksom fordømmes, hvor det viser sig, at Prislistens Bestemmelser negligeres, hvad enten det nu sker fra den ene eller den anden Side. I Prislistens

„Alm. Bestemmelser" Punkt III hedder det udtrykkeligt, at Arbejdsregninger skal være indleverede til Mesteren senest 8 Dage efter Arbejdets Afslutning, og at Regningen skal være opgjort og det eventuelle Overskud udbetalt senest 3 Uger efter Indleveringen.

Det er dog en Bestemmelse, der er holdt i et letfatteligt Sprog, og det tør antages, at den ogsaa meget vel forstaas baade af Mestre og Svende. Men Prislisten skal jo overholdes i sin Helhed. Meningen er ingenlunde den, at det overlades den enkelte, hvad enten det er Mester eller Svend, at skønne over hvilke Punkter, det maatte passe i hans personlige Kram at „blæse en Marsch". Faktum er nemig det, at det i og for sig skader akkurat ligemeget hvilket Punkt der brydes, og at et hvilket som helst Brud derfor maa fordømmes lige haardt. Med Prislisten har vi opnaaet visse Rettigheder, men vi har sandelig ogsaa paataget os Forpligtelser, uden hvis Overholdelse Rettighederne bliver mere end illusoriske.

Iøvrigt er det aldeles utænkeligt, hvad der bevæger en Svend til ikke at overholde en saa simpel Bestemmelse som den, der sætter Grænse for, hvor lang Kredit han behøver at indrømme Arbejdskøberen. Det skulde dog ellers synes ret respektabelt, naar en fattig Arbejder efter sin Regnings Indlevering giver 3 Ugers Frist inden han kan kræve sit Tilgodehavende; men at forlænge denne Frist er et Brud paa Prislisten — og vel at mærke et groft Brud.

Vi finder os foranledigede til at indskærpe dette og forventer, at Medlemmerne indbyrdes vil vaage over, at Prislisten paa alle Punkter bliver overholdt, saaledes at ingen af vore Medlemmer skal være nødsaget til i Fremtiden at stikke en Misbilligelse fra Voldgiftsretten i Lommen som Følge af ikke at have overholdt Prislisten.

Generalforsamling.

Onsdagen den 11. April afholder Malernes Fagforening i København sin halvaarlige Generalforsamling i Rømersgade 22, Festsalen. Forslag, som ønskes behandlede paa denne, maa indleveres 10 Dage forinden til Bestyrelsen.

Giv Agt!

Ingen ærekær Kollega kan for Tiden søge Arbejde i **Stockholm** eller **Trondhjem**, da der begge Steder er Udsigt til Konflikt som Følge af, at Mestrene har opsagt de bestaaende Overenskomster. Saa snart Forholdene ere ordnede, vil Meddelelse herom fremkomme her i Bladet.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal**, København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Frantz Olsen, Skodsborg.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	P. Hansen, Jernbanegade 22.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Løjtoftegade.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Birkhave.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	L. Holm, Kongensstræde 40.
Kolding.	J. N. Dam, Seestvej 45.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	Jens Rasmussen, Afholdshjemmet.
Viborg.	N. Fusager, Hjultorvet 4.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Carl Jensen, Houmansgade 29.
Vejle.	A. Sørensen, Nutzhornsgade 15.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

M. F.

Malernes Fagforening afholder Møde den første Onsdag i hver Maaned i Rømersgade 22, St. o. G. Mødetiden er Kl. 8.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom Stuen til Gaden, er aabent hver Tirsdag, Fredag og Lørdag Aften fra $6^1/_2$—8.

Bestyrelsen.

Redigeret af Rudolf Poulsen.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

April. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1900.

Vor Lønbevægelse.

Det er et stort Arbejde, der er udført paa Lønbevægelsens Omraade af Malerforbundet siden dettes Oprettelse i 1890. Før den Tid var Situationen jo den gammel kendte, at Arbejdskøberne kort og godt ganske egenmægtig dikterede Arbejdsbetingelserne overalt, hvor vi stod uorganiserede. Det var en rart fredelig Tid den Gang, men det var til Gengæld et mere end magert Udbytte, der blev Arbejderne til Del, skønt Arbejdsdagen jo var betydelig længere den Gang, end den nu er; thi den enkelte havde jo kun at tage, hvad der blev ham budt, om end Misbudet var nok saa stort, eller ogsaa vandre videre paa Arbejdsløshedens Vej. Valget er under saadanne Omstændigheder ikke svært. For den uorganiserede Arbejder er Ræsonnementet „Lidt er bedre end Intet" en Lov, som han bøjer sig for, og Følgen deraf ligger lige for. Det Lidet bliver mindre og mindre, men dog stadigt bedre end Intet.

Der var saaledes nok at tage fat paa for vor Organisation. Regulering af Arbejds- og Lønvilkaar, der hidtil vare aldeles planløse og uensartede, og Forbedring af samme har da ogsaa hvert Aar udgjort en meget væsenlig Del af vore Opgaver. At naa dertil ad Forhandlingens Vej har altid været og vil forhaabentlig alle Dage være vor Organisations Bestræbelser, og dette tør jo ogsaa nok siges at være godtgjort ved at se tilbage paa de forløbne Aar, hvor det med Lethed lader sig bevise, at Konflikterne kommer paa Umedgørlighedens Kappe hos Arbejdskøberne. Hvad der i saa Henseende er præsteret fra den Kant, hvoraf Konflikt er blevet Følge, har ofte været utroligt og temmelig meningsløst.

Vi tænker her ikke saa meget paa den Modstand, der særlig i de første Aar blev udfoldet for rent at undgaa ordnede Forhold, eller dog for at undgaa selv den allermindste Forbedring af Lønnen, — skønt Guderne skal vide, at den Modstand i Grunden er meningsløs nok.

Ogsaa i indeværende Foraar har der været ført Forhandling i adskillige Byer om Lønregulativer, som skulde erstatte de hidtil gældende, der udløb 1. April, og som trængte til en forbedret Skikkelse. Forhandlinger, der nu ere tilendebragte, og om hvis Resultat vi nedenfor skal berette.

I *Roskilde*, hvor Mestrene for 6 Aar siden kun ved en Strejke var at formaa til at indgaa paa en Timeløn af 35 Øre, er nu vedtaget et Regulativ, der ansætter Lønnen til 38 Øre i Aar og 40 Øre fra 1. April 1901. For Overarbejde og Søndagsarbejde betales et Tillæg af 50 pCt. og for Natarbejde 100 pCt., medens der for Landarbejde gives et Tillæg af 16 pCt.

I *Nykøbing F.*, *Maribo* og *Nakskov*, hvor Lønnen hidtil har været 35 Øre, som for Nakskovs Vedkommende kun gennemførtes ved Hjælp af Strejke, har Forhandlinger nu medført ensartede Lønregulativer, i Henhold til hvilke Minimallønnen for indeværende Aar er 38 Øre pr. Time og fra 1. April 1901 40 Øre. For Over-, Søn- og Helligdagsarbejde tillægges 15 Øre pr. Time, for Natarbejde 35 Øre og for Landarbejde gives et Tillæg af 16 pCt.

I *Nyborg* er ligeledes opnaaet 38 Øre for indeværende Aar mod hidtil 36 Øre, og 40 Øre er fastslaaet som laveste Timeløn fra 1. April 1901.

Afdelingen i *Nykøbing M.* har hidtil kun haft en Timeløn af 33 Øre. Forhandlingerne med Mestrene har nu forbedret dette Forhold, idet et nyt Regulativ er vedtaget med 37 Øre fra 1. April 1900 og 40 Øre fra 1. April 1901. De øvrige Punkter i Regulativet ere ligelydende med Skives.

Forhandlingerne i *Frederikshavn* har ikke været let at slippe over, idet Mestrene heroppe har ønsket forskellige nye Punkter indført, som vi hidtil intet Sted er gaaet med til, og som vi selvfølgelig ejheller her vilde gaa ind paa. Man ønskede saaledes, at vi skulde forpligte os til ikke

at arbejde for en Mester, der eventuelt ikke overholdt den indenfor Mestrene vedtagne Prisliste, at vi ikke maatte forlade Arbejdet uden „gyldig" Grund, ikke indføre Spise- eller Drikkevarer paa Arbejdspladsen indenfor en nærmere bestemt Tid. Ligeledes forlangtes det, at Betingelsen for at faa Overarbejdspenge først og fremmest skulde være den, at Vedkommende forinden havde udført 10 Timers Arbejde daglig.

Alle disse Krav medførte imidlertid ikke nogen egenlig Forhandling, idet vi straks kort og godt erklærede ikke at ville gaa med til et eneste af dem, og Mestrene var da ogsaa fornuftige nok til at lade dem falde i sidste Øjeblik, saaledes at en Konflikt blev undgaaet. Lønnen, som hidtil var 35 Øre, er fastsat til 38 Øre for 2 Aar.

Kun i *Silkeborg* har Mestrene vist, at de stadig ikke forstaar et Muk af, hvad der passerer omkring dem. Kun ved Hjælp af en Strejke lykkedes det forrige Gang at opnaa 35 Øre pr. Time, og da Regulativet nu udløb efter Opsigelse, forsøgtes der fra vor Side at indlede Forhandlinger om en Forbedring af Forholdene. Under disse tilbød Mestrene et Regulativ, som skulde være gældende for 5 Aar, og efter hvilket Lønnen vilde blive 35 Øre i Aar og derefter stigende 1 Øre mere i hvert efterfølgende Aar, indtil 39 Øre i det 5te Aar. Svende under 20 Aar skulde arbejde for 3 Øre mindre pr. Time. Overarbejde vilde de betale med 50 Øre pr. Time og Natarbejde med 75 Øre. Dette „flotte" Tilbud blev ikke modtaget, og Mestrene drev det endelig til at tilbyde 37 Øre for de to første Aar og derefter 1 Øre mere til 40 Øre i 1904, medens de iøvrigt fastholdt de andre Punkter. Det siger sig selv, at vi ikke kunde gaa ind herpaa, og Forhandlingerne bragtes da udenfor den lokale Ramme, idet Mestrene overgav Sagen til deres Centralforening, hvis Formand, MOLLERUP, derefter forhandlede med Malerforbundets Formand. Heller ikke disse Forhandlinger bragte Sagen videre, da det viste sig, at Mollerup ikke var i Besiddelse af det fornødne Mandat til at træffe en endelig Afgørelse, og da han saa yderligere trods herom givet Løfte udeblev med sit endelige Svar inden 1. April, blev Arbejdet nedlagt. Mestrene gjorde ganske vist Forsøg paa at kyse Svendene ved at fortælle, at en Arbejdsstandsning vilde være et Brud paa Forliget af 5. Septbr., uden at dette dog gjorde den forønskede Virkning.

Efter et Par Dages Forløb fik Mestrene nu Sagen indanket for Forretningsudvalget for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre, og Forhandlingerne førtes nu mellem dette og Malerforbundets Formand ved et Møde den 7. April. Resultatet af disse Forhandlinger blev Vedtagelsen af et Regulativ med laveste Løn af 38 Øre i Aar og 40 Øre fra 1. April 1901 uden nogen som helst Klassificering for yngre Svende. Et Tillæg af henholdsvis 50 pCt. og 100 pCt. for Over- og Natarbejde samt 20 pCt. for Landarbejde. Altsaa en ganske væsenlig Forbedring af Mestrenes Tilbud. Til Gengæld opnaaede Mestrene at komme af med et Punkt, der hidtil havde været gældende for Silkeborg, og hvorefter ingen Mester maatte holde mere end 3 Lærlinge, ligesom Grænsen for Landarbejde sattes fra $^1/_2$ Mil til 1 Mil. Det første af disse egner sig selvfølgelig ikke til at gennemføres ved Strejke, og kunde som Følge deraf ikke med synderlig Styrke fastholdes overfor Udvalgets Modstand, og Landgrænsen, der gennemgaaende er ansat til 1 Mil i vore øvrige Regulativer, og som for Silkeborg næppe spiller stor Rolle, maatte jo ogsaa træde i Skygge for de meget væsenlige Punkter om en nogenlunde antagelig Forhøjelse af Timelønnen, saavel den ordinære som for Over- og Natarbejde.

Med Vedtagelsen af dette Regulativ slap vi med en Uges Strejke, men ogsaa denne kunde jo med Lethed have været undgaaet, hvis Mestrene i Silkeborg blot havde lært at følge med i Udviklingen.

Alt i Alt er der i indeværende Foraar opnaaet betydelig Forbedring af Lønvilkaarene indenfor vore Afdelinger. Det gælder ikke blot de ovenfor nævnte, men i en hel Række er der jo i Henhold til tidligere vedtagne Regulativer indtraadt en Lønstigning fra 1ste April, hvor stigende Lønskala er forudsat.

En Voldgiftskendelse.

Det maa vel i Almindelighed erkendes for noget nær en Umulighed at affatte en Prisliste saaledes, at den ikke paa noget Punkt, med lidt god Vilje, lod sig omgaa eller fortolke i den anden Parts Disfavør. Paa dette Omraade gælder det derfor om for Svendene at være vaagne, eftersom Erfaringen har godtgjort, at det ellers bliver dem, der løber af med Tabet. Vi kender intet Tilfælde, hvor en Mester har betalt en Regning uden først at have underkastet den en kritisk Revision, og endnu mindre et Tilfælde, hvor en mistænkelig Post har faaet Lov at passere. Vore Voldgiftssager godtgør til Evidens denne Betragtning.

Forretningssansen viser sig i mange Tilfælde at være større hos Mesteren end hos Svenden; men dette bør ikke være saa, thi ingen trænger mere end Arbejderne til at faa fuldt ud, hvad der i Henhold til Prislisten kan tilkomme dem, og det er da ogsaa stadig en af vor Organisations Opgaver, at vaage herover og rydde bort de Hindringer, der maatte vise sig, saaledes, at Vejen henimod dette Maal bliver saa let at befare som muligt.

Vi skal i Dag med et Par Ord omtale et Felt, hvor mange Mestre med Held har opereret hidtil. Det er paa Grundearbejdets Omraade. Træværket til nye Bygninger grundes jo almindeligvis forinden Opstillingen, og dette Arbejde er efter den nugældende Prisliste nogenlunde vellønnet. I mange Tilfælde har Mestre nu forlangt og faaet dette Arbejde udført efter Timebetaling. Hvorfor? Fordi de derved saa deres Fordel, og fordi de var i Besiddelse af større Forretnings-

talent end de paagældende Svende. Dette Forhold er som bekendt stoppet, idet vi har en Generalforsamlingsbeslutning, der forbyder at udføre Grundearbejde til nye Bygninger efter Timebetaling. Arbejdet skal opmaales og betales efter Prislisten. Men ogsaa hvor Arbejdet blev betalt i Akkord har adskillige Mestre forstaaet at dreje mange Svende en Knap. Fremgangsmaaden var da den, at Grundearbejdet enten overdroges en enkelt Svend eller ogsaa gik det med ind i den store „Fællesakkord" for i begge Tilfælde at blive opmaalt efter Opstillingen, hvad der jo var saa „knusende nemt og reelt for Regnskabets Skyld" —, men rigtignok en knusende Vandgang for Svendene, som derved fik betydelig mindre for deres Grundearbejde end de med Rette kunde tilkomme.

I løs Tilstand vilde jo fornuftigvis mange enkelte Dele af Døre og Paneler være at maale i løb. Maal, saaledes Gerikter, Karme, Karmtilsætninger og lignende, medens det efter Sammensætning og Opstilling ganske stille glider ind under Kvadratmaal. I løs Tilstand kan et Fodpanel udgøre 3 Dele, der beregnes hver for sig, efter Opstillingen et Hele, som giver en lavere Pris.

Her er et Punkt, hvor der har været „noget at gøre", og hvor Svende bevisligt har lidt store Tab, fordi de ikke i alle Tilfælde har været aarvaagne nok. Nu vil det ikke kunne indtræffe mere. Malernes Fagforening har, med Tilslutning fra Malerlauget, æsket Voldgiftsrettens Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvilken Beregningsmaade der vilde være at lægge til Grund for Opmaaling af forskelligt Træværk, særlig naar dette grundes forinden Opsætningen.

Voldgiftsretten har derefter afgivet følgende Kendelse:

> „Alt Træværk, som er under 14 Tommers Bredde, og hvorfor der ikke i Prislisten findes anden Pris for Grunding, maales i løbende Maal og betales med Prisen for Fodpaneler af tilsvarende Højde."

Som man ser, ganske det samme Svar der har lydt, naar Medlemmer nu og da har forespurgt hos Foreningens Formand. Al Tvivl er nu ude af Verden paa dette Punkt. Grundes det paagældende Træværk i løs Tilstand eller grundes det efter Opsætningen, Beregningsmaaden er den samme, og Prisen som for Fodpaneler, henholdsvis løse og opsatte. En Omgaaelse heraf vil ikke mere kunde finde Sted, hverken bevidst eller ubevidst.

Faneindvielser.

Søndagen den 18. Marts afslørede vor Afdeling i *Holbæk* sit nye Banner ved en Festlighed, til hvilken de øvrige Fags Medlemmer med Damer vare indbudte og i stort Antal kommet til Stede.

Afdelingens Formand, ALB. KLEIN, bød Forsamlingen Velkommen og gav — efter at en Sang var afsungen af den stedlige Arbejdersangforening — Ordet til Malerforbundets Formand, RUDOLF POULSEN, der i sit Foredrag dvælede ved Organisationsbevægelsen i de forløbne Aar. Taleren mindede om, hvad der ved vor faglige Sammenslutning var opnaaet i Retning af forbedrede Løn- og Arbejdsvilkaar. Mindede ligeledes om den store Kamp i afvigte Sommer, hvor Arbejdernes Solidaritetsfølelse paa en saa smuk Maade havde givet sig Udslag, og udtalte Haabet om, at den ogsaa i Fremtiden maatte staa sin Prøve, selv om Kampene maatte blive endnu haardere.

Sluttelig skildrede Taleren Fanens Betydning og udtalte Haabet om, at Malerne i Holbæk alle Dage vilde sætte en Ære i at møde under det nye Samlingsmærke, naar det indtog sin Plads blandt de øvrige Arbejderfaner. Med et Leve for det nye Banner og den Organisation, det tilhører, afsløredes Fanen under rungende Hurraraab.

Efter at Sangforeningen havde afsunget endnu et Par Sange, takkede KLEIN enhver, der havde ydet Støtte til det nye Banner, og for den store Tilslutning, som var vist den alvorlige Del af Festen, der hermed var tilende.

Afdelingen i *Slagelse* afholdt Faneindvielse, Søndag den 8. April i Forsamlingsbygningen, hvortil Fællesforeningernes Medlemmer med Damer vare indbudte. Paa Faneudvalgets Vegne bød JUL. HANSEN den store Forsamling Velkommen og gav Ordet til RUDOLF POULSEN, som takkede for Indbydelsen og overbragte en Hilsen fra København. I korte Træk refererede Taleren, hvorledes vi ved vor Organisation i Slagelse havde formaaet at forbedre vore Kaar trods den Modstand, dette havde stødt paa hos Arbejdskøberne særlig i de første Aar, hvor de ikke kunde forliges med den Tanke, at ogsaa vi skulde have Medbestemmelsesret, og derfor svarede os, at Spørgsmaalet om vor Løn maatte afgøres med hver enkelt Arbejder. Denne gammeldags Opfattelse holdt de den Gang saa fast ved, at vi som bekendt maatte strejke 4 Maaneder for at gennemføre vort første Regulativ. Senere er det gaaet bedre, men dog ikke bedre end at Arbejdskøberne, som sidste Sommer, kan faa en Raptus og tro, at vi lader os drive tilbage til den gode gamle Tid, hvor det igen blev dem, der bestemte Løn og Arbejdstid, og os, der blot havde at danse efter Piben.

Hvad de ikke naaede sidste Sommer, og hvad de forhaabentlig heller aldrig vil naa, kan det derimod godt være, at de vil forsøge paa en anden Gang, og det gælder derfor for os stadig at arbejde for vor Organisations Fremgang og Styrke. Vi skal nu afsløre vort nye Banner, det synlige Mærke for vort Sammenhold, og vi lover hinanden, at det skal blive holdt højt i Ære og fri for Pletter, lover hinanden at møde under dets Dug, hvad der saa iøvrigt maatte komme. Et Leve herfor besvaredes med kraftige Hurra.

Redaktør LAURITZ HANSEN fik derefter Ordet og udviklede i et velformet Foredrag, hvor nødvendigt det var for os Arbejdere at tage Vare paa vore Rettigheder og benytte disse fuldt ud. Kun derved naar vi sikkert frem til den Plads i Samfundet, hvor Magthaverne nu vil holde os borte

fra. Vi maa, og vi kan faa Reformer gennemførte til Gavn for os Arbejdere, naar vi foruden vor faglige Organisation ogsaa organiserer os i politisk Henseende. Ad Lovgivningens Vej og gennem det kommunale Styre vil vi kunne opnaa særdeles meget, om blot vi fuldt ud benytter vor Ret, og intet Øjeblik lader Ligegyldigheden paa disse Punkter løbe af med os.

Fællesforeningens Formand, Skomager LARSEN, udtalte sig i samme Retning som de to foregaaende Talere, og udbragte et Leve for Fællesorganisationen.

Før og efter Talerne sang et Sangkor flere Arbejdersange, og JUL. HANSEN udtalte en Tak for den store Deltagelse i Festen. Med Musik i Spidsen foretoges derefter i Procession med samtlige Faner en Tur gennem Byens Gader, medens et muntert Bal dannede Festens Afslutning.

Under Festen indløb fra Afdelingen i Næstved følgende telegrafiske Hilsen, der modtoges med Bifald:

„Fagfæller i Næstved sender Kolleger i Slagelse hjertelig Lykønskning i Anledning af Højtideligheden. Under den røde Fane kæmper vi i samlet Trop videre for vore Kaars og vort Samfunds Forbedring."

HAURUM.

Statsbanens Liniearbejde.

Paa Statens Jernbanelinier udføres som bekendt hvert Aar ret betydelige Malerarbejder Landet over. Statsbanernes Ledelse har for dette Arbejde udarbejdet en Tarif, men liciterer iøvrigt Arbejdet bort. Konkurrencen er meget stor, og d'Hrr. Mestre kappes om, hvem der kan tilbyde Arbejdet for de fleste Procent under „Tarifen". Følgen heraf er ganske naturligt, — saalænge en ensartet Arbejdsløn mangler — at Statsbanerne faar sit Arbejde udført til urimeligt lave Priser paa saavel Mestres som Svendes Bekostning.

Malerforbundet har alt for Aar siden haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og ved Fastsættelsen af Lønregulativerne er der da ogsaa sat en Grænse for, hvor lavt man kan gaa ned med Arbejdslønnen. Imidlertid vil det eneste rigtige jo være, at der for dette Arbejde udarbejdes en specificeret Prisliste, der kan gælde for hele Landet, saaledes at der i denne Retning bliver et ensartet Grundlag at bygge paa, og dette havde formentlig været opnaaet allerede i Fjor Sommer, hvis ikke begge de interesserede Parter havde faaet Forfald, ved de Begivenheder, der indtraf i Form af Lock-out.

Nu er Spørgsmaalet atter oppe. Denne Gang direkte foranlediget ved en Henstilling fra Voldgiftsretten til de respektive Organisationer om, at søge udarbejdet en Beregning for ensartede Priser ved Udførelsen af „Liniearbejdet". Henstillingen er taget til Følge saavel af „Fællesforeningen af Danmarks Malermestre" som af Malerforbundet, og man er enige om, at Prislistens Udarbejdelse skal foregaa ved et Fællesudvalg paa 6 Medlemmer, 3 Mestre og 3 Svende, at Udvalgets Arbejde ikke skal omfatte Stationsbygninger m. m., der vil komme ind under „Prislisten af 1898", og at det udarbejdede Udkast skal være at forelægge til Organisationernes Godkendelse. Fællesforeningen af Danmarks Malermestre har til Udvalgsmedlemmer valgt d'Hrr. Malermestre KRUSE, Næstved, FR. MØLLER, København og H. JØRGENSEN, Vedbæk, medens Malerforbundet har valgt d'Hrr. C. OLSEN, M. NIELSEN og E. CARLSEN.

Udvalgets Arbejde vil antagelig snarest blive paabegyndt, og vil forventeligt kunne foreligge til de forestaaende Generalforsamlinger indenfor Mestrenes Centralforeninger, der finder Sted i Juli og Malerforbundets Delegeretmøde, der ogsaa finder Sted i Midtsommer.

Giv Agt.

Medlemmer som agte at søge Arbejde i Kolding, maa forinden henvende sig til Afdelingens Formand J. N. Damm, Seestvej 45, for at blive gjort bekendt med Forholdene.

Fra Afdelingerne.

Afdelingen for *Gentofte, Lyngby og omliggende Sogne* afholdt Søndagen den 25. Marts sin halvaarlige Generalforsamling og valgte her til Formand, CHR. CHRISTIANSEN, Skovshoved, og til Kasserer E. BAASCH, Lyngby.

Afdelingen afholder i Sommerhalvaaret Medlemsmøde hveranden Tirsdag Kl. 8 i Ordrup Hotel.

Til Afdelingerne.

Det henstilles til samtlige Afdelinger, som i Aar have faaet nye Regulativer, at lade disse trykke i saa stort et Antal, at Medlemmerne til enhver Tid kan erholde et Eksemplar. Saavel disse som alle øvrige Afdelinger bedes dernæst saa snart som muligt at indsende et Eksemplar af det for Tiden gældende Regulativ til Forbundets Formand.

M. F.

MALERNES FAGFORENING afholder Møde den første Onsdag i hver Maaned i Rømersgade 22, St. o. G. Mødetiden er Kl. $8^1/_2$.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom Stuen til Gaden, er aabent hver Tirsdag, Fredag og Lørdag Aften fra $6^1/_2$—8.

BESTYRELSEN.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

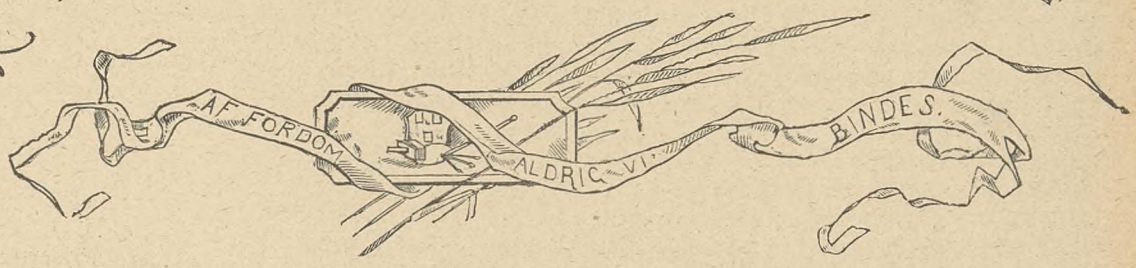

Maj. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1900

Til Afdelingerne.

Af Hensyn til at vort Delegeretmøde antagelig først vil kunne afholdes i Juli eller August, og en eventuel Kontingentforhøjelse derfor ikke vil kunne træde i Kraft i indeværende Aar, har Hovedbestyrelsen anset det for sin Pligt at paaligne et Ekstra-Kontingent af 6 Kr. pr. Medlem for derved nogenlunde at følge med.

Beløbet maa være fuldt indbetalt til Forbundets Formand inden Udgangen af August, og kan altsaa opkræves med 1 Kr. 50 Øre pr. Maaned.

HOVEDBESTYRELSEN.

8-Timers Arbejdsdagen.

Den 1. Maj 1890 samledes for første Gang de organiserede Arbejdere Verden over, for at manifestere Kravet om en 8-Timers Maximalarbejdsdag. I de forløbne 10 Aar er Tallet paa dem, der giver dette Krav sin Tilslutning, vokset ganske betydelig, og de aarlige Demonstrationsmøder er blevet stedse større. Saaledes ogsaa i Aar. Overalt meldes der om særdeles vellykkede Møder, de allerfleste i Forbindelse med Procession gennem Gaderne, i mange Tilfælde — saaledes i København — hvor dette tidligere har været forbudt, ligesom første Maj er blevet benyttet i langt større Udstrækning end tidligere. — Og saaledes bør det være. — Man kan mene, hvad man vil om Demonstrationens Betydning for Kravets Gennemførelse, saa lader det sig ikke benægte, at det, der giver den Vægt, er just, at den afholdes paa samme Dag overalt og at den er vokset kendelig fra Aar til Aar.

Det er jo nu en Gang saadan, at en hvilken som helst Reform, der tilsigter Forbedring af Arbejdernes Kaar, møder Modstand fra Magthavernes Side, fra Kapitalisternes og fra Arbejdskøbernes Side. Hvor ofte har det ikke været nødvendigt, blot for at opnaa 1 Øres Lønforbedring, at etablere lange Arbejdsstandsninger. Og hvor megen Modstand har Dannelsen af vore Fagorganisationer ikke været Genstand for i sin Tid? Modstand fra Arbejdskøbernes Side og Mangel paa Forstaaelse fra ikke saa faa Arbejderes Side. Det er dog lykkedes at holde Modstanden Stangen, at vække Forstaaelsen, og for Tiden tør det vel nok siges, at vore Fagforeninger meget nær ere naaede til at blive, hvad de bør være. Skulde der da være Grund til at tvivle om, hvorvidt det vil lykkes at gennemføre Kravet: „8-Timers Arbejdsdagen", eller er man ikke langt mere berettiget til at mene, at dette Tidspunkt rykkes nærmere for hver Gang vi afholder vore Demonstrationsmøder. Vil ikke vor seige Udholdenhed lidt før eller senere bryde den Modstand vi har at kæmpe med paa dette Punkt? Man tør vistnok dristigt svare jo!

Naar vi først dertil, at den fulde Forstaaelse af 8-Timers Dagens Værd er vakt hos hver eneste Arbejder, saa vil vi jo have dem med i vort Demonstrationstog, som endnu denne Gang nøjedes med at staa udenfor og se til. Vi vil da være saa mange flere om at raabe Kravet ind i Magthavernes nogenlunde døve Øren, og vi vil kunne raabe det højt nok til at det skal blive hørt.

Men jævnsides med vort Krav om en ved Lov fastsat 8-Timersdag, undlader vi selvfølgelig ikke at arbejde for en forkortet Arbejdsdag ved Overenskomst med Arbejdskøberne. Dette er jo gjort i alle de Aar vi har været organiseret. Fra 12 til 11 Timer og videre til 10 Timer, ja endda Princippet 10 Timer er det jo lykkedes os at rokke ved. Vi er naaet ned til $9^1/_2$ Time her i København og i Aarhus, og vi kommer nok videre; andre Fag vil gaa samme Vej og det vil vise sig, at Samfundet ikke ramler sammen af den Grund. Og desværre vil det vise sig at Arbejdsløsheden ikke en Gang derved faar et følelig Knæk, endsige udryddes; den vil dog være til Stede, om end i lidt ringere Grad end nu, saa dog i saa stor Udstrækning, at den vedblivende kan afgive

et slaaende Bevis paa, hvor forkastelig den lange Arbejdsdag er og hvor samfundsmæssig rigtigt det vilde være, at lade Arbejdsdagens Længde bestemme af det Forhold, hvori Arbejdsmængden staar til Arbejdskraften.

Vor Lønbevægelse.

I Tilslutning til vor Oversigt i forrige Nr. over Lønbevægelsen i indeværende Foraar glæder det os at kunne meddele, at det ved Forhandling mellem Forbundets Formand og Bestyrelsen for Malermesterforeningen i *Viborg* er lykkedes at opnaa Overenskomst om en Lønforbedring fra 33 Øre til 38 Øre pr. Time for i Aar, og 40 Øre fra 1. April 1901, medens iøvrigt alle andre Punkter vedrørende Over-, Nat- og Landarbejde vedtoges enslydende med Regulativet for Skive. Regulativet er gældende foreløbig for 3 Aar med 3 Maaneders Opsigelse.

Specificerede Priser.

Spartling af Fodpaneler.

Tilsyneladende ligger der en Fare i for stærk Specificering af en Arbejdsudførelse, der bestaar af flere sammenhørende Behandlinger, en Fare, som fremkommer derved, at Mestrene kan udskyde en Del af disse Behandlinger og af den Grund kan forlange Arbejdet som Helhed billigere udført; Arbejdets Niveau vil derved sænkes, og en Del Fortjeneste unddrages Svendene og i senere Instans hele Faget, Mestrene ikke undtagne. I hvor vel denne Fare er til Stede ved en stærk Specificering, saa er det dog kun tilsyneladende, at det er Specificeringen, der fremkalder Faren. Den fremkommer allerede saa snart Behandlingsmaaden nøjagtig præciseres i Prislisten, idet der da straks er Anledning til at sige: Ja, for den Behandling skal De have saa og saa meget, men naar vi nu nøjes med det og det, saa kan De ikke tilkomme mere end som saa.

Rigtigheden af ovenstaaende Betragtninger kan bevises ved flere Forhold. I vor tidligere Prisliste (af 1887) stod anført for ny oljemalede Vægge: Første Gang Strygning med Udkitning pr. □ Al. $2^1/_2$ Øre. Det er notorisk, at der var Mestre, som vilde fradrage den halve Øre, „fordi der intet var at kitte." Ganske vist er det os ikke bekendt, at der har været Svende, som hoppede paa den, og af den Grund maaske har Mestrene ogsaa i den nye Prisliste villet gaa med til at lade „Udkitningen" slette. Et andet Tilfælde, hvor Mestre — dog vistnok ogsaa uden Held — har forsøgt at profitere af nøjagtig Beskrivelse, er ved spartlede Vægge. Der stod nemlig i den forrige Prisliste: „Afslibning i Vand eller Olje", og der mentes derved, at selve Slibningen paa Spartelfarven skulde koste den vedføjede Pris, uanset om Slibningen udførtes som Vandslibning eller som Slibning i Farven; men opfindsomme Hoveder blandt Mestrene regnede ud, at de ved at lade Slibningen foretage i ren Fernis kunde spare Betalingen for første Gang Strygning. Dette er i den nye Prisliste slaaet til Jorden ved simpelthen at skrive „Slibe paa Spartling."

Anderledes er Forholdet ved „Hvidlakering paa Døre og Paneler." Her havde man tidligere og har endnu en samlet Beskrivelse omfattende Spartling, Slibning og første Gang Strygning. Det er imidlertid en Kendsgerning, at der bliver leveret en Masse Hvidlakeringsarbejde uden Spartling, og man er da inde paa Vilkaarlighederne, idet sikkert ingen Mestre betaler den opførte Pris, naar Spartlingen udelades. Ja, Svendene miste maaske endogsaa den Merbetaling for Kitning og Slibning, som ellers tilkommer dem ved første Gang Strygning. Her ser man altsaa, at den samlede Beskrivelse ikke alene intet har gavnet, men snarere gjort Skade, og at det havde været heldigere at specificere Priserne for de enkelte Behandlinger, saa fremt man ikke kunde faa fastslaaet, at Prisen galdt uden Hensyn til, om der blev spartlet eller ej. Men at faa opnaaet dette sidste kan næppe nogensinde tænkes muligt, da Spartling undertiden — i det mindste ved gammelt vandslebet Arbejde — kan være fuldstændig overflødig.

Det maa hermed være fastslaaet, at specificerede Priser undertiden kan være heldigere end samlede. Men ikke nok med dette. Det kan ogsaa af og til være en absolut Fejl ved Prislisten, at de specificerede Priser mangler. Der bestemmes f. Eks., at Spartling af Fodpaneler skal betales i □ Maal med Prisen for Dørene i samme Lokale. Denne Bestemmelse lyder meget godt, kun ved man bare ikke, hvad denne Pris er, fordi den er slaaet sammen med første Gang Strygning. Men Prisen paa Strygning af Fodpaneler er jo fastslaaet at skulle beregnes i løbende Maal, hvorfor det havde været nødvendigt at specificere Priserne for Spartling og Slibning.

Nu kan man jo ganske vist ad Omveje finde nogle Priser, der kan siges at være passende, men der vil dog alligevel være et Vilkaarlighedens Præg over disse, og de ere jo under alle Omstændigheder ikke officielle. Under imiterede Paneler, nyt Arbejde, findes for Afsnittene III, IV og V specificerede Priser for Spartling første og anden Gang, samt for Slibning paa Spartling og Strygning første Gang. Vil man føre disse Priser videre i forholdsmæssig Skala, og sammenlignet med andre Priser dels for nyt og dels for gammelt Arbejde, kan man komme til følgende Resultat:

Afsnittene	I.	II.	III.	IV.	V.
Nyt Arbejde.	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre
At spartle første Gang pr. □ Al.	$3^1/_2$	$3^1/_2$	$4^1/_2$	5	$5^1/_2$
- spartle anden Gang pr. –	$2^1/_2$	3	3	$3^1/_2$	4
- slibe paa Spartling pr. –	$3^1/_2$	4	$4^1/_2$	$5^1/_2$	$6^1/_2$
- stryge første Gang pr. –	3	$3^1/_2$	4	$4^1/_2$	5
	$12^1/_2$	14	16	$18^1/_2$	21
Gammelt Arbejde.	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre
At spartle første Gang pr. □ Al.		$3^1/_2$	4	$4^1/_2$	5
- sparte anden Gang pr. –		$2^1/_2$	3	$3^1/_2$	4
- slibe paa Spartling pr. –		$3^1/_2$	$4^1/_2$	5	$5^1/_2$
- stryge første Gang pr. –		3	$3^1/_2$	4	$4^1/_2$
		$12^1/_2$	15	17	19

Herved har man altsaa erholdt Materiale, hvorefter man kan beregne Prisen for Spartling og Slibning af Fodpaneler. Men det er absolut en Ulempe at skulde beregne en Del af Behandlingen i □ Maal, og den øvrige Del i løbende Maal; derfor var det heldigere at have fastslaaede Priser pr. løbende Alen for alle Behandlinger. Dette er naturligvis imod Prislistens Ordlyd, og efterstaaende Specifikation fremsættes derfor kun som en Art Forslag til Overvejelse.

Højde indtil og med		5"	9"	14"
Nye Fodpaneler.		Ø.	Ø.	Ø.
At spartle 1 Gang med Slibning	Afsnit I pr. løb. Al.	1¾	2⅓	3½
	— II — —	1⅞	2½	3¾
	— III — —	2¼	3	4½
	— IV — —	2⅝	3½	5¼
	— V — —	3	4	6
Gamle Fodpaneler.				
At spartle 1 Gang med Slibning	Afsnit I pr. løb. Al.	1¾	2⅓	3½
	— II — —	2⅛	2⅚	4¼
	— III — —	2¾	3⅙	4¾
	— IV — —	2⅚	3½	5¼
	— V — —			

Ved Beregningen af disse Forslagspriser er en løbende Alen Fodpanel indtil 5" Højde regnet lig ¼ □ Alen; en løbende Alen indtil 9" er regnet lig ⅓ □ Alen; og en løbende Alen indtil 14" lig ½ □ Alen.

OBSERVATOR.

Vort Delegeretmøde.

Malerforbundets 6te Delegeretmøde skal i Henhold til Vedtagelsen paa Mødet i Esbjerg 1897 afholdes i indeværende Aar og umiddelbart op til den skandinaviske Arbejderkongres. Som Følge af den sidste Bestemmelse er man ude af Stand til at fastsætte den bestemte Dato, saalænge der ikke foreligger Meddelelse om Tidspunktet for ovennævnte Kongres' Afholdelse. Antagelig bliver det sidst i Juli eller i Løbet af August, og det er derfor ikke for tidligt rundt om i Afdelingerne at beskæftige sig med de Sager, som blive at behandle paa dette vort Møde, der jo har den højeste Myndighed i alle vor Organisations Anliggender.

Den foreløbige Dagsorden er af Hovedbestyrelsen fastsat saaledes:

1. Mødets Konstituering.
2. Forhandlingsbogens Oplæsning.
3. Beretning om Virksomheden.
4. Regnskaberne.
5. De samvirkende Fagforbund.
6. Lovene (Forbundets og Rejsekassens.)
7. Kontingentet.
8. Eventuelle Forslag.
9. Administrationen.
10. Valg af Tillidsmænd.
11. Næste Delegeretmøde.

Efter de Begivenheder, som have fundet Sted siden sidste Delegeretmøde, og da ikke mindst afvigte Sommers store Lock-out, er det paa Forhaand givet, at Delegeretmødets Beslutninger maa blive ganske særlig betydningsfulde. Forhaabentlig vil da ikke en eneste Afdeling undlade at lade sig repræsentere. Det ligger i Sagens Natur, at jo vigtigere Sager der staa paa Dagsordenen, jo mere nødvendigt er det, at alle Afdelinger sende Delegerede for at kunne blive medbestemmende over, hvorledes Grundlaget for vor Organisations fremtidige Virksomhed skal være.

For blot at nævne et Punkt, gør vi allerede her opmærksom paa, at vi jo absolut nødsages til at forhøje vort Medlemskontingent. Det lader sig ikke nægte, at vort nuværende Kontingent, som dog blev noget forhøjet paa sidste Delegeretmøde, er endogsaa ret betydelig lavere end i de Fag, der kunne sidestilles med vort. Her maa nødvendigvis ske en Ændring. Vi maa i nogen Grad sørge for at holde Trit med de øvrige Organisationer, med hvem vi jo skal arbejde sammen for at fremme fælles Interesser. Og dette maa vi kunne gøre, saavist som det maa erkendes, at vi ved Hjælp af vor Organisation i de forløbne Aar har formaaet at skabe bedre Lønvilkaar tilveje, og saavist som vi ogsaa alle vil erkende, at det i Fremtiden er vor Opgave at holde vor Organisation paa Højde med de bedste i vort Land. Vi har da ogsaa nu tilfulde lært hvilken Betydning det kan have for os at eje en nogenlunde anselig Kassebeholdning. Dels er det jo heldigt, naar Nøden staar for Døren — og det kan den let komme til — men det vil upaatvivleligt ogsaa blive af Betydning, maaske afgørende, hvis f. Eks. Arbejdskøberne skulde føle Trang til en Gentagelse af Lock-out'en og forinden, lige som sidst undersøge, hvor meget vor Modstandsevne vel kunde være værd.

Vi havde ikke stort i Kasserne den Gang, og naar Arbejdskøbernes Regnestykke alligevel ikke kom til at passe, saa véd vi jo alle, at det laa i, at de havde glemt at regne med Arbejdernes Solidaritetsfølelse, med vor Offervillighed. Store Summer blev skaffet til Veje, dels fra vore Standsfæller i Udlandet og dels fra vort eget Land. Vore egne Kolleger, hvem det lykkedes at faa Arbejde, ydede et betydeligt Ekstra-Kontingent — for Københavns Vedkommende endog 1 Kr. daglig — under hele Lock-out'en, og det lykkedes os at holde Modstandsevnen vedlige. Det er selvfølgelig heldigt, at man tør regne med en saadan Offervillighed i Krigstilfælde, men det er ubetinget klogere, og Princippet er mere retfærdigt, hvis man søger at bygge sin Modstandskraft op i Fredstid ved en ligelig Fordeling af Arbejdet hermed. Og det er dette, man kan og bør gøre ved en Forhøjelse af det ordinære Kontingent, som alle kommer til at betale.

Forventelig vil saavel dette Punkt, som alt øvrigt vedrørende vort Delegeretmøde, blive taget op til grundig Behandling i samtlige Afdelinger, ikke mindst fordi, at de respektive Delegerede derved kan blive i Stand til at kende de Stemninger, som maatte gøre sig gældende blandt vore Medlemmer.

Generalforsamlinger.

Svendborg. Afdelingen afholdt sin ordinære Generalforsamling den 2. April. Til Formand og Kasserer genvalgtes henholdsvis H. RASMUSSEN og M. P. SØRENSEN. Den øvrige Bestyrelse kom til at bestaa af V. KAAS, Næstformand, N. P. JOH. NIELSEN, Sekretær og C. FLINDT. En Lovændring, hvorved Bestyrelsen vælges for et Aar ad Gangen og afgaa skiftevis med 2 og 3 Medlemmer, vedtoges.

København. Malernes Fagforening afholdt sin halvaarlige ordinære Generalforsamling Onsdag den 11. April. Formanden afgav Beretning om Virksomheden og fremlagde det aarlige Regnskab, der balancerede med Kr. 169,438,80. Saavel Beretning som Regnskab godkendtes enstemmigt. Ligeledes vedtoges enstemmigt Bestyrelsens Forslag til Budget for det kommende Aar. Til Formand genvalgtes med Aklamation RUDOLF POULSEN. Ved Valg af 4 Medlemmer til Bestyrelsen genvalgtes CHR. ANDERSEN og H. P. JENSEN, og valgtes i Stedet for Carl Christensen og Vilh. Nielsen, der ikke ønskede Genvalg, ERNST CARLSEN og TH. GRØNBORG. Til Revisor valgtes VILH. NIELSEN og til Kontrahenter ERNST CARLSEN og P. SLUNDT.

Bestyrelsen har konstitueret sig med ERNST CARLSEN som Næstformand og ANDRÉ JOHNSEN som Sekretær.

Ferie.

I Henhold til Meddelelse fra Voldgiftsretten i Malerfaget i København vil dennes Virksomhed paa Grund af den travle Aarstid være indstillet i Maanederne Maj og Juni. —

Forsvundne.

Det hænder nu og da, at et og andet Medlem forsvinder fra sin Afdeling uden at foretage nogen som helst Anmeldelse herom til Trods for, at dette jo er i aabenbar Strid med Lovene, og til Trods for, at det er en Hindring for at kunne blive tilmeldt andet Steds. En saadan Forsvinden fortjener i Almindelighed den skarpeste Paatale og ikke mindst, naar det viser sig, at en saadan Forsvinden kan sættes i Forbindelse med Forsøg paa at unddrage sig et og andet Mellemværende med vedkommende Afdeling, men ogsaa, hvor Grunden er „Forglemmelse" af de Pligter, der paahviler ethvert Medlem, maa det paatales, og det forventes derfor, at nedennævnte Medlemmer snarest vil søge at indhente det for hver især forsømte ved Henvendelse til vedkommende Afdeling, der med Længsel venter herpaa.

Silkeborg. Nr. 2441 ANTON CHRISTENSEN og Nr. 3391 FRANTZ MATJEKA.

Bramminge. Nr. 3548 CARL TOFT.

Slagelse. Nr. 1728 O. HARTIG.

Næstved. Nr. 3176 CHR. AXEL MADSEN.

Hillerød. Nr. 1677 CHR. HANSEN og Nr. 1603 J. OLSEN.

Sidstnævnte J. Olsen, der exellerer som Malermester i Frederiksværk, vil forhaabentlig lære at indse, at en første Betingelse for at faa Arbejdskraft fra Malerforbundets Medlemmer vil være Afvikling af sit Mellemværende med disses Organisation.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal,** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	H. Christoffersen, Fruegade 25.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Bredgade 9.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Birkhave.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	L. Holm, Kongensstræde 40.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	Jens Rasmussen, Afholdshjemmet.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Carl Jensen, Houmansgade 29.
Vejle.	A. Sørensen, Nutzhornsgade 15.
Rønne.	A. P. Jakobsen, Havnebakken 5.

M. F.

MALERNES FAGFORENING afholder Møde den første Onsdag i hver Maaned i Rømersgade 22, St. o. G. Mødetiden er Kl. $8^1/_2$.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom Stuen til Gaden, er aabent hver Tirsdag, Fredag og Lørdag Aften fra $6^1/_2$—8.

BESTYRELSEN.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

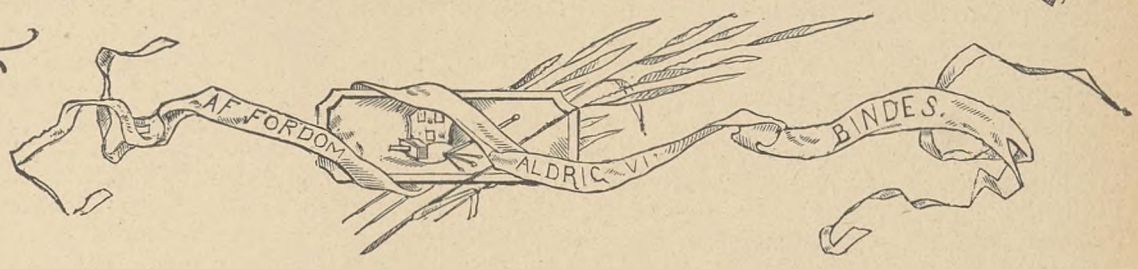

Juni. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1900.

Til Afdelingerne.

Til Brug ved Udarbejdelsen af Medlemsfortegnelse for Malerforbundet anmodes d'Hrr. Afdelingsformænd om alle som en at indsende den *1ste Juli* en Liste over Afdelingernes Medlemmer. Paa Listen skal anføres Nummer, For- og Efternavn samt hvilken Maaned, hvert enkelt Medlem sidst har betalt Kontingent for. Skulde der noget Steds findes Kolleger staaende udenfor Afdelingen, bedes disses Navne samtidigt opgivne.

Det forudsættes, at der overalt gives Lejlighed til Indbetaling af eventuelle Restancer lige til Udgangen af Juni Maaned, og Listerne vil derfor ikke kunne indsendes før den 1. Juli, — men bør heller ikke afsendes senere.

HOVEDBESTYRELSEN.

Fastlønnede Formænd.

Allerede i et tidligere Nummer af Fagbladet har vi gjort opmærksom paa, hvorledes der straks efter Lock-out'en kunde spores en Tendens hos adskillige Arbejdskøbere til at fortolke den Bestemmelse i „Forliget", der siger, at „fastlønnede Formænd eller Arbejdsledere skulle, saalænge de beklæde en saadan Stilling, have fuld Frihed til ikke at være Medlemmer af Arbejderorganisationer" — paa en Maade, der ydede dem bedre Udholdenhed under en eventuel Gentagelse af Lock-out'en.

Regnestykket gik ud paa, at man jo burde anskaffe sig en fastlønnet Mand med Titel „Formand", der var tilbøjelig til i Stedet for Ret til at staa udenfor Fagforeningen at underkaste sig Pligt i saa Henseende. Herved vilde altsaa opnaas, at en Forretning dog under en Lock-out kunde gaa med nogen Kraft — ja indtil med fuld Kraft, idet Forretninger med kun en Svend, foruden den obligate Lærlingeflok, simpelthen forfremmede hin til Formand.

Vi advarede mod dette Forhold, ikke fordi det i sig selv var ganske i Modstrid med Forligsbestemmelsens Forudsætning, men fordi den Kollega, der indlod sig paa dette Arrangement, dog forud burde være klar over, hvor forkasteligt det var. Vi noterer med Tilfredshed, at det kun i ganske enkelte Tilfælde er lykkedes at finde Individer, villige til at hoppe paa entreprenante Arbejdskøberes Limpind ved pro forma at fæste sig bort som Formænd uden i ringeste Maade at udfylde en saadan Plads.

I *Randers* er det saaledes lykkedes et Par Mestre at finde dertil egnede Folk. I den enes Forretning, BUEMANNS, findes endnu kun en Mand, der altsaa er Formand, medens der paa det andet Sted hos N. E. HANSEN ikke alene findes Formand, men ogsaa Næstformand og en Supleant, eller om det maaske skal kaldes Formænd alle. Dette Forhold er under alle Omstændigheder forkasteligt, men bliver det i særlig Grad her, hvor der mellem Mestres og Svendes Organisationer bestaar en Overenskomst saalydende:

„Ingen Mester maa antage og beskæftige Svende, uden at de ved skriftligt Bevis fra Afdelingens Formand eller Kasserer kan godtgøre at være Medlem af Malersvendenes Fagforening her i Byen. Ligesom ingen Svend maa tage Arbejde hos en Mester her i Byen eller uden for Byens Grænse indtil $^1/_2$ Mil, uden at denne Mester er Medlem af Randers Mesterforening."

Naar de to Mestre, som vare forpligtede til at overholde denne Overenskomst, der er gældende til 1902, ikke har generet sig ved at bryde den, var det jo kun naturligt, om Mesterforeningen, der har Ansvar for sine Medlemmer i saa Henseende, straks havde ekskluderet de to Herrer.

Vor Afdeling har selvfølgelig straks klaget til Mesterforeningen for at faa opnaaet en ordentlig Afgørelse af et Forhold, der saa aabenbart er i Strid med den indgaaede Overenskomst. Resultatet har til Dato dog kun været en Medde-

lelse om, at det i Følge en Generalforsamlings Beslutning var betydet d'Hrr. Buemann og Hansen, at saafremt de ikke inden den 19. April havde bragt deres Forhold overfor Fagforeningen i Overensstemmelse med Regulativet, vilde de blive betragtede som udslettede af Randers Mesterforening.

Denne Generalforsamlings Beslutning har ikke gjort Indtryk paa de to Herrer, i hvert Fald har de ingen Ændring foretaget i det mod Overenskomsten stridende Forhold. For imidlertid at erholde et ganske bestemt Svar om, hvorvidt de ere eller ikke ere Medlemmer (det maa jo kunne formuleres præcist), er der fra Hovedbestyrelsen rettet et bestemt Spørgsmaal i saa Henseende til Mesterforeningens Formand, hvorpaa Svaret dog endnu ikke foreligger.

Et Forhold af lignende Art er ogsaa af en enkelt Mester i Odense søgt etableret til Trods for, at her eksisterer ganske det samme Gensidighedsforhold som i Randers. Sagen blev imidlertid her taget noget mere energisk op, og Eksperimentet bliver næppe efterfulgt af flere Forsøg. En Mester antog i sit Arbejde en Svend, der erklærede ikke at være Medlem, og imod hvis religiøse Overbevisning det vilde stride at indtræde som Medlem. Som Følge heraf kunde Mesteren ikke beskæftige Vedkommende, men da han formodentlig var hans Trosfælle, forfremmede han ham til fastlønnet Formand og anførte dette i en Kontrakt, hvormed begge mente at have klaret Skæret. Da Formandsvirksomheden imidlertid ikke var at øjne noget Steds, var der blandt Mestre og Svende ikke synderlig Tvivl om, at der forelaa et Brud paa Overenskomsten, og Forholdet indankedes for Voldgiftsretten i Malerfaget i Odense, ligesom man afæskede saavel Centralforeningens Formand, Hr. Hacke, som Malerforbundets Formand en Udtalelse herover. Disse Udtalelser viste fuld Enighed i Forstaaelse af, hvad der skal kendetegne de i Forliget omtalte Formænd eller Arbejdsledere, og Voldgiftsretten, der kom til samme Resultat, kendte Forholdet at være i Strid med det bestaaende Gensidighedsforhold og idømte Mesteren en Bøde, fordi han havde overtraadt dette. Herefter indvilgede Svenden i at klare sit Forhold overfor Fagforeningen, herunder en Bøde af 25 Kr. for hans Virksomhed som fastlønnet Formand.

Vi tror næppe, at det i nogen synderlig Grad vil lykkes Arbejdskøbere at knibe ud denne Vej, og vi fortrøster os da ogsaa til, at den største Vanskelighed skal ligge deri, at der blandt vore Kolleger ikke vil findes tjenlige Æmner at benytte i den Retning.

Medlemslisten.

Forbundets aarlige trykte Medlemsliste, der undtagelsesvis, som Følge af Lock-out'en, ikke udkom i Fjor, vil nu blive udarbejdet *1. Juli* og som sædvanlig indeholde en Angivelse af for hvilken Maaned hvert enkelt Medlem sidst har betalt Kontingent.

Med Udløbet af hver Maaned bør Kontingentet for samme være indbetalt og de Medlemmer, der sætte Pris paa at overholde deres Forpligtelser fuldt ud, vil derfor den 1. Juli alle have betalt Kontingent for *Juni*. En Opfordring herom til disse er i saa Henseende overflødig, men Menneskene ere jo nu en Gang ikke alle saa gode som de burde være, hvad der i denne Forbindelse vil sige, at en Del Medlemmer ikke tage det saa nøje, naar de da blot følge nogenlunde med paa Kontingentbetalingens Omraade. Til disse og da ganske særlig til dem der i Øjeblikket staa utilladeligt tilbage, retter vi da i Dag en Henvendelse om inden Udgangen af indeværende Maaned, at indhente det forsømte. — Det maa være en Æressag for ethvert Medlem, selv om ingen Medlemsliste skal foreligge, at undgaa Restance, men paa denne Aarstid bør det sikkert med Rette kunne forlanges, at en eventuel Restance, som man af en eller Grund maatte mene, at have været nødt til at paadrage sig, absolut afvikles. Vi opnaar jo saa let Enighed om hvilke Rettigheder og Krav vi have at gøre gældende overfor vor Organisation, men vi bør til Gengæld ogsaa vise, at vi kender vore Pligter og at det just ogsaa er i Bevidstheden om til Punkt og Prikke at have opfyldt disse, at vi kræver vor Ret. Forhaabentlig bliver det da kun ganske faa, helst ingen, som paa Medlemslisten vil afgive Bevis for, at være med at høste, hvor det overlodes andre at saa.

I indeværende Maaned bør alle Medlemmer ganske særlig agitere for, at fremskaffe det bedst mulige Grundlag, hvorved Medlemslisten kan undgaa at indeholde Angivelse af Restancer.

Vort Delegeretmøde

6., 7. og 8. August.

Som mindet om i forrige Nr. af Fagbladet, skal Malerforbundets 6. Delegeretmøde afholdes i indeværende Aar og umiddelbart op til den skandinaviske Arbejderkongres, der ogsaa var bestemt at skulde afholdes i Sommer. Under Haanden er det imidlertid fra paalidelig Kilde (officiel Meddelelse er ikke indløbet) bragt i Erfaring, at den skand. Kongres af forskellige Hensyn vil blive udsat til næste Aar. Forudsætningen for den paa vort sidste Delegeretmøde trufne Bestemmelse er dermed borte, for saavidt angaar Dagene paa hvilket vort Delegeretmøde skulde afholdes, og Hovedbestyrelsen har derfor paa sidst afholdte Møde fastsat Delegeretmødets Afholdelse til Dagene den 6., 7. og 8. August. Aabningsmødet vil altsaa finde Sted Mandag d. 6. August om Formiddagen, idet dog Tid og Lokale nærmere vil blive meddelt.

Til Mødet er sendt Indbydelse til vore Brødreorganisationer: „Svenska Måleriarbetareförbundet" og „Norsk Malerforbund" og vil vi forhaabentlig faa den Glæde, at se begge Organisationer repræsenterede paa vort Delegeretmøde. Forrige Sommers Kamp lærte os jo tilfulde at forstaa, hvad

vi forøvrigt næppe heller havde draget i Tvivl, at vore Kolleger i de to Lande følte vor Kamp at være deres Kamp, vor Sag deres Sag. Trofast rakte de os Broderhaanden til Hjælp i den haarde Kamp, og de har deres Del af Æren for at den brutale Udsmidnings Virkninger ikke blev hvad Udsulterne havde beregnet: et Nederlag for Arbejdernes Organisationer, men derimod et eklatant Bevis for, hvad Arbejdernes Solidaritetsfølelse formaar at udrette. Vi staar i Gæld til disse vore Kolleger, Taknemlighedsgæld, som vi vil mindes til hver en Tid, og maatte Lejligheden gives skal de ikke kalde forgæves paa os. Ret naturligt vilde det jo være om vore Organisationer i de tre Lande stode samlede i et skandinavisk Forbund; Tanken er ikke ny og den vil sikkert lidt før eller senere blive realiseret. Kan være, at det første virkelige Skridt mod dette Maal just kan finde Sted ved vor Sammenkomst, hvor, forudsat at Organisationerne repræsenteres, Spørgsmaalet om Gensidighedsforhold under Konflikter, vil blive drøftet.

Forventelig vil enhver af vore Afdelinger sørge for at blive repræsenteret paa Delegeretmødet, hvor Sager af allerstørste Betydning for vor Organisation ville blive behandlede. Vi erindrer i denne Forbindelse om, at eventuelle Ændringsforslag til Lovene skulle være indsendte til Hovedbestyrelsen senest en Maaned før Delegeretmødets Afholdelse.

Som det vil erindres afholdes selve Rejseudgiften (Tur og Retur) af Forbundet, medens de Delegeredes Diæter betales af de respektive Afdelinger. Denne Udgift, der forholdsvis er størst for den mindste Afdeling, vil sikkert ikke hindre selv denne fra at lade sig repræsentere.

Statsbanens Liniearbejde.

Som meddelt i dette Blads Aprilnumer, blev der af „Fællesforeningen af Danmarks Malermestre“ og „Malerforbundet i Danmark“ nedsat et Fællesudvalg til Udarbejdelsen af en Prisliste for Liniearbejdet ved de danske Statsbaner

I Skrivelse af 22de Maj har Fællesudvalgets Formand Hr. Malermester *H. Jørgensen*, Vedbæk, allerede set sig i Stand til at fremsende til de respektive Organisationer det af Udvalget udarbejdede Forslag, der nu vil blive forelagt henholdsvis Fællesforeningens Generalforsamling og Malerforbundets Delegeretmøde til eventuel Vedtagelse. Da begge disse Møder ere bestemte til Afholdelse i August, vil Forslaget altsaa tidligst kunne træde i Kraft fra 1. September.

Foreløbig fortjener Udvalget Tak, fordi det har fremmet sit Arbejde saa hurtigt som sket er, og antageligt vil dette ogsaa blive erkendt fra begge Sider, ligesom det vel ogsaa tør forventes, at Forslaget vil blive tiltraadt til Gavn for begge Parter.

Kontrol.

I Afdelingen for København findes i Lovenes § 6 den Forpligtelse for alle Medlemmer gensidig at kontrollere hinandens Medlemsbøger, dels den første Tirsdag i hver Maaned, og dels hver Gang en ny Arbejdsplads tiltrædes. Vi finder os foranlediget til at minde om denne Pligt; thi ved at overholde denne strængt, gør man i Virkeligheden sig selv og Foreningen den allerstørste Tjeneste.

For det Medlem, der altid har sin Bog i Orden, kan det jo kun være en Tilfredsstillelse at kunne møde Kontrolleringen Gang efter Gang med „Alt vel“, og for det Medlem, der har Tilbøjelighed til det modsatte, vil Kontrolleringen hindre alt for megen „Sakken agter ud“, hvad der vil være til særlig Gavn for Vedkommende, idet Besværligheden for at betale den store Restance altid er betydelig større end det lille Offer, der er forbundet med at følge med Maaned for Maaned.

Altsaa! Alle bør erindre og overholde den fastsatte Pligt, der kræver gensidig Kontrollering af Medlemsbøgerne.

Ny Afdeling.

I *Hørsholm* afholdtes den 31. Maj et Møde, hvor Malerforbundets Formand var kommen til Stede, og hvor det af de tilstedeværende Kolleger vedtoges at oprette en Afdeling af Malerforbundet. Til Formand for denne valgtes J. P. JENSEN.

Et Par Kolleger, som forud havde lovet at komme til Stede, maa i sidste Øjeblik have faaet Forfald, idet de udeblev, men naturligvis vil de, naar de erfarer, at Afdelingen er oprettet, ile med at indmelde sig. En anden, der, trods Løfte om at komme til Stede, ogsaa udeblev, motiverede paa Forespørgsel dette med, at han nok troede, at Fagforeningen ikke var noget for ham, dels fordi han agtede i en nærmere Fremtid at overtage en Forretning ovre paa Fyen, og dels fordi at han netop lige før Mødets Afholdelse var gaaet i et „Slags Kompagniskab“ med sin Mester.

Der er ingen Tvivl om, at der ved Oprettelsen af en Afdeling i Hørsholm, hvor der ofte om Sommeren arbejder indtil 15—20 Malersvende, vil være afhjulpet et følelig Savn for de Kolleger, som dér paa Pladsen hidtil har været henvist til at staa i udenbys Afdelinger, fordi de har følt det som Pligt at tilhøre vor Organisation. Og selv de Kolleger, der hidtil betragtede Hørsholm som liggende udenfor Organisationens Skudvidde og just af denne Grund beærede Byen med deres elskværdige Ophold — vil det ogsaa en Gang staa klart, at et Savn er afhjulpet. At denne sidste Betragtning ikke straks vinder Terræn, blev der kort før Mødets Afholdelse afgivet Bevis for paa følgende Maade:

Et Medlem, A. ROSTGAARD, der siden Sommeren 98 har undladt at opfylde sine Medlemsforpligtelser, fik for en Maaneds Tid siden Ar-

bejde i Hørsholm, hvor han tilsyneladende følte sig godt tilpas. Saa kom Budskabet om, at et Møde for Malere vilde blive afholdt, og straks rystede R. Støvet af sine Fødder og forlod Pladsen.

Med Ønsket om, at den nye Afdeling i Fremtiden maa vide at samle alle i Hørsholm og Omegn arbejdende Kolleger indenfor sin Ramme, være den hermed budt Velkommen!

Forbundets Regnskaber.

Saavel Forbundets som Rejsekassens Regnskaber ville blive afsluttede *1. Juli* og derefter trykte og omsendt til samtlige Afdelinger i saa stort Antal, at ethvert Medlem kan blive forsynet med et Eksemplar.

D'Hrr. Afdelingsformænd bedes derfor alle som en at indsende til Hovedkassen *Lørdag den 30. Juni* alt vedrørende Regnskaberne, saavel Kontingent som eventuelt andet Mellemværende, saaledes at Restancer saavidt muligt hermed kunde bringes ud af Verden.

Naar denne Opfordring fremsættes her til Afdelingsformændene er det under den sikre Forudsætning, at samtlige Medlemmer vil bidrage deres til, at det ogsaa bliver gørligt for Formændene at efterkomme Opfordringen. Lad det være en Pligt for os alle, at den Afdeling, vi tilhører, kan blive i Stand til at staa opført paa Regnskaberne uden nogen som helst Restance. Det vil kunne lykkes for alle, naar vi benytter indeværende Maaned med dette for Øje.

Regnskaberne afsluttes 1. Juli.

Forsvundne.

Atter i Dag maa vi henlede Opmærksomheden paa Medlemmer, som have ment det foreneligt med deres Begreb om Pligtopfyldelse at forlade den paagældende Afdeling, uden at afvikle sit Mellemværende med denne. Vi forventer, at ethvert ærekært Medlem, som maatte faa Lejlighed dertil, vil minde nedennævnte Kolleger om disses fejlagtige Syn paa Tingene, hvad der forhaabentlig vil medføre en Ændring til det bedre.

Holbæk. Nr. 1685 CHR. JENSEN, Nr. 2944 HENRIK PETERSEN, Nr. 2597 C. F. HENTZELL, Nr. 1686 CHR. GÖTZE og Nr. 3399 FRANTZ MATJEKA.

Svendborg. Nr. 2167 RICHARDT F. KOFOED.

Fredericia. Nr. 1721 LUDVIG HEERWAGEN.

Kvindelig Kollega.

I Holbæk arbejder for Tiden en Kvinde, udrustet med Bevis for at have lært Malerfaget. Saavidt os bekendt er hun til Dato den eneste kvindelige Malersvend, og for saavidt man kan vente, at hun vil faa mange Efterfølgere, vil disse forhaabentlig føle sig noget mere som „Svend" helt igennem end Tilfældet har været med hende, idet hun hidtil ikke har følt sig foranlediget til at indmelde sig i vor Organisation.

Da det tilmed nu har vist sig, at hun arbejder for en langt lavere Timeløn, end den Mestrene i Henhold til det der gældende Regulativ skal betale, saaledes at en Klage over vedkommende Mester, vedrørende dette Forhold, er tilstillet Mesterforeningen, saa bliver Resultatet formodentlig, at hun erholder den højere Løn og derved faa Øjnene op for, hvad Organisationen er værd.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal,** Københavnø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	I. P. Jensen.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	H. Christoffersen, Fruegade 25.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Bredgade 9.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Birkhave.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	L. Holm, Kongensstræde 40.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Danmarksgade 100, 1.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	Jens Rasmussen, Afholdshjemmet.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Carl Jensen, Houmansgade 29.
Vejle.	A. Sørensen, Nutzhornsgade 15.
Rønne.	G. Andersen, Klokkegade 11.

M. F.

MALERNES FAGFORENING afholder Møde den første Onsdag i hver Maaned i Rømersgade 22, St. o. G. Mødetiden er Kl. 8.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom Stuen til Gaden, er aabent hver Tirsdag, Fredag og Lørdag Aften fra $6^1/_2$—8.

BESTYRELSEN.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, Københavnø.

Fagtidende for Malere.

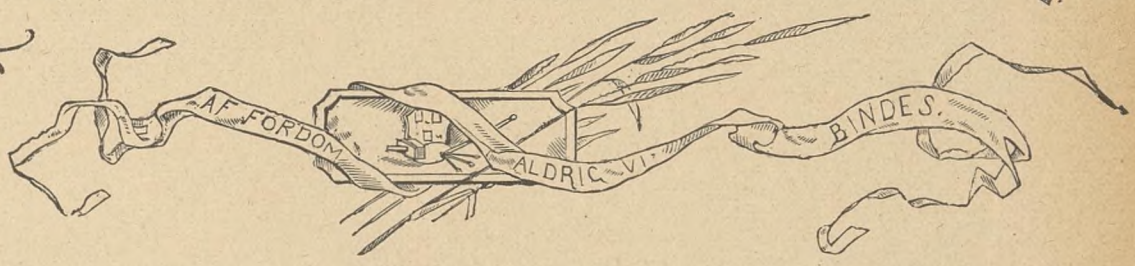

Juli. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1900.

Til Afdelingerne.

Samtlige Afdelinger bedes snarest og *senest 1. August* indsende Meddelelse om, hvem der er valgt som Repræsentant til det forestaaende Delegeretmøde. Derefter vil Afdelingerne faa tilsendt Mandater, der i underskrevet Stand maa medbringes til Mødet som Legitimation for Vedkommende. Forhaabentlig vil denne Gang ikke en eneste Afdeling undlade at lade sig repræsentere, og Afdelinger, som eventuelt endnu ikke have valgt Delegerede, bedes derfor snarest at lade saadant Valg foregaa og indsende Meddelelse i Henhold til ovenstaaaende.

Det forventes, at de Afdelinger, som ere i Besiddelse af Faner, vil lade disse komme til Stede ved Mødet.

HOVEDBESTYRELSEN.

Dobbelt Moral.

Den almenmenneskelige Morallæresætning, som Kristendommen har arvet fra de gamle Grækere og disse igen fra Indiens Oldtidsfolk, den nemlig, at man ikke skal gøre mod andre, hvad man ikke ønsker at disse skal gøre mod En selv, har endnu, trods sin urgamle Oprindelse, saa langt fra grundfæstet sig, at man stadig mærker, hvorledes Samfundet er gennemsyret af en Dobbeltmoral, der er servil og krybende opad, brutal og raa nedad. Det mærkes i alle Forhold; ikke mindst hos dem, der officielt ere ansatte til at indprænte førstnævnte ædle Urmoral, som udgives for at være en af Kristendommens Hovedhjørnesten; og ikke mindst hos dem, der officielt ere ansatte til at gøre Ret og Skel mellem Samfundsmedlemmerne. Nogen nærmere Paavisning af disse Paastande er aldeles unødvendig, thi enhver der *vil* se, undgaar ikke at blive opmærksom paa Rigtigheden, og sikkert er der heller ingen, der betvivler dem. Men naar det staar saaledes til blandt Samfundets Moral-Lærere og dets Moral-Haandhævere, kan det aldeles ikke undre, at den samme Dobbeltmoral gør sig gældende hos de til daglig saakaldte Samfundsstøtter, Kapitalisterne, og hos dem, der føler sig i Slægtskab med disse og stræber at gøre dem tilpas, til Trods for, at de fuldstændig bliver sete over Hovedet.

Det er menneskeligt og det er en rimelig og berettiget Fordring, naar Arbejderne forlanger indgaaede Overenskomster, Priskuranter eller Lønregulativer, overholdt loyalt, saaledes at deres Fortjeneste ikke forringes ved Fortolkningskunster, ved uheldig Fordeling af Arbejdet, ved uforholdsmæssig stor Arbejdsstyrke og meget Lignende. Det er derfor umoralsk naar Mestrene, saaledes som disse for Eksempel gjorde i Fjor ved Lockout'en, støje op om, at deres Interesser trædes for nær, og om, at de ikke kunne være Herrer i deres Hus, hvis Arbejderne forlanger Medbestemmelsesret ved Arbejdets Fordeling, Inddeling og Ledelse; det er umoralsk, saa meget mere som Mestrene mange Gange slet ikke blande sig i disse Forhold, uden naar det netop er for at beskære Arbejdernes Fortjeneste, og for selv paa en eller anden Maade at kunne hugge nogle af de Ører, der efter almindelige Regler burde tilfalde Svendene.

I denne Forbindelse kan nævnes et Eksempel fra vort eget Fag: Nogle Svende, flere end der vel kan komme til, faa Besked paa Oliefarvearbejdet i en Lejlighed; Limfarvearbejdet udføres af Lærlinge, og da der skal forgyldes paa Dørene, og dette selvfølgelig skal gøres omhyggeligt, saa paatager Mesteren sig personlig Forgyldningen. Dette Eksempel er maaske valgt for enkelt, og der kan maaske siges, at i et saadant Tilfælde vilde der ikke fra Svendenes Side paa Grundlag af Priskuranten kunne rettes nogen Bebrejdelse mod Mesteren. Men Eksemplet er netop med Vilje valgt saa enkelt, fordi der under saadanne Forhold, i Almindelighed heller aldrig bliver rokket ved Mesterens Ledelse og Disposition

over Arbejdet; kun naar der i endnu langt højere Grad end her nævnt, bliver gjort Indgreb i Svendenes Fortjeneste, gør disse Indsigelse. Og dog bliver der hylet op over de græsselige Arbejdere, der fuldstændig tyranniserer de stakkels Mestre i deres eget Hjem. Himmel og Jord sættes i Bevægelse. En økonomisk Kamp mod samtlige organisede Arbejdere iværksættes udelukkende paa et saa usseligt Grundlag.

Det var Moralen til den ene Side.

Tror man nu at de samme Folk er saa bange for at forgribe sig paa den Moral de selv knæsætte?

Det er ikke mange Tider siden, at et Spørgsmaal om Grundearbejdes Beregning blev afgjort ved Voldgiftsretten i Malerfaget; et Spørgsmaal der netop afgav et eklatant Bevis paa, hvorledes man helst vil omgaa Priskuranten ved Fortolkningskunster — ganske loyalt naturligvis. Der maatte ved den Lejlighed af Malerlavets Repræsentant indrømmes, at Svendenes Opfattelse „*i alt væsentligt*" var rigtig, men alligevel havde det jo været rart at slippe uden om Spørgsmaalet, og det formentes derfor „at være af større Betydning for Faget (end saadanne Lapperier som Undersøgelse af om en List skal betales efter Kvadratmaal eller efter løbende Maal), om man kunde faa omændret de uheldige Forhold, hvorunder Grundearbejdet udføres — idet der bl. a. ogsaa anførtes som Skyld heri den Omstændighed, at Snedkerne i deres Konditioner havde Grundearbejdet med —, og der blev derhos rettet en Henstilling til Malernes Fagforening om, at yde Malerlavet sin Medvirkning til i en samlet Henvendelse til Snedkerlavet og Bygningssnedkernes Fagforening at fremsætte Ønsket om, at Grundearbejdet overdroges til den Malermester, som havde det øvrige Malerarbejde til Udførelse".

Allerede i det Udtryk, at det vilde være af større Betydning for „Faget", ligger der en Antydning af en Dobbelt-Moral; thi hvad er „Faget?" Er det Mestrene, Svendene eller Arbejdsudførelsen? Sikkerlig har der været til Stede noget af Ludvig den XIV's Følelse: „Vi er Faget!"

Naar en Svend faar sit Arbejde betalt efter Priskuranten kan det i og for sig være ham ligegyldigt, om det er en og samme Malermester, der har saavel Grundearbejdet som det øvrige Malerarbejde, bortset fra, at Svenden vistnok vilde hente sig en ordentlig Næse, om han, før han paatog sig et Stykke Grundearbejde, vilde være saa næsvis at forhøre, om ogsaa Mesteren skulde besørge Strygearbejdet.

Selvfølgelig skal det alligevel indrømmes, at der kan afstedkommes uheldige Forhold for Faget — dette Ord taget baade i Betydning af Mesteren og i sin videste Betydning — ved de paaankede Forhold, og der blev da ogsaa givet Mestrene Tilsagn om Medvirkning til en Forandring i disse Forhold. Dette Tilsagn er i fuldkommen Overensstemmelse med Fagforeningens almindelige Principer og med de almindelige Moralgrundsætninger; thi Fagforeningen kræver af Mestrene, at disse respektere Svendenes Interesser og lovlige Fortjeneste, og den finder det derfor naturligt, at Mestrene værger deres Interesser og lovlige Fortjeneste paa samme Maade.

Alligevel kan det ikke undgaas, at man føler en vis Befippelse, naar Mestrene beder om Hjælp til at iværksætte over for andre det samme, som de med Djævels Vold og Magt har villet nedslaa hos deres Svende; thi hvad er det vel andet, end at de vil hindre Bygherre, Arkitekt eller Snedkermester i at være Herre i sit Hus? Det kunde i hvert Fald synes naturligere, om den samvirkende „Arbejdsgiver- og Mesterforening" afgjorde den Slags Spørgsmaal mellem sine Afdelinger indbyrdes, frem for at ofre Kræfter paa Ødelæggelse af Svendenes Organisationer og hele Landets Erhvervsforhold, netop paa Grundlag af det selvsamme Forhold. Men det vidner om den Dobbelt-Moral, der er egen for Kapitalistsamfundet, og det vidner om Tilbøjelighed hos den servile Kapital til at narre den saakaldte Undergivne til at rage Kastanjer af Ilden for sig.

Med det samme kan det ikke være af Vejen at paapege et andet Forhold. Før det lykkedes at gennemføre vor nye Prisliste, maatte der iværksættes en omfattende Strejke. Der himledes op om Fagets Ruin og om Umuligheden af at indgaa paa saa vidt drevne Fordringer. Og dog var der kun Tale om en Prisforhøjelse af ca. 15 Procent gennemsnitlig. Men i det sidste Aar er Malermaterialierne stegne ganske anderledes i Pris, ja for en saa almindelig benyttet Vare som Fernis endog mere end 60 Procent. Dette finder man sig i uden et eneste Kny, thi Stødet kommer jo her fra oven, fra den store Kapital, og saa bevares vel, saa bukker vi; men kommer Kravet fra neden, fra Svendene, saa maa vi først forsøge, om ikke et Spark kan afgøre Sagen.

Dobbelt-Moral! ÉCLAT.

Vort Delegeretmøde.

Som alt tidligere meddelt skal vort Delegeretmøde afholdes i Dagene den 6., 7. og 8. August. Mødet, som vil blive afholdt i „Søfryd", aabnes Mandag den 6. August Kl. 10 Formiddag. Dagsordenen bliver:

1. Mødets Konstituering.
2. Forhandlingsbogens Oplæsning.
3. Beretning om Virksomheden.
4. Regnskaberne.
5. De samvk. Fagforbund.
6. Lovene (Forbundets og Rejsekassens).
7. Kontingentets Størrelse.
8. Samarbejdet mellem Malernes Organisationer i de skandinaviske Lande.
9. Forskellige Forslag.
10. Administrationen.
11. Valg af Tillidsmænd.
12. Næste Delegeretmøde.

Vi skal her ganske kort anføre hvilke Forslag, der ere indkomne til Behandling paa Delegeretmødet. De vedrøre i Hovedsagen Lovene, der tilsigtes ændrede paa flere Punkter.

Afdelingen i *Odense* foreslaar saaledes, at 1ste

Punktum i Lovenes § 6 ændres derhen, at Afdelingerne vælge hver 1 Delegeret for indtil 100 Medlemmer og derefter 1 Delegeret for hver 200 Medlemmer. Efter de nugældende Love vælges 1 Delegeret for hver 100 Medlemmer. Samme Afdeling foreslaar Fristen for Indsendelsen af Forslag til Ændring af Lovene fastsat til 2 Maaneder, i Stedet for som nu 1, før Afholdelsen af Delegeretmødet. Endvidere foreslaas en Ændring af § 7, gaaende ud paa at sammensætte Hovedbestyrelsen saaledes, at dens Medlemsantal bliver 6, hvoraf 3 (Formand og 2 Repræsentanter) skulle være bosiddende i København, medens de øvrige vælges blandt Provinsafdelingernes Medlemmer nemlig 1 for Sjælland, 1 for Fyn og 1 for Jylland. Samtidig skal vælges 2 Supleanter, 1 fra København og 1 fra Provinserne. Hovedbestyrelsens københavnske Medlemmer skulle udgøre Forretningsudvalg. Endelig foreslaar samme Afdeling, at Regnskabet hvert Kvartal skal tilsendes Hovedbestyrelsens Medlemmer og iøvrigt være tilgængeligt for disse til enhver Tid. § 9, hvis Begyndelse nu lyder: „Formanden besørger den daglige Ledelse o. s. v.", foreslaas ændret til at lyde: Formanden „under Medvirkning af Forretningsudvalget" besørger o. s. v.

Afdelingen i *Aalborg* agter ogsaa at stille nogle Forslag til Lovene, men har kun til Hovedbestyrelsen nævnet, at de vil vedrøre Forbundets fremtidige Regnskab, Hovedbestyrelsens Sammensætning og Fagbladet, uden at der angives, i hvilke Retninger Ændringerne skal gaa.

Fra *Hovedbestyrelsen* vil foreligge Forslag om en Redaktionsændring af § 3 i Rejsekassens Love saaledes, at hvor der staar: „Indenfor et Aar maa o. s. v." ændres til: „Indenfor Tidsrummet fra 31. August til 1. Maj maa o. s. v.". Med denne Ændring vil al Tale om Misforstaaelse paa dette Punkt fremtidig være udelukket. I Forbundets Love foreslaas optaget en Paragraf vedrørende Medlemmers eventuelle Restance, saaledes at alle Medlemsrettigheder fortabes med 6 Maaneders Restance, medens Betingelserne for at løses fra Medlemsforpligtelserne forblive uforandrede. Generhvervelse af Medlemsrettigheder vil da kun finde Sted efter fuld Afvikling af paaløbne Restancer uden Hensyn til, hvor langt Tidsrum disse maatte række over. For at gøre særlig tungnemme Medlemmer forstaaeligt, at det ikke hænger sammen, som enkelte af disse har doceret, nemlig at det var unødvendigt eller endog ganske i sin Orden at undlade at betale Kontingent, fordi dette ikke medførte Udslettelse, foreslaas det, at Medlemmer, som rent ud nægte at overholde de dem paahvilende Medlemsforpligtelser — ville være at indstille til Exklution i de respektive Afdelinger, hvor de maatte høre til.

Endvidere foreslaar Hovedbestyrelsen, at der gratis udstedes nye Medlemsbøger fra 1. Januar 1901 i Forbindelse med en Revision af Medlemsnumrene. De nye Medlemsbøger vil kun kunne erholdes af dem, der fuldt ud have afviklet eventuelle Restancer.

Med Hensyn til Kontingentets Størrelse foreligger intet Forslag, men i alt Fald et bestemt Moment, som nødvendiggør en Forhøjelse.

Under Dagsordenens Punkt 8 vil blive drøftet det formaalstjenlige i for Malernes Organisationer i de skandinaviske Lande at tilvejebringe en nøjere Forbindelse til gensidig Støtte. Bestemt Forslag er i saa Henseende ikke stillet, men da vi forhaabenlig faar den Glæde, at have Repræsentanter for Broderorganisationerne i Sverrig og Norge til Stede ved vort Møde, tør vi vel gaa ud fra, at Spørgsmaalet vil blive Genstand for en grundig Behandling set fra alle Synspunkter.

Dagsordenens Punkt 9 vil bl. a. indeholde Behandling af Forslag til ensartede Priser for Liniearbejdet ved de danske Statsbaner. Dette Forslag, der ogsaa vil foreligge til Behandling paa Mestrenes nærforestaaende Generalforsamling, vedtages forhaabentlig begge Steder til Gavn for begge Parter, der hidtil have været daarlig tjent med ingen bestemte Priser at have haft for dette Arbejde, der i mange Tilfælde er udført for rent ud skandaløse Priser.

Fra *Odense* Afdeling foreligger Forslag om at fastsætte en Minimumspris for Udførelse af Arbejde hos Landsbymestre hele Landet over.

Af det her anførte og Dagsordenen i sin Helhed ses det let, at dette Delegeretmøde vil blive betydningsfuldt i allerhøjeste Grad, og vi skal derfor endnu en Gang udtale Haabet om, at selv den mindste Afdeling ikke vil sky det lille Offer, som er forbundet med at lade sig repræsentere paa Mødet.

Fagmøder.

I Forbindelse med Arbejdermødet afholdtes i *Vejle* den 1. Juli Fagmøder i de forskellige Fag. Ved Malernes Møde vare Kolleger fra Fredericia og Horsens samt Forbundets Formand kommet til Stede, og Diskussionen drejede sig navnlig om, hvilke Betingelser der vilde udkræves for at opfylde, hvad der i Forliget af 5. September var forstaaet ved „Formænd". I saa Henseende nævntes et Par Tilfælde fra Horsens, hvor Kolleger, staaende udenfor Afdelingen, forsvarede deres Stilling med den Paastand, at de vare Formænd. Malerforbundets Formand udviklede udførligt, at det, der betegnede en virkelig „Formand", ikke var hverken dennes eller den paagældende Mesters Anbringende i saa Henseende, men derimod Vedkommendes daglige Bestilling, og var det da let nok at afgøre Spørgsmaalet, idet Formandens Bestilling absolut ikke kunde være ganske den samme, som de øvrige Arbejderes. Efter hvad der herom var oplyst i de førnævnte Tilfælde, turde det let fastslaas, at her kun forelaa et Forsøg paa at misbruge Forligets Bestemmelse, og Formanden opfordrede derfor Afdelingen til straks at forsøge ved en Henvendelse til Mesterforeningen, at faa dette Forhold ændret.

Efter Fagmødets Slutning deltoges under de respektive Afdelingers Bannere i den almindelige Procession til Festpladsen i Nørreskov.

I *Odense* afholdtes Søndag den 15. Juli Fagmøde, hvortil Kolleger fra Afdelingerne i Nyborg,

Svendborg og Faaborg havde givet Møde. Den ret livlige Diskussion omfattede en hel Række Spørgsmaal til Malerforbundets Formand, som var til Stede og besvarede disse udførligt. Navnlig drøftedes Kontingent- og Ekstrakontingentspørgsmaalene. Mødet sluttede med et af Odense-Afdelingens Formand L. LARSEN udbragt Leve for Hovedbestyrelsen og en Tak til Mødets Deltagere.

Under Afdelingernes Faner deltoges derefter sammen med samtlige øvrige Fag i Procession gennem Gaderne til et stort Arbejdermødes Festplads, hvor Taler og Sang udgjorde den alvorlige Del af en særdeles vellykket Arbejderfest.

Faneindvielser.

Afdelingen i *Maribo* har anskaffet sig et Banner og indviede dette Søndagen den 1. Juli.

Banneret, som er rødt, bærer Inskriptionen: „Malernes Fagforening i Maribo. Stiftet 16. Septbr. 1896" og Mottoet: „Af Fordom aldrig vi bindes", ligesom det er dekoreret med forskellige Symboler paa Malerfaget.

Til Indvielsen havde Afdelingen indbudt Forbundets Formand, der imidlertid paa dette Tidspunkt var paa Rejse til Afdelingerne i Jylland og derfor ubekendt med og ude af Stand til at efterkomme Indbydelsen.

Afdelingens Formand, A. LANGHORNN, aabnede Højtideligheden med at byde Deltagerne Velkommen og beklagede, at Forbundets Formand ikke var kommen til Stede. Han gav dernæst en Oversigt over Midlernes Tilvejebringelse til Fanen og udbragte et Leve for den røde Fane, som han dermed afslørede under begejstrede Hurraraab.

Redaktør BRESEMANN fra Nakskov talte dernæst for den „røde Fane". Han dvælede særligt ved det paa Banneret anbragte Motto og bragte Malerne i Maribo en Tak, fordi de ved at hylde dette ogsaa præciserede deres Plads indenfor Arbejderbevægelsen. Et af Taleren udbragt „Leve Malernes Fagforening i Maribo" besvaredes med kraftige Hurra.

Fællesorganisationens Formand, LØFGREN, bragte dernæst paa de stedlige Organisationers Vegne det nye Samlingsmærke et Velkommen og Malerne en Tak, fordi de ved deres røde Fane viste, at de sluttede sig til det internationale Socialdemokrati. Et Leve for dette (Hurra).

Efter at Sangforeningerne fra Nykøbing og Maribo i Fællesskab havde afsunget Socialisternes Marsch og Løfgren udbragt et Leve for U. P. Overbyes Minde, sluttede Formanden Højtideligheden med en Tak til samtlige Deltagere.

Afdelingen i *Kolding* afslører Søndag den 22. ds., Kl. 6 Eftm. et nyt Banner. Ved Afsløringen vil Medlem af Hovedbestyrelsen, C. LOLDRUP, komme til Stede, ligesom Medlemmerne fra de nærliggende Afdelinger Esbjerg, Fredericia og Vejle ere indbudte.

Ekstra-Kontingentet.

Vi benytter Lejligheden til i Dag at minde om, at det Afdelingerne paalignede Ekstra-Kontingent, à 6 Kr. pr. Medlem, senest vil være at indbetale til Hovedkassen ved Udgangen af August Maaned. Forhaabentlig vil ethvert Medlem sætte en Ære i ved punktlig at indbetale til de lokale Afdelinger at gøre disse det muligt at overholde ovennævnte Bestemmelse.

Medlemslisten.

Malerforbundets Medlemsliste for indeværende Aar er i disse Dage omsendt til samtlige Afdelinger og vil saaledes antageligt i de nærmeste Dage være alle Medlemmer i Hænde. Det anbefales at lade Listen blive Genstand for et omhyggeligt Studium.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal,** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	I. P. Jensen.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	H. Christoffersen, Fruegade 25.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Bredgade 9.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Birkhave.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	V. Jepsen, Oldenborggade 10 b.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Kirkegade 53, 2. S.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	Emil Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	O. R. Dyhrberg, Nørregade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Carl Jensen, Houmansgade 29.
Vejle.	A. Sørensen, Nutzhornsgade 15.
Rønne.	G. Andersen, Klokkegade 11

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, Københavns.

Fagtidende for Malere.

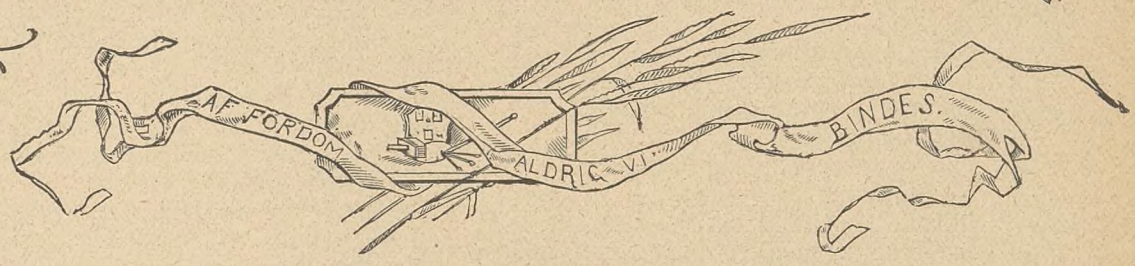

Aug.—Sept. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1900.

Malerforbundets 6te Delegeretmøde.

Malerforbundets 6te Delegeretmøde afholdtes i Dagene den 6., 7. og 8. August i København. Ved Aabningsmødet, som fandt Sted den 6te August Kl. 10 Form., hilste Forbundets Formand *Rudolf Poulsen* samtlige Delegerede Velkommen og udtalte Haabet om, at de kommende Dages Forhandlinger maatte blive til Held for vor Organisations fremtidige Virksomhed. Han udtalte hertil sin bedste Tak til vore Broderorganisationer i Sverrig og Norge for den ydede Hjælp i Fjor og for den Interesse, der vistes vort Møde, ved at lade sig repræsentere paa dette.

Til Prøvelse af Mandaterne nedsattes derefter et Udvalg, paa hvis Indstilling samtlige Mandater godkendtes. Resultatet heraf viste, at af Forbundets 39 Afdelinger vare ialt 30 Afdelinger répræsenterede ved følgende 44 Delegerede:

For Malernes Fagforening i København *Chr. Andersen, Th. Grønborg, Chr. Hansen, Ludvig Hertz, Georg Høeg, Axel Jensen, H. P. Jensen, André Johnsen, H. P. Larsen, Rasm. Lund, E. Magnussen, Vilh. Nielsen, Vald. Rasmussen* og *P. Slundt.* Gentofte-Lyngby *Chr. Christiansen.* Hillerød *L. Hansen.* Helsingør *L. Willumsen.* Holbæk *Alb. Klein.* Slagelse *Julius Hansen.* Ringsted *L. P. Gottschalk.* Næstved *V. Haurum.* Nykøbing, F. *Lauritz Hansen.* Maribo *A. Langhornn.* Svendborg *H. Rasmussen.* Faaborg *Ludv. Jakobsen.* Nyborg *P. Jensen.* Odense *L. Larsen.* Fredericia *V. Jepsen.* Kolding *N. Nielsen.* Bramminge *Th. Christensen.* Esbjerg *H. C. Andersen.* Varde *M. Hansen.* Struer *P. Schmidt.* Nykøbing, M. *M. Chr. Larsen.* Skive *O. R. Dyhrberg.* Frederikshavn *V. Nielsen.* Hjørring *N. Mathiasen.* Aalborg *Chr. Christensen.* Randers *G. Clausen.* Aarhus *M. Andersen* og *H. P. Henriksen.* Silkeborg *Marius Nielsen.* Horsens *M. Johansen* og Vejle *A. Christensen.*

Endvidere var til Stede Hovedbestyrelsens Medlemmer: *Rudolf Poulsen, Ernst Carlsen, Carl Olsen, Emil Claussen* og *C. Loldrup,* ligesom „Svenska Måleriarbetareförbundet" og „Norsk Malerforbund" efter Indbydelse havde ladet sig repræsentere henholdsvis ved d'Hrr. *Ernst Söderberg* fra Stockholm og *A. Pedersen* fra Kristiania. Ialt talte Mødet saaledes 51 Deltagere.

Til Ordstyrere valgtes *P. Slundt,* København og *H. P. Henriksen,* Aarhus. Til Mødets Sekretærer valgtes *André Johnsen* og *Vilh. Nielsen,* København. Mødets Arbejdstid fastsattes til 2 Møder, daglig fra 8—12 og fra 2—6.

A. Pedersen, Kristiania, takkede for Indbydelsen og overbragte en Hilsen fra det norske Malerforbund. Han var glad ved at skulle overvære de danske Kollegers Møde, ved hvilket han haabede, at Grundstenen til en nøjere Sammenslutning mellem Malernes Organisationer i de skandinaviske Lande maatte blive nedlagt. Vel stod Organisationen i Norge endnu et Stykke tilbage for Danmark, og vel havde man mange Vanskeligheder deroppe at overvinde, men fremad bar det, og han følte sig forvisset om, at det ogsaa skulde lykkes fremdeles at komme videre ad Organisationens Vej og samle de Kolleger, som hidtil havde været blinde og døve for, hvad de skyldte sig selv og den Organisation, uden hvis Hjælp Kampen for en menneskeværdig Tilværelse ikke lader sig føre.

Ernst Söderberg, Stockholm, udtalte ligeledes en Tak for Indbydelsen og overbragte en Hilsen fra Sv. Måleriarbetareförb., som første Gang var repræsenteret ved den danske Broderorganisations Kongres. Han haabede, at det ikke skulde blive den sidste Gang. Organisationstanken fæstnede sig hos Eder førend hos os, men ogsaa der vinder den Dag for Dag frem. Staar vi i Dag, hvor I stod for nogle Aar siden, saa haaber vi ogsaa at naa dertil, hvor I nu staar, og muligvis mindske den Forskel, som i dette Øjeblik er til Stede. Situationen hos Eder i Fjor bragte os sikkert et Skridt nærmere. Vi følte, at Eders Kamp ogsaa var vor Kamp. Maatte denne Kongres yderligere

bestyrke et fremtidigt Samarbejde til Held for vore Organisationer.

Som Slutning paa det første Møde og paa Malernes Fagforenings Vegne bød Formanden derefter samtlige Deltagere paa en lille Forfriskning.

2det Møde. Mandag Kl. 2.

Ordstyrer P. Slundt oplæste Mødets Dagsorden:

1. Mødets Konstituering.
2. Forhandlingsbogens Oplæsning.
3. Beretning om Virksomheden.
4. Regnskaberne.
5. „De samvirkende Fagforbund".
6. Kontingentet.
7. Lovene (Forbund og Rejsekasse).
8. Samarbejdet mellem Malernes Organisationer i de skandinaviske Lande.
9. Forskellige Forslag og Spørgsmaal.
   a. Forslag til Priser for Liniearbejdet ved Statsbanerne.
   b. Anskaffelse af nye Medlemsbøger.
   c. Arbejdslønnen hos Landsbymestrene.
   d. Understøttelse under Arbejdsløshed.
   e. Praktiske Svendeprøvers Indførelse.
   f. Arbejderkongressen i Paris.
   g. Eventuelt.
10. Administrationen.
11. Valg af Tillidsmænd.
12. Næste Delegeretmøde.

Af Dagsordenen var Punkt 1 jo alt behandlet, og Ordet blev til Punkt 2 givet til Viceformanden *Ernst Carlsen*, der oplæste Forhandlingsbogens Referat af samtlige Hovedbestyrelsesmøder siden forrige Delegeretmøde. Efter flere anerkendende Udtalelser for de vel førte Referater, godkendtes Forhandlingsbogen enstemmigt.

ad 3. Formanden kunde slutte sig til den Anerkendelse, som var udtalt vedrørende Forhandlingsbogens Førelse, og vilde som bedste Bevis herpaa kunne indskrænke sin Beretning ret betydeligt, skøndt de forløbne 3 Aar jo netop havde været rige paa Begivenheder som ingensinde tilforn. Malerforbundet talte ved forrige Delegeretmøde 31 Afdelinger og tæller nu 39. Det er altsaa lykkedes at erhverve 8 nye Afdelinger, og der findes næppe stor Sandsynlighed for, at vi vil kunne naa synderligt flere, idet der saavidt Hovedbestyrelsen bekendt næppe for Tiden findes nogen Plads, hvor en Afdeling vil kunne oprettes. Tro mod Forbundets Formaal: at højne Medlemmernes Levevilkaar, har Bestræbelserne stedse gaaet i denne Retning. Med Hensyn til, i hvor høj Grad dette er lykkedes, skal jeg henvise til den „Oversigt", der er fremlagt her ved Mødet, og hvoraf det jo fremgaar, at ikke mindre end 35 af Forbundets Afdelinger have erholdt en Forhøjelse af Timelønnen i de sidste 3 Aar af fra 5 til 25 pCt. eller gennemsnitlig ca. 14 pCt. Jeg forventer, at selv det mest tungnemme Medlem heraf let vil kunne regne sig til, i hvor høj Grad han har haft Fordel af sin Organisation. I de allerfleste Tilfælde er det lykkedes at naa disse Lønforbedringer ad Forhandlingens Vej, og af Regnskabet vil det da ogsaa ses, at vor Udgift til Strejker har været meget ringe. I *Hillerød, Fredericia* og *Silkeborg* har vi maattet standse Arbejdet for at faa gennemført antagelige Regulativer. Disse Konflikter varede dog kun fra et Par Dage til et Par Uger. I *København* kom det ogsaa til Strejke, idet Mestrene ved Slutningen af Prislisteudvalgets Forhandlinger erklærede ikke at kunne gaa med til en Forkortelse af Arbejdsdagen, ligesom de heller ikke vilde indgaa paa højere Udbetaling end 35 Øre pr. Time og en laveste Timeløn à 40 Øre. Strejken, der varede lidt over 4 Uger, sluttede med Vedtagelsen af den nugældende Prisliste, i Henhold til hvilken Udbetalingen er 40 Øre og laveste Løn 44 Øre pr. Time, medens Arbejdsdagen er forkortet til $9\frac{1}{2}$ Time. Navnlig det sidste Punkt er af stor Betydning, og det tjener vor Organisation til Ære, at den trods Arbejdskøbernes Modstand har formaaet at bryde Princípet 10-Timersdagen og derved bane Vej for et fortsat Arbejde hen imod 8-Timersdagen. I det Hele taget var denne Strejke et eklatant Bevis for, at Malernes Organisation er paa Højde med de bedste, og sjældent har en saa stor Konflikt (1400 Mand) forløbet saa lydløst og saa sikkert ført til Maalet, som Tilfældet var med den.

Det vilde vel være urimeligt ikke at ofre Lock-out'en ogsaa et Par Ord, skøndt denne jo staar Enhver i frisk Minde; den var et saa brutalt Overfald og Brud paa indgaaede Overenskomster, at Mage aldrig er set. Uden smaaligt Hensyn til, at Arbejdskøberne i vort Fag her i København Aaret forud havde forlangt og faaet vedtaget en Bestemmelse, der forbyder Arbejdsstandsning fra nogen af Siderne, hvor forudgaaet Forhandling eller Voldgift ikke er prøvet — kastedes vi paa Gaden, uden ringeste Foranledning fra vor Side og uden Spor af Formaliteter. Formaalet var at ødelægge eller svinebinde vore Organisationer, og Midlet til at opnaa dette Resultat skulde da være Udsultning i stor Stil; Tidspunktet var ikke ueffent valgt og Regnestykket gik ud paa, at vore smaa Kassebeholdninger kun vilde række til i 8—14 Dage, og at alle Resourser dermed vilde være udtømte, saaledes, at det Hele maatte kunne være ekspederet i en Haandevending. Facit blev jo som bekendt et noget andet. Vi holdt Kampen ud i 4 Maaneder, og den endte ikke med vor Underkastelse; tværtimod tør man vel gaa ud fra, at Lock-out'en maa have aabnet Øjnene paa selv den mest indifferente Arbejder, for hvad Organisationen er værd.

Det skal nævnes og erkendes her i Dag, at Arbejdskøbernes Regnestykke maaske vilde have slaaet til, om ikke netop Solidaritetsfølelsen blandt alle Landes Arbejdere havde vist sig saa vel udviklet, som Tilfældet er. Den erstattede denne Gang hvad vi manglede i vore Kasser, og den vil vi sikkert ogsaa kunne regne med en anden Gang, og ganske særlig vil vi kunne regne med den, naar vi viser, at vi ikke vil lade fem være lige og lade staa til, for i sidste Instans at lade andre klare det Hele. Vi maatte under Lock-out'en paalægge

vore Medlemmer et stort Ekstra-Kontingent, fordi vi vare nødte dertil; men havde vi i Tide taget fat og regnet med den Slags Eventualiteter, at Arbejdskøberne, hvad Dag det skal være, kan og vil bryde deres egen Underskrift, saa havde vi sikkert staaet bedre og i hvert Fald havde vi da opnaaet at fordele Byrderne paa en noget mere retfærdig Maade mellem alle Medlemmer, i Stedet for som nu, lægge en uforholdsmæssig Part over paa et lille Mindretal.

Antageligt vil vi i Fremtiden bøde paa enhver Skavank, som maatte være kommet til Syne, saaledes at vor Organisation til en hvilken som helst Tid maa vise sig sin Opgave voksen, hvad enten det gælder om at værne det alt opnaaede eller erhverve nye Fordele. De enkelte Røster, der hæver sig imod at forhøje vort Kontingent, saaledes at det bliver muligt at marschere i Takt med andre Fag, formaar næppe at hverve Tilhængere for den Betragtning, at det ikke kan betale sig at være organiseret. Dertil er Sandheden for haandgribelig; thi ingen Institution i Verden giver Arbejderen saa stort Udbytte som hans egen Organisation, og ingen Arbejder har Raad til at undvære denne.

H. P. Jensen, København, udtalte sig særdeles rosende om Formandens mangeaarige og store Virksomhed og foreslog, med særligt Henblik paa det store Ekstra-Arbejde, der af denne var udført under Lock-out'en, at yde ham et Bevis paa Erkendtlighed herfor ved et Gratiale af 300 Kr.

Carl Olsen, København, mindede om, at det i Aar var 10 Aar siden Malerforbundet blev stiftet med 7 Afdelinger, medens vi nu har 39. Hvad vi i disse 10 Aar har opnaaet i Merfortjeneste beløber sig til overmaade store Summer, medens vi samtidig har formaaet at forkorte Arbejdsdagen; alt dette kan vi takke vor Organisation for, som nu staar paa Højde med de bedste.

Loldrup: Det er ikke mange Aar siden at andre Fag næppe regnede med os, fordi vor Organisation var langt tilbage for deres. Nu er det anderledes. Ingen vil nu betænke sig paa at regne vor Organisation blandt de bedste. Vort Forbund har altid arbejdet paa at hjælpe de daarligst lønnede op, hvad ogsaa vil ses af den foreliggende Redegørelse over de sidste 3 Aars Lønbevægelse.

M. Hansen, Varde, foreslog at yde Formanden et Gratiale af 400 Kr.

Johnsen var i Principet imod Gratialer; Lønnen bør forhøjes, naar den er for lille i Forhold til Arbejdet. I det foreliggende Tilfælde vilde han dog støtte *H. P. Jensens* Forslag, eftersom det jo var et Faktum, at Formanden havde udført et stort ekstra Arbejde.

Vald. Rasmussen delte Johnsens Betragtninger, men vilde hellere at der overraktes Formanden en Erindringsgave end et Gratiale.

Ernst Carlsen, Chr. Andersen og Loldrup støttede *H. P. Jensens* Forslag, som derefter vedtoges.

Beretningen om Virksomheden godkendtes enstemmigt.

ad 4. Regnskaberne, der forelaa trykt og som for Forbundets Vedkommende balancerede med Kr. 212,654,19 og for Rejsekassen med 13,030,05 indeholdt ligeledes en Specifikation over forskellige Indtægter og Udgifter, ved hvilken der gaves en udmærket Oversigt af stor Interesse.

Axel Jensen havde ladet sig fortælle, at enkelte Medlemmer i Provinserne mente sig forbigaaede til Fordel for Afdelingen i København. At dette ikke var saa fremgik jo tydeligt nok af Regnskabet, og Forholdet var da ogsaa dette, at den københavnske Afdeling, hvis Medlemmer jo havde betalt et stort Kontingent, desuden havde skænket 10,000 Kr. til Støtte for Forbundet.

Christensen, Aalborg, havde ikke opdaget noget Københavneri, men turde forsikre, at Aalborg ej heller havde fedet sig paa andres Bekostning; at man ikke havde kunnet yde saa stort Bidrag som København, skulde erkendes, men til Gengæld havde man søgt efter Evne at indskrænke sin Understøttelse saa meget som muligt.

Henriksen, Aarhus, udtalte en Tak til den københavnske Afdeling for dens Gave af 10,000 Kroner.

Regnskaberne godkendtes enstemmigt.

3. Møde. Tirsdag Form. Kl. 8.

Ordstyrer *Henriksen.*

ad 5. Emil Claussen: De samvirkende Fagforbund stiftedes i Januar 1898 af ca. 400 Repræsentanter for hele Landets organiserede Arbejdere. Ingen anede den Gang, at man Aaret efter skulde have Lejlighed til i højeste Grad at prøve, hvad denne Organisation var værd, saaledes som Tilfældet jo blev i Fjor under den store Lock-out. I al Almindelighed viste Organisationen sig at være sin Opgave voksen, hvad der dog ikke hindrede, at man kunde ønske et og andet ændret i dens Love, særlig fra de større Fags Side. Taleren udviklede udførligt nærmere, hvori Ændringerne maatte bestaa og henviste til de nu ændrede Love, med hvilke alle vistnok kunde være tilfredse. Vistnok har der af og til hævet sig Røster mod denne Organisationsform, men disse har selvfølgelig ikke kunnet rokke ved den Kendsgerning, at vor Styrke ligger i den videst mulige Centralisation af Kræfterne. Nu gælder det blot om, at vi indenfor hvert Forbund søger at holde Trit med hinanden, saaledes at ingen i afgørende Øjeblikke skal blive en Klods om Benet og derved hindre Marschen. Det gaar ikke an at sakke agter ud. Vi bør i højere Grad end hidtil sørge for at eje nogen Kapital, og vi bør tilvejebringe denne ved Hjælp af et højere ordinært Kontingent, saaledes at Byrden herved kan fordeles lidt mere retfærdigt, end Tilfældet bliver, naar vi kun har Ekstra-Kontingent at støtte os til udredet med uforholdsmæssige Beløb af et lille Mindretal. Dette Princip har de samv. Fagforb. fuldt ud anerkendt og formuleret i sine Loves § 19.

Taleren henviste endnu til, hvorledes Udlandets Arbejdere tog vor Organisationsform til Mønster for deres, og sluttede med en Anbefaling for, at Malerforbundet vedblivende holder sig indenfor „De samv. Fagforbund".

Carl Olsen talte i Tilslutning til Claussen. Saa-

ledes som „De samv. Fagforb.“s Love nu vare ændrede, særlig med Hensyn til Understøttelse og Afstemningsmetode, maatte det indrømmes, at en betydelig Forbedring var opnaaet, og Taleren vilde indstændigt opfordre til hver i sin Kreds at fremhæve de øjensynlige Fordele, som ligger i størst mulig Sammenslutning. Ad denne Vej maa vi arbejde videre mod internationale Forbund — først og fremmest med Sverig og Norge.

Loldrup delte fuldt ud de foregaaende Taleres Betragtninger. Ser nogen af de her tilstedeværende anderledes paa denne Sag, vil de forhaabentlig ogsaa udtale deres Grunde herfor.

Rasmussen, Svendborg, vilde i Et og Alt tiltræde, hvad der var udtalt som Anbefaling for at blive indenfor „De samvirkende Fagforbund“.

Christensen, Aalborg, ønskede Oplysninger om, paa hvilken Maade Kontingentet skulde opfattes. Vi bør jo være klar over, at det næste Punkt paa Dagsordenen i højeste Grad vil berøres af, hvad vi i dette Spørgsmaal beslutte, og det er derfor rigtigst at drage Konsekvenserne frem. Taleren kunde ligeledes ønske nogen Oplysning vedrørende § 25.

Carl Olsen, Loldrup og *H. P. Jensen* replicerede alle til Christensen og udviklede nærmere de Punkter, denne havde berørt.

Følgende af Hovedbestyrelsen stillede Resolution vedtoges derefter enstemmigt:

„Idet Delegeretmødet udtaler sin fulde Anerkendelse af „De samv. Fagforb.“s hidtidige Virksomhed, vedtages det at forblive staaende indenfor denne Organitation.“

ad 6. Formanden: Fra Hovedbestyrelsen fremsættes ikke noget bestemt Forslag. I „De samv. Fagforbund“s Loves § 19 vil det jo ses, hvad denne Organisation nu kræver af sine Afdelinger, og et Øjekast paa vort nuværende Kontingent viser jo straks, hvad vi under alle Omstændigheder maa foretage for at beholde vor Medlemsret der, og den har vi jo under forrige Punkt vedtaget at vilde bibeholde. Hvad der fra „De samv. Fagforb.“s Side nu tilstræbes, er just at indrette sig paa den Maade, som hidtil er blevet forsømt, men som Lock-out'en maa have lært os at tilstræbe. Hertil kommer jo, at vore Administrationsudgifter, der hidtil har været meget lave, absolut vil blive noget forøgede. Vi har f. Eks. saaledes aldrig ejet et Kontor. I de forløbne 10 Aar har tilrejsende Medlemmer maattet søge Formanden i dennes Bopæl, men det forstaas jo let, at dette for begge Parter ikke kan være nogen Behagelighed, og i mange andre Henseender kræver Tiden, at en saa stor Organisation, som vor, maa være Indehaver af et Hjemsted.

Vi har hidtil ikke haft noget Fond at tage af under Konflikter og har derfor været henvist til at paaligne Ekstra-Kontingent i højere Grad, end det ellers vilde være nødvendigt. Naar enkelte har ment, at København havde lettere ved at betale et forhøjet Kontingent end Provinserne, hvor Lønnen er lavere, saa bør det ikke glemmes, at Arbejdsløsheden faktisk er langt større i København end i Provinserne, saaledes, at der næppe bliver stor Forskel paa Ydeevnen.

Christensen, Aalborg, havde af Formanden ventet en Antydning vedrørende, hvor højt Kontingentet burde sættes for at klare fremtidige Forpligtelser. (*Formanden:* 18 Kr. aarlig.) Ja, det indser jeg meget vel, om end jeg ikke har Bemyndigelse til at gaa saa højt, men det vil sagtens ikke være vanskeligt at klargøre for Medlemmerne, at et saadant Kontingent dikteres af den bydende Nødvendighed.

Clausen, Randers: Ogsaa jeg ser meget vel, at Kontingentet ikke kan være lavere, men mit Mandat hindrer mig i at gaa med til Forhøjelsen.

Klein, Holbæk, fandt det uheldigt at møde med bundet Mandat. I denne Forsamling bør man have frie Hænder til at foretage, hvad der anses for forsvarligt og nødvendigt.

Chr. Andersen, København, og *Larsen,* Odense, anbefalede Forhøjelsen.

Carlsen: Med Hensyn til Fordelingen af Kontingentet vil det være rigtigt at lade det mest mulige gaa til Hovedkassen.

Rasmussen, Svendborg, var paa det rene med, at vi ikke kunde gaa under de 18 Kr. De lokale Kasser bør dog vistnok heraf have de 6 Kr.; thi det har dog ogsaa sin Betydning, at disse raader over lidt Kassebeholdning i adskillige Øjemed, som ikke kan negligeres.

Valdemar Rasmussen kunde anbefale de 18 Kr., men vilde dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at adskillige Medlemmers Ønske gik i Retning af at bibeholde det nuværende Kontingent og yde 7 Kr. aarligt i Form af Ekstra-Kontingent, hvad der altsaa vilde give 19 Kr. aarligt.

Willumsen, Helsingør, og *Christjansen,* Gentofte-Lyngby, anbefalede Kontingentforhøjelsen, saaledes, at de lokale Kasser ikke svækkedes ved Fordelingen.

Carl Olsen. Her er Tale om at henlægge 7 Kr. aarligt og Meningen er, at Beløbet forbliver hos de respektive Forbund og kun maa bringes i Anvendelse under Konflikter. Det siges ikke at skulle gælde for Tid og Evighed og kunde for saavidt godt kaldes ekstra; men Erfaringen har ofte nok godtgjort, at ordinært Kontingent er en heldigere Form end Ekstra-Kontingent.

Loldrup. Hvis vi alle mødte her med bundne Mandater vilde vort Møde være betydningsløst. Hensynet til et bundet Mandat maa vige for, hvad Nøvendigheden kræver.

Johnsen. Det foreslaaede Kontingent er ikke for højt og burde egentlig sættes højere. Hvad der anvendes i saa Henseende er godt anvendt, det viser f. Eks. de sidste 3 Aars Lønforhøjelse; skulde Tiden vise, at et lavere Kontingent kan være tilstrækkeligt, saa vil det selvfølgelig atter blive nedsat.

Clausen, Randers vilde paa sin Afdelings Vegne indrømme, at denne jo var blandt dem, der havde opnaaet endogsaa en ret betydelig Lønforhøjelse, men Medlemmerne indrømmede ikke lige saa

villigt, at Kontingentforhøjelse var en Nødvendighed.

Andersen, Esbjerg, foreslog at sætte Kontingentet til 15 Kr. aarligt, medens *Vald. Rasmussen* foreslog 19 Kr.

Efter at adskillige Talere havde anbefalet Forslaget om 18 Kr., vedtoges dette med alle St. mod 3.

Paa Forslag af *Carl Olsen* vedtoges det enstemmigt at bibeholde det nuværende Vinterkontingent à 50 Øre pr. Maaned og lægge hele Forhøjelsen paa de 6 Sommermaaneder, for hvilke Kontingentet altsaa bliver 2 Kr. 50 Øre pr. Maaned.

Under Diskussionen om Fordelingen af Kontingentet fremhævede *Rasmussen*, Svendborg, og *Christensen*, Aalborg, stærkt, at Afdelingskassererne ikke kunde have synderligt mindre end hidtil, og paaviste dette nærmere ved at anføre en Række Udgifter, som nødvendigvis maatte afholdes. *Rasmussen* kunde ønske at Forbundet fremtidig paatog sig hele Udgiften ved Delegeretmødet, og saaledes, at Diæterne blev ens for alle. Han vilde foreslaa, at Kontingentet, under denne Forudsætning, deltes med $12^1/_2$ Krone til Forbundet og $5^1/_2$ Krone til Afdelingerne.

Carl Olsen fandt Rasmussens Forslag meget vel motiveret, og vilde tiltræde samme.

Rasmussens Forslag vedtoges derefter enstemmigt.

Under Diskussionen om Størrelsen af Diæterne foreslog *Rasmussen*, Svendborg, disse sat til 7 Kr. pr. Dag, hvad *Magnussen* og *Johnsen* fandt at være alt for lavt.

Chr. Andersen foreslog 10 Kr. for tilrejsende Delegerede og 8 Kr. for hjemmeværende.

Willumsen, Helsingør, var imod denne Forskel.

H. P. Jensen foreslog 10 Kr. til alle Delegerede og *Vald. Rasmussen* foreslog, at det ogsaa kom til at gælde for Hovedbestyrelsens Medlemmer.

Andersen, Esbjerg, ansaa 8 Kr. for at være passende.

Christensen, Aalborg, anbefalede *H. P. Jensens* Forslag med *Vald. Rasmussens* Tilføjelse, som derefter vedtoges med alle Stemmer mod 9.

4de Møde. Tirsdag Eftm. Kl. 2.

Ordstyrer *P. Slundt.*

ad 7. Formanden: Hovedbestyrelsen fremsætter kun faa Ændringer til Lovene. I Rejsekassens Love ønsker vi blot, at Understøttelsesperioden bestemt angives at være fra 1. Septbr. til 1. April, hvorved Misforstaaelser af den Art, som hidtil er forekommet, vil umuliggøres. I Forbundets Love finder vi det nødvendigt at fastslaa: at med 6 Maaneders Restance fortabes Medlemsrettighederne i enhver Henseende, hvad der dog ikke skal influere paa Medlemsforpligtelserne, idet ingen bør kunne smøge disse af sig ved Efterladenhed. Ligeledes vil det vistnok ogsaa være formaalstjenligt at have en Bestemmelse, hvorved Medlemmer, der rent ud nægte at overholde de Forpligtelser, der paahvile dem, vil være at ekskludere. Taleren motiverede udførligt disse Ændringer og foreslog endelig at stryge i § 5 den Bestemmelse, der fastsætter 5 Medlemmer som Minimum for at udgøre en Afdeling.

L. Larsen, Odense: Paa min Afdelings Vegne skal jeg tillade mig at sige med Henblik paa vort Ændringsforslag vedrørende Hovedbestyrelsens Sammensætning, at dette paa ingen Maade maa opfattes som fremkommet af Utilfredshed mod den hidtidige Hovedbestyrelses Virksomhed. Tværtimod erkender vi at være Hovedbestyrelsen megen Tak skyldig for dens udmærkede Ledelse af Forbundets Anliggender i enhver Henseende. Naar vi har foreslaaet, at der i Hovedbestyrelsen gives Plads for Provinsianere, saa er Grunden den, at vi anser en saadan Ordning for tidssvarende, og en Imødekommen af et almindeligt Ønske, der sikkert vil have en heldig Betydning for Forbundet i flere Henseender, medens næppe nogen kan paavise Retninger, hvor det kan skade. Vi foreslaar altsaa, at Hovedbestyrelsen sammensættes af 3 Medlemmer med Bopæl i København og 3 Medlemmer fra Provinserne, saaledes at de 3 førstnævnte udgjorde et Forretningsudvalg med den daglige Ledelse under sig.

Clausen, Randers: Vi kunde slutte os til Forslaget fra Odense, men ønske dog 2 Repræsentanter valgte for Jylland, 1 for Fyen, 1 for de øvrige Øer og 3 fra København.

Henriksen, Aarhus, kunde ogsaa støtte Forslaget, om at vælge Provinsianere ind i Hovedbestyrelsen, det vil sikkert skabe stor Tilfredshed ude omkring i Afdelingerne.

Chr. Andersen ansaa et Forretningsudvalg paa 3 Medlemmer for at være for lille, da Arbejdet jo i Hovedsagen kom til at hvile paa dette.

Christensen, Aalborg: Ledelsen har hidtil været god, men den nu foreslaaede Sammensætning maa dog siges at være et berettiget Krav fra Provinserne. Et Forretningsudvalg paa 3 Medlemmer vil nok være tilstrækkeligt, da der dog ikke kan gives dette større Myndighed, end vor Formand har for Tiden. Hovedbestyrelsen bør være den, der træffer de vigtigste Afgørelser.

Willumsen, Helsingør, saa ingen Grund til at ændre noget i den Ledelse, hvormed alle havde været tilfredse. De 3 Medlemmer af Forretningsudvalget vil jo blive dem, der faar saa godt som hele Arbejdet, der nu ligger i Hovedbestyrelsen.

H. P. Jensen kunde godt slutte sig til Willumsens Udtalelse om den hidtidige Tilfredshed med Hovedbestyrelsen, men var ikke blind for, at Provinserne kunde ønske direkte at være repræsenteret i Ledelsen. Det er dog vist rettest at beholde 5 Mand med Sæde i København som Forretningsudvalg og hertil føje 1 for Jylland og 1 for Øerne. Disse 7 vil da udgøre Hovedbestyrelsen med et Par ordinære Møder om Aaret, og iøvrigt saa ofte særlige Forhold kræve det.

Carlsen. Allerede paa forrige Delegeretmøde var Forslag som nærværende fremsat, skønt man ogsaa den Gang var enig om, at Ledelsen havde været upaaklagelig. Jeg kan godt gaa med til den ændrede Sammensætning og ved Udvidelsen faar vi jo samtidig større Repræsentation inden for „De samv. Fagforb.“ Fordelingen er dog ikke ganske retfærdig. København har 1400 Med-

lemmer, Provinserne 900, og intet taler saaledes for at give Provinserne 4 Repræsentanter og København 3. Jeg vil foreslaa, at vi beholder 4 Repræsentanter i København foruden Formanden og vælger 4 Repræsentanter fra Provinserne. Mange vigtige Sager kræve hurtig Afgørelse og Hovedledelsen maa derfor ofte ligge hos Forretningsudvalget, som befinder sig samlet paa et Sted.

Andersen, Esbjerg, saa ingen Grund til Forandring og var heller ikke af de faldne Udtalelser blevet overbevist om, at nogen nævneværdig Nytte derved kunde opnaas. En anden Sag var det jo om det ligefrem maatte være en Følge af, at „De samv. Fagforbund"s Love krævede en saadan Ændring.

Klein, Holbæk, sluttede sig til Carlsens Forslag. Vi er nu i Provinserne saa vidt fremskredne, at vi nok direkte kunne tage Del i Ledelsen.

Axel Jensen. Jeg slutter mig til Carlsen. Alene det, at man ved Forslaget opnaar at skabe Tilfredshed i større Udstrækning end tidligere er meget værdt.

Christensen, Aalborg, vilde have tillagt det Betydning, om vi under Lock-out'en for Eks. havde haft Provinsrepræsentanter i Hovedbestyrelsen; thi disse vilde da have haft Lejlighed til at se paa nært Hold den foreliggende Situation og eventuelt derved have været i Stand til at klargøre et og andet ude i Provinserne, som nu var blevet savnet.

Henriksen, Aarhus, sluttede sig fuldt ud til Carlsen og var glad ved den Velvilje, Forslaget havde mødt.

Det vedtoges herefter enstemmigt at sammensætte Hovedbestyrelsen som af Carlsen foreslaaet.

Dirigenten oplæste Odense-Afdelingens Forslag vedrørende Repræsentationsretten til Delegeretmøderne.

Larsen, Odense, havde Ret til at tage dette Forslag tilbage og vilde gøre det, hvis der fra de københavnske Delegerede maatte fremkomme noget, der tydede paa en mindre venlig Modtagelse.

H. P. Jensen vilde anbefale at tage Forslaget tilbage, og *Larsen* imødekom da dette.

Christensen, Aalborg. Uden at stille Forslag ønsker jeg at fremkalde en Diskussion om vort Fagblad, der efter min Formening burde udvides og indeholde noget mere socialt Stof. Jeg tror at det vilde have agitatorisk Betydning, selv om en Del af Stoffet var laant fra andre Blade.

Henriksen, Aarhus, kunde ogsaa nok ønske Bladet udvidet, men troede dog ikke, at der var Trang til eller at det vilde være heldigt at gøre det til et særligt socialistisk Blad.

G. Høeg sluttede sig til Henriksens Betragtning.

Rasmus Lund ansaa det for uheldigt at laane andre Blades Stof og troede ikke, at man ad den Vej kan naa at vække Interesse, der hvor man gerne vilde. Der er uden al Tvivl en stor Del Kolleger som nok kunde støtte Bladet ved at skrive til det om blot de vilde tage sig sammen.

Clausen, Randers, var tilfreds med Bladet som det hidtil har været og kunde ikke anbefale, at ændre noget ved det.

Loldrup. Vi bør erindre, at Bladet jo i Hovedsagen skrives af en enkelt Mand og det undgaas da ikke, han være saa dygtig han være vil, at det kan blive ensidigt. At laane fra andre Blade er absolut uheldigt. Politik skal selvfølgelig ikke være det dominerende i et Fagblad, men banlyse Politik kan man ikke. Iøvrigt vil jeg henstille til Provinsafdelingerne, at skrive noget til Bladet.

Christensen, Aalborg. Vi kunde ønske at Regnskabet en Gang aarligt i revideret Stand omsendtes til Afdelingerne. Det er af Interesse og Betydning, at Medlemmerne altid ere a jour med den økonomiske Stilling.

Larsen, Odense, fremsatte Forslag om, at Fristen for Indsendelse af Ændringer til Lovene skal udløbe 2 Maaneder før Delegeretmødets Afholdelse, i Stedet for som nu 1 Maaned.

Hovedbestyrelsens Forslag sattes derefter under Diskussion.

Clausen, Randers, ansaa 6 Maaneders Restance for at være for lang og stillede Forslag om 3 Maaneder.

Carl Olsen anbefalede Hovedbestyrelsens Forslag. Vedtages dette, mener jeg, at vi bør nægte at arbejde sammen med dem der skylder mere end 6 Maaneder.

Christensen, Aalborg, vilde ogsaa anbefale Hovedbestyrelsens Forslag, men vilde dog anse det for rigtigt at træffe den Bestemmelse, at et ekskluderet Medlem ikke forinden 6 Uger efter ny Optagelse, kunde erhverve Medlemsret — og stillede Forslag herom.

Klein, Holbæk, fandt ingen Anledning til at tage Hensyn til Folk der skylder, da det ofte nok har vist sig, at Motiverne hertil bundede i Ligegyldighed overfor Organisationen. Han anbefalede derfor Hovedbestyrelsens Forslag, saavel vedrørende Restancen som Eksklutionen.

Forslagene vedtoges derefter med den af Christensen foreslaaede Bestemmelse.

Ligeledes vedtoges Forslaget, at lade Minimum for Medlemsantallet udgaa af Punkt 5.

Da Generaldebatten vedrørende Lovene hermed var afsluttet, nedsattes et Udvalg til at redigere Lovene i Overensstemmelse med de trufne Vedtagelser. Udvalget kom til at bestaa af d'Hrr. *Christensen,* Aalborg, *Larsen,* Odense, *Klein,* Holbæk, *H. P. Jensen* og *Carl Olsen.*

ad. 8. Formanden. Den Tanke at naa til Etableringen af et skandinavisk Malerforbund, er ikke alene alt for flere Aar siden fremsat fra vor Side, men har ogsaa været fremme hos vore Kolleger i Sverrig og Norge. Der hører jo ikke saa overordentlig meget til for at vække Solidaritetsfølelsen hos Arbejderne overfor hinanden, og i saa Henseende har Magthavernes kunstige Grænsepæle aldrig formaaet at sætte noget Skæl for et Samarbejde. Det er forlængst gaaet op for de organiserede Arbejdere, at de har fælles Interesser uden Hensyn til det Lands Navn, hvori de befinde dem. Lock-out'en i Fjor godtgjorde tilfulde dette. Det er en Kendsgerning, at vi

alle har haft Fordel af vor Organisation og just i samme Forhold, som den er tiltaget i Størrelse og Styrke. At udvide og udvikle den i størst mulig Grad, har derfor altid været Formaalet. Fra den enkelte Forening til Sammenslutning i Forbund, maa Vejen gaa til nøjere Samarbejde med Broderorganisationerne i de nærmeste Lande og videre hele Verden over.

Gerne havde Hovedbestyrelsen mødt her i Dag med et Forslag, der kunde berede Vejen for Oprettelsen af et skandinavisk Malerforbund, og naar vi har undladt dette, da er Grunden ene den, at vi jo ikke er blinde for de forskelligartede Forhold der gør sig gældende. Vi haaber imidlertid, at der ved dette Punkts Behandling i Dag skal tilvejebringes Sikkerhed for hvilket Grundlag der er at bygge paa, for i en nær Fremtid at tilvejebringe et Samarbejde, der kan blive til Held for Malerne i de 3 Lande, og danne Indledning til en endelig Sammenslutning.

A. Pedersen, Kristiania. Hovedaarsagen til at jeg er kommen til Stede ved dette Møde er Haabet om at kunne medvirke til Realisationen af en Sammenslutning af de tre skandinaviske Landes Malerforbund. Formanden sagde nys, at vi oppe i Norge var gaaet betydeligt frem i de seneste Aar og dette er jo ogsaa sandt, men jeg maa selvfølgelig indrømme, at vi staa langt tilbage for vore Brødre her.

Vort Forbund tæller endnu kun 6 Afdelinger og Agitationen besværliggøres i høj Grad ved vort Lands geografiske Beskaffenhed, idet den jo i Hovedsagen maa føres skriftlig. Forbundsstyret er ganske klar over at Kontingentet maa forhøjes, hvis vi skal naa frem. Muligvis vil dette straks bevirke noget Frafald, men det vil da blive Elitetropperne vi faa at regne med og bygge paa. En Organisation alene paa Papiret er jo intet værd.

I Norge findes 2—3000 Malersvende. De burde jo være Medlemmer alle. Kommer der frem et Lønspørgsmaal, ja da gaar ogsaa Medlemsantallet op; men Forstaaelsen af, at det ogsaa gælder om at holde sammen i Mellemtiden, er endnu ikke trængt igennem i saa stor Udstrækning som ønskeligt vilde være. Hos os har det været nødvendigt at knytte Syge- og Forsikringskasser til Fagorganisationen. I Spørgsmaalet om et nøjere Samarbejde Landene mellem, ser jeg godt at vore Forhold i Øjeblikket ikke tillader os at gaa saa langt straks, som jeg personligt kunde ønske, og jeg vilde være den sidste til at gaa ind paa en Forpligtelse som ikke kunde holdes. Men Tiden er dog i al Fald nok inde for at en Begyndelse maa kunne gøres, for Eks. i Retning af planmæssig Støtte under Konflikter, og hertil giver jeg gerne min varmeste Anbefaling.

Ernst Söderberg, Stockholm. Det er en Kendsgerning, at vor Organisation befinder sig i stærk Udvikling og at dette har været Tilfældet de seneste Aar. At vi staar tilbage for Danmark skal indrømmes, men meget tyder dog paa, at vi i en forhaabentlig nær Fremtid, vil kunne naa op i Højde med Eder. For nogle Aar siden stod I jo, hvor vi nu staar og overalt har det taget Tid at vække Arbejderne til fuld Forstaaelse af Organisationens Værd. Det bør ikke glemmes, at Forholdene i Danmark har været særlig gunstige for Agitationen i mange Henseender, hvor det modsatte i højeste Grad er Tilfældet hos os. Paa vor nys afholdte Kongres i Malmø, hvor ret vigtige Beslutninger blev taget vedrørende vore Organisationsforhold, erkendtes fuldt ud Betydningen af et planmæssigt Samarbejde med Broderorganisationerne, ligesom denne Tanke ogsaa fandt Tilslutning paa vor forrige Kongres i 1897.

Den internationale Solidaritetsfølelse er forlængst vakt, og efter Evne søgte vi i Fjor at dokumentere dette. Havde vi ikke indenfor vort eget Land samtidig haft store Strejker, vilde det være sket paa endnu mere haandgribelig Maade.

Taleren gav en udførlig Fremstilling af Organisationsforholdene i Sverrig, saaledes som disse havde udviklet sig deroppe, og hvoraf det fremgik, at man, ligesom i Danmark og Norge, havde taget smaa, men sikre Skridt i den rigtige Retning og derved skabt den fornødne Soliditet i Organisationens Fundament, hvorpaa der fortrøstningsfuldt kan bygges videre. Lad os ved dette Møde lægge Grundstenen til et obligatorisk Samarbejde, der kan føre til en endelig Sammenslutning, til Held for Malerne i de skandinaviske Lande, og lad os love hinanden at sætte vore Kræfter ind paa en snarlig Realisation af et skandinavisk Malerforbund.

Carl Olsen rettede en Tak til *Pedersen* og *Söderberg* for de fyldige Oplysninger, der vare udgaaede af deres Foredrag, og for det Standpunkt, de begge to havde indtaget til det foreliggende Spørgsmaal. Det var ogsaa Talerens Haab, at vi her i Dag maatte give Stødet til et nøje Samarbejde, hvorunder gensidig Støtte under Konflikter vel vilde blive det første, efterfulgt af Rejseunderstøttelse osv.

Efter Anbefaling af *Pedersen* og *Söderberg* vedtoges derefter enstemmigt følgende af Hovedbestyrelsen stillede Resolution:

„Idet Delegeretmødet udtaler sin fulde Tilslutning til Tanken om Oprettelsen af et skandinavisk Malerforbund paalægges det Hovedbestyrelsen at sætte sig i Forbindelse med Forbundsstyrelserne i Sverrig og Norge, for sammen med disse at udarbejde Forslag, der som første Skridt maatte kunne føre hen mod dette Maal."

5. Møde. Onsdag Form. Kl. 8.

Ordstyrer *Henriksen*.

ad 9 a. Carlsen redegjorde, som Medlem af det Fællesudvalg, der havde udarbejdet det foreliggende Forslag til Priser for Liniearbejdet ved Statsbanerne, de Forhold, der havde nødvendiggjort at søge denne Reform gennemført, og anbefalede at vedtage Forslaget uden Ændringer.

Christiansen, Gentofte-Lyngby, saa ikke nogen synderlig Forhøjelse af Arbejdslønnen i det foreliggende Forslag for sin Afdeling, men var jo klar over, at en saadan var til Stede for andre Egne af Landet og tillagde det stor Betydning at opnaa den Ensartethed, som Forslagets Vedtagelse vilde tilvejebringe.

Carlsen paaviste, at Forslaget dog indeholdt Forhøjelse for enkelte Posters Vedkommende ogsaa indenfor Christiansens Afdeling.

Andersen, Aarhus, havde Betænkeligheder ved Forslaget af Hensyn til de bestaaende Lønregulativer.

Formanden anbefalede Forslaget. Hvad dette Møde og Mestrenes Generalforsamlinger enes om, ophæver selvfølgelig hidtil bestaaende Overenskomster paa dette Omraade.

Andersen, Esbjerg, fandt det heldigt, om der i Forslaget var anført, at Svendene selv havde Ret til Opmaaling, da Kotume nok var, at Overbanemesteren besørgede dette.

Carlsen. En saadan Ret er saa selvfølgelig, at det ikke gøres nødig at have den anført noget Steds.

Forslaget vedtoges derefter enstemmigt.

ad 9 b. Formanden anbefalede Forslaget om Anskaffelsen af ny Medlemsbøger fra 1. Januar 1901. Herved vilde opnaas en ret nødvendig Revision af Medlemsnumrene og et ganske nødvendigt Hovedeftersyn af de gamle Bøger, idet selvfølgelig intet Medlem vil kunne erholde den nye Bog uden fuldt ud at have den gamle i Orden. Vi foreslaar, at Bøgerne udstedes gratis.

Efter Udtalelser af *Willumsen*, Helsingør, der kunde ønske Futteral til Bøgerne, og *Rasmussen*, Svendborg, som var imod, at Bøgerne blev gratis udleverede, foreslog *Magnussen* at vedtage en Bestemmelse, som gør det til Pligt at fremvise Bogen ved Tiltrædelsen af ny Arbejdsplads, og at denne Bestemmelse trykkes paa Bogens første Blad.

Hovedbestyrelsens Forslag, saavel som Magnussens Tilføjelse, vedtoges.

ad 9 c. Larsen, Odense, paaviste det uheldige i, at der ikke findes en Minumumspris for Arbejdslønnen hos Landsbymestrene og foreslog at ændre dette Forhold ved en Vedtagelse, der forbyder Forbundets Medlemmer at arbejde for en lavere Betaling end 14 Kr. ugentlig plus Kost og Logi for en 10 Timers Dag.

Forslaget vedtoges enstemmigt.

ad 9 d. Johansen, Horsens. Vort Forslag gaar ud paa, ved et ekstra Kontingent à 6 Kr. aarlig at tilvejebringe Midler, hvormed Organisationen kunde komme gifte arbejdsløse Medlemmer til Hjælp, ligesom vi nu hjælper de Ugifte med Rejseunderstøttelse, og jeg anbefaler dette Forslag, skøndt jeg jo ikke nærer stort Haab om at faa det vedtaget efter den Kontingentforhøjelse, der nu er fastsat.

Chr. Andersen ansaa Tanken for umulig at realisere.

Formanden: Jeg har i Horsens-Afdelingen hørt Forslaget meget smukt motiveret og varmt anbefalet, og jeg lovede dér at støtte det paa Delegeretmødet. Dette Løfte opfylder jeg gærne; thi hvem vilde ikke støtte den smukke Tanke, der ligger i Forslaget. Men jeg ved jo forud, at vi ikke mægter at faa Tanken realiseret. Her i København har vi et Understøttelsesfond for Malere, bestaaende af saavel Mestre som Svende, men til Trods for, at dette Fond ejer en ikke ringe Kapital og kun kræver et lille Kontingent, har det dog aldrig kunnet naa nogen synderlig Tilslutning fra Svendenes Side. Det er vel ikke fordi at man ikke *vil* støtte de Trængende, hvortil hver eneste af os kan komme til at høre, men som sagt, man finder Opgaven for overvældende. Nu er det jo klart nok, at naar den føles for stor at løse, hvor der i Forvejen er noget at bygge paa, ja saa bliver den det jo end mere dér, hvor man skal begynde paa bar Bund.

Johansen tog Forslaget tilbage.

ad 9 e. Willumsen, Helsingør. Vi har ved Fremsættelsen af dette Spørgsmaal tænkt at vække Interesse for Indførelse af mere praktiske Svendeprøver end de nuværende, der ikke er noget Bevis for, hvad en Mand er værd i praktisk Henseende.

Emil Claussen. Jeg er en Modstander af Svendeprøver i det Hele taget, men jeg vilde ønske, at man kunde finde et Middel til at tvinge Mestrene til lære Lærlingene noget mere og udbytte dem noget mindre.

Efter yderligere Bemærkninger af Willumsen afsluttedes Debatten.

ad 9 f. Formanden oplæste en Henstilling fra „De samv. Fagforb." til samtlige Fagforb., om at lade sig repræsentere paa den forestaaende internationale Arbejderkongres i Paris. Dels for derved at bevidne vor Deltagelse i den internationale Klassekamp paa socialistisk Grundlag, og dels for samtidig at gavne vore Organisationers Medlemmer, ved at skaffe dem et bedre Rygstød under eventuelle store faglige Kampe. Taleren anbefalede at følge Henstillingen. Vi ynder ikke de Kolleger, der uden at yde noget, troligt tager deres Part af de Goder, vor Organisation kan fremskaffe, og vi bør derfor heller ikke profitere af Forbindelser med Udlandet uden at gøre vort til at styrke disse.

Loldrup anbefalede at efterkomme Henstillingen. Hvad Forbindelse med Udlandet er værdt, havde vi en god Maalestok for i Fjor under Lock-out'en, hvad man kan se i Forskellen paa de Bidrag der kom fra Lande, hvor vi dog har nogen Forbindelse, og de, der kom fra Steder, hvor vi ingen har. Jeg vil foreslaa, at vi lader os repræsentere.

Loldrups Forslag vedtoges og paa Forslag af *Wald. Rasmussen* vedtoges det, at bevilge 500 Kr. i dette Øjemed.

ad 9 g. Christiansen, Gentofte-Lyngby, ønskede at rette Forespørgsel til Hovedbestyrelsen, om det ikke lod sig gøre, at hidføre et Tillæg paa Villaarbejde af f. Eks. 10 Procent, hvad der maatte siges at være rimeligt af Hensyn til det Merarbejde der kræves dèr.

Loldrup og *Carlsen* ansaa det for uigennemførligt at realisere Christiansens Tanke.

ad 10. Carl Olsen. Under dette Punkt vil Lønninger og lignende være at behandle.

Chr. Andersen. Hovedbestyrelsens Medlemmer har for Tiden 50 Kr. aarlig og jeg vil foreslaa, at dette bibeholdes for Forretningsudvalget Medlemmer, medens de øvrige Medlemmer af Hoved-

bestyrelsen jo vil faa Rejse og Diæter for hvert Møde.

Andersens Forslag vedtoges.

Christensen, Aalborg, vilde foreslaa Formandens Løn ansat til 1500 Kr. aarlig.

Carlsen. Bag dette Forslag ligger jo sikkert nok den Tanke at genvælge Poulsen; thi en ny Formand vilde selvfølgelig ikke kunde faas for en Løn, der ikke er paa Højde med hvad der ydes i andre Forbund af samme Størrelse. Men vil Poulsen modtage Genvalg?

Christensen, Aalborg, mente, at Formænd med højere Løn havde forpligtet sig til ingen anden lønnet Beskæftigelse at have.

Formanden. Den Dag man paa noget Punkt skulde kunne bebrejde mig ikke at have varetaget, hvad der har været mig paalagt, eller man ønsker knyttet Betingelser til Formandspladsen som af Christensen nævnt — da er det sikkert nok, at jeg ikke længere kan eller vil modtage Genvalg; men i Øjeblikket hvor ingen af Delene siges, skal jeg ikke undslaa mig for at modtage Genvalg, hvis der næres Ønske i saa Henseende.

Georg Høeg foreslog Formandens Løn fastsat til 1800 Kr. aarlig. og vedtoges dette enstemmigt, efter at Christensen havde taget sit Forslag tilbage.

6te Møde, Onsdag Eftm. Kl. 2.

Ordstyrer *P. Slundt.*

Paa det nedsatte Lovudvalgs Vegne oplæste *H. P. Jensen* som Ordfører den ændrede Ordlyd af Lovene.

Carl Olsen anbefalede at vedtage Lovene saaledes, som de nu forelaa fra Udvalget.

Andersen, Esbjerg, ønskede, for at forebygge Vilkaarligheder, at ingen Eksklusion af Medlemmer maatte kunne finde Sted uden forudgaaet Godkendelse af Hovedbestyrelsen.

Willumsen, Helsingør og *Rasmussen,* Svendborg, vilde dog foretrække, at Retten til Eksklusion forblev ubeskaaret hos Afdelingerne.

Andersens Betragtninger støttedes af *Emil Claussen, Carl Olsen, Formanden* og *H. P. Jensen,* og et af sidst nævnte i saa Henseende fremsat Ændringsforslag vedtoges.

Efter at Lovene saaledes vare gennemgaaede og vedtagne, ere de saalydende:

§ 1. Formaalet er:

a. at samle alle Malersvende i hele Landet til et Forbund under Ledelse af en Hovedbestyrelse.
b. at værne om og befordre sine Medlemmers faglige og økonomiske Interesser.

Dette Formaal søges opnaaet ved:

1. at søge oprettet Afdelinger af Forbundet i Byer og paa Landet, hvor saadanne ikke findes.
2. at udgive et Fagblad, hvor alt vedrørende Faget kan komme til Medlemmernes Kundskab.
3. at faa indført en Minimumsløn for alt Malerarbejde, og i det Hele søge Lønnen hævet saa højt som muligt.
4. at søge oprettet Arbejdsanvisningskontorer for Malere.
5. at søge statistiske Oplysninger angaaende Løn-, Lærlinge- og Arbejdsforholdene i Faget.
6. at danne et Fond til Understøttelse ved eventuelle Konflikter i Faget.
7. at søge oprettet Voldgiftsretter til Bilæggelse af Tvistspørgsmaal mellem Arbejdsgiver og Arbejder.
8. at søge indført en 8-Timers Arbejdsdag, Afskaffelse af Søndags-, Nat- og Overarbejde.

§ 2. Midlerne til disse Formaals Fremme tilvejebringes ved, at der af hvert Medlems ydede Aars-Kontingent indbetales 12 Kr. 50 Øre til Malerforbundets Formand efter følgende Fordeling: for Maanederne Januar, Februar, Marts, Oktober, November og December à 50 Øre, April, Maj, Juni, August og September à 1 Kr. 50 Øre og for Juli 2 Kr. Kontingentet indbetales den første i hver Maaned for den forløbne Maaned, og maa ingen Restance finde Sted.

§ 3. Af det til Forbundet indbetalte Kontingent henlægges aarligt pr. Medlem 7 Kr. til Strejkefond og 1 Kr. 80 Øre til Rejsekassen, medens Restbeløbet indgaar i Administrationskassen.

§ 4. Under en af Hovedbestyrelsen anerkendt Konflikt og for et Tidsrum, som denne finder passende, kan den udskrive et Ekstra-Kontingent af indtil 1 Kr. ugenlig pr. arbejdende Medlem. Forslag om endnu højere Kontingent kan vedtages ved en Afstemning i de respektive Afdelinger, og er gældende naar mindst $^2/_3$ af de mødte Medlemmer har stemt derfor. Ekstra-Kontingent skal indbetales hver Uge.

§ 5. Der indbetales til de respektive Afdelinger et ensartet maanedligt Medlems-Kontingent, hvis Størrelse fastsættes af Delegeretmødet.

I Sygdomstilfælde eller ved Indkaldelse til Militærtjeneste ere Medlemmerne kontingentfri, forsaavidt Anmeldelse herom er tilstillet den paagældende Afdelingsformand. Paadrager et Medlem sig 6 Maaneders Restance, medfører dette Fortabelse af alle Medlemsrettigheder, medens der vedblivende hæftes for Medlemsforpligtelserne. Afvikles ovennævnte Restance ikke, kan den paagældende Afdeling, forudsat Hovedbestyrelsens Billigelse, ekskludere Vedkommende ved en Generalforsamlingsbeslutning med simpel Stemmeflerhed. Et saadant ekskluderet Medlem, som atter maatte blive optaget, kan ikke erholde nogen Understøtlelse før 6 Uger efter Optagelsen.

§ 6. Alle af Malere og Lakerere bestaaende Fagforeninger kan indordnes under Forbundet.

§ 7. Til Delegeretmødet, som er den højeste Myndighed i alle Forbundets Anliggender, sender hver Afdeling paa indtil 100 Medlemmer en Delegeret og større Afdelinger 1 Delegeret for hvert 100 Medlemmer eller Dele deraf. De Delegerede maa være forsynede med Mandater, og have alle lige Stemmeret. Forslag, som foreligge til Delegeretmødets Behandling, vedtages eller forkastes med almindelig Stemmeflerhed. Formanden giver en Oversigt over Forbundets Virksomhed i det forløbne Tidsrum, samt aflægger Regnskabet i revideret Stand; endvidere tages Bestemmelse om Tiden og Stedet for Afholdelse af næste Delegeretmøde. Forslag, som indeholde Ændringer til Forbundets Love, og som ønskes behandlede paa Delegeretmødet, maa indsendes til Hovedbestyrelsen senest 2 Maaneder før Delegeretmødets Afholdelse. Hovedbestyrelsen er pligtig at deltage i Delegeretmødet, men kan ikke deltage i Afstemningen over Forbundets Virksomhed.

§ 8. Hovedbestyrelsen bestaar af 9 Medlemmer: 1 Formand og 8 Repræsentanter. Formanden og 4 Repræsentanter, som skulle være bosiddende i København eller dens umiddelbare Nærhed, udgøre Forretningsudvalg. Af de øvrige 4 Repræsentanter vælges 2 for Jylland og 2 for Østifterne udenfor København. Samtidig vælges 4 Supleanter, 2 for København, 1 for Jylland og 1 for Østifterne. Paa det første Hovedbestyrelsesmøde vælges Viceformand, og fastsættes Forretningsorden.

Delegeretmødet bestemmer Formandens og de øvrige Bestyrelsesmedlemmers Funktionstid. Genvalg kan finde Sted. Valget af Bestyrelsen skal foregaa ved skriftlig Afstemning. Formanden vælges særskilt.

§ 9. Til at revidere Forbundets kvartaarlige Regnskab vælger de københavnske Afdelinger hver en Revisor; samtidig vælges en Supleant. Revisorerne underskriver efter endt Revision Regnskaberne med Navns Underskrift eller indgive Revisionsbetænkninger til Hovedbestyrelsen, som maa fremlægge disse paa Delegeretmødet. Revisorerne afgaa skiftevis og kunne ikke umiddelbart genvælges.

§ 10. Formanden besørger den daglige Ledelse af Forbundets Virksomhed og redigerer Fagbladet under Hovedbestyrelsens Medvirkning og Forretningsudvalgets Kontrol, og er sammen med dette ansvarlig for Bladets Ledelse overfor Delegeretmødet; tillige fører han Forbundets Regn-

skab over Indtægt og Udgift, hvilket Regnskab fremlægges paa Forretningsudvalgets Kvartalsmøde i revideret Stand senest en Maaned efter det sidst forløbne Kvartal; desuden fremlægges Bøgerne for Forretningsudvalget hver Maaned; udebliver han dermed, eller er Regnskabet i Uorden, kan Forretningsudvalget straks suspendere ham; dog skal dette endelig afgøres af den samlede Hovedbestyrelse, som i den Anledning straks vil være at indkalde. Formanden har at føre en Kassebog, der nøjagtigt angiver enhver Indtægt og Udgift med vedføjet Dato, der viser, naar disse ere modtagne eller afholdte; han maa ikke have en større kontant Kassebeholdning end 200 Kr.; det øvrige af Forbundets Midler indsættes i et af den samlede Bestyrelse antaget Pengeinstitut. Ingen Penge kan hæves af Formanden uden efter skriftlig Anvisning af 2 Repræsentanter. Formanden skal i alle vigtige Sager lade sin Handlemaade bestemme af Bestyrelsen; hans Løn fastsættes paa Delegeretmødet.

§ 11. Viceformanden fører Forhandlingsbogen og overtager Formandens Arbejde under dennes lovlige Forfald; hans Vederlag herfor bestemmes af Bestyrelsen.

§ 12. Naar Arbejdsforholdene i en By er af saadan Beskaffenhed, at en Konflikt synes nødvendig, da skal den lokale Forenings Bestyrelse straks forelægge Sagen for Hovedbestyrelsen, for i Samraad med denne at bestemme om Arbejdsnedlæggelse skal finde Sted. Strejkeunderstøttelsens Størrelse bestemmes af Hovedbestyrelsen efter Indstilling af Delegeretmødet. Undtagen fra disse Regler er Arbejdsnedlæggelse, der resulterer af pludselige Betalingsstandsninger.

For at Hovedbestyrelsen bestandig kan have Overblik over Forbundets Stilling, udsendes der hver Maaned Skemaer til de forskellige Afdelinger, som disse da ere forpligtede til at udfylde og tilbagesende senest 8 Dage efter Modtagelsen. Disse Beretninger samarbejdes af Formanden og omsendes til samtlige Afdelinger hvert Kvartal. Ligeledes udarbejder Formanden hvert Aars 1. Juli en Fortegnelse over samtlige Medlemmer af Forbundet, og omsender denne til samtlige Afdelinger.

§ 13. Naar et Medlem af Forbundet rejser fra en By til en anden, har samme inden 3 Dage at henvende sig til vedkommende Forenings Formand, som da giver Underretning om alt vedrørende Arbejdsforholdene der paa Pladsen; et saadant Medlem optages i den stedlige Forening uden Indskud. Overskrides ovennævnte Frist, er den Paagældende pligtig at betale Indskud.

§ 14. Intet Medlem kan tilmeldes en anden Afdeling uden forud at have anmeldt Afgang og erholdt Paategning herom i Medlemsbogen.

Agter et Medlem at udtræde af Malerforbundet, kan dette kun ske ved Anmeldelse derom til den paagældende Afdelingsformand, der giver Medlemsbogen fornøden Paategning om Udmeldelsen.

Indtil Udmeldelsen finder Sted, hæftes der for Medlemsforpligtelserne i en enhver Henseende, ligesom eventuelle Restancer skulle afvikles forinden Udmeldelsen.

Ved Tiltrædelsen af en ny Arbejdsplads skal Vedkommende fremvise sin Medlemsbog for de der arbejdende Medlemmer.

Det vedtoges at lade de nye Love træde i Kraft straks med Undtagelse af, hvad der vedrører Kontingentet, idet dette først skal gælde fra 1. Januar 1901.

Den foreslaaede Ændring til Rejsekassens Love vedtoges ligeledes at skulle træde i Kraft straks.

ad 11. Til Formand genvalgtes ved Akklamation *Rudolf Poulsen.*

Til Medlemmer af Hovedbestyrelsen genvalgtes for København: *Carl Olsen* med 36 St. og *Ernst Carlsen* med 33 St. og valgtes *P. Slundt* og *Axel Jensen* med henholdsvis 26 og 24 St. For Provinserne valgtes: *Alb. Klein,* Holbæk, 37 St. *H. Rasmussen,* Svendborg, 21 St. *Chr. Christensen,* Aalborg, 29 St. og *H. P. Henriksen,* Aarhus, 27 St.

Suppleanter bleve: *Emil Claussen* og *C. Loldrup,* København, henholdsvis 22 og 19 St. og *L. Larsen,* Odense, 18 St. og *G. Clausen,* Randers, med 16 St.

Til Medlemmer af „De samv. Fagforb."s Repræsentantskab valgtes: *Carl Olsen,* København og *Alb. Klein,* Holbæk. Suppleanter: *Ernst Carlsen,* København og *Christensen,* Aalborg.

ad 12. Formanden foreslog, at afholde næste Delegeretmøde i Sommeren 1903. Skulde ekstraordinære og ganske uforudsete Omstændigheder kræve det, vil vi jo til enhver Tid kunne samles, men under almindelige Forhold vil et Mellemrum af 3 Aar næppe være for langt for vore Delegeretmøder.

Chr. Andersen vilde af Hensyn til en eventuel Sammenslutning mellem de 3 Forbund foreslaa, at afholde Mødet om 2 Aar.

Formanden. Af denne Grund alene er det ikke nødvendigt at holde Møde om 2 Aar; thi selv den mest sangvinske tør ikke anse det for sandsynligt, at vi selv om 3 Aar vil være naaet saa vidt at den Tanke kan realiseres; men i saa Henseende kunde jeg ønske at høre, hvad d'Hrr. *Pedersen* og *Söderberg* mene.

Pedersen, Kristiania. Jeg deler Formandens Betragtninger. Vi vil ikke saa hurtigt naa en endelig Sammenslutning, og jeg skal være meget tilfreds om vi til den Tid blot har skabt det foreløbige Gensidighedsforhold, der skal danne Indledningen.

Söderberg, Stockholm, kunde ogsaa slutte sig til Formandens Udtalelser. Vi afholder vor næste Kongres 1903, og jeg skulde anse det for meget heldigt om begge Møder blev afholdt nær op til hinanden.

Det vedtoges derefter, at afholde næste Kongres i August 1903.

Nielsen, Silkeborg, vilde foreslaa og meget gerne anbefale, at afholde Mødet i Silkeborg, hvad den derværende Afdeling vilde betragte som en stor Ære.

Hansen, Varde og *Axel Jensen* støttede Nielsens Forslag. *Andersen,* Esbjerg, foreslog København.

Formanden kunde saa godt anbefale Nielsens Forslag og da ganske særligt, fordi den derværende Afdelings Ønske dermed blev imødekommet.

Nielsens Forslag vedtoges derefter.

Hermed var Dagsordenen udtømt, og *Pedersen,* Kristiania, og *Söderberg,* Stockholm, havde dernæst begge Ordet inden Afskeden, og udtalte herunder en Tak for de 3 Dage, de havde tilbragt blandt danske Kolleger, fra hvis Møde de nu rejste hjem, medbringende de allerbedste Indtryk.

Ordstyreren udtalte derefter en varm Tak til samtlige Mødets Deltagere, og bad enhver især bringe hjem en Hilsen fra dette Møde, hvis Arbejde han haabede maatte blive til Held for Organisationens fremtidige Virksomhed.

Under rungende Hurraraab udbragte han dernæst et Leve for Malerforbundet i Danmark og erklærede dermed Mødet sluttet.

Følgende telegrafiske Hilsener vare indløbne under Mødet, hvor de modtoges med stærkt Bifald:

Christiania.

Til Lykke med Arbejdet for Menneskeretten. Leve den internationale Arbejderbevægelse og med Haab om, at vi snart maa have et skandinavisk Malerforbund. Med broderlig Hilsen

Styret for Norsk Malerforbund.
OLE S. NÆSS.

Stockholm.

Med helsning till mötet önska vi framgång i dess betydelsesfulla arbete. Må landgränsen falla för arbetarnes solidaritet. Lefve arbetareklassens förbrödring! Lefve de nordiska landens målareförbund.

Svenska Måleriarb. Förbundets Centralstyrelse.
EKMANN.

Svendborg.

Eders Ansvar er stort, gør Eders Pligt derefter! Leve Organisationen!

SØRENSEN,
Afdelingen i Svendborg.

Nakskov.

Delegeretmødet sendes en venlig Hilsen fra Nakskov. Held og Lykke for Forbundet; det leve!

STRUVE.

Paa Mødets sidste Dag modtog *Söderberg* Telegram, der meldte, at Göteborg-Afdelingens Forhandlinger med den derværende Mesterforening var afsluttet med et for Arbejderne heldigt Resultat, hvilken Meddelelse, bragt til Delegeretmødets Kundskab, foranledigede dette til at sende Kollegerne i Göteborg en Lykønskning pr. Telegram, som besvaredes ved følgende Telegram, der indløb Dagen efter:

Göteborg.

En helsning och ett hjärtligt tack till delegerade-mötets deltagare för deras lyckönsknan. Lefve den internationella arbetare rörelsen!

LINDBERG.

„Pas paa Medlemsretten!"

Naar vi raaber dette Varsko, da vil det Medlem, som alle Dage har sat en Ære i at opfylde sine Medlemsforpligtelser, straks være klar over, at det ikke lyder for hans Skyld. Han trænger ikke til nogen Paamindelse i saa Henseende, thi han kender sine Pligter og kan kun se det ganske selvfølgelige i at opfylde disse. Intet vilde gøre ham mere ondt end den Tanke, at nogen af hans Kammerater om blot for et Øjeblik skulde faa Grund til at tvivle om hans Stabilitet.

Vi er naaet saa vidt, at vi tør regne vor Organisation blandt de bedste, — men der er jo braadne Kar i alle Lande. Et Blik paa vor sidste Medlemsfortegnelse godtgør tydelig nok, at der endnu indenfor vor Organisation findes Kolleger, hvem Pligtopfyldelse ikke har trykket i nogen nævneværdig Grad. Disses Tal er i Aarenes Løb blevet alt ringere, og vi maa og vi skal komme dertil, at det helt forsvinder.

Paa vort nys afholdte Delegeretmøde blev enstemmigt vedtaget den Bestemmelse, at Medlemsretten vil være tabt med 6 Maaneders Restance, og at eventuel Undladelse af at afvikle Restancen vil medføre Eksklusion under visse nærmere Omstændigheder.

Det er disse Vedtagelser, der foranlediger os til her at sige: »*Pas paa Medlemsretten*«. Fortabelse af Medlemsretten betyder ikke, at der samtidig slaas en Streg over Medlemsforpligtelserne; nej disse vil der vedblivende hæftes for, saalænge Vedkommende ikke ligefrem er sat paa Porten ved en Eksklusion. I saa Tilfælde kvitteres Restancen dog ingenlunde, idet den vil blive forlangt betalt som første Betingelse for overhovedet atter at kunne blive Medlem, medens Retten til Understøttelse — under Konflikter f. Fks. — ikke vil indtræde før 6 Uger efter Genoptagelsen. Naar hertil saa kommer, at Genoptagelsen ikke vil være lige at gaa til, men ligesom Eksklusionen kun finde Sted efter en Generalforsamlingsbeslutning, saa tør det vel dristigt siges, at det næppe bliver nogen større Svir at bringe sig selv i den Situation, der medfører Eksklusion. Ikke at tale om, at det tør anses for mindre behageligt at finde sig selv sat udenfor hæderlige Kollegers Række.

Naa, men Eksklusion paa Grund af, at man undlader at betale, hvad man er forpligtet til, kan jo heldigvis undgaas blot ved at betale, og saa stor Tiltro til, at dette ogsaa vil ske, at Eksklusioner skal blive en Sjældenhed, vil man forhaabenlig kunne bygge paa.

Men det skulde ogsaa gærne være saa, at Fortabelse af Medlemsrettigheder, paa Grund af Restance, blev en lige saa stor Sjældenhed. At bidrage hertil har vi ønsket at gøre med disse Linier, som vi slutter med: »*Pas paa Medlemsretten.*«

Rejsekassen.

Vi erindrer om, at der i Rejsekassens Love nu er foretaget den Ændring, at Understøttelsesperioden ens for alle skal regnes fra 31. August til 1. Maj. Det vil altsaa sige, at den Rejsende, der indenfor dette Tidsrum har hævet Understøttelsens Maximum, 25 Kr., ikke kan erholde noget som helst yderligere udbetalt før næste Periode.

Herved er forhaabenlig enhver Misforstaaelse umuliggjort, og navnlig kan det Regnestykke ikke mere opstilles, som gik ud paa, at hæve 2 Aars Understøttelse i Løbet af 14 Dage eller en Maaned. Maanederne Maj, Juni, Juli og August, hvori der ikke udbetales Understøttelse, skal nu nødvendigvis passeres for at kunne slippe ind i den næste Understøttelsesperiode.

Denne Ændring bedes alle Vedkommende at mærke sig.

Betaler det sig.

Skøndt det er saa indlysende, at intet betaler sig bedre end at være organiseret, og skøndt denne Sandhed er saa haandgribelig, at selv den Blinde vil kunne finde den ved Hjælp af sin Stok, — saa kan man dog af og til høre Kolleger ytre Tvivl om, hvorvidt det betaler sig at være Medlem af Fagorganisationen.

Det er selvfølgelig baade rigtigt og nødvendigt at anvende sin Indtægt økonomisk, særlig naar man er Arbejder, og Spørgsmaalet om, hvad der betaler sig, bør ogsaa holdes i Forgrunden. Men Tvivlen, om det betaler sig at være Medlem af sin Fagforening, tyder dog paa en noget vel vidtdrevet Ængstelse, som vi imidlertid haaber at kunne befri de ærede Kolleger for blot ved at henvise til nedenstaaende Lønforbedring, der er opnaaet udelukkende ved Organisationens Hjælp, og som er et af de mange Beviser for, hvad der betaler sig.

Afdelingerne.	Timeløn 1897	Timeløn 1900	Afdelingerne.	Timeløn 1897	Timeløn 1900
	Øre	Øre		Øre	Øre
Københavns	40	44	Fredericia	35	40
„D. S. B.“ Kbhvn.			Kolding	35	35
Gentofte-Lyngby .	40	44	Bramminge	33	35
Hørsholm			Esbjerg	40	40
Hillerød	35	40	Varde	30	35
Helsingør	35	40	Struer	30	33
Roskilde	35	38	Thisted	30	35
Holbæk	34	38	Nykøbing p. M. .	30	37
Slagelse	35	40	Skive	33	38
Ringsted	30	35	Viborg	33	38
Næstved	33	40	Frederikshavn . .	30	38
Køge	33	38	Hjørring	30	35
Nykøbing p. F. .	35	38	Aalborg	38	40
Maribo	30	38	Randers	35	40
Nakskov	35	38	Grenaa	30	35
Svendborg	33	39	Aarhus	37	42
Faaborg	30	35	Silkeborg	35	38
Nyborg	33	38	Horsens	33	36
Odense	37	40	Vejle	35	37
Middelfart	33	36	Rønne	25	30

Ekstra-Kontingent.

Vi erindrer de Afdelinger, som indtil nu ikke har indbetalt det for indeværende Sommer paategnede Ekstra-Kontingent, om, at dette snarest maa indsendes. Denne Paamindelse gælder selvfølgelig i første Linie de Medlemmer, der eventuelt ikke har indbetalt til de respektive Afdelinger, og derved hindret disse i at være punktlige.

Malerforbundets Hovedbestyrelse.

Hovedbestyrelsen, som umiddelbart efter Delegeretmødets Slutning afholdt et konstituerende Møde, valgte paa dette ERNST CARLSEN til Viceformand.

Medlemslisten.

Ved Forglemmelse eller Fejltagelse er udeladt følgende Medlemmer:

For København:

Nr. 3456, C. E. Østlund — $^{4}/_{99}$ — 6.

For Nakskov:

Nr. 1769, Fr. Stougaard — $^{9}/_{96}$ — 6.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark“.

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal,** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.“, M. Christensen, Knudsgade 58, St.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	I. P. Jensen.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	H. Christoffersen, Fruegade 25.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Bredgade 9.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Birkhave.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	V. Jepsen, Oldenborggade 10 b.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Kirkegade 53, 2. S.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	H. Chr. Madsen, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	O. R. Dyhrberg, Nørregade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Carl Jensen, Houmansgade 29.
Vejle.	A. Sørensen, Nutzhornsgade 15.
Rønne.	G. Andersen, Klokkegade .11

M. F.

MALERNES FAGFORENING afholder Møde den første Onsdag i hver Maaned i Rømersgade 22, St. o. G. Mødetiden er Kl. 8.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom Stuen til Gaden, er aabent hver Tirsdag, Fredag og Lørdag Aften fra $6^{1}/_{2}$—8.

BESTYRELSEN.

Malersvendesangforeningen af 1878.

Opmærksomheden henledes paa, at Foreningens Sanglokale er flyttet til Café *„Boulanger“*, Kompagnistræde 43.

Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. $8^{1}/_{2}$, hvor Kontingent og Indmeldelser ogsaa modtages.

BESTYRELSEN.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

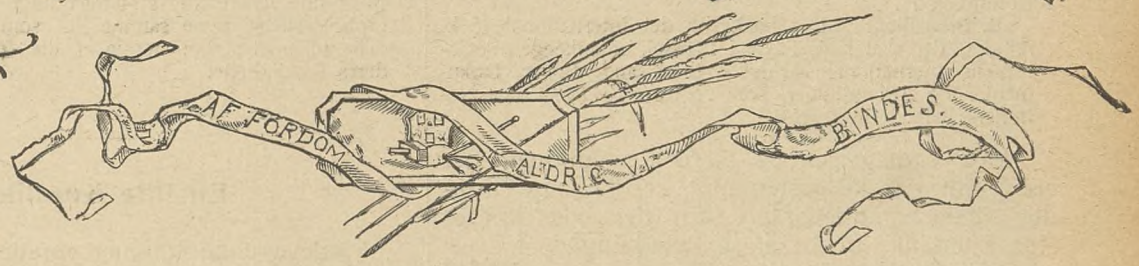

Oktober. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1900.

Kongressen i Paris.

Ved den i afvigte Maaned i Paris afholdte internationale socialdemokratiske Kongres havde Malerforbundet i Danmark ladet sig repræsentere ved sin Formand. Det er første Gang at vi direkte har deltaget i et saadant Stævne, hvis store Betydning jo fornemlig ligger deri at samle alle Landes Arbejdere i Enighed om *Midlerne*, saaledes som det vel tør siges, at der alt er Enighed om *Maalet*.

At referere den overordentlig interessante Diskussion og de vægtige Indlæg, der fremkom under Behandlingen af Kongressens Dagsorden, skal vi ikke forsøge paa her i vor Omtale af Kongressen, hvor vi i Hovedsagen vil nøjes med at gengive Dagsordenens forskellige Punkter og de til samme vedtagne Resolutioner.

Henimod 10-Tiden, Søndag Form. den 23. Septbr., samledes i Wagramsalen samtlige Deltagere i Kongressen. En Forsamling, der gør et dybt Indtryk paa den, der første Gang befinder sig i dens Midte. Ganske uvilkaarligt paatrænger sig Karl Marx Ord: „Proletarer i alle Lande, forener Eder", og man føler sig rykket betydeligt henimod det Tidspunkt, hvor disse Ords Realisering vil være en fuldbyrdet Kendsgærning.

Langt over 1000 Delegerede er nu til Stede, og Franskmanden *Jaurés*, hvis glødende Veltalenhed man saa ofte har hørt omtalt, træder frem og byder i begejstrede Ord „Verdensparlamentet" Velkommen. Derefter gives Ordet til Repræsentanter for de forskellige Landes Arbejderpartier, der ganske kort berette om, hvad der i hvert Land er naaet siden sidste Kongres i 1896. Talerne, der holdes paa Tysk, Fransk eller Engelsk, oversættes straks paa de to af disse Sprog, og Beretningerne vidne alle om Socialdemokratiets ustandselige Fremgang og hilses da ogsaa med stormende Bifald.

Efter Aflæggelsen af disse Beretninger sammensættes Kongressens Bureau saaledes, at hvert Lands Delegerede af sin Midte vælger en Præsident og en Sekretær. Den danske Delegation valgte henholdsvis *Knudsen* og *Borgbjærg*.

Derefter nedsættes en Kommission for hvert af Dagsordenens 12 Punkter. Som Kommissionsmedlemmer kan hvert Lands Delegation vælge to af sine Medlemmer, og Kommissionernes Arbejde var da at behandle de paagældende Punkter og gøre Indstilling paa Grundlag heraf til Kongressen. Det forstaaes let, at denne Ordning i væsentlig Grad maatte bidrage til at lette Kongressens Arbejde, der ellers vilde have været uoverkommeligt.

Dagsordenens første Punkt var saalydende:

„Udførelse af Kongressens Beslutninger. Eftersøgelse og Anvendelse af praktiske Midler til Arbejdernes og Socialisternes internationale Forstaaelse, Organisation og Virken".

Til dette Punkt vedtoges følgende Resolutioner:

„I Betragtning af, at det tilkommer de internationale Kongresser, som ere bestemte til at blive Proletariatets Parlament, at tage de Beslutninger, som skal lede Proletariatet i Kampen for sin Befrielse, og at disse Beslutninger, som er fremgaaede af en international Forstaaelse, bør omsættes i Handling, bestemmer den internationale socialistiske Kongres i Paris, at der tages følgende Forholdsregler:

1. En Organisationskomitè udnævnes saa betids som muligt af de socialistiske Organisationer i det Land, hvor den næste Kongres skal holdes.

2. En permanent international Komitè, der tæller en Delegeret for hvert Land, skal nedsættes og forsynes med de nødvendige Pengemidler. Den fastsætter Dagsordenen for hver følgende Kongres, og indsamler Beretninger fra de i Kongressen deltagende Nationer.

3. Denne Komitè vælger en lønnet Forretningsfører, hvem det paahviler:

a) at tilvejebringe alle nødvendige Oplysninger,

b) at affatte en Redegørelse for de af tidligere Kongresser vedtagne Resolutioner,

c) at omsende de indkomne Beretninger om den socialistiske Bevægelse i de forskellige Lande senest 2 Maaneder før den paafølgende Kongres,

d) at udarbejde en Oversigt over Forhandlingerne om de paa Kongressen foreliggende Emner.

e) at udsende, naar Anledning gives, Flyveskrifter og Kundgørelser angaaende Spørgsmaal af almindelig og aktuel Interesse, vigtige Reformer, Afhandlinger af større politisk eller økonomisk Betydning osv og

f) at træffe alle nødvendige Foranstaltninger til at lette Proletariatets internationale Aktion og Organisation".

2. Resolution: „Den internationale socialistiske Komitè skal af de parlamentariske socialistiske Grupper i de forskellige Lande forlange Nedsættelsen af en særlig international Kommission, der kan lette en fælles Optræden i vigtige Spørgsmaal af verdenspolitisk Karakter. Denne Kommission skal adjungeres den internationale socialistiske Kommission".

3. Resolution: „Det paahviler det internationale Sekretariat, der skal have Sæde i Brüssel, at anlægge „Socialismens internationale Arkiv" ved at samle Bøger, Dokumenter og Afhandlinger, som vedrører de forskellige Nationers Arbejderbevægelse".

Med Vedtagelsen af disse Resolutioner, der ere trufne ganske enstemmigt, er der lagt Grunden til en Sammenvirken, som der ikke kræves stor Eftertanke til for at se Betydningen af.

2det Punkt var: International Lovgivning til Begrænsning af Arbejdstiden. Forhandling om Muligheden af en Minimal-Arbejdsløn i de forskellige Lande.

Hertil vedtoges:

1. Resolution: „I Overensstemmelse med tidligere Kongressers Beslutninger udtaler Kongressen, at Arbejdsdagens Indskrænkning bør vedblive at være Genstand for alle Arbejderes uafbrudte Bestræbelser, og erklærer, at Arbejdstidens Længde bør fastsættes ved Lov, foreløbig til højst 8 Timer daglig for Arbejdere i alle Lande og af alle Kategorier. Den opfordrer alle Arbejderorganisationer til at forfølge Opnaaelsen af denne Reform ved at gaa gradvis frem, og forene den faglige Aktion med den politiske".

2. Resolution: „Kongressen erklærer, at en Minimal-Arbejdsløn kun er mulig, naar den kan fastsættes af kraftigt organiserede Fagforeninger, og at et saadant Minimum, hvis Størrelse ikke kan fastsættes paa en for alle Lande almindelig gældende Maade, i alle Tilfælde bør staa i Forhold til Livets Fornødenheder, sete ud fra et vidt Synspunkt; den opfordrer Arbejerne til at stræbe hen til denne Reform ved at søge de mest praktiske Midler til at naa den, hvilke altid bør læmpes saavel efter hver Egns økonomiske og industrielle Stilling, som efter den politiske Situation. Til at opnaa det omhandlede Resultat anbefaler den i første Række at øve Tryk paa den offenlige Magt og Administration, i hvis Evne det ligger at etablere en Minimalløn, dels ved direkte at overholde en saadan ved offenlige Arbejder, dels ved at gøre den obligatorisk for Ingeniører og andre, der erholde Tilslag paa Arbejder".

3die Punkt. Om de nødvendige Betingelser for Arbejdets Frigørelse: *a.* Proletariatets Konstitution og Aktion efter dets Organisation som Klasseparti. *b.* Bourgeoisiets politiske og økonomiske Ekspropriation. *c.* Produktionsmidlernes Socialisering.

Vedtaget blev efterfølgende Resolutioner:

1. Resolution: Nutidens Proletariat er et nødvendigt Produkt af det kapitalistiske Produktionsstyre, som baade politisk og økonomisk kræver Arbejdets Udbytning ved Kapitalen. Da dets Oprejsning og Frigørelse kun kan ske ved at træde i aabent Kampforhold til Kapitalismens interesserede Forsvarere, hvilket dog i Følge selve sin Tilblivelsesmaade uundgaaelig vil ende i Produktionsmidlernes Socialisering, bør Proletariatet rejse sig til Kamp mod Kapitalistklassen. Socialismen, hvis Hverv det er at danne Proletariatet til Hær i denne Klassekamp, har som første Pligt at indøve det ved et metodisk, overvejet og uafbrudt Arbejde i Bevidstheden om dets Interesser og dets Styrke, og hertil at anvende alle de Vaaben, som den for Haanden værende politiske og sociale Situation lægger i dets Hænder, og som dets højere Opfattelse af Retfærdighed indskyder det.

Blandt disse Midler anfører Kongressen politisk Aktion, almindelig Stemmeret, Arbejderklassens Organisation i politiske, faglige og kooperative Grupper, Hjælpekasser, Kunst- og Oplysningsforeninger osv. Den opfordrer Socialismens Forkæmpere til af al Evne at medvirke til videst mulig Udbredelse af disse Kultur- og Opdragelsesmidler, som forøger Arbejderklassens Kræfter og gør den i Stand til politisk og økonomisk at ekspropriere Bourgeoisiet og gøre Produktionsmidlerne til Samfundseje.

2. Resolution: „Socialisterne i alle Lande forpligte sig til at intervenere for, at Udlændinge paa deres respektive Opholdssteder nyde samme Ret som de Indfødte, og i dette Øjemed at betjene sig af alle de Midler, der staa til deres Raadighed".

(Fortsættes.)

En lille Konflikt.

I indeværende Sommer oprettedes som bekendt en Afdeling af Malerforbundet i Hørsholm. Forholdene var her, som de nødes til at være der, hvor Organisationen mangler, i Hovedsagen dikterede af Mestrene alene, idet Arbejdernes Indflydelse jo staar og falder med Organisationen. Det ligger jo derfor i Sagens Natur, at vi straks efter vor Afdelings Oprettelse foretog Skridt for at opnaa en ganske nødvendig Regulering og Forbedring af Arbejds- og Lønforholdene dersteds.

I Skrivelse af 16. Juli tilstilledes der den derværende Mesterforenings Formand et Regulativ, udarbejdet med fornødent Hensyn til de nærmestliggende Byers Regulativ og med Anmodning om Mestrenes Tilslutning. Formanden og vel hele Foreningen havde sikkert et ganske eget Begreb om almindelig Høflighed, thi Skrivelsen blev aldrig besvaret direkte.

Derimod modtog vi under 27. s. M. en Skrivelse fra Centralforeningens Formand, Hr. Malermester *Axel Hacke* i Roskilde, der meddeler, at Regulativet er blevet ham tilstillet fra Hørsholm med Anmodning om Forhandling med os, da forskellige Punkter ikke kunde akcepteres, navnlig Timelønnen, der var sat til 42 Øre, og Arbejdstiden 10 Timer fra 6–5½ med 1½ Time Spisetid. Skøndt vi ikke kunde se noget uantageligt i de opstillede Punkter, optog vi selvfølgelig alligevel den tilbudte Forhandling, der da blev ført mellem Hr. Hacke og Malerforbundets Formand. Resultatet af samme blev, at Hr. Hacke indgik paa de 42 Øre og øvrige Punkter, mod at Arbejdstiden fastsattes til 10 Timer fra 6–6 med 2 Timers Spisetid, og saalydende underskreves 2 Eksemplarer af saavel Hr. Hacke som Forbundets Formand.

Herefter maatte man jo tro den Sag i Orden, men der var gjort Regning uden de Hørsholm Mestres mærkelige Opfattelse af Situationen. Thi medens Svendene jo med Glæde modtog, hvad der var opnaaet, saa nægtede Mestrene at rette sig efter det vedtagne Regulativ under Paaberaabelse af, ikke at have givet Hr. Hacke Mandat til at gaa saa vidt. Under disse Omstændigheder maatte vi atter sætte os i Forbindelse med denne for at forhøre, hvorvidt han formente at kunne skaffe Regulativet respekteret, da vi i modsat Fald jo nok vilde være i Stand dertil.

Hr. Hacke, der selvfølgelig blev yderst for-

bavset ved Mestrenes Standpunkt, satte sig straks i Bevægelse for at bibringe disse Fornuft, men forgæves. Ved et Møde med Mestrene nægtede disse med alle Stemmer mod en at bøje sig for det af ham underskrevne Regulativ, hvad han i Skrivelse af 7. September meddeler med Tilføjende, at „Hørsholm og Omegns lokale Malermesterforening er nu udelukket af Centralforeningen".

Under disse Omstændigheder var der jo kun et tilbage for os at gøre, nemlig at give Mestrene Lejlighed til i Fred og Ro yderligere at overveje, om det ikke alligevel vilde være formaalstjenligt at rette sig efter Regulativet, og vi betydede derfor d'Hrr., at vi foreløbig ikke vilde arbejde, forinden vi havde deres Underskrift paa Regulativet. Mesterforeningens Formand tog hurtigt sit Standpunkt, idet han udmeldte sig af Foreningen og underskrev Regulativet, saaledes at han undgik Arbejdsstandsning. De øvrige Mestre vilde vise sig mere standhaftige og modtog Arbejdsnedlæggelsen, der iøvrigt kun berørte en af dem i Øjeblikket.

Deres Seighed blev dog ikke af lang Varighed, thi efter 8 Dages Forløb underskrev den nyvalgte Formand paa samtlige Mestres Vegne Regulativet den 17. forrige Maaned, og de mange Krumspring, der vare foretagne, ses altsaa at kunde have været sparte uden Skade for d'Hrr. Udbyttet har nemlig været yderst tarveligt for dem. De har opnaaet, at deres Forening er bleven sat udenfor Centralforeningen, at have mistet et Medlem og endelig at være bleven tvungen til at underskrive det Regulativ, som de med lidt bedre Forstaaelse af Situationen kunde have tiltraadt med et noget bedre Resultat end det foreliggende. Forhaabentlig vil d'Hrr. huske dette, naar der en anden Gang bliver Tale om at indgaa paa et Regulativ. —

Norsk Malerforbund.

I Dagene den 15., 16., 17. og 18. Septbr. har Norsk Malerforbund afholdt sit 3. Landsmøde i *Frederiksstad.* Af Formandens Beretning fremgik det, at Forbundet bestaar af 6 Afdelinger eller det samme Antal, som ved forrige Landsmøde. En ny Afdling var stiftet i *Sandefjord,* men en anden havde meldt sig ud og var antagelig opløst. I det forløbne Aar havde der været 2 Konflikter, nemlig i *Sandefjord* og *Trondhjem,* af hvilke den første var endt med fuldstændig Sejr for Svendene, medens der ikke forelaa Meddelelse om Udfaldet fra Trondhjem.

Et Udkast til nye Love vedtoges, hvorved saavel Sygekasse som Forsikring ved Dødsfald sorterer under Forbundet; sidstnævnte saaledes baseret, at der ved hvert Medlems Dødsfald indbetales pr. Medlem henholdsvis 25, 50, 75 eller 100 Øre, alt efter det Aaremaal den Afdøde har tilhørt Organisationen.

Medlemskontingentet fastsattes til 60 Øre pr. Uge i 36 Uger og 10 Øre pr. Uge i 16 Uger. Af dette Kontingent afgives til Forbundet aarligt Kr. 12,60, medens Kr. 5,40 henlægges til et Strejkefond og Kr. 5,20 anvendes i Afdelingerne til egen Administration.

Fagbladet, som hidtil er udgivet af Afdelingen i Kristiania, overgaar fra 1. Marts 1901 til Forbundet.

Det vedtoges at indmelde Forbundet i Arbejdernes faglige Landsorganisation.

I Spørgsmaalet om Gensidighedsforhold mellem de 3 skandinaviske Landes Malerforbund, vedtoges enstemmigt følgende Resolution:

„Landsmødet giver Tanken om Oprettelse af et skandinavisk Malerforbund sin fulde Tilslutning og henstiller til de Foreninger, der endnu staar udenfor Forbundet, snarest at indmelde sig, for at Tanken hurtigst mulig kan realiseres.

Samtidig udtaler Landsmødet sin Tak til vort danske Broderforbund for den af dets sidste Delegeretmøde vedtagne Resolution i samme Spørgsmaal".

Det vedtoges at iværksætte en kraftig Agitation for at faa de Foreninger ind, som endnu staar udenfor, saavel som at søge oprettet Afdelinger i de Byer, hvor saadanne ej findes. I Erkendelse af Arbejderpressens store Betydning, vedtoges det at støtte denne efter yderste Evne, ved at agitere for dens Udbredelse.

Til Forretningsfører for Forbundet valgtes *A. Pedersen.* Næste Landsmøde skal afholdes om 2 Aar i *Sandefjord.* Disse 2 Aar vil sikkert blive benyttede af Forbundet til et ihærdigt Arbejde for at skaffe sig den størst mulige Tilslutning, og vi tør vel nok spaa, at det ej heller vil blive forgæves; men at det nok skal lykkes at komme paa Højde med Broderlandene.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin ordinære halvaarlige Generalforsamling, Torsdagen den 18. Oktober, Kl. 8 i Rømersgade 22, Festsalen, med følgende

Dagsorden:

1. Forhandlingsbogen.
2. Beretning om Virksomheden.
3. Halvaarsregnskabet.
4. Valg af 4 Repræsentanter, 2 Revisorer, 4 Kontrahenter samt Repræsentanter for Foreningens Andele i Forsamlingsbygninger og Fællesbageri.
5. En Anmodning fra Repræsentantskabet for „Brøndshøj Kro".
6. Eventuelt.

Rejsekassen.

Vi finde os foranlediget til at erindre om Vedtagelsen paa sidste Delegeretmøde i Henhold til hvilken Rejseunderstøttelsesperioden regnes fra 31. August til 1. Maj, og at Maximum for Understøttelsen i hver Periode er 25 Kr.

Iøvrigt bedes ogsaa erindret, at ingen Understøttelse kan hæves, uden mod Forevisning af Rejsebog forsynet med vedkommende Afdelings Paategning og Stempel, og at saadan Paategning

kun udstedes i nøje Overensstemmelse med Rejsekassens Loves § 2.

Ny Prisliste.

Som refereret i forrige Numer af nærværende Blad vedtog vort Delegeretmøde enstemmigt det af et Fællesudvalg udarbejdede Forslag til „Prisliste over Arbejdslønnen ved Udførelsen af Malerarbejde paa de danske Statsbaners Stationspladser og frie Banestrækninger", medens det forventedes, at samme ogsaa vilde blive tiltraadt af „Fællesforeningen af Danmarks Malermestre".

Denne Forventning er ikke fuldt ud bleven til Virkelighed, idet en Meddelelse fra Fællesforeningens Formand gaar ud paa, at Forslaget, som har været til Behandling i Organisationens 3 Afdelinger, er vedtaget i Malerlauget og Centralforeningen for Østifterne, men derimod forkastet i Centralforeningen for Jylland.

I Henhold hertil gælder Prislisten, som straks er traadt i Kraft, overalt udenfor Jylland, i hvilken Landsdel den, efterhaanden som de der gældende Regulativer udløbe, naturligvis vil blive gennemført.

Ny Medlemsbøger.

Paa vort sidst afholdte Delegeretmøde, blev det som bekendt vedtaget at udstede nye Medlemsbøger den 1. Januar 1901, fra hvilken Dag disse altsaa vil blive udleveret i alle Afdelinger til de Medlemmer, som fuldt have den gamle Bog i Orden. Vi erindrer om, at dette meget nøje vil blive paasét, og at intet Medlem under nogen Omstændighed vil kunne faa den ny Bog, saalænge den gamle udviser Restance, det være sig for ordinært eller ekstraordinært Kontingent.

Forventelig vil alle Medlemmer sætte en Ære i at erholde den ny Bog straks ved dens Udkomme, og dette vil, selv for den der i Øjeblikket staar med Restance, godt kunne lade sig gøre, naar Tiden indtil 1. Januar tages i Agt og benyttes til at bringe Sagerne paa ret Køl. Hertil bør vi alle medvirke, ved til den almindelige Kontrollering, at foretage et grundigt Eftersyn af Bøgernes Indhold.

Ekstra-Kontingent.

Atter i Dag fremsætter vi en Anmodning til de Medlemmer der restere med Indbetaling af Ekstra-Kontingent for indeværende Sommer, om hurtigst muligt at indhente det forsømte, saaledes at de paagældende Afdelinger kan blive i Stand til fuldt ud at afvikle med Forbundet paa dette Omraade.

Forsvundne.

Fra Næstved er vi gjort opmærksomme paa, at nedennævnte Medlemmer ere forsvundne derfra, uden at afvikle deres Restance og uden at have anmeldt Afgang, nemlig:

Nr. 448, Carl Rasmussen (København).

Nr 2534, Axel Rasmussen (Nysted).

Der er vel næppe Tvivl om, at der her foreligger en Glemsomhed fra de to Kollegers Side, som de vil sætte Pris paa at blive mindet om, for hurtigst muligt at kunne raade Bod derpaa.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal,** København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Valby og Omegns Byggeforening.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	I. P. Jensen.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	H. Christoffersen, Fruegade 25.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Bredgade 9.
Svendborg.	H. Rasmussen, Korsgade 5.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Birkhave.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	V. Jepsen, Oldenborggade 10 b.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Kirkegade 53, 2. S.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	H. Chr. Madsen, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. Chr. Larsen, Kirkegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	V. Nielsen, Rimmensgade 22.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Carl Jensen, Houmansgade 29.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 18.
Rønne.	G. Andersen, Klokkegade 11.

M. F.

MALERNES FAGFORENING afholder Møde den første Onsdag i hver Maaned i Rømersgade 22, St. o. G. Mødetiden er Kl. 8.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom Stuen til Gaden, er aabent hver Tirsdag, Fredag og Lørdag Aften fra $6^1/_2$—8.

BESTYRELSEN.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

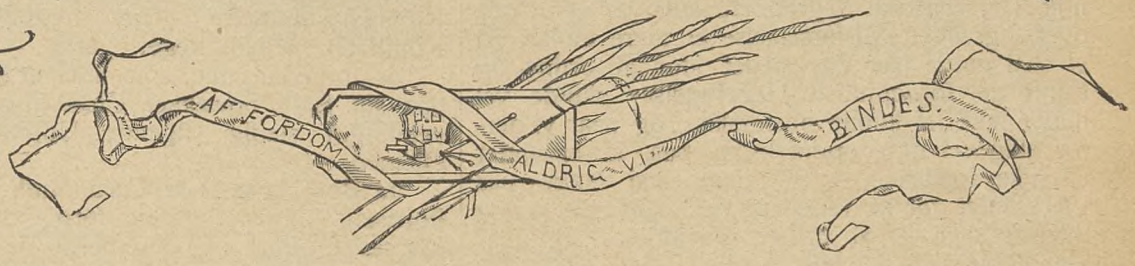

November. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1900.

Ikke at forglemme.

Medens det kan anses for saa temmelig givet, at de i Prislisten fastsatte Priser i alle Tilfælde meget nøje overholdes af Svendene, saaledes at eventuelle Forsøg fra enkelte Mestres Side paa at „fortolke" ikke lykkes, saa har vi Grund til at tro, at Agtpaagivenheden paa andre Omraader vedrørende Prislisten næppe altid er, som den bør være.

Vi tænker blandt andet paa det overordentlig vigtige Afsnit i Prislisten, som hedder „Almindelige Bestemmelser", og som i den nugældende Prisliste har et for Svendene langt fordelagtigere Indhold end tidligere. Et Indhold, som det ikke alene er Svendenes Ret, men ogsaa deres ufravigelige Pligt at overholde, saavist som enhver Forsømmelse heraf bliver et Brud paa Prislisten i lige saa høj Grad, som naar en af Akkordpriserne ikke overholdes.

Lad os engang gennemgaa de „Almindelige Bestemmelser" og indprente os, hvad de ere værd:

I første Punkt er det fastslaaet, at de i Prislisten opførte Priser „gælde for godt udført Arbejde". At der herved ikke skal forstaas andet eller mere, end hvad man i daglig Tale forstaar ved „godt udført", præciseres ved Slutningssætningen, som siger: „hvor der ud over dette fordres ekstra fin Behandling, maa særlig akkorderes."

I Punkt II er den daglige ordinære Arbejdstid nøjagtigt fastsat for hele Aaret; ligeledes Over- og Natarbejde med de for samme gældende Løntillæg og Løntillæg for Søndagsarbejde og Arbejde i Pinsedagene.

Punkt III fastslaar, at „Alt Arbejde skal beregnes som Akkord efter de i nærværende Prisliste opførte Priser, saafremt der ikke forud er truffet Aftale om anden Betalingsmaade." Endvidere at mindste Timeløn er 44 Øre, hvorfra dog undtages gamle eller svagelige Svende, at Arbejdsregninger skal være indleverede til Mesteren senest 8 Dage efter Arbejdets Afslutning, og at Regningen skal være opgjort og det eventuelle Overskud udbetalt senest 3 Uger efter Indleveringen.

Som man ser, er dette Punkt særdeles betydningsfuldt og fortjener i højeste Grad at indskærpes. Navnlig bør der vaages over, at Arbejdsregningerne indleveres i rette Tid, og at de blive opgjorte i rette Tid, og skal vi i Forbindelse hermed erindre om, at Voldgiftsretten i saa Henseende har fundet Anledning til at udtale i et Tilfælde, hvor ovenstaaende Bestemmelse ikke var overholdt — følgende: „Voldgiftsretten maa overfor begge Parter udtale sin Misbilligelse af, at Regningen ikke rettidig er opgjort, og Sagen ikke i behørig Tid er indanket for Retten." Voldgiftsretten misbilliger altsaa, at Mesteren ikke har overholdt Prislisten, men den misbilliger samtidig, at den paagældende Svend har ladet sig nøje hermed ved ikke straks at indstævne Mesteren for Voldgiftsretten.

Med Hensyn til den ugenlige Udbetaling findes i Punkt IV Bestemmelse om, at den skal ske om Fredagen ved Arbejdstidens Ophør og for alt Akkordarbejde andrage 40 Øre pr. Time, medens den fulde Timeløn derimod udbetales for Timelønsarbejde. Ligeledes skal de i Punkt II nævnte Løntillæg udbetales for hver Uge.

Hvad Tillæg for Landarbejde angaar, da skal vi gøre opmærksom paa, at det er aldeles *utilladeligt*, som nys sket i et Tilfælde, at indgaa paa at modtage et mindre Tillæg f. Eks. i Form af „Kørepenge". Kan der være den svageste Tvivl om, hvorvidt man tilkommer det for Landarbejde fastsatte Tillæg, er det ethvert Medlems Pligt at forhøre sig hos sin Organisation, hvor fornøden Oplysning vil kunne erholdes.

I Punkt V hedder det, at „Alle Oliefarver leveres i reven Tilstand. Farver til Limfarve leveres revne eller slemmede; dog skal Svenden, naar han har Brug for Materialier eller Værktøj, møde paa Værkstedet om Morgenen for at ordne og samle det fornødne til Udbringelse paa Arbejdsstedet."

Tidligere hed det „Hovedfarverne“, og det er jo saa indlysende, at vi altsaa har opnaaet en stor Fordel ved i Stedet herfor at skulle have „Alle Oliefarver“ i reven Tilstand. Det vil sige, at vi *kan* opnaa en stor Fordel mod tidligere, ved at kræve dette Punkt overholdt fra Mesterens Side. Prislisten taler i saa Henseende tydeligt nok. Det elastiske Begreb Hovedfarver er vi ude over, og ingen Misforstaaelse er mere mulig. At vi skal møde paa Værkstedet „for at ordne og samle det fornødne til Udbringelse“ skulde vel heller ikke let kunne misforstaas, og naar vi derfor alligevel gøre opmærksom paa, at herunder er ikke forstaaet, at Svendene skal møde paa Værkstedet for at rengøre Mesterens Bøtter og Spande eller for at bringe Værktøjet i brugbar Stand, saa sker det kun, fordi vi har erfaret, at enkelte Mestre har søgt at lægge en saadan Forstaaelse ind i Bestemmelsen.

Naturligvis er det en stor Fordel for Mesteren, om han kan faa Svendene til gratis at udføre det paagældende Arbejde i Stedet for at sinke sine Lærlinge hermed eller lade det udføre ved Hjælp af en Arbejdsmand, men det er en stor Fejl af Svendene at lade Mesteren tilflyde en saadan Fordel paa deres Bekostning. „Alt Værktøj skal leveres af Mesteren“, hedder det endvidere, og her er selvfølgelig underforstaaet, at det skal leveres i brugbar Stand.

Endelig erindrer vi om, at der tilkommer Svendene Betaling for bevislig at have ventet paa Materialier paa Arbejdsstedet, og at man er berettiget til at faa denne Betaling udbetalt den første Udbetalingsdag. Navnlig det sidste er af Vigtighed at overholde, da det ofte paa et senere Tidspunkt kan blive vanskeligt at bevise Ventetiden.

Alt i alt har vi villet minde om, at vor Prislistes „Alm. Bestemmelser“ bør være Genstand for speciel Opmærksomhed fra Svendenes Side, i lige saa høj Grad, som de sikkert er det fra Mestrenes.

Kongressen i Paris.

(Fortsat).

4de Punkt. Verdensfreden — Militarismen — Afskaffelse af de staaende Hære.

„Kongressen erklærer, at det er paa Tide, at der i alle Lande anvendes dobbelt Iver, Energi og Kraft i den daglige Kamp mod Militarismen, og særlig, at Proletariatets internationale Sammenhold stilles op imod Alliancen mellem Bourgeoisiet og imperialistiske Regeringer“.

Som Midler hertil, anviser Kongressen følgende:

1. „Alle socialistiske Partier opfordres til med Omhu at fortsætte Ungdommens Opdragelse og Organisation med særligt Henblik paa Kampen mod Militarismen.
2. De socialistiske Folkerepræsentanter i alle Lande er forpligtede til at stemme mod enhver Bevilling til Hær, Flaade og militære Kolonitogter.
3. I alle Tilfælde af international Betydning, paahviler det den permanente internationale Kommission, at iværksætte og lede en ensartet og fælles antimilitaristisk Protest og Agitation.

Kongressen protesterer mod de saakaldte Fredskonferencer som den i Haag, der under de nuværende Samfundsforhold kun kan føre til beklagelige Skuffelser, hvad Krigen i Transvaal nylig har bevist“.

5te Punkt. Kolonialpolitik.

„Da Kapitalismens Udvikling fatalt medfører Kolonial-Udvidelse, denne hyppige Aarsag til Konflikter mellem Regeringerne, —

da Imperialismen, som atter er en Følge heraf, paa sin Side opvækker Chauvinismen og nødvendiggør stadig stigende Udgifter i militære Øjemed, —

da Bourgeoisiets Kolonialpolitik ikke har andet Formaal, end yderligere at forøge den besiddende Klasses Gevinst og opretholde det kapitalistiske System samtidig med, at den udtømmer det producerende Proletariats Blod og Penge, og begaar talløse Forbrydelser og Grusomheder mod den indfødte Befolkning i de Kolonier, som den alene ved Vaabenmagt har gjort sig til Herre over, —

erklærer Kongressen, at det organiserede Proletariat bør benytte alle de Midler, der staar til dets Raadighed, til at bekæmpe den kapitalistiske Kolonialudvidelse, fremkalde Fordømmelse over Bourgeoisiets Kolonialpolitik og gribe enhver Lejlighed til af al Kraft at brændemærke de Uretfærdigheder og Grusomheder, der flyde heraf i alle de Verdensdele, der er overgivne til en skamløs og ufølsom Kapitalismes Begær“.

Til dette Formaal anbefaler Kongressen særlig følgende Forholdsregler:

1. „De forskellige socialistiske Partier gøre Kolonialspørgsmaalet til et Studium i hele det Omfang, som deres økonomiske Forhold tillade.“
2. „At fremme Dannelsen af koloniale Socialistpartier, som ere knyttede til Moderlandets Organisation.“
3. „At oprette Forbindelse mellem de socialistiske Partier i de forskellige Kolonier.“

6te Punkt. Søarbejdernes Organisation.

Resolution: „Nærværende Kommissions Medlemmer har betragtet Spørgsmaalet om Søarbejdernes Organisation i dette Udtryks videste Betydning og har i sin Indstilling indbefattet ikke alene Søfolk, men tillige alle ved Transportvæsenet ansatte Arbejdere. Da disse to Afdelinger af Arbejderhæren i Følge deres Beskæftigelse kommer i mere direkte Berøring med de tilsvarende Afdelinger i andre Egne og tillige med Arbejdere i saa mange andre Industrier, mener Kommissionen, at en Organisation af disse Arbejdere og Gennemførelsen af deres mest presserende Krav ad Lovgivningens Vej bør være Genstand for alle internationalt forenede Socialistpartiers Opmærksomhed.

Det er overflødigt at minde om, under hvor uheldige Forhold Arbejderne paa de to nævnte Felter udføre deres Gerning; derimod maa det konstateres, at de borgerlige Partier i alle Lande intet som helst har gjort for at bøde paa disse Forhold.

I Betragtning af, at der overalt eksisterer særlige Love om Forholdene ombord i Koffardiskibe, mener Kommissionen, at det er en ganske særlig Pligt for de organiserede, socialistiske Partier, saa længe Kapitalistregimentet er ved Magten, at vaage over, at de her henhørende Love blive saa fuldkomne og saa vel gennemførte, som det overhovedet er muligt.

Samtidigt udtaler Kommissionen, at Søfolkene bør organisere sig i politiske Foreninger og Grupper, vedkende sig Klassekampen og anvende deres Stemmeret paa at faa en socialistisk Repræsentation, som ikke vil ophøre at kæmpe for deres Interesser.

I Erkendelse af de særlige Vanskeligheder, der stiller sig i Vejen for en fuldstændig Organisation af Sømændene, bør Kongressen paavirke alle Arbejderforbund og alle socialistiske Partier til at hjælpe Søfolk paa de Steder, hvor der endnu ikke findes nogen særskilt Sømandsorganisation, med at starte en Sammenslutning; særlig burde Transportarbejderorganisationerne forsøge at bevæge Søfolkene til at slutte sig til dem.

De foreløbige Krav, for hvis Gennemførelse der straks burde øves Tryk paa Folkerepræsentationerne, er følgende:

1. Afskaffelse af Hyrebasserne og Oprettelse af gratis Hyrekontorer i alle Havne under Arbejdernes Organisation.
2. Oprettelse af Hoteller og Sømandshjem under Arbejderorganisationernes og de kommunale Myndigheders samlede Ledelse, og hvor Søfolkene er fri for paatrængende Paavirkning.
3. Oprettelse af særlige Domstole, ogsaa tællende Arbejdere blandt de voterende, til Afgørelse af opstaaet Trætte mellem Mandskab og Officerer. Indskrænkning af disses Ret til at tildele Straf og idømme Bøder.
4. Fastsættelse af en Maksimal-Arbejdsdag, indbefattende Løntillæg for Overarbejdstimer.
Bestemmelse om, at kun uomgængelig nødvendigt Arbejde maa udføres paa Søn- og Helligdage.
5. Søfolk, der komme til Skade og derved blive arbejdsudygtige, tilsikres en Skadesløsholdelse, der staar i Forhold til den lidte Skade; i Dødstilfælde sørges der fuldtud for dem, som derved har mistet deres Forsørger.
6. Fastsættelse af en Minimalløn for alle Søfolk.
7. Indsættelse ved Lov af en fuldstændig og upartisk Inspektion med særligt Henblik paa Ulykkestilfælde; Fremlæggelse af Klageprotokol i alle søfarende Skibe. Disse skulle bemandes paa betryggende Maade, saavel hvad Folkenes Antal og Duelighed angaar som med Hensyn til Kendskab til Sprog, saa at Mandskabet altid kan forstaa Kommandoen.
8. Sikring ved Lov af Søfolkenes forsvarlige Behandling saavel med Hensyn til Forplejning og Sovestedernes Indretning, som særlig hvad Sundhedens og Hygiejnens Krav angaar.
9. Ingen Sømand maa indgaa noget som helst Engagement udenfor de gældende Love, under hvilken Form det end maatte være.
10. Der udnævnes et tilstrækkeligt Antal Inspektører, som har at underkaste ethvert udgaaende Skib et grundigt Eftersyn og er udrustet med Fuldmagt til at standse ethvert Skib, i hvilket Forholdene ikke maatte være tilfredsstillende, eller hvor Lovens Forskrifter maatte vise sig at være overskredne paa en eller anden Maade."

For Transportarbejdernes Vedkommende tilføjes:

1. „Fastsættelse af en proportional Erstatning i Ulykkestilfælde. Arbejderen tager ingen som helst Del i Udredelsen af Præmierne. Der gøres ingen Forskel med Hensyn til Arbejdsgiverens Ansvar, hvad enten Skibet er i Havn, paa Flod eller i aaben Sø; i alle Ulykkestilfælde tilkommer der Erstatning.
2. Indgaaende Undersøgelse af Takkelagen og hele Udrustningen med Henblik paa Betryggelse mod Ulykkestilfælde.
3. Lønnen udbetales aldrig i Kaféer, Hoteller eller hos Hyrebasserne.
4. I alle Havne oprettes Arbejdskontorer til Hverning af Arbejdere af den her omhandlede Afdeling.
5. Fastsættelse af en maksimal Arbejdsdag og Minimalløn. Løntilling for Nat- og Søndagsarbejde".

For at de her fremstillede Ønsker kan blive til Virkelighed, anbefaler Kongressen:

„At alle Sømands-, Fisker- og Havnearbejderforeninger indmelde sig i det internationale Transportarbejderforbund; paa denne Maade vil de være i stadig og snæver indbyrdes Forbindelse og kunne gennemtvinge deres Krav ved samlet Optræden overfor vedkommende offentlige Myndigheder".

7de Punkt. Kampen for almindelig Stemmeret. Lovgivning direkte ved Folket.

Resolution: 1. „Udelukkende direkte, almindelig og hemmelig Afstemning ved Valget af Depositorerne af den offenlige Magt danner for Arbejderdemokratiet et af de væsentligste Midler til og den allerførste Betingelse for politisk og social Frigørelse.
2. Kongressen opfordrer de Folkeslag, som endnu ingen parlamentarisk Repræsentation har, eller hos hvilke Repræsentationen hviler paa andre Principper, at iværksætte en systematisk Kamp for Erobringen af den almindelige Stemmeret.
Kongressen betragter Kampen for Opnaaelsen af almindelig Stemmeret, saavel som Udøvelsen af denne Folkets Ret, som mægtige Midler til Proletariatets Indvielse i det offentlige Liv.
3. I Betragtning af, at Kvinden og Manden paa den socialistiske Politiks Felt har lige Rettigheder, proklamerer Kongressen Nødvendigheden af almindelig Stemmeret for begge Køn.
4. Kongressen erklærer, at i de Lande, hvor den almindelige Stemmeret er indført, er det Socialisternes Pligt, at regulere dens Udøvelse ved Anvendelse af det proportionale Repræsentationssystem eller Forholdstalsvalgmaaden.
5. Da Folket er suverænt, og da direkte Lovgivning er et af denne Suverænitets Attributter, proklamerer Kongressen Nødvendigheden af at sikre Udøvelsen af samme Suverænitet ved Bevarelsen af Folkets dobbelte Ret til baade at indbringe og at afstemme over Love.
6. Kongressen erklærer, at Kampen for Gennemførelsen af almindelig Valgret er et af de bedste Midler til intellektuelt og moralsk at forberede Masserne til Erobringen af den politiske og den økonomiske Suverænitet, til at gennemtrænge dem af Klassekampfølelsen og vænne dem til Førelsen af den kommende socialistiske Stat".

(Fortsættes.)

Kontrollering.

Vi er jo naaet saa vidt, at man skal have Vanskelighed med at paavise Malersvende her i København, som ikke tilhører vor Organisation; men af den i Sommer udkomne Medlemsliste fremgik det, at vi ikke er naaet dertil, hvor vi maa og skal naa, nemlig at banlyse Restancerne.

Det maa komme dertil, at intet Medlem sakker agterud med Opfyldelsen af sine Forpligtelser, først og fremmest den at betale sit Kontingent prompte, og vi minder om, at dette forfalder den sidste i hver Maaned —, men ogsaa, og ikke mindst, den, der bestaar i at overholde den i vore Love paabudte Kontrollering af Medlemsbøgerne den første Tirsdag i hver Maaned. Thi det maa erindres, at det Medlem, der sløjer af med Kontrollen, gør sig til Medskyldig i sine Kollegers mulige Restance, selv om han holder sin egen Bog i den bedste Orden. Lad os derfor ikke glemme Kontrolleringen, men arbejde for, at alle Bøger er i fuld Orden inden 1. Januar, da de ny udkommer.

Generalforsamling.

Torsdag den 18. Oktober afholdt Malernes Fagforening i København sin ordinære halvaarlige Generalforsamling under Ledelse af EMIL CLAUSSEN.

Efter Oplæsning af Forhandlingsbogen aflagde Formanden Beretning om Virksomheden i det forløbne Halvaar, der godkendtes. Derefter oplæste

samme det halvaarlige Regnskab, som ballancerede med Kr. 27181,97, og hvoraf det fremgik, at der af det for Aaret 1900 paalignede Ekstra-Kontingent var indkommet ca. 6000 Kr. Et Ønske om en udførlig Specifikation af en Udgiftspost vedrørende Delegeretmødet fremsattes og besvaredes, hvorefter Regnskabet godkendtes.

Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes AXEL JENSEN, EMIL CLAUSSEN og RASM. LUND og valgtes, efter Lodtrækning mellem CHR. AASBERG og CARL V. CHRISTENSEN, der havde opnaaet Stemmelighed, sidstnævnte. Til Revisorer henholdsvis for Fagforeningen og Malerforbundet valgtes CARL O. FRIIS og P. STRAARUP.

Til at repræsentere Foreningens Andele i Bladet „Social-Demokraten" genvalgtes ERNST CARLSEN, P. SLUNDT og RUDOLF POULSEN og valgtes H. P. JENSEN, og til at repræsentere Andelene i de forskellige Forsamlingsbygninger og Arbejdernes Fællesbageri valgtes Bestyrelsen og Revisorerne med Supleanter.

En Anmodning fra Repræsentantskabet for Forsamlingsbygningen „Brøndshøj Kro" vedtoges det at efterkomme ved at tegne Andele i denne for 100 Kr.

Under sidste Punkt — „Eventuelt" — lykkedes det et Medlem, der ved Bortrejse havde været forhindret i at være tilstede, da Beretningen fra Delegeretmødet blev aflagt, at indhente det forsømte ved at fremsætte en Kritik over flere af dette Mødes Beslutninger, ligesom han fandt Formandens Løn meget for høj; det sidste dog uden samtidig at anvise Muligheden af at faa en Formand paa billigere Betingelser.

Bestyrelsen har ved sit konstituerende Møde valgt ERNST CARLSEN til Næstformand og RASMUS LUND som Sekretær.

Stiftelsesfest.

Tirsdag den 20. November afholder Malernes Fagforening i København sin 19-aarige Stiftelsesfest. Festen, der afholdes i Rømersgade 22, hvis Festlokaler er betydeligt udvidede og smukt istandsatte, bliver arrangeret som tidligere med Fællesmaaltid og paafølgende Bal. Billetter hertil à 2 Kr. pr. Deltager faas hos Formanden. For de Medlemmer med Damer, som kun ønske at deltage i Ballet, kan Billetter à 50 Øre ligeledes erholdes hos Formanden.

Foreningen afholder som bekendt foruden Julefest kun denne ene aarlige Fest, hvis Anledning til Gengæld er saa godt motiveret, at den burde kunne paaregne stor Tilslutning blandt Foreningens Medlemmer, baade gamle og unge.

Festen begynder Kl. 8 og slutter Kl. 4.

Husk!

at Malersvendesangforeningen afholder **Karneval**, *Fredag den 25. Januar 1901* i Larsens Lokaler, St. Annæplads.

Forsvundne.

Fra *Ringsted* efterlyses Medlem Nr. 4049, T. CHRISTENSEN, der har glemt at anmelde sin Bortrejse.

Fra *Næstved* søges vedblivende efter Medlem, Nr. 448, CARL RASMUSSEN (København), medens det meddeles, at Medlem Nr. 2534, AXEL RASMUSSEN *har berigtiget* sit Mellemværende med Afdelingen.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. Sal**, København Ø.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Valby og Omegns Byggeforening.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	I. P. Jensen.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, Aldersro, Kongevejen.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	H. Christoffersen, Fruegade 25.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 43.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Bredgade 9.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	Chr. Krøytzer, Birkhave.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	V. Jepsen, Oldenborggade 10 b.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Kirkegade 53, 2. S.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	H. Chr. Madsen, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. Chr. Larsen, Kirkegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Marinus Jensen, Dannebrogsgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Frederiksgade 8, 1. S.
Randers.	G. Clausen, Ladegaardsgade 17.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Otto Ottesen, Grønnegade 24.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 18.
Rønne.	G. Andersen, Klokkegade 11.

M. F.

MALERNES FAGFORENING afholder Møde den første Onsdag i hver Maaned i Rømersgade 22, St. o. G. Mødetiden er Kl. 8.

Foreningens Kontor, som er i samme Ejendom Stuen til Gaden, er aabent hver Tirsdag, Fredag og Lørdag Aften fra $6\frac{1}{2}$—8.

BESTYRELSEN.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

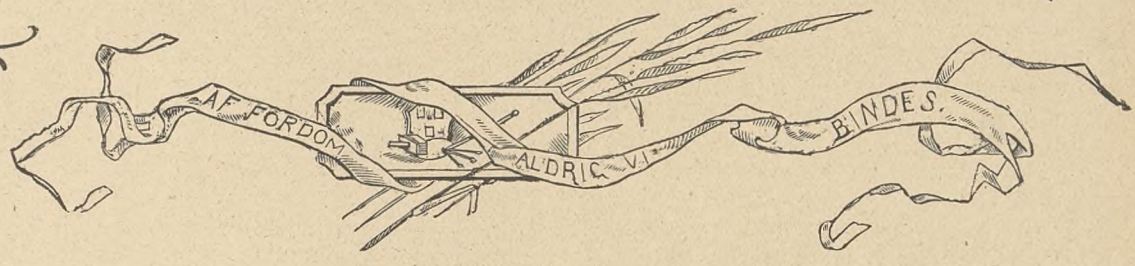

December. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1900.

Til Afdelingerne.

Inden d. 15., d. M., bedes samtlige Afdelingsformænd at opgive til Forbundets Formand, hvor stort et Antal Medlemsbøger de respektive Afdelinger har Brug for, beregnet efter det nuværende Medlemsantal. Bøgerne ville derefter blive Afdelingerne tilsendt saaledes, at Medlemmerne, samtidig med Betaling af Kontingent for Januar, kunne erholde den ny Medlemsbog fra 1. Januar 1901.

Det er en Selvfølge, at første Betingelse for at erholde den ny Bog, vil være, at alt Mellemværende forinden er afviklet.

FORRETNINGSUDVALGET.

Obligatoriske Fagforeninger.

„Lovfæstelse af de industrielle Organisationer har store Fordele fremfor den frivillige Organisation med sin uundgaaelige Boycotting."

HAANDVÆRKERBLADET.

For ikke lang Tid siden udtalte Handelsminister Millerand i Frankrig sig for obligatoriske Strejker og Voldgiftsretter, det vil sige en lovbunden Tilstand, hvor det skulde betragtes som en Forbrydelse mod Staten at spille Skruebrækker, naar Flertallet af en Fabriks, et Værksteds eller et Fags Arbejdere havde besluttet en Strejke, medens til Gengæld saavel Arbejdere som Arbejdskøbere skulde være pligtige at indanke deres Tvistpunkter for en Voldgiftsret og selvfølgelig være tvungne til at bøje sig for dennes Afgørelse.

Denne Udtalelse af den franske Minister falder fuldstændig i Traad med vore Bestræbelser. Vi have fra første Færd, ligesom de fleste andre Fagforeninger, gjort Krav paa, at en Strejke kun maatte erklæres efter nøje Overvejelse, og naar et Flertal af de implicerede vare stemte derfor, og vi have gjort Krav paa, at en saaledes erklæret Strejke skulde respekteres af alle Kolleger. Vi have ikke lagt Skjul paa, at vi betragte Forrædere mod en Strejke, Skruebrækkere, for Forbrydere, der bør straffes moralsk og økonomisk. Vi have i visse Tilfælde selv fuldbyrdet Straffen, men vi erkende, at det var mere ideelt og vilde være mere virksomt, om Statslovgivningen traadte til og forbød Skruebrækkeri.

Angaaende Voldgiftsretterne er det en bekendt Sag, hvorledes vi har arbejdet ihærdigt for denne Tanke, inden vi overvandt Malerlaugets Modstand, og hvorledes vi stadigt har søgt at udvide Voldgiftsbegrebet, saaledes at ogsaa dette kom til at hvile paa fast Grund, støttet af Staten. Vi have altid følt det som vor Pligt loyalt at rette os efter vor private Voldgiftsrets Kendelse, selv hvor denne en enkelt Gang har kunnet forekomme os mindre vel motiveret, men vi have ogsaa fordret, at vor Modpart ligeledes skulde bøje sig og undertiden tvunget ham dertil, dels ved *vor* egen, dels ved *hans* egen Organisations Hjælp.

Naar vi saaledes sympatiserer med Tanken om at gøre Strejker og Voldgiftsretter obligatoriske, da er det ikke alene fordi obligatoriske, statsanerkendte, Strejker og Voldgiftsretter kan bringe os Fordele, væsenlig derved, at det fremmer en rolig Udvikling af Arbejdsforholdene, men ogsaa fordi vi se, at det er et indledende Skridt til obligatoriske Fagforeninger. Resultatet maa blive, at enhver af et Fags Arbejdere skal være Medlem af sin Fagforening, og enhver af et Fags Arbejdskøbere skal være Medlem af *sin* Fagforening eller Laug, hvad man nu vil kalde det. Men dette vil medføre, at der kan udvikle sig noget af det, man kalder Fællesinteresser. Og at obligatoriske Fagforeninger ere at foretrække fremfor frivillige, kan der fremføres mangfoldige Grunde for.

En af disse findes udtrykt i „Haandværkerbladet" i en Udtalelse af J—f. (Jul. Wulff), som vi have benyttet som Motto til vor Artikel. I denne Udtalelse henvises til, at den frivillige Organisation uundgaaeligt maa føre Boycotting med sig.

Det er en saa meget prisværdigere Tilstaaelse, som den Klasse Haandværkerbladet repræsenterer, altid har været Bekæmper af Arbejderne, naar disse undertiden har villet tage lidt haardt paa mindre kollegiale Fagfæller; saa meget prisværdigere som Haandværkerbladet var med i det Komplot, der under Lock-out'en ivrede for Gennemførelse af de berygtede „otte Punkter", hvor iblandt ogsaa Boycottings-Paragrafen, der skulde forbyde al Boycotting. Ganske vist mentes der vistnok fra Arbejdskøbernes Side kun Forbud mod Boycotting udøvet af Arbejdere overfor Ikke-Fagforeningsmedlemmer. Denne sidste Formodning er jo forøvrigt tildels bevist ved et Par af de for den permanente Voldgiftsret i den senere Tid af Arbejdsgiverforeningen indankede Sager.

At det heller ikke har været Arbejdsgiverforeningens Mening, at den selv skulde være forhindret i Udøvelse af Boycotting, bevises jo derved, at den straks forbød sine Medlemmer enhver Forretningsforbindelse med Folk, som ikke vare Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, overalt hvor dette paa nogen Maade var muligt; og det samme gentages atter og atter baade i Organerne „Arbejdsgiveren" og „Haandværkerbladet" og andetsteds. Arbejdskøberne indser altsaa meget vel, at en Organisation ikke frivilligt kan opretholdes, uden at der kan forekomme Tilfælde af Boycotting mod enkelte mindre solidariske Fagfæller, og at Lovfæstelse af Organisationerne er at foretrække. Vel har Arbejdsgiverne tidligere af Staten krævet en Slags Lovfæstelse for deres egen Organisalion, den Gang de endnu troede sig ude af Stand til blot nogenlunde at gennemføre Organisationstanken ad Frivillighedens og — Boycottingens Vej. Men de har efterhaanden lært at forstaa, at en saadan Statsanerkendelse af Mesterforeningerne ikke lod sig opnaa, uden at Arbejdernes Fagforeninger ogsaa fik en lignende Statsanerkendelse. Derfor er de nu mindre forhippede paa Gennemførelsen, om de end, som vi ser af ovenstaaende Motto, fuldt vel indser den større Betryggelse og Fordel ved de lovfæstede Organisationer.

Vi bemærkede ovenfor, at der ved lovfæstede Organisationer vilde udvikle sig Fællesinteresser. Dette vil ske, uden at Ordet Fællesinteresser behøver at gælde saa karrikerende Forestillinger, som der nu nødvendigt knytter sig til Ordet. Men Udviklingen vil ogsaa føre med sig, at Mesterorganisationernes Fagafdelinger mere og mere faar de samme Maal som Arbejderorganisationens Fagafdelinger, efterhaanden som Kapitalismen koncentrerer Produktionen til Fabriksdrift og paa enkelte Hænder i store Forretninger.

De lovfæstede Organisationers Maal vil da blive Lovfæstelse ogsaa for selve Produktionen, saaledes at denne reguleres af Forbrugets Behov og til de Priser, altsaa med det Udbytte, som svarer til Fagets og hele Samfundets Tarv.

Og netop dette er det, som bør være Fremtidsidealet for alle Arbejderes Stræben.

ECLAT.

Kongressen i Paris.

(Fortsat).

8. Punkt. Kommunal Socialisme.

Resolution: „Eftersom man ved kommunal Socialisme ikke kan forstaa en særegen Socialisme, men kun Anvendelsen af de almindelige socialistiske Grundsætninger paa et særligt Omraade indenfor den politiske Virksomhed, — da endvidere de Reformer, som knytter sig til den kommunale Socialisme, ikke bør fremstilles som bestemte til at virkeliggøre det kollektivistiske Samfund, men kun betragtes som iværksatte paa et Felt, som Socialisterne kunne og skulle udnytte for at forberede og lette Overgangen til et saadant Samfund, — og da endelig Kommunen kan blive et udmærket Forsøgslaboratorium for decentraliseret økonomisk Liv samtidig med at være en frygtindgydende Fæstning til Brug for de lokale socialistiske Majoriteter mod den centrale Magts Bourgeoisi-Majoritet, naar en Gang et solidt Selvstyre bliver gennemført, erklærer den internationale Kongres:

at det er alle Socialisters Pligt, uden derfor at miskende den almindelige Politiks store Betydning, at udbrede Forstaaelse og Paaskønnelse af den kommunale Virksomhed, at indrømme de kommunale Reformer den Rolle, de spiller som Spirer til det kollektivistiske Samfund, at medvirke til at kommunale Foretagender, saasom Befordringsmidler, Belysningsvæsen, Vandforsyning, Drivkraftanlæg, Bade, Vaskerier, Depoter, Bagerier og andre Forsyninger med Levnedsmidler, Undervisningsvæsen, Læge- og Hospitalsvæsen, Brændsels- og Beklædningsoplag, Arbejderboliger, Politi, offentlige Arbejder o. s. v. bliver til lige saa mange mønsterværdige Institutioner i Henseende baade til Publikums Tarv og til det betjenende Personales Interesser,

at de Kommuner, der ikke ene magte de med saadanne Indretninger forbundne Bekostninger, bør slutte sig sammen til kommunale Forbund,

at alle socialistiske Tillidsmænd i de Lande, hvor den politiske Organisation ikke tillader Kommunerne at betræde denne Vej, er forpligtede til at anvende al deres Evne paa at forskaffe de forskellige Led af den kommunale Forvaltning den Frihed og Uafhængighed, som er nødvendig til Afhjælpning af de bestaaende Mangler.

Den internationale socialistiske Kongres i Paris erklærer endvidere, at der er Anledning til at sammenkalde en international Kongres af socialistiske Municipalraader; denne Kongres skal have til Formaal at udbrede Kendskab til alle de Reformer, der er realiserede paa det kommunale Omraade og de moralske og de finansielle Fordele, som derved ere opnaaede.

Omsorgen for Sammenkaldelsen af den foreslaaede Kongres overlades til det internationale permanente Bureau, hvilket det tillige overdrages at samle alle Dokumenter, der omhandle vigtigere Rørelser indenfor det kommunale Liv.

9. Punkt. Erobring af den offentlige Magt; Alliancer med de borgerlige Partier:

1. Resolution: I en moderne demokratisk Stat kan Erobringen af den offentlige Magt ved Proletariatet ikke resultere af et coup de main, men kun af et langvarigt og møjsommeligt Organisationsarbejde indenfor Proletarklassen, baade paa det økonomiske og det politiske Terrain, af Arbejderklassens fysiske og moralske Genfødelse og den gradvise Erobring af Municipalraadene og de lovgivende Forsamlinger

Men i Lande, hvor Regeringsmagten er centraliseret, kan denne ikke erobres stykkevis.

Indtrædelsen af en enkelt Socialist i en borgerlig Regering kan ikke betragtes som en normal Begyndelse til Erobringen af den offentlige Magt, men kun som en nødtvungen, forbigaaende og undtagelsesvis Udvej.

Naar den politiske Stilling i et særligt Tilfælde nødvendiggør dette farlige Eksperiment, er Spørgsmaalet om Taktik, ikke om Princip, og den internationale Kongres har ikke at udtale sig om dette Punkt; men i alle Tilfælde tillader Indtrædelsen af et Socialist i en borgerlig Regering kun at haabe paa gode Resultater heraf for det kæmpende Proletariat, for saa vidt som det socialistiske Parti for sit store Flertals Vedkommende billiger et saadant Skridt,

og den paagældende socialistiske Minister forbliver sit Partis Mandatar.

Hvis derimod samme Minister bliver uafhængig af dette Parti eller kun repræsenterer en Del af det, truer hans Indlemmelse i et borgerligt Ministerium med at bringe Desorganisation og Konfusion i Proletariatets Lejr; den truer med at svække det i Stedet for at styrke det, at hæmme dets Erobring af den offenlige Magt i Stedet for at fremme den.

Under alle Forhold kan en Minister, der er Delegeret af det socialistiske Parti, ikke vedblive at tage Del i Regeringsførelsen, naar Partiet skønner, at Regeringen ikke iagttager absolut Upartiskhed i Forholdet mellem Kapital og Arbejde."

2den Resolution: „Kongressen minder om, at Klassekampen forbyder enhver Alliance med nogen som helst Fraktion af den kapitalistiske Klasse.

Selv om det forudsættes, at undtagelsesvise Forhold paa enkelte Steder nødvendiggøre Sammenslutninger med andre Partier – selvfølgelig uden Forveksling af Program og Taktik – kan disse Sammenslutninger, som Partiet skal beflitte sig paa at indskrænke til det mindst mulige, indtil fuldstændig Udskillelse kan finde Sted, kun tilstedes for saa vidt, som deres Nødvendighed er bleven anerkendt af den Egns eller det Lands Organisation, som de paagældende Grupper henhøre under."

10. Punkt. 1ste Majdagen

Resolution: „Den internationale Socialistkongres i Paris slutter sig med Hensyn til 1ste Maj-Demonstrationen til, hvad de foregaaende internationale socialistiske Kongresser har vedtaget; den skønner, at denne Manifestation er en virksom Demonstration til Fordel for 8-Timers-Arbejdsdagen, og at Arbejdets Indstilling er den heldigste Form for denne Demonstration."

11. Punkt. Trusts.

Resolution: „Delvise Trusts eller Produktionsringe er en Sammenslutning af Udbyttere i Industri og Handel med individuel Profit for Øje.

Saadanne Sammenslutninger er en uundgaaelig Følge af Konkurrencen indenfor et Produktions- og Omsætningssystem, hvis Maal ikke er Produktion, men udelukkende Avance for dem, som er Herrer over Produktionen. Produktionsmidlernes Udvidelse, der gør det muligt at producere en langt større Masse Varer, end Indehaverne af Produktionsmidlerne kan sælge, maatte gøre Konkurrencen til en Fjende af Avancen, maatte altsaa i det nuværende System fortrænge Konkurrencen og erstatte den ved Forstaaelse og Samvirken mellem Produktionens Herrer. Saaledes bliver Trusts uundgaaelige. De er til en vis Grad en højere Form for Produktion, nemlig for saa vidt som de gør denne og Afsætningen mere rationel, mere økonomisk, undgaa Spild af Overproduktion, medføre en Reduktion af Produktionsomkostningerne samtidig med, at de forringe Omkostningerne ved Forsendelse, Reklame og Salg, kort sagt ved Mellemmand.

Men paa den anden Side har disse Ringe Tendens til at medføre Prisstigning hver Gang og overalt, hvor de koaliderede Kapitalister fordrer det og til at forhindre de Prisfald, som vilde følge af den forbedrede Produktion. Endvidere har de om ikke just det Formaal, saa dog den Virkning yderligere at undertrykke Arbejderne ved at stille de sammenrottede Arbejdskøberes kompakte Masser mod Arbejdernes Foreninger og Organisationsbestræbelser.

De saakaldte Pools og lignende Sammenslutninger har aldeles ikke Trust'ers og Kartellers despotiske Karakter, men de tilsigter udelukkende en Fordyrelse af Livsfornødenhederne, er i ganske særlig Grad uheldsvangre for den brede Befolknings Tarv og fortjener at blive skaanselsløst afslørede.

Ved at foreholde Arbejderne det Tryk, som Kapitalistringene underkaster dem, vil den internationale Kongres ikke anbefale at forsøge at forhindre saadanne Sammenslutninger, da deres Tilblivelse er en logisk Følge af det nuværende Produktionssystem; en hæmmende Lovgivning paa dette Punkt kunde højst forandre disse Ringes Form, men ikke for Alvor standse deres Virkning. Imidlertid modsætter Socialdemokratiet sig ikke, at Loven paalægger Trust'erne at gøre Offenligheden bekendt med deres Virkemaade og de finansielle Resultater, de kan opvise.

Den eneste virkelige Udvej til at afkaste dette Aag er først Nationalisering og paa et senere Stadium international Regulering af Produktionen i denne eller hin Branche, hvor de internationale Trusts har naaet den højeste Udvikling.

Proletariatets praktiske Aktion bør derfor bestaa i politisk og økonomisk at forberede deres Organisation som Samfundsklasse, hvilken dobbelte Aktion atter bør støttes af kooperative Foretagender, for at forberede og fremskynde det Tidsrum, da det bliver muligt offenligt at ekspropriere Storproduktionen, efter at denne er bleven fuldstændig organiseret ved Trust'erne.

Saaledes vil den private Produktion, der kun har personlig Profit til Maal, gradvis omdannes til Samfundsproduktion, som kun har Produktet for Øje."

12. Punkt. Den almindelige Strejke.

Resolution: „Den internationale socialistiske Kongres i Paris slutter sig til den Resolution, som den internationale Kongres i London 1896, med tilbørligt Hensyn til Forhandlingerne paa de internationale Kongresser i Paris og Zürich, vedtog, og hvis Ordlyd er følgende:

„Kongressen udtaler, at Strejker og Boycotting er nødvendige Midler til Gennemførelse af Arbejderklassens Krav, men den skønner ikke, at der for Tiden er Mulighed til Stede for en almindelig international Strejke".

Hvad der først og fremmest er nødvendigt, er Arbejdermassernes faglige Organisation, eftersom denne Organisations Omfang er bestemmende for Omfanget af Strejker i hele Industrigrene eller i hele Lande."

Stiftelsesfest.

Torsdag den 20. Novbr. afholdt Malernes Fagforening i København sin 19-aarige Stiftelsesfest i Forsamlingsbygningens Festlokaler i Rømersgade. Ved Festmaaltidet bød Formanden Velkommen og oplæste følgende Hilsener, som i Dagens Anledning var indløbet:

Vor hjærteligste Lykønskning paa den 19-aarige Stiftelsesfest.

Malersvendesangforeningen af 1878.

Hjærtelig Lykønskning, fremad til Sejr! Leve Organisationen!

For Afdelingen i Holbæk,
KLEIN.

Hermed vore bedste Ønsker til de danske Kolleger i Anledning af Eders 19-aarige Stiftelsesfest. Maatte I vedblivende være et lysende Forbillede i Organisationens Rækker og haabe vi, at I ogsaa vil stille Eders Kræfter til Tjeneste for en international Samvirken. Et Leve de danske Malere! Et Leve Internationale!

Malernes Forbund i Frankrig.
OSKAR RÜDIGER,
Korrespondent for Udlandet.

Hilsen ved Malernes Fagforenings Stiftelsesfest den 20. November 1900.

Ved „Klassenid" af Venners Kreds udstødt
Jeg Festen kun kan Længsels-Tanke sende;
Men Hjærtet er kun saaret, ikke dødt,
Og vel jeg tror mit Sindelag I kende:
Med Fryd jeg ser hver Fremgang som I gør,
Jeg ved, at Skridt det er til „Standens" Fremme,
Og med Fortrøstning frit jeg sige tør:
Jer „Klassestilling" vil I aldrig glemme!

EOZELOS.

I et Brev fra vor Kollega, *P. Thrane*, der som bekendt opholder sig i Amerika, skriver denne:

„— — — — Hvis dette Brev kommer tidsnok, saa bring Foreningen min Lykønskning til Festen, som I vel sagtens har som sædvanlig; jeg har med stor Interesse læst det tilsendte Regnskab og finder, at I klarede Eder stolt under Lock-out'en. Hvis de andre Foreninger kan opvise det samme Resultat, saa ta'er jeg Hatten af for dem."

Samtlige Hilsener modtoges med stærkt Bifald, og overdroges det Formanden at kvittere for Modtagelsen med Deltagernes bedste Tak og Genhilsen.

Før og efter en Række Taler — af H. P. JENSEN for Foreningen, CHR. ANDERSEN for Sangenes Forfattere, AXEL JENSEN for Formanden, RASMUS LUND for Damerne og CHR. ANDERSEN for Malerforbundet — blev efterfølgende Sange afsunget, og Festen afsluttedes med et Bal, kun afbrudt af et lille Glas med diverse Taler. Alt i alt var Festen særdeles vellykket og kunde godt have fortjent noget større Tilslutning, end Tilfældet var.

Mel.: Hvor Bølgen larmer.

Vor Fagforenings Fødselsdag
til Fest i Aften kalder.
Nu har den nitten Aar lagt bag,
er over Barndomsalder;
dens Børnesko forlængst er traadt —,
et Overfald, selv nok saa raat,
ej faar den til at vakle.

I Fred og Fare, Smaat og Stort,
er støt den fremad gaaet;
den Prøve er da grundig gjort
og hæderfuldt bestaaet.
Ret tillidsfuldt den skuer frem,
thi hvad end Tiden har i Gem,
den nok skal findes vaagen.

Den hviler nu paa sikker Grund,
paa Sammenholdets Klippe,
og Broderskab ej nogen Stund
skal af dens Eje slippe.

Det Løfte skal fremsættes her
og trædes til af En og Hver,
som Kammerat vil kaldes.

Thi grant vi mindes maa den Tid,
da alt var anderledes,
da vi Kolleger hid og lid,
som Avner kunde spredes.
Da Sammenhold i Kurs ej stod,
men var en Vare, som man lod
helt ude af Betragtning.

Hvorledes vi hinanden fandt,
lad det kun gaa i Glemme;
det være nok, at Sejer vandt
dog Sammenholdets Stemme.
Og Sammenholdets Skaberværk
blev vor Forening, stor og stærk;
Gid den maa længe leve!

66

Mel.: I Gaar jeg fik min Trøje.

Igen et Aar paa Bagen
vor Fagforening fik;
vi festligholder Dagen
paa gammel Malerskik.
I Glæde, Grin, og Smærte,
i Overflod og Trang,
af fulde Hals og Hjærte
de Malersvende sang:
Tralalallala o. s. v.

I Aar vi blev berømte,
Europa paa os saa,
Ak aldrig dog vi drømte
en saadan Glans at naa.
Vor Formand klared' Grejen,
nys fra Paris han kom,
til næste Aar gaar Vejen
formodentlig til Rom.
Tralalallala o. s. v.

Ved Vilhelm Becks Meriter
og Bahnsons Herregaard,
ja selv Pasteurs Falliter
vi uberørte staar.
Et Smil vi dog kan lave
til Schiøtt, naar, tænk en Gang,
han i Zoologisk Have
for Moskusoksen sang:
Tralalallala o. s. v.

Men Ønsker kan vi nære
om, hvad vort Fag formaar,
og hvordan det skal være
det næste hundred' Aar.
Et Fryd- og Fredens Stempel
skal sættes paa vort Hi.
Et paradisisk Tempel
med ingen Slanger i.
Tralalallala o. s. v.

Ja alle Slags Ekscesser
skal blive sat i Ban.
Vor Formand bli'er Professor
og Carlsen Riddersmand.
Naa, Venner, det I skal Jer
for nær dog ikke ta',
thi Guld-Fortjenstmedaljer
skal hver et Medlem ha'.
Tralalallala o. s. v.

Til Slut vi Hilsen sender
til Fødselsdagens Barn,
og den, der ej det nænner,
han er saagu' et Skarn.
Hver Ufreds-Rift skal bødes
af Venner fjærn og nær,
til næste Gang vi mødes
og synger li'som her:
Tralalallala o. s. v.

L. TH. H.

Giv Agt.

Fra Afdelingen i *Silkeborg* foreligger Meddelelse om, at Medlem *Nr. 209, Elvius W. Rasmussen*, ved Overgang til Mesterværdigheden, har undladt at afvikle sit Forhold til Afdelingen, ligesom han ingen Notits har taget af adskillige Henvendelser til ham i saa Henseende.

Som Følge heraf og indtil Malermester *Rasmussen* ordner sit Forhold til vor Organisation, kan Forbundets Medlemmer ikke arbejde for ham.

Medlem *Nr. 3149, A. Toftdahl*, har overfor *Thisted* Afdelingen optraadt paa ganske samme Maade, og indtil han betaler sin Gæld til Foreningen, vil hans Mestervirksomhed ikke blive søgt af Forbundets Medlemmer.

Afdelingen i *Horsens* ønsker meget at erindre Medlem *Nr. 3868, Hans Petersen* om, at han burde have afviklet sin Restance og anmeldt Afgang, inden han forlod Afdelingen.

Afdelingen i *Bramminge* har indstillet sin Virksomhed foreløbig paa Grund af Medlemmernes Bortrejse.

Opraab fra Malersvendesangforeningen.

Malersvendesangforeningen, der for Tiden har Lokale i *Café Boulanger, Øvelse hver Tirsdag Aften*, tæller ca. 70 Medlemmer. Koret der bestaar af ca. 30 Sangere, under en dygtig og energisk Dirigents Ledelse, er udmærket sammensat, kun mangler der et Par 1. Tenorer for at være fuldkomment. Skulde der ikke blandt Københavns 1500 Malersvende findes nogle Tenorer, der kunde have Lyst til at blive Medlemmer, saaledes, at man kunde bringe Sangforeningen op til det den burde være: den bedste Haandværkersangforening i København.

Enhver er selvfølgelig velkommen.

Bestyrelsen
for Malersvendesangforeningen af 1878.

Husk!

at Malersvendesangforeningen afholder **Karneval**, *Fredag den 25. Januar 1901* i Larsens Lokaler, Sct. Annæplads 13.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

Januar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1901.

Nytaarshilsen.

Aarene skifte, nys svandt jo det Gamle —
Sporløst dog ikke det løb os forbi.
Længst fik vi lært vore Kræfter at samle,
Følge med Tiden og føle os fri,
Bygge paa gensidig Støtte vor Styrke,
Værne med Omhu hvert Skridt, som vi vandt,
Broderskabsaanden i Sandhed at dyrke,
Det fik vi lært, medens Aarene svandt.
Aarene skifte, nuvel de maa svinde —
Nærmere kommer vi Morgenens Gry,
Forude ligger en Verden at vinde,
Solen vil sprede selv kulsorte Sky —,
Saa kommer Lyset og saa kommer Dagen,
Samfundets Ordning en Volte vil slaa.
Tak for det „Gamle", kæmp stedse for Sagen,
Saa vi et »*Glædeligt Nytaar*« da spaa.

66

Ved Aarskiftet.

Atter har vi passeret et Aarskifte. Igen et Aar lagt bag, og til Gengæld et mindre til Rest for hver enkelt af os. Tiden løber hurtigt for den, der skal have meget udrettet, og Tiden er derfor kostbar. Det gælder om intet at bortødsle, og naar vi skal vende det svundne Aar Ryggen, bør det være med det Spørgsmaal til os selv, om vi nu ogsaa har taget Tiden i Agt. Besvarelsen vil vi kunne uddrage ved et Tilbageblik over Aaret, der svandt.

Vi begyndte Aaret 1900, som vi desværre maa begynde ethvert Aar, med rigelig Arbejdsløshed. Den store Lock-out Aaret i Forvejen havde ikke alene nøjedes med at tage Arbejdet fra os, saalænge den stod paa, men dens Virkninger for Malernes Vedkommende gik betydeligt videre. Først i Maanederne April og Maj kom der nogenlunde Gang i Arbejdet, medens selve Sommeren dog blev ret tarvelig og altfor hurtigt afløstes af betydelig Arbejdsløshed; den der nu ved Aarskiftet har naaet et sørgeligt stort Omfang. Overfor dette Faktum har vi ganske vist i det forløbne Aar intet kunnet udrette, men Forholdet har i hvert Fald i allerhøjeste Grad været egnet til at gøre enhver det klart, hvor nødvendigt det vil være i Fremtiden at sætte Fordringen om en forkortet Arbejdstid i Forgrunden. Arbejdsmængden lader sig jo ikke bestemme fra vor Side, men Arbejdskraften er vi dog Indehavere af, og det maa komme dertil, at vi faar disse Faktorer bragt i et mere passende Forhold til hinanden.

Paa Lønbevægelsens Omraade har vi i det forløbne Aar opnaaet Forbedringer for følgende Afdelinger: *Roskilde, Nykøbing F, Maribo, Nakskov, Nyborg, Nykøbing M, Frederikshavn, Viborg, Silkeborg* og *Hørsholm,* idet der i dem alle blev vedtaget nye Lønregulativ med Lønforhøjelse af fra Kr. 1,20 til Kr. 2,40 ugenlig, for de fleste Kr. 1,80. Gennemgaaende lykkedes det at opnaa disse Forbedringer ved Forhandling. Kun i to Tilfælde, Silkeborg og Hørsholm, blev en Arbejdsstandsning nødvendig i nogle Dage. Foruden disse Forhøjelser, der var Følgen af nye Regulativer, har en Del Afdelinger opnaaet Forhøjelse af Lønnen i Henhold til forud vedtagne Regulativer, som indeholdt stigende Lønskala.

Endvidere er der i Aaret 1900 udarbejdet Akkordpriser for Statsbanernes Linjearbejde, vedtaget af Malerlauget i København og Centralforeningen af Malermestre i Østifterne, og vil vi selvfølgelig, efterhaanden som Regulativerne udløbe i Jylland, kræve disse Priser gennemførte ogsaa her.

Malerforbundet afholdt i Fjor sit 6te Delegeretmøde, hvis Beslutninger endnu staa i saa frisk Minde, at det ikke er nødvendigt her at gennemgaa dem. Forhaabentlig vil Fremtiden vise, at hvad der her blev besluttet, vil være til vor Organisations sande Gavn i enhver Henseende. For første Gang havde vi Repræsentanter til Stede for Broderorganisationerne i Sverig og Norge, og vi nærer sikkert alle det Haab, at det første Skridt henimod en nærmere Sammenslutning af Skandinaviens Malere, maa være gjort ved vort Delegeretmøde, og i den nærmeste Fremtid maa blive fortsat til Gavn for fælles Interesse.

Kort før vort Møde havde vore svenske Kolleger afholdt deres Kongres, ved hvilken vi havde været repræsenteret, og henimod Aarets Slutning afholdt „Norsk Malerforbund" sit Landsmøde. — Begge Steder behandledes Tanken om et nøjere Samarbejde mellem de tre Landes Organisationer, og ligesom hos os saaledes ogsaa her kom Sympatien for Tankens Realisation stærkt til Orde, og det er da kun et Tidsspørgsmaal at faa den virkeliggjort, og forhaabenlig ligger det ikke ude i nogen fjern Fremtid.

Endvidere har vi for første Gang været repræsenteret paa den internationale Arbejderkongres. Om Nytten og Betimeligheden af at deltage i et saadant Verdensstævne, bør der næppe tvivles. Ganske vist vil det ikke altid være let at paavise i Kroner og Øre den direkte Gevinst, men Professor i Regnekunst vil det dog heller ikke være nødvendigt at være for at komme til det Resultat, at lige saa vist som Indsatsen, for at tilvejebringe Organisation indenfor det enkelte Fags Medlemmer og videre indenfor det enkelte Lands Arbejdere, har givet disse gode Renter, lige saa vist vil det betale sig at arbejde for en Sammenslutning af Arbejderne i alle Lande. Iøvrigt saa vi jo under Lock-out'en de bedste Beviser for Nødvendigheden af at have Tilknytningspunkter udenfor vort eget lille Lands Grænser.

Det ligger dog nær at antage, at den Hjælp, vi skal gøre Regning paa udefra, altid vil staa i et vist Forhold til, i hvor høj Grad vi har søgt at sætte os i Forbindelse med Yderverdenen, medens det er mere end indlysende, at jo mindre man er, desto mere Brug vil man kunne faa for en hjælpende Haand.

I korte Træk har vi nu berørt i Hovedsagen, hvad der er passeret i og ved vor Organisation i det forløbne Aar.

At gøre alle tilpas er jo en Gang en Umulighed, og derfor vil der naturligvis altid findes en og anden for hvem Virksomheden ikke har været tiltredsstillende nok. Har den imidlertid, hvad vi haaber, tilfredsstillet det store Flertal, saa har den sikkert ogsaa været forsvarlig, og saa vil en videre Udvikling i det kommende Aar ogsaa blive til Gavn for vor Organisation og bringe den fremad, saaledes som vi dog alle haabe, at det skal lykkes, naar vi hver især lægger vore Kræfter til, for efter yderste Evne at holde Sammenholdets Fane højt.

Saa vender vi det forløbne Aar Ryggen med en Tak til enhver, som har støttet vor Sag, og trøstigt gaa vi ind i det nye Aar med Løfte om at arbejde videre mod det Maal og de Opgavers Løsning, som skal være Frugterne af et godt Sammenhold i Modgang som i Medgang og berede os alle et *glædeligt Nytaar.*

Det tyvende Aarhundredes Løsen.

„Proletarer i alle Lande, forener Eder".

Fremad til Kamp! det skal være vort Valgsprog. Fremad til Sejr! det skal være vort Program. Længe varede det inden Malersvendene ret forstod at føle sig som Arbejdere, som Arbejdere, der stod hinanden nær, Arbejdere, der burde slutte sig sammen, Arbejdere, der i Fællesskab agiterede til Fordel for en fri og uafhængig Arbejderstand, en Arbejderstand, der er solidarisk i alt hvad der sker.

Hvad havde vi været, hvis vi ikke havde faaet Øjnene op og set at Vejen til mere Velvære, til mere Selvstændighed var og er Organisationen?

Organisationen er vor Styrke, og denne Styrke føler nu enhver dansk Malersvend, føler den i hele sin fulde Kraft, i hele sin fulde Størrelse, og hvorfor skulde vi ikke føle og glæde os ved vor Styrke? hvorfor maa man ikke føle sig stærk? stærk som en uindtagelig Fæstning.

Vi har prøvet Kampe og vi har sejret, sejret som kun den kan sejre, der staar sammensluttet med sine Kammerater; vi har sejret i Strejke og derved forkortet vor Arbejdsdag, vi har holdt ud under en kæmpemæssig Lock-out og vist, at selv om Magthaverne bruger et nok saa umoralsk Middel, som Sult for at knuse vor Organisation, saa lod vi os dog ikke tvinge.

Alt hvad en Landsorganisation kan udrette, det har vort Forbund gjort, alt hvad ethvert Medlem med Ret og Billighed kan forlange af sin Fagforening, det vil den kunde opfylde.

Men er det nok, naar store oprørske Bølger fra Kapitalens Hav vælter ind over os? Nej langtfra, vi maa videre og langt videre, lad os da ret forstaa den gamle Førers Ord: „Proletarer i alle Lande, forener Eder"! ja det maa, det skal komme og det vil blive det tyvende Aarhundredes Løsen; thi for os findes ingen national Fjende, for os er Danske, Tyske og Svenske et, for os Arbejdere er det Arbejderens Sag, hans Ve og Vel der skal og maa ligge os paa Sinde.

Lad os arbejde paa at danne Vejen til Lykke for den hele Stand. Faar vi ikke Frugten af vort Arbejde, saa vil det kæreste vi har, vore Børn, høste hvor vi har saaet, og har vi ingen anden Arv at give dem, saa lad dem i ethvert Fald faa en solid og vidtstrakt Organisation i Arv. Ja den Vej bør enhver Arbejder vise sine Børn, og netop den Vej ligger klarere og klarere at følge; naar blot man føler med dem som lider, kæmper med dem som kæmper og finder Broderen uden Nationalitet.

Lad os da alle arbejde, arbejde med Jernflid for vore Brødre og os selv, for vore Hustruer og Børn, igennem Kamp og Sammenslutning vil vi naa det Maal vi stræber efter, men ikke ved en lad og døsig Tilværelse.

Den Tid er inde, hvor alle vi som staar i Organisationen forstaar at skatte de Goder, som vi alt har opnaaet; men den Tid nærmer sig ogsaa, hvor vi alle vil kunne indse, at skal vi beholde det vi har tilkæmpet os ved store Ofre, saa maa vi videre endnu, videre udover Grændserne som Kapitalen har afstukket, udover Sprogforskellen, ud til alle vore Lidelsesfæller.

Ja, forener Eder til at styrke det store Arbejde som vore Førere med Energi kæmper for; og sikkert tror jeg Maalet skal naas. Thi lille er

den Flok, der endnu ikke har faaet Øjnene op for det nyttige i en stor og udstrakt Organisation.

Det artige Barn faar sjældent saa meget som det uartige, det hjælper ikke at logre med Halen og sige Hr. Mester! Hr. Mester! derved faar vi ingen Forhøjelse i vor Løn, derved forbedres ikke et Punkt i vor Prisliste, derved faar vi ingen kortere Arbejdstid eller friere Forhold; nej, den der skulde mene det er sikkert paa Vildspor, og vil tidligere eller senere komme til anden Erkendelse. Dog maa man indrømme, at ingen Rettigheder faas uden Pligter, og Pligterne kan ofte tilsyneladende være store nok, men de er dog aldrig større end, at den Arbejder der har den rette Forstaaelse vil kunne opfylde dem, og det endog med let og frejdigt Sind. Hvorfor skulde vi ikke være frejdige, hvorfor skulde vi ikke sætte vor Lid til de Mænd, som har vist os Vejen til Sejr adskillige Gange, hvorfor skulde vi ikke fæste Lid til Kammeraterne? hvis Sag ogsaa er vor Sag, og hvorfor skulde man ikke stole paa dem, som i Klassekampen er vore Brødre, nemlig den hele Arbejderstand; for os er kun en Vej, ingen kristelige Fagforeninger, ingen lusken i Kroge, men den lige klare Organisationens og Kammeraternes Vej; ejheller følger vi dem som saar Misundelse imod vore Førere. Vi vil hjælpe vore Førere og vise dem Tillid, saa de derved bliver sat i Stand til at arbejde med større og større Kraft til Fordel for det store Hele.

Det tror jeg at turde sige, at vi Malere for Tiden har en Organisation vi kan være tilfredse med, en Organisation vi kan være stolte af, og som til enhver Tid bliver respekteret af Mestrene og Kapitalen; lad os derfor med fornyet Styrke gaa ind i det tyvende Aarhundrede alle som en Mand, lad ikke Smaalighed og onde Røster faa Overtaget, men lad os sige hinanden Tak for det store Arbejde vi alle tilsammen har udrettet i det sidste Kvartaarhundrede og haabe paa, at den Kraft der er vokset indenfor Malernes Organisation i Danmark, maa mere og mere knytte os sammen, ikke alene i dette vort lille Land, men ud over hele Europa, ud over den ganske Verden, saaledes, at vi med Fornuft og Kollegialitet forener os alle til fælles Fordel, til fælles Kamp imod dem, som vil prøve at kue og undertrykke os; thi det kan og maa vi i det ny Aarhundrede; og saa vil den kommende Slægt føre vor Sag videre og videre, og vor Sag maa gaa frem, den er Retfærdssag, og ingen Magt paa Jorden vil kunne hindre Arbejderen i at gøre sig til Herre over Produktionen og nyde de Fordele der flyder af denne.

H. P.

Konflikt paa „Vulcan".

Paa Fabriken „Vulcan" i Maribo har Malerne nedlagt Arbejdet som Følge af, at Direktøren har nægtet at indgaa paa Fordringen om en Lønforbedring. De nærmere Forhold og Omstændigheder ere følgende:

I September 1899 oprettedes der mellem Fabriken og de der beskæftigede Malere en Overenskomst, i Henhold til hvilken Minimallønnen ansattes til 32 Øre pr. Time, dog at unge Svende indtil 1 Aar efter udstaaet Læretid skulde kunne arbejde for den Løn, hvorom de maatte blive enige med Fabriken. Overenskomsten, som straks traadte i Kraft, indeholdt den Bestemmelse, at den skulde være gældende foreløbig til 1. Januar 1901 og fremdeles, hvis den ikke fra en af Siderne blev opsagt med 3 Maaneders Varsel senest 1. Oktober 1900.

Af Lønbestemmelsen i denne Overenskomst vil det jo let ses, at Organisationen ikke har været medvirkende ved Affattelsen, og det forholder sig da hermed saaledes: Til at forhandle med Direktøren om en Overenskomst for Lønforholdene paa „Vulcan" valgte de der arbejdende Malere i sin Tid af sin Midte et Udvalg paa 3 Mand.

Disses Mandat gik dog ikke ud paa at fastslaa noget, forinden dette havde været forelagt til Godkendelse af Afdelingen i Maribo. Udvalget maa imidlertid have misforstaaet sin Opgave, idet det gik hen og undertegnede Overenskomsten uden forud at forelægge den for Foreningen. De gjorde det dog ikke i Foreningens Navn, men underskrev simpelthen „For Malerne", og Overenskomsten lyder da ogsaa paa at være oprettet mellem Aktieselskabet „Vulcan" og de hos samme beskæftigede Malere.

Under disse Omstændigheder er det jo ganske indlysende, at Overenskomsten aldeles intet forbindende kunde have for Organisationen, og at vore Medlemmer meget vel kunde have undladt at respektere den. Ikke desto mindre indtog vi det Standpunkt at lade det skete passere, indtil Opsigelse kunde bringe Overenskomsten ud af Verden, endskøndt dette selvfølgelig har forvoldet os adskillige Vanskeligheder.

Da vi saaledes i afvigte Foraar forhandlede med Mestrene om det nugældende Lønregulativ, efter hvilket laveste Timeløn blev 38 Øre fra 1. April 1900 og 40 Øre fra 1. April 1901, gjorde disse gældende, og ikke med Urette, at det dog vistnok maatte være vor Pligt at stille det samme Forlangende til andre Forbrugere af vor Arbejdskraft der paa Pladsen, da det at være Malermester dog næppe burde være Aarsagen til at betale Arbejdskraften højere end andre, der beskæftigede Malersvende. Imidlertid gik Mestrene med til Lønforhøjelsen, men sikkert kun under den Forudsætning, at vi snarest vilde søge Misforholdet ændret.

I Skrivelse af 28. September f. A. tilstilledes der da Aktieselskabet en Opsigelse undertegnet af samtlige Svende, og henstilledes det til Selskabet at søge en ny Overenskomst istandsat ved Henvendelse til Malerforbundets Formand. Herpaa blev der svaret af Direktøren, at han kun vilde forhandle med sine egne Arbejdere, uden at han dog foretog sig noget Skridt i saa Henseende.

Afdelingen udarbejdede da et Regulativ i nøje Overensstemmelse med den Løn der betales af Malermestrene i Maribo og med den Bestemmelse for Akkordarbejdes Vedkommende, at Akkordseddel skal udleveres forinden Akkorden paabegyndes og at Minimallønnen skal være garanteret. Denne Bestemmelse har man anset for

ganske nødvendig, da faste Akkordpriser ikke haves og det tidligere er hændet, at man ganske vilkaarligt fra Selskabets Side har nedsat Priser, som tidligere er betalt, naar det samme Arbejde atter blev udført, saaledes at Svenden, der i god Tro udførte det, ved Arbejdets Afslutning fik den ubehagelige Meddelelse, at nu var Prisen saa og saa meget mindre.

Direktøren besvarede det fremsatte Regulativ med den Besked, at Malerne kunde beholde de Forhold, der hidtil havde været gældende; men om Lønforhøjelse kunde der slet ikke være Tale — færdig. Ad denne Vej var altsaa intet mere at udrette og tilbage intet andet at gøre, end at forlade Arbejdet, hvad man saa gjorde samtidig med at Fabriken Lørdag den 29. Decbr. standsede sin Virksomhed, for at holde Nytaarsferie til den 2. Januar. Ganske vist forlangte Direktøren, at Malerne skulde arbejde Søndagen den 30te Decbr., men da de havde maattet arbejde baade Søndagen før Jul og Juleaftensdag, skønt Fabriken iøvrigt stod stille, saa fandt de at det kunde være tilstrækkeligt, og da Fabriken ved Opslag paa sin Port meddelte, at den var lukket fra 29. Decbr. til 2. Januar, saa var der jo heller ingen særlig Anledning for Malerne til at arbejde Mandagen den 31. Decbr.

Saaledes ser Sagen altsaa ud. — Direktøren har nu henvendt sig til Arbejdsgiverforeningen med Besværing i Anledning af det passerede, og dennes Forretningsudvalg har derefter rettet Henstilling til „De samv. Fagforb.“s Forretningsudvalg om, at lade Konflikten underkaste en Behandling af de to Forretningsudvalg. Det forekommer os, at det vilde have været nok saa rigtigt. om Direktøren havde søgt en Forhandling med Malerforbundet. Imidlertid faa vi jo nu at se, hvad det andet vil bringe, og har vi selvfølgelig svaret imødekommende paa De samvirkende Fagforbunds Anmodning til os, om at komme til Stede ved ovennævnte Møde, der afholdes Lørdag den 12. ds.

De nye Medlemsbøger.

Vi erindrer om, at intet Medlem vil kunne erholde den nye Medlemsbog udleveret uden fuldt at have den gamle i Orden, d. v. s., fri for al Restance. Det er paalagt Afdelingsformænd og Kasserere meget nøje at paase dette, og undlader vi ikke gentagende at erindre om Nødvendigheden af ved nye Indmeldelser at skaffe sig Vished for, at den, der søger Optagelse, ikke alt er Medlem. Om fornødent maa det paalægges Vedkommende at dokumentere dette.

Rejsekassen.

Foranlediget ved et Par stedfundne Uregelmæssigheder, maa vi minde om Indholdet af Rejsekassens Love og bede Afdelingsformænd og Kasserere vaage over, at Paategning af Rejsebøger og Udbetaling af Understøttelse kun finder Sted i nøje Overensstemmelse med Lovenes Forskrifter, herunder Fremvisning af gyldig Medlemsbog.

Til Afdelingerne.

Paa given Anledning skal jeg herved erindre om, at regelmæssig Indsendelse af Maanedsberetninger er en absolut Betingelse for, at Afdelingerne kan erholde Kvartalsberetning tilsendt, og at denne i det Hele kan faa nogen Betydning.

Afdelinger, som ikke have indsendt Beretning for December Maaned, bedes gøre dette pr. omgaaende.

Rudolf Poulsen.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark“.

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Ryesgade 37, 2. S.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.“, M. Christensen, Valby og Omegns Byggeforening.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	A. Christensen, Pennehave.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	L. Willumsen, St Annagade 79.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	H. Christoffersen, Fruegade 25.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	A. H. Petersen, Landsognet.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Bredgade 9.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	H. M. Eriksen, Jernbanegade 5.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	V. Jepsen, Oldenborggade 10 b.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	H. C. Andersen, Kirkegade 53, 2. S.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	E. Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. Chr. Larsen, Kirkegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Marinus Jensen, Dannebrogsgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Martinsgade 13.
Randers.	E. Petersen, Nordregrave 13.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Otto Ottesen, Grønnegade 24.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 18.
Rønne.	Wilh. Dam, Møllegade 34.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

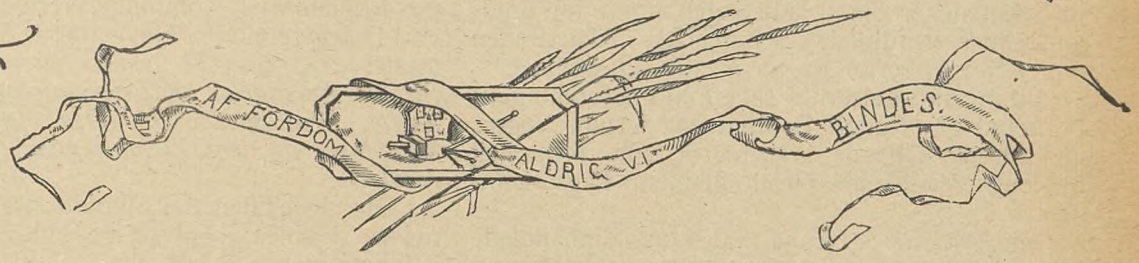

Februar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1901.

Konflikten paa „Vulcan".

Konflikten paa Fabriken „Vulcan" i Maribo fortsættes fremdeles. Som det vil erindres havde Fabrikens Direktør, i Stedet for at søge en Forhandling med Malerforbundet, straks ved Konfliktens Udbrud henvendt sig til Arbejdsgiverforeningen med Besværing over Arbejdsstandsningen. Arbejdsgiverforeningen havde dernæst henstillet til „De samv. Fagforbund" at lade Konflikten behandle i et Møde mellem de to Organisationers Forretningsudvalg.

Dette Møde fandt Sted den 12. f. M., og Direktør KIEHN anførte her, at naar han ingen Henvendelse havde forsøgt overfor Malerforbundet, saa laa dette i, at han som Medlem af Arbejdsgiverforeningen havde anset sig forpligtet til straks at henvende sig til denne. Under disse Omstændigheder fandt Mødet at det vilde være rigtigst at oprette, hvad der var forsømt, og henstillede til Direktøren og Malerforbundet at forsøge ved Forhandling at komme ud over Konflikten.

En saadan Forhandling blev derefter optaget, og her erklærede Direktøren, at han paa ingen Maade vilde indgaa paa nogen som helst Forhøjelse af Lønnen for Malerne, et Standpunkt, som han fastholdt til Trods for de vægtige Argumenter, der fra vor Side fremsattes for en Lønforbedring her, hvor Minimallønnen er betydelig lavere end andre Steder, ja endogsaa meget lavere end hos Malermestrene i Maribo, hvor Fabriken jo ligger.

Direktøren søger nu ved Annoncer i forskellige Blade at hverve Skruebrækkere, hvad han dog næppe vil faa ret megen Fornøjelse af.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1900.

I Løbet af Aaret 1900 har der været afholdt 28 Retsmøder, ved hvilke der indankedes ialt 40 Sager, nemlig Nr. 80 til Nr. 119 inklusive. Af disse er dog ved Aarets Udgang 2 Sager, nemlig Nr. 114 og Nr. 118 endnu ikke afsluttede.

Sag Nr. 80 indankedes af Malersvendene Jacob Nielsen, Jagtvej 52, 3. og L. Kjellmann, Griffenfeldtsgade 25, 1. mod Malermester Carl Chr. Jensen, Helgesensgade 9, 3. begrundet i, at Mesteren nægtede at opgøre en til ham den 3. November f. A. indleveret Regning, lydende paa 495 Kr. 72 Øre, idet han protesterede mod de af Svendene opførte Maal og Priser over Arbejdet, som var udført i Ejendommen Hj. af Landskronagade og Marievej, samt formente, at en Del Fodpaneler og Lister kun var strøgne én Gang.

Voldgiftsretten kunde ved et foretaget Skøn over Arbejdet ikke give Mesteren Ret heri, ligesom det ogsaa ved foretagen Opmaaling konstateredes, at Svendenes Maal i det væsenligste var rigtige, hvorimod de for en Del Posters vedkommende havde opført for smaa Priser, saa at Regningen efter Rettens Kendelse kom til at lyde paa 497 Kr. 20 Øre.

Da Svendene saaledes fuldstændig havde vundet Sagen, erholdt disse det af dem erlagte Depositum tilbagebetalt.

Den næstfølgende *Sag Nr. 81* var ligeledes anlagt mod Malermester Carl Chr. Jensen af Malersvend Vilhelm Olsen, Brigadevej 14, Stuen, og i det væsenligste af samme Beskaffenhed som den foregaaende Sag. Arbejdet var udført i samme Ejendoms sidste Opgang paa Marievej, og Regningerne var 193 Kr. 14 Øre mod Mesterens Opgørelse 168 Kr. 91 Øre. Efter Voldgiftsrettens Opmaaling og Revison af Regningen blev dennes Totalsum 179 Kr. 37 Øre, hvorfor ingen af Parterne havde vundet Sagen, og begges Depositum fortabtes.

Da Regningen saavel i denne som i den foregaaende Sag, havde været indleveret for 2 Maaneder siden, tilføjedes den afsagte Kendelse i begge Sager følgende:

„Voldgiftsretten maa overfor begge Parter udtale sin Misbilligelse af, at Regningen ikke rettidig er opgjort, og Sagen ikke i behørig Tid er indanket for Retten."

Sag Nr. 82 indankedes af Malersvend E. Groth den Gang Københavns Middelgrundsfort mod Malermester G. Schumacher, Roarsvej 24, som tilbageholdt 8 Kr. af Svendens Overskud under Paaberaabelse af, at Svenden havde ødelagt 2 Pensler i Kalk. Paa Voldgiftsrettens Opfordring til Schumacher om at lade Sagen afgøre for Voldgiftsretten, værdigede Schumacher ikke Retten noget Svar, hvorfor Sagen maatte tilbagevises.

Denne tilbagekaldtes senere af Fagforeningens Formand Hr. Rudolf Poulsen paa Groths Vegne, idet Mesteren havde erklæret at ville ordne sit Mellemværende med Groth gennem Fagforeningen. —

Sag Nr. 83. Denne Sag, der omhandlede Liniearbejde ved Statsbanerne, som af Malersvend Vilh. Kauffmann, Rømersgade 20, 2. var udført for Malermester Frederik Møller, Studiestræde 10, kunde i Følge Arbejdets Beskaffenhed ikke afgøres af Voldgiftsretten, da der ikke for nævnte Slags Arbejde forelaa nogen fast vedtaget Prisliste mellem Mestre og Svende, som kunde lægges til Grund for Bedømmelsen af Tvistpunkterne mellem Parterne. Men i Betragtning af Sagens Vigtighed enedes man om, efter derom fremført Anmodning fra de i Sagen mødte Parter, at give Tilsagn om, at der fra Retten indsendes Henstilling til Bestyrelserne for „Fællesforeningen af Danmarks Malermestre" og „Malerforbundet i Danmark" om det ønskelige i, at der nedsættes Fællesudvalg af Mestre og Svende til Udarbejdelse af ensartede Priser for nævnte Arbejde over hele Landet.

Sagen blev ved Mægling bilagt, og Parterne fik deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 84. Af Malersvend H. N. Petersen, Rolfsvej 23 indankedes der med Fuldmagt fra 3 andre Svende en Regning over Arbejde, som i Ejendommen Hj. af Brages- og Dagmarsgade var udført for Malermester C. H. Beck, Absalonsgade 27, idet Mesteren havde overdraget Arbejdets Fuldførelse samt Forpligtelse overfor Svendene til Malermester C. O. Schou, hvilken Overdragelse beroede paa en mellem Mestrene mundtlig Aftale, og formente sig nu ikke forpligtet til at betale Svendene den indankede Regning. Voldgiftsretten maatte, da Beck ikke kunde dokumentere denne Overdragelse af Arbejdet til anden Mester, give Svendene Ret. Da Mesteren imidlertid paastod Svendene fradraget 48 Kr., som de havde modtaget af Bygherren, bilagdes denne Trætte ved Forlig, saaledes at Regningen fradroges 23 Kr., hvorhos Parterne fik deres Depositum tilbage —

(Fortsættes.)

Folkeuniversitetet.

Det er nu afgjort at følgende Foredragsrækker ville blive afholdte i Februar — Marts. 1. Cand. mag. N. P JENSEN: »*Statistiken, dens Maal og Midler*«, der bliver gentaget særlig paa Opfordring fra en Del Bestyrelsesmedlemmer af de samvirkende Fagforbund, der deltoge i Cand. mag. Jensens Øvelser i November f. A. 2. Dr. phil. L. J. MOLTESEN: »*Klostrene og deres kulturhistoriske Betydning (med Lysbilleder)*«. 3. Cand. mag. V. WANSCHER: »*Bygnings- og Møbelstil (med Lysbilleder)*«, ved hvilket Emne F. U. F. særlig har taget Hensyn til et Ønske, som udtaltes fra Savværksarbejdernes og Maskinsnedkernes Forbund og Københavns Kommunelærerindeforening paa vort Delegeretmøde i November f. A. 4. Søminemester cand. mag. H. JESPERSEN: »*Den elektriske Strøms Anvendelse til Belysning og som Bevægkraft*». Fortsættelse af »*Den elektriske Strøms Virkninger og dens Frembringelse (ved mekaniske Midler)*«.

Om de i Efteraaret afholdte fire Forelæsningsrækker kunne vi oplyse følgende: Det samlede Tilhørerantal var 603, hvoraf 496 mandlige og 107 kvindelige. Af disse have 26 % deltaget i tidligere Forelæsninger, mens 64 % vare ganske nye Tilhørere; om Resten haves ingen Opgivelser. Noget over 66 % af de mandlige Tilhørere og 14 % af de kvindelige vare Arbejdere, til Handelsverdenen henhørte kun henholdsvis 10 og 4 %. Af Kvinder, der forsørge sig selv, vare langt de fleste Lærerinder (29 %). Med Hensyn til Alderen (11 % have ingen Alder opgivet) vare de fleste mellem 20 og 30 Aar (36 %), dernæst mellem 30 og 40 Aar (29 %). Under 20 Aar vare 6 %. To Tilhørere vare over 70. De naturvidenskabelige Rækker have samlet de fleste og mest udholdende Tilhørere.

Fordeling af Akkord-Overskud.

Beskæftiget med Fordeling af Overskuddet paa en større Akkord randt det i Tanker, at det maaske slet ikke var af Vejen, om „Fagtidende" for en Gangs Skyld optog en Fremstilling af, hvorledes en saadan Fordeling kan foretages nøjagtigt og nogenlunde praktisk.

Den gengives derfor her.

Akkordens samlede Sum var 2564 Kr. 80 Øre, og disse Penge var fortjent af 12 Svende med et Timetal som følger:

A	havde	1028½	Time
B	—	786½	—
C	—	569	—
D	—	499½	—
E	—	85	—
F	—	85½	—
G	—	13½	—
H	—	84½	—
J	—	180½	—
K	—	82½	—
L	—	45	—
M	—	77½	—
	Ialt	3537½	Time

Da der var udbetalt 40 Øre pr. Time paa Akkorden, det er en samlet Udbetaling af 1415 Kr., bliver Overskuddet altsaa 1149 Kr. 80 Øre, som skulde fordeles mellem de 12 Deltagere i Forhold til deres Timer.

Der maa nu først beregnes, hvormeget Overskuddet bliver paa hver enkelt Time, og dette sker selvfølgelig ved at dividere det samlede Antal Timer ind i det samlede Overskud.

I foreliggende Tilfælde, hvor der er en halv Time med, udføres Beregningen ved at gøre Timetallet til uægte Brøk og multiplicere med dennes Nævner og derpaa dividere med dens Tæller, eller med andre Ord ved at *dividere den dobbelte Overskudssum med det fulde Antal af halve Timer.*

Eksempel:

Kr. 1149,80 : $3537^1/_2$ Time
2
$\frac{7075}{2}$
7075) 229960 ($32,_{50318}$ Øre
21225
17710
14150
35600
35375
2250
0
22500
21225
12750
7075
56750
56600

Efter at Antallet af hele Øre (32) pr. Time er funden, maa Beregningen helst fortsættes (ved hver Gang til Resten at føje et Nul) indtil man har 1 Decimal mere end der er Zifre i Timetallet hos den Svend, som har det største Antal Timer. Her er Beregningen foretaget med 5 Decimaler.

Man ser altsaa, at hver Times Overskud bliver $32,_{50318}$ Øre. Dette skal for hver enkelt Svends Vedkommende multipliceres med hans Timetal. Men et bestemt Ziffer f. Eks. 8, forekommer mange Gange hos de forskellige Svende, og det er ingen Nytte til at multiplicere dermed mere end en Gang. Man letter sig af den Grund Beregningen ved at udregne en Overskuds-Skala, som man stiller op paa et Stykke Papir saaledes:

$^1/_2$	Time	=	$16,_{25159}$	Øre
1	–	=	$32,_{50318}$	–
2	–	=	$65,_{00636}$	–
3	–	=	$97,_{50954}$	–
4	–	=	$130,_{01272}$	–
5	–	=	$162,_{51590}$	–
6	–	=	$195,_{01908}$	–
7	–	=	$227,_{52226}$	–
8	–	=	$260,_{02544}$	–
9	–	=	$292,_{52862}$	–

Ved Hjælp af denne Skala, kan man nemt og nøjagtigt beregne Overskuddet for hver Svends Vedkommende. Hver Gang der skal multipliceres med et Ziffer (f. Eks. 8 Timer), søger man paa Skalaen Facitet (260 Øre), men der tages, for at faa Menten rigtig, én eller to Decimaler med mere end der skal bruges ved den endelige Beregning, og saafremt den næstfølgende af de udeladte Decimaler er 5 eller derover, forhøjes den sidst medtagne med en Enhed. Multipliceres der med Tiere, flyttes Kommaet i Skalaen 1 Plads, med Hundreder 2 Pladser og med Tusender 3 Pladser.

Dette forstaas ved at lægge Mærke til efterstaaende Beregninger.

A	1000	Timer	=	$32503,_{18}$		
	20	–	=	$650,_{06}$		
	8	–	=	$260,_{03}$		
	$^1/_2$	–	=	$16,_{25}$		
	$1028^1/_2$	Time	=	$33429,_{52}$	=	Kr. 334,30 †
B	700	Timer	=	$22752,_{23}$		
	80	–	=	$2600,_{25}$		
	6	–	=	$195,_{02}$		
	$^1/_2$	–	=	$16,_{25}$		
	$786^1/_2$	Time	=	$25563,_{75}$	=	Kr. 255,64 †
C	500	Timer	=	$16251,_{59}$		
	60	–	=	$1950,_{15}$		
	9	–	=	$292,_{53}$		
	569	Timer	=	$18494,_{31}$	=	Kr. 184,94
D	400	Timer	=	$13001,_{27}$		
	90	–	=	$2925,_{29}$		
	9	–	=	$292,_{53}$		
	$^1/_2$	–	=	$16,_{25}$		
	$499^1/_2$	Time	=	$16235,_{34}$	=	Kr, 162,35
E	80	Timer	=	$2600,_{25}$		
	5	–	=	$162,_{52}$		
	85	Timer	=	$2762,_{77}$	=	Kr. 27,63 †
F	80	Timer	=	$2600,_{25}$		
	5	–	=	$162,_{52}$		
	$^1/_2$	–	=	$16,_{25}$		
	$85^1/_2$	Time	=	$2779,_{02}$	=	Kr. 27,79
G	10	Timer	=	$325,_{03}$		
	3	–	=	$97,_{51}$		
	$^1/_2$	–	=	$16,_{25}$		
	$13^1/_2$	Time	=	$438,_{79}$	=	Kr. 4,39 †
H	80	Timer	=	$2600,_{25}$		
	4	–	=	$130,_{01}$		
	$^1/_2$	–	=	$16,_{25}$		
	$84^1/_2$	Time	=	$2746,_{51}$	=	Kr. 27,46 *
J	100	Timer	=	$3250,_{32}$		
	80	–	=	$2600,_{25}$		
	$^1/_2$	–	=	$16,_{25}$		
	$180^1/_2$	Time	=	$5866,_{82}$	=	Kr. 58,67 †
K	80	Timer	=	$2600,_{25}$		
	2	–	=	$65,_{01}$		
	$^1/_2$	–	=	$16,_{25}$		
	$82^1/_2$	Time	=	$2681,_{51}$	=	Kr. 26,81 *
L	40	Timer	=	$1300,_{13}$		
	5	–	=	$162,_{52}$		
	45	Timer	=	$1462,_{65}$	=	Kr. 14,63 †
M	70	Timer	=	$2275,_{22}$		
	7	–	=	$227,_{52}$		
	$^1/_2$	–	=	$16,_{25}$		
	$77^1/_2$	Time	=	$2518,_{99}$	=	Kr. 25,19 †
						Sum Kr. 1149,80

Man vil se, at Overskuddet for de syv Svende er forhøjet med 1 Øre (en Enhed), fordi Decimalerne vare over $0,_{50}$; disse ere i Udregningen betegnede med †. Endvidere burde efter de almindelige Regler de to med * betegnede Svende ogsaa have haft deres Overskud forhøjet, men de bortkastede Decimaler for de 3 Svende C, D og F vilde saa ikke kunne opveje det, der toges for meget med ved Forhøjelse hos alle de øvrige. Den samlede Sum vilde nemlig da blive Kr. 1149,82, og Forhøjelsen maa derfor udskydes for de to, hvis Decimaler ligger nærmest nede ved 50. (Bliver Enderesultatet en Øre for lille, maa

Summen forhøjes med en Enhed hos den Svend, hvis Decimaler ligger nærmest under 50).

Foranstaaende Maade at beregne Overskudsfordelingen paa vil *aldrig* faa større Fejl end et Par Øre, hvilken — som vist — fremkommer ved Forhøjelse eller Bortkastelse af Decimaler, og let vil kunne ændres. Maaden vil i de allerfleste Tilfælde, hvor der er Tale om Fordeling mellem flere Svende med forskelligt Timetal, vise sig at være ikke saa lidt hurtigere end andre Beregningsmaader.

I det her meddelte Eksempel (og det var den Omstændighed, der bragte Offenliggørelsen paa Tanke) synes det imidlertid lidt vidtløftigt at beregne foranførte Skala med de mange Decimaler, thi Overskuddet er jo her paa det allernærmeste 32½ Øre pr. Time. Multipliceres da dette Tal med Timerne faas:

A	1028½	Time	×	32½	Øre	=	Kr.	334,26
B	786½	–	×	32½	–	=	„	255,61
C	569	–	×	32½	–	=	„	184,93
D	499½	–	×	32½	–	=	„	162,34
E	85	–	×	32½	–	=	„	27,63
F	85½	–	×	32½	–	=	„	27,79
G	13½	–	×	32½	–	=	„	4,39
H	84½	–	×	32½	–	=	„	27,46
J	180½	–	×	32½	–	=	„	58,66
K	82½	–	×	32½	–	=	„	26,81
L	45	–	×	32½	–	=	„	14,63
M	77½	–	×	32½	–	=	„	25,19
							Summa Kr.	1149,70

Trods det lette Tilfælde her, vil det dog vise sig, at denne Beregningsmaade kun er lidet eller slet intet hurtigere end Decimalmaaden, og saa er den saa meget unøjagtigere, som den giver 10 Øre for lidt uden at angive, hvor disse 10 Øre skal paalignes. Ved Sammenligning med den første Udregning vil man se, at syv Svende har faaet, hvad der tilkom dem, men tre har faaet 1 Øre for lidt, én 3 Øre og én 4 Øre for lidt.

Som oftest vil Tallene falde saaledes, at Decimalmaaden foruden at være nøjagtig tillige er langt den hurtigste. Kun maa man passe paa ved Multiplikation med Tiere og Hundreder at faa Kommaet flyttet det rigtige Antal Pladser. Det gentages: 1 Plads for Tiere, 2 Pladser for Hundreder, 3 Pladser for Tusinder, altsaa lige saa mange Pladser, som der er Nuller i det Tal, der multipliceres med.

EOZELOS.

Prislistens svage Punkter.

Skøndt det almindeligvis maa erkendes, at den nugældende Prisliste for Bygningsarbejde er ret godt affattet, har Praksis dog blottet adskillige Punkters Svaghed, som det maa blive et kommende Prislisteudvalgs Sag at bøde paa. Ud fra denne Betragtning maa det anses for særdeles heldigt at tilvejebringe et saa godt Materiale som muligt, og dette vil da ikke kunne opnaas paa bedre Maade, end at ethvert Medlem, der støder paa et eller andet efter hans Mening svagt Punkt i Prislisten, bringer dette frem.

I den Anledning vil der paa Fagforeningens Kontor findes henlagt en Protokol for Nedskrivning af eventuelle Anker mod denne eller hin Post, som efter Vedkommendes Mening burde være anderledes, og vi opfordrer Medlemmer til at gøre Brug heraf.

De nye Medlemsbøger.

Vi minder gentagende om, at intet Medlem kan erholde den nye Medlemsbog udleveret uden fuldt ud at have afviklet eventuelle Restancer, for saavel ordinært som ekstra Kontingent.

Ved nye Indmeldelser er det Formandens eller Kassererens Pligt at overbevise sig om, at den der søger Optagelse, ikke staar i noget som helst uafviklet Forhold til Organisationen.

Fra Bornholm.

Foranlediget ved Agitation fra vor Afdeling i *Rønne*, har denne faaet en ny Tilvækst, idet samtlige Kolleger i *Aakirkeby* og *Nexø* have indmeldt sig, og antageligt vil en fortsat Agitation bringe de faa Kolleger, som endnu maatte findes udenfor vor Organisation paa Bornholm, til snarest at stille sig i vore Rækker til Kamp for fælles Interesser.

Ændringer i Formandsfortegnelsen.

Nykøbing, F.: Vilh. Hansen, Skolegade 15.
Fredericia: L. Holm, Kongensstræde 42.
Esbjerg: A. Petersen, Norgesgade 11, 3.
Skive: N. Chr. Larsen, Nordbanevej 247, 2.
Aalborg: Chr. Christensen, St. Mortensgade 13.
Randers: N. Borgen, Søren Møllersgade 10.

Folkeuniversitetsforeningens Foredragsrækker, Kl. 8–10 Aften.

1. **Cand. mag N. P Jensen: „Statistiken, dens Maal og Midler" (Gentagelse).**
Begynder **Mandag den 11. Februar**, Polyt. Læreanstalt, Sølvgade.

2. **Dr. phil L. J. Moltesen: „Klostrene og deres kulturhistoriske Betydning (med Lysbilleder)."**
Begynder **Onsdag den 13. Februar**, Universitetsannekset, Studiestræde 6.

3. **Cand. mag. V. Wanscher: „Bygnings- og Møbelstil (med Lysbilleder)."**
Begynder **Tirsdag den 26. Februar**, Studenterhjemmet, Pustervig 8.

4. **Søminemester H. Jespersen: „Den elektriske Strøms Anvendelse til Belysning og som Bevægkraft." (Fortsættelse).**
Begynder **Fredag d. 15. Marts**, Polyt. Læreanstalt, Sølvgade.

Adgangskort for Ikke-Medlemmer **Kr. 1,50**. Medlemsforeningers Medlemmer kunne ogsaa faa Adgangskort gennem deres Foreninger. **F. U. F.'s Kontor, Frederiksborggade 29 3.** Aabent til 13. ds. Kl. 12–2 og 7–9 Aften.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

Marts. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1901.

Konflikten paa „Vulcan".

For en 14 Dages Tid siden fortalte „Nationaltidende" som Eksempel paa „Sammenhold blandt Arbejdsgiverne", at Malermestrene i Maribo lod deres Lærlinge gaa ud paa Fabriken „Vulcan" og hjælpe til med Arbejdet, saaledes at Fabriken klarede sig fortræffeligt til Trods for Malerstrejken. Meddelelsen er for saa vidt rigtig nok, idet Mestrene virkelig overlader Fabriken deres Lærlinge, efter at dennes Forsøg paa at skaffe sig Skruebrækkere totalt er mislykkedes. Dette kan maaske ogsaa nok betegnes som „Sammenhold blandt Arbejdsgivere"; i hvert Fald lader det sig bedst bedømme, naar man erfarer følgende:

I Fjor Foraar forhandlede vi med Malermesterforeningen i Maribo om et nyt Lønregulativ. Minimallønnen var 35 Øre, og vi opnaaede at faa denne hævet til 38 Øre fra 1. April 1900 stigende med 2 Øre fra 1. April 1901. Under Forhandlingerne stillede Mesterforeningen som Betingelse for sin Tilslutning, at vi skulde gennemføre den samme Løn paa „Vulcan", hvor Minimallønnen kun var 32 Øre. Vi maatte erklære os ude af Stand til at efterkomme dette Krav paa daværende Tidspunkt, af Hensyn til en mellem Fabriken og dens Malere bestaaende Overenskomst, der tidligst lod sig opsige til Ophør 1. Januar 1901; men vi lovede at fremsætte Krav til „Vulcan", i Overensstemmelse med Mestrenes Ønske, ved Overenskomstens Udløb — og det er dette Løfte vi loyalt har holdt, og det er dette, der er Grundlaget for vor Strejke, idet Fabrikens Direktør, *Kiehn*, har mødt os med det bestemte Svar, at han ikke vilde forhøje Lønnen med en eneste Øre.

Vor Strejke har nu varet en halv Snes Uger. Der findes et Par Tusinde arbejdsløse Malersvende i vort Land; men Fabriken har søgt og vil fremdeles søge forgæves efter Skruebrækkere blandt Malersvende. „Nationaltidende" har ikke anført dette som et Bevis paa Sammenhold blandt Arbejdere, og vi trænger heller ikke til Reklame for vor Solidaritetsfølelse; thi den er ægte nok, medens det der passerer fra Malermestrenes Side i Maribo, vistnok vil forekomme ethvert tænkende Menneske mindre flatterende.

Paa en Forespørgsel til Malermesterforeningens Formand, Hr. P. Schultz, om Mestrene erindrede at have opstillet som Betingelse for at indgaa paa det nugældende Regulativ, at vi søgte samme gennemført paa „Vulcan", svarede denne „Ja", medens han benægtede nu at have noget Ønske i modsat Retning. Om Mestrene af egen Drift afgav deres Lærlinge til „Vulcan", eller om det skyldtes Paavirkning andet Steds fra, og om de i saa Fald følte dem vel ved Situationen, var det ikke muligt at faa Oplysning om af Hr. Schultz. At Lærlingene ganske simpelt hen laantes ud, og at der foreiøbigt intet vilde kunne ændres i dette Forhold, erklæredes derimod tydeligt nok.

Efter at Malermestrene paa denne Maade har grebet ind i vort Mellemværende med „Vulcan", er det jo klart nok, at de ingen Brug har for vor Arbejdskraft, og i Maribo maa vi derfor ikke regne med at finde Beskæftigelse foreløbig. Skulde Forholdene atter blive normale, vil dette selvfølgelig kunne erfares ved Henvendelse til vor Organisation.

Interessepolitik.

Snart gjalder Kampens Lur igen. Ikke den Kamp, hvis Projektiler straks skærer dybe Furer i Familiernes økonomiske Forhold, saaledes som f. Eks. Louk-outkampen, der slog øjeblikkelige og haarde Saar. Men en Kamp, hvis Øjemed vel er at sætte økonomiske Mærker, dybe og varige, men Mærker, der først senere vokser frem og breder sig i Samfundet, paa samme Maade som Agrarens Afgrøde først giver sig til kende efterhaanden, efterat Pløjetidens Kamp mod Jordens Overflade er overstaaet. Det er den politiske Kamp der venter os i den nærmeste Tid, de forestaaende Folkethingsvalg. Det er et Spørgsmaal der ogsaa bør optages af Fagtidender og Fagforbundet, thi vel er det saaledes, at de enkelte Medlemmer kan se forskelligt paa, hvilken Taktik et Land skal benytte for at hævde sig en hæderfuld Plads i Kulturverdenens Omdømme, men der er *et* som mere og mere i alle Lejre anerkendes at være rigtigt, og derfor kan og bør tiltrædes af

alle Medlemmer, og det er at der i de forskellige Samfundslag bør drives *Interessepolitik*, en Politik der er fælles for alle Standsfæller, og at den bør drives overalt, hvor det er muligt, særlig ved Folkethingsvalgene. Det er ogsaa her vor Stand, Arbejderstanden, har Ret og Magt til at sige et Ord med i Laget om den Maade, hvorpaa Arbejdernes Interesser skal varetages paa Lovgivningens Omraade. Derfor bør ogsaa Arbejderne drive Interessepolitik.

Naar i sin Tid „det nationalliberale Parti" dannedes, det Parti der siden omskabtes til „Højrepartiet", da var det Interessepolitik, det var den fra Bourgeoisiet udgaaede Embedsstand der satte sig op mod de fevdale Godsejere, for siden at smelte sammen med disse, da den havde opnaaet sit Ønske at blive medregerende i Staten, og nu saa sig truet af andre Samfundslag.

Det var Interessepolitik da Landboerne fra først af dannede „Bondevennernes Parti", Grundlaget for det senere „Venstreparti", det Parti der oprindeligt ogsaa var rettet mod Godsejerregimentet. Det var Interessepolitik naar Godsejerne og Storbønderne dannede et „Agrarparti", hvorimod det var Rævepolitik naar disse samme Godtfolk søgte at faa Husmænd og Landarbejdere til at fylde op i Agrarpartiet. Det er Interessepolitik at der fra Repræsentanter for Haandværksmestre og Industridrivende søges dannet et særligt Haandværkerparti, selv om enkelte af disse Repræsentanter maaske mener i Øjeblikket at handle i Højrepartiets Tjeneste. Saaledes er ethvert politisk Parti egentlig dannet med økonomisk Baggrund; et bestemt Samfundslag eller Klasse er bleven sig bevidst at der i dens Interesse bør tilstræbes en særlig Lovordning i denne eller hin Retning, og for at fremme denne Lovordning dannes et Parti, man driver Politik, Interessepolitik. Er Modstanden fra de andre Samfundslag for stor kan Interessepolitik slaa over i Storpolitik, det vil sige en Politik, hvis Øjemed er at blive stærk nok til med Magt, politisk set, at tvinge sin Interessepolitik igennem. Da Arbejderne for en Menneskealder siden indsaa at den kapitalistiske Ordning ikke kunde sikre Arbejderstanden mod Arbejdsløshed og anden økonomisk Elendighed, men tvertimod fremmede denne, fik man ogsaa efterhaanden Øjnene op for at Arbejderstanden maatte drive Interessepolitik. Men for at kunne dette maatte der dannes et Arbejderparti, og et saadant dannedes: Socialdemokratiet. Den socialdemokratiske Politik er Interessepolitik, om end ikke i saa snæver Betydning som saa mange af de andre Partiers Interessepolitik. Den søger selvfølgelig først og fremmest at gennemføre Love til Arbejderstandens Tarv, fordi den er baseret paa Arbejderstanden og fordi det er denne Stand hvis Trang er størst; men den har lært af tidligere Tiders og af andre Partiers Politik, at den ikke ensidigt skal rette Bestræbelserne mod enkelte Samfundsdeles Gavn, da den derved hurtigt vil blive trængt til Side af ny Partier, som vil albue sig frem. Nej, den stiler mod en Interessepolitik, hvis Maal er at skabe en solid økonomisk Tilstand for hele Samfundet.

At Arbejdernes Interessepolitik, baade hvor det gælder at skaffe sig lidt Luft til Siden, som hvor det gælder at gøre Vejen fri mod det store Maal, kan komme i skarp Modstrid mod de andre Klassers mere snæversynede Interessepolitik, er en Selvfølge. Der bliver gjort energisk Modstand saavel mod vore faglige Bestræbelser, der skal tjene til den øjeblikkelige Lindring af Tidens værste Forhold, de mest iøjnefaldende Udbytningstilstande, og der bliver gjort endnu mere energisk Modstand mod vore rent politiske Bestræbelser for at skabe en Samfundstilstand, hvor Udbytningen af andres Arbejdskraft umuliggøres eller dog indskrænkes til et rent Minimum. Men jo større den Modstand er som stilles mod vore Bestræbelser, desto stærkere Kraft bør vi sætte ind paa at overvinde den. Vi bør tvinge vore Interesser igennem. Modstanden mod vore faglige Bestræbelser bliver større, det er snart vanskeligt at faa Albuerum til Siden; nuvel! Saa maa vi, om saa skal være, sætte Ryggen til, og presse os fremad med Magt. Det sker ved at give vor Interessepolitik et Anstrøg af Storpolitik, ved at skaffe os saa stor selvstændig Repræsentation i Folkethinget, at de andre Partier ikke tør undlade at tage Hensyn til os. Vi maa arbejde politisk saaledes, at vi med Tiden bliver det største Parti i Folket, som vi, Arbejderstanden, er den talrigste Stand; vi maa arbejde politisk saaledes at vi faar den Repræsentation vi tilkommer, nemlig Flertallet i det folkevalgte Kammer. For at naa dertil maa der arbejdes ihærdigt Mand og Mand imellem, der bør arbejdes med Overbevisningens Varme i Ord og Skrift. Ikke skyes noget Offer i den nødvendige Agitation, hvoraf et af de første Led er de forestaaende Folkethingsvalg. Lad os ved disse vise at vi forstaar vor Interessepolitik. Lad os sætte saa mange socialdemokratiske Repræsentanter ind i Tinget, som svarer til vort Tal i Befolkningen; det maa være flere end der for Øjeblikket sidder der.

Men for at Agitationen skal kunne drives med Fynd skal der holdes Møder og udsendes Pjecer; der maa skaffes Munition til Valgkampen. Naar der fra Partiet bliver anmodet om en Skærv til Hjælp, da være villige, Alle som En, til at yde denne Skjærv. Der vil blive anmodet om en Ydelse af 25 Øre fra hver organiseret Arbejder. Det er „Tiende" (en Tiendedel, 10 Procent) af en Dags Fortjeneste for en lavtlønnet Arbejder. Skal vi ikke være enige om at beregne vor Tiende af en Malers Gennemsnits-Dagløn, det er dog ikke mere end vi godt kan ofre, naar vi betænker at det kun er en lille Indsats, som mægtigt fremmer vore egne Interesser, en Indsats i vor egen Interessepolitik.

Ja, hvad om vi ydede Tiende, alle, som har Arbejde, af *en Uges* Fortjeneste; det bliver dog langt fra saa stort et Offer, en Gang for alle, som vi her i København saa os i Stand til at afse hver Uge, naar vi under Lock-out'en var saa heldige at finde Arbejde.

I Middelalderen blev det Skik, at der af Befolkningen skulde betales Tiende af *al* Fortjeneste til Gejstligheden, som af denne Indtægt skulde afhjælpe den værste Trang blandt de Fattige; det var en human og kulturel Opgave Gejstligheden paatog sig, og Land og Folk var den Gang tjent dermed. Efterhaanden slog Opgaven over i sit Vrængebillede, Tienden benyttedes til Gejstlighedens og andre Dele af Overklassens Velvære, og man overlod de Fattige at hytte sig med Fattigdommen, som de bedst kunde.

Naar nu Arbejderstanden har stillet sig det store Maal at *afskaffe* Fattigdommens Onde, da kan man vel, for at naa et Trin der henimod, med Velvilje og Begejstring yde Tiende af en enkelt Uges Indtægt.

Lad det være et Løsen: Den, der har Arbejde, giver Tiende af sin Fortjeneste den første Uge i Marts Maaned. Det vil bevise, at vi forstaar vor Interessepolitik.

ÉCLAT.

Børne- og Lærlinge-Konkurrencer.

Det er ikke min Hensigt at give en fuldstændig Statistik over Børnearbejdet og Lærlingeholdet, dertil egner Pladsen sig vel neppe, men hvad jeg nærmest har tænkt, er at vise med Tal den store Tilgang, som aarligt forøger Arbejdernes Rækker, og som efter min Mening er en Faktor der maa regnes med i Aarsagerne til den uhyre store Arbejdsløshed.

Hvis man vil holde sig til Staden København fremkommer for Aaret 1899 følgende Tal.

Der fandtes ialt 30 Kommuneskoler, deraf var de 10 Betalingsskoler à 1 Kr. maanedlig, Resten 20 var Friskoler. I de 10 Betalingsskoler gik tilsammen 6592 Drenge, og i Friskolerne ialt 12551 Drenge, tilsammen for de 30 Skolers Vedkommende ialt 19143 Drenge.

Af dette Antal arbejdede udenfor Hjemmet ikke mindre end 5670, hvoraf de 1361 gik i Betalingsskolerne og Resten 4309 i Friskolerne; i Fabriker beskæftigedes alene 1351 Børn.

Man vil heraf se hvor stor en Konkurrent Børnene er til deres Forældre, for ikke at tale om de sundhedsfarlige og skadelige Følger Børnearbejdet ofte bringer med sig.

Hvor ofte bliver ikke saadanne arbejdende Børn ødelagte for Livstid, og hvor ofte nemmes ikke Laster og andre for Barnets bløde Sind skadelige Unoder; men det har ikke været nok til at faa Børnearbejdet indskrænket.

Af disse førnævnte skolesøgende Børn konfirmeredes i Aarets Løb 1982 og udskreves efter Lov af $^{2}/_{5}$ 1855 § 3 og Lov af $^{24}/_{3}$ 1899 § 1 406 Drenge ialt 2388 Drenge, som blev fordelte paa det i forvejen overfyldte Arbejdsmarked.

Regner man endvidere med et løst Tal 500 Konfirmander fra de her i Byen værende private Skoler, er man oppe paa en Tilførsel af ca. 3000. Hvad dette Tal betyder behøver man ikke at være længe om at regne ud. En Ting er sikkert, og det er, at de vordende Samfundsborgere skal anbringes enten i den ene eller den anden Branche; og da det for Tiden vil være meget vanskeligt at nævne eller finde en Erhvervsgren, hvor der ikke i forvejen er nok af Arbejdskraft, saa hænder det som Regel, at Børnene komme i denne eller hin Lære, for blot at faa Beskæftigelse; alt uden Henblik paa, om det er et Fag der kan føde det Antal Arbejdere, som i Tidens Løb vil være henvist til at søge sit Erhverv ved samme.

For at raade Bod paa al for stærk Tilgang har enkelte Fag oprettet Overenskomster imellem Svendene og Mestrene saaledes, at Mesteren kun maa beskæftige et vist Antal Lærlinge i Forhold til et vist Antal Svende. Denne Fremgangsmaade bliver populært kaldet „at Faget er lukket."

Dette, at et Fag lukker for Tilgang af Lærlinge, kan ved et flygtigt Syn tage sig meget korrekt ud og der er sikkert mange indenfor vort Fag, som kun ønsker at det ogsaa blev gennemført for Malernes Vedkommende; men tænker man nærmere over Sagens Realitet, saa vil det snart gaa op for enhver, at et saadant Vaaben er som et tveægget Sværd; thi hvad betyder dette at lukke? Det betyder intet mindre end at Tilgangen til andre Fag derved bliver forøget, og at denne Forøgelse snart vil vise sig i Form af stor Arbejdsløshed indenfor disse Fag. Dette kunde maaske saa drive disse Fag til at lukke for et kortere eller længere Tidsrum, hvorved det blev endnu mere vanskeligt at skaffe et Erhverv til sine Børn.

Som bekendt er det jo for Tiden næsten umuligt at faa en Dreng i Tømrerlærer, ligesom det er et helt Mirakel naar en Dreng faar en Murerlære, skulde man nu føje Malere, Smede, Skomagere o. s. v. til, saa kunde den Dag let oprinde at Børnene blev 16 à 18 Aar inden der kunde skaffes dem en Lære.

Hermed er det dog ikke min Mening at en Mester skal arbejde med en halv Snes Drenge og kun et Par Svende, for det er jo at gaa fra den ene Yderlighed til den anden.

Der er da ogsaa indenfor Malerlauget saavidt vides truffet en Slags Overenskomst imellem Mestrene om Lærlingeholdets Størrelse, men dette er nok endnu kun i sin Vorden, saa foreløbig bliver der vel en Del Mestre som hidtil, der holder mere af Drenge end Svende.

Men et Onde kan sjælden rettes ved at gaa den stik modsatte Retning, da dette som oftest vil ende med fejlslagne Forhaabninger, og det indvundne vil alt for tidt blive paa andres Bekostning, derfor maa man se efter andre Veje og Midler, for at raade Bod paa det Samfundsonde, som Arbejdsløsheden er.

Der er adskillige Veje, men endnu flere Midler. En af Vejene er en forkortet Arbejdsdag! Ja forkortet Arbejdstid maa gennemføres, den giver Arbejde til flere, den giver Arbejderen mere Frihed, med Friheden Oplysningen og med Oplysningen mere Velvære. Derfor Kammerater, lad det være et af vore Maal at faa en virkelig normal Arbejdsdag. Gør vi fælles Sag, saa faar vi den trods alle Arbejdsgiverforeninger.

H. P.

Udvidet Ulykkesforsikring.

Til Efterretning for Medlemmerne af Malernes Fagforening i København erindrer vi om, at samtidig med de ændrede Voldgiftsreglers Ikrafttræden, i Slutningen af afvigte Januar Maaned, er der i Malerlauget vedtaget en udvidet Ulykkesforsikring for samtlige hos Laugets Medlemmer beskæftigede Arbejdere.

Udvidelsen bestaar i følgende Tilføjelse i Policen for Malerlaugets Kollektivforsikring med Forsikringsselskabet „Ocean":

„Endvidere indbefattes Ulykkestilfælde, som ikke falde ind under Loven, men som forekomme i Arbejdstiden og paa Arbejdsstedet i Henhold til „Ocean"s almindelige vedlagte Bestemmelser med følgende Beløb: Kr. 1,000 ved Død, Kr. 2,000 ved hel Invaliditet, samt en Dagpenge i ikke ud

over 13 Uger, som skal udgøre $^{3}/_{5}$ af Daglønnen, dog ikke over 2 Kr. og ikke under 1 Krone."

Det er unødigt nærmere at definere, hvor meget der er vundet for os ved denne Udvidelse, og vi skal derfor nøjes med indtrængende at opfordre Foreningens Medlemmer til at kræve Forsikringskupons udleveret samtidig med Modtagelsen af Ugelønnen. Det bør være ethvert Medlems Pligt nøje at overholde dette, og hvor Mesteren eventuelt nægter at efterkomme Kravet, da uopholdelig at anmelde samme til Foreningen.

I Henhold til Ulykkesforsfkringsloven paahviler der Arbejdsgiverne at yde Erstatning i Ulykkestilfælde efter Lovens nærmere Bestemmelser. Men undlader vi at kræve vor ugenlige Forsikringskupon, saa løber vi den Risiko, at den paagældende Mester har undladt at genforsikre, og selv er ude af Stand til at udrede os den i Loven hjemlede Erstatning.

Det gælder altsaa ikke alene for København, men for hele Landet: Forlang tillige med Ugelønnen en Forsikringskupon udleveret, og klag straks til den paagældende Afdeling, hvis Kravet ikke efterkomnes.

Hovedbestyrelsesmøde.

Hovedbestyrelsen for Malerforbundet afholdt Mandag den 25. Februar sit halvaarlige ordinære Møde i Forbundets nye Kontorlokale, Rømersgade 22, København.

Næstformanden oplæste Referaterne fra det forløbne Halvaars Forretningsudvalgsmøder, som supleredes med yderligere Beretning af Formanden, der ligeledes oplæste det reviderede Regnskab. Saavel Virksomheden i det forløbne Halvaar som Regnskabet diskuteredes og godkendtes enstemmigt.

Foruden Vedtagelsen af et Par Punkter, som nævnes nedenfor, drøftedes omhyggeligt alle Eventualiteter med Henblik paa paabegyndte og kommende Forhandlinger om nye Lønregulativer i en Del af Forbundets Afdelinger, hvor saadanne søges gennemført til 1. April d. A.

Rejsekassen.

For at lette Regnskabet ved Udbetaling af Rejseunderstøttelse, har Hovedbestyrelsen vedtaget at beregne Understøttelsen efter *hele* Mil. I enkelte Tilfælde er det allerede sket, medens der andet Steds meget omhyggeligt er regnet baade med halve og kvart Mil, men det første, der selvfølgelig er det nemmeste, bør altsaa for Eftertiden finde Sted overalt.

Kvartalsberetning.

Som det vil vides, paahviler det Forbundets Formand hvert Kvartal at udarbejde og omsende til Afdelingerne en Beretning, der viser Tallet paa Mestre, Svende, Lærlinge, Medlemmer, Arbejdsløse, Løn o. s. v. indenfor hver Afdeling. Disse Beretninger, der bygges paa Afdelingernes Maanedsberetning, ere hidtil udgaaede i et enkelt hektograferet Eksemplar til hver Afdeling, og det tør vel derfor forudsættes, at Indholdet ikke altid er blevet bekendt for samtlige Medlemmer. At Beretningen ej heller altid har været saa fyldig som ønskeligt, lader sig lige saa lidt benægte, men dette har da været en naturlig Følge af en enkelt eller fleres mangelfulde Indsendelse af Maanedsberetning.

For nu at raade Bod i førstnævnte Henseende har Hovedbestyrelsen vedtaget, at Kvartalsberetningen skal optages i Fagbladet, første Gang for Januar Kvartal og fremdeles.

I Henhold hertil skal man meget indtrængende anmode de ærede Afdelingsformænd om meget præcist at *indsende Maanedsberetning den 1ste i hver Maaned*, saaledes at Kvartalsberetningen kan faa den fornødne Betydning og Interesse.

Til Julefesten

i Malernes Fagforening, som afholdtes den 30te December i Rømersgades Festlokaler, og hvori ca. 400 Børn deltoge, indkom, foruden Foreningens eget Tilskud, følgende Bidrag:

P. THRANE (Amerika) 18 Kr. 50 Øre. N. FOSS 5 Kr. Malermester Hardt 2 Kr. Eozelos, Nr. 332 og Nr. 66 hver 2 Kr. Nr. 195 1 Kr.

Nr. 82, Jensen 2 Dukkekjoler. Nr. 167, Hans Larsen 1 Skærm. Nr. 843, Claudi 1 Billede. Nr. 1088, Nielsen 2 malede Glas Anchovis. Hansen 2 Billeder. Nr. 11, Andersen, Emanuel Nielsen, Carl Friis, G. Schrøder, Th. Hoffensetz og Chr. Andersen forskelligt Pynt til Juletræet.

Restauratør Haagensen 2 Genstande til Tombolaen.

For ovennævnte Gaver bede vi de ærede Bidragydere modtage vor hjerteligste Tak.

Julefest-Udvalget.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Onsdag den 10. April.

Forsvundne.

Afdelingen i *Struer* vilde sætte Pris paa at erfare, hvor Medlem 2897 P. SCHMIDT og 3371 JENS KLOSTER opholder sig, da de ere bortrejste uden at anmelde Afgang eller afvikle deres Mellemværende med Afdelingen.

Ændringer i Formandsfortegnelsen.

Helsingør: Oluf Eskildsen, Lundegade 8, 2.
Fredericia: J. P. Jensen, Jyllandsgade 37.
Horsens: Otto Ottesen, Borgergade 4.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

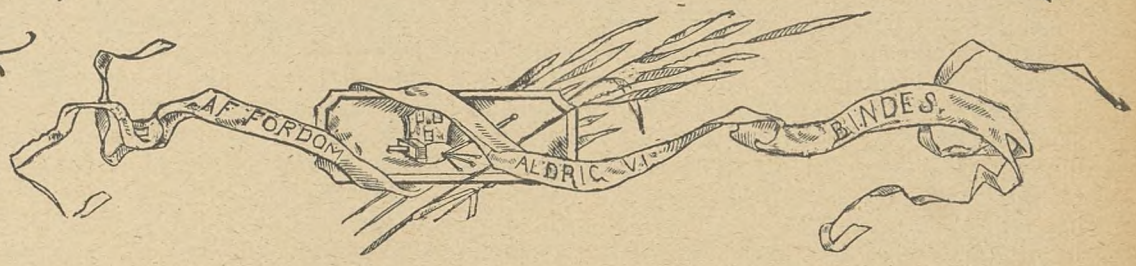

April. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1901.

Konflikter.

Arbejdet er nedlagt paa „Vulkan“ i **Maribo, i Hjørring, Varde, Rønne, Aakirkeby og Nexø**, som Følge af, at det ikke er lykkedes at opnaa Overenskomst om rimelige Arbejdsvilkaar.

Vor Lønbevægelse.

I den halve Snes Aar, vor Organisation har bestaaet, er det lykkedes at avancere jævnt fremad i Retning af forbedrede Lønvilkaar. Som Regel er Arbejdskøbernes Modstand blevet overvunden uden Sværdslag, idet man fra vor Side har nøjedes med at tage smaa Skridt ad Gangen, hellere end gribe til Arbejdsstandsning. Og Modstand har vi altid haft at overvinde, en Modstand, der i Aarenes Løb har holdt sig saa nogenlunde uforandret, hvad enten vort Krav gjaldt en Forhøjelse af et Par Øre til 25—28 Øre som i de første Aar, eller det samme Beløb lagt til 35—36 Øre i de senere Aar. I Argumentationens Lirekasse havde man stadig det samme Numer at møde vore Krav med: daarlige Konjunkturer og ganske særligt daarlige Forhold i den By hvor Kravet fremsattes. Paa den Maade har vi efterhaanden faaet at vide, at der her i Danmark ikke findes nogen By, uden at den maa betegnes som den „daarligste“ til at kunne taale en Lønforbedring for vort Vedkommende, og at man overhovedet altid befinder sig under daarlige Konjunkturer, idet gode dito kun eksisterer som tilbagelagt Stadium.

Men som sagt, til Trods for, at der er drejet flittigt paa denne Lirekasse, saa har Tonerne dog ikke formaaet ganske at overdøve vore Kravs Berettigelse, eller hindre, at vi med smaa Skridt har kunnet naa fremad.

I indeværende Foraar synes det at skulle gøres os noget mere besværligt, omendskøndt vi som hidtil kun er ude for at hjælpe de Afdelinger, der staa længst tilbage, frem i Række med, hvad der forud er naaet andet Steds. Lirekassen har nu faaet et nyt Stykke indsat, som skiftevis med det gode gamle serveres og lyder saaledes: Arbejdsgiverforeningen vil ikke tillade, at vi gaar med til dette eller hint, og Arbejderne maa nu resignere; thi ellers kommer Arbejdsgiverforeningen og saa — naada da da. —

Paa Fabriken »*Vulkan*« er Striden gaaende endnu. De Maribo Malermestre har jo under denne Kamp maattet spille Riddere af den bedrølige Skikkelse. Som det vil erindres, gik de i Fjor kun ind paa vore Krav, imod at vi maatte love, at søge de samme Lønforhold gennemført paa „Vulkan“, og under dette Forsøg har de da efter Evne støttet Fabriken ved at laane denne deres Lærlinge, ja et Par af dem har endog i egen høje Person været ude og aflevere deres personlige Arbejdskraft paa Fabriken, der forgæves har søgt efter Skruebrækkere blandt Malersvendene. Det er saavist Synd at misunde disse smaa Malermestre, at de befinde sig indenfor Arbejdsgiverforeningens Rækker; thi den Kaal, som de under denne Affære maa søbe, er vistnok ikke synderlig appetitlig, og skulde de selv komme i Forlegenhed for at skaffe sig Svende, saa er det jo ikke sikkert, at Arbejdsgiverforeningen raader over Arbejdskraft at hjælpe dem med.

Fabriken truer iøvrigt i disse Dage med at indstille sin Virksomhed som Følge af Malerstrejken. Men da det antagelig staar Arbejdsgiverforeningen klart, at en Lock-out ikke vil være ganske heldig paa Grundlaget 32 Øre til Malerne, som paa „Scandia“ har 35 Øre og hos Malermestrene nærmest 40 Øre som Minimalløn, saa er der nu fremkommet et Tilbud om 35 Øre. Dette Tilbud har vi ikke været utilbøjelige til at modtage, men da vi fik det skriftlige Forslag til en Overenskomst, havde man føjet en Post paa, der indeholdt den Bestemmelse, at „Lønforholdene for unge Svende“ vilde være at ansætte i Overensstemmelse med, hvad man i Jernindustrien maatte blive enige om.

Dette forekom os at være et Numer for stærkt, og vi forlangte denne Post strøget. Herpaa har man ikke villet indgaa — ja Direktør Kiehn erklærede ganske vist ved en Samtale, vi havde med ham i Søndags, den 7. April, at hvis det stod til ham, saa vilde han slaa en Streg over den, men det var jo noget Arbejdsgiverforeningen ikke vilde tillade, og hvis vi ikke bøjede os, saa vilde han lukke sin Fabrik. Medens vi skriver dette venter

vi hvert Øjeblik at høre, at der er gjort Alvor af Truslen, og vi vasker da vore Hænder. Vi har erklæret os villige til at tage Tilbudet 35 Øre som Minimalløn, ganske som gældende for „Scandia", men vi gaa ikke godvillig med til at fastslaa ringere Vilkaar end de der gældende.

I *Varde* har vi maattet standse Arbejdet efter frugtesløse Anstrengelser for at opnaa en Overenskomst saa beskeden som vel muligt. Vi har tilbudt at ville arbejde for 38 Øre til Trods for, at vi i Nabobyen har haft 40 Øre i mange Aar.

I *Hjørring* (Haslunds Residens) har vi ligeledes standset Arbejdet. Her har dog ingen Forhandlinger været førte, idet Mestrene kort og godt to Gange, som Svar paa Henvendelse fra vor Side, har erklæret ikke at ville give en Øre Forhøjelse, hvorimod de vilde tilbyde os at beholde de gamle Forhold (35 Øre). I Nabobyerne havde man allerede opnaaet i den ene 38 Øre i Fjor og i den anden for et Par Aar siden 40 Øre. Det er os bekendt, at de Hjørring-Mestre havde ønsket at faa deres Sag ind til Afgørelse under de Sager, hvorom der forhandles i et stort Fællesudvalg, og som særlig vedrører Forholdene i Jernindustrien og paa Skibsbyggerierne. Det lyse Hoved imellem dem, der har anvist denne Vej, har vistnok faaet en lang Næse. I hvert Fald har man intet hørt fra dette Udvalg om denne Sag, og der er endnu Chance for, at de Herrer Malermestre i nogen Grad vil være henviste til at forhandle deres Sager paa den gammeldags Maade med Svendenes Organisasion.

Ovre paa Borholm i *Rønne, Aakirkeby* og *Nexø* lod det sig heller ikke gøre, at naa til en fredelig Afgørelse af Lønspørgsmaalene til Trods for, at vore Krav derovre vare saa beskedne, at vi næsten generer os for at nævne dem højt.

Forbundets Viceformand *Ernst Carlsen* har været derovre, og af yderste Evne bestræbt sig for at naa til en mindelig Overenskomst, men har i saa Henseende talt for døve Øren. Forhaabentlig vil d'Hrr. Mestre derovre dog gaa i dem selv og indse, at man er naaet saa vidt, at selv en Arbejder paa Bornholm har et berettiget Krav til at faa sit Arbejde saaledes betalt, at det i nogen Grad bliver ham muligt at føre en menneskeværdig Tilværelse. Men forstaar sig, der skal jo Tid til al Ting, og det var vel et lovligt stort Forlangende, at en saadan Tanke skulde falde de Bornholmer-Mestre ind lige straks.

I al Fredelighed er der opnaaet Lønforbedring i *Ringsted* fra 35 til 38 Øre, i *Struer* fra 33 til 37 Øre og i *Thisted* fra 35 til 37 Øre. Ligeledes er der ved Forhandling vedtaget nyt Regulativ for *Horsens* og *Kolding*. For Horsens dog først efter at Sagen var henvist til Forhandling mellem Fællesforeningen, Forretningsudvalg og Malerforbundets Formand.

Mestrene havde nemlig ikke villet gaa højere end til 38 Øre, og vilde saa have en lavere Lønklasse for unge Svende, medens Svendene forlangte 40 Øre. I sidste Øjeblik sendte Mestrene da Sagen til Centralforeningen, der lod den gaa videre til Fællesforeningens Forretningsudvalg. Under Forhandlingerne med dette enedes man da om et Regulativ med 38 Øre indtil 1. April 1902 og derefter 40 Øre, uden nogensomhelst Særstilling for unge Svende. Tillæg for Over-, Søn- og Helligdagsarbejde ansattes til 50 %, for Natarbejde 100 % og for Landarbejde 20 %, ligesom Jernbaneprislisten og Københavns Bygningsprisliste vedtoges. Udbetalingen skal finde Sted om Fredagen og Mesteren skal tillæge alt Værktøj. Sammen med denne Sag forelaa Skrivelser fra Varde og Hjørring, dog nærmest som Efterretningssager, men Forretningsudvalget tilstillede dog begge Byers Mestre en Skrivelse, hvori man anbefalede at indgaa paa Svendenes Krav. Dette gode Raad blev som det ses ovenfor ikke taget til Følge, idet begge stod stift paa det engang tagne Standpunkt, og de Hjørring-Mestre sidder sikkert og grunder over, hvorfor de ikke kunde komme med ind under Jernindustrien.

For Kolding er vedtaget en Minimalløn af 38 Øre til 1. April 1902 og derefter 40 Øre.

Ved Redaktionens Slutning kan vi meddele, at Forhandlingen i Dag har medført en Afslutning af Konflikten paa „Vulcan" med en Forhøjelse af Minimallønnen fra 32 til 35 Øre.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1900.

(Fortsat).

Sag Nr. 85 indankedes af Malersvend A. J. Johansen, Ahornsgade 16, 4. mod Malermester Chr. Jørgensen, Malmøgade 4, men opnaaede ikke at komme til Behandling i Retten, da 5 andre Svende, som vare implicerede i samme Akkord, ikke fremsatte Begæring om Voldgiftsrettens Mellemkomst, og da Svenden iøvrigt efter kort Tids Forløb tilbagekaldte Sagen med Erklæring om, at han nu havde modtaget sit Tilgodehavende.

Sag Nr. 86. I denne Sag, anlagt af Malersvend Chr. Søller, Brigadevej 2 mod Malermester A. C. Johansen, Gothersgade 158, var Tvistpunkterne følgende:

I. Om hvorvidt Svenden med Rette kunde tilkomme 4 Øre i Tillæg for Udspartling og Pletning af Døre og Porte, eller om Mesterens Tilbud af 2 Øre var antageligt.

II. Om hvorvidt Svenden med Rette kunde tilkomme Tillæg for Behandlingen af en Loftsplan, hvorpaa fandtes en glat strøget Frise, som af Mesteren forlangtes skaanet.

III. Om Svenden med Rette kunde tilkomme 4 Øre pr. □ Al. for 1 Gang Lazuring paa Aaring.

Efter at der var taget Skøn over det under Punkterne I og II omhandlede Arbejde, som var udført i Byggeselskabets Ejendom i Gothersgade, kom Voldgiftsretten til det Resultat, at der paa Punkt I maatte gives Mesteren Medhold, ligesom det skønnedes, at Svenden ikke kunde tilkomme Ekstrabetaling for Lazuringen, da det omhandlede Aarearbejde ikke kunde paakræve nogen højere Betaling, end den i Prislisten foreskrevne. I Pkt. II gaves Svenden Medhold, og udtaltes i Kendelsen, at det i Prislisten anførte Tillæg betales, selv om der paa Frisen ikke findes Dekoration og uafset Frisens Bredde, samt at den begrænsende Streg ikke kan fordres skaanet.

Begge Parter fortabte deres Depositum.

Sag Nr. 87. Fra Malersvend Thorvald Andersen, Ryesgade 57, 1., fremkom paa flere Svendes Vegne Anmodning til Voldgiftsretten om at bedømme Afsnittet af Træværket i Lærerindehjemmet

paa Mariendalsvej, hvilket Træværk, som i Fyldinger og Rammestykker var forsiret med skraa Affasninger, af Svendene formentes at henhøre under IVde Afsnit, medens Mesteren, Helvig Jensen, Lykkeholms Allé 2, fastholdt det som henhørende under IIIdie Afsnit.

Voldgiftsretten afsagde følgende Kendelse:

„Da de paa Døren værende Affasninger ikke skønnes at kunne henføres under Begrebet „Kannelleringer", anses førnævnte Dør som henhørende under IIIdie Afsnit",

hvorefter Mesterens Depositum tilbagebetaltes.

Sag Nr. 88. Af Malersvendene E. J. Damm, Livjægergade 14, 4., og E. Mogensen, Folkvarsvej 12, 2., indankedes mod Malermester Chr. Jørgensen, Malmøgade 4, følgende Tvistspørgsmaal:

I. Om Svendene med Rette kunde tilkomme en Ekstrabetaling af 25 Øre pr. Dør for Kitning af Gæringer. Mesteren havde tilbudt ½ Øre pr. □ Al.

II. Betalingsmaaden for Skabsdøre med Glas, malet paa begge Sider, hvilke Svendene havde beregnet som løse Rammer, medens Mesteren vilde betale efter glat Maal.

III. Om Svendene kunde tilkomme Tillæg for Spartling og Slibning af Spisekammervægge.

Efter at Voldgiftsretten havde optaget Skøn over det under Punkterne I og II omhandlede Arbejde, afsagdes følgende Kendelse:

„Da de under Punkt I omhandlede Gæringer skønnes ikke at have været i særlig Grad aabne, anses det af Mesteren tilbudte Tillæg at være antagelig.

Da de under Punkt II værende Rammer (Skabsdøre) i alt væsenligt ere af samme Beskaffenhed som Forsatsrammer, ville de være at beregne som saadanne.

„Til Punkt III: „Da de to Begreber: „Køkken" og „Spisekammer" falde saa nøje sammen, anses det under Køkkenvægge anførte Tillæg af 50 % ogsaa at være gældende for Spisekammervægge, hvilket dog kun gælder for Spartlings og Slibnings Vedkommende."

Ingen af Parterne fik herefter deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 89 var anlagt af Malersvendene Th. Sørensen, Sindshvilevej 13 og A. Olsen, Jægergade 9, 3., mod Malermestrene Julius Rasmussen & R. Jørgensen, Hj. af Vestre Boulevard og Studiestræde, angaaende forskellig Opfattelse af Betalingsmaaden for Grundarbejde, idet Svenden havde beregnet Karme og Gerichter, som grundedes alene, i løb. Maal, medens Mestrene ved Arbejdets Begyndelse havde erklæret, at dette skulde skulde beregnes i □ Maal, mod hvilket Svendene ikke havde gjort nogen Indsigelse. Efter disse Oplysninger fik Voldgiftsrettens Kendelse følgende Ordlyd:

„Da der i det foreliggende Tilfælde eksisterer en forudgaaet Aftale mellem Mestre og Svende, at Arbejdet skal beregnes i □ Maal, skønner Retten, at Mestrene have vundet Sagen, hvorhos det af dem erlagte Depositum vil blive tilbagebetalt".

Sag Nr. 90, som indankedes den 13. Marts af Malersvend Chr. Jacobsen, Bernstorfsvej 13, 2, mod Malermester S. P. Nielsen, Nordvestvej 8 A, 1., kom ikke til Behandling, idet Svenden med Erklæring om, at han nu havde faaet sit Tilgodehavende, allerede Dagen efter tilbagekaldte Sagen.

Sag Nr. 91. I denne Sag, som indankedes af Malermester A. Bernfeld, Nordre Frihavnsvej 4, mod Malersvend Aage Collin, Strandvejen 157, 2., erklærede Svenden paa Voldgiftsrettens Henvendelse, at han angaaende denne Tvist forlængst havde anlagt Retssag for den civile Ret mod Mesteren, hvorfor han ikke kunde underkaste sig Voldgiftsrettens Afgørelse. Meddelelse herom samt Anvisning om, i saadant Tilfælde, hvor den ene Part unddrager sig Prislistens almindelige Bestemmelser, da at søge Organisationens Bistand, blev herefter tilstillet Mesteren.

(Fortsættes).

Oversigt for Januar Kvartal 1901.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1500	500	1500	1000	44
„D. S. B." Kbhvn.		25		18		
Gentofte-Lyngby .	31	43	28	43	15	44
Hørsholm	5	3	7	3	2	42
Hillerød	9	17	10	17	11	40
Helsingør	18	56	38	56	8	40
Roskilde	14	14	17	10	12	38
Holbæk	8	20	15	20	5	38
Slagelse	11	10	20	16	12	40
Ringsted-Sorø . .	11	6	13	6	5	35
Næstved-Stege . .	15	24	26	24	19	40
Køge	4	5	7	5	4	38
Nykøbing p. F. .	12	20	22	25	23	38
Maribo	7	17	14	16	16	38
Nakskov	12	6	22	5	4	38
Svendborg . . .	25	14	25	14	12	39
Faaborg	11	10	14	10	8	35
Nyborg	9	14	16	14	7	38
Odense	66	83	80	80	70	40
Fredericia	22	20	22	17	9	40
Kolding	21	20	35	19	10	35
Esbjerg	17	17	21	17	11	40
Varde	7	5	12	5	3	35
Struer	6	8	5	8	6	33
Thisted	7	6	10	5	5	35
Nykøbing p. M. .	4	3	7	3	3	37
Skive	8	4	12	4	4	38
Viborg	11	9	16	5	7	38
Frederikshavn . .	5	9	6	9	7	38
Hjørring	10	9	25	9	4	35
Aalborg	40	68	84	61	36	40
Randers	34	78	45	74	37	40
Grenaa	10	3	17	3	2	35
Aarhus	80	123	90	123	65	42
Silkeborg	12	13	14	13	8	38
Horsens	23	36	42	36	21	36
Vejle	22	33	34	32	25	37
Bornholm	20	21	27	21	0	30

Anm. Til ovenstaaende Oversigt bemærkes følgende: Tallene for Mestre, Lærlinge og arbejdsløse Medlemmer ere skønsmæssige, da et nøjagtigt Opgør ikke haves.

For Afdelingen „D. S. B." er ikke angivet

Minimaltimeløn, som Følge af, at ingen Overenskomst med Organisationen foreligger.

For Stege er Minimallønnen 37 Øre.

Den totale Arbejdsløshed for Maribo er begrundet i Konflikten med „Vulkan".

Paa „Scandia" i Randers er Minimaltimelønnen 35 Øre.

For Bornholms Vedkommende er den opførte Minimalløn kun gældende i Rønne, idet de øvrige Byer mangle fast Overenskomst, og som Følge deraf befinde sig under slettere Lønvilkaar.

Fra 1. April er der for et stort Antal Afdelingers Vedkommende indtraadt Forhøjelse af Lønnen, dels i Henhold til bestaaende Overenskomster og dels som Følge af nye Vedtagelser, ligesom dette vil blive Tilfældet for de Afdelinger, hvor der for Tiden strejkes.

Søg altid ved Ankomsten til en ny Afdeling Oplysning om Forholdene hos vedkommende Formand.

Stiftelsesfest.

Afdelingen i **Helsingør** afholdt Fredag den 22. Marts i Arbejdernes Forsamlingsbygning sin 14-aarige Stiftelsesfest under Tilslutning af den langt overvejende Del af Medlemmerne med deres Damer.

Festen, der bestod i Aftenunderholdning og Bal, aabnedes af Formanden, OLUF ESKILDSEN, der bød Deltagerne Velkommen, hvorefter Forbundets Næstformand E. CARLSEN, talte for Organisationen, som var en naturnødvendig Udvikling af selve det kapitalistiske System. Taleren dvælede særlig ved Paavisningen af de Fordele, i Retning af Løn og kortere Arbejdstid, som Forbundet under sin 11-aarige Bestaaen havde forskaffet Afdelingernes Medlemmer, og i dette Arbejde, for at skabe lysere og lykkeligere Livsvilkaar for os alle, havde den helsingørske Afdeling af Malerforbundet lagt Kræfterne i sammen med os andre, saaledes at vi altid havde været i Stand til at vinde fremad, eller under vanskelige Forhold tilbageslaa de Angreb, der var bleven rettede imod vore Organisationer. Med Ønsket om i kommende Kampe altid at finde „Malernes Fagforening" i Helsingør i forreste Række, udbragte Taleren et af rungende Hurra besvaret Leve for den.

Efterat Afdelingens Sangerkor kønt og kvikt havde underholdt Deltagerne, opførtes dernæst en lokal-faglig Revy med Viser og Brandere til en stor Del af Medlemmerne, af hvilke de modtoges med forstaaende Jubel, hvorefter afsluttedes med et muntert Bal til den lyse Morgenstund, kun afbrudt af et lille Punschesold, hvor yderligere adskillige Taler blev afholdt.

Medlemskontingent.

For at undgaa enhver Misforstaaelse erindrer vi om, at Medlemskontingentet, der fastsættes af Delegeretmødet, for Tiden er 18 Kr. aarligt, at betale *maanedligt* med 50 Øre i Halvaaret Oktober—Marts og 2 Kr. 50 Øre i Sommermaanederne April—September.

Det i Forbundets Love § 2 angivne Kontingent er, som det let vil ses, Afdelingernes Kontingent til Forbundet.

Ulykkesforsikring.

I Ulykkestilfælde og efter Lovens nærmere Regler tilkommer der Arbejderne Erstatning, medens Erstatningspligten paahviler Arbejdsgiverne.

Det er derfor af største Betydning at vi søger at forebygge, at en Arbejdsgiver staar ude af Stand til at opfylde sine eventuelle Forpligtelser mod den, der rammes af et Ulykkestilfælde.

Kræv derfor samtidig med Ugelønneu en Forsikringskupon udleveret og klag til vedkommende Afdeling, hvis Kravet ikke efterkommes.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København K.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Valby og Omegns Byggeforening.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	A. Christensen, Pennehave.
Hillerød.	Carl Petersen, Gasværksvej.
Helsingør.	Oluf Eskildsen, Lundegade 8, 2. S.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Slagelse.	H. Christoffersen, Fruegade 25.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	Vilh. Hansen, Skolegade 15.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	Joh. Struve, Bredgade 9.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Jernbanegade 5.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	J. P. Jensen, Jyllandsgade 37.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Bramminge.	Th. Christensen.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	E. Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. Chr. Larsen, Nordbanevej 247, 2. S.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Marinus Jensen, Dannebrogsgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 13.
Randers.	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Laalandsgade 77, 2. S.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Søndergade 4.
Horsens.	Otto Ottesen, Borgergade 4.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 18.
Rønne.	Wilh. Dam, Møllegade 34.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

Maj. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1901.

Vor Lønbevægelse.

Arbejdsstandsningen i **Varde, Rønne, Aakirkeby** og **Nexø** vedvarer fremdeles.

Vi naaede netop i forrige Numer af Fagbladet at kunne meddele Afslutning af Konflikten paa „Vulcan", og siden da er Strejken i *Hjørring* hævet.

For Vulkans Vedkommende fandt Afslutningen Sted, efter at der blev os tilbudt 35 Øre som Minimalløn imod tidligere 32 Øre, og efter at Fabriken havde renonceret paa at faa en Bestemmelse optaget om lavere Løn for unge Svende.

Man kan være mere eller mindre fornøjet med det opnaaede Resultat; et maa man sikkert kunne blive enige om, og det er, at det under de foreliggende Omstændigheder næppe havde været rimeligt, at en fortsat Strejke vilde have medført noget bedre.

Stillingen var jo i al Korthed denne: „Vulcan" holdt med en Stædighed, der havde været en bedre Sag værdig, fast paa, at alt skulde blive ved det gamle, altsaa en Minimalløn af 32 Øre og Ret til for Fabriken at give unge Svende saa meget lavere Løn, som der med disse eventuelt kunde opnaas Enighed om, og paa dette Standpunkt tog Fabriken imod vor Arbejdsstandsning, skøndt det skulde synes, at selv en Direktør maatte kunde have indset dets Uholdbarhed. Ret hurtigt viste det sig da ogsaa, at Fabriken løb Fare for at maatte indstille hele sin Virksomhed, om ikke den fik Malere, og det Tilbud, som et Par Maaneder senere bragte dens Afslutning, vilde allerede da have været fremsat, om ikke de Maribo Malermestre (sørgelig Ihukommelse) havde krængt sig selv om til rene Karrikaturer og forsynet Fabriken med Arbejdskraft.

Denne Assistance gjorde det muligt for Fabriken at udskyde Tidspunktet for en total Standsning et Stykke Tid, og først da Galgenfristen var udløbet, blev der bidt i det sure Æble at tilbyde os en Lønforbedring, saaledes at Minimallønnen blev den samme som paa *„Scandia"*, nemlig 35 Øre. Ved Forhandling med Repræsentanter for Fabriken blev det os klart, at denne kun fremsatte sit Tilbud tvunget af Omstændighederne, idet Tidspunktet for en almindelig Standsning af Fabrikens Virksomhed nu ikke lod sig udskyde, hvis Malerne fortsatte Strejken. Men samtidig maatte det ogsaa staa os klart, at Fabriken nu havde et Grundlag for en Standsning, der vilde finde Støtte hos Arbejdsgiverforeningen, hvad der næppe vilde være sket, da Fabriken fastholdt de 32 Øre. Med andre Ord, der var al god Grund til at tro, at Fabrikens Tilbud om samme Løn som paa „Scandia" var fremkommet ved Paavirkning udefra, og at der vilde være blevet sat meget ind paa at øge Fabrikens Modstand mod at indgaa paa endnu højere Løn. Under denne Synsvinkel, som vistnok var ganske korrekt, var det uden Tvivl klogt handlet af os at gaa med til en Afslutning, frem for at fortsætte Strejken og faa Afslutningen under andre Forhold.

Hvad Afslutningen af Strejken i *Hjørring* angaar, da kom den noget bag paa Forretningsudvalget, idet Afdelingen ved et Møde med Mestrene gik ind paa en Overenskomst, gældende for 3 Aar med henholdsvis 37, 38 og 38 Øre, men uden at faa Bestemmelsen om unge Svende til lavere Løn ud af Verden og uden at faa Baneprislisten vedtaget.

Som det vil erindres, havde Mestrenes Standpunkt været, ikke at gaa med til nogen som helst Lønforhøjelse og iøvrigt at fortælle, at Sagens Afgørelse vilde blive lagt i Arbejdsgiverforeningens Haand. Hvad der kan have foranlediget Mestrene til at tro herpaa, kan jo være os ligegyldigt, men sund Fornuft gør det indlysende, at den Vej ikke stod dem aaben. Da dette en Dag stod dem klart, maatte de derfor foretage en Henvendelse til Afdelingen, og ved et Møde, som paa staaende Fod blev sammenkaldt, var de da saa heldige at faa truffet ovennævnte Afgørelse, som vel var et Fremskridt for Svendene, men paa ingen Maade, hvad disse burde og vilde have opnaaet, om ikke netop Afgørelsen var truffet med en saadan Hast.

Om Forholdene i de Byer, hvor Konflikten endnu er gaaende er ikke saa stort at berette. I *Varde* har været afholdt et Møde mellem Mestre og Svende, hvor Mestrene nærmest søgte at uddybe Kløften mellem Parterne, og Striden vil nu ikke blive bilagt, forinden Mestrene komme paa andre Tanker.

Ovre paa Bornholm er der sket det beklagelige, at et Par Medlemmer i den Grad har misforstaaet deres Stilling, at de har optaget Arbejdet og derved gjort fælles Sag med Mestrene i disses Modstand mod at indgaa paa en saa beskeden Fordring, som den, der fra Organisationens Side er fremsat, og som blot i nogen Grad skulde gøre det muligt for dens Medlemmer at leve nogenlunde som Mennesker.

De paagældende Hædersmænd er CARL TORNGREN i Rønne og A. NIELSEN i Aakirkeby. Desuden har VALDEMAR JENSEN arbejdet under Strejken hos sin Fader, der er Malermester i Rønne. Han kom hjem sidste Efteraar, men har ikke engang gjort sig den Ulejlighed at anmelde Tilgang til Afdelingen og er nu rejst, og formenes at arbejde her paa Sjælland, eventuelt i København.

Trods disse Pragteksemplarer af Kolleger er Modet hos Afdelingens øvrige Medlemmer godt, og man er fast besluttet paa at holde ud, til et godt Resultat er opnaaet.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1900.

(Fortsat).

Sag Nr. 92. Begrundet i, at der i flere Tilfælde var konstateret at herske afvigende Opfattelse, af hvilken Beregningsmaade, der vilde være at lægge til Grund for Opmaaling af forskelligt Træværk, særlig naar dette grundedes forinden Opsætningen, fremkom fra Malernes Fagforening og Københavns Malerlaug en samlet Henvendelse til Voldgiftsretten om at træffe en Afgørelse i dette Spørgsmaal.

Det Træværk, hvorom Spørgsmaalet drejede sig, var i alt væsenligt saadant, som havde en Bredde af indtil 14 Tommer, herunder indbefattet Dørindfatninger, Karme o. a. l., og Malernes Fagforenings Ordfører, Fagforeningens Formand Hr. Rudolf Poulsen formente, at det var i Overensstemmelse med Prislisteudvalgets Aand og Tanke, at saadant Træværk maaltes i løbende Maal og, ihvorvel denne Beregningsmaade ikke var nærmere præsiceret i Prislisten, at denne dog udviste mange Tilfælde, som vare analoge med dettte Arbejde. Malerlaugets Ordfører Hr. Hofdekorationsmaler Wilhelm Hansen delte i alt væsenligt denne Opfattelse, men vilde, som et Indlæg i Sagen og i Betragtning af de daarlige Forhold, hvorunder Grundarbejdet udførtes, henstille til den ærede Fagforening at yde Malerlauget sin Medvirkning til, i en samlet Henvendelse til Snedkerlauget og mulig Bygningssnedkernes Fagforening, at søge udvirket, at Snedkerne ikke fremtidig overtage Grundarbejdet i Entreprise og at de samme Organisationer vilde støtte Malerlaugets Bestræbelser i, at Grundingen udføres af den Malermester, som skal udføre det øvrige Malerarbejde. Endvidere udtalte Hr. Wilhelm Hansen det ønskelige i, at Lauget og Fagforeningen støttede hinanden ved alle Lejligheder, hvor de fælles faglige Interesser gjorde en fælles Optræden betimelig.

Hr. Rudolf Poulsen kunde yde denne Henvendelse sin Tilslutning. I fornævnte Sag fik Voldgiftsrettens Kendelse herefter følgende Ordlyd:

„Alt Træværk, som er under 14 Tommers Bredde, og hvorfor der ikke i Prislisten findes anden Pris for Grunding, maales i løbende Maal og betales med Prisen for Fodpaneler af tilsvarende Højde".

Sag Nr. 93. Denne Sag anlagdes af Malersvendene I. A. Møller, Møllegade 18 og P. Jørgensen, Todesgade 9 p. fl. Svendes Vegne mod Malermester Axel Andreasen, Ahlefeldtsgade 31, idet Parterne var uenige om, hvorvidt der til „Hvid Lakering" paa gammelt Arbejde altid forudsattes Spartling eller ikke. Svendene formente sig berettigede til at kræve Betaling herfor, idet de hævdede, at den hvide Lakering stod saa godt, som dette Arbejde i Almindelighed, medens Mesteren tilbød en Betaling af 8 Øre pr. □ Al. for den foretagne Kitning, Udsætning og 1 Gang Strygning.

Endvidere fremsattes følgende Tvistspørgsmaal:

I. Beregningsmaaden for Balustre, som hvidlakeres. Svenden havde for disse anlagt en □ Maals-Beregning.

II. Hvorledes opmaales og betales en glat Spejlramme, som hvidlakeres?

III. Til hvilket Afsnit henhører en Diskeplade?

Voldgiftsretten kom til det Resultat, at da det omhandlede gamle Arbejde ikke var spartlet, kunde Svendene heller ikke forlange Betaling herfor, hvorimod det skønnedes, at den af Mesteren tilbudte Pris maatte være antagelig.

Til Punkt I udtaltes, at Balustre maatte stedse beregnes pr. Stk., og skønnedes i dette Tilfælde, en Pris af 3 Øre for hver Gangs Behandling, at være passende.

„Til Punkt II: Nævnte Spejlramme vil være at beregne som Fodpaneler under ‚Hvid Lakering'".

Til Punkt III: En Diskeplade skal beregnes efter samme Afsnit, som Reolen eller Disken, hvorpaa Pladen er anbragt".

Da Sagen maatte siges at være vundet af Mesteren, fik denne sit Depositum tilbage.

Sag Nr. 94 anlagdes af Malersvendene C. Hald, Ryesgade 71 og N. Petersen, Søpassagen 2, 1. S. mod Malermester E. Hansen, Holsteinsgade 45, under Foregivende af, at Mesteren nægtede at betale Grunding af Karme og Gerichter i løbende Maal. Da det kunde formodes, at Mesteren var uvidende om den af Voldgiftsretten i dette Spørgsmaal afsagte Kendelse, tilstilledes der ham en Meddelelse herom. Senere erklærede saavel Mesteren som Svendene, at Sagen var udjævnet, hvorefter denne tilbagekaldtes af Svendene.

Sag Nr. 95 fremkom som en Anmodning fra Malermestrene Petersen & Ahl, Nørresøgade 47 til Voldgiftsretten, om at foretage Skøn over en Del halvfærdigt Arbejde i Peter Fabersgade, hvilket Arbejde var udført af Malermester Colding, men paa nærværende Tidspunkt overdraget Petersen & Ahl til Fuldførelse, ligesom disse ogsaa paatoge sig alle overfor Svendene paahvilende Forpligtelser. Ønsket om Voldgiftsrettens Bedømmelse af Arbejdet fremsattes, fordi fornævne Mestre Petersen & Ahl fandt dette slet udført. Sagens Paakendelse for Voldgiftsretten accepteredes paa samtlige Svendes Vegne af Charles Madsen, Jægergade 25, 1. S. og Carl Jensen, Bangertsgade 14, 3. S. Ved det foretagne Skøn, under hvilket konstateredes, at de daarlige Materialer, som Malermester Colding havde leveret, ogsaa havde sin Skyld i Ar-

bejdets slette Udførelse, indgik Parterne ved gensidig Imødekommenhed paa et af Skøns-Udvalget stillet Forligs-Forslag. Parterne fik herefter, fradraget Sagens Omkostninger, deres Depositum tilbagebetalt.

(Fortsættes.)

Til alle organiserede Mænd!

Under denne Overskrift har Forretningsudvalget for „Arbejdernes Fællesorganisation" i København tilstillet samtlige københavnske Fagforeninger et Opraab, indeholdende en indtrængende Opfordring til enhver organiseret Arbejder, om at virke energisk for, at hans Paarørende blandt de kvindelige Arbejdere indmelder sig i de respektive kvindelige Organisationer.

Klart og let paavises det i Opraabet, hvad de mandlige Arbejdere har været i Stand til at opnaa ved deres Organisationer i Retning af bedre Lønforhold, medens Lønnen for Kvinderne, paa Grund af mangelfuld Organisation, mere og mere trykkes nedad.

Det er Forretningsudvalgets Haab, at dette Forhold maa forandres for Kvindernes Vedkommende, saaledes at disse i en meget nær Fremtid maa kunne støtte sig til en lige saa god Organisation som Mændene, hvis Pligt det maa være hver især, at paavirke sine kvindelige Paarørende til at indgaa i deres respektive Fagorgasationer.

Nye Afdelinger.

Paa Initiativ af Afdelingen i Slagelse afholdtes Søndagen den 5. Maj et Møde for Malerne i *Korsør*, som paa en enkelt nær, vare komne til Stede, tillige med 3 Repræsentanter for Indbyderne, samt Forbundets Formand.

JULIUS HANSEN, Kasserer for Afdelingen i Slagelse, aabnede Mødet, og efter et Foredrag af RUDOLF POULSEN, vedtoges enstemmigt Oprettelsen af en Afdeling af Malerforbundet, for hvilken CHR. MORTENSEN valgtes til Formand.

I *Vordingborg* afholdtes samme Dag et Møde for de derværende Malere, ved hvilket Formanden for Afdelingen i Næstved, W. HAURUM, var kommet til Stede, og hvor Resultatet blev, at samtlige Kolleger indmeldte sig saaledes, at Vordingborg fremtidig bliver Underafdeling af Næstved.

Vi ønsker den ny Tilvækst til vor Organisation Velkommen med Forvisning om et fremtidigt Samarbejdes gode Resultater.

Generalforsamlinger.

Onsdagen den 10. April afholdt Malernes Fagforening i København sin ordinære halvaarlige Generalforsamling med følgende Dagsorden:

1. Forhandlingsbogen.
2. Beretning om Virksomheden.
3. Regnskabet og Budget.
4. Valg af Formand, 4 Repræsentanter og 1 Revisor.
5. Forslag:
   a. Ændring til Lovenes § 10.
   b. Lærlingeforhold.
   c. Arbejdernes Fællesorganisation.
6. Eventuelt.

Til Dirigent valgtes P. SLUNDT.

Efter at Forhandlingsbogens Referater fra Generalforsamlingen i Oktober og Medlemsmødet den 30. Marts vare oplæste, aflagde Formanden Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Halvaar som enstemmigt godkendtes.

Formanden oplæste derefter Aarsregnskabet, der forelaa trykt og udviste en Ballance af Kr. 40,370,84, og en Formuefremgang for det afvigteAar, stor Kr. 6,999,74. — Regnskabet godkendtes enstemmigt.

Til et af Bestyrelsen udarbejdet Forslag til Budget, stillede ALFRED LARSEN Ændring, vedrørende forhøjet Tilskud til Julefesten og CHR. ANDERSEN i samme Retning Beløbet sat til 500 Kr., medens CARL BERTELSEN foreslog Tilskudet til Stiftelsesfesten nedsat til 100 Kr. — VALDEMAR RASMUSSEN foreslog, at nedsætte Bestyrelsens Honorar til 40 Kr. pr. Medlem, og yde Foreningens 3 Medlemmer i Voldgiftsretten et lignende Beløb.

Sidstnævnte Forslag vedtoges, medens Budgetet iøvrigt vedtoges i den af Bestyrelsen foreslaaede Form.

Derefter skredes til Valg med følgende Resultat: RUDOLF POULSEN genvalgtes med Aklamation til Formand. Til Repræsentanter genvalgtes H. P. JENSEN, ERNST CARLSEN og CHR. ANDERSEN, og valgtes i Stedet for GRØNBORG, der ikke ønskede Genvalg, CHR. AASBERG.

Suppleanter bleve: VALD. RASMUSSEN, N. P. HANSEN og STAACK.

Til Revisor valgtes: VALD. CHRISTENSEN og til Suppleant CHR HANSEN.

Et Forslag af WALD. RASMUSSEN, gaaende ud paa at ændre § 10 derhen, at Foreningen fremtidig afholder hele Udgiften ved eventuelle Retssager for Medlemmer, som ikke rettidig kunne erholde deres Tilgodehavende, medens der hidtil er ydet Halvdelen af Omkostningerne, gav Formanden Anledning til at anbefale den hidtidige Paragrafs Ordlyd, kun med den Ændring, at Foreningens Pligt til at betale eventuelle Sagsomkostninger kun gælder Sager, der af Bestyrelsen anbefales fremmede.

CARL BERTELSEN havde stillet Forslag om at søge Laugets Medvirkning for at tilvejebringe bedre og sunde Lærlingeforhold, eventuelt praktiske Svendeprøvers Aflæggelse. Forslaget fandt ingen Tilslutning og forkastedes.

Det vedtoges at indmelde Foreningen under „Arbejdernes Fællesorganisation".

Under Dagsordenens sidste Punkt rejstes Spørgsmaalet „Stillingen til Fællesakkorder", som paa Grund af den fremrykkede Tid ikke lod sig udførligt drøfte, og derfor henvistes til Bestyrelsen og en eventuelt senere Behandling.

Afdelingen i *Esbjerg* afholdt Generalforsamling den 19. April. Til Formand valgtes ANTHON PETERSEN, som i 6 Aar har været Foreningens Viceformand og Sekretær og fungerende Formand siden 1ste Februar, da H. C. ANDERSEN afgik paa Grund af selvstændig Virksomhed. Til Viceformand og Sekretær valgtes K. GUDSØE.

Til Afdelingerne.

Vi tillade os at henlede alle Kollegers Opmærksomhed paa Medlem Nr. 2634 A. JEPPESEN, indmeldt 1. April 1901 i Struer. Denne lovende unge Mand, som har lært i Holstebro, kom her til Randers og gav sig straks til at arbejde paa N. E. Hansens „kristelige" blokerede Værksted, hvor han befinder sig saa vel, at han, skøndt andet Arbejde er blevet ham tilbudt, ikke vil fortrække.

En saa uegennyttig Optræden fortjener selvfølgelig i fuldeste Maal vor Paaskønnelse, og da Malermester Hansen næppe har givet ham Ansættelse for Livstid, anbefaler vi ham herved til alle organiserede Kollegers Velvilje.

N. BORGEN,
Formand for Afdl. i Randers.

Medlem Nr. 4043 VICTOR HOFFMANN har udvist nogen Glemsomhed overfor Afdelingen i *Køge*, som i den Anledning vilde sætte Pris paa at kende hans Opholdssted.

Da der er Grund til at tro, at Vedkommende er identisk med Medlem Nr. 294 af samme Navn, som indmeldtes i København i Marts 1899 og ikke senere lod sig se her, vilde denne Afdeling ogsaa gærne hilse paa ham.

Afdelingen i *Silkeborg* meddeler, at MARIUS NIELSEN BRIUM er overgaaet til selvstændig Virksomhed uden at have afviklet sin ret betydelige Restance til Fagforeningen. Han er gaaet i Kompagni med ELVIUS RASMUSSEN, der i sin Tid forlod Foreningen paa samme Maade.

Sangforeningen.

Ved Sommerens Begyndelse har København altid en ret stor Tilgang af unge Malere, dels tilrejsende og dels nye udlærte. Til disse, og iøvrigt til ethvert Medlem af Malernes Fagforening, som interesserer sig for Sangforeningens Virksomhed, retter undertegnede Bestyrelse Opfordring til at indtræde i **Malersvendesangforeningen af 1878.**

Foreningen, der for Tiden har Lokale i Café »*Boulanger*« i Kompagnistræde, ledes paa Sangens Omraade af en overordentlig dygtig og energisk Dirigent: Korformand ved Folketheatret Hr. CARL NIELSEN.

Kontingentet er kun 50 Øre pr. Maaned, og Medlemmerne vil saaledes for en billig Penge kunne tilbringe i det mindste en fornøjelig Aften hver Uge. Foreningen foretager i Sommerens Løb flere samlede Udflugter.

Enhver Malersvend er hjærtelig velkommen.

BESTYRELSEN FOR
MALERSVENDESANGFORENINGEN AF 1878.

Malerforeningens Syge- og Begravelseskasse.

Fredag den 17. Maj og fremdeles hver Fredag Aften fra 7—8 vil Kassereren for Malerforeningens Syge- og Begravelseskasse have Lokale paa Malerforbundets Kontor for Indbetaling af Kontingent og Indmeldelse af nye Medlemmer.

Ved dette Arrangement vil der blive særdeles let Adgang for Fagforeningens Medlemmer til at blive indmeldt, og for de, der alt ere Medlemmer, til at besørge Indbetaling af Kontingent til Sygekassen.

Forventelig vil Sygekassen kunne gøre sig Haab om en forøget Tilslutning blandt de, sikkert ikke faa, som hidtil have staaet udenfor, men som i egen Interesse burde støtte den og derved dem selv, ihukommende den gamle Sandhed, at *„Sygdom er hver Mands Herre."*

Ferie.

I Henhold til Meddelelse fra Voldgiftsrettens Formand bringes det herved til Kundskab for Medlemmerne af Malernes Fagforening i København, at »*Voldgiftsretten i Malerfaget*« i Lighed med tidligere Aar vil indstille sin Virksomhed i Maanederne *Juni* og *Juli*.

Bekendtgørelser.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København K.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—.	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Valby og Omegns Byggeforening.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	Joh. Lorentzen, Kongevejen.
Hillerød.	Carl Petersen, Overdrevet 109.
Helsingør.	Oluf Eskildsen, Lundegade 8, 2. S.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Korsør.	Chr. Mortensen, Strandstræde 3.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændediget 7.
Nykøbing, F.	Vilh. Hansen, Skolegade 15.
Maribo.	A. C. Langhorn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. P. Lund, Reventlowsgade 13.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Jernbanegade 5.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	E. Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 32.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 13.
Randers.	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 18.
Rønne.	Wilh. Dam, Mollegade 34.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

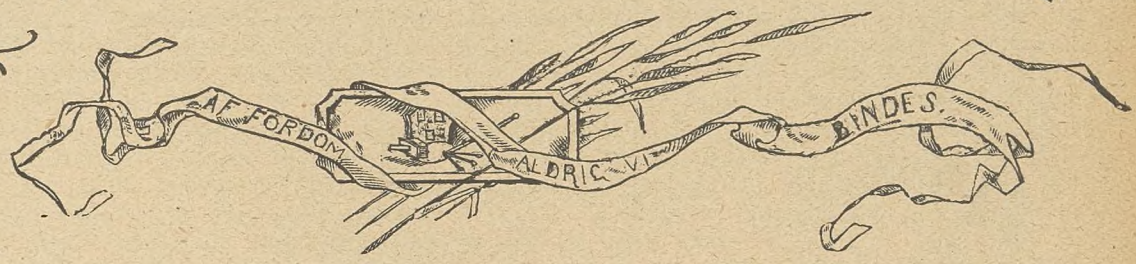

Juni. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1901.

Konflikter.

Uforandret fortsættes Strejkerne i **Varde**, **Rønne**, **Aakirkeby** og **Nexø**.

Kontrol.

Det staar jo saa nogenlunde i den almene Bevidsthed, at det kun er en ganske ligefrem Pligt at tilhøre sin faglige Organisation. Det viser sig da ogsaa ret vanskeligt at støde paa Kolleger af en anden Opfattelse, og løber man endelig paa en saadan og hører hans Motivering, da skinner det altid igennem, at den hviler paa det tarveligste Grundlag, men ikke paa ærlig Overbevisning.

Medens det altsaa er saa nogenlunde umuligt at finde „Ikke-Medlemmer", saa vilde det være dumt at skjule, at der findes en Del, der betragte det som en Biting at „holde Trit", naar de først ere indenfor Organisationen. Dette gælder navnlig paa Pligternes Omraade; thi hvor det gælder at kræve Rettighederne opfyldte, der gaar det disse Kolleger bedre, og det mindes ikke at have været nødvendigt at raabe højt for at kalde dem til i saa Tilfælde. Lock-out'en afgav i saa Henseende et ganske fortrinligt Bevis, idet Udbetalingen af Understøttelse lod sig afslutte uden saa meget som den ringeste Restance. At der her var al ønskelig Præcision til Stede, skal ikke og kan ikke være en Bebrejdelse mod de pligtopfyldende Kolleger, som baade før og efter den Tid har vist, at de ikke vil Rettigheder uden Pligter.

Men vi minder om Lock-out'en, og hvad dermed stod i Forbindelse, fordi den i sig selv danner en ret god Baggrund for Nødvendigheden af, at hygge og pleje Solidaritetsfølelsen, saaledes at denne fortrinlige Egenskab kan komme til at udvikle sig noget mere ligeligt, ogsaa naar det gælder Pligternes Omraade. Det vil vel være temmelig vanskeligt at opdrive blot et Medlem, som i al Almindelighed vil tilstaa sig blottet for sand Solidaritetsfølelse, men det er temmelig let at paavise Medlemmer, hvis Forhold, f. Eks. i Spørgsmaalet om at indbetale Kontingentet i rette Tid, kan vække berettiget Tvivl om, at de ere Indehavere af mere end et rent Minimum.

Vil man nu gøre disse og sin Organisation en Tjeneste, saa er det nødvendigt at skænke dem den fornødne Opmærksomhed. Først og fremmest ved at erindre dem om, hvilke Pligter de som Medlemmer ere underkastede, og dernæst ved at appellere til deres Solidaritets- og Æresfølelse, hver Gang der viser sig det svageste Tegn til, at de staa i Færd at forglemme enten dette eller hint. Med andre Ord: Enhver der vil sit eget og sin Organisations Vel, han nøjes ikke med selv at betale sit Kontingent for hermed at betragte alt klaret; thi det er saavist ikke nok. Ansvaret for, at andre ikke betaler i rette Tid, falder med en vis Part paa enhver, der betragter det som sig uvedkommende, hvorledes disse andre staa, naar blot ens eget Kram er i Orden.

Det bør atter og atter fremhæves som en bydende Nødvendighed at øve Kontrol med hinanden, thi hermed staar og falder Spørgsmaalet om Restance, denne Skraaplan, der er saa farlig at komme ind paa, fordi den fører bort fra Organisationen med raske Skridt, og mere end i et Tilfælde — for stedse.

I den københavnske Afdelings Love er det jo paalagt ethvert Medlem som Pligt selv at fremvise sin Medlemsbog og samtidig forlange sine Arbejdskammeraters Bøger til Eftersyn. Denne gensidige Kontrol, som mindst en Gang maanedlig skal finde Sted paa enhver Arbejdsplads, øves i flere Fag med en levende Forstaaelse og et ganske fortrinligt Resultat, idet Restancer saa at sige er en „saga blott". Hos os har det hidtil været noget anderledes. Vel føres Kontrollen paa mange Steder meget præcis, men der gives jo ogsaa Arbejdspladser, hvor det store Flertal af vore Medlemmer staa særlig godt, men — hvor Kontrollen staar daarligt, idet enkelte Kolleger, som arbejde Dag ud og Dag ind, staa med en aldeles meningsløs stor Gæld til Foreningen.

Dette Forhold kan jo kun hænge sammen med mangelfuld Kontrol, og maa saa vist ændres, hvis der skal være Mening i vore Vedtagelser. Det er ganske nødvendigt at komme til fuld Klarhed over, hvilke Kolleger, der ere med os, og

hvilke imod os, og dette klares kun ved en Henvendelse til disse, men ikke ved at lade Efterladenheden udvikle sig ganske uantastet, indtil denne Ukrudtsplante en Dag har vokset sig saa stor, at dens Skygge kvæler enhver Mulighed for bedre Egenskabers Vækst. Vi maa have et Opgør. Vor Organisation vil være vel tjent med at skille sig af med de daarlige Elementer, hvis fornemste Opgave det kun er at tage for sig af Retterne, naar disse ved pligtopfyldende Kollegers samlede Anstrengelser er bragt tilveje. Og dernæst er det nødvendigt at række dem en Haand, hvis Tilbøjelighed for at sakke agterud viser sig saa stærkt fremtrædende, at de til sidst blive ude af Stand til at indhente det forsømte.

Som sagt! vi maa hver især tage fat for at bringe det rette Tempo ind i vor Organisations Fremgang, og hertil hører først og fremmest selv at opfylde sine Forpligtelser fuldt ud og dernæst paase, at andre gøre det samme. Derfor er det, at vi her i København har vedtaget den gensidige Kontrol af Medlemsbøgerne, som skal finde Sted den første Tirsdag i hver Maaned og paa hver Arbejdsplads.

Hvor den overholdes fuldt ud, vil store Restancer aldrig kunne trives, men hvor den foregaar mangelfuldt, vil de ligesaa sikkert være at finde, til ikke mindst Skade for sin Indehaver, thi det er dog et ganske simpelt Regnestykke, at det er betydeligt lettere at betale sit Kontingent maanedvis end aarvis. Maatte derfor disse Linjer i Dag bidrage til, at den vedtagne Kontrollering blev benyttet i fuld Udstrækning, saa skal det nok ogsaa vise sig, at den vil bringe Restancerne ud af Verden og de deciderede daarlige Elementer ud af Organisationen, hvor de bedre vil kunne tildrage sig den Opmærksomhed, hvortil de gør sig fortjent.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1900.

(Fortsat).

Sag Nr. 96 indankedes af Malersvend Axel Gøtze, Naboløs 1. 3. Sal, mod Malermester Hans Hansen, St. Blichersvej 7, og beroede paa en Misforstaaelse af en mellem Parterne truffen Aftale, angaaende Prisen for et Stykke Dekorationsarbejde paa en Trappegang, Gl. Strand 42. Da denne Aftale var kommet i Stand havde Hansen erklæret, at Gøtze skulde faa Hjælp af en yngre Svend, Greiffenberg samt en Lærling. Ved Opgørelsen hævdede Gøtze, at den ved Aftalen fastsatte Pris, nemlig 80 Kroner, gjaldt for hans Vedkommende alene, hvorimod Mesteren formente, at Betalingen til Greiffenberg skulde udredes af Gøtze. Greiffenberg, som var tilsagt som Vidne, erklærede, at han, indtil Mesteren havde tilkendegivet det modsatte, havde været i den bestemte Tro, at Mesteren skulde betale ham.

Ved Rettens Mægling lykkedes det, efter at Formanden havde dadlet Parterne for den ubestemte Form, hvori Aftalen var truffen, at faa Parterne forligte, idet Hansen gik ind paa at betale Gøtze de 80 Kroner mod, at Gøtze udstedte en Arbejdsregning paa denne Sum og mod, at Greiffenberg, i lige Maade kvitterede for sit Tilgodehavende.

Herefter tilbagebetaltes Parterne deres Depositum.

Sag Nr. 97 var paa flere Svendes Vegne anmeldt af Malersvend Hans Larsen, Hjort Lorenzensgade 13, 1. Sal, mod Malermester Axel Andersen, Nørre Farimagsgade 60, som havde nægtet at betale en Regning over Arbejde, udført i Cirkusbygningen, da han formente, at baade Maal og Priser for en Del af Arbejdet vare for højt ansatte, og protesterede tillige mod det af Svendene opgivne Dagløns-Timetal af 140 Timer, for hvilke der var truffet Aftale om en Betaling af samme Timeløn, som Akkorden maatte give; efter hans Opgørelse havde Svendene kun $44^1/_2$ Dagløntimer. Iøvrigt forelagde Mesteren en Redegørelse over de Ankepunkter, han havde at fremføre. Voldgiftsretten lod foretage Opmaaling af Arbejdet samt Rettelse af enkelte Priser, jvnf. Prislisten, samt i Følge den trufne Aftale, og endelig Skøn over det af Mesteren paaklagede Arbejde. Retten kom herefter til det Resultat, at Forskellen mellem Svendenes Opmaaling og den af Retten foretagne Opmaaling, var uvæsenlig. Endvidere skønnede Retten, at den af Mesteren paaklagede Marmorering, selv om denne fandtes ikke at staa paa Højde med Prislistens Forudsætning, burde dog den herom trufne Aftale staa ved Magt, hvorimod der maatte gives Mesteren Medhold i hans Anke over Afvaskning af 454 □ Al. Vægge. Angaaende Mesterens Klage over Udførelsen af „Skrift" udtalte Retten, at saafremt denne Skrift blev staaende, burde Svendene ogsaa have Betaling derfor. Endelig fandtes, at et Dagløns-Timeantal af 100 vilde være passende. Parterne idømtes, foruden at have det erlagte Depositum fortabt, endvidere at betale Sagens Omkostninger med ialt 10 Kr.

Senere anmeldtes en Uoverensstemmelse, idet Mesteren paastod Betaling for en Lærlings Timer. Da denne Paastand ikke var fremkommen i Retten under Parternes Tilstedeværelse, og da Svendene tilmed fastholdt Paastandens Urigtighed, kunde Voldgiftsretten ikke tage dette Indlæg ad notam.

Sag Nr. 98. Fra Malermestrene Petersen & Andersen, Bartholinsgade 1, fremkom Anmodning til Voldgiftsretten om at bedømme Udførelsen af et Stykke Arbejde i Kristelig Foren. f. unge Mænds Bygning i Gothersgade, hvilket Arbejde Mestrene fandt utilfredsstillende udført. Efter at Svendene havde akcepteret Sagens Indankelse for Voldgiftsretten og bemyndiget Sophus F. Petersen, Trekronersvej 9, 1. Sal, Valby, til at føre denne, foretoges det forønskede Skøn, ved hvilket maatte gives Mestrene Medhold, selv om Arbejdets daarlige Udførelse ikke i alt kunde lægges Svendene til Last samt, ved hvilket denne Tvist, ved Skønnets Mellemkomst og et fornyet Syn paa Arbejdet, bilagdes.

Under Sagens Gang fremsattes imidlertid følgende Spørgsmaal:

I. Om hvorledes Træværk, som paa en indstrøgen Flade lazuredes med en fremmed Farve, f. Eks., hvidt lazuret med rødt, gult med blaat, og lign., skulde betales, samt

II om hvorvidt det medhørte at kitte Revnen

mellem Gericht og Karm o. lign., naar Træværket ikke spartledes. Endvidere:

III Kan en Loftsplan, som indrammes af en List ca. 8 Tommer fra Væggen, betragtes som „Loft inddelt med Lister"?

Svendene havde beregnet 10 Øre for nævnte Lazuring under Punkt I, og da Voldgiftsretten ved et fornyet Skøn fandt, at der ikke kunde indvendes noget mod dette Arbejde, skønnedes, at da der ikke var truffen anden Aftale mellem Parterne, kunde denne Betaling ikke være for høj; men det udtaltes, at en saadan Behandling ikke kunde paralleliseres med Skumring eller Aaring og derfor altid burde underkastes en forudgaaet Aftale. Da der ikke var paaført Regningen noget vedrørende Kitning mellem Gericht og Karm eller lign., tilbagevistes dette Spørgsmaal, medens der med Hensyn til Spørgsmaalet under Punkt III udtaltes:

„Det af Parterne fremdragne Tilfælde maa henføres under Begrebet „Loft inddelt med Lister", naar Plan, List og Frise behandles ens. Hvor Frisen behandles alene, danner Listen en Afslutning paa Loftet og betales da ikke med det under „Loft inddelt med Lister" anførte Tillæg".

Da ingen af Parterne kunde siges at have vundet Sagen, vilde begges Depositum fortabes.

Sag Nr. 99. Angaaende en Regningsopgørelse hos Malermester G. Schumacher, Roarsvej 24, anlagdes Sag af Malersvend A. N. Hansen, Rosenborggade 10, idet Mesteren havde nægtet at udbetale Hansen hans Overskud under den Paaberaabelse at have en Fordring paa Svenden. Efter at der fra Rettens Side var sket skriftlig Henvendelse til Schumacher, modtoges kort Tid efter en skriftlig Erklæring fra Svenden, at han nu havde faaet sit Tilgodehavende og derfor ønskede Sagen hævet.

Sag Nr. 100 anmeldtes af Malersvend Albert Nielsen, Dannebrogsgade 23, 2. Sal, mod Malermester Albert Christensen, St. Kongensgade 31, — ligeledes angaaende en Regningsopgørelse. Voldgiftsretten modtog imidlertid den Erklæring fra Mesteren, at Svenden ikke havde indleveret Regninger for saa stort Beløb, som han havde faaet udbetalt; saasnart dette var sket, var Mesteren villig til at betale ham hans eventuelle Overskud. Dette Svar meddeltes Svenden, hvorefter Retten fra denne modtog et undskyldende Brev, saa det maa i dette Tilfælde erkendes, at Mesteren uforskyldt er bleven anklaget for Voldgiftsretten.

Sag Nr. 101. Fra Malermester Johan Thomsen, H. C. Ørstedsvej 54, og Malersvend M. Jørgensen, Valdemarsgade 61, fremkom paa fleres Vegne en fælles Anmodning til Voldgiftsretten om Optagelse af et Skøn over Træværket i Detailhandlerbanken i Nygade 4, da der mellem Mester og Svende herskede afvigende Meninger om Klassificeringen af dette.

Efter et af Retten udmeldt Skøn samt paa Grundlag af de i Sagen fremlagte Tegninger udtaltes, at omhandlede Træværk maatte efter dets Beskaffenhed og Udstyrelse inddeles i de Afsnit, som Prislisten nævner, hvorhos betegnedes, „at de Partier, med 2 af de i Prislisten nævnte Forsiringer, vil være at henregne under Afsnit V, 1 af nævnte Forsiringer under Afsnit IV, osv. Hertil bemærkedes, at udskaarne Hjørner i Fyldinger maa henføres under Rubriken „forkryppede Fyldinger", altsaa 1 Forsiring, ligesom Tandsnit henføres under Rubriken „Snitværk", ligeledes en Forsiring." Endvidere udtales i Kendelsen: „I Følge en af Voldgiftsretten i Sag Nr. $^{4}/_{1894}$ afsagt Kendelse, vil et Vinduspanel, som bestaar af Lysnings- og Brystpanel, Overdelen være at beregne for sig, medindbefattet Vinduespladen, saafremt denne underkastes samme Behandling, medens det nederste Parti vil være at beregne for sig. Derimod kan en Dør ikke adskilles i 2 eller flere Afsnit, men maa betragtes som et Hele. De glatte Lysningspaneler med kannellerede Indfatninger maa i det foreliggende Tilfælde beregnes efter Afsnit III".

Ingen af Parterne erholdt deres Depositum tilbage.

(Fortsættes).

Ophold i Udlandet.

Malerne rejse som bekendt i stort Antal til Udlandet for en Tid, og de allerfleste indmelde sig naturligvis overalt i de bestaaende Fagforeninger og vende hjem forsynede med Bevis for, at de under deres Bortrejse ikke har forsømt noget i saa Henseende.

Men det hænder jo ogsaa, at En og Anden kommer hjem uden saadant Bevis, af den simple Grund, at hans Opfattelse ikke er gaaet i den Retning, at han har haft nogen Pligt til at tilhøre de stedlige Fagforeninger. Allerede dette er beklageligt, da det selvfølgelig maa være en Æressag for os Danske at vise Udlandets Arbejdere, paa hvilket højt Trin vor Organisation staar her hjemme, og det gør vi jo bedst ved straks at opsøge den paagældende Fagforening for at blive tilmeldt denne. Derved bidrager vi vort til at hævde Organisationens Betydning og befordre dennes Fremgang paa Steder, hvor den endnu lader noget tilbage at ønske. Alene af denne Grund kan det ikke nokscm indprentes ethvert Medlem, der agter sig til Udlandet at lade der, som han var hjemme, ved først og fremmest at slutte sig til Fagorganisationen. Men hertil kommer jo ogsaa, at Vedkommende derved undgaar at paadrage sig en stor Restance til sin hjemlige Organisation, hvor han selvfølgelig er pligtig at betale for den Tid han ikke andet Steds har betalt.

Vi finder os særlig foranlediget til at erindre herom, fordi det som sagt hænder, at Medlemmer, efter et Aar eller længere Ophold i Udlandet, vende hjem uden i den forløbne Tid at have betalt Kontingent noget Steds og med det mærkværdige Syn paa Sagen, at Bortrejse maa have fritaget dem for Kontingentbetaling. En Misforstaaelse, der er saa temmelig ubegribelig, idet vore Love ganske nøjagtigt præciserer, i hvilke Tilfælde (Sygdom og Militærtjeneste) Kontingentfrihed indtræder, men en temmelig ubehagelig Misforstaaelse, eftersom den jo i al Fald giver Læ for mange Gange store Restancer, der nok kan virke lidt generende, naar de ved Tilbagekomsten hertil kræves afviklede.

Lad os derfor huske paa, at Ophold i Udlandet ikke betyder Fritagelse for Kontingent, men blot, at vi bør betale vort Kontingent dersteds, hvis vi hylder en korrekt Optræden, og at vi i

modsat Fald selvfølgelig paadrager os Restance til vor hjemlige Organisation.

Medlemslisten.

Samtlige Medlemmer mindes herved om, at Tiden for Udgivelsen af Forbundets aarlige Medlemsliste nu er nær, idet denne udarbejdes fra **1. Juli**, og antageligt henimod Midten af Maaneden vil foreligge færdig og omsendt til Afdelingerne.

Som sædvanlig vil den, foruden Medlemsnumer, Navn og Indmeldelsesdato, indeholde Angivelse af hvilken Maaned, der sidst er indbetalt Kontingent for. Vort Kontingent skulde jo gærne indbetales inden Udløbet af hver Maaned, og vi vil vel ogsaa nok en Gang naa dertil, at ethvert Medlem betragter det som en Æressag ikke at udvise blot den ringeste Efterladenhed paa dette Omraade. For de Manges Vedkommende er det allerede naaet, og til disse behøves ingen Paamindelse i saa Henseende, men de bør erindre, at de netop er særlig kompetente til at paavirke de Kolleger, der endnu ikke er naaede saa vidt.

Vi henvender os derfor til dem ved denne Lejlighed, hvor vi staar overfor den aarlige Kontrollering, og beder dem benytte indeværende Maaned til ihærdig Agitation for at komme Restancerne til Livs, saaledes at disse ikke skal komme til at staa paa Medlemslisten som Bevis for Efterladenhed og Ligegyldighed.

Endvidere beder vi alle Medlemmer om, naar Listen foreligger, at studere den meget nøje, idet vi gør opmærksom paa, at den kun vil indeholde de Medlemmer, der er i Besiddelse af den røde Medlemsbog, da 6 Maaneders Restance jo medfører Tab af Medlemsrettigheder.

Lad os derfor hver især gøre sit til, at Medlemslistens Indhold kan blive et Udtryk for, at Sløjheden er banlyst i vore Rækker, og lad os aldrig glemme, at den Kollega, der ikke er med os, han er imod os.

Ti Aars Virksomhed.

I forrige Maaned var det 10 Aar siden, at Afdelingen i *Holbæk* blev stiftet. I Anledning af Mindedagen fandtes i „Soc.-Dem." af en Indsender et Tilbageblik over det forløbne Tidsrum og den af Fagforeningen udfoldede Virksomhed. Heri paavises med stor Lethed hvilken Betydning Organisationen har haft med Hensyn til Forbedring af Løn og Arbejdsvilkaar. Saaledes var ved Foreningens Stiftelse Arbejdsdagen $10^1/_2$ Time med en Dagløn af 2 Kr. 66 Øre, medens Søndags- og Overarbejde betaltes med 35 Øre pr. Time. Nu er Arbejdsdagen 10 Timer à 40 Øre, og Over- og Søndagsarbejde er forhøjet med henholdsvis 42 og 115 pCt.

Hvad her er naaet er udelukkende Resultater af fredelig Forhandling, hvor Kravene fra Svendenes Side har haft den Vægt, som en god Organisation altid giver. Siden 1895 har ALBERT KLEIN — som paa Delegeretmødet i Fjor valgtes til Medlem af Hovedbestyrelsen — været Afdelingens Formand, og han har i denne Egenskab sin Part af Æren for de vundne Fordele og for den Præcision, hvormed Holbæk-Afdelingen altid har opfyldt sine Forpligtelser overfor Malerforbundet.

Til Afdelingerne.

D'Hrr. Afdelingsformænd bedes alle at indsende en nøjagtig Fortegnelse over de respektive Afdelingers Medlemmer den **30. Juni.** Fortegnelsen, der skal benyttes som Materiale ved den aarligt udkommende Medlemsliste, maa altsaa indeholde Medlems-Nr., For- og Efternavn samt Indmeldelsesdato for hvert enkelt Medlem. Endvidere skal anføres for samme hvilken Maaned, der sidst er betalt Kontingent for. Skulde der eventuelt findes nogle, hvis Restance ikke har sat dem i Stand til at erholde den nye Medlemsbog, bør ogsaa en Fortegnelse over disse indsendes.

Samtidig, forsaavidt det ikke alt er sket, bedes den eller de Lister, der fulgte med ved Modtagelsen af de nye Bøger i Decbr. f. A., ligeledes indsendt i udfyldt Stand.

Endelig bedes d'Hrr. Formænd stadigt og rettidigt at indsende Maanedsberetninger, saaledes at den af Forbundet fremtidig i Fagbladet offentliggjorte Kvartalsberetning ikke skal blive misvisende, men i enhver Henseende korrekt. Beretningen for April Kvartal vil komme i næste Numer af Fagbladet.

Ulykkesforsikringen.

Vi finder os foranlediget til at minde om den udvidede Ulykkesforsikring, som omfatter Malerne i København, idet vi meget indstændigt erindrer om, at fuldstændig Sikkerhed for, at Mesteren har opfyldt sin Forpligtelse i saa Henseende tilvejebringes ved, at Svendene hver Udbetalingsdag modtager en Forsikringskupon. Hvor denne eventuelt ikke udleveres, bør det være Svendens Pligt at kræve den, og forsaavidt Kravet ikke efterkommes, da at anmelde dette til Afdelingens Bestyrelse.

Forsvunden?

Kollega A. SVENDSEN (gl. Nr. 2137) er rejst fra Aalborg uden at afvikle sit Mellemværende med den derværende Afdeling, som herved anmoder om at faa Meddelelse om hans nuværende Opholdssted, hvis han da ikke er rent forsvunden.

Malersvendesangforeningen af 1878.

Foreningen har fra 1. Juni flyttet sit Lokale til »*Solituden*«, *Solitudevej 3*, aabent hver Tirsdag Aften Kl. 9.

Enhver Malersvend er velkommen.

BESTYRELSEN.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

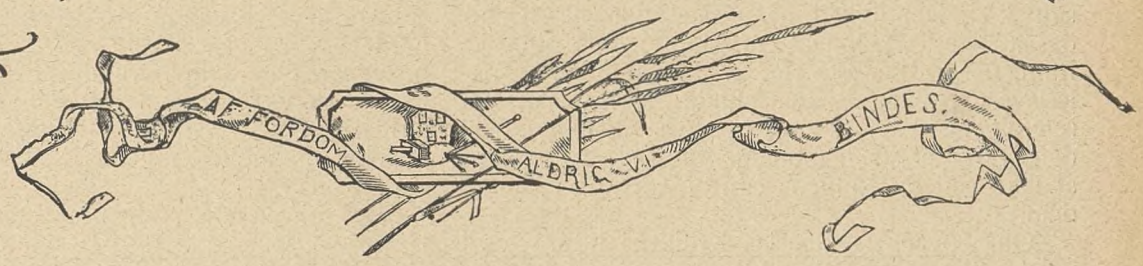

Juli. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark. | 1901.

Konflikter.

I **Rønne, Aakirkeby** og **Nexø** fortsættes Strejken uforandret.

Frikonkurrence og Ringdannelse.

Der er i den seneste Tid hvirvlet en Del Støv op omkring Malerlavet i Anledning af en Eksklusion af et Par Medlemmer, som formentlig skulde være optraadt mindre mesterkollegialt.

Hvorvidt de ekskluderedes Optræden før og efter Eksklusionen har været korrekt eller ej, skal vi ikke beskæftige os med, det er et indre Mester-Anliggende, og vedkommer for saa vidt ikke os, men om de Principer, der er den egenlige Grund til Eksklusionen, kan der nok være Anledning til at sige nogle Ord, da de samme Principer griber dybt ind i vort Samfundsliv og berører os alle.

Vi véd, at under Kapitalismens Gennembrudsperiode blev der af dens teoretiske Forkæmpere, den fri Konkurrences Apostle, gjort gældende, at under den af dem tilstræbte Samfundstilstand vilde Dygtigheden sejre, og ud af de økonomiske Kræfters Kamp vilde der sluttelig fremgaa en Harmoni med almindelig Samfundslykke, idet enhver ved Dygtighedskonkurrencen efterhaanden vilde finde sin naturlige Plads i Samfundet. Der er vel ingen Tvivl om, at der var nogle af den fri Konkurrences Fortalere, som betragtede nævnte Paastande som andet og mere end Fraser, om det end er vitterligt, at en Del af dem ikke gjorde det. Dette skønnes af en af Hovedmændenes Udtalelser, den nemlig, at hvis nogen ikke kunde finde Plads ved Naturens Bord, maatte han forsvinde, hvilken Udtalelse karakteriserer den frie Konkurrences Princip, ført ud i sine yderste Konsekvenser af Kynisme.

Selvfølgelig har Kapitalismen med dens bærende Princip, Frikonkurrencen, haft sin gavnlige Verdensmission at udrette, men nu, da den i de fleste civiliserede Lande staar i fuld Blomstring, eller er ved at afblomstre og tildels endog forlængst har begyndt at sætte Frø, er man fuldt vel i Stand til at bedømme dens Forhold til Indfrielsen af de Løfter, der blev givet under dens Udsæd og Opvækst. Det viser sig da, at Dygtigheden virkelig har sejret, Verden har gjort Kæmpeskridt fremad i Dygtighed, men desværre, det er Dygtig*heden*, ikke Dygtig*hederne*, der har sejret, thi disse er i Reglen blevne udbyttede af de kapitalstærke Udygtigheder, og har ikke kunnet finde Fodfæste paa deres naturlige Plads i Samfundet, og dette har almindeligvis gjort sig gældende netop i samme Forhold, som Dygtighederne stod uden Kapital. Med andre Ord: De økonomiske Kræfters Kamp under Frikonkurrencen har ført til en Disharmoni, under hvilken den kapitalstærke Udygtighed har kunnet sidde i Højsædet og svinge Sceptret over Hovedet paa Dygtighederne, som under anspændt og selvopslidende Nervøsitet har forøget Udygtighedens Kapital.

Dem, det først og fremmest maatte gaa ud over, var selvfølgelig de mindst kapitalstærke, Arbejderne, der da ogsaa først satte sig op imod den fri Konkurrence for delvis at modarbejde dens ødelæggende Virkninger. Dette gjorde de ved at slutte sig sammen, danne Ringe, for saa vidt muligt at fremtvinge stabile og taalelige Levevilkaar, og rimelige Priser for den Vare, Arbejdskraften, som de havde at afhænde. Naturligvis blev der og bliver endnu fra den frikonkurrencelige Kapitalismes Side gjort Modstand mod Arbejderringenes, Fagforeningernes Virken; der blev og bliver stadig gjort Forsøg paa med Konkurrence ved Hjælp af Underbydere, Skruebrækkerne, at nevtralisere Sammenslutningens Goder. Men ligesom Erkendelsen af Sammenslutningens Nødvendighed stedse vinder større Terræn blandt Arbejderne, saa man endog undertiden finder det fornødent at gribe til haardere Midler mod de genstridige, som af snæver Egoisme søger i et givet Øjeblik at gøre sig til Gode uden at tage Hensyn til, om deres Handlemaade senere vil skade deres Fagfæller og Stand som Helhed, og derigennem sig selv — saaledes vinder Erkendelsen af Sammenslutningens Nødvendighed ligeledes Indpas i andre Samfundslag, der føler sig trykkede af den kapitalistiske Frikonkurrences Udbytninger. Denne Erkendelse er ogsaa naaet til

Haandværksmestrene, og har bl. andre Steder ogsaa vist sig i Malerlavet. Malermestrenes Ringdannelse til Fastsættelse af Mesterpriser bunder netop i den selv samme Tanke som Svendenes Ringdannelse.

En Sammenslutning eller Ringdannelse med det Formaal at modvirke Kapitalismens Udskejelser kan siges at være et Fænomen, der med historisk Nødvendighed maa vise sig før eller senere, ogsaa blandt Haandværksmestrene; men om den Ring, der i de sidste Aar er dannet indenfor Malerlavet, er bygget efter sunde Regler, kan der selvfølgelig tvistes — og opstilles Gisninger, thi dens Love er jo hemmelige, ja saa hemmelige, at ikke engang Ringens egne Medlemmer kender dem.

Om Lovene kan bestaa Kritikens Ildprøve vil vel for Resten vise sig under den verserende Retssag med de ekskluderede Malermestre. Men Hemmelighedskræmmeriet kan ikke forsvares overfor en ærlig Kritik, den ogsaa vi er berettiget til at øve, dels fordi vore Institutioner tidt og mange Gange er blevne kritiserede, og det hensynsløst, af Malermestrene, og i Særdeleshed fordi Maler-Ringens Forhold kan komme til at influere paa Fagets Stilling og derigennem paa vore økonomiske Omstændigheder.

Selv om Retssagen nu skulde vise, at der ikke foreligger noget egentlig juridisk uærligt fra Malerringens Side, og at denne kun var en naturlig Forholdsregel mod det demoraliserende Konkurrencesystem, saa har den dog gjort sig skyldig i en meget stor Fejl alligevel, nemlig Hemmelighedskræmmeriet. En Sag kan være saa reel, som den være vil, naar et eller andet ved den søges skjult, vil der altid klæbe Mistanke til den om noget ureelt. Og utvivlsomt har der ogsaa været en Bagtanke med dette Hemmelighedskræmmeri. Dels har man vel ment, at Publikum endnu ikke turde gøres bekendt med, at man gjorde Tilløb til at bryde med Kapitalismens Princip, hvilket dog maaske heller ikke endnu har staaet alle Deltagerne klart; dels har nogle af disse vel haft Tanke om ved Hjælp af Ringen at kunne profitere paa andre Malermestres Bekostning, og endelig har man vel ment, at Svendene, hvis Sagen ikke holdtes hemmelig, kunde faa et saadant Indblik i Mesterforholdene, at de havde lettere ved, under en eventuel ny Lønbevægelse, at finde de saarbare Punkter. Hvad nu Motivet til Mesterringens Hemmelighedskræmmeri end er, saa er det dette, der har blottet Ringen og indgydt Publikum Mistro, og det vil sikkert være nødvendigt for Lavet at gribe Sagen paa en anden Maade.

Hovedfejlen er, at man har villet modarbejde den fri Konkurrences Princip samtidig med at forsvare det.

Uden at ville opkaste os til Raadgivere for Mestrene skal vi dog sige, at det var fornuftigere, om de kunde organisere sig paa samme Maade, som Svendene har gjort det, med det Formaal at danne og overholde en bestemt Tarif for Malerarbejde med Hensyntagen saavel til Publikum og til Svendene som til dem selv. En Ringvirksomhed, formet ud fra denne Grundsætning, vilde miste det Præg af Monopolisme, som hviler over den, naar den ikke er officiel, men kun omfatter en større eller mindre Klike, og den vilde gennem Offenlighedens Kontrol have det Korrektiv, der er nødvendigt, for at den ikke i visse givne Tilfælde skulde henfalde til uhæderlig Udbytning.

En saadan Ringdannelse, Organisation, havde her en Opgave, der var værd at sætte noget ind paa; men ganske vist, der rejser sig straks en Indvending herimod, den nemlig, om en saadan Opgave med Held kan løses under det nuværende kapitalistiske Princip. Hvorledes vil det blive muligt at faa nye Mestre eller saadanne, som af pekuniære eller andre Grunde vanskeligt kan holde paa Mesterværdigheden, til at overholde Mestertarifen? Og arbejdsløse Svende? Er det overhovedet muligt uden gennem et statsordnet Fagdepartement?

Det bliver et Spørgsmaal om ikke Mestrene i sidste Instans, og maaske før man tænker sig det, komme til Erkendelse af, at skal det kapitalistiske Konkurrenceprincips slette Sider bekæmpes, saa nytter Lapperier ikke, saa maa der søges helt bort fra selve Principet. De vil nok med Tiden komme til den Erkendelse, at Kommunen og Staten helst bør overtage saavel Malerarbejdet som de øvrige Arbejdsbrancher, for efterhaanden at gaa over til den socialistiske Samfundsform, hvor *samtlige* Fagets Medlemmer ordner det faglige Arbejde efter det Behov, Samfundet har derfor og til den Pris, som er nødvendig for at Fagets Udøvere kunne leve en menneskeværdig Tilværelse uden økonomisk Riva'iseren med andre Samfundsborgere.

OBSERVATOR.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1900.

(Fortsat).

Sag Nr. 102 omhandlede ligeledes Klassificering af Træværk, i dette Tilfælde Dørene i en Nybygning Hjørnet af Chr. Vinthersvej og Falkonerallé, idet Mesteren, Malermester Johan Schrøder, Nørre Farimagsgade 61, fandt, at nævnte Dør maatte være III. Afsnit, medens det af Svendene, som havde bemyndiget Malersvend Fr. J. Hansen, Brøndshøjholms Allé 20 til at føre Sagen, formentes, at den halvrunde Udskæring, som fandtes i Hjørnet af Fyldingen, maatte give IV. Afsnit. Den omtvistede Dør fremførtes in natura for Voldgiftsretten, som afsagde følgende Kendelse:

„Efter Dørens Udstyrelse og Beskaffenhed maa denne, ihvorvel det maa indrømmes at være en mild Form for IV. Afsnit, dog henføres herunder, da den paa Fyldingen værende Forsiring maa henhøre under Begrebet „Forkryppede Fyldinger." Svendene ville herefter erholde det af dem erlagte Depositum tilbage."

Sag Nr. 103 anmeldtes af Malersvend Chr. Jensen p. T. Merløse pr. Ringsted mod Malermester Muxoll, Griffenfeldtsgade 36, begrundet i, at Mesteren ikke havde betalt Svenden hans fulde Tilgodehavende. Paa Voldgiftsrettens Henvendelse erklærede Mesteren at ville snarest tilsende Svenden hans Tilgodehavende. I en senere Skrivelse fra Svenden meddelte denne, at han havde modtaget, omend ikke alle, saa dog en Del af Pengene, men saa sig nødsaget til at hæve Sagen, da han ikke var i Besiddelse af Copi af den til Mesteren indleverede Regning.

Sag Nr 104. Ved en Regningsopgørelse hos Malermester Lauritz Hansen, Lille Strandstræde 18, var opstaaet en Difference med Svendene, som paa et Stykke Arbejde i Københavns Pumpestation paa Amager havde beregnet 3 Gange Fernisering af et Træloft, som bestod af svensk Panel, til 6 Øre, medens Mesteren formente, at Prisen var $4^1/_2$ Øre, hvortil han yderligere havde lagt 1 Øre som Tillæg for Farve i sidste Gang Fernisering. Angaaende Strygning af nogle Jærnbolte var aftalt en bestemt Pris, men Svendene havde til denne Pris yderligere beregnet Procenttillæg for Stillads. Endelig protesterede Mesteren mod Svendenes Maal,

men disse fastholdtes bestemt af Malersvend Alfred Poulsen, Istedgade 38, 1. Sal, som var engageret af de øvrige Svende til at føre Sagen. Da det var udenfor al Tvivl, at Svendene i det første Spørgsmaal havde Ret, og Mesteren i det andet, samt, da det vilde være uoverkommemmeligt og i hvert Fald medføre store Udgifter for Parterne at foretage Opmaaling fra Rettens Side, anbefaledes det at indgaa et Forlig. Et saadant kom i Stand paa de Vilkaar, at den mellem Parterne værende Differende 93 Kr. 58 Øre deltes lige, saa at Regningen fradroges 46 Kr. 79 Øre, hvorefter Parterne fik deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 105 anlagdes af Malersvend H. Wagner, Øhlenschlægersgade 14, 5. Sal og Malersvend Albinussen, Charlottegade 15, 2. Sal mod Malermester C. R. Hansen, Nørregade 45, 3. Sal, i Anledning af en Regningsopgørelse. Efter at det ved Mægling mellem Parterne var lykkedes Rettens Formand at faa Striden udjævnet, tilbagekaldtes Sagen.

Sag Nr. 106. I denne Sag, som anmeldtes af Malersvend Chr. Sandberg, Lille Kongensgade 4, Kld. mod Malermester Aage Møller, Fiolstræde 14, ligeledes angaaende en Regningsopgørelse, havde Mesteren, da han formente ikke at være Svenden noget skyldig, nægtet at underkaste sig Voldgiftsrettens Kendelse, hvorom Svendene tilstilledes Meddelelse med Anvisning om i saadant Tilfælde at følge den i Rettens Regler angivne Vej, nemlig at søge Organisationens Bistand.

Sag Nr. 107 omhandlede Procenttillæg for Landarbejde og indankedes af Malersvend O. Holger Prehm, Mysundegade 6, 5. Sal mod Malermester S. P. Bjørn, p. T. Christiansvej 8, Hellerup. Bjørn havde overfor nogle Svende, som udførte Arbejde i Hellerup, tilkendegivet, at han betalte Kørepenge, men ikke vilde betale Procenttillæg, og han hævdede, at denne Udtalelse ogsaa galdt Prehm, som paa sin Side erklærede ikke at have sagt „Ja" til disse Betingelser, men maatte indrømme heller ikke at have gjort Indsigelse herimod. Mesteren havde vel betalt Tillæget til 2 Aarespecialister, men hævdede, at dette kun var sket, fordi disse havde fremsat bestemt Fordring herom. Han formente sig ikke forpligtet til at betale de 16 pCt., da han havde Forretning, var bosiddende og betalte Skat i Hellerup.

Voldgiftsrettens Kendelse lyder:

„I Henhold til Rettens Regler § 6 d maa man tage Hensyn til en i en lignende Sag, Nr. 36 1897, afsagt Kendelse, i Følge hvilken der maa betales Landpenge fra det Sted, hvor Mesterens Forretning er, uanset om han har Bopæl andet Steds, og da det er faktisk, at Malermester Bjørn for Tiden har Borgerskab og Værksted i København og saaledes maa betragtes som værende Mester i København, erkendes det, at han maa betale efter de Regler, som Prislisten for København fastsætter.

I det foreliggende Tilfælde maa Retten dog skønne, at Mesteren, grundet paa en forud udtalt Erklæring (angaaende Landpenge), som Svenden har undladt rettidig at protestere imod, maa have vundet Sagen, og vil som Følge heraf erholde sit Depositum tilbage."

Sag Nr. 108, som anmeldtes af Malersvend William Jensen, Bille Brahesvej 7 A, Stuen paa egne og en Kollegas Vegne mod Malermester Chr. Jørgensen, Malmøgade 4, fordi denne havde tilbageholdt Overskudet paa en Regning, tilbagekaldtes atter, idet Mesteren paa Voldgiftsrettens Henvendelse erklærede at være villig til at opgøre Mellemværendet med Svendene naar som helst. Samtidig med Tilbagekaldelsen af Sagen meddelte Svendene, at de nu havde faaet deres Tilgodehavende.

Sag Nr. 109. I denne Sag vare Kontraparterne 2 Malersvende, nemlig L. C. Jensen, Nordbanegade 26, 2. Sal og Mads Nielsen, Jægergade 12, 3. Sal. Førstnævnte havde for Malermester August Petersen overtaget en Del Aarearbejde. Senere havde han faaet M. Nielsen til at hjælpe sig, men da Arbejdet nærmede sig sin Fuldendelse, havde han sagt til Nielsen, at denne ikke behøvede at komme mere, da der nu kun var en Dags Arbejde for én Mand tilbage. Da Nielsen til Trods herfor arbejdede videre den følgende Dag, mente Jensen sig berettiget til denne Dags Dagløn, ligesom Nielsen paa sin Side fastholdt at maatte være berettiget til at have Del i Arbejdet, til dette var færdigt. Mesterens Repræsentant Wagner, som var tilsagt som Vidne, erklærede, at Jensen havde overtaget Arbejdet med Forpligtelse til at gøre det færdigt.

Sagen endte med Forlig, idet Parterne paa indtrængende Opfordring herom gik ind paa at dele den omtvistede Sum 9 Kr. 42 Øre, hvorefter begges Depositum tilbagebetaltes.

Sag Nr. 110. Under Udførelsen af et Stykke Arbejde i Toldkammerbygningen i Frihavnen af Malersvend Valdemar Rasmussen, Guldbergsgade 18, 4. Sal med flere for Malermester Jacob Enghoff, Lipkesgade 7, formente Svendene, at Arbejdet var af en saadan Beskaffenhed og udførtes under saadanne Omstændigheder, at det efter de i Prislisten gældende Priser, ikke vilde kunne give et blot nogenlunde rimeligt Udbytte, hvorefter en af Mesteren tilbudt Dagløn, som skulde gælde fra Arbejdets Paabegyndelse, antoges af Svendene, der til Gengæld indvilgede i at levere Mesteren en Opgørelse over Arbejdet, naar dette var færdigt. Da denne Opgørelse udviste en ringere Sum end den samlede Daglønsbetaling, nedlagde Mesteren Protest mod at betale efter den trufne Overenskomst, idet han formente, at Arbejdet ikke var passet, som han fra først af havde forudsat.

Den fremlagte Regningsopgørelse gjordes ikke til Genstand for Undersøgelse fra Rettens Side, men i Følge de af Parterne samstemmende Oplysninger afsagde Voldgiftsretten følgende Kendelse:

„Da Parterne begrundet i de særegne Forhold, som fremhævedes at have været til Stede under Arbejdets Udførelse, have truffet anden Bestemmelse om Betalingsmaaden, end den i Prislisten anførte, hvilket i alt væsentligt erkendes af begge Parter, skønner Retten, at denne Aftale i Følge Prislistens almindelige Bestemmelser maa staa ved Magt."

Svendene erholder herefter det erlagte Depositum tilbage.

Sag Nr. 111 omhandlede Beregningsmaaden for Jærnvinduer, nemlig saadanne, som bestod af fast Karm med en bevægelig Ramme, og indankedes af Malersvend J. Petersen, Vendersgade 23, 1. Sal mod Malermester Frode de Thurah, Nordre Frihavnsvej 73. Svenden havde beregnet Vinduerne, som kun var strøget paa den udvendige Side, med 4 Øre pr. Rude for hver Gang, medens Mesteren mente, at denne Pris maatte gælde for Strygning af begge Sider. Et andet Tvistpunkt omhandlede faste Jærnvinduer med en eller flere mindre bevægelige Rammer, idet Svenden udover Sprodsernes samlede Maal, yderligere havde maalt Rammens Rundfang som et Tillæg for Strygning af Fals og Kant. Endelig herskede Strid om Stilladstillæg for Strygning af 4 Fag Vinduer. Mesteren forklarede, at disse var strøgne fra et kun lidt skraat Bølgeblikstag, medens Svenden fastholdt, at han havde været nødsaget til at binde en Stige fast til Taget.

Med Hensyn til det første og væsenligste Spørgsmaal maatte Voldgiftsretsen give Mesteren Medhold, idet det maatte være utvivlsomt, at den i Prislisten under „fast Jærnkarm med en bevægelig Ramme" anførte Pris af 4 Øre pr. Rude for hver Gang maatte være gældende for begge Sider. Hvor Vinduet kun stryges paa den ene Side, uafset om dette er Sprodse- eller Fals-Kitsiden, maa herefter Prisen deles lige.

Angaaende de 2 sidste Punkter gaves Svenden Medhold. I Kendelsen udtales, at hvor der i faste Jærnvinduer findes en eller flere bevægelige Rammer, maa Rammens Rundmaal tillægges Sprodsernes Maal. Ligeledes fandt Retten, at Svenden, efter de fremdragne Oplysninger, burde tilkomme det af ham forlangte Stilladstillæg.

Da ingen af Parterne saaledes havde vundet Sagen, fortabtes det indbetalte Depositum for begges Vedkommende.

(Sluttet.)

Faneindvielse.

Silkeborg. Den 3. Juni indviede Malernes Fagforening i Silkeborg et nyt Silkebanner ved en lille Festlighed i Arbejdernes Forsamlingsbygning.

Formanden for Faneudvalget, Maler M. NIELSEN, bød Forsamlingen velkommen. I korte Træk mindede han om Foreningens Arbejde siden dens Stiftelse den 23. Februar 1897. Den Gang var den almindelige Ugeløn 10 à 12 Kr. og Kost og Logis. Nu er Timelønnen 40 Øre. Forbundets Forretningsfører, RUD. POULSEN, har gjort et fortjenstfuldt Arbejde for Fagets Interesser. Ogsaa den lokale Forenings Grundlægger, OLE BAHNSON, bør mindes ved denne Fest.

Efter at en Sang var afsungen, gaves Ordet til Redaktør JAC. CHRISTENSEN, der i et sammentrængt Foredrag omtalte de store Fremskridt, som Arbejderne kavde naaet gennem Fagorganisationerne. Han manede Arbejderne til ubrødeligt Sammenhold ogsaa i Fremtiden, idet han betonede, at Ar-

bejderne samtidig burde søge en Udvikling af de aandelige Interesser. Taleren sluttede med et Leve for Malernes Fagforening, med Ønsket om, at Foreningen altid maatte notere Fremskridt under det ny Banner.

Byraadsmedlem SEJERSEN henvendte sig særlig til de unge Svende, der ikke har prøvet, hvad det vil sige at føre en Kamp for sin Fagforening. Uden Fagorganisationerne vilde Arbejderne være prisgivet den enkelte Mesters Lune. Men lige saa nødvendig som Fagforeningerne er for den enkelte Arbejder, lige saa nødvendig er Centralisationen af de forskellige Fagforeninger. Alle Fag bør derfor arbejde i fælles Forstaaelse til Fremme af de fælles Interesser. Taleren sluttede med et Leve for de samlede Fagorganisationer.

Maler NIELSEN bragte Talerne en Tak. Efter at en Sang var afsungen, sluttedes Festen.

Det nye Banner er af rødt Silke og er udført af Maler MONRAD i København.

Det bærer følgende Inskription:

Malernes Fagforening, Silkeborg.
Af Fordom ej vi bindes.

Endvidere er afbildet Kunstens Gudinde. Langs begge Sider findes smukke Ornamenter, omslyngende en Samling Malerværktøj.

Banneret er nydeligt udført og var en Pryd i Arbejdernes Procession paa Grundlovsdagen.

Fagmøde.

I *Skive* afholdtes Søndagen den 23. Juni et Fagmøde, hvortil Kolleger fra *Randers, Viborg, Holstebro, Struer* og *Nykøbing* samt Forbundets Formand var kommet til Stede.

Vistisen, Formand for Afdelingen i Skive, bød Forsamlingen Velkommen, og efter et Indledningsforedrag af Rudolf Poulsen førtes der nogen Diskussion om Gensidighedsforholdet og Medlemskontingentet.

Efter Mødet marscheredes sammen med de øvrige Fag i Procession med Faner og Musik gennem Byen til Festpladsen, hvor en stor og vellykket Arbejderfest afholdtes.

Til Afdelingerne.

Som Følge af, at der ikke rettidig er indsendt Maanedsberetninger fra alle Afdelinger, maa Oversigten for April Kvartal udskydes til næste Maaned, til hvilken Tid det tør antages, at den nu foreliggende Mangel vil være afhjulpet.

Forholdene i Varde.

Ved Forhandling med en Repræsentant for Arbejdsgiverforeningens jyske Afdeling, til hvem de Varde Mestre havde overdraget deres Mellemværende med os, er der i et Møde den 26. Juni truffet Overenskomst om et nyt Lønregulativ for Varde.

Minimallønnen vil herefter være 38 Øre til 1. April 1902, derefter 39 Øre og fra 1. April 1903 40 Øre. Regulativet skulde træde i Kraft den 1. Juli, og forhaabenlig vil dermed den 3 Maaneders Konflikt være afsluttet.

Vi siger forhaabenlig, thi ved Nedskrivningen af disse Linier den 2. Juli har vi endnu ikke modtaget Meddelelse om, at Mestrene er blevet fortrolige med, at de nu maa resignere og godkende den paa deres Vegne trufne Afgørelse.

Til Malerne.

De Sangere blandt Malersvendene, som kunde have Lyst til at være aktive Deltagere i den store Folke- og Sangerfest, som Malersvende-Sangforeningen — i Forbindelse med Murersangforeningen „Constantia", Bagersangforeningen, Theaterkoret samt Brandmændenes Sangerkor — afholder paa Wodroflund den 10., 11. og 12. August, bedes hurtigst indmelde sig i Foreningen. Møde hver Tirsdag Aften, Kl. 9 i „Solituden", Solitudevej 3.

Iøvrigt tillade vi os at forvente talrigt Besøg ved Festen fra vore Kollegers Side.

Medlemmerne bedes møde flittigt til Prøverne, da der er et stort Program at arbejde paa.

BESTYRELSEN FOR
MALERSVENDE-SANGFORENINGEN AF 1878.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Valby og Omegns Byggeforening.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen, Amsterdam Kro.
Hillerød.	Carl Petersen, Overdrevet 109.
Helsingør.	Oluf Eskildsen, Espergærde.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Korsør.	Chr. Mortensen, Strandstræde 3.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget.
Nykøbing, F.	Vilh. Hansen, Skolegade 15.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. P. Lund, Reventlowsgade 13.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Jernbanegade 5.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	E. Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 32.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 13.
Randers.	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 18.
Rønne.	Wilh. Dam, Møllegade 34.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

August. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1901.

Konflikter.

Uforandret vedvarer Konflikterne i **Rønne, Aakirkeby** og **Nexø.**

Det samme gælder desværre ogsaa for **Varde.** Som det vil erindres, gjorde vi i forrige Numer af Fagbladet opmærsom paa, at der ved Forhandling med Arbejdsgiverforeningens jydske Afdeling var truffet Overenskomst om et nyt Lønregulativ for Varde fra 1. Juli, og vi sluttede med at sige, at Mestrene forhaabentlig nu maatte indse, at Konfliktens Afslutning var inde.

Dette er imidlertid ikke blevet Tilfældet. — Mestrene vægrer sig ved at underskrive det paagældende Regulativ, men tilføjer, at dette vil blive gjort saa snart de „faar Brug" for vor Arbejdskraft. Underhaanden og paa et tidligere Tidspunkt skal de ogsaa have ladet sig forlyde med, at de to for Tiden tilbageværende Strejkende ikke mere vilde blive taget i Arbejde. Selvfølgelig har vi straks henvendt os til Formanden for Arbejdsgiverforeningens jyske Afdeling, Hr. Snedkermester Haslund, som den, der har underskrevet Overenskomsten, og forespurgte, om han maatte se sig i Stand til at skaffe denne respekteret, og Regulativet underskrevet af de Varde Mestre.

Et Par Skrivelser er i saa Henseende vekslet mellem os, og Hr. Haslunds sidste gaar ud paa, at Sagen nu skal blive undersøgt paa Stedet og iøvrigt blive indberettet for Arbejdsgiverforeningens Forretningsudvalg, Der kan næppe være Tvivl om, at Arbejdsgiverforeningen paalægger Mestrene i Varde at underskrive.

Det erindres jo, at Anledningen til Lock-out'en blev grebet derved, at et Par smaa Afdelinger af Snedkerforbundet forkastede en Overenskomst, som Hovedorganisationerne havde truffet, og hvori det udtrykkelig var præciseret, at Afdelingernes Godkendelse vilde være at indhente.

I dette Tilfælde er intet Forbehold taget. Kan det altsaa betragtes som en afgjort Sag, at Mestrene i Varde vil blive beordrede til at respektere Overenskomsten, saa er vi dog alligevel daarlig tjente med den af disse udviste Optræden, der foreløbig nu har skudt Konfliktens Afslutning ud i mere end en Maaned. Hertil kommer jo, hvad Mestrene burde kunne indse, det uholdbare i at paastaa, at de ikke for Tiden har Brug for vor Arbejdskraft, da det dog er paa deres Foranledning, at Arbejdsgiverforeningen har søgt Forhandling med os om Konfliktens Afslutning. Kunde jo ogsaa hænde, at naar de endelig en Gang maatte mene at have Brug for os, at dette da blev paa et Tidspunkt, hvor vi muligvis intet Brug havde for dem.

Foreløbig kan der altsaa ikke søges Arbejde i Varde, og maatte dette en Gang lade sig gøre, skal fornøden Meddelelse herom straks fremkomme.

Evne og Villie.

Og det er ilde
At ikke kunne, naar man vilde.
J. H. WESSEL.

Det er en gammelkendt Sag, at Evne og Villie ikke altid staar i ret Forhold til hinanden. Allerede salig Paulus beklagede sig fordi han ikke formaaede at gøre det Gode, som hans Villie opfordrede ham til, og det modsatte Forhold, hvor Folk vel havde Evne til det Gode, men manglede Villien, kan Historien opvise talrige Eksempler paa.

Dette om Misforholdet mellem Evne og Villie er imidlertid noget, som alt sammen er fuldstændig kendt af enhver; men hvad der ikke er saa godt kendt, det er, at i Tidens Løb, og endda i et kort Løb af den seneste Tid, altsaa i Nutiden, er Forholdene vendt saa fuldstændig op og ned, at de Folk, der efter tidligere Begreber havde Evnen men manglede Villien, nu har faaet Villien men mistet Evnen, og omvendt.

Beviset herfor kan man finde i et af de sidste Numre af det nu saligt hensovede „Organ" for Haandværk og Industri: Haandværkerbladet, i en Artikel om Arbejder-Pensionering. Heri hævdes nemlig Arbejdsgivernes manglende Evne til at yde mere end det, de allerede yder til Arbejderforsikring og lign., hvad enten det skal ske direkte eller gennem Statskassen, hvilket sidste jo „ogsaa vilde betyde højere Beskatning af Arbejdsgiverne".

Selvfølgelig føres der Bevis for, at Evnen er sluppen op for de stakkels Arbejdsgivere. (Det er Tysklands Arbejdsgivere, der er Tale om, men vi tvivler ingenlunde om, at „Organet" finder de danske Arbejdsgivere ikke alene lige saa, men endnu langt mere evneløse). Der henvises til, at Tyskland af alle Stater er bleven Nummer Et paa Arbejderforsikringens Omraade, hvad der „med Henblik paa Konkurrenceevnen snarere maa advare imod end anspore til ubetænksom Udvidelse". Der henvises til den høje Understøttelse, som ydes til den Arbejder, „der i Tilfælde af Sygdom, Ulykke, Svagelighed og Alderdomssvækkelse" er bleven berøvet sin Arbejdsevne, hvilken Understøttelse er saa høj, at den kan løbe op til baade 100 og 200 Kroner om Aaret. „Arbejderen", siges der, „er da i hvert Fald sikret mod den værste Nød . . . og hermed er ogsaa sagt, at Arbejdernes Trang til Forsørgelse er afhjulpen; at gaa videre i Omsorgen for Arbejdernes Vel vilde sige det samme som at behandle dem som umyndige og at tage Kraften fra den mægtigste Drivfjeder, som ansporer Menneskene til forhøjede Ydelser: Ønsket om at forbedre sine egne og sine Paarørendes økonomiske Stilling". Endelig henvises der til, at Tiderne er saa daarlige, at der ikke tør forlanges yderligere Ofre af Industrien, for at den ikke ved de forhøjede Byrder skal blive nødt at afskedige Arbejderne (!), og „en saadan Fare foreligger utvivlsomt under de nedadgaaende Konjunkturer".

Arbejdsgiverne vil altsaa gærne, men kan ikke, hvilket er meget kedeligt, ikke alene for Arbejderne, som maa undvære deres Kaars Forbedring gennem Pensionering, men kedeligt ogsaa for Arbejdsgiverne; thi som Johan Herman Wessel siger i sit Digt „Herremanden": „Det er ilde at ikke kunne, naar man vilde".

Anderledes forholder det sig med Arbejdernes Evne og Villie. De kan godt selv, men vil ikke. Der staar i Artiklen: „Naar man betragter Arbejderstanden som et Hele, saa falder enhver Betænkelighed ved at lægge større Beslag paa Bidragsevnen bort, da det større Bidrag jo vil komme Bidragyderne selv til Gode ved de større Understøttelser, der kan opnaas. Noget anderledes stiller det sig, naar man vilde spørge den enkelte Arbejder, om han med Udsigt til større Hjælp vilde give et forøget Bidrag. Svaret vilde i de allerfleste Tilfælde blive et „Nej". En stor Del af Arbejderne vilde ikke gærne have den Del af Lønnen, over hvilken de frit kan raade, afkortet, selv ikke med Udsigt til senere fede Renter".

Saavidt det citerede Organ.

Man lærer heraf hvilke Skurke Arbejderne i Grunden er. Hvor udmærket godt de formaar at forsikre sig selv, saa de kan leve *bon*, baade i arbejdsløse Tider og i deres Alderdom, og dog plager de de stakkels fattige Arbejdsgivere med ublu Forlangender om Ydelser, saavel direkte som indirekte gennem Staten til Forsikring og Pensionering, skønt de maa vide, hvilken Demoralisation og Ruin det vil føre til baade for dem selv og for Arbejdsgiverne.

Umiddelbart efter at fornævnte Artikel havde staaet at læse i det ved Døden hæderligt afgaaede *Organ* for dansk Haandværk og Industri, blev der udsendt Rundskrivelse fra dets Afløser „Samfundet", *Fællesorgan* for dansk Haandværk og Industri. I denne, der bebudede, at nævnte Fællesorgan foreløbig vilde blive gratis tilstillet alle de Arbejdsgivere, som sorterede under „Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening", henvistes der til, hvilken storartet Fordel det vilde blive at avertere i „Samfundet", der nu „med ét Slag" var bleven det Blad, som af alle danske havde den største Udbredelse blandt „et købedygtigt Publikum" og i „velstillede Lag af Befolkningen".

Til Trods for, at »*Fællesorganet*« altsaa regner Arbejdsgivere for købedygtige og velstillede i Modsætning til Arbejderne, ere vi dog overbeviste om, at det fuldt ud sympatiserer med «*Organet*«*s* Meninger om de samme købedygtige og velstillede Arbejdsgiveres manglende Evne overfor Arbejderpensioneringen; men det er dermed slaaet fast, at „Evne har de vel, men at udrette det Gode formaar de ikke" — naar dette skal ydes Arbejderne.

ÉCLAT.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1900.

(Fortsat).

Sag Nr. 112 indankedes af Malersvend Georg Lorentzen, Jægersborggade 48, 5. Sal mod Malermester Hans Hansen, Sofievej 16 og omhandlede den i Prislisten anførte Post „Fod marmoreret i Blokke", dog med den Undtagelse, at Foden i nærværende Tilfælde maalte under 9 Tommer i Højden. Arbejdet var udført paa 2 Trappegange i H. C. Andersensgade 5, og Lorentzen hævdede, at den laveste Pris, som Prislisten foreskrev for dette Arbejde, var 20 Øre, men i Betragtning af, at Foden ikke var fuldt 9 Tommer høj, var han gaaet ned til 15 Øre, hvilken Pris efter hans Formening ikke kunde kaldes urimelig. Fra Mesterens Side hævdedes, at der forelaa en forudgaaet Aftale, hvorefter Arbejdet kun skulde betales med 10 Øre pr. løbende Alen, men Svenden fastholdt, at denne Aftale kun galdt for Foden paa en tidligere malet Trappe. Paa den indankede Regning vilde han nu fastholde Kravet om 15 Øre for alle 3 Trappers Vedkommende.

Voldgiftsretten maatte vel erkende det uheldige i, at Prislisten i dette Tilfælde ikke hjemlede nogen Pris. Ved Mægling opnaaedes Forlig, idet Parterne gik ind paa at dele den mellem dem værende Difference saaledes, at Prisen ogsaa for den første Trappes Vedkommende blev 12½ Øre pr. løbende Alen, hvorefter det erlagte Depositum tilbagebetaltes.

Sag Nr. 113. Af Malersvendene Aug. Johansen, Tjørnegade 9, 4. og C. Hvidberg, Guldbergsgade 49, 2. anmeldtes, at Malermester Lauritz Hansen, Wodroffvej 29 A havde nægtet at betale en Regning, hvilket af Mesteren begrundedes i, at en tredie Svend P. Schmidt, Tjørnegade 7, 2., som havde haft Del i Arbejder, men ikke var taget med paa Johansen og Hvidbergs Regning, ogsaa havde indleveret en Regning, som han ligeledes fordrede opgjort. De nærmere Omstændigheder vare følgende: Schmidt begyndte først paa Arbejdet (i Ejendommen Stormgade 8) og havde ialt 400 Timer, hvilket Johansen og Hvidberg fandt var et uforholdsmæssigt stort Timeantal i Forhold til det udførte Arbejde, hvorfor disse foreholdt Mesteren dette, samt overfor denne forbeholdt sig Ret til at tage deres Arbejde i Akkord for dem selv. Den af dem indleverede Regning var paa 334 Kr. 12 Øre, og de fastholdt, at Schmidt ikke havde udført noget af det Arbejde, som var paaført denne Regning. Mesteren kunde ikke tilfulde erkende dette og havde tillige flere Indsigelser at gøre mod forskellige Poster, samt erklærede sig villig til at opgøre den af Schmidt indleverede Regning. Dennes Totalsum var 399 Kr. 69 Øre, som var fordelt i Forhold til Timeantallet: Schmidt 400 Hvidberg 253½ og Johansen 197½ Timer. Voldgiftsretten opfordrede Schmidt, der var tilkaldt som Vidne, til at udfærdige en Regning over det Arbejde, som han alene havde udført, men han erklærede sig ude af Stand hertil.

Da Retten efter de givne Oplysninger kunde skønne, at Mesteren havde betalt Schmidt mere, end han i Følge Prislisten kunde tilkomme for det udførte Arbejde, hvilket

Mesteren ogsaa maatte erkende, og da Johansen indrømmede, at Mesterens Indsigelse mod enkelte Priser ikke vare uden Grund, opnaaedes Forlig paa de Vilkaar, at Mesteren betalte Johansen og Hvidbergs Regning, 334 Kr. 12 Øre, med et Fradrag af 25 Kr., mod at Retten afgav Erklæring om, at Mesteren ikke var Schmidt mere skyldig for det af Schmidt udførte Arbejde i Stormgade 8.

I Betragtning af Sagens Omfang fradroges hver af Parterne 5 Kr. af det indbetalte Depositum.

Sag Nr. 115 omhandlede Aftrækning af Lister paa Trappegangsløbene i Villemoesgade 10 og 18 og anmeldtes af Malersvend Carl Bolvig, Gernersgade 41, 4. mod Malermester Carl Sørensen, Rosendals Tværgade 10, idet Mesteren, som havde givet Bolvig Ordre paa, at Arbejdet skulde ligne det paa Trappegangsløbene i Nr. 16 i samme Gade, formente, at det af Bolvig udførte Arbejde var slet, medens det af Svenden formentes, at Arbejdet i Realiteten stod paa Højde med det i Nr. 16.

Voldgiftsretten foretog Skøn over Arbejdet og kom til det Resultat, at Arbejdet i Almindelighed, hvad Udførelsen angik, stod temmelig langt tilbage, samt at det særlig ikke kunde siges at holde Maal med samme Arbejde i Ejendommen Nr. 16 i samme Gade. Da det maatte anses for nødvendigt, at Arbejdet ændredes, skønnede Retten, at Arbejdslønnen 80 Kr. i det Øjemed burde fradrages 20 Kr., samt at Svenden maatte have sit Depositum fortabt. Endvidere maatte Mesteren bidrage 5 Kr. til Skøns-Omkostningerne.

Sag Nr. 116. Denne Sag drejede sig om en Regningsopgørelse og indankedes af Malersvend O. Holger Prehm, Eriksgade 3, 5. mod Malermester S. P. Bjørn, Christiansvej 10, Hellerup. Denne nægtede at lade Sagen paakende for Voldgiftsretten og fremførte som Grund, at Regningen hverken var i Overensstemmelse med Prislisten eller de virkelige Maal. Voldgiftsretten maatte derfor henvise Prehm til at følge den i Rettens Regler anviste Vej, hvorefter Sagen accepteredes af Malernes Fagforening, og indankedes af denne Organisation paa Svendens Vegne. Efter kort Tids Forløb modtog Retten imidlertid Meddelelse fra Fagforeningens Formand, at Mellemværendet var ordnet i Mindelighed, hvorfor Sagen tilbagekaldtes.

Sag Nr. 117 omhandlede Klassificering af Dørene i Ejendommene Hj. af Dr. Primes- og Maglekildevej og indankedes efter Samraad med Mesteren, Malermester Helvig Jensen, Lykkesholms Allé 2 paa flere Svendes Vegne af Malersvend Ernst Carlsen, Jægersborggade 11, 2. Mesteren havde den Anskuelse, at Dørene, paa hvilke fandtes indskaarne Hjørner i Fyldingerne og Noter eller Kehlinger i Tværramstykkerne, samt kanellerede Indfatninger, ikke kunde komme højere end IVde Afsnit. Carlsen fremsatte, som sin personlige Opfattelse, at Døren alene uden Indfatningen vilde være V. Afsnit, men ønskede dog, hvis Retten fandt, at Indfatningen i dette Tilfælde burde have Indflydelse, da at denne toges med i Betragtning.

Retten maatte give Svendene Medhold, idet man fandt, at den indankede Dør i Forbindelse med Indfatningen var tilstrækkelig udstyret til at give Vte Afsnit, hvorefter Svendene erholdt deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 119. Denne Sag, som af Malersvend Vald. Møller, Holmbladsgade 16, 2. indankedes mod Malermester P. D. Løw, Hellerups Allé 22, og som drejede sig om Opgørelse af en Regning over Vinduesarbejde i en Ejendom paa Maglekildevej, tilbagekaldtes kort efter af saavel Mesteren som Svenden, hvilken sidste erklærede, at han nu havde modtaget sit fulde Tilgodehavende.

Af de 6 Sager, som ikke opnaaede at blive afsluttede i Aaret 1900 indankedes den ene,

Sag Nr. 114, af Malersvend Julius Klausen, Blaagaardsgade 2, 2. paa egne og Malersvend Max Klincks (Gl. Kongevej 21) Vegne mod Malermester Lauritz Frederiksen i Hellerup, men da nævnte Mester var Medlem af Mesterforeningen i Nordre Birk, og J. Klausen ligeledes var tilmeldt Svendeafdelingen samme Steds, henvistes Sagen til Voldgiftsretten i Hellerup. Da denne Ret imidlertid ikke kunde optage Sagen begrundet i, at Mesteren paa det Tidspunkt, Arbejdet udførtes, ikke var Medlem af Organisationen i Nordre Birk, og der samtidig fra Centralbestyrelsen for Østifternes Mesterforening og fra Formanden for Malernes Fagforening fremkom Anmodning til Retten om at tage sig af Sagen, kom man til det Resultat, at man paa det Grnndlag, at Malersvend Max Klink, som var Medlem af Malernes Fagforening i København, indankede Sagen, da kunde optages til Kendelse. Sagen, som drejer sig om en Regningsopgørelse, er derefter indanket af Max Klink og er ved Aarets Slutniug ikke naaet videre.

Den anden **Sag Nr. 118** indankedes af Malersvendene J. J. Fischer og L. Lund, Slotsgade 25, 3. mod Malermester Th. Furche, Søndre Boulevard 76, idet denne nægtede at opgøre en Regning over udført Facadearbejde paa Ejendommen Hjørnet af Valdemarsgade, Søndre Boulevard og Sankelmarksgade, da navnlig Maalene efter hans Formening ikke vare i Overensstemmelse med Virkeligheden.

Voldgiftsretten har derefter ladet foretage Opmaaling, og Resultatet heraf samt Sagens endelige Udfald vil da foreligge i næste Aars Beretning.

Den 1. Januar 1900 havde Voldgiftsretten en Kassebeholdning paa 120 Kr. 73 Øre. Indtægten i Aarets Løb har været 410 Kr.

Udgifterne have været:

Husleje af Rettens Lokaler fra 1. Oktober 1900 til 1. Oktober 1901	75	Kr.	„	Øre.
Varme og Belysning ved 28 Møder á 1,50	42	-	„	-
Sekretærens Løn for do. à 3,50	98	-	„	-
Vederlag for Skønsforretninger i 9 Sager.	80	-	„	-
Tilbagebetalte Depositums i 11 Sager . .	130	-	„	-
Tryksager og Porto , ...	36	-	10	-
	461	Kr.	10	Øre.
Kassebeholdning den 31. December 1900.	69	-	63	-
og Regnskabet balancerer med	530	Kr.	73	Øre.

Voldgiftsrettens Lokaler er: Nørregade 33, Stuen tilh.

M. P. SVENDSEN,
Formand for Voldgiftsretten i Malerfaget.

CARL HANSEN.

Fagmøde.

I *Aarhus* afholdtes Søndagen den 14. Juli, i Anledning af den store midtjydske Arbejderfest, en Sammenkomst af Malere fra Aalborg, Randers og Aarhus. Efter et Fællesmaaltid samledes man til et Fagmøde, hvor Aarhusafdelingens Formand *H. P. Henriksen* bød Velkommen. Fra Randers forelaa til Diskussion et Forslag vedrørende Lærlingeforholdet, som motiveredes af Randersafdelingens Formand N. BORGEN, der herunder anbefalede ikke at optage som Medlemmer andre end de, der præsterede Bevis for at have aflagt Svendeprøve. I Randers vilde Mestrene sikkert ikke være uvillige til Nedsættelsen af et Fællesudvalg til Bedømmelse af Svendeprøver.

HENRIKSEN tillagde ikke Svendeprøver stor Betydning som Maalestok for praktisk Dygtighed.

P. PETERSEN, Aarhus delte Henriksens Betragtning. De nugældende Svendeprøver var uden Betydning. Med en 4—5 Aars Læretid maa det kunne kræves af en Læremester, at han giver sin Lærling fornøden Uddannelse til at kunne udføre almindeligt Malerarbejde forsvarligt.

CHRISTENSEN, Aalborg saa ingen Grund til for vort Vedkommende at kræve Svendeprøver, hvad enten disse saa bestod i skolet eller praktisk Arbejde. I Aalborg var saaledes forsøgt med praktisk Prøve, uden at dette dog havde hindret en Mester i at motivere en Svends Afskedigelse med den Paastand, at han ikke kunde tjene sin Løn.

P. PETERSEN hævdede, at en Indskrænkning af Arbejdsdagen var en langt mere virksom Foranstaltning end noget som helst andet i Spørgsmaalet om, hvad der bør gøres for at kunne eksistere under den enorme Tilgang af Lærlinge.

En Resolution fra Randers gaaende ud paa at søge opnaaet Overenskomst med Arbejdsgivernes Organisationer om en Ordning, der giver Fagforeningerne Indflydelse og Kontrol overfor Lærlingenes Uddannelse, forkastedes.

Som 2det Punkt paa Dagsordenen drøftedes, hvor Restancer rettest bør betales. WENG, Kasserer for Afdelingen i Aarhus, vilde meget henstille, at man enedes om, at Restancer i alle Tilfælde bør tilbagebetales til den Afdeling, hvor Restancen er løbet paa. Afdelingerne betaler dog ret ofte til Forbundet for Medlemmer, som senere afmeldes uden at kunne afvikle deres Mellemværende forinden, og det var da kun rimeligt, at den paagældende Afdeling senere fik sit Krav efterkommet.

Hertil sluttede saavel BORGEN, Randers som CHRISTENSEN, Aalborg sig og opfordrede til, at man i det Hele taget arbejdede Haand i Haand for at hidføre de bedst mulige Forhold, hvortil de enkelte Medlemmer hver for sig forventedes at ville bidrage af yderste Evne.

Mødet sluttede med et rungende „Leve Malerforbundet".

M. SPLIID.

Medlemslisten.

I den nys udkomne Medlemsliste er indløbet den kedelige Fejl, at Medlem af Hovedbestyrelsen H. RASMUSSEN, Svendborg, er udeladt, hvad Rasmussen bedes undskylde, og samtlige Medlemmer tage til Efterretning.

Til Afdelingerne.

D'Hrr. Afdelingsformænd eller Kasserere, som ikke have indsendt Kontingent for *Juli*, bedes erindre, at dette for denne Maaned er at indsende med 2 Kr. pr. Medlem.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København K.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Valby og Omegns Byggeforening.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen, Amsterdam Kro.
Hillerød.	Carl Petersen, Overdrevet 109.
Helsingør.	Oluf Eskildsen, Espergærde.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Vilh. Hansen, Skolegade 15.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. P. Lund, Reventlowsgade 13.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	E. Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 32.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 13.
Randers.	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 18.
Rønne.	Wilh. Dam, Møllegade 34.

Oversigt for April Kvartal 1901.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1500	500	1500	350	44
„D. S. B." Kbhvn.		29		15		
Gentofte-Lyngby	31	117	29	117	0	44
Hørsholm	5	13	9	13	1	42
Hillerød	10	17	12	17	1	40
Helsingør	18	68	38	68	0	40
Roskilde	13	16	19	14	0	40
Holbæk	8	16	17	16	0	40
Korsør	6	9	7	8	1	35
Slagelse	11	8	18	13	1	40
Ringsted-Sorø	11	8	16	8	0	38
Næstved-Stege	20	37	29	37	0	40
Køge	4	7	7	7	0	40
Nykøbing p. F.	12	23	23	18	7	40
Maribo	7	17	15	17	0	40
Nakskov	12	6	22	5	0	40
Svendborg	23	20	25	14	1	40
Faaborg	12	9	12	9	1	35
Nyborg	9	10	15	10	0	40
Odense	66	78	82	60	14	40
Fredericia	23	22	20	20	0	40
Kolding	21	20	33	16	0	38
Esbjerg	17	16	22	15	0	40
Varde	7	2	12	5	2	35
Struer	6	7	7	7	0	37
Thisted	7	4	10	3	0	37
Nykøbing p. M.	5	2	8	3	0	40
Skive	13	7	14	7	0	40
Viborg	10	12	17	6	0	40
Frederikshavn	6	11	7	11	0	38
Hjørring	10	8	29	8	0	37
Aalborg	39	65	84	57	5	40
Randers	35	83	45	72	7	40
Grenaa	10	3	17	3	0	35
Aarhus	80	133	90	133	44	43
Silkeborg	13	15	14	15	1	40
Horsens	23	30	42	30	3	38
Vejle	25	17	34	14	4	38
Bornholm	20	16	27	13	13	30

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

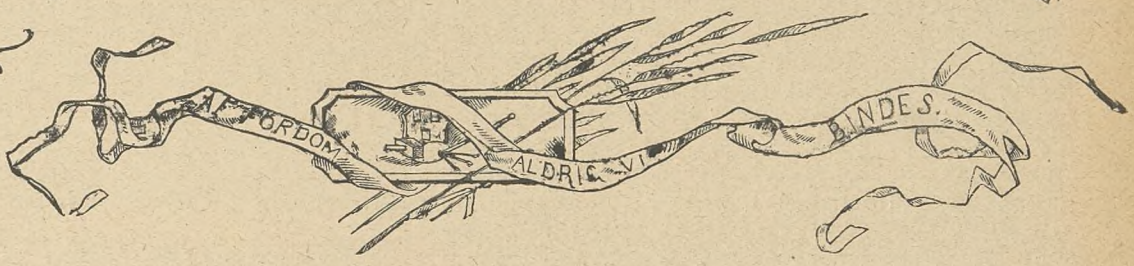

September. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1901.

Konflikter.

Uforandret vedvarer Konflikterne i **Rønne, Aakirkeby** og **Nexø**. Som det vil erindres, er Grunden til disse Konflikter, at d'Hrr. Malermestre paa Bornholm modsætter sig Indførelsen af en 10 Timers Arbejdsdag med en Minimalløn af 35 Øre pr. Time. Det er forbausende, at der endnu findes Arbejdskøbere i vort Fag, som vil være bekendt at modsætte sig en saa yderst beskeden Fordring som den, der fra vor Side er opstillet, og det er for saavidt kedeligt, at d'Hrr. ikke har fulgt vor Organisation med nogen større Opmærksomhed, thi i saa Fald vilde de vide, at deres Modstand ikke kan stå Maal med vor Udholdenhed.

Nu er Sommeren snart gaaet, men Vinteren slipper vi vel ogsaa over, og saa kan vi jo altid tales ved. Forhaabenlig vil den svundne Tid da have medført, at d'Hrr. vil finde en anden Taktik heldigere, end den der nu anvendes.

Afvaskning.

Det er tidligere her i Fagtidenden sagt, at jo omfangsrigere Priskuranten blev, altsaa jo flere Poster den kom til at indeholde, desto mere var der at tvistes om mellem Svendene og Mestrene, idet saa at sige enhver Post, ligegyldigt hvorledes den bliver affattet, med lidt god Vilje fra den ene eller fra begge Sider nok kan pustes op til at blive et Tvistepunkt. Ikke desto mindre fordrer Akkordsystemet med Naturnødvendighed, at Posterne stedse forøges, specificeres og udpindes i det uendelige, for at frembringe saa megen Klarhed som mulig. Systemet fordrer det til Trods for at denne Udpinden kan give Anledning til nye Misforstaaelser og nye Tvistepunkter. Det er maaske slet ikke utænkeligt at netop denne omfattende Specificering, som det efterhaanden viser sig nødvendigt at gennemføre, tilsidst munder ud i en saa stor Vidtløftighed, at den bliver en Pind til selve Akkordsystemets Ophævelse, naar nemlig Opmaaling og Beregning bliver saa omstændelig, hvad den allerede saa smaat synes paa Vej til, at den kræver lige saa megen Tid som selve Arbejdets Udførelse. Hvorledes nu end Resultatet i saa Henseende vil blive, saa er Tendensen foreløbig mere Udførlighed og mere Vidtløftighed.

Som et særligt Eksempel herpaa kan nævnes Afvaskning. For en Del Aar tilbage, mens Akkordsystemet i Malerfaget endnu var i sin Barndom, blev der paa nogle Værksteder for al Afvaskning betalt 1 Skilling (2 Øre) pr. □ Alen, saavel for Limfarve som for Oliefarve, paa Lofter som paa Vægge, med eller uden Lister. „Det er saa reelt, alt koster en Skilling, — er det for lidt et Sted, saa kan det være for meget andre Steder; det ene maa bøde paa det andet".

Men dette, at lade det ene bøde paa det andet, vil under Akkordsystemet ikke holde Stik i Længden. Hvor Prisen er for lille vil den Svend, det i Øjeblikket gaar ud over, gøre Krav paa en Regulering til Fordel for sig, og er Prisen for høj, vil Mesteren i det givne Tilfælde ved Aftale søge den reguleret til sin Fordel.

Der blev da ogsaa snart foretaget Regulering for Afvaskningens Vedkommende. Limfarvelofters Afvaskning blev forhøjet til $2^1/_2$ Øre, og senere blev der reguleret for Oliefarveafvaskning, saaledes at der blev taget $^1/_2$ Øre af blanke Vægge og lagt paa matte Lofter. Og nu ved sidste Prislisterevision har vi, dels for Reguleringens Skyld og dels for den almindelige Forhøjelses Skyld, faaet en hel Række af Priser for Afvaskning. Der er Forskel paa Limfarve og Oliefarve, paa Lofter og Vægge, paa mat og blankt, paa plane Flader og saadanne med Lister etc. etc.

Dog viser der sig stadig Mangler til Trods for denne vidtløftige Specificering, eller snarere netop som en Følge deraf, idet der forekommer mangfoldige Tilfælde, som ikke synes direkte at kunne sættes ind i en af de Rubriker, der særlig er nævnt i Prislisten. Vi har jo saaledes for et Aarstid siden set et Tilfælde, henvist til Voldgiftsretten om Afvaskning af hvidlakeret Træværk, hvor Svenden gjorde Krav paa 3 Øre pr. □ Alen, medens Mesteren kun vilde betale 2 Øre. Der faldt ingen Dom i Sagen, men man „forligedes" om en Pris af $2^1/_2$ Øre. Spørgsmaalet staar altsaa vedblivende

aabent, og det ikke blot for hvidlakeret, men for alt Træværk.

Afvaskning af Træværk er nemlig ikke nævnt i Prislisten. Maaske er man gaaet ud fra at dette hørte ind under Rengøringskonernes Arbejde. Et Faktum er det dog, at Malersvende ofte maa udføre saadan Afvaskning og altsaa skal have den betalt, skal have en Pris derfor, og under Akkordsystemet helst en bestemt fastslaaet Pris. Der kan tvistes om, hvad der er vanskeligst at afvaske: Vægge eller Træværk. Væggene med de store glatte Flader ere nemmere at behandle, men mere udsatte for at faa Skjolder. Træværket med alle dets Kroge i Fyldingshjørner og ved Lister er vanskeligere at faa skyllet rent. Og saa har man de mange Former paa Træværk, de forskellige „Afsnit", hvor Arbejdet vanskeliggøres efterhaanden som Træværket bliver rigere udstyret med Lister, Forkrypninger og Snitværk etc. Der er i Prislisten fastsat en Bestemmelse om Tillæg for Lister, der danner Inddelinger paa Lofter og Vægge; gælder dette Tillæg ogsaa andre Lister, saasom de nu overalt grasserende elektriske Ledningslister, Ledningsrør og Ledningskabler etc., der mange Gange volder meget større Besværligheder end de egentlige Inddelingslister? Saa har man imiterede Paneler, der jo bestaar af *Mur inddelt med Lister*, men naar *Vægge inddelt med Lister* skal betales med et Tillæg pr. løb. Alen List, synes dette ogsaa at maatte være gældende for imiterede Paneler, og da disse Paneler jo har akkurat samme Udseende som Træpaneler af tilsvarende Afsnit, kan der atter blive Spørgsmaal om ikke det er berettiget at beregne et Tillæg pr. løb. Alen List paa alt Træværk. Man ser saaledes, at der med Hensyn til Afvaskning af Træværk er rige Muligheder for Udvikling af Tvistepunkter, og en vid Mark for et kommende Prislisteudvalg til Bestemmelse af nye Poster.

For Væggens Vedkommende er det omtrent ligesaadan. Der er Afvaskning af blanke og matte Vægge, men naar en blank Væg er gammel og afvasket nogle Gange bliver den altid mat; skal den saa betales som mat Væg? Og mønstrede Vægge? Man har blanke Vægge med mat Mønster, og matte Vægge med blank Mønster. Fra visse Sider siges der at de mønstrede Vægge er lettere at vaske end de ensfarvede, fordi Skjolder ikke saa let ses paa dem; andre mener at de er vanskeligere, særlig dem med mat Mønster, da man resikerer at vaske Mønstret bort. Ogsaa her er der rig Anledning til Tvist, og derfor til nye klargørende Bestemmelser.

Saa har man Reliefvægge og Lofter, dels saadanne, der ere beklædte med Relieftapet, hvad enten det gaar under Navn af Gyldenlæder, japansk Tapet, Cordelova, Lincrusta eller Lignende, dels saadanne med stærkere Relief som Stukkaturarbejde, enten udskaaret, modelleret i Kalkpuds, paastøbt i Gibs eller paa anden Maade paasat. Efter hvilke Regler skal Afvaskning af saadanne Vægge og Lofter betales? Og Gesimser? Man har Bestemmelser om Afvaskning af ornerede Gesimser, men ikke for Tandsnit, ejheller for glatte Gesimser med ét eller flere ornerede Led. For disse sidste er Strygningsprisen halvt saa stor som for fuldt ornerede; kan saa den samme Regel gøres gældende ogsaa for Afvaskning?

Man vil af det anførte se, hvilken Masse af Tvivlsspørgsmaal, der kan opstaa alene om dette ene: *Prisen for Afvaskning*, og man vil finde, at det er nødvendigt, hvis Akkordsystemet skal opretholdes i sin yderste Konsekvens, at der da bliver fastslaaet Bestemmelse om saadanne Spørgmaal.

Da Prislistens Gyldighed eventuelt udløber den 1ste April 1903, saa er det ikke for tidligt at de Svende, som i Praksis har med de antydede, saa vel som med andre tvivlsomme Arbejder at gøre, at de mærker sig til hvilke Priser disse kunne udføres i Forhold til den Tid de tage at udføre, og i Sammenligning med andre Priser; og det vil være heldigt om de til Fagforeningens Bestyrelse opgiver de Resultater, de komme til.

OBSERVATOR.

Tilføjelse til
Beretningen om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1900.

Beretning om de 2 Sager Nr. 114 og 118, som vare indankede, men ikke afsluttede ved Aarets Udgang.

Sag Nr 114, som indankedes af Malersvendene Max Klink, Gl. Kongevej 21 Stuen og Julius Klausen, Blaagaardsgade 2, 2. Sal mod Malermester Laurits Frederiksen i Hellerup, optoges til Behandling paa derom fremsat Anmodning fra Bestyrelsen for Østifternes Mesterforening samt Bestyrelsen for Malernes Fagforening, idet Voldgiftsretten i Nordre Birk havde afvist Sagen, begrundet i, at Mesteren paa det Tidspunkt, Arbejdet udførtes, ikke var Medlem af Organisationen i Nordre Birk.

Mesteren havde nægtet at betale en Regning over Arbejde udført i 2 Villaer i Hellerup, idet Bygherren havde erklæret sig utilfreds med Arbejdets Udførelse. Mesteren erkendte dog, at han under Udførelsen af Arbejdet ikke havde paaklaget dette, samt at han endog havde givet Besked paa at aare paa 1ste Gang Strygning. Tillige protesterede han mod at betale et af Svendene forlangt Tillæg af 16 pCt. for Landarbejde under Henvisning til, at han fra 1. Juni 1900, udelukkende havde været bosat og drevet sin Forretning i Hellerup.

Ved et af Voldgiftsretten foretaget Skøn over Arbejdet befandtes Balustrene paa Hovedtrappen at være tilsmudsede med Aarefarve fra Vangerne, Dørene manglede en Del i Udsætningen, men da der efter fælles Overenskomst var aaret paa 1ste Gang Strygning, maatte Klage paa dette Punkt bortfalde. Paa enkelte Undtagelser nær var alt det øvrige Arbejde ordentlig udført.

Voldgiftsretten fandt, at Svendene for Rensning af Balustrene burde fradrages Regningen 10 Kr.

I Følge det under Sagen oplyste udtaltes tillige i Kendelsen:

„Ihvorvel det maa erkendes, at en Del af Arbejdet ikke staar paa Højde med, hvad der i Almindelighed kan forudsættes, hvori Mesteren dog maa siges at have væsenlig Skyld — samt da Arbejdet, som oplyst, er udført under vanskelige Forhold, og det tillige er fremgaaet, at Mesteren under Arbejdets Udførelse ikke har fundet Grund til Klage, men da det tvertimod synes, som om der mellem Parterne har været et Kompromis, i Følge hvilket Arbejdet skulde behandles daarligere end i Almindelighed, hvilket Forhold Voldgiftsretten bestemt maa udtale sin Misbilligelse af, skønner Retten, at Svendene — med Undtagelse af ovennævnte Fradrag af 10 Kr. — bør have den indankede Regning betalt.

Da det er konstateret, at Mesteren siden 1. Juni 1900 har været bosat og udelukkende haft Forretning i Hellerup, og Svendene erkender, at han i rette Tid har erklæret, at han af den Grund ikke mere betalte Landpenge, kan Mesteren ikke være forpligtet til at betale nævnte Tillæg.

Da Svendene, under Paavirkning andet Steds fra, havde stillet Forslag om dette Tillæg, som forøvrigt heller ikke var paaført den indankede Regning, fandt Retten, at Mesteren havde tabt Sagen, og vilde som Følge deraf have sit Depo-

situm fortabt. Svendene ikendtes at bidrage 6 Kroner til Sagens Omkostninger.

Sag Nr. 118, som var anmeldt af Malersvendene Jens J. Fischer, Slotsgade 25, 3. Sal og L. Lind, Slotsgade 30, 3. Sal mod Malermester Th. Furche, Søndre Boulevard 76, drejede sig om Opgørelse af en Regning over Facadearbejde paa Ejendommen Søndre Boulevard 76. Navnlig vare Parternes Opmaalinger vidt forskellige, og herom stod den væsenligste Strid. Efter en mellem Parterne truffen Aftale skulde Vinduerne maales med i Facadens Maal mod, at disse skulde skaanes for Kalkstænk, og denne Aftale havde Svendene opfattet som gældende ogsaa for Gaardfacadens nederste Etage, medens Mesteren fastholdt, at det ikke havde været Meningen fra hans Side. Endvidere havde Svendene for 99 Saalbænke beregnet en Pris af 35 Øre pr. Stk. for Rensning af Kalk efter Murerен; Saalbænkene vare sorte glacerede Teglsten, og Mesteren hævdede, at han paa et senere Tidspunkt havde betalt for yderligere Rensning af disse. Endelig herskede en mindre Uenighed angaaende udførte Murreparationer, Svendene havde vurderet disse til 15 Kr., medens Mesteren tilbød 5 Kr.

Voldgiftsretten lod foretage Opmaaling, og i Følge Resultatet heraf maatte der gives Mesteren Medhold, idet denne gennemgaaende havde tilbudt mere, end Svendene med Rette kunde tilkomme. Derimod skønnede Retten, at Svendene kunde have Grund til at antage, at den Aftale, som havde fundet Sted, ogsaa maatte gælde for Underfacaden til Gaarden, da Arbejdet var udført samtidig og givet samme Behandling.

Angaaende Uenigheden om Rensningen af Saalbænkene, formente Retten efter det under Sagen oplyste, at en Betaling af ialt 20 Kr. maatte være passende, ligesom det antoges, at en Betaling af 10 Kr. for Murreparationerne maatte være passende, hvilket skønnedes efter Parternes Udtalelser, idet Retten ikke kunde have nogen bestemt Mening om nævnte Murreparationers Mængde eller Størrelse.

Da Mesteren i det væsenligste havde vundet Sagen, fortabte Svendene det erlagte Depositum.

M. P. SVENDSEN,
Formand for Voldgiftsretten i Malerfaget.

CARL HANSEN.

I Fagbladet

for August Maaned findes optaget et Referat af den Diskussion, der førtes paa Fagmødet i Aarhus den 14. Juli om et fra Randers fremsat Forslag, omhandlende en Regulering af Lærlingeforholdene og Indførelse af tvungne Fagprøver.

Ihvorvel der fra min Side kunde være adskilligt at indvende mod Referatet i sin Helhed, skal jeg dog her indskrænke mig til en Beklagelse af den Omtale, der er blevet den af mig foreslaaede Resolution til Del.

Resolutionens Ordlyd var følgende:

„Arbejdermødet i Aarhus den 14. Juli 1901 udtaler Ønsket om, at der ved fremtidige Overenskomster med Arbejdsgivernes Organisationer indføres saadanne Bestemmelser, at Fagforeningerne faar Indflydelse paa og Kontrol med Lærlinges Uddannelse."

Om denne Resolution siges der i Referatet at den *forkastedes*, mens Faktum er, at den efter Anbefaling af Henriksen, Aarhus, *vedtoges* aldeles enstemmig.

Nu tillægger jeg ganske vist ikke en Udtalelse fra et saadant Fagmøde nogen overvættes stor Betydning; men naar man som jeg er interesseret i, at det omhandlede Forslag en Gang maa blive gennemført, kan man selvfølgelig ikke stiltiende se paa, at der, formodentlig ved en ren Fejltagelse, fortælles, at ved en Lejlighed som denne, hvor Kolleger fra forskellige Byer var tilstede, slet ingen Stemning var for at gøre noget somhelst i saa Henseende; thi det føler jeg mig overbevist om at der var, og de Kolleger, som jeg senere har haft Lejlighed til at tale med derom, deler ganske denne Opfattelse.

N. BORGEN.

* * *

Til ovenstaaende Rettelse kan jeg oplyse, at Fejlen ligger deri, at den paagældende Referent i sit Manuskript havde skrevet om Resolutionen, at den blev „imødegaaet" af Medlemmerne, hvorved jeg forstaar, at man gik imod den eller — omskrevet — forkastede den, medens der i Virkeligheden var ment det modsatte.

RED.

Ny Afdeling.

Torsdagen den 8. August afholdtes i Taastrup et Møde for Malerne i den nærmeste Omegn. Malerforbundets Viceformand var til Stede som Indleder, og Mødet sluttede med Oprettelsen af en Afdeling under Malerforbundet. Til Formand valgtes *L. P. Andersen*, Taastrup.

Med Ønsket om et heldbringende Samarbejde hilser vi her den ny Afdeling Velkommen.

Det er os en Glæde at kunne paavise et første heldigt Resultat af den ny Sammenslutning allerede i Dag. Afdelingen har nemlig opnaaet samtlige Mestres Underskrift paa en Overenskomst, der fra 1. September fastslaar de samme Arbejds- og Lønforhold, som er gældende for København.

Hidtil har Forholdet været det, at de forskellige Mestre betalte højst forskelligt, alt efter som det i hvert Tilfælde kunde forme sig. Et Forhold, der jo er gammel kendt overalt, hvor Svendene har staaet uden Organisation.

Samtidig med, at vi noterer ovenstaaende, skal vi ikke undlade at meddele, at vi har haft Besøg af et tidligere Medlem gl. Nr. 3369 *Wald. Jespersen*, som just fik Arbejde hos Malermester *Peulicke* i Glostrup, da denne havde underskrevet den ny Ordning. Jespersen, der er fra *Vinderup* ved *Struer*, og som blev indmeldt i sidstnævnte By i Fjor i April, kom ikke for at udtrykke sin Glæde over den Organisation, der havde formaaet at skabe bedre Forhold for ham, men for at udmelde sig af denne. Ved sin Udmeldelse erklærede han at ville tage sig de vundne Fordele til Indtægt derude, uden i mindste Maade at lade sig anfægte af, at andre havde tilvejebragt dem og fremtidigt skulde værne om dem. Efter Forlydende afviklede han sit Forhold til vor Organisation for at gaa ind i Kristeligt Fællesforbund, og hans Ræsonnement bliver da forstaaligt.

Imidlertid bevirkede det, at to af vore Medlemmer paa samme Arbejdsplads forlod denne for at give Plads til andre, der eventuelt maatte dele Jespersens Begreb om Solidaritetsfølelse.

Afsluttet Strejke.

Endelig er da Strejken i Varde endt. Det har været drøjt for d'Hrr. Malermestre at forsone sig

med, at Slaget var tabt for dem, og det maa lades dem, at de med en Ihærdighed, der var en bedre Sag værdig, har vægret dem tappert mod at bøje sig for den Afgørelse, som Arbejdsgiverforeningens Repræsentant i sin Tid forhandlede sig til med Malerforbundet.

Trods tydelig Besked fra Arbejdsgiverforeningens jyske Afdeling, ønskede man dog at forhøre sig i sit eget Fags Centralforening, og ved dennes Generalforsamling 18.—19. August i Aarhus, maa den sidste Tvivl om „hvad, der er hvilket" være ryddet af Vejen, thi Formanden for de Varde Mestre lod endelig meddele, at nu var man villig til at underskrive den trufne Ordning.

Medlemslisten.

I Medlemslisten fra Aarhus er følgende Medlemmer forglemte optagne:

Nr. 2940, Christensen, Chr.	4	00	6
— 2952, Clausen, Georg	8	95	4
— 2600, Petersen, P C	11	00	6
— 3017, Rasmussen, Chr.	4	98	4

Forsvundne?

Fra Afdelingen i *Maribo* er Medlem Nr. 2350 K. P. RASMUSSEN bortrejst uden at afvikle sit Mellemværende. Det formenes, at R. opholder sig i Nykøbing F., og i saa Fald vil Afdelingen der sikkert minde ham om det forsømte.

Afdelingen i *Helsingør* ønsker meget at erfare, hvor gl. Nr. 3525 EMIL eller HAGBART HANSEN opholder sig. Han rejste fra Afdelingen i Fjor i April Maaned, men naaede ikke at klare sit Mellemværende forinden, og det kunde derfor være paa Tide at faa dette bragt i Orden snarest.

Rejsekassen.

Med Begyndelsen af indeværende Understøttelsesperiode finder vi os foranledigede til at erindre om Rejsekassens Love, hvis Indhold det maa anbefales ethvert rejsende Medlem at gøre sig bekendt med, for derigennem at forvisse sig om saavel Pligter som Rettigheder.

I ikke mindre Grad gælder dette for Afdelingsformænd, navnlig for de, der ikke tidligere har haft med denne Gren af vor Virksomhed at gøre. Vi minder om, at ingen Rejsebog maa paategnes til Understøttelse, hvis det paagældende Medlem staar til Restance med sit Medlemskontingent og at ingen Understøttelse maa udbetales, hvor Rejsebogen ikke befindes at være i den foreskrevne Orden (se Rejsekassens Love § 2).

Arbejdsanvisning.

Foranlediget ved adskillige Forespørgsler undlader vi ikke at meddele, at Arbejdsløsheden er ret betydelig, og naar de ærede Forespørgere har ment at se Efterspørgsel efter Malere fra det kommunale Arbejdsanvisningskontor, saa maa det være overset, at det gjaldt „Forbundtere". Efterspørgslen efter billig Arbejdskraft er nemlig altid tilstede hos d'Hrr. Arbejdskøbere.

Sangforeningen

afholder **Efteraarskoncert og Bal** *Søndag den 29. September i Larsens Lokaler, Sct. Annæplads 13.*

Koret, der bestaar af ca. 35 Sangere, vil udføre adskillige større Numre, hvoraf et Par med Orkesterledsagelse, ligesom der iøvrigt vil blive sørget for fortrinlig Assistance.

Billetter vil fra Midten af September kunne faas hos Sangforeningens Medlemmer samt i Sanglokalet, Solitudevej 3 („Solituden") hver Tirsdag Aften fra Kl. 9.

Man forventer talrig Tilslutning til Festen fra Kollegers Side.

BESTYRELSEN FOR
MALERSVENDE-SANGFORENINGEN AF 1878.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K**.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen, Amsterdam Kro.
Hillerød.	Carl Petersen, Overdrevet 109.
Helsingør.	Oluf Eskildsen, Espergærde.
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Vilh. Hansen, Skolegade 15.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. P. Lund, Reventlowsgade 13.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Østergade 9.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	E. Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 32.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 13.
Randers.	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 18.
Rønne.	Wilh. Dam, Møllegade 34.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere

Oktober. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1901.

Strejken i Rønne, Aakirkeby og Nexø vedvarer fremdeles.

Anvendelse af Forsigtighed.

Der er selvfølgelig ingen Tvivl om, at Forsigtighed i og for sig er en ganske fortræffelig Egenskab, naar man vel at mærke forstaar at anvende den paa de passende Steder og i passende Udstrækning. Ordsproget siger jo ogsaa, at „Forsigtighed er en Borgmesterdyd". Hermed menes naturligvis ikke, at Forsigtighed kun er en Dyd specielt for Borgmestre, men Ordsproget skriver sig vel fra en Tid, hvor det vilde være formasteligt at tvivle om, at alle mulige heldige Egenskaber ikke var at finde hos Borgmesteren, og denne bliver da nærmest her at betragte som et første Klasses Stempel paa Forsigtigheden som en heldig Egenskab.

Skønt vi nu sagtens let bliver enige i Theorien om, at det hovedsagelig kommer an paa, hvorledes man manøvrerer med sin Forsigtighed, saa viser Praksis dog det Faktum, at det ikke altid er saa let at finde den gyldne Middelvej mellem en grov Tilsidesættelse af alle Forsigtighedshensyn og en Kælen for Forsigtigheden, som var den en Drivhusplante af den sarteste Art. Begge disse Yderligheder er vel lige farlige at bevæge sig paa, og lige kostbare. Det er betydeligt klogere at lade sig lede af Forsigtighedshensyn til at benytte Trappens Trin fremfor at springe paa Hovedet ud fra 4. Sal, naar man skal ned paa Gaden, men det er forholdsvis dumt at drive Forsigtigheden saa vidt, at vente med at gaa i Vandet, til man har lært at svømme.

Gælder det nu om at anvende en passende Forsigtighed i alle Forhold, der kun berøre Enkeltmand — ja saa bliver det naturligvis saa meget mere Tilfældet, hvor man ved sin Handling og Optræden vil komme til at indvirke paa andres Interesser ogsaa. Saaledes f. Eks. i alle Tilfælde, hvor det drejer sig om at værne om og befordre den Organisation, hvoraf man er Medlem. Navnlig her er et Punkt, hvor det er af den yderste Vigtighed altid at være sig sin Stilling bevidst, altid at lade sig lede af den fornødne Forsigtighed for ikke at komme i Modstrid med Betingelserne for en fortsat Udvikling og Fremgang for Organisationen, saaledes at denne til enhver Tid er sig sine Opgaver voksne.

Her brænder Tampen!

Det er nu snart en Menneskealder siden, at Organisationstanken dukkede op herhjemme, og det er os alle bekendt, hvorledes den blev betragtet i en Række af Aar. Skønt den den Gang, som den Dag i Dag, hvilede paa den samme uomstødelige Kendsgerning, at ligesom To og To er Fire, saaledes er de enkelte Kræfter lagt sammen det eneste Middel, under de for Haanden værende Forhold, hvormed det vil være Arbejderne muligt at tiltvinge sig en Forbedring af de Levevilkaar, som en hensynsløs Samfundsordning Dag for Dag søgte og søger at gøre mere og mere elendige — saa mødtes den dog med Mistænksomhed i højeste Grad. Skønt den i sig selv lod sig behandle som det allersimpleste Regnestykke, hvis Facit ikke skulde synes svært at finde, saa løb Forsigtigheden, for at styrte sig ind i et hazarderet Foretagende, i den Grad af med Masser af Arbejdere, at de opstillede det vidunderligste Reguladetri, hvis Udregning tog Aar for manges Vedkommende, forinden de naaede dertil at maatte erkende Forretningen god, solid og rentabel. Selv om der vel af og til endnu findes en og anden, som ikke har faaet Regnestykket færdigt, eller for hvem det vel endog er som en Slibesten, saa er vi da endelig naaet saa vidt, at Organisationens Nytte og Nødvendighed kan siges almindelig anerkendt af Arbejderne, og disse som Følge deraf Medlemmer af deres respektive Organisation.

Men som sagt, det har krævet Tid at naa hertil. Overvejelser og Forsigtighed er bleven anvendt i fuldeste Maal, og selv om det nok, uden at overdrive, kan siges at have været bredfyldt, saa skal heri ikke ligge nogen større Bebrejdelse, thi forsigtig bør man være.

Imidlertid kunde det maaske være berettiget at forudsætte, at jo større Overvejelse og Forsigtighed, der gaar forud for enhver Beslutning, jo større Sikkerhed vil der være tilstede for, at den

bliver korrekt, at den bygges paa inderlig Overbevisning om at have gjort det rette. Og herud fra vilde da vore Organisationer hvile paa det solideste Fundament. At de hviler paa et ret godt Fundament er vistnok uomstødeligt; men dette vil kunne blive bedre, saa vist som det er en afgjort Sag, at det ogsaa meget vel vil kunne svækkes. Her er et Punkt, som kræver alle brave Kollegers Opmærksomhed. Her vil være Brug for noget af den Forsigtighed, der i saa høj Grad har gjort sig gældende for de manges Vedkommende, forinden de indtraadte i Organisationen. Lad det ikke være os nok, at vi endelig ere blevne samlede. Selv den stolteste Borg vil synke i Grus, hvis den ikke vedligeholdes, og selv om Faren ikke er synderlig overhængende for, at vor Organisation vil lide noget større Skibbrud, saa bør dog selv den mindste Slingring undgaas.

Skal vi tænke herover og vil vi tænke herover, saa vil det meget let staa os klart, at vi har skabt vor Organisation, ikke for derved at opnaa et Øjebliks Tilfredsstillelse i Bevidstheden om at have udrettet noget stort, men for fremtidig at kunne regne med den til enhver Tid og under alle Eventualiteter. Saa vaager vi med lidt mere Forsigtighed over, at ingen kommer ud af Trit, og skulde det desuagtet ske hist og her for en og anden, ja saa skænker vi det i Tide vor Opmærksomhed, saaledes at der kan blive „traadt om". Forsigtighed paa dette Punkt vil være vel anvendt; thi den vil betale sig.

Betragtninger over Akkordsystemets Udvikling.

Mange ere de Lovtaler, der har lydt til Ros for Akkordsystemet, og meget Arbejde er der gjort, saavel af Arbejder som Arbejdskøber, for at drage den størst mulige Fordel ud af denne Betalingsmaade. I Akkordernes første Stadium var Forholdet dette, at den enkelte Arbejder og Arbejdskøber selv lavede en Akkord eller Pris for dette eller hint Arbejde; saadanne Akkordpriser var imidlertid ikke bindende for andre end dem, der personlig havde truffet Aftale. Derfor blev det Mesterens eller Fabrikantens Maal ved enhver Lejlighed at lave ny Akkorder, for mere og mere at trykke Priserne ned til et Minimum, og hvor utroligt det end kan lyde i vor Tid, saa var det dog saa, at Arbejderen hjalp trolig til med dette for ham selv saa skadelige Forhold.

Den indbyrdes Konkurrence imellem Arbejderne selv gjorde dog endeligt dette, at en stor Del fik Øjnene op for Misforholdet i, at den ene Arbejder tilbød sin Arbejdskraft billigere end den anden, og at man paa den Maade tilsidst fordrev ældre og svagelige fra Arbejdsmarkedet, idet disse absolut maatte gaa til Grunde i denne indbyrdes hensynsløse Konkurrence.

Tanken om at et bestemt Arbejde skulde betales med en og samme Pris, lige meget hvem af Fagets Arbejdere, der udførte det, blev Drivfjederen for Fagforeningernes Opkomst, ligesom det ogsaa er og har været Fagorganisationernes Opgave at hæve saavel Time- som Akkordlønnen det mest mulige. For vort Fags Vedkommende har vi jo et godt Bevis for, hvor megen Indflydelse en Fagforening har, naar der er Tale om at skaffe Lønforhøjelse, og man skulde derfor tro, at vi nu efter, om man saa tør sige, Akkordernes Organisering, maatte leve i fuldstændig Tilfredshed med Akkordsystemet. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, og særlig har der i de seneste Aar udviklet sig en Arbejdsmetode, som det vist er paa Tide at rette et kraftigt Ord imod, og hermed sigter jeg til Fællesakkorderne.

Fællesakkorder er sikkert i de fleste Tilfælde et Onde man bør have sin Opmærksomhed henvendt paa. Lad mig straks sige, at Afskaffelse af al Fællesakkord er umulig af den Grund, at Arbejdet ikke altid kan deles; disse Tilfælde er dog ikke saa ofte til Stede, saa de kan spille nogen nævneværdig Rolle.

Ved alle almindelige Bygningsarbejder vil det være let at fordele Arbejdet, og her bør aldrig være Fællesakkord; men Mestrene søger mere og mere at lave nævnte Akkorder paa ethvert Stykke Arbejde, og hvorfor? Jo, Svaret ligger meget nær. Saasnart det er Fællesakkord lader Mesteren en Svend lede Arbejdet paa en eller flere Bygninger; denne Svend kaldes som Regel Formand, og hans specielle Arbejde er Tilsyn med og Udlevering af Materiale, lave Farver og lignende, kort sagt, han træder fuldstændig i Mesterens Sted. Hertil er forsaavidt intet at bemærke, hvis vedkommende Formand blev lønnet af Mesteren; men her ligger Hunden begravet. Den Tid Formanden bruger til at konferere med Bygherre og Arkitekt samt den almindelige Ledelse af Arbejdet, burde jo betales af Mesteren, men dette sker som sagt ikke i ret mange Tilfælde; tværtimod maa den samlede Akkord bære dette. Derved fritages Mesteren omtrent fuldstændig for alt, saavel Tilsyn som Ledelse og økonomisk Ydelse for et Arbejde han selv skulde have udført.

Det er derfor ikke for meget at forlange Mestrene til at betale et for Formandens Arbejde passende Beløb. Naar jeg siger Formandens Arbejde, saa mener jeg selvfølgelig det Arbejde, som rettest skulde have været udført af Mesteren. Formandslønnen bør lægges til den samlede Akkord og fordeles sammen med dennes Overskud til samtlige Deltagere i Akkorden, og ikke som i enkelte Tilfælde gaa i Formandens private Lomme.

Et andet for Svendene i al Almindelighed uheldigt Forhold er dette, at de ingen Indflydelse har paa, hvem der skal lede en Fællesakkord; man kan nemlig godt være baade en god Kammerat og dygtig Maler, uden derfor at have fornøden Indsigt til at lede et større Arbejde. Som Regel sender Mesteren en Svend hen at begynde paa et Stykke Arbejde, og denne bliver da som oftest den ledende Formand, og hvor uheldigt dette kan være maa enhver kunne indse.

Hvad der ligeledes er en Fare ved de saa meget omtalte Fælles-Akkorder er dette, at der nemt opstaar omtrent slaviske Forhold indenfor de enkelte Hold af Arbejdere. Den ene passer paa den anden, kontrollerer om der bestilles nok, kritiserer, hvis der kommes et Par Minuter for sent, kort sagt, der indføres, uden at man ret gør sig klar over det, et for Kammeratskabet uheldigt Forhold, et Forhold, der i Tidens Længde vil

virke nedbrydende paa den Broderskabsfølelse, man bør være i Besiddelse af overfor enhver Kollega.

Ja, flere Steder har man drevet det saa vidt, at der ligefrem vaages over, at ingen udover et bestemt Antal maa komme i Arbejde, og man ser saa det Særsyn, at nogle Kolleger gaar og har Overflod af Arbejde, medens en langt større Del er arbejdsløse. Naar den ene Karré af Bygninger er færdig drager man til en anden; men den Arbejdsløse bliver ved at gaa. Alt dette er sikkert for en stor Del Følge af de uheldige Tider, men ogsaa en Grund til at hæve Fortjenesten saa meget som muligt.

Dette med at hæve Fortjenesten over, hvad man almindelig regner for normalt, rummer en meget stor Fare, nemlig deri, at der arbejdes over Ævne; man slider sig faktisk for tidlig op, og der bliver ogsaa ved en saadan Masseproduktion fra enkelte Sider skabt en større arbejdsløs Hær. Derfor er det efter min Mening rigtigt, hvis man i Tide stopper lidt og tænker alvorligt over, hvor Fællesakkorderne med Tiden vil føre os hen. Paa Grund heraf er dette Indlæg fremkommet for at rejse en Diskussion om denne Sag her i Fagtidende. Kan dette ske er min Hensigt opnaaet.

H. P.

Husk Kontrollen.

Malernes Fagforening i København har i sine Love § 6 en Bestemmelse, der gør det til en Pligt at foretage en gensidig Kontrollering paa samtlige Arbejdspladser den første Tirsdag i hver Maaned, for derved at konstatere om alle Medlemsbøger er i den lovbefalede Orden, og for saavidt at der her viser sig Forsømmelse, da at virke hen til at det forsømte berigtiges i Løbet af 8 Dage.

Denne Bestemmelse er i sin Tid enstemmigt vedtaget af en Generalforsamling i Erkendelse af, at ingen kan være tjent med at lade Enkeltes eller Fleres Ligegyldighed florere upaaagtet, da dette nødvendigvis vil virke dels demoraliserende og eventuelt totalt ødelæggende paa den Pligtopfyldelse, der er Betingelse for, at Organisationen kan magte sine Opgaver.

Vi finder os foranlediget til at minde herom, fordi der findes soleklare Beviser for, at Kontrollen ikke overalt er saa effektiv, som den burde. Medens der saaledes findes Arbejdspladser, hvor den overholdes og hele Tiden har været overholdt, saa findes der andre, hvor man i Tidens Løb ligesom er gledet bort herfra. Medens det i første Tilfælde har medført og nødvendigvis altid vil medføre, at det bliver en Æressag at kunne møde Kontrollen med Sagerne i Orden, saa er Følgen i det andet simpelthen den, at man hurtigt sakker agter ud med Indbetalingen af Kontingent, og ret snart føler en Tilfredshed ved ikke at blive mindet om denne Skavank.

I andre Tilfælde, og de er forsaavidt de mærkeligste, kan man se Kolleger arbejde sammen Dag efter Dag, den ene Part med Bogen i den skønneste Orden, hvor den anden er i bedrøvelig Forfatning uden det falder nogen ind, at der heri er noget slemt, som kunde og vilde være anderledes, om blot man rettede sig efter den vedtagne Beslutning.

Det er jo saa tidt blevet fremhævet, at Fælles-Akkorder befordrer en vidt dreven Omhyggelighed for at samtlige Interessenter ganske nøjagtigt holde Trit, saaledes at den ene ikke gør færre Penselstrøg end den anden. Hvis der er noget sandt heri — og noget er der vel nok derom — saa vilde det være formaalstjenligt at overføre lidt paa vor Organisation, i al Fald saa meget, at vi ikke ganske ligeglade lod staa til, hvor en og anden af Ligegyldighed, og fordi denne ikke paataltes, undlod at opfylde sin Pligt.

Sikkert er det i hvert Fald, at det mindst er lige saa vigtigt, og endnu mere vigtigt, at tælle Kvitteringerne i Medlemsbøgerne, end den Enkeltes Penselstrøg i en Fælles-Akkord. Vigtigere fordi vort Samarbejde, og derigennem vor Organisation, ikke taaler Tilsidesættelse af de Pligter, vi som Medlemmer have at holde i Ære.

Men hertil kommer saa, at vi rent personlig gør vor Kollega en Bjørnetjeneste med at lade hans Restance i Ro, eftersom den derved kun vokser ham over Hovedet og lidt før eller senere bereder ham Vanskeligheder, der mangefold gør ham det svært at komme paa ret Køl igen; thi det er jo en Kendsgærning, at Restancen er som den Plante, der ikke taaler Solens Skin. Den gror bedst, naar den uforstyrret faar Lov til at holde sig i Mørket. Tages den frem i Dagens Lys, saa er den ogsaa snart færdig — den trives ikke.

Skal Medlemsbogen frem hver Maanedsdag til Eftersyn, saa vil Restancen ikke blive gammel, men holdes den omhyggelig gemt, saa er Betingelsen der kun altfor ofte for en frodig Vækst af Restancen og alt for mange vil da, temmelig sent maaske, opdage at det er en Ukrudtsplante, der ikke saa ganske let lader sig udrydde.

Derfor op med Kontrollen, saaledes som Lovene byder. Frem med Bøgerne og lad os rydde ethvert Tegn til Restance op i Tide. Det vil være til Gavn for os alle og ikke mindst for dem, der nu forveksler Restancen med en god Ven, og derfor saa nødig vil sige den Farvel.

Forlang Forsikringskupon.

I Henhold til Ulykkesforsikringsloven paahviler der Arbejdsgiveren Pligt til at yde Arbejderen Erstatning i Ulykkestilfælde efter Regler, som Loven fastsætter. Ikke alle Fag og Virksomheder komme ind under Loven, men Malerne er blandt dem, der i mange Tilfælde vil have Krav paa Erstatning.

Betingelserne herfor er i Korthed følgende: Ulykkestilfældet skal have fundet Sted under Udførelsen af Arbejde i eller paa Bygninger med mere end 1 Etage og Kvist. I gamle Bygninger dog kun, hvis der benyttes Stillads eller hvad dermed kan ligestilles.

Erstatningens Størrelse er, i Tilfælde af Død, det firedobbelte af Vedkommendes Aarsløn, dog ikke over 3200 Kroner. Medfører Ulykkestilfældet fuldstændig Invaliditet, vil Erstatningen an-

drage det seksdobbelte af Aarslønnen, men ikke over 4800 Kroner. Ved delvis Invaliditet bliver det at bestemme af Arbejderforsikringsraadet, hvormeget der vil være at fradrage af ovennævnte Sum. Helbredes den ved Ulykkestilfældet foraarsagede Skade forinden 13 Uger er gaaet, ydes der ingen Erstatning; men i modsat Fald faas der en Dagpenge à 2 Kr. for den Tid, der gaar ud over 13 Uger.

Selvfølgelig er denne Lov ikke noget Ideal for en Forsikring, og en af dens Skavanker er bl. a. den, at man intet erholder for de første 13 Uger; en anden den stærke Begrænsning af de Arbejdssteder, der komme i Betragtning. Den er i hvert Fald dog saa meget værd, at det ikke indstændigt nok kan indprentes ethvert Medlem at skænke den saa megen Interesse, som der hører til for at sikre sig, at dens Bestemmelser ikke blive illusoriske. Dette gøres kun ved ugentlig af Mesteren at modtage en Kupon som Bevis for, at han har genforsikret i et anerkendt Selskab.

For Københavns Vedkommende minder vi atter om det Suplement til Ulykkesforsikringen, som vi har erhvervet os ved Overenskomst med Malerlauget. Dette indeholder som tidligere meddelt det for os særdeles værdifulde, at *Dagpengene vil være at beregne fra den Dag, Ulykkestilfældet indtræffer,* og at Erstatningssummen vil være at yde *uden Hensyn til, om Arbejdspladsen hører til de i Loven fastsatte.*

Vi minder om dette med den allerkraftigste Opfordring til samtlige Medlemmer om ved hver Ugeudbetaling af Løn at forlange udleveret af Mesteren en Forsikringskupon, og for saa vidt dette skulde blive nægtet, da uopholdelig at anmelde det for Foreningen. Husk, at Ulykkestilfældet kan ramme Enhver, og det melder ikke sin Ankomst forud, saa det gælder at have sine Papirer i Orden til enhver Tid.

Forsvundne.

Fra **Svendborg** er Medlem Nr. 2403 AXEL RASMUSSEN forsvundet uden at afvikle sin Restance, der rækker over alle Sommermaaneder. Afdelingen anmoder herved om at faa sig tilsendt Oplysning om, hvilket Sted Rasmussen nu beærer med sin Nærværelse.

Afdelingen i **Skive** ønsker Oplysning om A. H. HOLMGREN, indmeldt i Landskrona den 16. Juni 1896, da han er forsvundet uden at afvikle sit Mellemværende med Fagforeningen, hvor han har efterladt sin Medlemsbog, medens han antagelig er rejst tilbage til Sverig.

Afdelingen i **Maribo** opfordrer Medlem Nr. 2350 K. P. KNUDSEN (ikke, som fejlagtig opgivet i forrige Nr. af Fagbladet, Rasmussen) til at bringe sit Forhold overfor Afdelingen i Orden hurtigst muligt, herunder Afhentning af sin Medlemsbog. Det formodes, at Knudsen er rejst tilbage til Nykøbing p. Falster, og at de derværende Medlemmer vil hjælpe paa hans Hukommelse, hvis han ganske skulde have forglemt sine Medlemsforpligtelser.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Torsdag den 10. Oktober Kl. 8, i Rømersgade 22, Festsalen.

DAGSORDENEN er:

1. Oplæsning af Forhandlingsbogen.
2. Beretning om Virksomheden.
3. Halvaarsregnskabet.
4. Valg af 4 Medlemmer til Bestyrelse, en Revisor, 4 Kontrahenter til „Social-Demokraten" samt Repræsentanter for Foreningens Andele i Arbejdernes Fællesbageri, Forsamlingsbygningerne og Arbejdernes Beklædningsmagasin.
5. Forslag fra Medlem 671, Christensen og 390, Friis om:
   a. Indførelse af Kvartalsregnskab.
   b. Løn til Revisorerne.
6. En Opfordring fra De samv. Fagforbund.

BESTYRELSEN.

Forinden Arbejde søges i **Glostrup** bedes man henvende sig til Afdelingens Formand.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen.
Hillerød.	Carl Petersen, Overdrevet 109.
Helsingør.	Oluf Eskildsen, Espergærde.
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Vilh. Hansen, Skolegade 15.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. P. Lund, Reventlowsgade 13.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludv. Jakobsen, Grønnegade 414.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Østergade 9.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	J. N. Dam, Grønnegade 5.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Struer.	E. Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 32.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 13.
Randers.	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Rønne.	Wilh. Dam, Møllegade 34.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE

AF FORDOM ALDRIG VI BINDES.

November. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1901.

Konflikten i Rønne, Aakirkeby og Nexø vedvarer.

Et skandinavisk Malerforbund.

Tanken om at danne en Organisation omfattende Malerne i de tre nordiske Lande er snart af gammel Dato. Sikkert er det i hvert Fald, at den omtrent samtidig med vort eget Forbunds Oprettelse har været drøftet indenfor Bestyrelsens Ramme. Allerede ved vort tredie Delegeretmøde i 1893 kom den officielt frem til Debat, væsentligt som Følge af en Forespørgsel fra „Svenska Måleriarbetareförbundet"s Afdeling i Malmø. Det paagældende Møde udtalte sig afgjort for Tanken og paalagde Hovedbestyrelsen at overveje, om de fornødne Betingelser for en snarlig Realisation maatte være til Stede, og at arbejde for disses Befordring i videst mulige Udstrækning.

At Interessen for Sagen fra svensk Side strakte sig langt udover ovennævnte Forespørgsel fra Malmø fik man hurtigt Bevis for, idet vor Broderorganisation planlagde et Møde til Afholdelse i Gøteborg Marts 1894 med Oprettelsen af et skandinavisk Forbund som Forhandlingsemne.

Til Mødet var indbudt Repræsentanter for Forbundene i Danmark og Norge, men medens vi havde vedtaget at efterkomme Indbydelsen maatte vore Kolleger i Norge melde Afbud paa Grund af pekuniære Vanskeligheder. Mødet kom derfor ikke i Stand, da man var enige i at erkende, at en væsenlig Betingelse for at kunne naa et nogenlunde tilfredsstillende Resultat, vilde ligge i Repræsentation for alle tre Forbund.

Samtidig erkendtes det imidlertid ogsaa, at ligesom der fra alle Sider var tilstrækkelig god Vilje, saa galdt det for alle tre Organisationer, at det skortede betydeligt paa Evne til at magte Opgaven paa det daværende Tidspunkt. Ganske vist var der vel nogen Forskel i Organisationernes Styrke, men selv den bedste af dem manglede dog betydeligt for at kunne udgøre sin Del af det solide Fundament, der maatte udkræves for at kunne realisere en Sammenslutning af saa stor Betydning. I hvert af Landene fandtes den Gang et betydeligt Antal af vore Kolleger, for hvem det endnu ikke var gaaet op, at kun gennem Organisation vil den enkeltes som de manges Interesser kunde varetages. At vinde disse maatte i første Linie være Opgaven her som der.

Siden da er nu paa det nærmeste 8 Aar forløbet. — Der er løbet meget Vand i Stranden siden den Tid, og det Spørgsmaal ligger nær: Har vi benyttet Tiden ret, eller har det kun været Marsch paa Stedet? Staar vi endnu, hvor vi stod den Gang?

Uden Pral tør vi vel nok sige, at der ikke er ligget paa den lade Side. Selv et meget flygtigt Tilbageblik vil overbevise om Sandheden heraf. Vi havde den Gang 12 Afdelinger med henimod 700 Medlemmer, og vi har nu 41 Afdelinger med meget nær halvtredie Tusind Medlemmer. Denne Forskel repræsenterer i Virkeligheden Frugterne af et ihærdigt Arbejde, som ikke har været omsonst, men som forhaabenlig vedblivende vil blive fortsat støttet af enhver brav Kollega.

Hvad der her er sagt om vor Organisation, gælder ikke mindre, naar vi kaster Blikket paa begge Broderorganisationerne. Saavel i Sverrig som i Norge har den forløbne Tid i mægtig Grad befordret Organisationens Udvikling. Ja, tager vi disse Landes geografiske Forhold i Betragtning, saaledes som disse vanskeliggør Agitationen, sammenlignet med vort Land, ja saa fortjener det sandelig vor udelte Beundring, at det er lykkedes at naa saa langt, som sket er. I Sverrig tæller Organisationen ligesom hos os 41 Afdelinger, og i Norge, hvor som bekendt Malernes Organisation er yngre, har Forbundet 9 Afdelinger.

Jævnsides med denne Fremgang i Afdelings og Medlemsantal gælder det for alle tre Organisationer, at de har tiltaget betydeligt i Styrke og Evne til at tilvejebringe Bedring af Arbejds- og Lønvilkaar for sine Medlemmer. Herom kan for vort Vedkommende ethvert Medlem dømme ved en Sammenligning af Lønforholdene, som de har formet sig i den forløbne Tid.

Beviser for, at Solidaritetsfølelsen ogsaa har antaget de rette Former, mangler det saavist heller ikke paa. Vi behøver jo blot at tænke paa Lockout'en i 1899. Denne Kamp, hvor fattige Arbejderes Solidaritetsfølelse formaaede at værge Organisationen mod det brutaleste Overfald, som vel nogensinde er øvet, og som til Hensigt kun havde at lamme eller slaa ned, hvad vi havde anvendt en Række af Aar paa at tilvejebringe.

Ingen Sinde vil vi kunne glemme denne Kamp, til hvilken Mindet om vore svenske og norske Kollegers udviste Broderskab, uvisnelig vil være knyttet. Og hvor er den iblandt os, som ikke føler, at han, om Lejlighed gaves, just vilde være rede til at handle, som der blev handlet mod os.

Den Opgave, som vi ikke mægtede hidtil at løse, den er kommet sin Løsning i Møde med raske Skridt. Vi har ikke naaet en Sammenslutning indenfor de tre Lande; men at vi har nærmet os Maalet, derom kan ikke tvistes, og at vi ogsaa vil naa det, anses for givet.

Paa vort i Fjor afholdte Delegeretmøde, hvor vi havde den Glæde at have Repræsentanter til Stede for vore Broderorganisationer i Sverrig og Norge, herskede der fra alle Sider ubetinget Enighed om, at Tiden nærmede sig for Virkeliggørelsen af et planlagt Samarbejde, en Sammenlægning af Kræfterne, for derved med større Styrke at kunne arbejde for fælles Interesser.

Mødet sluttede som bekendt Diskussionen om dette Punkt med enstemmig Vedtagelse af en Resolution, der paalagde vor Hovedbestyrelse at sætte sig i Forbindelse med Forbundsstyrelserne i Sverrig og Norge, for sammen med disse at udarbejde Forslag til et forberedende Samarbejde, hvis Endemaal maatte kunne føre til den attraaede Sammenslutning.

I Henhold hertil ønsker Forretningsudvalget at kunne forelægge for det førstkommende Hovedbestyrelsesmøde i Februar 1902 en saa fyldig Skitsering af en Forhandlingsbasis som muligt.

Vi slutter derfor disse Bemærkninger med en Henstilling til samtlige Afdelinger om, hvor det ikke alt har fundet Sted, at sætte Spørgsmaalet „Et skandinavisk Malerforbund" til Diskussion ved første Lejlighed. Ikke fordi vi antager, at der om Hovedspørgsmaalet vil herske den ringeste Divergens i Opfattelsen, men fordi vi anser det for givet, at det vil medføre Fremsættelsen af forskelligartede Meninger om Maaden at løse Sagen paa. Der vil herunder kunne fremkomme Bidrag af Interesse og Værdi for Hovedbestyrelsen at kende, hvorfor vi meget skulde ønske os tilstillet et kort Resumé af den eventuelle Diskussions Indhold. Idet vi altsaa anbefaler at tage Spørgsmaalet op til Diskussion er det med Anmodning om inden 1. Januar at erholde et kortfattet Referat til Efterretning ved vort Arbejde for Sagen.

Fra Jærnindustrien.

Fællesudvalget for Mesterforeningerne i Jærnindustrien, Skibsværfterne og „Vulkan" i Maribo har tilstillet Malerforbundet nedenstaaende Skrivelse med Bilag, dateret 2. November:

Efter at de almindelige Forhandlinger med samtlige interesserede Fagforeninger om Fornyelse af Marts-Overenskomsten 1900 og Udvidelse af den til at omfatte alle de paa Værksteder under Fællesudvalget beskæftigede Fag, var bleven afbrudte ved Mødet i Arbejdsgiverforeningen den 29. Maj d. Aar, optog Fællesudvalget Forhandlinger med Hovedbestyrelsen for Dansk Smede og Maskinarbejderforbund om forskellige Spørgsmaal i Marts-Overenskomsten — Akkordarbejde og Overarbejde — hvis Ordning ikke kunde opsættes, indtil almindelig Overenskomst kunde opnaas med Fagforeningerne.

Fællesudvalget gaar ud fra, at disse Forhandlinger, hvis Forløb har været meddelt Offentligheden, er den ærede Bestyrelse bekendte, og De vil da vide, at det ikke lykkedes at opnaa Overenskomst. Som Følge heraf, og da Fællesudvalget bestandig maa anse en Ordning for nødvendig, har Udvalget maattet skride til en Gennemførelse ad administrativ Vej af Reglerne vedrørende disse Spørgsmaal.

Fællesudvalget tillader sig da herved at meddele den ærede Bestyrelse, at der Mandag den 18. November vil blive opslaaet Regler angaaende Akkordarbejde, Overarbejde samt Valg af Tillidsmand paa samtlige Værksteder og Arbejdspladser, som henhører under Fællesudvalget. Det fremgaar af Reglernes Ordlyd, at Fællesudvalget kun betragter denne Foranstaltning som midlertidig, indtil en *almindelig* Overenskomst er opnaaet med samtlige interesserede Fagforeninger. Vi skal fremdeles bemærke, at Reglerne i alt væsenligt er i Overensstemmelse med den Formulering, som fandtes i Marts Overenskomsten 1900 vedrørende disse Spørgsmaal.

Reglernes Ordlyd vil fremgaa af medfølgende Bilag.

Fællesudvalget skal sluttelig meddele, at der indenfor Udvalget er Enighed om, at saafremt nogen Arbejder eller Samling af Arbejdere uden at anføre fyldestgørende Grund nægter at efterkomme ovenstaaende Regler, og derved stiller sig udenfor den Værkstedsordning, som Fællesudvalget maa haandhæve paa de under det hørende Værksteder, vil han eller de blive afskedigede, og vil ikke blive antaget paa nogle af disse Værksteder, forinden der fra vedkommende Arbejders eller Arbejderes Side foreligger Sikkerhed for, at en gentagen Overtrædelse af Reglerne ikke vil finde Sted.

Fællesudvalget forventer, at den ærede Bestyrelse vil foranledige, at Meddelelse herom tilflyder Forbundets Medlemmer.

Regler angaaende Akkordarbejde, Overarbejde samt Valg af Tillidsmand.

Gældende for samtlige Arbejdere, beskæftigede paa Værksteder og Arbejdspladser under Fællesudvalget for Mesterforeningerne i Jærnindustrien, Skibsværfterne og „Vulkan" i Maribo.

§ 1.

Akkorder fastsættes gennem fri Forhandling mellem Mesteren og den eller de Arbejdere, hvem den paagældende Akkord tilbydes, uden at der ved Aftaler i Klubber eller andre Samlinger af Arbejdere paa nogen Maade gribes ind heri.

Kan Enighed ikke opnaas mellem Parterne, er dog hver af dem berettiget til, for saa vidt Arbejderne har valgt en Tillidsmand, at tilkalde denne til at deltage i den videre Forhandling.

Opnaas heller ikke da Enighed, udføres Arbejdet i Timeløn.

Angaaende Forandringer i saadanne Akkordbetalinger, som en Gang er fastslaaede ved Forhandling med Fagforeninger, Klubber eller andre Samlinger af Arbejdere, har den eller de paagældende Arbejdere Ret til at henvise Sagen til Behandling mellem de Parter, som har deltaget i Fastsættelsen af saadanne Akkordbetalinger.

§ 2.

For saa vidt Arbejderne ønsker at benytte sig af den i § 1 nævnte Tillidsmandsinstitution, vil de samme Regler for Tillidsmandens Valg være at følge, som indeholdtes i Marts-Overenskomsten, nemlig følgende:

For hvert Fag indenfor et Værksted eller — for større Virksomheders Vedkommende — en Værkstedsafdeling udvælger de der beskæftigede Arbejdere af deres Midte en Arbejder, som skal være deres Repræsentant og Tillidsmand og desuden deres Talsmand overfor Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant.

Naar en eller flere af hans Kammerater ønsker det, enten fordi de føler sig forurettet eller af andre Grunde, er han forpligtet til at forebringe deres Klager eller Henstillinger for Arbejdsgiveren, dog kun saafremt Sagen ikke bliver ordnet tilfredsstillende ved dennes Repræsentant.

Tillidsmanden skal vælges blandt de anerkendt dygtige Arbejdere, der har arbejdet mindst 2 Aar paa det paagældende Værksted; hvor saadanne ikke findes i Antal af mindst 5, suppleres dette Tal blandt de Arbejdere, der har arbejdet der længst. Paa Værksteder med 6 Svende eller derunder vælges ingen Tillidsmand, medmindre *begge* Parter ønsker det.

Valget er ikke gyldigt, før det er godkendt af den paagældende Arbejdsgiver.

§ 3.

Angaaende Omfanget af Overarbejdet fastsættes ikke særlige Bestemmelser. Som Regel bør Sagen ordnes mellem Arbejdsgiverens Repræsentant og den enkelte Arbejder personlig under Hensyn til vedkommende Værksteds særlige Forhold, uden at der ved Aftaler i Klubber eller andre Samlinger af Arbejdere paa nogen Maade gribes hindrende ind. Kun for saa vidt Fordringen om Overarbejde efter Arbejdernes eller Tillidsmandens Skøn om de foreliggende Forhold overdrives, er Tillidsmanden berettiget til at forhandle derom med Arbejdsgiverens Repræsentant, eventuelt Arbejdsgiveren selv.

Bliver Sagen ikke ordnet tilfredsstillende ad denne Vej, staar det Tillidsmanden frit for at anmode sin Fagforening om, at paatale Sagen overfor den paagældende Arbejdsgiverorganisations Bestyrelse, eventuelt fordre Sagen behandlet efter bestaaende Regler for Behandling af faglig Strid.

20-aarig Stiftelsesfest.

Malernes Fagforening i København stiftedes den 20. November 1881, og vil altsaa nu kunne fejre sin 20-aarige Bestaaen. Lige siden 1884 har Aarsdagen været mindet ved Afholdelsen af en festlig Sammenkomst af Medlemmer med Damer. Disse Festligheder, indledede med et Fællesmaaltid og afsluttede ved et Bal, har altid været særdeles vellykkede, for saa vidt som de altid har været baaret af den ypperligste Stemning, men Tilslutningen har ikke altid været saa stor, som Anledningen skulde synes at opfordre til.

Onsdag den 20. November Aften Kl. 8—4 fejres 20-Aarsdagen ganske paa samme Maade, som vore tidligere Stiftelsesfester ved Fællesmaaltid og Bal i Rømersgade 22. Billetter hertil à 2 Kr. pro persona erholdes hos Formanden senest Lørdag den 16. November. For Medlemmer med Damer, som *kun* ønske at deltage i Ballet, er Billetprisen 50 Øre pr. Deltager.

Samtidig med denne Meddelelse henstilles det at agitere for størst mulig Tilslutning til Festen, saaledes at den ogsaa i denne Henseende kan blive saa vellykket, som dens Anledning maatte kunde forudsætte at have gjort sig fortjent til i den lange Aarrække.

Generalforsamlinger.

Malernes Fagforening i **København** afholdt halvaarlig Generalforsamling den 10. Oktober. Saavel Formandens Beretning som Foreningens Regnskab godkendtes enstemmigt. Til Bestyrelse valgtes J. J. HANSEN og J. P. JENSEN og genvalgtes AXEL JENSEN og RASM. LUND. Supleanter blev EMIL CLAUSSEN, LOLDRUP og WALD. RASMUSSEN. Til Revisor valgtes FREDERIK NIELSEN.

Paa Forslag af WALD. CHRISTENSEN og CARL FRIIS vedtoges det at føre Kvartalsregnskab i Stedet for som hidtil Maanedsregnskab, samt at lønne Revisorerne. Disses Løn fastsattes til 10 Kroner aarligt.

En Opfordring fra „De samv. Fagforbund" om at yde Støtte til Grubearbejderne paa Røraas i Norge vedtoges det at efterkomme med et Bidrag af 200 Kroner.

Afdelingen i **Kolding** afholdt Generalforsamling den 19. Oktober. Til Bestyrelse valgtes C. MOURITZEN, N. C. NIELSEN og M. HAURITZ (de to førstnævnte henholdsvis Formand og Sekretær) og til Revisor M. GRÜN. Det vedtoges at tage energisk fat for at hindre en alt for stærk Tilbøjelighed til at lade Restancer løbe paa.

Afdelingen i **Nykøbing Falster** afholdt Generalforsamling den 18. Oktober. Til Formand valgtes EM. PETERSEN i Stedet for Vilh. Hansen, der ønskede at fratræde, medens han dog modtog Valg som Repræsentant. Til Kasserer valgtes LAURITZ HANSEN.

Ny Afdeling.

Vore Kolleger i Herning afholdt Søndag d. 20. Oktober et Møde for at drøfte Spørgsmaalet om Oprettelse af en Afdeling af Malerforbundet. Formanden for Silkeborg-Afdelingen *P. Jensen* var efter Indbydelse til Stede som Indleder af den foreliggende Sag, som han paa det varmeste anbefalede at realisere. Mødet vedtog enstemmigt at stifte en Afdeling af Forbundet og valgte *N. Hansen* som Formand for samme.

Vi ønsker til Lykke i denne Anledning med Haab om, at vort fremtidige Samarbejde maa blive til Held for fælles Interesser.

Som bekendt havde vi i 1898 en Afdeling, der maatte indstille sin Virksomhed, dels paa Grund af Malernes Faatal, men navnlig fordi det ikke lod sig gøre at finde en Formand med fornøden Interesse og Energi til at lede Foreningen. Disse Grunde vil forhaabentlig ikke komme til at foreligge nu mere.

Oversigt for Juli Kvartal 1901.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1500	500	1500	400	44
„D. S. B.“ Kbhvn.		29		15		
Gentofte-Lyngby .	39	67	37	64	0	44
Hørsholm	5	8	9	8	1	42
Hillerød	8	12	11	11	0	40
Helsingør	18	70	36	70	1	40
Taastrup-Glostrup.	7	11	5	10	0	44
Roskilde	17	18	21	12	0	40
Holbæk	9	15	16	15	2	40
Korsør	6	8	6	8	0	35
Slagelse	11	8	18	13	2	40
Ringsted-Sorø . .	11	8	15	8	0	38
Næstved-Stege . .	20	42	33	42	7	40
Køge	4	10	8	10	0	40
Nykøbing p. F. .	12	22	22	18	0	40
Maribo	7	21	16	21	4	40
Nakskov	12	7	17	5	3	40
Svendborg . . .	24	21	25	21	4	40
Faaborg	12	9	13	9	2	35
Nyborg	9	7	15	7	0	40
Odense	68	75	81	70	11	40
Fredericia	23	21	22	16	0	40
Kolding	21	19	34	18	1	38
Esbjerg	17	20	22	20	0	40
Varde	7	6	12	5	0	38
Struer	6	7	7	7	0	37
Thisted	7	4	10	3	0	37
Nykøbing p. M. .	5	2	8	3	0	40
Skive	13	6	14	6	1	40
Viborg	10	12	17	6	0	40
Frederikshavn . .	6	11	7	11	5	38
Hjørring	10	9	29	8	3	37
Aalborg	38	61	84	53	19	40
Randers	35	83	45	72	7	40
Grenaa	10	2	17	2	0	35
Aarhus	80	135	90	135	54	43
Silkeborg	13	9	14	9	1	40
Horsens	26	26	42	26	5	38
Vejle	20	18	30	15	2	38
Bornholm	20	18	27	15	15	30

De ærede Afdelingsformænd bedes erindre, at Kvartalsoversigten bliver misvisende, hvis Indsendelse af Maanedsberetninger ikke meget nøje finder Sted. Fremtidig vil eventuelle Uregelmæssigheder i saa Henseende blive anmærkede ved Oversigten.

Til vore Kolleger.

Vi tillader os at henlede Opmærksomheden paa, at VIGGO JENSEN, almindelig kaldet „Nakskov-Jensen“, der for et Aar siden etablerede sig som Mester, ikke endnu trods talrige Paamindelser har afviklet sin ret betydelige Gæld til Foreningen. Hans Forretning vil som Følge heraf være blokeret, indtil han finder det passende at afgøre sit Mellemværende med Afdelingen.

Samtidig minde vi de af vore Afdelingsmedlemmer, som staa med stor Restance, om, at forsaavidt denne ikke afvikles snarest, vil vi nødes til at foretage en Eksklusion med Bekendtgørelse af de Paagældende saavel her i Bladet som i Stiftets Arbejderblad.

EM. PETERSEN,
Afdelingen i Nykøbing Falster.

Forsvundne.

Afdelingen i *Kolding* ønsker sig meddelt, hvor Medlem 3296 M. N. KRISTENSEN slaar sine Folder, da han er forsvundet fra Kolding uden at anmelde Afgang og uden at afgøre sit Mellemværende med Foreningen.

Afdelingen i *Helsingør* nærer det samme Ønske vedrørende Medlem 2180 FAABORG og ganske af samme Grund. Sammesteds ventes med Længsel paa, at Medlem ROBERT BAUMGARTEN skal dukke op for at erhverve sig sine Medlemsbøger, der bero hos Afdelingen.

I Medlemslisten

er for Helsingør forglemt opført 2181 J. Hansen.

„Malerforbundet i Danmark“.

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.“, M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen.
Hillerød.	Carl Petersen, Overdrevet 109.
Helsingør.	Oluf Eskildsen, Frieses Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	R. Meyer, Tilegade 15.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Sofus Jørgensen, Østerbrogade 179 B.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Østergade 9.
Odense.	L. Larsen, Grynhusene 12, St.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Warmingsgade 7.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Smallegade.
Struer.	E. Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 32.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Priorgade 19, 1. Sal.
Randers.	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Rønne.	Wilh. Dam, Møllegade 34.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

December. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1901.

Konflikten i Rønne, Aakirkeby og Nexø vedvarer.

Den gik ikke!

Afvigte 21. November har den herværende Voldgiftsret afsagt Kendelse i en Sag, hvor vedkommende Mester havde nægtet at betale en til ham fremsendt Regning, under Paaberaabelse af, at han ved forudgaaet Aftale havde sikret sig en langt lavere Arbejdsløn for det paagældende Arbejde. — Det er jo saaledes, at skønt vi overalt har faste Løntarifer, saa forsøger jævnligt adskillige Mestre at knibe udenom disse ved Aftale om lavere Betalingsmaade, en Fremgangsmaade, der, for at bruge en meget mild Betegnelse, er saa ufin, som tænkes kan, baade overfor egne Kolleger og Modpartens Organisation, og absolut i Strid med almindelige Begreber om Respekt for de Overenskomster, der træffes Organisationerne imellem.

Vi gengiver her en Udskrift af Voldgiftsrettens Kendelse i den nævnte Sag, saalydende:

Nærværende Sag, hvori Parterne vare Malersvendene Chr. Berner og Lauritz Hansen med flere kontra Malermester Carl Hansen, alle af Nykøbing paa Falster, og som drejede sig om en Regningsopgørelse over Malerarbejdet ved en Bro paa Godsbanens Terræn i København, optoges til Behandling i Voldgiftsretten som en Gæsteretssag efter derom fremsendt Anmodning paa Svendenes Vegne fra Malerforbundets Formand Rudolf Poulsen samt fra den paagældende Malermester, som havde haft Arbejdet til Udførelse, Carl Hansen i Nykøbing, og endvidere efter at der fra Formanden for „Centralforeningen af Malermestre i Østifterne", Malermester Axel Hacke i Roskilde, saavel fremsendtes Ønske om som indvilligedes i, at Voldgiftsretten i København paadømte denne Sag, hvor et af Centralforeningens Medlemmer, førnævnte Carl Hansen, var Part.

Under Sagens Behandling paastodes af Mesteren, at der angaaende Betalingsmaaden for Arbejdets Udførelse forud var truffen den Aftale med den af Mesteren beskikkede Formand for Arbejdet, Malersvend Chr. Berner, at alt Jernværk, som maaltes i □ Maal, skulde belales med 6 Øre pr. □ Alen, det øvrige, i løbende Maal, skulde beregnes efter Københavns Prisliste. Herudover maatte fra Svendenes Side ikke senere stilles nogen Fordring. Som Bevis for, at denne Aftale havde fundet Sted, præsteredes af Mesteren skriftligt Vidnesbyrd fra 2 Mænd f Nykøbing. Endvidere var det af Mesteren paalagt Berner at gøre de øvrige Svende, efterhaanden som disse ankom til København for at deltage i Arbejdet, bekendt med disse Arbejdsvilkaar. — Af Berner protesteredes imod, at en saadan Aftale havde fundet Sted. Saavel han som de øvrige Svende fastholdt at have arbejdet i den Tro, at alt Arbejdet skulde beregnes efter Københavns Prisliste; saavel som de i Følge det for Nykøbing gældende Regulativ formente sig berettiget til et Tillæg af 16 pCt. for Arbejde, som udførtes over en Mil fra Byens Torv. I Hovedsagen var de af Svendene fremsatte Krav, som af Mesteren protesteredes, følgende:

Tillæg af 15 pCt. for Nagler og Skruer	288	Kr. 53	Øre
— af 25 pCt. for Stillads	339	- 88	-
For Kitning og Afskrabning af Rust	98	- 00	-
For Afsætning af Prøver	24	- 00	-
Og endelig ovennævnte Tillæg af 16 pCt.	524	- 10	-
hvilket ialt udgjorde	1274	Kr. 51	Øre

Den indankede Regning androg med disse Tillæg ialt 3797 Kr. 44 Øre.

Efter de foreliggende Opiysninger maa Voldgiftsretten erkende, at Sandsynligheden taler for, at en Aftale, som af Mesteren paastaaet, har fundet Sted, men skal Voldgiftsretten hertil anføre, at en enkelt Svend ingenlunde kan anses at være berettiget til — uden behørig Fuldmagt fra de andre Svende — at indgaa paa saadan eller anden som helst Aftale paa øvrige Svendes Vegne, hvad disse iøvrigt overfor Retten ogsaa have protesteret imod.

Med Hensyn til selve den trufne Aftales Natur, finder Voldgiftsretten, at denne er i Strid med det for Nykøbing paa Falster gældende Regulativs Ordlyd og Aand, og formener saavel Mester som Svende uberettigede til indbyrdes at bestemme lavere Lønvilkaar, end de i Regulativet fastsatte.

Voldgiftsrettens Kendelse maa da blive:

„For Beregningsmaaden af det i denne Sag omhandlede Arbejde bør det for Nykøbing paa Falster gældende Regulativ for Løn og Arbejdsforhold samt Københavns Prisliste lægges til Grund.

Ifølge den af Voldgiftsrettens Skønsudvalg afgivne Beretning maa Voldgiftsretten for de omtvistede Enkeltposters Vedkommende udtale:

Retten formener, at Svendene, efter Mesterens Paastand, for Underbroen (den Del, som er strøget med fremmed Farve) kun kan tilkomme Betaling for 1 Gang Strygning; dog ydes dem et Tillæg af ca. 30 pCt. for at stryge godt med 1 Gang. Svendenes Fordringer af 15 pCt. Tillæg for Nagler og Skruer samt 25 pCt. for Stillads skønnes at være berettigede i Følge Prislisten; dog kan Stillladstillægget for Gelænderets Vedkommende kun være berettiget for den udvendige Side, hvorfor Retten beregner 25 pCt. af $^1/_4$ af Arbejdslønnen for hele Gelænderet. Med Hensyn til Kitning og Afskrabning af Rust, kan Retten ikke have nogen bestemt Mening om dette Arbejdes Omfang, men formener dog, at den af Svendene forlangte Betaling i hvert Fald ikke kan være for høj, hvorimod det formenes, at „Afsætningen af Prøver" efter det af Svendene strøgne Fladeindhold højst kan andrage 14 Kroner. For Gelænderholdere og Lygter skønnes endelig, at Halvdelen af den af Svendene forlangte Betaling maa være antageltg.

„Med Henvisning til disse Motiveringer vil den indankede Regning da være at opgøre efter den af Voldgiftsrettens Skønsudvalg paa Grundlag af fornævnte Kendelse udarbejdede Regnings-Bilag, som hoslagt følger, og ifølge hvilket den samlede Arbejdsløn + 16 pCt. Tillæg ifølge Regulativet udgør 3335 Kr. 69 Øre."

Da ingen af Parterne kunne siges i alt væsenligt at have vundet Sagen, vil det erlagte Depositum for begges Vedkommende fortabes.

M. P. SVENDSEN,
Formand for Voldgiftsretten i Malerfaget.

CARL HANSEN.

Man har Grund til at glæde sig over denne Kendelse, i hvilken Voldgiftsretten kort og klart har dokumenteret, at de mellem Organisationerne trufne Vedtagelser ikke kan sparkes omkuld af enkelte Mænd, selv om disse træffer Aftale herom, saaledes som af Mesteren paastaaet skat være sket i dette Tilfælde. Voldgiftsretten erkender, at der er Sandsynlighed for, at en saadan Aftale er truffet, men, siger den, for det første kan der ikke træffes Aftale, bindende for andre, uden disses Fuldmagt, og for det andet er det uberettiget af Mester og Svende indbyrdes at bestemme lavere Betalingsmaade, end den i Regulativet fastslaaede.

Altsaa, Aftale eller ikke Aftale, den af Organisationerne vedtagne Løntarif gælder Minimalløn og skal respekteres som saadan, og den, der forsøger at pille herved, bør have et alvorligt Rap over Fingrene.

Som sagt, man har Grund til at være tilfreds med denne Kendelse, der i og for sig indeholder en alvorlig Paamindelse om, at Organisationernes Bestræbelser for at skafte ordnede Forhold er for værdifulde til at mishandles af den første den bedste, som i et givet Øjeblik tror at tjene egne Interesser ved at blæse sin egen Underskrift paa et Lønregulativ et langt Stykke.

Forhaabentlig vil da fremtidige Liebhavere til Aftaler bag Organisationens Ryg skrive sig denne Kendelse bag Øret, og efterhaanden tilegne sig en bedre Forstaaelse af, hvad almindelig Æresfølelse kræver af sin Mand.

Haandværkssvendenes Rejse- og Sygeforeninger.

I ovennævnte Organisations Love er der nu ved Forhandling med „De samvirkende Fagforbund" foretaget adskillige Ændringer, hvorefter det kan anbefales at slutte sig til ovennævnte Forening, der, som Navnet tyder, har til Formaal at yde Rejse- og Sygehjælp.

Her i København findes ikke nogen Forening, men derimod i de allerfleste Provinsbyer, hvad vore Medlemmer derude meget vel vil vide. Naar Tilslutningen i de senere Aar har været ringe, saa maa Grunden for en Del søges deri, at man ikke har været ganske tilfreds med Lovene paa flere Punkter. Denne Anke vil nu næppe kunne fremføres mere efter de foretagne Ændringer, blandt hvilke der f. Eks. gives Arbejdernes Fællesorganisationer Repræsentationsret i de lokale Rejseforeningers Bestyrelse, ligesom Understøttelse ikke vil fortabes, fordi det paagældende Medlem nægter at tage Arbejde paa en Arbejdsplads, hvor der i Øjeblikket er Konflikt.

Et Eksemplar af de saaledes ændrede Love, tilligemed en Skrivelse fra „De samvirkende Fagforbund" indeholdende nærmere Oplysninger vedrørende de om Sagen førte Forhandlinger, er eller bliver i disse Dage tilsendt enhver af vore Afdelinger, hvor Medlemmerne vil kunne gøre sig bekendt med disse. Med Hensyn til Indmeldelse osv. vil man jo iøvrigt ved Henvendelse til den lokale Bestyrelse for Rejseforeningen kunne erholde enhver fornøden Oplysning.

Stiftelsesfest.

Onsdag den 20. Novbr. afholdt Malernes Fagforening i København sin 20-aarige Stiftelsesfest. Ved Festmaaltidet bød Formanden Velkommen og oplæste en skriftlig Lykønskning fra Medlem Nr. 94, Jens Hansen, samt følgende telegrafiske Hilsener, der modtages med Bifald.

MALERNES FAGFORENING, KØBENHAVN.

Stockholm, den 20. Novbr. 1901.

Med kollegial Helsning på 20-Årsdagen sända vi liflig Tillönskan om kommande ytterligare Framgångsrikt Arbete för Organisationen. Lefve den!

Målareförbundet i Sverige genom Styrelsen.

MALERNES FAGFORENING, KØBENHAVN.

Holbæk, den 20. Novbr. 1901.

Hjærtelig Lykønskning! Staa Vagt om Din Ret! Leve Organisationen.

For Afdelingen i Holbæk:
KLEIN.

Carl Olsen talte for Foreningen og refererede kort dennes Virksomhed i de forløbne 20 Aar. Ved et ihærdigt Arbejde var det gennem Tidernes Løb lykkedes at samle Malerne og opnaa meget væsentlige Forbedringer af Løn- og Arbejdsforhold. Med Haabet om usvækket Interesse for vor Organisation i gode som daarlige Tider, udbragte Taleren under stærk Tilslutning et „Leve Malernes Fagforening".

Axel Jensen udbragte et „Leve" for Formanden, hvis mangeaarige energiske Virksomhed kunde tilskrives en Del af Æren for vor Organisations Fremgang, en Virksomhed, som forhaabentlig endnu havde en lang Fremtid for sig.

Formanden takkede. Paa den enkeltes Konto kan der vel ikke skrives stort, men naar enhver af os gør sin Pligt, saa mægter vi jo nok at værge det vundne og endda arbejde os yderligere fremad, og i saa Henseende havde Taleren altid søgt at yde sit mest mulige. Arbejdet for Organisationens Fremgang er lige saa svært, som at rulle en stor Sten op ad Bjærget. Alle maa lægge Kræfter i, om det skal lykkes at naa opad. Stigningen er ikke lige stor. Undertiden kan det gaa lettere at naa fremad end til andre Tider, og nu og da kan alle Kræfter haves Behov for blot at holde sig paa det en Gang opnaaede Punkt. Slipper vi her, saa ruller Stenen ned, og det turde da blive mangefold sværere atter at faa den op. Det gælder blot at gøre sig Stillingen klar, saa bliver det let for den enkelte at finde ud af, hvad der kræves af ham.

H. P. Jensen motiverede et Leve for Malerforbundet og paaviste herunder, at denne Organisations Oprettelse og Bestaaen i meget høj Grad medvirkede til Fremgang for vor Fagforening.

Axel Jensen udbragte under stærkt Bifald et Leve for Forfatterne til efterfølgende Sange, der vare afsungne før og efter Talerne:

Mel.: Dannevang med grønne Bred.

VOR Forenings Virksomhed
Har lagt tyve Aar tilbage.
Sjældent fandt den Vejen bred,
Ofte Modgangs Dage.
Det skal siges i vor Sang,
Mens vor Hilsen vi frembære,
At om Vejen end var trang,
Traadt den blev med Ære.

Dit Program lød kort og klart:
Slutter sammen hver en Maler,
Spild ej Tiden, men kom snart,
Pligten her befaler,
Vil I skabe bedre Kaar,
Træk da ej til hver sin Side,
Kun ved fælles Virken naar
Vi vort Maal i Tide.

Tyve Aar tilbagelagt –
End er Maalet dog det samme:
Øge Sammenholdets Magt,
Pæl i Sløjhed ramme,
Værne hvad i Tid vi vandt.
Kæmpe Skridt for Skridt fremefter,
Lære af den Tid, der svandt,
Kende sine Kræfter.

Ja, Du var vor Støttestav,
Naar fra Ord Du gik til Gerning,
Ingensinde Plads Du gav
For et Spil med Tærning. –
Hav da Tak for, hvad Du var,
Tak for Aarene de mange,
Over Skær vort Krav Du bar
Selv i Tider trange.

Tillidsfuldt nu frem vi gaar,
Hvad saa Fremtid end vil byde,
Thi vort Sammenhold formaar
Ingen Magt at bryde.
Sammenholdet staar os bi,
Holder alt i rette Gænge.
Vor Forening hilser vi
Med et „Leve længe".

66.

Mel.: Lyk'lige Jim.

TYVE Aar – se Maler Dig tilbage!
Denne Dag blev vor Forening skabt.
Sig da frem har Du da Grund til Klage,
Vandt Du ikke mer, end Du har tabt.
O jo, den Pagt, vi sluttede har bragt
Os alle Gavn, afhjulpet mangt et Savn.

Først var det kun faa, som Fanen fulgte,
Naar den vifted' frit for Vindens Kast,
Nogle sky, maaske sig ogsaa dulgte,
Andre mente, det har ingen Hast.
Det var fordi, de tænkte ej som vi,
Fulgte saa ej med os den lange Vej.

Dog vi voksed' til en mægtig Klynge,
Som kan byde hver en Modstand Trods,
Og vi kan i Aften glade synge:
„Ret og Sandhed havde vi med os".
Prøved' man paa med Vold os at nedslaa,
Holdt vi dog Stand i Kampen Mand ved Mand.

Derfor vi hvert Aar til Fest indbyder,
Derfor samles vi i denne Stund,
Og mens Sangens Toner om os lyder,
Ønsker hver og en af Hjærtens Grund,
At vi igen maa samles Ven med Ven,
Saa mangen Gang foruden nogen Tvang.

Lad os løfte vore Glaspokaler,
Derfor til saa mangen munter Skaal.
Lad om Bordet Skæmt og vakre Taler
Denne Aften være kun vort Maal.
Ja lad i Kvæld til Lykke og til Held,
Glæden en Stund os hylde derfor kun.

R. L.

Mel.: Vi Haandværkssvende, vi Haandværkssvende.

EN Sang vi kvæde og Halsen væde,
Paa Stiftelsesfesten vi tømme vort Glas.
Ja, Fryd og Glæde er her til Stede
Blandt Malerne alle sig føler tilpas.
Hver og en er god til Fører,
Ja for vi har Sans for Former og Kulører.
Aah –
Med sort og hvidt og gult og rødt og grønt og brunt og blaat,
paa Livet sætter vi Kuløren flot.

Os Malersvende man let kan kende,
Vi slider saa støt som den flittigste Bi,
Saa kan det hænde, vi Piben tænde,
Og synger en Sang til en fiks Melodi.
Vi kan gaa paa Wiener-Stiger,
Ja men vi kan ogsaa kysse kønne Piger,
Aah –
Men sort og hvidt og gult og rødt og grønt og blaat vi ved,
Det er dog det, som har vor Kærlighed.

Vor kære Mester os daglig gæster,
Vi ved af Erfaring hans søgende Blik
Sig aldrig fæster paa det, som bedst er,
Han repræsenterer den vaagne Kritik.
Lyset i Kritikens Mørke,
Det er Troen paa vor Fagforenings Styrke,
og –
Paa sort og hvidt og gult og grønt og blaat vi kender grant,
En Malers Bibel er hans Priskurant.

Ja Venner kære, saa lad den skære
Ved Soldet i Aften med Løjer og Mod.
Til Fagets Ære vor Fest skal være.
Vi vèd ej om Dagen i Morgen er god.
Her os Vin og Kvinder vinker,
Men i Morgen for vort trætte Øje blinker,
Aah –
Det sorte, brune, gule, røde, grønne, blaa og hvidt,
Maaske der ogsaa bliver Brug for Kit.

L. Th. H.

Efter Festmaaltidet, og kun afbrudt af en Bolle Punsch med en Række Taler, afsluttede et Bal den særdeles vellykkede Fest.

Et Jubilæum.

Afdelingen i *Aarhus* afholdt Generalforsamling den 4. Oktober, og da P. PETERSEN samme Dag kunde fejre sit 10 Aars Jubilæum som Medlem af Bestyrelsen, vedtoges det at skænke ham en Erkendtlighedsgave for de mange Aars trofaste Arbejde i Organisationens Tjeneste. Efter Generalforsamlingens Slutning arrangerede de Tilstedeværende en lille Festlighed til Ære for Jubilaren.

Afdelingens Formand *H. P. Henriksen* bragte ham paa Medlemmernes Vegne en Tak for hans hidtidige Virksomhed, og fordi han ved atter i Dag at have modtaget Genvalg havde vist usvækket Lyst til at fortsætte denne. Personlig vilde Taleren yde ham en særlig Tak for godt Samarbejde. De Tilstedeværende rejste sig i Tilslutning hertil.

Kasserer *Weng* vilde ligesom Henriksen takke

Petersen for de forløbne Aars gode Samarbejde. Han ønskede ved denne Lejlighed at fremdrage som *et* Bevis for Petersens store Interesse for Foreningen, at han i dennes første Leveaar, hvor økonomiske Vanskeligheder ofte stod paa Dagsordenen, flere Gange havde klaret disse ved at gøre personlige Udlæg for ret store Beløb, paa hvis Tilbagebetaling uden Renter han havde maattet vente 1 Aar ja mere. Et Leve for Petersen modtoges med et kraftigt Hurra.

Spliid talte i Tilslutning til Formand og Kasserer, og efter at endnu en Række Talere havde haft Ordet, sluttede Festligheden med et Leve for Malerforbundet.

H. P. H.

Ny Afdeling.

I *Haslev* afholdtes forleden et Møde for Malere efter Indbydelse af Næstvedafdelingens Formand *W. Haurum.* Mødet resulterede i Oprettelsen af en Underafdeling af Næstved, hvori samtlige Kolleger indmeldte sig.

Med et hjerteligt Velkommen til de ny Tropper, beder vi *Haurum* modtage Organisationens Tak for hans utrættelige Virksomhed, paa hvis Regning en ny Tilvækst til vort Forbund atter maa skrives.

Julefest.

Malernes Fagforening i København afholder i Lighed med tidligere Aar Julefest i Rømersgade 22, Søndag den 29. December Aften Kl. 7—4.

Billetter for Voksne à 50 Øre faas hos Udvalgets Medlemmer samt paa Foreningens Kontor. Billetter for Medlemmernes Børn ere gratis og faas samme Steder, dog ikke senere end Torsdag den 26. ds.

Pynt til Træet og Gaver til Tombolaen modtages med Taknemmelighed.

Festudvalget.

Vor Rejsekasse.

I denne Tid, hvor Rejsekassen flittigt benyttes, finder vi os foranlediget til at minde om, at dens Formaal *udelukkende* er at yde Hjælp til den, der rejser i det Øjemed at søge Arbejde. Ved Rejser, der foretages i anden Hensigt, maa den altsaa ikke benyttes.

Iøvrigt er det paalagt Afdelingsformændene at vaage meget nøje over, at Rejsekassens Love bliver fulgte, saavel ved Understøttelsens Udbetaling som ved Rejsebogens Paategning.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder ekstra Generalforsamling Onsdag den 18. ds. Kl. 8 Aften i „Folkets Hus" paa Jagtvej 49 med følgende Dagsorden:

1. En Henstilling fra Syerskernes Organisation.
2. Et Arbejdsforhold hos Adler (en Voldgiftskendelse).
3. En Tilføjelse til Prislisten.
4. En Anmodning fra „Børnenes Kontor".

Samtlige Kolleger, som arbejdede for Malermester Adler paa „National" anmodes specielt om at komme til Stede, ligesom der iøvrigt forventes stor Tilslutning.

Bestyrelsen.

Karneval.

Sangforeningens store aarlige Karneval afholdes Lørdag den 18. Januar i Larsens Lokaler, St. Annæplads 13. Stor Tilslutning forventes.

Sangforeningens Mødelokale er Solitudevej 3, hver Tirsdag Aften.

BESTYRELSEN
for Malersvendesangforeningen af 1878.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen.
Hillerød.	Carl Sørensen, Mørkegade 177.
Helsingør.	Oluf Eskildsen, Frieses Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	R. Meyer, Tilegade 15.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Sofus Jørgensen, Østerbrogade 179 B.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Østergade 9.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Warmingsgade 7.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Smallegade.
Struer.	E. Schorling, Bjerggade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	M. Chr. Larsen, Østergade 30.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 27.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Priorgade 19, 1. Sal.
Randers.	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Rønne.	Wilh. Møller, Sigurdsgade 6.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

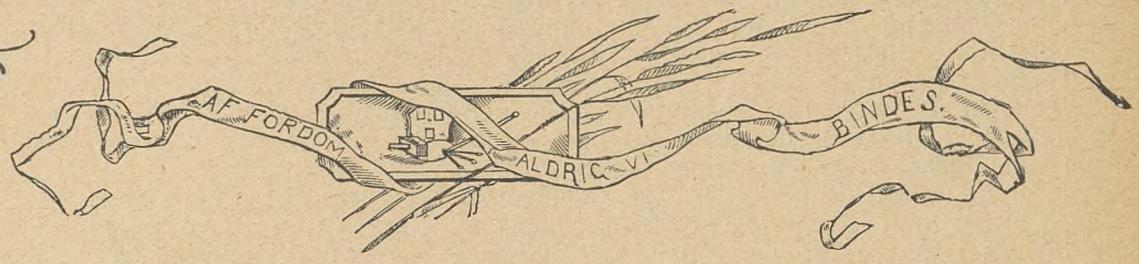

Januar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Rønne, Aakirkeby og Nexø vedvarer.

Et glædeligt Nytaar

ønskes hermed alle Forbundets Medlemmer.

RED.

Det gamle Aar.

Som sædvanligt ved et Aars Afslutning skænker vi ogsaa Aaret 1901 et Tilbageblik. Det kunde i sin Tid ikke hilses med store Forventninger og har som Følge heraf heller ikke givet Plads for store Skuffelser. De daarlige Konjunkturer har holdt sig usvækkede og medført megen Arbejdsløshed, og naturligvis bidraget sit til at vanskeliggøre Organisationens Arbejde for at hidføre Forbedringer af Løn og Arbejdsforhold, hvor saadanne vare særlig paatrængende nødvendige.

Trods alt har vi dog, som det efterfølgende vil vise, formaaet at vinde noget fremad.

Vi begyndte Aaret med en Konflikt paa „Vulcan" i Maribo, hvis Direktør med Bestemthed havde erklæret ikke at ville gaa med til nogen som helst Forbedring af Lønforholdene, skøndt disse vare yderst slette. Efter en hidtil bestaaende Overenskomst, i hvilken Organisationen ikke havde haft Lod eller Del, var Minimallønnen 32 Øre, med den Undtagelsesbestemmelse, at unge Svende skulde kunne arbejde for en hvilken som helst lavere Løn, hvorom de kunde blive enige med Direktøren.

Arbejdsstandsningen varede 3 Maaneder og sluttede med det Resultat, at vi opnaaede 35 Øre som absolut Minimalløn, altsaa uden den forkastelige Undtagelsesbestemmelse for yngre Svende. Vi finder det værdt at minde om, at det ikke lykkedes Fabriken at finde saa meget som en eneste Skruebrækker blandt Svendene, skønt disse jo i de 3 Vintermaaneder vare arbejdsløse i et Antal af 1—2000. Derimod maatte d'Hrr. Malermestre i Maribo (efter højere Ordre?) afgive Arbejdskraft til Fabriken, dels ved Lærlinge og dels personligt, hvorved de kom til at optræde i en saare bedrøvelig Rolle, eftersom de i sin Tid havde forlangt af os, at kræve en forhøjet Løn paa „Vulcan", saaledes at almindelig Anstændighedsfølelse maatte kunne forudsættes at ville forbyde dem den under Konflikten udviste Optræden.

I al Fredelighed og ved Forhandling fik vi i *Ringsted* Minimallønnen forhøjet fra 35 til 38 Øre, i *Struer* fra 33 til 37 Øre, i *Thisted* fra 35 til 37 Øre, i *Kolding* fra 33 til 38 Øre og i *Horsens* fra 36 til 38 Øre. Det sidstnævnte Sted dog først efter, at Forhandlingerne vare henviste til Forretningsudvalget for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre og Malerforbundets Formand. Saavel for Horsens som for Koldings Vedkommende indeholde Regulativerne Bestemmelse om Forhøjelse af Minimallønnen til 40 Øre fra 1. April 1902.

I *Hjørring* havde Mestrene erklæret sig ganske utilbøjelige til Forhandling, idet de i deres Enfoldighed havde forstaaet Stillingen saaledes, at Arbejdsgiverforeningen efter Lock-out'en stod som Garant mod enhver Lønforhøjelse. Under en halv Snes Dages Arbejdsstandsning, opnaaede de imidlertid at faa Begreberne klaret saa meget, at de tilbød at tale om Sagerne med vor Afdeling. I største Hast enedes man saa om at afslutte Konflikten med Vedtagelsen af et Lønregulativ for 3 Aar, hvor Minimallønnen fastsattes til henholdsvis 37, 38, og 38 Øre mod hidtil 35 Øre.

I *Varde* blev en Konflikt ligeledes uundgaaelig, idet Mestrene viste sig ganske umedgørlige. Her som i Hjørring havde man levet sig ind i den Forestilling, at Arbejdsgiverforeningen stod parat til at bringe en General-Lock-out i Anvendelse, hvis en eller anden Organisation fremsatte og fastholdt et Lønkrav. Betegnende i saa Henseende var det, at man begge Steder ganske ignorerede en Henstilling fra Fællesforeningens ovenfor nævnte Forretningsudvalg, om at indgaa paa de fra vor Side fremsatte Krav, hvorved Konflikt jo vilde være undgaaet. I tre Maaneder holdt Mestrene i Varde Stand og fik herunder Sagen henvist til Arbejdsgiverforeningens jyske Afdeling. Ved Forhandling mellem en Repræsentant for denne og Malerforbundets Formand opnaaedes endelig Overenskomst om et treaarigt Regulativ med henholdsvis 38, 39 og 40 Øre som Minimalløn mod tidligere 35 Øre. Dette Resultat faldt ikke i de Varde Mestres Smag, da de formente sig brøstholdne ved samme og først efter at

Centralforeningens Generalforsamling havde tilkendegivet dem, at videre Modstand vilde være umulig, bekvemmede de sig endelig til at underskrive Regulativet.

Endelig maatte vi standse Arbejdet i *Rønne, Aakirkeby* og *Nexø*, hvor Mestrene modsætter sig en 10 Timersdag og en Minimalløn af 35 Øre. I ni Maaneder har denne Kamp nu varet og den vil selvfølgelig vare indtil Mestrene indgaa paa vore Krav. Beklageligt nok, at d'Hrr. ikke har kunne indse, at de ikke vil være i Stand til at fastholde en 11 Timers Arbejdsdag og en Sulteløn af 30 Øre eller derunder pr. Time; thi saa havde jo den lange Strid kunnet være undgaaet.

Vi gaar med denne Kamp over i det nye Aar og vi har lovet os selv at vise, at vor Udholdenhed skal formaa at tage Pippet fra Mestrenes Kortsynethed og Stædighed derovre paa den lille Ø, hvor Arbejderne ogsaa ønske at blive regnede for Mennesker med Medbestemmelsesret ved Afgørelsen af de Vilkaar, hvorunder de skal arbejde og leve. En Skruebrækker i hver By lykkedes det Mestrene straks at faa, men den forløbne Tid har forhaabentlig vist dem, at hermed er ogsaa Beholdningen af den Slags Individer sluppet op. Iblandt de Strejkende hersker det bedste Mod og Haab om at gaa sejerrigt ud af denne vor længste Strid.

I Aarets Løb har vi faaet oprettet Afdelinger i *Taastrup-Glostrup, Korsør* og *Herning*, medens Underafdelinger af Næstved er stiftede i *Haslev* og *Vordingborg*. Derimod mistede vi straks ved Aarets Begyndelse Afdelingen i Bramminge som Følge af, at der paa denne Plads ikke længere var Beskæftigelse for vore Medlemmer, og vi slutter saaledes Aaret med 41 Afdelinger.

Til Slut skal vi endnu blot erindre om, at Malernes Fagforening i København ved Forhandling med Malerlauget, har opnaaet for sine Medlemmer en udvidet Ulykkesforsikring, hvis vigtigste Bestemmelse er at yde en daglig Understøttelse i de 13 Uger, der ikke omfattes af Ulykkesforsikringsloven. Som Bevis for, at den paagældende Mester har sluttet sig til den saaledes vedtagne Udvidelse, vil der samtidig med den ugentlige Udbetaling være at tilstille hver Mand en Forsikringskupon, der bør kræves udleveret i Tilfælde, hvor Mesteren eventuelt forsømmer dette.

Alt i Alt, og med fornøden Hensyntagen til de ugunstige Tidsforhold, hvorunder vi befinde os, tør det vel siges, at vor Organisation har vist sig at være god, saavist som den gode Organisation ikke lader sig tvinge tilbage, selv under de vanskeligste Forhold; — men lad det være vor Opgave at gøre den om mulig endnu bedre i det nye Aar.

Irregulære Forhold.

Som bekendt arbejder vi her i København efter Akkordsystemet. Lige fra den første Dag, vor Forening for 20 Aar siden blev stiftet, har dens Bestræbelser gaaet ud paa at tilvejebringe en saa god og udførlig Prisliste, som vel mulig. Alt i den rigtige Erkendelse, at Fagets Udøvere vil og maa staa sig bedst ved at sætte Bom for den vilde og planløse Konkurrence, der boltrer sig lystigt, saa snart Lejlighed gives, for at leve i Nuet, uden Hensyn til Konsekvenserne. I disse Betragtninger har Mestrenes Organisation for mange Aar siden givet os Medhold, og vor Prisliste er derfor ogsaa udarbejdet i Fællesskab og vedtaget af begge Parter, ligesom almindelig Menneskeforstand maa gøre det indlysende, at dette kun er sket under den bestemte Forudsætning, at den loyalt skal overholdes af begge Parter.

Ikke desto mindre bliver der jo af og til gjort Forsøg paa fra Enkeltmand at knibe uden om, ved f. Eks. at lade det Arbejde udføre i Timeløn, for hvilket Prislisten indeholder Pris pr. Maal. I saadanne Tilfælde har vi altid betragtet det som vor uafviselige Pligt at søge slige Eksperimenter hindrede, hvad der da ogsaa, saa godt som altid, er lykkedes. At det ikke altid er os nogen let Sag, skal vi ved et Eksempel vise.

En Malermester Adler havde for et Par Maaneder siden et større Restaureringsarbejde i Cafè „National". Dette Arbejde søgte han at faa udført i Timeløn til Trods for, at store Masser af det var almindeligt Vaske- og Strygearbejde af Lofter, Vægge og Træværk. Sat i Kundskab herom henvendte Fagforeningens Formand sig til ham og gjorde ham opmærksom paa, at dette ikke kunde lade sig gøre for det Arbejdes Vedkommende, der lod sig beregne i Akkord, og som han derfor maatte gøre Paastand om skulde udføres i Akkord, subsidiært at det overlodes Voldgiftsretten at afgøre Spørgsmaalet. Til en Begyndelse nægtede Hr. Adler at ville indlade sig herpaa, idet han formente sig kompetent til ene at bestemme, efter hvilke Regler Arbejdet skulde betales. Imidlertid endte Konferencen dog med, at han afgav Løfte om selv samme Dag at ville indanke Sagen for Voldgiftsretten, hvilket Resultat Formanden derefter meddelte samtlige Svende.

Dette Løfte blev imidlertid ikke alene ikke indfriet, men Løftets Giver rettede fra nu af alle sine Bestræbelser paa at unddrage Voldgiftsretten Afgørelse af Sagen, selv efter at den fra Svendenes Side var indanket her, og det lykkedes ham virkelig iblandt disse at finde et tilstrækkeligt Antal mindre nøjeregnende Eksemplarer. Derved sattes han i Stand til at meddele Voldgiftsretten, at han havde opnaaet Enighed med sine Folk, saaledes at Basis for en Voldgiftssag ikke mere var til Stede.

Det er jo muligt, at han efter dette betragter sig som en Allerhelvedes Karl, men det er sikkert nok, at hans Kolleger i Malerlauget ikke gør det. Herom føler vi os saa overbeviste, ikke mindst fordi Malerlauget med stor Beredvillighed efter vor Anmodning, og paa Grundlag af det passerede, har været med at afæske Voldgiftsretten en Kendele, der findes nedenfor. I denne uddeler Voldgiftsretten velrettede og saare velfortjente Hug, saavel til Mesteren, som til de Svende, der har udvist en saa beklagelig Mangel af Hensyntagen til deres Organisation og dens Anordninger, at de burde rødme af Skamfuldhed derved.

Forhaabentlig vil Hr. Adler skrive sig Voldgiftsrettens Ord bag Øret, saaledes at han, der jo er en meget ung Mester, bedre vil blive i Stand til at regne med de af Organisationerne vedtagne Forhold, hvis det skulde ske, at han en anden Gang fik Brug for Malersvende.

Og vi skal ikke sky nogen Besværlighed for at faa rammet en Pæl igennem Livet paa fremtidige eventuelle Lyster til at ødelægge, hvad Or-

ganisationerne bygge op, hvor vi saa end maatte træffe paa disse — hos Mestre som hos Svende.

En Røffel.

Af det foranstaaende ses det jo, at Malermester Adler ved Tilsidesættelsen af almindelige Æresbegreber — der burde have bundet ham ved et afgivet Løfte — og ved dertil tjenlige Svendes Hjælp, slap fri for at faa en direkte Afgørelse ved Voldgiftsretten af det af ham etablerede Lønningsforhold. Derimod var han ude af Stand til at forhindre sin egen og Svendenes Organisationer i at afæske Voldgiftsretten en Kendelse paa Grundlag af det passerede. En saadan Kendelse foreligger nu, og af denne fremgaar det af med al ønskelig Tydelighed, at Adler i Forbindelse med de paagældende Svende har været slemt i Modstrid med, hvad der fra Organisationens Side med Billighed maa kunne forlanges at ethvert Medlem, selv et nok saa tarveligt begavet.

Antageligt vil Kendelsen bevirke, at fremtidig Tale om, at Prislistens Princip er private Aftaler Mestre og Svende imellem, vil forstumme. Og forhaabentlig vil den Røffel, som Voldgiftsretten tildeler baade Mester og Svende, af disse blive bevaret i velvillig Erindring til Brug ved eventuel Lejlighed, hvor Lysten til at ignorere Organisationernes Overenskomster muligvis maatte forsøge at trænge frem igen.

Voldgiftsrettens Kendelse, som vi hermed gengiver i sin Helhed, er saalydende:

Begrundet i, at det af Bestyrelserne for Malerlauget og Malernes Fagforening i København formentes, at Prislistens almindelige Bestemmelser Punkt 3. 1. Stykke var blevet misligholdt ved Udførelsen af et større Malerarbejde i København, fremkom nærmest paa Foranledning af Malernes Fagforening, Anmodning fra begge Organisationers Bestyrelser til Voldgiftsretten om at afsige Kendelse angaaende „Fortolkning af Prislistens almindelige Bestemmelser Punkt 3, 1. Stykke".

Ved Sagens Behandling repræsenteres Malerlauget ved Hr. Malermester E. Plesner Jacobsen og Malernes Fagforening ved sin Formand Hr. Maler Rudolf Poulsen.

Det Arbejde, som foranledigede Sagens Fremkomst for Voldgiftsretten, var udført paa Etablissementet „National", hvor Hr. Malermester Henry Adler, St. Kannikestræde 14, havde forment sig berettiget til at tillægge nævnte § i Prislisten en Betydning, som af begge Organisationer ansaas for at være stridende mod den almindelige Opfattelse af Prislistens Aand og Tanke for det nævnte Punkts Vedkommende.

I Henhold til denne Opfattelse havde Mesteren forment sig berettiget til at beregne Udtørelsen af nævnte Arbejde efter en for de forskellige Svendes Vedkommende fastsat Timeløn fra 50 til 65 Øre, endskønt den hovedsagelige Del af dette kunde udføres og beregnes efter de i Prislisten opførte Akkordpriser, en Betalingsmaade, som de af Adler antagne fortrinsvis yngre Svende i høj Grad burde dadles for at være indgaaet paa.

Endelig havde Mesteren, bistaaet af en større Del af Svendene, truffet saadanne Forholdsregler, at Voldgiftsrettens Mellemkomst umuliggjordes til Trods for, at han paa et tidligere Tidspunkt saavel overfor Laugets Bestyrelse som overfor Fagforeningens Formand havde udtalt, at vilde underkaste sig Voldgiftsrettens Afgørelse al Spørgsmaalet „Akkord eller Timeløn".

Ifølge det under Sagen oplyste er det godtgjort:

I. at der fra Fagforeningens Formand den 24. Oktober er sket Henstilling til Mesteren om at betale nævnte Arbejde efter de gældende Akkordpriser; — at Adler ved denne Lejlighed først nægtede at lade Arbejdet udføre i Akkord, men senere overfor Fagforeningens Formand afgav bestemt Løfte om at ville æske Voldgiftsrettens Fortolkning af, hvorledes nævnte Punkt 3, 1. Stykke skal forstaas.

II. at Adler dernæst har faaet de paagældende unge Svendes Underskrifter paa, at han for det, indtil ovennævnte Dato udførte Arbejde, ikke var dem mere skyldig, samt senere faaet udvirket, at disse Svende i 2 Vidners Paahør have afgivet Erklæring om, at de frafaldt den mod Mesteren til Voldgiftsretten indankede Klage; og endelig er det godtgjort:

III. at nogle af Svendene af anden Grund opsagdes eller selv forlod Arbejdet, samt at de Svende, som havde tilbagekaldt Klagen og afgivet den ovenfor nævnte Erklæring, derved har handlet mod deres egen Organisations Interesser.

Efter det saaledes forefaldne maa Voldgiftsrettens Kendelse lyde:

„Da det kan konstateres, at der siden Prislistens Revision i 1886 og den nuværende Prislistes Tilblivelse i 1898 indtil Dato kun har været et Tilfælde (Sag Nr. 27), hvor en Mester som her har misforstaaet det nævnte Punkt, maa man, selv om dette Punkts Affattelse for 1. Stykkes Vedkommende mulig juridisk set kunde have været klarere, dog gaa ud fra, at der ved Prislisten og specielt den omhandlede Paragraf fra begge Organisationers Side har været søgt tilvejebragt og opretholdt ensartede Lønvilkaar for Malerfaget i København, hvorfor Voldgiftsretten maa udtale, at Prislisteudvalgets Tanke med Affattelsen af Prislistens almindelige Bestemmelser Punkt 3, 1. Stykke har været, at

Alt Arbejde, der kan udføres efter de i denne Prisliste opførte Priser, skal i alle Tilfælde udføres i Akkord.

Kun de Arbejder, der ikke ere nævnte, eller kunne beregnes efter Prislisten, kan gøres til Genstand for anden Beregningsmaade.

Da hverken Mesteren eller Svendene (ved det fornævnte Arbejde) som Medlemmer af deres respektive Organisation kan have været uvidende om, at enhver anden Fortolkning af omhandlede Punkt end foranførte vil være i Modstrid med deres Organisationers kollegiale Interesser, kan Voldgiftsretten kun udtale sin stærkeste Misbilligelse af den af Malermester Henry Adler og de paagældende Svende i dette Tilfælde udviste egenmægtige Handlemaade.

Endvidere maa det bebrejdes Mesteren, at han har brudt det 2 Gange givne Løfte om at vilde lade Tvist-Spørgsmaalet afgøre ved Voldgift, og ikke mindre maa den ukollegiale Handlemaade, som Svendene have gjort sig skyldige i ved at afgive de nævnte Erklæringer, findes at være i høj Grad fordømmelig.

Saafremt nærværende Fortolkning af Prislistens almindelige Bestemmelser Punkt 3, 1. Stykke (som ikke kan have tilbagevirkende Kraft for det her nævnte Arbejde) til Forebyggelse af lignende Forholds Gentagelse skulde blive publiceret efter at have været forelagt Generalforsamlinlinger i „Malerlauget" og „Malernes Fagforening", kan Voldgiftsretten fuldt ud tiltræde dette.

M. P. SVENDSEN,
Formand for Voldgiftsretten i Malerfaget.

CARL HANSEN.

En Bøde.

Ved en den 18. Decbr. afholdt ekstra Generalforsamling i Malernes Fagforening drøftedes bl. a. det af flere Medlemmer udviste Forhold paa „National". Formanden gav en udførlig Fremstilling af, hvad der var passeret fra Ende til anden og paaviste herunder, at Forholdene havde været saa miserable, som heldigvis aldrig noget andet Sted. Navnlig maatte det bebrejdes de paagældende Svende, at de, efter at Formanden paa Foreningens Vegne havde betydet dem det utilladelige i at udføre Arbejde i Timeløn, naar det lod sig beregne i Akkord, og at Adler var indgaaet paa at lade Spørgsmaalet afgøre af Voldgiftsretten — dog hjalp denne med at unddrage sig en saadan Afgørelse, saaledes at han opnaaede egenmægtig at diktere Lønbetingelserne.

Denne Fremstilling, hvis Rigtighed ingen af de paagældende forsøgte at bestride, saalidt som de evnede at fremføre et Forsvar for deres Op-

træden, fremkaldte den stærkeste Indignation mod dem. En Række Talere havde Ordet i saa Hensende, og det manglede ikke paa Forslag, der tilsigtede at tage meget haardt paa dem, der i særlig Grad havde udmærket sig ved smagløs Optræden.

Resultatet blev dog, at Generalforsamlingen nøjedes med i en Resolution, at udtale sin skarpeste Misbilligelse af det passerede og Ikendelsen af en Bøde stor 25 Kr. til de mest virksomme i Adlers Tjeneste.

Anmærkning til Prislisten.

Som andet Steds her i Bladet meddelt, fandt Malerlauget og Malernes Fagforening sig foranlediget til, af det hos Adler stedfundne Forhold, at afæske Voldgiftsretten Kendelse vedrørende Forstaaelsen af Punkt III første Stykke i Prislistens „Alm. Bestemmelser". Efter at denne Kendelse er afsagt, har begge Organisationer paa i den Anledning afholdte Generalforsamlinger den 18. December vedtaget, at give Prislistens ovenfor nævnte Punkt en Anmærkning af følgende Ordlyd:

„Alt Arbejde, der kan udføres efter de i denne Prisliste opførte Priser, skal i alle Tilfælde udføres i Akkord.

Kun de Arbejder, der ikke ere nævnte i, eller kunne beregnes efter Prislisten, kan gøres til Genstand for anden Beregningsmaade".

Til Afdelingsformændene.

D'Hrr. Formænd bedes, hver for sin Afdelings Vedkommende, at besvare nedenstaaende 5 Spørgsmaal senest til den 25. ds. Besvarelserne skulle benyttes af Forbundet ved en Statistik for „De samv. Fagforbund":

1. Afdelingens Kassebeholdning 31 Dcbr. 1900.
2. Afdelingens samlede Indtægt i 1901.
3. Afdelingens samlede Udgift i 1901.
4. Afdelingens Kassebeholdning 31. Dcb. 1901.
5. Afdelingens Medlemsantal 31. Decbr. 1901.

Samtidig erindres om, at en Beretning for Oktober Kvartal vil komme i Fagbladet for Febr. og indeholder en Anmærkning for de Afdelingers Vedkommende, som eventuelt have undladt at indsende Maanedsberetninger.

Til Julefesten

i Malernes Fagforening, som afholdtes den 29. December i Forsamlingsbygningens Festlokaler i Rømersgade, og hvori ca. 400 Børn deltoge, er ydet følgende Bidrag:

Malernes Fagforening 300 Kr., De samv. Fagforb. 20 Kr., Malermester V. Christiansen 40 Kr., N. Foss 5 Kr., Eozelos 2 Kr., Nr. 66 2 Kr., Nr. 195 2 Kr., Nr. 76 1 Kr. og Nr. 119 1 Kr.

TIL TOMBOLAEN: Hans Larsen og Sofus Høegh henholdsvis Kort og Billeder, Jørgen Jensen $^6/_2$ Fl. Cognac, Restavratør Leidersdorff 1 Kulkasse.

PYNT TIL TRÆET: Jens Hansen, P. Nielsen, Chr. Andersen, G. Schrøder og Carl Friis.

For ovennævnte Bidrag beder vi de ærede Bidragydere modtage vor hjerteligste Tak.

Julefestudvalget.

Karneval.

Sangforeningens store aarlige Karneval afholdes Lørdag den 18. Januar i Larsens Lokaler, St. Annæplads 13. Stor Tilslutning forventes.

Sangforeningens Mødelokale er Solitudevej 3, hver Tirsdag Aften.

BESTYRELSEN
for Malersvendeforeningen af 1878.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved
Hørsholm.	Th. Bjørn.
Hillerød.	Carl Sørensen, Mørkegade 177.
Helsingør.	Oluf Eskildsen, Frieses Vej.
—	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	A. Klein, Brolæggerstræde 7.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	R. Meyer, Tilegade 15.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Sofus Jørgensen, Østerbrogade 179 B.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Østergade 9.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Warmingsgade 7.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Smallegade.
Struer.	H. C. Madsen, Østergade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 27.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Priorgade 19, 1. Sal.
Randers.	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa.	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Rønne.	Wilh. Møller, Sigurdsgade 6.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

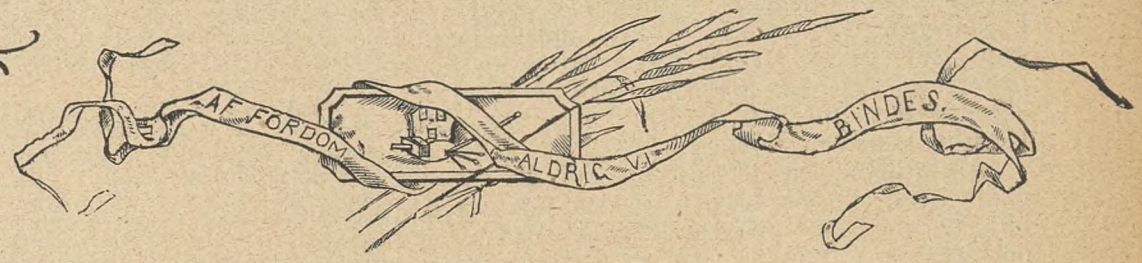

Februar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Rønne, Aakirkeby og Nexø vedvarer.

Arbejdsløsheden.

Lock-outen, der med sin Svøbe sendte Slag til begge Sider, saavel til Arbejdskøber som til Arbejder, bragte en stærk Nedgang i de fleste Erhverv. Vort Fag har saaledes haft en Sommer og en Vinter, som med Hensyn til Arbejdsløshed vil have ondt ved at finde sin Lige. Har man ikke før følt Betydningen af en stærk Fagorganisation, saa maa man absolut føle det i disse arbejdsløse Perioder. Hvordan vilde Priserne have set ud og hvordan vilde Timelønnen ikke være gaaet ned, hvis vi ikke havde haft en stærk Fagforening? Er der noget der kan bryde Overenskomster og gældende Regler, saa er det Arbejdsløshed, hvor mangen en staar paa Arbejdsmarkedet, beredt til at tage fat om blot for en Dag, for derved at skaffe lidt til den sultne Familie i Hjemmet, hvor Møblerne ofte og tildels er gaaet til Pantelaaneren i den lange arbejdsløse Periode, og hvor Tænderne klaprer i Munden paa de smaa, forfrosne Børn. Alt dette ved Arbejdskøberne, de vèd, at Arbejdet bliver modtaget med Begærlighed, men de vèd ogsaa, at nu Arbejderne har faaet en stærk Organisation, kan det ikke længere, som i tidligere Tid, nytte at spekulere paa at faa et og samme Arbejde udført billigere. Det Værn har vi da naaet at tilkæmpe os, og hvor stor Betydning dette har, vil alle vel nemt kunne forstaa.

Men dermed er vi ikke naaet langt nok frem! Vort Maal ligger endnu langt ude, og mange Ofre maa vi bringe, før vi naa det, vi kæmpe for, nemlig det, at ingen Kollega maa lide Nød.

Dette er et stort Maal, et Maal, der ikke naas ved den blotte Tanke, men kun ved at handle; thi det bliver vi tvungen til, hvis vi vil lindre noget af den Uhygge og Fortvivlelse, som Arbejdsløsheden bringer med sig. Staten var selvfølgelig den Institution, der burde tage Sagen op, saa Statens Børn ikke led Nød som Følge af Arbejdsløshed, Sygdom eller Alderdom; men vi vil jo alle have set hvad vi fik af en Højreregering, og jeg tror at tale sandt, naar jeg siger, vi faa lige saa lidt af en Venstreregering, ja, maaske mindre, saa før Socialdemokratiet faar Overtaget, tør man ikke vente at Staten vil tage alvorlig Del i Arbejdernes Smerter og gøre noget reelt for at lindre disse. Derfor maa man heller ikke lægge Hænderne i Skødet og vente; thi, imedens „Græsset gror, dør Horsemor". — Vi har da kun en Vej at gaa, og det er at hjælpe os selv, som vi har gjort tilforn, saa vil man vel nok, om ikke afhjælpe Nøden, saa dog naa at mildne den, og allerede det at kunne mildne sin og Kammeraternes Nød, maa forpligte os til at tage fat.

Hvordan skal man da begynde? Ja, mange vil svare, — det maa Fagforeningen klare, vi giver jo et stort Kontingent! men dette Svar er ikke overtænkt; thi Fagforeningskontingentet er ikke stort, naar man ser hen til, hvorledes det skal fordeles. Fordelingen kan regnes i 3 Afsnit, først Foreningens Administration og Udgifter ved Arbejdsstandsninger, 2) vort Bidrag til „Dansk Malerforbund", som forøvrigt er ligesaa nødvendigt at søge godt funderet, da det som Landsorganisation har stor Betydning og 3) Henlæggelse til et Strejkefond, hvortil medgaar den største Part af Aarskontingentet, men hvorved der ogsaa skabes et absolut nødvendigt Reservefond, der kun maa bruges i Tilfælde af Konflikter.

Man vil meget let, af det her anførte, kunne forstaa, at af det ordinære Kontingent er der intet at tage, og der maatte derfor betales særskilt til et Fond, der kan bruges til Fordeling imellem Arbejdsløse. Det er om dette Fond og dets Fordeling, at det vilde være heldigt at faa rejst en Diskussion, og jeg skal da fremsætte mine Tanker om Realisationen af en saadan Plan indenfor Malernes Fagforening i København. — Gaar man ud fra, at det fra først af ikke kan blive en Tvangssag for Medlemmerne, men at man til en Begyndelse maa tage hele Sagen privat, hvad jeg anser for det fornuftigste, til der er indvunden nogen Erfaring, saa kan man ikke regne med det samlede Medlemsantal der for Tiden er 1600, hvorimod jeg tror at

turde regne med en Tilslutning af ca. 1,000. Hvis disse tusinde Medlemmer nu betalte 1 Kr. pr. Sommermaaned, vilde det give 6,000 Kr. Selvfølgelig kan 6,000 Kroner ikke afhjælpe det Savn, som Arbejdsløsheden havde bragt, men tænkte man sig nu, at der den 15. December hvert Aar skulde uddeles 15 Kr. til den der havde været arbejdsløs i mindst 4 Uger, og havde været Bidragyder til det omtalte Fond, samt klaret øvrige Medlemsforpligtelser, og regner man Tallet paa disse for Ex. til $^1/_3$ af de Tusinde eller med et rundt Tal 350, saa vilde Uddelingssummen andrage 5,250 Kr.

Alene det, at en Arbejdsløs kunde faa 15 Kr. vilde være et stort Gavn, og dem som havde bidraget, men ikke behøvet at nyde, maatte føle det som en Glæde at være med til en saadan Barmhjærtighedsgerning overfor sine Kammerater, og desværre kunde deres Tur tidlig nok komme.

Med Hensyn til Administrationen formener jeg følgende: der vælges en Mand til Regnskabsfører, iøvrigt kontrolleres og revideres Virksomheden af Fagforeningens Bestyrelse og Revisorer. Regnskabsføreren møder den sidste Lørdag i hver Sommermaaned og modtager Indbetalingerne.

Fra 1. Oktober og til Udbetalingen har fundet Sted, møder han hver ordinær Kontoraften paa Kontoret, hvor den som er bleven arbejdsløs, af Hensyn til nødvendig Kontrol, skal møde for at lægge sin Medlemsbog, der opbevares til Vedkommende igen faar Arbejde. I Haab om at Fagforeningen vil overlade frit Lokale, naar Mødetiden bliver den samme som i denne Forening, bliver der ingen Udgift i den Retning; tænkes Regnskabsføreren lønnet med 50 a 60 Kr. pr. Aar, og Skrivemateriale kan blive 10 à 15 Kroner, vil hele Administrationsudgiften andrage ca. 75 Kr. eller ikke stort mere end hvad Renteindtægten vil give. Alt dette er kun en løs Skitsering, men noget bør der gøres i den Retning, og derfor beder jeg ærede Kolleger støtte dette eller eventuelt bringe bedre Forslag frem.

H. P.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1901.

I Løbet af Aaret 1901 har der været afholdt 23 Retsmøder, ved hvilke der indankedes ialt 31 Sager, nemlig Nr. 120–150 inkl.

Sag Nr. 120 indankedes af Malersvend Venndt, Peter Hvidtfeltsstræde 7, 2., mod Malerfirmaet Bernhard Schrøder Nielsen & Hansen, Amaliegade 3, og drejede sig om en Regning over Vaskning af blanke og matte Døre i nogle Lejligheder i Ejendommen Hj. af Bredgade og Fredericiagade. Venndt havde fundet, at en Pris af 3 Øre pr. □ Alen ikke kunde være for høj, medens Firmaet formente, at 2 Øre, hvilken Pris var betalt de foregaaende Aar, maatte være antagelig. Da der ikke forelaa nogen forudgaaet Aftale, hvilket nærmest maatte bebrejdes Svenden, indgik Parterne, ved Voldgiftsrettens Mægling, paa, at dele den omtvistede Sum, saaledes at Prisen i dette Tilfælde blev $2^1/_2$ Øre pr. □ Alen, hvorefter Parterne erholdt det af dem erlagte Depositum tilbage.

Sag Nr. 121. I denne Sag, som indankedes af Malersvendene Carl Jensen, Frederik den 7des Gade 25, 3, og M. Larsen, Fiensborggade 9, 3. mod Malermestrene Hansen & Meincke, Svanemosegaargsvej 2, var Tvistespørgsmaalet: Afsnittet af Træværk i Ejendommen Kong Georgsvej 49. Paa nævnte Træværk, almindelig kehlet Arbejde, fandtes langs Fyldingskanten – ud mod Fasen – en ca. $^1/_4$ " bred Afplatning, og Svendene havde den Opfattelse, at Træværket af den Grund maatte være IV. d Afsnit, hvilken Opfattelse de under Arbejdets Udførelse havde fastholdt overfor Mestrene. Disse havde paa den anden Side ligesaa ofte hævdet, at Træværket kun kunde være III. d Afsnit. Rettens Kendelse gik ud paa, at da Svendene ikke havde kunnet føre tilstrækkeligt Bevis for, at Mestrene havde undladt at protestere mod Svendenes Udtalelser angaaende Afsnittet, maatte der gives Mestrene Medhold – og Svendenes Depositum fortabtes.

Sag Nr. 122 – Malersvend Møllgaard, Rosengade 5, 3. mod fl. Svende kontra Malermester Frederik Møller, Studiestræde 10, angaaende Maalene paa 1 Læssekran paa Østerbros Jærnbanestation, naaede ikke at komme til Behandling; idet Mesteren i en Skrivelse til Retten ytrede Ønske om, at Svendene i Forening med ham skulde maale Arbejdet om. Indholdet af Mesterens Skrivelse meddeltes Svendene, og Sagen tilbagekaldtes efter kort Tids Forløb.

Sag Nr. 123 – Malersvend Alfred Knøfler, Sigbrits Allè Villa „Elvira„, Amager, kontra Malermester Carl Larsen, Brorsonsgade 6, 4. kom heller ikke til Behandling; idet Mesteren, som ikke var Medlem af Malerlauget, nægtede at lade Sagen afgøre for Voldgiftsretten. Dette meddeltes Svenden, for at han i saadant Tilfælde kunde søge sin Organisations Bistand. Senere hørte man intet til Sagen.

Sag Nr. 124, som anmeldtes af Dekorationsmaler H. G. Nielsen, Ørstedsvej 41, 3. mod Malermester Carl F. Hansen, Brandes Allè 18, drejede sig om Betalingen for et Stykke Dekorationsarbejde. Paa Rettens Henvendelse erklærede Mesteren, at Nielsen maatte have misforstaaet ham – samt, at han ved personlig Samtale med Nielsen følte sig forvisset om, at Striden vilde udjævnes. Allerede Dagen efter bekræftede dette sig; idet man modtog Meddelelse fra H. G. Nielsen, at Sagen vae ordnet til begges Tilfredshed.

Sag Nr. 125, anmeldt af Malersvendene E. Frederiksen, Bredgade 45 og C. Mathiesen, Paludan Müllers Vej 11, 4. mod Malermester J. N. Schrøder, N. Farimagsgade 61, drejede sig om Opgørelse af en Regning over Arbejde udført i „Cloetta"s Chokoladefabrik. Mesteren nægtede at betale 1ste Gangs Strygning af Vinduesplader samt af et glat Panel under Henvisning til, at en 3. Svend, Søborg, Skindergade 49, som først var begyndt paa Arbejdet, havde faaet Betaling for 1. G. Strygning. For Panelets Vedkommende forlangte Svendene yderligere Tillæg af 50 pCt., da Strygningen vanskeliggjordes ved de paa Panelet anbragte Rør og Jærnstativer. Mathiesen fastholdt, at Schrøder var gaaet ind paa at betale et saadant Tillæg, men Mesteren protesterede herimod og fremviste ved medbragte Tegninger, at nævnte Stativer ikke havde været nogen nævneværdig Forhindring. Endelig protesterede Mesteren mod at betale for Rensning af Rust og Kalk af Jærnstænger o. l. Ifølge tilkaldte Vidners Forklaringer, havde Søborg strøget Vinduespladerne og Panelet 1ste Gang. Omend denne Strygning var slet udført, saa det havde været nødvendigt at udspartle forinden Færdigstrygning, skønnede Voldgiftsretten dog, at Svendene kun kunde fordre Betalingen for Færdigstrygningen; idet de paa Forhaand, forinden Sagens Fremkomst, havde givet Afkald paa Betaling for Udspartlingen.

Da der, med Hensyn til det fordrede Tillæg af 50 pCt., ikke i Prislisten hjemles Svendene Ret til et saadant, samt da Mathiesen ikke havde kunnet bevisliggøre, at der angaaende dette havde fundet nogen Aftale Sted, fandt Retten, at Svendene heller ikke kunde tilkomme dette Tillæg. Endelig maatte Retten, efter Vidnernes Udtalelser antage, at nævnte Jærnstænger o. l. ikke kunde have været mere tilsmudsede, end hvad der i Almindelighed kan forlanges renset til 1ste Gangs Strygning. Da Mesteren i alt væsenlig, havde vundet, fik denne sit Depositum tilbagebetalt.

Sag Nr. 126. Fra Malermester Alb. Mortensen, N. Frihavnsvej 23 fremkom Anmodning til Voldgiftsretten om at faa optaget et Skøn over et Stykke Arbejde, udført af Malersvend H. Gamst, Jacobsgade 31, St. Amager. Faa Dage senere meddelte imidlertid begge Parter, at Mellemværendet nu var ordnet; idet de havde opnaaet Enighed med hinanden, hvorfor Sagen tilbagekaldtes.

Sag Nr. 127. I denne Sag, som anmeldtes af Malersvendene E. Thygesen, Danmarksgade 18, 3., J. Klinth, Griffenfeldtsgade 26, 5. og P. Nielsen, Vesselsgade 11, 2. var Tvistepunktet: „Arbejdets Udførelse" paa en Bygning Hj. af Løwe Allè og Frederiksborgvej, hvilket Arbejde Malermester N. G. Lind, Vimmelskaftet 38, nægtede at godkende som godt udført Malerarbejde. Ifølge det af Retten

foretagne Skøn, afgaves en saalydende Kendelse: Ihvorvel Arbejdet maa erkendes at være meget mangelfuldt udført, kan Voldgiftsretten dog ikke fuldtud erklære det for kassabelt, idet man formener, at Mesteren i rette Tid burde have benyttet sig af sin Ret til at standse Arbejdet, forinden dette fuldendtes. I Henhold til dette skal der fradrages Svendene Halvdelen af det Beløb, der betales i Arbejdsløn for det Arbejde, som bliver udført, for at bringe dette i saadan Stand, at det kan anses for godt udført Malerarbejde". Ingen af Parterne erholdt deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 128 var anmeldt af Malersvend C. Nielsen, Enghavevej 21 mod Malermester M. Henriksen, Nyvej 2, 2. fordi Mesteren havde nægtet at betale Rensningen af nye Vinduer udvendig, idet Vinduerne var indsatte efter Facadens Pudsning, ligesom han ogsaa nægtede at betale et Tillæg af 5 Øre pr. Fag for Strygning af Kitfalsen, hvilket var udført efter Ordre, idet han formente, at Vinduerne var daarlig strøget 1ste Gang. Herimod protesterede Svendene dog. Ved Rettens Mægling opnaaedes Forlig i Sagen paa de Vilkaar. at Mesteren betaler Rensningen og den halve Pris altsaa $2^1/_2$ Øre pr. Fag for Strygning af Kitfalsen. Ifølge de nye Regler for Voldgiftsretten tilbagebetaltes Halvdelen af det erlagte Depositum.

Sag Nr. 129. Fra Malermester Albert Mortensen, N. Frihavnsvej 23, fremkom Anmodning om Bedømmelse af et Arbejde udført af Malersvendene S. Garben, Korsgade 27, 5. og C. Jensen, Stengade 11, 2. paa en Villa i Skovshoved. Klagen galdt særlig Marmorering i Limfarve af Trappegangsvæggene samt Listelægning med Farve paa Træværk, dels paa Trappegangen og dels i Lejlighederne. Svendene havde tilbudt at forbedre Marmoreringen, men Mesteren kunde ikke modtage dette Tilbud, dels fordi han ikke ansaa dem dygtige nok dertil — og navnlig fordi, Bygherren ikke vilde stille Trappegangen til Mesterens Raadighed. Ved et af Voldgiftsretten foretaget Skøn fandtes alt Arbejdet at være daarligt udført. Marmoreringen maatte siges at være under al Kritik. Listelægningen formentes at kunne gøres passabel ved at gaaes efter. Efter det under Sagen oplyste kunde Mesteren dog ikke anses at være uden Skyld i Arbejdets slette Udførelse. Voldgiftsretten fandt, at Svendene maatte have fortabt Retten til Betaling for Indstrygning og Marmorering af Trappegangsvæggene samt fradrages det Beløb, som Udbedring af Listerne maatte koste, dog ikke udover Halvdelen af den hele Pris for Listelægningen. Svendenes Depositum fortabtes, medens Mesterens tilbagebetaltes, dog med et Fradrag af 5 Kr. til Skønsomkostningerne.

Sag Nr. 130 anmeldtes af Malersvend Villiam Jensen, Bille Brahesvej 7 a St. mod Malermester Olaf Jensen, Godsbanegade, og drejede sig om Opgørelse af en Regning stor 386 Kr. 52 Øre, hvoraf Svenden i Udbetaling havde modtaget 127 Kr. 10 Øre og havde altsaa et Tilgodehavende af 259 Kr. 42 Øre. Mesteren havde nægtet at opgøre Regningen, fordi Arbejdet efter hans Formening var daarligt udført. Svenden vilde for enkelte Deles Vedkommende give Mesteren Ret heri, men hævdede, at han (Svenden) ikke alene havde Skylden derfor. Da Parterne vare tilbøjelige til at indgaa paa Forlig, kom et saadant ved Rettens Mellemkomst i Stand paa de Vilkaar, at Mesteren betaler den foreliggende Regning med et Fradrag af 40 Kr., hvorefter Restbeløbet var 219 Kr. 42 Øre. Af det indbetalte Depositum fortabtes for hver af Parterne 5 Kr.

Sag Nr. 131, som var indanket af Malersvend H. Rasmussen, Guldbergsgade 20, 3. mod Malermester Carl F. Hansen, Brandes Allé 18, drejede sig om Opgørelse af en Regning over Spartling af Vægge til emitteret Panel i en Nybygning paa Gefionsplads. Da der under Arbejdets Udførelse fandtes flere fugtige Pletter i Muren, aftaltes det, at disse Pletter senere skulde spartles. Begrundet i, at Svenden forlod Arbejdet efter at have spartlet de store Vægflader, men ikke de omtalte Pletter, nægtede Mesteren nu at opgøre den indankede Regning og forlangte, at Arbejdet skulde gaa ind i den store Fælles-Akkord. Der var senere for en anden Svend medgaaet 7 Timer til Spartling af Pletterne. Rasmussen, som fastholdt, at der ikke var paaført Regningen større Maal, end han havde spartlet, nægtede at indgaa paa et af Retten prøvet Forlig. I den paafølgende Kendelse udtaltes, at de Timer, som var medgaaede til Spartling af Pletterne, skulde gaa ind i Rasmussens Akkord og, at det samlede Maal da skulde lægges til Grund for Regningens Opgørelse. Da Mesteren under Forliget havde været villig til at indgaa paa disse Vilkaar, betragtedes han som den vindende Part og erholdt sit Depositum tilbage.

Sag Nr. 132. Da Malersvend Robert Holst, Nordvestvej 44 B. 4. tilligemed 3 andre Svende havde ment sig forurettede af Malermester G. Schumacher, Roarsvej 24, 1., forlod de Arbejdet — en Nybygning paa Lollandsvej — og indgav Regning paa det af dem indtil da udførte Arbejde. Schumacher nægtede at modtage denne Regning og foregav, at Svendene havde præsenteret ham Regningen paa Gaden, hvilket disse benægtede. Efter at Regningen gennem Voldgiftsretten var tilstillet Schumacher og der gentagne Gange var affordret ham et Svar, om han vilde godkende den eller ønskede Voldgiftsrettens Mellemkomst, indløb endelig Meddelelse om, at Svendenes Tilgodehavende laa til Udbetaling naarsomhelst. Nogle Dage derpaa tilbagekaldtes Sagen af Svendene med Erklæring om, at Regningen var opgjort.

Sag Nr. 133, som anmeldtes af Malersvend Theodor Arildsen, Jægergade 12, St. mod Malermester C. R. Hermansen, Hauserplads, 26, 3. begrundet i, at der var opstaret Uenighed om Betalingen for Inventar i Vestervoldgades og Suhmsgades Skole, tilbagekaldtes atter efter nogen Tids Forløb af Svenden, da alt, ham og Mesteren imellem, nu var ordnet i Mindelighed.

(Fortsættes.)

Oversigt for Oktober Kvartal 1901.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1600	500	1600	1100	44
„D. S. B." Kbhvn.		29		15		
Gentofte-Lyngby .	38	29	37	27	18	44
Hørsholm	5	5	9	5	3	42
Hillerød	9	13	11	12	4	40
Helsingør	17	67	35	66	23	40
Taastrup-Glostrup.	7	5	5	4	3	44
Roskilde	17	14	19	10	13	40
Holbæk	8	16	16	16	10	40
Korsør	6	5	6	8	7	35
Slagelse.	11	11	17	16	15	40
Ringsted-Sorø . .	12	5	13	5	3	38
Næstved-Stege . .	19	40	32	40	35	40
Køge	4	9	9	9	7	40
Nykøbing p. F. .	11	26	23	19	20	40
Maribo	7	15	16	15	7	40
Nakskov	12	10	15	10	6	40
Svendborg . . .	25	20	25	20	15	40
Faaborg	12	9	13	9	8	35
Nyborg	9	8	14	8	7	40
Odense	68	70	80	63	37	40
Fredericia	23	24	21	19	15	40
Kolding.	21	21	32	21	10	38
Esbjerg	17	19	22	19	11	40
Varde	7	4	12	4	4	38
Herning	9	7	10	6	3	33
Struer	6	3	8	4	3	37
Thisted	7	5	8	4	2	37
Nykøbing p. M. .	9	3	8	4	4	40
Skive	12	5	18	7	5	40
Viborg	11	8	14	3	3	40
Frederikshavn . .	6	10	6	10	10	38
Hjørring	10	13	27	10	9	37
Aalborg.	35	67	80	60	48	40
Randers.	33	80	50	72	30	40
Grenaa	10	2	17	2	1	35
Aarhus	80	104	100	104	70	43
Silkeborg	13	8	16	8	4	40
Horsens	26	30	45	30	23	38
Vejle	23	20	33	19	13	38
Bornholm	20	20	27	19	19	30

Saadan skal det være.

I en af vore Afdelinger ovre i Jylland indeholder Regulativet, som udløber til 1ste April, følgende Punkter: Minimalløn 40 Øre pr. Time, Over-, Søn- og Helligdagsarbejde 25 pCt., Natarbejde 50 pCt., Land- og Banearbejde 15 pCt. Tillæg, samt Gensidighedsforhold gaaende ud paa at Mesterforeningens Medlemmer ikke maa beskæftige Ikkefagforeningsmedlemmer og at vore Medlemmer ikke maa arbejde hos Mestre udenfor Mesterforeningen.

Vi ønskede det sidste Forhold hævet, samt en Forbedring af Tillæget for Over- og Natarbejde og endvidere Banearbejde betalt efter den for dette Arbejde andet Steds gældende Prisliste. Som Svar paa vort Forslag i saa Henseende, har Mesterforeningen nu tilstillet os efterfølgende Regulativ som Udtryk for hvorledes de mener at det fremtidig skal se ud:

„Den ordinære Arbejdsdag er:
10 Timer og ingen Overarbejde før der er arbejdet 60 Timer om Ugen, undtagen der indtræffer Helligdage eller anden lovlig Hindring.
Minimallønnen er:
I den ordinære Arbejdstid fra 33–40 Øre Timen.
Overarbejde, Søn- og Helligdagsarbejde betales med et Tillæg af 25 pCt.
Natarbejde fra 9–6 med et Tillæg af 50 pCt.
Landarbejde betales med Byens Pris.
Banearbejde „ „ „ „ plus 15 pCt.
Gensidighedsforholdet opretholdes for Svendenes Vedkommende. Mestrene har Lov til at hjælpe hverandre uden at dette vedrører Gensidighedsforholdet med Svendene.
Svendene maa ikke tage Arbejde hos Private, saalænge de kunne faa Arbejde hos en Mester i Malerforeningen."

Dette Regulativ, som vel skyldes mere end en Mesters Værk, tyder ikke paa stor Omtanke, og er i hvert Fald ikke et Mesterværk i nogen dybere Betydning. Særlig Minimalløinnen med 7–8 Satser og Gensidighedsforhold gældende for den ene Part, ere originale. –

Naa, vi skal nok hjælpe lidt paa Skavankerne.

En Opsigelse.

Malermestrene i *Nyborg* har i Begyndelsen af December forrige Aar haft det pudsige Indfald, at tilstille vor derværende Afdeling følgende:

„Hermed opsiges det bestaaende Regulativ imellem Malersvendenes Fagforening og Malermesterforeningen i Nyborg, til Ophør den 1. April 1902.

Paa Malermestrenes Vegne
HARTVIG SØRENSEN."

De Herrer Nyborg-Mestre er formodentlig bleven saa begejstrede ved at høre om de Opsigelser af Lønregulativ som Arbejdsgivere i enkelte Fag har foretaget, at dette har ladet dem overse at de næppe staar for Tur endnu til at slaa Følge med disse. – Sagen er nemlig den, at det Regulativ, som de „opsiger" og som de i 1900 underskrev, indeholder Bestemmelse om *ikke* at kunne opsiges med mindre end 6 Maaneders Varsel, og *ikke* til 1. April 1902, men derimod til 1. April *1905*.

Læsestuen for Arbejdsløse.

Arbejdsløse Medlemmers Opmærksomhed henledes paa, at Fællesorganisationens Læsestue, som har Lokaler i Læderstræde 11, 1. Sal, er aaben hver Søgnedag fra Kl. 10 Form. til Kl. 8 Aften. Adgangen er gratis, men Medlemsbogen skal forevises.

Forsvunden.

Afdelingen i *Faaborg* ønsker meget at erfare, hvor *Robert Baumgarten* opholder sig. Han er i sin Tid bortrejst fra Afdelingen uden at afvikle sit Mellemværende med denne. Har senere arbejdet i Espergærde og fik i den Anledning sine Bøger sendt fra Faaborg til Helsingør, hvor han imidlertid undlod at afhente dem, hvorfor de, da han forsvandt fra Espergærde, atter sendtes til Faaborg, hvor de bero indtil B. klarer sine Forpligtelser overfor denne Afdeling.

„Malerforbundet : Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K**.

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved
Hørsholm.	Th. Bjørn.
Hillerød.	Carl Sørensen, Mørkegade 177.
Helsingør.	Oluf Eskildsen, Frieses Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G
Holbæk.	P. Petersen.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	R. Meyer, Tilegade 15.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Sofus Jørgensen, Østerbrogade 179 B.
Nyborg.	K. M. Eriksen. Østergade 9.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Warmingsgade 7.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Smallegade.
Struer.	H. C. Madsen, Østergade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 27.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Priorgade 19, 1. Sal.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa..	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Rønne.	Wilh. Møller, Sigurdsgade 6.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE

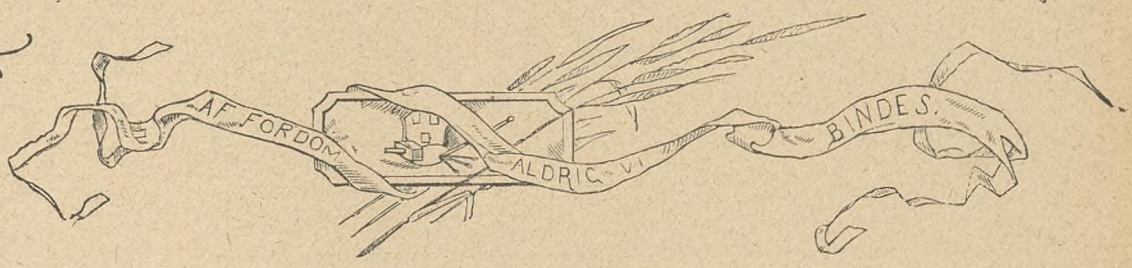

Marts. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Rønne, Aakirkeby og Nexø vedvarer.

Langt ude.

Voldgiftsretten har for nylig haft en Sag til Afgørelse, som vi nedenfor skal gengive og bede vore Medlemmer, ikke mindst fra Provinserne, om at læse med Eftertanke og bevare i Erindringen:

Sagen anlagdes af Malersvend A. Strand – boende Absalonsgade 17 i Aalborg – mod Malerfirmaet C. W. Juulmann & Søn, Nørregade 20, og drejede sig om Opgørelse af forskellige Regninger over Arbejde, som Strand havde udført i Tiden fra 25. Juni til 22. November forrige Aar. Den væsenligste Grund til Sagens Fremkomst var, for et enkelt Arbejdes Vedkommende, Uenighed om Beregningsmaaden „Akkord" eller „Dagløn". – Ved nævnte Arbejde, som var udført Ørstedsvej 50, hos Ballin & Sønner, havde Svenden for sit eget Vedkommende en samlet Arbejdstid af ialt 197½ Timer, medens en Lærling, som havde været ham til Hjælp, – i Følge Svendens skriftlige Opgivelse – havde ialt 103½ Timer. – Den over dette Arbejde indleverede Regning, paa hvilken ikke var afskrevet noget Vederlag for Lærlingen, udviste en Sum af 185 Kr. 58 Øre – og i Henhold hertil havde Svenden et formentligt Tilgodehavende af ca. 128 Kroner, medens Mesteren, – i Følge Daglønsberegningen (en Timeløn af 44 Øre) – formente, at Svenden kun havde et Restbeløb af ca. 32 Kr. tilgode.

Følgende er under Sagen fremgaaet:

I. Begrundet i Lærlingens Assistance – Mesteren fremførte, at denne havde udført en væsenlig Del af Arbejdet, havde Mesteren, dog først efter Arbejdets Fuldendelse, tilbudt Svenden en Timebetaling af 44 Øre og fremlagde i Retten èt, efter hans Formening fuldgyldigt Bevis for, at Svenden var indgaaet paa dette Tilbud, nemlig èn af Svenden kvitteret Opgørelse – dateret 2. November – for Modtagelsen af forskellige Restbeløb, hvoriblandt dette, (stort 7 Kr. 90 Øre).

II. Svenden fastholdt aldrig at være indgaaet paa denne Beregningsmaade – samt hævdede, at han den 2. November kun havde modtaget et à Conto-Beløb af 20 Kr., hvilket protesteredes af Mesteren.

III. Endelig er det konstateret, at Mesteren paa et senere Tidspunkt pr. Brev har tilbudt Svenden en Timebetaling af 55 Øre – samt at han fremdeles ikke var uvillig til at betale denne Timeløn.

Medens Mesteren – i Henhold til omtalte Kvittering – formente, at Regnskabet for dette Arbejde var afsluttet, maatte han dog, saafremt Voldgiftsretten kom til andet Resultat, stille Fordring om en Betaling af 25 Øre pr. Time for den Svenden ydede Lærlingehjælp, medens Svenden ansaa 15 Øre pr. Time for rigeligt Vederlag, idet han hævdede, at den Hjælp, der var ham ydet, havde været meget ringe.

* * *

Voldgiftsretten erkender, at den omhandlede Kvitterings Gyldighed, – som Bevis for, at det paa denne lydende Beløb, 21 Kr. 75 Øre, er udbetalt – ikke kan omstødes; men kan derimod ikke anerkende, at samme Kvittering, – som forøvrigt i visse Henseender lader meget tilbage at ønske – er et fuldtud tilstrækkeligt Bevis for, at Regnskabet skulde være endelig afsluttet – og skønnes det, at Mesteren, ved senere at tilbyde højere Betaling, ogsaa selv maa have erkendt dette. I hvert Fald kan det, naar henses til den foreliggende Regning, vanskeligt tænkes, at Svenden skulde være indgaaet paa denne Beregningsmaade.

Idet Voldgiftsretten dog tillægger denne Side af Sagen mindre Værd, **maa man** – angaaende den Aftale eller det Kompromis, som Mesteren paastaar skulde være kommet i Stand efter at Arbejdet var færdigt – **udtale**, – (i Overensstemmelse med en af Voldgiftsretten i Sag Nr. 149 – 1901 afsagt Kendelse) – **at** hvor Arbejdet kan udføres i Akkord efter Prislisten, ere saavel Mestre som Svende uberettigede til at træffe (foreslaa eller indgaa paa) Aftale om anden Beregningsmaade, end de i Prislisten anførte Akkord-Priser."

„**Endmere** maa det bebrejdes, at Mesteren, som i dette Tilfælde, først **efter** at Arbejdet er udført, foreslaar en anden – og for Svenden ringere Betalingsmaade."

Kendelse:

I Henhold til foranførte, – samt da det efter det oplyste skønnes, at det af Svenden tilbudte Vederlag for Lærlingen er antageligt – vil den omhandlede Regning være at betale med et Fradrag af 15 Øre pr. Time for Lærlingens Timer. **Saavel for denne Regning som for det øvrige Regnskabs Vedkommende** – (Voldgiftsretten har for Arbejdet, Blegdamsvej 60, fundet den af Svenden sidst indleverede Regning antagelig) – **henvises iøvrigt til hosfølgende** – af Voldgiftsrettens Skønsudvalg, paa Grundlag af fremsendte Papirer, udarbejdede **Regnings-Bilag, i Følge hvilket Svenden** – foruden det à Conto-Beløb af 50 Kr., som er udbetalt gennem Voldgiftsretten –, **har et Rest-Tilgodehavende af Kr. 52,42**, som indbetales til Voldgiftsrettens Formand.

Svenden, som i alt væsenligt maa siges at have vundet Sagen, erholder sit Depositum tilbage.

Som man ser, adskiller den sig da heldigvis betydeligt fra de Forhold og Tvistspørgsmaal, der almindeligvis danne Grundlaget for vore Voldgiftssager. Vi mindes ikke at have haft nogen lignende, og det skulde gøre os meget ondt, om den Opgørelsesmetode, som det paagældende Firma her havde forsøgt, noget Steds skulde være anvendt med Held

Man forsoner sig jo let med de almindelige Tvistspørgsmaal. — En Prisliste vil altid give Plads for Tvivlspørgsmaal, den være saa omhyggeligt udarbejdet som vel tænkes kan. — Et Arbejde eller en Behandlingsmaade kan forekomme uden direkte at være nævnt i Prislisten, og Opfattelse af, hvorefter det skal regnes, kan da være forskellig. Ja selv om det saa findes anført, kan der opstaa Tvivl om Forstaaelsen. Vi har jo saaledes Træværk delt i 5 Afsnit, hver for sig ret tydelig angivet, men der dukker jo daglig nye Former frem, om hvilke det ikke altid er lige let at sige, hvortil de hører. Det er som sagt Spørgsmaal, der ligger lige for.

Ja vi har jo endda set en Mester og nogle Svende gøre den fra saavel Malerlaug som Fagforening afvigende Anskuelse gældende, at Prislistens „Alm. Bestemmelser" i sit Punkt III slaar fast, at Prislisten overhovedet kun er gældende for Liebhavere, der maatte foretrække denne, fremfor specielle Aftaler Mand og Mand imellem. De kloge Hoveder blev ved en Voldgiftskendelse belært om, at de havde været ret uheldige i denne Opfattelse, og almindeligvis vakte deres Fortolkning berettiget Harme, og samtidig en Beklagelse af deres ringe Evne til at begribe en saa simpel Ting, som at en Prisliste vilde være Narreværk, hvis Meningen var den, at den skulde kunne sparkes omkuld af den første den bedste Stymper af en Mester eller Svend — eller begge i Forening.

Den ovenfor refererede Sag er om muligt et Numer stærkere. Det forekommer os, at Mesteren her har været noget langt ude. Ikke fordi den Metode, efter hvilken han havde tænkt sig at opgøre med Svenden, kan kaldes for særlig indviklet — det var vel Synd at sige — men alligevel. Chancen for at anvende den med Held maatte synes meget svag. Vel var Svenden en gammel Mand, der ikke tidligere havde arbejdet her i København, men han havde dog sat sig saa meget ind i Forholdene, at han var vidende om, at Prislisten *skal* respekteres af baade Mestre og Svende. Som det vil ses af Sagen, havde han fortjent 86 Øre pr. Time paa et bestemt Arbejde, og det lyder da som et Æventyr, at han, efter at dette Faktum forelaa, skulde have været modtagelig for den Anskuelse, at han i Grunden vilde være bedre tjent med at beregne sit Arbejde efter Tid til en Timeløn af 44 Øre. Hvad der derimod er den nøgne Virkelighed, det er jo dette, at Mesteren ikke alene vil have foreslaaet ham et saadant Arrangement, men endog formener at have vundet ham for sin Betragtning saa fuldt ud, at han slog til og tog de 44 Øre i Stedet for de 86 Øre pr. Time, som Arbejdet androg efter Prislisten.

Til Støtte for denne sin Paastand og Opfattelse af det passerede, har Mesteren fremlagt en Lap Papir med nogle af ham foretagne Udregninger og Svendens Navn paa Foden. I dette „Dokument" saa Mesteren en Tilkendegivelse af, at Vedkommende havde modtaget hans Vejledning og Forslag, samt afgivet Kvittering for fuld Opgørelse af det paagældende Arbejde til 44 Øre pr. Time.

Vi ved ikke om Mesteren ved tidligere Lejligheder har foretaget „Opgørelser" af lignende Art, men vi vil rigtignok oprigtigt haabe, at dette ikke har været Tilfældet, ligesom vi forvente, at Forsøg i den Retning ejheller maa blive gjort, langt mindre lykkes. Det er os da ogsaa en stor Glæde at se Voldgiftsrettens Afgørelse af den foreliggende Sag og at give dens Bebrejdelse mod Mesteren for det af ham udviste Forhold vor varmeste Tilslutning.

Ikke stærkt nok kan det tilraades vore Medlemmer at være paa deres Post overfor entreprenante Mestres Forsøg paa at faa Arbejde udført under Prislisten, ligegyldigt om Formen er Aftale forud eller bagud eller Underskrift paa andet og mere, end det faktiske Beløb, der modtages osv.

Nu stunder Foraaret til, og skønt der ingen særlige Udsigter er til rigeligt Arbejde, saa har Erfaringen jo lært os, at København øver en stærk Tiltrækningskraft paa unge Medlemmer fra Provinserne.

Til dem vil vi da sige: Tag Lære af ovennævnte Sag, hvis nogen af Eder skulde komme hertil for at søge Arbejde. Det er ulovligt at arbejde efter anden Beregningsmaade her end Prislisten, hvis det paagældende Arbejde da paa nogen mulig Maade lader sig henføre herunder.

Det er ulovligt, fordi det forbydes af saavel Mestrenes som vor Organisation, og det forbydes, fordi man vil hindre hensynsløse Attentat paa de planmæssige Forhold, der ved Samarbejde ere tilvejebragte i Fagets Udøveres fælles Interesse.

Anmeld til Foreningen ethvert Forsøg paa Uregelmæssigheder, uden Hensyn til hvor og af hvem det fremsættes.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed for Aaret 1901.

(Fortsat.)

Sag Nr. 134 drejede sig om en Regningsopgørelse stor 3300 Kroner over Arbejdet i Ejendommen Nr. 2 C. paa Østerbrogade og indankedes paa 12 andre Svendes Vegne af M. Jørgensen, Franckesvej 5, St. mod Malermester E. A. Thomsen, Clasensgade 42, idet denne paa Regningens Forfaldsdag havde præsenteret Svendene en Opskrift paa de Klagepunkter, han havde fundet, ialt et Fradrag af 112 Kr.; iøvrigt havde Mesteren — efter Jørgensens Sigende — undslaaet sig ved at konferere med Svendene om de forskellige Punkter. Voldgiftsretten fandt Foranledning til at opfordre Parterne til, ved indbyrdes Konference at komme hinanden en Del nærmere. Efter kort Tids Forløb indbragtes Sagen paany. Den omtvistede Sum udgjorde nu kun 29 Kr. 13 Øre og, da dette Beløb i Forhold til Regningens Størrelse var temmelig ringe samt, da Retten vilde have vanskeligt ved at træffe nogen Afgørelse, idet det væsenligt drejede sig om Reparationer o. l., skønnedes, at et Forlig vilde være den heldigste Afslutning. Et saadant kom i Stand paa de Vilkaar, at Regningen fradroges Halvdelen af den omtvistede Sum eller 14 Kr. 57 Øre, hvorefter Parterne med et Fradrag af 5 Kr. hver, erholdt deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 135. Denne Sag fremkom som fælles Anmodning fra Malerfirmaet Chr. Jensen & Co., Lille Torvegade 34, og Malersvend Chr. Petersen, Prinsessegade 75 B, St., om at bedømme Arbejdslønnen for Strygning af Tagværket indvendig i Smedeværkstedet paa Holmen. Tagværket bestod af Skifersten med underliggende Lægter og Stolper, og blev grundet med Sæbevand iblandet Fernis samt strøget 1 Gang Limfarve. Mesteren havde tilbudt 4 Øre pr. □ Al., medens Svendene havde forlangt 5 Øre. Stillads samt Flytning af dette besørgedes ved 2 Arbejdsmænd fra Orlogsværftet. I Følge det af Retten udmeldte Skøn fik Kendelsen følgende Ordlyd:

„I Betragtning af de Vanskeligheder samt den Fare,

som er forbundet med Udførelsen af dette Arbejde, hvorfor der ikke i Prislisten findes nogen Pris, maa Voldgiftsretten, som mangler Kompetence til at fastsætte nogen ny Pris som gældende i Almindelighed, formene, at den af Svendene i nærværende Tilfælde forlangte Pris ikke kan være for høj."

Svendene bidrog til Skønsomkostningerne med 5 Kr., men erholdt iøvrigt deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 136 drejede sig om Beregningsmaaden for Rund- og Vinkeljærn i Rækværk eller Indhegning, og indankedes af Malersvendene F. Herbst, Kapelvej 9, 4., og O. Fjerdingstad, Raadmandsgade 26, 1., mod Malermester Laurits Hansen, Lille Strandstræde 18. Rækværket bestod dels af 2 vandretliggende Rundjernsstokke mellem Granitstensopstandere, dels af et vandretliggende Vinkeljern paa Jernopstandere. Svendene beregnede Arbejdet som Rund-, Flad- og Vinkeljern eller Rør efter Prislistens Side 75, medens Mesteren mente, at Arbejdet burde jævnstilles med Jernstakitter. Voldgiftsretten kom til det Resultat, at der maatte gives Svendene Medhold, da det maa antages, at Prislisteudvalgets Tanke har været, at der til Stakit, som anført i Prislisten, hører Stolper, Løsholter og Pinde. Svendene fik derefter det erlagte Depositum tilbage.

Sag Nr. 137. Malersvendene Marius Petersen, Ryesgade 69, 1. og A. Henriksen, Birkegade 25, 3. kontra Malermester N. G. Lind, Vimmelskaftet 38. Den drejede sig om Bygningsopgørelse over Arbejde, udført i Ejendommen „Løvenborg", Frederiksborgvej 26. Regningen 1026 Kr. 69 Øre var indleveret den 21. Juli, og efter at Sagen var indanket, havde Svendene modtaget mindre Beløb paa deres Tilgodehavende, sidste Gang den 8. November 40 Kr., hvorefter Restbeløbet udgjorde 58 Kr. 9 Øre. Lind nægtede at møde i Voldgiftsretten, hvorefter Sagen i Følge Rettens Regler, indberettedes for Malerlauget, som beskikkede Malermester E. Pl. Jacobsen, Admiralgade 19 til at repræsentere Lauget. E. Pl. Jacobsen betonede, at den Daglønstimeløn af 80 Øre, som Svendene havde forlangt, ikke i Almindelighed var overensstemmende med Laugets Princip, ligesom Lind ogsaa havde beklaget sig over denne Timeløn. Svendene hævdede, at der forelaa en Aftale, i Følge hvilken Daglønstimerne skulde betales med den Timeløn, som Akkorden gav.

De Fradrag, hvorom Lind havde konfereret med Svendene, beløb sig efter en af A. Henriksen specificeret Opgørelse til ialt 3 Kr. 94 Øre. I Voldgiftsrettens Kendelse udtales, at da Malermester Lind af egen Vilje havde undladt at møde i Retten, maa Svendenes Udsagn tages for gyldige, hvorhos Restbeløbet vil være at udbetale senest Lørdag den 16. November 1901. Saavel det af Malerlauget som af Svendene erlagte Depositum tilbagebetaltes.

Sag Nr. 138, Malersvendene Jønson og Thunboe, Pr. Charlottegade 25 B, Stuen kontra Malermester G. Schumacher, Lindeallé, Vanløse, drejede sig ligeledes om en Regningsopgørelse. Paa Voldgiftsrettens Skrivelse erklærede Schumacher, at han var villig til at betale Regningen, naar de paa den værende Fejl i Opmaalingen vare rettede. Rettens Formand formanede Svendene til at skrive en ny Regning, som efter at have været forelagt Voldgiftsretten tilstilledes Schumacher. Denne erklærede, at han ønskede mindst 2 Lejligheder specificerede. Senere, efter at Svendene paany havde omskrevet Regningen, fremkom fra disse Meddelelse om, at de endnu ikke havde faaet opgjort. Da Sagen kom for Retten, gjorde Schumacher Indvendinger mod forskellige Poster til et samlet Beløb af 34 Kr. 70 Øre, og da Svendene erkendte, at en Del af Ankerne vare berettigede, endte Sagen med Forlig, idet Svendene gik ind paa at lade Regningen fradrage 18 Kroner. Svendenes Rest-Tilgodehavende 123 Kr. 19 Øre udbetaltes gennem Rettens Formand. Af det erlagte Depositum erholdt Parterne hver 5 Kroner tilbage.

Sag Nr. 139. I Anledning af Uoverensstemmelse om Arbejde paa Østerbros Banestation indankede Malersvend Viktor Bentsen, Faxegade 28, 3. Sal paa egne og 2 andre Svendes Vegne en Sag mod Malermester Fred. A. Møller, Studiestræde 10. For Arbejdet, Strygning af Bindingsværk, Facelægning paa samme og Strygning af Gitterværk paa en Veranda, havde Svendene for det, som var udført i over 8 Alens Højde, beregnet et Tillæg af 25 pCt. For Gitterværket var der forud truffen Aftale om en Pris af $8^1/_2$ Øre pr. □ Al., og Mesteren protesterede mod at betale det forlangte Tillæg saavel for dette som for Bindingsværkets Vedkommende. Voldgiftsretten maatte give Mesteren Medhold, da der ikke i Prislisten findes nogen Hjemmel for Stilladstillæg for Bindingsværk og Facelægning paa samme, men tværtimod i Prislisteudvalgets Forhandlingsbog præciseres, at Prisen for dette Arbejde er fastsat under den Forudsætning, at dette ofte udføres i betydelig Højde. For Gitterværkets Vedkommende maatte Voldgiftsretten uden at komme ind paa Bedømmelse af Prisen, henholde sig til den trufne Aftale, da der under denne ikke var taget Forbehold for de vanskeligere Dele af Gitteret. Mesteren, som havde vundet Sagen, fik sit Depositum tilbage.

Sag Nr. 140, C. Schultz, Kristiansgade 8, 3., Amager, paa flere Svendes Vegne, kontra Malermestrene Petersen & Andersen, Bartholinsgade 1, drejede sig om Betaling for en Lærlings Hjælp under Strygning af Masterne til de elektriske Sporvogne ad Valbylinjen. I Følge en Aftale skulde Lærlingens Hjælp betales med 2 Kroner pr. Dag. Ved Arbejdets Ophør havde Svendene paa Regningen kun opført $3^1/_2$ Dag for Lærlingen, idet de ikke formente dem forpligtede til at betale for den Tid, $7^1/_2$ Dag, som han havde maattet staa Vagt ved Stigen. Dette var bleven paabudt af Politiet, endskøndt de Stiger, som benyttedes, og som var konstruerede i samme Øjemed, mentes at overflødiggøre denne Forsigtighedsregel. Svendene havde, da Aftalen blev sluttet, haft den Opfattelse, at de kun skulde betale Lærlingen, naar han hjalp til ved Strygningen, medens Mestrene havde formeent, at Svendene selv maatte bestemme, ved hvilken Del af Arbejdet de vilde anvende Lærlingen, ligesom det havde været Svendenes Pligt at tilkendegive, at de ikke vilde betale for Lærlingen, naar han stod ved Stigen. Da Sagens Fremkomst havde sin væsenlige Grund i den forskellige Opfattelse af den trufne Aftale, og da navnlig Svendene paa det Tidspunkt, Politiholdet kom, burde have tilkendegivet, at de ikke vilde betale for Lærlingen, naar han stod ved Stigen, anbefalede Retten Forlig. Et saadant blev indgaaet paa de Vilkaar, at Betalingen for de $7^1/_2$ Dage deltes lige, saaledes at Regningen fradroges 7 Kr. 50 Øre. Hver af Parterne erholdt Halvdelen af deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 141. Fra Malermester Vald. Schmidt & Co., Nørregade 30 og paa flere Svendes Vegne fra Thi Grønborg, Meinungsgade 26, 4., fremkom Anmodning til Voldgiftsretten om at bedømme Afsnittet af Træværk i Kommunens Alderdomshjem i Guldbergsgade. Paa Tværramstykkerne af Dørene, fandtes i lodrette Snit en dobbelt Nedplatning ca. $^1/_8$ Tm. dyb, som af Svendene formentes at kunne give IV Afsnit. Voldgiftsrettens Kendelse kom til at lyde paa III Afsnit, idet man skønnede, at de Indsnit, som fandtes paa Tværramstykkerne ikke kunde sammenlignes med nogen af de i Prislisten som Forudsætning for IV Afsnit nævnte Forsiringer. Mestrene havde vundet Sagen og erholdt deres Depositum tilbage.

(Fortsættes.)

Lønbevægelse.

Som sædvanlig paa denne Aarstid befinde adskillige af vore Afdelinger sig paa Forhandlingernes Stadium i Bestræbelserne for at opnaa Forbedring af Lønforhold og bringe disse op i Niveau med, hvad man tidligere har opnaaet andet Steds.

Dette er saaledes Tilfældet for følgende Afdelingers Vedkommende: *Skive, Herning, Randers, Odense, Faaborg og Korsør.* — Vi skal ikke foregribe Begivenhedernes Gang ved at referere Enkeltheder i Forhandlingerne, men blot udtale vor Fortrøstning til at faa vore meget rimelige Krav gennemført i al Fredelighed. — Vi tror at kunne gøre dette, men ønske dog ikke at forsværge noget. Den 1. April vil under alle Omstændigheder vise Forhandlingernes Resultat.

Ovre paa *Bornholm* staar Sagerne uforandrede. Med Udgangen af denne Maaned vil vor Konflikt derovre have varet et helt Aar. Som man vil erindre er Konfliktens Aarsag den, at vi i Fjor forlangte en 10-Timers Arbejdsdag og en Minimalløn af 35 Øre pr. Time, mod hidtil 11 Timer og 30 Øre, hvad Mestrene paa ingen Maade vilde indgaa paa. Med en Stædighed, der var en bedre Sag værdig, har de fastholdt dette Standpunkt og foretrukket at undvære en Snes Mands Arbejds-

kraft. Om den Forretningsgang har været til Held for dem maa Guderne vide; men hvis d'Hrr. skal fortsætte den, indtil vi igen gaar paa en 11-Timers Dag og 30 Øre i Timen, saa skal vi da sige dem, at de ikke i det forløbne Aar er rykket dette Tidspunkt nærmere, og i det kommende vil være det om muligt endnu fjærnere.

Fra Fredericia.

I Fredericia har *Hans August Petersen,* gl. Nr. 3047, etableret sig som Malermester. Da han ikke har afviklet sin meget store Restance til vor Organisation, kan vore Medlemmer ikke arbejde for ham, forinden Meddelelse i modsat Retning fremkommer.

Dette har selvfølgelig ikke forhindret *M. V. Traholt* (i sin Tid ekskluderet) i at yde ham sin Arbejdskraft. At *Jørgen Jørgensen,* der ligeledes har et gammelt Mellemværende uafgjort med Foreningen, ogsaa er at finde paa samme Arbejdsplads, siger sig selv. Krage søger jo Mage.

Medlem *Carl Christjansen,* gl. Nr. 2859, vil forventelig snarest erindre at bringe sit Forhold til Organisationen i Orden.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin halvaarlige ordinære Generalforsamling, Onsdag den 9. April i Rømersgade 22, Festsalen. Forslag, som maatte ønskes behandlede paa denne, vil være at indlevere skriftlig 10 Dage forinden til

Bestyrelsen.

Taastrup-Glostrup.

Paa given Foranledning undlader vi ikke at erindre vore Medlemmer om, at vi sidste Sommer erholdt Mestrenes Underskrift paa, for ovennævnte Afdelings Omraade at ville overholde de for København gældende Løn- og Arbejdsforhold. Vor Afdelings Formand, *L. P. Andersen,* Taastrup, giver arbejdssøgende Medlemmer enhver ønskelig Oplysning i saa Henseende.

Vor Hovedbestyrelse.

Ved sidste Hovedbestyrelsesmøde fratraadte *Alb. Klein,* Holbæk, som Følge af Overgang til selvstændig Virksomhed, og i hans Sted vil *L. Larsen,* Odense, indtræde som Medlem af Hovedbestyrelsen.

Kleins Mandat som Medlem af Repræsentantskabet for „De samvirkende Fagforbund" er samtidig overtaget af *Chr. Christensen,* Aalborg.

Forsvundne.

Afdelingen i *Helsingør* meddeler at følgende Medlemmer, nemlig Nr. 2167 *A. Jørgensen,* Nr. 2171 *P. E. Petersen* og Nr. 2180 *Faaborg* er forsvundne uden at anmelde Afgang og uden at afvikle deres ret store Restancer til Afdelingen. Forhaabentlig vil d'Hrr. blive mindet om deres Glemsomhed af ærede Medlemmer, hvor de opholder sig, saaledes at de snarest mulig kan faa afgjort deres Mellemværende med Afdelingen.

Samme Afdeling gør ligeledes opmærksom paa, at den med Længsel afventer det Tidspunkt, hvor Medlem, *Hans Peter Olsen* (udlært i Marts 1899 hos Claus J. Olsen i København) vil afvikle sit Mellemværende med Afdelingen og afhente sit Svendebrev, som har beroet der i $1^1/_2$ Aar.

Ny Oldermand.

Malerlaugets mangeaarige Oldermand, Hr. Malermester *C. F. Stegemann,* R. af D., har efter eget Ønske fratraadt dette Hverv ved Laugets den 20. f. M. afholdte Generalforsamling. I hans Sted er Hr. Hof Dekorationsmaler *Vilh. Hansen,* R. af D., valgt til Oldermand for Lauget.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved
Hørsholm.	Th. Bjørn.
Hillerød.	Carl Sørensen, Mørkegade 177.
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Smedelundshusene.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	R. Meyer, Tilegade 15.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Sofus Jørgensen, Østerbrogade 179 B.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Østergade 9.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Warmingsgade 7.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Nejdhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Smallegade.
Struer.	H. C. Madsen, Østergade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 27.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Priorgade 19, 1. Sal.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa..	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Rønne.	Wilh. Møller, Sigurdsgade 6.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

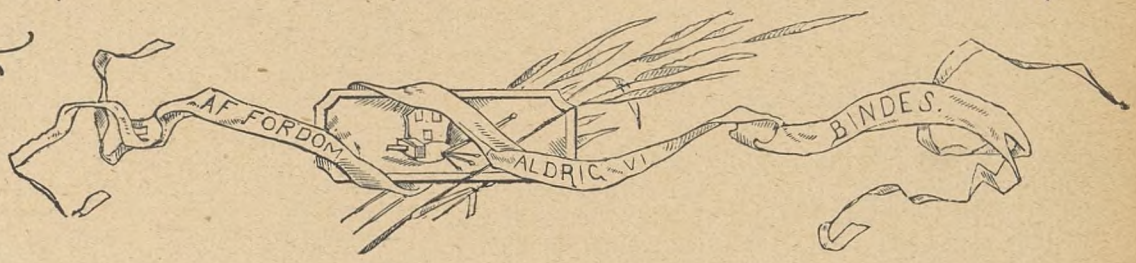

April. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Rønne, Aakirkeby og Nexø vedvarer.

Ren Besked.

Voldgiftsretten har for ganske nylig afsagt Kendelse i en Sag, hvoraf forhaabentlig saavel Mestre som Svende i Fremtiden vil tage Lære, hvis Fristelsen skulde komme over dem til at forsøge et Attentat paa den gældende Prisliste. Vi gengiver nedenfor saavel Sag som Kendelse saalydende:

Sagen indankedes af Malersvend J. Danielsen, Estlandsgade 2 St. paa flere Svendes Vegne mod Malermester A. E. Lundstrøm, Martinsvej 6, og det under Sagen omhandlede Arbejde var udført i Købmandsskolen i Fiolstræde.

1. Danielsen havde paa Mesterens Opfordring afgivet en skriftlig Erklæring om, at han og de øvrige Svende vilde udføre Spartling og 3 Gange Strygning efter V Afsnit Træværk for en Pris af 21 Øre pr. □ Alen. Af Malersvendene Heckmann og Jess protesteredes paa de øvrige Svendes Vegne mod, at Danielsen havde Fuldmagt fra disse til at træffe denne Aftale, og formente sig i Henhold til Prislisten tilkendt en Betaling af 26 Øre pr. □ Alen. Mesteren, som fastholdt, at Træværket var spartlet og intet havde at indvende mod Arbejdets Udførelse, formente dog, at den trufne Aftale skulde staa ved Magt.

2. En Sum af 75 Kroner, som var paaført Regningen for Tidspilde, idet Danielsen daglig havde været opholdt ca. 1 Time ved Konference med Arkitekten angaaende Farveprøver, medens Mesteren fastholdt, at han selv daglig havde været paa Arbejdet, og at Vægge og Træværk hver for sig kun vare behandlede i 2 Farver.

3. En Sum af 21 Kroner for Tillavning af Kompositionsfarve, som ikke senere kom til Anvendelse. Mesteren tilbød paa dette Punkt den halve Betaling.

4. III eller V Afsnit af Vinduespladen behandlede alene. Svendene havde for ekstra Spartling af Vinduespladerne beregnet disse pr. □ Al. med samme Grundpris som Træværket, 26 Øre.

Efter de foreliggende Oplysninger maa Voldgiftsretten overfor Danielsen og Lundstrøm misbillige, at disse ere indgaaede paa en Aftale af fornævnte Beskaffenhed, hvortil Prislisten ikke hjemler dem nogen Ret. Hverken Mesteren eller Svenden kan antages at være uvidende herom.

I en af Voldgiftsretten i Sag Nr. 149/1901 afsagt Kendelse udtales: „Alt Arbejde, der kan udføres efter de i denne Prisliste opførte Priser, skal i alle Tilfælde udføres i Akkord", og „Kun de Arbejder, der ikke ere nævnte i eller kunne beregnes efter Prislisten, kan gøres til Genstand for anden Beregningsmaade".

I Henhold hertil maa Voldgiftsretten fastslaa følgende:

„Alle Aftaler, som gaa ud paa enten at forringe Arbejdet eller udføre dette for en ringere Pris, end den i Prislisten anførte, ville til enhver Tid blive annullerede af Voldgiftsretten, selv om der, som i dette Tilfælde, **foreligger Beviser for, at Aftalen virkelig har fundet Sted.**

Foranførte Arbejde vil herhos være at betale med **26 Øre pr. □ Alen** jfr. Prislisten (Træværk under Afsnit V, 1 Gang Spartling, 3 Gange Strygning).

For det 2det Punkts Vedkommende skønner Voldgiftsretten, at ihvorvel Tidsspilde af denne Art i Almindelighed bør erstattes, saa burde Svendene dog paa et tidligere Tidspunkt have gjort Mesteren bekendt hermed. Da Svendene har undladt dette, formenes, at det fremsatte Krav paa dette Punkt maa borttalde.

Punkt 3. Efter de foreliggende Oplysninger skønnes den af Mesteren for dette Arbejde tilbudte Betaling af **10 Kr. 50 Øre** at være antagelig.

Punkt 4. Voldgiftsretten skønner, at Vinduespladerne bør beregnes efter III Afsnit, hvorefter Prisen for Spartling 1 Gang og Strygning 3 Gange bliver **19 Øre pr. □ Alen**, idet man formener, at Svendene, saafremt der har været noget Merarbejde ved Vinduespladerne, burde have paaført Regningen dette.

Da ingen af Parterne kunne siges at have vundet Sagen, vil det erlagte Depositum for begges Vedkommende være fortabt."

Ikke sandt! en delikat Sag. Det er, som man ser, et ganske utilsløret Forsøg paa bag Organisationernes Ryg at blæse de af disse vedtagne Lønbestemmelser et langt Stykke. Mesteren er saa fiffig at tage en skriftlig Tilstaaelse af Svenden for, at denne og Kolleger er indgaaet paa at arbejde under Prislisten. Han har sikkert betragtet sig som en god „Forretningsmand", der ikke lader en arbejdsløs Periode gaa forbi sin Dør ganske ubenyttet, og Svenden har manglet den fornødne Rygrad til at staa for Mesterens Opfordring, — og dermed har den Forretning været gjort. Men den blev heldigvis gjort uden Vært. Den skulde jo omfatte flere end den ene Svend, og den kom derved til Fagforeningens Kundskab, som paalagde samtlige Svende at indanke Sagen for Voldgiftsretten, idet man turde gaa ud fra, at hvad her var sket maatte fordømmes som ganske ulovligt i hvert Fald i moralsk Henseende.

Man har da heller ikke taget fejl. — Voldgiftsretten udtaler sin Misbilligelse overfor saavel Svend som Mester, fordi ingen af dem har haft nogen Ret til at træffe den paagældende Aftale. Men Voldgiftsretten gør mere; den annullerer den saaledes trufne Aftale og giver ren Besked for

Fremtiden, ved kort og godt at udtale, at den til enhver Tid vil annullere enhver Aftale, som gaar ud paa at forringe Arbejdet eller de i Prislisten fastsatte Priser.

D'Hrr. Prislistebrydere kan nu foreløbig tage fat og bryde deres Hjærne med, hvorledes man da skal bryde sig en ny Bane for sin Foretagsomhed, uden alt for meget Bryderi.

Træf Aftale.

I Prislisten træffes jævnlig saadanne Udtryk som: dette Arbejde „betales efter forudgaaet Aftale", om dette „maa særlig forudakkorderes" osv. I det hele taget synes Prislisteudvalget at have haft et aabent Øje for Vanskeligheden ved al Akkorderen „bagud", og derfor stadigt har fremsat Forlangendet om „forudgaaet Aftale" og „Forudakkordering", hvor det ikke har ment at kunne finde en Pris, som i al Almindelighed var passende. Det viser sig jo ogsaa ved mangfoldige Lejligheder, at Undladelse af en saadan Forudakkordering bringer Svenden baade Ubehageligheder og Tab. Vel er det en staaende Regel, at Mesteren helst undgaar nogen Aftale; enten bliver han borte fra Arbejdspladsen til vedkommende Arbejde er fuldført eller dog godt paabegyndt, eller ogsaa, hvor han ikke kan undgaa Svendens „Paatrængenhed", svarer han: „ja, lad os nu se", „det kommer vi nok ud af", „det skal De nok faa ordentlig betalt". Men naar Regnskabets Dag kommer, saa „faar man at se", at det, Mesteren kalder „ordentlig betalt", undertiden lige akkurat svarer til Minimallønnen, og vil Svenden „komme ud af det" med det gode, er han saa omtrent nødt til at tage imod, „hvad Herren vil give". Arbejdet er jo leveret og det er Mesteren, som har Pengene i sin Lomme, dem, det ikke er muligt at faa ud deraf uden ved Tvang, hvad enten denne er af juridisk eller moralsk Art; hvad enten Svenden kan hitte et Punkt i Prislisten, som Mesteren ved Voldgiftsrettens Hjælp muligvis kan tvinges til at rette sig efter, eller Svenden paa det givne Tidspunkt ikke godt kan undværes.

Nok er det, hvor der ikke findes en utvetydig og klar Bestemmelse i Prislisten, der gør man klogt i forud at træffe en utvetydig og klar Aftale, maaske endda helst skriftlig, ellers kan man mange Gange kigge i Vejviseren efter den Fortjeneste man mener sig berettiget til.

Et Eksempel paa Rigtigheden af det her sagte, kan hentes fra en af de seneste ved Voldgiftsretten behandlede Sager. Det drejer sig om Hovedtrappegelændere, paa hvilke der var anbragt Elevatorgittere af firkantede Stænger, og det hedder nu i Kendelsen:

„Forud for Arbejdets Paabegyndelse var der af Mesteren, efter Aftale med Ejeren, givet Tilsagn om, at en Mand skulde passe Elevatoren, saaledes at Arbejdet kunde udføres fra dennes Tag, og det skulde da betales med Prislistens almindelige Priser, dog med et forud aftalt Tillæg for Lakfarve og for Snirkler paa Gitteret. Da Ejeren imidlertid ikke stillede nogen Mand til Raadighed, og Elevatoren desuden ikke var i brugbar Stand, udførtes Arbejdet ved Hjælp af Stillads (en Planke lagt paa et Rør i Gitteret, og paa en Stige paa Reposen), som ret ofte maatte flyttes. Forudsætningen for den trufne Aftale var altsaa bristet, og for Stilladsarbejdet gjorde Svendene nu Krav paa et Tillæg af 25 pCt. for Vangerne, 12½ pCt. for Ballustrene (der kun paa Halvdelen skulde udføres fra Stilladset) og 12½ pCt. for Gitteret (ved Indankelsen nedsat til 6¼ pCt., fordi kun den ene af Gitterstængernes fire Sider skulde udføres fra Stilladset).

Mesteren gjorde gældende, at han ikke havde fordret Arbejdet paabegyndt under de ny Forudsætninger, og, da Svendene alligevel paabegyndte det, at han da udtrykkeligt havde tilkendegivet, at der intet Stilladstillæg vilde blive betalt. Svendene protesterede imod at have modtaget en Tilkendegivelse, men indrømmede, at der ikke var truffen ny Aftale eller forud forlangt noget bestemt Stilladstillæg, og Mesteren skulde have udtalt, at Svendene selv maatte bestemme, hvorledes de vilde bære sig ad med at komme til.

Voldgiftsretten forsøgte at mægle Forlig i Sagen, men Mesteren forlangte bestemt at faa en Kendelse i denne, ikke for Beløbets Skyld, men for at faa fastslaaet Princippet om „forudgaaet Aftale".

Voldgiftsretten maa da skønne, at det under slige Forhold vel kan være berettiget, at Svendene erholder et Ekstra-Tillæg, men da Prislisten ikke udtrykkeligt hjemler noget saadant, maa der forud træffes en bestemt Aftale derom. I det her foreliggende Tilfælde er der ikke truffen nogen saadan forudgaaet Aftale, og af den Grund maa Svendene have tabt Sagen.

Her har Mesteren fra først af sikret sig imod at faa opstillet ekstra Krav fra Svendenes Side; men disse har ikke, da de oprindelige Forudsætninger glippede, været saa hurtige i Vendingen. De har ikke lært Mesteren Kunsten af, og faaet en tydelig og klar Aftale med de nye Forhold for Øje. Og dog ser man af Kendelsen, at et forud fremsat Krav vilde have ført til et tilfredsstillende Resultat, idet Voldgiftsretten udtrykkeligt erklærer det at være vel berettiget for Svendene under slige Forhold at erholde ekstra Tillæg; men da de har forsømt at faa en klar Aftale forud, saa har de tabt Sagen.

Den Sætning: Der er ikke truffet nogen forudgaaet Aftale, *af den Grund* har Svendene tabt Sagen, netop den Sætning maner til Eftertanke og bør give Stødet til overalt fremtidig at træffe Aftale forud. Vil Mesteren unddrage sig en saadan, bør han ikke lades i Fred, og kan der ikke opnaas nogen rimelig Aftale med ham, er der den Udvej at anmode Voldgiftsretten om et Skøn over det paagældende Arbejde. Noget saadant er sket før, og man kan skønne af den her citerede Kendelse, at Svendene, hvis dette var gjort, vilde have faaet et Tillæg, der næppe var bleven mindre end det Beløb, de ved Sagens Indankelse gjorde Krav paa. Dette er der i hvert Fald ogsaa efter en anden tidligere Afgørelse al Grund til at antage.

OBSERVATOR.

* * *

Den ærede Indsender har saa vist Ret i sine Betragtninger. Det viser sig jo Gang paa Gang, at vil man opnaa et Vederlag for Merarbejde, saa er det absolut nødvendigt at sikre sig ved Forudakkordering. Foruden det af ham anførte Tilfælde, kan vi pege paa et andet der findes i omstaaende Sag.

Her havde Svendene beregnet sig en Time daglig for det Tidsspilde der fremkom ved Konference med Arbejdets Arkitekt. Man skal have meget ringe Kendskab til Arbejdet i en Fællesakkord, naar man kan tro at denne Beregning er for høj. Selv om den paagældende Mester virkelig hver Dag viser sig paa Arbejdspladsen, saa

fører Forholdene nu en Gang med sig, at Arkitekten ligefrem forlanger til enhver Tid paa Dagen, at kunne aflevere sine Ordrer. Vi kender heller intet Tilfælde, hvor ikke den saakaldte Formand er anmodet om at modtage Besked, saavel til direkte Udførelse som til videre Besørgelse og Mesteren er naturligvis vel tjent dermed, eftersom han i de færreste Tilfælde kan opholde sig paa Bygningen Dagen igennem. Naturligvis er han bedst tjent med at faa en saadan Haandsrækning gratis; men da Priserne for vort Arbejde ikke er baseret herpaa, saa er det kun naturligt at vi vederlægges derfor.

Voldgiftsretten „skønner" da ogsaa, at Tidsspilde af denne Art i Almindelighed bør betales, men Fordringen herom maa bortfalde, hvis Kravet ikke er rejst rettidigt, det vil sige forinden man indlader sig paa at udføre Arbejdet.

Træf derfor Aftale i de rette Tilfælde og i rette Tid.

Red.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed for Aaret 1901.

(Fortsat.)

Sag Nr. 142 indankedes af Malersvend E. Hvidberg, Guldbergsgade 49, 2. mod Malermester Henry Adler, Store Kannikestræde 14 og drejede sig om et af Hvidberg mod Adler rejst Erstatningskrav. Da Parterne for Retten indgik et privat Forlig, tilbagebetaltes i Betragtning af Sagens ringe Omfang det erlagte Depositum.

Sag Nr. 143, anmeldt af Malersvend Hans Larsen, Hjorth Lorenzensgade 13, 1. Sal med flere mod Malermester Anton Jensen, Villa „Kamma", Birkerød. Ejendommen Nordre Fasanvej 17 var gennemgaaet en Reparation af andre Haandværkere, og det væsenligste Tvistspørgsmaal var, om Malerarbejdet var udført under saadanne Omstændigheder, at det med Berettigelse kunde beregnes med Priserne for „Nyt Arbejde". Da det af Parternes Forklaringer var fremgaaet, at Træværket ikke i sin Helhed havde været efterset og sammenkilet af Snedkeren, ligesom Lejlighederne ikke vare undergaaet nogen Forandring i Udseende, saasom nedtagne eller opsatte Skillerum el. lign., fandt Voldgiftsretten, at de Betingelser, som Prislisten forudsætter, for at Arbejdet skal betales som „nyt Arbejde", i dette Tilfælde ikke havde været til Stede. For nogle mindre Tvistpunkters Vedkommende fandt Voldgiftsretten, med Hensyn til et Forlangende af 60 Øre pr. Lejlighed for Gibsreparationer samt 12 Kr. 50 Øre for Udtrækning af Søm og Kroge i 20 Lejligheder, at denne Betaling ikke kunde være for meget, efter det under Sagen oplyste. Derimod skønnedes, at den Pris af 12 Kr., som Svendene paa den første Regning havde forlangt for Tillavning af Kit, Kogning af Lim og Mos, Sining af Farver og lignende, maatte være gældende mod et senere Forlangende af 17 Kr.; ligesom en Pris af 5 Øre pr. Stk. for Rensning af Beslag og Nøgleskilte, efter det oplyste, fandtes antagelig mod Svendenes Forlangende af 10 Øre. Mesteren fik sit Depositum tilbage, da han i det væsenligste Punkt havde vundet Sagen.

Sag Nr. 144. Denne Sag drejede sig om en Regningsopgørelse over Malerarbejdet ved en Bro paa Godsbanens Terræn i København, som Malermester Carl Hansen i Nykøbing paa Falster havde haft til Udførelse, og indankedes paa samtlige Svendes Vegne af Malerforbundets Formand Rudolf Poulsen. Efter at saavel Mesteren som Formanden for „Centralforeningen af Malermestre i Østifterne", Malermester Axel Hacke havde fremsendt Ønske om, at Voldgiftsretten i København paadømte Sagen, optoges denne til Behandling i Voldgiftsretten. Den indankede Regning androg ialt 3797 Kr. 44 Øre.

I Hovedsagen vare de af Svendene fremsatte Krav: Tillæg af 15 pCt. for Nagler og Bolte, 25 pCt. for Stillads samt en Pris af 98 Kroner for Afskrabning af Rust og 24 Kroner for Afsætning af Prøver, samt endelig for hele Arbejdet et Tillæg af 16 pCt. jfr. Regulativet for Nykøbing, ifølge hvilket dette Tillæg skulde betales for Arbejde, som udførtes i over 1 Mils Afstand fra Byens Torv. Disse Tillæg udgjorde ialt 1274 Kr. 51 Øre, som Mesteren nægtede at betale, idet han paastod, at der angaaende Beregningsmaaden for Arbejdet var truffet en Aftale, ifølge hvilken der ikke kunde stilles Forlangende om disse Tillæg, og præsterede skriftligt Vidnesbyrd fra 2 Mænd i Nykøbing, at en saadan Aftale havde fundet Sted mellem Mesteren og Formanden for Arbejdet, Malersvend Chr. Berner. Sidstnævnte protesterede herimod.

I Voldgiftsrettens Kendelse udtaltes: „Efter de foreliggende Oplysninger maa Voldgiftsretten erkende, at Sandsynligheden taler for, at en forudgaaet Aftale har fundet Sted, men skal Voldgiftsretten hertil anføre, at en enkelt Svend uden behørig Fuldmagt fra de andre Svende, ingenlunde kan anses at være berettiget til at indgaa paa saadan eller andensomhelst Aftale paa deres Vegne, hvad disse iøvrigt ogsaa overfor Retten have protesteret imod. Med Hensyn til selve den trufne Aftales Natur finder Retten, at denne er i Strid med det for Nykøbing gældende Regulativs Ordlyd og Aand, og formener saavel Mestre som Svende uberettiget til indbyrdes at bestemme lavere Lønvilkaar, end de i Regulativet fastsatte." Endvidere udtaltes, at Arbejdet burde beregnes efter Københavns Prisliste, samt at Svendene burde tilkomme de 16 pCt. Tillæg ifølge Regulativet. De 16 pCt. Tillæg for Nagler og Bolte samt undtagelsesvis Stilladstillæget, saa vel som den Pris af 98 Kr. for Afskrabning af Rust skønnedes at være berettiget, hvorimod Svendene paa andre Punkter vilde være at fradrage et Beløb, som ifølge en af Voldgiftsrettens Skønsudvalg udarbejdet Specifikation udgjorde 398 Kr. 64 Øre + 16 pCt. af denne Sum ifølge Regulativet. Da ingen af Parterne saaledes i alt væsenligt havde vundet Sagen, fortabtes det erlagte Depositum for begges Vedkommende.

Sag Nr. 145. Fra Malermester Poul Berg, Linnèsgade 16, og Malersvend Albert Jensen, St. Pederstræde 39, 2. fremkom Anmodning om at træffe Afgørelse i et Tvistspørgsmaal, vedrørende om Træværk, som blev spartlet og strøget hvidt, skulde betales med Priserne for „Hvid-Lakering", eller som almindelig Strygning. Arbejdet skulde i dette Tilfælde staa færdigt i „Mat-Strygning" – og, da Svenden erkendte, at han fra Arbejdets Begyndelse havde faaet Besked herpaa – samt, da Retten fandt, at dette, at Arbejdet skulde staa „mat", var en væsenlig Fordel for Svenden ved de forudgaaende Behandlinger, skønnede Voldgiftsretten, at der i dette Tilfælde maatte gives Mesteren Medhold i, at Arbejdet kun kunde jævnstilles med almindelig Strygning af Tonefarver. Mesteren erholdt sit Depositum tilbagebetalt.

Sag Nr. 146 indankedes af Malersvendene Vald. Christensen, A. Hansen og C. Christensen . . . . . paa flere Svendes Vegne mod Malermester Henry Adler, St. Kannikestræde 14, for, at Voldgiftsretten skulde træffe Afgørelse om, hvilken Beregningsmaade: „Akkord" eller „Dagløn", der skulde anvendes ved Udførelsen af et Stykke Arbejde i Etablissementet „National". Sagen naaede imidlertid ikke paa det Tidspunkt at komme til Behandling i Voldgiftsretten, idet Adler fremsendte Erklæring om, at Svendene i 2 Vidners Paahør havde givet deres Tilslutning til, at den mod ham indankede Klage tilbagekaldtes.

(Fortsættes.)

Vor Lønbevægelse.

Bestræbelserne for at forbedre tidligere Regulativ og indføre ny, hvor ingen Overenskomst tidligere har bestaaet, er i indeværende Foraar lykkedes ved fredelig Forhandling paa følgende Steder: *Odense, Faaborg, Korsør* og *Haslev.* Den sidstnævnte Plads hører under Afdelingen i Næstved. – Mindre Held har man haft ovre i Jylland, hvor endelig Afslutning ikke foreligger for *Skive, Randers* og *Herning.* Sidstnævrte Sted er Arbejdet nedlagt, og Tilgang til de 3 Byer frabedes.

I Fredericia

kan Forbundets Medlemmer ikke søge Arbejde hos Malermester *Aug. Petersen,* saalænge han ikke afvikler sit Mellemværende med vor Organisation. Derimod er *S Chr. Sørensen* og *F. M. Kindt* i hans Arbejde. Den førstnævnte er i sin Tid ekskluderet, den anden er en Tysker, som snart er her og snart der. Han har senest ageret en Slags Mester i Holbæk.

Ny Afdeling.

I *Middelfart,* hvor en tidligere Afdeling maatte nedlægge sin Virksomhed som Følge af samtlige Medlemmers Bortrejse ved total Arbejdsløshed, har Forholdene atter bedret sig saa meget, at en Afdeling er oprettet. Til Formand er valgt *S. Sørensen.*

Exkluderede.

Nakskov. Afdelingen har set sig nødsaget til at exkludere Medlem *V. Poulsen,* fordi denne, trods derom givet Løfte, ikke har opfyldt sine Medlemsforpligtelser.

Veile. Medlem Nr. 3185, *Johs. Ramskov Christensen* har ment at kunne se bort fra det gældende Lønregulativ og har derfor indrettet sig med Kost og Logis hos Mesteren, som Vederlag for en Del af Arbejdslønnen.

Da han ikke har villet bringe sine Lønforhold i Overensstemmelse med Regulativet, har Afdelingen exkluderet ham.

Medlemmer, som søge Arbejde i Vejle, bedes henvende sig til Afdelingens Formand.

Forsvunden.

Afdelingen i **Svendborg** ønsker at minde *Axel Rasmussen* (fra Nykøbing F.) om, at han har glemt at betale sin Restance og anmelde sin Bortrejse.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin halvaarlige Generalforsamling Onsdag den 9. April Kl. 8, i Rømersgade 22, Festsalen.

Dagsorden:

1. Forhandlingsbogen.
2. Beretning om Virksomheden.
3. Regnskabet (Budget).
4. Valg af Formand, 4 Repræsentanter og 1 Revisor.
5. Forslag vedrørende Understøttelse til Arbejdsløse.

Talrigt Møde forventes!

Bestyrelsen.

Sangforeningen

afholder Foraars-Koncert og Bal, Søndagen den 18de April, i Festsalen, Rømersgade 22. Assistancen vil blive særdeles god; bl. a. har Hr. Skuespiller Berggren velvilligst lovet at assistere.

Billetter faas hos Foreningens Medlemmer samt paa Fagforeningens Kontor.

Talrig Tilslutning forventes!

Foreningen har Lokale Solitudevej 3, og Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. 8½. Enhver Maler er velkommen!

Bestyrelsen
for Malersvende-Sangf. af 1878.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Hovedbestyrelsen afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen.
Hillerød.	Carl Sørensen, Mørkegade 177.
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Smedelundshusene.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Herrestræde.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	R. Meyer, Tilegade 15.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Sofus Jørgensen, Østerbrogade 179 B.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Østergade 9.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	S. Sørensen, Østergade 4.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Warmingsgade 7.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Smallegade.
Struer.	H. C. Madsen, Østergade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 27.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Priorgade 19, 1. Sal.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Grenaa..	Louis Udsen, Lillegade.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Holbergsgade 30, 1.
Silkeborg.	P. Jensen, Richters Allé.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Rønne.	N. Hansen, Hedningstræde 2.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

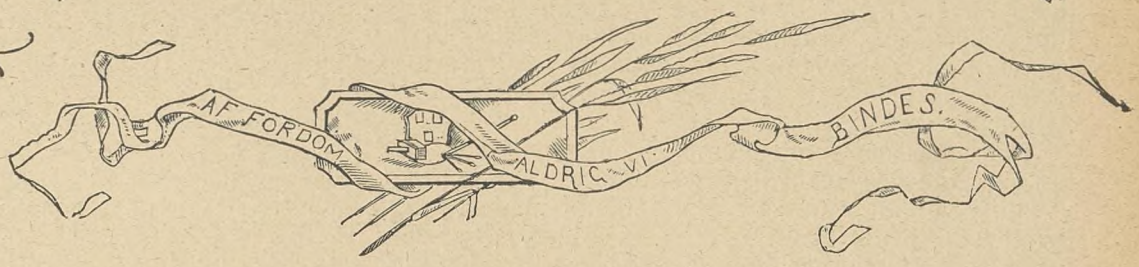

Maj. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Vor Lønbevægelse.

Som kortelig meddelt i forrige Nr. af nærværende Blad, var det paa det daværende Tidspunkt ikke lykkedes at opnaa Overenskomst om nye Regulativer for **Randers, Skive** og **Herning** — og som bekendt blev det nødvendigt at standse Arbejdet i de nævnte Byer.

Om de nærmere Omstændigheder, vedrørende disse Konflikter, vil det antagelig have Interesse at erfare følgende.

Medens de lokale Forhandlinger intet førte til for Skives Vedkommende, tilvejebragtes der i Randers og Herning af lokale Fællesudvalg et Par Regulativer, der godkendtes af Mestrenes Centralforening, men forkastedes af Malerforbundet, fordi de fandtes uantagelige. I den Anledning henvendte Forbundets Formand sig til Mesterforeningens Formænd, saavel i Herning som i Randers, den 19. Marts og gjorde opmærksom paa hvilke Punkter, vi maatte kræve ændrede, og hvilket solidt Grundlag, vi havde for disse vore Krav, idet de faldt ganske nøje sammen med, hvad der f. Eks. i Fjor var opnaaet andet Steds ved Forhandling med selve Fællesforeningens Forretningsudvalg.

Det var imidlertid Tale for døve Øren. Begge Steder ytrede man sin Forbavselse over denne Indblanden i „lokale Forhold", der dog for Mestrenes Vedkommende ikke var mere lokale, end at de altsaa vare blevne forelagte for og godkendte af Centralforeningen. I Randers vilde man dog nok forelægge de fremsatte Krav, og Mesterforeningens Formand, der i Paranthes sagt ogsaa er Centralforeningens Formand, udbad sig i den Anledning disse Krav fremsatte skriftligt. Dette blev selvfølgelig straks efterkommet, idet man bibeholdt alt, hvad der blot nogenlunde kunde lade sig gøre, af Fællesudvalgets Forslag og indskrænkede sig til de allernødvendigste Ændringer.

Medens vi nu intet direkte hørte om dette ændrede Regulativs Skæbne, erholdt derimod vor Afdeling i Skrivelse af 24. Marts en Meddelelse fra Mesterforeningen, gaaende ud paa, at denne ved en ekstra Generalforsamling den 22. havde vedtaget at holde sig til det af Fællesudvalget udarbejdede Regulativ — altsaa kort og godt en Afvisning, der ikke aabnede nogen Mulighed for mere Tale om den Ting.

Det ligger i Sagens Natur, at der tilbage da kun bliver at handle, naar man ikke mener det forsvarligt rent ud at pakke sammen. Dette sidste havde nu ganske vist ladet sig gøre, hvis vi ikke havde haft andre Afdelinger end Randers; thi denne var for saa vidt tilfreds med Fællesudvalgets Arbejde og havde ikke lagt Skjul herpaa, end ikke ved det Møde, hvor Forbundets Formand den 19. Marts overfor Mestrenes Repræsentanter fremsatte vore Ændringer.

Men vi har nu en Gang flere Afdelinger, og Malerforbundet har først og fremmest den Pligt, ved sin Handlemaade at godtgøre dette, uanset om en enkelt Afdeling for en Stund **kun** kan faa Øje paa sig selv.

Som Følge heraf var Forretningsudvalget hurtig klar over, at de fremsatte Ændringer ikke kunde puttes i Lommen, fordi Mestrene havde afvist dem; thi dette vilde simpelthen have været ensbetydende med at standse Bestræbelserne for at bringe de daarligste Lønforhold i Jylland op i Niveau med de bedste, hvad der i Øjeblikket vilde berøre Randers, Skive og Herning og fremtidig en Række andre Byer. Afdelingerne i de 3 Byer fik derfor Meddelelse om at standse, hvad ogsaa blev efterkommet i Skive og Herning, medens Randers besvarede Meddelelsen med Erklæring om ikke at vilde standse, hvorimod den forlangte Sagen bragt for et Hovedbestyrelsesmøde.

Et saadant blev da sammenkaldt i Randers den 6. April, hvor der blev givet Afdelingen Lejlighed til at høre hvert enkelt Hovedbestyrelsesmedlem udtale sin Tilslutning til Forretningsudvalgets Standpunkt, at standse Arbejdet for derved at søge gennemført de fremsatte Ændringer. Efter flere Timers Forhandlinger lod Afdelingen foretage en skriftlig Afstemning, om hvorvidt man skulde bøje sig for Hovedbestyrelsens Beslutning. Med overvældende Majoritet vedtoges dette (imod var 5-6 St.) og Mandag den 7. April meddeltes der Mesterforeningen, at Arbejdet vilde blive standset den 9., for saa vidt den ikke forinden

havde accepteret de fremsatte Ændringer. Herpaa modtoges intet Svar og Arbejdet standsedes som nævnt.

Den 8. April indløb saa fra Centralforeningens Formand til Forbundet en Skrivelse, hvori protesteredes mod den anvendte „Fremgangsmaade", som stridende mod Lock-out-Forligets Punkt 2; men iøvrigt med Forespørgsel om Forbundet ønskede at forhandle med Centralforeningen om en eventuel Overenskomst, hvortil denne i saa Fald ikke vilde være uvillig. „**forinden** Arbejdsstandsningen finder Sted."

Da en saadan Forhandling fornuftigvis ikke lod sig gøre **forinden** Arbejdsstandsningen, kunde vi kun i vort Svar beklage, at Centralforeningen, der havde kendt Sagen siden 19. Marts, ikke havde ytret sin Forhandlingsvillighed paa et tidligere Tidspunkt, saaledes, at den eventuelt kunde have muliggjort en fredelig Løsning.

Dette var iøvrigt saa meget mærkeligere, som Centralforeningen burde forventes at kunde se det ganske uholdbare i at modsætte sig de fremsatte Krav og derfor burde have tilraadet, for ikke at sige paabudt, de paagældende af sine Afdelinger at acceptere dem, i Stedet for at lade dette blive Følgen af en kortere eller længere Strejke. Vi siger det vilde have været klogt og billigt. Nu tog man et andet Standpunkt. Man lod det komme til Konflikt. Medens Bestyrelsen for den lokale Mesterforening øjeblikkelig gik paa Hovedet i Blækhuset og begik en alenlang Bladartikel, hvori der ævles op ad Vægge og ned ad Stolper om, hvorledes det gode Forhold mellem Mestre og Svende ødelægges, blot for at kunne beholde den „diktatoriske Overhøjhed for d'Hrr. Arbejderførere", og slutter man med at udtale Fortrøstning om, at ærede Medborgere vil vise Hensyntagen overfor Forholdene, saaledes at det ikke skal lykkes Forbundet „at umyndiggøre Mestre som Svende og gøre sin Vilje — Diktaturet — til højeste Lov i Landet."

Samtidig med denne Skæppe Sludder fyrede man en Annonce af med følgende Indhold: „Saavel Medlemmer af kristelig dansk Fællesforbund, som andre Svende udenfor Fagorganisationen kan faa Arbejde hos Mestre i Randers."

Vi skal ikke give Skylden for dette tilsyneladende saa meningsløse Standpunkt fra Mestrenes Side nogen bestemt Adresse, men vi kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det i nogen Grad kan have været bygget paa et stille Haab om, at nogle Dages Strejke skulde bevirke en Sprængning indenfor vore Rækker, eftersom Stemningen, og hvad der forinden Strejken var foregaaet vedrørende vor Randersafdeling, jo var Mestrene saa særdeles godt bekendt.

Hvorom al Ting nu er, saa gik et saadant Haab ikke i Opfyldelse, og det ligger da nær at antage, at det ret hurtigt maa have staaet Mestrene klart, at de i Virkeligheden vilde gøre en snavs Forretning ved denne Konflikt. Man sendte da Sagen over til København, til Fællesforeningens Forretningsudvalg, der selvfølgelig straks maa have været klar over, „hvor Landet laa", da det i de af Forbundet fremsatte Krav genkendte just de samme Punkter, som det i Fjor ved Forhandling og uden Konflikt havde accepteret for Horsens Vedkommende. Hvilke Overvejelser og Formaliteter, der herefter har været at iagttage er os ubekendt, men der hengik vel lidt over 3 Uger forinden der med Forbundet afholdtes et Møde for at drøfte, paa hvilke Betingelser Konflikterne lod sig bringe ud af Verden. Mødet fandt nemlig Sted den 6. og 7. Maj. Mestrene var repræsenterede ved Fællesforeningens Forretningsudvalg, Centralforeningens Formand og en Repræsentant for den lokale Mesterforening i Randers, medens Forbundets Formand mødte paa dettes Vegne.

Vi skal ikke komme ind paa, hvad Per og Poul har sagt under de to Møders Forhandlinger, hvor Repræsentanterne fra Jylland selvfølgelig søgte at blive fri for de stillede Ændringer, medens vi lige saa selvfølgelig søgte at faa dem vedtaget. Kort og godt! Resultatet blev, at Regulativet for Horsens, der indeholder de fra vor Side fremsatte Punkter — blev accepteret som gældende for Randers, Skive og Herning; dog saaledes, at Jærnbaneprislisten først vil træde i Kraft fra 1. Juni, og at Minimallønnen for Herning (som forud var 33 Øre) bliver 38 Øre i Aar og 40 Øre fra 1. April 1903. Grunden til, at der fra vor Side blev gjort disse to Indrømmelser var for Jærnbaneprislistens Vedkommende, at denne som bekendt i sin Tid er forkastet for Jylland af Centralforeningens Generalforsamling, saaledes at det maa erkendes for ret vanskeligt at indgaa paa den, forinden en ny Generalforsamling tager Standpunkt herfor. Dette blev naturligvis hævdet stærkt af Mestrene, og i saa Henseende stilledes der Forslag om at udskyde dette Punkt indtil en Generalforsamling kunde blive afholdt. Man mente at der paa denne vilde kunne opnaas Vedtagelse af Prislisten for hele Jylland, hvad Bestyrelsen i al Fald vilde forpligte sig til at arbejde for — men nogen Garanti for Udfaldet var man jo af gode Grunde ikke i Stand til at yde. Ihvorvel det nu maatte erkendes, at en Vedtagelse som antydet vilde være ret klog, eftersom Centralforeningen jo ellers kun opnaar at se Prislisten gennemført, saa i en og saa i en anden af sine Afdelinger til Trods for Generalforsamlingens Forkastelse, saa var og er der ingen Sikkerhed for at ikke en Forkastelse kunde finde Sted for anden Gang. I det sidste Tilfælde vilde Situationen have blevet meget uheldig for os om vi havde vedtaget Forslaget; thi enten skulde vi da atter standse Arbejdet for dette ene Punkt alene eller ogsaa skulde vi lade Kravet falde baade nu og i Fremtiden og afvente om Centralforeningen pr. Honnør vilde komme en Gang og tilbyde os at acceptere det, (og herfor var dog saa godt som ingen Rimelighed).

Ingen af disse Alternativer var hyggelige at tænke sig, og vi maatte derfor sikre os derimod. Dette er sket, idet Mestrene indgik paa et af os fremsat Forslag om at udskyde Jærnbaneprislistens Ikrafttræden til 1. Juni for de 3 Byer, hvor den altsaa vil blive gældende uafhængigt af hvilket Standpunkt den ovenfor nævnte Generalforsamling, der afholdes forinden, iøvrigt maatte tage. Indrømmelsen paa Minimallønnen for Herning blev gjort af Hensyn til, at den hidtidige Løn kun var 33 Øre, saaledes at den opnaaede Forhøjelse af 5 Øre pr. Time jo nok han betegne et respektabelt Fremskridt.

I Realiteten havde vi altsaa opnaaet Godkendelse af samtlige Ændringer, saaledes som de var fremsatte forinden Konflikternes Udbrud. — Kun enkelte Punkter, som Afdelingen i Randers gennem Fællesudvalget havde erhvervet sig, lykkedes det ikke at hale i Land ved den endelige Afslutning, idet disse var af den Beskaffenhed, at de nok, som det viste sig, ganske lokalt, i et enkelt Tilfælde og for en Stagnation paa Lønpunkterne, lader sig tiltuske, men derimod ikke gennemføre ved Hjælp af Strejke, for hvilken de intet Grundlag afgive. At se til Bunds heri kunde naturligvis ikke være svært heller for Mestrene, og da de nu maatte indse Umuligheden af at komme uden om de Punkter, for hvis Skyld de havde taget mod Konflikterne for en Maaned siden — ja saa tog de den fattige Trøst, som det maa have været, at hilse Kollegerne derhjemme med, at noget havde man dog opnaaet; thi: ude af Verden var nu Bestemmelsen om at give en Repræsentant for Svendene Sæde i Kommissionen til Svendeprøvers Bedømmelse, og ude af Lønregulativet var 1. Maj som Fridrag, saavel som Bestemmelsen om at udbetale Løn forinden Arbejdstidens Ophør og paa Arbejdspladsen. — Vi siger fattig Trøst — og den maa have været fattig — thi det var jo kun de Randers-Mestre man kunde byde dette Ækvivalent for Konflikten (til Skive og Herning rækkede det ikke), og vi tillader os at betvivle, at der har været nogen større Begejstring oppe hos disse i den Anledning. Forsværge det kan vi dog ikke; thi en større Begejstring her kunde for den Sags Skyld være lige saa vel motiveret, som den „Forbitrelse og Indignation", hvormed vor Afdeling i Randers, efter indløbet Meddelelse, modtog det opnaaede Resultat, i hvilket det saa en betydelig Forringelse af, hvad Fællesudvalget havde tilvejebragt.

Dog nok herom. — Det sete afhænger jo nu engang af Øjnene, som se. Af Forbundets Hovedledelse ses de foreliggende Sager altid i Belysning af, hvad der bedst fremmer Arbejdet for Opnaaelsen af et for **samtlige** Medlemmer heldigt Resultat, og under denne Synsvinkel forventer vi, at have saa godt som hvert eneste Medlem med os. Vi gengiver nu nedenfor de af Fællesudvalgene udarbejdede Regulativ og til Sammenligning det endelige Regulativ, og kan da alle Medlemmer herigennem faa Lejlighed til at anstille sine Betragtninger over, hvilke af disse man forbundsmæssigt set vilde have haft mest Fordel af, saavel i de paagældende Byer, som med Forbundets fremtidige Virksomhed for Øje, udenfor disse ogsaa:

Fællesudvalget i **Randers** havde vedtaget følgende:

1. Arbejdsdagen er 10 Timer, fra Kl. 6 Morgen til Kl. 6 Aften med ½ Time Frokost og 1½ Time Middag.
2. Minimallønnen er 40 Øre pr. Time; dog betales kun 38 Øre pr. Time til Svende det første Aar efter udstaaet Læretid. Udbetaling af Lønnen finder Sted hver Fredag Aften paa Arbejdspladsen til hver enkelt Svend inden Arbejdstidens Ophør.
3. Overarbejde fra 6—9 Aften og Søndagsarbejde (herttl regnes Skærtorsdag og Langfredag) betales med 50 Øre pr. Time.
4. Natarbejde fra Kl. 9 Aften til Kl. 6 Morgen samt Helligdagsarbejde (hertil regnes Nytaarsdag, 1.—2. Paaskedag, 1.—2. Pinsedag og 1.—2. Juledag) betales med 75 Øre pr. Time. 1ste Maj arbejdes ikke.
5. Landarbejde udover ½ Mil fra Byens Midtpunkt betales med 4 Kr. pr. Dag. Hvor Svenden selv afholder Udgiften ved Kost og Logis, betales et Tillæg af 16 pCt. til ugifte og 25 pCt. til gifte Svende.
6. Saalænge en Svend er beskæftiget hos en Mester, er han forpligtet til ikke at udføre noget Arbejde for egen Regning.
7. Udfører en Svend et Stykke Arbejde saa daarligt, at dette maa kasseres, og Enighed om Betalingen herfor ikke opnaas, henvises Sagen til Voldgiften.
8. Fagforeningen repræsenteres ved et af denne valgt Medlem (en i Byen bosiddende Malersvend) i Kommissionen for Svendeprøvernes Bedømmelse indenfor Faget i Randers.

I **Herning** var Fællesudvalgets Arbejde saaledes:

1. Arbejdsdagen er 10 Timer fra Kl. 6-6 med ½ Time Frokost fra Kl. 8—8½ og 1½ Time Middag fra Kl. 12—1½.
2. Minimallønnen er 37 Øre i den ordinære Arbejdstid.
3. Overararbejde fra Kl. 6—9 Aften samt Søn- og Helligdagsarbejde betales med 50 Øre pr. Time.
4. Natarbejde fra Kl. 9—6 samt Arbejde paa 1ste Jule-, Paaske- og Pinsedag betales med 75 Øre pr. Time.
5. Landarbejde (udover ½ Mil fra Byens Torv) betales med 42 Øre pr. Time, naar Svenden selv afholder Udgifterne ved Kost og Logi.
6. Jernbanearbejde betales som Landarbejde med Undtagelse af det saakaldte Liniearbejde, der belales med 48 Øre pr. Time.
7. Saalænge en Svend er i Arbejde hos en Mester, maa han ikke udføre Arbejde for egen Regning. Er Svenden uden Arbejde, og der tilbydes ham saadant, maa han ikke udføre det billigere end til den for Mestrene gældende Priskurant.
8. Udfører en Svend et Stykke Arbejde saa daarligt, at det maa kasseres, og Enighed om Betalingen herfor ikke opnaas, henvises Sagen til Afgørelse ved Voldgift.
9. Det paahviler Svenden at paase, at Værktøj og Materialier er sat i tilbørlig Orden, før Arbejdspladsen forlades.

I **Skive** lød det gamle Regulativ for 1901 saaledes:

1. Arbejdsdagen er ordinært fra Kl. 6 Morgen til Kl. 6 Aften, heri indbefattet Frokost fra Kl. 8—8½ og Middag fra Kl. 12—1½.
2. Minimums-Timelønnen er 40 Øre.
3. Søndags- og Overarbejde betales med et Tillæg af 25 pCt.
4. Natarbejde fra Kl. 9-6 betales med et Tillæg af 50 pCt.
5. Land- og Banearbejde betales med et Tillæg af 15 pCt.
6. Malermesterforeningens Medlemmer ere forpligtede til kun at beskæftige Fagforeningens Medlemmer, medens disse til Gengæld kun maa arbejde for Mestre, som staa indenfor Mesterforeningen. Hvor dette Forhold eventuelt maatte medføre Arbejdsstandsning, bliver Udgiften med Understøttelse til de Arbejdsløse at bære af begge Organisationer med Halvdelen af hver.

Mestrene havde nu foreslaaet som Forhandlingsgrundlag:

„Den ordinære Arbejdsdag er:
10 Timer og intet Overarbejde før der er arbejdet 60 Timer om Ugen, undtagen der indtræffer Helligdage eller anden lovlig Hindring.
Minimallønnen er:
I den ordinære Arbejdstid fra 33—40 Øre Timen.
Overarbejde, Søn- og Helligdagsarbejde betales med et Tillæg af 25 pCt.
Natarbejde fra 9—6 med et Tillæg af 50 pCt.
Landarbejde betales med Byens Pris.
Banearbejde — - do. plus 15 pCt.
Gensidighedsforholdet opretholdes for Svendenes Vedkommende. Mestrene har Lov til at hjælpe hverandre uden at dette vedrører Gensidighedsforholdet med Svendene.
Svendene maa ikke tage Arbejde hos Private, saalænge de kunne faa Arbejde hos en Mester i Malerforeningen."

At der paa dette Grundlag ikke lod sig bygge noget som helst, siger jo sig selv, og da Mestrene

i **Skive** ikke vilde indgaa paa de fra vor Side fremsatte Krav, ja saa var her jo intet andet at gøre end at standse Arbejdet, hvad altsaa ogsaa skete.

Imod hvad der saaledes i de tre Byer var opnaaeligt **uden** Arbejdsstandsning, og som Hovedbestyrelsen maatte finde ganske uantageligt, har vi nu saavel Fællesforeningens som Centralforeningens Godkendelse af efterfølgende Regulativ, gældende for samtlige tre Byer:

1. Den ordinære Arbejdstid er:
   I Januar og Decbr. fra Kl. 8–4 med 1 Time Middag fra Kl. 12–1. I Febr. og Novbr. fra Kl. 8–4½ med 1 Time Middag fra Kl. 12–1. I Marts og Oktober fra Kl. 7–5½ med ½ T. Frokost fra Kl. 8–8½ og 1 Time Middag fra Kl. 12–1. Den øvrige Tid af Aaret og for Værkstedsarbejde hele Aaret fra Kl. 6–6 med ½ Time Frokost fra Kl. 8–8½ og 1½ Time Middag fra Kl. 12–1½.
2. Minimumslønnen er for den ordinære Arbejdstid 40 Øre pr. Time.
3. Arbejde udenfor den ordinære Arbejdstid samt Søn- og Helligdagsarbejde betales med et Tillæg af 50 pCt.
4. Natarbejde (fra Kl. 9–6) samt Arbejde 1ste Paaske-, Pintse- og Juledag betales med et Tillæg af 100 pCt.
5. Landarbejde udover ½ Mil fra Byens Midtpunkt betales med et Tillæg af 20 pCt.
6. Jernbanearbejde betales efter den af Fællesforeningen og Malerforbundet udarbejdede Prisliste.
7. Andet Akkordarbejde betales efter den for København gældende Prisliste.
8. Arbejdslønnen udbetales om Fredagen efter Arbejdstidens Ophør.
9. Alt Værktøj leveres af Mesteren.

Til ovenstaaende Regulativ er altsaa at bemærke, at Herning skal nøjes med 38 Øre som Minimalløn i Aar og først have de 40 Øre fra 1. April 1903, og at Punkt 6 først træder i Kraft den 1. Juni, medens Regulativet iøvrigt straks træder i Kraft for kun at kunne opsiges med 3 Maaneders Varsel forud for hvert Aars 1. April, første Gang til 1. April 1903.

* * *

Om Forholdene paa **Bornholm** var der ved Redaktionens Slutning ikke indløbet endelig Meddelelse. Forhandlinger, som fornylig er ført med Mestre saavel i Rønne som i Nexø har medført, at Regulativet er underskrevet i Nexø, og det tør maaske anses for sandsynligt, at det samme bliver Tilfældet for Rønne, saaledes at vor lange Kamp for forbedrede Forhold vil blive kronet med Held.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed for Aaret 1901.

(Fortsat.)

Sag Nr. 147. Paa to andre Svendes Vegne – J. Ditlevsen og Carl Reimert – anmeldtes af Hugo Olsen, Ryesgade 56, St., en Sag mod Malermester O. Gottschalck, Lykkesholms Allé 5 B – for, at faa godtgjort om Arbejdet: „Strygning af Gaslygtepæle i København" vedblivende skulde udføres efter den Aftale, nemlig en Pris pr. Lygtepæl, som fra først var truffet mellem Parterne, eller, som af Svendene nu paastaaet, opmaales og beregnes i Akkord efter Prislisten, hvorved de formente at kunne have en højere Fortjeneste. Svendene havde opsagt den trufne Aftale til Ophør fra den 24de Oktober 1901; idet de den Gang vare færdige med et bestemt Antal Lygter. Voldgiftsretten fandt, at Svendenes Opsigelse maatte tages til Følge. Da det ikke kunde benægtes, at der for det nævnte Arbejde indeholdtes Beregningsmaade i Prislisten – nemlig under Søjler, Rund-, Flad- og Vinkeljærn, fandt Voldgiftsretten, at Arbejdet burde udføres i Akkord efter disse Priser. De Jærnringe, som indfatter Glasset, vilde være at beregne som Sprodsesiden af Jærnsprodser – Prislisten Side 65. For det Arbejde, som ikke kunde opmaales, nemlig de nye Smedejærnslygtearme samt de støbte ornerede Lygtearme, burde Parterne derimod selv forudakkordere en Pris. Det samme vilde være Tilfældet for fremtidig Brug af de i Begyndelsen benyttede Afvisere.

Svendene, som i alt væsenligt havde vundet Sagen, erholdt deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 148. Fra Malersvend Vald. Petersen, Gl. Kongevej 31, St., – paa flere Svendes Vegne – samt fra Malermestrene Petersen & Andersen, Nørre Farimagsgade 35, fremsendtes Anmodning om at bedømme Afsnittet af Træværk, for Dørenes Vedkommende III. eller IV. Afsnit – for Brystpanel IV. eller V. Afsnit, i Ejendommen Palaisgade 1–3. Paa Dørene andtes foruden den almindelige Kehling, svagt rundede Faser samt en Kehling, Rundstav paa Fyldingskanten ud mod Fasen.

Skønt Voldgiftsretten erkendte, at dette var en vanskeligere Form for III. Afsnit, skønnedes dog, at der ikke paa Dørene fandtes nogle af de Forsiringer, som i Prislisten betinges for IV. Afsnit. Derimod maatte der gives Svendene Medhold i, at der paa Brystpanelerne fandtes 2 Forsiringer, nemlig Tandsnit og kanellerede eller riflede Tværramstykker, som var Forudsætninger for V. Afsnit. Da ingen af Parterne havde vundet Sagen, fortabtes begges Depositum.

Sag Nr. 149. Begrundet i, at det af Bestyrelserne for Malerlauget og Malernes Fagforening formentes, at „Prislistens almindelige Bestemmelser Punkt III, 1ste Stykke" var bleven misligholdt ved Udførelsen af et større Malerarbejde i København, fremkom, nærmest paa Foranledning af Malernes Fagforening, Anmodning fra begge Organisationer til Voldgiftsretten om at afsige en Kendelse angaaende „Fortolkningen" af ovenfor nævnte Punkt. Under Sagens Behandling repræsenteredes Malerlauget ved Hr. Malermester E. Pl. Jacobsen og Malernes Fagforening ved dennes Formand Hr. Maler Rudolf Poulsen.

Det Arbejde, som ovenfor tilsigtedes, var udført i Etablissementet „National", hvor Malermester Henry Adler, St. Kannikestræde 14, samt de paagældende Svende i Henhold til omhandlede Punkt havde forment sig berettiget til at beregne Udførelsen af Arbejdet efter en Timeløn, varierende mellem 50 og 65 Øre, endskønt den hovedsagelige Del af dette havde kunnet udføres i Akkord. Saavel overfor Malerlaugets Bestyrelse, som Fagforeningens Formand havde Adler afgivet Løfte om, at ville lade Voldgiftsretten træffe Afgørelse om, hvilken Beregningsmaade, der skulde anvendes, men havde senere, bistaaet af en større Del af Svendene, truffet saadanne Dispositioner, at Voldgiftsrettens Mellemkomst umuliggjordes.

I Voldgiftsrettens Kendelse udtaltes: „Da det kan konstateres, at der siden Prislistens Revision i 1886 og den nuværende Prislistes Tilblivelse i 1898 indtil Dato, foruden dette kun har været et Tilfælde (Sag Nr. 27), hvor en Mester, som her, har misforstaaet det nævnte Punkt, maa man, selv om dette Punkts Affattelse mulig juridisk set, kunde have været en Del klarere, dog gaa ud fra, at der ved Prislisten og specielt omhandlede Punkt fra begge Organisationers Side har været søgt tilvejebragt og opretholdt ensartede Lønvilkaar for Malerfaget i København, hvorfor Voldgiftsretten maa udtale, at Prislisteudvalgets Tanke med Affattelsen af „Prislistens almindelige Bestemmelser, Punkt III, 1. Stykke" har været, at „Alt Arbejde, der kan udføres efter de i denne Prisliste opførte Priser, skal i alle Tilfælde udføres i Akkord. Kun de Arbejder, der ikke ere nævnt i eller kunne beregnes efter Prislisten, kan gøres til Genstand for anden Beregningsmaade". Da hverken Mesteren eller Svendene kunde være uvidende om, at enhver anden Fortolkning af det omhandlede Punkt, end forannævnte, var modstridende med deres Organisationers kollegiale Interesser, maatte Voldgiftsretten meget misbillige den af Adler og de paagældende Svende udviste egenmægtige Handlemaade, saavel som det Forhold Mesteren og Svendene havde udvist ved at forhindre Voldgiftsrettens Mellemkomst.

I en Tilføjelse til Kendelsen udtaltes: „Saafremt nærværende „Fortolkning" af Prislistens almindelige Bestemmelser Punkt III, 1. Stykke, som ikke kan have tilbagevirkende Kraft til det her nævnte Arbejde, til Forebyggelse af lignende Forholds Gentagelse, skulde blive publiceret, efter at have været forelagt Generalforsamlinger i Malerlauget og

Malernes Fagforening, kan Voldgiftsretten fuldt ud tiltræde dette."

Sag Nr. 150. Ved en Regningsopgørelse over Arbejde, udført i Ejendommen Maglekildevej 9, var mellem Malersvend Vald. Andresen, Lille Colbjørnsensgade 10, 2. Sal med flere og Malermester P. D. Low, Vesterbrogade 89 opstaaet to Tvistspørgsmaal. 1) Paa nogle Skydedøre fandtes helt rundt langs Ramstykkets Yderkant paaslaaet en List, som ved Dørens Behandling, „Strygning i 2 Farver 2 Gange", var strøget med den lyse Farve (Fyldingsfarven), for hvilket Svendene havde beregnet en Pris af 2 Øre pr. Alen List for hver Gang. Medens de paa den indankede Regning ikke havde medtaget den List, som dannede den almindelige Slaglist, forlangte de nu ogsaa Spørgsmaalet afgjort for denne Lists Vedkommende. Mesteren formente, at Strygningen af Listerne i sin Helhed ikke skulde betales særskilt.

For de Lister, som i dette Tilfælde dannede Slaglisten, skønnede Retten, at det altid havde været almindelig Kotume i Faget, at denne List blev strøget uden andet Tillæg end det under „Fyldinger og Ramstykker i 2 Farver" anførte.

Dette kunde derimod ikke siges for de øvrige Listers Vedkommende; dog kunde Arbejdet ikke jævnstilles med „Staffering", som Svendene havde forlangt. Retten skønnede, at den Pris af 2½ Øre, som i Prislisten, Side 23, anføres under „Fodpaneler" og Lister af samme Dimensioner, for de 2 Gange Strygning maatte være passende. I det andet Spørgsmaal, som drejede sig om, hvorvidt Vægge i Badeværelser, hvorpaa fandtes den afsluttende List foroven samt 4 à 5 Hjørnelister, kunde betragtes som Væg inddelt med Lister, udtalte Voldgiftsretten, at ifølge en tidligere Kendelse, Sag Nr. 98, kunde selve den afsluttende List ikke alene udgøre Begrebet „Væg (eller Loft) inddelt med Lister", og da de omhandlede Hjørnelister i dette Tilfælde skønnes heller ikke at kunne komme ind under dette Begreb, maa det af Svendene forlangte Tillæg paa dette Punkt bortfalde. Da ingen af Parterne saaledes kunne siges at have vundet Sagen, fortabtes det erlagte Depositum for begges Vedkommende.

Den 1. Januar 1901 havde Voldgiftsretten en Kassebeholdning paa 69 Kr. 63 Øre. Indtægten i Aarets Løb har været 530 Kroner.

Udgifterne har været:

Husleje af Rettens Lokaler fra 1. Oktober 1901 til 1. Oktober 1902	75 Kr.	„ Øre
Varme og Belysning ved 24 Møder à 1,50	36 -	„ -
— — - et Fællesudvalgsm.	1 - 50	-
Sekretærens Løn for 24 Møder à 3,50	84 -	„ -
Gratiale til Sekretæren	30 -	„ -
Vederlag for Skønsforretninger i 6 Sager	68 -	„ -
Tilbagebetalte Deposita i 19 Sager	219 -	„ -
Tryksager og Porto	30 - 19	-
Ialt	543 Kr. 69 Øre	
Kassebeholdning den 31. December 1901	55 - 94	-
Regnskabet balancerer med	599 Kr. 63 Øre	

I et enkelt Tilfælde er gennem Voldgiftsretten indbetalt og udbetalt fra 1 Mester til 3 Svende: 123 Kr. 19 Øre.

Generalforsamling.

Aarhus. Den herværende Afdeling afholdt Generalforsamling den 4. April. Til Kasserer genvalgtes *Chr. Weng* med Akklamation. I Stedet for de afgaaende Medlemmer af Bestyrelsen A. Jensen og P. Mikkelsen, der ikke ønskede Genvalg, valgtes *Martin Jensen* og *Georg Klausen*. Supleant blev Moll. Som Revisor valgtes *Bruun*. *P. Petersen* genvalgtes som Foreningens Repræsentant ved „Demokraten". Til Fanebærer i Stedet for N. J. Christensen, som ikke ønskede at genvælges, fik Martin Jensen og Klausen lige mange Stemmer, og valgtes ved Lodtrækning den sidstnævnte.

Et Forslag af *Weng* om Kontingentfritagelse efter det 50. Aar for de, der mindst har 10 Aars Anciennitet som Medlemmer, vedtoges enstemmigt. Ligeledes et af *Spliid* fremsat Forslag om Foreningens Repræsentation ved Begravelse af Medlemmer, disses Hustruer og Børn.

Det vedtoges forsøgsvis at afholde Møde hver 14. Dag.

S.

Oversigt for Januar Kvartal 1902.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1600	500	1600	1100	44
„D. S. B." Kbhvn.		29		15		
Gentofte-Lyngby	38	25	37	23	18	44
Hørsholm	5	9	9	9	3	42
Hillerød	9	13	11	12	7	40
Helsingør	17	68	35	67	20	40
Taastrup-Glostrup	7	6	6	5	4	44
Roskilde	15	15	17	14	13	40
Holbæk	8	16	16	16	15	40
Korsør	6	5	6	8	7	35
Slagelse	11	9	19	14	9	40
Ringsted-Sorø	11	5	14	5	5	38
Næstved-Stege	19	34	32	34	24	40
Køge	4	9	9	9	8	40
Nykøbing p. F.	11	26	23	19	20	40
Maribo	7	21	15	21	11	40
Nakskov	12	8	15	7	6	40
Svendborg	25	18	25	18	15	40
Faaborg	12	9	13	9	8	35
Nyborg	9	8	14	7	7	40
Odense	67	72	80	64	39	40
Middelfart	6	5	10	4		36
Fredericia	23	29	21	25	15	40
Kolding	21	21	33	20	14	38
Esbjerg	17	18	25	18	11	40
Varde	8	5	12	5	3	38
Herning	9	6	10	6	4	33
Struer	6	6	8	6	5	37
Thisted	7	6	8	5	4	37
Nykøbing p. M.	9	4	9	5	4	40
Skive	11	7	18	7	6	40
Viborg						40
Frederikshavn	6	10	7	10	6	38
Hjørring	10	15	26	13	10	37
Aalborg	35	61	72	58	44	40
Randers	33	80	50	77	50	40
Grenaa	10	2	17	2	1	35
Aarhus	81	121	100	121	56	43
Silkeborg	13	8	15	8	4	40
Horsens	27	29	45	29	17	38
Vejle	23	27	33	25	15	38
Bornholm	22	18	27	16	16	30

Til ovenstaaende Oversigt bemærkes, at Middelfart er kommet til i Marts Maaned, og at Viborg har undladt at indsende Maanedsberetning. I det Hele taget finder vi os foranledigede til at minde om, at Oversigtens Korrekthed er nøje afhængig af rettidig Indsendelse af Maanedsberetninger. Undladelse af at iagttage og efterkomme dette, gør det umuligt at give Oversigten det rette Indhold.

Fra Herning.

Under Strejken i Herning har efternævnte Kolleger fundet det stemmende med deres Æresbegreber at arbejde, nemlig **E. Joh.s A. Lund, P. M. Thomsen, Valdemar Jespersen, Elis Andersen, Hagensen, Th. Hansen** og **Chr. Nielsen.**

Af disse i vort Fag heldigvis sjældne Fremtoninger var Lund i Arbejde og Medlem, da Strejken udbrød. Han blev imidlertid i sit Arbejde og betroede os, at han beklædte en Formands Værdighed i den Forretning, hvor han arbejdede, og at han derfor hævede sig over de gemene Svendes Kamp for at opnaa nogenlunde Levevilkaar. Han havde sikret sig sin Eksistens ved Hjælp af Kontrakt.

De øvrige Individer arriverede først, da Strejken var etableret. Hvor de hang til Tørre forinden, er ikke let at regne ud, men at de skulde have været i Arbejde andet Steds og forladt dette for at opnaa den smukke Stilling at modarbejde sine egne Kolleger, er jo ikke udelukket. I hvert Fald bør de kunne gøre Regning paa at blive bevarede i enhver rettænkende Kollegas Erindring, ogsaa udover den Tid, da de Herning Mestre (med blødende Hjærte formodentlig) hilser dem Farvel og Tak. P. M. Thomsen er fra Kellerup. Valdemar Jespersen (der kun gav en Gæsterolle) er fra Vinderup. Han arbejdede i Fjor hos Peuliche i Glostrup. Th. Hansen har været Medlem af Afdelingen i Silkeborg til Jan. 1901 og Chr. Nielsen er fra Bording. Om Elis Andersen og Hagensens tidligere Virkefelt melder Historien intet — jo Andersen har dog vistnok en Tid været i Norge. Formodentlig har der paa det Tidspunkt ikke været nogen Strejke her i Landet.

Hvad Mestrene i Herning angaar, saa agter de foreløbig ikke at respektere den Afgørelse, som deres Centralforenings Formand paa dennes og deres Vegne har bundet dem til, ved det nye Regulativ. I al Fald har Mesterforeningens Formand i Herning (der forøvrigt er Medlem af Centralforeningens Bestyrelse) afgivet en saadan Forsikring til vor Afdelingsformand og herunder ikke glemt at minde om, hvilken Støtte de havde for dette Standpunkt i den for Haanden værende Arbejdsstyrke, (der selvfølgelig intet Øjeblik vilde kræve sit Arbejde betalt efter det nye Regulativ).

Vi har naturligvis straks besværet os over denne Mestrenes Vægring ved at hæve Konflikten, og Centralforeningens Sag vil det nu blive, hurtigst muligt at bringe Forholdene i Orden, enten ved at skaffe Regulativet respekteret eller ved at skille sig af med de Herning Mestre.

Indtil videre kan vore Medlemmer altsaa ikke arbejde i Herning.

Forsvundne.

Afdelingen i **Helsingør** venter stadig med Længsel paa, at *Hans Peter Hansen* (udlært i 1899 hos Malermester Claus J. Olsen i København) skal komme til Syne for at afvikle sit Mellemværende med Afdelingen og afhente sit Svendebrev, som har beroet der i over 1½ Aar.

Afdelingen i **Roskilde** ønsker at minde Medlem Nr. 1026 *Emil J. Rank* om, at han har forglemt at anmelde sin Afgang fra Roskilde, hvorfra han forsvandt i Juli f. A.

* * *

Bragt i Orden.

Afdelingen i **Svendborg**, som i forrige Numer søgte efter *Axel Rasmussen*, meddeler nu, at han har bragt sine Sager i Orden.

Afdelingen i Grenaa

har indtil videre maattet indstille sin Virksomhed paa Grund af, at der i Byen ikke er Beskæftigelse for Svende.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstugade 28.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Østergade 9.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	S. Sørensen, Østergade 4.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Warmingsgade 7.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Smallegade.
Struer.	Th. Brix, Torvet.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	N. M. Vistisen, Søndergade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 27.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Priorgade 19, 1. Sal.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Frederiksallé 104, 3. Sal.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

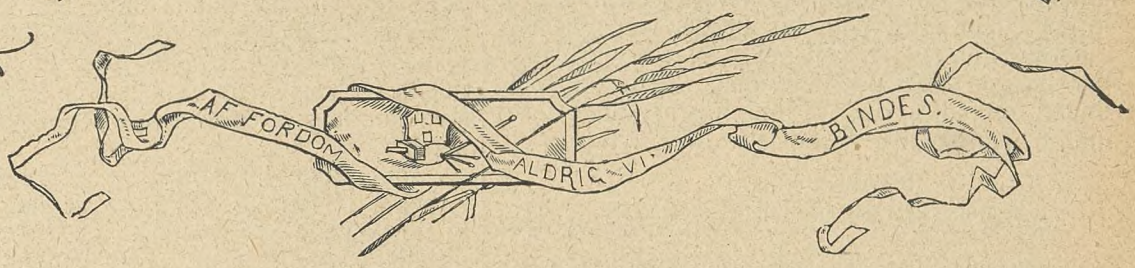

Juni. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Herning vedvarer.

Vor Lønbevægelse.

I sidste Numer af nærværende Blad saa vi os kun i Stand til at meddele fra **Bornholm**, at Mestrene i *Nexø* havde underskrevet, medens vi udtalte Forhaabning om, at det samme vilde ske for *Rønnes* Vedkommende. Dette er ogsaa sket, og dermed afsluttet den langvarigste Konflikt, som vel noget Fag har maattet føre for at opnaa saa beskedne Fordringer, som der i dette Tilfælde var stillet fra vor Side, nemlig en Minimalløn af 35 Øre og en 10 Timers Arbejdsdag.

For 4—5 Aar siden, da vor Afdeling i Rønne oprettedes, eksisterede der selvfølgelig intet Regulativ, idet Mesteren, som alle Steder, hvor Organisation mangler, selv bestemte baade Arbejdsdagens Længde og Lønnens Størrelse. Den første gik op til 12—14 Timer, og med Hensyn til Lønnen varierede denne mellem 18—25 Øre pr. Time. Det var derfor en betydelig Reform, da vi i 1898 gennemførte en Arbejdsdag paa 11 Timer og en Forhøjelse af Lønnen til 30 Øre og for det første Aar efter Læretiden til 25 Øre, gældende for 2 Aar. Det lykkedes den Gang at undgaa Konflikt, hvad man efter det sidst passerede næsten maa forbauses over, men da vi i Fjor ved Regulativets Udløb fremsatte Begæring om den Forbedring, som nu er indført, saa flød Bægeret da ogsaa over.

En saadan Iltogsfart mod Opnaaelsen af Lønforbedring mente Mestrene at burde bremse, og de har da troligt og stædigt holdt paa dette Standpunkt i 13 lange Maaneder, antageligt i Haab om, at vi skulde opgive Ævret. Da imidlertid det første Aar gik, og det andet paabegyndtes, uden at noget Tegn i saa Henseende viste sig, saa har det sikkert staaet dem klart, at man lettere løber en Kat svedt end os trætte i vore Bestræbelser for at skabe nogenlunde anstændige Arbejdsvilkaar for vore Medlemmer. Det er vel ogsaa imidlertid gaaet op for d'Hrr., at deres Modstand ikke som Levevej kunde erstatte deres oprindelige Opgave — at drive Malerforretning, og de har saa givet op.

Mestrene i Aakirkeby (der findes en 2—3 Stykker, hvoraf ingen har Brug for Svende) har derimod ikke underskrevet. De ønsker formodentlig at vise Omverdenen, hvilken Rygrad de er i Besiddelse af — og de kan jo gøre det saa rart billigt i Øjeblikket — men overfor os betyder dette intet, idet de selvfølgelig ikke vil erholde Arbejdskraft, forinden de underskrive.

I det Hele taget er det Meningen, at det nu for Rønne og Nexø gældende Regulativ skal blive gældende for hele Bornholm, og vi gør derfor vore Medlemmer opmærksomme paa, at de ved Henvendelse til Afdelingsformand *Jens Madsen* i Nexø vil kunne erholde Regulativet udleveret, med Oplysning om, hvilke Mestre, der har tiltraadt det.

Med Hensyn til Forholdene ovre i **Herning**, da maa vi desværre meddele, at de staa ganske ved det samme, som da vi sidst skænkede dem Omtale. Vi beklager dette, navnlig fordi der i hvert Fald burde kunne meddeles, enten at Centralforeningen havde bragt sin Afdeling derovre til at lystre, eller ogsaa at den havde skilt sig af med samme. Men intet af dette foreligger der Meddelelse om. Kun vor Afdelingsformands Beretning, gaaende ud paa, at ingen Forandring er sket, siden han sidst blev forsikret om fra Mestrenes Side, at man ikke anerkendte Regulativet af 7. Maj.

Imidlertid har vi intet at bebrejde os i denne Sag, hvis Forløb maa komme paa andres Skuldre, og i saa Henseende vil vi ikke undlade at referere ganske kort Sagens Gang, og hvad dermed staar i Forbindelse:

Under Forhandlingerne den 6. og 7. Maj om nyt Regulativ for Randers, Skive og Herning, foreslog man fra Mestrenes Side at udskyde Spørgsmaalet om Jærnbaneprislistens Ikrafttræden, indtil en Generalforsamling i Centralforeningen kunde blive afholdt. Paa denne vilde Bestyrelsen foreslaa og arbejde for, at Jærnbaneprislisten kunde blive accepteret som gældende for hele Centralforeningens Omraade. Dette Forslag, som ikke kunde vedlægges Garanti for, at Generalforsamlingen vilde gaa med Bestyrelsen, blev ikke modtaget. Regulativerne blev derefter vedtagne *med*

Jærnbaneprislisten; dog at denne først skulde træde i Kraft den 1. Juni, til hvilken Tid den ovenfor nævnte Generalforsamling skulde afholdes for at behandle Bestyrelsens Forslag — og tage Stilling til det af Mestrene i Herning indtagne Standpunkt, hvis det da ikke forinden var lykkedes Centralforeningens Formand (hvad han havde lovet at forsøge) ved en direkte personlig Henvendelse at formaa dem til at bøje sig for det vedtagne Regulativ. Forsøget er antageligt blevet gjort, men har da saa været uden Resultat. Generalforsamlingen afholdtes den 1. Juni, og af denne Dato indløb da følgende Meddelelse den 3. Juni:

Hr. RUDOLF POULSEN
Formand for Malerforbundet i Danmark.
København.

Centralforeningen af Malermestre i Jylland har i Dag afholdt ekstraordinær Generalforsamling i Aarhus, hvor Bestyrelsen, i Henhold til Overenskomsten om Konfliktens Afslutning for Jylland den 7. Maj, fremlagde Forslag gaaende ud paa, at Generalforsamlingen ophæver sin i 1900 tagne Beslutning om Forkastelse af den af Malerforbundet og Fællesforeningen udarbejdede Prisliste for Arbejde paa de danske Statsbaner, saaledes at denne fra Dato er gældende for samtlige Centralforeningens Medlemmer i Jylland. Efter en længere Diskussion herom, og efter at der var fremkommet forskellige Forslag, indvilgede Generalforsamlingen i, at den nævnte Prisliste fra Dato er gældende for de Byer, hvor den ved Overenskomsten af 7. Maj er indført i Regulativerne, altsaa for Randers, Skive og Herning. —

Med særdeles Agtelse
P. B. V.
N. N. MARKUSEN.

Som man ser en Meddelelse, der under de foreliggende Omstændigheder absolut ikke kunde være tilfredsstillende, og som rent ud maa betegnes lidt vel mangelfuld. Det blev derfor nødvendigt at søge nærmere Oplysning, og det er gjort ved følgende Henvendelse 6. Juni:

Hr. Malermester N. N. MARKUSEN
Formand for Centralf. af Malermestre i Jylland.
Randers.

I æret Skrivelse af 1. Juni har jeg modtaget Deres Meddelelse om at Centralforeningens Generalforsamling har „indvilget" i at Jernbaneprislisten fra s. D. bliver gældende for Byerne Randers, Skive og Hering. — Bestyrelsens Forslag — som gik ud paa at lade den træde i Kraft overalt indenfor Centralforeningens Omraade — er altsaa blevet forkastet.

De vil kunne forstaa, at det kun er af mindre Interesse for mig at erfare, at Generalforsamlingen har indvilliget i at lade Prislisten gælde for de tre Byer, eftersom Regulativerne vare vedtagne uden noget som helst Forbehold af en Generalforsamlings Sanktion. At Bestyrelsens Forslag er blevet forkastet, godtgør hvor rigtigt mit Standpunkt under vore Forhandlinger den 6. og 7. f. M. var, og jeg har nu god Grund til at være tilfreds med at jeg har holdt fast ved det.

Jeg savner meget i Deres ærede Meddelelse en Tilkendegivelse af Generalforsamlingens Stilling overfor Mestrene i Herning, der vedblivende fastholder ikke at indgaa paa det af Dem paa Centralforeningens Vegne underskrevne Regulativ — Som De vil erindre, herskede der jo ved vore Forhandlinger Enstemmighed om, at Mesterforeningen i Herning maatte underkaste sig Regulativet eller ekskluderes af Centralforeningen, og i Deres Skrivelse af 14. f. M. udtaler De jo ogsaa, at hvis Deres skriftlige og personlige Forestillinger overfor Mestrene i Herning ikke skulde frugte, saa vilde Sagen afgøres ved Generalforsamlingen. —

I Henhold hertil maa jeg bede Dem velvilligst omgaaende at besvare mig følgende Spørgsmaal: Hvad har Centralforeningens Generalforsamling den 1. Juni foretaget overfor Mesterforeningen i Herning, i Anledning af at denne negligerer det vedtagne Regulativ og dermed forhindrer en Afslutning af Konflikten?

Idet jeg haaber, at De vil give mig Ret i, at vi nu, en hel Maaned efter Regulativets Vedtagelse, tiltrænger et afgørende Svar denne Sag vedrørende, tegner

Med særdeles Agtelse
RUDOLF POULSEN.

Paa denne Forespørgsel har vi endnu i Dag, den 12. Juni, ikke modtaget noget Svar, skøndt dette dog maatte kunne ligge lige for Haanden. Ved en Henvendelse til Fællesforeningens Formand erfarer vi, at denne ejheller har modtaget nogen Oplysning fra Centralforeningens Formand, som kunde give os Svar paa det fremsatte Spørgsmaal.

Som Følge heraf maa vi advare mod at tage Arbejde i Herning saalænge vi ikke kan melde, at Forholdene er ordnede. De i forrige Numer nævnte Skruebrækkere, med Undtagelse af Hagensen, der er bortrejst, boltre sig stadig i Herning, blæsende al Tale om Regulativ et langt Stykke. Hvem vilde vel ogsaa finde paa at betale dem efter noget Regulativ.

Tanken maatte opgives.

Paa den ordinære Generalforsamling, der afholdtes den 9. April i Malernes Fagforening i København, forelaa Forslag fra Medlem A. Larsen om Oprettelsen af en Understøttelseskasse for Arbejdsløse, som foranledigede Nedsættelsen af et Udvalg til Overvejelse af, hvad der i denne Sag maatte kunne gøres.

Udvalget endte sit Arbejde med Udarbejdelsen af Regler for den nævnte Understøttelse afpasset efter, hvorvidt denne maatte vedtages som obligatorisk eller baceres paa Frivilligheden. Spørgsmaalet forelaa da atter til Drøftelse paa en meget talrigt besøgt Generalforsamling, der afholdtes den 4. Juni.

Alle Talere var her enige om, at hvis overhovedet Kassen skulde faa Betydning, saa maatte den være obligatorisk. Det var jo imidlertid umuligt at slippe uden om den Kendsgærning, at de to Trediedele af Foreningens Medlemmer, som Følge af Arbejdsløsheden, maatte blive nydende, saaledes at det reelle Udbytte for disse i Virkeligheden indskrænkedes til at bestaa i, hvad den ene Trediedel indbetalte, oven i Købet reduceret med, hvad Kassens Administration (herunder indbefattet Kontrollering af de Arbejdsløse, osv.) vilde andrage.

Overfor dette Faktum maatte det anses for tilstrækkeligt afgjort, at man indenfor vort Fag ikke vil formaa at etablere en Forsikring for Arbejdsløse, idet Kontingentet vil blive ganske uforholdsmæssigt højt i Forhold til den Hjælp, der kan ydes, og Generaldebatten om, hvorvidt Opgaven maatte anses for realisabel, sluttede med en Afstemning, der gav ganske overvældende Majoritet for ikke at gøre noget Forsøg med Oprettelsen af en saadan Forsikring, hverken obligatorisk eller frivillig.

De af Udvalget udarbejdede Regler kom saaledes ikke til Behandling, og blev end ikke oplæste. Da Udvalget imidlertid tænker sig, at det kan have Interesse at kende det Grundlag, hvorpaa det havde forment, at Forsikringen skulde

hvile, gengiver vi her Ordlyden af det ene Forslag, (det, der forudsatte en obligatorisk Forsikring):

§ 1. Kassens Formaal er at understøtte Foreningens arbejdsløse Medlemmer

§ 2. Enhver, som er Medlem af Fagforeningen, skal ogsaa være Medlem af Understøttelseskassen.

§ 3. Kassens Midler tilvejebringes ved Medlemskontingentet samt ved et aarligt Tilskud af 15 pCt. af den faglige Kasses Overskud.

§ 4. Medlemskontingentet er 35 Øre pr. Uge i Maanederne April, Maj, Juni, Juli, August og September, og 20 pr. Uge i Maanederne Oktober, November, December, Januar, Februar og Marts.

§ 5. Kontingentfri er kun de Medlemmer, som har været arbejdsløse over en Uge, samt Medlemmer, som er indkaldte til Militærtjeneste eller er syge over 4 Uger.

Under Sygdom eller Militærtjeneste gives ingen Understøttelse, men de Paagældende har hvilende Medlemsret.

§ 6. Ingen kan erholde Understøttelse uden at Kontingentet saavel til Fagforeningen som til Understøttelseskassen fuldt ud er betalt.

Intet Medlem maa staa til Restance i Understøttelseskassen Staar et Medlem til Restance, kan Kontingentet til Fagforeningen ikke modtages.

§ 7. Bortrejste Medlemmer kan kun være Medlemmer af Understøttelseskassen i 4 Uger efter deres Bortrejse. Herfra undtages de Medlemmer, som har fast Bopæl i København.

§ 8. For at være berettiget til Understøttelse kræves at Vedkommende har været Medlem af Understøttelseskassen uafbrudt i 26 Uger.

§ 9. Det til den 1ste November indkomne Kontingent deles i 3 lige store Dele, som udbetales henholdsvis 1ste December, 15de Januar og 1ste Marts.

Understøttelsen beregnes hver Gang pr. Dag efter det til Raadighed staaende Beløb, dog saaledes, at ingen kan erholde mere end 1 Kr. pr. Dag. Eventuelle overskydende Beløb henlægges til næste Udbetaling.

Falder nogle af de nævnte Udbetalingstider paa en Helligdag finder Udbetalingen Sted Dagen før denne.

De sidste 4 Dages Understøttelse før en Udbetaling kan først hæves ved den næste Udbetaling.

§ 10. Kontingentet for November og December henlægges til et Reservefond.

§ 11. Der anskaffes Medlemsbøger, hvori det indføres, naar Medlemmerne melder sig arbejdsløse, og naar de atter kommer i Arbejde. Ligeledes indføres det Beløb, som er modtaget i Understøttelse. Kvittering for Kontingentet foretages ved Afstempling i Medlemsbogen.

Medlemmer, som uberettiget hæver Understøttelse, fortaber Retten til Understøttelse i et Aar.

§ 12. Ethvert Medlem er til enhver Tid pligtig til, naar det forlanges, at forevise sin Medlemsbog.

§ 13. Medlemmer, som bliver arbejdsløse, skal straks melde det til Kassereren og møde til Kontrol, om Sommeren i den ordinære Kontortid, og om Vinteren – fordelt efter Numre – en Søgnedags Eftermiddag om Ugen fra Kl. 2–4.

Ligeledes skal enhver, som atter faar Arbejde efter at have meldt sig arbejdsløs, straks melde det til Kassereren.

§ 14. Understøttelsen kan kun hæves af Medlemmerne personligt, forsaavidt der ikke foreligger fuldgyldigt Bevis for, at Vedkommende ikke kan give Møde.

Har et Medlem ikke hævet Understøttelsen indenfor den fastsatte Tid, tilfalder Beløbet Understøttelseskassen.

§ 15. Understøttelseskassen har Formand og Bestyrelse fælles med Malernes Fagforening.

§ 16. Understøttelseskassens Regnskab føres af Kassereren, som modtager alle Indbetalinger og foretager alle Udbetalinger.

§ 17. Kassereren vælges for et Aar ad Gangen paa Fagforeningens ordinære Foraarsgeneralforsamling.

Kassereren skal være Medlem af Understøttelseskassen, men behøver ikke at være Medlem af Bestyrelsen.

§ 18. Kassererens Løn fastsættes hvert Aar paa Fagforeningens Foraarsgeneralforsamling.

§ 19. Understøttelseskassens Regnskab, Bøger og Kassebeholdning skal af Kassereren forelægges Bestyrelsen ved det sidste ordinære Bestyrelsesmøde i hver Maaned.

Det indkomne Kontingent skal hver Uge indsættes i en af Stadens solide Sparekasser paa en saadan Maade, at Kassereren kun kan hæve af det indestaaende Beløb ved en Fuldmagt, underskreven af Formanden eller Næstformanden samt et Bestyrelsesmedlem.

§ 20. Fagforeningens Revisorer ere tillige Revisorer for Understøttelseskassen og skal revidere Regnskabet kvartaarsvis. Revisorerne har til enhver Tid Ret til at efterse saavel Understøttelseskassens Regnskab og Bøger som Kassebeholdning.

§ 21. Findes Regnskabet og Kassebeholdningen ved Eftersynet ikke at være i Orden, har Bestyrelsen Ret til at fratage Kassereren Bøger og Kassebeholdning, og skal da indkalde til en ekstra Generalforsamling for at vælge en midlertidig Kasserer.

§ 22. Understøttelseskassen har Kontortid sammen med Fagforeningen, og Kassereren skal være til Stede i Kontortiden samt i Kontrollerings- og Udbetalingstiden.

§ 23. Disse Love kan kun forandres ved de ordinære Foraarsgeneralforsamlinger. Forslag om Lovændringer skal indleveres til Bestyrelsen med samme Tidsfrist som andre Forslag til de nævnte Generalforsamlinger.

Arbejdernes gensidige Livsforsikringsselskab.

Paa alle Omraader, hvor Privatkapitalen udbytter den arbejdende Befolkning *direkte* ved at fordyre dens Livsfornødenheder mere end nødvendigt, søger de organiserede Arbejdere at danne kooperative Forretninger, for igennem disse at regulere Varernes Pris. En Række af saadanne Forretninger har alt i længere Tid med Held optaget Konkurrencen med de private Foretagender, saaledes Arbejdernes Fællesbagerier rundt i Landet, Bryggerier, Forbrugsforeninger o. l. Men paa et Felt har man hidtil ladet sig byde alt, nemlig paa Forsikringsvæsenets Omraade.

Gang efter Gang har vore Blade afklædt de periodisk opdukkende Geschäft-Sygekasser, som de reneste Humbugs- og Udbytterforetagender, men Folkeforsikringsanstalterne, der sluger langt større Administrationsudgifter end hine, har man ganske roligt ladet være i Fred, ja har endog betegnet dem som „filantropiske“ Foretagender. Men hvad vilde man sige om en Sygekasse eller en Fagforening, der brugte over *Halvparten af det indkomne Kontingent* til Administration? Man vilde vist snart frabede sig den Slags „velgørende“ Institutioner. Men det er netop dette, de bestaaende Folkeforsikringer gør. De bruger helt op til 60 pCt. Ingen Brødfabrikant fordyrer Brødet for Befolkningen i den Grad, ingen af de saakaldte „Ringe“ fordyrer noget Produkt i den Grad, som de bestaaende Folkeforsikringer fordyrer Livsforsikringen for Smaafolk.

Men Livsforsikringen begynder at blive en Livsfornødenhed, ogsaa for de mindre bemidlede. Hør en Gang, at alene „Dansk Folkeforsikring“, trods de daarlige Tider, trods de høje Præmier, som ogsaa dette Selskab har, om end det ikke bruger *over* 50 pCt. til Administrationen, har tegnet 13,318 Policer i 1901. Man maa ikke indvende, at det er velstillede Folk, der har tegnet disse tretten Tusinde Policer. Selskabet tegner ikke over 1000 Kr. paa en Person, og Policernes Størrelse er kun knapt 300 Kr. gennemsnitlig. Det er Smaafolk, Arbejdere, alle tretten Tusinde. Og det er kun et Selskab her er Tale om. Der er vel en halv Snes Selskaber her til Lands, og de øvrige har vel lignende Resultater at opvise.

Det indrømmes da ogsaa fra alle Sider, at Forsikringstanken er ved at slaa igennem ogsaa blandt Arbejderne, at det er en Kendsgerning, at der daglig er Arbejdere, der lade sig livsforsikre, og at Arbejdernes Livsforsikring kan foretages billigere og solidere, naar disse har deres

egen Livsforsikring i Stedet for at være prisgivet Selskaber, hvis Aktionærer kun har det Formaal at skaffe sig Profit.

Hvad Billigheden angaar, da maa det erkendes, at en Livsforsikring, drevet ved Arbejdernes Organisationer, og benyttende sig af disses Tillidsmænd som Agenter og Opkrævere, maa have langt større Betingelser for at kunne faa Administrationsudgifterne indskrænket til det mindst mulige, end de nu bestaaende Selskaber med deres kolossale Hære af Agenter og Inspektører, og hvad Soliditeten angaar, da er det jo en særlig Ulempe ved de alt bestaaende Selskaber, at Agenter og Inspektører, for at leve, ofte ere henviste til at drive en saa virksom Agitation for deres Selskaber, at det mange Gange gaar ud over de Forsikrede ved, at Agenterne lover dem saadanne Betingelser og Fordele, som Selskabet aldrig vil kunne honorere. Ved Arbejdernes egen Livsforsikring vil ingen Agent være henvist til at *leve* af sin Virksomhed som saadan, thi Selskabets Agenter vil blive hele den store Stab af Tillidsmænd, som Sygekasserne og Fagforeningerne allerede har, Forretningsførere, Kasserere, Bude og lignende Funktionærer, og det Vederlag, som man naturligvis vil blive nødsaget til at yde disse for deres Ulejlighed, vil for det første aldrig blive andet end en Bifortjeneste for Vedkommende, og for det andet aldrig behøve at være saa stor, som til de bestaaende Selskabers Agenter.

I Henhold til disse Betragtninger har Forretningsudvalget for „De samvirkende Fagforbund" og „De samvirkedde Sygekasser" i København nedsat et Fællesudvalg til at udarbejde Statutter for „Arbejdernes gensidige Livsforsikringsselskab" og til at foretage det fornødne til Selskabets Dannelse. Udvalget indbyder nu alle Arbejderorganisationer over hele Landet til at tegne Garantikapital i Selskabet. Saavel Fagforeninger som Sygekasser kan tegne en eller flere Andele à 200 Kroner, dog saaledes at kun en Trediedel indbetales, medens vedkommende Organisation staar som Garant for de ikke indbetalte to Trediedele. Det sidstnævnte Beløb vil efter al Sandsynlighed aldrig blive fordret indbetalt, men det skal kun være tegnet som Garanti for, at Selskabet opfyl der sine Forpligtelser overfor de Forsikrede.

Idet vi henviser til de udsendte Statutter, som vore Afdelinger kan erholde ved Henvendelse til den stedlige Fællesorganisation, anbefaler vi dem at modtage Sagen med Velvilje.

Udvalgets Formand er Smed Vald. Olsen, Larslejstræde 1, København, og dets Kasserer er Borgerrepræsentant R. P. Daugstrup, Rømersgade 23, Stuen, København.

Medlemslisten.

Forbundets trykte Medlemsliste vil som sædvanlig blive udarbejdet først i Juli og derefter omsendt til samtlige Afdelinger.

I det vi minder herom, er det med en Henstilling om, at benytte det tilbageværende af denne Maaned til at bringe eventuelle Restancer ned til det mindst mulige, saaledes at Medlemslisten kan udvise et godt Fodslag paa dette ikke uvæsentlige Omraade.

D'Hrr. Afdelingsformænd og Kasserere bedes alle at indsende Fortegnelse over de respektive Afdelingers Medlemmer med Angivelse af Medlemsnumer, For- og Efternavn, Indmeldelsesdato (Maaned og Aar), samt hvilken Maaned hver især sidst har betalt for ved Udgangen af Juni. *Fortegnelsen, som derfor ikke kan indsendes før, bedes afsendt den 1ste Juli præsis.* Regelmæssig Indsendelse af Maanedsberetning indskærpes.

Ekskluderet.

Afdelingen i *Nykøbing paa Falster* har set sig nødsaget til at ekskludere *L. E. Rasmussen*, gl. Nr. 4044, fordi denne ikke var at formaa til at betale sin Skyld til Afdelingen. Rasmussen agerer Mester i Landsbyen *Nagelsti*, men det ligger i Sagens Natur, at hvis han under denne Virksomhed skulde faa Brug for Arbejdskraft, saa maa han søge den udenfor vor Organisation; thi vore Medlemmer arbejde ikke for ham forinden han afvikler sit Mellemværende.

I *Hjørring* har man maattet gaa samme Vej og af samme Grund med Hensyn til d'Hrr. *S. Schmaltz, Nr. 2704* og *N. A. Nielsen, Nr. 2714.* Af disse har Schmaltz slaaet sig paa Mestervirksomhed og Nielsen optræder i en eller anden Landsby.

Forsvundet.

Afdelingen i *Horsens* gør opmærksom paa, at Medlem *3148, Peter Warnich*, er forsvunden uden at anmelde Afgang og betale sin betydelige Restance.

Da han antageligt optræder i København for Tiden, vil han forventeligt snart blive mindet om den uheldige Glemsomhed han har gjort sig skyldig i.

Medlem *2180, Lauritz Faaborg*, har godtgjort, at det beroede paa en Fejl fra den daværende Kasserers Side, naar han i sin Tid var efterlyst fra Afdelingen i Helsingør.

Søg Oplysning.

Paa Grund af forskellige Uregelmæssigheder, bør der intet Arbejde søges i *Kolding, Vejle* og *Fredericia*, forinden forudgaaet Henvendelse til de respektive Afdelingsformænd.

Afdelingen i Hillerød.

Til Afdelingen i Hillerød hører *Asminderød* og *Fredensborg*, hvor intet Medlem maa tage Arbejde uden at være tilmeldt Afdelingen i Hillerød. Det er saa meget mere nødvendigt at overholde, som Regulativet for Hillerød indeholder Gensidighedsforhold med deraf følgende Forpligtelser, hvorom Afdelingen meddeler nærmere.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

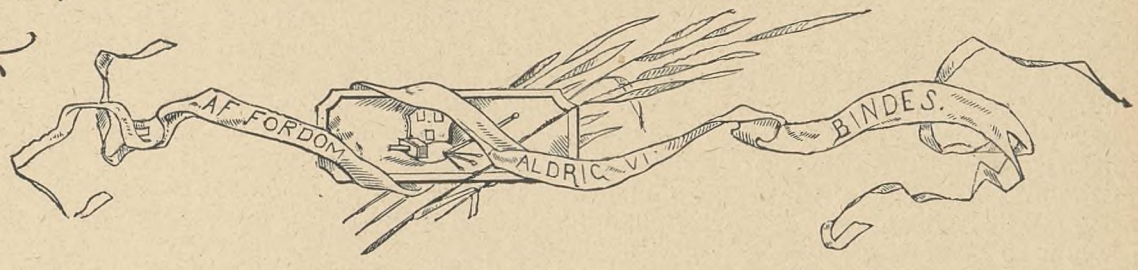

Juli. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Herning vedvarer.

Ulykkesforsikringen.

Vi finder os foranlediget til at fremsætte et Par Bemærkninger om Ulykkesforsikringen, for derigennem at søge vakt en højere Grad af Opmærksomhed for denne vigtige Sag end den hidtil er blevet skænket af et alt for stort Tal af vore Medlemmer.

I Henhold til Ulykkesforsikringsloven paahviler det Arbejdsgiverne at udrede Erstatning til den Arbejder, der kommer til Skade under Udøvelsen af sit Arbejde, alt efter visse nærmere Bestemmelser i Loven. For de Ulykkestilfælde der komme ind under Loven, og hvor Helbredelse er opnaaet forinden 13 Ugers Forløb, gives ingen Erstatning. Medgaar der derimod udover 13 Uger, bliver den overskydende Tid at erstatte med 2 Kr. pr. Dag. Har Ulykkestilfældet medført *fuldstændig* Invaliditet, tilkommer der den Tilskadekomne en Sum af 4800 Kr. For *delvis* Invaliditet afgøres Summens Størrelse af det saakaldte Arbejderforsikringsraad. Bliver Døden en Følge af Ulykkestilfældet, skal der til den Afdødes Efterladte udredes en Begravelseshjælp af 50 Kr. og et Erstatningsbeløb af 3200 Kr.

Endvidere bestemmer Lovene at der, for de Virksomheder, som falde ind under dens Omraade og paa et for samtlige de paagældende Arbejdere tilgængeligt Sted, skal findes opslaaet en tydelig Angivelse herom med Oplysning om, hvorvidt og hos hvilket Selskab der er tegnet Forsikring for Kravene efter denne Lov.

Saa vidt Loven. — For Københavns Vedkommende rækker Forsikringen som bekendt videre, idet en Overenskomst med Malerlauget har medført en Udvidelse, som bestaar i følgende Tilføjelse i Policen for Malerlaugets Kollektivsforsikring med Selskabet „Ocean“:

„Endvidere indbefattes Ulykkestilfælde, som ikke falde ind under Loven, men som forekomme i Arbejdstiden og paa Arbejdsstedet i Henhold til „Ocean“s almindelige vedlagte Bestemmelser med følgende Beløb: Kr 1000 ved Død, Kr. 2000 ved hel Invaliditet samt en Dagpenge i ikke udover 13 Uger, som skal udgøre $^3/_5$ af Daglønnen; dog ikke over 2 Kr. og ikke under 1 Krone“.

Denne Udvidelse er i Virkeligheden et stort Gode og supplerer Loven paa en særdeles heldig Maade. Ulykkesforsikringen tilsiger altsaa Arbejderen Hjælp under Ulykkestilfælde uden nogen som helst Udgift for disse. Erstatningspligten paahviler Arbejdsgiveren, og Kravet herom kan eventuelt inddrives ved Udpantning.

Dette er altsammen saare godt, forudsat at den paagældende Arbejdsgiver har forsikret sine Arbejdere i et anerkendt Forsikringsselskab eller han maatte være velhavende nok til at betale Erstatningssummen; thi i modsat Fald bliver Kravet værdiløst, Arbejderen faar ingen Ting, saa vist som der ikke kan plukkes Haar af den Skaldede. Denne Eventualitet lader sig dog let forebygge, naar blot vi selv vil.

Man kan jo saa temmelig sikkert gaa ud fra, at den Arbejdsgiver, som i et givet Tilfælde saa sig i Stand til at honorere Erstatningskravet (falder et Par Mand ned med et Patensentstillads og slaar sig til Krøblinge vil Kravet meget nær andrage ca. 10,000 Kr.) aldrig vil udsætte sig for en saadan Risiko, men altid sørge for at have sine Arbejdere forsikret. Det samme kan ikke altid siges om den, der intet kan betale. Det viser sig jo hver Dag, at der blandt disse findes en Del, som undlader Genforsikring og løber „Risikoen“. Derved „sparer“ de 8 Øre pr. Uge for hver Arbejder, og kommer Ulykken, ja saa rører den i hvert Fald ikke deres tomme Pengepung og næppe heller deres Samvittighed; men dette er sandelig en ringe Trøst for den tilskadekomne Arbejder, der herved berøves den ham tilkommende Erstatning.

Da det nu en Gang ikke er gørligt at undgaa Ulykkestilfælde og disse kan ramme enhver, saa er her en Sag der kræver almindelig Opmærksomhed, og som det maa være ethvert Medlems Pligt at varetage paa behørig Maade. Dette sker ikke ved at lade Fem være lige. Men det sker derved, at man af sin Arbejdsgiver kræver Bevis for, at man i hans Virksomhed ikke løber den Risiko, at skulle skyde en hvid Pind efter sit Erstatningskrav under Ulykkestilfælde.

Lad os for en Gangs Skyld gøre d'Hrr. Arbejdsgivere opmærksomme paa, at vi i Mangel

af et saadant Bevis simpelthen vil undlade at arbejde for dem, og vi vil derved faktisk gøre dem og os selv en ganske betydelig Tjeneste.

Paralleller.

Medens Fordelagtigheden af at eje en Organisation er almindelig anerkendt, saa bedømmes dens Værdi ikke altid lige grundigt, og Følgen heraf er ofte, at man tilegner sig en Forestilling, der bliver fejlagtig, og som Organisationen ikke har nogen Skyld i, men ikke desto mindre kan komme til at lide under. Dette gælder navnlig, naar man drager Sammenligning mellem sin egen og andres Organisationer.

Meget ofte har man saaledes hørt hævde, at den Organisation, der ydede sine Arbejdsløse Understøttelse, større eller mindre, selvfølgelig var saa og saa meget mere værd end den, der paa dette Omraade intet gav. Ja, selv ellers meget klartseende Kolleger, har hengivet sig til denne Opfattelse i saa høj Grad, at de f. Eks. har fremhævet den nævnte Understøttelse som en „haandgribelig" Fordel, overfor hvilken det øvrige Udbytte af Organisationen ganske traadte i Skygge, eller dog maatte indtage en meget beskeden Plads.

Idet vi nu bestemt vil hævde, at selve Understøttelsen af Arbejdsløse ikke indeholder nogen Maalestok for, hvilken Organisation, der yder sine Medlemmer den største Fordel, skal vi i det efterfølgende forhaabentlig ogsaa let kunne bevise dette. Ved „Fordel" tænker vi i denne Forbindelse udelukkende paa pekuniært Udbytte af det Kontingent, der afgives til Organisationen.

For nu at afgøre Spørgsmaalet maa man fornuftigvis vide Besked med, hvad der indbetales, og hvor stort Udbytte, der under forskellige Former indvindes. Uden at kende disse Størrelser vil enhver Sammenligning være umulig, men der skal dog ikke stor Eftertanke til for at indse, at selv Opnaaelsen af den ringeste Lønforbedring maa veje tungt til ved Bedømmelsen af den reelle Gevinst.

To Organisationer med et lige stort Kontingent har begge den Opgave at arbejde for en Forbedring af Lønforholdene og værne, hvad de til enhver Tid i saa Henseende har vundet. Det lykkes den ene at skaffe sine Medlemmer en Lønforbedring af 10 pCt., medens den anden kun naar 5 pCt. Her er Sammenligning let nok; begge har jo vitterligt skabt en betydelig Fordel for sine Medlemmer — en Fordel, som det nok kan lønne sig at bevare, indtil noget bedre kan naas. Men at den ene har givet bedre Udbytte end den anden, er indlysende nok, og giver ikke Plads for nogen Art af Begrebsforvirring.

Hvis Fagforeningerne nu aldrig kastede sig over andre Opgaver, end den her nævnte, saa vilde det være saare let at drage Sammenligninger mellem deres Rentabilitet; thi den ringe Divergens mellem Kontingentet til den ene og anden, vilde det da ikke engang være nødvendigt at medregne. Men Fagforeningerne ønsker selvfølgelig at skabe saa mange Fordele som muligt for sine Medlemmer, og de ledes derved ind paa ogsaa at søge andre Veje til Opnaaelsen heraf, som f. Eks. Hjælp ved Dødsfald, Rejsehjælp og Understøttelse til Arbejdsløse.

Disse uensartede Størrelser gør straks Regnestykket lidt indviklet, og en overfladisk Betragtning vil i 9 af 10 Tilfælde give en ganske ukorrekt Forestilling om det rette Forhold.

Det er en Kendsgærning, at mange Mennesker ømme sig langt mere ved en direkte Beskatning paa 10 Kr., end ved en indirekte paa 50 Kr., endskøndt begge Beløb skal tages af samme Lomme, og det sidste selvfølgelig er langt det føleligste. Men det er nu en Gang alligevel saaledes, og Grunden hertil er simpelthen den, at den indirekte Skat tappes ud af Folk i draabevis, ganske stille, medens den direkte Skat ikke kan undgaa at falde i Øjnene, og derved meget ofte ganske afleder Opmærksomheden fra den første. Naturligvis falder dette Sansebedrag sammen overfor en Smule Eftertanke, saaledes at det virkelige Facit kommer for Dagens Lys og viser sig at være et ganske andet.

Omtrent noget lignende kan siges at finde Sted, naar Talen er om at faa Øje paa hvilken Organisation, der tør regnes for den mest fordelagtige at tilhøre.

Hvem har ikke hørt og set meddelt, at dette og hint Fag har udbetalt saa og saa mange Tusinde Kr. til sine Arbejdsløse. Skøndt der ikke med Meddelelsen følger nogen Oplysning om, hvor meget der i den Anledning maa betales pr. Medlem (at disse har indbetalt hver en Øre af, hvad der udbetales, tiltrænger ikke i Almindelighed at oplyses), hvor stort et Antal Arbejdsløse, Summen skal fordeles paa o. s. v. — saa virker Summen i sig selv ret imponerende paa de Fleste. Et halvt Hundrede Tusinde er en stor Sum, der let falder i Øjnene, naar den udbetales i Understøttelse, medens en Lønforbedring, der giver et helt Hundrede Tusinde Kroner, kan løbe Fare for at blive overset. Ganske som med den lille direkte Skat, der hager sig fast i Folks Bevidsthed, medens den store indirekte knapt nok ofres en Tanke. Selvfølgelig gælder dette kun overfor en flygtig Betragtning. — Den, der kigger Sagen til Bunds, finder nok det rette Facit.

Nu skal der i disse Bemærkninger saa vist intet Forsøg gøres paa at underkende den Hjælp, som adskillige Foreninger yder sine Arbejdsløse. Tværtimod, gærne skal det indrømmes, at det vidner højt om Hjerte for Kammeraten, der rammes af Arbejdsløshed, at række ham en hjælpende Haand, og tilhører man et Fag med ringe Arbejdsløshed, saa lader det sig jo endda gøre uden noget stort Offer for den Enkelte. Men vil man benytte Arbejdsløshedsunderstøttelse alene som en Maalestok for, hvor meget mindre fordelagtig f. Eks. vor Organisation er fremfor den, der yder et halvt Hundrede Tusind til Arbejdsløse — saa anerkender vi ikke dette som et „haandgribeligt" Bevis, thi det er i sig selv intet Bevis.

Forretningsmæssigt set maa selv den største Arbejdsløshedsunderstøttelse (saalænge i alt Fald som den alene bæres af Arbejderne selv) blegne ved Siden af blot den ringeste Lønforbedring. Den tilfører jo nemlig aldeles ikke Organisationen noget Plus. Hvad der er erhvervet, er og bliver der. Hverken mere eller mindre. Der finder kun en Ompostering Sted indenfor det samme Regnskab, intet andet. Status forbliver uforandret. — Ander-

ledes med Lønforbedringen. Den være større eller mindre, den giver et absolut Plus. Den er en reel Indtægtspost, den forbedrer bevisligt Status, og giver alle, selv den mest arbejdsløse, sit Kontingent tilbage mangefold.

Som Følge heraf er det ganske forfejlet at søge Fordelene ved vore faglige Foreninger udledet af, hvad disse udrette gennem Understøttelseskasser under de forskellige Former. Thi Hovedopgaven og Hovedfordelen er ikke der at finde.

Det er smukt, naar den fattige Arbejder af sin Fattigdom giver til den endnu fattigere Kollega, og det er sørgeligt at tilhøre et Fag, hvor Arbejdsløsheden er saa uhyre som i vort, saaledes at man skal nødes til at erkende, at man ikke formaar at bøde paa dens Følger i nævneværdig Grad. Men deraf at konstruere noget Bevis for, at vor Organisation ikke skulde være lige saa meget værd som nogen anden, vil ikke ske for den, der tænker Sagen til Bunds.

Konflikten i Herning,

Vi gjorde i forrige Numer af dette Blad Rede for, hvad der til det Tidspunkt var passeret denne Sag vedrørende, hvor vi en hel Maaned efter Vedtagelsen af et Regulativ for Herning ikke havde faaet dette anerkendt af de paagældende Mestre og ingen Oplysning om, hvad Centralforeningen i den Anledning havde foretaget sig. Efter speciel Anmodning om saadan Oplysning indløb endelig dateret den 12. Juni følgende Svar, som vi vil bede vore Læsere at læse med Opmærksomhed:

Hr. RUDOLF POULSEN,
Formand for Malerforbundet i Danmark.

I Anledning af Deres ærede modtagne Skrivelse med Forespørgsel angaaende Sagen Herning — det nye Lønregulativ, skal jeg søge at klare dette Forhold, som det stiller sig i Øjeblikket, og hvorledes jeg antager, det videre vil udvikle sig.

Straks, Herning havde modtaget Regulativet, nægtede de jo at godkende det, og da det ikke var muligt skriftligt at komme til Forstaaelse med dem, meddelte jeg Formanden, at jeg agtede at komme til Stede og bad ham indvarsle Medlemmerne samt meddele mig, naar dette kunde ske. Hr. Lund viste sig imidlertid ikke videre villig hertil, men betydede mig, at det slet ikke nyttede, jeg kom til Stede.

Jeg udsatte da Sagen til Generalforsamlingen. Ved et forudgaaende Bestyrelsesmøde indrømmede Lund endelig, at jeg ved den trufne Ordning ikke havde kunnet stillet mig anderledes end sket, men paastod fremdeles, at de ikke havde Konflikt i Herning, idet de Svende af „Kristelig Fælles-Forbund", som de havde i Arbejde før 1. April, var tilfredse med det lokalt afsluttede Regulativ. De havde den 1. April ingen af Forbundets Svende i Arbejde, havde fremdeles ingen Brug for dem, kunde derfor ikke erkende, at der var Konflikt i Herning og kunde ikke gaa ind paa det nye Regulativ. Da Spørgsmaalet var paa Tale ved Generalforsamlingen, blev samme Forklaring gjort gældende og fastholdt, under Henvisning til vore Love, som ikke hjemler Ret til Eksklusion uden i Tilfælde af manglende Betaling af Kontingent, samt med den paa Generalforsamlingen herskende Stemning, var der ikke meget at stille op.

Ved en længere privat Samtale med Herning Repræsentanterne efter Mødet, fik jeg dog Indtryk af, at de var blevet noget mere medgørlige; de indrømmede Rigtigheden af, at Bestyrelsen kom til Stede i Herning og holdt Møde med de derværende Mestre og antydede Muligheden af, at Sagen da ville kunne ordnes; et saadant Møde vil da blive arrangeret.

Vi har Ændringsforslag under Arbejde, som vi haaber at faa gennemført ved den ordinære Generalforsamling i August, hvilket vil forlene Bestyrelsen med den, overfor saadanne Tilfælde, fornødne Myndighed. Men De vil indrømme, at som Sagerne i Øjeblikket stiller sig, er der kun den Udvej at forhandle sig til Rette, som jeg da ogsaa haaber skal lykkes.

Jeg vil blot henstille til Dem foreløbig at lade Spørgsmaalet udvikle sig i Ro. Stor Skade kan der jo næppe ske derved, da der sandsynligvis ingen Fagforeningssvende kommer i Arbejde i Herning alligevel, i hvert Fald ikke foreløbig.

Iøvrigt kan jeg forsikre Dem, at jeg ønsker lige saa meget som De at faa Sagen i Orden, da det modsatte i Længden vilde blive mindre holdbart for Centralforeningen.

Med særdeles Agtelse
P. B. V.
N. N. MARKUSEN.

Det nytter ikke at læse det flere Gange igennem, thi Resultatet bliver det samme: Centralforeningen af Malermestre i Jylland mangler aabenbart en Del til Forstaaelse af, hvor langt en Organisation tør vove sig ud uden at miste alt for meget af den Værdighed, som der sjældent er Raad til at kaste over Bord. Foreløbig er vi selvfølgelig ude af Stand til yderligere Henvendelse til Centralforeningen, og har derfor som sidste Forsøg paa at faa en endelig Afslutning tilskrevet Fællesforeningens Formand saaledes:

Hr. Malermester VILH. HANSEN,
Formand f. Fællesforeningen af Danmarks Malermestre.

Som af mig tidligere meddelt havde jeg maattet besvære mig til Centralforeningens Formand Hr. Markusen, fordi Mestrene i Herning nægtede at respektere det ved Forhandling den 7. Maj vedtagne Regulativ. Herpaa erholdt jeg det Løfte, at Hr. M. vilde forsøge ved et Møde i Herning at bringe Mestrene til at ændre deres Standpunkt, og, hvis dette mislykkedes, at Sagen da vilde blive afgjort af den forestaaende Generalforsamling.

En Meddelelse af 1. Juni om Resultatet af Generalforsamlingen indeholdt intet vedrørende det paaklagede Forhold, og da dette fortsættes uforandret, har jeg i Skrivelse af 6. ds. maattet afæske Hr. Markusen et Svar i saa Henseende. Dette er indløbet dateret den 12. Juni og gaar i Korthed ud paa følgende: Møde er ikke afholdt i Herning, thi Hr. L. T. Lund, der er Formand for Afdelingen i Herning, har vist sig „mindre villig" til at indvarsle et saadant og endog betydet Hr. M. at det „slet ikke nyttede" denne at komme til Stede. Sagen har dernæst „været paa Tale" ved Generalforsamlingen, hvor Repræsentanterne fra Herning har fastholdt ikke at kunne indgaa paa Regulativet og hævdet, at Lovene ikke hjemlede Ret til Eksklusion af denne Grund, og siger Hr. M.: „med den paa Generalforsamlingen herskende Stemning var der i Øjeblikket ikke noget at stille op".

Forholdet er saaledes ganske uforandret det samme. Mesterforeningen i Herning fastholder vedblivende ikke at ville bøje sig for det den 7. Maj vedtagne Regulativ, og til Trods herfor vedbliver den at staa som Led af Centralforeningen og dens Formand Hr. Lund at have Sæde i Centralforeningens Bestyrelse.

Overfor dette Faktum er det os en yderst ringe Trøst at erfare af Hr. Markussen, at han efter Generalforsamlingen har haft en Samtale med Repræsentanter for Herning og herunder faaet det „Indtryk", at de nu var mere „medgørlige", idet de havde indrømmet Rigtigheden af, at Bestyrelsen kom til Stede ved et Møde med Mestrene i Herning, og „antydet Muligheden" af, at Sagen der vilde kunne ordnes Endvidere, at Bestyrelsen har Ændringsforslag under Arbejde, gaaende ud paa at forlene denne med en Myndighed, som det foreliggende Tilfælde har blottet Manglen af, som den haaber at faa gennemført ved en Generalforsamling i August.

Vi føler os i allerhøjeste Grad skuffede og brøstholdne ved Centralforeningens Maade at tage denne Sag paa, thi vender vi Forholdet om, anser vi det for givet, at vi kun vilde have haft Valget mellem at bringe en Af-

deling til at respektere Hovedledelsens Afgørelse eller ogsaa ved en Eksklusion frasige os al Forbindelse med den.

Under disse Omstændigheder skal jeg nu paa Malerforbundets Vegne tillade mig at henstille til Formanden for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre at ville gøre sin Indflydelse gældende for at hidføre en Afgørelse af den foreliggende Sag, som maatte kunne komme noget nærmere det ideale – organisationsmæssigt set – end Centralforeningen har formaaet.

I sikker Forvisning om, at det hidtil passerede ikke tiltaler den ærede Formand, turde jeg haabe, at min Henstilling vil blive mødt med Velvilje og efterfulgt af det bedste Resultat.

Med særdeles Agtelse

RUDOLF POULSEN,
Formand for Malerforbundet.

Forhaabentlig vil Hr. Hansen vide at bibringe Centralforeningen et mere klart Begreb om de Krav, der kan stilles til den; men indtil videre er altsaa Konflikten i Herning gaaende.

Oversigt for April Kvartal 1902.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1600	500	1600	200	44
„D. S. B." Kbhvn.		29		15	„	
Gentofte-Lyngby .	39	70	39	68	„	44
Hørsholm	5	12	9	12	„	42
Hillerød	11	21	12	21	„	40
Helsingør	19	82	38	81	„	40
Taastrup-Glostrup.	7	5	7	4	„	44
Roskilde	15	15	17	12	„	40
Holbæk	7	12	14	12	„	40
Korsør						38
Slagelse	11	8	19	12	„	40
Ringsted-Sorø . .	12	8	12	8	„	38
Næstved-Stege . .	9	41	30	40	„	40
Køge	5	10	9	10	„	40
Nykøbing p. F. .	11	25	21	24	3	40
Maribo	7	18	15	18	„	40
Nakskov	12	7	15	7	3	40
Svendborg . . .	25	20	25	20	1	40
Faaborg	12	9	10	9	1	38
Nyborg	9	13	15	11	„	40
Odense	67	77	80	70	2	40
Middelfart. . . .	6	6	9	4	„	36
Fredericia	23	28	21	26	„	40
Kolding.	24	29	32	28	2	40
Esbjerg	17	20	27	20	1	40
Varde	8	3	12	3	„	39
Herning	9	8	11	2	1	38
Struer						37
Thisted						37
Nykøbing p. M. .	8	4	9	4	„	40
Skive	10	6	18	5	„	40
Viborg						40
Frederikshavn . .	6	10	10	10	„	38
Hjørring	10	12	26	10	2	37
Aalborg.	35	53	70	50	6	40
Randers.	34	80	50	78	8	40
Aarhus	82	124	100	124	20	44
Silkeborg	13	8	15	8	„	40
Horsens	29	26	42	25	2	40
Vejle	23	32	34	28	3	39
Bornholm	25	7	20	7	„	35

De aabne Pladser i ovenstaaende Oversigt betyder, at de paagældende Afdelinger har forsømt at indsende Maanedsberetninger.

Forsvundet.

Medlem Nr. 3447, *Chr. Olsen* er bortrejst uden at anmelde Afgang og betale sin Restance til Afdelingen i *Nykøbing F*, som formoder, at han opholder sig i Glostrup eller Taastrup, og beder ærede Medlemmer minde ham om det Savn, han har efterladt sig.

Samme Afdeling meddeler, at *L. E. Rasmussen* har afviklet sin Restance.

Til Afdelingen i *Horsens* har Medlem 3148, *P. Warnich* nu afviklet sit forleden omtalte Mellemværende.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstugade 28.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	K. M. Eriksen, Østergade 9.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	S. Sørensen, Østergade 4.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Warmingsgade 7.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Smallegade.
Struer.	Th. Brix, Torvet.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Priorgade 19, 1. Sal.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Frederiksallé 104, 3. Sal.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

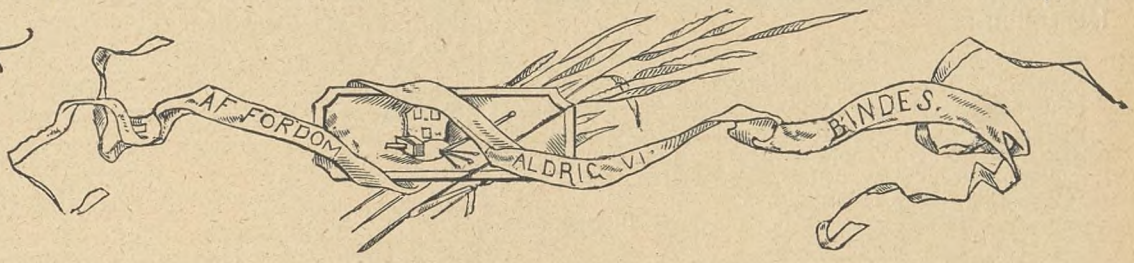

August. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Herning vedvarer.

Fra Norge.

Vor Broderorganisation i Norge afholdt i Dagene den 26.—28. Juli sit fjerde Landsmøde (Kongres) i *Sandefjord.* Til at overvære dette var indbudt Repræsentanter for Malerforbundene i Sverrig og Danmark, som begge havde efterkommet Indbydelsen ved at sende sine respektive Formænd, *Ernst Søderberg* og *Rudolf Poulsen,* til Mødet.

Formanden for Norsk Malerforbund, *Ole S. Næss,* aabnede Mødet med et Velkommen til samtlige Deltagere og rettede en særlig Hilsen til Kollegerne fra Broderlandene. Begge disse havde derefter Ordet og overbragte herunder en Hilsen fra deres Organisationer med Ønsket om, at Mødets forestaaende Arbejde maatte give et for de norske Kollegers Organisation heldbringende Resultat.

Paa Mødet var 7 Afdelinger repræsenteret ved 10 Delegerede, medens 3 Afdelinger, antageligt af økonomiske Hensyn, havde undladt at give Møde. Forbundsstyrelsen var repræsenteret ved 3 Mand, hvoriblandt tidligere Formand *A. Petersen,* der var det norske Malerforbunds Repræsentant paa vort sidst afholdte Delegeretmøde, og nu beklæder Formandsstillingen for den faglige Landsorganisation i Norge.

Af Dagsordenens ret mange Punkter og disses Behandling skal vi kort referere nogle, idet en Del selvfølgelig var af mere lokal Natur.

Som en Del af vore Medlemmer vil vide, er obligatorisk Syge- og Begravelseskasse knyttet til Fagorganisationen i vort Fag i Norge. Fra Afdelingen i Trondhjem var fremsat Forslag om, at denne Gren af Forbundets Formaal toges ud af Programmet og henvistes til Fremme ad frivillig Vej. Forslaget motiveredes med, at adskillige Kolleger var Medlemmer af andre Sygekasser og benyttede dette som Grund til at staa udenfor Malerforbundet. Mod Forslaget hævdedes, at netop Sygekassen havde vist sig som godt skikket til at knytte Medlemmerne til Organisationen, og ved Afstemningen blev Forslaget forkastet med alle Stemmer mod Forslagstillernes.

Forbundsstyrelsen havde bl. a. stillet Forslag om at lade Afdelingernes Strejkekasser gaa ind under Forbundet, at forhøje Sommerkontingentet (36 Uger) fra 60 til 75 Øre pr. Uge og at bringe Overenskomster om Løn- og Arbejdsvilkaar ind under Forbundet.

Om disse Forslag rejste der sig en meget lang og indgaaende Debat, under hvilken de forskellige Anskuelser tappert forsvaredes. Medens det nu maatte forekomme os baade praktisk og naturligt at samle de mange smaa Kasser i en Hovedkasse, saa sejrede dog det modsatte Synspunkt med en ganske vist kun ringe Majoritet, men vi fik ganske vist det Indtryk, at det ikke vil vare længere end til næste Landsmøde, forinden den nu forkastede Ordning vil blive vedtaget. Forslaget om Kontingentforhøjelse forkastedes med betydelig Majoritet, og Styrelsen tog derefter sine øvrige Ændringsforslag til Lovene tilbage.

A. Petersen indledede Spørgsmaalet om Gensidighedsforhold mellem de tre skandinaviske Forbund. Han paaviste Betydningen og Nødvendigheden af et mere planmæssigt Samarbejde Forbundene imellem, men fandt dog, at der for nærværende Tidspunkt ikke for Norges Vedkommende lod sig indgaa nogen bindende Overenskomst, fordi Forbundet, hvad Tilslutning angik, stod langt tilbage for de to andre Forbund.

Efter at saavel *Søderberg* som *Poulsen* havde haft Ordet for indgaaende Indlæg i Sagen, vedtoges enstemmigt følgende af A. Petersen stillet Resolution:

„Idet Landsmødet principielt udtaler sig for, at et mere planmæssigt Samarbejde mellem de 3 skandinaviske Malerforbund for Fremtiden bør finde Sted — finder dog Mødet for nærværende ikke at kunne binde sig til nogen Overenskomst, da vort Forbund dertil endnu ikke er modent.

Mødet henstiller derfor paa det indstændigste til samtlige Afdelinger at sætte al Kraft ind paa at faa samtlige Kolleger paa de respektive Steder ind i Forbundet snarest muligt. Ligesom det paalægges det kommende Styre at gøre alt, hvad det formaar, for at faa nye Afdelinger oprettet inden næste Landsmøde, saa at vort Forbund da om muligt ogsaa for sit Vedkommende kan være beredt

til at indgaa en eventuel Overenskomst i ovenanførte Retning med vore Broderforbund".

I Erkendelse af Agitationens Nødvendighed og for at kunne drive denne med størst mulig Kraft, vedtoges det enstemmigt at udskrive et Ekstrakontingent af 1 Kr. pr. Medlem.

I Spørgsmaalet om Stillingen til „Det norske Arbejderparti" (Socialdemokrati) vedtoges følgende Henstilling:

„I Bevidstheden om, at Arbejdernes Frigørelse fra Kapitalismens Herredømme kun kan ske ved Arbejdernes Organisation, saavel faglig som politisk, henstiller Landsmødet paa det indstændigste til de Afdelinger, der endnu ikke staar tilsluttet „Det norske Arbejderparti", om hurtigst muligt at tilslutte sig dette, da det kun er i dette Parti, at Arbejderne høre hjemme."

(Fortsættes.)

Fra Strejken i Randers.

Under ovennævnte Strejke opnaaede Mestrene kun, trods de utroligste Anstrængelser, at skrabe en eneste Skruebrækker sammen. Dette beklagelsesværdige Individ havde hidindtil fristet en kummerlig og ubemærket Tilværelse i en Landsby et Sted oppe ved Silkeborg; men aldrig saa snart hørte han om de Randers Malermestres Trængselstid, før han samlede sine Vaaben og ilede sine „Kolleger" til Undsætning for at stride mandeligt mod det Svenderak, som han aabenbart anser sig for at være hævet højt over.

Imidlertid, alt faar en Ende. Strejken i Randers fik ogsaa sin, og som det sædvanligvis gaar, saaledes ogsaa her: Naar der ingen Strejke er, saa er der heller ingen Brug for Strejkebrydere, og da der paa daværende Tidspunkt heller ikke andet Steds var Konflikter indenfor vort Fag, hvor han kunde komme til at udøve sin Riddertjeneste i Kampen mod de samfundsopløsende Elementer, saa varede det jo ikke længe, inden han fandt Stillingen lidet lystelig (Malermesterriet har der formodentlig ikke været stort ved, siden han ikke rejste hjem til det igen), og han besluttede sig derfor til at banke paa hos de Folk, hvis Interesser han nys efter bedste Evne havde bekæmpet, og bede dem om at optage sig i deres Midte og være hans gode Kammerater.

Naa! vi er hverken af Sten eller Træ og lod derfor vort Hjerte blødgøre ved hans Jammer; men for dog at prøve hans Angers Oprigtighed bestemte Generalforsamlingen, at han forinden Optagelsen skulde komme til Stede ved en Generalforsamling for at fortælle os lidt om, hvad der nu egentlig havde bevæget ham til at stille sig paa Mestrenes Side i denne Kamp, da man, efter hans sociale Stilling at dømme, ikke saa' rettere, end at hans Interesser snarere faldt sammen med Svendenes.

Hvad enten denne Bestemmelse nu ikke har smagt ham, eller han i Mellemtiden er kommen lidt mere til Hægterne, nok er det, paa vor Meddelelse om Generalforsamlingens Beslutning modtog jeg nedenstaaende „Svar", som jeg anfører i sin Helhed for at Kolleger Landet over kan vide, hvilken Mand de har for sig, om han med Tiden skulde finde Jorden her i Randers for hed.

Hr. Malersvend N. BORGEN.

Modtaget Deres Ærede af 25. ds., som jeg ikke forstaar. Er jeg Medlem eller ikke? Jeg har rettet Spørgsmaal til Fagforeningsbestyrelsen om Optagelse som Medlem af Fagforeningen, *hvorfor jeg udbeder mig* et bestemt *Svar, ja eller nej?*

Forresten behøver jeg slet ikke at være Medlem af nogen Fagforening for at arbejde som Svend. Naar jeg har modtaget Fagforeningspapirer (Love), betalt Indskud og Kontingent, saa er jeg Medlem; da skal jeg gerne give Møde til den i den Anledning indvarslede Generalforsamling. *Da skal jeg besvare de af Dem til mig rettede Spørgsmaal.*

Jeg vidste ikke, at man havde Lov til at deltage i Foreningsmøder, hvor man ikke var Medlem; jeg bruger i hvert Fald ikke at snige mig ind, hvor jeg ikke har lovlig Adgang.

Med Agtelse

A. S. H. Lange,
Malermester.

Malermester! Uha, uha! Bevares vel for at faa saa „stor en Mand" blandt os simple Folk. Slutningsbemærkningen om „at snige sig ind" er navnlig vellykket; det er aabenbart en Dyd, han har lagt sig til efter Strejken; i modsat Fald var han formodentlig blevet, hvor han var.

Forøvrigt har det jo øiensynligt kun været Hensigten med hele Skrivelsen at være saa uforskammet som muligt uden Hensyn til Formen og Indholdet.

Vi anbefaler Fænomenet til alle Kollegers Opmærksomhed. *Nic. Borgen.*

* * *

„Mester" Lange har ved sin Skrivelse til vor Afdeling øjensynlig gjort sig Umage for at agere den Overlegne, men har dog næppe opnaaet at dupere andre end sig selv. At han „forresten" ikke behøver at være Medlem af Fagforeningen, tror han muligvis selv paa i dette Øjeblik, men derfor kan det jo nok hænde, at Tiden vil bibringe ham en anden Opfattelse. Det ligger i Sagens Natur, at et for Solidaritetsfølelse blottet Individ meget godt kan stille sig udenfor Organisationen og derved modarbejde sine egne Klassefæller, men det er os ikke bekendt, at en saadan Stilling i ret lang Tid har været holdbar, og „Mester" Lange vil uden Tvivl inden alt for længe komme til at erkende dette. Det burde i Grunden staa ham klart straks. Thi det maa dog være til at begribe for ham og Ligesindede, at naar man „forresten" ikke behøver at være Medlem af sin Fagforening, saa behøver dennes Medlemmer „forresten" slet ikke at arbejde sammen med Vedkommende, og vil naturligvis heller ikke gøre det. Det vilde vistnok derfor ikke være dumt at acceptere de af Afdelingen opstillede Betingelser for Optagelse, og naar „Mester" Lange ikke synes om disse, og „forresten" helst vil staa udenfor, saa henleder vi herved hans Opmærksomhed paa *Herning*. Der vil han „forresten" finde en Samling Meningsfæller, som han kan faa Fornøjelse af at være iblandt. *Red.*

Arbejdermøde.

Søndag den 27. Juli afholdtes et i alle Maader vellykket Arbejdermøde i Randers, hvor vi havde Lejlighed til en — forhaabentlig frugtbringende

— Dags Samvær med Kolleger fra Aalborg og Aarhus.

Fra Kolleger i Aarhus var der fremkommet Forslag om, at søge indført trykte Skemaer til Brug ved Indsamling af statistisk Materiale angaaende Arbejds- og andre Forhold indenfor Faget, specielt med Oprettelsen af en Arbejdsløshedsunderstøttelse for Øje.

Jensen, Aarhus motiverede Forslaget og anbefalede det varmt. Han tænkte sig det praktiseret ved Indklæbning af det fornødne Antal Skemaer i Medlemsbogen med trykte Spørgerubriker, hvorved der navnlig skulde fremskaffes paalidelige Oplysninger om vedkommende Medlems Arbejdsløshed og Fortjeneste. Der kunde selvfølgelig stilles andre Spørgsmaal, som det kunde være af Interesse at faa oplyst — Alt for at skaffe et paalideligt Grundlag for Beregningen af Understøttelse til Arbejdsløse, eventuelt Fritagelse for Kontingent i Tilfælde af Arbejdsløshed.

Carl Hansen, Aalborg kunde ikke indse disse Skemaers Nytte og oplyste, at De samv. Fagforb. allerede tidligere har foretaget en saadan Indsamling af statistiske Oplysninger. Ansaa en forkortet Arbejdstid for et mere virksomt Middel mod Arbejdsløshed end Understøttelse.

Chr. Christensen, Aalborg havde ikke i Princippet noget at indvende mod Hansens Betragtninger, men holdt det dog for nødvendigt at finde en Udvej til under en eller anden Form at understøtte vore Arbejdsløse, saafremt vi vilde vente at faa Del i fremtidige Statstilskud, der eventuelt vil blive ydede til dette Formaal. Paaviste nærmere det uheldige ved Kontingentfritagelse.

Jensen, Aarhus udtalte paa given Foranledning, at han selvfølgelig havde fremsat sit Forslag for at faa det debatteret og ansaa dets Gennemførelse for nødvendig, saafremt Christensens Tanker skulde virkeliggøres.

Borgen, Randers sluttede sig med lidt Forbehold til det fremsatte Forslag. Kunde navnlig ikke være med til Fritagelse for Kontingent og en ligeledes af Jensen fremsat Tanke om Ophævelse af Rejsekassen til Fordel for en Understøttelseskasse.

Hansen, Aalborg gentog sine Udtalelser om Skemaerne fra De samv. Fagforb., som han fandt fortræffelige. Opfattede nærmest Jensens Forslag som et Angreb paa Rejsekassen.

Christensen, Aalborg begreb ikke Hansens sidste Udtalelser og ansaa det for en Selvfølge, at Rejse- og Understøttelseskassen blev ét.

Christensen, Randers anbefalede Indførelsen af de omtalte Skemaer.

Jensen, Aarhus bemærkede i Anledning af Hansens Udtalelser, at hans Forslag ikke tilsigtede at ødelægge noget, men bare at skaffe paalidelige Oplysninger.

Borgen, Randers ansaa Sagen for uddebatteret og foreslog Afslutning, hvilket vedtoges. Takkede Forslagstilleren, fordi han havde bragt Sagen paa Bane, og foreslog følgende Resolution:

„Fagmødet i Randers den 27. Juli 1902, med Repræsentanter fra Aalborg, Aarhus og Randers, vedtager ved det kommende Delegeretmøde at arbejde hen til at faa indført en mere omfattende og paalideligere Statistik angaaende Arbejdsforholdene indenfor Faget end den, der haves for Tiden."

Henriksen, Aarhus kunde tænke sig den Mulighed, at de i Medlemsbogen indklæbede Skemaer kunde komme til at virke som de berygtede Arbejdssedler. Mente, der kunde findes en anden og bedre Form for Tankens Realisation. Sluttede sig til Hansens Udtalelser om forkortet Arbejdstid.

Hansen, Aalborg gjorde en afsluttende Bemærkning og udbragte et Leve for den forkortede Arbejdsdag.

Hvorefter den af Borgen foreslaaede Resolution vedtoges enstemmigt.

Henriksen, Aarhus anbefalede at afholde Fagmøder skiftevis i Aalborg, Aarhus og Randers og da at arbejde for en større Tilslutning hertil, og ikke sprede Interesserne ved at deltage i alle de forskellige Arbejder- og Distriktsmøder, der afholdtes rundt omkring. Paaviste nærmere Fagmødernes Nytte.

Borgen sluttede derefter det udmærkede Møde med et begejstret besvaret Leve for Dansk Malerforbund. *P. & B.*

Stiftelsesfest.

Afdelingen i *Aarhus* afholdt Lørdag den 28. Juni sin 12-aarige Stiftelsesfest paa „Frederikshøj". I Festen, der bestod i Festmaaltid og Bal, deltog et ret stort Antal Medlemmer med Damer.

Ved Bordet bød Afdelingens Formand, *H. P. Henriksen,* Velkommen og rettede en speciel Tak til to af Foreningens Medstiftere, *M. Andersen* og *N. Jensen,* fordi disse med usvækket Kraft og Energi, lige fra den første Dag, havde arbejdet paa at gøre vor Organisation stærk, en Tak, som Taleren haabede, at Alle vilde slutte sig til, ved med Ihærdighed fremdeles at tage Del i Organisationsarbejdet.

De svundne Aar er ikke gaaede sporløst hen over vor Organisation. Klar Forstaaelse, saavel i faglig som politisk Henseende, har trængt sig mere og mere ind hos den Enkelte. Paa vor Stiftelsesdag talte vi kun 30 Medlemmer, men allerede Aaret efter fremsatte vor Afdeling Krav om en mindre Lønforhøjelse og en regulær Arbejdsdag paa 10 Timer. Ganske vist kostede det os en 7 Ugers Strejke, men Kravet gennemførtes. Senere, for et Par Aar siden, lykkedes det os ved Forhandling at opnaa en Lønforbedring i Forbindelse med en Forkortelse af Arbejdsdagen til $9^1/_2$ Time. Navnlig det sidste er værd at lægge Mærke til, eftersom der fra Arbejdsgivernes Side vaages strængt over ikke at komme under 10-Timers Dagen. Naar vi ikke destomindre naaede Resultatet ved Forhandling, medens vi første Gang maatte strejke for mindre, saa er Grunden hertil uden Tvivl den, at vi med Aarene har formaaet at skaffe vor Organisation den fornødne Respekt og Anerkendelse. En stærk Organisation er den bedste Borgen for at vinde frem ad Fredelighedens Vej, og vi skylder vor Organisation Tak for, hvad vi ved den har opnaaet. Med Ønsket om, at vi alle Dage vil staa fast om den og gaa

frem ved den, hilser vi den hermed med et „Leve vort Forbund." (Hurra).

Martin Andersen mindede om adskillige Enkeltheder fra Foreningens første Dage, hvorefter følgende Sang blev afsunget:

Mel.: Naar Vinteren rinder i Grøft og i Grav.

Nu samlet vi er og jeg haaber vi kan
den Aften ej bringe til Glemsel,
hvor Stiftelsesfesten vi fejrer med Stand
og svinger vort Bæger, hver eneste Mand,
for vor Trappe og Potte og Pensel.

Tidt Maleren staar paa sin Trappe for Slag
— saafremt den er slap i sit Hængsel —,
han synger og fløjter hver Arbejdets Dag
og raaber Hurra, hvis han falder med Brag
med sin Trappe og Potte og Pensel.

Og Vinteren tidt for en Maler betød,
at han maatte snøre sin Randsel,
og gaa fra den By, hvor han Livsglæden nød,
men Vandringen skaffed' ham ofte til Brød
ved hans Trappe og Potte og Pensel.

Hør, Malersvend, følg med Foreningen frem,
giv Møde i den kun med Længsel,
til Værn om din Arne og Værn om dit Hjem,
og kæmp for din Mening med Fynd og med Klem
ved din Trappe, din Potte og Pensel.

Og skulde en Kone Du faa, da jeg tro'r,
hun hver Dag Dig venter med Længsel,
og Du, som den lyk'ligste Mand her paa Jord,
for hende saa gærne al Verden omfo'r
med din Trappe, din Potte og Pensel.

Løft kækt da, Du Malersvend, Ho'edet hver Dag,
gaa frem imod Vemod og Trængsel,
og værn om din Fane og værn om dit Fag
og vis, at for *det* vil Du tage et Tag
ved din Trappe, din Potte og Pensel.

Kasserer *Weng* udtalte Forvisning om, at Festen vilde have haft endnu større Tilslutning, hvis vi havde været forskaanet for Arbejdsløshed; men denne holdt sikkert adskillige borte fra Deltagelse, og disse skulde i hvert Fald have en venlig Tanke. Endvidere vilde han minde om to Mænd, der har lagt et stort Arbejde i vor Sag, nemlig *J. Jensen* og vort Forbunds Formand, *Rudolf Poulsen.* Lad os give dem begge, og navnlig den sidste, en Tak og raabe et Leve for dem. (Hurra).

N. Jensen talte for Kollegerne i Udlandet, medens *Martinus Jensen, Moll,* og flere ogsaa havde Ordet.

Formanden takkede Festudvalget (M. Jensen, Moll og L. Bruun) for det store og vellykkede Arbejde de havde lagt i Arrangementet af Festen. Af faldne Udtalelser var han kommet til at tænke paa, hvor meget vi endnu havde tilbage at udrette, og at der intet vilde være forgjort ved at tale om det her. Vore politiske Rettigheder skulde vi benytte ved alle mulige Lejligheder. Ved dem kan vi skaffe os Indflydelse i Stat og Kommune, og derved bl. a. naa til at faa Understøttelse af Arbejdsløse vedtaget ved Lov, saaledes som Alderdomsunderstøttelsen alt er det.

Efter Afsyngelsen af følgende Sang:

Mel.: Du gamla, du friska, du fjällhöga Nord.

Velkommen i Aften til tolvaarig Fest,
velkommen, hver en ærlig, tro Kollega,
vi byde vil hverandre i Aften her som Gæst,
i Kor vi raaber: Vor Forening leve!

Vi bringer eu Tak til dens skabende Mænd,
de lærte os at kende bro'erlig Lykke,
og viste os Vejen, hvorpaa vi maatte frem,
for vores Fremtid mere tryg at bygge.

Ja, Tak skal I ha', som fra først af tog fat
og stiftede vor Maler-Fagforening. —
I lærte os andre, at deri var en Skat,
og at vi derved fik selvstændig Mening.

Der glimter i Taagen et Længselens Maal
med Frihed, Lighed, Broderskab i Vente,
og dette vi naa'r uden Bly og uden Staal,
thi ærligt Arbejd' kan os Prisen hente.

O.

bragte *Spliid* Sangenes Forfattere en Tak og et Hurra, og med et „Leve" for Formanden afsluttedes den alvorlige Del af Festen, efterfulgt af et Bal, der gik med Liv og Lyst til Kl. 3, da Festen sluttede med et lille Glas og de bedste Ønsker for Malerforbundets Vel.

O.

Medlemslisten.

Forbundets trykte Medlemsliste er udkommet og omsendt til samtlige Afdelinger, og forventes det, at ethvert Medlem her vil rekvirere den snarest.

For Københavns Vedkommende har indsneget sig en Fejl, idet Medlem Nr. 1324, O. A. Malmkvists Indmeldelsesdato er opført: 5-01 i Stedet for 6-96.

Kontingentet for Juli.

Paa given Anledning erindrer vi om, at Afdelingernes Kontingent til Forbundet er 2 Kr. pr. Medlem for Juli.

Forsvundet.

Afdelingen i *Nyborg* vilde sætte Pris paa at erfare, hvor Medlem Nr. *3371, J. Mortensen,* opholder sig for at minde ham om, at han ved sin Forsvinden fra Nyborg har efterladt sig en betydelig Restance.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

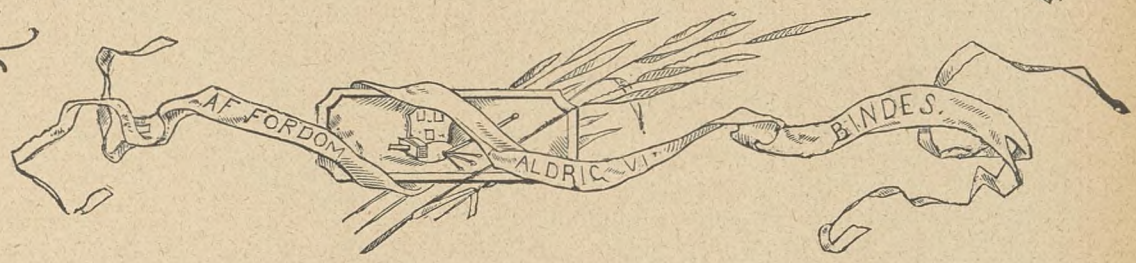

September. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Herning vedvarer.

Som refereret i dette Blads Julinumer havde vi set os nødsaget til at rette en Henvendelse til Formanden for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre, Hr. Oldermand *Vilh. Hansen*, for at formaa ham til at intervenere i Anledning af den Maade, hvorpaa Centralforeningen i Jylland stillede sig i Anledning af Konflikten i Herning. Det vil erindres, *at* der ved Forhandling den 7. Maj var oprettet et Regulativ for Herning, som paa Fællesforeningens, Centralforeningens og Malerforbundets Vegne blev underskrevet af de respektive Formænd, *at* Mesterforeningen i Herning desavouerede saavel Centralforening som Fællesforening og *at* en i Centralforeningen kort efter afholdt Generalforsamling ikke formaaede at raade Bod herpaa, idet den lod Fem være lige, og Formanden, hvis Underskrift desavoueredes, ikke lod sig genere heraf.

I Tillid til, at hvad Mesterforeningen i Herning her havde budt Centralforeningen og dennes Formand, og for den Sags Skyld jo ogsaa Fællesforeningens Formand, ikke ret godt kunde faa Lov at passere, skete vor Henvendelse til denne Sidste, der ved en mundtlig Konference bad os være forsikret om, at det fra hans Side ikke alene skulde blive paatalt, men ogsaa krævet berigtiget, saaledes at de Herning-Mestre enten bøjede sig eller ogsaa blev satte paa Porten af Centralforeningen. Det var os bekendt, at der i Centralforeningen skulde afholdes en Generalforsamling først i August, og at der paa denne vilde blive Lejlighed for Hr. *Vilh. Hansen* til at indfrie sit Løfte. At han vilde gøre dette følte vi os i den Grad overbeviste om, at vi løb let hen over den forholdsvis lange Ventetid indtil Generalforsamlingen skulde afholdes — 3 Maaneder efter den Dag Regulativet blev underskrevet og skulde være traadt i Kraft.

Generalforsamlingen har nu været afholdt, og det har vel næppe været i særdeles blide Ord, at Hr. *Hansen* har foreholdt Centralforeningen, at det ikke uhævnet lader sig gøre af den første den bedste Afdeling at sidde overhørig Afgørelser, der træffes af Hovedledelsens Formand paa Organisationens Vegne, da den Slags Optræden jo fornemlig skader selve Organisationen langt mere end den Modpart med hvem Afgørelsen træffes. Efter alt hvad der er gaaet forud anser vi det for aldeles givet, at det ingenlunde har været nogen let Sag for Fællesforeningens Formand at gøre sine Kolleger dette begribeligt. — Dog nok herom —. Vi har nu Meddelelse om, at Generalforsamlingen har vedtaget følgende Beslutning:

> „Generalforsamlingen beslutter, at det Regulativ, der vedtoges paa Mødet den 7. Maj d. A. i København mellem Forretningsudvalget sammen med Centralforeningens Formand og en Repræsentant for Randers By, Hr. Buemann, paa den ene og Malerforbundets Formand paa den anden Side, er gældende for Herning."

Samtidig meddeles det, at Formanden for Herning Mesterforening, *L. T. Lund*, forinden Afstemningen afgav følgende Erklæring: „For at undgaa Splid indenfor Centralforeningen tiltræder jeg denne Ordlyd."

Altsaa, nu har Centralforeningen besluttet, at det Regulativ som dets Formand underskrev den 7. Maj, „er gældende for Herning" og Hr. *Lund* har, forinden denne „Beslutning" vedtoges, erklæret, at han tiltræder „Ordlyden". En mærkelig Mekanik denne Centralforening, og en behagelig Stilling at være dens Formand.

Naturligvis har vi straks spurgt os selv: Hvad er der nu sket? Hvad er den „Beslutning" værd mellem Brødre? Den er jo ikke noget Bevis for at Regulativet „er gældende". Fandt Mestrene i Herning ikke Anledning til at respektere Regulativet, saaledes som det laa vedtaget og underskrevet den 7. Maj, vil de da nu forstaa, at Buen næppe kan spændes mere.

Herpaa har vi søgt at skaffe os Klarhed ved at henvende os til Hr. Lund med Anmodning om, i Henhold til det paa Generalforsamlingen passerede, at underskrive Regulativet paa sin Forenings Vegne. Svaret til vor Afdelingsformand lød imidlertid, at han hverken kunde eller vilde underskrive, da han intet Mandat havde dertil. Han skulde være villig til at sammenkalde et Bestyrelsesmøde, hvor han dog hverken vilde anbefale eller fraraade, at det blev underskrevet.

Generalforsamlingens „Beslutning" har altsaa ikke endnu bragt Sagen videre, men vi har ligesom en sikker Fornemmelse af, at Hr. Lund nu har af-

givet saa nogenlunde de sidste Spjæt i denne Kamp for at komme udenom en Afgørelse, for hvilken vi dog vistnok har for gode Kort paa Haanden til, at de i det lange Løb lader sig stikke. Meningen med Generalforsamlingens „Beslutning" maa dog antagelig have været at rydde de sidste Udflugter af Vejen for denne Sags Afslutning, hvad enten det saa sker ved at afgive Bevis for, at Centralforeningen har kunnet skaffe Regulativet respekteret eller skille sig af med den Ting, som hindrer denne naturlige Ordning. Selv Hr. Lund, der modtog Genvalg til Centralforeningens Bestyrelse, burde kunne forstaa dette. En forhaabentlig sidste Henvendelse vil nu blive rettet til Fællesforeningens Formand, med Meddelelse om den Indflydelse Generalforsamlingens „Beslutning" har haft og med en Henstilling om at hidføre en Afslutning paa den Farce, som Mesterforeningen i Herning, paa Bekostning af Centralforeningen, nu har glimret i de sidste fire Maaneder.

Konflikten er altsaa endnu gaaende, og de Malersvende, der arbejder i Herning, er de samme som hele Tiden har været Mestrenes trofaste og billige Afstivere i Modstanden, mod at bøje sig for Hovedorganisationens Beslutning.

Fra Norge.

(Fortsat).

En længere Diskussion førtes om den tiltagende Tilgang af Lærlinge og ikke faglærte Arbejdere til Faget. Paa Dagsordenen var dette Punkt formuleret saaledes: „Hvad kan gøres for at hæmme den stadige Tilgang af Lærlinge til Faget." Indlederen, *P. A. Ruud,* Kristiania, gjorde dog straks opmærksom paa, at Ordlyden i Farten var bleven misvisende, da det paa ingen Maade havde været Tanken at hindre Tilgang til Faget af Lærlinge, men nærmest at drøfte Muligheden af at modvirke den for Faget saa skadelige Anvendelse af ikke faglærte Arbejdere.

Forbundets Formand, *Ole Næss,* udtalte sig i Tilslutning til Indlederen. *A. Pedersen* var imod enhver unaturlig Begrænsning af Lærlingeantallet og paaviste udførligt, hvilke Konsekvenser en saadan maatte føre til, naar den praktiseredes af alle Fag, der hver for sig kunde have lige stor „Berettigelse" dertil. Han støttedes helt igennem af *Rudolf Poulsen,* der bad erindre, at den nugældende Samfundsordning kun levnede Arbejderne en meget trang Staaplads bag de brede og behagelige Siddepladser, som reserveredes Overklasserne. Bedre end at blive staaende, og eventuelt trampe sine Klassefæller ned, vil det være at trænge sig fremefter, hvor der er rigelig Plads. Dette gøres kun gennem en Forkortelse af Arbejdsdagen. Andre naturlige Veje lader sig ikke paavise og eksisterer ikke. Med Hensyn til de saakaldte „Dagarbejdere", der benyttes i stort Tal, ansaa Taleren det for formaalstjenligt at gaa bort fra den nuværende Forskel i Lønningsmaaden, da denne utvivlsomt befordrede den store Tilgang. Minimallønnen bør kun indeholdes i en Sats.

Søderberg, Stockholm, gav Oplysninger om Lærlingeforholdene i Sverrig. Han var tilbøjelig til at hælde til den Anskuelse, at Faget burde værnes gennem Indførelse af Lærlingeskalaer. De saakaldte „Dagarbejdere" var ukendte i Malerfaget i Sverig.

Ved Diskussionens Afslutning vedtoges følgende Resolution:

> „Paa Grund af den ødelæggende Indflydelse de herskende Lærlingeforhold og Dagarbejdersystemet har paa vort Fag, paalægges det Afdelingerne at føre Tilsyn med, at Haandværkslovens Bestemmelser angaaende Forholdet mellem Mester og Lærling, bliver efterkommet af Mesteren. Hvis saa ikke sker, bør Afdelingerne øjeblikkelig foretage Anmeldelse til Øvrigheden. Ligeledes anbefales det de forskellige Afdelinger at arbejde hen imod Gennemførelsen af ensartet Timeløn for alle Fagets Udøvere, som det bedste Middel mod Tilstrømning af ikke faglærte Folk, hvilket vort Fag er saa truet af, og som kan bevirke, om den skal fortsættes, at vort Fag og vor Organisation bliver totalt ruineret."

Enstemmigt vedtoges det at udskrive et Ekstrakontingent af 1 Kr. pr. Medlem til Agitationsudgifter, foruden en fortsat Indsamling af frivillige Bidrag i samme Øjemed.

Efter Valg af Tillidsmænd og Beslutning vedrørende Afholdelsen af næste Landsmøde, takkede *A. Pedersen* samtlige Delegerede for de tilendebragte Dages Arbejde. Han bad Broderforbundenes Repræsentanter bringe de bedste Hilsener med fra Norsk Malerforbund til Kollegerne i Hjemlandene. Hertil sluttede hans Kolleger sig ved at rejse sig. Saavel *Søderberg* som *Poulsen* havde derefter Ordet og bragte Mødets Deltagere en Tak for behageligt Samvære og den hjærtelige Hilsen, som det skulde være dem kært at overbringe ved Hjemkomsten — og som for Danmarks Vedkommende hermed afgives.

Efter Mødets Afslutning var Aftenen helliget en selskabelig Sammenkomst, hvor der herskede den hjærteligste Stemning, og hvor der i Taler og Sang yderligere befæstedes Løftet om fortsat Arbejde for Organisationernes Fremgang.

Den paafølgende Dag gik Turen til Kristiania, hvor den derværende Afdeling havde indvarslet til et offenligt Møde for Malere. Ved dette berettede *Rudolf Poulsen* om, hvorledes Forholdene havde udviklet sig for Malernes Organisation i Danmark. Allerede i 1873 stiftede Malerne i København en Fagforening, og naturligvis var dens Formaal, som nu, at værne om og forbedre sine Medlemmers økonomiske Vilkaar. Man forstod blot ikke tilfulde, at Organisationen var lige saa nødvendig efter Opnaaelsen af en Forbedring som forinden, og Følgen blev derfor, at man, efter at have opnaaet en endda meget beskeden Forbedring i Lønvilkaar, lod Foreningen gaa ud af Verden, medens „Forbedringen" saa selvfølgelig gik samme Vej. I 1881 tog man fat igen, men til Trods for den Erfaring, der da var gjort, gik det kun langsomt med Tilslutning til Organisationen. Først 15—16 Aar efter stod man saa nogenlunde sammensluttet, at der med Styrke lod sig kræve den i mange Aar tiltrængte Forbedring af vor Løntarif, med en lille Forkortelse af Arbejdsdagen, som gennemførtes i 1898. Vort Landsforbund oprettedes i 1890, og i de forløbne 12 Aar har vi faaet saa godt som alle Kolleger med, og i Provinsafdelingerne i samme Tidsrum opnaaet meget betydelige Forbedringer af Lønvilkaarene, som ganske vist ogsaa befandt sig paa et yderst lavt Niveau.

Taleren havde saa udførligt gengivet den foregaaende Udvikling for at vise, hvilke dyre Lære-

penge der i Grunden var givet inden man havde tilegnet sig en klar Forstaaelse af, at uden Organisation er det lige saa umuligt at bevare en opnaaet Fordel, som det er umuligt at hidføre den. Udefra kommer Ingen for at give Arbejderne noget. Paa det allerindstændigste vilde han bede sine Kolleger i Norge at drage Lære af den Udvikling, der havde gaaet for sig, hvor Arbejderbevægelsen havde de fleste Aar paa sin Bag, og mange dyre Lærepenge vilde da kunne spares. Organisationen er Fundamentet for forbedrede og menneskeværdige Forhold. Paa Sløvhed og Ligegyldighed lader sig intet bygge, og disse Egenskaber bør Arbejderne tage en Kamp op med og overvinde, saasnart der viser sig blot den svageste Antydning af disse vore argeste Fjender.

Söderberg gav en Oversigt over Organisationens Udvikling i Sverig. Blandt de første faglige Foreninger i Stockholm var Malernes, som stiftedes i 1884. Det var ligeledes den første Fagforening, som sluttede sig til Socialdemokratiet. Forhen havde Tilstandene været aldeles ulidelige, der arbejdedes saa godt som for intet, da Organisationstanken endelig fødtes, og den første Agitator indenfor Faget udsendtes. Dog her som i Danmark: da de første Forbedringer vare gennemførte, saa holdt Sløvheden atter sit Indtog. Intet i Verden er saa galt, som naar Arbejderne slumrer ind, thi da forfalder Vilkaarene. Dette Faktum lader sig ikke rokke.

Lærepenge havde man altsaa ogsaa i Sverig maattet give, og der var taget fat med fornyede Kræfter. Hvad er det, der kan holde Kolleger udenfor Organisationen? Det kan vel kun være deres Kortsynethed. Kontingentet kan ikke virke afskrækkende; thi dette indkasseres jo mangefold gennem de ved Organisationen tilvejebragte og opretholdte Lønforbedringer. Kapitalen slutter sig sammen over hele Verden og skaber sig nye Kilder, og det vil gaa os ilde, om vi lader fem være lige.

Hjemme i Sverig har Malerne faaet Øjnene op for Betydningen af at tilhøre sit eget politiske „Parti". Paa et Par Undtagelser nær stode samtlige Afdelinger tilsluttet Socialdemokratiet, og paa de Pladser, hvor man havde de ivrigste Socialdemokrater, der havde man ogsaa den stærkeste Fagorganisation.

Arbejderne burde være naaet saa vidt, at de kunde forstaa, hvad Tiden kræver af dem. Men selv den, der befandt sig i den mest stenhaarde Søvn, maa og skal kunne vækkes, og er Søvnen først gnedet rigtigt af Øjnene, saa tabes Organisationens store Betydning saa vist aldrig mere af Sigte.

Efter disse Foredrag, der begge hilstes med stærkt Bifald, havde flere Talere Ordet, dog ingen af de tilstedeværende uorganiserede Kolleger, og det vistnok vellykkede Møde afsluttedes med en kort tændende Tale af Landsorganisationens Formand, Kollega A. Petersen.

Fagmøde i Frederikshavn.

Søndag den 20. Juli afholdtes der for første Gang i **Frederikshavn** et Arbejdermøde med Procession gennem Byen. I Lighed med andet Steds benyttedes Lejligheden til Afholdelsen af en Række Fagmøder for de forskellige Fag, og vor derværende Afdeling havde ligeledes indbudt til et saadant.

Afdelingen i Aalborg havde efterkommet Indbydelsen og sendt Repræsentanter med Afdelingens Fane. Mødet aabnedes af Frederikshavns-Afdelingens Formand, *L. Laursen*, der bød Deltagerne Velkommen. Et Par Spørgsmaal af øjeblikkelig lokal Interesse drøftedes først, men det egentlige Hovedpunkt for Diskussionen blev Spørgsmaalet: „Skandinavisk Malerforbund". Medlem af Hovedbestyrelsen, *Chr. Christensen* fra Aalborg, holdt om dette Ämne et indledende Foredrag. Taleren udviklede herunder, hvilke Fordele der vilde indvindes ved Tilvejebringelsen af et nøjere Samarbejde de tre Broderforbund imellem. Arbejdernes Solidaritetsfølelse afgrænses ikke ved Landegrænser, saa vist som vi Arbejdere overalt maa føre den samme Kamp for ganske de samme Interesser, og saa sikkert som at Modstanden herimod ikke er at skælne fra hinanden, hvad enten Landet bærer det ene eller det andet Navn. Ganske naturligt vil Udviklingen føre os i Retning af internationalt Samarbejde, og vi handler klogt ved at befordre denne Udvikling. Paa vort Forbunds sidste Delegeretmøde modtoges Tanken om at realisere et Gensidighedsforhold de tre Forbund imellem med udelt Tilslutning fra alle Sider, og Taleren haabede at den ogsaa havde Rod rundt om i alle vore Afdelinger.

Flere Talere havde derefter Ordet, og Udtalelserne gik alle i samme Retning som Indlederens.

Efter Mødet stillede man op i Processionen og marscherede med Faner og Musik til „Plantagen", hvor Arbejdermødet afholdtes, og hvor man tilbragte adskillige behagelige Timer til Toget kaldte Aalborgenserne til Hjemturen.

Rejsekassen.

Med September Maaned begynder Rejkekassens Understøttelsesperiode. Det foranlediger os til at erindre om Rejsekassens Love, hvis Indhold alle Medlemmer, og da ganske særlig de, der eventuelt vil benytte Rejsekassen, bør kende for fuldt ud at forvisse sig om saavel Pligter som Rettigheder paa dette Omraade.

I lige saa høj Grad gælder dette for Afdelingsformændene, og navnlig for de, der ikke tidligere har haft med denne Gren af Forbundets Virksomhed at gøre. Idet vi iøvrigt henvise til Lovene i sin Helhed minder vi her om, at ingen Rejsebog maa *paategnes* til Understøttelse, hvis det paagældende Medlem staar til Restance med sit Medlemskontingent, og at ingen Understøttelse maa udbetales, hvor ikke Rejsebogen findes at være paategnet som i Lovenes § 2 foreskrevet.

Taastrup-Glostrup.

I denne Afdeling viser det sig svært for adskillige Mestre at forstaa, at en indgaaet Overenskomst bør overholdes. Malermester *H. P. Olsen* i Taastrup nægter saaledes ligefrem at respektere

sin egen Underskrift paa at ville betale efter Københavns Prisliste. Malermester *L. Nilsson* sammesteds nægter vel ikke direkte at ville betale, men han undlader at betale, og hos Malermester *Peulicke* i Glostrup beskæftiges Folk af det bekendte „hellige" Mærke, som vi nu kender saa godt ovre fra Herning. Hvorledes den Slags Kammerater virke i Landskabet er tilstrækkeligt bekendt, deres Agtelse for bestaaende Regulativ ligeledes.

I Henhold til ovenstaaende, og indtil Meddelelse om en eventuel Ordning af Forholdene foreligger, maa Malerforbundets Medlemmer undlade at søge Arbejde hos de Paagældende.

Hos Malermester *Bruun* i Vridsløselille blev det ligeledes konstateret, at man ganske havde set bort fra det gældende Regulativ. Ved en Forhandling med Hr. B. har denne imidlertid indrømmet Fejlen og fornyet sin Underskrift paa fremtidig nøje at ville overholde den trufne Overenskomst, „Akkord efter Københavns Prisliste", ligesom han indgik paa et Par andre Krav, som de faa Dages Konflikt hos ham foranledigede os til at fremsætte. Antageligt vil Hr. B. denne Gang bedre „huske", hvad han har underskrevet paa og rette sig derefter, og saalænge det sker, er der intet til Hinder for at arbejde for ham.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i **København** afholder ekstra Generalforsamling Onsdag den 3. September, paa hvilken der vil være at foretage Valg af 12 Delegerede til Voldgiftsretten. Foreningens nuværende Delegerede ere: *Ernst Carlsen, C. W. Christensen, Emil Claussen, Chr. Hansen, Jens Hansen, Georg Høeg, Axel Jensen, J. P. Jensen, André Johnsen, Loldrup, Marius Olsen* og *P. Slundt.*

Samtidig skal vælges to Repræsentanter til Fællesmøder for Opstilling af Kandidater ved kommunale og politiske Valg.

Ny Afdeling.

Ved et Møde for Malere i **Kallundborg**, Søndag den 17. August, hvor Forbundets Formand var kommet til Stede, vedtoges Oprettelsen af en Afdeling af Malerforbundet. Til Formand valgtes *Alfred Petersen.* Vi hilser hermed dette nye Led af vor Organisation et hjerteligt Velkommen med Ønsket om et heldbringende Samarbejde for Fremme af vore fælles Interesser.

Afdelingen i Struer.

Paa Grund af total Arbejdsløshed og Medlemmernes Bortrejse, er Afdelingens Virksomhed foreløbig indstillet.

Forsvundne.

Afdelingen i **Nykøbing Falster** anmoder om at faa sig meddelt, hvor Medlemmerne 3305 Panton og 3447 Chr. Olsen opholde sig, da de ere bortrejste uden Anmeldelse og med Restance.

Afdelingen i **Nyborg** forventer, at Medlem 3371 J. Mortensen ad denne Vej maa blive mindet om, at han ved sin Bortrejse fra Nyborg har forglemt at melde Afgang og betale sin ret store Restance til Afdelingen.

Malersvendesangforeningen.

Opmærksomheden henledes paa, at „Malersvendesangforeningen af 1878" har henflyttet sit Sanglokale til „Villakaféen" paa Nørrebros Runddel. Sangøvelse afholdes som hidtil hver Tirsdag Aften Kl. 8½, til hvilken Tid Indmeldelser og Kontingent ligeledes modtages.

Ærede Kolleger bedes agitere for Tilslutning til Sangforeningen.

Bestyrelsen.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	Alfred Petersen, Pavestræde 14.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstugade 28.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	S. Sørensen, Østergade 4.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Warmingsgade 7.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Smallegade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Priorgade 19, 1. Sal.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Frederiksallé 104, 3. Sal.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

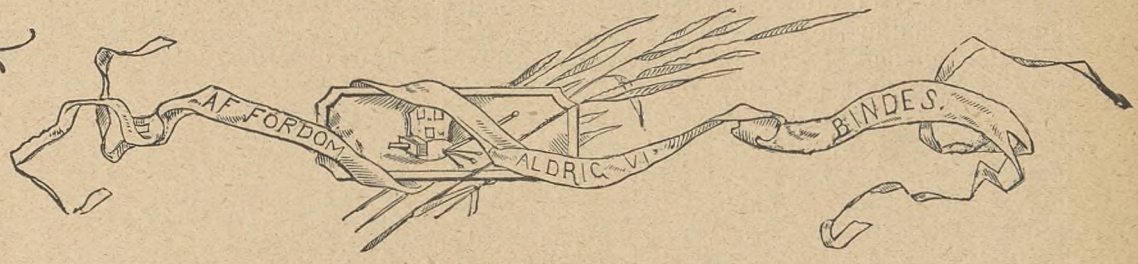

Oktober. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Herning vedvarer.

Betragtninger over Akkordsystemets Udvikling.

I Fagbladet for Oktober 1901 har Hr. H. P. givet et Indlæg til Diskussion om fælles eller enkelt Akkord, hvori søges bevist Fællesakkordernes Skadelighed, i økonomisk Henseende, derved at det bliver Svendene, der kommer til at afholde Udgiften til Lønning af Formand eller Repræsentant for Mesteren, medens der skabes slaviske Forhold indenfor de enkelte Hold Arbejdere, som i Tidens Løb undergraver den Broderskabsfølelse, der til alle Tider skulde og burde være til Stede blandt Kolleger.

Jeg tiltræder nu fuldstændig den Betragtning, at det selvfølgelig burde være Mesterens Pligt at lønne — i al Fald delvis — Formanden, da denne jo som Regel optræder i Mesterens Sted overfor Ejer, Bygherre, Arkitekt og Lejere; men dette Spørgsmaal kræver sagtens mange og lange diplomatiske Forhandlinger, for maaske til Slut at afgøres ved Strejke eller lignende. Man har jo set Strejke i Forbindelse med mindre Spørgsmaal, som f. Eks. Forbud mod Tobaksrygning paa nye Bygninger.

Hvad derimod de slaviske Forhold angaar, da kan jeg ikke rigtigt følge H. P. Til Støtte for sin Paastand siger han, at der vaages over, at hver enkelt udfører saa meget Arbejde som muligt, at man møder til bestemt Tid paa Arbejde osv. Jeg indser ikke, at dette kan virke nedbrydende paa Broderskabsfølelsen. Tværtimod. — Lige Ret, lige Pligt; vil man være med til at nyde, maa man ogsaa tage sin Part af Ydelsen.

Hovedsagen i fælles Akkord bestaar jo deri, at man deler Udbyttet af denne fuldstændig lige i Forhold til den Tid, hver enkelt Deltager har anvendt paa det paagældende Stykke Arbejde.

Idet jeg erkender Menneskenes lige Ret til at leve og tilfredsstille sit Behov af Kulturgoderne, kan jeg ikke lade denne i nogen væsentlig Grad blive afhængig af et Par stærke Arme og fysisk Udholdenhed, og jeg ser derfor ikke den lige Deling af Arbejdsfortjeneste, som Nedbryder af Broderskabsfølelse. — Tværtimod, da vi, som Arbejderklasse betragtet, saa nogenlunde stille samme Fordringer til Livet, skulde man synes at det gjaldt at opnaa saa lige Løn som muligt. H. P. peger jo paa, at det rummer en Fare, ved forceret Arbejde at drive Fortjenesten op over det normale; men undgaar man ikke netop denne Fare ved Fællesakkorder? Er det ikke netop ved enkelt eller 2-Mands Akkord — som H. P. foretrækker — at det bliver muligt og er almindeligt at drive Fortjenesten op til 25—50 pCt. mere end i større Fællesakkorder?

Ganske vist ødelægges Broderskabsfølelsen ikke i Enkeltakkord ved Kontrollering af andres Arbejdstid, men maaske saa meget mere ved at flaa sig selv for hurtigst muligt at faa fat paa et nyt Stykke Arbejde og stadig bevare Forspringet i Kampen om Arbejde.

Den af H. P. foretrukne Enkeltmands-Akkord er vel, naar undtages nogle enkelte af de ældre og allerstørste Forretninger, den mest almindelige paa nye Bygninger her i København, og det er næppe H. P. ubekendt, at det gennemgaaende er de samme Folk, der, med en lille Afbrydelse, gaa fra den ene Bygning til den anden, netop hos de Mestre, hvor der i udstrakt Grad arbejdes i Enkeltakkord. At disse Folk gennemgaaende skulde have mindre Gennemsnitsfortjeneste end de, der beskæftiges, hvor Fællesakkorder er almindeligt, kan H. P. vistnok ikke mene.

Paa de saakaldte „Marskandiserbygninger", hvor alt er beregnet paa det smaaligste, florerer Enkeltakkorderne jo navnlig, og her ser man da ogsaa den videst drevne Arbejdsdeling, den, der er Basis for Specialistvæsenet og medvirkende Hindring for nødvendige Lønforbedringer. H. P. ved saa godt som jeg, at man, i Ejendomme med 2—4 Værelsers Lejligheder, og i Enkeltakkord, ikke erholder tilnærmelsesvis alt Arbejde i en Lejlighed, hvad der dog burde være Tilfældet, som det retfærdigste. I Reglen former det sig jo saaledes: Drengene tager alt det Arbejde, som deres Uddannelse og Antal paa nogen Maade tillader, under en „fast Mand"s Anførsel og Medvirken, for Eks. Lofter, Gesimser, Ovnplader, Gulve o. s. v. Aaringen besørges af de altædende Specialister,

til Tider assisteret af et Par hurtige „Skumrere", for at ingen Krumme, endsige Bid, skal gaa deres Mund forbi, og „Resten" af Malerarbejdet paa Bygningen kan da tilfalde den almindelige Malersvend; han kan lige opnaa at faa den Trediedel eller Halvdel af Arbejdet, som det betaler sig daarligst at udføre.

Saaledes er Forholdet, og det vil vel om muligt blive endnu slettere, om det faar skøtte sig selv. Jeg vil da spørge om denne Arbejdsdeling og Fordeling skal fortsættes og udvikles videre, eller om det ikke vilde være nødvendigt at sige: Stop, ikke længere! Jeg tror det sidste maa ske for at bevare for os selv saa meget Arbejde, som muligt. Men skal vi hindre, at der ikke yderligere unddrages os mere eller mindre af det vi har til Rest, saa maa vi gøre os klart, hvor det er at „Skoen trykker" for den langt overvejende Dels Vedkommende, nemlig de til Dels abnorme Lærlingeforhold, og det i økonomisk, og særlig i faglig Henseende, skadelige Specialistuvæsen.

Kun ved fælles Optræden, fælles Akkord, ligelig Fordeling af Arbejdsfortjeneste og gensidig Fordeling af Arbejde, vil vi efter min Formening være i Stand til at mildne paa de værste af Akkordsystemets Skavanker og værne os mod hensynsløse Byggespekulanter og Mestre, der i mange Tilfælde næppe vilde staa som Ejere af 10 Øre, hvis deres Status blev opgjort.

Ved principmæssig Gennemførelse af Fællesakkord, omfattende alt Arbejde, uden Undtagelse, vil vi opnaa at faa ensartet Fortjeneste og derved føle ensartet Trang til dennes Forbedring. Interesserne vil derved samle sig om samme Maal og Tendenser til altfor egoistiske Betragtninger udelukkes. Men det er jo en Befordring af Broderskabsfølelse, og kan efter min Formening aldrig blive det modsatte.

N. H.

* * *

Gaaende ud fra, at de af N. H. fremsatte Betragtninger vil give andre Lejlighed til ogsaa at ytre sig om samme Sag, erindrer vi om, at alt for lang Tid mellem de forskellige Indlæg ikke er heldigt.

Red.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1902.

I Tiden fra 1. Januar til 1. Oktober 1902 har der været afholdt ialt 20 Retsmøder, ved hvilke var indanket ialt 22 Sager, nemlig Nr. 151–172 inkl.

Sag Nr. 151 indankedes af Malersvend C. Arnt, Bagergade 11, 4. Sal mod Malermester Poul Berg, Linnésgade 16 og drejede sig om, hvorvidt Arbejdet „Strygning af Træværk" i det foreliggende Tilfælde kunde klassificeres med Forudbehandlingerne til „Hvid Lakering". Træværket var strøget hvidt, sidste Gang med Matfarve som Færdigstrygning, og Svendene hævdede, at de under Arbejdets Udføreise havde været i den Tro, at Træværket skulde hvidlakeres, og fordrede derfor Arbejdet betalt med de under „Hvid Lakering" anførte Priser. Mesteren fastholdt Arbejdet klassificeret med almindelig Tonefarvestrygning, da der ikke var stillet Fordring udover saadant, ligesom han hævdede, at han fra Arbejdets Begyndelse havde meddelt Svendene, at Arbejdet ikke skulde lakeres.

Da ingen af Parterne kunde føre tilstrækkeligt Bevis for deres Paastands Rigtighed, sluttedes Sagen med Forlig paa de af Retten stillede Vilkaar, at den omtvistede Difference – Forskelsprisen mellem Strygning til Hvid Lakering og Tonefarvestrygning – deltes lige, hvorefter Parterne hver erholdt Halvdelen af deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 152 indankedes af Malersvend N. Breindal, Dosseringen 16, St. paa egne og Kollegas Vegne mod Malermester H. M. Oppenhagen, Dr. Priemesvej 5. For Spartling og Strygning af Sokkel eller Panel, bestaaende af Væg, Fodpanel og Possementlist til en samlet Højde af indtil 1 Al. 20 Tomm. havde Svendene beregnet Priserne for „Imiteret Panel" Afsnit III, medens Mesteren tilbød almindelige Væggepriser + et Tillæg for Fodpanel og List.

I Voldgiftsrettens Kendelse gaves i dette Punkt Mesteren Medhold og anførtes til Forstaaelse af Beregningsmaaden for saadanne Paneler i alle forekommende Tilfælde følgende:

„Paneler af den her omhandlede Beskaffenhed, hvis Højde, iberegnet Fod- og Possementlist, ikke overstiger 14 Tommer, beregnes den mellemliggende Mur som „Frise indfattet af naturlige Lister" for følgende Behandlinger: Slibning med Sten, Grunding eller Fernisering, Spartling samt Slibning paa samme. For alle efterfølgende Behandlinger beregnes hele Panelet som Fodpanel af tilsvarende Højde. Hvor saadant Panel indtil og med 14 Tommers Højde behandles til Hvid Lakering, maales det i □ Maal og betales med Prisen for Dørene i samme Lokale. Overstiger som i dette Tilfælde Panelets samlede Højde 14 Tommer, beregnes den mellemliggende Væg i □ Maal med Priserne for Behandling af Væg, hvorhos det paa Muren anbragte Fodpanel, Possement- og Hjørnelister beregnes i løbende Maal efter deres Behandling med Priserne for Fodpaneler og Lister af tilsvarende Højde og Bredde."

I et andet væsenligt Tvistspunkt vedrørende Entredøres Afsnit (Maglekildevej 14) IV eller V Afsnit, maatte i Henhold til Kendelse i Sag Nr. 102 og 148 gives Svendene Medhold, idet der paa de indankede Døre befandtes at være 2 af de Forsiringer til Stede, som berettigede Klassificeringen V Afsnit, endskøndt man maatte erkende, at disse Forsiringer i dette Tilfælde fremtraadte i en meget mild Form.

Da ingen af Parterne havde vundet Sagen, fortabtes det erlagte Depositum for begges Vedkommende.

Sag Nr. 153. Fra Malermester H. M. Oppenhagen, Dr. Priemesvej 5 og Malersvend J. Hudlebusch, Sankelmarksgade 9, 2. Sal med flere fremkom Anmodning til Voldgiftsretten om at bedømme, hvorvidt Arbejdet Strygning af lyse Tonefarver og Lakering med „brudt" Emaille i dette Tilfælde kunde fordres betalt med Priserne for Hvid-Lakering. Mesteren, som først havde givet Besked paa lys Tonefarve og dernæst, til 2den Gangs Strygning, forlangt det strøget saa lyst, at der kunde lakeres med Emaille derpaa, tilbød at betale Arbejdet som almindelig Tonefarvestrygning og selve Lakeringen med Hvid-Lakeringsprisen.

Voldgiftsretten afholdt Skøn over Arbejdet, og dette gjorde Indtryk af, at der fra Mesterens Side var forsøgt at fremstille et billigere Arbejde, som overfor en ikke for streng Kritik kunde passere for Hvid-Lakering. Voldgiftsretten udtalte i den Anledning sin Misbilligelse overfor Mesteren, ligesom det ikke mindre maatte bebrejdes Svendene, at de havde fuldført Arbejdet paa denne Maade, som de paa Forhaand maatte vide ikke kunde være fyldestgørende til en præsentabel Hvid-Lakeriug I det Strygearbejdet ikke kunde stilles højere end almindelig Tonefarvestrygning, idømtes dog Mesteren til at betale Svendene et Tillæg af 25 pCt. til de af ham tilbudte Priser for det Merarbejde, som Forsøget paa at dække med de lyse Farver havde krævet. Ingen af Parterne erholdt deres Depositum tilbage.

Sag Nr. 154, Malersvend A. Strand, Absalonsgade 17 i Aalborg, kontra Firmaet Chr. W. Juulmann & Søn, Nørregade 20, drejede sig om Opgørelse af Regninger, i Hovedsagen dog for et enkelt Arbejdes Vedkommende (Ørstedsvej 50 hos Ballin & Sønner), om dette skulde beregnes som Akkord eller Dagløn.

Mesteren fastholdt, at der – dog først efter Arbejdets Afslutning – var truffen Aftale om en Timelønsberegning af 44 Øre, medens Svenden, som ved nævnte Arbejde havde ialt 197½ Time, protesterede imod, at en saadan Aftale havde fundet Sted og paastod sig den indankede Regning 185 Kr. 58 Øre betalt. I Henhold til Voldgiftsrettens Kendelse i en tidligere Sag, Nr. 149, udtaltes, at „hvor Arbejdet kan udføres i Akkord efter Prislisten, er saavel Mestre som Svende uberettigede til at træffe Aftale om anden Beregningsmaade, end de i Prislisten anførte Akkordpriser", hvorfor det maatte bebrejdes Mesteren, at han havde søgt Arbejdet udført i Dagløn. Arbejdet burde beregnes i Akkord, hvorhos den indankede Regning toges til Følge. – Efter en af Rettens Skønsudvalg udarbejdet Opgørelse udgjorde Svendens Resttilgodehavende ialt 120 Kr. 49 Øre, som inddroges gennem Voldgiftsretten.

Svenden, som saaledes i alt væsenligt havde vundet Sagen, erholdt sit Depositum tilbagebetalt.

Sag Nr. 155. Af Malersvend H. C. Sørensen, Sølyst, Vedbæk var paa flere Svendes Vegne indanket en Sag mod Malermester S. P. Bjørn i Hellerup, fordi denne nægter at betale Landprocenter for et paa Hellerup Apothek udført Arbejde samt protesterede mod en Del af de paa Regningen, stor 1701 Kr. 42 Øre, opførte Maal. Da Parterne, trods givet Løfte, ikke foretog nogen Eftermaaling i Fællesskab, lod Voldgiftsretten foretage en saadan, efter at der forinden var afkrævet Parterne et ekstra Depositum.

Mesterens Paastand, at det forud var betydet Svendene, at disse ikke vilde erholde Landpenge, modsagdes af Svendene, og efter de forefaldne Oplysninger fandt Retten det upaatvivleligt, at der i hvert Fald ikke var sagt noget til selve Klageren H. C. Sørensen vedrørende Landprocenter.

Rettens Kendelse gik da ud paa, at Mesteren, i Henhold til analoge Kendelser i Sag Nr. 36 og 107, var tilpligtet til at betale Landprocenter, idet han paa det paagældende Tidspunkt ikke havde Næringsbevis i Hellerup, men derimod Borgerskab og Værksted i København, hvilket sidste maa være det afgørende Moment.

Den paa Grundlag af Voldgiftsrettens Eftermaaling, som i de fleste Tilfælde nærmede sig Mesterens Maal, udarbejdede Opgørelse androg med Landprocenter ialt 1679 Kr. 71 Øre eller en Nedsættelse i Arbejdslønnen af 21 Kr. 71 Øre. Begge Parter fortabte deres Depositum.

Sag Nr. 156 var indanket af Malersvend J. Danielsen, Evaldsgade 2, Stuen med flere Svende mod Malermester A. E. Lundstrøm, Martinsvej 6. Danielsen havde som Formand for Arbejdet i Købmandsskolen i Fiolstræde afgivet Erklæring til Mesteren om at ville udføre Spartling og 3 Gange Strygning af V Afsnits Træværk for en Pris af 21 Øre pr. □ Alen. De øvrige Svende protesterede imod at have givet Danielsen Fuldmagt til at træffe saadan Aftale og forlangte Arbejdet betalt med 26 Øre pr. □ Alen i Henhold til Prislisten.

I Kendelsen udtales en Misbilligelse af Lundstrøms og Danielsens Adfærd ved at træffe en Aftale af fornævnte Beskaffenhed, og det fastsloges, „at alle Aftaler, selv om disse bevisligt foreligge, som gaa ud paa enten at forringe Arbejdet eller at udføre dette for en lavere Betaling, end den i Prislisten anførte, til enhver Tid ville blive annullerede af Voldgiftsretten". Arbejdet skulde derefter betales med en Pris af 26 Øre pr. □ Alen, jævnfør Prislisten. Derimod fandt Retten, at en Sum af 75 Kr., som var paaført Regningen for Tidsspilde, Konference med Arkitekten, Farveprøver o. l. maatte bortfalde, da Svendene ikke havde gjort Mesteren bekendt hermed under Arbejdets Udførelse, ligesom der kun fandtes 2 Farver paa alt Træværket.

En Sum af 10 Kr. 50 Øre, som Mesteren tilbød for Tillavning af Kompositionsfarve, for hvilket der ikke blev Anvendelse, skønnedes at være antagelig mod den af Svendene forlangte Betaling af 21 Kr.

Ingen af Parterne erholdt deres Depositum tilbagebetalt.

Sag Nr. 157. Malersvend W. P. Jensen, Henrik Ibsensvej 28, 2. Sal med flere Svende kontra Firmaet C. C. Møllmann & Co., Nørregade 18, omfattede ialt 7 Tvistepunkter. Voldgiftsretten afholdt Skøn over Arbejdet, som var udført i Skindergade 11 i Lagerbygningen.

Punkt 1 omhandlede en Pris af 1 Øre pr. løb. Alen Gesims, som Svendene havde forlangt for Udsætning, hvilken Pris Retten formente, at de ikke kunde tilkomme, da der ikke forud var akkorderet desangaaende.

Punkt 2 og 3. Glatte Reolsider, Spærværk og Stolper, formentes af Svendene at være II Afsnit, og gaves dem heri Medhold af Voldgiftsretten, idet Prislisten som I Afsnit anfører: Skillerum af glatte sammenpløjede Brædder i Loft- og Kælderetager samt i Stalde.

Punkt 4. Hylder, som bæres af Jernstativer, skønnedes Retten, maatte klassificeres med Reolrum som III Afsnit. Mestrene havde forment II Afsnit.

Punkt 5. Vedrørende Moniering og 2 Gange Strygning af Jernbjælker, for hvilket Svendene havde beregnet: Moniering $3^1/_2$ Øre, 1ste Gang Strygning $3^1/_2$ Øre og Færdigstrygning $2^1/_2$ Øre, ialt $9^1/_2$ Øre, medens Mesteren tilbød Monieringen betalt som 1ste Gang Strygning og de 2 Gange Strygning som Færdigstrygning, ialt $8^1/_2$ Øre, gav Retten Mesteren Medhold, da Jernbjælkerne i dette Tilfælde vare monierede og strøgne opsatte af samme Svende og i samme Akkord. Er Jernbjælkerne i Forvejen monierede af andre eller strøgne løse forinden Opsætningen, betales Strygning første Gang efter Opsætningen med Prisen for 1ste Gang Strygning.

Punkt 6. IV eller V Afsnit af Døre skønnedes, at der paa nævnte Døre, omend i mild Grad, fandtes 2 af de Forsiringer, som berettiger Klassificeringen V Afsnit.

Punkt 7. Vange med kehlet Over- og Underkant, I eller II Afsnit, gaves Mesteren Medhold i I Afsnit, idet der som Forudsætning for noget højere Afsnit ifølge Prislisten fordres Inddeling i Fyldinger.

Begge Parters Depositum fortabtes.

Sag Nr. 158. Malersvend Aage Jensen, Storeheddinge kontra Malermester Olaf Jessen, Godsbanegade 1, sluttedes, efter at Voldgiftsretten gentagende havde tilskrevet Mesteren med et privat Forlig mellem Parterne indbyrdes.

Sag Nr. 159. Af Malersvend Carl Reinert, Estlandsgade 1, 1. Sal anmeldtes mod Malermester O. Gottschalck, Lykkesholmsalle 5 B en Uoverensstemmelse i deres Opgørelse, idet Gottschalck efter Svendens Paastand havde tilbageholdt et Beløb af 6 Kr. af Svendens Resttilgodehavende. Da Reinert dog havde afgivet Kvittering for hele Beløbet, kunde Voldgiftsretten ikke yde ham nogen Bistand i dette Spørgsmaal, og Sagen maatte afvises.

Sag Nr. 160, Malersvendene Anders Andersen, Holger Danskesvej 114 og Th. Rasmussen, Dybbølsgade 62, kontra Malermester Vald. Schmidt & Co., Nørregade 30, drejede sig om Stilladstillæg for Strygning af Balustre, udvendig Vange samt Elevatorgitter, anbragt ovenpaa Trappegelænderet i 2 Nybygninger i Østbanegade. Mestrene protesterede imod at betale Tillæg og fastholdt at have betydet Svendene fra Arbejdets Begyndelse, at dette vilde blive betalt med Prislistens almindelige Priser.

Ihvorvel et Tillæg, skøndt saadant ikke omtales i Prislisten, for dette Arbejde vel kunde være berettiget, skønnede Voldgiftsretten dog, at Svendene, da disse havde undladt forud at træffe Aftale i saa Henseende, maatte have tabt Sagen. Mestrene erholdt deres Depositum tilbage, medens Svendene kun erholdt tilbage det Beløb af 5 Kr., som var afkrævet i ekstra Depositum til eventuel Synsforretning.

(Fortsættes.)

Valg til Voldgiftsretten.

Malerfagets Voldgiftsret i København afsluttede med Udgangen af afvigte Maaned sin tredie Valgperiode, i hvilken Anledning ny Valg ere blevne foretagne ved et Møde af begge Organisationers Delegerede den 25de Septbr.

Malerlaugets Delegerede vare følgende Herrer Mestre:

Axel Andreasen,	Albert Christensen,
Chr. Christiansen,	Ludv. Dyrberg,
F. I. Elisiussen,	Thomas Hansen,
Rasmus Jørgensen,	N. Chr. Larsen,
Charles Nielsen,	Herman Petersen,
Thorvald Petersen,	A. Strunge.

Fagforeningen havde valgt D'Herrer Malersvende:

Chr. Aasberg,	Ernst Carlsen,
C. W. Christensen,	Jens Hansen,
Jens J. Hansen,	Axel Jensen,
H. P. Jensen,	André Johnsen,
C. Loldrup,	Carl Olsen,
Marius Olsen,	P. Slundt.

Foruden samtlige Delegerede, der sammenkaldes af Oldermanden og Formanden for Malernes Fagforening, var Rettens hidtidige Formand, Malermester *M. P. Svendsen* og Sekretæren, vor Kollega *Carl Hansen*, til Stede. Begge disse havde ønsket at fratræde og efter at Formanden havde aflagt Regnskab og en kort Beretning om Virksomheden i det sidst forløbne Aar, udtalte *Carlsen* i hjertelige Ord en velfortjent Tak for den aldrig svigtende Interesse og Dygtighed, hvormed de hver for sig havde røgtet deres betydelige Gerning indenfor Voldgiftsretten. I lige Maade udtalte han en Tak til Malermester *Møllmann*, som siden Voldgiftsrettens Etablering, for 9 Aar siden, uafbrudt havde været Retsmedlem og ned-

lagt et stort og fortjenstfuldt Arbejde indenfor Institutionen.

Forsamlingen gav sin Tilslutning tilkende ved at rejse sig, og gentog dette, da Oldermanden bragte Carlsen en Tak for dennes Virksomhed som Retsmedlem.

Resultatet af de derefter foretagne Valg blev følgende:

Til Formand valgtes med alle Stemmer Malermester *Ludv. Dyrberg*, der takkede for den mod ham udviste Tillid, som han stedse efter bedste Evne og med god Villie skulde søge at bevare.

Mestrene valgte derefter til Retsmedlemmer følgende Svende: *Carlsen, H. P. Jensen* og *Carl Olsen*, medens Svendene valgte Malermestrene: *Chr. Christiansen, Thorvald Petersen* og *A. Strunge*.

Til Suppleanter valgtes paa samme Maade Mestrene *Alb. Christensen, Thomas Hansen* og *Herman Petersen* samt Svendene *Axel Jensen, André Johnsen* og *Marius Olsen*.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling *Torsdag den 9. Oktbr.* Kl. 8 Aften i Rømersgade 22, Festsalen.

Dagsorden:

1. Forhandlingsbogen.
2. Beretning om Virksomheden.
3. Halvaarsregnskabet.
4. Valg af 4 Medlemmer til Bestyrelse, 2 Revisorer, 2 Kontrahenter samt Repræsentanter for Foreningens Andele i Forsamlingsbygn. m. fl.
5. Forslag vedrørende Prislistens Opsigelse.
6. Andragende fra Malersvendesangforeningen.

Talrig Tilslutning til Generalforsamlingen forventes.

Bestyrelsen.

Læsestuen for Arbejdsløse.

Arbejdsløse Medlemmers Opmærksomhed henledes paa, at Fællesorganisationens Læsestue, som har Lokaler i Læderstræde 11, 2. Sal, er aaben fra 1. Oktbr. hver Søgnedag fra Kl. 10 Form. til Kl. 8 Aften. Adgangen er gratis, men Medlemsbogen skal forevises.

Malersvendesangforeningen.

Opmærksomheden henledes paa, at „Malersvendesangforeningen af 1878" har henflyttet sit Sanglokale til „Villakaféen" paa Nørrebros Runddel. Sangøvelse afholdes som hidtil hver Tirsdag Aften Kl. 8½, til hvilken Tid Indmeldelser og Kontingent ligeledes modtages.

Ærede Kolleger bedes agitere for Tilslutning til Sangforeningen.

Bestyrelsen.

Forberedelse til Kunstakademiet.

Da vi formode, at en Del af d'Hrr. Medlemmer agter at søge Uddannelse paa Kunstakademiet, tillader vi os høfligst at henlede Deres Opmærksomhed paa, at vi i Aar ligesom tidligere forbereder Elever til Akademiet.

Skolen er delt i to Afdelinger, en Dagskole og en Aftenskole.

Der undervises saavel i Frihaandstegning som i Konstruktionstegning.

Efter de Fordringer, der for Tiden stilles, vil Forberedelsen til Akademiet for Elever uden Forkundskaber, naar begge Skoler søges, som Regel kunne tilendebringes paa ca. 6 Maaneder, og ca. 3 Maaneder mere, naar kun den ene af Skolerne benyttes. Naturligvis afhænger dette dog meget af Elevens Evner og Flid.

Skolelokalet er Toldbodvej 6, 1. Sal ov. Grd.

Kødenhavn, September 1902.

Gustav Vermehren,
Figurmaler,
Træffes paa Skolen hver Dag fra 6½ til 7½.

Sophus Vermehren,
Figurmaler,
Herluf Trollesgade 26, 2.
Træffes mellem 11 og 12 og 5 og 6.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
—	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	Alfred Petersen, Pavestræde 14.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstugade 28.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Warmingsgade 7.
Esbjerg.	Anthon Petersen, Torvegade 34, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Smallegade.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, Priorgade 19, 1. Sal.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	H. P. Henriksen, Frederiksallé 104, 3. Sal.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Alfr. Christensen, Skovgade 26.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

November. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Herning vedvarer.

Stuklofter.

Naar det drejer sig om Prisansættelse for en mindre Post som forekommer sjældent i Forhold til den hele Arbejdsmængde, saa tages det ikke saa nøje hverken fra Svendenes eller Mestrenes Side, idet man gaar ud fra, at et Par Øre for lidt eller for meget hverken gør fra eller til. Anderledes er det, naar vedkommende Post bliver almindeligere eller Genstanden vokser betydeligt i Udstrækning, thi da vil der blive lagt mere Vægt paa det eventuelle Misforhold, hvori Prisen kan staa til Arbejdets Værdi, og det springer da ogsaa mere i Øjnene om et saadant Misforhold forefindes.

Den Udvikling de senere Aars Stuklofter har faaet viser os et saadant Misforhold.

Prisen for Rosetter blev i sin Tid fastsat efter deres Diametre; men det er en Selvfølge, at Rosetter af forskellig Størrelse, forudsat, at Relieffets Dybde er ens, vil tage Tid i Forhold til deres Flademaal, og ikke i Forhold til Længden af Diametrene. Der fremkommer da ogsaa Priser, som til begge Sider kan blive ret absurde. Lad os tage en Roset med 27 Tom. Diameter, den har et Flademaal af 1 □ Alen og koster for én Gang Strygning 27 Øre. En Roset med 19 Tom. Diameter koster 19 Øre, har et Flademaal af ½ □ Alen, og staar altsaa i 38 Øre pr. □ Al. Undertiden har man en Række smaa Rosetter paa en Frise omkring Loftsplanen; er disse Smaarosetters Diametre 5 Tommer koster de 5 Øre pr. Stk., men der skal 30 af dem til at udgøre 1 □ Al., som i dette Tilfælde altsaa vil koste 1 Kr. 50 Øre. Gaar vi til den modsatte Side er Absurditeten ikke mindre. En Roset paa 38 Tom. maaler 2 □ Al., hvilket giver 19 Øre pr. □ Al., og har man en Roset paa 5 Alens Diameter, hvad ikke er sjældent paa Stuklofter, koster den efter Prislisten 1 Kr. 20 Øre; men da den i Flademaal udgør 20 □ Al. bliver Prisen kun 6 Øre pr. □ Al. Vi ser altsaa, at Prisen for Rosetter ved de anførte Eksempler varierer fra 6 Øre til halvanden Kr. pr. □ Al; men de kan variere mere endnu, da der paa moderne Stuklofter findes Rosetter af større Tværmaal end 5 Al., og man omvendt kan have Smaarosetter af mindre Tværmaal end 5 Tom.

For ornerede Gesimsers Vedkommende er der derimod en konstant Pris, idet ½ Øre pr. løb. Al. for hver Tom. Bredde giver 12 Øre pr. □ Al., ligegyldigt hvilken Bredde Gesimsen har. Det er den Pris, der faas for Rosetter á 60 Tom. Diameter, da saadanne har et Flademaal af 5 □ Alen.

Ornerede Friser beregnes jo paa samme Maade som ornerede Gesimser, nemlig med en Pris pr. løb. Al. for hver Tommes Bredde; men dette er jo i Virkeligheden en Omskrivning af Kvadratmaalsberegning, og uden at komme ind paa, hvilken Pris der er passende — hverken for høj eller for lav — maa det fremhæves, at Beregning efter Flademaal absolut vil være det retfærdigste.

Man kan meget let komme i Vilderede, hvis Principperne for ornerede Rosetter og Friser skal overføres paa de moderne Stuklofter, hvor Midterpartiet undertiden kan brede sig ud over det meste af Planen, enten som et samlet Hele eller i større og mindre Grupper. At beregne et saadant stort Parti som én Roset vil ingen Svend være tjent med, og stykke det ud i flere smaa Rosetter har man ingen Hjemmel for, og vilde vel ogsaa i mange Tilfælde blive uforholdsmæssigt dyrt. At dele det som Friser lader sig kun delvis gøre, og da ofte blot skønsmæssigt, idet der maa tages en Middelbredde af et saadant friseagtigt Ornament. Faktum er, at et Stukloft, der skal opmaales efter Prislisten, nemt vil blive beregnet til højst forskellige Priser, og skal der forud akkorderes om det, vil Vurderingen selvfølgelig ogsaa blive meget forskellig.

Kunde der derimod bestemmes en Pris pr. □ Al. for Stuk, var Afgørelsen endelig fastslaaet og den vilde godt kunne ansættes paa en nogenlunde praktisk Maade, for Eks. ved først at beregne hele Loftet som glat Loft efter den Behandling det har faaet, og derefter tillægge et Antal Procent i Maal eller Pris for den Del af Fladen, der er orneret. Princippet er jo ikke nyt, idet det tildels kendes fra Dørportaler af Stukkatørarbejde, og fra ornerede Gesimser og Baand paa Facader.

Der kan jo nok rejses den Indvending, at Stukket er lettere eller vanskeligere, eftersom det er fladt eller med stærkt Relief; men bortset fra, at den samme Indvending ogsaa kan gøres imod den nu brugelige Beregning, vilde det vel ikke være helt uoverkommeligt at klassificere Stukket. En anden Fordel vilde den foreslaaede Beregningsmaade have derved, at man kom bort fra Bestemmelsen om Gesimser med et eller flere ornerede Led, hvor der undertiden vanskeligt kan opnaas Enighed om en Gesims skal kaldes fuldt orneret eller kun beregnes til den halve Pris som „glat med ornerede Led", og hvor man kan have det Særsyn, at en saadan glat Gesims af f. Eks. 5 Tom. Bredde med et lille Perleled, (som koster „ikke under 3 Øre") bliver dyrere end en fuldt orneret, med stærkt Relief forsynet Gesims af samme Bredde.

Saalænge man kun traf paa de almindelige gammeldags Rosetter, spillede det hele kun liden Rolle, og man slap nemt over Spørgsmaalet; ejheller voldte det megen Besvær, da man begyndte at sætte Ornamenter op i Hjørnerne af Planen; men nu, da det er bleven Skik omtrent paa enhver Nybygning at støbe Gibsstuk op paa det flade Loft, saa at dette næsten er helt overfyldt, nu er Spørgsmaalet blevet aktuelt og trænger til en Afgørelse.

Observator.

Generalforsamlinger.

København. Malernes Fagforening afholdt sin halvaarlige Generalforsamling den 9. Oktober. Efter Forhandlingsbogens Oplæsning afgav Formanden Beretning om Virksomheden i det forløbne Halvaar. Saavel Beretningen som Halvaarsregnskabet godkendtes énstemmigt. De afgaaende Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes, med Undtagelse af J. P. Jensen, der ikke ønskede Genvalg, og i hvis Sted *André Johnsen* valgtes. Suppleanter bleve *Magnussen, Fr. Nielsen* og *Vald. Rasmussen.* Til Revisorer valgtes *J. P. Jensen* og *C. Loldrup,* Suppleanter: *Fr. Hansen* og *C. Friis.* Som Kontrahenter ved Bladet „Social-Demokraten" genvalgtes *Rud. Poulsen* og *P. Slundt* og valgtes *Axel Jensen* og *Sofus Høegh.*

Det vedtoges at opsige den nugældende Prisliste til Udløb 1. April 1903, forsaavidt Malerlauget maatte være villig til at tiltræde Nedsættelsen af et Fællesudvalg med Opgave, paa Basis af det nugældende Lønniveaus Bevarelse at foretage et Eftersyn og Forbedring af Prislisten.

Efter Andragende fra Malersvendesangforeningen af 1878 erholdt denne et Bidrag af 100 Kr.

Aarhus. Afdelingen afholdt halvaarlig Generalforsamling den 3. Oktober. Kasserer *Chr. Weng* oplæste Halvaars-Regnskabet, som enstemmigt godkendtes. Formand *H. P. Henriksen* anbefalede at lægge den størst mulige Vægt paa at undgaa Restancer i Fremtiden og snarest at bringe de for Tiden løbende ud af Verden.

Et Spørgsmaal om Oprettelse af en Laanekasse var af et tidligere Møde henvist til Overvejelse af Bestyrelsen, som nu maatte erklære, at Sagen vanskelig lod sig realisere og nærmest maatte betragtes for ganske haabløs.

Ved Valg af Formand hævede der sig Røster mod Henriksens Genvalg, fordi han, der nu arbejdede paa Jærnbanens Værksted, formentes ikke i tilstrækkelig Grad at kunne varetage Medlemmernes Interesser. Efter en længere Diskussion foresloges og valgtes *M. Spliid* til Formand.

Henriksen takkede for den Tillid, der hidtil havde været vist ham som fleraarig Formand og udtalte sin Beklagelse over at skulde forlade denne Plads som Følge af sit Arbejdssted.

Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes *P. Petersen* og valgtes *H. P. Henriksen* og *A. Jensen.* Revisorer blev *C. Petersen* og *O. Damsgaard,* og til Fanebærer valgtes *M. Jensen.*

Esbjerg. Ved Generalforsamling den 17. Oktober fratraadte Afdelingens hidtidige Formand *Anth. Petersen* efter eget Ønske og valgtes i hans Sted *Th. Madsen.*

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1902.

(Fortsat.)

Sag Nr. 161 indankedes af Malersvend A. Hemcker, Korsgade 68 B, 5. Sal mod Malermester O. Gottschalck, Lykkesholmsalle 5 B angaaende et Stykke Arbejde, som Hemcker fordrede beregnet i Akkord, medens Gottschalck fastholdt, at Arbejdet, ifølge en truffen Overenskomst, skulde beregnes efter Timeløn. Den af Hemcker indankede Regning tilstilledes Mesteren til Gennemsyn, hvorefter der fra Mesteren fremkom Oplysninger, som bevirkede, at Retten paa Grund af Sagens Uklarhed maatte afvise den. Begge Parters Depositum tilbagebetaltes.

Sag Nr. 162, Malersvend M. Jensen, Eriksgade 7, 2. Sal, kontra Malermester Charles Hansen, Dronningensgade 48, gjaldt Spørgsmaalet: Lægning af Facer paa Døre og Paneler. Arbejdet var udført paa den Maade, at Fyldinger og Rammestykker var strøget i 2 Farver, men saaledes, at Facen var strøget med Rammestykkets Farve, hvorefter der var stafferet med Broncelister. Svenden fordrede Betaling for Facelægning, medens Mesteren tilbød at betale for Strygning i 2 Farver plus et mindre Tillæg. Voldgiftsretten fandt, at Facelægning paa den her omhandlede Maade var et uomtvisteligt Forsøg fra Mesterens Side paa en Omgaaelse af Prislisten, hvorfor Svendens Krav, Betaling for Facelægning, skønnedes antagelig.

Mesteren fortabte sit Depositum.

Sag Nr. 163, som anmeldtes af Malersvend C. Mikkelsen, Slotsgade 34, 4. Sal mod Malermester C. F. Hansen, Godthaabsvej 50, sluttede med Forlig ved Mægling fra Rettens Side, idet det omtvistede Beløb 8 Kr. 80 Øre, som Svenden havde paaført Regningen for Reparationer, deltes lige mellem Parterne, hvorefter disse erholdt Halvden af deres Depositum tilbage, og den indankede Regning fradroges 4 Kr. 40 Øre.

Sag Nr. 164 var af Malersvend Fr. Nielsen, Øhlenschlægersgade 29, Stuen, paa egne og flere Svendes Vegne anlagt mod Malermester Mathiasen i Hørsholm, begrundet i, at denne havde nægtet at betale Procenttillæg for Helligdagsarbejde (Skærtorsdag og Langfredag). Ifølge det for Hørsholm og Omegn gældende Regulativ skulde Procenttillæg betales for Søn- og Helligdagsarbejde, og paa Voldgiftsrettens Formands Henvendelse erklærede Mesteren, at han i dette Tilfælde vilde betale Beløbet for Skærtorsdag og Langfredag, men ønskede dog overfor sin Organisations Bestyrelse at hævde, at disse to Dage efter hans Opfattelse burde have været undtagne fra det i nævnte Regulativ anførte Søn- og Helligdagsarbejde. Sagen afsluttedes saaledes ved Formandens Mægling uden at komme til Behandling i Voldgiftsretten.

Sag Nr. 165. Af Malermester Claus J. Olsen, Nørresøgade 17, fremsendtes Klage til Voldgiftsretten mod Malersvendene C. Baes, Geislersgade 20, Stuen og V. Nielsen, Tjørnegade 4, 5. Sal over udført Arbejde i Ejendommene Nørresøgade 21–23 og Gothersgade 173 samt Facadearbejde i Hestemøllestræde 8. Mesteren ankede over, at Regningen, for de første Arbejders Vedkommende, var ukorrekt med Hensyn til Maal og Priser, særlig var flere Værelser, som kun var strøgne 1 Gang, paaført Regningen som strøgne 2 Gange. Det næste Klagemaal gjaldt Facadearbejdet. Svendene havde strøget Facaden 1ste Gang uden Afskrabning af Skaller og Kitning; Vinduerne var i utilbørlig Grad til-

smudskede, og endelig havde Svendene forsømt Arbejdet ved at sidde paa Værtshus og været saa berusede under Arbejdet, at Mesteren havde maattet bortvise dem og antage nye Svende til at fortsætte Arbejdet.

Da Mesterens Klagemaal, saavel efter Vidners Udsagn, som konstateret ved et af Retten afholdt Skøn, vare fuldtud berettigede, udtalte Voldgiftsretten en stærk Misbilligelse af det at Svendene udviste Forhold og særlig det forkastelige i, at de gik paa Værtshus i Arbejdstiden, og derved ikke alene paadrog Mesteren Tab ved Arbejdets Forsømmelse og slette Udførelse samt Stilladsets ubenyttede Henstaaen, men tillige voldte Mesteren Tort og Ubehageligheder fra Kundens Side.

Ifølge Voldgiftsrettens Kendelse blev der fra Regningen Nørresøgade og Gothersgade, stor 120 Kr. 6 Øre, fradraget 23 Kr. 93 Øre. Regningen for Facadens Strygning 1ste Gang, 25 Kr. 88 Øre, fradroges det af Mesteren fordrede Beløb 10 Kr. 75 Øre som Erstatning for Vinduernes Rensning samt Stilladstab, hvilken Fordring skønnedes at være yderst moderat. Da Mesteren fuldtud havde vundet Sagen, erholdt han sit Depositum tilbagebetalt.

(Fortsættes.)

Prisopgave for Udarbejdelse af Regnskabsschemaer til Fagorganisationerne.

De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling har paalagt Forretningsudvalget at virke hen til at faa indført et ensartet Regnskabssystem i alle under denne Organisation hørende Forbund og Foreninger. I den Anledning opfordrer Udvalget Enhver, der har Lyst til at deltage i en Præmiekonkurrence om saadanne Regnskabssystemer, til **inden den 1. Januar 1903** at indsende deres Forslag.

Der er udsat 3 Præmier, paa 75, 50 og 25 Kr. til de tre bedste Besvarelser. Udvalget forbeholder sig dog kun at udbetale de to mindste Præmier, for saa vidt der ikke indkommer Besvarelser, der findes fuldt ud brugelige.

Følgende Hovedpunkter fastslaas:

I. Der ønskes Schemaer til Bogføring af Medlemmernes indbetalte Kontingent til Afdelingerne.

II. Eventuelt Schemaer til Bogføring af Indbetalinger fra Medlemmerne igennem Klubberne til Afdelingerne.

III. Schemaer til Bogføring for Indbetalinger fra Afdelingerne til Hovedforbundet.

IV. Schemaer til Regnskabsbøger for Afdelinger og Hovedforbund.

De under IV nævnte Regnskabsbøger for *Hovedforbundet* maa være indrettede paa, at man hurtigt og nemt kan se, hvad der er indkommet og udgivet i følgende Hovedposter.

1. Indkommet ordinært Kontingent.
2. — Ekstra-Kontingent til Strejker og Lock-outer.
3. — — — Arbejdsløse.
4. — frivillige Bidrag til Strejker.
5. — — — Arbejdsløse.
6. Indskud af nye Medlemmer.
7. Andre Indtægter.
8. Udbetalt Strejkeunderstøttelse.
9. — til Rejsende og Arbejdsløse.
10. Lønninger.
11. Andre Administrationsudgifter.
12. Andre Udgifter.

For de under IV nævnte Regnskabsbøger for *Afdelingerne* følgende Hovedposter:

1. Ordinært Kontingent.
2. Ekstra — til Strejker og Lock-outer.
3. — — til Arbejdsløse.
4. Frivillige Bidrag til Strejker.
5. — — til Arbejdsløse.
6. Indskud af nye Medlemmer.
7. Andre Indtægter.
8. Indsendt til Hovedforbundet.
9. Lønninger.
10. Andre Administrationsudgifter.
11. Andre Udgifter.

Tænkes flere Regnskabsbøger benyttede end de her nævnte, ønskes et Schema for hver.

Det anbefales for Tydelighedens Skyld at indføre Navne- og Tal-Eksempler paa Schemaerne, ligesom en kortfattet Redegørelse over, hvorledes man tænker sig hele Regnskabssystemet skal virke, kan medfølge.

Paa Schemaerne skrives paa Foden et selvvalgt Mærke, og i en forseglet Konvolut med samme Mærke uden paa maa den Konkurrerende opgive sit Navn og Adresse.

Forslag, som er underskrevne eller paa anden Maade mærkede, saa at man paa Forhaand kan se Forfatterens Navn, kan ikke erholde Præmie.

Forretningsudvalget forbeholder sig Ret til at lade de indkomne Forslag offentliggøre paa den Maade, det finder det tjenligst, samt til at lade Schemaerne mangfoldiggøre og afhænde til Forbundene.

Oversigt for Juli Kvartal 1902.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1600	500	1600	300	44
„D. S. B." Kbhvn.		29		15	„	
Gentofte-Lyngby						44
Hørsholm	6	10	9	10	„	42
Hillerød	10	16	20	16	„	40
Helsingør	19	65	37	65	14	40
Taastrup-Glostrup	7	6	7	5	„	44
Roskilde	14	15	16	10	„	40
Holbæk	8	10	12	10	„	40
Kallundborg	8	22	19	21	„	40
Korsør	6	11	5	11	„	38
Slagelse	12	10	17	12	„	40
Ringsted-Sorø	11	8	11	8	„	38
Næstved-Stege	20	34	30	34	4	40
Køge						40
Nykøbing p. F.	11	22	20	21	4	40
Maribo	7	18	15	18	5	40
Nakskov	12	5	15	5	2	40
Svendborg	25	18	25	18	3	40
Faaborg	11	6	10	6	1	38
Nyborg	7	5	10	5	„	40
Odense	68	72	80	65	5	40
Middelfart	6	3	9	3	„	36
Fredericia	21	25	20	23	„	40
Kolding	22	26	32	21	3	40
Esbjerg	18	20	25	20	3	40
Varde						39
Herning	9	5	14	2	1	38
Thisted						37
Nykøbing p. M.	8	4	10	4	„	40
Skive	9	4	18	4	„	40
Viborg	11	16	14	6	„	40
Frederikshavn	7	10	10	10	3	38
Hjørring	10	10	26	8	3	37
Aalborg	35	51	70	47	6	40
Randers	35	84	50	79	5	40
Aarhus	82	135	100	135	48	44
Silkeborg	13	12	14	14	3	40
Horsens	31	24	48	24	2	40
Vejle	23	27	33	25	4	39
Bornholm	15	10	16	7	2	35

Arbejdernes Bryggeri „Stjernen".

Efter at Arbejdernes Bryggeri nu har faaet indlagt en ny Dampmaskine og to nye Ismaskiner og faaet udviklet sin Lagerplads betydeligt ved de nye til alle Nutidens Fordringer svarende Kælderanlæg, er Bryggeriet i Stand til at tilfredsstille alle de Krav, der kan stilles til et moderne Bajerskøl-Bryggeri.

Arbejdernes Bryggeri leverer et fortrinligt Ølprodukt, saavel Lager- som Pilsnerøl, og er vel, maaske med Undtagelse af et enkelt Bryggeri, det eneste Bryggeri her i Landet, der udelukkende anvender prima Bygmalt til Produktionen af Bajerskøl. Foruden Byg anvendes der nemlig her i Lan-

det saavel Majs som Ris til Brygning af undergæret, skattepligtigt Øl. I Bajern, der jo er Øllets Hjemland, er det under Straf forbudt at anvende andet Materiale end Bygmalt, altsaa netop, hvad der anvendes i Arbejdernes Bryggeri.

A. B. S. (Arbejdernes Bryggeri Stjernen) er vort Partis yngste kooperative Foretagende og er startet ved Hjælp af vore største og ældste Fagorganisationer. De organiserede Arbejdere er altsaa interesserede i at støtte Foretagendet og dette gøres bedst ved overalt, hvor man overhovedet ønsker at nyde Bajerskøl, ndtrykkelig at forlange Stjerne-Bajer.

Det er blevet os meddelt, at enkelte Ølhandlere, der leverer Øl til Værksteder og Arbejdspladser, over for deres Kunder, giver det Udseende af, at de ikke kan erholde Øl, eller i det mindste ikke tilstrækkeligt Øl fra Arbejdernes Bryggeri. Efter at vi herom har rettet Forespørgsel til Bryggeriets Bestyrer, kan vi oplyse Fagfæller om, at Arbejdernes Bryggeri nu er i Stand til at efterkomme enhver Ordre, og at der naturligvis, i Fald det Tilfælde skulde indtræffe, at Produktionens Størrelse var mindre end Efterspørgslen, da straks vilde blive truffen Foranstaltninger til, at den fornødne Udvidelse af Bryggeriet blev foretaget.

Vi vil ikke undlade at udtale vor Forundring over, at der synes at være nogen Vrangvilje blandt Ølhandlerne mod Arbejdernes Bryggeri. Vi har vanskeligt ved at forstaa dette. Det synes, som om Ølhandlerne har glemt den alt andet end hensynsfulde Maade, paa hvilken de store Bryggerier i sin Tid behandlede dem. Den Gang hed det: vil Du ikke gøre dette eller hint, tager vi „Etiketten" fra Dig.

Vi synes ogsaa, at da den langt overvejende Del af Ølhandlerne næsten udelukkende har deres Kunder blandt Arbejderne, var der al Anledning for dem til ikke at modarbejde et af Arbejderne oprettet Foretagende, saa meget mindre er der nogen Grund hertil, som Ølhandlerne *har lige saa stor Fortjeneste ved at forhandle Øl fra Arbejdernes Bryggeri som fra noget andet Bryggeri, der fører aftappet Øl.*

Vi kan til Nød forstaa, at Arbejdernes Bryggeri har bitre Modstandere op ad til. Dels de store Bryggeriejere, dels Kapitalistklassen i Almindelighed, men at det ogsaa skal finde Modstand hos Forhandlerstanden, kan kun være begrundet i en falsk Opfattelse af deres egen Stilling.

Vi ved jo alle, at af de mange Millioner, der er tjent ved Øllet her i Landet, er Intet, eller saa godt som Intet, kommet Arbejderne til Gode. Kunst og Videnskab har faaet rigeligt, Kirken maaske lige saa meget som begge de to førstnævnte tilsammen, men Arbejderne slet Intet. Dog jo, under Indsamlingen i Sommer til Feriebørns Beklædning figurerede et Bryggeri for første Gang med et Bidrag – det var, efter at Arbejdernes Bryggeri var oprettet, at dette skete. Efter Sigende agter flere Bryggerier ved eventuel Indsamling til Arbejdsløse at yde klækkelige Bidrag. Skulle dette vise sig at være Tilfældet, kan Arbejdernes Bryggeri ogsaa tilskrive sig Æren herfor. – Men I, Kammerater, bør derfor ikke glemme at støtte Arbejdernes Bryggeri ved at forlange *Stjerne-Lager* eller *Stjerne-Pilsner* overalt paa Værksteder, Arbejdspladser og Foreningslokaler og paa de Restaurationer, I besøger.

Husk Lock-out'en! Husk, hvor vanskeligt det var at skaffe Penge, og lad os hjælpe et Foretagende, der ved Lejlighed kan yde os Støtte.

Stjerneøl leveres paa Flasker og aftappes kun paa Bryggeriet, hvor hver Flaske Øl pasteuriseres. Tillige udskænkes det fra Fad i enkelte Restaurationer, og Bryggeriet antager som Udskænkningssteder for Fadøl saadanne Restaurationer, hvor særlig Arbejderne søger.

Vi anbefale vore Fagfæller at virke for det nye Produkt fra Arbejdernes eget Bryggeri. Det er første Gang, at de danske Fagforeninger er direkte interesseret i et saadant Foretagende. Lægger vi vor gamle Energi i Agitationen for det, skal Stjernebryggeriet snart vokse sig saa stort, at de gamle Kapitalistforetagender skal faa det at mærke. Den Tid er nu forbi, da Arbejderne drikker til Fordel for Kunst og Videnskab. Nu slukker de deres Tørst i Bevidstheden om, at Overskudet ved Øllets Produktion gaar i deres egen Lomme.

Stiftelsesfest.

Torsdagen den 20. November, Kl. 8 afholder Malernes Fagforening i København sin 21-aarige Stiftelsesfest i Festlokalerne, Rømersgade 22.

Festen vil som tidligere bestaa i Fællesmaaltid og paafølgende Bal, hvortil Billetter à 2 Kr. erholdes hos Formanden, hvor Billetter á 50 Øre, til Ballet alene, ligeledes faas.

Malersvendesangforeningen, som tidligere har afholdt egen Stiftelsesfest, vil i Aar lade denne gaa op i Fagforeningens, og ved sin Deltagelse i denne sidste sikkert bidrage betydeligt til en fornøjelig Fest.

Agiter for stærk Tilslutning!

Konflikt i Aalborg.

Medlemmer, som agter at søge Arbejde i Aalborg, bedes forinden henvende sig til Afdelingens Formand *Chr. Christensen*, St. Mortensgade 9, for at blive gjort bekendt med Forholdene. Foruden 4–5 Skruebrækkere af ældre Dato er der nemlig i den senere Tid dukket et Par Stykker op til, og hele Koret boltrer sig nu paa et enkelt Værksted, hvis Indehaver anser ordnede Forhold ved Lønregulativ for en Uting – et Princip, hvori de ovenfor nævnte Individer ganske slutter sig til ham og efter fattig Evne lader haant om Organisationernes Bestræbelser i modsat Retning.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen, København K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	N. P. Pedersen.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
–	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	Alfred Petersen, Pavestræde 14.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstugade 10.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36, 1.
Kolding.	C. Mouritzen, Lindegade 5, 2.
Esbjerg.	Th. Madsen, Rolfsgade 2.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksallè 74, 1. S. o. G.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	P. J. A. Sørensen, Enggade 12.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

December. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1902.

Konflikten i Herning vedvarer.

Betragtninger over Akkordsystemets Udvikling.

Under denne Overskrift imødegaar Hr. N. H. min i Oktober 1901 her i Bladet optagne Artikel vedrørende samme Sag.

Efter at Hr. N. H. har haft akkurat et Aar til Overvejelse af mit Indlæg, er han kommen til det Resultat, at han foretrækker Fællesakkorder fremfor Enkeltmandsakkorder. Lad os se, hvad N. H. fører i Marken for Fællesakkorden. Først indrømmer den ærede Indsender, at det er meget urigtigt, at Svendene selv skal lønne en Formand ud af Akkorden, og fremhæver i Lighed med mig, at det burde Mesteren i alt Fald for den Tid, som gaar tabt ved at optræde i Mesterens Sted. For at faa dette Spørgsmaal løst, tror N. H., at en Strejke bliver nødvendig. Maa jeg ikke faa Lov at berolige i den Retning, thi af hvilken Grund behøver noget Medlem af Malernes Fagforening at arbejde gratis for en Mester. Jeg ser ingen Anledning hertil. Skal Formanden daglig spilde flere Timer ved Konference med Bygherren eller lignende, hvad er da mere naturligt end ganske roligt at skrive Timeløn for saadanne Timer og paaføre Regningen disse. Hvis alle Malersvende vilde gøre det, saa gik den Sag let igennem uden nogen Strejke.

Saa langt er vi altsaa for saa vidt enige, men dermed hører Enigheden ogsaa op. Hr. N. H. synes at mene, at jeg ved slaviske Forhold tænker mig Overholdelse af Mødetiden og Udførelsen af saa meget Arbejde som muligt. Nej, det er slet ikke min Tanke, men det, at den ene Kollega skal passe paa den anden, udvikler sig til Spionering og Sladder; deraf flyder saa de Forhold, jeg kalder slaviske, og som ikke al Tid er en voksen Mand værdige. — N. H. vil sikkert mange Gange have hørt Udtalelser som: „Du, nu er den snart for gal, han har kun strøget saa og saa meget, han kommer til at have sig en ordentlig Opstrammer", eller hvad der er værre endnu, ofte gives ingen Opstrammer, men paa en efter Forholdene pæn Maade hældes Kollegaen ud af Arbejdet, forinden han har faaet Tid til at gøre sig gældende. Det er den Slags, jeg mener, der svækker Broderskabsfølelsen.

N. H. siger: „Lige Ret, lige Pligt", men det er jo netop disse Ord, der taler bedre end alle Indlæg. Moralen heraf er, at skal vi have lige meget, skal der ogsaa præsteres lige meget Arbejde, men dette er nu en Gang ikke saa nem en Sag, da mange Grunde kan foraarsage det modsatte. Et lille Eksempel. Vi tager en Arbejdsplads, hvor der i Fællesakkord arbejder 5 Svende; disse 5 Mand har som Regel Arbejde hele Aaret og derved en ordentlig Indtægt, som igen betinger forholdsvis gode Levevilkaar. Skal Arbejdet være hurtig færdigt, sender Mesteren et Par Mand til; disse sidste har maaske gaaet ledig 6 à 8 Maaneder; deres Ernæring har af den Grund været meget ringe, og de har som Følge deraf ikke den Arbejdsevne straks, som de førstnævnte har; eller har en Kollega været syg i længere Tid og kommer i en Fællesakkord, er det ligeledes umuligt for ham straks at vinde med, men da det netop er det, som det kommer an paa for at nyde lige Ret for lige Pligt, saa vil N. H. kunne give mig Ret i, at der under saadanne Forhold let udvikler sig daarligt Kammeratskab, thi Menneskene er nu ikke saa gode, at de arbejder ret meget for andre. Lad enhver Mand faa sit Arbejde, og han vil altid kunne indrette det efter sine Evner og sit Helbred uden at give andre Lejlighed til at béklage sig over, at han ikke tjener nok.

Min ærede Modpart siger, at Grundlaget i Fællesakkord er, at man deler Udbyttet lige i Forhold til Tiden, men jeg siger, at man ved nævnte Akkorder i mange Tilfælde bærer sig ad som Storkene, før de rejser om Efteraaret, de samle sig paa en Mark, og de Svage, som ikke kan følge med paa den lange Rejse, bliver slaaet ihjel eller maa i det mindste blive tilbage i Vinterens Kulde og erhvervsløse Tid. Noget lignende er ogsaa Tilfældet ved Fællesakkorder; de hurtige og raske Arbejdere søger saa vidt muligt at komme sammen, og den Svagere glider ud i det mere Uvisse.

Trods det, at man maa erkende Menneskenes

lige Ret til Kulturgoderne, saa maa enhver indrømme, at det som Regel indenfor et kapitalistisk Samfund, er de stærke Arme, der har Overtaget.

N. H. ønsker Fællesakkorder for at opnaa lige Løn og mener, at man herved undgaar den Fare at drive Fortjenesten op over det normale. Tror N. H. nu ikke, at lige Løn opnaas bedst ved Timelønssystemet, og har man først det, saa er Faren for abnorm høj Fortjeneste fjernet. (Ved abnorm Fortjeneste, tænker jeg ikke paa Aarsindtægt, men kun paa, naar enkelte Arbejder ved forceret Arbejde drives højt op over det, som er en Forudsætning for en Prislistes Forbliven.)

Ved Talen om, at der kan tjenes mere i Enkeltmandsakkord end i Fællesakkord, saa maa det jo indrømmes, at ogsaa her gør den Stærkeres Ret sig gældende, men at det derfor bør være noget, der anbefaler Fællesakkorder, er dog næppe givet.

— Hr. N. H. kommer i sin Artikel ind paa Spørgsmaalet: Lærlinge under Anførsel af en „fast Mand". Med Hensyn til den faste Mand, saa maa jo ingen, saalænge vor Prisliste er gældende, udføre Akkordarbejde i Timeløn, og sker det eventuelt alligevel, er det enhver Kollegas Pligt, naar det kommer til hans Kundskab, at meddele Bestyrelsen saadanne Tilfælde saa hurtigt som muligt. Vi vil saa snart være færdig med faste Formænd. Med Hensyn til Lærlingene stiller Sagen sig noget anderledes. At vi har altfor mange Lærlinge i vort Fag, er en Kendsgerning, og at Mestrene udnytter dem efter bedste Evne, er en lige saa kendt Sag, og man maa af den Grund tænke alvorligt over, hvad der kan gøres for at hidføre en Forandring paa dette Omraade. Men Lærlingeuvæsenet er jo lige saa slemt, hvor der er Fællesakkord, som hvor der arbejdes af Enkeltmand.

Hvad der særlig har bragt den ærede Indsender i Harnisk, er Tanken om de af ham saakaldte „altædende Specialister". Jeg har ikke i min Artikel berørt dette Spørgsmaal, men vil nu ikke undlade at gøre opmærksom paa, at der lige saa vel kommer Aare- og Marmorere-Specialister til at udføre saadant Arbejde paa Bygninger, hvor der er Fællesakkord, og at der endogsaa indenfor saadanne Akkorders Rammer udvikler sig forskellige Specialister, saa hele Arbejdet kommer til at gaa fabriksmæssigt. En er derfor dygtig til det, en anden til hint, og derfor udfører hver Mand det Arbejde, som han bedst egner sig til. Af den Grund synes jeg, at netop N. H. burde anbefale Enkeltmandsakkord; thi der vil hver enkelts Alsidighed blive øvet og bedre komme frem, ligesom Interessen for Arbejdet efter min Mening vil give sig mere til Kende.

Naar Specialisterne arbejder paa kollegial Vis, saa skønner jeg ikke, at man behøver at være bitre paa dem, fordi de er dygtigere og hurtigere ttl et bestemt Stykke Arbejde.

N. H. foreslaar, at vi gør os klare over, hvor Skoen trykker. Ja, det er ganske rigtigt; men vi kan maaske have forskellige Meninger om, hvorledes vi bedst fjerner Trykket. Efter min Mening er Akkordsystemet i sin Helhed vor Ulykke, og i Stedet for at sætte det mere i System i Form af Fælles-Akkorder overalt, burde man komme Karl Marx's Ord i Hu, at „— Akkordarbejde er Mordarbejde", thi de Svage vil uundgaaelig gaa under i Kampen for Tilværelsen. *H. P.*

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1902.

(Fortsat).

Sag Nr. 166 indankedes samtidig af Malermester Carl Sørensen, Rosendals Tværgade 10, og Malersvend V. Skaarup, Godthaabsvej 17, 3. Sal. Da der med Hensyn til det under Sagen rejste Spørgsmaal, om hvorvidt Arbejde, som var udført paa de til Københavns Søbefæstning hørende Forter, skulde betales med det for Landarbejde gældende Tillæg af 16 pCt., formodedes at foreligge en Forglemmelse fra Prislisteudvalgets Side ved Fastsættelse af en Grænselinie i Sundet, formente Voldgiftsretten sig inkompetent til at fælde Dom i denne Sag, og fremsendte derfor Anmodning til Malerlauget og Malernes Fagforening om i et samlet Fællesudvalg at træffe en Afgørelse for det fornævnte Spørgsmaal saavel som ogsaa for de øvrige til Københavns Søbefæstning hørende Forters Vedkommende.

I den indankede Sag besluttede Voldgiftsretten, at Fællesudvalgets Bestemmelse af Grænselinien skulde være afgørende.

Sag Nr. 167, Malersvend Georg Matzen, Ole Jørgensensgade 3, kontra Malermester Henry Pfaff, Nørrefarimagsgade 37, drejede sig om Opgørelse af en Regning, stor 66 Kr. 31 Øre, over Arbejde, som var udført i Ejendommen Sortedams Dossering 59. Mesterens Klage gik ud paa, dels at Arbejdet var udført slet, saa han havde maattet lade en anden Svend udbedre det, og dels, at Matzens Maal og Priser var for store, samt endelig, at Matzen havde beregnet Arbejdet betalt som „Nyt Arbejde". En specificeret Opgørelse af Mesteren udviste ialt 35 Kr. 96 Øre. Under et af Voldgiftsretten afholdt Skøn og foretagen Opmaaling fremgik det, at Matzens Maal gennemgaaende var for store, ligesom Fordringen om Klassificeringen med „nyt Arbejde" skønnedes at være uberettiget, da det efter de fremkomne Oplysninger maatte antages, at der kun var afhøvlet enkelte Dørkanter o. l.

Med Hensyn til Arbejdets Udførelse burde Mesteren have ladet afholde Skøn, forinden Arbejdet udbedredes, da det bagefter var vauskeligt at konstatere Manglerne samt ihvor stort Omfang, Udbedringen havde fundet Sted. Ifølge en af Rettens Skønsudvalg udarbejdet Regning vilde Arbejdslønneu andrage ialt 49 Kr. 6 Øre.

I Betragtning af denne store Nedgang i Arbejdslønnen, ansaas Mesteren for at have vundet Sagen og erholdt sit Depositum tilbagebetalt, medens der til Dækning af Skønsomkostningerne fradroges hver af Parterne 5 Kr.

Sag Nr. 168 omhandlede Klassificering af Træværk, III eller IV Afsnit, i Ejendommen Blaagaardsgade og indankedes af Malersvendene J. Sørensen, Frederikssundsvej 149 og Aug. Bush, Sønder Allé 17, Valby, mod Malermester Chr. Wikke, Upsalagade 16.

I Henhold til tidligere fældede Kendelser i analoge Tilfælde, maatte Voldgiftsretten give Svendene Medhold i, at Træværket, almindelig kehlet Arbejde, paa hvilket fandtes kanellerede Indfatninger, burde beregnes som IV Afsnit, endskønt det maatte erkendes, at den Forsiring, som i dette Tilfælde foraarsagede IV Afsnit, fremtraadte i en endog meget mild Form.

Svendene erholdt deres Depositum tilbagebetalt, medens Parterne ikendtes at betale Sagsomkostningerne med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 169 indankedes af Malersvendene G. Glaser, Vodroffvej 56, 4. Sal og A. Hammer, Lille Enghavevej 26, 1. Sal, mod Malermester Aage Møller, Fiolstræde 12, og drejede sig om Opgørelse af Regninger over Facadearbejdet i Ejendommen, Hjørnet af Vesterbrogade og Reventlowsgade samt Reventlowsgade 4 og 12. Uoverstemmelsen bestod navnlig i, at Parterne havde modstridende Opfattelse af den Aftale, som forud var truffen om Opmaalingsmaaden af de ornamenterede Dele paa Facaderne, og da ingen af Parterne kunde bevise deres Paastands Rigtighed, blev der ved Rettens Mægling indgaaet et Forlig, hvorefter det indbetalte Depositum tilbagebetaltes med et Fradrag af 5 Kr. for hver af Parterne ifølge Rettens Regler.

(Sluttes).

Stiftelsesfest.

Malernes Fagforeniug i København afholdt Torsdag den 20. Novbr. en særdeles vellykket Fest i Anledning af Foreningens 21-aarige Stiftelsesdag, medens Malersvendesangforeningen, som deltog, samtidig fejrede sin 24-aarige Bestaaen.

Ved Festmaaltidet bød *Rudolf Poulsen* Velkommen og oplæste indløbne Hilsener fra Sangforeningens Formand, *Jens Hansen*, der ved Sygdom var forhindret i at deltage, og fra Afdelingen Aalborg. Efter Afsyngelsen af følgende Sang:

Mel.: I Flugt gaar Tiden over Livets Bølge.

Et Aar forsvandt igen i Tidens Strømme,
Glem det og hils frimodig paa det ny!
At stirre blind sig paa en Fortids Drømme.
Er kun for den, hvis Glans er Fædres Ry,
For den, som aldrig selv en Daad har øvet,
Men lever paa en arvet Pengesæk,
For den, som aldrig Livets Vover kløvet,
Naar Søen skummed' over Skudens Dæk.

Men Du, som ejer Vilje til at stride
For egen og for Kammeraters Sag,
For Dig en Plads staar aaben ved vor Side,
Dig byder vi velkommen i vort Lag.
Vid, at i vore Rækker hører hjemme
Enhver, som sætter ind sin hele Id
Og Styrke paa vort fælles Maal at fremme,
Det Maal, som vi har viet al vor Flid.

At rydde os en Vej til bedre Tider,
At sprede Lykke til hvert lille Hjem,
At støtte hver, som Nød og Uret lider,
Og føre dem til fælles Virken frem;
Det er vort Maal, det største som vi kender,
Gid det maa vække en Begejstringsflod,
Som river alle med sig og som tænder
I alle Hjærter Virkelyst og Mod.

Saa naar vi frem vel til en herlig Sommer
Med Liv og Grøde i hvert Aandedrag.
Et Løvspring atter i vort Samfund kommer,
Som vækker Glæde under hvert et Tag.
Den Sæd, som lagdes ned ved Sang og Tale,
Vil spire frem, hvert ærligt, velment Ord
Vil bære Frugt – vidt over Bjerg og Dale.
Den nye Tid skal prises højt i Kor.

A. E.

talte Formanden for Fagforeningen og udbragte et af begejstrede Hurra efterfulgt Leve for, at hvert eneste Aar maatte konstatere et forøget Sammenhold, saaledes at ingen Begivenhed, langt mindre Sløvhed, nogensinde skulde formaa at svække dens Opgave.

H. P. Jensen bragte Formanden en Tak for hans mangeaarige Virksomhed, som han haabede maatte fortsættes endnu en rum Tid. Et Leve Formanden.

For Foreningens Næstformand, *Ernst Carlsen*, talte *Axel Jensen*, idet han fremhævede dennes betydelige Arbejde, ikke mindst indenfor Voldgiftsretten. Et Leve for *Carlsen* besvaredes med stærk Tilslutning.

Chr. Andersen udbragte et Leve for Sangforeningen, som han haabede, at vi ret ofte maatte have med os ved vore Stiftelsesfester.

Carl Berthelsen takkede paa Sangforeningens Vegne, idet han udtalte Haabet om, at denne maatte kunne glæde sig ved en fremtidig stærk Tilslutning fra Fagforeningens Medlemmer, saaledes at den i endnu højere Grad end hidtil kunde blive i Stand til at præstere det bedst mulige paa sit Omraade.

Carl Olsen talte for Forbundet og udbragte et Leve for dets fortsatte Fremgang, medens *H. P. Jensen* i velvalgte Ord udbragte et Leve for vore Kvinder.

Efter at dernæst følgende Sang var afsunget

Mel.: Min Kærest' og jeg.

En Maler han muler og maser paa
med Pensel og Kit.
Han pynter paa alt, hvad han kan naa
med Pensel og Kit.
Selv naar han stiller her som Gæst
ved vor Forenings Fødsels-Fest,
saa tænker han mærkværdig tidt
paa Pensel og Kit.

Saa ganske anstændig lever han
af Pensel og Kit.
Ja tænk, han kan blive en holden Mand
ved Pensel og Kit.
Dog dertil hør' – forstaa mig vel –
et ikke ganske ringe Held.
Men saa kan han det drive vidt
med Pensel og Kit.

Han stryger og ryger og ta'r en Tørn
med Pensel og Kit.
Og han kan bedaare Pigebørn
med Pensel og Kit.
For Maleren han synger godt,
og er i „Klunset" gærne flot,
og Kvinden sværmer altid lidt
for Pensel og Kit.

I Aften vi burde taget med
vor Pensel og Kit.
Og stillet i Gratulant-Geled
med Pensel og Kit.
Naar Fag- og Sangforening slaar
sig sammen, som de gør i Aar,
saa bli'r der Brug – og ej saa lidt –
for Pensel og Kit.

I Morgen vi virker videre
med Pensel og Kit.
For vi er jo Arbejdets Riddere
af Pensel og Kit.
I Aften har vi Fest og Bal.
Vor Fagforening leve skal!
Og Glasset vil vi tømme tidt
for Pensel og Kit.

L. TH. H.

afsluttedes den mere alvorlige Del af Festen, efterfulgt af et animeret Bal, smuk og fornøjelig Korsang af Sangforeningen samt et lille Glas, ved hvilket adskillige Talere yderligere gav deres Bidrag til at fastslaa Festens smukke og vellykkede Forløb.

Eksklusion.

Afdelingen i Randers er kommet i den beklagelige Nødvendighed at maatte ekskludere 2 af sine Medlemmer, da det har vist sig umuligt at bringe dem til at opfylde den Pligt alle Organisationens Medlemmer har til at indbetale de Bidrag, der nu en Gang er nødvendige for at Organisationen kan sættes i Stand til at opnaa de Formaal vi har sat os og skaffe os alle saa gunstige Levevilkaar, som muligt. Den ene af de Paagældende, Nr. 2866, *Johs Larsen*, var foreslaaet til Eksklusion 1. Novbr. d. A.; men da han

afgav bestemt Løfte om at betale om Mandagen den 3. d. M., og der var Grund til at tro, at han ogsaa vilde holde dette Løfte, udsattes Eksklusionen til en senere Generalforsamling, som afafholdtes den 22. ds. Da han imidlertid ikke forinden, end ikke har gjort Mine til at indfri sit Løfte, fandt Generalforsamlingen, at det nu kunde være nok med Snak, og gjorde Alvor af Eksklusionen.

Om det andet Medlem, Nr. 2805 *A. P. Nielsen*, der i sin Tid er kommet fra Skive, gælder det samme som foranført med Undtagelse af, at han ikke afgav noget Løfte om at betale, da han end ikke fandt det Umagen værd at give Møde paa den omtalte Generalforsamling; men Generalforsamlingen vedtog ligeledes at udsætte hans Eksklusion, imod at han betalte dobbelt Kontingent indtil Restancen var betalt. Et Tilbud, som han imidlertid, i hvert Fald for Øjeblikket, har fundet det formaalstjenligt med ophøjet Foragt at afslaa, uden dog overhovedet at tilbyde andre Afbetalingsvilkaar.

Vi haaber det maa være en Selvfølge, at enhver hæderlig Kollega ikke tager Arbejde paa Pladser, hvor der arbejder Folk, som ikke tager i Betænkning at snyde deres Kammerater, ved uden Skrupler at nyde Organisationens Goder, uden samtidig at hjælpe til at bære dens Byrder.

Joh.s Larsen skylder fra Juli 1901.
A. P. Nielsen fra Augst 1901.

N. Borgen.

* * *

Afdelingen i **Kolding** har set sig nødsaget til, ligesom i Randers, at ekskludere nogle Medlemmer, fordi de ikke har været at formaa til at opfylde deres Forpligtelser overfor Afdelingen.

De paagældende Individer ere følgende: *Chr. Christensen, Anton Warming* og *Chr. Nygaard.* Af disse antages den førstnævnte at have fundet et Virkefelt i Aalborg. Selvfølgelig vil Organisationens Medlemmer vide at tage Afstand fra disse Snyltedyr, som nok ønsker at profitere af Organisationens Virksomhed, men snyder sig fra alle Forpligtelser.

Københavns Prisliste.

Malernes Fagforening i København vedtog, som tidligere meddelt, paa sin ordinære Generalforsamling at opsige den nugældende Prisliste til Ophør 1. April 1903, for saa vidt Malerlauget maatte være villig til at tiltræde Nedsættelsen af et Fællesudvalg, hvis Opgave da skulde være at foretage saadanne Ændringer og Tilføjelser, som den forløbne Tid har vist ønskelige, uden dog at forrykke det bestaaende Lønningsniveau.

Der foreligger nu et imødekommende Svar fra Malerlauget, og forudsat at det forestaaende Udvalgs Arbejde og en Gyldighedsfrist af 5 Aar bliver vedtaget af begge Organisationer, vil vi altsaa fra 1. April 1903 have en ny og forhaabentlig betydelig mere omfattende Prisliste end hidtil.

Fagforeningens Valg af 5 Medlemmer til Fællesudvalget finder Sted Onsdag den 10. Decbr. Kl. 8 ved en ekstra Generalforsamling, som afholdes i Rømersgade 22, Festsalen. Idet vi opfordrer til talrigt Møde minder vi ligeledes om, at det nu vil være paa høje Tid at indsende til Foreningen det størst mulige Antal Anmærkninger i Retning af, hvad der maatte kunne ønskes taget i Betragtning ved den forestaaende Prislistebehandling. I saa Henseende vil ethvert Bidrag være af Interesse.

Maanedsberetningen.

Vi maa atter i Dag minde om, hvor nødvendigt det er, at *alle* Afdelinger regelmæssigt indsende Maanedsberetning, for derved at muliggøre Afgivelse af en korrekt Kvartalsberetning og Besvarelse af De samv. Fagforb.s maanedlige Forespørgsler vedrørende Arbejdsløsheden.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnese over Afdeingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	Th. Bjørn, Vallerød.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
—	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	Otto Brøns, Skibbrogade.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstugade 10.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 22.
—	N. Nielsen, Nørregade 44 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksallè 74, 1. S. o. G.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Frederiksberg.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	P. J. A. Sørensen, Enggade 12.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

P. A. Ruud, Fredensborgvejen 41 B, 3, Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

Januar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

Konflikten i Herning vedvarer.

Et glædeligt Nytaar!

Med Ønsker kan sagtens Enhver være flot,
De koster ej Mønt eller Kræfter. —
Man ønsker med Glæde sin Næste et Slot,
Og glemmer ham ofte derefter.
Maaske vejer Ønsker dog sjældent saa stort,
Mod Sky altfor ofte de svinge;
Men Skade kan Ønsker da aldrig ha' gjort,
Og jeg vil et Ønske nu bringe:
Jeg ønsker vort Forbund i Møde maa gaa
Et Aar, som os Fremgang vil give.
Jeg ønsker hver enkelt Kollega at spaa,
At glædeligt Aaret skal blive!

66.

Aaret, som svandt.

I det forløbne Aar har de daarlige Konjunkturer holdt sig tappert, og vi har som Følge deraf, ligesom i det foregaaende, haft rigelig Arbejdsløshed indenfor vort Fag.

Selvfølgelig spiller Arbejdsløsheden en vis Rolle imod Organisationens Bestræbelser for at hidføre Lønforbedringer, og store Resultater har vi da ejheller at pege paa i 1902. Paa den anden Side har Hænderne heller ikke været lagt i Skødet, og et og andet Steds fra har vi vel nogen Fremgang at se tilbage paa. Vi har tabt en Afdeling, nemlig **Struer**, idet Forholdene formede sig saaledes, at Byen tilsidst ikke husede nogen Malersvend, fordi Arbejdsmængden lod sig bestride af det store Antal Smaamestre og Lærlinge, som findes der paa Pladsen. Til Gengæld herfor har vi opnaaet faa kaldt til Live en Afdeling i **Middelfart**, og vi har Grund til at tro, at det denne Gang vil lykkes at bevare et længere Liv for denne Afdeling end den tidligere, et Par Gange, har maattet friste af samme Aarsager, som de nu for Struer indtraadte. I **Kallundborg** har vi faaet en reel ny og forhaabentlig solid Afdeling.

Paa Lønbevægelsens Omraade begyndte vi Aaret med Fortsættelse af Konflikten paa Bornholm fra det foregaaende Aar, hvor den udbrød som Følge af Mestrenes Modstand mod et saa beskedent Krav som en 10-Timers Dag med en Timeløn af 35 Øre, paa hvilket de dog maatte indgaa efter i 13 Maaneder at have holdt Stand.

Ved Forhandling er det lykkedes at opnaa Forbedringer af Lønregulativ for **Odense, Faaborg, Haslev, Korsør** og **Kallundborg**: For de tre sidste Byers Vedkommende havde man hidtil intet Regulativ. Medens det herovre paa Øerne gerne lykkes at slippe igennem ad Forhandlingens Vej med Centralforeningen for Østifterne, saa har det næsten altid været besværligt for ikke at sige umuligt, hvor det har drejet sig om Jylland. Det svundne Aar har i saa Henseende afgivet ret kedelige Data. Det vil erindres, at vi maatte standse Arbejdet baade i **Randers, Skive** og **Herning**, skøndt vore Krav ikke indeholdt et Gran udover, hvad der forlængst var gennemført i andre jyske Byer ved Forhandling med Fællesforeningen for Danmarks Malermestre.

Vi tror at kunne adressere den største Skyld for Konflikterne til den jydske Centralforenings Formand, der som ny Mand paa Formandspladsen, efter vor Formening, har godtgjort sin komplette Mangel paa Begreb om, hvorledes en saadan Plads skal udfyldes. Efter 5 Ugers dum Modstand mod vore Krav, gik det endelig op for ham, eller for dem, der har valgt ham, at en Afslutning vilde være heldig, og man fik da en Forhandling etableret med os, ved et Møde i Forretningsudvalget for Fællesforeningen, der naturligvis straks og med et halvt Øje saa, hvilken Dumhed, der var begaaet fra Centralforeningsformandens Side ved ikke at gaa ind paa vore Krav uden Strejke, da det dog nu maatte gøres alligevel. Regulativerne blev derfor vedtagne, og Arbejdet optaget med Undtagelse af i *Herning*, hvor Konflikten, trods det underskrevne Regulativ, fortsættes, fordi de derværende Mestre ikke vil respektere Formandens Afgørelse, og fordi han mangler Evne til at se noget slemt heri for os eller generende for ham selv, og derfor intet har foretaget eller formaaet at foretage for at skaffe sin Underskrift respekteret (i saa Henseende vilde han ved Henvendelse til sin Kollega, Formanden for Centralforeningen i Østifterne, sikkert

gærne have faaet Vejledning i, hvorledes man som *Mand* burde have stillet sig i det foreliggende Tilfælde), saaledes at vi har set os nødsagede til at indanke dette Forhold for „De samv. Fagforbund". Forhaabentlig vil nu en reel Afslutning af dette heldigvis sjældne Forhold snart tilvejebringes; men vi slæber altsaa indtil videre med denne Konflikt, som vilde have været utænkelig herovre i Østifterne.

Endelig har der været ført Forhandlinger mellem Malerlauget og Malernes Fagforening i København om Nedsættelsen af et Fællesudvalg til Revision af den nugældende Prisliste, hvorom der er opnaaet Enighed paa Basis af, at det nuværende Lønniveau bevares.

I Betragtning af de daarlige Konjunkturers Vedvaren gennem hele Aaret, kan det vel siges, at Stillingen ret godt er blevet hævdet fra vor Organisations Side i det forløbende Aar. Jævnt og støt har den staaet nu igennem adskillige magre Aar og det borger os for, at Fundamentet er godt. Sagtens vil det da bære os frem i det nye Aar, som forhaabentlig bringer gode Tider i sit Skød.

Værkstedsklubber.

Det er sagt saa ofte, at vor Organisation er blandt de bedste, og det er ogsaa rigtigt; men der er et Suk, som ligesaa ofte har lydt: Mangel paa Kontrol. Og vil man se Medlemsfortegnelsen igennem, saa finder man der altfor mange „Stjærner". — Hvis vi nu vilde spørge hinanden, hvorledes en god Organisation, ja tilmed en af de bedste, kan have saa mange „Stjærnemedlemmer", og hvorfor dette med Kontrollen er nødvendig hos os, som dog staar saa fast sammensluttet? Da tror jeg Svaret maa søges i den samme menneskelige Svaghed, hvor saa mange andre smaa Fejl og Skavanker findes; thi naar det kommer til Stykket, og skulde det komme til Kamp om Foreningsretten, vilde jo dog ikke En af Hundrede svigte sin Organisation.

Spørgsmaalet er nu, hvorledes man bedst retter paa disse smaa Svagheder, som saa mange af os ligger inde med, hvad enten de nu hedder Sorgløshed, Sløvhed eller øjeblikkelig Vrangvilje. Eller for at gaa lige til Sagen, hvorledes man bedst skal kunne udrydde „Stjærnerne".

Vi har ganske vist en Paragraf i vore Love, som handler om Kontrollen af Medlemsbogen. Denne Paragraf er meget betydningsfuld, og den burde overholdes. At den ikke bliver det, er vi vel saa nogenlunde enige om. Er der da ikke noget Middel herimod? Jo, jeg tror et virkningsfuldt Middel ligger i det Ord, der staar over disse Linier.

Et Værksteds Svende udgør i mange Forhold et lille interesseret Samfund for sig, hvert med sit særlige, om jeg maa kalde det lokale Stof. Og det er mange smaa Baand, der binder dem sammen, som arbejder paa et Værksted. Der er ofte Spørgsmaal oppe, der kun kan have Interesse for det enkelte Værksted, og hvor det er af stor Betydning, at Værkstedets samtlige Svende optræder i Fællesskab.

Og hvad der ligeledes er af Vigtighed: Kontrollen vilde lettes i høj Grad, om hvert Værksted havde sin Klub, som afholdt Møde en Gang om Maaneden, og hvor Fagforeningsbogen skal medbringes og kontrolleres; thi under den nuværende Arbejdsmethode, hvor vi ofte dirigeres fra en Arbejdsplads til en anden i Flæng og Spring, er det jo ulige vanskeligere at kontrollere hinandens Bøger, end naar dette kan foregaa paa et Klubmøde. Er en Klub dannet vil et lille Skilt, som meddeler, at Værkstedets Svende afholder Møde samt Tid og Sted, ved en Smule Velvilje fra Mesterens Side, passende kunde ophænges paa Værkstedet til Vejledning for nye tilkommende Svende.

I det Hele vil Værkstedsklubber, der føler sig som smaa Led i den store Kæde, og som altid staar i nøje Forbindelse med den store Moderforening, Fagforeningen, kunne bringe baade Liv og Styrke ind i Organisationen.

Et Blad (det var det, der vil sætte Bomme for Socialismen) skrev en Gang, at Værkstedsklubber var „en Kræftbyld paa den danske Industri"; men da samme Blad som bekendt „søger at bekæmpe Alt, hvad der kan gavne Arbejderne", saa tør jeg vist rolig tage Bladets Indlæg i Sagen som Bevis for, at Værkstedsklubber er til Gavn for os i al Almindelighed. Jeg skal fortælle, hvorledes en saadan „Byld" har virket indenfor min snævre Kreds.

Vi havde, paa Værkstedet hvor jeg arbejder, ogsaa lidt Besvær med at overholde dette med Kontrollen, og havde nu og da ogsaa „Stjærner" imellem os. Da blev vi enige om at danne en Klub for de Svende, der arbejder paa dette Værksted. Denne Klub bestaar nu paa 3. Aar, og i den forløbne Tid har vi været saa behagelig fri baade for Restancer og Stjæner hos os. Vi lavede os nogle Lovparagrafer, som jeg skal tillade mig at aftrykke.

I.

N. N. Svende udgøre en Klub, og kan ingen af de til Værkstedet hørende Svende staa udenfor denne Klub.

II.

Klubbens Formaal er indbyrdes Sammenhold og at virke hen til, at ingen af dens Medlemmer staar til Restance i Fagforeningen.

III.

Klubben holder Møde første Fredag i hver Maaned, Aften Kl. $6^1/_2$. — Møder et Medlem senere end en halv Time efter den fastsatte Tid, erlægger han en Bøde af 25 Øre.

IV.

Hvert Møde vælger en Leder, der styrer de eventuelle Forhandlinger, og hvis Pligt det er at paase, at der ved Mødet hersker en god kammeratlig Tone.

V.

Ved Møderne kan ethvert fagligt Spørgsmaal, der kan have Interesse for Klubbens Medlemmer, diskuteres. — Sager, der *kun* er af personlig Natur, kan ikke behandles.

VI.

Fagforeningsbogen skal medbringes ved Møderne, og kontrolleres indbyrdes. Undlader et Medlem at medbringe sin Fagforeningsbog, erlægger han en Bøde af 25 Øre.

VII.

Udebliver et Medlem fra et Møde, erlægger han paa næste Møde 50 Øre. Dog bortfalder Bøden, naar den Udeblevnes Fagforeningsbog er bragt til Stede ved et andet Medlem, inden Mødet er hævet.

VIII.

Udebliver et Medlem fra Møderne to efter hinanden følgende Gange, eller undlader et Medlem at medbringe sin Fagforeningsbog to efter hinanden følgende Gange skal den sidst valgte Leder hos Fagforeningens Formand søge oplyst, om vedkommende Medlem staar til Restance

i Fagforeningen. Klubbens næste Møde bestemmer da, hvad der videre skal foretages.

IX.

Naar Nødvendigheden byder det, kan den sidst valgte Leder sammenkalde et ekstraordinært Møde, der afholdes den førstkommende Fredag Aften Kl. 6.

X.

Mødet bestemmer, hvortil de eventuelle Bøder skal anvendes.

Man vil se af disse Love, at der ikke er Tale om at yde noget som helst Kontingent til Klubben; men til Gengæld kan heller ingen Kollega undslaa sig ved at være Medlem af den. Bødesystemet kan synes at være drakonisk, men er nødvendigt, og det er tilmed Klubbens eneste Indtægtskilde. Selv om den kun er ringe, saa har vi ved at samle disse Ører faaet vore Love trykt, og et Eksemplar af disse bliver tilstillet hver ny tilkommende Svend paa Værkstedet.

Vi har anskaffet os en Protokol, som velvilligt føres af et af Medlemmerne. Vi har i al Tarvelighed lavet os en Forretningsorden til Brug ved vore Møder, af hvilken jeg skal tillade mig at citere et enkelt Punkt.

„Sekretæren fører ved hvert Møde en Protokol over Klubbens Medlemmer d. v. s.

Disses Navne med en Conto, der udviser Medlemsbogens sidste Afstempling, en Conto over de Medlemmer, der er udebleven uden Bog, en Conto over de Medlemmer, der er mødt uden Bog, og en Conto over de indkomne Bøder.

Herved har vi til enhver Tid en god Oversigt over vore Medlemmer.

Til de af mine Kolleger, der synes, at alle disse Vedtægter og Bestemmelser virker for trykkende, vil jeg sige: Hvor der er fast Sammenslutning hører der ogsaa Baand, der binder, og jeg kan forsikre, at vor Klub ved disse befinder sig i bedste Levedygtighed.

Sluttelig skal jeg bemærke, at Meningen med disse Linier jo ikke er at faa Lejlighed til at blære sig med den ringe Sag at have dannet en Værkstedsklub; den alene formaar jo kun saa lidt. — Min Tanke har været at bidrage til Dannelsen af stabile Klubber paa alle Malerværksteder, hvor der arbejder Svende, da det er min fulde Overbevisning, at saadanne Klubber, naar de virker i de her skitserede Former, vil kunne styrke Organisationen. Og Tanken lader sig let realisere, naar kun de Kolleger, der aldrig var bange for at bringe et lille Offer i Organisationens Tjeneste, vil tage et lille Tag med, og de, der er nogenlunde stabile paa et Værksted, vil frede og pleje om det, der skabes. Thi deri mødes vi jo alle: at benytte ethvert godt Middel til at styrke vor Organisation, og derved gøre os selv stærke. Og med det for Øje ønsker jeg vor Organisation et godt og heldbringende Nytaar. *Nr. 108.*

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed i Aaret 1902.

(Sluttet).

Sag Nr. 170 indankedes af Malersvendene J. Lorentzen, Kronborggade 24, 1. Sal og F. A. Rehn, H. C. Jensensvej 18, 4. Sal mod Malermester Olaf Jessen, Villa „Wika", Herløv i Anledning af, at Jessen paa en Regning over Facadearbejdet i Bagermester Pitzners Ejendom i Herløv nægtede at betale et Beløb af ca. 70 Kr., herunder for Ventetid paa Materialer 27 Kr., samt for Afskrabning af Skaller, Gibsreparationer og Udspartling 13 Kr. 50 Øre.

Sagen endte med Forlig, idet Parterne gik ind paa at dele den omtvistede Sum lige, hvorefter det erlagte Depositum tilbagebetaltes med et Fradrag af 5 Kroner for hver af Parterne.

Sag Nr. 171, Malersvend J. Nielsen, Dannebrogsgade 17, 4. Sal m. flere kontra Malermester O. Leonhardt Carlsen, Vesterbrogade 99, 3. Sal, drejede sig om Arbejde, udført i en ny Aftapningsanstalt paa Bryggeriet „Tuborg". Vedrørende den væsentligste Uenighed, Strygning af Jernbjælker 1 eller 2 Gange, paastod Mesteren at have givet Besked paa kun 1 Gang Strygning, medens Svendene fastholdt at have faaet Besked paa 2 Gange. I Voldgiftsrettens Kendelse udtaltes, efter at der var foretaget Skøn over Arbejdet, saavel overfor Mesteren som Svendene en Misbilligelse af den gennemgaaende utilstrækkelige Behandling, der var blevet alt Arbejdet tildelt.

For Jernbjælkernes Vedkommende skønnedes, at da disse kun til Dels kunne siges at have faaet 2 Gange Strygning, burde Svendene fradrages Halvdelen af Prisen for anden Gang Strygning. Svendenes Beregning af Tagvinduerne, hvorom Mesteren havde draget Tvivl, fandtes af Retten at være overensstemmende med Prislisten.

Prisen for anden Gang Strygning af Jernbjælkerne udgjorde ialt 144 Kr. 92 Øre, og den indankede Regning 911 Kr. 47 Øre fradrages herefter 72 Kr. 46 Øre + 6 Kr., hvorom Parterne selv vare blevne enige.

Den samlede Arbejdsløn udgjorde da 833 Kr. 01 Øre. Da ingen af Parterne havde vundet Sagen, fortabtes det erlagte Depositum (15 Kr. hver) for begges Vedkommende.

Sag Nr. 172, under hvilken der paa Malernes Fagforenings Vegne af Fagforeningens Formand Hr. Rudolf Poulsen rejstes Spørgsmaal om, hvorvidt det under visse Betingelser kunde tillades at gaa udenfor Akkordberegningen, er foreløbig henlagt, idet Sagens Behandling for Voldgiftsretten ikke er tiltraadt af Malerlaugets Bestyrelse i den fremsendte Form.

Den 1. Januar 1902 havde Voldgiftsretten en Kassebeholdning af 55 Kr. 94 Øre. Indtægten i den forløbne Del af Aaret har været 524 Kr. 94 Øre, herunder indbefattet et deponeret Beløb af 64 Kr. 94 Øre som Procenttillæg for Arbejde paa Middelgrundsfortet.

Udgifterne have været:

Varme og Belysning af Rettens Lokaler ved 19 Møder	28	50	Ø.
Sekretærens Løn for 20 Møder	70	00	-
Vederlag for Skønsforretning i 7 Sager	58	00	-
Tilbagebetalt Depositum i 12 Sager + Procent-Tillæg	224	94	-
Vederlag for Opmaaling	25	00	-
Tryksager og Porto	18	54	-
	424 Kr.	98	Ø.
Kassebeholdning den 25. Sept. 1902	155	90	-
Regnskabet basancerer med	580 Kr.	88	Ø.

M. P. SVENDSEN,
Formand for Voldgiftsretten i Malerfaget.

CARL HANSEN.

Konflikten i Aalborg.

Idet vi nu forlader det gamle Aar, efterlader det sagtens for os Alle flere eller færre Minder, og for os her oppe i Aalborg er der da ét, som vi ikke let forglemmer, men som vi kunde ønske ogsaa maatte trænge sig frem i Erindringen hos vore Kolleger Landet over. Vi sigter her til Konflikten hos Malermester Fischer og hvad hermed staar i Forbindelse.

Fischer hører til den gamle Skole og har aldrig kunnet forsone sig med saadanne Sager som Regulativ og lignende. For ham har Idealet altid været: selv at bestemme sine Arbejderes Løn, og han har haft et vist Held til at løbe paa de af vore Kolleger, som deler hans Betragtninger og gladelig underordner sig disse, ladende haant om

vore Bestræbelser for at opretholde ordnede Forhold med Medbestemmelsesret ogsaa for Arbejderen. Allerede i 1897 viste dette Held sig for ham, og det gentog sig i 1902. Han havde 50 Arbejderhuse med 100 Lejligheder, som skulde være færdige til bestemt Tid af Hensyn til Indflytning. Husene ejedes af et Byggeselskab, hvis Formand var Journalist *N. C. Christensen* ved „Nordjyllands Arbejderblad", og det var da ikke urimeligt at mene Tidspunktet heldigt valgt til at fremsætte Krav overfor Hr. Fischer, dels med Hensyn til Regulavets Godkendelse, og dels med Fordring til hans gamle Skruebrækkere om at indmelde sig i vor Organisation, hvis de ønskede, at vi skulde arbejde sammen med dem.

Det viste sig imidlertid, at Selskabets Formand gav Fischer fornøden Henstand, medens nogle daarlige Kammerater gav ham deres Arbejdskraft, saaledes at han ogsaa denne Gang undgik at have noget med Fagforeningen at gøre. Nu har han imidlertid ikke Brug for dem alle, og d'Hrr. maa da søge andet Steds hen. Vort Fag har for Tiden ikke Konflikter andre Steder end i Herning, hvor der i Øjeblikket næppe vil blive Engagement for dem, og det kunde da være, at de i Mangel af bedre vil søge Arbejde blandt hæderlige Kolleger, hvis Opmærksomhed vi da gærne vil henlede paa Styrken, som bestaar af:

Carl Nielsen, arbejdede ogsaa hos Fischer i 1897.

Carl J. Andreasen, ligeledes, var forhen Formand for Afdelingen i Nakskov.

Christian Jensen, har arbejdet hos Fischer siden 1899, tidligere i København og paa Sjælland.

Søren Chr. Damgaard, har tidligere arbejdet paa „Scandia" i Randers.

Christian Holm, brød ud under Lock-out'en i 1899.

A. Sørensen, er omvandrende Marskandiser, naar Konflikter ikke er at opdrive, hjemmehørende i Nibe pr. Aalborg.

Iversen, Medlem af Kristelig Dansk Fællesforb.

Lauritz Christensen, forhen Mester.

Christian Christensen, fra Kolding, vistnok den samme, der i forrige Numer af Fagbladet findes offenliggjort som ekskluderet af Afdelingen i Kolding.

Chr. Christensen.

Til Julefesten,

som Malernes Fagforening i København den 28. Decbr. lod afholde i Forsamlingsbygningens Festlokaler i Rømersgade, og hvori ca. 400 Børn deltoge, er ydet følgende Bidrag:

Malernes Fagforening 300 Kr., Arbejdernes Fællesorganisation 10 Kr., N. Foss 5 Kr., Nr. 66 2 Kr., C. Krajberg 1 Kr., Kristen Hansen 2 Kr., Emil Hansen 1 Kr. og Eozelos 2 Kr. — Malersvendesangforeningen, S. Høegh, G. Schrøder og H. Larsen Billeder og Kort. 468 Eriksen Pynt til Træet.

For ovennævnte Bidrag beder vi hermed de ærede Bidragydere modtage vor hjertelige Tak.

Julefestudvalget.

Eksklusion.

Afdelingen i **Nykøbing F.** har fundet sig foranlediget til at ekskludere *C. Ibsen* (gl. Nr. 1744), som ikke har været at formaa til at betale sin betydelige Restance, og som først efter mange og lange Overvejelser bekvemmede sig til at aflevere „Regnskab" for i sin Tid modtagne Bidrag til en Fanefond. Ibsen er flyttet til Sorø eller dennes Nærhed.

Samme Afdeling søger endnu stadig efter de Herrer 3305 *Panton* og 3447 *Chr. Olsen.*

Maanedsberetninger.

Vi finde os foranlediget til atter at minde om Nødvendigheden af Maanedsberetningernes regelmæssige Indsendelse.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København K.

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved
Hørsholm.	Th. Bjørn, Vallerød.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
—	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	Otto Brøns, Skibbrogade.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstugade 10.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 22.
—	N. Nielsen, Nørregade 44 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksallè 74, 1. S. o. G.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Frederiksberg.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	P. J. A. Sørensen, Enggade 12.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

P. A. Ruud, Fredensborgvejen 41 B, 3, Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

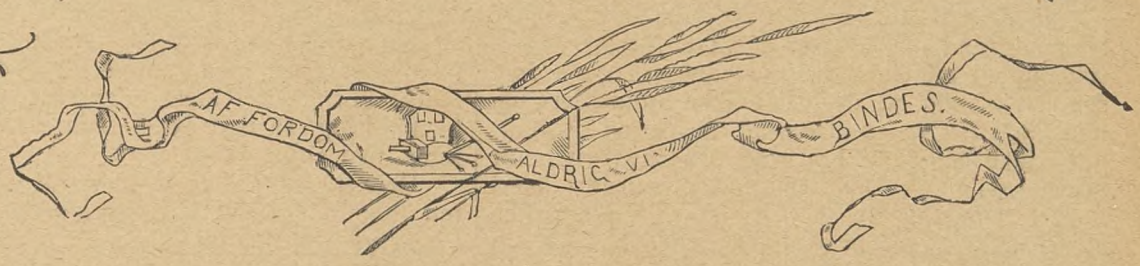

Februar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

Konflikten i Herning vedvarer.

Værkstedsklubber.

I dette Blads forrige Numer har en æret Indsender slaaet til Lyd for Oprettelsen af Værkstedsklubber og nærmere begrundet disses Betydning i Almindelighed. Der er ingen Tvivl om, at de fremsatte Betragtninger holde Stik, og de bygges jo ogsaa paa den Erfaring, som haves fra en saadan Klub (forøvrigt den eneste, som findes i vort Fag), der nu har bestaaet paa tredie Aar.

I en ganske bestemt Retning kan vi konstatere, hvad den paagældende Klub har ævnet, og det er med Hensyn til at modarbejde Restancer med deraf følgende „Stjerner" i Medlemslisten. Det er et Faktum, at denne Klubs Medlemmer først og fremmest betragter det som et Hovedformaal fuldt ud at opfylde sine Forpligtelser overfor Fagforeningen. Den ærede Indsender har da ogsaa Ret, naar han med Henblik paa sin Klubs Virksomhed anfører, at dennes Medlemmer i den forløbne Tid har været behagelig fri baade for Restancer og Stjerner.

Det er formentlig ikke svært at indse, at Klubberne i mange Henseender maatte have Værdi for sine Medlemmer, men selv om det var umuligt at paavise en eneste Retning udover den ovenfor nævnte, i hvilken Klubberne kunde gøre Nytte, saa vilde *den* alene i tilstrækkelig Grad opfordre til at følge det enkelte Eksempel, som med saa godt et Resultat er givet.

Vi har jo ganske vist allerede i Forvejen bestemte Regler for Kontrollering af Medlemsbøgerne trindt om paa Arbejdspladserne, og det er en given Ting, at hvis denne blev overholdt saaledes, som den i Henhold til vore Love skulde, saa vilde den største Del af Restancerne aldrig være komne til Verden. Men saa mærkeligt det kan synes, saa er det en Kendsgerning, at det alle Dage har skortet paa at opfylde den paagældende Lovparagraf i vort Fag. I andre Fag, hvor man ligeledes har Kontrollering af Medlemsbøger, foregaar denne med stor Præcission, i alles velforstaaede Interesse.

Nu er det imidlertid saaledes, som den ærede Indsender ganske rigtigt bemærker, at Arbejdsmethoden og øvrige Omstændigheder i vort Fag for en Del kan vanskeliggøre Kontrolleringen. Ja, de mange, som ganske ene befinder sig paa Arbejdsstedet, berøres jo slet ikke af nogen Kontrol. Alt i alt — vi har virkelig Trang til, om vor Organisation vedblivende skal være det, den burde være, at benytte ethvert Middel, som kan tjene os i saa Henseende.

Ser vi hen til andre Fag, saa finder vi, at adskillige af disse i høj Grad bygge paa et gennemført Klubsystem. Det gælder ikke alene de Fag, hvor Værkstedsarbejdet beskæftiger samtlige Arbejdere. Endog Fag, hvor Arbejderne i Hovedsagen er „Hjemmearbejdere", haves Klubber. — Uoverkommeligt kan det derfor ikke være for os at arbejde hen til Dannelsen af Værkstedsklubber. Det gælder blot om at faa vakt Interessen for dette Led i Organisationsarbejdet.

Vi kender alle, hvor meget lettere Marschen gaar, naar alle holder Trit. Alene Lyden af det taktfaste Fodslag ligesom overbeviser den enkelte om, at hans Udholdenhed ikke vil slippe op før Maalet. Kommer en enkelt ud af Trit, gælder det om straks at „træde om". Men hvad er vort Organisationsarbejde vel andet end en Marsch fremad mod bedre Vilkaar for os alle. En Marsch, hvor det saavist gælder om, at vi har alle Mand i Rækken, og at Fodslaget lyder taktfast; thi uden dette bliver det ikke en Marsch fremad mod Maalet, men en byrdefuld og besværlig Vandring, hvor Maalet ingensinde vil kunne naas.

Ja, det er vel snart Børnelærdom, i hvert Fald er det jo yderst sjældent i vore Dage at løbe paa en Arbejder, som ikke vil erkende, at han meget vel er vidende om, at det i Virkeligheden forholder sig saa. Det har kostet mange Aars Arbejde at naa saa vidt, og naar undtages den Klat Skruebrækkere, som findes i vort Fag, saa skal man have ondt ved at finde en Malersvend staaende udenfor. De findes indenfor Organisationens Rækker, snart sagt hver og en, men det er et lidt for stort Antal, som er kommet ud af Trit, og som ikke selv kan faa Øje paa det forkastelige heri. Overfor disse og overfor Tendensen

til at følge dem var det jo, at vor Kontrollering skulde gøre sin Nytte og kunde gøre sin Nytte, hvis den blot var bleven overholdt, som den burde. Efter vore nuværende Love hæfter jo ethvert Medlem for sine Forpligtelser fuldt ud, indtil han paa lovformelig Maade udmelder sig, hvad naturligvis ikke kan ske uden forudgaaet Afvikling af den eventuelle Restance.

Nu er det jo klart, at den, der af en eller anden Grund ikke ønsker at være Medlem, selvfølgelig vil udmelde sig, men det er ogsaa lige saa selvfølgelig, at den, der ikke udmelder sig, men som f. Eks. undlader at betale sit Kontingent, ikke kan gøre Fordring paa at regnes for noget særlig godt Medlem, og han burde i hvert Fald, navnlig af Hensyn til sig selv, foretrække at udmelde sig. Thi dels paadrager han sig jo efterhaanden en saa stor Restance, at den vokser ham over Hovedet, naar Opgørelsens Dag kommer (og den kommer jo), og dels virker han demoraliserende ved sit daarlige Eksempel, og begge Dele er uheldige. Udmeldelser af vor Organisation er imidlertid yderst sjældne, og det er vel uhørt, at en saadan har fundet Sted uden en samtidig ændret Livsstilling for Vedkommende eller Rejse til en anden Verdensdel.

Det tør vel opfattes som et Bevis for, at man selvfølgelig ønsker at tilhøre sin Organitation i al Almindelighed, og Uregelmæssighederne i Retning af Pligtopfyldelse maa da skrives paa Sorgløshedens Regning eller en lignende Konto. Skavanken er imidlertid ikke kronisk, men den kræver at tages under Behandling, og Værkstedsklubber vil uden Tvivl kunne magte Opgaven. Lad derfor dette Spørgsmaal i den nærmeste Tid blive taget op til Diskussion overalt, hvor Kolleger komme sammen, og der vil sagtens indenfor enhver Arbejdsplads findes et Flertal for at forsøge, hvad der kan naas ved Hjælp af Klubber, som andet Steds har vist at have haft den gavnligste Virkning, ikke mindst i Retning af at befordre Forstaaelse af, hvad der udkræves for at være et godt og stabilt Medlem af sin Organisation.

Er der for mange Mennesker?

Arbejdsløshedens Følger er af den Beskaffenhed, at de sjælden forvindes eller glemmes af den, der personligt har maattet lide under dem. Det vil med andre Ord sige, at de er særdeles godt kendte af det ganske overvejende Antal af Arbejderne, saa vist som disse i større eller mindre Grad har prøvet at være arbejdsløse. I vort Fag kan man vel hurtigt tælle de Arbejdere, som aldrig har kendt Arbejdsløshed for deres personlige Vedkommende; men ogsaa disse har set tilstrækkeligt hos deres mindre heldige Kolleger til at vide, at Arbejdsløsheden i Virkeligheden er noget nær det værste, der kan vederfares et Menneske.

Virkningen af Arbejdsløshed er af den Beskaffenhed, at selv den Blinde, om han iøvrigt staar Arbejderne saa fjærnt som muligt, kan faa Øje derpaa; thi Arbejdsløsheden lader sig nu en Gang ikke skjule, og dens Virkninger lige saa lidt. Det bliver da ogsaa mere og mere sjældent at høre den Paastand fremsat, som jævnlig kom til Orde i tidligere Tider og gik ud paa, at der i Grunden var Arbejde nok, naar blot Arbejderne vilde tage det. Ganske vist vogtede man sig vel for at anvise, hvor Arbejdet var; men Paastanden generede man sig ikke for at udslynge. Nu er det rent undtagelsesvis, at en eller anden Dumrian kan finde paa at fortælle, at der er Arbejde nok. Nu indrømmes det i de andre Samfundsklasser, at Arbejderne maa lide meget under Arbejdsløshed, at denne tager til osv., og det er jo heller ikke ualmindeligt, at man samme Steds drøfter under hvilke Former det lod sig gøre at yde en Skærv til Lindring af den Nød, som Arbejdsløsheden fører med sig.

Det er naturligvis overmaade smukt at tale om, hvorledes man egentlig skulde bære sig ad for at yde Hjælp, og det er begribeligvis endnu smukkere, om Spørgsmaalets Drøftelse maatte resultere i, at der virkelig ydedes nogen Hjælp, den, der saavist er haardt Brug for. Bedre var det dog om man vilde erkende, hvori Aarsagen til Arbejdsløsheden skal søges, og saa tage fat for at bringe denne ud af Verden.

Men her er Modstanden haardnakket. Her gaar man ikke med til anden Forklaring, end at der maa jo være for mange Mennesker. Det er en Paastand, der jævnlig fremsættes, ja saa ofte, at vistnok adskillige ret fornuftige Mennesker har fæstet Lid til dens Sandhed og for ramme Alvor tror paa den. Man kan jo saaledes have hørt Vendinger som denne: Ja, vi trænger til en større Krig med rigeligt Mandefald, det vilde give Plads. Selvfølgelig er dette det reneste Snak og selvfølgelig er Naturens store Skabeværk ikke saa elendigt, at der ved Naturens Bord ikke skulde være og alle Dage blive Plads nok for os Alle. Det vilde jo være jammerligt Fuskeri af Naturen at udruste et levende Væsen med Selvopholdelsesdrift og hensætte dette paa en Klode, hvor Betingelsen for at gøre denne Drift gældende fattedes.

Hedder det ikke nok saa smukt et eller andet Steds, at „Gud giver hver Fugl sin Føde, men kaster den ikke i Reden til den"? Jo vistnok. — Men naturligvis gælder det ikke Fuglen alene, men enhver af Jordens Skabninger, Mennesket ikke mindst, eller vel rettere i højeste Grad Mennesket. — Moralen i det lille Ordsprog er ligetil denne: Livets Fornødenheder vil være at opnaa for enhver; de kastes blot ikke i Reden, de skal erhverves. Naar nu ikke desto mindre Adgangen til at erhverve sig Livets Ophold ved sit Arbejde ikke er til Stede, og da navnlig fordi der er Arbejdsløshed, saa er dette ingenlunde en Følge af at der er for mange Mennesker, men fordi den nuværende Samfundsordning ikke tager det fornødne Hensyn til alle Samfundets Medlemmer.

Et Mindretal tager Fadet i Besiddelse for Overklasserne, saa kan Arbejderne samle de Smuler, der maatte falde under Bordet, og saa iøvrigt smøres om Munden med, at det ikke kan blive anderledes, da der jo er for mange Mennesker, og som Følge deraf ikke Brød til alle.

Den Snak om for mange Mennesker taber heldigvis i Kurs, blot ved den ringeste Eftertanke og ved at bruge sine Øjne. Arbejdsløsheden og Nøden i vort Samfund skal føres paa en anden Konto. Ingensinde saa vi vel nogen dø af Sult, fordi Bageren ikke havde Brød eller Slagteren ikke Kød i sin Butik, og lige saa lidt har nogen

maattet tilbringe Nætterne under aaben Himmel, fordi Husly ikke var at opdrive. Tværtimod, der er jo Varer nok, Boliger nok, kort sagt, nok af alle Livets Fornødenheder, og uendelig meget mere vilde kunne tilvejebringes om alle Kræfter toges i Brug. Det er saare let at paavise, at den Skavank, hvorunder der lides, ligger i selve Samfundsordningen, og at Arbejdsløsheden er det mest graverende Udslag af denne.

Arbejdsløsheden er som en Kræftskade paa Samfundslegemet, overfor hvilken et Plaster i Ny og Næ intet forslaar, men hvor en radikal Kur, der tager Sigte paa selve Ondet, udelukkende bør anvendes. Det gælder om at banke ind i den almindelige Bevidsthed, at Aarsagen til Arbejdsløsheden ikke ligger i Overflod af Mennesker eller i andre Naturfænomener, men simpelthen i en unaturlig Samfundsøkonomi. Ser vi ikke lige for vore Øjne, hvorledes det efter den nuværende Samfundsordning kan lade sig gøre at ophobe Rigdomme paa enkelte Hænder, uden at disses Indehavere personligt behøve at røre en Finger til andet end at gribe, hvad der kastes i Reden til dem. Og jævnsides med dette Forhold lever saa de mange Tusinder, der sukker efter at erholde Arbejde for derigennem at erhverve sig Livets tarveligste Udkomme. Hvilken Parodi paa et Samfund, og hvilke Udsigter for Fremtiden, om den Paastand holdt Stik, at det i Grunden ikke var muligt at opnaa en Forandring, fordi Skavanken var at søge i selve Naturens Udvikling, i den Kendsgærning, at Menneskene er blevne for mange.

Ja trist er det, og mere trist vilde det jo blive, eftersom Menneskene ubønhørligt lyder Naturens Love og formerer sig. Men Paastanden er heldigvis grundfalsk. Kun i en Hensende findes der for mange Mennesker, og det er i Retning af godmodigt at finde sig i den grove Tilsidesættelse, som Samfundsindretningen tildeler dem og søger at gøre berettiget ved Paastanden om, at der nu engang ikke er Plads for os alle ved Naturens Bord.

Det er for mange, der endnu nøjes med at diskutere Arbejdsløshedens Virkninger, og for faa, der søger at komme dens Aarsag til Livs. De sidste vil vel naa at blive Flertal (de burde forlængst have været det), og det skal da nok vise sig, at der ikke er for mange Mennesker, men rigelig Plads for ethvert nyttigt Samfundsmedlem.

Karl for sin Hat.

Ved Overenskomst med Malerlauget er Fagforeningens Medlemmer forpligtede til under ingen Omstændigheder at udføre Arbejde for egen Regning til lavere Priser end de, der fremkommer ved Sammenlægning af Priserne for Arbejdsløn efter Prislisten og Priserne for Materiale. Fristelsen til at gaa udenom denne Overenskomst er næppe stor, men skulde noget saadant alligevel ske, er det jo klart, at Fagforeningen bør skride ind for at kunne overholde den indgaaede Overenskomst. Dette har hidtil ikke været nødvendigt, da intet Tilfælde af nævnte Art har foreligget.

For kort Tid siden rettedes imidlertid en Forespørgsel til os i Anledning af en Annonce, hvori en Maler *Ingerslev* anbefalede sig med Udførelse af Malerarbejde til Priser adskilligt under de, der vil fremkomme ved at følge ovennævnte Regnestykke. Ved at se efter i Medlemsprotokollen fandt vi Ingerslevs Navn. Ganske vist havde han forlængst tabt sine Medlemsrettigheder som Følge af, at han i mere end et Par Aar intet Kontingent har betalt, men da vore Love ikke hjemler lige saa let Adgang til at kaste Medlemsforpligtelserne over Bord, og vi nu var mindet om hans Eksistens, tilskrev vi ham med Meddelelse om, at han vistnok vilde være vel tjent med at afvikle sit Mellemværende med Foreningen og udtræde af denne, da hans Forretningsprincip ikke lod sig forlige med vort Arbejde for at holde rimelige Priser vedlige.

Meget ekspedit modtog vi omgaaende en Svarskrivelse, i hvilken man tydeligt mærker at have en Mand for sig, der er Karl for sin Hat, og hvoraf det vil ses hvor let Hr. I. har ment at ordne det Pibetøj. Skrivelsen lød ordret saaledes:

„Med stor forbauselse har jeg læst deres ærede Skrivelse da jeg er af den Mening at jeg har lov at arbejde til hvad Priser jeg vil da jeg ikke tror jeg har nogen forpligtelse mod Fagforeningen, da jeg aldrig har haft en øres gavn af den da jeg altid har arbejdet for mig selv, og ikke som Svend og ikke holder nogen Folk, men naar den Tid kommer skal jeg nok holde mig Mestrenes Priskurant efterretlig, og indtil den tid arbejder jeg for de Priser som dog er større end Svendepriser og leverer godt og forsvarlig Arbejde.

Og saa betragter jeg mig som udslettet af Fagforeningen

Chr. Ingerslev.“

Julefest.

Onsdag den 7. f. M. afholdt Afdelingen i Aarhus en særdeles vellykket Julefest for Medlemmernes Børn til Kl. 11 Aften, hvorefter Medlemmer med Damer afsluttede Festen med et Bal til Kl. 2.

Børnene fik Godter og en lille Gave hver, ligesom Kassereren *Weng* trakterede dem med Kaffe og Brød. Afdelingen gav Kaffe til Damerne og en lille „Genstand“ til Herrerne. Arbejdsløse Medlemmer havde med deres Børn gratis Adgang til Festen.

Festen talte ialt over halvandet Hundrede Deltagere, nemlig 76 Børn og 90 Voksne, som alle var enige om at have tilbragt en glad og fornøjelig Aften.

Malernes Understøttelsesfond.

Af Fondens nys afgivne Beretning og Regnskab for 1902 ses det, at der ialt er ydet 1275 Kr. kontant, som, tillagt Lejeværdien af Fondens 20 Friboliger med 3064 Kr., ialt giver en Understøttelse for 1902 af 4339 Kr.

Fonden har haft den Glæde at se sin Legatformue forøget med 4400 Kr., idet den er blevet betænkt med Gaver fra d'Hrr. Malermestre Victor

Hansen og Vald. Schmidt, og fra Malernes Fagforening.

Det nye Aar begyndes med et Medlemsantal af 411 Bidragydende, og vi retter derfor meget gærne en fornyet Henstilling til vore Kolleger i København om at indtræde i Fonden. Medlemsbidraget er kun 4 Kr. aarligt, og det vil være vanskeligt at paavise en smukkere Anvendelse af dette Beløb.

Fondens Formaal fortjener enhver Malers Sympathi og Støtte.

Oversigt for Oktober Kvartal 1902.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1500	500	1500	700	44
„D. S. B." Kbhvn.		29		15	„	
Gentofte-Lyngby .						44
Hørsholm	6	7	7	7	2	42
Hillerød	10	18	20	18	8	40
Helsingør	19	70	37	68	13	40
Taastrup-Glostrup.	7	4	7	3	1	44
Roskilde	14	13	16	9	9	40
Holbæk	8	9	12	9	5	40
Kallundborg . . .	8	15	19	15	7	40
Korsør	6	6	5	6	5	38
Slagelse	12	14	20	14	6	40
Ringsted-Sorø . .	11	7	14	7	2	38
Næstved-Stege . .	23	31	36	31	20	40
Køge	5	7	11	7	5	40
Nykøbing p. F. .	11	22	20	21	15	40
Maribo	7	16	15	16	13	40
Nakskov	12	6	15	6	5	40
Svendborg . . .	25	18	25	18	11	40
Faaborg	11	5	11	5	4	38
Nyborg	7	5	10	5	2	40
Odense	68	75	80	68	43	40
Middelfart	6	8	9	6	4	36
Fredericia	22	25	19	23	11	40
Kolding	22	25	32	21	10	40
Esbjerg	17	18	27	18	5	40
Varde	7	4	14	4	2	39
Herning	9	7	12	3	3	38
Thisted	7	3	8	2		37
Nykøbing p. M. .	8	4	9	4	2	40
Skive	9	4	18	4	2	40
Viborg	11	10	17	4	4	40
Frederikshavn . .	7	10	7	10	10	38
Hjørring	10	10	24	10	5	37
Aalborg	30	58	75	50	18	40
Randers	35	92	50	84	20	40
Aarhus	83	108	120	108	75	44
Silkeborg	13	10	13	10	6	40
Horsens	24	21	43	21	14	40
Vejle	23	26	34	22	16	39
Bornholm	14	14	20	12	12	35

Forsvundne.

Afdelingen i *Taastrup-Glostrup* søger efter Medlemmerne Nr. 1774, *Albert Andersen*, og Nr. 1650, *Rudolf Køhl*, der begge forglemte at afvikle deres Mellemværende forinden de forsvandt fra Afdelingens Omraade.

Af samme Grund vilde Afdelingen i *Maribo* sætte Pris paa at erfare, hvor Medlem Nr. 3283, *R. V. Meyer*, opholder sig, hvis han da ikke rent er forsvundet.

Brevkasse.

Medlem Nr. 2359, Chr. Knudsen, bedes velvilligst opgive sin Adresse til A. C. Langhornn, i Maribo.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved
Hørsholm.	Th. Bjørn, Vallerød.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
—	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	Alfr. Petersen, Pavestræde 11.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstugade 10.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 22.
—	N. Nielsen, Nørregade 44 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksallè 74, 1. S. o. G.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Frederiksberg.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	P. J. A. Sørensen, Enggade 12.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

P. A. Ruud, Fredensborgvejen 41 B, 3, Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

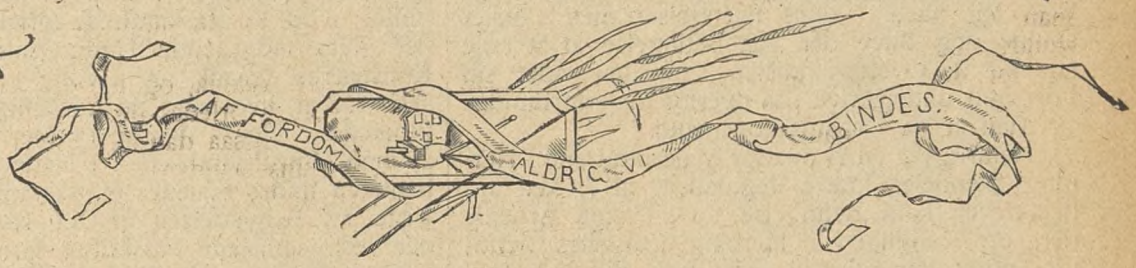

Marts. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

Konflikten i Herning.

Som det vil erindres afsluttede vi den 7. Maj f. A. — med Formanden for Centralforeningen af Malermestre i Jylland, Hr. *N. Markusen*, — et Lønregulativ for Herning, som „straks" skulde træde i Kraft. Det viste sig imidlertid, at de Herning-Mestre ikke brød sig en Døjt om den Vedtagelse deres Centralforenings Formand havde bekræftet med sit Navns Underskrift, idet de ganske simpelt nægtede at anerkende Regulativet.

Det viste sig endvidere, at Centralforeningen var ude af Stand til at forstaa Situationen, hvad der klart fremgik af dens Formands Skrivelse til os (se Fagbladet for Juli f. A.), og vi maatte derfor rette en Henvendelse til Fællesforeningens Formand, Hr. *Vilh. Hansen*, med Anmodning om Bistand for at der kunde blive bibragt Centralforeningen fornøden Forstaaelse af Landets Beliggenhed.

Vi er vidende om, at Hr. Hansen beredvilligt efterkom vor Anmodning, og at han meget indtrængende har søgt at retlede Centralforeningen i denne Sag, men hans velmente Ord blev som talt for døve Øren. Mestrene i Herning stod stædige ved sit, ikke at bøje sig for Hr. Markusens Underskrift, og dette generede ikke Centralforeningen mere, end at Formanden for Mesterforeningen i Herning, Hr. Lund, der sad i Centralforeningens Bestyrelse, blev genvalgt til denne Tillidspost, alt medens han og Kolleger i Herning hævdede, at hvad Hr. Markusen var indgaaet paa overfor Malerforbundet var dem ligegyldigt og uden noget Forbindende.

Da det saaledes blev ugørligt for os at opnaa en Afslutning, og da vi har mange Aars Øvelse i selv at vise Agtelse overfor vor Organisation, og derfor heller ikke ønsker at lade den blive til Grin for andre, var vi henvist til at søge en højere Instans. — Midt i November f. A. tilskrev vi „De samv. Fagforb." med en Fremstilling af Sagen og med Anmodning om, at der maatte blive foretaget det fornødne for hos Arbejdsgiverforeningen at faa tilvejebragt en Afslutning af de karikerede Organisationsforhold, som Mestrene i Jylland i et halvt Aar havde ladet os lide under.

Dette hjalp endelig. Efter 3 Maaneders Forløb saa Arbejdsgiverforeningen sig i Stand til at meddele „De samv. Fagforbund" en saalydende Skrivelse, dateret 9. Februar:

> „Da det ikke har været muligt at træffe nogen anden fyldestgørende Ordning af Malerforholdene i Herning, har man foranlediget, at samtlige Malermestre i Herning ere udtraadte af Centralforeningen af Malermestre i Jylland og dermed af Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, hvilket jeg ikke undlader at bringe til det ærede Forretningsudvalgs Kundskab."

Mestrene i Herning, med Hr. Lund i Spidsen, har altsaa maattet tøfle ud af Centralforeningen til Trods for deres mange Krumspring. Vi haaber at de dog maa have taget nogen Lære af denne Sag. Naar Hr. Lund saaledes gentagne Gange har benægtet at der overhovedet var Konflikt i Herning, og naar han har forment, at Malerforbundets Formand „utidigt" blandede sig ind i Spørgsmaalet om Løn- og Arbejdsforhold i Herning — saa maa det vel nu være gaaet op for ham, at der alligevel var Konflikt i Herning, og at Malerforbundets Formand vistnok har haft sit Mandat i Orden og kun er optraadt paa sin Organisations Vegne.

I lige Maade har det passerede vistnok overbevist Centralforeningen om, at det vilde have været klogt, om man i sin Tid havde taget sig ad notam den indtrængende Opfordring, hvormed Fællesforeningens Formand gentagne Gange har forsøgt at tilvejebringe en for Centralforeningen værdig Afslutning af denne Sag, paa hvilken den nu en Gang var kommet lidt skævt ind.

Efter at ovenstaaende var skrevet er vi blevet bekendt med at det er fejlagtigt, naar vi har sagt, at Mestrene i Herning, „med Hr. Lund i Spidsen", maatte tøfle ud af Centralforeningen. Lund var derimod med at danne Bagtravet. Hermed skal det forholde sig saaledes, at Mesterforeningen i Herning paa et saa fremskredet Stadium i denne Sag, at det maatte staa klart at gode Raad vilde blive dyre, opløste sig eller som Afdeling gik ud af Centralforeningen, medens Lund og et Par Li-

delsesfæller som „enkeltstaaende Medlemmer“ forbleve i Centralforeningen, klamrende sig til det Haab, at de da saa maatte være udenfor Skudvidde. Men den gik ikke. Kravet om at underskrive Regulativet eller at gaa fulgte dem ubønhørligt, og nu fremsat med al ønskelig Tydelighed og Styrke — og de gik. Thi vel var det tungt at forlade Centralforeningen og ikke mindst, naar man har Sæde i dens Bestyrelse; men Pokker skulde dog blive der paa Betingelse af at bøje sig for de Overenskomster, som den lader sin Formand underskrive paa overfor Malerforbundet. — Man er da Organisationsmand.

Naturligvis vil vi overfor Malermestrene i Herning fremdeles kræve Regulativet af 7. Maj underskrevet, som Betingelse for at tage Arbejde der, og Konflikten i Herning fortsættes derfor uforandret, antagelig til stor Glæde for de hellige Skruebrækkere, som nu sagtens spejder efter et Virkefelt for Sommeren.

Af Malerlavets Historie.

Under Titlen „Malerlavet 1622—1902“ har Oldermanden for Malerlavet udgivet et meget interessant Skrift, hvoraf vi, med hans Tilladelse, her i Fagbladet vil bringe et Uddrag, omhandlende den ældste Del af Lavets Historie. — Hr. *Vilh. Hansen* ledsager sin Bog med følgende Henvendelse til sine Kolleger:

Til mine Kolleger i Lavet og Centralforeningerne!

Naar jeg hermed udsender Malerlavets Historie, er det ikke saa meget for at betone, at Lavet i København 1902 har bestaaet 280 Aar, men for igennem de Træk, som Historien har draget frem om vort Fags og vor Stands Skæbne igennem Tiderne, at yde et Bidrag til Forstaaelsen af Organisationens Betydning.

Enhver, der gennemlæser denne lille Bog, vil sikkert erkende, at Fagets og Standens Anselse altid har staaet i Forhold til den Styrke, hvormed man har forstaaet at slutte sig sammen, og til den Klarhed og Omsigt, hvormed man har vidst at bedømme Stillingen i den Tid, man levede i, og den Fremtid, der skulde komme, og endelig i den Kærlighed, man har ofret paa sin egen og de Unges Opdragelse og Uddannelse i Faget.

Maatte dette stedse være klart for vor Stand, og maatte denne lille Bog, om end kun i beskedent Omfang, bidrage sit til at fremme Tilliden til vort Fag, Klarheden i vort Omdømme og en stedse større og større Lyst til at forædle og forbedre vort Arbejde, da vilde mine bedste Ønsker være sket Fyldest.

Til Udgivelsen har det Rejersenske Fond ydet mig en værdifuld Hjælp, for hvilken jeg hermed bringer min bedste Tak.

Med kollegial Hilsen

Vilh. Hansen.

„Det er i de danske Kirkebygninger fra 12. og 13. Aarhundrede, at dansk Kunsthaandværk faar sin første Blomstring. Der finder vi de første Arbejder af danske Billedhuggere og Billedskærere, og de ældste Værker af danske Malere. Det er hele den Række af Kalkmalerier, som er blevet til i Tiden fra omkring 1100 til Reformationen. De ere fremstillede *al fresco*, Maling med Vandfarve paa vaad Kalkpuds, hvis Mørtel er tilberedt og blandet efter visse Regler, og som efter at være lagt paa Murfladen er glittet med blanke Staalinstrumenter, indtil Pudset fik en glansfuld Overflade.

I mange Tilfælde maa man dog næppe tænke sig disse Billeder malede af egentlig faguddannede Malere. Ikke faa af dem skylde sandsynligvis Præster og Munke deres Tilblivelse. At der rundt om i Klostrene sad mangen Munk, som var vel forfaren i Malerkunsten, og som tillige forstod at tilberede Farver, derom har vi et interessant Vidnesbyrd i et af en tysk Præst, Theophilus, i det 11. Aarhundrede forfattet Værk, hvori der gives indgaaende Undervisning i de fleste Kunstværks Teknik, og navnlig en udførlig Beskrivelse af, hvorledes de forskellige Farver skal tilberedes. Ogsaa danske Præster har givet sig af med Kunsthaandværk. I Nationalmuseet i København findes saaledes et Sakramenthus og en Kiste fra Begyndelsen af det 16. Aarhundrede, der ved paamalede Indskrifter fortæller, at de er gjort af Præster. Men har Gejstligheden givet sig af med Snedkeriet, er der Grund til at formode, at den ogsaa nu og da har taget Penslen i Haand.

Navne paa faguddannede danske Malere kender vi saa godt som ikke, og støder man ogsaa en enkelt Gang paa et, saa ved man intet om hvilke Værker, der knytter sig dertil.

Om Dannelsen af Gilder eller Lav af Malere kunde der da ikke være Tale. Der var altfor lidt Arbejde, Forholdene var for smaa, og Tiderne for knappe til, at Malerne har kunnet slaa sig ned paa et Sted og leve af, hvad Befolkningen der vilde tinge med dem om. Endvidere maa man huske, at det Omraade, ikke blot her hjemme, men ogsaa i de store Kulturlande, Malerhaandteringen spændte over, var langt snævrere begrænset end nu, og næsten udelukkende omfattede Arbejder af dekorativ Natur. Foruden Dekorering af Vægge og en Gang imellem et Staffelibillede var der ikke meget andet end Manuskriptilluminеringen, der hørte Malerne til. Paa sidste Omraade maa man endda regne med et stort Indgreb fra Munkes og Præsters Side. I Tyskland tilfaldt der dog Malerne i den tidlige Middelalder til henimod Midten af 15. Aarhundrede en mere haandværksmæssig Virksomhed, nemlig Forfærdigelsen af Skjolde til Brug ved Turneringer og Kampe. Disse Skjolde lavedes af Linde- eller Grantræ og blev paa begge Sider overtrukne med Læder eller Pergament. De heraldiske Figurer udskares af Læder eller Kridtmasse. Denne Virksomhed, der synes at have været drevet i ret stort Omfang, gav i Tyskland Malerne Navnet „Schilterer“. En Følge af disses Arbejde for Ridderne blev, at det ogsaa tilfaldt dem, ikke blot at dekorere Ridetøj, men nogle Steder tillige at fremstille selve Hesteekviperingen. I Statuterne for Wiens Malerlav fra 1410 bestemmes Malernes Mesterstykke saaledes til en Turnersadel, et Prustlæder, et Hestehoved og et Turnerskjold. Den nære Forbindelse mellem Malere og Sadelmagere ses ogsaa deraf, at disse to Fag hørte sammen i Lav i mange tyske og franske Byer.

Hvor Forholdene ikke havde skabt den Art Bierhverv for Malerne og muliggjort en haandværksmæssig virkende Klasse, dêr var ikke meget at gøre.

Den Maler, der vilde friste Livet ved sin Gærning, maatte for det meste blive en farende Svend. Fra Sted til Sted maatte han vandre for at tilbyde sin Kunst, snart til en Kirke og snart til en Borg, en sjælden Gang til Hove. Hvor han

kom, arbejdede han for Kost og Løn, større eller mindre, eftersom han var skattet til. Hvor dygtig han end var, har hans Anseelse dog næppe været stor. Den „berømte" Kunstner er et Begreb, der først skabtes af Renæssancen og de pragtelskende Hoffer, der kom frem i det 16. Aarhundrede. I Middelalderen er Maleren Kunstner og Haandværker i én Person. Kan han ikke faa den ene Slags Arbejde, nøjes han med den anden.

Det var først, efter at Oliefarven i Løbet af det 15. Aarhundrede blev tagen i almindelig Brug, at Omraadet for Malernes Gærning udvidedes. Oliefarverne fandt da ikke blot Anvendelse til Billeder, men ogsaa til „Strygning" af Paneler, Lofter og Døre. Derved vandt den mere haandværksmæssige Udøvelse af Malergærningen større Udbredelse og kunde give Arbejde til flere Personer. Især i de rige Byer, hvor den herskende Stand, de velhavende Købmænd, holdt af at følge med Moden, blev der stærk Brug for Malere, saa stærkt, at man nu ser dem sætte fast Bo og danne Lav. I Begyndelsen af det 15. Aarhundrede finder vi Malerlav i Hansestæderne, og sidst i det 15. Aarhundrede have Malerne sammen med Glarmestrene, Guldsmedene og Snedkerne stiftet et Lav i Flensborg.

(Fortsættes.)

Hvem vil være med?

Atter har Vinteren raset i al sin Vederstyggelighed, og Arbejdsløsheden har været om ikke større saa dog fuldtud paa Højde med de nærmest foregaaende Aar. Snart kommer Foraaret med det Arbejde, som saa mange af mine Kolleger har savnet i Maaneder, men lang Tid vil gaa inden man kommer det Skridt frem, som man i den lange arbejdsløse Periode er kommet tilbage. Kolleger! dette giver Stof til Eftertanke; vi kan ikke paa et Brædt afskaffe alt hvad der hedder Arbejdsløshed, men vi kan og vi maa gøre noget for at lette Byrderne lidt for vore uheldigstillede Kolleger.

Da jeg i Fjor paa April Generalforsamlingen fremkom med mit Forslag om Oprettelse af en Arbejdsløshedsunderstøttelseskasse, ankedes der fra flere Sider over, at den var obligatorisk, og at man vilde synes bedre om, at en saadan Kasse var frivllig. Jeg var den Gang og er endnu en absolut Tilhænger af den obligatoriske, den tvungne Maade at understøtte sine arbejdsløse Kolleger paa. Forslaget blev som bekendt forkastet af Generalforsamlingen. Jeg er nu kommet til at tænke saaledes, at kan man ikke faa det bedste, saa tager man det næstbedste, hvis man ellers kan faa det, og det kan vi, dersom vi selv vil. Det næstbedste er en frivillig Understøttelseskasse, hvor enhver selv kan bestemme, om han vil forsikre sig mod Arbejdsløshed. Enkelte af mine Kolleger har ganske vist nogenlunde fast Arbejde, men disse ville jo aldrig kunne give disse faa Kroner bedre ud end netop ved at holde deres uheldige Kolleger paa nogenlunde ret Køl, naar Arbejdsløsheden trykker dem haardest. Enhver, som selv har været arbejdsløs, vil sikkert ikke et eneste Øjeblik betænke sig paa at være med her.

Jeg vil derfor rette følgende Opfordring til alle mine Kolleger: Er Du jævnlig hver Vinter arbejdsløs, kom da straks; de Penge, som Du i Sommerens Løb selv indbetaler, vil til Vinter allermindst være dig sikret, og skulde Du være blandt dem, der er saa heldige at have Arbejde, saa véd Du med Bestemthed, at Du har støttet en god Sag. Er Du endvidere blandt dem, som jævnlig hver Vinter har Arbejde, kom da dine betrængte Kolleger til Hjælp og vær forvisset om, at den Broderkærlighed, Du saaledes lægger for Dagen, ikke skal savne sin Løn. Husk, at den Dag kan ogsaa komme, da Du er uden Arbejde.

Jeg beder derfor Enhver, som kan slutte sig til ovenstaaende, om at tilsende mig et Brevkort med tydelig Navn og Adresse, og Nærmere vil da snarest fremkomme. Skriv nu straks og lad det ikke vente, saa at det glemmes. Lad Dig ikke lede af, at den eller den siger Dit eller Dat, men kom i den sikre Tro, at her er intet at tabe, men kun noget at vinde. En saadan Understøttelseskasse kan af Kolleger med Hjærtet paa det rette Sted administreres ganske gratis. Selv om vi ikke bliver mange Hundrede til at begynde med, kan vi være sikker paa, at naar vore Kolleger ser Resultaterne, vil vi inden ret mange Aar have en obligatorisk Arbejdsløshedsunderstøttelses-Kasse.

Alfred Larsen,
Guldbergsgade 2, 4. o. G. N.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed
i Oktober Kvartal 1902.

Efter at der paa forskriftsmæssig Maade var valgt Retsmedlemmer og Suppleanter til den nye Voldgiftsret, konstituerede denne sig i et Møde den 7. Oktober 1902. Retten bestaar nu af:

Formand: Malermester L. Dyrberg.
Næstformand: Malermester A. Strunge.
Retsmedlemmer: Malermestrene Christiansen, Th. Petersen (Firma Petersen & Ahl) og A. Strunge. Malersvendene E. Carlsen, H. P. Jensen og Carl Olsen.
Suppleanter: Malermestrene Alb. Christensen, Thom. Hansen, Herman Petersen. Malersvendene Axel Jensen, André Johnsen, Marius Olsen.

Malersvend Hygum er af Rettens Formand, i Henhold til Reglerne og med Rettens Billigelse, antaget som *Sekretær for Voldgiftsretten.*

Sag 173, som var anmeldt for den gamle Ret, overgik til Behandling som første Sag af den nye Ret. Den blev anlagt af Malersvendene J. A. Jensen, Kunstmusæet og L. Kjællmann, Griffenfeldtsgade 25, 1. Sal mod Malermester Oluf Jessen, Hostrups Allé 16, 1. Sal. — Klagens Aarsag: Regningsopgørelse paa den kommunale Søbadeanstalt.

Malermester O. Jessen protesterede under Sagens Gang mod det paa Svenderegningen nævnte store Maal, nemlig Træværk 3 Gange Strygning II Afsnit 34377 □ Alen, og formente selv at have opmaalt denne Post; det Maal, der da var fremkommen var ca. 1000 □ Alen mindre. Jessen ankede endvidere over de paa samme Regning opførte 24 Timer ved Prøvesætning à 75 Øre pr. Time = 18 Kr. og 44 Timer ved Rensning af Laase à 75 Øre = 33 Kr. Da begge Parter fastholdt deres Maal, og der ikke kunde opnaas Forlig, blev paa Foranledning af Voldgiftsretten Arbejdet opmaalt af 2 af Retten udnævnte Mænd. Denne Opmaaling gav det Resultat, at den omstridte Post i Stedet for som tidligere angivet paa Svenderegningen 34377 □ Alen nu blev

39097½ □ Alen, efter hvilke sidstnævnte Maal d'Hrr. Jensen og Kjællmann ønskede Arbejdet betalt.

Retten skønner: At til den indleverede Svenderegning, Kr. 5480,11, tilføjes for Strygning af Træværk et Tillægsmaal i Følge Rettens Opmaaling 4719⅔ □ Alen, à 10½ Øre = Kr. 495,56. De paa Svenderegningen nævnte indvendige Døre, 392½ □ Alen, III Afsnit, à 11 Øre, Kr. 43,17½, fradrages Regningssummen, da disse Døre ere medindbefattede i ovenstaaende Maal, 39097½ □ Alen, hvorefter Regningsbeløbet vil blive Kr. 5932,50.

Hr. O. Jessens 2. Klagepunkt: Prøvesætning.

Kendelse: Da der i dette Tilfælde har været særlig Prøvesætning, og i Betragtning af, at Mesteren ikke har protesteret mod de af Svendene opførte Timer, der ere medgaaede til Prøvesætning, skønner Retten, at der i dette Tilfælde betales for Prøvesætning, dog kun med en Timeløn af 44 Øre pr. Time; som Følge heraf skal yderligere fradrages Regningen Forskellen mellem den af Svendene fordrede Betaling à 75 Øre Timen og af Voldgiftsretten tilkendte à 44 Øre Timen = 31 Øre × 24 Timer = Kr. 7,44.

Hr. O. Jessens 3. Klagepunkt: Betaling for Rensning af Laase.

Kendelse: Da Svendene i god Tro har overstrøget Beslagene, og da der ikke fra Mesterens Side er fremkommen nogen Protest herimod før efter Arbejdets Fuldendelse (3. Gang Strygning) skønner Retten, at Svendene maa være berettigede til at faa Rensningen betalt, dog i Henhold til 2. Klagepunkt kun med 44 Øre pr. Time; som Følge heraf skal yderligere fradrages Regningen Forskellen mellem den af Svendene fordrede Betaling, 75 Øre Timen, og den af Voldgiftsretten tilkendte à 44 Øre pr. Time = 31 Øre × 44 = Kr. 13,64 Øre.

Fra Regningsbeløbet, Kr. 5932,50, fragaar saaledes i Følge 2. Klagepunkt Kr. 7,44, i Følge 3. Klagepunkt Kr. 13,64, Summa Kr. 5911,42. Herpaa udbetalt i Følge Skrivelse fra Malersvend Jensen Kr. 2654,00. Rest Kr. 3257,42.

(Fortsættes.)

Ny Afdeling i Aarhus.

Trods adskillige Forsøg paa at vinde de Kolleger, der arbejde paa Banens Værksted i Aarhus, for vor Organisation ved Indmeldelse i den lokale Afdeling, har dette dog kun i ringe Grad været muligt hidtil. Om Grunden hertil er det ikke let at se, men det er en Kendsgerning, at Malerne (og det gælder vel for flere Fag) paa Statsbanernes Værksted for en Del overser, at de med Henblik paa Organisationen i Virkeligheden har ganske de samme Interesser som deres Kolleger paa alle øvrige Arbeldspladser. Ja, det vil sige, hvis de da sætter Pris paa at have Indflydelse paa de Forhold, hvorunder de skal leve og arbejde.

For en Del Aar siden var det jo næsten umuligt at finde blot en enkelt organiseret Maler paa Banens Værksteder, men her i København har vi dog i flere Aar haft en Afdeling, og i Aarhus nogle enkelte Medlemmer. Sidstnævnte Sted har man nu oprettet en Afdeling for de paa Banens Værksted beskæftigede Malere og indmeldt denne i Malerforbundet. Vel tæller den til en Begyndelse kun et mindre Tal, men vi gaar ud fra, at den nok vil vinde Terræn, saavist som vi véd, at dens Stiftere med Lyst og Energi har og fremdeles vil arbejde for at faa alle med.

Idet vi derfor ønsker den nye Afdeling velkommen i vore Rækker, er det med Haab om, at den i sit Arbejde vil finde Støtte ogsaa ude fra, navnlig fra hidtil organiserede Kolleger, hvis Forhold maatte ligge saaledes, at de forud staa i nogen Rapport til Kollegerne inde paa Banens Værksted.

Afdelingens Formand er *G. Clausen*, der i sin Tid var Formand for vor Afdeling i Randers.

Delegeretmødet.

Malerforbundets 7de Delegeretmøde, som skal afholdes i August i Silkeborg, er nu af Hovedbestyrelsen fastsat til Afholdelse i Dagene den 3.—5. August.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	Th. Bjørn, Vallerød.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
—	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	Alfr. Petersen, Pavestræde 14.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstugade 10.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 22.
—	N. Nielsen, Nørregade 44 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksallè 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Evaldsgade 11.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Frederiksberg.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	P. J. A. Sørensen, Enggade 12.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

P. A. Ruud, Fredensborgvejen 41 B, 3, Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

April. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

Konflikten i Herning vedvarer.

Vor Lønbevægelse.

Atter i Aar har vi at notere Opnaaelsen af forbedrede Lønregulativ for en Del Afdelinger, om end Forbedringen i Hovedsagen har indskrænket sig til saadanne Punkter, paa hvilke de paagældende Afdelinger stode tilbage for, hvad man andet Steds tidligere havde opnaaet.

For Østifternes Vedkommende har det saaledes været Tilfældet med Afdelingerne i *Svendborg, Hillerød, Næstved, Ringsted* og *Sorø*. I de to sidstnævnte Byer har Minimallønnen hidtil været 38 Øre pr. Time, medens det nye Regulativ fastsætter *40 Øre* som Minimalløn. Iøvrigt indeholde samtlige Regulativ ligelydende Lønbestemmelser med, hvad der nu, paa et Par Undtagelser nær, er gældende overalt i Østifterne, nemlig et Tillæg af 50 pCt. for Søndags- og Overarbejde, 100 pCt. Tillæg for Natarbejde og 16 pCt. Tillæg for Landarbejde.

De nye Regulativ, om hvilke der er forhandlet med Formanden for Centralforeningen, *Hr. Haske*, forelaa afsluttede og underskrevne i god Tid, saaledes at deres Ikrafttræden kunde finde Sted den 1. April, hvad sket er.

I Jylland var Regulativerne opsagt fra vor Side i *Frederikshavn, Nykøbing, Aalborg* og *Vejle*, og vore Krav gik ud paa at faa gennemført ligelydende Regulativ med, hvad der overvejende er gældende i vore jydske Afdelinger. Forhandlingerne ere førte lokalt, idet Centralforeningen derovre sjælden kommer til Syne forinden man befinder sig i en Konflikt. Den store Forskel er der paa de to Centralforeninger, at medens Østifternes, ved sin Formand, paa et tidligt Stadium er paa Færde og tager Sagen i sin Haand for ved Forhandling at søge Konflikter undgaaet, saa hører eller ser man intet til den anden før bagefter. — Naa, det kan jo gærne være at man intet taber derved; thi man kan ikke frigøre sig for den Opfattelse, at den jyske Centralforening (Herning-Affæren i sørgelig Ihukommelse) eller dens ledende Mænd, ikke ere Indehavere af det fornødne Overblik, Mandat og Myndighed, som kræves for med Held at klare de Skær, hvorpaa man i modsat Fald saa let kan strande.

I *Frederikshavn, Nykøbing* og *Aalborg* ere ligelydende Regulativ vedtagne, idet dog førstnævnte Afdeling i Aar bliver staaende med 38 Øre som Minimalløn, og først fra 1. April 1904 faar 40 Øre.

I *Vejle* har man haft et særlig daarligt Regulativ, idet man saa godt som ingen Forskel har haft paa Lønnen for Arbejde i og udenfor den ordinære Arbejdstid. Minimallønnen var 39 Øre, og vort Krav gaar ud paa at faa 40 Øre og iøvrigt ganske de samme Lønsatser, som i flere Aar har været gældende andet Steds i Jylland. Mestrene finder disse Krav urimelige, og de hidtil førte Forhandlinger har ikke medført noget Resultat, saaledes at vi nu ved Redaktionens Slutning er ude af Stand til at bringe et saadant.

I *København* har et Fællesudvalg i lange Tider arbejdet paa en Prisliste for Vognmalere, ligesom et Fællesudvalg siden Nytaar har haft Bygningsprislisten under Revision. Begge Udvalg har nu deres Arbejde færdigt, og vil dette blive forelagt til Behandling af Afdelingens forestaaende Generalforsamling den 15. April.

Af Malerlavets Historie.

— Fortsat —

1490 slutter dette Lav Overenskomst med Graabrødrene i Flensborg om Vigilie- og Messertjeneste.

Dets Skytspatroner var St. Lucas og St. Loye, deraf var den første særlig Malernes og den sidste Guldsmedenes Helgen.

Fra 1497 er der bevaret en Skraa, som det kan have sin Interesse at se lidt nøjere paa, for derved at blive kendt med den ældste danske Malerorganisation.

Enhver Svend, som vilde være selvstændig og optages i Lavet, maatte et Aar forinden have tjent en Mester, være ægte født og i Optagelses-

penge betale to Gylden til Styrkelse af Lavets Gudstjeneste og Broderskole, foruden en dansk Gylden til Raadet. Endvidere maatte han ved sin Optagelse give Lavets Brødre og Søstre en „Kost" „also wonlick ys yn der broderscop vnde ampte". Giftede han sig imidlertid med en Mesters Datter, slap han med en Gylden til Lavet samt en Tønde Øl; var det en Enke indenfor Lavet, Valget traf paa, skulde han kun give en „Kost". Helt fri for Udgifter til Lavet blev den ny Indtrædende, i Fald han var Søn af en Lavsmester og giftede sig med en Mesterdatter; i saa Fald blev det hele, om man vil, indenfor Familien. „Friede" Mestersønnen derimod udenfor Lavet, maatte han betale samme Igang, som den, der giftede sig med en Mesterenke.

Til Mesterstykket skulde den Nyoptagne udføre, hvad Oldermændene paalagde ham, „saaledes som det er Skik i andre Byer". Mens Arbejdet paa Mesterstykket stod paa, maatte Svenden opvarte Skuemestrene med en Tønde Øl, en Skinke, en Steg samt Smør og Ost. Lavet styredes af to Oldermænd, der skulde tjene saalænge de menige Brødre syntes, at det var nødvendigt.

Desuden valgtes for to Aar tvende Skaffere, der i Forbindelse med en Svend gemte Nøglerne til Lavets Bøsse, forestod Gilderne samt indsamlede Tidepengene.

Tidepengene, 6 Penninge for Mestre og 3 Penninge for Svende, skulde betales to Gange om Aaret, til Paaske og Mikkelsdag.

To Gange om Aaret holdtes der Stævne, Søndagen efter Sct. Hansdag og Søndagen efter Sct. Lucasdag (18. Oktober). Anden Dag efter Sct. Lucas skulde alle Brødre og Søstre gaa til Klostret for at tjene afgangne Søstre og Brødre med Vigilier og Sjælemesser.

Alle Brødre og Søstre og Svende var pligtig at følge en Afdød til Graven, hvad enten denne var ung eller gammel, Vært eller Værtinde, Svend eller Pige.

Som man vil se af Optagelsesvilkaarene, var Lavet strængt afsluttet. Hørte man ikke til Familien, var det ikke let at komme indenfor Kredsen. Det kostede mange Penge og til Tider gjorde maaske ikke engang de Sagen klar. Vilde de Gamle holde en Svend ude, kunde de gøre det, især ved at benytte Bestemmelser om, at Mesterstykket skulde være, som Oldermændene bestemte det.

Hvad Lavets Sammensætning angaar, er det værd at lægge Mærke til, at de nævnte fire Haandværk netop er Kunsthaandværk fremfor nogen.

Det rent haandværksmæssige har endnu ikke faaet Overvægten, og der har sikkert været en hel Del at lære. Fra Flensborg er da ogsaa en saa betydelig Kunstner udgaaet som Maleren *Melchior Lorrichs* (f. 1527).

Flensborg og Omegn, hvad der vel faktisk vil sige hele Sønderjylland, var i Middelalderen intet daarligt Opland. Baade Adel, Borger- og Bondestand var ret velhavende og har været en god Kundekreds, netop for det her nævnte Lav.

I det egentlige Danmark var Forholdene fattigere. Endnu langt ned i det 16. Aarhundrede er det kun yderst faa Malere vi kender, og af disse er maaske endda kun de færreste danske.

Med Undtagelse af Kirkernes Kalkmalerier findes der fra Tiden før Reformationen kun ganske faa Rester af Billeder eller Dekorationer i verdslige Bygninger, og der er ingen Grund til at tro, at der er forsvunden særlig meget.

Det er først Renaissancen, der bringer Forandring heri. Adelen, der paa den Tid var velhavende ved sin udstrakte og indbringende Handel og ved heldige Forandringer i sine Jorders Drift, rev de gamle Gaarde ned og opførte nye slots- og borglignende Bygninger, til hvis Udsmykning der behøvedes en Del Malere.

Som rimeligt er var det dog Kongemagten, der gik i Spidsen. Den trængte til at hæve sin Anseelse ved Pragtbygninger og ydre Pomp og havde derfor Brug for alle Slags Kunstnere. Hvor daarligt bevendt det imidlertid har været med dansk Kunst og dens Udøvere maales bedst af den Omstændighed, at Kongerne næsten alene, og for de finere Arbejders Vedkommende udelukkende, virkede med indkaldte tyske og nederlandske Kunstnere, eller gjorde Bestillinger i Udlandet.

Under Christian den III. indkaldes *Jakob Bink*, der blev Kongens Hofmaler. Ved Ombygningen af Københavns Slot har denne Konge rimeligvis ogsaa benyttet udenlandske Malere. Muligvis har dog den *Hans Maler*, der 1556 faar Betaling for 570 Blade Guld til den Fortun, „som stander paa det blaa Taarn" været dansk.

Frederik d. II. understøtter Melchior Lorrichs paa dennes Rejser i Udlandet, beskæftiger *Thomas Gemperlin* fra Augsburg og *Anthonius Samfliid* fra Nederlandene foruden en Række andre kendte og ukendte Malere.

Af størst Betydning for Malere blev dog sikkert Kongens store Byggeforetagender, særlig Nyopførelsen af Slottene Kronborg og Frederiksborg.

1577 antages den belgiske Maler *Hans Knieper* til at udsmykke Kronborg med en Række vævede Tapeter. Den 5. Januar 1578 ansættes han som kongelig Maler paa Kronborg. I aarlig Løn tilsikres der ham 100 Daler og en Hofklædning samt desuden særskilt Betaling for hvert Stykke Arbejde han blev færdig med. I Løbet af de følgende Aar udfører han Tegninger til en hel Række Tapeter, bl. a. til de Portrætter af danske Konger, der nu opbevares paa Nationalmuseet i København.

Det er en Selvfølge, at der foruden Hans Knieper var Arbejde for en Række andre Malere. Af de endnu bevarede Regnskaber kender vi Navnene paa en Del af disse og erfarer Arten af deres Arbejde. Da det kan have sin Interesse at se, hvad Datidens Malere udførte, skal der her efter F. R. Friis anføres nogle Uddrag af Regnskaberne for Kronborgs Opførelse. 1579 faar *Mikkel Maler* 251½ Mk. danske for Strygning af det store Hus med Linolie og Blyhvidt. 1579 paatager samme Maler sig at male „Dækselet" over den lille Sal stykkevis udi Tavler à 7 Dlr. med Tillæg af Guld, Sølv, Farve, Linolie og Fernis m. m.

1582 havde han „overstrøget Prædikestolen med Fernis og forgyldte Bogstaver, stafferet Orgelværket, alle Stole, Bænke og Paneler oven og neden i Kirken". 1583 udbetales der ham 500 Dlr. for at have malet, forgyldt og staffereret „Texelet" paa den store Sal med eget Guld, Sølv og Oliefarve samt for at have „friseret rundt omkring paa Væggene under samme Texel med Forgyldning og Farve".

Samme Aar faar *Wulf Maler* 30 Daler for Fernisering af 6 Skabe og 57 Daler for Strygning af 19 Vindueskarme, udentil grønne og indentil gule.

Endvidere nævnes *Corneliss Gretter* og *Hubert Leyness*, der „udkastede Rym" til Brug for Stenhuggerne. De fik hver 1 Mk. om Dagen.

17. August 1584 faar *Claus Jansen* Bestalling som Maler paa Kronborg med en aarlig Løn af 100 Dlr. og 4½ Dlr. maanedlig i Kostpenge.

1584 indkaldes *Peter Meyer* og maler s. A. Bænke, stafferer en Dørgericht i den store Sal og udfører et „Tavlwærk" sammesteds m. m.

(Fortsættes.)

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

i Oktober Kvartal 1902.

(Fortsat.)

Sag Nr. 174, anmeldt af Malersvend Andersen Holmes, Schønbergsgade 8, 2. Sal mod Malermester Chr. Jørgensen Vikke, Lundsgade 7. Klagens Aarsag: Regningsopgørelse.

I Skrivelse fra Malermester Jørgensen Vikke protesterede denne mod, at Sagen blev optagen for Voldgiftsretten, da Vikke havde set sig nødsaget til at lade en anden gøre det omstridte Arbejde færdigt, og saaledes ikke vilde opgøre Regning, før der forelaa Regnskab fra begge Parter. Efter nogen Tids Forløb modtog Rettens Formand Meddelelse om, at der var opnaaet Forlig uden Rettens Mellemkomst, hvorfor Sagen ønskedes hævet.

Sag Nr. 175, anmeldt af Malersvend Chr. Lauritzen, Nørrebrogade 220 B, mod Malermester C. W. Juulmann & Søn, Nørregade 20, angaaende Regningsopgørelse. Efter at Hr. Juulmann gennem Rettens Formand var bleven gjort bekendt med Sagen, blev denne afgjort mellem Parterne indbyrdes uden Rettens Mellemkomst.

Sag 176, anmeldt af Malersvend S. Johann, Elmegade 28, 1. Sal mod Malermester Bjørkmann, Kroghsgade 1, angaaende Udbetaling af Overskud. Paa en fra Rettens Formand til Hr. Bjørkmann afsendt Skrivelse modtog Retten efter kort Tids Forløb Meddelelse om, at Malersvend S. Johann nu havde modtaget og kvitteret for sit Tilgodehavende. Sagen ordnedes saaledes uden Rettens Mellemkomst.

Sag 177, anmeldt af Malersvendene Jens Petersen og O. H. Prehn, Frederiksvej 28, L, mod Malermester J. N. Schrøder, Nørrefarimagsgade 61, K, angaaende forskellige Uoverensstemmelser paa indleverede Regninger. Efter at Hr. Malermester Schrøder gennem Retten var bleven gjort bekendt med Klagen, var Regnskabet blevet gennemgaaet med Hr. Prehn, som ifølge Meddelelse fra Hr. Schrøder havde modtaget og kvitteret for Beløbet.

Sag 178, anmeldt af Malersvend G. V. Henriksen, Hornemannsgade 27, Stuen mod Malerfirmaet Petersen & Andersen, Nørrefarimagsg. 35, angaaende Priser for Strygning af Sporvejsopstandere. — Firmaet Petersen & Andersen havde fra Malersvend Henriksen modtaget en Regning, hvori Priserne var betydelig højere end de af Firmaet tidligere betalte Priser for samme Arbejde, og formente Firmaet ikke at kunne betale den forlangte Pris under Henvisning til, at samme Arbejde udførtes samtidig for andre Mestre til den tidligere betalte lavere Pris. Henriksen oplyste under Sagens Gang, at der ved et tidligere lignende Arbejdes Afslutning var bleven meddelt Firmaet, at dette Arbejde ikke mere vilde blive udført for den da gældende Pris. Trods denne Udtalelse var der ikke fra nogen af Parterne forud akkorderet, og Henriksen havde da skrevet Regningen ifølge Prislisten og med et Tillæg af 25 pCt. for Arbejde, udført over 8 Al. Højde.

Retten skønnede, at den ikke saa sig berettiget til at fastsætte bestemt Pris for dette Arbejde, men under Henvisning til, at samme Arbejde stadig vilde være tilbagevendende, var det ønskeligt, at der blev fastsat en bestemt Betaling for samme. Paa Grundlag heraf, enedes man om at indgaa til Organisationerne, henholdsvis Malerlauget og Malernes Fagforening, med Anmodning om, at der derigennem maa blive udarbejdet bestemte Priser og Bestemmelser for Udførelsen af dette Arbejde. — Som Følge af dette og paa Voldgiftsrettens Anbefaling enedes Parterne om at indgaa Forlig, saaledes at det omstridte Beløb, som var Parterne imellem (136 Kr. 12 Øre) deltes lige, saaledes at der fra Regningsbeløbet Kr. 473,62 fradrages 68 Kr. 6 Øre. Begge Parterne erholdt Halvdelen af deres Depositum tilbage.

Sag 179. Af Malersvendene Rud. Jensen, Kunstmusæet, og S. Frederiksen, Nordvestvej 44, 3. Sal, indankedes en Sag mod Malermester Chr. Vikke, Lundsgade 7. Klagens Aarsag: Uoverensstemmelse om Betaling for Slibning og Strygning af spartlede Køkkenvægge. Svendene fordrede som Betaling for Slibning med Sten, ferniseret, spartlet en Gang, sleben og strøgen 2 Gange, aftrukken i Kvadre og lakeret med Emaille 39¾ Øre pr. □ Alen.

Mesteren protesterede mod Prisen og formente, at da Slibning var udført i Farven samtidig med 1ste Gang Strygning, vilde Svendene kun kunne paaregne en Pris af 37¼ Øre pr. □ Al.

Retten skønner, at da Prislisten udtrykkelig nævner (se Side 52) Slibning paa Spartling à 4½ Øre pr. □ Al., bør dette Arbejde betales efter den der nævnte Pris, hvad enten Slibningen udføres som Vandslibning, Slibning i Olie eller Farve.

Fra Hr. Vikke fremkom under Sagens Gang Kontra-Klage. Klagens Aarsag: Svendene forlangte for Træværk i Værelser 4. Afsnit strøget 2 Gange og lakeret med Emaille Lak *16 Øre* pr. □ Alen. Mesteren protesterede mod denne Pris og vilde kun betale *15 Øre,* idet Lakeringen efter Mesterens Ordre var udført med Lakfarve (Tonefarve), sammensat af Oliefarve og Emailelak, stærkt fortyndet med Terpentin. Som Resultat af det derpaa afholdte Skøn fremkom følgende *Kendelse:* Arbejdet bør betales som Strygning med Lakfarve til den af Mesteren tilbudte Pris *15 Øre* pr. □ Al. Da ingen af Parterne befandtes at have vundet Sagen, vil det af dem indbetalte Depositum, 10 Kroner af hver, fortabes. Af de til Skønsforretningen yderligere afkrævede Depositum, 5 Kroner af hver, fortaber Svendene deres Part, hvorimod Mesteren erholder sin Part tilbagebetalt med 5 Kroner.

Sag 180, anmeldt af Malersvend Emil Mørch, Danmarksgade 4, 3. Sal, mod Malermester Hermann, Dr. Priemesvej 10, angaaende Regningsopgørelse. Klagens Aarsag: Betaling for 2den Gang Sirygning af Vinduer udvendig. Da Glasset i disse Vinduer var indsat mellem 1ste og 2den Gang Strygning, og da Fals og Kant var strøgne med til den udvendige Side, formente Svendene sig berettiget til at faa dette Arbejde betalt efter de Anmærkninger, som er anførte i Prislisten, Side 7, under nye Vinduer, saalydende: „Stryges Vinduer 1ste Gang, forinden Glasset er indsat, deles Priserne for 1ste og 2den Gang Strygning lige. Hvor Fals og Kant stryges med til den udvendige Side, deles Priserne mellem indvendig og udvendig lige."

Mesteren protesterede mod denne Betalingsmaade og formente, at dette Arbejde skulde betales som almindelig Færdigstrygning. — Retten skønner, at Malersvend Mørchs Beregningsmaade og Prisfordring er i fuld Overensstemmelse med Prislisten, og som Følge deraf har Svenden vunden Sagen, og faar sit Depositum tilbagebetalt. Mesteren fortaber sit Depositum.

(Fortsættes.)

Cycle-Kreditselskabet for Arbejder- og Middelstand.

Under dette Navn oprettedes for et Aars Tid siden af en Kreds Arbejdere et Selskab, der forhandler Cycler paa Afbetaling til kontante Priser, som endda har været ca. 15 pCt. lavere end den almindelige Butikspris. Til disse favorable Vilkaar har Køberne yderligere erholdt seks Ugers Henstand med Afdragene i Tilfælde af Sygdom eller Arbejdsløshed, og Ret til udover denne Tid at stille Cyklen ind til Selskabet for atter at faa den udleveret, naar Betalingen igen kunde genoptages.

Selskabet har været anbefalet i forskellige Fagblade og af adskillige Fagforeningsformænd, og Ledelsen har været overtaget af Stifteren af Arbejdernes Bicycleklub, Journalist A. Hansen. Selskabets Kontor i Rømersgade 27 er aabent Mandag, Fredag og Lørdag Aften fra 6—9, og Cyc-

ler vil herfra blive leverede mod meget lille Udbetaling for de, der i Foraaret kunne ønske at anskaffe sig en Cycle.

Oversigt for Januar Kvartal 1903.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1400	500	1400	800	44
„D. S. B." Kbhvn.		29		15	„	
Gentofte-Lyngby .	38	44	38	44		44
Hørsholm	5	7	8	7	2	42
Hillerød	10	19	13	19	9	40
Helsingør	19	66	38	65	24	40
Taastrup-Glostrup.	7	3	7	1		44
Roskilde						40
Holbæk	8	9	12	9	2	40
Kallundborg . . .						40
Korsør	6	6	5	6	5	38
Slagelse	12	8	20	11	8	40
Ringsted-Sorø . .	11	6	14	6	2	38
Næstved-Stege . .	25	32	30	32	22	40
Køge	6	10	12	10	8	40
Nykøbing p. F. .	11	24	20	23	19	40
Maribo						40
Nakskov						40
Svendborg . . .	24	16	25	16	10	40
Faaborg	10	5	11	5	5	38
Nyborg	8	7	10	7	3	40
Odense	68	72	80	68	50	40
Middelfart	6	9	9	7	5	36
Fredericia	22	26	19	23	10	40
Kolding	22	26	32	22	10	40
Esbjerg	17	24	27	24	8	40
Varde	7	6	12	6	4	39
Herning	10	4	12	2	2	38
Thisted	7	2	8	1		37
Nykøbing p. M. .	8	4	10	4	3	40
Skive	9	4	18	3	2	40
Viborg						40
Frederikshavn . .	7	12	10	9	8	38
Hjørring						37
Aalborg	30	67	75	58	48	40
Randers	35	88	50	80	40	40
Aarhus	83	106	125	106	75	44
— „D. S. B."		36	2	9		
Silkeborg	11	12	12	12	7	40
Horsens	26	18	43	18	10	40
Vejle	23	25	35	24	18	39
Bornholm	14	10	15	8	8	35

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin halvaarlige ordinære Generalforsamling, Onsdag den 8. April, Kl. 8 Aften i Rømersgade 22, Festsalen, med følgende Dagsorden:

1) Beretning om Virksomheden.
2) Regnskabet og Budgettet.
3) Valg af Formand, 4 Repræsentanter og 1 Revisor.
4) Anmodning fra Korsetsyerskernes Fagf.
5) Forslag: a) Paaligning af et Ekstra-Kontingent til Understøttelse af Arbejdsløse. b) Anskaffelse af en Fane til Begravelser. c) Maanedsmødernes Afskaffelse.
6) Eventuelt.

* * *

Onsdagen den 15. April afholdes samme Sted en ekstra Generalforsamling, hvor de respektive Fællesudvalgs Forslag til Prislister for Bygnings- og Vognarbejde vil blive forelagt til Behandling.

Bestyrelsen.

„Malerforbundet i Danmark,".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen, København K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	Th. Bjørn, Vallerød.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
—	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	Alfr. Petersen, Pavestræde 14.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstugade 10.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Ramsherredgade 253.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Gedservej 37 B.
Maribo.	A. C. Langhornn, Pentzylvanien.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 22.
—	N. Nielsen, Nørregade 44 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, Hirtshalsvej 15.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksallè 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Evaldsgade 11.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Frederiksberg.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	P. J. A. Sørensen, Enggade 12.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

P. A. Ruud, Fredensborgvejen 41 B, 3, Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

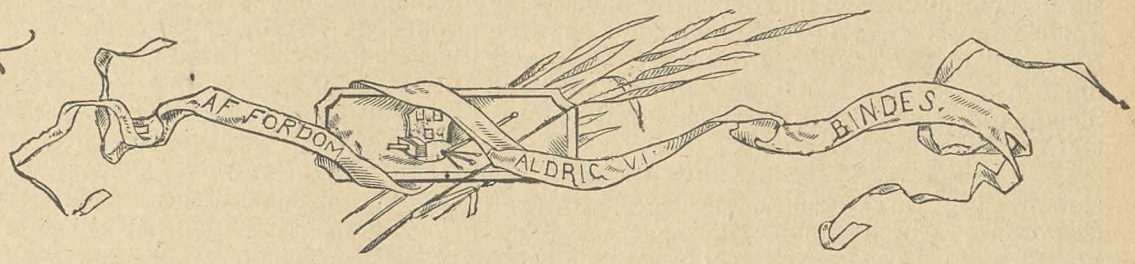

Maj. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

☞ Indtil andet foreligger kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Herning, Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen** i Taastrup og **Bruun** i Vridsløselille.

Fra Broderorganisationerne.

I afvigte April Maaned har det *tyske Malerforbund* afholdt sin 9de Generalforsamling i *Berlin,* og det *svenske Malerforbund* afholdt sin 4de Kongres i *Stockholm.* Begge Steder har vor Organisation efter Indbydelse været repræsenteret ved Formanden. Fra begge Steder bad man ham om at overbringe Kollegerne i Danmark en hjærtelig kollegial Hilsen med de bedste Ønsker om fortsat Fremgang for Organisationen og det internationale Samarbejde — en Hilsen, som hermed afgives til samtlige Medlemmer.

Generalforsamlingen i Berlin fandt Sted i det for faa Aar siden opførte „Gewerkschaftshaus", der optages af Arbejdernes Forsamlingslokaler, Kontorer osv. foruden et Herberg, indeholdende ikke mindre end 200 Senge.

Salen, hvori Generalforsamlingen afholdtes, var festlig dekoreret i Anledningen. Delegerede fra de forskellige Egne af Tyskland var til Stede i et Antal af 51, repræsenterende ca. 13000 Medlemmer. Hovedbestyrelsen var repræsenteret af *A. Tobler, H. Wentker* og *M. Mark,* (henholdsvis Formand, Kasserer og Redaktør), Udvalg og Pressekommission ved Kollegerne *Huss* og *Gehlert.* Endvidere var til Stede en Repræsentant for Generalkommissionen i Tyskland og fra Broderorganisationerne i Østrig, Schweitz og Danmark, *Müller,* Wien, *Staude,* Zürich og *Poulsen,* København. Endelig som ganske fremmed for os Skandinaver et Par Politimænd til at vaage over, og eventuelt hæve Mødet, om noget i deres Øre utilbørligt Ord maatte falde.

Tobler aabnede Generalforsamlingen med et hjærteligt Velkommen til de Delegerede og Repræsentanterne for de udenlandske Organisationer, som derefter hver for sig overbragte Generalforsamlingen en hjærtelig Hilsen med de bedste Ønsker om Held og Lykke af det forestaaende Arbejde.

Beretning om Virksomheden i de sidst forløbne to Aar forelaa trykt og var af megen Interesse, idet den konstaterede en omfattende Virksomhed og en solid Fremgang for Organisationen. Det gennemsnitlige Medlemstal var gaaet op med ca. 3,500 til over 14,000, og Afdelingernes Antal var 216. Paa 26 Pladser var Arbejdsdagen blevet forkortet fra $11\frac{1}{2}$ til 10 og fra 10 til 9 Timer, medens det var lykkedes at opnaa en Forbedring af Timelønnen for 49 Afdelinger fra 2 til 11 Pfennige. Den saaledes indvundne Merindtægt vilde regnet for 30 Sommeruger andrage ca. 77 Mark pr. Medlem eller tilsammen over en Million Mark.

Organisationen havde i *Rejsehjælp* udbetalt ca. 11,000 Mark og i *Strejkeunderstøttelse* 58,000 Mark. I *Sygehjælp* var ydet over 42,000 Mark og ved *Dødsfald* 1,600 Mark. Fagbladet „Vereins Anzeiger" udgaar ugentlig og trykkes i 23,000 Eksemplarer.

Som man ser ret store Tal, og øvrige Poster paa Regnskabet vare i Forhold hertil. Den samlede Formue var ved Slutningen af 1902 ca. 200,000 Mark.

Agitationen for Organisationen havde været ført med stor Kraft, og Hovedbestyrelsens Medlemmer havde anvendt ikke mindre end 298 Dage til Agitationsrejser.

Beretningen om Virksomheden kaldte en Række Talere frem for at fremsætte baade Anerkendelse og Besværinger over dette og hint, hvorigennem man dog kun sporede den mest levende Interesse for Organisationens Sag. Saavel Beretningen som Regnskabet og Redaktørens Virksomhed godkendtes enstemmigt.

Herefter behandledes det Spørgsmaal, der direkte havde givet Anledning til at ønske Broderorganisationerne repræsenteret ved Generalforsamlingen, nemlig: Gensidighedsforhold paa Rejseunderstøttelsens Omraade. Et Kartel mellem Tyskland, Schweitz og Østrig havde været gældende i et Par Aar og skulde nu fornyes. I Betragtning af, at en meget stor Del danske Malere berejse Tyskland laa det lige for at antage, at ovennævnte

Spørgsmaal maatte have særlig Interesse for os, og herpaa byggede man Indbydelsen, idet man ønskede at erfare, paa hvilket Stade vi stod i denne Sag.

Det siger sig selv, at vor Organisation maa være stemt for at indgaa i det nævnte Kartel, da det, rent bortset fra den pekuniære Fordel, som det vil betyde for vore Medlemmer, vil bidrage sit til at befordre det internationale Samarbejde til Held for Arbejderklassens Fremgang i sin store Almindelighed, og vort forestaaende Delegeretmøde vil sikkert med Glæde slutte sig til dette Standpunkt, som blev fremsat af vor Repræsentant under Forhandlingerne.

Fra Østrigs Side udtalte *Müller* fra Wien Tilslutning paa sin Organisations Vegne, medens *Staude* fra Zürich fremhævede den væsentlige Forskel, der var paa Størrelsen af Organisationerne i Schweitz og Tyskland, 800 mod 14,000 Medlemmer, hvad der nok kunde gøre en Afregning over den udbetalte Understøttelse ønskelig for den lille Organisations Vedkommende.

Tobler anbefalede Kartellet uden nogen Afregning, som det ideelle, og Forslaget herom vedtoges enstemmigt af Generalforsamlingen. I Praxis vil det altsaa virke saaledes, at den i Hjemlandet erhvervede Ret til Rejseunderstøttelse straks anerkendes ved Ankomsten til det fremmede Land, alt under lagttagelsen af visse nærmere bestemte Regler.

Saavel under Behandlingen af dette Punkt, som iøvrigt under alle Forhandlinger, traadte en vel udviklet Solidaritetsfølelse i Forgrunden hos de tyske Kolleger. Det bedste Indtryk heraf tog jeg med mig, da jeg bød dem mit Farvel med Ønsket om fortsat Fremgang for deres Organisationsarbejde.

I ikke mindre Grad kan jeg lade det samme gælde for Kollegernes Vedkommende i Sverrig. Tre Gange har jeg haft den Ære at være til Stede ved deres Kongresser og faaet det samme Indtryk bekræftet. Personerne kan være andre, men Sagen er den samme. Maalet er det samme, og Skridt for Skridt arbejder vi os da der hen imod, saa vist som det kun lader sig naa ved at række hinanden Haanden udover Landenes Grænser.

Vor Lønbevægelse.

Som bemærket i forrige Numer af Fagtidende var der til 1. April ikke opnaaet nogen Afslutning paa Forhandlingerne om et nyt Lønregulativ for **Vejle**. Mestrenes Centralledelse i Jylland ser vi som sagt intet til paa Forhandlingernes Stadium, og man fristes til at tro, at de respektive Mesterforeninger ejheller staar i nogen synderlig Rapport til samme. Ellers kan vi ikke forklare os de Vejle Mestres Standpunkt til det fra vor Side fremsatte Regulativ, som ordret var ligelydende med, hvad vi i de seneste Aar har opnaaet andet Steds i Jylland, og som Mestrene dog burde have indset, at vi intet vilde eller kunde redusere paa, i hvert Fald burde Centralledelsen kunne forstaa det og have bibragt sin Afdeling samme Syn paa Sagen.

Vi nødedes nu til at standse Arbejdet for derigennem at faa Regulativet godkendt, hvad der skete efter mindre end et Par Dages Forløb, men som burde være sket uden nogen Arbejdsstandsning. Udenfor Mesterforeningen staar vel nogle Mestre, men det ligger i Sagens Natur, at de maa underskrive det samme Regulativ, hvis de skulde komme i den Situation at faa Brug for Svende.

I **København** har de i forrige Numer omtalte Fællesudvalgs Arbejder været forelagt for en Generalforsamling i Afdelingen, hvor begge blev godkendt. For Bygningsprislistens Vedkommende biev det samme Tilfældet paa Malerlaugets Generalforsamling, og den er saaledes gældende foreløbig til 1. April 1908 fra 1. Maj d. A. Dette vil med andre Ord sige, at den *samtidig er traadt i Kraft overalt i Landet*, hvor der overhovedet er Tale om Akkordarbejdes Udførelse.

Vognmalerprislisten har derimod endnu ikke været til Behandling hos den paagældende Mesterorganisation, „Vognmalerforeningen", men dette vil vistnok ske i de nærmeste Dage, antagelig med samme Resultat som hos os, nemlig Godkendelse af Fællesudvalgets Arbejde, hvorved der vil være opnaaet en udførligt specificeret Prisliste for Vognmalere, hvad hidtil har været savnet.

Af Malerlavets Historie.

— Fortsat —

De to sidste Malere forfærdiger endvidere de følgende Aar en stor Del Arbejde, bl. a. i Kirken. Efter Hans Kneipers Død 1587 ansattes *Heribrech Leymeyers* som Maler og Tapetserer.

Der kunde nævnes endnu flere Navne, men de anførte er tilstrækkelige til at give et Begreb om Arbejdets Art og til at vise, at de fleste af de Malere, der anvendtes, ogsaa til det mere haandværksmæssige, maatte hentes udenlands fra. I den koldingske Reces fra 1558 hedder det i Overensstemmelse hermed, at der her udi Riget findes faa Haandværksfolk, som noget kunne, og 1578 klager Frederik II. over, at der befinder sig stor Brøst for godt Haandværksfolk.

Udenfor Kongehuset og en Del af Adelen er det kun faa, der har haft Bud efter Malere. Det har da næppe altid været saa let at faa dem fat. For at faa dem til at sætte fast Bo, synes der til en vis Grad at være lokket for dem. Fra Frederik II. Tid kender man saaledes Navnene paa en Række Malere *(Hendrich Maler, Isbrandt Rolufssen, Hans Suob, Anthonius Samflid, Michel Maler, Johan Rerssen)*, der faa Fritagelse for „Skat, Vagt, Hold og al anden borgerlig Tynge" i København, hvor de havde taget Bopæl.

Fra Christian IV.s Tid kan Fortegnelsen over saavel danske som udenlandske Malere forøges betydeligt. Der er dog ingen særlig Interesse ved at optegne disse Navne. Værd er det imidlertid at lægge Mærke til, at der efter Arten af de Arbejder, som vi kender af de forskellige Malere, nu synes at blive gjort Sondring mellem „Skildrerne", „Contrafejerne" paa den ene Side og Dekorationsmalere, Forgyldere og de mere haandværksmæssige Fag paa den anden Side.

Synderlig skarpt har Skellet naturligvis ikke været paa denne Tid, og for den almene Bevidsthed har man vist endnu ikke sondret mellem

Kunstner og Haandværkere. Det kan da ogsaa paavises, at Malere henhørende til, hvad vi nu vilde kalde „Kunstmalere", have udført almindeligt Haandværksarbejde. 1594 udfører *Claes Jansen* saaledes for Enkedronning Sophie, Christian IVs Moder „eynn hystorie Venerijs" for 10 Dlr., for andre 10 Daler maler han et Kontrafej af Kurfyrsten af Sachsen samt 4 „Laden" og 2 Vogne. Af den Slags Eksempler kan der nævnes flere. Paa den anden Side kan man vist gaa ud fra, at den anden Klasse Malere ikke er gaaet af Vejen for at male et Contrafej, naar Lejligheden tilbød sig, og denne er vist ikke kommen saa helt sjælden. Rundt om i vore Kirker findes mangt et Epitafium over den eller den velbaarne Adelsmand eller velfornemme Borger, der har ladet sig forevige af Malere udenfor Kunstens Rangklasser.

Naturligvis maatte Antallet af de Malere, der ikke gav sig af med selvstændig Komposition, efterhaanden tage til, idet Trangen til Haandværkere maatte være langt stærkere end til Kunstnere, og denne Sondring mellem Kunst og Haandværk, begyndt i det 16., fuldendes lidt efter lidt i Løbet af det 17. Aarhundrede, hvorved det dog ikke bør glemmes, at Kunstmalerne stadig udgik fra Malerhaandværkernes Rækker og fik deres første Uddannelse hos dem.

I social Henseende har Adskillelsen mellem Kunst og Haandværk sikkert endnu ikke haft væsentlig Betydning. De faa Kunstmalere, der skilte deres Interesser fra Haandværkets og dyrkede den frie Kunst, var yderst faa, alene af den Grund, at det saa at sige kun var Fyrstehofferne, der kunde byde dem Arbejde og Underhold.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed
i Oktober Kvartal 1902.
(Sluttet.)

Sag 181, anmeldt af Malersvendene Chr. Andersen, Mysundegade 9 og C. Petersen, N. V. Gadesgade 44 mod Malermester J. Vikke, Lundsgade 7.

Klagens Aarsag: Strygning af Træværk tii Hvidlakering i en ny Ejendom, Hjørnet af Thorsgade og Dagmarsgade.

Svendene forlangte for 2 Gange Strygning af Træværk 3die Afsnit til Hvidlakering 19½ Øre pr. □ Al. Mesteren formente kun at ville betale for almindelig Strygning af Træværk, III Afsnit, da der mellem begge Parter var truffen en Aftale om, at Hvidlakeringen paa det omhandledle Træværk skulde udføres paa 2den Gang Strygning, og at Træværket ikke skulde spartles.

Til Gengæld vilde Mesteren betale 1 Øre mere pr. □ Alen for Lakeringen.

Under Sagens Gang oplystes det endvidere, at det omhandlede Arbejde var overgaaet til en anden Mester til Færdiggørelse, og at den af Hr. Vikke tilsigtede Hvidlakering ikke var bleven udført, men af den anden Mester var bleven færdiggjort med Afslibning, Kitning og Udsætning samt plettet og 2 Gange Strygning med Tonefarve (Lakfarve). Efter de Oplysninger, som Parterne ere fremkomne med for Voldgiftsretten, formener denne, at der i det foreliggende Tilfælde er gjort Forsøg paa at fremstille Hvidlakering til en lavere Pris end den i Prislisten fastsatte Pris for Hvidlakering. Voldgiftsretten udtaler hertil, at da den i Prislisten fastsatte Pris for Behandling af nyt Træværk med hvid Farve og Hvidlak, samtidig indeholder Prisen for 1 Gang Spartling, og ingen andre Priser findes, vil Priskuranten være at forstaa saaledes, at alt nyt Træværk, der ikke tidligere er spartlet, og som skal behandles paa ovennævnte Maade, maa spartles mindst 1 Gang, og at udføre Arbejdet uden Spartling vil være utænkelig. — Endvidere udtaler Retten, at da der i Voldgiftsretten tidligere ere faldet Kendelse, hvori udtales: »*At alle Aftaler mellem Mestre og Svende, som gaar ud paa enten at forringe Arbejdet eller udføre dette for en ringere Betaling end den i Prislisten anførte, ville til enhver Tid blive annullerede af Voldgiftsretten, selv om der som i dette Tilfælde foreligger Beviser for, at Aftale virkelig har fundet Sted.*«

Som Følge heraf vilde Mesterens Paastand, hvis Arbejdet var bleven færdiggjort som Hvidlakering, ikke være bleven tagen til Følge.

Men da Arbejdet efter indhentede Oplysninger var udført saaledes, at der overhovedet ikke kunde lakeres paa den Bund, hvilket ogsaa fremgaar af den Behandling, som er andet Steds nævnt for Færdiggørelse af dette Arbejde, skønner Retten, at Svendenes Forlangende om højere Betaling end for 2 Gange Strygning ikke vil kunne tages tilfølge, og Svendene vil saaledes have deres Depositum fortabt, og da Mesteren utvivlsomt har gjort Forsøg paa at omgaa Prislisten, vil Mesteren ogsaa have sit Depositum fortabt.

Sag 182, anmeldt af Malersvend P. Rüdén. Baggesensgade 42, 2. Sal mod Malermester Schrøder, Nørrefarimagsgade 61, 1. Sal angaaende Regningsopgørelse.

Rüdéns Klage var foranlediget ved, at Schrøder for 4 Posters Vedkommende nægtede at betale de Priser, som var opført paa en Fællesregning fra Klageren og Malersvend Mikkelsen til Schrøder.

Punkt 1 var 3die Gang Strygning af Vinduer indvendig. Schrøder havde, som det fremgik af Vidneforklaring, efter Opfordring fra Svendenes Side, indvilliget i at give 2den Gangs Pris for 3die Gangs Strygning, fordi Vinduerne havde henstaaet efter 2den Gang Strygning og vare vanskelige at dække. Svendene (af hvilke kun Rüdén klager) havde paa Regningen skrevet 2den Gang Pris + Tillæg af ⅕ for Reparation.

Punkt 2. For Kitning af Fuger mellem Marmor og Træ i Vinduesplader havde Schrøder forud meddelt Svendene, at der gaves 1 Øre pr. løb. Alen. Svendene havde intet indvendt herimod, men udført Arbejdet. Ikke desto mindre har de paa Regningen forlangt 3 Øre pr. løb. Alen.

Punkt 3. Strygning af Jernriste. Da Ristene nylig var mønjede og henlagte, havde Schrøder forlangt dem strøgne 2 Gange uden Rensning, men paa Regningen forlangte Svendene dog Betaling for Rensning og 2 Gange Strygning. Mod Vidneforklaringerne, som var i Schrøders Favør, kunde Klageren intet af Vægt fremføre.

Endvidere bør det bemærkes, at Klageren end ikke kunde fastholde de Maals Rigtighed, som var opført paa Regningen.

Voldgiftsretten kender derfor: at Schrøders Paastand for ovennævnte 3 Punkters Vedkommende bør tages tilfølge, og Rüdén har tabt Sagen samt sit Depositum.

Punkt 4. Rüdén forlangte for Forsatsrammer, der maalte 1 □ Al. 4" den Pris, som i Prislisten er fastsat for Rammer af indtil 2 □ Al. Schrøder nægtede at betale mere end Prisen for Rammer af indtil 1 □ Al., da han mente, at et saa lille overskydende Maal maatte bortfalde.

Retten kender: at Rüdéns Forlangende for dette Punkts Vedkommende er efter Prislisten, hvorfor ogsaa Schrøder har tabt sit Depositum.

Voldgiftsretten har i Oktober Kvartal afholdt 9 Møder og behandlet 10 Sager.

Stiftelsesfest.

Afdelingen i **Helsingør** afholdt Lørdagen den 28. Marts en særdeles vellykket Stiftelsesfest i Anledning af Foreningens 16-aarige Stiftelsesdag. — Medlemmerne med Damer deltoge i meget stort Antal, og Forbundets Formand var efter Indbydelse ogsaa kommet til Stede.

Festen indledes med et Fællesmaaltid, hvor Foreningens Formand *A. Lindberg* bød Velkommen og motiverede et Leve for Malernes Fagforening i Helsingør.

Rudolf Poulsen takkede for den Ære, der var vist ham ved Indbydelsen, og for det hjertelige Velkommen, hvormed Formanden havde hilst hans Tilstedeværelse. Det var ham kært at se tilbage paa de mange Aars gode Samarbejde fra Afdelingens Side og udtale sin Forvisning om, at dette vilde blive fortsat i Fremtiden til Lykke og Held for os alle.

Kassereren *N. P. Larsen* udtalte sin Tilfredshed med den Tilslutning, Festen havde vundet blandt Foreningens Medlemmer. Han haabede, at Interessen for at deltage i Foreningens Anliggender ikke maatte være mindre, naar der ved Foreningens Møder og Generalforsamlinger forelaa Emner til Behandling af anden Art end det, der har kaldet os sammen i Aften.

Endvidere havde *Emil Petersen* m. fl. Ordet, forinden man sluttede den mere alvorlige Del af Festen for at fortsætte denne med en Svingom og et Glas Punsch, alt imedens Sangforeningens smukke Sang udfyldte Pauserne.

Til Efterretning.

Afdelingen i **Aarhus** ønsker hermed at paaminde nedennævnte Medlemmer om, at de snarest bør afvikle deres Mellemværende med Afdelingen: *Alexander Hilmer* og *Martin Jensen* (begge Mestre i Aarhus), *L. Bruun 3001* (vistnok Mester i en Landsby paa Fyen, vil være kendt fra Odense, Esbjerg og i Aarhus), *Carl Strauss 3055* (afrejst til København i Fjor Foraar), *V. Hansen 2479, Holger Madsen 2524, Chr. B. Villadsen 1142, Harald Larsen 2716, Hjalmar Hansen 2480* og *K. Hansen 3356*. Endvidere *2954 Carl Sørensen* (tidl. Formand i Esbjerg), *E. M. Blaase 3532* og *J. Lauritsen 3274* eller 94.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i **København** afholdt sin halvaarlige Generalforsamling Onsdagen den 8. April, hvor Formanden aflagde Beretning om Virksomheden og oplæste det reviderede Aarsregnskab, som begge godkendtes.

Til Formand genvalgtes *Rudolf Poulsen* og til Repræsentanter *E. Carlsen, H. P. Jensen, Chr. Aasberg* og valgtes *Alfred Larsen*. Supleanter blev *Chr. Andersen, Niels Hansen* og *C. Berthelsen*. Til Revisor valgtes *P. Slundt*, Supleant *Fr. Nielsen*.

Det vedtoges at imødekomme en Anmodning fra Korsetsyerskernes Fagforening, at anskaffe en Fane særlig til Begravelser og at lade Maanedsmøderne indgaa.

Endvidere vedtoges det at paaligne Medlemmerne et *Ekstra-Kontingent af 1 Kr.* for indeværende Sommer til Hjælp for Arbejdsløse. Beløbet kan betales af i fire Gange.

Ovennævnte *Ekstra-Kontingent* bedes snarest indbetalt.

Opmaaling.

Undertegnede, som i en meget lang Aarrække hovedsagelig har været beskæftiget med nedenanførte Arbejder, tilbyder herved sin Assistance ved **Opmaalinger, Udregninger, Renskrivning** af Regninger og om nødvendigt nogen Revision.

Det skal være min Opgave at værne alles Interesser og saavidt muligt søge at fjærne alle Uoverensstemmelser med Hensyn til Maalene og den nugældende Prisliste. *Honorar meget moderat*, alt efter Arbejdets Beskaffenhed og Omfang, *enten pr. Time eller procentvis.*

Renskrivning af Regninger efter leveret Klade udføres for 1 pCt. af Regningens Paalydende.

Jeg vil være at træffe paa Kontoret, **Slotsgade 36, Stuen tilh.** hver Søgnedag fra 12—1 og Aften fra 6—7 samt Søndag Formiddag fra 9—10.

Foretagendet er sanktioneret og tilsagt al mulig Bistand af Malerlaugets Oldermand, Fagforeningens Formand og Voldgiftsretten i Malerfaget.

J. N. Stuhde,
Slotsgade 36 B, 4. Sal.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	Th. Bjørn, Vallerød.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
—	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	Alfr. Petersen, Pavestræde 14.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	Jul. Hansen, Løvegade 27.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 22.
—	N. Nielsen, Nørregade 44 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Thisted.	Lauritz Jensen, Vestergade 348.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, St. Olaj Kirkestræde 4.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Evaldsgade 11.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	P. J. A. Sørensen, Enggade 12.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

P. A. Ruud, Fredensborgvejen 41 B, 3, Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

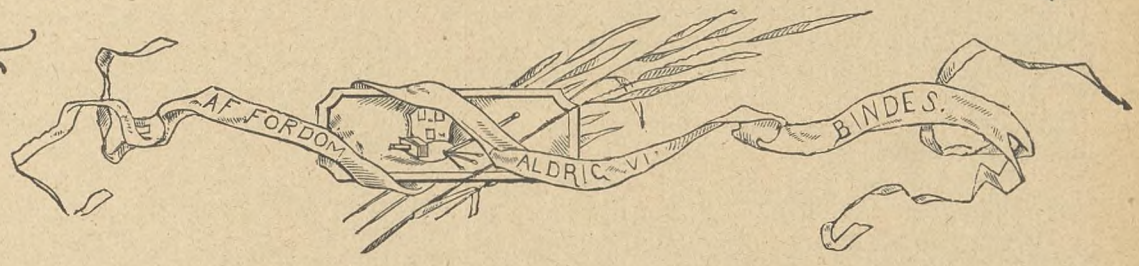

Juni. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Herning, Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen** i Taastrup og **Bruun** i Vridsløselille.

Vor nye Prisliste.

Som meddelt i forrige Numer er den nye Prisliste for Bygningsarbejde traadt i Kraft 1. Maj. Dette gælder ikke alene for København men for det øvrige Land ogsaa, hvor Akkordarbejde maatte blive udført. Til Efterretning for Medlemmer, som endnu ikke har anskaffet sig et Eksemplar, oplyser vi om, at Prislisten koster 50 Øre og erholdes hos Forbundets Formand.

Vi gaar ud fra, at ethvert Medlem underkaster den nye Prisliste et Gennemsyn for at se, hvori dens Indhold adskiller sig fra den gamle, og vi beder da erindret, at Lønniveauets Besvarelse var den Basis, hvorpaa Revisionen har fundet Sted. Vi antager ligeledes, at ærede Kolleger, som har udtalt, at den nye Prisliste næppe var stort bedre end den gamle, vistnok har anvendt et lidt for flygtigt Gennemsyn; thi bortset fra, at selv om der ikke findes *direkte* Lønforbedring, saa tror vi dog, at et grundigt Gennemsyn maa overbevise enhver om, at den nye Prisliste indeholder adskillige Forbedringer i mere end en Retning.

I det efterfølgende skal vi give en kort Oversigt over, hvori det nye i Prislisten bestaar, ledsaget af et Par Bemærkninger, hvor saadanne kan tiltrænges.

Ved „Almindelige Bestemmelser" vil straks findes en Del at mærke sig. I *Punkt I* er det saaledes pointeret, at der under ingen Omstændighed maa arbejdes for lavere Priser end de i Prislisten fastsatte. I *Punkt II* er den ordinære Arbejdsdag fra 7—6 udstrakt til at gælde hele Aaret for Arbejde, der udføres i Butiks-, Kontor- og Restaurationslokaler. Til Gengæld er Tillæget for Søndagsarbejde forhøjet til 30 Øre pr. Time, ligesom det samme Tillæg skal gives for 2den Paaskedag og i Juledagene, medens Tillægget for Arbejde *udenfor* den ordinære Arbejdstid, der tidligere var delt i 2 Satser, 25 og 35 Øre, er fastsat til 35 Øre, og paa Gundlovsdagen efter Kl. 12 Middag til 50 Øre pr. Time.

I *Punkt III* er fastslaaet, at Mesteren i Tilfælde af Tvist om et Overskuds Størrelse, og indtil endelig Afgørelse foreligger, ikke maa tilbageholde mere end det Beløb, hvorom selve Tvisten drejer sig. Ligeledes er det præciseret, at Mesteren skal vederlægge Svendene for det Tidsspilde, som fremkommer ved at disse paatage sig at træffe Aftale paa hans Vegne med Bygherrer, Arkitekter eller Andre.

I *Punkt IV* hjemles Ret til at erholde den ugentlige Udbetaling *paa* selve Arbejdspladsen og *forinden* Arbejdstidens Ophør, hvor mindst 5 Svende er beskæftigede. Vedrørende Landgrænsen er foretaget væsentlige Ændringer. Først den ganske naturlige at rykke denne ud til det nuværende Københavns Kommunegrænse, dernæst det forventelig praktisk forsvarlige at ombytte 16 pCt. Tillæget med et Tillæg af 40 Øre pr. Dag for Arbejde, der udføres i en Del af Gentofte Kommune, hvortil Jernbane eller Sporvej vil gøre det nogenlunde let at komme frem og tilbage. Og endelig en Fastsættelse af 16 pCt. Tillæg for Arbejde, der udføres paa Københavns Søforter.

I *Punkt V* er det præciseret, at Mesteren skal levere alt Værktøj og Materiale i *god og brugbar Stand*, og at Svenden skal behandle disse Sager paa *forsvarlig Maade.*

Som *Punkt IX* findes optaget en Bestemmelse, der i og for sig var gældende forud, idet den vedtoges som Overenskomst mellem Organisationerne i 1898, omend i nogen anden Form. Det nye i Indholdet er specielt den Pasus, der paalægger Malerlauget Pligt til at udrede en Halvpart af Udgifter ved de nærmere betegnede Konflikter. At hele dette Punkt har faaet Plads i Prislisten vil forhaabentlig bidrage til at minde begge Parter om dets Eksistens og forhindre, at nogen af Uvidenhed kommer paa Tværs af det.

Vi gaar derefter over til Prislistens øvrige Indhold, der vistnok vil findes mere praktisk ordnet end forud, idet Hovedafsnittene nu omfatte saavel nyt som gammelt Arbejde i Rækkefølge, hvad der maa have lettet Oversigten i ikke ringe Grad.

Under „Vinduer“ findes følgende nyt:

En Ombytning af „Tabellerne“ med en omhyggelig Specifisering af Priserne for Vinduesarbejde, saaledes at man let og sikkert finder den Pris, der i hvert Tilfælde skal benyttes. At grunde indsatte Vinduer skal betales med et Tillæg af 25 %. Kitfals at stryge koster ½ Øre pr. løb. Al. Hvidlakering betales med et Tillæg af 25 % for hver Behandling. Pris for Vinduesgafler: Et Tillæg af 25 % for Vinduesarbejde fra Stige over Stueetagens Højde. Priser for Forsatskarme: Ved Opmaaling af Forsatskarme skal regnes med *hele* □ Al. Priserne for Butiksvinduer er forhøjet. Trækruder maales og beregnes som Sprodser. Almindelige Vinduespartier, som maatte udgøre en Del af et Butiksvindue, beregnes selvstændigt. Faste Glaspartier i Skillerum skal opmaales for sig og betales som „Vinduer indvendigt uden Fals og Kant“. For Ruder i Døre og Porte regnes samme Tillæg som for Ruder i Vinduer (ind- og udvendigt).

At de for „Fals og Kanter“ anførte Priser kun vil være at benytte, hvor dette Arbejde udføres samtidigt med Strygning af Tagkviste, og ej i andet Fald, er det maaske overflødigt at bemærke.

Prislistens næste Hovedafsnit er: „Døre, Paneler m. m.“ Her er Indholdet af Afsnit II avanceret op i Afsnit III og blevet erstattet med de glatte Skillerum, som maatte findes andet Steds end de Afsnit I nævnte.

Lakering i Afsnit I, som stod til 2 Øre, er nu fastsat til 2½ Øre, og Pris for Mattering af Tonefarve til ½ Øre højere end Mattering af andet. Pris for Afvaskning af Træværk, som skal males. Ved Hvidlakering af Nyt er det fastslaaet, at der hører mindst 1 Gang Spartling til, og at Prisen herfor i alle Fald skal betales. For gammelt Arbejde kan Spartling derimod tænkes unødvendig i visse Tilfælde, og en Pris for 1ste Gang Strygning uden Spartling er derfor fastsat.

Ved Fodpaneler er anført Pris for Strygning af Lakfarve. For nyt Arbejde regnes Fodlist paa Ovnpladser lig det øvrige Fodpanel ved samme Behandlinger. Priser for Aaring og Lakering af Ovnlister og Fodlister paa Ovnpladser.

Alt Træværk indtil 14“ Bredde beregnes i løb. Maal og betales efter Priserne for Fodpanel af tilsvarende Højde, hvor ikke andet maatte være særlig angivet.

For „Friser og Lister“ er fastsat Priser for Tonefarvelakering saavel som for Behandling til Hvidlakering.

Efter „Døre og Paneler“ kommer vi til „Trapper“. Hvidlakering er optaget som ny Post, og vil Priserne pr. løbende Alen Vange i Afsnittene I, II, III være ganske de samme som pr. □ Al. findes opført under Døre og Panel i Afsnittene III, IV og V. Stødtrin pr. Stk. samme Pris, som pr. □ Al. i Afsnit III. Stødtrin, Trinflader og Reposer samlede at behandle til Hvidlakering, betales efter Afsnit II og i □ Maal.

Hvor Afstanden mellem Vangerne er over 2 Al. forhøjes Priserne for Stødtrin med 25 % for hver indtil 12“. Pris for Strygning af Lakfarve paa Stødtrin er angivet.

Forgyldning af Ringe paa Ballustre er opført med Pris. Rundstokke og firkantede Stænger ligeledes for Lakfarve og Hvidlakering. Er Stokkene snoede over Halvdelen, tillægges 50 % for alle Behandlinger.

„Tæppe paa Trapper“ indeholder en ganske lille Tilføjelse, nemlig, at der skal tillægges 1 Øre pr. Trin, hvor Kant og indvendig Vange stryges i 2 Farver.

(Fortsættes).

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Økonomisk set betyder Dannelsen og Væksten af en Malerhaandværkerklasse derimod det, at Haandværkets Dyrkere har slaaet Rod i Samfundet. Malerhaandværket er fra en Luksusbestilling bleven til et *borgerligt* Erhverv, som alle maa bruge. Maleren behøver ikke længere at drage fra Sted til Sted for at tilbyde sin Arbejdskraft. Han kan nedsætte sig som *fast* bosiddende Haandværker, og det er Kundernes Tur at komme til ham.

Selvfølgelig kunde dette kun ske i nogenlunde velbefolkede og velhavende Byer. For Danmarks Vedkommende blev der af denne Grund kun Tale om en By, nemlig Hovedstaden København. (Først i det 18. Aarhundrede fik Odense og Aalborg Malerlav. Disse Byer sammen med København er de eneste, der opnaaede at faa Haandværket organiseret.)

Fra Begyndelsen af det 17. Aarhundrede ser vi imidlertid ogsaa her fremstaa en ret talrig Malerklasse. Det kunde ikke være andet, end at baade Christian den IVs og den velhavende Borgerstands mange Byggeforetagender maatte give meget Arbejde, og Arbejde, der for de enkelte Mestres Vedkommende i Hovedsagen maatte være saa temmelig ensartet.

Heraf skabtes mellem de enkelte et Fællesskab i Interesser, baade udadtil og indadtil, overfor Kunderne og overfor Svendene, i Forholdet til Øvrigheden og til Fæller andet Steds. Regner man saa hertil Lighed i Dannelse og Færdighed, Ensartetheden i økonomisk og social Stilling, vil det forstaas, at med alle disse Forhold var Grundlag for Dannelse af et Lav givet.

Naar vi skal opgive Tiden for det københavnske Malerlavs Stiftelse, støder vi for saa vidt paa Vanskeligheder, som det oprindelige Stiftelsesbrev – Skraaen – ikke mere findes. Derimod er der opbevaret et Aftryk af det oprindelige Signet, hvori, foruden Omskriften: *Maler Lavs Signet i Kjøbenhaffn,* er indgraveret Aarstallet 1622. – Denne Tidsangivelse stemmer godt med, hvad vi iøvrigt ved om københavnske Lavsforhold, og vi tager næppe Fejl, naar vi gaar ud fra, at vi her har Lavets Stiftelsesaar.

Den 10. December 1621 havde Christian den IV udstedt en Forordning, hvis Hensigt var at bringe Haandværket „paa Fode“, eftersom dette „en af de fornemme Aarsager er, af hvilke, næst Guds den Allernaadigstes naadige Velsignelse, Lande og Rigers Fremvækst herkomme“.

Forordningens Formaal var væsenligst den, at faa Haand i Hanke med Lavene, disse smaa selvstyrende Samfund, hvis hidtidige indre Liv stred saa stærkt mod den stigende Kongemagts Myndighed.

Det var ikke det første Forsøg, Kongen gjorde

paa at komme Lavsvæsenet til Livs. 1613 havde han helt ophævet det. Sandsynligvis var Meningen dermed at hæve alle de gamle Skranker, som hidtil havde hindret Adgang til Lavene og satte Grænser for Haandværkernes Prisvilkaarligheder. Hensigten opnaaedes imidlertid ikke; Lavene satte sig til Modværge og vedblev — trods Kongens Bud — at bestaa og rette sig efter de gamle Skraaer.

Det kunde Kongen ikke finde sig i, og i Overensstemmelse med Tidens Tankegang, at alt kunde ordnes ved Love, bestemtes det, at alle Mestre i ethvert Haandværk skulde „forfatte nogle visse Vilkaar" og indgive dem til Borgmestres og Raads Overvejelse.

Vi tør gaa ud fra, at Malerne, ligesom andre Haandværk, har fremsat deres Ønsker for Øvrigheden. Desværre ved vi ikke nu, hvad disse er gaaet ud paa, men Sandsynligheden taler for, at man har forlangt adskilligt mere, end der kunde opnaas.

En Gang i Løbet af 1622 er da den ny Skraa udkommet, hvorved Lavet fik fast Grundvold at bygge paa. Uheldigvis er denne, som foran bemærket, ikke bevaret, men da alle de i dette Tidsrum udstedte Skraaer er ens, er det tilladeligt at gaa ud fra, at Malernes er affattet efter den givne Recept. Vi kan derfor, uden at tage meget fejl, paa Grundlag af de andre Lavs Skraaer angive Hovedreglerne i Malerlavets Vedtægter.

(Fortsættes.)

Det tyvende Aarhundrede.

Et nyt, demokratisk Ugeblad.

Der har i lang Tid været Trang til et underholdende, demokratisk Ugeblad, som med Held kan optage Konkurrencen med de klerikale og snobbede Billedblade, som nu desværre støttes af mange Arbejdere.

Dette Savn vil nu, efter hvad der meddeles i omstaaende Annonce, blive afhjulpet, idet forhv. Redaktør af „Nordjyllands Arbejderblad", *N. L. Christensen,* og Journalist *J. P. Brochmann,* tidligere Pariserkorrespondent for de socialdemokratiske Blade, midt i Juni starter et nyt, illustreret 10-Øres Ugeblad, „Det tyvende Aarhundrede".

Bladet vil, som vi erfarer, bringe et rigt Udvalg af underholdende Læsning, skrevet af vort Partis bedste Penne samt af andre demokratiske Forfattere og Journalister, og en Række livlige Billeder vil komme til at illustrere denne Tekst.

Bladet, der vil blive stort og indholdsrigt, vil i det hele blive et sundt, levende og smukt udstyret Familieblad, i første Række beregnet paa den talrige Arbejderklasse.

Vi formener, at Tiden nu maa være kommen, da et saadant Ugeblad kan bryde igennem, og vi anbefaler vore Fagfæller at holde det i Stedet for de Blade, der mange Gange modarbejder vore Interesser.

Ulykkesforsikringen.

Atter i Dag minder vi Medlemmer af Malernes Fagforening om Nødvendigheden af at kræve Ulykkesforsikringskupons udleveret samtidig med den ugentlige Udbetaling, hvor Mesteren ikke af sig selv maatte erindre, at vi har samme Ret til Kuponen som til Udbetalingen. Skulde det Tilfælde indtræffe, at en Mester nægter at afgive Kuponen, bedes dette anmeldt til Foreningen, som da foretager det videre fornødne. Samtidig gør vi opmærksom paa, at den udleverede Kupon *skal* opbevares, indtil den næste modtages, og at det er aldeles utilgiveligt at modtage den for i samme Øjeblik at efterlade den paa Gulvet eller andet Steds hos Mesteren, saaledes som det ifølge Meddelelse til os skal være sket i enkelte Tilfælde.

Fra Udlandet.

I Henhold til indløbne Telegrammer til Dagspressen (direkte Meddelelse fra vor Broderorganisation var ved Redaktionens Slutning ikke modtaget) skal Malermesterforeningen i *Stockholm* d. 2. Juni have iværksat Lock-out overfor vore derværende Kolleger i et Antal af 600. Som bekendt findes der jo langt flere Malersvende i Stockholm; men Mesterforeningens Evne har altsaa ikke rækket videre, og Grunden til Lock-out'en er bristede Forhandlinger om de fremtidige Lønforhold.

Selvfølgelig vil Tilgang til Stockholm her fra Landet ikke finde Sted, saalænge Konflikten staar paa.

Vort Broderforbund i *Schweitz* fører siden 20. April en haardnakket Kamp i *St. Gallen* for Gennemførelsen af en Minimalløn og Anerkendelse af Organisationen, efter at Forhandlinger med Mestrene har vist sig frugtesløse, idet disse paa ingen Maade har villet indgaa paa Fastsættelsen af en Minimalløn. Ialt har 203 Kolleger nedlagt Arbejdet, medens de Strejkendes Tal er indskrænket til 90 ved de øvriges Bortrejse. Fra Mestrenes Side gøres store Anstrængelser for at faa Skruebrækkere, hvad Organisationen dog forhaabentlig vil formaa at hindre.

I det Hele taget er vore Kolleger fast besluttet paa at holde ud, for at føre denne Kamp sejrrigt til Ende, og de gør i saa Henseende sikker Regning paa, at den internationale Solidaritetsfølelse skal komme dem til Hjælp, baade i moralsk og pekuniær Henseende. De vil næppe blive skuffede, saa vist som de selv altid har vist sig i Besiddelse af udmærket Solidaritetsfølelse overfor Andre.

Vort 7de Delegeretmøde.

I Dagene den 10., 11. og 12. August afholder vort Forbund sit 7de Delegeretmøde i *Silkeborg.* Forslag, som angaar Ændringer af Lovene, maa være indsendt til Hovedbestyrelsen senest 2 Maaneder forinden Mødet. Andre Forslag bedes indsendt saa snart som muligt for at faa en Oversigt over Forhandlingsæmnerne.

Forbundets Regnskab.

Vi henleder Opmærksomheden paa, at Forbundets Regnskab afsluttes pr. 30. Juni for der-

efter i trykt Stand at blive tilsendt samtlige Afdelinger. I den Anledning opfordrer vi til at indsende alt vedrørende Regnskabet forinden ovennævnte Dato og navnlig henstiller vi til alle Medlemmer, med dette for Øje, at indbetale eventuelle Restancer i Løbet af indeværende Maaned.

Medlemslisten.

Forbundets trykte Medlemsliste udarbejdes først i Juli Maaned, og opfordres samtlige Afdelinger til at indsende Fortegnelse over deres Medlemmer til Forbundets Formand 1. Juli. I Fortegnelsen vil som sædvanligt være at opføre *Medlemsnumer, For- og Efternavn, Indmeldelsesdato* (Maaned og Aar) samt *Angivelse* af, hvilken Maaned vedkommende Medlem sidst har betalt Kontingent for. Vi forventer, at det vil betragtes som en Æressag ikke at staa opført som Restant, og at indeværende Maaned vil blive benyttet til at afvikle eventuelle Restancer.

Maanedsberetninger.

Vi finder os foranledigede til at erindre om Nødvendigheden af regelmæssig Indsendelse af Maanedsberetninger. Uden at dette bliver overholdt, vil det være umuligt at give en kvartaarlig Oversigt over Forholdene, saaledes som vedtaget, ligesom Maanedsberetningerne skulle benyttes ved Besvarelsen af de Skemaer, som hver Maaned skal afgives til „De samvirkende Fagforbund".

Vore Afdelinger.

Afdelingen i *Thisted* har set sig nødsaget til at indstille sin Virksomhed, idet vort sidste Medlem derovre har etableret sig som Malermester, efter lang Tids trofast Arbejde for vor Sag paa denne afsides liggende Plet.

I *Sorø* er fra 1. Juni oprettet en Afdeling. Kollegerne i denne By har tidligere staaet under Afdelingen i Ringsted; men da der ofte er lige saa mange Medlemmer i Sorø som i Ringsted, og det altid er forbundet med noget Besvær at overvinde de Vanskeligheder, som Afstanden mellem Byerne kan hidføre, er man enedes om at dele sig, som ovenfor nævnt.

Til Efterretning.

Afdelingen i *Aalborg* søger efter Medlemmerne Nr. 3393, *Marinus Jensen*, og gl. Nr. 2704, *Adam Johansen*, som er bortrejste uden at afvikle deres Mellemværende med Afdelingen.

Afdelingen i *Aarhus* ønsker ad denne Vej, da skriftlig Henvendelse har vist sig frugtesløs, at minde Nr. 2886, *H. P. Henriksen* og Nr. 2914, *Niels Jensen*, (Mester i Kallundborg) om, at de bør afvikle deres Mellemværende med Afdelingen. Det samme gælder for Nr. 2987, *M. Petersen*, der er bortrejst uden at anmelde Afgang.

DET TYVENDE AARHUNDREDE

FOLKELIGT ILLUSTRERET UGEBLAD

Red.: J. P. BROCHMANN. Udg.: N. L. CHRISTENSEN.

Til Søndag den 21. Juni udkommer første Nr. af Ugebladet „Det tyvende Aarhundrede", af hvis Indhold bl. a. fremhæves: *Jean Leon Jaurés* (med Billede). – *Det tyvende Aarhundrede*, Digt af A. C. Meyer. – *Fra Københavns Proletarkvarter* (med Billede), Skitse af Fru Lycinka Hansen. – *Tunis ved Nat* (med Billede). – *Københavns Syersker* (med Billede) af en Syerske. – Et medfølgende Tillægsblad indeholder Roman (Emile Zola: Alt for Damerne) og Børnelæsning (med Billede).

Ugebladet „Det tyvende Aarhundrede" koster **10 Øre pr. Numer** (1 Kr. 25 Øre Kvartalet). Det kan bestilles paa Bogtrykkeriet, Bredgade 36, samt i Bogladerne og hos Kolportørerne og faas til Købs i Bladudsalgene og hos Gadesælgerne. Til 1. Juli kan Bladet desuden bestilles paa alle Postkontorer og Brevsamlingssteder.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen, København K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved.
Hørsholm.	Th. Bjørn, Vallerød.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
–	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Taastrup-Glostrup,	L. P. Andersen, Taastrup.
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg..	Alfr. Petersen, Pavestræde 14.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	Jul. Hansen, Løvegade 27.
Sorø.	Gustav A. Lindberg.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 22.
—	N. Nielsen, Nørregade 44 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Nykøbing, M.	P. Andersen, Gasværksvejen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	N. Mathiasen, St. Olaj Kirkestræde 4.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
–	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	P. J. A. Sørensen, Enggade 12.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

P. A. Ruud, Fredensborgvejen 41 B, 3, Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

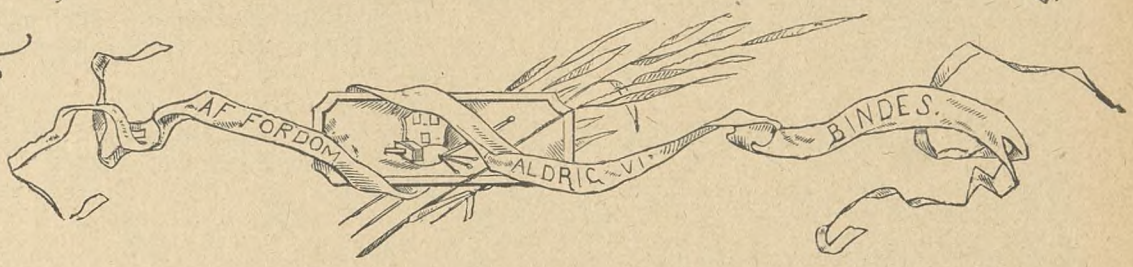

Juli. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Herning, Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen** i Taastrup og **Bruun** i Vridsløselille.

Vor nye Prisliste.

(Fortsat.)

Under Staffering er opført som ny Post: Lister at lægge med Dækfarve paa sort eller hvid Lak pr. Alen $2^1/_2$ Øre.

Vi kommer derefter til Afsnittet: *Lofter og Vægge m. m.*

Her findes følgende nye Post: Rensning og Strygning med Mosfarve paa tidligere mosfarvede Lofter, pr. □ Alen 4 Øre. Det er os bekendt, at denne Post straks har givet Anledning til forskellig Opfattelse, idet der skal være hævdet, dels at Rensningen *altid* vilde betyde Afvaskning, og dels at der *aldrig* vilde kunne være Tale om denne Behandling. I Forbigaaende skal vi da oplyse om, at Fællesudvalget selvfølgelig ikke har anvendt Udtrykket Rensning for dermed at betegne Afvaskning, hvad der fornuftigvis ikke kunde være nogen Grund for. Men paa den anden Side er Udvalget gaaet ud fra, at Rensningen meget vel i visse Tilfælde maatte blive en Afvaskning. Denne Post er dog kun bleven til i Erkendelse af, at Mosfarve-Lofter gennemgaaende ikke tiltrængte en saa omfattende Bundbehandling som til Limfarve, og at man derfor passende kunde kalde denne „Rensning", uden nogen nærmere Defination af, hvori Rensningen skal bestaa, idet der selvfølgelig saa vil blive bestemmet af, hvad den i hvert enkelt Tilfælde tiltrænges, uden noget som helst Hensyn til de mere eller mindre rammende Benævnelser herfor, som ellers kan være gængse. Mosfarve-Lofter koster altsaa 4 Øre i alle Tilfælde, og den fornødne Rensning forinden Strygningen er indbefattet i denne Pris.

Ved Lofter og Vægge inddelt med Lister er opnaaet en Forhøjelse af Tillægget for Listerne paa tilsammen $2^1/_4$ Øre pr. Alen.

Trælofter, som tidligere bleve beregnede efter Afsnit II, vil nu være at beregne saaledes: Af glatte, sammenpløjede Brædder efter Afsnit II og af svensk Panel eller lignende efter Afsnit III. Ved en Forglemmelse er dette ikke blevet anført i Prislisten.

Ornerede Gesimser er tilføjede en Maksimumspris af 3 Øre for Strygning. Hulkehl er føjet ind under samme Beregning som glat Gesims (indtil 12" og indtil 1 Al. Bredde), hvor disse stryges med fra Planen særskilt Farve.

For indtil 50 □ Al. Spartling og Slibning af Vægge i Badeværelser og W. C. er opnaaet et Tillæg af 25 pCt.

Hvor Køkkenvægge inddeles i Over- og Undervæg har vi faaet fastsat et Tillæg af 1 Øre pr. løbende Alen for hver Gang Behandling af de paagældende Partier.

Væg bag Ribovne vil være at betale med 25 Øre for hver Gang Strygning.

Der er fastsat Priser for Behandling af Rør, Lister, Snore og Knapper henhørende til elektriske Ledninger.

Tillægget for fugede Facader er forhøjet fra $^1/_4$ til $^1/_2$ Øre pr. □ Alen.

For „Skrift" er truffet den Bestemmelse, at Bogstavernes Breddemaal vil være at benytte, hvor det maatte overstige Højdemaalet.

I et Hovedafsnit, betegnet »*Tømmerarbejde*«, er samlet de forskellige Arbejder, som komme her ind under. For Arbejde, som ikke her findes særlig nævnt, men hvoraf der ikke desto mindre forefalder saa uendelig meget, er der fastsat Beregningsmaade og Priser, som hidtil har været haardt savnet.

Prislistens sidste Hovedafsnit »*Jernarbejde*« omfatter først og fremmest alt, hvad der indeholdtes i den gamle Prisliste, og derudover adskillige nye Poster. Der er saaledes Priser for Gadelygter, Sporvejsmaster, Cisterner i W. C. og Centralvarmeapparater og endelig en udførlig Specificering af „Jerntrapper". Som bekendt fandtes der i den gamle Prisliste kun en eneste Linie vedrørende dette Arbejde, og den var til Gengæld alt andet end klart affattet. Selv den, der med bedste Vilje gik i Lag med at udgrunde, hvorledes den skulde forstaas, kunde faa Besvær med at skaffe Enighed tilveje med sig selv om et antageligt Resultat heraf.

Det er man i Udvalget kommet ud over ved en forstaaelig Redaktion af den paagældende Post, ligesom man vistnok ogsaa har haft Held til at faa Jerntrappearbejdet i sin Helhed ind under tornuftig Beregning og Priser.

Alt i alt vil det vistnok indrømmes, at den meget korte Oversigt, som her er givet af det „nye" i Prislisten, tilfulde vil godtgøre det uberettigede i at kalde den daarligere end den gamle, eller ikke bedre end den gamle.

Lock-ont i Stockholm.

Som ganske kort meddelt i forrige Nr. havde Malermesterforeningen i Stockholm iværksat Lock-out mod vore derværende Kolleger. Det var os forud bekendt, at denne Forening ikke mangler Villie til ad denne Vej at ville tilbagevise vore Kollegers Krav, (siden 1899 er dette den 3die Lock-out), men vi vidste ogsaa, at det i al Fald hidtil havde skortet en Del paa Evne. Af Telegrammer til Dagspressen fremgik det, at ca. 600 Mand var kastet paa Gaden, og dette vilde jo kun sige den mindste Del af Stockholms Malere.

Af senere udførlige Meddelelser fra vor Broderorganisation fremgaar det, at Mesterforeningen end ikke paa langt nær har evnet at kaste et saa stort Antal Arbejdere ud, idet Tallet paa disse er nærmest 200.

Vore Kollegers oprindelige Krav var en Forhøjelse af Timelønnen fra 50 til 60 Øre, og under Forhandlingerne herom havde Mestrene tilbudt 53 Øre, men hæftet saadanne Betingelser derved, at Tilbudet var uantageligt. Mesterforeningen afbrød da Forhandlingerne og erklærede Lock-out.

Der foreligger nu fra vort Broderforbund Meddelelse om, at Lock-out'en er hævet den 11. ds. med følgende Resultat: Timelønnen forhøjes *straks* til 55 Øre og fra 1. Juli 1904 til 60 Øre. Hertil kommer Vedtagelsen af fordelagtige Bestemmelser vedrørende Ulykkesforsikringen, Forhøjelse af Akkordprislisten og større Frihed for Organisationen.

Med denne Afslutning af en 6 Ugers Lock-out vilde det være forstaaeligt, om Mesterforeningen fremtidig betænkte sig 2 Gange inden den igen betjener sig af en Lock-out. Men selv om ikke dette skulde blive Tilfældet, saa har vore Kolleger i hvert Fald god Grund til at glæde sig over den vundne Sejr, til hvilken vi hermed føjer vor hjærteligste Lykønskning.

Konflikten i St. Gallen.

Efter 8 Ugers Kamp har vort Broderforbund i Schweitz maattet hæve Strejken i *St. Gallen,* uden at opnaa godkendt de fremsatte Krav.

Dette Resultat kan Mestrene takke Skruebrækkerne for, i Forbindelse med den Assistance, som blev ydet fra Politimyndighederne. Navnlig den sidste, som bestod i hidtil uhørte Forholdsregler for at svække de Strejkende og tage Skruebrækkerne under Armene, var af den Natur, at vore organiserede Kolleger, som i Løbet af et Par Dage maatte betale Bøder op til ca. 200 Fr., ansaa det for formaalstjenligt at indstille Kampen indtil videre.

I Skrivelse af 17. Juni, hvori vort Broderforbund giver os denne Meddelelse, fremhæves det, at danske Kolleger trofast har taget deres Tørn derovre. Kun *en* Dansker, en havareret Mester ved Navn »*Bøstrup*« eller Bjødstrup har fundet det passende at optræde som Skruebrækker.

Samtidig meddeles, at der antageligt vil blive erklæret Lock-out overfor samtlige Bygningsarbejdere i *Bern,* hvorved ca. 300 Malere vil blive kastet paa Gaden. Indtil nu er der dog ikke indløbet noget nærmere herom; men vi vil dog fraraade vore Medlemmer at rejse til Schweitz foreløbig.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Det, der betones stærkest er: *Orden* og *Kontrol.* Øverst tronede Borgmester og Raad, der havde udstedt Skraaen, og som skulde overvære alle Lavsmøder ved en Raadmand. Møderne skulde holdes „paa fastende Stevne og foruden al Drik og Gæstebydelse". I Spidsen for Lavet stod *Oldermand,* der virkede et Aar. Til hans Bistand valgtes af Lavet to *Hossiddere,* af hvilke den ene efter Magistratens Valg, afløste Oldermanden, naar hans Virketid var udløben.

Den, der vilde indtræde i Lavet, havde at betale en ungarsk Gylden til den Stues Leje, „hvor Sagerne af Oldermanden og hans Bisidderne mellem Mestre og Svende forrettes", og desuden 1 Dlr. til Oldermanden og ½ Dlr. til Skriverne, samt endelig et vist Beløb til Lavet, 4 eller 6 Dlr., „efterhaanden som han kan dem fortjene". Deraf skulde den ene Halvdel tilfalde „Lavets Bygnings Forbedring", og den anden gaa til Understøttelse af Lavets Fattige.

En Gang om Ugen skulde Oldermanden og Hossidderne forsamles for at afgøre Tvistigheder mellem Mestre og Svende, eller hvad der ellers kunde foreligge „dog al deres Sammenkomst at ske foruden Drik".

Endvidere findes en Del Bestemmelser om det gensidige Forhold mellem Mestrene. Alle skulde give deres Svende samme Løn, ingen maatte gaa den anden i Arbejdet. Alle Mestrene skulde saavidt muligt være lige i økonomisk Henseende. Derfor bestemmes, at ingen maa arbejde mere end selvfjerde.

Endelig ordnes Mestrenes Forhold til Svendene. Der indføres skrap Komando. Ingen Svend maa forlade sin Mesters Arbejde i Utide; holder en Svend „blaa Mandag" straffes han med Bøder. Heller ikke maa han klage over sin Husbonds og Madmoders Øl og Mad, „som ustraffelig er". Gør han det alligevel, er Straffen 1 Dlr. eller i Mangel heraf Vand og Brød i to Dage og to Nætter.

Hvorledes har nu disse Former stemt med den Aand, der raadede i Lavet? Desværre kan vi intet sige derom. Noget Brud paa en bestemt Overlevering kan der naturligvis ikke være Tale om for Malernes Vedkommende, eftersom de ikke

tidligere havde haft noget Lav i København. Man tager dog næppe Fejl i at antage, at den nye Skraa ikke har været i Overensstemmelse med de Forhold, Mestrene har kendt fra Udlandet, og da navnlig fra Tyskland, hvor de fleste sikkert har hørt hjemme eller i hvert Fald arbejdet.

Der var under de givne Former intet frit Raaderum for den særlige zunftige Aand, der beherskede vore Haandværkere i dette Tidsrum, og især har den nye Skraa næppe passet for Svendene, det bevægelige og fornyende Element indenfor Lavet.

At Københavns Malerlav har været under stærk Paavirkning fra Tyskland, kan der ingen Tvivl herske om. Tydelig ses Indflydelsen af det Mærke, Lavet førte i sit Signet: tre Sølvskjolde i rødt Felt. Ved at antage dette Mærke har det københavnske Lav selv erklæret sig for Fæller af de tyske „Schiltere", den Gren af Malerne, der tidligst har været organiseret som egentlig faguddannede Haandværkere.

Der har i vor Tid været Meningsforskel om, hvad Malernes Vaaben egentlig skulde forestille. i Otto Müllers Bog om Albrecht Dürer fra 1872 hævdes saaledes; at det skal forestille tre Sølvtagspaaner i blaat Felt og være det Vaaben, som Kejser Maximilian 1512 skænkede Albrecht Dürer. Denne Forklaring kan dog ikke antages. Albrecht Dürer har saa vidt vides ikke ført et saadant Vaaben, og har han en Tid gjort det, er han i hvert Fald ophørt dermed. Thi fra 1522 foreligger der en af ham selv signeret Tegning af hans Familievaaben, der forestiller en Dør. Hvorfor Kejseren skulde give den store Kunstner tre Tagspaaner til Vaabenmærke synes da ogsaa ret uforklarligt.

Malervaabnet er bevisligt ogsaa meget ældre end 1512. Saa tidligt som 1392 har vi en Afbildning deraf i Martyànez Kirke i Ungarn, der er opført af Maleren Johannes Aquilea. I Kirken er Bygmesterens Billede malet, og i Indskriften nævnes det udtrykkeligt, at han er Maler, og til yderligere Bekræftelse afbildes Vaabnet nedenunder Figuren: De tre Skjolde i rødt Felt. (Afbildet i J. Siebmacher: Allgemeiner Wappenbuch 2. Ausg. 1. Bd. Teil VII.)

(Fortsættes).

Stiftelsesfest.

Malernes Fagforening i **Aarhus** afholdt Lørdagen den 27. Juni sin 13-aarige Stiftelsesfest paa „Frederikshøj". Festen, som havde vundet god Tilslutning, bestod i Fællesmaaltid og paafølgende Bal. Ved Bordet bød Afdelingens Formand, *M. Spliid,* Velkommen, hvorefter *P. Petersen* talte for Foreningen og fremdrog, hvilken Betydning den havde haft for Medlemmerne i den forløbne Tid. Endvidere havde *Moll, S. Hansen* m. Fl. Ordet, ligesom nedenstaaende Sange blev afsungne.

Ballet, hvormed der afsluttedes, gik med Liv og Lyst til den lyse Morgen, og Deltagerne var alle enige om at betegne Festen som særdeles vellykket, og at Festudvalget ikke mindst fortjente Tak for sit Bidrag til det, at det gode Resultat var naaet.

Mel.: Vi Sømænd gør ej mange Ord.

Igen i Aar, som ofte før,
vi denne Fest nu fejre,
og medens, som sig hør og bør,
om Bordet vi os lejre,
og i Forening gøre Kaal
paa Værtens gode Sager,
vi glemme ej det fælles Maal,
der hver Gang hid os drager.

Det Maal, vi satte os, den Gang
vi stifted' vor Forening:
Saavel i Tale som i Sang
at hævde højt vor Mening.
At huske, det er ikke nok
sit eget Tarv at pleje,
men at vi løfte maa i Flok,
hvis vore Ord skal veje.

Vi mindes vil, vi er et Led
i Arbejdshærens Kæde,
der strækker sig fra Bred til Bred,
saa langt Kultur har Sæde.
I denne Hær vi fylke os,
med den vi os forbinde,
og stole paa vi, alt til Trods
med den skal Sejren vinde.

Dog vil vi ogsaa her i Dag
os søge at fornøje,
og Glæden i vort muntre Lag
vi have vil for Øje.
Derfor slaa bare Gækken løs
og husk, at frit er Ordet.
Lad Ingen sidde tvær og bøs
og skumle her ved Bordet.

Vi Bordets Glæder nyde vil,
her er jo nok at byde,
lang blot til Fadet, drik dertil
af hvad Du helst vil nyde.
At drikke Vand gør Ingen Spot,
enhver sig selv bør raade,
men Vin og Øl er ogsaa godt,
naar det bli'er nydt med Maade

Saa hæv da Glasset højt i Haand,
lad Sangens Toner klinge;
for vor Forenings gode Aand
et Leve vi udbringe.
Og for dens Held og Fremgang da
vi tømme vil Pokalen
og stemme i med et Hurra,
der Genlyd gi'er i Salen.

J.

Mel.: Hr. Peder kasted' Runer over Spange.

Vi Malere, vi farer om saa vide,
fra Nord til Syd, fra Vest til Østerlide,
i Kunstens høje Sale
der har vi sat vor Fod,
har set Orangen blomstre
og skuet Rhinens Flod.
For vort Blik Bjærgets høje Tinder,
Sydens Pragt, Kunstens gamle Minder
drog forbi.

Vi Malere, for os staar Verden aaben,
et frit og frejdigt Sind vi tog til Vaaben,
og bli'er det trangt herhjemme
og Pungen bli'er for let,
saa snører vi vor Randsel,
ta'r Pensel og Palet –.
Mistro, Tvivl over Bord vi kaster,
over Flod, Bjærg og Dal vi haster
bort herfra.

Men naar igen en bedre Tid der kommer,
og atter her i Danmark er Skærsommer,
saa melder sig den Tanke,
at hjemme er dog bedst,
saa vender vi tilbage
og stævner her til Fest.
Her vi jo vore Venner finde,
her vi jo mødes med den Kvinde,
vi har kær.

Men hvad af stort og skønt vi ude finde,
skal blive os et kært og varigt Minde;
for hjemme vil vi bygge,
her vil vi fæste Bo,
her lever jo den Kvinde,
til hvem vi gav vor Tro.
Og naar nu Hornets Toner klinge,
rask og let vil vi hende svinge
Gulvet rundt.

J.

Oversigt for April Kvartal 1903.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1400	500	1400	150	44
„D. S. B." Kbhvn.		29		15	„	32
Gentofte-Lyngby .	40	80	40	80		44
Hørsholm	6	10	9	10		42
Hillerød	10	20	12	20		40
Helsingør	19	86	41	84		40
Roskilde						40
Holbæk	8	10	9	10		40
Kallundborg . . .						40
Korsør	5	6	8	10	3	40
Slagelse	13	7	21	9		40
Sorø	6	10	7	7		40
Ringsted	6	5	4	5		40
Næstved	25	30	34	30		40
Køge	6	10	11	10		40
Nykøbing p. F. .	11	20	21	25	1	40
Maribo	7	10	14	10	2	40
Nakskov	12	9	11	8		40
Svendborg . . .	24	18	25	18	3	40
Faaborg	10	8	11	8		40
Nyborg	8	4	11	4		40
Odense	68	65	80	65		40
Middelfart . . .	6	9	8	6		36
Fredericia	22	23	19	22		40
Kolding	23	28	31	23	2	40
Esbjerg	17	29	27	29	1	40
Varde	7	3	12	3		40
Herning	12	5	13	2		40
Nykøbing p. M. .	8	4	8	4		40
Skive	9	3	20	3		40
Viborg	11	12	15	5		40
Frederikshavn . .	7	12	10	9		38
Hjørring	10	7	24	7		38
Aalborg	32	67	75	59		40
Randers	36	84	50	78	11	40
Aarhus	82	110	125	110	36	45
— „D. S. B."		36	2	16		32
Silkeborg	12	16	13	16		40
Horsens	26	23	45	22		40
Vejle	23	18	34	18		40
Bornholm	14	9	20	7		35

Fagmøde.

Søndagen den 12. Juli afholdtes i Forbindelse med Distriktsfesten i Horsens Fagmøde for Malerne samme Sted, hvortil den overvejende Del af Afdelingens Medlemmer samt, efter Indbydelse, Forbundets Næstformand E. Carlsen havde givet Møde.

Efter at Afdelingens Formand Chr. Lund havde budt Velkommen og aabnet Mødet, førtes en lang og indgaaende Diskussion, der i Hovedsagen drejede sig om Forhandlingsemnerne til det nær forestaaende Delegeretmøde i Silkeborg. En Række Forespørgsler af forskellig Art, hvor iblandt en enkelt vedrørende en i Horsens tidligere stedfunden Arbejdskonflikt, foranlediget af en udenfor Afdelingen staaende saakaldet „fastlønnet Formand" samt om Ulykkesforsikringen besvaredes udførligt af E. Carlsen. Angaaende Ulykkesforsikringen udtalte denne, at man overalt i Forbundets Afdelinger maatte naa til at kræve af Mestrene, at de genforsikrede Svendene i solide Forsikringsselskaber, og at Medlemmerne i Lighed med, hvad der fandt Sted i København, ved Mærker eller lignende erholdt Beviser i Hænde for, at en saadan Genforsikring var etableret.

Herefter hævede Formanden Mødet, hvorefter Deltagerne sammen med Byens øvrige organiserede Arbejdere i Procession marscherede til Festpladsen „Folkets Lund".

Delegeretmøde.

Malerforbundet afholder, som tidligere meddelt, sit 7de Delegeretmøde i **Silkeborg** i Dagene 10., 11. og 12. August.

Dagsordenen er foreløbig fastsat til at omfatte følgende Punkter:

I. Mødets Konstituering.
II. Beretning om Virksomheden.
III. Regnskabet.
IIII. Revision af Lovene.
V. Internationale Forbindelser.
VI. Eventuelle Forslag og Spørgsmaal.
VII. Administrationen.
VIII. Valg af Tillidsmand.
IX. Næste Delegeretmøde.

Efter den paa forrige Delegeretmøde trufne Bestemmelse, vil saavel Rejseudgift som Diæter til de Delegerede være at afholde af Forbundet. Som Følge heraf vil pekuniære Vanskeligheder ikke denne Gang forbyde nogen Afdeling at lade sig repræsentere ved Mødet, saaledes som det tidligere har været Tilfældet.

Antageligt vil vi da opnaa at se hver eneste Afdeilng repræsenteret for at lægge sit Lod i Vægtskaalen til Fordel for de for vor Organisation mest formaalstjenlige Afgørelser af de foreliggende Sager.

Vi minder om, at Valg af Delegerede maa foretages saa betids, at Meddelse om de Valgtes Navne kan være Forbundets Formand i Hænde *senest* den 30. Juli, hvorefter Mandat vil blive Vedkommende tilsendt.

Det henstilles til Afdelingerne, som tidligere, at medbringe disses Faner til Mødet.

Til Efterretning.

Afdelingen i *Silkeborg* ønsker herved at minde Medlem *Nr. 2837, Andreas Sørensen,* om, at han burde have afviklet sin Restance og afmeldt sig forinden han forlod Afdelingen.

Ændringer til Formandsfortegnelsen:

Hørsholm.	Th. Bjørn, Villa Lykken, Pennehave.
Kallundborg.	N. Chr. Nielsen, Lundevej 23.
Nykøbing, M.	N. Iversen, Toftegade.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Vejle.	Joh.s Larsen, Gl. Havn 14.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

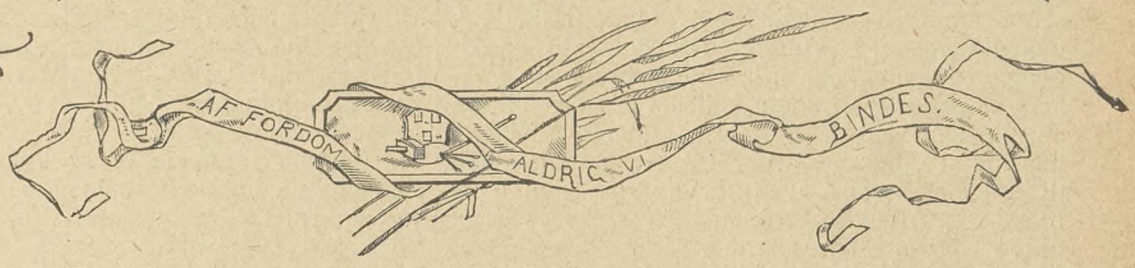

August. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Herning, Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen** i Taastrup og **Bruun** i Vridsløselille.

Oversigt over Malerforbundets Virksomhed
siden August 1900.

Der har af Forretningsudvalget været afholdt 49 og af Hovedbestyrelsen 8 Møder. Ved samtlige Repræsentantskabsmøder og Generalforsamlinger i „De samv. Fagforbund", har Forbundet været repræsenteret, ligesom der efter Indbydelse er deltaget i „Den skandinaviske Arbejderkongres", som afholdtes 1901 i København. Endvidere har Forbundet efter Indbydelse, og ved sin Formand, været repræsenteret paa den internationale Arbejderkongres i *Paris* og paa de respektive Broderorganisationers Kongresser i *Sandefjord, Stockholm* og *Berlin.* Indenfor Forbundet er der af Formanden og andre af Hovedbestyrelsens Medlemmer foretaget ialt 79 Rejser.

Forbundet bestod ved forrige Delegeretmøde af 39 Afdelinger mod 41 nu. 5 Afdelinger ere opløste som Følge af, at Svendenes Antal her gik ned til Nul, nemlig i *Bramminge, Grenaa, Struer, Thisted* og *Taastrup.* Som nye Afdelinger er tilkommet *Kallundborg, Korsør, Sorø, Middelfart, Herning* og Malernes Fagklub i *Aarhus.* Af disse ere Korsør, Middelfart og Herning *gen*oprettede, Sorø udskilt fra Rindsted, medens de andre to ere *ny*oprettede. Endvidere har Næstvedafdelingen, ved en saare anerkendelsesværdig Agitation, erhvervet nyt Omraade i *Haslev, Vordingborg* og *Præstø.*

Beregnet efter det indkomne Kontingent har Forbundets Medlemstal for hele Treaaret gennemsnitlig været 2117, og i det sidste Aar 2260.

Jævnsides med at opretholde alt vundne Fordele, er der udfoldet en betydelig Virksomhed for at drage de laveste og daarligst affattede Lønregulativ op i Niveau med de bedste. I hvor høj Grad dette er lykkedes vil fremgaa af følgende: Ved forrige Delegeretmøde havde Forbundet *28* Afdelinger, hvor Minimallønnen var *under* 40 Øre pr. Time og *11* Afdelinger med 40 Øre eller derover, hvorimod Stillingen nu er den, at kun 6 Afdelinger har under 40 Øre, medens Resten (35 Afdelinger) har 40 Øre eller derover.

Naar skyldigt Hensyn tages til de jævnt daarlige Konjunkturer, hvorunder saa godt som hele Næringslivet nu for længere Tid har befundet sig, tør de opnaaede Resultater siges at være særdeles respektable. Vi har jo set Fag, hvori man har haft alle Kræfter behov for blot at bevare *status quo* overfor Arbejdsgivernes Tendens til at søge Lønreduktioner foretaget. Indenfor vort Fag har denne Tendens vel ikke vundet synderlig frem i al Almindelighed; men det er uden for al Tvivl, at den her og der alligevel har haft sine Mænd — omend noget spredte.

I det overvejende Antal Tilfælde har fredelig Forhandling dannet Grundlaget for de af os opnaaede Resultater. For Østifternes Vedkommende gælder det for hvert eneste og omfatter følgende Afdelinger: *Hørsholm, Hillerød, Kallundborg, Korsør, Sorø, Ringsted, Næstved, Svendborg, Faaborg* og *Odense.* Ja ganske vist kom det i førstnævnte By til nogle Dages Konflikt, begrundet i den derværende Mesterforenings Forsøg paa at desavouere Centralforeningens Formand, Hr. Hacke, med hvem vore Forhandlinger var førte; men det skal erkendes, at denne tog den derved skabte Situation, som det sig hør og bør for en Mand, der har Agtelse for sit Navns Underskrift.

Anderledes besværligt har det været at slippe over Tingenes Gang i Jylland, og da navnlig, hvor der har været Tale om den derværende Centralforenings Besyv til Sagens „Ordning", hvad Omstændighederne (man fristes til at sige heldigvis) dog ikke altid har givet Plads for. Bevægelsen herovre har omfattet Afdelingerne i *Kolding, Varde, Herning, Struer, Thisted, Nykøbing, Skive, Frederikshavn, Hjørring, Aalborg, Randers, Horsens* og *Vejle.* Af disse *befinder,* saavidt os bekendt, en Del sig udenfor Centralforeningen eller have til Tider *befundet* sig udenfor. I hvert Fald har dennes „Assistance" ikke været synlig ved „Afgørelserne" af andre Regulativ end de for Skive, Randers og Herning afsluttede. Til Gen-

gæld lykkedes det fuldt ud Centralforeningens Ledelse i disse Sager at dokumentere sin ringe Evne til at fatte og forstaa selv den soleklareste Ting. Vi minder saaledes om, at skønt de af os fremsatte Krav paa intet Punkt indeholdt andet og mere end hvad der adskillige Steder, indenfor Centralforeningens Omraade, forlængst var gennemført, saa modsatte man sig disse og tog Konflikt. Indgik efter en Maaneds Strejke paa de selv samme Krav med Navns Underskrift. Fik denne Vedtagelse grundigt desavoueret af sin Afdeling i Herning, der erklærede at bryde sig Pokker om samme, og søgte endelig, uden at blinke, at lade fem være lige, da vi begribeligvis trængte paa for at opnaa en anstændig Afslutning – den det først efter vor Klage til Fællesforeningens Formand og Arbejdsgiverforeningen lykkedes os at opnaa, ved at d'Hrr. Herning Mestre sattes udenfor Centralforeningens Døre.

Et lille udvalgt Korps af hellige Skruebrækkere har troligt staaet Mestrene i Herning bi ved at arbejde for lavere Løn, end den i Regulativet fastsatte, og ved disse Individers Hjælp haaber de fremdeles at kunne undgaa det lovlig vedtagne og af Centralforeningen underskrevne Regulativ.

Foruden Konflikterne i *Skive*, *Randers* og *Herning*, kom det til Konflikt i *Hjørring*, *Varde* og *Vejle*, forinden der opnaaedes Enighed om de paagældende Lønregulativ. Ligeledes har vi paa Bornholm maattet strejke os til en Forbedring af Lønforholdene indenfor den derværende Afdeling, som omfatter *Rønne* og *Nexø*. Endelig har vi ogsaa ført Kamp med Vognfabriken „*Vulkan*" i *Maribo* og haft en lille Strejke paa Jærnstøberiet i *Hillerød*, begge Steder som Følge af Krav om Lønforbedring. En Arbejdsnedlæggelse og senere Blokade af et Værksted i *Aalborg*, var blevet iværksat, fordi der her beskæftigedes Folk, som arbejdede for lavere Løn end den for Aalborg gældende, og en Arbejdsstandsning havde været nødvendig hos en Mester i *Aarhus*, som nægtede at betale et Regningskrav.

Til Understøttelse ved samtlige Konflikter er anvendt et Beløb af 11,682 Kr. 63 Øre, hvoraf mere end Halvdelen er medgaaet til Strejken paa Bornholm, der strakte sig over et Tidsrum af 13 Maaneder, og saaledes er den længste Kamp i vort Forbunds Historie. Med en Stædighed uden Lige modsatte Mestrene sig en Forkortelse af Arbejdsdagen fra 11 til 10 Timer og en Forhøjelse af Lønnen fra 30 til 35 Øre. At vi ikke her havde noget Valg, men maatte fastholde det engang fremsatte Krav vil sikkert erkendes, og det lykkedes da ogsaa vor Udholdenhed at besejre den eksempelløse og meningsløse Modstand til sidst. Konflikten i Herning krævede nærved et Aars Understøttelse og fortsattes derefter som Blokade. Strejken i Varde strakte sig over ca. 4 Maaneder og endte efter mange Krumspring fra Mestrenes Side med at disse maatte give Køb. Paa Vulkan varede Strejken i 3 Maaneder, fra 1. Jan. til April. Skønt det saaledes var Vinterens arbejdsløse Tid, lykkedes det ikke at hverve en eneste Skruebrækker, og den stormægtige Direktør maatte finde sig i at aftale med Organisationen de fremtidige Lønbetingelser, dem han til at begynde med formente selv at skulle bestemme. De øvrige Konflikter have været kortvarige, fra nogle Uger ned fil nogle Dage. Ved en Uges Strejke paa Hillerød Jernstøberi lykkedes det at komme op til en Minimalløn af 42 Øre, hvad der er af saa meget større Betydning som Lønnen i Hillerød kun er 40 Øre, og d'Hrr. Fabrikanter har forelsket sig i den Tanke at skulle have Malerarbejde udført billigere end Malermestre kunne faa det, og Betydningen svækkes jo ikke ved, at Overenskomsten blev truffet med en Repræsentant for Arbejdsgiverforeningen som Medunderskriver.

Ved fredelig Forhandling mellem Malerlauget og Malernes Fagforening i København er der foretaget en Revision og Forbedring af Bygningsprislisten, hvorefter denne er vedtaget at skulle gælde foreløbig indtil 1. April 1908. En Prisliste for Vognmalerarbejde er ligeledes udarbejdet af samme Afdeling i Forbindelse med Vognmalerforeningen. Da sidstnævnte Organisafion imidlertid ikke i Tide havde søgt Malerlaugets Tilslutning til at indgaa paa bindende Forpligtelser overfor Fagforeningen, og Malerlauget ikke fandt at kunne godkende Prislistens „Alm. Bestemmelser", har der paa Foranledning af Vognmalerforeningen fundet fornyede Forhandlinger Sted, hvorved Resultatet er blevet en Annullering af de paagældende „Alm. Bestemmelser", som dernæst ere erstattede af de fra Bygningsprislisten kendte, med Tilføjelse af: at den for de øvrige Fag gældende Arbejdstid i Vognfabriker, ogsaa skal være gældende for de der beskæftigede Malere. I en særlig Overenskomst, tiltraadt af Malerlauget, vil den opnaaede Minimalløn af 50 Øre for Vognmalerarbejde fremdeles være gældende, uanset den i Prislisten foretagne Ændring.

Til Støtte for andre Fags Konflikter har vi indbetalt til „De samvirkende Fagforbund" i ekstra Kontingent ialt 14,080 Kr. Til Konflikter i Udlandet er ydet 800 Kr. til Grubearbejderne i Norge og Glasarbejderne i Tyskland, 250 Kr. til Lockout'en i Holland og 511 Kr. til vort Broderforbund i Schweiz.

I Rejseunderstøttelse er udbetalt 11,312 Kr. 20 Øre, fordelt paa 5,095 Rejser.

Til Sammenligning anfører vi i nedenstaaende Tabel den for de respektive Afdelinger gældende Timeløn i 1900 og i 1903.

Afdelingerne.	Timeløn 1900	1903	Afdelingerne.	Timeløn 1900	1903
	Øre	Øre		Øre	Øre
Malernes Fagf. Kbh	44	44	Odense	40	40
„D. S. B." Kbhvn	32	32	Middelfart	36	36
Gentofte-Lyngby	44	44	Fredericia	40	40
Hørsholm		42	Kolding	35	40
Hillerød	40	40	Esbjerg	40	40
Helsingør	40	40	Varde	35	40
Roskilde	38	40	Herning	33	40
Holbæk	38	40	Nykøbing p. M.	37	40
Kallundborg		40	Skive	38	40
Korsør	35	40	Viborg	38	40
Slagelse	40	40	Frederikshavn	38	38
Sorø	35	40	Hjørring	35	38
Ringsted	35	40	Aalborg	40	40
Næstved	40	40	Randers	40	40
Køge	38	40	Aarhus	42	45
Nykøbing p. F.	38	40	– „D. S. B."		32
Maribo	38	40	Silkeborg	38	40
Nakskov	38	40	Horsens	36	40
Svendborg	39	40	Vejle	37	40
Faaborg	35	40	Bornholm	30	35
Nyborg	38	40			

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Det samme Vaaben bruges forøvrigt af saa godt som alle tyske Malere, saa der kan ingen Tvivl være om, at det er Malernes eget Vaaben, og at de tre Skjolde hentyde til Malernes oprindelige Virksomhed som Skjoldmalere (Schilterer).

En pudsig Fortolkning af Indholdet fremkom 1892 i den bayerske Kunstforenings Tidsskrift, hvor en Forfatter udlagde det som tre Malerkrukker. Forklaringen skulde jo synes overmaade vel begrundet, men maa dog falde for enhver, der er nogenlunde kendt med Malernes Historie.

Den zünftige Indflydelse har naturligvis ikke indskrænket sig til Vaabnet. Naar Lavet saaledes lige til Slutningen af det 18. Aarhundrede vedbliver med at kalde sig det vellovlige og kunstforstandige Lav, saa har vi her et Udtryk for den særlige zünftige Stolthed, der gav sig Udtryk i rosende Tillægsord om Faget.

Selvfølgelig er denne Følelse udsprungen af Kærlighed til Haandværket. Man gjorde sig al mulig Umage for at hæve det i eget og andres Omdømme, og navnlig var det den ægte zünftige Haandværker en Glæde, jo længere tilbage i Tiden det var muligt at føre Fagets Oprindelse.

At Malerne f. Eks. tog sig den saakaldte ældste græske Maler Apelles til Indtægt er en given Ting, og havde de, som Skræderne gjorde det, kunnet paaberaabe sig selve Vorherre som den første Udøver af deres Fag, er der ingen Tvivl om, at de vilde have gjort det.

Udadtil fremtraadte den zünftige Følelse særlig overfor dem, der uberettiget udøvede Faget, de saakaldte Fuskere og Bønhaser. Den Foragt, en zünftig Haandværker følte overfor den Art Mennesker, var ubeskrivelig, og selv i vor Tid, der dog er saa langt fjærnet fra hin, har disse Ord i Haandværkerkredse en daarlig Klang.

Det kan imidlertid ikke skjules, at den zünftige Følelse baade indad og udadtil ret ofte viste sig som Sneverhed. Det var ikke velset, naar nogen afveg fra de brugelige Regler for Fagets Udøvelse. Den en Gang fastslaaede „Handwerksgewohnheit" maatte uvægerlig holdes, og den, der brød nye Baner og opfandt nye Methoder, selv om de var til Gavn for Faget, var som Regel udsat for at blive anset for en vidtløftig Person, som man maatte tage sig i Agt for. Alt for ofte i vort Haandværks Historie — ogsaa indenfor Malernes Kreds — er ny Opfindelser blevne mødt med Kulde og Mangel paa Forstaaelse.

Hvad Svendene angaar er der ingen Tvivl om, at de om muligt i endnu højere Grad end Mestrene har holdt paa Zünftigheden og har krævet den gennemført paa det strængeste. For Svenden, der ikke var bundet til noget bestemt Sted, men ofte vandrede viden om, var det af Vigtighed at sikre sig en god Modtagelse, hvorhen han kom i Verden. Men dette var kun muligt, naar „Handwerksgewohnheiten" nøje blev overholdt det ene Sted som det andet.

Mesterens Interesser vare naturligvis i overvejende Grad rettede paa de stedlige Forhold, og heraf kunde der til Tider opstaa ret stærke Spændinger mellem Mestre og Svende.

Desværre kender vi intet til Malerlavets indre Forhold i det første Aarhundrede af dets Tilværelse. Alle Dokumenter og Protokoller fra denne Tid ere forsvundne, en Del rimeligvis ved den store Brand i København 1728.

Det eneste, vi véd fra denne Periode, er, at Malerlavet ved sine Oldermænd 1648 og 1650 deltog i Valget af Frederik III og den senere Christian V. De to Oldermænds Navne vare henholdsvis *David Etner* og *Povel Boemand.*

Før 1648 har Malerlavet maaske været i Forbindelse med Glarmestrene. Der findes nemlig et Signet med Malernes og Glarmestrenes Mærker, de tre Skjolde og de tre Ruder med Omskrift: *Der Mahler und Glaser Siegel.*

Om denne Forbindelse ved vi dog intet. Allerede 1648 danner Glarmestrene et særligt Lav, saa Forbindelsen kan næppe have været langvarig.

Hvad Lavets Forhold iøvrigt angaar, kan det næppe omtvistes, at det — trods Skraaens Bestemmelser — kunde glæde sig ved et ret udstrakt Selvstyre. Efter Christian IV's Indgriben i 1613 og 1621 mærkes lidet til Kongemagten. Lavene fik Lov til at gøre, hvad de vilde, og benyttede sig af denne Frihed i stor Maalestok. Trods kongelige Forordninger herskede Zünften overalt. Først efter Enevældens Indførelse tager Kongemagten sig atter af Lavene og gør Skridt til at faa Magt over dem.

Den 23. December 1681 udstedes først en Forordning om Lavene i Købstæderne, der særlig er rettet mod de zünftige Forhold. Kongen erfarer, hvorledes der i Tidens Længde i Lavene har indsneget sig adskillige „Anordninger", „hvorved Gud i mange Maader fortørnes, adskillige Paafund er optænkt, hvorved stor Ødselhed foraarsages og Haandværksfolkene den ene den anden med stor unyttig Omkostning besværger, Tiden og, som de til deres Næring skulde bruge, unyttig bortspiller og derover endelig selv i største Armod og Skade geraader." (Fortsættes.)

Faneindvielse.

Vor Afdeling i **Nykøbing p, F.** indviede Søndag den 2. August en ny og meget smuk Fane, og havde til denne Højtidelighed indbudt de øvrige Fag og Forbundets Formand.

Afdelingens Formand, *Em. Petersen,* bød Velkommen og afslørede Fanen. Et Musikkorps spillede og Forsamlingen afsang en Sang for Fanen.

Rudolf Poulsen fik dernæst Ordet. Han takkede for Indbydelsen og for Afdelingens energiske Arbejde for at komme frem i Række med vore bedste, et Arbejde, der ogsaa har bidraget sit til, at vi i Dag kan indvie vor nye Fane. Anskaffelsen af en Fane er ikke let for en lille Afdeling, men vi Arbejdere er jo vante til at bringe Ofre for alt, hvad vi vil opnaa. Vi faa intet bragt i Skødet, og fra Himlen falder vore Faner ikke ned. Taleren fremhævede Modsætningen mellem de Togt, over hvilke Nationernes Flag saa ofte vajede, og saa de Formaal, for hvilke Arbejderhæren kæmpede, og til hvis Fremme ingen klassebevidst Arbejder kunde staa som ligegyldig Tilskuer. Med Ønsket om, at denne vor ny Fane altid maatte samle Kollegerne i Nykøbing og

Omegn, og overbevist om, at den altid med Hæder vilde kunne indtage sin Plads i Rækkerne af Nykøbings øvrige Arbejderfaner, udbragtes et trefoldigt Hurra for den nye Fane og for Malernes Fagforening i Nykøbing.

Til Festen indløb følgende telegrafiske Hilsen:

„I Anledning af Indvielsen af Eders nye Banner sender Kolleger i Næstved en hjærtelig Hilsen med Ønsket om, at Malersvendene i Nykøbing maa samles om det og holde det i Ære. – Leve Organisationen!

Med kollegial Hilsen:

Viggo Haurum."

Straks efter Indvielsen deltog Afdelingen med det nye Banner i Arbejderpartiets Procession fra Torvet gennem Byen til Pladsen for en almindelig Arbejderfest i den nærliggende Skov.

Medlemslisten.

I den nys udkomne Medlemsliste er for **Helsingør** forglemt Medlem:

2828 Søren Knudsen – 5. 01. 6.

Til Efterretning.

Afdelingen i Helsingør ønsker at minde d'Hrr. Medlemmer *Nr. 2710 Thomas Møller* og *Nr. 1901 Ove Mørch* om, at de har forglemt at betale Kontingent eller at afmelde sig, idet en af Delene burde være gjort, siden Tilmeldelsen fandt Sted i Marts og April.

* * *

Kassereren for Aarhus Afdeling beder oplyst, at det er en Fejl fra hans Side, naar Medlemmerne Nr. *1142, Chr. B. Villadsen* og Nr. *2479, V. Hansen,* i Fagbladet for Maj ere opførte som bortrejste uden at anmelde Afgang.

* * *

I Fagbladet for Juni ser jeg, at Aarhus Afdelingen lyser efter Medlem Nr. 2886 H. P. Henriksen for uafviklet Mellemværende. Maa jeg i den Anledning tillade mig at fremsætte følgende:

H. P. Henriksen var i sin Tid Medlem af den paagældende Afdelings Bestyrelse, hvis Medlemmer efter Vedtagelse havde at erlægge en Bøde af 1 Kr. for Udeblivelse fra Møderne. Saadan Udeblivelse skulde nu være overgaaet Henriksen i nogle Tilfælde, og Sagen drejer sig da om Bøderne for disse. Henriksen har nu forlangt af Afdelingen, at den skal opgive ham, hvilke Møder han har forsømt, da han har Vanskelighed ved at erindre disse; men herpaa har han ikke erholdt Svar.

Da Afdelingen „D. S. B. Aarhus" blev stiftet overgik Henriksen som Medlem til denne; men Aarhusafdelingen nægtede at udlevere hans Medlemsbog til Trods for, at han intet Kontingent var skyldig. For mig staar denne Sag derfor som Chikaneri fra den paagældende Bestyrelses Side.

G. M. Clausen,
Formand for
Afdelingen D. S. B., Aarhus.

Rettelse.

I forrige Nr. af dette Blad, første Side, 2den Spalte foroven, staar Maksimumspris, hvad let vil ses er en Fejl, som skal rettes til *Minimumspris.*

Malersvendesangforeningen af 1878.

Vi tillader os at henlede Opmærksomheden paa, at Sangforeningen har Mødeaften og Sangøvelse *hver Tirsdag Aften Kl. 9* paa *Fuglevangsvej 14* i »*Café du Prop*«, hvor Indmeldelser og Kontingent modtages.

Ærede Kolleger bedes agitere for størst mulig Tilslutning til Sangforeningen.

Bestyrelsen.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** Københavu **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved
Hørsholm.	J. R. Nielsen.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
–	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
–	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	N. Chr. Nielsen, Lundevej 23.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	Jul. Hansen, Løvegade 27.
Sorø.	Gustav A. Lindberg, Baggade 66.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 22.
—	N. Nielsen, Nørregade 44 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Nykøbing, M.	N. Iversen, Klosterstræde 3.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
Randers	N. Borgen, Søren Møllersgade 10.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
–	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Joh.s Larsen, Gl. Havn 14.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, Københavu.

Fagtidende for Malere.

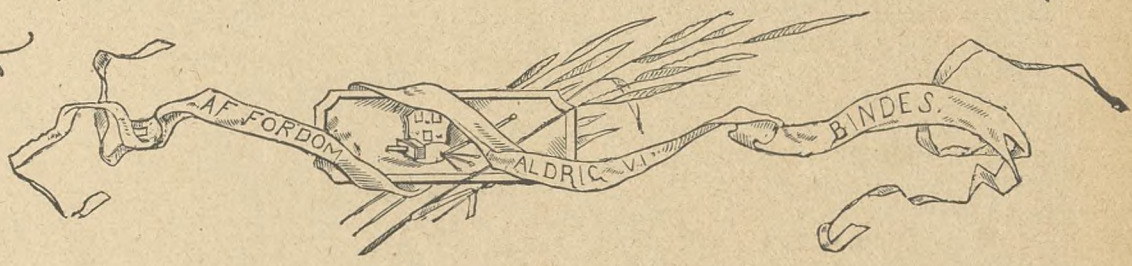

September. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Herning, Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen** i Taastrup og **Bruun** i Vridsløselille. I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, O. Gottschalk, Olaf Jessen** og **N. Nielsen**, Vesterbrogade 69.

Malerlaugets Svendelegat.

En Legatportion, stor 60 Kr. aarlig, bliver ledig 1. Oktober d. A. og kan søges af Malersvende, der er fyldt 55 Aar og har arbejdet mindst 10 Aar uafbrudt i København eller Frederiksberg. Fortrinsberettigede er de, paa hvis Navn er indbetalt til Malernes Alderdomsforsørgelsesfond.

Schemaer kan afhentes paa Malerlaugets Kontor, *Nørregade 7, 3.*, aabet fra Kl. 11—2.

VILH. HANSEN,
p. t. Oldermand.

Malersvende-Sangforeningen.
1878—1903.

Søndagen den 4. Oktober afholder Sangforeningen sin 25-aarige **Jubilæums-Koncert** i Larsens Lokaler, Sct. Annæplads 13.

Foreningen har ved denne Lejlighed stillet et sjældent godt Program paa Benene. En Kantate, der er skreven i samme Anledning, er sat i Musik af Kordirigent Hr. *Carl Nielsen.*

(Kor, Solo, Dialog og Orkester.)

Dialogen fremsiges af Hr. *H. P. Jensen*, Solopartiet udføres af Hr. Tenorsanger *J. Johansen*, Elev af Professor Schmiegelow. Da der desuden er sikret Koncerten udmærket Assistance, er det at forvente, at Kolleger vil indfinde sig i stort Antal og tilbringe en sikkert baade fornøjelig og interessant Aften.

Billetter faas paa Fagforeningens Kontor samt hos Sangforeningens Medlemmer.

Vort Delegeretmøde.

Malerforbundets 7de Delegeretmøde aabnedes Mandag den 10. August Kl. 11½ i Arbejdernes Forsamlingsbygning i *Silkeborg.*

Formanden, *Rudolf Poulsen* bød de Delegerede Velkommen og udtalte Haabet om, at de forestaaende Forhandlinger maatte give et for vor Organisation frugtbringende Resultat. Ikke mindst skulde hans Velkomsthilsen gælde Repræsentanterne for vore Broderorganisationer i Sverrig og Tyskland, d'Hrr. *Ernst Søderberg* og *Albert Tobler*, hvis Nærværelse her er et talende Vidnesbyrd om den Trang, Arbejderne i de forskellige Lande føler til nærmere Tilslutning og Samarbejde for fælles Interesser. Kun økonomiske Forhold hindrer vort Broderforbund i Norge i at være repræsenteret her, men dets bedste Ønsker og Hilsen foreligger. — Hermed erklærede Taleren Malerforbundets 7de Delegeretmøde for aabnet.

Et Udvalg til Prøvelse af Mandaterne nedsattes, medens Mødet udsattes en Time, der benyttedes til at indtage en Frokost, til hvilken Silkeborg Afdeling havde indbudt.

Mødet aabnedes igen Kl. 1. Den daglige Arbejdstid fastsattes til 8 Timer fra 8—12 og fra 2—6, dog at der gøres en Undtagelse for Tirsdag Eftm., hvor Forhandlingerne afsluttes Kl. 4, for at give Mødets Deltagere Lejlighed til at kunne efterkomme Silkeborg Afdelingens Indbydelse til en Udflugt pr. Dampbaad til *Svejbæk.*

Paa Mandatudvalgets Vegne afgav *Carl Olsen* Beretning, 33 Afdelinger vare repræsenteret ved 46 Delegerede, endvidere var Hovedbestyrelsens 9 Medlemmer samt en Repræsentant for hver af vore Broderforbund i Sverrig og Tyskland til Stede. Mødet talte saaledes 57 Deltagere og Udvalget indstillede samtlige Mandater til Godkendelse, som enstemmigt blev givet.

Mødets Deltagere var:

Malernes Fagforening, København: Chr. Aasberg, Chr. Andersen, Th. Grønborg, Charles Holtz, Sofus Høegh, H. P. Jensen, Andrè Johnsen, Alfred Larsen, C. Loldrup, Rasm. Lund, E. Magnussen, Fr. Nielsen, Wilh. Nielsen og Marius Olsen.

Malernes Fagklub D. S. B. Kbhvn: M. Christensen.

Malernes Fagforening, Gentofte-Lyngby: Chr. Christiansen, Hillerød: Sofus Nommesen, Helsingør: A. Lindberg, Kallundborg: L. Høyer, Slagelse: Julius Hansen, Sorø: G. A. Lindberg, Ringsted: H. P. Hansen, Næstved: Viggo Haurum, Køge: Hans Pedersen, Nykøbing F: Em. Petersen, Maribo: P. Petersen, Svendborg: M. P. Sørensen, Faaborg: Ludvig Jakobsen, Odense: Chr. Jensen, Fredericia: J. P. Jensen, Kolding: M. Audrup, Esbjerg: Th. Madsen, Varde: Edv. Neidhardt, Nykøbing i Jylland: N. Iversen, Skive: Chr. Larsen, Viborg: N. Fusager, Frederikshavn: L. Laursen, Hjørring: H. Larsen, Aalborg: Chr. Larsen, Randers: Otto Poulsen, Aarhus: P. Petersen, M. Spliid, Malernes Fagklub D. S. B. Aarhus: G. Clausen, Malernes Fagforening Silkeborg: M. Nielsen, Horsens: Chr. Lund, Vejle: Alfr. Christensen.

Hovedbestyrelsen: Ernst Carlsen, Chr. Christensen, H. P. Henriksen, Axel Jensen, L. Larsen, Carl Olsen, Rudolf Poulsen, H. Rasmussen, P. Slundt.

Malerforbundet i Sverrig: Ernst Søderberg og Malerforbundet i Tyskland: Albert Tobler.

Til Ordstyrere valgtes *Chr. Christensen*, Aalborg og *P. Slundt*, København. Til Mødets Sekretærer valgtes *C. M. Loldrup*, København og *M. P. Sørensen*, Svendborg.

P. Slundt overtog derpaa Dirigentpladsen og oplæste Dagsordenen, som var følgende:

I Mødets Konstituering.
II Beretning om Virksomheden.
III Regnskabet.
IV Revision af Lovene.
V Internationale Forbindelser.
VI Eventuelle Forslag og Spørgsmaal.
VII Administrationen.
VIII Valg af Tillidsmænd.
IX Næste Delegeretmøde.

Rudolf Poulsen fik dernæst Ordet til Punkt II og oplæste herunder den af ham udarbejdede Beretning, af hvilken der forelaa et trykt Eksemplar til hver af de Delegerede (fandtes optaget i forrige Numer af Fagtidende), og hvorved man havde tænkt sig, at Oplæsning af Forhandlingsprotokollen kunde spares, medens de Delegerede sikkert erholdt bedre Holdepunkter for, hvad der gennem Forbundet var udrettet i de forløbne Aar.

Delegeretmødet godkendte enstemmigt Beretningen, uden Diskussion.

Albert Tobler overbragte en hjærtelig Hilsen fra det tyske Malerforbund og henviste til sin paa Mødet omdelte Oversigt over dettes Virksomhed. Vor Organisation tæller nu over 17000 Medlemmer, men vi har henimod 70,000 Kolleger beskæftigede i vort Fag, og det vil derfor forstaas, at der foran os ligger et stort Arbejde, inden vi faar samlet alle Tysklands Malere. Vi har Uforstand og Ligegyldighed at bekæmpe, ligesom vi i sin Tid havde Undtagelsesloven. Med Beundring ser vi paa det lille Danmark, der er naaet saa meget videre end os i Organisationsarbejdet. Maatte vi her som der, ved vore taglige Bestræbelser, dog aldrig glemme, at vi bør være internationale og stræbe efter at udrydde Klasseforskellen i Samfundet og Hadet Nationerne imellem, ihukommende Karl Marx bekendte Ord: „Proletarer i alle Lande, forener Eder."

André Johnsen oversatte denne Tale, der modtoges med stormende Bifald. Beretningen, som forelaa trykt havde følgende Ordlyd.

TIL DEN DANSKE
BRODERORGANISATIONS DELEGEREDE
I SILKEBORG

Ærede Kolleger!

Tillad mig straks at overbringe Eder det tyske Malerforbunds bedste Broderhilsen. – Allerede forlængst har vi kendt den danske Broderorganisation, staaende for os som et Forbillede, hvad vi i øvrigt ogsaa har faaet bekræftet af Eders Formand, Kollega Poulsen, da han for kort siden, som Eders Repræsentant, var til Stede paa vor Generalforsamling i Berlin.

Da i hvert Fald neppe alle her til Stede værende Kolleger turde være inde i Udviklingen af det tyske Malerforbund – der officielt benævnes: „Vereinigung der Maler, Lackirer, Anstreicher, Tüncher und Weissbinder Deutschlands" – hvad sikkert kunde have Interesse for enhver af Eder, maa jeg i korte Omrids give Eder et Billede deraf.

Ligesom Begyndelsen til den moderne Arbejderbevægelse i Tyskland, ved Udgangen af Tredserne i forrige Aarhundrede, stod i Centralorganisationens Tegn, saaledes var det ogsaa Tilfældet med det tyske Malerforbund, hvis første Frø spirede frem i hin Tid, uden dog at naa til Blomstring. Særlig Anledning til Oprettelsen af faglige Organisationer frembød den nye, ved Rigsdagen tilvejebragte Næringslov, i hvilken Paragraf 152 erholdt følgende Ordlyd: „Alle Forbud og Strafbestemmelser mod, at Næringsdrivende og deres Medhjælpere, Svende eller Fabriksarbejdere ved Aftaler og Foreninger til Gennemførelse af bedre Løn- og Arbejdsbetingelser, særlig ved Nedlæggelse af Arbejdet eller Afskedigelse af Arbejdere, bliver hermed ophævede." – Med denne om end kun i indskrænket Maal opnaaede Koalisationsret dannede der sig i alle større Stæder saakaldte Fagforeninger. Begunstiget af den efter den tysk-franske Krig indtraadte opadgaaende Konjunktur for Næringslivet, skød disse op som Pile af Jorden, saaledes at det herskende Selskab blev ret uhyggelig til Mode derved og allerede i Aaret 1878 igen tilintetgjorde Koalisationsretten ved en Undtagelses-Lov (Socialist-Lov).

Den første Kongres, af vore dengang i Fagforeningen staaende Kolleger, fandt Sted den 21. Maj 1877 i *Leipzig*, og blev det her besluttet at oprette en Centralorganisation, omfattende hele Tyskland. Dog kunde dette nyoprettede Forbund ikke længe glæde sig ved sin Tilværelse, idet ogsaa dette, som alle andre Arbejderorganisationer, fik sit Livs Lys slukket ved Socialistloven af 12. November 1878. Først med Aaret 1884 blev der, paa Initiativ af Kollegerne i Hamborg, som igen havde organiseret sig i en Fagforening, indvarslet til en Kongres i *Dresden*, der besluttede ny Oprettelse af en Centralorganisation med Sæde i Hamborg. Forbundets Formaal blev anført i en Statut og skulde være Fremme af Medlemmernes aandelige, moralske og materielle Interesser. Kontingentet blev fastsat til 30 Pf. i Sommermaanederne og 10 Pf. i Vintermaanederne pr. Medlem. Nødvendigheden af et aandeligt Bindeled, ved Udgivelsen af et Fagblad, blev fra alle Sider erkendt, og et saadant blev i 1885 udgivet i *München* under Titlen „Malerforeningsblad". Tallet paa Medlemmer, som dengang indbetalte Kontingentet til Hovedkassen, androg 1098. Forskellige Politi-Chikanerier. saa vel som vilkaarlige Lovfortolkninger, gjorde Organisationens Eksistens ret usikker og allerede i Aaret 1885 maatte en Generalforsamling i Hannover afholdes, som igen ophævede den til Medlemmerne ved Statut fastsatte Rejseunderstøttelse.

Fra 1. Januar 1887 udgaves Foreningsorganet i større Format under Titlen „Korrespondentsblad" og med Trykkested i Hamborg.

I Januar 1888 afholdtes den anden Kongres, med den sig tilsluttende Generalforsamling, i *Braunschweig*, paa hvilken Grundlaget for den endnu i Dag bestaaende „Forening" blev skabt. Saa blev et ugentligt Kontingent vedtaget, hvoraf 50 pCt. er at aflevere i Hovedkassen, medens de andre 50 pCt. skal være at anvende til nødvendige lokale Udgifter. Foreningsorganet, som hidtil var i privat Besiddelse, skulde nu tilhøre Organisationen og leveres Medlemmerne gratis. Hovedbestyrelsens Sæde blev forlagt fra Hamborg til Berlin.

Et Politiforbud mod Nr. 14 af Korrespondentsbladet af 1889 foranledigede Bestyrelsen til at udgive et nyt Fagblad, hvis Titel ikke er Eder ubekendt, nemlig *„Vereins Anzeiger"*.

De nu følgende Generalforsamlinger fandt Sted: 1890 i

Bremen, 1892 i *Frankfurt am Main,* 1894 i *Nordhausen* og 1897 i *Cassel,*. Medens i Frankfurt Sommer-Kontingentet forhøjedes til *25 Pf. ugentligt,* besluttede den følgende Generalforsamling igen at gaa ned til 15 Pf., idet det store Flertal af Delegerede vare af den Formening, at et lavt Kontingent vilde være nødvendigt for at opnaa et større Medlemstal. Længe gav man sig dog ikke hen i denne Vildfarelse, hvad ogsaa de efterfølgende Generalforsamlinger og disses Beslutninger viser. Ligeledes var der ofte Personskifte i Bestyrelsen, særlig af Formand, til intet Held for Organisationens Udvikling. Generalforsamlingen i Cassel 1897 søgte da ogsaa at gøre den forløbne Tids Fejl gode igen ved at foretage en dertil svarende Reorganisation. Hovedbestyrelsens Sæde blev igen forlagt til Hamborg, og Formanden saa vel som Kassereren fastlønnede. Den i *Mainz* i Aaret 1898 afholdte Generalforsamling bragte ligeledes et yderst vigtigt Vendepunkt i Forbundets historiske Udvikling. Medens det hidtil havde været den fremherskende Mening, at det egentlige Understøttelsesvæsen indenfor Organisationen ødelagde dennes Karakter som Kamporganisation, naaede man nu til den Anskuelse, at netop den materielle Understøttelse i højere Grad end hidtil formaaede at fæste Medlemmerne til Organisationen. Det var saa meget mere nødvendigt at søge Midler og Veje, ad hvilke man kunde fastholde Kollegerne ved Organisationen, som der ved en aarlig Optagelse af 8—10,000 Kolleger kun forblev 1000 i Forbundet. Tidligere erholdt Medlemmerne kun fri Retshjælp i faglige Stridigheder, Understøttelse ved Rejser og under Strejke samt i Tilfælde af Boycotting fra Mestrenes Side o. s. v., men nu besluttede Generalforsamlingen fra 1. Januar 1900 at indføre Sygeunderstøttelse.

I hvor høj Grad Forbundet, siden hine Tiders Afgørelse, er tiltaget i Medlemstal og Ydeevne, vil Kollegerne bedst se af følgende Tabel.

Aarstal	Medlemstal beregnet efter Aarskont.	Indtægt		Udgift		Kassebeholdning		Aarskont. pr. Medl.	
		Mk.	Pf.	Mk.	Pf.	Mk.	Pf.	Mk.	Pf.
1885	714	2,637	35	1,626	5	963	„	2	40
1886	1005	5,789	83	4,707	70	1,678	40	3	„
1887	1187	5,463	82	6,811	95	500	92	3	„
1888	2126	7,295	14	5,664	7	1,678	97	6	70
1889	2264	14,871	51	14,193	81	2,097	12	6	70
1890	2414	23,031	21	20,670	43	4,456	90	6	70
1891	3310	19,435	55	23,797	99	94	46	6	70
1892	2662	26,806	37	20,773	79	6,127	4	9	70
1893	2558	25,365	26	23,195	30	8,297	6	9	70
1894	3846	23,275	98	15,468	39	16,104	36	6	70
1895	4949	28,349	80	28,387	49	16,066	70	6	70
1896	4481	23,177	78	25,901	15	15,814	5	6	70
1897	5134	34,882	8	30,536	68	17,933	59	8	20
1898	6964	75,589	98	69,319	77	23,755	75	8	20
1899	9571	117,467	66	78,466	69	60,755	21	10	80
1900	11025	174,818	15	145,033	16	95,215	62	10	80
1901	12115	186,019	16	163,203	57	111,734	23	13	80
1902	14303	218,671	97	149,846	10	180,562	„	13	80

I Strejkeunderstøttelse er der af Hovedkassen i de sidste 5 Aar udbetalt over 200,000 Mk. En enorm Ydelse i Betragtning af den Kendsgærning, at Forbundet indtil 1898 overhovedet ikke var i Stand til at yde nogen som helst finansiel Understøttelse til Strejker. I Sygehjælp er i de sidste 3 Aar udbetalt 52,988,85 Mk., i Begravelseshjælp 1600 Mk., til Rejseunderstøttelse i den Tid, indenfor hvilken denne er udbetalt af Hovedkassen, 20,741 Mk. og til Strejker i andre Fag 13,500 Mk. Disse Tal anskueliggør, bedre end mange Ord, Evnen hos det tyske Malerforbund, der i Henhold til indeværende Aars første Kvartalsopgørelse er steget til et Medlemsantal af 17,145. Da der i Tyskland, efter officiel Optælling, beskæftiges ca. 65,000 Kolleger i Faget, saa forestaar der os endnu en svær Opgave med Hensyn til Agitation. En lang Vej ligger foran os, indtil ogsaa vi engang kunne sige som I: „Den store Del af vore Kolleger har forstaaet deres Stilling og er organiseret".

For os skal dette stedse være og blive en Formaning til ikke at blive trætte og ikke hvile, forinden ogsaa vi har naaet dette store Maal.

I det tyske Malerforbunds Navn
ALBERT TOBLER,
Formand.

Ernst Søderberg bragte sin Organisations bedste Hilsen til Mødets Deltagere. Det havde været ham en særlig Glæde at komme tilstede her blandt Kolleger, hvor han snart turde betragte sig som gammel Bekendt, idet han havde haft det ærefulde Hverv at repræsentere sin Organisation ved det danske Broderforbunds forrige Møde. Vi Malere i Sverrig har endnu meget at udrette med Hensyn til Arbejdet for vor Organisation, men vi kan se tilbage paa god Fremgang, og vi har vist os i Stand til at værge os mod utidige Angreb fra Arbejdsgivernes Side. Jeg tør kalde det et stolt Resultat for os atter at vinde den mod os iværksatte Lock-out. Ikke alene Tillid til egne Kræfter, men Tro paa danske Kollegers Hjælp, om saadan havde været fornøden, lod os tage den paatvungne Kamp med godt Humør.

Vi glemmer dog ikke, at det ikke ad faglig Vej vil lykkes os at naa det endelige Maal, et nyt og bedre Samfund, hvor det ene Menneske ikke gøres til Udbytningsobjekt for det andet. Vi er i Sverrig uheldigere stillet end vore Stands- og Partifæller i Danmark med Hensyn til politisk Indflydelse paa Statens Ledelse. Følelsen af den Uret, der derved er tilføjet de Smaa i Samfundet, er imidlertid saa levende hos os, at naar den Dag kommer, hvor vi erholde Valgret, da vil vi forstaa, at benytte den i sin videste Udstrækning. Vi har ført en Generalstrejke for at erhverve os Valgret, og derved vist, at der er Alvor i vore Bestræbelser. Med de faglige Organisationer som Grundlag, vil vi arbejde os frem til politisk Magt og Indflydelse, og vor Styrke tiltager stadig. Fagorganisationerne maa gøre sig klart, at vi maa virke hen til det store Maal, at blive meddelagtige i Samfundets Styrelse; thi uden dette, vil vort Arbejde være forgæves.

Til Lykke med Arbejdet paa denne Kongres og en hjærtelig Tak for det gode Samarbejde mellem vore Organisationer. Vi vil stedse være rede til at støtte og hjælpe hinanden, og samdrægtig ville vi kæmpe for bedre og lykkelige Livsvilkaar, vi føler os som Socialdemokrater og ville som saadanne aldrig tabe vort Maal af Sigte: Et nyt og bedre Samfund.

Stærkt Bifald hilste disse Udtalelser.

Dirigenten bragte de to fremmede Kolleger en Tak for deres velvillige Udtalelser. Vore Kolleger i Sverrig og Tyskland som i andre Lande skulle altid finde os villige til at yde dem Hjælp i deres Kamp mod Kapitalmagten.

Axel Jensen vilde understrege de fremmede Kollegers Udtalelser om at Arbejderne, uden Hensyn til Sprog og Nationalitet, bør forene sig. Vi har her i Danmark ikke nogen Grund til at føle os stolte over at vor Organisation staar bedre end andre Broderorganisationer; thi Forholdene har i saa Henseende været os gunstigere end andet Steds. Der er udtalt her, at vi intet vinder uden Ofre, og det indser vi fuldt vel, ligesom vi føler os forvissede om, at Offervilligheden ogsaa vil være til Stede hos vore Fagfæller i Sverrig og Tyskland, naar det gælder. Et Leve for vore to fremmede Kolleger. (Stærke Hurraraab).

Carl Olsen kunde fuldt ud slutte sig til Søderberg i hans Opfattelse: at det faglige bør danne Grundlaget for den politiske Bevægelse; thi ad faglig Vej alene vil vi ikke kunne naa vort endelige Maal: Samfundets Omreformering.

Den Kamp, vore svenske Partifæller har ført for at erhverve Stemmeret, har sikkert gjort disse modne til at benytte denne, naar den Dag kommer. da Stemmeretten bliver indført i deres Land.

Chr. Andersen beklagede, at vi maatte savne en Repræseniant for Norge og forespurgte, om Hovedbestyrelsen var bekendt med Organisationens Stilling i dette Land.

Formanden besvarede dette Spørgsmaal med, at Situationen i Norge var ham velkendt. Den derværende Organisation befandt sig endnu paa det Stade, som i sin Tid var godt kendt hos os nemlig: det lille Mindretals brydsomme Arbejde for at vække til Forstaaelse af Organisationens Værd, det store Flertal af Kolleger, hos hvem denne Forstaaelse endnu syntes umulig at ruske til Live.

Samtlige Beretninger toges til Efterretning.

Punkt III Regnskabet.

Formanden oplæste det trykte og reviderede Regnskab for Tidsrummet 7. Juli 1900 til 1. Juli 1903. Balancen var Kr. 120,867,80 og Kassebeholdningen Kr. 55,682,76.

Regnskabet godkendtes enstemmigt.

2det Møde.

Dirigent *Christensen*, Aalborg. Punkt IV Lovenes Revision, sattet under Debat, idet Dirigenten gjorde opmærksom paa, at det ved dennes Slutning vilde være formaalstjenligt, at nedsætte et Udvalg til Samarbejdelse af de forventelig indkomne Ændringsforslag.

§ 1 foresloges uforandret. Til § 2 var af Hovedbestyrelsen stillet en redaktionel Ændring, som gør Paragrafen mere klar.

Christiansen, Gentofte-Lyngby, anbefalede denne Ændring.

Høegh, København, ønskede, at Datoen for Kontingentindbetaling blev stemplet i Medlemsbogen, hvad der vilde kunne vise, hvor bestemt enhver betaler sit Kontingent.

Dirigenten advarede mod at vove sig for langt ind paa dette Omraade. Talen her drejede sig væsentlig om Afdelingernes Kontingent til Forbundet.

H. P. Jensen, København, anbefalede Hovedbestyrelsens Affattelse af § 2, der forandres intet i Realiteten, men opnaas at Misforstaaelse vil udelukkes.

Axel Jensen, København: Naar der bemærkes, at Restance ikke maa finde Sted, da tages her Sigte paa Kontingent fra Afdelingerne til Forbundet. Vi maa bort fra ethvert Sløseri med Hensyn til Indsendelse af Kontingent og Maanedsberetninger.

Henriksen, Aarhus, vilde som Medlem af Hovedbestyrelsen anbefale dennes Forslag.

Amdrup, Kolding, var af sin Afdeling paalagt at forespørge om, hvorvidt der i Fremtiden vilde blive paalignet Ekstrakontingent.

Carl Olsen, København: Som Regel vil Hovedbestyrelsen undgaa at udskrive Ekstrakontingent; men naturligvis vil Forholdene kunne forme sig saaledes, at Ekstrakontingent kan blive absolut nødvendigt.

Til §'erne 3 og 4 stilledes ingen Ændring.

Til § 5 var af Hovedbestyrelsen foreslaaet, at der opnaas Kontingentfritagelse for Medlemmerne ved 55 Aars Alder, naar de paagældende have opfyldt sine Medlemsforpligtelser de sidste 20 Aar, og at Kontingentet, indtil denne Rettighed kan opnaas, nedsættes til 50 Øre pr. Maaned ved Medlemmernes 60. Aar.

Formanden motiverede Forslaget. Vi har i en Aarrække haft lignende Bestemmelser i den københavnske Afdeling, men det bør være en Forbundssag, saaledes at Af- og Tilgang mellem Afdelingerne ikke kan berøre de opnaaede Rettigheder. Til Gengæld formener vi, at man bør gaa op til 55 Aar, forinden Kontingentfritagelse kan finde Sted, og at der ligeledes bør kræves 20 Aars Anciennitet herfor. 50 Aars Alderen kan ikke i Almindelighed siges at medføre nævneværdig Forringelse af Arbejdsevnen, det har vi Erfaring for, og det vil endnu mindre kunne kaldes haardt, at kræve 20 Aars Medlems-Anciennitet, saa meget mindre som disse Begunstigelser, saavel som den af os i næste Paragraf foreslaaede Hjælp ved Dødsfald, ere et reelt Plus til de ved Organisationens egentlige Formaal opnaaede Fordele for Medlemmer.

Loldrup, København, stillede Forslag om, at Nedsættelse af Kontingent indtræder med det fyldte 55. Aar, medens Fritagelse for Kontingent ikke vil kunne finde Sted, idet Taleren hævdede, at man for at nyde ogsaa bør yde. I vor Afdeling har vi set Folk blive kontingentfri, hvis Arbejdsevne ikke i nævneværdig Grad er forringet, og hvis Forhold, navnlig som Specialister, bevirke, at deres Fortjeneste staar betydelig over den almindelige Svends. Skulde en ældre Kollega virkelig være saa svækket i sin Arbejdsevne, at han umulig kan betale 6 Kr. aarligt, saa vil der vel findes saa megen Solidaritetsfølelse blandt hans Kolleger, at de vil betale dette ringe Kontingent for en Mand, som i en lang Aarrække har opfyldt sine Pligter.

Carlsen, København, udtalte sig i samme Retning, men vilde dog anbefale Hovedbestyrelsens Forslag; vi kan ikke absolut godkende Arbejdsudygtighed, fordi en Mand opnaar 50 Aars Alderen. Erfaringen viser, at vi har Ret.

Flere Delegerede stillede Forslag, der dog i det væsentligste sluttede sig til Hovedbestyrelsens, og efter en længere Diskussion henvistes disse til det eventuelle Udvalgs Bearbejdelse.

3die Møde.

Tirsdag den 11. August, Kl. 8 Morgen.

Dirigent *Christensen*. Alle vare mødte. Dagsorden: Fortsat Behandling af Lovenes Revision.

Formanden: Hovedbestyrelsen foreslaar en ny § 6, hvori det fastslaas, at Medlemsrettighederne fortabes ved 3 Maaneders Restance, hvorimod Medlemsforpligtelserne vedvarer i enhver Henseende, indtil Udslettelse med et Aars Restance finder Sted. Optagelse som nyt Medlem vil derefter kun ske mod fuld Betaling af Restancen. Den tidligere omtalte Udbetaling ved Dødsfald vil finde sin Plads under denne Paragraf og foregaa saaledes, at der med 10 Aars Anciennitet erholdes 50 Kr. og 3 Kr. mere for hvert fulde Aar herudover. Dog at Summen ikke kan overstige 100 Kr. Ved Overgang til selvstændig Virksomhed indenfor Faget kan den opnaaede Anciennitet bevares for et Tidsrum af indtil 2 Aar, mod behørig Anmeldelse til vedkommende Afdelingsformand.

Chr. Andersen, København, *G. Clausen*, Aarhus, *Amdrup*, Kolding, *Rasm. Lund*, København og *Sørensen*, Svendborg beklagede meget de store Restancer, som vare at finde i Medlemslisten.

Formanden gjorde overfor Sørensen, Svendborg, som mente, at de værste Restancer fandtes i København, gældende, at forholdsvis var Restancerne i København næppe værre end i Provinserne. Det vilde saaledes ses, at der fra København fandtes 1600 Medlemmer uden Anmærkning, og det turde vistnok slaaes fast, at en stor Del af de opførte Restanter ikke for Tiden var at finde i København. Imidlertid maatte de jo føres, eftersom de ikke havde gjort Anmeldelse om Afgang, men meget troligt vare mange over alle Bjerge paa en eller anden Maade. I en Provinsby er det jo en Bagatel at konstaterere, hvorvidt denne eller hin findes indenfor Byens Omraade. Naturligvis skal vi arbejde for at faa indkasseret vore Restancer, men det var bedre at lægge Kræfter i for at undgaa Restancer, og det kan gøres, naar den fornødne Kontrol overholdes. I det Hele taget maa vi sørge for, at det rette Fodslag altid er tilstede, hvad enten Forholdet gælder Medlemmer og Afdelinger imellem eller disse sidste og Forbundet.

Jensen, Odense, *Petersen*, Køge og *Carl Olsen*, København havde endnu Ordet til denne Sag, og *Chr. Andersen*, København, foreslog 3 Kr. ændret til 5 Kr. for hvert Aar udover 10.

§ 7 foreslaas uforandret.

Dirigenten udtalte Ønsket om, at Mandaterne forsynes med Afdelingernes Stempel, og at Underskriverne anføre deres Tillidshverv.

Formanden fandt ikke dette nødvendigt, men ansaa det for rigtigt, at kræve det til Forbundet indbetalte Kontingent lagt til Grund for Repræsentationens Størrelse.

Carlsen, København, formente det rigtig, at Mandaterne udsendes til Afdelingerne for herfra i udfyldt Stand at tilstilles Forretningsudvalget til Prøvelse.

§ 8 foreslaas uforandret.

§ 9 ligeledes. *Formanden* stiller Forslag om, at Revisorerne honoreres for deres Arbejde.

Høegh, København, anbefalede en Ændring vedrørende Revisorernes Valg, saaledes at de kan genvælges.

Carl Olsen, København, slutter sig til Forslaget om Løn til Revisorerne.

§ 10 var af Hovedbestyrelsen foreslaaet uforandret; men om dens første Stykke, der omhandler Forbundets daglige Ledelse og Fagbladets Redaktion, udspandt der sig en længere Diskussion.

Høegh, København, formente at Formanden havde for stor Myndighed overfor Bladets Ledelse; man havde saaledes Eksempler paa, at indsendte Artikler var nægtet Optagelse i Bladet.

Axel Jensen, København, svarede Høegh, at det jo ikke var Formanden alene, der afgjorde, hvorvidt en Artikel burde nægtes Optagelse eller ej, men hele Forretningsudvalget. Den Artikel, som Høegh sigter til, var i sin hele Form og Tendens af den Beskaffenhed, at den hørte andet Steds hjemme, og derfor var den bleven afvist.

Formanden kunde ikke godkende den Betragtning, at Fagbladet burde staa aabent for et hvilket som helst Aandsprodukt. Den paagældende Artikel var en Række Udgydelser af den Art, som Organisationen og dens Mænd i sin Tid serveredes af „Værnet“ og „Avisen“, da man fra den Kant endnu troede paa, at den sunde Fornuft lod sig overvinde og Fagforeningerne nedslaa.

Carlsen, København, kunde fuldt ud slutte sig til disse Udtalelser.

H. P. Jensen, København, formente at Bladet til Tider var for ensidigt; men dette er vor egen Skyld. Lad os skrive til Bladet, det vil jeg særlig anbefale Provinsianerne.

Høegh fastholdt, at Bladet skulde optage, hvad der blev skrevet af Medlemmerne. Redaktionen kan jo benytte sin Ret til at ledsage Artiklen med Kommentarer. Han var ikke fremkommet med denne Sag af personlige Grunde og troede heller ikke at blive mistænkt herfor.

Endnu vekslede nogle Bemærninger om dette Punkt, medens Paragrafens øvrige Indhold ikke berørtes.

Til § 11 var ikke stillet nogen Ændring, men *H. P. Jensen* ønskede Ordet „Bestyrelsen“ overalt ændret til „Hovedbestyrelsen“

§ 12 foresloges ændret. *Formanden* anbefalede Forslaget, som tilsigter at faa Ledelsen saa ensartet som muligt. Det er absolut rigtigt, at Ansvaret lægges hos Hovedbestyrelsen; thi derigennem bliver vor Organisation stærk og kan optræde med den fornødne Vægt og Autoritet.

Henriksen, Aarhus, fandt det mærkeligt, at nogen Afdeling kunde paabegynde Forhandlinger om Lønregulativ uden først at have indhentet Hovedbestyrelsens Sanktion.

Jensen, Odense, ønskede dog, at der overlodes den lokale Afdeling nogen Indflydelse, hvorfor han vilde foreslaa, at Opsigelsen af Lønregulativ skulde ske efter Samraad med vedkommende Afdeling.

Axel Jensen, København, fremdrog Eksempler paa at Afdelinger havde forhandlet paa egen Haand og i egen Disfavør. Selvfølgelig er og maa Hovedbestyrelsen være det Sted, hvor Traadene løbe sammen, og hvorfra igen Kraften udgaar til hele Organisationen.

Carlsen, København, talte i Tilslutning hertil og nævnede et Eksempel paa at Hovedbestyrelsen havde maattet tvinge en Opsigelse igennem, hvorved vedkommende Afdeling uden Spor af Konflikt fik Lønnen hævet fra 35 til 40 Øre.

Formanden supplerede dette Tilfælde med lignende.

Andrup, Kolding, sluttede sig til det af Jensen, Odense, fremsatte Forslag.

Petersen, Aarhus, foreslog at indskrænke Udgivelsen af Medlemslisten til hvert 3. Aar og hertil sluttede *Christensen*, København, sig.

Nommesen, Hillerød, foreslog, at der sammen med Maanedsberetningen indsendtes Oversigt over Arbejdsforholdene til Optagelse i Fagbladet.

H. P. Jensen, København talte mod Forslaget om at indskrænke Udgivelsen af Medlemsliste.

§ 13 var af Hovedbestyrelsen foreslaaet omændret i redaktionel Henseende, og hertil gjordes ingen Bemærkninger.

§ 14 foresloges uforandret af Hovedbestyrelsen.

Aasberg, København, foreslog hyppigere Kontrol af Medlemsbøgerne.

Carl Olsen formente det heldigst at overlade

til Afdelingerne selv at bestemme Kontrolleringen, som dog burde finde Sted mindst en Gang maanedlig.

H. P. Jensen: Lad det blive en Pligt at fremvise Bøgerne allevegne, hvor der kommer ny Folk.

Alfred Larsen, København: Koutrollen bør være gensidig, hvis den skal have Betydning.

Efterat Generaldebatten om Lovene var endt, foreslog Ordstyreren at optage en Diskussion om Mærkesystemet.

Spliid, Aarhus, oplyste at denne Afdeling var stemt for Mærkesystemet.

H. P. Jensen, København, talte imod dette System, som han fandt nheldigt; vi staar os ved at blive ved Afstemplingen, særlig naar Dato tilføjes.

Sørensen, Svendborg, var forbavset over, at Kollegerne i Aarhus var stemt for Mærkerne. Efter det foreliggende Regnskab passer Indbetalingen fra Aarhus kun daarlig med det i Medlemslisten opførte Medlemstal. Af Formanden har vi jo erfaret, at det samme er Tilfældet flere Steder, og saa er det vistnok bedst at forlade Stempelsystemet.

Henriksen, Aarhus: Ogsaa af denne Grund vil det være gavnligt at indføre Mærker.

Formanden havde intet særligt mod at vende tilbage til Mærkerne igen, men dog kun paa den Betingelse, at disse forudbetales af Afdelingerne.

Jensen, Odense, havde tidligere ikke været begejstret for Mærker, men kunde gaa med dertil, naar det indrettes som af Formanden foreslaaet.

Spliid, Aarhus, fandt Forklaringen i Uoverensstemmelse mellem Regnskab og Medlemliste deri, at mange Medlemmer vare bortrejste eller forsvundne.

Johnsen, København, fremdrog af Regnskabet to Afdelinger: D. S. B. København og Gentofte-Lyngby, som begge havde indbetalt ligemeget, skønt den første stod med 16 Medlemmer og den sidste med 78.

Rasmussen, Svendborg, anbefalede Mærkerne.

Carl Olsen ligeledes. Det var ikke paa Forslag af Hovedbestyrelsen, at man i sin Tid gik bort fra Mærkerne.

Christiansen, Gentofte-Lyngby. Den Afdeling, jeg repræsenterer, har et meget stort Omraade, og Medlemmerne kommer og rejser igen, uden at det altid anmeldes. Desuden betales Kontingentet ofte til andre Afdelinger.

Nielsen, Silkeborg, oplyste, at Regnskab og Medlemsliste ikke heller passede for Silkeborgs Vedkommende og kunde ikke passe, da flere rejste uden at anmelde Afgang, medeus en Del arbejdede paa Landet.

Petersen, Aarhus anbefalede Mærkerne.

Sørensen, Svendborg, kunde ikke tage Christiansens Forklaring om Grunden til Misforholdet mellem Regnskab og Medlemsliste for gode Varer.

Tobler talte om tyske Forhold. Hos os er det umuligt at kontrollere uden Mærkesystemet. Bogtrykkeren er selvfølgelig ved Kontrakt bundet til kun at sælge Mærker til Hovedbestyrelsen. Med Mærkesystemet følger dog absolut flere lønnede Kræfter og saaledes dyrere Administration. Med Østerig har vi det saaledes, at de samme Bøger gælde i begge Lande, men Mærkerne ere forskellige.

Søderberg meddelte, at man ogsaa i Sverrig benyttede Mærker. Afdelingerne indsende til Hovedbestyrelsen en Kvartalsberetning, hvoraf det ses, hvormange Mærker, og hvor de ere solgte.

4de Møde.

Tirsdag den 11. August, Kl. 2.

Dirigent *Chr. Christensen.* Alle vare mødte.

Behandlingen af Dagsordenens Punkt IV fortsattes med Rejsekassens Love, til hvilke Hovedbestyrelsen kun havde stillet en Ændring, gaaende ud paa at nedsætte Maksimumsbeløbet for den enkelte Rejse fra 4 til 3 Kr.

Nielsen, Silkeborg, var stemt for at beholde de 4 Kr. Misbrug af Rejsekassen er næppe overvældende.

Clausen, Aarhus, vilde støtte Forslaget, som i Virkeligheden er i de Medlemmers Interesse, som vil at Rejsekassens Formaal fyldestgøres.

Derefter nedsattes et Udvalg paa 5 Medlemmer til at samarbejde de indkomne Forslag og fremkomme med en samlet Indstilling til revidere Love. Til Udvalg valgtes *Formanden, Carl Olsen,* København, *Haurum,* Næstved, *Clausen,* Aarhus og *Rasmussen,* Svendborg.

Punkt V, internationale Forbindelser, indledtedes af Formanden: Vort Formaal maa selvfølgelig være at træde i saa nær og inderlig Forbindelse med vore Kolleger i Udlandet som muligt; men her vil adskillige Vanskeligheder være at overvinde i mere end en Retning. Lettest vil det jo gaa, hvor Organisationerne staa saa nogenlunde jævnbyrdige. En Forbindelse med Tyskland har vi sikkert altid gerne set, men vi har haft Betænkeligheder ved at søge den indledet, da vi maa indrømme, at Fordelene ved en saadan i betydelig Grad vilde hælde til vor Side. Nu er Initiativet imidlertid taget fra Tysklands Side og ved vor Broderorganisations sidst afholdte Generalforsamling i Berlin, hvor jeg havde den Ære at være til Stede, forelaa Forslag til at søge Gensidighedsforhold med os i samme Udstrækning, som man der forud havde med Østerig og Schweiz og som indeholdes i en Overenskomst af følgende Ordlyd:

OVERENSKOMST

1. Medlemmerne af nedennævnte Organisationer vil, ved Overgang fra den ene til den anden Organisation, bibeholde de alt erhvervede Rettigheder.

2. Denne Bevarelse af fortløbende Medlemsrettigheder fortabes af den, der ikke ved Afmeldelsen har betalt sit Kontingent fuldt ud, ikke forskriftmæssig har afmeldt sig og ikke inden fire Uger fra Afmeldelsesdagen atter har tilmeldt sig.

3. Medlemmer af de kontraherende Organisationer opnaa ved Overgangen samme Ret til Understøttelse, som den, der haves Hjemmel for i de paagældende Statuter. Dog vil denne Bestemmelse, ogsaa for ældre Medlemmers Overgang fra den ene til den anden Organisation, kun være at regne fra 1ste April 1901. Den i den ene Organisation alt modtagne Understøttelse vil, ved Overgang i den anden, blive at fradrage.

Denne Overenskomst er foreløbig indgaaet for to Aar.

MALERFORBUNDET I ØSTRIG — MALERFORBUNDET I SCHWEIZ

MALERFORBUNDET I TYSKLAND

Selvfølgelig kunde jeg ikke tiltræde Forslaget paa min Organisations Vegne, da jeg manglede Mandat dertil, men jeg gav det min personlige Tilslutning, og mente mig forpligtet til at oplyse mine tyske Kolleger om, at dets Vedtagelse navn-

lig vilde være i vor Favør, da vi jo berejste Tyskland i anderledes stort Tal, end vi besøges af tyske Kolleger. Hertil modtog jeg det Svar, at man ejheller saa paa Sagen som en Forretning for denne eller hin Organisation, men som et første Skridt henimod en international Forbindelse, der kunde blive til alles Vel.

Jeg anbefaler nu Delegeretmødet at tiltræde denne Overenskomst med en Tak til vor tyske Broderorganisation for dens Forslag.

Søderberg: Spørgsmaalet om et skandinavisk Malerforbund har været fremme paa tidligere Kongresser, og paa den sidst afholdte i København 1900 blev det paalagt den danske Styrelse at sætte sig i Forbindelse med Organisationerne i Sverrig og Norge. For Norges Vedkommende er Udsigterne i Øjeblikket ikke gunstige, idet Organisationen dersteds endnu ikke er saa vidt fremskreden, at en Sammenslutning kan iværksættes. For Sverrigs Vedkommende vil Rejseunderstøttelse være vanskelig at gennemføre, idet de geografiske Forhold lægger store Hindringer i Vejen. Jeg har følt det som en Skuffelse, at vi ikke er naaet videre frem i Retning af Sammenslutning. Dog er Sammenslutningen i og for sig fuldbyrdet, Medlemsbogen overføres gensidigt uden Indskud, og i Tilfælde af Konflikter føler vi hver for sig Pligt til at hjælpe hinanden. Under Lock-out'en i Danmark var Begejstringen og Offervilligheden fremtrædende hos os, og jeg føler mig forvisset om, at det samme vilde blive Tilfældet hos Eder, om vi kom i en Konflikt. Vi tilhører vel vor Landsorganisation, men kunne dog godt knytte internationale Forbindelser, og vi have ikke opgivet Haabet om et skandinavisk Malerforbund. Indtil dette virkeliggøres, støtter vi som hidtil hinanden.

Albert Tobler: Allerede paa vor Generalforsamling i *Frankfurt* a. M. 1892 var Tanken om international Samvirken fremme hos os, men Tiden var endnu ikke inde derfor. Tanken var dog stadig levende, og det lykkedes os i 1901 at tilvejebringe den Forbindelse med Østrig og Schweiz, som vi nu ønsker udvidet til ogsaa at omfatte Danmark. Vi finder det uheldigt, at en Kollega i Udlandet bliver staaende i sit Hjemlands Organisation; thi det naturlige er dog at tilhøre det Lands Organisation, hvor man opholder sig, og det kan jo let gøres, naar den opnaaede Anciennitet kan føres med over i den fremmede Organisation. Vi hilser med Glæde en Forbindelse med Danmark og anbefaler derfor Vedtagelse af det fremsatte Forslag. Besjælede af internationale Følelser sættes smaalige Betænkninger til Side.

Carl Olsen, København, takkede de udenlandske Kolleger for deres Tilslutning; en Forbindelse mellem de nordiske Lande kan ikke betragtes som uopnaaelig, om end der kan være store Vanskeligheder at overvinde. Siden vor forrige Kongres er Landsorganisationerne i de nordiske Lande blevne yderligere udvidede og befæstede, og da disse i hvert Land yde sine Forbund al mulig Støtte under Konflikter, vil en Sammenslutning af enkelte skandinaviske Fagforbund have mindre Betydning. At Sverrigs særlige geografiske Forhold vanskeliggør en Tilslutning til Rejsekasse-Spørgsmaalet, indrømmer vi, men at der er andre Omraader, hvor vi kunne støtte hinanden, har de senere Aars Kampe afgivet et godt Bevis paa. Til Trods for, at vi ikke have haft faste Regler for vort Samarbejde, er dette dog alt i fuld Gang, og vi ville nu og i Fremtiden støtte hinanden efter Evne. Jeg finder i Lighed med Tobler, at man bør staa i det Lands Organisation, hvor man arbejder og en Pasus i vore Love godkender denne Opfattelse.

Alfred Larsen, København, ønskede, at der lagdes nogen Vægt paa Anskaffelse og Oversættelse af udenlandsk Fagliteratur.

Søderberg: Naar en dansk Kollega tilmelder sig vor Organisation, da vil han straks indtræde i samme Rettigheder som sine svenske Kolleger. Vi har den Opfattelse, at vi i begge Lande stadigt ville kæmpe Side om Side. Solidaritetsfølelsen er sikkert i fuldeste Maal til Stede, og det er vistnok klart for os alle, at for Arbejderne er det nødvendigt overalt i Verden at staa Last og Brast med hinanden; vi svenske Malere vil altid støtte vore Stands- og Fagfæller i alle Lande.

André Johnsen, København, anbefalede Overenskomstens Vedtagelse, idet han samtidigt henviste til den oversatte og trykte Beretning fra det tyske Malerforbund. Socialistloven, som bragte de tyske Arbejdere saa kolossalt frem i politisk Henseende, var jo nærmest dødbringende for den faglige Bevægelse. Naar vi derfor drager Sammenligning mellem Fagets Udøvere og Forbundets Medlemstal, saa bør vi tage i Betragtning den korte Aarrække, der er forløben siden Undtagelseslovens Ophævelse, og vi vil da se, at Tiden er benyttet godt. Med den kæmpemæssige Fremgang, som nu foreligger, varer det næppe mange Aar førend alle Malere i Tyskland er organiserede.

Dirigenten satte derefter Forslaget til Overenskomst med Tyskland under Afstemning, som enstemmigt vedtoges med Leveraab for den tyske Broderorganisation.

5te Møde.

Onsdag den 12. August Kl. 8.

Dirigent *Slundt.* Alle vare mødte.

Punkt VI. Eventuellle Forslag og Spørgsmaal.

Dirigenten oplæste et Forslag til Regler for Voldgiftsretter i Østifterne.

Carlsen: Disse Regler ere Resultatet af Forhandlinger mellem Centralforeningen af Malermestre i Østifterne og Forretningsudvalget for vort Forbund. Forslaget er tilstillet os fra Centralforeningen, og vi har kunnet tiltræde det med nogle mindre Ændringer. Reglerne er i det væsentlige enslydende med de for København gældende, og vore Ændringer tager Sigte paa de lokale Forhold i Provinserne. Vi formener saaledes, at en Sag bør behandles og paadømmes paa det Sted, hvor Arbejdet er udført. Nogen Afstemning over Reglerne vil ikke være nødvendig, idet vore Love hjemler Bestyrelsen Ret til at virke for Oprettelse af Voldgiftsretter i Faget. Hermed anbefaler jeg den foreliggende Sag til Mødets Velvilje.

Marius Olsen, København, anbefalede Sagen. En Voldgiftsret vil altid være bedre for os, end at være henvist til juridiske Domstole.

Jensen, Odense. Vi har en Voldgiftsdomstol og ville finde det uheldigt, hvis forskellige Reg-

ler skulle blive gældende for den samme Institution.

Carlsen. De her foreliggende Regler vil sikkert komme til at gælde overalt i Østifterne.

Delegeretmødet gav Sagen sin Tilslutning.

(Fortsættes.)

Forbundets nye Love.

Vi henleder samtlige Medlemmers Opmærksomhed paa, at Forbundets nye Love nu foreligge trykte og omsendte til de respektive Afdelinger, hvor de vil kunne erholdes. Forventelig vil ethvert Medlem være ulejliget med selv at indklæbe et Eksemplar af Lovene paa de gamles Plads i Medlemsbogen.

Prisen deles.

Paa given Anledning oplyses herved om, at ligesom efter den forrige Prisliste vil *Prisen være at dele,* hvor Vinduer stryges 1ste Gang forinden Glassets Indsætning. Der er ingen som helst Ændring sket heri ved sidste Prislisterevision.

Ny Afdeling.

I *Grenaa,* hvor vi tidligere har haft Afdeling, hvis Virksomhed maatte nedlægges, fordi vi en Tid manglede Kolleger der paa Pladsen, er der nu atter Betingelser for at fortsætte, og dette er alt sket.

Afdelingens Formand er *N. Udengaard.*

Til Efterretning.

Afdelingen i *Svendborg* søger efter Medlem Nr. *3371, J. Mortensen,* som er bortrejst uden at anmelde Afgang og uden at faa sin Medlemsbog med sig.

Medlemslisten.

I den sidst udkomne Medlemsliste er for Malernes Fagforening i København opført Medlem Nr. *501, Madsen,* med 1 Stjærne, hvad der er fejlagtigt, idet Stjærnen tilkommer Medlem Nr. *1602, Truelsen,* for hans store Restance.

Fra *Nykøbing,* Falster er ved en Fejl udeladt Medlem Nr. *3536, Martinius Mortensen,*- 402-7.

Udslettelse.

I Henhold til de paa Mødet i Silkeborg vedtagne Love for Malerforbundet, som træde i Kraft 1. Januar 1904, vil fremtidig 3 Maaneders Restance medføre Tab af Medlemsrettigheder og *Udslettelse* finde Sted ved et Aars Restance. Genoptagelse vil da ikke ske, forinden Restancen fuldt ud er betalt.

Antageligt vil Øjeblikkets Restanter benytte Tiden indtil Lovene træder i Kraft til at bringe deres Sager i Orden.

Rejsekassen.

Vi henleder Opmærksomheden paa, at der i Rejsekassens Love er foretaget en Ændring, gældende fra og med denne Maaned, hvorefter Maximum for Understøttelse pr. Rejse er nedsat fra 4 til *3 Kroner.*

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	Chr. Christiansen, Skovshoved
Hørsholm.	J. R. Nielsen.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
—	N. P. Larsen, Stengade 9 (Kasserer).
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	N. Chr. Nielsen, Lundevej 23.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	Jul. Hansen, Løvegade 27.
Sorø.	Gustav A. Lindberg, Baggade 66.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Nyborg.	P. Jensen, Østergade 17.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 22.
—	N. Nielsen, Nørregade 44 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Nykøbing, M.	N. Iversen, Klosterstræde 3.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
Randers.	Emil Petersen, Nordre Grave 13.
Grenaa.	N. Udengaard.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Joh.s Larsen, Gl. Havn 14.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

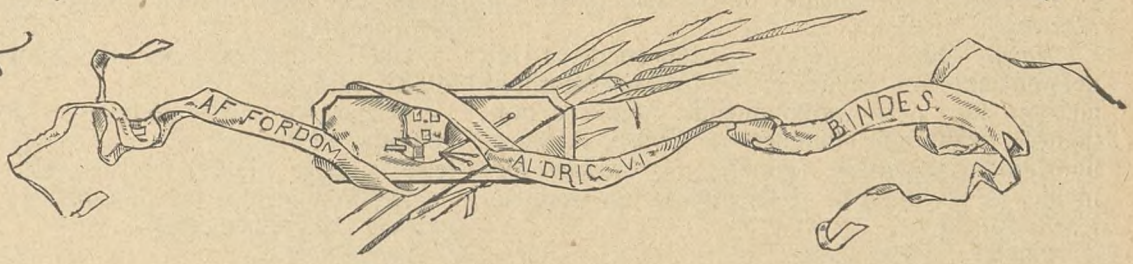

Oktober. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Herning, Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen** i Taastrup og **Bruun** i Vridsløselille. I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, O. Gottschalk, Olaf Jessen** og **N. Nielsen**, Vesterbrogade 69.

Malersvende-Sangforeningen.
1878—1903.

Søndag den 11. Oktober afholder Sangforeningen sin 25-aarige Jubilæums-Koncert i Larsens Lokaler, Sct. Annæplads 13.

Foreningen har ved denne Lejlighed stillet et sjældent godt Program paa Benene. En Kantate, der er skreven i samme Anledning, er sat i Musik af Kordirigent Hr. *Carl Nielsen.*

(Kor, Solo, Dialog og Orkester.)

Dialogen fremsiges af Hr. *H. P. Jensen.* Solopartiet udføres af Hr. Tenorsanger *J. Johansen.* Endvidere medvirker Koncertsangerinden Frk. *Goise Brun* og Hr. Skuespiller *Marius Berggren.*

Det forventes, at Kolleger i stort Tal vil indfinde sig og tilbringe en sikkert baade fornøjelig og interessant Aften.

Billetter faas paa Fagforeningens Kontor og hos Sangforeningens Medlemmer.

Vort Delegeretmøde.

(Sluttet.)

Larsen, Aalborg, ønskede at Prislisten for Banearbejde udvidedes til ogsaa at gælde for Privatbanerne, da det er urimeligt, at det samme Arbejde betales forskelligt. De private Baner faa Arbejdet betydeligt billigere end Statsbanerne. Taleren stillede følgende Resolution:

„Alt Malerarbejde, saavel paa Stats- som Privatbaner, betales efter den af Malerforbundet og Fællesforeningen udarbejdede Prisliste."

Christensen, Aalborg nævnede den nære Forbindelse, som Stats- og Privatbaner ofte havde ved i Fællesskab at benytte saavel Bygninger som Pladser, og det var da særlig graverende, at det samme Arbejde betaltes forskelligt, efter Prislisten, hvis det udføres for Staten, og Timeløn hvis det er Privatbanens. Mestrene hævder og med en vis Ret, ved at henvise til Prislistens Titel, at den kun gælder Arbejde for Statsbanerne.

Carlsen: Det er en temmelig haartrukkken Fortolkning, Mestrene her anveude, og den vilde næppe holde Stik. Meningen har selvfølgelig været, at Prislisten skulde gælde for alt Banearbejde og over hele Landet. Den er jo udarbejdet af Organisationer for hele Landet, om end Centralforeningen i Jylland forkastede den. Selvfølgelig vil Hovedbestyrelsen drage Omsorg for, ved Udløbet af de respektive Lønregulativer, at alt Banearbejde bliver at betale efter Prislisten.

Resolutionen vedtoges enstemmigt.

Høegh, København: Vi har nu sluttet en Overenskomst med Tyskland, men det vilde være mig kært om noget lignende skete overfor andre Lande, navnlig Sverrig. Jeg vil derfor stille følgende Resolution:

„Delegeretmødet i Silkeborg giver herved Hovedbestyrelsen Fuldmagt til at indgaa internationale Forbindelser med Kolleger i fremmede Lande."

Efter en kort Diskussion vedtoges Resolutionen enstemmigt.

Alfr. Larsen, København, stillede Forslag om at Forbundet skulde udarbejde en Statistik over Medlemmernes Aarsfortjeneste og faglige Forhold.

Efter nogle Udtalelser tog Larsen sit Forslag tilbage.

H. P. Jensen, København, foreslog og anbefalede følgende Forslag:

„Delegeretmødet paalægger Hovedbestyrelsen at udarbejde en Statistik over hvor stor en Arbejdsløshed, der findes indenfor Faget."

Forslaget støttedes af *Alfr. Larsen* og *Rasm. Lund,* København og *Christensen,* Aalborg, men modarbejdedes af *Høegh, Carlsen, Johnsen* og *Axel Jensen,* København, der erklærede det for en Umulighed at udfærdige en saadan Statistik paalidelig.

Forslaget vedtoges med 20 St. mod 15.

Lund, Horsens, foreslog og anbefalede følgende Resolution:

„Hovedbestyrelsen arbejder hen til at Ulykkesforsikringen kommer til at virke paa samme Maade i Provinserne som i København og paaser, at Mestrene har genforsikret, og at Svendene faar et Bevis herfor hver Lønningsaften."

Forslaget, der støttedes af *Carlsen*, *Spliid* og *Henriksen*, vedtoges.

Jensen, Odense, foreslog og anbefalede, at Understøttelse som Følge af Gensidighedsforhold ansattes til $^2/_3$ af vedkommende Medlems Fortjeneste. Forslaget støttedes af *Larsen*, Aalborg, hvorimod *Christensen*, Aalborg og *Carlsen* formente, at Forbundets Understøttelse bør være ens i alle Tilfælde.

Forslaget forkastedes.

Lund, Horsens, rejste atter Spørgsmaalet om Fagbladet og formente ikke at Bladet var særlig interessant for Provinserne. Der burde findes Oplysninger om Arbejdsforholdene i fremmede Lande ligesom der burde findes tekniske Meddelelser og Oplysninger.

Johnsen følte sig overbevist om, at hvis vi i Fremtiden korresponderede med Tobler, vilde vi kunne faa en Del interessant Stof fra Tyskland.

Axel Jensen kunde godt forstaa, at de tørre faglige Artikler ikke altid var morsomme at fordøje, men det burde dog være disse, der læstes med størst Interesse.

Loldrup: Vi har tidligere af og til haft tekniske Meddelelser i Bladet, men har nu maattet indskrænke disse. Det er Meddelelser man bør være forsigtige med, da Fuskere let kan benytte dem til Skade for vort Fag.

Christensen, Aalborg, kunde i et og alt tiltræde dette.

H. P. Jensen, København, foreslog, at Hovedbestyrelsen skal have Ret til at honorere Artikler, naar Forfatteren gør Fordring paa Honorar.

Forslaget vedtoges, ligeledes et af *Lund*, Horsens, stillet Forslag, saalydende:

„Forretningsudvalget søger at faa dygtige Folk, Specialister o. lign. til at skrive gode og belærende Artikler i Fagbladet."

Poulsen, Randers, ønskede at Regnskabet hvert Aar optrykkkedes i Fagbladet.

Christensen, Aalborg, sluttede sig hertil og stillede følgende Forslag, som vedtoges:

„Hvert Aars 1. Juli bekendtgøres Forbundets Regnskab i Fagbladet."

Alfr. Larsen, København, foreslog at lade Referatet af Delegeretmødet udkomme trykt i Protokol i Stedet for i Fagbladet.

Forslaget fraraadedes af *Spliid*, Aarhus, *Christensen*, Aalborg, *Carlsen* og *Johnsen*, København, og støttedes af *Høegh*, København, hvorefter det forkastedes.

Poulsen, Randers, forespurgte om det var Tilfældet, hvad rejsende Kolleger fortalte, at Kontoret i København sjældent var aabent.

Carlsen, København: Kontoret passes upaaklageligt. Det er aabent i de bestemte Kontortider og megen Tid herudover, men det kan selvfølgelig ikke være aabent hele Døgnet — her er ingen Grund til Klage.

Høegh, København, forespurgte om Christensen, Aalborg selv skulde betale den eventuelle Bøde i en mod ham af nogle Skruebrækkere anlagt Sag for en Artikel i Fagbladet.

Flere Talere udtalte, at det vilde være en Selvfølge, at Forbundet eller Afdelingen betalte den eventuelle Bøde.

Punkt VII. Administrationen.

Formandens og Forretningsudvalgets Løn fastsattes som hidtil til henholdsvis 1800 Kr. og 200 Kr. aarligt.

Det vedtoges at lønne Revisorerne med hver 20 Kr. aarligt.

Diæter for Delegerede og Hovedbestyrelse vedtoges uforandret, og et Forslag om Nedsættelse til 8 Kr. pr. Dag forkastedes.

Det vedtoges at lade Fagbladet som hidtil udgaa en Gang maanedligt.

Mødet hævet.

6te Møde.

Onsdag d. 12. August Kl. 2.

Dirigent *P. Slundt.*

Formanden forelagde Lovudvalgets Arbejde til Diskussion og Vedtagelse.

Høegh og *Andersen* stillede deres tidligere Ændringer til § 5. Ændringerne forkastedes.

Derefter vedtoges Lovene i Udvalgets Udarbejdelse (trykte Eksemplarer erholdes i de respektive Afdelinger) og med Ikrafttræden den 1. Januar 1904.

Rejsekassens Love vedtoges ligeledes efter Udvalgets Forslag, hvorved Understøttelsens Maksimum for en enkelt Rejse er nedsat til 3 Kr. fra 1. September at regne.

Punkt VIII. Valg af Tillidsmænd.

Rudolf Poulsen genvalgtes med Akklamation til Forbundets Formand og takkede for Valget, idet han lovede som hidtil af yderste Evne at røgte det ham betroede Tillidshverv.

Til Medlemmer af Forretningsudvalget genvalgtes *Carlsen* med 50 Stemmer, *Carl Olsen* 48 St., *P. Slundt* 46 St. og *Axel Jensen* med 45 St.

Derefter havde *H. P. Jensen* 16 St., *Høegh* og *Rasm. Lund* hver 4 St. og *Wilh. Nielsen* 3 St. Rasmus Lund trak sig tilbage og Suppleanter blev saaledes H. P. Jensen og Høegh.

Til Hovedbestyrelsen genvalgtes for Jyllands Vedkommende *Christensen*, Aalborg med 46 St. og *Henriksen* Aarhus med 32 St. Suppelant *G. Clausen*, Aarhus med 23 St.

For Øerne genvalgtes *Rasmussen*, Svendborg med 44 St. og valgtes *Haurum*, Næstved med 42 St. Suppleant *L. Larsen*, Odense med 21 St.

Herpaa foretoges Valg af 8 Medlemmer til Voldgiftsretten for Østifterne. Valgt blev *Jensen*, Odense, *Sørensen*, Svendborg. *Haurum*, Næstved, *Rasmussen*, Svendborg, *Petersen*, Nykøbing F., *Larsen*, Odense, *Lindberg*, Helsingør og *Nommesen*, Hillerød.

Strejkeunderstøttelsens Størrelse vedtoges uforandret.

Punkt IX. Næste Delegeretmøde.

Det vedtoges at afholde næste Delegeretmøde i August 1906 i *Svendborg.*

Sekretærerne oplæste Forhandlingsbogen, som enstemmigt godkendtes. Dirigenten takkede Sekretærerne for disses store og veludførte Arbejde, som han foreslog Kongressen at vise sin Erkendt-

lighed ved et Vederlag i Lighed med tidligere. Dette vedtoges enstemmigt.

Søderberg, Sverige talte lor den faglige Organisations Betydning. De danske Fagorganisationer har Grund til at føle sig stolte; thi de hvile paa et solidt Grundlag og arbejde ihærdigt frem mod det store Maal: Arbejdets Frigørelse. En Tak for de betydningsfulde og minderige Dage, jeg har tilbragt i Eders Midte og som jeg aldrig vil glemme. Paa begge Sider af Sundet vil vi arbejde paa at gøre vore Organisationer større og stærkere, og i Kampens Stund vil vi støtte hinanden.

Tobler, Tyskland, havde med stor Glæde overværet disse Dages Forhandlinger og bragte det bedste Indtryk med sig hjem til sit Land og sin Organisation. Ikke mindst glædeligt og betydningsfuldt har jeg set deri, at de danske Malere har vedtaget at søge Forbindelse med Kollegerne i Udlandet for ved Samarbejde at hjælpe vort Fag fremad. En hjærtelig Tak for disse Dages Samvær.

Stærkt Bifald hilste saavel Søderbergs som Toblers Udtalelser.

Johnsen, København, bragte Tobler en Tak, fordi han var kommen til vor Kongres.

Dirigenten bad de udenlandske Kolleger bringe deres Organisationer vor Hilsen. Et Leve for vore to fremmede Kolleger og for de to Orgasationer, de repræsentere. (Stærke Hurraraab).

For den store Gæstfrihed, som var udvist fra Silkeborg Afdelingens Side, vedtog de Delegerede ved personlige Bidrag at skænke Afdelingen et indrammet Billede af Mødets Deltagere.

Nielsen, Silkeborg, takkede paa sin Afdelings Vegne saavel for denne Mindegave som for de 3 Dages Møde, hvormed man havde beæret den lille By.

Formanden: Hermed er vort Arbejde for denne Gang tilendebragt, og idet jeg retter en Tak til samtlige Deltagere for den Iver og Lyst, hvormed der er deltaget i Forhandlingerne for at fremskaffe det bedste Udbytte af disse, vil jeg udtale Haabet om, at vi i det kommende Treaar vil arbejde ihærdigt fremad saaledes, at det kommende Delegeretmøde vil kunne konstatere ny Fremgang.

Under Leveraab for Malerforbundet erklærede Dirigenten Delegeretmødet for hævet.

Følgende Hilsener vare indløbne under Mødet og modtoges med stærkt Bifald:

Stockholm, 10. Aug. 1903.

Forvissede om et godt Resultat af Eders Arbejde sender vi broderlig Hilsen

Svenska Måleriarbetareförbundet
EKMAN

Zürich, 10. Aug. 1903.

Vi sende vore danske Kolleger den bedste Hilsen og haaber at vort Forbund snart maa staa paa samme Højde som Eders.

For Malernes Centralforbund i Schweiz
STICKEL.

Wien, 11. Aug. 1903.

Kollegerne i Østrig sender hjærtelig Broderhilsen og ønske Eder det bedste Resultat af Mødet.

Bestyrelsen.

Cassel, 11. Aug. 1903.

Vore danske Arbejdsbrødre sendes de bedste Hilsener og Ønsker om godt Resultat af Eders Arbejde.

De udelukkede Malere i Cassel:
CARL GABRIEL, Formand.

Kbhvn., 12. Aug. 1903.

Til Lykke med Arbejdet! Hilsen fra Malerne i Valby.

Fagforeningsbevægelsen 1871—1900.

I Aaret 1901 udgav „De samv. Fagforbund" en Bog, kaldet „Oversigt over Fagforeningsbevægelsen i Danmark" i Tiden fra 1871 til 1900.

Der er anvendt megen Energi og meget Arbejde paa at faa tilvejebragt alle de Oplysninger, som var nødvendige for at Værket kunde blive, hvad det skulde være, og Anstrængelserne er kronede med Held.

Bogen, der er paa 329 Sider, indeholder en Række værdifulde historiske og statistiske Oplysninger, og man mente derfor, at Bogen let vilde have fundet Afsætning blandt Organisationernes Medlemmer; men dette er desværre ikke sket. At Grunden hertil ikke kan være manglende Lyst til at eje Bogen siger sig selv, og Aarsagen maatte vel derfor nærmest ligge i Prisen.

Da det imidlertid først og fremmest kommer an paa, at Bogen kommer ud blandt Arbejderne og bliver læst, saa har Forretningsudvalget vedtaget at nedsætte Prisen til 50 Øre pr. Eksemplar, skøndt den oprindelige Pris af 1 Kr. var langt under Bogens virkelige Værdi. Bestillinger paa Bogen sendes til Kasserer E. Svendsen, Nørrefarimagsgade 47, 1. København, K.

Forbundets nye Love.

Vi minder atter i Dag om, at Forbundets nye Love, *som træde i Kraft 1. Januar 1904*, ere omsendte til Afdelingerne, hvor de altsaa vil kunne erholdes af ethvert Medlem.

Det maa ligge i alle Medlemmernes Interesse at gøre sig bekendt med Lovenes Indhold saa hurtigt som muligt, og navnlig, da der er væsentlig Forskel paa de ny Vedtagelser, og hvad der hidtil har været gældende. Saaledes vil med Lovenes Ikrafttræden 3 Maaneders Restance medføre Tab af Medlemsrettigheder og 12 Maaneders Restance *Udslettelse af Forbundet.*

Et Medlem, som udslettes paa Grund af Restance, vil ikke atter kunne optages, uden først at betale denne fuldt ud.

Med Opnaaelsen af 10 Aars Medlemsanciennitet erhverves Krav paa en Udbetaling af 50 Kr. ved Dødsfald og 5 Kr. mere pr. Aar, indtil ialt 100 Kr. Fra 50-Aars Alderen vil Medlemmerne være fritaget for ordinært Kontingent, naar de i mindst de sidste 20 Aar har opfyldt deres Medlemsforpligtelser.

Ikke alene for de Fordeles Skyld, som her er knyttede til Anciennitetеn og slige med denne, men navnlig fordi det er en Æressag at opfylde sine Medlemsforpligtelser, bør ingen forsømme disse. Den Tid, der endnu er at løbe paa til

Nytaar, vil være godt anvendt, om alle Medlemmer skærper den gensidige Kontrol; thi derved kan endnu naaes at bringe en Del Restancer ud af Verden, saaledes, at Udslettelsernes Tal kan indskrænkes til et rent Minimum, om ikke helt undgaaes.

Rejseunderstøttelsen.

I Afdelingerne *Aalborg* og *Helsingør* udbetales Rejseunderstøttelsen af Kassererne d'Hrr. *Chr. Engenn,* Kayrødsgade 33, 2. Aalborg, og *N. P. Larsen,* Sofiegade 5, St. Helsingør.

Vi beder erindret, at Understøttelsens Maksimum pr. enkelt Rejse, i Henhold til de nugældende Love, er *3 Kr.*

Generalforsamlinger.

Malernes Fagforening i København afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling, Onsdag d. 14. ds. Kl. 8 i Rømersgade 22, Festsalen, med følgende Dagsorden: 1. *Forhandlingsbogens* Oplæsning. 2. *Beretning* om Virksomheden. 3. *Regnskabet.* 4. *Valg af 4 Medlemmer til Bestyrelsen,* en Revisor, 4 Kontrahenter og Repræsentanter for Foreningens Andele i Forsamlingsbygninger m. m. 5. *Arbejdernes Livsforsikring.* 6. *Juleuddelingen* og 7. *Valg af Julefestudvalg.*

* * *

Afdelingen i *Aarhus* har ved sin forleden afholdte Generalforsamling genvalgt *M. Spliid* som Formand, og til Bestyrelsen genvalgt *P. Petersen, A. Jensen* og *P. Hansen.*

Indstillet Virksomhed.

Afdelingen i *Nyborg* har maattet indstille sin Virksomhed, fordi den for Tiden mangler et Medlem med fornøden Interesse til at varetage Ledelsen. Forhaabentlig vil denne Situation snart vise sig at have været rent forbigaaende.

Medlemslisten.

I Fortegnelsen fra Afdelingen i *Gentofte-Lyngby* er ved en Fejl udeladt Medlem Nr. 2068, *Albert Larsen,* indmeldt November 1895, og betalt for August 1903.

Til Efterretning.

Afdelingen i *Nykøbing, Falster* ønsker at paaminde Medlem Nr. 5047, *Hans Jørgen Christensen,* om, at han burde have afmeldt sig, da han forlod Afdelingens Omraade.

Undervisning i Guitarspil.

Ærede Kolleger tilbydes god og billig Undervisning i *Guitarspil.*

F. Nielsen, Medl.-Nr. 300.
Murergade 12, 3. (Tr. Kl. 8 Aften).

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.*

J. N. Stuhde.

„Malerforbundet i Danmark"

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	H. Henriksen, Lyngby.
Hørsholm.	J. R. Nielsen.
Hillerød.	Sofus Nommesen, Trollesbro.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, „Sophiero", Gurre Vej.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	N. Chr. Nielsen, Lundevej 23.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	Jul. Hansen, Løvegade 27.
Sorø.	Gustav A. Lindberg, Baggade 66.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Odense.	Chr. Jensen, Vindegade 70.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 22.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Nykøbing, M.	N. Iversen, Klosterstræde 3.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 9, St.
—	Chr. Engenn, Kayrødsgade 33 (Kasserer).
Randers.	Emil Petersen, Nordre Grave 13.
Grenaa.	N. Udengaard.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Joh.s Larsen, Gl. Havn 14.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

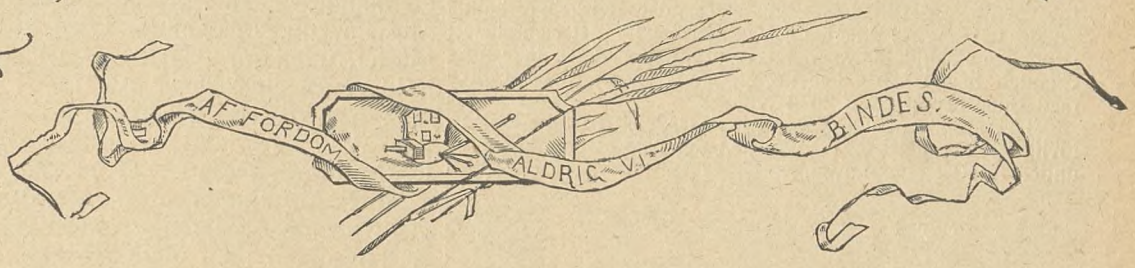

November. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Herning, Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen** i Taastrup og **Bruun** i Vridsløselille. I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, O. Gottschalk, Olaf Jessen** og **N. Nielsen,** Vesterbrogade 69.

Privatlivets Fred.

Som det vil ses af nedenstaaende Dom, er vor Afdelingsformand i Aalborg, *Chr. Christensen,* idømt Bøde i en Sag, som efter bevilget fri Proces var anlagt af Malersvend *Chr. Jensen,* for et Par Notitser i Fagbladet. Jensen forlangte Christensen dømt for Injurier, og en Række Udtryk ere da ogsaa blevne mortificerede, og i saa Henseende er Jensen da atter den pæne Mand, som han jo forresten har været hele Tiden — bevares vel. Han havde endvidere sat Næsen op til en Smule Erstatning, som han efter *sit* Lønregulativ (han har sit eget) anslog til 500 Kr. for Tab, som han paastod at have lidt et Aars Tid før Artiklerne stod i Fagbladet. Dette lille Plaster, som unægtelig kunde have gjort saa godt, fik han dog ikke, hvad der selvfølgelig maa have været en Skuffelse, eftersom han jo rimeligvis nok har haft store Tab. Naa, han faar trøste sig med, at han efter denne Dom sikkert vil vinde betydeligt i Anseelse — blandt Meningsfæller allenfals.

I hvert Fald har en af disse, *Søren Damgaard,* sporenstrengs anlagt Sag mod Christensen, og flere vil antageligt følge efter. Saa maa det da hjælpe.

Dommen lyder saaledes:

I Fagskriftet „Fagtidende for Malere" Nr. 11 af November 1902 er, under Overskriften „Konflikt i Aalborg", indrykket en Notits, der indledes saaledes: „Medlemmer, som agter at søge Arbejde i Aalborg, bedes forinden henvende sig til Afdelingens Formand, Chr. Christensen, St. Mortensgade Nr. 9, for at blive gjort bekendt med Forholdene" ... og hvori det videre hedder: „Foruden 4—5 Skruebrækkere af ældre Dato..... og hele Koret boltrer sig paa et enkelt Værksted, ... et Princip, hvori de ovenfor nævnte Individer ganske slutter sig til ham og efter fattig Evne lader haant om Organisationens Bestræbelser i modsat Retning." Endvidere findes i samme Fagskrift Nr. 1 for Januar 1903 indrykket en Artikel, underskreven Chr. Christensen, ligeledes betitlet „Konflikten i Aalborg", hvori det blandt andet hedder: „Vi sigter hermed til Konflikten hos Malermester Fischer og hvad dermed staar i Forbindelse.....hans gamle Skruebrækkere ..... Det viste sig imidlertid, at Selskabets Formand gav Fischer fornøden Henstand, medens nogle daarlige Kammerater.....og det kunde da være, at de (de daarlige Kammerater) i Mangel af bedre vil søge Arbejde blandt hæderlige Kolleger, hvis Opmærksomhed vi da gærne vil henlede paa Styrken, som bestaar af:

.....

Christian Jensen har arbejdet hos Fischer siden 1899, tidligere i København og paa Sjælland."

.....

Da Citanten, Malersvend Chr. Jensen her af Byen, har anset de foran nærmere fremhævede Stykker af Artiklerne for ærefornærmende for sig og som en Krænkelse af hans Privatlivs Fred, paastaar han under nærværende Sag, efter meddelt Bevilling til fri Proces, Indstævnte Maler Chr. Christensen, St. Mortensgade 9 her i Byen, idømt Straf efter Straffelovens XXI. Kapitel og Erstatning for tilføjet Tort og Skade af 500 Kroner, eller efter Domstolens Skøn, samt tilpligtet at udrede Sagens Omkostninger skadesløst, hvorhos de ærefornærmende Udladelser paastaas mortificerede.

Indstævnte paastaar sig frifunden, med Tilkendelse af Sagsomkostninger, idet han hævder, dels at det ikke har været hans Hensigt at fornærme, dels ikke at skade Citanten.

Det er under Sagen in confesso, at Citanten har arbejdet hos en Malermester her i Byen, uden at være Medlem af Malersvendenes Fagforening, samt at Indstævnte, der har erkendt at have skrevet ogsaa den førstnævnte Artikel og deri at have sigtet blandt andre til Citanten, har forfattet Artiklerne, for paa denne Maade at forsøge at bøje Citantens Ulyst til at indmelde sig i bemeldte Fagforening.

Det skønnes nu ikke rettere, end at de paaklagede Udtryk: „Skruebrækkere af ældre Dato", „hele Koret", „Individer", „gamle Skruebrækkere", hæderlige Kolleger", i den Forbindelse, hvori disse findes i Artiklerne, overskride Grænserne for den tilladelige Ytringsfrihed og at være ærerørige, i hvilken Henseende særlig fremhæves, at Udtrykket: „at de (de daarlige Kammerater) i Mangel af bedre vil søge Arbejde blandt hæderlige Kolleger", maa siges at indeholde en Sigtelse for Uhæderlighed, til hvis Fremsættelse ingen Føje foreligger.

Ligeledes skønnes Artiklerne, ved deres Meddelelse om personlige Forhold, at være en Krænkelse af Privatlivets Fred.

Indstævnte vil saaledes ikke kunne undgaa at anses efter Straffelovens §§ 217 og 220 efter Omstændighederne med en Statskassen tilfaldende Bøde af 50 Kr., subsidiært simpelt Fængsel i 6 Dage, hvorhos de nærmere foran fremhævede Udladelser mortificeres. Indstævnte betaler derhos Sagens Omkostninger, efter Reglerne for beneficerede Sager, og i Salær til Cancelliraad Buus, hvis Sagførelse har været lovlig, 25 Kr. Derimod vil den Indstævnte efter Omstændighederne ikke kunne tilpligtes at betale Citanten Erstatning, allerede af den Grund, at de af Citanten paastaaede Tab ligge 1 Aar forud for Artiklernes Fremkomst.

Stempelovertrædelse foreligger ikke.

Thi kendes for Ret:

De i ovenciterede Artikler i „Fagtidende for Malere" anførte, for Citanten, Malersvend Chr. Jensen her af Byen, fornærmelige Udladelser bør døde og magtesløse at være. Indstævnte Maler Chr. Christensen, ligeledes her af Byen, bør til Statskassen bøde 50 Kr., eller i Mangel af Bødens fulde Betaling, hensættes i simpelt Fængsel i 6 Dage. Saa bør Indstævnte og til Statskassen betale det Retsgebyr, som skulde have været erlagt, og Godtgørelse for det stemplede Papir, som skulde have været forbrugt, om Sagen ikke for Citanten havde været beneficeret, samt i Salær til Cancelliraad Buus her af Byen 25 Kr.

Det idømte at udredes inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse og Dommen i det hele at efterkommes under Adfærd efter Loven.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Det foreskrives derefter, at ingen skal være forpligtet til at staa under noget Lav, „langt mindre nogle selvgjorte Vedtægter, som hidtil haver været i Agt taget staa for fulde." Kongen vil resolvere, hvilke Haandværk, der skal staa under Lavsartikler. Indtil saadant skete, maatte Bryggere, Slagtere, Badskærere, Guldsmede, Tømrere, Snedkere, Murere, Smede, Kandestøbere, Prammænd, Færgemænd, Vognmænd, Bødkere og Brolæggere nyde de dem allerede tilstaaede Artikler.

I denne Fortegnelse over Haandværk, der vedblivende ere forsynede med Lavsartikler, savner vi Malerne.

Dyrkerne af dette Haandværk har altsaa faaet Tilladelse til at staa udenfor Lavsorganisationens Rammer, hvad der reelt vil sige det samme som at Malerlavet er bortfaldent. Nogen formel Ophævelsesakt er dog næppe udstedt, og sandsynligt er det heller ikke, at Lavet skulde have opløst sig selv. Vi tør tværtimod gaa ud fra, at Malerne har presset paa Regeringen for at faa nye Love.

I den Omordning af Lavsvæsenet, som fandt Sted de følgende Aar ved Udstedelsen af nye Artikler, lykkedes det da ogsaa Malerne at komme med. Den 29. April 1684 gives der dem en ny Skraa og dermed paany Eneret til Haandværket.

Ligesom tidligere stod en Oldermand i Spidsen. Hans Virketid skulde vare to Aar, og Valget foretages af Magistraten blandt tre af samtlige Mestre udvalgte Medlemmer. Syntes Magistraten ikke om nogen af de foreslaaede, kunde den vælge en anden.

Som Mesterstykke paalagdes det enhver ny Indtrædende i Oldermandens Hus at udføre „en gejstlig eller verdslig Historie" samt „et smukt Landskab". Mesterstykket skulde paakendes af Magistraten og de kyndigste Mestre, „om det saa forsvarligen er udarbejdet, at han kan dygtig erkendes i Lavet at indtages".

Arten af dette Mesterstykke tilkendegiver, at Malernes Hovedbeskæftigelse endnu har været af kunstnerisk-dekorativ Karakter. Man maa dog ikke tro, at denne gejstlige og verdslige Historie samt det smukke Landskab skulde være selvstændige Kompositioner. Derom kunde der naturligvis ikke være Tale. Det var udelukkende Udførelsen det kom an paa, og Forbilledet har som Regel været Kobberstik, hvoraf det ses, at Lavet har haft et Antal paa Lager til Afbenyttelse for vordende Mestre.

Forinden en Svend kunde faa Lov til at forfærdige Mesterstykke, maatte han dog have gennemgaaet den foreskrevne Læretid, fire eller seks Aar, alt eftersom der blev betalt for ham eller ej, og dernæst tjene fire Aar som Svend, inden- eller udenlands, og til allersidst arbejde et Aar som Mestersvend. Med andre Ord: Ingen kunde blive Mester, uden forud at have arbejdet i Faget henholdsvis ni eller elleve Aar.

Foruden disse særlige Bestemmelser gældende for Malerne, gjaldt naturligvis de almindelige Regler af 23. December 1681, der er omtalt foran, samt Forordningen af 6. Maj 1682 om Haandværkssvende og Drenge i Købstæderne.

Hensigten med disse Bestemmelser var at faa den zünftige Aand udryddet. Der opstilles derfor en Del strænge Regler om Arbejdstid og Arbejdsorden, Opsigelsesfrister m. m. „Frimandag eller anden Drikkedag" forbydes; Svendene maa ikke mere have „Kro eller Sammenkomst" osv.

Uagtet vi ved at den nye, ligeledes paa denne Tid oprettede københavnske Politiorganisation gjorde, hvad den kunde for at komme den gamle Zünftighed tillivs, har dog nok ikke faa af de nye Lovparagrafer været Ord paa Papiret.

(Fortsættes).

Fra Herning.

Et ungt Menneske ved Navn *Bertel Jørgensen* fik i Fjor November udlært i Herning og forespurgte om Forbundet vilde understøtte ham, saaledes at han kunde blive fri for, som Svend, at arbejde hos sin Læremester, der, ligesom de øvrige Mestre i Herning, nægtede at betale efter det af Centralforeningen underskrevne Regulativ. Da Arbejde andet Steds ikke lod sig anvise blev han imødekommet, indmeldte sig i Forbundet og fik Hjælp hele Vinteren. I April Maaned arriverede han her til København med Rejsebog og hævede Rejseunderstøttelse, men viste sig ikke mere og betalte heller ikke sit Kontingent.

Sidst i Juli ankom han atter til Herning og tog da, hvad der vilde have været ham saa meget imod i Vinter, Arbejde hos en af Mestrene derovre.

At føje Kommentarer hertil vilde vistnok være ganske overflødigt; thi af ovenstaaende vil Bertel Jørgensens Værd som Kollega og ærekær Mand næppe blive bedømt fejlagtigt, naar han før eller senere skulde forsøge at arbejde blandt hæderlige Kolleger. — Det er en Selvfølge, at *Bertel Jørgensen*, hvis Medlems-Nr. var 3485, efter det passerede maa betragtes som ekskluderet af Forbundet.

Iøvrigt gaar Tingene sin skæve Gang derovre i Herning. — Af de Godtfolk, som i Fjor tog Arbejde da Konflikten udbrød, findes endnu *Th. Hansen* og *P. M. Thomsen*, medens et Par unge Mennesker, *Adolf Nielsen* og *Georg Nielsen*, der fik udlært i Foraaret, har befundet sig saa vel, at de ogsaa som Svende fortsætter uden noget Hensyn til, at Mestrene stadig væk undlader at betale efter det i Fjor for Herning vedtagne Regulativ.

Mestrene opsiger.

Fra Centralforeningen af Malermestre i Jylland har Malerforbundet nu, i Skrivelse af 31. Oktbr. modtaget Opsigelse af Lønregulativerne for 11 Byer i Jylland, medens Regulativet for Herning samtidig betragtes som bortfaldet.

Opsigelsen gælder følgende Byer: *Hjørring, Aalborg, Randers, Aarhus, Silkeborg, Horsens, Vejle, Fredericia, Varde, Skive* og *Viborg.* I Skrivelsen udtales Haab om at møde Velvillie hos Malerforbundet til Samarbejde om nye Overenskomster og bebudes det, at Forslag i saa Henseende vil blive fremsendt i en nær Fremtid.

Af en Meddelelse i Dagspressen har det allerede i 3 Maaneder været os bekendt at en saadan Opsigelse vilde komme, og Tiden vil nu vise, hvad der har været Motivet til samme. Et kan man vel dristigt gaa ud fra som givet, at Opsigelsen ikke er fremsat for at forbedre Regulativerne i Svendenes Favør, saa sikkert som at en Forringelse næppe lader sig gennemføre.

Foruden ovennævnte Masse-Opsigelse har vi Meddelelse om en lokal Opsigelse fra Mestrene i *Nykøbing, p. M.* Tilbage har vi da i Jylland kun fire Byer, nemlig: *Kolding, Esbjerg, Grenaa* og *Frederikshavn,* der altsaa maa ligge udenfor Centralforeningens Omraade. Af disse har Frederikshavn et Regulativ, der i hvert Fald vil være gældende til 1. April 1905, medens en Opsigelse for de andre tre endnu kunde finde Sted inden Nytaar.

Forbindelse med Udlandet.

Som det vil vides vedtog det sidst afholdte Delegeretmøde at slutte sig til det af vor Broderorganisation i Tyskland foreslaaede „Kartell-Vertrag", i Henhold til hvilket de kontraherende Organisationers Medlemmer ved Overgang fra den ene til den anden Organisation faar sin alt erhvervede Medlemsanciennitet anerkendt i den tiltraadte Organisation og dermed Rettigheder fuldt ud som dennes egne Medlemmer; dog at Ancienniteten for den tiltraadte ikke regnes længere tilbage end fra 1ste April 1901.

Ordlyden af denne Overenskomst findes i Fagbladet for September, og deraf vil man se, hvad der skal iagttages for ikke at fortabe ovennævnte Rettigheder.

Vi har nu haft den Glæde at faa Meddelelse fra Bestyrelsen for Broderorganisationen i *Tyskland* om, at saavel Malerforbundet i *Østrig* som i *Schweiz,* har sluttet sig til Overenskomsten, der saaledes nu gælder mellem de fire Landes Malerorganisationer. Herefter vil altsaa ethvert af vore Medlemmer, ved Rejse i Tyskland, Østrig eller Schweiz og ved Overholdelse af de i Overenskomsten fastsatte Betingelser, have Ret til Understøttelse i samme Udstrækning, som de paagældende Organisationers egne Medlemmer, beregnet efter Anciennitet.

At vi herved har opnaaet en betydelig Fordel, langt større rent forretningsmæssigt set, end vore Medkontrahenter, er let nok at regne ud; men størst Værd bør der ligge i Overenskomsten, som Befordrer af den Broderaand, der drager os Arbejdere sammen i inderligt Samarbejde, uden Hensyntagen til Landegrænser. Og det er just ud fra denne Betragtning, at Forslaget om Overenskomsten kom til os, og det vil vi vide at sige Tak for — saavel til dem, der stillede det, som til dem, der fra anden Side har tiltraadt det.

Generalforsamlinger.

Malernes Fagforening i **København** afholdt sin halvaarlige Generalforsamling den 14. i f. M., og valgte her til Medlemmer af Bestyrelsen: *Axel Jensen* og *André Johnsen* (Genvalg) samt *Niels Hansen* og *Fr. M. Nielsen.* Supleanter bleve *E. Magnussen, G. Schrøder* og *Chr. Andersen* Til Revisor valgtes *Th. Grønborg,* Supleant *Wald. Rasmussen.* Til et Fællesudvalg for Revision af Skibsprislisten valgtes *Axel Jensen, Aug. Mathiesen, P. Bredsgaard, Wilh. Nielsen* og *Formanden.* Supleanter: *Carl Hagemann* og *C. N. Christensen.*

Afdelingen i **Odense** afholdt ordinær Generalforsamling den 23 i f. M. Til Formand valgtes *A. Bernh. C. Hansen,* og til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes *Chr. Jensen* og *L. Larsen.* Endvidere vedtoges Forslag om at opsige Lønregulativet til Ophør 1. April 1904.

Langt nede.

I „Lolland-Falsters Socialdemokrat" læstes forleden: „I de sidste Dage har man ved Nykøbing Station og ud ad Banelinien kunnet se de faste Kolonnearbejdere, hver med sin Malerkrukke og Pensel, optræde som Malersvende Trafikministeren — eller hvem — har fundet ud, at her endnu var en Konto, hvorpaa der kunde spares, idet man lader Kolonnearbejderne male Stakitter, Lede og Faldvisere m. m., et Arbejde, der tidligere er udført af faglærte Folk."

Vi ved ikke, om Statsbanernes Ledelse har tænkt sig at lade alt sit Malerarbejde udføre af Arbejdsmænd, men hvis dette ikke er Meningen, saa er det næppe af Hensynsfuldhed overfor Malerne; dette afgiver ovenstaaende jo Bevis for. Selvfølgelig er der noget harmeligt i at skulle se paa Indgreb i det Fag, man har lært, hvad enten det saa er den ene eller den anden „Fusker", der optræder; men det er mere end lurvet, naar selve Staten benytter sig af Fuskere, for derved muligvis (thi sikkert er det jo ikke) at tjene et Par fattige Øre.

Stiftelsesfest.

Malernes Fagforening afholder sin 22-aarige Stiftelsesfest Fredag den 20. November Kl. 8 i Rømersgade 22, Festsalen. Festen vil, som tidligere, bestaa i Fællesmaaltid og Bal, til hvilket Billetterne betales med 2 Kr. pro persona og faas paa Fagforeningens Kontor indtil Onsdag Aften den 18de. For Medlemmer med Damer, som kun ønske at deltage i Ballet, er Billetprisen 50 Øre.

Talrig Tilslutning til denne Foreningens eneste aarlige Fest forventes. *Bestyrelsen.*

Oversigt for Juli Kvartal 1903.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1500	500	1500	150	44
„D. S. B." Kbhvn.		29		15		32
Gentofte-Lyngby .	40	45	39	45		44
Hørsholm	6	7	10	7	1	42
Hillerød	10	20	11	20		40
Helsingør	19	71	40	70	4	40
Roskilde						40
Holbæk	8	11	9	11		40
Kallundborg . . .	10	12	22	12		40
Korsør	5	5	7	8	2	40
Slagelse	13	7	21	10	1	40
Sorø	6	11	8	8		40
Ringsted	6	7	6	7		40
Næstved	24	32	35	32		40
Køge	6	10	11	10		40
Nykøbing p. F. .	11	21	20	21	1	40
Maribo	7	9	14	9	2	40
Nakskov	11	9	11	8		40
Svendborg . . .	24	15	25	16	4	40
Faaborg	10	4	10	3		40
Odense	68	63	80	60	3	40
Middelfart	6	8	8	6	2	36
Fredericia	22	20	18	18		40
Kolding	23	28	34	23	2	40
Esbjerg	17	19	27	19		40
Varde	7	3	12	3		40
Nykøbing p. M. .	6	3	11	3		40
Skive	9	3	20	3		40
Viborg	11	12	15	5		40
Frederikshavn . .	7	12	10	9		38
Hjørring	10	7	23	7		38
Aalborg	35	60	75	52		40
Randers	37	81	50	75	13	40
Grenaa	7	6	19	3		35
Aarhus	82	110	125	110	39	45
— „D. S. B."		35	2	16		32
Silkeborg	12	22	13	22		40
Horsens	24	22	46	22	2	40
Vejle	23	13	34	13		40
Bornholm	14	10	20	8		35

NB. Rettidig Indsendelse af Maanedsberetninger er en Betingelse for, at Kvartalsoversigten kan faa Værd.

Medlemslisten.

I Fortegnelsen fra Afdelingen i **Odense** er ved en Fejl udeladt Medlem Nr. 2538, *A. Larsen*, indmeldt Maj 1901 og betalt for August 1903.

Til Efterretning.

Afdelingen i **Ringsted** minder Medlem Nr. 5088, *Carl Jensen* om, at det havde været hans Pligt at afmelde sig ved sin Bortrejse.

Afdelingen i **Næstved** savner Anmeldelse om Afgang fra følgende Medlemmer: Nr. 2186, *Alfred Olsen*, Nr. 5116, *Ole H. Ongstad* (fra Norge) og 2297, *Rasmus Rasmussen*, der alle snarest bør indhente det forsømte.

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.* *J. N. Stuhde.*

„Malerforbundet i Danmark"

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen, København K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	H. Henriksen, Lyngby.
Hørsholm.	J. R. Nielsen.
Hillerød.	Sofus Nommesen.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	A. Petersen, Skomagergade 17, 1. o. G.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	N. Chr. Nielsen, Lundevej 23.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 19.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 10.
Sorø.	Gustav A. Lindberg, Baggade 66.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Herning.	N. Hansen, Møllevej.
Nykøbing, M.	N. Iversen, Klosterstræde 3.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10, 2.
—	Chr. Engenn, Kayrødsgade 33 (Kasserer).
Randers.	Emil Petersen, Nordre Grave 13.
Grenaa.	N. Udengaard.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, 2.
Vejle.	Joh.s Larsen, Gl. Havn 14.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

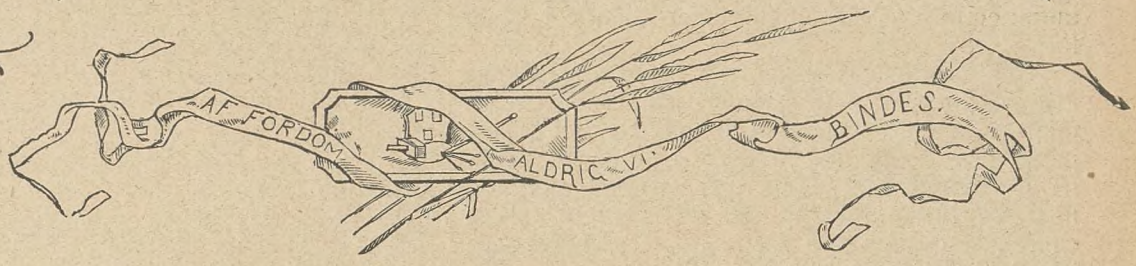

December. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1903.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Herning, Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen** i Taastrup og **Bruun** i Vridsløselille. I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, O. Gottschalk, Olaf Jessen** og **N. Nielsen,** Vesterbrogade 69, samt **Henry Nelsen,** Knabrostræde 19.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Allerede den 28. Oktober 1684 udstedtes en ny kgl. Forordning, hvoraf erfares, at fremmede Svende „foragtede og forhaanede" de Svende, der vare blevne indskrevne efter „vores allernaadigste Lavsartikler" og ikke vilde „anerkende dem for dygtige eller lade dem passere, alene fordi de ikke haver ladet sig gøre til Svende efter deres forrige urimelige Vedtægter."

For at modarbejde disse Urimeligheder udstedtes der nye Forbud og udlovedes en Portion Bøder, Arrest, ja endog Degradation fra Svend til Dreng en vis Tid.

Om der indenfor Malernes Rækker har funden nogen særlig zünftig Reaktion Sted mod de kongelige Forordninger vides ikke. Men at Zünften ikke var udelukket hos dem, derpaa vil der i det følgende blive Lejlighed til at fremføre adskillige Eksempler.

Artiklerne af 1684 var altsaa de Regler, Malerlavet fremtidig skulde leve under. Læser man dem igennem, efterlader de det Indtryk, at Lavet vel kunde være tilfreds med dem. De gjorde jo efter nogle Aars Lovløshed atter Malerne til en priviligeret Klasse, gav dem Ret til med Politiets Hjælp at eftersøge og fængsle Fuskere og Bønhaser, skærpede Mestrenes Autoritet overfor Svendene, kort sagt indførte ordnede Forhold paa alle Omraader.

Det saa saaledes ud til, at alt skulde blive ved det gamle, men det var kun tilsyneladende; thi det, den nye og regeringsdygtige Enevæld vilde, var i Grunden ikke Lavenes Blomstring. Til Tider havde det endog haft Udseende af, at man ganske vilde have dem ophævet. Naar Regeringen alligevel endte med at holde paa Lavsvæsenet, saa var det, fordi den derigennem mente at have et Middel til at faa „Orden og Skik" paa Haandværket.

Man troede, ud fra den herskende Merkantilismes Grundsætninger, at Landets Produktion maatte styres fra oven, og at man kunde hjælpe paa den ved Love og Forordninger, naar der var et eller andet i Vejen. Paa den Maade fremmedes det hele vel bedst. Alt og Alle skulde regeres af den faderlige Enevælde, der stedse var villig til at lytte til sine Undersaatters Klager og rette, hvad rettes kunde.

Dette Styrelsesprincip havde imidlertid den Ulempe, at det let blev til Undtagelsens Regimente, der hvert Øjeblik kom bort fra al gældende Regel. Det kunde vanskeligt undgaaes, at en Naadesbevisning mod en blev en Uretfærdighed mod en anden; der kom en Mangel paa Følgerigtighed i Styrelsens Fremfærd, saa det til Tider var vanskeligt at vide, hvor man havde den.

Overfor Lavsvæsenet havde denne Vankelmodighed især uheldige Følger.

Til Tider holdt Regeringen paa Lavene og beskyttede dem mod Fuskeri. Til andre Tider aabnede den Sluserne for den frie Konkurrence og lod Markedet fyldes af alle Slags Bønhaser, Vanføre, Soldater og alskens Projektmagere mellem hverandre. Syv Sind over en Dørtærskel.

At Malerlavet allerede tidligt har lidt af disse Sorger erfarer vi af et Bønskrift, som Oldermanden *Johan Surland* i Aaret 1688 indgav til Kongen, hvori han „klageligen" gjorde opmærksom paa det „Indpas og Afbræk", der tilføjedes Malerne af Fuskere.

Klagen maa have rørt Kongen; thi under 22. September s. A. fik Magistraten Befaling til at „beskærme og haandhæve Malerne ved deres allernaadigste Privilegier".

Saa heldig var Lavet ingenlunde altid. Det kunde endda gaa med det Privilegium, der 30. Juni 1691 blev udstedt for Billedhugger *Johan Fisker* til at male og „laxere" de Billedhuggerarbejder, han selv maatte forarbejde. Værre var

det derimod, naar en vis *Christian Zimmerman* 1699 fik kgl. Brev paa at maatte indtages i Lavet uden at have udstaaet sit Mestersvendsaar. Han skulde dog forfærdige det lovbefalede Mesterstykke; men helt forkasteligt fra et Lavsstandpunkt var det, naar *Cornelius Hans Smidt* 1720 fik Tilladelse til „at ernære sig af Malerprofessionen med egne Hænder i to Aar, for i den Tid at gøre sig mere erfaren i Landskabers Maling, saa og at kunne erhverve sig noget til at komme i Lavet for".

Det kunde endda gaa med saadanne enkelte „Brevmestre", som de haanligt kaldtes. Dem fik man da indenfor Lauget og kunde paa den Maade passe paa, at de for Fremtiden holdt sig Artiklerne efterrettelige. Rent galt var det derimod med den Masse Soldater, der fik Tilladelse til paa egen Haand at udøve Haandværket uden Forpligtelse til at indtræde i Lavet.

Overfor den Slags Bønhaser var Forbitrelsen stor; men derved var intet at gøre. Den Tid var forbi, da Lovene kunde lade haant om et kongeligt Bud. Enevælden havde baade Magt og Midler til at sætte sin Vilje igennem. Den „højkongelige Majestæt, vor allernaadigste Arvekonge og Herre" maatte lystres.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Januar 1903 til 1. Oktober 1903.

Sag Nr. 183 indankedes af Malersvend J. Thunboe paa fleres Vegne mod Malermester C. F. Hansen, Bergs Allé 12, Valby, og drejede sig om 12 Punkter paa Regningen, som Mesteren nægtede at betale med den derfor forlangte Pris. Mesteren oplyste som Grund for denne Nægtelse, dels at Maalene vare for store, og Priserne for høje, og at en Del af Arbejdet var udført uden Ordre fra Mesteren. Da det var vanskeligt for Voldgiftsretten at dømme i denne Sag uden Vidneførsel og Skønsforretning samt Eftermaaling af det paaklagede Arbejde, og da Parterne ikke særlig ønskede dette, blev der efter Rettens Opfordring indgaaet Forlig, saaledes at det Beløb, som var Parterne imellem – 105 Kr. 86 Øre – deltes lige, saa at der fra Svenderegningen, stor 1816 Kr. 83 Øre, fradroges 52 Kr. 93 Øre. Restbeløbet blev da 1763 Kr. 90 Øre. Som Følge af Forliget erholdt Parterne det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 184 indankedes af Malersvend Georg Petersen, Larsens Vej, Vedbæk, paa fleres Vegne mod Malermester Alb. Mortensen, Carolinevej, Hellerup. Klagens Aarsag:

Pnnkt 1. Svendene fordrede Betaling for Rensning af nye Vinduer forinden 1ste Gang Strygning. – Mesteren protesterede imod at betale Rensningen, da alle Vinduerne paa nær 21 Fag vare istandsatte efter at Facaden var færdigpudset, og formente, at den Rensning, som var udført, maatte henføres under almindelig Slibning og Afstøvning. Retten skønner: at da der i dette Tilfælde, hvor Vinduerne ere indsatte, efter at Væggene vare færdigpudsede, ikke har været det Rensningsarbejde, som Prislisten forudsætter for at samme kan blive betalt, vil Mesterens Protest være at tage tilfølge, saaledes at Betalingen for Rensning af Vinduerne kun finder Sted for de af Parterne nævnte 21 Fag, som vare indsatte forinden Pudsningen.

Punkt 2. (Asfalterede Faldrør). Svendene fordrede for Rensning 1 Gang Schellak og strøget godt med en Gang 9 Øre pr. lb. Alen. Mesteren protestetede mod Prisen og formente at 7 Øre var en passende Pris for dette Arbejde. Retten skønner: at den af Svenden forlangte Betaling ikke kan anses at være for høj, og som derfor bør betales med 9 Øre pr. lb. Alen. Da ingen af Parterne kan siges at have vundet Sagen, vil begges Depositum være tabt.

Sag Nr. 185 indankedes af Malersvend Ring, Veysesgade 50 Stuen, mod Malermester Alb. Mortensen, Carolinevej, Hellerup, angaaende Regningsopgørelse. Efter at Rettens Formand havde tilskrevet Mesteren, udjævnedes Striden uden Voldgiftsrettens Mellemkomst, hvorfor Sagen hævedes.

Sag Nr. 186 indankedes af Malersvend Carl Jensen, Frederik den 7des Gade 25, 3. Sal mod Malermester Henry Adler, St. Kannikestræde 14. Klagens Aarsag: Grundlag for Beregning af Arbejdet paa Hotel d'Angleterre, som nyt eller gammelt.

Retten skønner: I. At det i Følge Snedkerens Udsagn til de af Retten udnævnte Skønsmænd maa anses for givet, at Hovedmængden af Paneler og Døre fra Snedkerens Side har været underkastet Eftersyn og Reparation. 2. At Malerarbejdet er udført i en Bygning, som er underkastet Hovedreparation og under lignende Forhold som ved nyt Arbejde (se Prislisten Side 37), Døre, Paneler og lignende Arbejde (se 2. Stykke). I Henhold til ovennævnte Punkter 1 og 2, kender Retten, at Malerarbejdet paa Hotel d'Angleterre vil være at betale som nyt Arbejde. Parterne ere yderligere ved Voldgiftrettens Mellemkomst indgaaede paa følgende Forlig: For ekstra Udsætning og Udspartling af Træværk til Hvidlakering i Fløjen mod Kongens Nytorv betales pr. Kvadratalen 4 Øre. For ekstra Udsætning og Udspartling af det øvrige ikke hvidlakerede Træværk betales pr. Kvadratalen 2 Øre. For ekstra Udsætning og Udspartling af Træværk til Hvidlakering i Fløjen mod Hovedvagtsgade betales 3 Øre pr. Kvadratalen. Mesteren, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum. Svendene erlægger for det for Voldgiftsretten indgaaede Forlig 5 Kr. og erholder tilbagebetalt 10 Kr.

Sag Nr. 187 indankedes af Malersvend L. Rasmussen, Kastelsvej 3, St. paa fleres Vegne mod Malermester Th. Furche Nørrebrogade 29. Klagens Aarsag: Betaling af tilgodehavende Overskud. Parterne indgik for Voldgiftsretten følgende Forlig: Malermester Th. Furche erkender at være Malersvend L. Rasmussen det Beløb skyldig, som er anført paa Regningen og forpligter sig til at betale Rasmussen 100 Kr. Tirsdag den 14de April og Tirsdagen den 21de April Restbeløbet. Hvis ovennævnte Forlig ikke overholdes ved den første Betaling den 14. April 1903, er hele Beløbet straks forfaldent til Betaling. Som Følge af dette Forlig erholder Parterne det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kroner hver.

Sag Nr. 188 indankedes at Malersvend H. J. Knudsen, Borgergade 62, 1. Sal mod Malermester Oluf S. Nielsen, Kronprinsessegade 40. Klagens Aarsag: Uoverensstemmelse om Beregning af Vinduer paa Østre Elektricitetsværk. Rammerne vare strøgne 3 Gange og uden Karme, da Karmene, der er udført som Tømrerarbejde (Stolper), vare strøgne og opmaalt og betalt særskilt. Svenden fordrede Rammerne betalt som almindelige Vinduer til en Pris af 1 Kr. 40 Øre pr. Ramme. Mesteren tilbød at ville betale efter Beregningen som Forsatsrammer. Retten skønner: at den af Mesteren tilbudte Betaling og Beregningsmaade maa anses at være rigtig, hvorfor Mesteren har vundet Sagen og faar sit Depositum tilbagebetalt; Svenden, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum.

Sag Nr. 189 indankedes af Malermester J. Enghoff, Malmøgade 3, mod Malersvend Knud Jensen med flere. Enghoff nægtede at betale en Regning, som K. Jensen med flere havde indsendt, og forlangte Skøn over Arbejdet, som var udført paa et Vandtaarn i Søndermarken. Mesteren fremlagde en specificeret Opgørelse, som afveg betydelig fra Svendens Regning hvad Priserne angik, men da Maalene stemmede nogenlunde med Svendens, enedes man om, at de valgte Skønsmænd ikke skulde eftermaale noget, men kun korrigere Priserne. Derefter foretoges Skønnet, og Voldgiftsretten kendte efter de Oplysninger, som fremkom, at Svendene, da deres uordentligt skrevne Regning i væsentlige Punkter var fejl, har tabt Sagen og dermed deres Depositum. Men da Priserne i den Opgørelse, som Mesteren fremkom med, for mange Posters Vedkommende er under de i Prislisten givne, har Mesteren ogsaa tabt Sagen og sit Depositum, dog saaledes, at hver af Parterne erholder 5 Kr. tilbagebetalt af de 10 Kr., som hver deponerede for at faa Skønsforretningen foretaget. De Rettelser, som maa foretages paa Svendenes Regning er følgende:

Der tillægges til Prisen for Hvidtning af Vægge i Stuen 380 Kv. Alen à $1^3/_8$ Øre	5 Kr.	$22^1/_2$	Øre
Af Vægge i Etagerne 1,500 Kv. Alen à $^1/_2$ Øre	7 -	50	-
Beholderen under Bunden 25 pCt. for Stillads	9 -	„	-
Rør, 25 Alen à 9 Øre	2 -	25	-
Fejlregning		$84^1/_2$	-
	24 Kr.	82	-
Der fradrages: Beholderen indvendig at afvaske 1520 Kv. Alen à $3^1/_2$ Øre = 53,20, Difference	71 Kr.	80	Øre

For Beholderen m. m. udvendig fradr. 15 pCt.	24	-	10 -
do. indvendig 1 Gang Emaille 15 pCt.	6	-	84 -
5 Fag Vinduer (Jern) i Stuen fradrages .	2	-	52 -
	105 Kr.		26 Øre.

Endskønt Voldgiftsretten ikke har haft med Opmaalingen at gøre, undlader man dog ikke at pege paa den mærkelige Maade. hvorpaa Bundens Cirkel er udregnet: nemlig 20 Al. × 20 Al. lig 400 Al. To Tal, multipliceret med hinanden, giver ikke en Cirkels Kvadrat-Indhold, men hvis, som formodet, 20 er Cirklens Diameter, da vil $10 \times 10 \times {}^{22}/_{7} = 314{}^{2}/_{7}$ Kv. Al. være adskilligt nærmere det rigtige.

(Fortsættes.)

Stiftelsesfester.

Afdelingen i *Odense* afholdt sin 15-aarige Stiftelsesfest Onsdag den 11. November ved hvilken Forbundets Formand tilligemed Medlem af Hovedbestyrelsen *H. Rasmussen* og Svenborgafdelingens Kasserer *M. P. Sørensen* efter Indbydelse vare til Stede.

Festen, som var særdeles godt besøgt af Afdelingens Medlemmer med Damer, indlededes med Fællesmaaltid, hvor Foreningens Formand, *Bernh. Hansen* bød Deltagerne hjertelig Velkommen. Efter Afsyngelsen af en Sang for Foreningen takkede *Rudolf Poulsen* for Indbydelsen til Festen og fremdrog Minder fra Foreningens første Leveaar, hvor Organisationen i vort Fag indskrænkede sig til et Par enkelte Byer, og indtil nu, hvor den har en lang Række Aar bag sig, som taaler at mindes, fordi det Arbejde, som lagdes i dem for Organisationens Fremgang har været godt og har baaret Frugt, ikke alene for den enkelte Afdeling, men for vor Organisation i sin Helhed. Derfor en Tak til Odense Afdeling for hvad den i de svundne Aar har ydet for vor fælles Sag.

Bernh. Hansen talte derefter for Foreningen, som han haabede stedse maafte formaa at samle alle Kolleger indenfor sin Ramme i gode som i trange Tider, saa vist som vi kun ved trofast at holde fast paa Organisationen vilde formaa at arbejde os fremefter. Et Leve for Malernes Fagforening besvaredes med kraftige Hurra.

En Sang for Kvinden blev dernæst afsunget, og *L. Larsen* fremhævede i en Tale for Kvinden, hvormeget hun ogsaa kunde bidrage til at fremme Mandens Interesse for Organisationsarbejdet.

Efter at *M. P. Sørensen* m. fl. endnu havde haft Ordet, afsluttedes den alvorlige Del af Festen, og fra den festlig smykkede Spisesal gik man over til Balsalen, hvor nogle Timer løb hurtigt under en rask Svingom.

Malernes Fagforening i *København* fejrede sin 22-aarige Stiftelsesfest Fredag den 20. November i Forsamlingsbygningen i Rømersgade. Ligesom tidligere var Festen arrangeret med Fællesmaaltid og Bal og ligesom tidligere maatte Festen nøjes med mindre Tilslutning, end den havde fortjent, saa meget mere som det regelmæssig erkendes af Deltagerne, at den iøvrigt altid er særdeles vellykket.

Ved Bordet bød Formanden Velkommen og udtalte Haabet om, at hvad der manglede i Tal, maatte erstattes med Lyst og Evne til at gøre Festen vellykket som altid. Efter at en Sang var afsunget, talte han dernæst for Foreningen og motiverede et Leve for den, med Ønsket om, at hvad der end maatte møde den i det nye Aar, det stedse skulde vise sig, at den stod paa det gode Sammenholds Klippe, stærk nok til at kaste ethvert Angreb tilbage.

H. P. Jensen og *Jørgen Lund* talte henholdsvis for *Kvinden, Forbundet* og *Formanden*, som hver især hyldedes med Tak for den svundne Tid og et Leve for den kommende.

En Sang af det kendte Mærke „L. Th. H." blev derefter afsunget og vandt stærkt Bifald, hvorefter man brød op fra Bordet. Resten af Aftenen gik Dansen med Liv og Lyst, kun afbrudt af et lille Glas Punsch, ved hvilket *Jørgen Lund* glædede Festdeltagerne med nogle ypperligt foredragne Sange, for hvilke han høstede stærkt Bifald.

Under Festen indløb Lykønskningstelegram fra Malersvendesangforeningen med Tak for godt Samarbejde.

En vred Bygherre.

Malernes Fagforening i København modtog den 1. December følgende skriftlige Meddelelse, dateret den 30. November.

> „Saafremt den mod mig i Social-Demokraten for Søndag den 29. ds. ulovligt rejste Blokade ikke i førstkommende Numer, Tirsdag den 1. December, af ovennævnte Blad tilbagekaldes, vil Udtagelse til Stævning øjeblikkelig blive foretaget.
>
> Med særd. Agt.
> HENRY NIELSEN.

Den ulovlige Blokade, som Hr. Nielsen vil have *Malernes Fagforening* til at tilbagekalde, har han fundet i følgende Notits i „Social-Demokraten";

> *Til Malerne!* Arbejdet er nedlagt paa en Nybygning paa Højdevej, fordi den paagældende Mester, Henry Nielsen, Knabrostræde 19, ikke har set sig i Stand til at yde Malerne Sikkerhed for rettidig Præstering af den dem tilkommende Arbejdsløn.
>
> Som Følge heraf vil Arbejdet ikke kunne forstættes, forinden Underretning herom fremkommer ved Undertegnede.
>
> RUDOLF POULSEN.

Naturligvis vil man ikke kunne tjene Hr. Nielsen med nogen Tilbagekaldelse, og han faar da slaa sig paa Sagsanlæg i Mangel af bedre. Iøvrigt ser vi ikke noget graverende i den lille Notits; thi at Arbejdet er nedlagt, er sikkert nok, saavist som det skete, fordi Hr. Nielsen meddelte, at han i Følge Samtale med sin Sagfører ikke saa sig i Stand til at stille den ønskede Sikkerhed. Saavidt er da Notitsens Indhold i nøje Overenstemmelse med de foreliggende Kendsgærninger. Tilbage bliver da kun den Udtalelse at Arbejdet ikke vil kunne fortsættes o. s. v. Men mon den vil vise sig synderlig fejlagtig? Forudsat at Arbejdet skal fortsættes af Malersvende, vil den vistnok komme til at passe.

Vel trænges der haardt til Arbejde af mangr foldige, der nu gaar arbejdsløse, men Arbejde foen „Bygherre", som, efter Aftale med sin Sagfører, erklærer sig ude af Stand til at yde Sikkerhed for Betaling af den fortjente Arbejdsløn, frister næppe nogle af vore Medlemmer.

Mærkesystemet.

Fra og med 1. Januar 1904 træder Forbundets nye Love i Kraft, og samtidig vil *al* Kvittering for Kontingent skulle foregaa ved Indklæbning af Kvitteringsmærker i Medlemsbøgerne. Mærkerne, som udstedes af Forbundet, gælde henholdvis for *2 Kr. 50 Øre* (røde) og *50 Øre* (grønne) pr. Stk. Efter at Mærkerne ere satte paa Plads i Medlemsbogen, blive de at paatrykke Afdelingernes Stempel. *Afstempling* uden indsat Mærke vil altsaa fra 1. Januar 1904 være *ugyldig* som Kvittering.

Afdelingerne rekvirerer Mærkerne hos Forbundet, og erindrer vi om, at samtidig med Rekvisitionen maa Betaling for Mærkerne indsendes med henholdsvis 2 Kr. 50 Øre og 50 Øre pr. Stk.

Rejsekassen.

Ved Udstedelse og Paategning af Rejsebøger maa d'Hrr. Afdelingsformænd nøje paase, at dette *kun* sker i Overensstemmelse med §§ 2 og 3 i Lov for Rejseunderstøttelseskassen.

Østifternes Voldgiftsretter.

De i Følge Regler for Voldgiftsretter i Malerfaget i Østifterne forestaaende Valg af Retsmedlemmer, der ledes af Formanden for Centralforeningen af Malermestre og Malerforbundet, ere berammede til Foretagelse den 7., 8. og 9. ds. henholdsvis i *Nykøbing F.*, *Ringsted* og *Odense*. Mødetiden er hvert Sted Kl. 4 i de respektive Haandværkerforeningers Lokaler.

Afdelingen i Herning.

Vor Afdeling i Herning vil indtil videre udgaa, medens eventuelle Indmeldelser i vort Forbund fra Herning og Omegn vil kunne finde Sted i Silkeborg. Som bekendt foretrak Mesterforeningen i Herning at desavouere det af Centralforeningen godkendte Regulativ og støttedes heri af hellige Malersvende, der vare villige til at modarbejde vor Organisations Bestræbelser for at hidføre taalelige Lønforhold.

Denne Støtte glæder Mesterforeningen sig ved stadig at kunne regne med, og vore Medlemmer har da forlængst maattet søge andet Steds hen, medens Herning overlades til Liebhavere.

Julefest.

Malernes Fagforening i København afholder i Lighed med tidligere Aar Julefest i Forsamlingsbygningen i Rømersgade 22, Søndag den 27. December, Aften Kl. 7 til 4.

Billetter, à 50 Øre for Voksne og for Medlemmernes Børn gratis, faas hos Udvalgets Medlemmer samt paa Fagforeningens Kontor. Billetter for Børn kan dog ikke erholdes senere end *Onsdag den 23. December.* Pynt til Træet og Gaver til Tombolaen modtages med Taknemmelighed.

Julefestudvalget.

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.* *J. N. Stuhde.*

„Malerforbundet i Danmark"

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22 Stuen**, København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B."; M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	H. Henriksen, Lyngby.
Hørsholm.	J. R. Nielsen, Villa „Solbakken".
Hillerød.	Sofus Nommesen.
–	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
–	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	P. Petersen, Villakvarteret.
Kallundborg.	N. Chr. Nielsen, Lundevej 23.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 10.
Sorø.	Gustav A. Lindberg, Baggade 66.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10, 2.
–	Chr. Engenn, Kayrødsgade 33 (Kasserer).
Randers.	Emil Petersen, Nordre Grave 13.
Grenaa.	N. Udengaard.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
–	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, St.
Vejle.	Joh.s Larsen, Gl. Havn 14.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

Ernst Söderberg, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

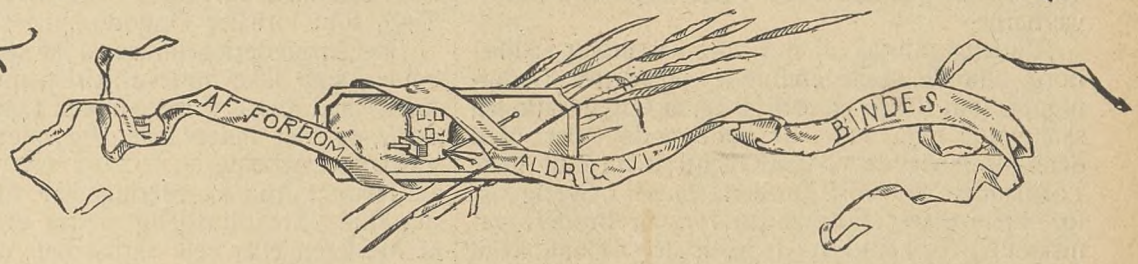

Januar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde i **Herning,** hos **Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen** i Taastrup, **B. Hansen** i Glostrup, **Bruun** i Vridsløselille og **Carl Nielsen.** Bagsværd. I København kan ikke arbejdes hos **Birger Hauptmann, O. Gottschalk, Olaf Jessen, Georg Lorentzen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69) og **Henry Adler** (paa Brandstationen ved Kløvermarksvej).

Med Tro paa fortsat Fremgang for vor Organisation, beder vi hermed samtlige Medlemmer modtage de bedste Ønsker om et godt og glædeligt Nytaar! *Red.*

Det gamle Aar.

Vi siger aldrig Farvel til et Aar uden at ofre det et Tilbageblik, saa vist som vel ingen gaar ind i det nye Aar uden at flere eller færre Forhaabninger og Ønsker tilegnes dette. — Det gælder vistnok for den Enkelte, som det gælder for Organisationen, og vi skal for dennes Vedkommende følge Traditionen her.

Det er ikke i det forløbne Aar lykkedes os at forøge Antallet af vore Afdelinger, hvad der ligger i Forholdenes Natur, da vi alt har Afdelinger paa alle de Pladser, hvor Mulighed herfor er til Stede. Af meget smaa Afdelinger kan der i Ny og Næ vel dukke en enkelt op; men Chansen for at miste en er mindst lige saa stor. Medens vi saaledes har faaet en Afdeling i *Grenaa,* har vi til Gengæld tabt *Herning,* hvor Mestrene vedblivende staar paa det gamle Stade, ikke at bøje sig for det vedtagne Regulativ, hvori de støttes ved Tilbud af Arbejdskraft fra de saakaldte hellige Malersvende, en 5—6 Individer.

Derimod kan vi notere en Opgang i Medlemstallet, ligesom Aaret har givet en jævn og ikke ubetydelig Fremgang i financiel Henseende, som iøvrigt kan føres tilbage gennem en Aarrække. Naturligvis har vi, som altid, været i nogen Lønbevægelse, og denne afsluttedes med Fordele for os overalt og uden nævneværdig Konflikt, i Modsætning til Aaret 1902, hvor vi, som det vil erindres, adskillige Steder maatte gribe til Arbejdsstandsning.

Ved fredelig Forhandling med Centralforeningen i Østifterne, opnaaede vi Forbedring af Regulativerne for *Svendborg, Hillerød, Næstved, Ringsted og Sorø.* For de to sidstnævnte Afdelinger naaedes en Opgang i Minimallønnen fra 38 til 40 Øre, og for de øvriges Vedkommende, hvor 40 Øre *var* gældende, forbedredes adskillige andre Poster.

For Jyllands Vedommende omfattede Bevægelsen *Frederikshavn, Aalborg, Nykøbing* og *Vejle,* og der naaedes her i Hovedsagen ganske tilsvarende Forbedringer i Regulativet, som for Østifterne. I sidstnævnte By havde Mestrene dog noget Besvær med at opfatte Situationen paa rette Maade, og det kom da ogsaa til en mindre Konflikt paa et Par Dage for nogle enkelte Medlemmer. — Centralforeningen saa man intet til derovre.

I *København* blev Bygningsprislisten revideret ved et af Malerlauget og Malernes Fagforening nedsat Udvalg, hvorved der, om ikke andet, opnaaedes større Klarhed paa flere Punkter og en Tilføjelse af Priser for en Del Arbejde, som ikke tidligere havde været opført, hvorefter den vedtoges at skulle gælde mindst til 1. April 1908.

Endvidere afsluttede et tidligere nedsat Fællesudvalg sit Arbejde med Udarbejdelsen af en meget omfattende Prisliste for Vognmalerarbejde. Endelig paabegyndtes i Slutningen af Aaret en længe tiltrængt Revison af Skibsprislisten, der har staaet uforandret siden 1897, medens Prislisten for Bygningsarbejde i samme Tidsrum har været under Arbejde 2 Gange, hvoraf den første allerede paa mange Punkter overfløj denne ret betydeligt.

Som noget hidtil ukendt i vort Fag fremkom der i det forløbne Aar et Par Opsigelser af Lønregulativ fra vore Arbejdsgiveres Side. Centralforeningen af Malermestre i Jylland tilstillede os saaledes Opsigelse af samtlige Lønregulativ indenfor dens Omraade, i alt for 11 Byer og til Opnør 1. April 1904. Endvidere har Direktøren for Burmeister & Wains Skibsbyggeri i København op-

sagt væsentlige Poster i den nugældende Skibsprisliste og foreslaaet Forhandling mellem Malerforbundet og Skibsværfterne om en Nedsættelse paa de paagældende Poster. At der ikke kan føres nogen Forhandling med Skibsværfterne, saalænge det ovenfor nævnte af Malerlauget og Malernes Fagforening nedsatte Udvalg ikke har tilendebragt sit Arbejde, er en Selvfølge, ligesom det er temmelig indlysende, at der ikke kan blive Tale om at gaa ned under Priserne overfor Skibsværfterne.

Endelig minder vi om vort i Sommer i Silkeborg afholdte Delegeretmøde og dettes Beslutninger, som det jo er vort Haab, at Organisationen skal vinde frem ved i de kommende Tider. Ved dette Møde havde vi den Glæde at have til Stede Formanden for vort Broderforbund i Sverig og, for første Gang, Formanden for vor Broderorganisation i Tyskland, fra hvilken der i Henhold til Generalforsamlingsbeslutning forelaa Tilbud til os om at indgaa Gensidighedsforhold ved Medlemmernes Overgang fra det ene Land til det andet. Tilbudet blev som bekendt enstemmigt modtaget, og den alt opnaaede Medlemsanciennitet bevares nu ubeskaaret, med de deraf flydende Rettigheder, under Ophold i det andet Land. Hertil har senere Broderorganisationerne i Østrig og Schweiz sluttet sig, saaledes, at Rejse indenfor disse 4 Landes Omraader nu kan foretages uden noget Skaar i Medlemsrettighed, blot de paagældende Medlemmer iagttage og opfylde deres Medlemsforpligtelser, som om de befandt sig i deres Hjemland. Der næres gensidig det Haab, at denne Overenskomst, Organisationerne imellem, skal bidrage sit til et intimere Samarbejde til Held for fælles Interesser i Arbejdet for Organisationernes Fremgang.

Akkordering.

Det er ofte fremhævet, at Prislisten af 1898 var godt udarbejdet, og at den var meget omfangsrig. I 1903 er samme Prisliste revideret, og man maa sikkert indrømme, at den derved blev tydeligere og endnu mere omfattende. En speciel Prisliste for Vognarbejde blev ogsaa færdig i 1903, ligesom der samme Aar nedsattes et Udvalg til at revidere Skibsprislisten. Man vil heraf se, at der paa dette Omraade er gjort et stort Stykke Arbejde, men ogsaa et Arbejde, der i første Linie gavner Fagets Udøvere; thi det, at Priserne for de flest mulige Arbejder er fastslaaet i Overenskomster, letter jo de enkelte Arbejdere i betydelig Grad.

Trods alle Bestræbelser for at faa alt med i Prislisterne, er det en faktisk Umulighed at opnaa dette. Tiderne bringe stadig nye Former, og Arkitekterne gør sit til at forandre paa det nuværende, ikke at tale om de mange andre Forhold, der gør sig gældende i det daglige Liv og derved bevirker, at Svendene ofte er i Tvivl om dette eller hint Arbejde kan jævnføres med de i Prislisten nævnte Priser —, ligesom det er en Selvfølge, at der for mange Arbejders Vedkommende slet ikke findes Priser.

Naar en Kollega skal udføre saadanne nye Arbejder, for hvilket ingen Pris er fastsat, skulde man tro, at det første han gjorde var at akkordere med Mesteren om Prisen; men dette sker desværre kun i enkelte Tilfælde, og som oftest lader man det dingle af til Arbejdet er færdigt.

Ved Forudakkordering forebygges mange Ubehageligheder, som ellers let indtræffer ved Regningens Opgørelse, og det befordrer ogsaa en hurtigere Udbetaling; thi hvis der er Uoverensstemmelser imellem Mester og Svend, sendes Sagen jo som Regel til Voldgiftsretten, og derfra skal eventuelt foretages Skøn osv., alt sammen Ting, som forhaler Opgørelsen.

Det maa derfor tilraades, at der for alle Arbejder, som ikke findes i Prislisten eller kan jævnføres med dens Priser, finder Forudakkordering Sted, og det inden man begynder paa det paagældende Arbejde.

Hvor Forudakkordering har fundet Sted vil det altid være tilraadeligt at faa et skriftligt Bevis af Mesteren eller selv skrive det, og saa erholde Mesterens Underskrift. Det bør aldrig forsømmes, hvor der er Tale om større Summer; thi mange Tilfælde godtgør, at selv om der foreligger Aftale ved Arbejdets Paabegyndelse, saa har det ved Arbejdets Afslutning været Mesteren umuligt at erindre saadant, og en langt ringere Betaling vil saa blive tilbudt.

Et Eksempel paa, at det gælder om at erholde Bevis for trufne Aftaler, giver den i Fagtidende for Decbr. refererede Sag Nr. 189. Svenden, Knud Jensen, paastaar, at han i alt væsentligt havde truffet Aftale med Mesteren, Hr. Enghoff; men Mesteren nægter at saadan Forudakkordering har fundet Sted; der staar saaledes Paastand imod Paastand. Havde Svenden faaet et Bevis af Mesteren den Gang Arbejdet paabegyndtes, saa var der ingen Sag bleven, og Svendene havde været paa den rette Side samt faaet en Merindtægt.

Mange andre Eksempler af lignende Art kan fremhæves, og sammen med Ønsket om et godt Nytaar vil jeg derfor anbefale alle Kolleger: „Brug Forudakkordering, hvor Prislisten ikke hjemler Prisen; men sørg ogsaa for at faa Bevis for den paagældende Overenskomst.

H. P.

Forbindelsen med Udlandet.

Med dette Aars Begyndelse er det tidligere omtalte „Kartellvertrag" mellem Malernes Organisationer i *Tyskland, Østrig, Schweiz* og *Danmark* traadt i Kraft, hvorefter den i Hjemlandet opnaaede Medlemsanciennitet, ved Overgang fra den ene til den anden af de nævnte Organisationer, fuldt ud anerkendes med deraf følgende Rettigheder som for Organisationens øvrige Medlemmer.

Af en fra Formanden for Broderorganisationen i Tyskland indløben Skrivelse og til Efterretning for Medlemmer, som agte at rejse sydpaa, meddeles følgende:

Ved Overgang til det tyske Forbund bliver Medlemsbogen af den paagældende Afdeling modtaget og indsendt til Hovedkontoret, som da udsteder den fornødne Medlemsbog, der tilstilles vedkommende Medlem gratis. Selvfølgelig vil der hertil medgaa nogle Dage, men særlig af Hensyn til Understøttelsen i Sygdomstilfælde, maa

Forbundet have en meget nøje Kontrol med, hvilke Medlemmer der er understøttelsesberettiget.

Det tilrejsende Medlem, som mindst et Aar har været Medlem, erholder, indenfor Tidsrummet 1. Novbr. til 1. Marts, 2 Mark udbetalt i den Afdeling, hvor han tilmelder sig, hvorpaa der tilstilles ham en Rejselegitimation, efter hvilken han faar 2 Pfg. pr. Kilometer, saalænge han rejser i Tyskland. I Østrig gælder de samme Bestemmelser, medens der i Schweiz bliver udbetalt 1 Frks. pr. Afdeling.

Naturligvis er det hele betinget af, at det paagældende Medlem stedse kan dokumentere at have opfyldt sine Medlemsforpligtelser, og vi tør vel gaa ud fra, at vore Medlemmer altid vil sætte en Ære i at foregaa med et godt Eksempel overfor Kollegerne i Udlandet og derved hævde det Faktum, at vi er godt organiserede.

Østifternes Voldgiftsretter.

Valgene af Retsmedlemmer og Supleanter til Voldgiftsretterne indenfor Østifterne, der fandt Sted forrige Maaned, gav følgende Resultat:

For Sjællands Stift:

Malermester Crillesen, Helsingør, Formand
— Krebs, Hellerup
— Lund, Slagelse
Malersvend Haurum, Næstved — Dommere
— Lindberg, Sorø

Malermester Kruse, Næstved
— Krogh, Korsør
Malersvend Faber, Roskilde — Supleanter
— Lindberg, Helsingør

For Lolland-Falsters Stift:

Malermester Reimer, Nakskov, Formand
— Lange, —
— Schultz, Maribo
Malersvend P. Petersen, do. — Dommere
— J. Rask, Nakskov

Malermester Christensfn, Hunseby
— Carl Hansen, Nykøbing F
Malersvend Em. Petersen, — — Supleanter
— Wald. Andersen, —

For Fyens Stift:

Malermester H. J. Christiansen, Odense, Formand
— S. B. Eriksen, Odense
— Torbensen, Svendborg
Malersvend Bernh. Hansen, Odense — Dommere
— Chr. Jensen, Odense

Malermester Frøsig, Svendborg
— M. Jensen, Odense
Malersvend H. Ditlevsen, — — Supleanter
— L. Larsen, —

Dermed er altsaa de paagældende Voldgiftsretter etablerede og kunne paabegynde deres Virksomhed, naar som helst der maatte blive Brug for denne. Reglerne for Voldgiftsretterne har følgende Ordlyd:

Formaalet

er at bilægge eller ved Voldgiftskendelse at ordne de mellem Medlemmerne af „Centralforeningen" og „Malerforbundet" forekommende Tvistigheder.

§ I.

I hvert Stift, Sjælland, Fyn og Lolland-Falster, oprettes selvstændige Voldgiftsretter, som skal bestaa af 2 Mestre og 2 Svende foruden en almindelig ikke stemmegivende Formand, der skal være en Malermester og Medlem af Centralforeningen af Malermestre i Østifterne, samt 4 Supleanter, nemlig 2 Mestre og 2 Svende.

§ II.

Valgene, der gælder for 3 Aar, foretages paa følgende Maade:

Centralforeningen vælger paa sin ordinære Generalforsamling hvert 3die Aar 8 Delegerede for hvert Stift.

Malerforbundet vælger ligeledes paa en Generalforsamling 8 Delegerede fra hvert Stift.

Formanden for Centralforeningen og Formanden for Malerforbundet sammenkalder derpaa de 16 Delegerede i hvert Stift, der først vælger Rettens Formand, hvis Valg gælder for hele Valgperioden, og hvortil der udkræves $^2/_3$ af de afgivne Stemmer. Derpaa vælge Mestrene blandt Svendene og Svendene blandt Mestrene først 2 Retsmedlemmer og 2 Supleanter.

De nye Valg foretages hvert tredie Aar paa foranstaaende Maade ved Formændene for de samme Organisationer.

Alle Valg skulle foregaa ved skriftlig Afstemning og afgøres ved simpel Stemmeflerhed. Genvalg kan finde Sted.

§ III.

Delegerede ere kun berettigede til at udtræde i Valgperioden, naar de enten forlader Stiftet, ophøre at føre Forretning, naar de fra at være Svende indtræder i en selvstændig Stilling eller en anden af Retten antagelig Grund. Alle med Hensyn til denne § opstaaende Spørgsmaal afgøres af Voldgiftsretten selv.

§ IV.

Der føres Protokol over Rettens Forhandlinger, alle udgaaende Skrivelser kopieres, og der føres Regnskab over Indtægter og Udgifter. Hertil antages af Retten en lønnet Sekretær, der skal være Svend, helst i den By hvor Formanden har Bopæl, som efter Formandens Ordre har at udføre alt skriftligt Arbejde, Retten vedkommende.

§ V.

Rettens Medlemmer ere paa Tro og Love forpligtede til ikke at give nogen Udenforstaaende Meddelelser om Voteringer eller Oplysninger af personlig Natur, der ved Forhandlingerne ere komne til deres Kundskab.

§ VI.

Voldgiftsretten fastsætter selv sin Forretningsorden, dog med Iagttagelse af følgende Grundregler:

a. Ingen af Rettens Medlemmer maa deltage i Sager, i hvilke han enten er personlig interesseret eller er beslægtet med nogen af Parterne. Er et Medlem forhindret i at give Møde, er han forpligtet til at tilsige den Supleant, som skal møde i hans Sted, for at ethvert Retsmøde kan være fuldtalligt, saa at det kan afgive sin Kendelse.

b. Retten afholder Møde, saa ofte Formanden finder det fornødent.

Begæring om Rettens Sammenkaldelse sker i hver enkelt Sag ved skriftlig Henvendelse til Rettens Formand, der foranstalter det fornødne, efter at Parterne skriftlig have afgivet Erklæring om, at de ville underkaste sig Rettens Kendelse uden Appel til nogen anden Ret, og tillige have deponeret et efter Formandens Skøn i Henhold til Sagens Omfang passende Beløb, dog mindst 10 Kr. for hver af Parterne.

Den Part, der i alt væsenligt vinder sin Sag, skal

ved Kendelsens Afsigelse have sit Depositum tilbagebetalt, og i Sager, hvor der indgaas Forlig, erholder hver af Parterne Halvdelen af det indbetalte Depositum tilbagebetalt; forøvrigt føres de erlagte Beløb til Indtægt for Retten.

Nægter et Medlem af Centralforeningen eller Malerforbundet at underskrive ovennævnte Erklæring, skal vedkommendes Organisation lade sig repræsentere i hans Sted.

Den Mester eller Svend, som ikke er Medlem af sin Organisation, har ikke Ret til at indanke eller forsvare sin Sag for Voldgiftsretten.

I lige Maade ere disse Organisationer, naar de derom ere enige, berettigede til at kræve Voldgiftsrettens Kendelse i alle Faget vedrørende Spørgsmaal mod at erlægge det herfor fastsatte Gebyr.

c. Sagerne skulle fremmes med størst mulig Hurtighed, hvorfor Forhandlingerne skulle være mundtlig igennem Rettens Afhøring, og Parterne være forpligtede til personligt at give Møde i Retten og der fremlægge de Bevisligheder, hvorpaa de støtte deres Sag, i det Omfang, Retten finder fornødent.

Der prøves Forlig i enhver Sag, hvor Rettens Formand finder det betimeligt, mislykkes dette, optages Sagen til Voldgiftskendelse.

Kan der ved Voteringen om en Sag ikke opnaas Stemmeflerhed, maa Sagen udsættes, og der tilkaldes af Suppleanterne en Mester og en Svend, hvorpaa Sagen gennemgaas paany, og Formanden er da berettiget til at deltage i den paafølgende Votering, hvor Sagen afgøres ved simpel Stemmeflerhed.

d. Finder Retten, at en Sag ikke egner sig til Afgørelse ved samme, kan den afvise den. Ved Afsigelse af Kendelser skal Retten tage Hensyn til tidligere Afgørelser i lignende og analoge Tilfælde.

§ VII.

Forandringer i ovenstaaende Bestemmelser kunne kun ske, naar Centralforeningen og Malerforbundet herom efter forudgaaet Forhandling vedtage ligelydende Beslutninger.

Ophævelse af Voldgiftsretten kan finde Sted ved Udløbet af en Valgperiode, naar der med mindst $^1/_2$ Aars Varsel fra en af Organisationerne fremkommer en paa en Generalforsamling om Ophævelse vedtagen Beslutning, der har erholdt kvalificeret Majoritet ifølge vedkommende Forenings Love.

Den i § 6 b, 2. Stykke omtalte Erklæring skal lyde:

„Undertegnede erklærer herved, at jeg i den for Voldgiftsretten i Malerfaget indankede Sag Nr....19.. underkaster mig den af fornævnte Ret afsagte Kendelse, saaledes at ingen Appel til nogen anden Ret, denne Sag betræffende, kan finde Sted, men at Voldgiftsrettens Kendelse i Et og Alt skal staa ved Magt."

Marmormaleriet i Paris.

Hvilke Malere har ikke under et Ophold i Paris beundret de smukke Imitationer af Marmor. Hvor tidt har man ikke i Restauranten, siddende en halv Snes Alen fra Buffeten, kunnet vædde om, hvorvidt det var malet eller naturligt Marmor. Hvad er vel Aarsagen til denne kunstneriske Fuldendtbed i Udførelsen?

Pariserspecialisten paa dette Omraade (le marbreur) har mange Fordele fremfor Kolleger andre Steder. For det første er der Afsætning paa Produktet. Paris er en meget stor og meget rig By. Marmormaleriet er gammelt og indgroet der, og der findes, som der staar i Værket „Verdens Storbyer", blandt de relativt faa indfødte Parisere Malere, hvis Fader, Bedstefader o. s. v. ligeledes „marmorerede". Da der i hver større og bedre Ejendom forefalder ikke saa lidt Marmormaleri, er der Brug for mange Specialister. Disse begynder i Reglen deres Læretid hos en Mester, der kun beskæftiger Specialister paa Træ og Marmor (Décorateur peintre de décor), og Drengen ser da fra første Dag godt udført Arbejde, saa han efter en tre Aars Læretid har en god Basis at bygge videre paa, særlig en god Teknik. Efter Læretiden slaar de ofte ind paa Efterligningen af bestemte Træ- eller Marmorsorter, f. Eks. Egetræ, Breche violette, Serancolin, og opnaar en stor Færdighed deri, uden dog at henfalde til det chablonmæssige.

Arbejdet er Timeløn, fra 1 Franc i Timen; der arbejdes langsomt, men godt. Arbejdes der i Akkord, hvilket kun sjældnere sker, er Fortjenesten lidt større, men Akkordarbejdet er ilde set. det sætter Prisen ned. Den bedste Tid er Foraar og Efteraar; men Arbejdet gaar mere jævnt hele Aaret end her. Da der i de bedre Ejendomme i de fleste Værelser findes en Marmorkamin, og disse efter Lejlighedens øvrige Udstyrelse er udført af en dyrere eller billigere Marmorsort og ofte forskellig i de forskellige Værelser, saa har Maleren rig Lejlighed til at studere direkte efter Naturen. (Marmor af mindre Omfang findes i Reglen paa Taffeluret, det franske Hjems Stolthed og Pryd.)

Man har ogsaa udmærkede Værker med gode Afbildninger og Tekst til, og det franske Malerblad „Journal manuel de Peintures" har allerede for mange Aar siden bragt udmærkede Sager af denne Slags, som senere er samlede i forskellige Specialværker og udgivne. Et godt Værk over Marmormaleri er Berthelon: Nouveaux modéles de bois et marbres. De franske Pensler, specielt indrettede til denne Del af Faget, er fortrinlige. „Chiqueteuren", en blød Pensel til at duppe med direkte fra Paletten, og som spiller Hovedrollen, er baade Svamp og Pensel, og man har bl. a. den Fordel at kunne variere bestandig med mørkere eller lysere Farver, og give disse nøjagtig den Tone, man vil have, hvad der ikke er mulig med en Svamp. Ligeledes har man bestandig rene Fingre, hvad der heller ikke er at foragte. Kun er Penslen lidt dyr og maa ikke behandles skødesløst, f. Eks. lade den fortørre, den er da ødelagt for stedse. Ligeledes er der Penslerne med 2 eller 3 „méches", som Franskmændene kalder dem, det kan oversættes ved Spidser. Disse lette i høj Grad Arbejdet ved Marmor med mange fine Aarer f. Eks. Vert de mer, Mærkeligt nok er disse udmærkede Pensler saa vel som Chiqueteuren omtrent ukendte i København.

Marmormaleren maa være „Kolorist". De franske Mestre sætter en Ære i at have gode Materialier, og Marmormaleren faar udleveret alle de Tubefarver, der er nødvendige; men han omgaas dem ogsaa sparsommeligt.

Hvad der særlig hindrer Marmormaleriet i København at komme til sin Ret, er den for det meste meget lave Pris for Udførelsen (Prislistens Pag. 56—57), hvilket afføder Fuskeri. Ligeledes mangler det paa gode Forbilleder. For en Del er det norsk Marmor, som her efterlignes, men

denne udmærker sig sjældent ved Farve eller karakteristisk Tegning, og da det altid skal gaa hurtigt, er Resultatet i Almindelighed derefter, saa Arkitekten, Bygherren o. s. v. af denne Grund undlader at lade marmorere. De Marmorsorter, som hovedsagelig efterlignes i Paris, er for større Fyldingers Vedkommende Jaune de Sienne (Sienagult), som er lidt mørkere, men meget roligere end det her ofte efterlignede Jaune fleuri (de store gule Søjler i det nye Glyptothek her er Jaune fleuri). Endvidere Bréche violette og Serancolin. Disse to Marmorsorter regnes til de smukkeste, og Franskmanden holder paa, at de ikke maa udføres middelmaadigt, og dette Arbejde bliver derfor særlig godt betalt. Til billigere Priser udføres Napoleon rouge (rødligt) eller gris (graaligt). Paa mørke Trappegange er det det hvide Marmor, hvilket ogsaa anvendes til Loftet i Slagterbutikker, hvis Vægge altid marmoreres ligesom Underfacaden udenfor.

Til lange smalle Fyldinger anvendes bl. a. „bleu fleuri" af en frisk lysegraa Farve med sorte Aarer eller „vert campan rose", graagrønligt med langagtig røde Partier (Søjler heraf findes paa 1ste Sal i det nye Glyptothek her). Til Fyldinger paa Soklen anvendes mest de rødbrune, f. Eks. St. Reoni og Rance, hvilke ogsaa, paa Grund af at de er meget dekorative, anvendes til Søjler, hvor de virke fortrinligt. Endvidere „brocatelle", særlig for smaa Fyldinger, indrammet af kraftigere Sorter. Til Fylding og Sokkel anvendes vert de mer (søgrønt), ligeledes Portor (sort med guldfarvede Aarer, heraf Navnet port d'or = guldførende). Antallet af de Marmorsorter, som efterlignes i Paris, er meget stort, 15 til 20, alle nøje studerede og velkendte.

Hvad her er sagt om Paris gælder ogsaa for Bryssel, Lyon og Genf og flere andre af Paris paavirkede Storbyer. I Bryssel findes den bedste Skole for Træ- og Marmormaleri. Her er Lønnen noget mindre, men der tales baade Fransk og Tysk, og vil det f. Eks for en dansk Maler være lettere at faa Arbejde her, og naar han saa har lært en Del praktisk Fransk, kan han lige saa let faa Arbejde i de store fransktalende Byer som i København, ja paa visse Tider af Aaret endnu lettere. Dekorationsmalerne i København har en svær Konkurrence med Kunstnerne, hvis Billeder ophænges paa Væggene; saa behøves der ingen Dekoration af Loft eller Vægge, mener Folk. — Marmormaleriet, som hovedsagelig udføres paa Facader, Trappegange, Porte o. s. v., behøver ikke at frygte den Konkurrence. Der er altsaa et berettiget Haab om, at denne Del af Faget kan komme til sin Ret ogsaa her i København.

Harald Sørensen.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed
fra 1. Januar 1903 til 1. Oktober 1903.

Sag Nr. 190 indankedes af Malersvend Christensen, Aggersborggade 2, 2. Sal, mod Malermestrene Kruse & Kjær, St. Kannikestræde 18. Klagens Aarsag var Tillæg for Naglehoveder og Møttriker paa Jernbjælker $^2/_5$ Øre pr. løb. Al., og for selvstændige Naglehoveder og Møttriker i Træbjælker for hver Gang Strygning $^1/_3$ Øre pr. Stk., det hele beregnet med et Tillæg af 25 pCt. for Stilladsarbejde. Da der ikke for dette Arbejde forud var truffen nogen Aftale, enedes Parterne paa Rettens Henstilling om følgende Forlig. Den Sum, der var Parterne imellem, deltes lige. Som Følge af Forlig erholdt Parterne det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kroner hver.

Sag Nr. 191 indankedes af Malersvend C. Hagen, Nørrebrogade 46, St. mod Malermestrene Asmussen & Nielsen, Strandvejen 160, og drejede sig om pCt. Tillæg for Arbejde, udført paa Christiansholms Villaer ved Klampenborg. Da Firmaet har sit Sæde i nordre Birk, blev Sagen af Rettens Formand afvist, men paa Anmodning fra Fagforeningens Formand, Hr. Borgerrepræsentant, Maler Rudolf Poulsen og med Tilslutning af Malerlaugets Oldermand Hr. kgl. Hof Dekorationsmaler Vilh. Hansen R. D. igen optaget til Undersøgelse paa Grundlag af, at Hr. Nielsen er Medlem af Malerlauget i København. Da der under Sagens Gang af Hr. Nielsen er fremlagt følgende Papirer:

1. Borgerskab som Malermester i Hellerup med Ret til at drive Malerforretning i Hellerup, Strandvej 142, dateret den 19. November 1902.

2. Svenderegning over udført Malerarbejde i København, hvorpaa var opført og betalt 16 pCt. Tillæg, og da det endvidere konstateredes, at Hr. Nielsen til de Svende, som henvendte sig til ham om Arbejde, udtrykkelig har udtalt at det var et Landfirma, og at der ikke blev betalt noget pCt. Tillæg, skønner Retten, at Mestrene have vundet Sagen og erholde deres Depositum tilbagebetalt med 10 Kroner. Svendene fortaber deres Depositum 10 Kr.

Sag Nr. 192 indankedes af Malersvend S. A. Sørensen, Sønder Boulevard 30, 3. Sal mod Malermester Schwartz, Kroghsgade 1.

Klagens Aarsag: Mesteren nægtede at udbetale Svenden sit Tilgodehavende paa en Regning, som var indleveret den 11. April 1903. Mesteren oplyste, at Regningen ikke var bleven betalt, fordi der skulde fradrages et Beløb af Kr. 3,71 Øre for Arbejde, som efter Mesterens Formening ikke var ordentlig udført. Fra Mesteren var endvidere til Voldgiftsretten indgaaet en Skrivelse, hvori han meddeler, at Svenden i Vidners Overværelse selv har forlangt ovennævnte Beløb fradraget Regningen, og da Svenden for Voldgiftsretten har fastholdt dette Ønske, kender Retten, at Malersvend Sørensens Tilgodehavende Kr. 17,39 Øre ÷ 3,71 Øre = Kr. 13,68 Øre forlængst er forfalden til Betaling, og at der ikke for Malermester Schwartz har været nogen som helst Grund til at nægte at betale Beløbet. Endvidere maa Voldgiftsretten meget beklage, at det trods derom afgivet Løfte og skriftlig Paamindelse ikke har været muligt fra Mesteren at erholde det til Sagens Fremme nødvendige Depositum Kr. 10,00. Svenden, som har vunden Sagen, erholder sit Depositum Kr. 10,00 tilbagebetalt.

Sag Nr. 193 indankedes af Malermester H. Adler, St. Kannikestræde 14, mod samtlige Svende i Neumans Akkord. Hr. Malermester Adler havde ved Skrivelse anmodet Voldgiftsretten om at foretage Skøn over et Arbejde, som var udført af ovennævnte Svende paa Hotel d'Angleterre. Mesteren ønskede særlig, at dette Skøn maatte blive hurtig foretaget, da Arbejdet skulde laves om, og der kun var faa Dage tilbage, til Afleveringen skulde finde Sted. Det ønskede Skøn blev da foretaget, og det skriftlige Resultat deraf er deponeret i Voldgiftsretten, for at kunne benyttes ved eventuelle Uoverensstemmelser ved Akkordens Opgørelse. Efter senere modtagen Meddelelse blev Sagen ordnet af Parterne indbyrdes uden Rettens yderligere Mellemkomst. Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved ovennævnte Skøn betaler Malermester Adler 10 Kroner.

Sag 194 indankedes af Malersvend E. Poulsen (paa fleres Vegne), Herluf Trollesvej 3, 1ste Sal, mod Malermester H. Adler, St. Kannikestræde 14. Klagens Aarsag: Regningsopgørelse.

Svenden forklarede, at det var saa godt som alle Poster paa Regningen, at Mesteren nægtede at betale. Mesteren kunde ikke paapege noget bestemt Punkt. men forklarede kun, at Regningen ikke var skrevet efter Prislisten. Voldgiftsretten formente, at dette at gennemgaa og rette eventuelle Fejl paa Svendens Regning i det Omfang, som Mesteren syntes at formene, maatte ligge udenfor Rettens Virksomhed og henviste Parterne til i Forening at gennemgaa Regningen, og saafremt der da fremkom Uoverensstemmelser da at søge Voldgiftsrettens Bistand.

Efter senere modtagen Meddelelse indgik Parterne en Overenskomst, hvorefter der fra Svendens Regning fradroges 20 Kroner. Da Sagen saaledes ordnedes ved Forlig, erhoidt hver ai Parterne det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kroner.

Sag Nr. 195 indankedes af Malersvend G. Glaser, Vodrofsvej 56, 4. Sal mod Malermester H. Adler, St. Kannikestræde 14. Klagens Aarsag: I. Paa en af Malersvend Glaser paa fleres Vegne indleveret Regning over udført Malerar-

bejde paa Hotel d'Angleterre. 3die Sal var paaført 14 Stk. Tagkviste strøget 2 Gange udvendig, som Hr. Adler nægtede at betale under Henvisning til, at disse Kviste hørte med til Facaden, og som saadan skulde paaføres Facaderegningen og betales herunder. Svenden forklarede, at der ved Slutningen af Akkorden paa 3die Sal ikke var Arbejde nok til at udfylde Dagen for de i denne Akkord arbejdende Svende, og de havde da faaet Besked paa at begynde paa de nævnte Kviste, uden at de derfor havde betragtet det som endelig vedtaget, at de samme Svende skulde udføre det øvrige Facadearbejde. Under Sagens Gang tilbød Svendene endvidere, at de for at imødekomme Mesteren vilde overføre de 14 Kviste paa Facaderegningen imod at faa udbetalt det omstridte Beløb à Conto til Fordeling af Overskudet paa 3die Sals Akkorden. Mesteren nægtede at indgaa Forlig og ønskede Kendelse i Sagen.

II. Endvidere ankede Mesteren over Udførelsen af Malerarbejdet paa de omhandlede Kviste, 14 Stk., idet at dette ikke skulde være udført ordentlig, og blandt andet var Flunkerne ikke strøget mere end 1 Gang, hvorimod der paa Regningen var paaført for 2 Gange Strygning. Svenden protesterede mod Mesterens Udsagn og forklarede, at Kvistene var ordentlig strøget begge Gange. Efter Ønske af Mesteren nedsattes et Skønsudvalg til i Forening med Parterne at gennemgaa Arbejdet.

Retten skønner, at da de 14 Stk. Kviste kun er medtaget i 3die Sals Akkorden, for at der kunde blive Arbejde nok til hele Dagen, indtil Akkorden blev færdig, er der ikke heri fra Svendenes Side begaaet nogen Fejl, og disse have saaledes vundet Sagen og faar deres Depcsitum 10 Kr. tilbagebetalt. Mesteren taber Sagen og sit Depositum. II. Ved det af Retten foretagne Skøn paa de 14 Kviste viste det sig, at for de 8 Kvistes Vedkommende mod Palmegaarden var der ingen Grund til Klage. For de øvrige 6 Kviste mod Lysgaarden fandtes enkelte Mangler, hvorfor der for disse vil være at fradrage i Henhold til Mesterens Udsagn 25 Øre for hver, ialt 1 Kr. 50 Øre. Til Skønsforretningen erlægger Parterne 5 Kr. hver. (Fortsættes.)

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Intet Under da, at Lavet paa sin Side gjorde, hvad det kunde, for at gøre Adgangen snæver og for at holde paa Privilegierne. Undertiden kunde man dog være for ivrig, og saa var det atter galt. 1720 klagede saaledes *Simon Matiisen*, der havde arbejdet i 20 Aar som Svend, over, at Malerlavets Oldermand og en Del af sammes Mestre havde gjort ham adskillige Vanskeligheder, saa at han ikke havde kunnet fuldende sit Mesterstykke. Den 31. Januar 1721 faldt Afgørelsen, der gik ud paa, at han skulde optages i Lavet, uden at gøre andet Mesterstykke end det, han havde paabegyndt.

Forøvrigt faar man i det hele Indtryk af, at det var det rene Lotterispil, at lade en Sag gaa til Kongens Afgørelse. Man kunde ofte faa Afslag baade en og to Gange, for saa endelig at faa sin Bøn opfyldt tredie Gang. Undersaatterne vidste, at Kongen var Fader for dem alle, og at han som en god, men undertiden mindre fornuftig, Fader tilsidst lod sig bevæge, for at blive fri for Paahæng.

Et Eksempel er *Henrich Schilling*. To Gange havde han søgt om Tilladelse til at „incorporeres" i Malerlavet mod en billig Kendelse, og to Gange var han bleven afvist. Han kom igen tredie Gang, og ligesom tidligere rykkede Oldermanden frem med sine Forestillinger mod denne for Maleramtet „fornærmelige" Ansøgning, og bad ham henvist til at arbejde for billig Løn ved Lavet, indtil han havde faaet den Perfection, „at han kunde betjene sig af de Midler, som de allernaadigste Lavsartikler foreskriver den, som vil være Mester i Lavet". Nu hjalp der imidlertid ingen Modforestillinger. Schilling fik Lov til at optages mod en billig Kendelse ($^{11}/_{8}$ 1751). Faa Dage efter søgte da Lavet om, at Schilling maatte blive tilholdt at lave Mesterstykke, men uden Resultat.

En af de vægtigste Bevæggrunde, Ansøgerne kunde fremføre, var de store Omkostninger, der var forbundne med Optagelsen i Lavet. Gang paa Gang kom Regeringen tilbage til dette Punkt og nedsatte Optagelsespengene. Det hjalp en Stund, men faa Aar efter finder man, at Lavene atter har faaet dem i Vejret. Det var ikke saa meget Optagelsespengene, Ansøgerne jamrede sig over, som over Mesterstykket. Det kostede som Regel ikke lidt, og navnlig var den Tid, der gik med til dets Forfærdigelse, ikke ringe.

Regeringens Stilling til de talrige Ansøgere af denne Art har sikkert ofte været vanskelig. Den skulde jo baade varetage Lavsmestrenes og de fattige Ansøgeres Tarv. I Reglen var det de sidste, der fik, hvad de bad om. Stemningen var, paa faa Tidsrum nær, overvejende mod Lavene. Ja, efter Udsigende af Københavns Magistrat, der stedse var Lavene en tro Forbundsfælle, gik Udstedelsen af „Fribreve" for sig i Tusindvis.

Værst blev det dog med Fuskere og Frimestre efter Branden i København 1728. For at faa Byen hurtig genopført, udstedte Regeringen et stort Antal „Fribreve", saa Lavene efter deres eget Sigende saa den visse Ruin i Møde. En Kommission nedsattes 1731 til at undersøge Sagen. Resultatet kom dog først 8 Aar efter i en kgl. Resolution af 28. April 1739, der lovede, at der for Fremtiden ikke skulde blive flere Frimestre, et Løfte, som dog ikke blev strengt overholdt.

Hvem kan under disse Omstændigheder fortænke de stakkels Lavsmestre i, at de, naar det var muligt, søgte at komme disse Fuskere, der ødelagde Haandværkernes Udbytte og Anseelse, til Livs. Man har nu, saa lang Tid efter, lidt vanskeligt ved at forstaa det store Apparat, der sattes i Gang for denne Jagts Skyld. Ikke færre end Oldermanden, et Par Bisiddere og Politibetjente maatte til, for at arrestere den Skyldige. Saa fulgte Retsmøder, ikke en, men to, tre Gange. Havde en Oldermand mange af den Slags Forretninger, og til Tider kunde han have en saadan hver eller hveranden Dag et Par Maaneder igennem, vil man forstaa, hvilket uhyre Besvær og hvilket Spild af Tid, der var forbunden hermed.

(Fortsættes).

Arbejdernes nyeste kooperative Foretagende.

Efterat Arbejderne forlængst har vendt alle de private Sygekasser Ryggen, er Kampen nu optaget med de private Forsikringsselskaber. Og dette med god Grund. Thi ligesom hine spekulerede i Arbejdernes Frygt for Sygdommen og dens Følger, spekulerer de private Folkeforsikringer i Arbejdernes Frygt for den Nød, der fremkommer ved Familieforsørgerens Død. Staten har paa dette Omraade, som paa de fleste andre, forsømt sin Pligt overfor de Smaa i Samfundet. Medens den

lavede en billig Livsforsikring for de Velhavende, overlod den Forsikringen af de mindre bemidlede til den private Udbytning.

Nu har de københavnske Fagforeninger og Sygekasser paataget sig den Opgave, som Staten burde have løst for længe siden, at danne en Livsforsikring, der byder Arbejderne Forsikringens Goder paa de billigst mulige Vilkaar.

Arbejdernes Livsforsikringsselskab, som nu har begyndt sin Virksomhed, skal løse Opgaven. Selskabet er baseret paa det samme Princip som de øvige Folkeforsikringsanstalter, nemlig ugenlig Indbetaling af Præmierne, hvilken Basis er en Betingelse for, at det store Flertal af Arbejderne overhovedet kan lade sig forsikre; men desuagtet byder Selskabet paa Præmier, der er ca. 20 pCt. billigere end de bestaaende Forsikringsselskaber, der arbejder med ugenlige Præmier.

Men dette er ikke den eneste Fordel Arbejdernes Livsforsikringsselskab byder fremfor de bestaaende Selskaber af denne Art.

Først og fremmest kan Selskabet tilbyde de Forsikringssøgende, at *Forsikringen træder i Kraft straks,* saa snart den er antaget, medens de hidtil bestaaende Folkeforsikringer har den saakaldte Karenstid fra 2 til 5 Aar, i hvilken Tid Forsikringerne slet ikke eller kun delvis er i Kraft.

Dernæst kan Arb. Livsforsikringsselskab tilbyde de Forsikrede Bonus. (Udbetaling af Overskudet til de Forsikrede). Bonus *reklamerer* ganske vist alle Forsikringsselskaber med. Men hidtil har jo intet Folkeforsikringsselskab været i Stand til at *udbetale* Bonus, og naar man ved, at disse Selskaber bruger omkring Halvparten af hele deres Præmieindtægt til at administre for, kan man med Rette antage, at det har lange Udsigter med Bonusudbetalingen.

Arbejdernes Livsforsikringsselskab derimod har samtlige sine Forsikringer genforsikret i Statsanstalten for Livsforsikring, og foruden, at Selskabet derved opnaar at kunne tilbyde de Forsikrede den størst mulige Garanti for Opfyldelse af Selskabets Forpligtelser, opnaar det tillige at deltage i Statsanstaltens Bonusudbetalinger, som i Følge Kontrakt skal gaa videre til de Forsikrede. Naar dertil kommer, at Selskabet kan tilbyde de Forsikrede en saa lang Restancefrist — ca. 1 Aar — at man derved kommer ud over alle de Hindringer, der ellers lægger sig i Vejen for Arbejderne, naar der er Tale om at binde sig til en regelmæssig Udgift, saasom Arbejdsløshed, Sæsonarbejde, Sygdom, Militærtjeneste osv., og Forsikringen forbliver i Kraft selv under Krig, samt at de i Selskabet tegnede Forsikringssummer i Henhold til kgl. Konfirmation af vedkommende Paragraf i Selskabets Statuter er undtagen fra Arrest, Beslag og Eksekution, vil man forstaa, at det er mange og store Fordele, der bydes i Arbejdernes Livsforsikringsselskab fremfor i de Forsikringsselskaber, Arbejdernes store Masse har benyttet hidtil.

Det er Meningen, at Selskabet lidt efter lidt vil søge det indrettet saaledes, at Arbejderne kan indbetale Præmierne samtidig med deres Fagforenings- eller Sygekassekontingent.

Selskabet har sit Kontor i Nørre Farimagsgade 47, 3. Sal, lige over *Soc.-Demokr.s* Redaktion, og har Telefon Nr. 7927.

Arbejdernes Bicycleklub.

For ti Aar siden stiftedes i København Arbejdernes Bicycleklub, hvis Formaal er at skaffe Arbejderne saa gode og billige Cycler som vel muligt.

Dette sit Formaal har den trolig holdt, og ved samtidig at være en Sportsklub for de unge Mennesker, som ønsker at køre paa Cycle for Sportens Skyld, er der i Aarenes Løb solgt mange Hundrede Cycler igennem Klubben. Naar man tager i Betragtning, at det udelukkende er for at gavne Medlemmerne og for at forhindre, at mange Arbejdere kommer til at betale ublu Priser for Cyclerne, og naar det samtidig erkendes, at al privat Geschæft fuldstændig er udeladt, er det at haabe, at de Arbejdere, som ønsker Cycler til Foraaret, indmelde sig i Klubben og erholder Cycle derigennem. Udbetalingen paa en Cycle er 25 Kr., og Afdragene kan ske enten maanedlig eller ugevis. Cyclernes Pris er paa Afbetaling 125 Kr. for Herremaskiner og 130 Kr. for Damemaskiner. I Tilfælde af Sygdom, Arbejdsløshed, Lock-out o. s. v. gives Henstand med Betalingen, og Cyclen kan da indleveres til Klubben, indtil Betalingen atter genoptages. Indskud i Klubben er 1 Kr. og Kontingent 30 Øre om Maaneden, hvorfor erhoides Emblem, Love og Medlemskort samt Klubbens Medlemsblad „Auto Cyclen" hver Uge.

For at give de, som ønsker Cycle til Foraaret, Lejlighed til at tage Cyclerne i Øjesyn, indbyder Klubben til offentlige Møder Mandag den 8. Februar, Blegdamsvej 26, St. o. G., Fredag den 26. Februar, Jagtvej 49, den lille Sal og Onsdag den 9. Marts, Kl. 8½ i Rømersgade 22, den lille Sal, hvor Cycler vil være til Stede, og alle andre Oplysningen vil blive givet.

Bestyrelsen for
Arbejd.s Bicycleklub, København.

Julefester.

Til Julefesten, som Malernes Fagforening i København lod afholde den 27. Decbr. f. A. i Forsamlingsbygningens Festlokaler i Rømersgade, og hvori ca. 450 Børn deltoge, er indkommet følgende Bidrag:

Malernes Fagforening 300 Kr., Lethan 2 Kr., Nr. 66 2 Kr., Nr. 76 1 Kr., Joh. Jensen to dekorerede Platter, N. Johausen to Billeder, Ludv. Petersen et Maleri, Niels Hansen en Dekoration og Restauratør Haagensen 5 Kr.

For ovennævnte Bidrag beder vi hermed de ærede Bidragydere modtage vor bedste Tak.

Julefestudvalget.

* * *

Malernes Fagforening i **Aarhus** afholdt sin aarlige Julefest Tirsdag den 5. Januar med god Tilslutning. Festen indledes med Afsyngelsen af et Par Julesalmer, hvorefter Træet plyndredes og Gaver og Godter til Børnene uddeltes, ligesom der blev serveret Kaffe. Til Træets Udsmykning havde Medlem Mogensen forarbejdet en stor Del nydelige Smaating, som vakte stor Beundring, og for hvilke jeg hermed paa egne og Afdelingens Vegne bringer ham saavel som A. Jensen hjærtelig Tak.

Børnenes Fest sluttede Kl. 11, hvorefter de Voksne tog sig en Svingom til Kl. 3. For arbejdsløse Medlemmer var Adgangen til hele Festen gratis.

M. Spliid.

Stiftelsesfest.

Lørdagen den 28. Novbr. afholdt Malernes Fagklub „D. S. B. Aarhus" sin første Stiftelsesfest. Festen indledes med Fællesspisning, hvori samt-

lige Medlemmer med Damer deltoge. Formanden bød Velkommen, hvorefter *J. Andersen* talte for Klubben, mindede om dens Tilbliven og fremhævede dens fremtidige Opgaver. *G. Clausen* talte dernæst for Organisationen og dens Betydning og paaviste herunder, hvad der ved dens Hjælp *var* udrettet og fremtidig kunde naas gennem et stærkt Sammenhold. *K. L. Knudsen* talte for Kammeratskabet i Almindelighed og udviklede, hvorledes dette befordrede Sammenslutningen, idet det netop bundede i Varetagelsen af fælles Interesser.

Efter Bordet tog man fat paa en lystig Svingom og ud paa Natten overraskedes man med en Festavis og dertil hørende Sange, hvori Aarets Begivenheder passerede Revy. Alt i Alt forløb Festen udmærket og varsler godt for Klubben „D. S. B."

Til Efterretning.

Afdelingen i **Vejle** har bragt i Erfaring, at tidligere Medlem, 3185, *Ramskov-Christensen*, skal have udtalt sig med, at han kunde blive optaget i en hvilken som helst Afdeling, hvorfor det bedes erindret, at Christensen er ekskluderet, saaledes, at Betingelsen for hans Optagelse i al Fald maa gøres til Genstand for nærmere Overvejelse.

Afdelingen i **Helsingør** ønsker snarest at se Medlem 2960, *Axel A. Petersen*, fra Aarhus, som har efterladt sin Medlemsbog med stor Restance, der hurtigst mulig bør afvikles.

Afdelingen i **Aarhus** beder Medlem 4126, *Otto Rasmussen*, snarest afvikle sit Mellemværende med Afdelingen. Ligeledes anmodes d'Hrr. Formænd om at foretage et grundigt Eftersyn af Medlem 5222, *J. P. Petersens* Bøger ved eventuel Paategning.

Mærkesystemet.

I forrige Nr. af dette Blad er Prisen for Kvitteringsmærkerne ved en Trykfejl angivet til 2 Kr. 50, i Stedet for 1 Kr. 50 Øre ved Rekvisition fra Afdelingerne.

Forbundets Medlemmer betale som hidtil et Kontingent af 18 Kr. aarlig, nemlig 6 Maaneder à 2 Kr. 50 og 6 Maaneder à 50 Øre, som nu fra 1. Januar, i Henhold til de nye Love, kvitteres ved Mærker, der indklæbes i Medlemsbøgerne og afstemples.

Rejsekassen.

Paa given Anledning minder vi atter i Dag om, at der, ved Udstedelse af eller Paategning af Rejsebøger, meget nøje maa vaages over, at dette *kun* sker i Overensstemmelse med §§ 2 og 3 i Lov for Rejseunderstøttelseskassen.

Den aarlige Understøttelsesperiode er som hidtil fra 1. September til 1. Maj med 25 Kr. som Maksimum, medens dette for en enkelt Rejse er nedsat til 3 Kr.

Sangforeningens Karneval

afholdes **Lørdag den 16. Januar** i *Larsens Lokaler, Sct. Annæplads 13.*

Stort glimrende Optog. Mange komiske Masker.

Talrigt Besøg forventes.

Billetter faas hos Sangforeningens Medlemmer samt paa Fagforeningens Kontor.

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.* *J. N. Stuhde.*

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22 Stuen, København K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	H. Henriksen, Lyngby.
Hørsholm.	J. R. Nielsen, Villa „Solbakken".
Hillerød.	Sofus Nommesen.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	N. Chr. Nielsen, Lundevej 23.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 10.
Sorø.	Gustav A. Lindberg, Baggade 66.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10, 2.
—	Chr. Engenn, Kayrødsgade 33 (Kasserer).
Randers.	Emil Petersen, Nordre Grave 13.
Grenaa.	N. Udengaard.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, St.
Vejle.	Joh.s Larsen, Gl. Havn 14.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

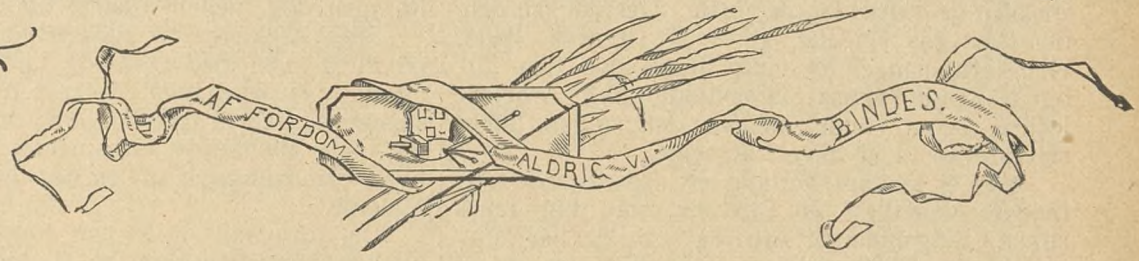

Februar. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Herning**. Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **B. Hansen**, Glostrup og **Carl Nielsen**, Bagsværd. I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, O. Gottschalk, Olaf Jessen, Georg Lorentzen, Axel O. Andersen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69) og **Henry Adler** (paa Brandstationen ved Kløvermarksvej).

Det vedtagne skal holdes.

En af de væsentligste Fordele, vundne ved Organisation, er vel den, at det er blevet muligt at tilvejebringe forbedrede Lønforhold. Ingen, som har levet i de Tider, da Organisationen endnu var ukendt eller kun omfattede et Mindretal af Fagets Arbejdere, vil kunne nægte, at denne Fordel er vunden, og vunden udelukkende ved Hjælp af Organisationen; thi den Kendsgærning er foregaaet for deres egne Øjne. Yngre Kolleger har af de ældre faaet at vide, hvorledes Forholdene var i hin Tid, og i vore Dage findes næppe nogen i Tvivl om, at Organisationen er Bæreren af de Forhold, hvorunder der leves, for saa vidt som disse vilde være mangefold uslere, om den ikke eksisterede og var i Stand til at gøre sig gældende.

Som Følge heraf tæller vi da ogsaa let i vore Dage de Kolleger, som kunde ønske sig Tiden tilbage før Organisationens Tilbliven. Den Tid, hvor Planløshed avlede Hensynsløshed, hvor Solidaritetsfølelse var ukendt, og hvor man derfor troligt kappedes om at nedsætte Arbejdslønnen for hinanden; det eneste, der med Held kan gøres af den enkelte.

Vi glæder os alle over, at den Tid ikke er mere. Arbejdsløsheden kan banke saa haardt paa vor Dør, som den vil. Den lokker ikke mere nogen til at gaa ud og faldbyde sin Arbejdskraft for lavere Priser, end de til enhver Tid gældende. Organisationen har paa dette Punkt staaet sin Prøve. Herom føler vi os tilfulde overbevist. Ikke en af vor Organisations Medlemmer vilde kunne bekvemme sig til den mindste Uregelmæssighed, hvor der er Tale om Overholdelse af vore Arbejdspriser; thi det staar ham klart, at han derved vilde handle mod sine Kollegers og egne Interesser, at han grovelig vilde forbryde sig mod sin Organisation og det, som denne har skabt.

I denne Retning er Idealet naaet. Priserne skal overholdes, og de bliver overholdt. Men dette er ikke nok. Foruden Priserne i vor Prisliste indeholder denne jo et Afsnit „Almindelige Bestemmelser", og disse Bestemmelser er ogsaa blevet vedtagne for at skulle overholdes. De er lige saa vigtige som Priserne; men dette synes ofte at blive overset. Maaske skyldes det Tankeløshed; thi den ærekære Kollega, som vilde skamme sig Øjnene ud af Hovedet, om han greb sig selv i bevidst at have ladet sig trække en Øre af den Pris, der rettelig tilkom ham, kunde da aldrig forsvare at gøre noget urigtigt paa andre Punkter, hvor Fejlen ikke vilde være mindre.

Altsaa maa det forudsættes, at der lægges mindre eller ingen Vægt paa de almindelige Bestemmelser i vor Prisliste end paa selve Priserne; thi de første overholdes ikke i samme Udstrækning som de sidste. Men heri maa ske en Forandring.

Det er saaledes navnlig i det seneste Aars Tid hændet adskillige Gange, at en og anden Mester har vist sig ude af Stand til at betale sine Svende det dem tilkommende Overskud. Det har samtidig vist sig, at disse Overskud har andraget store Beløb, større end de kunde være, om de blot hørte til det sidst udførte Arbejde. Men det kan jo kun være Tilfældet, hvor de paagældende Svende har undladt at kræve overholdt den Bestemmelse, der siger, at et Overskud *skal* udbetales senest 3 Uger efter Regningens Indlevering, og at Regningens Indlevering *skal* finde Sted inden 8 Dage efter Akkordens Afslutning.

Nu skulde det dog synes let at indse, at den Fejl, der her begaas fra Svendenes Side ved ikke strengt at rette sig efter Prislistens Bestemmelser, skader mindst lige saa meget, som at arbejde under Priserne. De Mestre, som vil have noget

imod, at der gives dem længere Kredit, end Prislisten hjemler, er sikkert hurtigere talt end dem, der sætter Pris paa at kunne faa Lov til at udskyde Opgørelsen længst muligt. Set fra disses Synspunkt, bliver der da intet mærkeligt i, at de skelner mellem de Svende, der Forfaldsdagen kræver deres Ret, og dem, der ikke gør det. Heller ikke er der noget mærkeligt i, at de foretrækker de sidste for de første. Herved kan den, der staar paa sin Ret, enten for Rettens Skyld, eller fordi han er for fattig til at give den forøgede Kredit, opnaa nogenlunde jævn Arbejdsløshed Aaret rundt, medens den anden bliver selvskreven til at blive i Arbejde.

Men et saadant Forhold er organiserede Arbejdere uværdigt, en Skavank, som bør rettes straks. Adgangen til Arbejde skal ikke have Lov at ske paa Tilsidesættelsen af Respekt for de af Organisationen vedtagne Bestemmelser.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Og naar saa Fangsten endda havde været derefter, men som Regel var det kun en arm, aftakket Soldat, en gammel Matros eller en aflægs, gift Svend, der møjsømmeligt og saa skjult som muligt søgte at fuske sig til en tarvelig Fortjeneste til Underhold af Kone og Børn.

Men Skaden maa have været ualmindelig dyb, ellers bliver den Lidenskab, hvormed Kampen førtes, uforstaaelig.

Anstrængelserne nyttede dog ikke noget, Fuskerne og Frimestrene blev talrigere for hver Dag, der gik. Og lykkedes det ogsaa ret ofte at fange dem, saa var det ikke sagt, at de havde noget at betale Bøden med; thi Ulykken var, at den, der havde benyttet Fuskeren, ikke kunde rammes af Loven.

Hvor stor en Foragt en ærlig Haandværker end nærede mod en Fusker, saa havde han dog for det meste ikke noget imod at benytte sig af en saadan, naar det var til Arbejde, der laa udenfor hans eget Fag.

Der synes i den Henseende at have været liden Samfølelse hos den københavnske Haandværkerstand; thi det var for en stor Del den selv, der opholdt Fuskerne. Skulde en Facade males, et Plankeværk rejses, en Mur spækkes, ja, saa kendte man altid en eller anden gammel Fyr, der for en ringe Penge kunde paatage sig det. Det var billigere end at gaa til en Lavsmester, og man udsatte sig jo ikke for noget.

Det er for at ramme denne Trafik at Malerne, ved kgl. Resol. af 22. Decbr. 1744, bekendtgjort ved Politiplakat af 11. Januar 1745, fik udvirket, at ikke blot Fuskeren, men ogsaa den, der brugte ham, skulde straffes. Lavets Kamp mod uberettiget Indgriben indskrænkede sig dog ikke til Fuskerne. Ved Siden førtes der en stadig Grænsestrid med de Fag, hvis Arbejde let kunde friste til at gribe ind i Malerhaandværket.

Det gjaldt Blikkenslagerne, der dristede sig til at male Tage og Tagrender, Billedskærerne, der selv malede og forgyldte deres udskaarne Arbejder og det gjaldt Glarmestrene, der ligeledes hvert Øjeblik gav sig af med Forgyldning.

Omvendt klagede Glarmestrene over, at Malerne kittede Vinduer og paa anden Maade forgreb sig paa deres Rettigheder.

Det kom en Gang imellem til Retstrætter, og der indgaves klagende Bønskrifter til Magistraten om Værn for Lavsprivilegierne. Bitrest førtes Kampen dog mellem Malere og Murere.

Efter Artiklerne af 1684 havde Malerne Eneret til at male med Olie- og Limfarve indeni og udenpaa Husene, men Murerne omgik denne Bestemmelse ved at lave Farverne om til Vandfarver og male allehaande Ornamenter paa Facaderne, hvad der naturligvis var en stor Fornærmelse mod Malerne.

Der udspandt sig en lang Retstrætte, der endte med en Højesteretsdom af 24. Marts 1748, hvorved det paalagdes Murerne at „entholde sig fra Ornamenter og Architraver med Farve udenpaa Husene at sætte.“ (Fortsættelse).

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Januar 1903 til 1. Oktober 1903.

Sag Nr. 196 indankedes af Malersvend Henriksen, Kong Georgsvej 6 a mod Malermester Lundstrøm, Martinsvej 6. Klagens Aarsag: Betaling af Resttilgodehavende paa en Regning. Paa Rettens Skrivelse til Hr. Lundstrøm om Tilslutning til Sagens Behandling for Voldgiftsretten indgik fra Hr. Lundstrøm Svar, hvori udtaltes, at Hr. Lundstrøm nægtede sin Tilslutning til Sagens Fremme. Voldgiftsretten saa sig da nødsaget til at tilskrive Oldermanden for Malerlauget i København saalydende:

Til Oldermanden for Malerlauget i København, Hr. kgl. Hof-Dekorationsmaler *Vilh. Hansen, R. D.*

Da det ikke har været muligt trods gentagne Henvendelser at erholde Hr. Malermester Lundstrøms Tilslutning til, at en Sag, Nr. 196, indanket af Malersvend Henriksen, Kong Georgsvej 6, maa blive forelagt Voldgiftsretten til Behandling, eventuel Paakendelse, tillader man sig høfligst at anmode den ærede Oldermand om at foretage det videre fornødne, saa at Sagen kan blive behandlet for Voldgiftsretten (jævnfør Voldgiftsrettens Regler § 6 b. 4de Stykke). Deres ærede Svar imødeses snarest muligt.

Med særdeles Agtelse

Ludvig Dyrberg,
Formand.

hvorefter man fra Malerlaugets Oldermand modtog nedenstaaende Svarskrivelse:

Malerlauget i København. 2. Juni 1903.

Til Formanden for Voldgiftsretten i Malerfaget, Hr. Malermester *Ludvig Dyrberg.*

Efter modtaget æret Skrivelse af 30. Maj tillader jeg mig at meddele Hr. Formanden, at jeg i Anledning af Sag Nr. 196 har haft en Samtale med Hr. Malermester Lundstrøm, som efter at jeg havde gjort ham bekendt med Voldgiftsrettens Regler § 6 b, 4de Stykke, meddelte mig, at han vilde foretrække at indbetale det omstridte Beløb til Voldgiftsretten, hvilket han lovede selv at meddele Dem sine Motiver til i Morgen.

Med særdeles Agtelse

Sign.: *Vilh. Hansen.*

Efter at Hr. Lundstrøm havde meddelt Rettens Formand, at da Ejeren af Villaen, hvori det omstridte Arbejde var udført, var bleven syg, og Hr. Lundstrøm af den Grund ikke ønskede at gøre Ulejlighed med Skønsforretning, kunde Svenden nu erholde det omstridte Beløb udbetalt. Voldgiftsretten tilskrev da yderligere Hr. Lundstrøm tølgende:

Hr. Malermester *Lundstrøm,* Martinsvej 6.

I Følge Deres ærede Skrivelse af 3. Juni og Skrivelse fra Malerlaugets Oldermand, skal man herved høfligst anmode Dem om at indbetale til Voldgiftsrettens Formand det Beløb, som Malersvendene Jørgensen og Henriksen har tilgode som Rest paa indleveret Regning, stor Kroner 433,79 Øre. Herpaa udbetalt à Conto:

Jørgensen Kr. 140,40 Øre
Henriksen - 170,20 - = 310,60 Øre
Resttilgodehavende: Kr. 123,19 Øre.

Beløbet bedes indbetalt paa mit Kontor, Nørrebrogade 52, 3die Port o. G., en af de første Søgnedage mellem Kl. 8—4.

Med særdeles Agtelse
Sign.: *Ludvig Dyrberg.*
Formand.

hvorefter Restbeløbet blev indbetalt til Voldgiftsretten og mod Kvittering udbetalt til Svendene Henriksen og Jørgensen.

Sag Nr. 197 indankedes af Malersvend Mide, Ravnsborggade 20, 3. Sal, mod Malermester Hellmuth, Odensegade 9, 3, Sal. Klagens Aarsag: Udbetaling af tilgodehavende Overskud. Efter at Voldgiftsrettens Formand havde tilskrevet Mesteren, modtog man fra Hr. Helmuth Meddelelse om, at da Arbejdet nu var færdigt, vilde samme blive opgjort førstkommende Fredag. Ligesom man senere modtog Skrivelse fra Svenden, hvori meddeltes, at Regningen med Hr. Malermester Hellmuth nu var afgjort uden Rettens Mellemkomst.

Sag Nr. 198 indankedes af Malersvend R. Laurentius Hansen, Vesselsgade 22, 3. Sal mod Malermester C. L. Jørgensen, Christiansberg Alle, Utterslev. Klagens Aarsag: Udbetaling af tilgodehavende Overskud. Mesteren havde tilbageholdt Overskudet, fordi en Del af det udførte Arbejde ikke var udført tilfredsstillende, og som Følge deraf ønskede Mesteren, at dette Arbejde skulde laves om, eller saa stort et Beløb, som dette vilde andrage, fradrages Regningen. Da der ikke mellem Parterne kunde opnaaes Enighed, nedsattes et Udvalg til at foretage Skøn i Sagen. Efter det foretagne Skøn indgik Parterne paa Forlig saaledes, at der fra Svenderegningen fradrages 75 Kr. I Følge Forliget erholdt Parterne det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kroner hver. Til Dækning af Rettens Udgifter ved det foretagne Skøn, erlægger hver af Parterne 5 Kr.

(Fortsættes).

Cykle-Kreditselskabet for Arbejder- og Middelstand.

Det er nu to Aar siden, at ovennævnte Selskab blev dannet af en Kreds af Arbejdere. I Løbet af dette Tidsrum har der ikke været saa faa Misundere, der har modarbejdet dets Virksomhed. I Foraaret var der en Række Cyklefabrikanter, der forsøgte at give det Dødstødet ved at skrive nogle lange Artikler i „Auto-Cyclen", hvori de vilde vise, at de havde Monopol paa Cyklesalget, men alt hvad disse Herrer sammen med andre, der senere er komne til, har gjort for at skade Selskabet, har kun gavnet det; der er i det sidste Aar solgt dobbelt saa mange Cykler som tidligere Aar. Selskabet lægger nu ud igen i Aar og sælger alle Arbejdere og Partifæller Cykler paa samme rimelige Afbetalingsvilkaar som tidligere. Enhver Køber har Ret til i Tilfælde af Arbejdsløshed og Sygdom at staa til Restance med Afdragene.

Selskabet anbefales af d'Hrr. Folkethingsmand *A. C. Meyer,* Borgerrepræsentant *I. P. Jønson* og flere Fagforeningsformænd. Ledelsen er overdraget Bødker *A. Hansen.* Selskabet har ingen Filialer. Kontoret er i Rømersgade 27, Stuen, aabent Mandag, Fredag og Lørdag Aften fra 6—9.

Oversigt for Oktober Kvartal 1903.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimaltimeløn.
Malernes Fagf. Kbh.	400	1500	500	1500	850	44
„D. S. B." Kbhvn.*)		29		18		32
Gentofte-Lyngby	40	56	38	56	?	44
Hørsholm	6	7	7	7	3	42
Hillerød	10	15	12	15	4	40
Helsingør	19	68	40	67	24	40
Taastrup-Glostrup	7	5	9	2	1	44
Roskilde	12	17	15	14	10	40
Holbæk	8	12	9	12	8	40
Kallundborg	10	11	20	10	6	40
Korsør	5	5	7	8	8	40
Slagelse	13	9	21	12	8	40
Sorø	6	9	8	7	4	40
Ringsted	6	4	6	4	3	40
Næstved	24	22	35	22	14	40
Køge	6	10	11	10	5	40
Nykøbing p. F.	11	23	20	22	14	40
Maribo	7	9	13	9	10	40
Nakskov	10	7	12	6	4	40
Svendborg	24	13	25	13	5	40
Faaborg	12	7	10	6	5	40
Odense	69	70	80	64	26	40
Middelfart	6	7	7	5	4	36
Fredericia	22	23	19	20	11	40
Kolding	23	28	34	22	15	40
Esbjerg	17	18	25	18	8	40
Varde	7	3	12	3		40
Nykøbing p. M.	6	4	10	4	2	40
Skive	9	3	20	3		40
Viborg	12	14	17	4	4	40
Frederikshavn	7	10	10	7	5	38
Hjørring	11	7	22	7	2	38
Aalborg	35	65	70	57	27	40
Randers	38	74	50	68	33	40
Grenaa	7	4	19	3	2	35
Aarhus	80	82	114	80	60	45
— „D. S. B."		35	2	17		32
Silkeborg	12	16	13	16	5	40
Horsens	23	23	42	23	15	40
Vejle	23	20	34	20	13	40
Bornholm	17	13	20	12	9	35

Anm. Afdelinger, som fremtidig ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

Lønregulativ for Jylland.

Som det vil erindres, har Centralforeningen for Malermestre i Jylland opsagt alle Lønregulativer indenfor dens Omraade til Ophør 1. April, i hvilken Anledning den har udarbejdet Forslag til nyt Lønregulativ, om hvilket den ønsker Forhandling med Malerforbundet.

Til at repræsentere Centralforeningen ved den eventuelle Forhandling har denne foruden sin

*) To af Klubbens Medlemmer arbejde paa Jærnbanens Værksted i Nyborg.

Formand, *N. Markusen*, Randers, valgt Malermestrene *H. Holdt*, Varde, *Chr. Johansen*, Silkeborg, *Chr. Poulsen*, Horsens og *J. N. Poulsen*, Aarhus, medens Malerforbundet møder med følgende Medlemmer af Hovedbestyrelsen: *Chr. Christensen*, Aalborg, *H. P. Henriksen*, Aarhus, *Axel Jensen*, *Carl Olsen* og Formanden *Rudolf Poulsen*.

Forhandlingerne vil finde Sted i *Aarhus*, antageligt Tirsdag den 23. ds.

Skibsprisliste.

Det af Malerlauget og Malernes Fagforening i København nedsatte Udvalg til Udarbejdelsen af en ny Prisliste eller Revision af den gamle — hvad man nu vil — har nu afsluttet sit Arbejde. Det udarbejdede Forslag vil komme til Behandling paa i den Anledning indvarslede Generalforsamlinger indenfor Lauget og Fagforeningen Torsdagen den 11. ds.

Ikke, som det skal være.

Afdelingen i Gentofte—Lyngby har besværet sig over, at et meget stort Tal af Medlemmer fra København tager Arbejde indenfor dens Omraade uden at tilmelde sig, hvad der jo i Henhold til vore Love kun vilde være deres simple Pligt.

Heri har Afdelingen naturligvis Ret, og vi benytter da Lejligheden her til at udtale Haabet om, at denne Pligtforsømmelse ikke fremtidig maa blive fortsat. Samtidig minder vi om, at det meget let kan drage uheldige Følger efter sig ikke at følge Lovene ogsaa paa dette Punkt, og vi kan let nævne et Eksempel: Ved en Regningsopgørelse opstaar Tvist (det har man da set før), Mesteren vil ikke betale, og til hvem skal man da søge om Bistand? Til den paagældende Afdeling naturligvis; men den har man jo forsømt at tilmelde sig, og derved afskaaret sig den Assistance, som ingen anden kan yde.

Til Efterretning.

Afdelingen i **Esbjerg** søger efter Medlemmerne 2327 *Julius Bentzen*, 2606 *Jacob Thaarup Damgaard* og 3953 *Jens M. Mortensen*, fordi de har forglemt at betale deres Restance og at framelde sig.

Af samme Grund ønsker Afdelingen i **Aalborg** Oplysning om Medlem 3385 *August Nielsen*.

Afdelingen i **Helsingør** ønsker at minde Medlem 2960 *Axel A. Petersen* fra Aarhus om, at han snarest bør betale sin Restance.

Genoptaget.

Tidligere Medlem *Bertel Jørgensnn* fra Herning er, efter Andragende til Hovedbestyrelsen, atter optaget i vor Organisation, mod hvilken han sidste Sommer havde forbrudt sig ved at tage Arbejde i Herning, skønt Forholdene derovre vedblivende er uforandrede, hvad det havde været hans Pligt at være vidende om.

V. MAALES
Blomster- og Kranseforretning.
Østerbrogade 6, Kbhvn.
Telefon 20,799.

Kontor for Opmaaling
samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.* *J. N. Stuhde.*

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22 Stuen**, København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	H. Henriksen, Lyngby.
Hørsholm.	J. R. Nielsen, Villa „Solbakken".
Hillerød.	Sofus Nommesen.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	N. Chr. Nielsen, Lundevej 23.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 10.
Sorø.	Gustav A. Lindberg, Baggade 66.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	J. Chr. Larsen, Istedgade 21, 2. Sal.
—	Chr. Engenn, Kayrødsgade 33 (Kasserer).
Randers.	Emil Petersen, Nordre Grave 13.
Grenaa.	N. Udengaard.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, St.
Vejle.	Joh.s Larsen, Gl. Havn 14.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, Københavh.

Fagtidende for Malere.

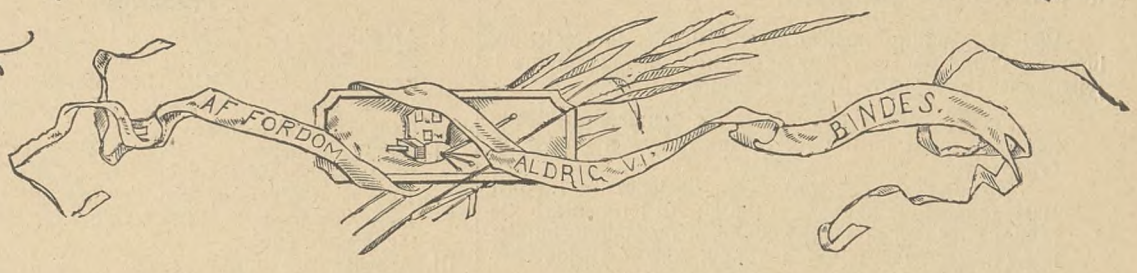

Marts. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

Vor Lønbevægelse.

Som det vides, havde Centralforeningen for Malermestre i Jylland opsagt samtlige Lønregulativer, for 11 jyske Byer, til Ophør 1. April 1904. I den Anledning fandt der i Aarhus et Forhandlingsmøde Sted den 23. f. M. mellem Repræsentanter for Centralforeningen og Malerforbundet. Fra Mestrene forelaa Forslag til nyt Regulativ for de under Centralforeningen for Malermestre i Jylland sorterende Byer, af følgende Indhold:

Punkt 1. Den ordinære Arbejdstid regnes hele Aaret fra Kl. 6 Morgen til 6 Aften. (I Aarhus regnes den ordinære Arbejdstid for Sommerhalvaaret dog først fra Kl. $6^1/_2$ Morgen til 6 Aften med de sædvanlige Spisetider, altsaa $9^1/_2$ Time daglig.) I Vinterhalvaaret arbejdes dog sædvanligvis saaledes:

Fra 15. September til 15. Oktober og fra 15. Februar til 15. Marts fra 7 Morgen til $5^1/_2$ Aften med $^1/_2$ Time Frokost ($8-8^1/_2$) og 1 Time Middag ($12-1$) ialt 9 Timer.

Fra 15. Oktober til 15. November og fra 15. Januar til 15. Februar fra 8 Morgen til $4^1/_2$ Aften med 1 Time Middag ($12-1$) ialt $7^1/_2$ Time.

Fra 15. November til 15. Januar fra $8^1/_2$ Morgen til $3^1/_2$ Aften med 1 Time Middag, ialt 6 Timer.

Spisetiderne den øvrige Tid af Aaret: $^1/_2$ Time Frokost ($8-8^1/_2$), $1^1/_2$ Time Middag ($12-1^1/_2$).

Punkt 2. Timelønnen for den ordinære Arbejdstid bliver i alle Byerne uforandret, dog at der til Svende det første Aar efter udstaaet Læretid betales 4 Øre mindre pr. Time. Ældre svagelige Svende betales efter Overenskomst.

Punkt 3. Overarbejde fra Kl. 6 til 9 Aften samt Arbejde paa Søn- og Helligdage betales med et Tillæg af 50 pCt. Har en Svend selvforskyldt, ved at møde for sent, ikke fuld Arbejdsdag og som Følge deraf maa arbejde over, betales ingen Overarbejdspenge i det til Forsømmelsen svarende Antal Overarbejdstimer.

Punkt 4. Natarbejde fra Kl. 9 Aften til 6 Morgen samt Arbejde 1ste Paaske-, 1ste Pinse- og Juledag betales med et Tillæg af 100 pCt.

Punkt 5. Landarbejde (udover $^1/_2$ Mil fra Byens Grænse) betales efter Overenskomst.

Punkt 6. Alt Jernbanearbejde betales efter den herfor særlig vedtagne Prisliste.

Punkt 7. Arbejdslønnen udbetales om Fredagen efter Arbejdets Ophør.

Punkt 8. Værktøjet leveres af Mesteren; dog maa Svenden selv holde sig med Spartel, Trækpensler, Aaretøj, Tapetsererbørste og Saks.

Punkt 9. Mestrene forpligte sig til at holde Svendene forsikrede mod Ulykkestilfælde i Henhold til Lov af 7. Januar 1898.

Punkt 10. Svendene forpligte sig til ikke at udføre Arbejde for egen Regning, saa længe de staa i Arbejde hos en Mester; dog undtages herfra Svendenes egen Lejlighed. Overtrædelse heraf medfører Mulkt, som fastsættes af et Udvalg, bestaaende af 2 Mestre og 2 Svende. Mulkten gaar til Fagforeningens Sygekasse.

Punkt 11. Erklærer en Svend at kunne udføre et Arbejde, men dette viser sig ikke at være Tilfældet, eller udføres dette saa slet, at det maa kasseres og gøres om, har han intet Krav paa Betaling herfor. Dog kan vedkommende Svend klage til ovennævnte Udvalg, der træffer Afgørelse. Fagforeningen garanterer Mesteren Erstatning for Tab, der forvoldes ham i saadanne Tilfælde, dog ikke ud over en Dags Arbejde.

Ovenstaaende Regulativ træder i Kraft den 1. April 1904 og kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel forud for en 1. April til Centralforeningens eller Forbundets Formand, første Gang til 1. April 1909.

Der førtes en meget indgaaende Diskussion, saavel om Lønningsforholdet i al Almindelighed, som om det fremsatte Forslags enkelte Punkter, hvorunder der fra vor Side hævdedes, at Lønnen dog under alle Omstændigheder maatte være en saadan, at den tillod Arbejderen i nogen Grad at føre en menneskeværdig Tilværelse. Selvfølgelig indrømmede man fra Mestrenes Side, at denne Betragtning var rimelig, men dels kunde der jo være delte Meninger om, hvad der gemtes i Begrebet og i hvert Fald maatte det anses for umuligt at gaa til nogen Art af Lønforbedring, saa lidt som til Forkortelse af Arbejdsdagen, og dette Standpunkt var jo iøvrigt ogsaa tydeligt nok pointeret i det fremsatte Forslag, der saa godt som i hvert eneste Punkt bød paa forringede Forhold.

En enkelt Mester udtalte dog som sin Erfaring paa derom fremsat Forespørgsel, at hverken den forkortede Arbejdsdag eller højere Løn, som haves i Aarhus, havde forringet Stillingen for Mestrene, og der er ingen Tvivl om, at han jo har Ret heri. Da ikke desto mindre Mestrene paa Mødet viste sig utilbøjelige til at yde det allerringeste for eventuelle Indrømmelser fra vor Side, men derimod gentagende gjorde gældende, at der ikke burde være Tale om at gøre Forretning eller slaa en Handel af, og da vi hverken havde

Raad eller Lyst til at give noget bort, saa blev der ikke noget Regulativ af deres Forslag.

For dog ikke at gaa ganske tomhændede fra Mødet, benyttede vi Lejligheden og Mestrenes Opsigelse til at faa foretaget en Forbedring af vore tre daarligste Regulativer samt en Tilføjelse til et af de andre, idet Forhandlingerne afsluttedes med følgende Vedtagelse:

Ved Forhandling mellem Repræsentanter for Malerforbundet i Danmark" og „Centralforeningen af Malermestre i Jylland" er Dags Dato vedtaget følgende:

„Fra 1. April 1904 vil det for Randers gældende Regulativ træde i Kraft for Byerne *Hjørring, Viborg* og *Fredericia.*

I Regulativet for *Aarhus* vil, ligeledes fra 1. April 1904, følgende Punkt være at tilføje: Alt Jernbanearbejde betales efter den af Fællesforeningen og Malerforbundet udarbejdede Prisliste, og alt andet Akkordarbejde efter den for København gældende Prisliste.

Foruden ovenstaaende Bestemmelser vil de øvrige under Centralforeningen for Malermestre i Jylland sorterende Byers Regulativ være gældende, indtil de fra en af Siderne opsiges med 3 Maaneders Varsel forud for en 1. April.

For Centralforeningen for Malermestre i Jylland:
N. N. MARKUSEN.

For Malerforbundet i Danmark:
RUDOLF POULSEN.

Dagen efter underrettedes Publikum om det passerede ved et Ritzau-Telegram, saalydende:

Malerfagets Arbejdsforhold. Aarhus, 24. Februar. (R. Bur.). Udvalget for Centralforeningen af Malermestre i Jylland og for Malerforbundet forhandlede paa et Møde her i Gaar om en Fornyelse af det nugældende Lønningsregulativ, som fra Mestrenes Side var opsagt til Ophør 1. April 1904. Mødet blev resultatløst; dog enedes man om at fortsætte paa de hidtil gældende Vilkaar indtil videre.

Vi ved ikke, hvorfra Ritzaus Bureau, har denne Meddelelse, men vi ved i hvert Fald, at den ikke er fra os og at den maa siges at være saa temmelig misvisende. Vi har ikke fundet os foranledigede til af Mødet at se en Begivenhed, som det gjaldt om at raabe ud over Landet, men havde vi gjort det, vilde det da have blevet under en Form, der noget nærmere havde passet til Virkeligheden.

De tre Regulativer, som vi fik ændrede, vare af efterfølgende Indhold, henholdsvis for Hjørring, Viborg og Fredericia:

Hjørring.

Punkt 1. Arbejdstiden er 10 Timer og begynder Kl. 6 eller 7 Morgen til 6 Aften efter Overenskomst.
Punkt 2. Minimallønnen er 37 Øre pr. Time indtil 1ste April 1902 og derefter 38 Øre pr. Time indtil 1ste April 1904. Udlærlinge faar i det første Aar 2 Øre mindre pr. Time, henholdsvis 35 og 36 Øre pr. Time.
Punkt 3. Overarbejde fra Kl. 6 til 9 Aften betales med et Tillæg af 10 Øre pr. Time. Søndagsarbejde regnes for Overarbejde. Natarbejde fra Kl. 9 Aften til Kl. 6 Morgen samt Arbejde 1ste Jule-, Paaske- og Pinsedag betales med et Tillæg af 25 Øre pr. Time.
Punkt 4. Landarbejde betales med fuld Dagløn og halv fri Station for ugifte Svende og fri Station for gifte Svende. Landarbejde regnes for en halv Mil fra Byen.
Punkt 5. Lønnen udbetales Lørdag Aften, naar Arbejdet sluttes.
Punkt 6. Dette Regulativ træder i Kraft straks og gælder uden Opsigelse fra nogen af Siderne til 1. April 1904.

Viborg.

Arbejdsdagen er ordinært 10 Timer: Fra Kl. 6 Morgen til til Kl. 6 Aften med $^1/_2$ Time Frokost og $1^1/_2$ Time Middag.
Minimallønnen er: 38 Øre indtil 1. April 1901 og 40 Øre pr. Time fra 1. April 1901.
Søndags- og Overarbejde betales med et Tillæg af 25 pCt.
Natarbejde (fra Kl. 9–6) betales med et Tillæg af 50 pCt.
Land- og Banearbejde betales med et Tillæg af 15 pCt.
Saalænge en Svend er i Arbejde hos en Mester, maa han ikke udføre Arbejde for egen Regning.
Tvistspørgsmaal afgøres ved Voldgiftsret.

Ovenstaaende Regulativ kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel forud for hvert Aars 1. April.

Fredericia.

I. Arbejdsdagen er i Tiden fra 1. April til 31. Oktober fra Kl. 6 Morgen til Kl. 6 Aften med $^1/_2$ Time Frokost (fra Kl. 8–$8^1/_2$) og $1^1/_2$ Time Middag (fra Kl. 12–$1^1/_2$). I den øvrige Tid af Aaret efter vedkommende Værksteds Tidsbestemmelse.
II. Minimallønnen er: 38 Øre pr. Time fra 1ste April 1899 til 1. April 1900 og 40 Øre derefter indtil 1. April 1902. – Udlærlinge kan dog arbejde hos deres Læremester de første 3 Maaneder efter Læretidens Udløb for 30 Øre pr. Time.
III. Arbejde, der udføres udenfor Fredericia By, Kristjansberg og Vesterbro, betales med et Tillæg af 10 pCt.
IV. Overarbejde fra Kl. 6–9 Aften betales med et Tillæg af 10 pCt.
V. Natarbejde fra Kl. 9 Aften til Kl. 6 Morgen betales med et Tillæg af 35 pCt.
VI. Søn- og Helligdagsarbejde betales med et Tillæg af 50 pCt.

Ovenstaaende Regulativ kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel, første Gang til Ophør 1. April 1902. Ved Regulativets Ikrafttræden forpligter Mesterforeningens Medlemmer sig til kun at beskæftige Fagforeningens Medlemmer og disse sig til kun at arbejde for Mestre, der ere Medlemmer af Mesterforeningen. Eventuelle Konflikter paa Grundlag af Gensidighedsforholdet, som kræver Understøttelse, bæres ligelig af begge Organisationer.

Fra 1ste April vil disse 3 Regulativer, i Henhold til den paa Mødet trufne Vedtagelse, blive at ændre til følgende Indhold:

I. Den ordinære Arbejdstid er: i Januar og December fra Kl. 8–4 med 1 Time Middag fra Kl. 12–1. I Februar og November fra Kl. 8–$4^1/_2$ med 1 Time Middag fra Kl. 12–1. I Marts og Oktober fra Kl. 7–$5^1/_2$ med $^1/_2$ Time Frokost fra Kl. 8–$8^1/_2$ og 1 Time Middag fra Kl. 12–1. Den øvrige Tid af Aaret og for Værkstedsarbejde hele Aaret fra Kl. 6–6 med $^1/_2$ Time Frokost fra Kl. 8–$8^1/_2$ og $1^1/_2$ Time Middag fra Kl. 12–$1^1/_2$.
II. Minimumslønnen er for den ordinære Arbejdstid 40 Øre pr. Time.
III. Arbejde udenfor den ordinære Arbejdstid samt Søn- og Helligdagsarbejde betales med et Tillæg af 50 pCt.
IV. Natarbejde (fra Kl. 9–6) samt Arbejde 1ste Paaske-, Pinse- og Juledag betales med et Tillæg af 100 pCt.
V. Landarbejde udover $^1/_2$ Mil fra Byens Midtpunkt betales med et Tillæg af 20 pCt.
VI. Jernbanearbejde betales efter den af Fællesforeningen og Malerforbundet udarbejdede Prisliste.
VII. Andet Akkordarbejde betales efter den for København gældende Prisliste.
VIII. Arbejdslønnen udbetales om Fredagen efter Arbejdstidens Ophør.
IX. Alt Værktøjet udleveres af Mesteren.

Ovenstaaende Regulativ træder i Kraft den 1. April 1904 og kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel forud for hvert Aars 1. April, første Gang den 1. April 1905.

Vi antager ikke, at et eneste af vore Medlemmer vil være enig med den eller dem, der har sagt, at „Mødet blev resultatløst", thi et Resultat foreligger der jo aabenbart, og det vel endda et Resultat, som kan kaldes ret respektabelt.

I **København** har Malerlauget og Malernes Fagforening udarbejdet og vedtaget en ny Skibsprisliste, hvortil der i lange Tider har været trængt. Prislisten traadte i Kraft 1. Marts og vil foreløbig være gældende for 5 Aar.

Skibsværfterne her og i Helsingør er dog endnu ikke indgaaet paa at acceptere den nye Prisliste. Da det nu ligger i Sagens Natur, at vi

ikke kan arbejde for lavere Løn paa Skibsværfterne end hos Malermestrene er Stillingen i Øjeblikket denne, at en Konflikt ikke er udelukket. For at faa et klart Svar fra Værfterne, har vi tilstillet disse de behørige Meddelelser om, at Arbejdet vil blive nedlagt den 18. ds., hvis der ikke forinden er opnaaet Overenskomst om Lønforholdene.

Efter Indbydelse af Jernindustriens Sammenslutning, hvorunder Skibsværfterne sorterer, har vort Forretningsudvalg deltaget i et Møde med Værfternes Direktører og Malermestre. Paa dette Møde blev klart og bestemt fra vor Side hævdet, at Prislistens Priser ikke lod sig ændre, hvorimod der i „Almindelige Bestemmelser" var aabnet Udvej for Dispensationer specielt for Skibsværfterne.

Mødet sluttede med Nedsættelsen af et Udvalg paa 3 Mand fra hver Side til hurtigst at fremlægge Forslag til særlige Bestemmelser vedrørende Værfterne, og heraf har man maaske Ret til at nære Haab om en fredelig Løsning af Situationen. De nærmeste Dage vil give Svar herpaa.

Fra **Østifterne** foreligger endnu ikke noget Resultat af vore Henvendelser til Centralforeningen i Anledning af de fra vor Side opsagte Regulativer. Lokale Forhandlinger mellem Mestrene i **Odense** og vor derværende Afdeling ere afbrudte uden andet Resultat end Mestrenes Erklæring om ikke i nogen Retning at ville indgaa paa Lønforbedring. Da Forholdene i Odense i høj Grad berettiger til en Forbedring af Lønnen, er det beklageligt nok at Mestrene har stillet sig saa afvisende, men maaske vil Centralforeningens Ledelse, til hvem der nu er rettet Henvendelse, tage mere velvilligt paa Sagen.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat. –

Hermed var Malerne dog ikke tilfredse. De vilde have Murerne til helt at holde sig fra „Couleurer". Det var noget Murerne efter deres Mening ikke havde Forstand paa. I et Andragende til Magistraten fremstilles, hvorledes Murerne „anstrøg" Træværk saaledes, at det straks var Forraadnelse underkastet og „ej den halve Tid kan have Bestandighed". For at Indbyggerne imidlertid ikke skulde komme i for stor „Depence" tilbød Malerne at stryge Facader for den samme Dagløn, der betaltes til Murerne. Andragendet, der er afgivet den 5. Maj 1749 og underskrevet af Oldermanden *Nic. Hintze* samt 8 Mestre, ender med følgende rørende Udgydelse: „den gode Gud kan bevæge Deres Excellence og samtlige høje Herrers Hjærter til et naadigt Svar paa vores underdanigste Suplique, saa kan en Del fattige Mestre finde Brød for deres nødtrængende, hvorfor Gud vil velsigne dennem (ɔ: Magistraten) timelig og evig".

Trods denne Udsigt til Belønning ogsaa i det andet Liv, var Magistraten dog af den Anskuelse, at Arbejdet let blev for dyrt for Kunderne, naar alene Malerne skulde have Ret til at stryge Facader, og i Overensstemmelse hermed indstilles, at Murerne gærne maatte stryge med Vandfarve, men skulde afholde sig fra alt, hvad der hed Dekoration.

Resolutionen faldt den 8. December 1749 og lød paa, „at Suplicanterne kunde gives til Svar, at de have at holde sig de for dem allernaadigst udgangne Lavsartikler allerunderdanigst efterrettelige, og i Fald der skulde findes nogen, som derimod handler, saa have de Frihed saadanne paa lovlig Maade at tiltale".

Det var nærmest en Afvisning og i hvert Fald langt fra det, Malerne havde ønsket. Alligevel noteres med megen Tilfredshed, ligesom man endog har villet skjule det uheldige Udfald for sig selv, at der under 8. December var indløbet en allernaadigst Bekræftelse paa Lavets Artikler.

Malerhaandværkets Virken udadtil var i Løbet af det 18. Aarhundrede undergaaet stor Forandring ved de skiftende Moder indenfor Bygningskunsten. Renaissancens mange Farver var vegen for den italienske Stils, for Barokens og Rokokoens Forkærlighed for den hvide Lakering og Forgyldning og den udstrakte Brug for Efterligning af Marmor. Dermed var et stort Arbejdsfelt blevet aabnet for Malerne, og dette forøgedes ved, at Bygningernes Facader nu næsten alle blev malede med hvide eller lyse Toner, i Stedet for at de tidligere fremtraadte med Murstenenes naturlige Farve. (At man i de lavere Lag dog foretrak et livligt Farvespil fremgaar af en „Inquirering", som foretoges 1750 i Vognmagergade, hvor man greb en Mursvend paa fersk Gerning i at male et Hus udvendigt til Gaden, med gule Rabatter, røde Fyldinger, blaa Arkitraver og Gesimser med hvide Lister.)

I Dygtighed og Anseelse var Fagets Udøvere dog ikke stegne. „Skildrene" synes ganske at have udsondret sig fra Lavet som en særlig Klasse, der dyrkede deres Haandtering som fri Kunst. Kun det rent haandværksmæssige Arbejde var blevet tilbage for Lavets Medlemmer. At der dog blandt disse maa have været dygtige Folk fremgaar deraf, at i det mindste to Lavsmestre havde Arbejde ved Udstyrelsen af det nye Christiansborg Slot.

(Fortsættes.)

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Januar 1903 til 1. Oktober 1903.

(Fortsat.)

Sag Nr. 199 indankedes af Malersvend M. Simonsen, Søndergade 20, 3. Sal, mod Malermester Olaf Jessen, Thorvaldsensvej 10. Klagens Aarsag: Regningsopgørelse og Udbetaling af Overskud. Efterat Hr. Jessen havde givet sin Tilslutning til Sagens Behandling for Voldgiftsretten, modtog man den Dag Sagen skulde behandles for Retten, en Skrivelse fra Hr. Jessen, hvori meddeltes, at Svendens Tilgodehavende var disponibel, og Beløbet anerkendt. Fra Voldgiftsretten tilstilledes der da Hr Malersvend Simonsen Meddelelse om, at det omstridte Beløb var til Afhentning hos Hr. Malermester Jessen, Onsdag den 10. Juni 1903. Efter nogen Tids Forløb modtog man fra Hr. Malersvend Simonsen Meddelelse om, at han, trods gentagne Henvendelser, endnu ikke havde modtaget sit Tilgodehavende.

Retten tilsendte da Hr. Malermester Jessen følgende Skrivelse:

16. Juni 1903.

Hr. Malermester *Olaf Jessen*, Thorvaldsensvej 10.

Da Voldgiftsretten fra Hr. Malersvend Simonsen har modtaget en Skrivelse af 15. Juni 03, hvori udtales, at det ikke har været ham mulig at erholde sit Tilgodehavende udbetalt, skal man herved atter henstille til Dem, at De, i Følge Deres Skrivelse af 9. Juni 03 og Voldgiftsrettens Skrivelse af 10. Juni 03, vil indbetale nævnte Regningskrav til Voldgiftsrettens Formand, Malermester Ludvig Dyrberg,

Nørrebrogade 52, senest Onsdag den 17. Juni Kl. 4 Eftm. I modsat Fald vil Sagen blive refereret for Malerlauget og Fagforeningen. Samtidig maa Voldgiftsretten misbillige Deres hele Stilling til Sagen, idet at De, ved ikke at give Møde, unddrager Dem de Forpligtelser, som enhver, der er indstævnet for denne, maa paatage sig, og at De, trods Deres meget flotte Skrivelse af 19. Juni 03, vedblivende undlader at betale det omstridte Beløb.

Sign.: *Ludvig Dyrberg,*
p. t. Formand.

Da Beløbet, trods denne Skrivelse, endnu ikke var indbetalt den 22. Juni om Aftenen, blev der tilskrevet Malerlaugets Oldermand samt Formanden for Malernes Fagforening følgende, hvoraf den ene af Skrivelserne her gengives:

22. Juni 1903.

Til Oldermanden for Malerlauget i København, Hr. Kgl. Hof-Dekorationsmaler *Vilh. Hansen, R. D.*

Hermed skal man høfligst meddele den ærede Oldermand for Malerlauget i København, at det ikke har været mulig at formaa Hr. Malermester Olaf Jessen til at indbetale til Voldgiftsrettens Formand et Beløb, stor 149 Kr. 95 Øre, som Hr. Jessen af Voldgiftsretten er kendt pligtig at betale Hr. Malersvend M. Simonsen, Søndergade 20, 3. Sal, senest den 10. Juni 1903, og yderligere ved Skrivelse af 16. Juni atter anmodet om at indbetale Beløbet senest Onsdag den 17. Juni 1903. Da Voldgiftsretten saaledes ikke har formaaet at inddrive Beløbet, maa Malermester, Olaf Jessen anses for at have været Voldgiftsrettens Kendelse overhørig.

Voldgiftsretten i Malerfaget i København.

Med megen Agtelse:

Ludvig Dyrberg,
p. t. Formand.

Sag Nr. 200 iudankedes af Malersvend Martin Larsen, Nørrebrogade 156, paa fleres Vegne mod Malerfirmaet Vald. Schmidt & Co., Nørregade 30. *Klagens Aarsag:* Svendene fordrede for Fernisering af Træværk, Lofter, Vægge, Gulve i Pulterkamre o. lign. $^1/_2$ Øres Tillæg pr. Kvadrat Al.; Fordringen paa den $^1/_2$ Øres Tillæg var fremkommen, fordi at der til Ferniseringen var benyttet Fernis, hvori var tilsat en svag Iblanding af Okker, og som Følge deraf besværliggjorde dette Arbejde efter Svendens Formening fremfor Fernisering med ren Fernis. Mesteren protesterede mod Svendenes Fordring under Henvisning til, at det samme Arbejde hidtil var bleven udført uden noget Tillæg eller Forhøjelse af Prisen og formente, at $1^1/_2$ Øre pr. Kvadrat Al. var passende, da Farvetilsætningen kun var ganske svag. *Retten skønner,* at da den af Parterne nævnte Iblanding af Okker har været ganske svag, og i Betragtning af, at Arbejdet er udført i Rum, (Pulterkamre o. lign.) hvor der ikke stilles særlig Fordring til Udførelsen, bør Mesterens Protest i dette Tilfælde være at tage til Følge, og Prisen vil være at beregne som tidligere med $1^1/_2$ Øre pr. Kvadrat Al. Mesteren, som har vunden Sagen, erholder sit Depositum, Kr. 10,00, tilbagebetalt. Svendene, som have tabt Sagen, fortaber deres Depositum.

(Fortsættes).

„Kammeratskab".

Det er desværre endnu ikke gaaet op for alle Kolleger, hvilken Fordel og Gevinst vi har af at være tro mod den Organisation, vi tilhører, nemlig Malerforbundet i Danmark. Jeg skriver „tilhører"; thi saa langt er vi jo da heldigvis kommen, at det er en Sjældenhed at se en Kollega, der staar udenfor Fagforeningen. Men herfra og til at opfylde sin Pligt overfor denne i alle Henseender, er der et langt Spring. Vi har jo endnu Kolleger, der ved enhver given Lejlighed „glemmer" at betale sit Kontingent. Jeg skal — paa Opfordring — give Dem et Eksempel paa en saadan „glemsom" Kollega.

Sidste Sommer arbejdede Niels Møller, Nr. 2706, indmeldt 1. Juli 1898, i Svendborg. Hen paa Sommeren betalte han for April Maaned, men var senere ikke til at faa Penge hos. Jeg krævede ham gentagende Gange, men uden Resultat. Han havde altid en Undskyldning ved Haanden. Møller var ellers en flink Kammerat; men da Efteraaret nærmede sig, forstod jeg, at hans Undskyldninger var „lavede". Et Par Dage før han vilde rejse, opsøgte jeg ham og betydede ham, at han maatte betale før han rejste. Han lovede at komme til mig med det resterende Kontingent næste Dag — men hvem der ikke kom, det var Møller; han rejste til Hjørring i Stedet for og begyndte der som Mester. Jeg skrev selvfølgelig til Afdelingen i Hjørring, men Formanden dér meddelte mig noget senere, at der endnu intet var betalt. Fornylig fik jeg atter Brev fra Hjørring, hvori Formanden meddeler mig, at Møller har sagt, at han har været hos mig i Svendborg og betalt Halvdelen af sin Restance. Selvfølgelig Usandhed.

Se, Kolleger! dette er „Kammeratskab" af den rigtige Slags.

Saavidt jeg ved har Niels Møller en Broder, Th. Møller, der ogsaa samler paa Restance.

Hvis vort Forbund havde Magt og Midler dertil vilde jeg foreslaa, at vi oprettede en Opdragelsesanstalt for „Kolleger" af samme Kaliber.

M. P. Sørensen.

Arbejdsløsheds-Statistik.

Foranlediget ved det sidst afholdte Delegeretmødes Vedtagelse, vil den københavnske Afdeling forsøge at indhente Oplysning om Arbejdsløshedens Udstrækning i København.

Til dette Øjemed foreligger et Spørge-Skema til Indklæbning i Medlemsbogen, som i Aarets Løb bedes ført à jour, og ved næste Aars Begyndelse afleveret paa Foreningens Kontor, hvor Skemaet nu snarest bedes afhentet.

Til Efterretning.

Afdelingen i **Fredericia** meddeler, at Medlem Nr. 3397, *Henrik Brandt,* har udmeldt sig for at kunne arbejde for sin Stedfader, Malermester M. Brandt i Frederica, hos hvem Forbundets Medlemmer ikke kan arbejde, men hvor Henrik B. altsaa nok synes at kunne være, og det endda til lavere Priser end de i Regulativet fastsatte. Henrik Brandt arbejdede i Sommeren 1903 bl. a. hos Malermester Hillig her i København; men vil rimeligvis for Fremtiden renoncere paa at arbejde andre Steder end hos sin nuværende Mester.

Afdelingen i **Helsingør** vilde sætte Pris paa snarest at faa sit Tilgodehavende hos d'Hrr. Medlemmer, Nr. 2710, *Th. Møller,* (Hjørring) 2960, *Axel A. Petersen* (Aarhus) og 3823, *C. V. H. Laursen,* København.

I Afdelingen i **Sorø** fungerer *Alfred Christensen,* Sorø Landsogn, indtil videre som Formand, paa Grund af den hidtidige Formands Bortrejse.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, **København.**

Fagtidende for Malere.

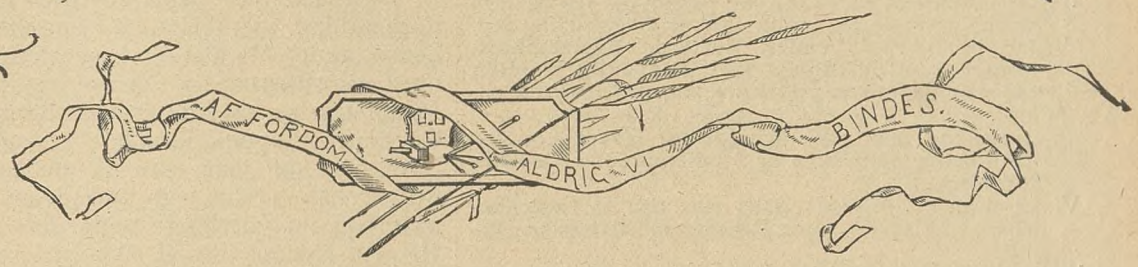

April. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F., Køge** og **Herning**. Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **B. Hansen**, Glostrup og **Carl Nielsen**, Bagsværd. I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, O. Gottschalk, Olaf Jessen** og **N. Nielsen** (Vesterbrogade 69).

Vor Lønbevægelse.

Arbejdet er nedlagt i **Odense, Køge, Nykøbing, F., Maribo** og **Nakskov**, i hvilke Byer vi havde opsagt Lønregulativerne til Ophør 1. April. I samtlige Byer var Minimallønnen 40 Øre pr. Time; men kun for Odenses Vedkommende havde vi fremsat Krav om at komme op herover, medens vore Ønsker for de fire andre Byer kun gik ud paa at faa ændret adskillige andre Punkter i Regulativerne, saa disse kunde komme i Overensstemmelse med, hvad der er gældende alle andre Steder i Østifterne.

Efter at en lokal Forhandling mellem Mestre og Svende i Odense var strandet paa Mestrenes absolute Afvisning af Lønforbedring under en hvilken som helst Form, fandt der et Møde Sted mellem Centralforeningens og Malerforbundets Formænd, hvor der ikke blev Tale om Forhandling, idet førstnævnte indskrænkede sig til at forsikre om, at Odense nærmest var den daarligste By i Landet for Malermestrenes Vedkommende, og at han fuldt ud stod paa disses Standpunkt: ingen Lønforbedring. Om vore Udsigter for de andre fire Byer kunde han intet meddele, da han havde sendt disse vort Regulativforslag til Erklæring og ikke havde erholdt denne endnu.

Under disse Omstændigheder og af Hensyn til de gældende Reglers Iagttagelse tilstillede vi Centralforeningen Meddelse om, at Arbejdet vilde blive standset, hvis der ikke opnaaedes Overenskomst om Lønforholdene ved April Maaneds Begyndelse. Som Svar herpaa modtog vi, betegnet som Ultimatum, følgende 2 Regulativer, der skulde gælde henholdsvis for de 4 Byer og for Odense:

I. Den ordinære Arbejdsdag er:
I Januar og December fra Kl. 8–4 med Spisetid fra Kl. 12–1. I Februar og November fra Kl. 8–4½ med Spisetid fra Kl. 12–1. I Marts og Oktober fra Kl. 7–5½ med Spisetid fra Kl. 8–8½ og Kl. 12–1. Den øvrige Tid af Aaret, og for Værkstedsarbejde hele Aaret, fra Kl. 6–6 med Spisetid fra Kl. 8–8½ og fra Kl. 12–1½.

II. Minimumslønnen er 40 Øre pr. Time. i den ordinære Arbejdstid. Angaaende Priserne paa Over-, Søn- og Helligdagsarbejde holde vi os til Regulativet af Marts 1900, som lyder saaledes:
Søndags-, Helligdags- og Overarbejde (efter 6 Eftmd.) betales med et Tillæg af 15 Øre pr. Time, Natarbejde fra Kl. 9 Aften til 6 Morgen samt Arbejde paa 1ste og 2den Pintsedag med et Tillæg af 35 Øre pr. Time. Ved Akkordarbejde beregnes de i den nu for København gældende Priskurant opførte Priser ÷ 10 pCt.

III. For Landarbejde bortfalder det tidligere Tillæg af 16 pCt., hvorimod det er en Selvfølge, at Rejsen en Gang frem og tilbage samt Timelønnen for den til Rejsen anvendte Tid betales; endvidere forlanger man, at Svendene ikke maa arbejde for en lavere Løn for Landmestrene end for Bymestrene.

IV. Jernbanens Arbejde betales efter den af Centralforeningen vedtagne Prisliste.

V. Arbejdslønnen udbetales fuldt ud om Fredagen.

VI. Svendene holde sig selv med Spartel, Aaretøj, Spidspensler og Trækpensler.

VII. Svendene maa ikke arbejde for egen Regning, medens de er i Arbejde hos en Mester.

VIII. Mestrene er forpligtede til at forsikre enhver hos dem arbejdende Svend mod Ulykkestilfælde efter Loven. Forsikringen gælder fra den Dag Svenden træder i Arbejde.

IX. Tvistspørgsmaal afgøres ved Voldgift.

X. Ovenstaaende Regulativ træder i Kraft den 1ste April 1904, og kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel til 1. April 1907, eller en hvilken som helst derefter følgende 1ste April. Den Part, som opsiger Regulativet er pligtig til, senest 14 Dage efter Opsigelsen, at fremkomme med Forslag til nyt Regulativ, saaledes at Forhandlingerne herom kan være afsluttede senest den 1ste Marts.

Malermesterforeningen for Maribo og Omegn kan godt tiltræde ovenstaaende Regulativ; dog ønskes tilføjet, at Fagforeningens Bestyrelse paalægges og sørger for, at de paa „Vulcan“ arbejdende Svende ikke paatager sig at udføre Arbejde for egen Regning, saa længe de er i Arbejde paa fornævnte Sted.

I. Den ordinære Arbejdsdag er:
Januar og December fra Kl. 8–4 med Spisetid fra Kl. 12–1. Februar og November fra Kl. 8–4½ med Spi-

setid fra Kl. 12–1. Marts og Oktober fra Kl. 7–5½ med Spisetid fra Kl. 8–8½ og 12–1.
Den øvrige Tid af Aaret og for Værkstedsarbejde **samt Butiks-, Kontor- og Restaurationslokaler** hele Aaret fra Kl. 6–6 med Spisetid fra Kl. 8–8½ og 12–1½.

II. Minimallønnen er 40 Øre pr. Time i den ordinære Arbejdstid.

III. Arbejde udenfor den ordinære Arbejdstid samt Søn- og Helligdagsarbejde betales med et Tillæg af 50 pCt.

IV. Natarbejde (fra Kl. 9–6) samt Arbejde paa 1ste og 2den Paaske- og Pintsedag betales med et Tillæg af 100 pCt.

V. For Landarbejde **betaler Mesteren Rejseomkostninger frem og tilbage samt sædvanlig Timeløn for den til Rejsen anvendte Tid**, (hvorimod det tidligere Tillæg af 16 pCt. er strøget. Red. Anm.)
Svendene maa ikke arbejde for lavere Løn for de Mestre, som ikke er Medlemmer af Centralforeningen.

VI. Jærnbanernes Arbejde betales efter den af Centralforeningen for Østifterne og Malerforbundet vedtagne Prisliste.

VII. Den ugentlige Udbetaling finder Sted om Fredagen; for Timelønsarbejde med fuldt Beløb efter ovenstaaende Satser, og for Akkordarbejde efter Reglerne i Københavns Prisliste ÷ **10 pCt.**

VIII. Svendene maa ikke arbejde for egen Regning, saa længe de er i Arbejde hos en Mester.

IX. Mestrene er forpligtede til at forsikre samtlige hos dem arbejdende Svende mod Ulykkestilfældes Følger i Henhold til Lov af 7. Januar 1898, og her ud over for de første 13 Uger efter et Ulykkestilfældes Indtræden med en Dagpenge af mindst 1 Krone, alt uden Udgift for Svendene.

X. Fagforeningens Medlemmer er forpligtede til ikke at arbejde for Mestre, som staar udenfor Mesterforeningen, medens dennes Medlemmer til Gengæld ikke maa beskæftige Svende, der staar udenfor Fagforeningen.
Hvor dette Forhold maatte medføre Arbejdsstandsning, vil de paagældende Svende være at understøtte, indtil andet Arbejde faas: Understøttelsen udredes af de respektive Organisationer med Halvdelen hver.
Svendene holder sig selv med Spartel, Aaretøj, Spidspensler og Trækpensler.

XI. Til Fratrædelse af Arbejde kræves 2 Dages Opsigelse, med mindre Sygdom eller anden lovlig Grund gør dette umuligt. For Overtrædelse heraf tabes for Svendenes Vedkommende Krav paa det eventuelle Overskud, medens Mesteren skal betale Svenden 2 Dages Løn, hvis Opsigelsesfristen ikke er overholdt.

XII. Tvistspørgsmaal afgøres ved Voldgift efter de vedtagne Regler for Voldgiftsret for Malerfaget.

XIII. Dette Regulativ træder i Kraft den 1. April 1904 og kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel fra en af Siderne forud for 1. April **1907, og derefter 3 Maaneder forud for hver 1ste April.**

Den Part, som opsiger Regulativet, skal være pligtig til, senest 14 Dage efter Opsigelsen at fremkomme med Forslag til nyt Regulativ, saaledes at Forhandlinger kan være tilendebragt senest den 1ste Marts.

Det første er Bibeholdelse af det gamle, med sine ringere Bestemmelser end andet Steds gældende (dem, vi havde ønsket ændret) yderligere forringet ved 10 pCt. Nedsættelse af Akkordpriserne, ved 16 pCt. Nedsættelse af Betalingen for Landarbejde, ved Bestemmelse om, at Svenden skal holde sig med forskellige Værktøj foruden et Par andre Bestemmelser i Mestrenes Favør.

For Odense var det ogsaa det gamle, men med Tilføjelser, som vi have betegnet med fede Typer, og hvoraf Forringelserne let vil ses at være af samme Art, som i det andet; blot har man for Odense faaet „Butiks-, Kontor- og Restaurationslokaler" ind under 10-Timersdag for hele Aaret.

Naturligvis kan Centralforeningen ikke noget Øjeblik have troet paa, at den Slags Regulativ lader sig gennemføre, og vi optog dem da ogsaa nærmest, ikke som det Ultimatum, for hvilke de udgaves, men snarere som et Forhandlingsgrundlag, hvor Modparten for en billig Penge kunde faa Lejlighed til at „gøre store Indrømmelser", og vi ventede i hvert Fald at der vilde blive stillet en Forhandling i Udsigt. Dette slog til. Ad en Omvej kom et Møde i Stand mellem to Repræsentanter for Centralforeningen, d'Hrr. Formanden og Alfr. Lange, Nakskov, og Malerforbundets Formand, ved hvilket Fællesforeningens Formand præciderede.

Desværre blev dette ej heller nogen egentlig Forhandling, idet d'Hrr. fra Centralforeningen ikke havde andet Mandat end at afvise ethvert Krav om Lønforbedring for Odense, og for at der ingen Misforstaaelse skulde herske herom pointerede Centralforeningens Formand, at end ikke 1 Øres Forhøjelse gik man med til, medens han bad os tro, at han strakte sig umaadeligt i denne Sag, naar han nu yderligere vilde slaa Streg over de 10 pCt. Nedsættelse af Akkordpriserne, idet Mestrene oprindeligt havde haft ganske anderledes Forslag i vor Disfavør.

Mødet varede 3 Timer, og med god Samvittighed tør vi sige at have optaget det meste af denne Tid med Motivering af en Række Forslag til Opnaaelse af i det mindste nogen Forbedring af den, for en By som Odense, alt for lave Løn, hvad dog alt prellede af paa Forsikringen om, at vi intet fik, hverken ad den ene eller anden Vej. Ad fredelig Vej har det vist sig, at vi intet kunde faa. Nuvel, vi gaar da den anden, og Tiden faar saa vise, hvad den vil give.

I **Køge** har Malermester *Ørsted-Hansen* underskrevet det af os fremsatte Regulativ.

I **Nykøbing, J.**, hvor Mestrene staar udenfor Centralforeningen, har disse underskrevet det fra vor Side fremsatte Lønregulativ af Indhold som de i forrige Nr. af Fagbladet gengivne Regulativ, der gælder for øvrige Byer i Jylland.

I **Middelfart** har samtlige Mestre, som ligeledes staar udenfor Centralforeningen, underskrevet et nyt Regulativ, hvorefter Minimallønnen forhøjedes fra 36 til 40 Øre, ligesom øvrige Punkter bragtes i Overensstemmelse med, hvad der almindeligvis gælder for Østifterne.

Endelig har *Skibsværfterne* i **København** og i **Helsingør** anerkendt den af Malerlauget og vor Organisation vedtagne Prisliste ved en Overenskomst, underskrevet af „Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jærnindustrien" og Malerforbundet. Overenskomsten, hvis Ikrafttræden regnes fra 18. Marts d. A., vil være gældende indtil den opsiges med 6 Maaneders Varsel til Ophør en 1ste Marts; dog ikke før til 1ste Marts 1909.

Cyclen i Mesterens Tjeneste.

I Arbejdsgiverorganet „Samfundet" for Søndagen den 6te Marts findes følgende:

> „Naar et Medlem arbejder i Dagløn, maa han kun benytte sin Cykle i sin Fritid. Naar han arbejder i Akkord, maa han benytte sin Cykle, som han vil, dog maa han ikke benytte den til at transportere Materialer eller Værktøj paa. Overtrædelse heraf medfører en Mulkt af 5 Kr."

Bladet meddeler dernæst, at det er „en socialdemokratisk Friheds- og Fagforening", der dikterer saadant for sine cyklende Medlemmer, for at forebygge det Misbrug af Cyklen, som finder Sted til „Mesterens Fordel", og raillerer over, at den

Svend, der er saa heldig at eje en Cykle, skal lade sig foreskrive, hvorledes og hvornaar han maa benytte den. I den Tone, hvori dette Blad altid taler om Arbejderne, fremsættes derpaa en Masse Vrøvl om det mærkelige i, at Fagforeningerne ikke har vedtaget Bestemmelser om, hvormange Skridt en Svend maa tage i Minuttet, naar han arbejder i Dagløn, eller hvor lange disse Skridt maa være, da man dog ikke bør misbruge sine Ben i „*Mesterens Tjeneste*", og ender sluttelig med at anbefale, at Svende, der arbejder i Dagløn, forsynes med Skridtmaalere, der jævnlig efterses og justeres i Rømersgade o. s. v.

Vi ved ikke, hvilken Forening det er, der har vedtaget en saadan Bestemmelse; men vi betvivler ikke, at den har haft god Grund til at vedtage en saadan; thi at Cyclen er og ogsaa bliver misbrugt i Mesterens Favør er en bekendt Sag. Her i København, hvor Hovedparten af Arbejdet udføres i Akkord for vort Fags Vedkommende, vil det sikkert være af mindre Betydning for os, om Svenden har en Cykle og benytter den til og fra Arbejdspladsen, hvorvel man ogsaa her har set Svendene transportere Materialier til Arbejdsstedet paa Cycle; men i Provinserne, hvor Arbejdet hovedsagelig udføres efter Timeløn, vil det i væsentlig Grad kunne forøge Mesterens Udbytte samt give den Svend, der er saa heldig at være Ejer af en Cycle, en Chance for at have stadigere Beskæftigelse, end de af hans Kolleger, der ikke er saa heldigt stillede, aldeles bortset fra faglig Duelighed, Flid eller Paapasselighed. Konkurrencekampen gør det jo til en Opgave for Mesteren at erholde et Udbytte for hver Times Løn, han skal betale Svenden, og dette Faktum gør jo Mesteren interesseret i, at Svenden anskaffer sig et saadant Befordringsmiddel, hvorved der baade kan spares Tid og Rejsepenge. Jeg skal illustrere det anførte med et lille Eksempel.

En Mester i Jylland havde afvigte Sommer et Stykke Arbejde, beliggende ca. 3 Mil fra Mesterens Bopæl; men det gik meget let med at overkomme denne Rejse; thi baade Mesteren og Svenden var i Besiddelse af en Cycle. Man stillede altsaa paa Værkstedet Kl. 6 Morgen, pakkede alt i Tasker o. lign., Fernisdunken bunden paa Styret, og saa jollede man af og var ved Frokosttid paa Arbejdsstedet. Mesteren udtalte til mig sin Henrykkelse over det billige Befordringsmiddel, Pengene til Kørsel vare sparede, og hvis Svenden skulde have tilbagelagt Vejen til Fods, vilde han af Træthed ikke været i Stand til at bestille noget videre den Dag. Et Spørgsmaal fra min Side, om han ikke ydede Svenden nogen ekstra Godtgørelse, fordi han befordrede baade sig selv og Mesterens Materialier, vakte hans største Forbavselse; han ansaa det aabenbart for Svendens Pligt at være i Besiddelse af en Cycle, naar han vilde arbejde for ham.

Det er kun et Eksempel; men der gives sikkert mange af lignende Art. Et er sikkert, at det første Spørgsmaal mangen Mester retter til en arbejdssøgende Svend er, om han er i Besiddelse af en Cycle — ikke hvad han kan bestille i Faget — det kommer først i anden Række, og jeg mener, at heri ligger en Fare for den mindre bemidlede Arbejder; han vil ofte af den Grund være udsat for Arbejdsløshed.

Jeg vil derfor lægge mine cyklende Kolleger et Par Raad paa Sinde; om de er gode, overlader jeg til dem selv at bedømme. For det første, at de aldrig indlader dem paa at være Fragtmand for Mesteren; lad ham selv besørge sine Materialier til Arbejdspladsen. Og for det andet, at man fordrer Godtgørelse for Vejlængden i Henhold til, hvad den vilde have kostet med de lokale Befordringsmidler (Post eller Jernbane); Procenttillægget for Landarbejde er ikke tilstrækkeligt, Rejsen skal ogsaa godtgøres, og den Omstændighed, at man befordrer sig selv, bør ikke være et Cadeau til Mesteren; han vil endda kunne tjene nok ved de kortere Afstande, hvor Tillægget ikke kan gøre sig gældende, og Kørepengene kan vel næppe siges at være for stort Vederlag for den Slittage. Maskinerne er underkastet.

Jeg kan derfor ikke se noget latterligt i den Vedtagelse, den af Arbejdsgiverorganet benævnte „Friheds- og Fagforening" har gjort; men man ved jo ogsaa, at enhver Indskrænkning i Mesterens hellige Udbytningsret bliver fra denne Side enten brutalt nedslaaet eller gjort latterlig; her var Udsigt til at kunne udsuge noget mere af den cyclende Arbejder, dette vil de fæle Socialdemokrater nu forhindre, og det er dog en Skam, at en Mand ikke maa udfylde al den Arbejdsevne, han er i Besiddelse af — til Fordel for Arbejdskøberne.

L.

Af Malerlavets Historie.

— Fortsat. —

Malerlavet holdt dog stadigt paa, at „Skildrekunsten" hørte til dets Rettigheder, men uden noget heldigt Resultat. Hvor man kunde komme af Sted dermed, blev der gjort hvad gøres kunde for at holde vedkommende Desertør indenfor Rækkkerne. Interessant er den Sag Lavet 1755 førte mod den senere Landskabsmaler *Jens Lund*. Han var den Gang Malersvend og synes at have forladt Haandværket for at uddanne sig i Kunsten. Sandsynligvis har Lavet været vidende derom, og da det var forbudt en Svend at gaa arbejdsløs, naar han kunde faa Arbejde, søgte man at angribe ham paa dette Punkt. Indklaget for Lavet forespurgte man ham, om han ikke vidste, at han var forpligtet til at staa i Arbejde hos en Mester. Dette indrømmede Lund, men udtalte derhos, at han ikke vilde have mere at gøre med Lavet, fordi ingen kunde blive en brav Karl deri, og at han ikke kunde lære mere ved at blive indenfor dets Rammer. Føje sig vilde han ikke, og Sagen indbragtes derefter for Politiretten.

Overfor denne procederedes der i lange Tider. Lunds Sagfører begærede og fik hvert Øjeblik Sagen udsat. I et af Møderne fremviste Lund Attest fra Professor Pils for, at han var dennes Elev, men herimod protesterede Lavet med den Bemærkning, at den kunde ikke gælde nu, siden man saa ofte havde forlangt Bevisligheder af ham for, at han var fritaget for at efterleve Lavets Artikler.

Politiretten opgav tilsidst at fælde nogen Dom, og Sagen indbragtes for Commercecollegiet, der endelig den 9. Marts 1756 afsagde den Kendelse, at Jens Lund paa det Tidspunkt, da han ind-

kaldtes for Lavet, ej kunde anses for andet end en Løsgænger. Derfor skulde han betale 6 Rdlr., 1 Rdlr. for hver Uge han havde gaaet ledig, samt desuden 4 Rdlr. for fornærmelige Udtalelser mod Lavet.

Som man ser, naaede Lavet dog ikke med denne Dom, hvad det ønskede: at faa Lund under Lavets Tugt og hindre hans Overgang til „Skildrenes", de frie Kunstneres Klasse.

Lavets indre Forhold er der ikke meget at berette om. Hvis der i det 17de Aarhundrede havde raadet nogen Selvstændighedstrang, saa var denne nu ganske forsvunden. Man bøjer sig ydmygt for Øvrighedens Afgørelser, og dens Indblanding i Styrelsen. Heller aldrig falder de menige Medlemmer paa at ville have et Ord at sige. Ja, der mukkes ikke en Gang, naar Magistraten nægter at tage Hensyn til den af Mestrene udpegede Kandidat til Oldermandsposten. Og det skete i al Fald nogle Gange.

(Fortsættes).

Aabent Brev til Hr. H. P. Henriksen, Aarhus.

(Medlem af Hovedbestyrelsen).

Ved vor Samtale Dagen efter de stedfundne Forhandlinger mellem Centralforeningens og Malerforbundets Udvalg i Aarhus lovede Du, at ville komme til Stede ved Afdelingens Møde den 4de Marts og referere for os Forhandlingernes Resultat, — men Du udeblev. Jeg tror, at Forbundets Medlemmer vil give mig Ret i, at det havde været din Pligt, uden særlig Indbydelse, at vise Afdelingen i den By, hvor Du bor, saa megen Opmærksomhed som at give os et Referat af Forhandlingerne, og da ganske specielt, da Du havde lovet dette.

Naar Du alligevel blev borte, saa tænker jeg mig, at Grunden var den, at Du generer Dig for at give Møde i den Afdeling, hvor din Virksomhed i sin Tid som Formand, efter min og sikkert de fleste Medlemmers Mening, ikke fortjener Paaskønnelse. I hvert Fald er det min Opfattelse, at Du ejheller som Hovedbestyrelsesmedlem er den allerheldigste, og jeg for mit Vedkommende beklager, at Du opnaaede Genvalg til dette Hverv, og det er jeg næppe ene om her i Aarhus.

Chr. Weng,
p. t. Kasserer for Aarhus Afdeling.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder ordinær Generalforsamling Torsdag den 14. April Kl. 8½ i Rømersgade 22, Festsalen, med følgende Dagsorden:

1. Beretning om Virksomheden.
2. Regnskabet og Budget.
3. Valg af Formand, 4 Repræsentanter og en Revisor.
4. Forslag om at yde Ekstra-Kontingent til Understøttelse af Arbejdeløse.
5. Forslag af Medlem 489, Edemann, om Ansættelsen af en lønnet Kontrol.
6. Eventuelt.

Af Hensyn til Dagsordenens Vigtighed forventes det, at Medlemmer vil give talrigt Møde.

Bestyrelsen.

Til Efterretning.

Afdelingen i *Helsingør* venter fremdeles at Medlem Nr. 3823 *C. V. H. Lauritzen* vil indfinde sig for at afvikle sit Mellemværende med Afdelingen.

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.* *J. N. Stuhde.*

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22 Stuen, København K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	H. Henriksen, Lyngby.
Hørsholm.	J. R. Nielsen, Villa „Solbakken".
Hillerød.	Sofus Nommesen.
—	Carl Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	C. Hanberg, Baggraven 24.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 10.
Sorø.	Alfred Christensen, Sorø Landsogn.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Tilegade 51.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakoksen, Grønnegade 414.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Nikolajgade 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	J. Chr. Larsen, Istedgade 21, 2. Sal.
—	Chr. Engenn, Kayrødsgade 33 (Kasserer).
Randers.	Emil Petersen, Nordre Grave 13.
Grenaa.	N. Udengaard.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, St.
Vejle.	Joh.s Larsen, Gl. Havn 14.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

Trykt hos J. Henriksen, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

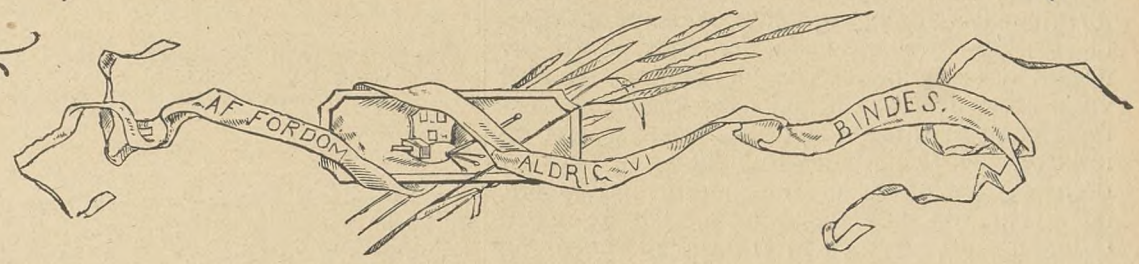

Maj. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F., Køge** og **Herning**. Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **B. Hansen**, Glostrup og **Carl Nielsen**, Bagsværd. I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, O. Gottschalk, Olaf Jessen** og **N. Nielsen** (Vesterbrogade 69).

Fra vor Lønbevægelse.

Uforandret staar Forholdene endnu i Byerne *Odense, Køge, Nykøbing F., Maribo* og *Nakskov*. — Konflikten fortsættes. Som det vil erindres, havde vi krævet en Lønforbedring for Odense, hvad Centralforeningen modsatte sig, og Arbejdet nedlagdes derfor den 1. April. For de andre 4 Byers Vedkommende indskrænkede Kravet sig til at faa ændret Tillæggene for Over- og Natarbejde (medens Minimallønnen forblev uberørt) saaledes, at disse bragtes i Ovensstemmelse med, hvad der gælder alle andre Steder i Østifterne.

Nu vil det let indses, at dette Kravs Gennemførelse, som alle andre Steder er opnaaet i al Fredelighed, vanskeligt egner sig til Grundlag for en Konflikt. Det er givet, at Over- og Natarbejde i de nævnte 4 Byer ikke er tilstede i nogen overordentlig stor Mængde, saaledes at et Par Øre mere eller mindre for dette Arbejde ikke faar nogen nævneværdig Betydning for nogen af Parterne, og allermindst for Mesteren, der overfor Kunden kan henvise til, at Procenttillægget ikke overstiger, hvadder alle andre Steder betales.

Ikke desto mindre maatte vi jo ogsaa standse Arbejdet i disse 4 Byer, idet Centralforeningen ikke alene nægtede den ringe Reforms Gennemførelse, men af „taktiske" Grunde fremsatte et Forslag til Regulativ for disse Byer, som det paa Forhaand var givet, at vi hverken vilde eller kunde indgaa paa, (se forr. Nr. af dette Blad) ligegyldigt om det kædedes sammen med Odense eller ej.

Centralforeningen har altsaa selv ønsket, at Konflikten blev saa stor som mulig, for derved at staa bedre i denne Strid, og det faar den jo selv om. Men morsomt er det at høre, hvor forskellige Begreber, der kan gøre sig gældende blandt Mestrene, om Betimeligheden af at lade det komme til Konflikt paa Grundlag af de fra vor Side rejste Krav.

Saaledes skrev Malermester *Schultz*, Maribo, „Lollandsposten" for 8. April;

> „Som det er bekendt strejker for Tiden Malersvendene i Byerne Køge, Nykøbing, Maribo, Nakskov og Odense, men hvad der ikke er bekendt af mange, er Grundene hvorfor der strejkes. Jeg har et Forslag til nyt Regulativ liggende for mig, og ser deraf, at Byerne Køge, Nykøbing, Maribo og Nakskov temmelig sikkert kunde blive enige med Malerforbundet, uden at behøve at ofre noget, vel at mærke, hvis disse Byer stod selvstændige; men nu har Malerorganisationens Bestyrelse smedet disse Byer sammen med den større By Odense, hvor Malerforbundet forlanger en Forhøjelse af 4 Øre i Timen, og disse Byer fordrer Mesterorganisationen skal behandles ens, eller med andre Ord: hvis Forbundet fastholder de 4 Øre i Odense, saa kan de andre Byers Regulativ ikke underskrives, hvilket har til Følge, at Svendene nedlagde Arbejdet.
>
> Hvis Forholdet havde været omvendt, saa tror jeg næppe at Odense godvillig havde fundet sig i Arbejdsstandsning for at gøre 4 mindre Byer en Tjeneste.
>
> Jeg spørger nu lokale Arbejdsgivere, hvor de tro, vi glider hen, hvis vi roligt ser til. Bryde ud er vel et Onde, men lade sig flaa af sine Standsfæller forekommer mig værre.
>
> *P. Schulz,*
> Malerm.

Dagen efter var en anden Malermester ude i samme Blad med følgende Betragtninger:

> „Det forekommer mig, at Hr. P. Schultz's Indlæg i Deres Blad for i Aftes er lidt vel overilet og ret ubetænksomt gjort, idet Vedkommende, som Hr. Schultz angriber, nemlig „Centralforeningen af Malermestre i Østifterne"s Bestyrelse og Formanden for „Fællesforeningen af Danmarks Malermestre" ikke kan faa Lejlighed til at forsvare sig, da det er meget tvivlsomt at ovennævnte Bestyrelse skulde faa nærværende Blad i Hænde. Med Hensyn til de 4 Øre, som Hr. Schultz skriver om, da er det ikke godt for udenforstaaende at vide, hvad det egentligt drejer sig om, men Sagen er den, at Centralforeningen vil forsøge at holde Svendelønnen nede i Østifterne til 40 Øre i Timen, hvad der i Grunden ikke er noget at sige til, da man maa gaa ud fra, at naar Svendene først har faaet det

gennemført i en af Byerne, vil andre snart følge efter, og da man idelig hører, at Malerarbejdet er for dyrt for dem, der skal lade det udføre, ser jeg ingen Grund til at være med til at forhøje Lønnen og mindst af alt tillade at være nødsaget til at flaa sine Kunder.

Maribo, 9. April 1904.

E. C. Sandau,
Malermester.

Som man ser, vidt forskellige Anskuelser om Tingene. Den ene er misfornøjet med Centralforeningens Ordning og finder, at denne er egnet til at „flaa" Mestrene i de fire Byer, fordi der nægtes disse at indgaa paa en Ordning, der intet vilde koste dem. Den anden er glad for Centralforeningens Maade at gribe Sagen an paa og forklarer det højtærede Publikum, at det her drejer sig om at holde Lønnen nede paa 40 Øre, og at han for sit Vedkommende ikke ser nogen Grund til at være med til at forhøje Lønnen „og mindst af alt tillade at være nødsaget til at flaa sine Kunder."

Særlig den sidste Bemærkning er mesterlig, og sikkert til stor Beroligelse for Hr. Sandaus Kunder, hvem det nu maa staa klart, at der vilde vente dem noget meget slemt, hvis alle Mestre tænkte som Hr. Schultz. Skulde desuagtet Konflikten ende med en Forbedring af de hidtidige Lønregulativ, og det tillader vi os da foreløbig at tro paa, saa viser det sig ogsaa nok som altid forhen, at Skindet bevares helt baade paa Mesteren og Kunden. Den Tale om at flaa har vi hørt fra den Dag, vi paabegyndte vort Arbejde for at forbedre vore Levevilkaar. Paa Bornholm f. Eks., hvor vi maatte strejke i 13 Maaneder for at faa Lønnen hævet til 35 Øre, var det ogsaa Frygten for at Kunderne skulde blive flaaet, der dikterede Mestrene deres haardnakkede Modstand. Men Lønforbedringen opnaaedes, og Skindet holder sig godt baade paa Mestrene derovre og deres Kunder. En enkelt eller flere Rifter i Huden paa en og anden Mester skyldes saavist ikke Lønforbedringen, men derimod Modstanden mod sammes Gennemførelse.

I **Køge**, hvor en enkelt Mester har underskrevet Regulativet, appellerer den lokale Arbejdsgiverforening til det højtærede Publikums Støtte ved følgende Inserat i „Østsjællands Folkeblad":

Da Malersvendene i Køge og flere andre Byer for Tiden har nedlagt Arbejdet, tillader undertegnede sig herved at rette en høflig Anmodning til det ærede Publikum om, saavidt muligt at opsætte Udførelsen af Malerarbejde til denne Konflikt er hævet. Man tillader sig ligeledes at anmode om ikke at benytte de strejkende Svende eller Mestre, der viser sig ukollegiale ved at indgaa paa Svendenes Fordringer, til Udførelsen af Malerarbejde.

ARBEJDSGIVERFORENINGEN FOR KØGE OG OMEGN.

Herefter møder „En Borger" med følgende Henstilling til den lokale Arbejdsgiverforenings Bestyrelse:

Da den ærede Bestyrelse i Bladene har opfordret Publikum til *ikke* at lade udføre Malerarbejde
1) hos de Mestre, som have skrevet under paa Svendenes Fordringer, og
2) hos de strejkende Svende,
vilde det da ikke være mest korrekt af Bestyrelsen ogsaa at offentliggøre Navnene paa de Mestre, som har underskrevet bemeldte Fordringer, samt de Borgere, som tager de strejkende Svende i Arbejde?
De Borgere, som sympatiserer med Arbejdsgiverforeningen, mangler nemlig nu fornøden Vejledning.

EN BORGER.

Arbejdsgiverforeningen burde samtidig med sin Appel til Publikum oplyse dette om, at Malersvendene strejker, fordi de ikke vil indgaa paa Centralforeningens Forslag til Lønreduktion. Forøvrigt er det jo ganske indlysende, at vort Standpunkt ikke vil eller kan berøres af, hvorvidt vi under Konflikten faar et Penselstrøg eller ej.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Januar 1903 til 1. Oktober 1903.

(Fortsat.)

Sag Nr. 201 indankedes af Malersvend H. N. Petersen, Rolfsvej 23, St., paa fleres Vegne mod Malermester H. Adler, St. Kannikestræde 14. Klagens Aarsag: Regningsopgørelse. Da denne Sag væsentlig var af samme Beskaffenhed, som en mod Hr. Adler tidligere indanket Sag, (Nr. 194) hvori Retten henviste Parterne til indbyrdes Forhandling, og da Mesteren heller ikke denne Gang nærmere præciserede de Poster, hvorover han ankede, anmodede Retten Parterne om i Forening at gennemgaa Regnskaberne, og saafremt der opstod Uoverensstemmelser, at forelægge Sagen til Voldgiftsrettens Afgørelse. Ved Voldgiftsrettens næste Møde mødte begge Parterne og afgav Erklæring om, at de nu vare enige i alle Punkter. Som Følge af, at Sagen ordnedes ved Forlig, erholdt Parterne Halvdelen af Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 202 indankedes af Malersvend Henry Hansen, Halmtorvet 32, 3. Sal, paa fleres Vegne mod Malermester H. Adler, St. Kannikestræde 14. Denne Sag, som væsentlig var af samme Beskaffenhed som forannævnte, (Nr. 194 og 201) blev ordnet i Mindelighed mellem Parterne uden Voldgiftsrettens Mellemkomst, hvorfor Sagen hævedes.

Sag Nr. 203 indankedes af Malersvend G. Glaser, Vodroffvej 56, 4. Sal mod Malermester H. Adler, St. Kannikestræde 14. *Klagens Aarsag:* Regningsopgørelse. Da denne Sag var analog med ovennævnte Sager, (Nr. 194, 201 og 202) anmodede Retten Parterne om at gennemgaa Regningerne, og saafremt Enighed ikke opnaaedes, da at indstille eventuelle Tvistspørgsmaal til Rettens Afgørelse. Efter senere modtagen Meddelelse er Sagen ordnet Parterne imellem. Som Følge af Forliget erholder Parterne det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 204 indankedes af Malermester M. S. Weiss, Falkoneralle 33, 1. Sal mod Malersvend J. Voldby. *Klagens Aarsag:* Mesteren ankede over, at en Del af det Arbejde, som Svenden havde udført paa en Villa ved Valbygaardsvej, ikke var udført tilfredsstillende og som Følge heraf maatte laves om, hvilket Mesteren havde anmodet Svenden om at udføre. Svenden havde ikke fundet sig foranlediget til som Helhed at udføre dette Omgørings-Arbejde, og da der ikke imellem Parterne kunde opnaas Forlig, udnævntes et Skønsudvalg til at efterse det omstridte Arbejde. Som Resultat af Skønsforretningen fremkom følgende: Der maa gives Mesteren Medhold i Klagen over Arbejdets Udførelse, og Beløbet for følgende Arbejde bør fradrages Regningen:

Lister paa Loft og Vægge i 2 Værelser 1 Gang Limfarve og for 1 Gang Stryg-ning af Træværket i 4 Værelser, til-sammen	6	Kr.	22	Øre
Svendens Resttilgodehavende var	21	-	73	-
÷ Omgøringsarbejde	6	-	22	-
Rest...	15	Kr.	51	Øre

som af Hr. Malermester Weiss er indbetalt til Voldgiftsretten. Da Mesteren i alt væsentligt har vundet Sagen, erholder han sit Depositum 15 Kr. tilbagebetalt; Svenden, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum 15 Kr.

Sag Nr. 205 indankedes af Malersvend L. C. Jensen, Ø. Fasanvej 219 St., mod Malermester Hillig, Svanemosegaardsvej 5, St. *Klagens Aarsag:* Udbetaling af tilgodehavende Arbejdsløn. Efter at Voldgiftsrettens Formand havde tilskrevet Hr. Hillig, modtog Retten fra Svenden Meddelelse om, at hans Tilgodehavende var bleven ham udbetalt, hvorefter Sagen hævedes.

Sag Nr. 206 indankedes af Malersvend M. Sørensen, Skydebanegade 8 B, 1. Sal t. h., mod Malermester Peter Sørensen, Vestergade 27. *Klagens Aarsag:* Udbetaling af Overskud. Efter at Hr. Malermester Sørensen fra Retten

havde modtaget Skrivelse om Tilslutning til Sagen, indgik fra Svenden Meddelelse om, at Sagen var ordnet i Mindelighed, Parterne imellem, hvorfor Sagen hævedes

Sag Nr. 207 indankedes af Malersvend V. Bandholtz, Kronprinsessegade 16, 4. Sal, mod Malermester H. F. Svendsen, St. Hansgade 2. *Klagens Aarsag:* Uoverensstemmelser i Prisen for Daglønstimer og forskellige Tillæg. Parterne indgik dog ved Rettens Mellemkomst Forlig saaledes, at Beløbet, 120 Kr. 6 Øre, der var dem imellem, deltes lige. Paa Grund af dette Forlig erholdt Parterne Halvdelen af det erlagte Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

De paafølgende 6 Sager ere ordnede i Sommerferien af Formanden personlig, uden Rettens Mellemkomst.

Sag Nr. 208. Anmeldt af Malersvend V. Hertel, Flensborggade 28, 3. Sal, mod Malermester H. Adler, St. Kannikkestræde 14. *Klagens Aarsag* var fejlagtig Udbetaling af Svendens Tilgodehavende 22 Kr. 80 Øre. Sagen ordnedes ved Brevveksling mellem Hr. Adler og Rettens Formand, og Svenden erholdt Beløbet udbetalt.

Sag Nr. 209. Anmeldt af Malersvendene Nielsen & Sørensen, Schaksgade 11, 2. Sal og Malersvendene Madsen & Olsen, Langebrogade 9, 2. Sal, mod Malerfirmaet Nielsen & Gottschalch. Sagen blev ikke optaget, begrundet paa, at Mestrene ikke var Medlem af Malerlauget.

Sag Nr. 210. Anmeldt af Malersvend Oscar Christensen mod Malermester Bredenbæck. *Klagens Aarsag* var en Misforstaaelse af Spørgsmaalet Tillæg for Arbejde, udført paa Stige i over 8 Alens Højde. Sagen ordnedes i Mindelighed Parterne imellem, efter at Formanden havde givet Oplysning om, hvorledes den omtalte Paragraf var at forstaa.

Sag Nr. 211 Anmeldt af Malersvend Joachim Rasmussen, Vesterbrogade 78, 2. Sal Mlb., mod Malermester Schumacher, Vandløse *Klagens Aarsag* var Regningsopgørelse. Schumacher nægtede at udbetale Rasmussen sit Tilgodehavende begrundet paa, at nogle enkelte Poster paa Regningen formentes at være beregnet for højt efter Prislisten. Svenden erklærede sig villig til, efter Konference med Formanden og ved Gennemsyn af Prislisten at aftrække det Beløb, der var for meget beregnet, og erholdt da sit Resttilgodehavende udbetalt.

(Fortsættes.)

Til Hr. Chr. Veng, Aarhus.

I Fagbladet for April Maaned d. A. beklager *Chr. Veng* sig over, at jeg ikke var mødt til Afdelingens Møde den 4. Marts for at afgive Beretning om Udvalgenes Møde i Aarhus.

Jeg skal herved oplyse Chr. Veng om mit Forhold til Afdelingen i dette Tilfælde, og som det forbavser mig, at Chr. V. ikke kan tænke sig.

I April Maaned i Fjor tilbød jeg ved en Samtale, jeg havde med Afdelingens Formand, M. Spliid, at jeg vilde anse det for min Pligt, om man ønskede det, at komme til Stede ved Møderne og afgive Beretning om Hovedbestyrelsesmøderne, og hvad andet jeg kunde være til Tjeneste med, hvorefter jeg den 30. April s. A. modtog nedenstaaende Brev:

HR. H. P. HENRIKSEN.

Jeg skal herved meddele dig Bestyrelsens **Vedtagelse** angaaende din Velvillie med Beretningen fra Kbh. Da Referatet kan læses i Bladene, vilde vi ikke gøre dig den Ulejlighed.

P. B. V.

Venligst

M. Spliid.

Et haanligt Afslag; og nu, efter at jeg atter havde fornyet mit Tilsagn om at møde, finder man ikke engang Anledning til at lade mig vide, om man har annulleret sin tidligere Vedtagelse, saa meget mere, som jeg ved en Kollega sendte Bud til Mødet, — da jeg andet Steds var til Møde, — og lod sige, at om man endnu ønskede mig til Stede, kunde man blot kalde paa mig pr. Telefon, saa vilde jeg være til Stede i Løbet af nogle faa Minutter.

Naar man imidlertid ikke fandt Anledning til at lade mig noget vide, kunde jeg vel ikke antage andet, end at den gamle Vedtagelse skulde staa ved Magt, og jeg blev selvfølgelig borte.

At jeg skulde frygte for at komme til Stede, tror Chr. Veng vist ikke selv paa, og at jeg ikke efter Chr. V.s Opfattelse var det aller heldigste Valg til Hovedbestyrelse, og at Chr. V. beklager, jeg blev genvalgt, var noget jeg vidste; men det var ogsaa i dette Tilfælde noget, jeg intet Hensyn tog til. Forøvrigt kunde det heller ikke falde mig ind at tro, at jeg skulde være den aller heldigste; jeg udfylder mit Hverv saa godt jeg kan efter mine Evner, og det maa man vel have fundet, at jeg gjorde tilfredsstillende, da man genvalgte mig.

H. P. Henriksen.

Oversigt for Januar Kvartal 1904.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimal-Timeløn
Malernes Fagf. Kbh.	400	1600	500	1600	1000	44
„D. S. B." Kbhvn.*)		29		18		32
Gentofte-Lyngby .	40	67	38	56	?	44
Hørsholm	6	8	7	9	2	42
Hillerød	10	16	12	16	4	40
Helsingør	19	72	40	70	19	40
Roskilde	12	18	15	16	10	40
Holbæk	9	9	12	9	4	40
Kallundborg . . .	10	11	20	10	8	40
Korsør	5	5	8	7	7	40
Slagelse	13	9	22	10	10	40
Sorø	6	8	8	6	5	40
Ringsted	6	3	5	3	3	40
Næstved	24	29	30	29	17	40
Køge	6	9	11	9	6	40
Nykøbing p. F. .	11	25	20	25	15	40
Maribo	7	10	14	10	3	40
Nakskov	10	8	14	6	5	40
Svendborg . . .	25	16	25	16	7	40
Faaborg	12	7	10	7	6	40
Odense	69	74	80	73	53	40
Middelfart . . .	6	8	8	8	4	36
Fredericia	22	22	23	18	17	40
Kolding	23	28	33	22	13	40
Esbjerg	17	21	26	21	8	40
Varde	7	3	12	3	2	40
Nykøbing p. M. .	7	3	10	3	2	40
Skive						40
Viborg	11	10	17	4	3	40
Frederikshavn . .						38
Hjørring	11	9	22	9	4	38
Aalborg	35	78	70	70	60	40
Randers	38	76	50	70	20	40
Grenaa	7	4	19	3	2	35
Aarhus	75	70	120	70	56	45
— „D. S. B."		35	2	17		32
Silkeborg	13	15	13	15	6	40
Horsens	24	23	45	23	19	40
Vejle	23	24	34	20	19	40
Bornholm						35

Anm. Afdelinger, som fremtidig ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

*) To af Klubbens Medl. arbejde paa Jærnbanens Værksted i Nyborg.

Generalforsamlinger.

Malernes Fagforening i *København* afholdt ordinær Generalforsamling Torsdag den 14. April.

Saavel Beretning om Virksomheden som det fremlagte Regnskab godkendtes enstemmigt. Paa det af Bestyrelsen foreslaaede Budget var opført 500 Kr. til Arbejdsløse, som Generalforsamlingen ændrede til 1500 Kr., medens en Post paa 250 Kr. til Demonstrationerne 1. Maj og 5. Juni nedsattes med 100 Kr., motiveret med, at Festen den 5. Juni kunde spares.

Til Formand genvalgtes med Akklamation *Rudolf Poulsen.* Ligeledes genvalgtes til Bestyrelsen *Aasberg, Ernst Carlsen* og *H. P. Jensen,* og valgtes i Stedet for Alfr. Larsen, der ikke ønskede Genvalg, *Fr. Nielsen.* Den afgaaende Revisor, *P. Slundt,* genvalgtes ligeledes.

Paa Forslag af Bestyrelsen vedtoges det at paaligne et Ekstrakontingent af 2 Kr. pr. Medlem til Hjælp for Arbejdsløse ved Julen.

Et af *Edemann* stillet Forslag om Ansættelse af lønnet Kontrol drøftedes, og toges derefter tilbage af Forslagsstilleren.

Malernes Fagforening i *Aarhus* afholdt sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag d. 2. Marts, hvor Kasserer *Chr. Weng* blev genvalgt ved Akklamation, ligesom *Moll* og *Strunge* genvalgtes til Bestyrelsen.

I Anledning af Wengs 10-aarige Virksomhed som Kasserer, modtog han af sine Kolleger i Bestyrelsen en lang Tobakspibe og af Afdelingen et Rygebord. Ved en lille Sammenkomst i Wengs Hjem mindedes yderligere de svundne Aars gode Samarbejde og kvitteredes for den udviste Paaskønnelse af Kassererens Virksomhed.

Udslettelse.

I Henhold til Forbundets nugældende Love vil 12 Maaneders Restance medføre absolut Udslettelse, medens Medlemsrettighederne fortabes med 3 Maaneders Restance.

Udslettelser vil finde Sted første Gang ved Medlemslistens Revision den 30. Juni, og det tør vel forventes, at Tiden indtil da vil blive benyttet til at indhente, hvad hidtil har været forsømt, saaledes at Udslettelse kan undgaaes. Skulde en eller anden blive udslettet minder vi om, at ny Optagelse kun vil finde Sted efter fuld Afvikling af det skyldige Beløb, og at det derfor vil være en daarlig Forretning ikke i Tide at betale sin Restance.

Fra Udlandet.

Vort Broderforbund i **Norge** advarer mod at søge til **Kristiania** eller **Trondhjem,** da Løntarifen begge Steder er opsagt.

I **Tyskland** kan for Tiden ikke søges Arbejde i **Bremerhaven, Frankfurt a M., Hannover-Linden, Partenkirchen, Rendsburg** og **Wilhelmshaven,** paa hvilke Steder vore Kolleger befinde sig i Konflikt.

Afdelingen i Grenaa

har indstillet sin Virksomhed, da der ingen Svende findes i Byen.

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.*

J. N. Stuhde.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende **bedes** adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	H. Henriksen, Lyngby.
Hørsholm.	J. R. Nielsen, Villa „Solbakken".
Hillerød.	A. Heüschkel, Slangerupgade.
—	P. M. Petersen, Mørkegade 153 A.
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	C. Hanberg, Baggraven 24.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 10.
Sorø.	Alfred Christensen, Sorø Landsogn
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakobsen, Grønnegade 414.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	L. Chr. Larsen, Istedgade 21, 2. Sal.
—	Chr. Engenn, Holbergsgade 6, St. (Kasserer).
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Skovridervejen.
Horsens.	Chr. Lund, Havnen 19, St.
Vejle.	Joh.s Larsen, Gl. Havn 14.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, **København.**

Fagtidende for Malere.

Juni. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F., Køge** og **Herning**. Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **B. Hansen**, Glostrup og **Carl Nielsen**, Bagsværd. I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, O. Gottschalk, Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69) og **C. Ingeman-Petersen.**

Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Vor Lønbevægelse.

Atter i Dag maa vi melde: Ingen Ændring endnu af Forholdene i *Odense, Køge, Nykøbing, F., Maribo* og *Nakskov*. — Konflikten fortsættes. Det er ikke godt at forudsige, hvor ofte dette vil være at gentage, men vi regner i al Fald med, at det vil ske adskillige Gange. Thi vel har vi i vort Fag kun haft forholdsvis faa Konflikter, hvoraf de fleste har været meget kortvarige, men det er jo dog sket, at Mestrene hist og her har taget paa Tingene, som om Livet stod paa Spil, og i saa Tilfælde er det jo ikke at undres over, at de ønsker at sælge dette saa dyrt som muligt.

Vi erindrer saaledes om, at det i Aar just er 10 Aar siden, at vi i *Slagelse* maatte strejke i mere end 4 Maaneder for blot at hidføre en planmæssig Lønordning med en Minimalløn af 33 Øre. De derværende Mestre, som dog selv havde en Forening, vare fuldt og fast besjælede af den Overbevisning, at det maatte blive til Borgernes Ruin om der tilvejebragtes planmæssige Lønforhold. og de følte sig kaldede til at afværge en saadan Katastrofe. De evnede ikke at føre deres Standpunkt igennem, men de havde den Glæde at se, at Byen og dens Borgere blev staaende alligevel til Trods for, at den Overenskomst, hvormed Konflikten sluttede, gav os et Par Øre mere pr. Time, end Kravet lød paa forinden Konfliktens Udbrud.

Centralforeningen har taget paa Tingene nu, just paa samme Maade, som de Slagelse Mestre gjorde det for 10 Aar siden. Den føler det som sin Opgave at hindre Gennemførelsen af en højere Minimalløn end 40 Øre, og da vi ser i hvor høj Grad den har haget sig fast i dette sit Standpunkt, og af den Grund vil lette den Vejen for at gaa med til en Løsning, som vi kan tiltræde, saa ændrer vi vort Krav til at gælde Akkordsystemets Gennemførelse efter Københavns Prisliste. Men forgæves. Dens Opgave viser sig nu at være: Forsøg paa at hindre enhver Lønforbedring indenfor Østifterne. Og hvorfor? Fordi man ikke vil være med til at „flaa" Kunderne, siger Malermester *Sandau* i Maribo jo i en Notits i Lollandsposten, og Centralforeningen har ikke modsagt ham. Skade da, at Ømfindtligheden hos Centralforeningen har taget denne Adresse. Thi den er jo mere end utidig og meningsløs. Derimod turde det være mere naturligt om blot en Brøkdel havde været anvendt overfor Mestrenes egne Fagfæller, Svendene, hvis store Flertal Faget ikke evner at byde en nogenlunde sorgfri Tilværelse efter de nugældende Lønsatser. I saa Fald havde denne Konflikt kunnet være undgaaet, og det havde begge Parter været vel tjent med og Kunderne havde sikkert nok overlevet en ringe Lønforhøjelses Gennemførelse, den der er saa paatrængende nødvendig, at Arbejderne efter en Vinters Arbejdsløshed ikke viger tilbage for ved en Sommer-Strejke at skaffe sig den, naar den ikke ad anden Vej kan opnaas.

Medens vi intet hører fra Mestrene, men nok ser deres fortvivlede Anstrængelser for at skaffe sig Skruebrækkere, saa er der i *Odense* fra den derværende Politimesters Side gjort et Forsøg paa at bringe en Forhandling i Gang om Konfliktens Afslutning. Han har saaledes haft saavel Mesterforeningens Formand som vor Afdelingsformand tilkaldt for at forhøre, om de ikke skulde anse det for gørligt at faa Striden bilagt paa det Grundlag, at Svendene frafaldt Kravet om Akkord, og Mestrene indgik paa en Forhøjelse af Timelønnen. Da han erfarede, at den endelige Afgørelse laa hos Hovedledelsen, bad han denne sat i Kundskab om det passerede, hvad selvfølgelig straks

skete for vort Vedkommende ved Indberetning fra Afdelingsformanden. Ved Forespørgsel hos Fællesforeningens Formand erfarede vi imidlertid, at han ingen som helst Meddelelse havde erholdt, og det tør vel derfor anses for givet, at Mestrene i al Fald endnu ingen Tilbøjelighed nærer for at opnaa en Afslutning.

Vi ser derfor Tiden an lidt endnu; det giver sig nok i Enden.

Lønbevægelse i Sverig.

Medens vi ligger her i maanedsvis og slaaes for at hidføre en ringe Lønforbedring i en enkelt By, har vort Broderforbund i Sverig i indeværende Foraar haft Held til at gennemføre en væsenlig Lønforbedring for en lang Række Afdelinger.

I **Helsingborg** er Timelønnen saaledes hævet fra 42 til 47 Øre. Ganske vist naaedes dette først efter 3 Ugers Strejke, og hvis Forholdene derovre er som her, vil Kunderne nu rimeligvis blive baade flaaet og radbrækket, medens Malersvendene gaa til Grunde i Overdaadighed og Vellevnet.

I **Örebro** er Lønnen hævet fra 40 til 45 Øre pr. Time, gældende for 3 Aar.

I **Lund** fra 40 til 43 Øre, **Karlskrona** fra 40 til 45 Øre, og fra 1. April 1905 50 Øre, **Kristianstad** fra 38 til 42 Øre, **Södertelje** fra 45 til 50, og fra 1. Juli 1904 55 Øre pr. Time, **Vesterås** fra 40 til 45 Øre, **Borås** fra 35 til 40 Øre, **Upsala** fra 35 og 45 til 40 og 50 Øre. Endvidere er der opnaaet Forhøjelse af Timelønnen for Afdelingerne **Kalmar, Sundsvall, Karlstad, Boden, Oskarshamn, Eslöf, Kristinehamn, Karlshamn** og **Norrköping**; alle Steder uden Konflikt.

Foruden de her nævnte Afdelinger vil det antagelig ogsaa lykkes at opnaa en Lønforbedring for **Göteborg**, skøndt de hidtil førte Forhandlinger med Mestrene ikke har givet noget Resultat, og en Konflikt meget vel kan udbryde. Indtil videre maa vi derfor advare mod at rejse til Göteborg for at søge Arbejde.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Januar 1903 til 1. Oktober 1903.

(Fortsat.)

Sag Nr. 212. Anmeldt af Malersvend H. A. Lassen, Folkvarsvej 30, 4. Sal, mod Malermester Leonhardt Carlsen, Allegade 37, 2. Sal. Svenden klagede over, at Mesteren tilbageholdt hans Resttilgodehavende Kr. 17,96 Øre og trods gentagne Henvendelser nægtede at udbetale samme. Efter 2 fra Formanden til Hr. Carlsen afsendte Skrivelser indgik Beløbet til Udbetaling gennem Voldgiftsrettens Formand, dog med Fradrag af 0,90 Øre for Sæbning og Strygning af Ovnspladser, hvilket Arbejde Mesteren formente ikke var udført tilfredsstillende. Svenden indvilligede heri og modtog mod Aflevering af behørig Kvittering Rest Kr. 17,06 Øre.

Sag Nr. 213. Anmeldt af Malersvend J. Holten, Skyttegade 28, 3. Sal, mod Malermester H. Adler, St. Kannikestræde 14. *Klagens Aarsag:* Mesteren nægtede at opgøre Regning med sine Svende fra Hotel d'Angleterre, trods det, at Regningen havde været indgivet paa 4. Uge. Ved en Sammenkomst mellem Hr. Adler og samtlige Svende opnaaedes Enighed om Udbetalingen uden Rettens Mellemkomst.

Sag Nr. 214 indankedes af Malersvend C. F. Johansen, Birkegade 20, 2. Sal paa fleres Vegne, mod Malermester Emil Hansen, Strandboulevard 43. *Klagens Aarsag:* Klassification af Træværk (Døre) i en ny Bygning ved Strandboulevarden. Svendene forlangte Betaling for 5. Afsnit, hvorimod Mesteren formente kun at skulle betale for 4. Afsnit. Dørene vare almindelig kehlede med paaslaaede Lister; til Omfatning var benyttet en Gericht, som ved Bagkanten var forsynet med kanellerede Kehlinger. *Retten skønner,* at Formen for 5. Afsnit er yderst mild, men da det under Sagens Gang er oplyst, at det samme Spørgsmaal tidligere har været behandlet af Voldgiftsretten Aar 1900 i Sag Nr. 117, med det Resultat, at Døren blev kendt at være 5. Afsnit, maa Voldgiftsretten ifølge dennes Regler § 6 d. sidste Stykke, jævnføre de to Sager med hinanden og saaledes give Svendene Medhold i, at Arbejdet skal betales efter 5. Afsnit. Mesteren, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum. Svendene, som har vundet Sagen, erholder deres Dopositum tilbagebetalt med 10 Kr.

Sag Nr. 215 indankedes af Malersvend A. Grønvall, Adelgade 15, 2. Sal, mod Malermester Villiam Berendsen, Krystalgade 26. *Klagens Aarsag:* Mesteren nægtede at udbetale Svenden Resttilgodehavende paa et Arbejde udført i Ejendommen, Badstuestræde 13. Mesteren forklarede, at Arbejdet var i den Grad slet udført, at det havde været umulig for den Svend, der efter at Grønvall havde forladt Arbejdet skulde færdiggøre dette, at bringe det i ordentlig Stand med en Gang Strygning (2den Gang Strygning), og som Følge heraf havde været nødt til at stryge dette en Gang mere (3die Gang Strygning). Mesteren fremlagde yderligere til Bevis herfor et skriftligt Vidnesbyrd fra den Svend, som havde færdiggjort Arbejdet, hvori udtales, at Arbejdet var udført saa slet, at det ikke kunde afleveres. Endvidere mødte personlig Malersvend Carl Marinus Jensen og udtalte sig i Ovenstemmelse med ovenstaaende skriftlige Vidnesbyrd. *Retten skønner,* at da Malersvend Grønvall har forladt Arbejdet og afleveret dette i en saa daarlig Stand, bør Mesteren være berettiget til at fradrage det Beløb, som er anvendt udover almindelig nødvendig Behandling for at bringe Arbejdet i en saadan Stand, at samme kunde afleveres. Mesteren paaviste ved specificeret Regning, at der dertil var medgaaet 11 Kr. 65 Øre, som vilde være at fradrage Grønvalls Tilgodehavende, 23 Kr. 21 Øre. Til Rest bliver at udbetale til Malersvend Grønvall 11 Kr. 56 Øre. Mesteren, som har vunden Sagen, erholder sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt. Svenden, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum.

Sag Nr. 216 indankedes af Malersvendene P. Slundt, Dronningsgade 1, Stuen, V. Valbom og Fr. Hansen paa egne og 14 Svendes Vegne mod Malermester Th. Furche, Nørrebrogade 29, 1. Sal. *Klagens Aarsag*: Udbetaling af forfalden Arbejdsløn. Da det i denne Sag ikke havde været muligt, trods Skrivelse fra Voldgiftsretten til Malermester Furche, at erholde Hr. Furches Tilslutning til Sagens Behandling ved Voldgiftsretten, har man set sig nødsaget til at henvende sig til Malerlauget i København, for derigennem at faa udmeldt en Repræsentant til at give Møde i Hr. Furches Sted (se Voldgiftsrettens Regler § 6 b, 4. St.) Malerlauget valgte i Hr. Malermester Plesner-Jacobsen, som overværede Voldgiftsrettens Forhandlinger angaaende denne Sag. Svendene forklarede, at det ikke havde været mulig at erholde deres Tilgodehavende hos Hr. Furche. Der var sket mange Henvendelser, men de havde været frugtesløse, og forskellige Skrivelser, der vare afsendte fra saavel Malernes Fagforening som Malerlauget, havde Hr. Furche ladet ubesvaret. *Retten skønner,* at Svendenes Tilgodehavende efter de under Sagen fremkomne Oplysninger, forlængst har været forfalden til Betaling, og vil samme Tilgodehavende af Hr. Malermester Furche være at udbetale til Svendene senest Lørdagen den 26. September 1903. Kl. 6 Eftermiddag; samt at saafremt denne Betaling ikke finder Sted inden ovennævnte Frist, vil Sagen uopholdelig blive indberettet for Malerlanget i København. Svendene, som vandt Sagen, erholdt deres Depositum tilbagebetalt med 10 Kr. Mesteren, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum.

Sag Nr. 217 indankedes af Malersvend Joh. Seifart, Oehenschlægersgade 76, paa fleres Vegne, mod Malermester L. E. Christiansen, Ohlsensgade 13. *Klagens Aarsag:* Svenden forlangte et Tillæg af 2 Øre pr. Kvadrat Alen for Spartling af Vægge, hvor dette udførtes paa Vægge, som ikke forud vare behandlede med Fernis, og begrundede denne sin Fordring i, at den Pris, som nævnes i Prislisten for dette Arbejdes Udførelse, forudsætter, at Bunden i Forvejen er behandlet med Fernis, og at Spartling og Slibning paa Vægge, som ikke i Forvejen ere ferniserede, frembyder forøget Arbejde, idet at løse Sandkorn o. l. let lade sig oprive under Arbejdet, og saaledes vanskeliggør ikke alene Spartlingen, men ogsaa Slibningen paa Spartelfarven. Mesteren udtalte, at den Maade at behandle Væggene paa ikke fremkom for

at spare noget, men fordi at Væggene i nye Bygninger som oftest vare fugtige, og at det da var mere til Skade end Gavn, naar man ferniserede Væggene. *Retten skønner*, at Svendens Fordring maa anses at være berettiget, og at det forlangte Tillæg vil være at anse for passende, dog saaledes, at saafremt Behandlingen skal deles, da at give et Tillæg af 1 Øre til første Gang Spartling, og til Slibning paa Spartelfarven 1 Øres Tillæg.

Svenden, som har vundet Sagen, erholder sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt. Mesteren, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum.

(Sluttes).

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat. –

1741 havde Lavet saaledes kastet deres Stemmer paa Mestrene *Lindemand, Lovise* og *Jacob Mejer*. Lindemand havde det største Stemmetal og skulde derfor efter de almindelig fulgte Regler have Bestillingen. Men ingen af de indstillede fandt Naade for Magistraten. Det blev den foregaaende Oldermand *O. F. Milan*, der udkaaredes og ogsaa vedblev at virke.

Om Magistraten her har villet knuse et formasteligt Oprør, ved vi desværre ikke. Thi det var alene Oldermanden der førte Protokollen, og den er tavs overfor enhver indre Rørelse.

Oldermanden styrede alle Lavets Anliggender. Han udvalgte selv hvert Fjerdingaar sine Kvartalsmestre; han besørgede selv eller gennem Lavsskriveren de skriftlige Forretninger, mødte paa Lavets Vegne ved alle Retssager, foretog Ind- og Udskrivning af Drenge o. s. v.

Hvilken Rolle Kvartalsmestene eller Bisidderne spillede indenfor Malerlavet, kan man ikke se. At denne Institution temmelig hurtigt — i Lighed med hvad der har fundet Sted indenfor andre Lav og i Overensstemmelse med Overleveringen fra det 17. Aarhundrede, — har udviklet sig fra udelukkende at være Oldermandens Hjælpere ved Jagten paa Fuskere til en Slags Medbestyrelse, som Oldermanden ikke gik uden om, er sikkert nok. I nogle Tilfælde, som f. Eks. i Sagen med Murerne, synes der endog at have været sammenkaldt, hvad der i Lavssproget kaldtes „et dobbelt Amt", ɔ: de virkende Bisiddere sammen med de fire umiddelbart foregaaende. En enkelt Gang træffer vi et „tredobbelt Amt", men det er ogsaa et enestaaende Tilfælde. Men Bisiddernes Betydning blev noget hæmmet ved, at de kun virkede et Fjerdingaar, og at Bestillingen ikke, som i andre Lav, gik paa Omgang mellem samtlige Mestre, men fremgik af Oldermandens personlige Valg.

Vi træffer derfor ogsaa saa temmelig de samme Navne, noget, der vel kan tyde paa, at en vis Klikedannelse fandtes indenfor Lavet, men ikke paa nogen levende Interesse for dets Anliggender.

Smaa Ting er det som Regel ogsaa der foretages, og fattigt maa det hele have været. Først 1737 naar man at faa en ny Lade i Stedet for den, der gik til Grunde ved Branden 1728. Den kostede 23 Rdlr., deraf 16 til Snedkerne og 7 til Smeden, saa pragtfuld har den ikke været. Ogsaa Ligkiædet var gaaet tabt 1728, men det naaede man først at faa erstattet 1744, dels ved Sammenskud blandt Medlemmerne og dels ved Bidrag fra Laden.

En vigtig Tildragelse var dog Oprettelsen af en Ligkasse, der paa Forslag af Oldermand *Nic. Hintze* fandt Sted 1747. Den 4. December s. A. indbetaltes det første Indskud. „Gud give dertil en bestandig Enighed" tilføjedes der i Protokollen. „Todtenladen", som den for det meste kaldtes, forestodes af to særlig dertil valgte Mestre, uafhængigt af Lavets egentlige Styrelse. Det er ellers ikke meget vi hører om den, men at Indskudene her er gaaet ret regelmæssigt ind, fremgaar deraf, at der 7 Aar efter, 1753, fandtes en Formue af 133 Rdlr. 5 Mk. 3 Sk.

I Løbet af 100 Aar er det her nævnte det eneste, der sker af egentlige indre Foreningsbegivenheder.

Nogen særlig Iver for Lavet kunde man naturligvis ogsa vanskelig tænke sig under de herskende Forhold. Intet Møde kunde holdes uden Magistratens Tilladelse og Kontrol, og ingen fast Overlevering kunde skabes, naar Styrelsen, som Tilfældet var, vekslede hvert andet Aar ved Indsættelsen af en ny Oldermand. At den gamle vedblev at virke, var en ren Undtagelse, og Artiklerne synes med Villie fra Magistratens Side at være fortolkede saaledes, at ingen Styrelse blev gammel i Gaarde.

Blandt Oldermændene synes ingen at have været fremtrædende Personligheder. Man mærker ingensinde en fast Haand, og aldrig giver en personlig Villie sig til Kende. Den ene synes som den anden, støbt i samme Form, med samme snævre Synskreds og samme ringe Intelligens. Kun en eneste Gang faar man ligesom et lille Indkig, fornemmer ligesom et lille Pust af et levende Menneskes Følelse i følgende Linier, som Oldermanden *Christian Wohlert* skriver 1765 ved sin Tiltrædelse:

> „Herren, som har lovet at ville være hos os alle Dage, han være hos os i alle vore Forretninger, han kan og vil og skal hjælpe os, og foruden ham ville vi intet gøre noget. Amen. I Jesu Navn."

I Forholdet udad, til Øvrighed og Publikum, en stadig Nedgang i Anseelse, i Forholdet indad, til Lav og Lavsfæller, stedse større og større Mangel paa Interesse og Samfølelse. Det er det triste Billede, der ved det 18. Aarhundredes Midte tegner sig for os af Malerlavets Vilkaar. Hertil kom for de enkelte Mestre en ofte haard Kamp for Tilværelsen. Kun ganske faa af Datidens Malere synes at have siddet nogenlunde godt i det. Restancerne naa ofte en ret betydelig Størrelse. Da der 1744 skal paalignes Bidrag til Ligklæder, er der kun fem af Lavets 38 Mestre, der har Raad til at yde 10 Rdlr., tre svarer 6 Dlr., to 5 Dlr., tyve 2 Dlr. fire 1 Dlr., to intet. Syv Mestre udeblev imidlertid med Betalingen, der i længere Tid opførtes som Restance.

Det er da ingenlunde noget straalende Indtryk man faar af Mestrenes økonomiske Kaar. Overvejende Smaaeksistenser, hvis Fortjenester har været fra Haanden til Munden. De fleste har sikkert arbejdet med Hjælp af 1 eller 2 Drenge, sjældent tillige med en Svend. Kun ganske faa har haft Arbejde til flere Svende.

Nogen talrig Svendeklasse maa man da ikke tænke sig.

For de Aar, der haves Optegnelser om An-

tallet af Mestre, Svende og Drenge, stiller Forholdet sig saaledes:

	Mestre:	Svende:	Drenge:
1723:	23	22	29
1726:	22	22	28
1729:	23	16	26
1733:	30	45	52
1743:	37	36	56
1751:	39	27	48
1752:	39	34	52
1753:	35	37	47

(Fortsættes.)

Medlemslisten.

Forbundets trykte Medlemsliste revideres 1. Juli. Vi erindrer i den Anledning om, at Restance ud over den i Lovene fastsatte Frist, som ikke afvikles forinden ovennævnte Dato, vil medføre *Udslettelse,* ligesom ny Optagelse derefter kun vil finde Sted efter fuld Indbetaling af den paagældende Restance.

Maanedsberetning.

Paa given Anledning minder vi atter i Dag om, at det er enhver Afdelings Pligt at indsende Maanedsberetning den 1ste i hver Maaned. Forsømmelser paa dette Omraade bør ingen Afdelingsformand tillade sig, da det hindrer Hovedbestyrelsen i at erholde det til enhver Tid fornødne Overblik over Forholdene indenfor vor Organisation, ligesom det umuliggør os at give „De samv. Fagforbund" en korrekt Besvarelse af Arbejdsløshedens Omfang i vort Fag.

Til Efterretning.

Afdelingen i **Aalborg** ønsker Oplysning om Medlem *2751, Vald. Christiansen,* som er bortrejst uden at afvikle sit Forhold til Afdelingen.

Af samme Aarsag søger Afdelingen i **Vejle** efter Medlem *5212, Carl Petersen.*

Ekstra-Kontingent.

Medlemmerne af Malernes Fagforening i København bedes erindre, at det paa Foreningens ordinære Generalforsamling blev vedtaget at yde et *Ekstra-Kontingent à 2 Kr.* pr. Medlem til Hjælp for Arbejdsløse.

Fra Udlandet.

Vort Forbunds Medlemmer advares mod at søge til efternævnte Pladser i Udlandet, hvor der enten er Konflikt eller Forhandlinger i Gang vedrørende Lønspørgsmaal:

Sverig. *Göteborg.*
Norge. *Kristiania* og *Trondhjem.*
Tyskland. *Bremerhaven, Essen a. R., Hannover-Linden, Posen* og *Frankfurt a. M.*

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.*

J. N. Stuhde.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	H. Henriksen, Lyngby.
Hørsholm.	J. R. Nielsen, Villa „Solbakken".
Hillerød.	A. Heüschkel, Slangerupgade 15.
–	P. M. Petersen, Mørkegade 153 A.
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
–	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 10.
Sorø.	O. A. Christiansen, Baggade 75.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	Ludvig Jakobsen, Grønnegade 414.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	Lauritz Laursen, Danmarksgade 37.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	L. Chr. Larsen, Istedgade 21, 2. Sal.
–	Chr. Engenn, Holbergsgade 6, St. (Kasserer).
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
–	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 18, St.
Vejle.	Joh.s Larsen, Wedelsgade 48.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

Juli. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F., Køge** og **Herning**. Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **B. Hansen**, Glostrup, **Carl Nielsen**, Bagsværd og **Alb. Mortensen**, Hellerup. I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69) og **C. Ingeman-Petersen.**

Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Vore Lønkonflikter.

Uforandret fra vor Side fortsættes Konflikterne i *Odense, Køge, Nykøbing F., Maribo* og *Nakskov*, og uforandret vil de blive førte, indtil man fra Mestrenes Side finder paa at foretage Skridt til at naa en Afslutning, om i Aar eller ad Aare. Ovre i Odense indeholdt de lokale Blade for en Maaneds Tid siden nogle Artikler om Konflikten, Referat af et Møde i den lokale Arbejdsgiverforening, „En Malermester om Situationen" osv. I det første fik man at vide, at Mødet var indkaldt for at „tage Stilling til Malerstrejken" og for at „oparbejde en Stemning blandt Arbejdsgiverne til Gunst for Malermestrene".

Malermesterforeningens Formand gjorde Rede for Mødets Afholdelse. Strejken havde varet i 3 Maaneder, og Mestrene havde besluttet, for at kunne fortsætte Kampen, at søge Tilslutning hos de øvrige Arbejdsgivere, „da det muligvis nu blev en Nødvendighed at anmode Dansk Mester- og Arbejdsgiverforening om at søge Striden bilagt straks, eller — hvis Forhandlingerne ikke førte til noget Resultat — da etablere en General-Lock-out". Malermestrenes Tale fandt Tilslutning hos samtlige Tilstedeværende, og Sagen bliver nu forelagt Arbejdsgiverforeningen, for af denne at kunne tages op.

Af det andet Referat erfarer vi, at den paagældende Malermester (Navn er ikke nævnet) har udtalt som sin uforgribelige Mening, at Mestrene i Odense ikke kan give højere Løn og ikke gaa med til Akkordsystemet efter Københavns Prisliste. At det sidste kan finde Sted i København, siger han, ligger i det derværende store Arbejde, hvor Mestrene ikke selv arbejder med, og hvor der findes Værksteder med 120—150 Malersvende. At der foruden de to Værksteder af denne Størrelse findes nogle Hundrede andre, hvor Svendeholdet gaar ned indtil en eneste Svend, synes han ikke at være vidende om, eller ogsaa har det ikke passet i Krammet at oplyse noget herom. Han fortæller endvidere, at Mestrene er villige til Forhandling, men at de „fordrer", at Mæglingsforslag skal komme fra Svendene, da det er dem, der har rejst Strejken.

Det er muligt, at en saadan Villighed er tilstede, men saa er den absolut kommet til Verden efter Strejkens Iværksættelse; thi før denne var der ingen Villighed til Forhandling.

Ved Mødet umiddelbart før Arbejdet nedlagdes blev der gjort alle mulige Forsøg paa at naa en ringe Lønforbedring, ja saa langt strakte vi os, for at undgaa Strid, at vi tilbød at skyde Tidspunktet for en Lønforbedring ud til den 1. April 1905.

Men paa det altsammen var Svaret fra Centralforeningens Formand et absolut Afslag og Fordring om at tage det af ham fremsatte Forslag til Regulativ, som betød væsentlig Forringelse af de hidtidige Vilkaar, saaledes bl. a. 10 pCt. Nedsættelse af Akkordpriserne, Forlængelse af den ordinære Arbejdstid for visse Arbejder, og 16 pCt. Nedsættelse for Landarbejde. Under disse Omstændigheder kunde det ikke være svært for os at tage Standpunkt, og vi haaber, at det i det lange Løb skal vise sig, at vi har god Grund under Fødderne for vor Stilling i denne Konflikt, der med det ringeste Gran af Imødekommenhed fra Arbejdsgivernes Side vilde have været undgaaet.

Centralforeningens Formand gjorde rigtignok gældende, at naar han frafaldt Kravet om de 10 pCt. Nedsættelse af Akkordpriserne, hvad han

vilde gøre, saa havde han gjort en Indrømmelse, der efter hans Udtalelse var saare vægtig og nok kunde fortjene, at vi slugte de andre Nedsættelser raa.

Sommerens fire bedste Maaneder er nu gaaet, og den Tid nærmer sig allerede, hvor vi sædvanligvis begynder paa Arbejdsløshedens lange Periode.

For vor Fornøjelses Skyld kan det da forstaas, at vi ikke griber til Konflikt, men fast besluttet paa at holde ud i denne Kamp, staar vi i Dag som for 4 Maaneder siden.

Ingen Slinger i Rækkerne af de Strejkende, som i Hovedsagen jo er gifte Folk. Ingen Skruebrækker kommer ud fra vore Rækker, om saa Konflikten gaar Aar og Dag. Det føler d'Hrr. Mestre vist godt nok, naar de ser paa de Individer, som det i ringe Tal lykkes dem at hverve. Thi hvor er de Størrelser beskæftigede under almindelige rolige Forhold? I Odense en 3—4 Stykker, som ingen vilde finde paa at tage i Arbejde om ikke netop under en Konflikt. I Nykøbing ligeledes Skrab fra alle Verdens Hjørner. En af de fornuftigste her lagde sig ved sin Entré straks til at dø af Delerium. Arbejdsmænd er ogsaa i Kurs dernede. Nød bryder alle Love siger man jo, og Nøden maa være stor, naar Malermestre ikke generer sig for at lade Malerarbejde udføre af Arbejdsmænd, og Kritiken maa være fraværende hos vedkommende Kunder, naar de lader dem dette byde; thi det var dog vel det mindste, der kunde forlanges ved Henvendelse til en Malermester, at man fik Fagmænds Arbejde.

Alle er dog ikke Arbejdsmænd. Et Par eller tre „har været" Malermestre, saa de maa jo være gode nok og haabe antageligt at klare sig bedre fra Skruebrækker-Virksomheden, end fra det forhenværende Mesterskab, i hvert Fald har de holdt Indtog med Familie og det Hele. — Vi faar nu se, hvad Tiden kan bringe.

Norsk Malerforbunds 5. Landsmøde.

Vor Broderorganisation i Norge har afholdt sit 5. Landsmøde i Dagene 3., 4. og 5. Juli i Kristiania. Afdelingerne **Aalesund, Bergen, Drammen, Frederiksstad, Kristiania** og **Trondhjem** vare repræsenterede ved ialt 11 Delegerede. Forbundsstyrelsen repræsenteredes ved 3 af sine Medlemmer, og Broderorganisationerne i Sverrig og Danmark ved disses Formænd.

Mødet aabnedes af Forbundets Formand, *A. Pedersen*, med et Velkommen til samtlige Deltagere og Ønsket om et godt Resultat af de forestaaende Forhandlinger.

Efter Godkendelse af samtlige Mandater og Valg af Mødets Dirigenter og Sekretærer, oplæstes Beretning om Forbundets Virksomhed siden forrige Landsmøde i 1902. Det fremgik af denne, at Styrelsen ialt har afholdt 46 Møder, modtaget 380 og afsendt 690 Skrivelser foruden forskellige andre Forsendelser. I Hovedsagen har Styrelsen maattet koncentrere sit Arbejde paa at holde Organisationen fri for de nærliggende Følger af de slette Arbejdsforhold, som har præget den forløbne Periode. I Kristiania har der saaledes i de seneste Aar været op til 8 Maaneders Arbejdsløshed for et Flertal af Fagets Udøvere, og i de andre Byer har det ogsaa været galt, om end ikke i slet saa stor Udstrækning. Hertil kommer, at Styrelsen ikke har disponeret over fornøden Kapital og Kræfter til nogen effektiv Agitation for nye Afdelingers Oprettelse, og disses Antal (8) er da ogsaa noget nær uforandret siden sidste Møde.

Med Hensyn til den paa forrige Møde vedtagne Paaligning af Ekstrakontingent, à 1 Kr. pr. Medlem, til et Agitationsfond, har ikke alle Medlemmer været lige pligtopfyldende, og Resultatet er derfor blevet mindre gunstigt end paaregnet. Det indkomne er benyttet, dels til Agitation indenfor forskellige Afdelinger, og dels til Fællesagitation indenfor Landsorganisationen, hvormed er opnaaet at faa Foredragsholdere fra denne til Møder i Aalesund, Bergen og Trondhjem. Agitationen maa dog fortsættes, og Midler hertil skaffes til Veje. Et Forslag i saa Henseende foreligger til Behandling her paa Mødet, og vil forhaabentlig blive vedtaget.

Medlemsantallet har i Begyndelsen af den nu afsluttede Periode været noget nedadgaaende; men i den seneste Tid har der været en glædelig Fremgang, og medens det ved forrige Landsmøde udgjorde ca. 300, viste det sig ved Udgangen af Maj Maaned d. A. at være ca. 550, saaledes at der i Øjeblikket vel nærmest er 600 Medlemmer indenfor Organisationen.

Paa Lønbevægelsens Omraade havde Aalesund det bedste Resultat at opvise, idet man her efter faa Dages Strejke havde opnaaet en Lønforhøjelse af 5 Øre pr. Time. Afdelingen talte saa godt som alle derværende Kolleger som sine Medlemmer. I **Trondhjem** havde Mestrene forsøgt at komme ned under de hidtil gældende Løn- og Arbejdsvilkaar, hvad der selvfølgelig ikke fra vor Side kunde være Tale om at gaa med til, og Resultatet af Forhandlingerne var da blevet en Fornyelse af den hidtil gældende Overenskomst. For **Kristianias** Vedkommende var ved Forhandling opnaaet en ny og forbedret Overenskomst, hvori bl. a. tages Sigte paa at komme den stærke Smudskonkurrence til Livs.

Paa Forslag af Styrelsen var det ved Afstemning i Afdelingerne med stort Flertal vedtaget at overføre de respektive Afdelingers Strejkefond til Forbundet.

Forbundets Sygekasse har i Sygebidrag udbetalt, siden forrige Møde Kr. 2,458,85 foruden 200 Kr. til 5 Begravelsesbidrag. Forsikringskassen har derimod været forskaanet for Udgifter, og har der siden dens Oprettelse kun indtruffet et Dødsfald blandt de til Forsikringsbidrag berettigede Medlemmer. Dens Grundfond udgør ca. Kr. 1200.

Beretningen godkendtes enstemmigt.

C. F. Högvall og Rudolf Poulsen overbragte Hilsener fra Broderforbundene i Sverrig og Danmark med Ønske om fortsat Fremgang for Organisationen i Norge.

Af Forbundsstyrelsen var stillet en Række Ændringer til Lovene, som alle vedtoges, og hvorved Grundlaget for Organisationens fremtidige Stabilitet i en meget væsentlig Grad tør siges at være blevet underbygget. De nye Love træder straks i Kraft fra 1. August.

Det vedtoges paa Forslag af Forbundsstyrelsen at optage et Laan paa 1000 Kr. hos Strejke-

Ekstrakt af Malerforbundets Regnskab fra 1. Juli 1903 til 1. Juli 1904.

Indtægt.	Kroner	Øre
Kontingent	31576	8
do. extra (Restancer)	120	25
Kontorleje af Malernes Fagf.	300	„
Tilbagebetalt paa Laan	1500	„
Indvundne Renter	2270	44
	35766	77
Kassebeholdning den 1ste Juli 1903	51832	11
Balance	87598	88

Udgift.	Kroner	Øre
Skrivemateriale, Porto m. m.	214	52
Kontorleje og Rengøring	605	„
Fagblade, Medlemsliste og Regnskab	1390	20
Andre Tryksager og Protokoller	237	5
Delegeretmødet i Silkeborg	3120	80
Rejser og Møder	492	20
Ord. og extr. Kgt. til De samv. Fagforbund.	1182	„
Udlaant til Forsamlbgn. i Rømersgade	2000	„
Understøttelse til Konflikter	7189	12
Retssager	120	„
Voldgiftsvalget i Østifterne	251	20
Et Hovedbestyrelsesmøde	177	40
Forretningsudvalgets og Formandens Løn	2000	„
Henlagt til Rejsekassen	4625	85
Pro Diverse	19	75
Revision	40	„
	23665	9
Kassebeholdning den 1ste Juli 1904	63933	79
Balance	87598	88

Rejsekassen.

Indtægt.	Kroner	Øre
Modtaget af Forbundskassen	4625	85
Tilbagebetalt Laan	10	„
Rejsebøger	26	20
	4662	5
Kassebeholdning den 1ste Juli 1903	3850	65
Balance	8512	70

Udgift.	Kroner	Øre
Udbetalt Rejseunderstøttelse	3592	50
Rejse og Kvitteringsbøger	59	„
Udlaant til Afdelinger	30	„
	3681	50
Kassebeholdning den 1ste Juli 1904	4831	20
Balance	8512	70

Rudolf Poulsen.

kassen for derved at blive sat i Stand til paa Forsommeren 1905 at iværksætte en effektiv Agitation for øget Tilslutning til Organisationen, dels ved Oprettelsen af nye Afdelinger og dels ved forøget Tilslutning til de alt bestaaende.

Spørgsmaalet om Gensidighedsforhold mellem de tre skandinaviske Malerforbund drøftedes meget udførligt. Fra alle Sider erkendtes det, at Oprettelsen af faglige Centralorganisationer, som nu haves i alle tre Lande, i nogen og i væsentlig Grad havde taget det oprindelige Grundlag for en Sammenslutning af de tre Forbund bort, saaledes som denne oprindelig var tænkt. Ikke desto mindre var der og vilde alle Dage være tilstrækkeligt tilbage for at bygge op et saa inderligt Samarbejde som muligt.

Rudolf Poulsen henviste til det Gensidighedsforhold, som i Fjor var sluttet mellem vort Fags Organisationer i Tyskland, Østrig, Schweiz og Danmark og skulde i Henhold til et, ved dettes Etablering, afgivet Løfte nu benytte Lejligheden til at anbefale Landsmødet at udtale sig for en Tilslutning til nævnte Forbindelse.

Enstemmigt vedtoges derefter en Resolution, hvor Mødet udtaler sin principielle Tilslutning til den mellem Danmark og flere Lande indgaaede Overenskomst, samt bemyndiger Forbundsstyrelsen til at foretage det i saa Henseende fornødne, for at tilknytte Norsk Malerforbund til samme.

Paa Dagsordenen stod Spørgsmaalet om Forhøjelse af Kontingentet til Strejkekassen, som efter nogen Diskussion blev henvist til Behandling i de lokale Afdelinger, idet Mødet udtalte sig for det ønskelige i, at opnaa et højere Kontingent.

Efter nogen Diskussion om Betimeligheden af at tilhøre Landsorganisationen, vedtoges det at blive i denne, som hidtil.

Om Fagets Forhold til Rigsforsikringen vedtoges det at paalægge Afdelingerne nøje at paase, at enhver Mester holder sine Arbejdere forsikrede i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, og at anmelde Uregelmæssigheder direkte til det stedlige Tilsyn eller til Forbundsstyrelsen, der saa foretager direkte Anmeldelse til Rigsforsikringsraadet.

Foruden adskillige andre Punkter behandledes Spørgsmaalet om Statistikens Nytte og Nødvendighed indenfor Organisationen, dygtigt foredraget af Formanden, *A. Pedersen*, som forelagde forskellige af ham udarbejdede Skemaer, der fremtidig vil blive benyttede af Organisationen.

Paa Grund af bristende økonomisk Evne vedtoges det, ikke at lade Forbundet repræsentere ved den forestaaende internationale Arbejderkongres i Amsterdam.

Som Forretningsfører genvalgtes enstemmigt *A. Pedersen*, som Viceformand *E. Bergan* og som Sekretær *S. Hagen*.

Det vedtoges at afholde næste Landsmøde i Bergen om 3 Aar.

Mødet afsluttedes med en Tak til Deltagerne for, hvad hver især havde ydet, for at frembringe det bedst mulige Resultat af de 3 Dages Forhandlinger. Saavel Högvall som Poulsen takkede for Samværet med de norske Kolleger, hvis hjertelige Hilsener det skulde være dem kært at tage med til Kollegerne derhjemme.

Mødet, som helt igennem forløb særdeles vellykket, bar i høj Grad Vidnesbyrd om, at dets

Deltagere fuldt og vel vare sig bevidste, at der vil kræves et stort Arbejde af hver enkelt hver paa sin Plads, for at bringe Organisationen op til at omfatte det allerstørste Flertal af Kollegerne Landet over. — Men at man var besjælet af den bedste Villie for i saa Henseende at yde sit mest mulige fremgik ogsaa tydeligt nok af saavel de enkeltes Udtalelser, som af Mødets Vedtagelser. Forhaabentlig vil vor Broderorganisation da indtil næste Landsmøde være rykket frem i Rækken blandt de bedste indenfor sit Lands Rammer. Hertil ønske vi det Held og Lykke.

Forbundets Medlemsliste

er nu udkommet og omsendt til de respektive Afdelinger i saa stort Antal, at hvert eneste Medlem kan erholde et Exemplar. Vi opfordrer da samtlige Medlemmer til snarest at afhente dette, og gøre det til Genstand for et grundigt Studium. Lad den Kollega, som mener fejlagtigt at være udeladt, godtgøre dette ved Fremvisning af sin Medlemsbog. Husk selv paa og mind ogsaa andre om, at ingen bør staa med Restance, at 3 Maaneders Restance medfører Tab af Medlemsrettigheder og 12 Maaneders Restance Udslettelse.

Til Efterretning.

Afdelingen i *Aarhus* meddeler, at følgende Medlemmer have forladt Afdelingen uden at anmelde Afgang og betale deres Restance: 2681 *Frode Henneberg*, mestererer i Hjermind pr. Bjerringbro, 3053 *Chr. C. Jørgensen*, Bestyrer af et Værksted i Ringkøbing, 28 *Chr. Farver*, mestererer i Aarhus, 2893 *R. Rasmussen*, 2885 *P. Nørlem* og *Alex Hilmer* ligeledes. Endvidere 2904 *Georg Petersen*, 2792 *S. Thomsen*, 2976 *Thorvald Jørgensen* 2966 *P. R. Hedegaard* og 3602 *Anton Laursen*. Det er en Selvfølge, at for de Herrers Vedkommende, som ere Mestre, maa Restancens Afvikling blive en Betingelse for, at Forbundets Medlemmer kan tage Arbejde hos dem, hvis den Eventualitet maatte indtræffe, at deres Virksomhed formaaede at benytte anden Arbejdskraft en Lærlinges.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Januar 1903 til 1. Oktober 1903.

Sag Nr. 218 indankedes af Malersvend P. Warnich, Nordbanegade 14, 4. Sal, mod Malermestrene Høfft & Lilliendahl, Nybrogade 26. *Klagens Aarsag:* Mestrene nægtede at betale en fra Svenden indsendt Regning over udført Arbejde, under Henvisning til, at der mellem Parterne var forud truffet Aftale om, at da Mestrene og Lærlingene deltoge i Arbejdets Udførelse, skulde dette for Svendens Vedkommende udføres i Dagløn. Svenden forklarede, at der ganske rigtig havde foreligget en saadan Aftale, men formente, at den kun var gældende, hvor der arbejdedes i Fællesskab. Dette Arbejde var derfor ogsaa skrevet i Dagløn, men det øvrige Arbejde, som Warnich havde udført alene, var opmaalt og beregnet i Akkord, hvilket ifølge Prislistens almindelige Bestemmelser Punkt 3, 3. Stk. var berettiget. Forøvrigt var Arbejdet opgivet som Akkord paa de indleverede Ugesedler. *Retten skønner*, at Malersvend Warnich er berettiget til at opmaale og faa det af ham udenfor Fællesarbejdet udførte Arbejde betalt som Akkordarbejde. Svenden, som har vunden Sagen, erholder sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt. Mesteren, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum.

Sag Nr. 219 overgaar til Behandling til det nye Retsaar.

Sag Nr. 220 indankedes af Malersvend N. P. Hansen, Bangertsgade 5, 2. Sal, mod Malerfirmaet Vald. Schmidt & Co. Nørregade 30. *Klagens Aarsag*: Mestrene nægtede at betale et Beløb af 18 Kr. 96 Øre for udført Forgyldning af Lister paa Hvidlakering (Døre og Paneler.) Mesteren begrundede sin Nægtelse i, at Svenden ved Arbejdets Begyndelse havde faaet udleveret en skriftlig Ordre paa, hvad der maatte udføres, og da deri ikke omtaltes den ovennævnte Forgyldning, formente Firmaet sig ikke forpligtiget til at betale samme. Svenden forklarede, at det var den tilkommende Lejer af Lejligheden, som havde udtalt Ønsket om, at Listerne bleve forgyldte, og dette Ønske var udtalt i Overværelse af en Tapetseremester. Det havde senere ikke været Svenden mulig at faa ovennævnte Vidne til at udtale sig, ligesom en Henvendelse til Lejeren om det samme Spørgsmaal havde været frugtesløs. Mesteren fremlagde i Retten en Skrivelse fra Lejeren, hvori udtales, at Lejeren havde henvist Svenden til at forhandle dette Spørgsmaal med Mesteren. *Retten skønner*, at ihvorvel der maa formenes, at Svenden har handlet i god Tro, maa der dog gives Mesteren Medhold i deres Paastand, at naar der gives en skriftlig Ordre, bør denne følges, og at kun Mestrene ere berettigede til at give Ordre her udover.

Mestrene, som have vundet Sagen, erholde deres Depositum tilbagebetalt med 10 Kr. Svenden, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum.

Til Efterretning.

Under 18. August fratraadte Malersvend Hygum Stillingen som Sekretær i Voldgiftsretten. Samtidig antog Retten Frk. E. Arildsen til nævnte Stilling.

Extrakt af Kassebogen.

1902. 1. Oktober: Kassebeholdning . . .	155 Kr.	90 Øre
Indgaaede Depositum i Aarets Løb .	850 -	76 -
	1006 Kr.	66 Øre
1903. 1. Oktober.		
Leje af Lokaler, Lys og Varme . . .	143 Kr.	50 Øre
Udbetalt Depositum og for Skønsforretning	507 -	25 -
Sekretærens Løn	98 -	50 -
Papir, Porto, Kontorartikler og Gratiale til Postbud	64 -	26 -
Beholdning	193 -	15 -
	1006 Kr.	66 Øre

OVERSIGT

over

Voldgiftsrettens Virksomhed i Retsaaret 1ste Oktober 1902. 1ste Oktober 1903.

Voldgiftsretten har afholdt	28	Møder
og behandlet	48	Sager
hvoraf der er fældet Kendelse i	22	Sager
saaledes: I Mesterens Favør 6 Sager.		
I Svendens - 11 -		
tabt af begge Parter 5 -	22	Sager
For Retten indgaaet Forlig	9	-
Ordnet uden Rettens Mellemkomst. . . .	15	-
Afvist	1	-
Overgaar til Behandling til næste Retsaar .	1	-
Tilsammen	48	Sager

Voldgiftsretten i Malerfaget i København, den 1ste Oktober 1903.

Ludvig Dyrberg.
p. t. Formand.

Ændringer i Formandsfortegnelsen.

Faaborg. P. Andersen, Østerbro 193.
Frederikshavn. P. Andersen, Tordenskjoldsgade 11.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, **København.**

Fagtidende for Malere.

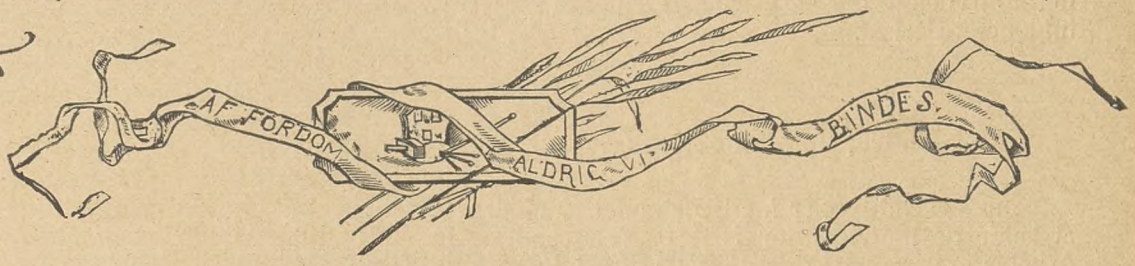

Avgust. | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F., Køge** og **Herning.** Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen,** Taastrup **Bruun,** Vridsløselille, **B. Hansen,** Glostrup, **Carl Nielsen,** Bagsværd og **Alb. Mortensen,** Hellerup. I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69) og **C. Ingeman-Petersen.**

Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Vore Lønkonflikter.

Allerede for et Par Maaneder siden læste vi i et af de Odense Blade, under Overskriften „Lock-out'en truer. Malermestrene mister Taalmodigheden", følgende Opsats:

> Der rettes ofte Forespørgsler til os angaaende den herskende Malerstrike, og trods det, at vi nu er midt i Malernes allertravleste Tid, har vi dog bestandig kun kunnet svare:
>
> Stadig intet nyt.
>
> Det kunde i Øjeblikket – Striken bestaar jo nu paa 3. Maaned – synes mærkeligt, at Bestyrelsen for Centralforeningen af Malermestre ikke har foretaget noget virksomt Skridt for at faa en Ende paa Striden, og vi ved, at mange Bebrejdelser har været rettet mod Bestyrelsen paa dette Grundlag.
>
> Uden at indlade os paa at undersøge, hvorvidt d'Hrr. Mestre har forsømt noget Skridt for at komme ud af det ubehagelige Dilemma, skal vi, efter fra bedste Side indhøstede Meddelelser, anføre, at der nu er Udsigt til, at Striken vil blive afløst af en almindelig Lock-out i Malerfaget, ja, at Arbejdsgiverforeningen endog skal være villig til, saafremt en saadan ikke skulde vise sig tilstrækkelig, at gaa med til en Udvidelse af Lock outen til Bygningsfagene.
>
> I Aften holder Odense-Malermestrene Møde, og det er da at haabe, at det alvorlige Skridt, man altsaa nu staar i Begreb med at tage, vil blive grundig vejet og prøvet.
>
> Vi behøver sikkert ikke minde om de frygtelige Følger, en Lockout plejer at have, den Nød og Elendighed, som følger i dens Fodspor.
>
> Men paa den anden Side: der er en Grænse for Taalmodigheden.

Nu er det jo ingen Sag at miste Taalmodigheden, naar man har noget bedre at erstatte den med; men har man ikke andet end en Lock-out, saa er det allenfals ikke saa lige at gaa til, og nogen Overvejelse kan da være paa sin Plads. Dette har Mestrene i Odense godt nok forstaaet, thi først for kort Tid siden skal de, efter hvad vi erfarer, være naaet til, med en hel Stemmes Majoritet, at faa vedtaget Forslag om at søge Centralforeningens Sanktion til Lock-out i Østifterne.

Hvis vi er rigtigt underrettede, vil Centralforeningens Generalforsamling først blive afholdt de sidste Dage i denne Maaned, og med det fornødne Varsel til os kan en Lock-out vel ikke begyndes før langt hen i September Maaned. Naa, for vort Vedkommende kan det jo ogsaa være tidsnok, og naar galt skal være, maa vi naturligvis hellere have den om Vinteren end om Sommeren. Men alligevel, vi kan ikke fri os for den Anskuelse, at selv om der i Odense findes en Stemmes Flertal for en Lock-out, saa vil det være tvivlsomt, om man paa Centralforeningens Generalforsamling naar saa højt op. Thi hvad skulde vel en Lock-out i Østifterne tjene til. Ved Hjælp af den faar man os jo ikke til at frafalde Kravet om Akkordsystemets Gennemførelse i Odense. Ja, saa maatte der vel noget mere Lock-out til; men foreløbig kan vi da ikke tænke os Malermestrene i København som Deltagere heri.

Stillingen er jo nemlig den, at vi i *samtlige* Lønregulativer Landet over har et Punkt, der siger, at „Akkordarbejde betales efter Københavns Prisliste". Vi har ligeledes en Prisliste for Jernbanernes Liniearbejde, gældende for *hele Landet*, hvori det siges, at „alt Arbejde paa Stationsbygninger skal udføres i Akkord efter Københavns Bygningsprisliste". Vi har i afvigte Foraar, i Fællesskab med Københavns Malerlaug, faaet udarbejdet og vedtaget en Prisliste for Skibsarbejde, for hvis Gennemførelse overalt, hvor der udføres Skibsarbejde her i Landet, vi var rede til at tage enhver Konflikt, under Forvisning om, at være i nøjeste Overensstemmelse med Københavns Malerlaug.

Den Tanke vilde da være absurd, at der nu med Hjælp fra Københavns Malermestre skulde

søges rejst Hindring mod et saa beskedent Krav fra vor Side, som at faa Akkordsystemet gennemført i Odense, og mere forlanges jo ikke i Øjeblikket.

Under alle Omstændigheder maa d'Herrer Malermestre i Odense, som nu sysler med Tanken om en Lock-outs Etablering, ikke tage os det fortrydeligt op, at vi intet Øjeblik føler os imponeret derved.

Enhver har sine Kvaler.

Som bekendt ynder Mestrene under Konflikter at kalde de Individer for „frie og selvstændige" Arbejdere, som falde deres Klassefæller i Ryggen, og det er ofte helt rørende at se, med hvilken Omhu der vaages over at intet Haar bliver krummet paa disses Hoveder. — Naa, det er naturligvis kun under selve Konflikten og saa længe man har Brug for dem, at Visen gaar paa den Melodi. Det ser man bedst i Tiifælde, hvor en Mester ikke følger Trop; thi da tales der ikke om dette som noget fortjenstfuldt. Nej, en saadan „fri og selvstændig" Mester ved man ret godt at komme til Livs, og hertil gør man sikkert Regning paa at have alle gode Borgeres Hjælp. Udebliver denne i en eller anden Retning, skjuler man ikke sin Harme og Skuffelse. Det giver Bestyrelsen for Arbejdsgiverforeningen for Køge og Omegn Bevis paa forleden ved i de lokale Blade, under Overskriften „Aabent Brev til Kjøge Skoleudvalg," at give følgende til Bedste:

> Af Inserater i de lokale Blade vil det være det ærede Skoleudvalg bekendt, at Malersvendene i Køge og andre Byer har gjort Strejke. Desuagtet har vi bragt i Erfaring, at det ærede Udvalg har bortgivet Malerarbejdet ved Kommunens Skoler til en Malermester, som har indgaaet paa Svendenes urimelige Fordringer.
>
> Vi finder det meget forargeligt, at Køge Skoleudvalg varetager Borgernes Interesse paa en saa hensynsløs Maade og tillader os derfor at forespørge: *Kunde dette Arbejde ikke have været udsat til næste Aar?*
>
> At Kommunens Arbejde udføres af en Mester, som beskæftiger strejkende Svende, maa vi absolut betragte som en Demonstration overfor Arbejdsgiverne.
>
> Naar Byraadet stiller sig saaledes, hvad kan man saa forlange af private Folk. (Købmand Schrøder og Uldkræmmer Iversen har i Forvejen givet Byens Borgere et daarligt Eksempel.)
>
> Køge, i Juli 1904.
>
> Bestyrelsen for Arbejdsgiverforeningen for Køge og Omegn.

Ja, er det nu ikke skrækkeligt. Sikken Varetagelse af Borgernes Interesser fra Skoleudvalgets Side, som om det ikke var nok, at Købmand Schrøder og Uldkræmmer Iversen i Forvejen havde givet Byens Borgere et daarligt Exempel. Burde ikke Svendenes „urimelige Fordringer" kalde alle gode Borgere til Vaaben? Jo naturligvis. Men det vilde sikkert ogsaa være sket, hvis Bestyrelsen havde fundet paa at oplyse Byens Borgere om, hvori „Urimeligheden" bestaar. Kan være at Købmand Schrøder og Uldkræmmer Iversen alligevel havde givet det daarlige Exempel, men maaske Skoleudvalget dog havde faaet Øjnene op i Tide.

Af Malerlavets Historie.

— Fortsat. —

Adskillelsen mellem Arbejdsgiver og Arbejder existerede da heller ikke den Gang i tilnærmelsesvis samme Grad, som vi kender den. Socialt var der kun liden Forskel paa Mester og Svend. Der var jævnt hen den samme Dygtighed og den samme Dannelse. Naar Svenden efter de sædvanemæssige Antal Svendeaar gjorde Mesterstykke og giftede sig, ofte med Mesterens Datter, saa var Forskellen med et ophævet. Svendetiden var en Overgangsperiode. Mesterstanden det normale, de fleste Svende havnede i.

De Modsætningsforhold, der kommer frem mellem Mester og Svend, er da ogsaa sjældent af økonomisk Natur. Lønkampe kommer først frem sidst i Aarhundredet. Det Svendene i Midten af det 18. Aarhundrede og i Tiden forud kæmper for, er Uafhængighed, Frihed for alle de Baand, der fra tidlig Morgen til Aften sildig bandt dem til Mesters Værksted, til uden Kny at tage mod Madammens Øl og Mad og til at være hjemme om Aftenen i skikkelig Tid i Mesters Hus.

Den arbejdende Svend, der fra Vandringslivet kendte Frihedens Sødme og det tillokkende ved i Dag at være her, i Morgen der, han vilde have Lov til nu og da at holde „Blaa Mandag," til en Gang imellem at samles med Kammeraterne til et lystigt Lag paa Kroen. Han ivrede mod at være bunden til den Mester, Omskikningen tvang ham til at tage til Takke med, og han ønskede at faa Lov til at forlade den Mester, han stod i Arbejde hos, naar han havde Lyst til at drage andet Steds hen.

Og en Ting til, Svenden vilde have sin Svendeværdighed respekteret. Han vilde ikke arbejde sammen med alle og enhver; den, han skulde være sammen med til daglig, maatte være en „ærlig" Svend i zünflig Forstand, han maatte have udstaaet sine Læreaar hos en Lavsmester og ikke have forbrudt sig mod Haandværks Skik og Brug.

Det er paa disse Omraader at Kampen stod mellem Mestre og Svende. Drejede det sig om en enkelt Svend, der havde taget sig en blaa Mandag eller været studs mod Mester, saa havde det ingen Nød for denne. En Klage til Oldermanden, Forhør, Bøde og i Mangel af dennes Betaling Fængsel og Løbepas, saa var det klaret.

Et Par Exempler fra Lavsbogen. „Den 24. August 1737 lod Mester *Trolle* sin Svend *Gottfrid Becker* indkalde for Lavet for sin „obstenasige Traasighed," idet han „i Stedet for at gaa paa Arbejde tog sig en Ridehest og red ud paa." „Blev derfor straffet af Amtet til de fattige med 1 Rdlr. 2 Mk., og til sin Mester for sin Tidsspilde ligeledes med 1 Rdlr. 2 Mk.

Den 27. Februar 1740 gjorde Malersvend *Ole Holm* sig opsættelig og blev bortvist. Til de andre Svende sagde han, at han var gaaet af egen fri Villie, og at det var „Dreck Arbejde" *Sr. Lassen* (hans Mester) gjorde paa Slottet (Christiansborg.) For denne Bortgang blev han, „som for de utilbørlige Ord om Hs. Majs. Arbejde, straffet med 4 Rdlr. og enten betale straks eller nyde Arrest."

Den 20. Maj 1742 var Amtssamling angaaende en Klage, som Mester *Andreas Nielsen* var indkommen med over en af hans Svende, *Johan Ry-*

benach, der udi 4 Dage havde spaseret, da hans Husbond havde største Hast med sit Arbejde. Og blev af Amtet deri saaledes kendt: 1. At betale i Straf til de fattige 2 Rdlr. 2. At hvis ikke da straffes paa Vand og Brød 6 Dage. 3. Hvis han betalte de 2 Rdlr. godvillig da at forføje sig til sin Husbonds Hus og da øve i Fremtiden Flittighed for gjorte Efterladenhed med Villighed, som en skikkelig Svend egner og anstaar. Mens til alt dette ej erklærede sig til noget, hvorover han ved Politiet blev bragt i Arrest."

Kun en enkelt Gang er der Strid om et Lønspørgsmaal, men det fik man hurtigt expederet, hvorom Protokollen melder følgende: „Den 19. Marts 1740 var Amtssamling angaaende en Malersvend hos Mester *Jørgen Lassen*, ved Navn *Cuse*, hvilken Sr. Lassen efter Skik og Brug havde gjort Uge — eller Vinterløn ved Mikkelsdag 1739. Mens formedelst Hans Majs. Arbejde paa det ny Residens Slot, at det hastede og maatte arbejdes aarle og silde, var denne Cuse accorderet noget Stykarbejde; da samme var færdigt, prætenterede han højere Ugeløn 2 Mark. Efter hans egen Tilstaaelse var accorderet 4 Mk., og nu vilde han have 1 Rdlr. Og fordi han sligt ej kunde erlauge gik af sin Condition og foregav, at Mons. Lassen havde paa hans Pretentioner taget en Stok og pryglet ham med. Men som han samme ej kunde godtgøre, blev han straffet for ermeldte Bortgang og utilbørlige Pretention, som var ej alene om hans Person, mens alle en Mands Folk at gøre oprørig, 2 Rdlr." (Fortsættes.)

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Oktober 1903 til 1. Januar 1904.

Sag Nr. 219. Denne Sag indankedes af Malersvend G. J. A. Meyer, Saksogade 73, mod Malermestrene A. Kyhl & Victor Madsen, Vester Voldgade 11. *Klagens Aarsag:* Uoverensstemmelse om Opmaaling af Fletværk af Metaltraad. Svenden forklarede, at det omhandlede Fletværk var anbragt som Hegn og af temmelig svær Dimension i Lighed med det Fletværk, som findes anbragt paa Overdelen af Sporvogne. Arbejdet var opmaalt paa begge Sider og beregnet med en Pris af 4 Øre pr. Kvadratalen for hver Gang Strygning. Mesteren protesterede mod Opmaalingen og fremførte som Grund for denne Protest, at den Pris, som var nævnt i Prislisten Side 72 for dette Arbejde, nemlig 4 Øre pr. Kvadratalen, var gældende for begge Sider, saaledes at Fletværk kun opmaaltes paa den ene Side. *Retten skønner*, at Fletværk af Metaltraad skal opmaales paa begge Sider og betales med den i Prislisten nævnte Pris 4 Øre pr. Kvadratalen. Svenden, som har vundet Sagen, erholder sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt. Mesteren, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum 10 Kr.

Voldgiftsretten benytter samtidig Lejligheden til at udtale, at Prislisteudvalget ved Ansættelse af Prisen for Fletværk af Metaltraad ikke hermed har tænkt paa lettere forekommende Former, f. Eks. det saakaldte Staaltraadstvist til Indhegning af Hønsegaarde o. l., hvorfor Retten maa anbefale Mestre og Svende, ved Udførelsen af saadan Arbejde, at træffe Aftale forud om Prisen herfor, da denne ikke findes i Prislisten.

Sag Nr. 220 er behandlet (se Beretning for Aaret 1902—03.)

Sag Nr. 221. Denne Sag indankedes af Malersvend F. H. Nielsen, Sindshvilevej 22 A, St., mod Malermester H. C. Hansen, Arkonagade 11, 1. Sal. *Klagens Aarsag:* Regningsopgørelse. Efter at Retten havde tilskreven Mesteren, indgik Skrivelse saavel fra Mesteren som Svenden, hvori meddeltes, at Sagen nu var ordnet til begge Parters Tilfredshed.

Sag Nr. 222. Denne Sag indankededes af Malersvend Chr. Michelsen, Korsgade 21, 3. Sal, mod Malermester Johs Larsen, Nansensgade 37 A, 4. Sal. *Klagens Aarsag:* Uoverensstemmelse om Prisen for Strygning af Vinduer udvendig. Svenden forklarede, at disse Vinduer som var strøgne 3 Gange udvendig og deraf de to Gange med Fals og Kant, adskilte sig væsentlig fra almindelige Vinduer derved, at den Side af Karmen, som sædvanlig vender indad mod Værelset, i dette Tilfælde vendte udad, og Rammerne vare fastgjorte paa den nuværende indvendige Side af Karmen og til at aabne indad, samt bemærkede endvidere at Rammernes Kitfalsside vendte udad. Ved Opmaaling af Vinduerne var følgende Beregningsmaade lagt til Grund:

Punkt I. Karmens Kvadratmaal beregnes med Pris som for indvendige Vinduer.

Punkt II. Rammerne beregnes med Pris, som for udvendige Vinduer med Fals og Kant.

Punkt III. Ruderne beregnes med Pris, som for udvendige Vinduer.

Mesteren protesterede mod denne Beregningsmaade og formente, at den Pris, som fremkom ved at dele Prisen lige mellem ud- og indvendig, vilde være en mere korrekt Beregningsmaade. *Retten skønner*, at den af Malersvend Chr. Michelsen benyttede Fremgangsmaade for Beregning af Prisen for disse Vindner maa anses at være berettiget, og Vinduerne bør betales med den deraf fremkomne Pris. Behandles samme Vinduer paa den indvendige Side, da betales Vinduets Kvadratmaal med den for udvendige Vinduer gældende Pris, medens Rammc og Rudetillæget vil være at beregne med Prisen for indvendig. Svenden, som har vundet Sagen, erholder sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt. Mesteren fortaber Sagen og sit Depositum 10 Kr.

Sag Nr. 223. Denne Sag indankedes af Malersvend J. Jørgensen, Sct. Hansgade 12, mod Malermester Charles Hansen, Dronningensgade 48. *Klagens Aarsag:* Regningsopgørelse. Efter at Retten havde tilskreven Mesteren modtog man fra samme en Skrivelse, hvori udtales, at Sagen ønskedes ordnet ad fredelig Vej, og i Følge senere Meddelelse blev Sagen afgjort til begge Parters Tilfredshed.

(Fortsættes.)

Staaende Skønsudvalg.

Vi henleder Opmærksomheden paa, at der indenfor Voldgiftsretten i København, med Billigelse af Malerlauget og Fagforeningen, er oprettet et staaende Skønsudvalg til Disposition for disses Medlemmer. Skønsudvalget er oprettet for med meget kort Varsel at kunne tage Skøn over Arbejde, hvorom der er opstaaet Uenighed, og som paa Grund af hurtig Omgøring eller Færdiggørelse ikke kan vente med Skøn til Sagen har været forelagt Retten til Behandling.

For Benyttelse af Skønsudvalget gælder følgende Regler:

1. Anmodning om hurtig Skøn tilstilles skriftlig Voldgiftsrettens Formand, og samtidig indbetales et Depositum af 12 Kr. til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Skønnet.
2. Resultatet af Skønnet skal deponeres skriftligt i Voldgiftretten for først at fremkomme ved den eventuelt senere paafølgende Sag.

Det endelige Resultat af Skønnet vil saaledes først fremkomme efter, at Sagen har været behandlet af Voldgiftsretten.

Lykønskningskort.

Ærede Kolleger! Gennem lang Tids Erfaring og Øvelse i at skære og male Lykønskningskort m. m., ser jeg mig i Stand til at levere virkelig smukke og dekorative Arbejder i Kort og Albums til Brug ved Lykønskninger i enhver festlig Anledning. Jeg tillader mig at paaregne, at særlig Malerne vil benytte haandmalede Kort ved

festlig Lejlighed, og da mine Priser ikke ere synderligt højere, end hvad der gives for trykte Ting, haaber jeg paa, at Kolleger ved given Lejlighed vil gøre deres Køb hos mig. Adresser til Bryllupper besørges, med Skrift i Guld, Sølv og dekorative Farvesammensætninger.

Kort haves altid paa Lager.

Hans Larsen, Medl.-Nr. 167.
Hjorth-Lorentzensgade 13, 1. Sal, Kbhvn. N.

Oversigt for April Kvartal 1904.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimal-Timeløn
Malernes Fagf. Kbh.	400	1700	500	1700	300	44
„D. S. B." Kbhvn.*)		30		18		32
Gentofte-Lyngby .	49	110	38	110	3	44
Hørsholm	6	14	6	14		42
Hillerød	10	22	13	22		40
Helsingør	20	90	40	89		40
Roskilde	11	17	16	14		40
Holbæk	9	13	12	13	1	40
Kallundborg . . .	9	10	21	9		40
Korsør						40
Slagelse	14	12	22	15		40
Sorø	6	8	9	6		40
Ringsted	6	5	5	3		40
Næstved	24	29	30	29		40
Køge**)	6	5	11	5		40
Nykøbing p. F.**) .	14	10	20	10		40
Maribo**)	7	14	12	14		40
Nakskov**) . . .	10	6	13	5		40
Svendborg . . .	25	25	25	25		40
Faaborg	14	8	11	8		40
Odense**)	69	48	60	41		40
Middelfart	7	12	10	10		40
Fredericia	22	21	21	17		40
Kolding	22	30	31	26	2	40
Esbjerg	17	28	25	28		40
Varde						40
Nykøbing p. M. .	6	4	11	3		40
Skive	8	7	13	6		40
Viborg	12	14	18	7		40
Frederikshavn . .	6	11	8	10		40
Hjørring	11	8	24	8		40
Aalborg	35	81	70	75		40
Randers	38	78	50	78	4	40
Aarhus	77	108	120	108	4	45
— „D. S. B."		34	2	17		32
Silkeborg	13	16	14	16		40
Horsens	25	24	45	24		40
Vejle	23	20	34	20		40
Bornholm	16	5	16	5		35

Anm. Afdelinger, som fremtidig ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

*) To af Klubbens Medl. arbejde paa Jærnbanens Værksted i Nyborg.
**) Arbejdet er nedlagt siden 1. April 1904.

Medlemslisten.

Fra Afdelingen i **Hillerød** meddeles, at det skyldes en Fejltagelse at Medlemmerne 2836 *A. Jørgensen* (indm. $^{9}/_{00}$) og 3812 *P. Petersen* (indm. $^{4}/_{97}$) ikke ere opførte paa Medlemslisten.

Til Efterretning.

Afdelingen i **Hørsholm** søger Oplysning om Medlem 5068 *L. Laugesens* Opholdssted, for at kunne minde ham om hans uopgjorte Mellemværende med Afdelingen.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	H. Henriksen, Lyngby.
Hørsholm.	J. R. Nielsen, Villa „Solbakken".
Hillerød.	A. Heüschkel, Slangerupgade 15.
—	P. M. Petersen, Mørkegade 153 A.
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 10.
Sorø.	O. A. Christiansen, Baggade 75.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	P. Andersen, Tordenskjoldsgade 11.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	L. Chr. Larsen, Istedgade 21, 2. Sal.
—	Chr. Engenn, Holbergsgade 6, St. (Kasserer).
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 18, St.
Vejle.	Johs Larsen, Wedelsgade 48.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, **København.**

Fagtidende for Malere.

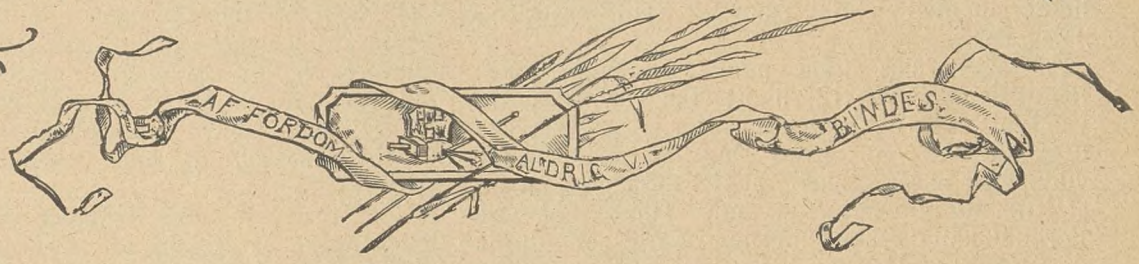

September | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F.** og **Køge.** Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **H. P. Olsen,** Taastrup, **Bruun,** Vridsløselille, **B. Hansen,** Glostrup, **Carl Nielsen,** Bagsværd og **Alb. Mortensen,** Hellerup.

I **Herning** kan kun arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen** og **Chr. Hansen,** Sindshvilevej 10. Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Vore Lønkonflikter vedvarer.

Om de siden 1. April d. A. løbende Konflikt i *Odense, Køge, Maribo, Nakskov* og *Nykøbing F.*, havde Arbejdsgiverforeningen, paa Foranledning af et Ønske hos Malermestrenes Centralforening i Østifterne, henstillet til „De samv. Fagforbund" at deltage i et Fællesmøde mellem de to Hovedorganisationers Forretningsudvalg og Repræsentanter for nævnte Centralforening, Fællesforeningen for Danmarks Malermestre og Malerforbundet. Af Hensyn til Centralforeningens Generalforsamling, som var berammet til 28. Aug., havde Mestrene ønsket Fællesmødet afholdt forinden denne Dato, og det fandt da Sted den 25—26. Aug. Forhandlingerne, som strakte sig over en halv Snes Timer, resulterede i Enighed om følgende Forslag, der underskreves af samtlige Deltagere i Mødet:

Ved et afsluttende Møde i Dag enedes de mødte Repræsentanter for Organisationerne af Arbejdsgivere og Arbejdere i Malerfaget, under Forbehold af deres Organisationers Approbation om, at de nuværende Strejker i Odense, Køge, Maribo, Nakskov og Nykøbing, F. afsluttes paa den Maade, at Lønregulativerne i de fire sidstnævnte Byer ændres i Overensstemmelse med Løuregulativet for Svendborg. Angaaende Forholdene i Odense erklærer Repræsentanterne for Malermestrenes Organisationer, d'Hrr. Vilh. Hansen, Formand for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre, og Joseph Hauptmann, Formand for Malermestrenes Centralforening i Østifterne, at de vil arbejde for, at den i København gældende Prisliste for Malerarbejde bliver gældende Betalingsnorm i Odense fra 1. April 1905. Indtil den Tid gælder det før Strejken gældende Regulativ for Odense.

Forhandlingerne angaaende de fremtidige Løn- og Arbejdsforhold i Odense optages den 1. Oktober d. A. mellem Repræsentanter for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre og Malerforbundet i Danmark ved et Udvalg, bestaaende af indtil 4 Medlemmer fra hver Side. Forhandlingerne skal være sluttede senest den 1. Decbr. d. A.

Arbejdet genoptages Torsdag den 1. September d. A., saavidt muligt af samtlige Arbejdere hos de samme Mestre, hvor de arbejdede før Strejken. De Svende, som mulig ikke tages i Arbejde straks ved Arbejdets Genoptagelse, antages fortrinsvis, efterhaanden som der bliver Brug for Arbejdere hos de paagældende Mestre.

København, den 26. August 1904.

Medens dette Forslag blev vedtaget af Malerforbundet, forkastedes det af Centralforeningens Generalforsamling, om hvis Beslutning vi har modtaget følgende Skrivelse af 30. f. M:

Hr. Rudolf Poulsen!
Formand for „Malerforbundet i Danmark".

Paa en den 28. og 29. August d. A. afholdt Generalforsamling for „Centralforeningen af Malermestre i Østifterne" blev det af Fællesudvalget af Repræsentanter for Arbejdere og Arbejdsgivere i Malerfaget, i Forbindelse med Forretningsudvalgene for de samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen, den 26. August d. A. udarbejdede Forslag til Afslutning af Strejken, forkastet.

Følgende Resolution vedtoges:

Det tilbydes Fagforbundet, at Svendene gaa i Arbejde straks i Byerne Køge, Nykøbing, F., Maribo og Nakskov, efter det af Mestrene den 29. Marts foreslaaede Regulativ med Undtagelse af Punkt 12.

For Odenses Vedkommende nedsættes et Udvalg til i Forening med et lignende Udvalg fra Forbundet, at forhandle om det fremtidige Lønregulativ.

Det tilbydes ligeledes Svendene her at gaa i Arbejde straks efter det nævnte Regulativ af 29. Marts med Undtagelse af Punkt 12, indtil Overenskomst om nyt Regulativ foreligger.

Forventende Deres ærede Meddelelse om dette Forslag modtages af Forbuudet tegner

Med megen Agtelse
Joseph Hauptmann.

Regulativet af 29. Marts er ikke alene ringere end de øvrige Regulativer i Østifterne, men det er endog ringere end de 4 Byers Regulativ, som vi havde ønsket ændret i Overensstemmelse med de almindelig gældende. Man har saaledes slaaet Streg over Tillæg for Landarbejde, forlænget den ordinære Arbejdsdag for Arbejde i Butiks-, Kontor- og Restaurationslokaler, nedsat Akkordpriserne med 10 pCt. og forlangt at Svendene selv skal holde sig med Spartel, Aadretøj, Spidspensler og Trækpensler.

Mestrene staa altsaa endnu ved dette Tilbud; Regulativets Punkt 12, hvori man var sikret Bevarelsen af de forskellige Rariteter i 5 Aar tilbydes dog ikke mere, og hvad Dag det skulde være vilde man altsaa risikere, at det forlangtes sat ud af Kraft til Fordel for et andet Tilbud. Saa løse Forhold kan da ikke anbefales, og Mesteren burde dog have sat noget i Stedet for det Punkt der udtages, hvis de i det hele taget havde tænkt dem, at der kunde blive Bukser af det Skind.

Hvad de har tænkt er jo ikke godt at vide, og det kan da forresten ogsaa være os ligegyldigt. Men hvad der er sikkert, det er jo dette, at Desperationen paa deres Generalforsamling har sejret over den sunde Fornuft, og det til Trods for, at den sidste har haft saa gode og indflydelsesrige Talsmænd, som Formændene for Centralforeningen og Fællesforeningen, — antageligt med flere — paa sin Side ved Behandlingen af Fællesudvalgets Forslag.

Nuvel! Vi har ønsket at faa Regulativerne for 4 Byer ændret i Overensstemmelse med hvad der gælder andet Steds, og Mestrene fra disse andre Steder har altsaa stemt derimod. Af hvilken Grund er ikke umiddelbart indlysende; men vi anser vort Krav for ret beskedent og fastholder det. Vi har ønsket at faa Københavns Prisliste gennemført i Odense, ikke som hidtil paa Papiret, og hvor det maatte passe Mestreren, men obligatorisk, som her i København og andet Steds, og vi fastholder dette Krav.

Heraf følger, at vi ikke modtager Generalforsamlingens „Tilbud", men at vi fortsætter Konflikten som hidtil med en Advarsel til ærekære Kolleger mod at tage Arbejde i *Odense, Køge, Nykøbing, F., Maribo* og *Nakskov.*

Daarlige Forhold.

Undertegnede, som i 3 Maaneder har arbejdet paa Jærnbanens Værksted i København, skal herved gennem Fagbladet tillade sig at oplyse ærede Kolleger om de forskellige Forhold dersteds, da enkelte, ja maaske mange, gaar i den salige Tro, at hvis man bare kunde være saa heldig at komme ind dér, saa var man vel forsørget for Tid og Evighed og kunde have det som Blommen i et Æg. Jeg har nemlig selv været af samme Mening, men er nu bleven tilstrækkelig belært om det modsatte.

Ret mærkeligt er det, at man de første 4 à 6 Uger intet andet Værktøj faar udleveret end en Vandspand og en Spartel, med hvilket Værktøj man jo ikke kan lave overdrevent meget Malerarbejde, og skal man endelig bruge en Pensel (hvilket forøvrigt er meget sjældent i den første Tid, da man mest kommer til Slibearbejde) maa man gaa polsk Tiggergang hos sine Medarbejdere for at laane et Stykke hist, et andet her, og da de som Regel ikke har tilstrækkelig selv, kan man godt komme til at gaa forgæves hos mangen en, selv om Vedkommende ogsaa havde den bedste Vilje til at hjælpe.

At forlange noget hos Malermesteren nytter ikke noget, for der faar man intet førend den bestemte Tid er gaaet, og faar man saa endelig noget udleveret, er det saa knapt tilmaalt, at man selv maa købe for at kunne arbejde nogenlunde ordenligt; men det er jo unægteligt ogsaa billigere for Statsbanerne, og som bekendt skal der jo spares.

Og hvad nu selve Arbejdet og Lønnen for dette angaar, saa er det jo saa skærende Modsætninger, som tænkes kan. Lønnen for ny antagne er som Regel 32 Øre i Timen, og er man mindre heldig kan man godt risikere at gaa for dette i 8 à 10 Aar, ja en Enkelt, som har været ansat i 22 Aar, er ikke naaet højere end til 34 Øre i Timen, en latterlig Løn i Forhold til det Arbejde, som man maa udføre. Vel gives der Akkordarbejde, hvorved der kan tjenes lidt mere, men disse Priser er saa smaa, at enhver Vognmaler vilde korse sig, hvis han hørte dem; jeg ser mig desværre ikke i Stand til at opgive Priserne for de forskellige Vogne, men ét ved jeg, at der maa arbejdes og arbejdes haardt, saa haardt, at det værker i alle Lemmer, for at tjene en nogenlunde ordenlig Løn. Og det sørgeligste er, at der ikke er Spor af Udsigt til, at det kan blive bedre, hvilket for en stor Del er Arbejdernes egen Skyld, da der nemlig ikke er Spor af Enighed mellem disse, og saa længe de staar splittet i to Foreninger, der gensidig modarbejder hinanden, kan de jo heller aldrig opnaa nogen Indflydelse paa Ordningen af Løn- og Arbejdsforhold.

Dette er i korte Træk Forholdene, som de er, og som man vil se er disse jo ikke meget attraaværdige, og som yderligere Bevis kan anføres, at alle de, der er antagne i de sidste 3 à 4 Aar, paa en enkelt Undtagelse nær, efter kortere eller længere Tids Forløb, er gaaet derfra, utilfredse med saavel Løn som Arbejdsforhold.

Otto Ottesen.

Af Malerlavets Historie.

— Fortsat. —

Som man ser ligger der i denne Doms Præmisser en Frygt for Sammenrottelse og Strike, hvad der ingenlunde var ukendt i den Tid. Svendene, navnlig indenfor Bygningsfagene, havde ved Lejligheder vist betænkelige Lyster til „Spadsering." For at sætte Stopper for den Slags farlige Bevægelser, skyede man ikke at sætte selv den høje Enevælde i Bevægelse. I et Reglement af 24. April 1734 for Stenhugger-, Murer-, Tømrer- og Snedkersvendene optoges f. E. følgende stærke Trudsel:

„De Svende, som under nogen Slags Pretext lader sig lyste, enten at rejse for at ophidse deres Kammerater med sig at følge, eller at gøre et eller andet Oprør, og følgelig sig tilsammenrotter

og holder sig tilbage, indtil de i en eller anden deres formentlige Pretention eller Begæring kunne blive føjede, fra at gøre noget Arbejde og hvad mere deslige indfaldende rebelliske Utilbørligheder være kan; deslige Oprørere skal ikke alene med Fængsel, Rasphus og Arbejde i Fæstningen, men endog, efter Omstændighedernes Beskaffenhed og ligesom de befindes vidt at have drevet deres Ondskab og virkelig at have foraarsaget Skade og Ulempe, paa Livet straffes."

Om denne Bestemmelse har virket er vanskeligt at sige.

Det var ikke saa let at faa fat paa Svendene i paakommende Tilfælde. Som Regel uden Familie var de anderledes let bevægelige end vor Tids Arbejdere, og meget skulde der ikke til for at faa dem til at vandre.

Imidlertid maa Øvrigheden have fundet Behag i denne Bestemmelse; thi nogle Aar efter — den 24. Novbr. 1749 — udvides den til at gælde for alle Fag.

Indenfor Malerlavet ses der dog ikke at have været nogen særlig Trang til skrappe Forholdsregler mod Svendene. Det er kun enkeltvis, at der forekommer Uoverensstemmelser mellem Mestre og Svende; om noget „Oprør" er der ikke Tale. Imidlertid synes det dog, som om Plakaten af 1749 er bleven modtaget med Tilfredshed indenfor Lavet, og der skimtes en vis Glæde under de Ord, hvormed det noteres i Lavsprotokollen, at man har modtaget en Forordning om „Svendenes Selvraadighed, Spadsere-Gange, utilladelige Sammenkomster og deres Mesteres Arbejdes Forsømmelse."

Som anført havde Mestrene som Regel let Spil, naar det drejede sig om en enkelt Svends Forsyndelser. Anderledes gik det, naar Kampen førtes over paa Omraader, der vedrørte Haandværks Skik og Brug. Saa var det Svendene, der — i hvert Fald i Længden — førte deres Krig igennem.

Hvad der har været „Handwerksgewohnheit" indenfor Malerne, har Overleveringen kun bevaret saare lidt om.

At der imidlertid som Følge af Vandringerne har dannet sig en Række Vedtægter, fælles for alle Svende i Ind- og Udland er givet. Ikke blot rejste mange Svende udenlands, men ogsaa mange fremmede Svende arbejdede her. Til Tider har de fremmede Nationer — særlig fra det hellige romerske Rige — vistnok været i Flertal, og i de fleste Lav havde de deres særlige Organer. Malersvendene i København havde saaledes baade en tysk og en dansk Oldgesell. (Fortsættes).

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Oktober 1903 til 1. Januar 1904.

Sag Nr. 224. Denne Sag indankedes af Malersvend Søren Jensen, Fælledvej 16, paa fleres Vegne, mod Malermester C. C. Johansen, (Firma C. C. Johansen & Søn,) Falkoneralle 6. *Klagens Aarsag:* Tillæg for Behandling af Undervægge paa Frederiksberg nye Hospital. Svendene fordrede et Tillæg af 3 Øre pr. løb Al. Undervæg. Væggene vare delte i Over- og Undervægge, og hver Del behandlet forskelligt. Overvæggen var behandlet med almindelig Strygning (Oliefarve), hvorimod Undervæggen efter Forniseringen var spartlet 2 Gange, vandslebet, str. 3 Gange Oliefarve og lakeret. Mesteren havde ved *hver* Behandling fordret, at Undervæggens Overkant skulde trækkes aldeles skarp, og da der ikke imellem Over- og Undervæg fandtes nogen naturlig Begrænsning ved Lister eller lignende, havde Svendene ved Udførelse af Spartlingen været nødsaget til efter Linial og med Kniv at rense Undervæggens Overkant for det overflødige Spartelfarve, saaledes at bemeldte Kant kom til at fremtræde aldeles skarp. Undervæggens Underkant var begrænset af en langs Gulvet anbragt glaseret Fliserække. Da disse Fliser vare anbragte i Plan med Væggene, havde Svendene tildels maattet udføre det samme Beskæringsarbejde, som ved Undervæggens Overkant. Da Svendene formente, at dette Arbejde blev udført under Former, der ikke kunde henregnes under de almindelige, havde de gentagne Gange henvendt sig til Mesteren for forud at akkordere om et Tillæg for dette Arbejdes Udførelse.

Mesteren havde ikke været tilbøjelig til Forhandling, men udtalt at dette nok ordnede sig. Mesteren protesterede mod Svendenes Fordring under Henvisning til, at Prislisten kun omtaler Tillæg for Deling af Over og Undervægge i Køkkener.

Retten skønner, at ihvorvel Prislisten ikke udtrykkelig hjemler Svendene Ret til det af dem fordrede Tillæg, maa man dog give dem Medhold i, at Arbejdet er udført under Former, der ikke kunne henregnes under de almindelige, og det af dem forlangte Tillæg af 3 Øre pr. løb Al. Undervæg ikke kan siges at være formeget og derfor bør betales. Voldgiftsretten maa endvidere beklage, at Mesteren, trods gentagne Henvendelser fra Svendene, ikke har været at formaa til forud at akkordere om bemeldte Tillæg, da denne Vægring for en stor Del har haft Indflydelse paa Voldgiftsrettens hele Stilling til Sagen, og skal man fremdeles tilraade, hvor saadan Arbejde maatte fremkomme, da i Forvejen at søge tilvejebragt en Overenskomst om Betalingen. Endvidere skal Voldgiftsretten udtrykkelig bemærke, at *denne Kendelse kun er gældende for den her indankede Sag Nr. 224 og saaledes ikke vil kunne benyttes som Grundlag for Bedømmelse af fremtidige Sager af lignende Art.* Svendene, som have vundet Sagen, erholde deres Depositum 10 Kr. tilbagebetalt. Mesteren taber Sagen og sit Depositum 10 Kr.

Sag Nr. 225. Denne Sag indankedes af Malersvendene Füssel & Nielsen, Langelandsvej 17, mod Malermester E. A. Thomsen, Classensgade 42. *Klagens Aarsag:* Uoverensstemmelse om Betaling for Chablonering af Trappegangsvægge. Paa Grundlag af, at en lignende Sag har været behandlet af Voldgiftsretten, (Sag Nr. 75, Aar 1899), indgik Parterne Forlig og erholdt som Følge deraf det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 226. Denne Sag indankedes af Malersvend N. P. Sørensen, Voldgade 11, mod Malermester Charles Hansen, Dronningensgade 48. *Klagens Aarsag:* Svenden fordrede for Udsætning og 1 G. Spartling af Træværk til Hvidlakering en Pris som for 2 G. Spartling. Mesteren protesterede mod Svendens Fordring under Henvisning til, at Udsætningen var foretaget forinden Spartlingen.

Retten skønner, at da den Udsætning, som er foretaget, ikke er udført i større Udstrækning end hvad der almindelig forstaas ved Udsætning, kan der ikke gives Svenden Medhold i Fordringen om Betaling for 2 G. Spartling. Mesteren har derfor vunden Sagen og erholder sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt. Svenden taber Sagen og sit Depositum 10 Kr.

(Fortsættes.)

International Malerkongres.

Malerforbundet i Frankrig har taget Initiativet til Afholdelse af en international Malerkongres, som vil blive aabnet i **Grenoble** den 8. September d. A., og hvortil Indbydelse ogsaa er sendt vort Forbund, hvis Hovedbestyrelse har besluttet at lade dette repræsentere ved en Delegeret.

Kongressen har blandt andet følgende Punkter paa Dagsordenen: 1. Oprettelsen af et internationalt Forbund. Forhandling om Love for dette. 2. Hvilke Midler gives der til at afskaffe Brugen af de Giftstoffer, der anvendes i vort Fag. 3. Rejsehjælp til internationalt forbundne Kolleger. 4. Oprettelse af en kvartaarlig Tidende for det internationale Forbund.

Naturligvis vil Kongressens Betydning være afhængig af den større eller mindre Tilslutning,

som maatte blive den til Del, og i saa Henseende er det vist ikke værd at stille for store Fordringer, da det er givet, at adskillige Lande af forskellige Grunde ikke lader sig repræsentere. En international Forbindelses Etablering vil sikkert kun lade sig gøre i flere Tempo, og den forestaaende Kongres tager vel blot det første af disse.

Foredrag om Statistik.

De socialdemokratiske Diskussionsklubber paabegynder den 16. September Afholdelsen af en Række Forelæsninger om „Dansk Statistik". Foredragene vil blive holdt af vor Partifælle, Dr. phil. Gustav Bang, og vil give en Fremstilling af, paa den ene Side, hvad Statistiken kan lære os om danske Samfundsforhold og paa den anden Side af Statistikens Arbejdsmetoder, anskueliggjort ved praktiske Eksempler.

Adgangskort til alle (6) Forelæsninger koster 50 Øre, og kan faas ved Klubbens Møder eller paa socialdemokratisk Forbunds Kontor, Rømersgade 22.

En Dobbeltgænger.

I Henhold til Meddelelse fra Malernes Fagforening i Helsingborg optræder en dansk Kollega paa en mindre heldig Maade ovre i vort Broderland Sverige. I Aaret 1900 indmeldte han sig i Malmø under Navnet *V. P. Poulsen*, men undlod at opfylde sine Forpligtelser overfor den derværende Orgenisation, og maatte, da Jorden blev ham for hed, forsvinde herfra med en Restance paa ca. 40 Kr. For en Tid siden søgte han Optagelse i Helsingborg og foregav, idet han kaldte sig *Viktor Blondin*, at han tidligere ikke havde været Medlem. Han opdagedes imidlertid i Tide, men vil formodentlig forsøge sig andet Steds der eller her, hvorfor Opmærksomheden henledes paa ham og hans Specialitet.

Et nobelt Træk.

Frits Augustinus i Odense var indtil for en Maaned siden Medlem af vor Organisation, og fra 1. April Stejkende som vore øvrige Medlemmer i Odense, i hvilken Anledning han hele Tiden har erholdt Understøttelse, vel op imod 250 Kr. Ikke desto mindre meldte han sig ud forleden, og gav sig til at arbejde hos en af de Mestre, der modsætte sig en rimelig Lønforbedring. Han burde skamme sig.

Medlemslisten.

Paa Medlemslisten har Afdelingen i Aarhus forglemt at opføre efternævnte to Medlemmer:

3199 N. Hansen, indmeldt $^{12}/_{99}$ betalt for $^{6}/_{04}$
3982 Poul Madsen „ $^{7}/_{03}$ „ „ „

Rejsekassen.

Opmærksomheden henledes paa, at der, saalænge Konflikterne i *Odense, Køge, Nykøbing F. Maribo*, og *Nakskov* vedvarer, ikke vil blive udbetalt Rejseunderstøttelse i disse Byer, hvor Arbejde heller ikke kan søges.

Fra Herning.

Malermestrene *L. T. Lund, N. Hansen* og *G. Heich* i *Herning* er optaget som Medlemmer af Centralforeningen paa Betingelse af, at de godkende Randersregulativet som gældende for dem. Da dette Regulativ er ligelydende med det, Mestrene i Herning hidtil har vægret sig ved at indgaa paa, kan vi altsaa nu arbejde for dem, medens Blokeringen af de øvrige Mestre i Herning fortsættes.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	H. Henriksen, Hovedgaden 15.
Hørsholm.	J. R. Nielsen, Afholdshjemmet.
Hillerød.	A. Heüschkel, Slangerupgade 15.
—	P. M. Petersen, Mørkegade 153 A.
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 10.
Sorø.	O. A. Christiansen, Baggade 75.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 46 f.
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	P. Andersen, Tordenskjoldsgade 11.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	L. Chr. Larsen, Istedgade 21, 2. Sal.
—	Chr. Engenn, Holbergsgade 6, St. (Kasserer).
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 18, St.
Vejle.	Johs Larsen, Wedelsgade 48.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

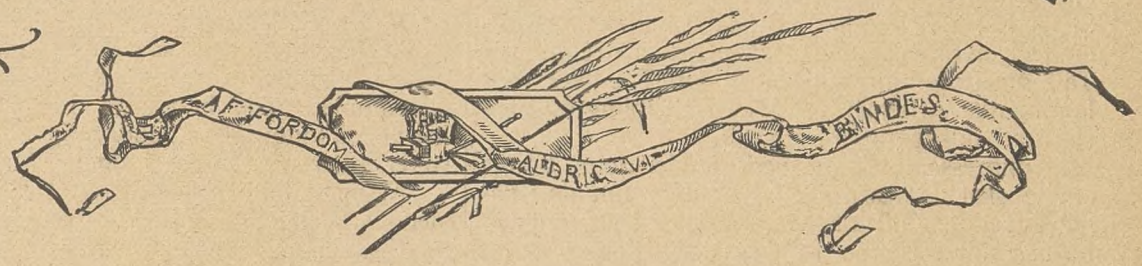

Oktober | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F.** og **Køge.** Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen,** Kellerup, **Jens Udsen,** Grenaa, **H. P. Olsen,** Taastrup, **Bruun,** Vridsløselille, **B. Hansen,** Glostrup, **Carl Nielsen,** Bagsværd og **Alb. Mortensen,** Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen, C. O. Westlund** og **Chr. Hansen,** Sindshvilevej 10. Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

International Malerkongres.

Som meddelt i forrige Nr. af Fagtidende havde vort Broderforbund i Frankrig indbudt til en international Malerkongres i **Grenoble.** Paa Forbundets Landskongres i **Bourges** i 1902 havde man fattet denne Beslutning og valgt Kollega *Eugen David,* Grenoble, til Sekretær for en Organisationskomité, der skulde træffe de fornødne forberedende Foranstaltninger.

Kongressen har nu været afholdt, og vi skal her give en kort Beretning fra samme. Repræsenterede paa Kongressen var **Italien, Schweiz, Frankrig** og **Danmark,** medens der forelaa Udtalelser om moralsk Tilslutning fra **Spanien, Belgien, England** og **De forenede Stater** (Nord Amerika). Fra de øvrige Lande var Indbydelsen besvaret med Meddelelse om ikke at kunne deltage, uden at nogen dog selvfølgelig havde angivet som Grund ikke at bifalde Tanken om international Sammenslutning.

Med den saaledes faatallige Repræsentation maatte det være indlysende, at den fornødne Basis for at grunde en international Samvirken, ikke var til Stede, og om end nødigt gik vore sydlandske Kolleger med til at indrømme dette. Fra vor Side stilledes Forslag om at søge afholdt en Kongres i Tyskland i Løbet af et Par Aar, og straks rette en Opfordring til vor derværende Broderorganisation om at tage Sagen i sin Haand og foretage det i saa Henseende fornødne, hvortil Udarbejdelsen af Udkast til Love maatte høre.

I Diskussionen om dette Forslag udtaltes Tilslutning til Tanken om at afholde Kongressen i Tyskland, hvor et mere centralt beliggende Sted end Grenoble let vilde kunne paapeges. Derimod kunde man ikke gaa med til straks at afgive hele Sagen til andre, da det hidtil udførte Arbejde fra fransk Side derved ligesom mistede noget af sit Værd. Det blev med andre Ord betragtet som en Æressag at bibeholde Sekretariatet, for muligt ved fornyede Forsøg at opnaa det Resultat, som første Omgang ikke havde givet. Skulde dette udeblive, hvad man mente hurtigt maatte vise sig, vilde det være tids nok at opgive Ævret og bede andre forsøge.

Det blev derefter vedtaget, at næste Kongres skal afholdes senest i 1906 i **Stuttgart,** og at det internationale Sekretariat skal have Sæde i den By, hvor den sidste internationale Kongres er blevet afholdt. Indtil næste Kongres er det altsaa **Grenoble,** som skal huse det foreløbige Sekretariat og under Ledelse af som hidtil Kollega *Eugen David.*

Sekretariatet skal underrette alle Landes Malerorganisationer om, hvad der er foregaaet paa den 1ste Kongres samt udarbejde Udkast til Love for et endeligt internationalt Forbund. Disse Love skal forelægges hver enkelt Forbund til Drøftelse, og vil derefter kunne vedtages definitivt paa Kongressen i Stuttgart med de af de respektive Forbund eventuelt foreslaaede Ændringer.

Med Hensyn til de med Sekretariatets Virksomhed følgende Udgifter vil disse blive afholdte af det franske Forbund i Forbindelse med Italien og Schweiz (det er den franske Del af Schweiz, hvorom der er Tale). Naar disse ene paatog sig dette, laa det nærmest deri, at de ikke kunde slutte sig til vort Forslag om straks at søge hele Sagen lagt i Hænderne paa Tyskland, og de formente da, at Udgiften burde blive deres.

En Del af Kongressens Tid optoges af Spørgsmaalet om Forholdsregler mod Anvendelsen af Blyhvidt.

Som bekendt foraarsager Anvendelsen særlig af Blyhvidt og Blymønnie overordentlig mange Forgiftningstilfælde af alvorligste Art i de Lande, hvor disse Farvestoffer er det daglige Arbejdsmateriale, og det er jo langt de fleste. Herhjemme, hvor Zinkhvidt er det almindelige, er Blyforgiftningstilfældene færre og som Regel af lettere Art end de, hvorom vi har hørt i Beretninger andet Steds fra, og hvoraf der paa Kongressen gaves en Del, hvorover man maatte grue, idet der var Tale om Forgiftningstilfælde i stort Tal, hvor vedkommende Arbejder var blevet Krøbling og ganske uarbejdsdygtig for Livstid.

Kongressen vedtog vedrørende dette Punkt, at der skal udarbejdes en Beretning om de i Faget anvendte Giftstoffer, der skal forelægges den i *Basel* forestaaende Kongres til Arbejdernes internationale Beskyttelse. Endvidere vedtoges en Udtalelse om, at Organisationerne i de forskellige Lande bør søge at faa gennemført, at der anbringes en Etiket med Ordet „Gift" paa alle Beholdere med Blyhvidt, Blymønnie, Arsenikgrønt osv. Endelig overdroges det det franske Malerforbund internationalt at organisere Kampen mod de i Faget anvendte Giftstoffer og at tilstille de andre Nationer Oplysninger om Spørgsmaalets Stilling i Frankrig.

Om de Vanskeligheder, som Sprogforskellen mellem Nationerne frembyder for Afholdelsen af internationale Arbejderkongresser, førtes en længere Diskussion, hvorunder det fremhævedes som ønskeligt at tilegne sig et Verdenssprog. Fra flere franske Delegerede anbefaledes „Esperanto" og man enedes om, da vi maatte indrømme vort Ukendskab til dette Sprog og Tvivl om, at der i Danmark fandtes Lærere i samme, at udtale sig for grundig at undersøge denne Sag, og *hvor det lader sig gøre* tilegne sig Kendskab til nævnte Sprog.

Kongressen, paa hvilken en hjertelig kammeratlig Stemning havde gjort sig gældende, sluttede med gensidig Udveksling af Forsikringer om hver i sit Land at ville gøre sit yderste for at befordre den internationale Samfølelse.

Til Afsked udtalte Dirigenten en speciel Tak til os for vor Deltagelse, og bad os overbringe Kollegerne i Danmark det franske Forbunds bedste Hilsen.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat. –

Malersvendene har da uden Tvivl været opfyldt af Tanken om deres „Ærlighed" som rette zünftige Svende, og at de paa dette Omraade ikke gik paa Akkord, er der bevaret os flere Eksempler paa.

„Den 29. September 1738", fortæller Lavsbogen, „indkom en Klage fra *Mikkel Basse* over hans Læremester, *Christian Peder Getrøyer,* hvorledes han om Aftenen, da han kom hjem og var bleven gjort til Svend i Amtet, ilde blev trakteret med Ørefigen og Nævehug, saavelsom hanném hans Kaarde fra Siden borttrukken og fratagen." Dommen lød saaledes: „Getrøyer bør at betale til Lavets fattige 4 Rdlr. i Straf; dernæst at erklære Mikkel Basse for samtlige Lavets Svende for at være en brav Karl, og dernæst at sætte hannem sin fratagne Kaarde paa."

Som man ser, er her Tale om en formel Æresoprejsning for samtlige Svende, og dette hænger sikkert sammen med, at Mikkel Basse ellers vilde have været, hvad man i Zünftsproget kaldte „geschimpft", og det kunde ingen Svend, der vilde frem i Verden, lade sidde paa sig.

Af denne Sag erfarer vi tillige, at Svenden kom fra Amtet, hvor han var bleven gjort til Svend. Denne Handling er vel nok foretaget med visse Ceremonier; men hvorledes Ceremonierne ellers har været, vides ikke. Sandsynligvis har der baade været Taler og Skaaler i rigelig Mængde.

At man til den sidste Del af Handlingen har været i Besiddelse af de nødvendige Redskaber, fremgaar af en Notits fra 1742, efter hvilken der af Svendene er anvendt 6 Dlr., 1 Mk., 8 Sk. til en stor engelsk Tinkande og tvende smaa Kander, „som de til Nødvendighed ville bruge".

Nogle Aar efter (1756) var Velhavenheden dog saa stor, at man kunde anskaffe den endnu eksisterende Sølvvelkomst.

En Gang optagen i de „kunstelskende" Malersvendes Kreds havde den nye Svend en særlig Standsære at hævde. Han maatte i hele sin ydre Fremtræden iagttage hele den Række af Skikke og Vedtægter, der var ubrydelig Lov for enhver „ærlig" Svend. Ganske vist faldt Svendenes Begreber om anstændig Optræden ikke altid sammen med, hvad andre Mennesker mente om den Ting, og for den almene Bevidsthed kom den zünftige Svend ofte til at staa som en Mellemting af en Friskfyr og en Bølle, som det ikke al Tid var behageligt at omgaaes. Paa den anden Side maa det dog ikke glemmes, at Svendelivet skabte en Følelse af at høre sammen, der var af moralsk Værdi for Svenden.

Den ytrede sig overfor Kammeraterne som en aldrig trættet Hjælpsomhed, ved „Geskænk" for den vandrende, ved Understøttelse til den syge Svend og Begravelseshjælp til de Døde. Overfor Mestrene som et ubrydeligt Sammenhold, der aldrig rokkedes og aldrig ustraffet krænkedes.

Og denne Følelse respekteredes ogsaa af Mestrene, der fra deres egen Svendetid havde bevaret ikke saa lidt af den zünftige Natur i sig.

Da Mester *Mathias Böck* en Gang (1738) lod sig henrive til at sige om en Soldat, som han brugte til at rive sine Farver, at han holdt ham lige saa god som en Svend, da dømte Lavet ham til en Bøde paa 4 Dlr. „for sin uanstændige Tale til Svendene".

Og Mestrene gav ogsaa Svendene Medhold, naar de vægrede sig ved at optage ikke-zünftige Elementer indenfor deres Rækker.

Da der saaledes i 1751 kom en Malersvend fra Danzig, der havde udlært hos sin, udenfor det derværende Lav staaende Fader, nægtede Svendene at „anerkende ham for gyldig." Vedkommende Svend havde ikke udlært paa rette Maade. Vilde han regnes for god, maatte han finde sig i at staa $^3/_4$ Aar i Forbund, hvilken Skæbne den Danziger Svend da ogsaa underkastede sig. Og dette Tilfælde er ikke enestaaende. Der findes flere af samme Slags, og lige til sidst i Aarhundredet faar Svendene Ret.

Hvor solidarisk Svendene stod og med hvilken Iver de holdt paa, at der overalt fulgte fælles Reg-

ler, i Indland som i Udland, leverer Malersvendene et morsomt Eksempel paa,

I Hamburg, Lybeck og Danzig havde der ved de derværende Malerlav udviklet sig den Skik, at enhver tilrejsende fremmed Svend maatte betale et „Gesellen-Gebyr." Det var ganske mod Haandværks Skik og Brug, og de københavnske Malersvende ses da ogsaa at have sat alle mulige Kræfter i Bevægelse for at faa dette Bidrag afskaffet. I 1742 klagede de saaledes til Magistraten i København, og denne gav Oldermanden Ordre til at forhøre i de paagældende Byer, hvad der var i Vejen. Resultatet af denne Forespørgsel kendes imidlertid ikke, kun vides det, at den ikke har ført til Ophævelse af det paaklagede Forhold. Man vedblev i de tre Byer at forlange det usædvanemæssige Bidrag af de tilrejsende Svende. Gang paa Gang klages der. Endelig i 1759 skriver da Oldermanden til Malerlavet i Danzig, og beder det om at ophæve dette „Gesellen-Gebür." (Fortsættes).

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Oktober 1903 til 1. Januar 1904.

Sag Nr. 227 Denne Sag indankedes af Malersvend Vagn Aagesen Absalonsgade 11, 2. Sal mod Malermester Henry Adler St. Kannikestræde 14. *Klagens Aarsag:* Udbetaling af resterende Arbejdsløn. Da Hr. Adler paa Voldgiftrettens Anmodning om Tilslutning til Sagens Behandling, fremkom med et skriftligt Indlæg, hvori udtales, at Sagen burde afvises, da det Arbejde, som Svenden vilde have betalt, var saa slet udført, at det var bleven kasseret, og en anden Svend, C. B. Mortensen, Ægirsgade 12, Stuen, havde lavet Arbejdet om og dertil var medgaaet ca. 30 Timer, og da Sagen kun drejede sig om 10 Kr. formente Hr. Adler sig berettiget til at tilbageholde dette Beløb til Dækning af noget af det Beløb, som var medgaaet til Omgøringsarbejdet.

Endvidere var samme Skrivelse ledsaget af et skriftligt Vidnesbyrd fra Formanden paa Hr. Adlers Værksted, Hr. Carl Jensen, som i sin Helhed bekræftede Mesterens Udsagn.

Da Voldgiftsretten ikke paa Grund af den ene Parts Vægring kunde afvise Sagen, og fornyet Henvendelse til Hr. Adler ikke førte til noget Resultat, saa man sig nødsaget til at tilskrive Malerlauget følgende:

Til Oldermanden for Malerlauget i København,
Hr. Kgl. Hof-Dekorationsmaler *Vilh. Hansen, R. D.*

Da Hr. Malermester Henry Adler, St. Kannikestræde 14, har nægtet sin Tilslutning til, at en Sag, indanket af Malersvend V. Aagesen, maa blive forelagt Voldgiftsretten til Bedømmelse, skal man herved høfligst anmode den ærede Oldermand om, at der ifølge Rettens Regler maa blive foretaget det videre fornødne, saa at Sagen i Overværelse af Laugets Repræsentant kan blive behandlet for Voldsgiftsretten. – Voldgiftsretten vilde sætte megen Pris paa, om Sagen allerede vil kunne behandles paa Tirsdag den 1ste December 1903.

Forventende Deres ærede Svar tegner med Højagtelse.

Ludvig Dyrberg,
p. t. Formand.

Efter at der fra Lauget var indgaaet Meddelelse om, at dette vilde lade sig repræsentere ved Hr. Malermester M. P. Svendsen, optoges Sagen til Behandling. Som Vidner i Sagen vare tilsagte og mødte Formand Carl Jensen og Malersvend C. B. Mortensen, Ægirsgade 12, St. *Retten skønner,* at da ovennævnte Vidners Udsagn samstemme i, at Arbejdet var udført saa slet, at dette maatte underkastes en delvis Omgøring, og da dertil var medgaaet ca. 30 Timer, kan man ikke give Malersvend Vagn Aagesen Medhold i hans Fordring, men maa tilkende Hr. Adler det omstridte Beløb, 10 Kr., som et Afdrag paa det Beløb, der er medgaaet til Betaling for Omgøringsarbejdet. Svenden, som saaledes har tabt Sagen, fortaber sit Depositum 10 Kr. Malerlauget erholder det af det deponerede Depositum 10 Kr. tilbagebetalt.

Sag Nr. 228. Denne Sag var indanket af Malersvend A. Schou, H. C. Andersensgade 8, mod Malermester Albert Mortensen, Carolinevej, Hellerup. *Klagens Aarsag:* Regningsopgørelse. Svenden forklarede, at det ikke havde været muligt at faa vedlagte Regning opgjort trods dette, at Regningen var indleveret for over 2 Maaneder siden. Mesteren fremførte som Grund herfor, at Schou havde arbejdet i Fællesakkord med en anden, nemlig Malersvend Poulsen, denne var imidlertid bortgaaet fra Arbejdet uden at indlevere nogen Regning over det af ham udførte Arbejde. Schou havde da opmaalt og indsendt Regning paa det af ham udførte Arbejde. Mesteren hævdede vedblivende, at da Arbejdet var udført i Fællesakkord, vilde han ikke opgøre noget, førend Regning fra Poulsen forelaa. Under Sagens Gang var Malersvend Poulsen kommet til Stede, og begge Svendene forklarede, at de havde arbejdet i Fællesakkord paa en ny Bygning ved Trekronersvej i Valby og vare derfra sendte til en ny Bygning ved Strandboulevarden og Middelfartsgade. De havde her hver faaet en Opgang ifølge Mesterens Ønske, for at der kunde være Folk paa begge Opgangene. De havde da arbejdet hver for sig uden noget Fællesskab, og Poulsen var saa senere bortgaaet fra Arbejdet. Paa Rettens Opfordring lovede Malersvend Poulsen at fremskaffe den manglede Regning, og at samme skulde foreligge i Løbet af 3 Dage, hvilket dog ikke er sket. *Retten skønner:* Malersvend Schou har været berettiget til at indgive Regning paa det af ham udførte Arbejde, og at samme Regning forlængst har været forfalden til Betaling, hvorfor Regningen vil være at betale til Malersvend Schou senest Fredagen den 18. December 1903. Svenden, som har vundet Sagen, erholder sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt. Mesteren fortaber Sagen og sit Depositum. Voldgiftsretten skal endvidere udtale sin Misbilligelse af Malersvend Poulsens Stilling til Sagen, idet han, ved at bortgaa fra Arbejdet og ikke indgive Regning, ikke har opfyldt sine Forpligtelser, som man almindeligvis forventer af enhver Svend, der udfører Akkordarbejde.

Sag Nr 229. Denne Sag indankedes af Malersvend J. J. Hansen, Benzonsvej 21, paa fleres Vegne, mod Malermester Alfred Nielsen, Strandboulevarden 137. *Klagens Aarsag:* Uoverensstemmelse om Betaling for Strygning af ornerede Gesimser. Da Retten skønnede, at denne Sag i det hele taget bedst egnede sig for Forlig, indgik Parterne herpaa og erholdt som Følge heraf det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver. (Fortsættes).

Konflikten i Grenaa.

Indtil andet foreligger kan Forbundets Medlemmer ikke søge Arbejde hos Malermester *Jens Udsen* i Grenaa.

Forholdet er følgende: Udsen har en Del Jærnbanearbejde, og Afdelingen i Aarhus henvendte sig derfor i Sommer til ham med Anmodning om at faa hans Erklæring for at ville betale efter den for Jærnbanearbejde gældende Prisliste, som tilstilledes ham samtidig. Herpaa modtog Afdelingen dateret 1. Juli 1904 en Skrivelse fra Hr. Udsen, hvori han kritiserer Prislisten, som han finder mærkværdig affattet med Hensyn til de forskellige Arbejder i Forholdet til hinanden, men han tilføjer: „Da jeg er den af Parterne, som er bleven mest interesseret i Akkordsystemet, er det mig en Fornøjelse at meddele, at alle Arbejder, som herefter paabegyndes af mig, betales efter tilsendte Prisliste."

Det viste sig imidlertid, at „Fornøjelsen" ikke holdt sig; thi Udsen nægtede senere at rette sig efter Prislisten, og indtil han maatte være villig til at træde om, maa vi altsaa holde os fra hans Arbejde. Et nys indmeldt Medlem, *Helbo,* har ikke kunnet forstaa dette og arbejder videre hos Udsen, hvorfor han bliver at ekskludere. Forøvrigt assisteres Udsen af sin Broder *Louis Udsen, Knud Mogensen* (Randers) samt de forhenværende Mestre *Jespersen* (fra Aalborg, vil ogsaa mindes af Afdelingen i Hjørring), *Mide* og *A. Jensen,*

Randers, som altsaa finder det passende at hjælpe Udsen til at slippe udenom den Prisliste, som alle andre Mestre maa betale efter.

I Kellerup

maa der ikke arbejdes for Malermester *Clemmensen*, forinden han faar afviklet sit Mellemværende med et af vore Medlemmer, hvem han skylder Arbejdsløn.

Ny Afdeling.

Ved et Møde for Malere i *Holstebro*, hvor Formanden for Afdelingen i Esbjerg, *Ths. Madsen* var til Stede og indledede, vedtoges det at oprette en Afdeling af Malerforbundet. Til Formand valgtes *Anton Andersen.*

Vi har engang før i Tiden haft en Afdeling i Holstebro, som imidlertid hurtig maatte indstille sin Virksomhed ved Medlemmernes Bortrejse fra Byen. Forhaabentlig gaar det denne Gang bedre, og med Ønsket herom hilser vi den nye Tilvækst til vor Organisation velkommen.

Ikke at forglemme.

D'Hrr. Afdelingskasserere, som ikke har rekvireret Mærker à 2 Kr. pr. Stk., bedes erindre, at der aarligt vil være at betale et til Afdelingens Medlemstal svarende Antal Mærker med 2 Kr. pr. Stk. for Juli Maaned, (se Lovenes § 2).

Medlemslisten.

Ved Fejl fra vedkommende Afdelinger bliver der følgende Rettelser til Medlemslisten:

Lyngby:
2078, Andreas Schwaner, indm. 4-01 bet. 6-04
Silkeborg:
3076, Chr. Knudsen — 1-02 — 6-04
Aalborg:
3245, Carl Ernst — 8-93 — 6-04
2725, Jens Simonsen — 11-96 — 6-04

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder ordinær, halvaarlig Generalforsamling Onsdag d. 12. ds. Aften Kl. 8 i Rømersgade 22, Festsalen, med følgende Dagsorden:

1. Forhandlingsprotokollen.
2. Beretning om Virksomheden.
3. Regnskabet.
4. Valg af 4 Medlemmer til Bestyrelse, Revisorer, Kontrahenter og Repræsentanter for Foreningens Andele i Forsamlingsbygningen m. m.
5. Bidrag til Valgfonden.
6. Forskellige Forslag.

Rejsekassen.

Opmærksomheden henledes paa, at der, saalænge Konflikterne i *Odense, Køge, Nykøbing F. Maribo* og *Nakskov* vedvarer, ikke vil blive udbetalt Rejseunderstøttelse i disse Byer, hvor Arbejde heller ikke kan søges.

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.* *J. N. Stuhde.*

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær.
Hørsholm.	J. R. Nielsen, Afholdshjemmet.
Hillerød.	A. Heüschkel, Slangerupgade 15.
—	P. M. Petersen, Mørkegade 153 A.
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 10.
Sorø.	O. A. Christiansen, Baggade 75.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 36
Maribo.	P. Petersen, Mellemgade 181.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Holstebro.	Anton Andersen, Vestergade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	P. Andersen, Tordenskjoldsgade 11.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	L. Chr. Larsen, Istedgade 21, 2. Sal.
—	Chr. Engenn, Holbergsgade 6, St. (Kasserer).
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 74, 1. S. o. G.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 18, St.
Vejle.	Joh.s Larsen, Wedelsgade 48.
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

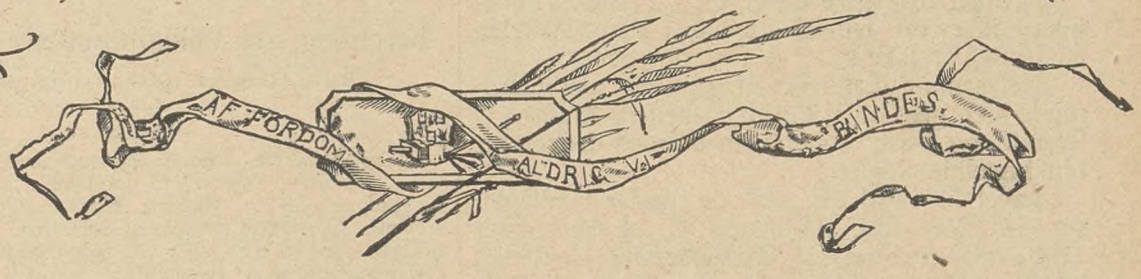

November | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F.** og **Køge.** Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen,** Kellerup, **Jens Udsen,** Grenaa, **H. P. Olsen,** Taastrup, **Bruun,** Vridsløselille, **B. Hansen,** Glostrup, **Carl Nielsen,** Bagsværd og **Alb. Mortensen,** Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen, C. O. Westlund** og **Chr. Hansen,** Sindshvilevej 10. Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Hvis dette ikke sker, truer han med i fornødent Fald, at man vil gøre Gengæld i København mod Svende fra Danzig, Lybeck og Hamburg. Svaret gik ud paa, at det netop var Haandværks Skik og Brug fra gammel Tid hos dem, at man ikke havde i Sinde at ophæve Betalingen, og hvis man i København havde Lyst til at opkræve et lignende Beløb, saa maatte man henstille det til eget Forgodtbefindende. Lavet i Danzig var lige glad.

Det var en fuldstændig Afvisning, og det maatte hævnes. Gennem Magistraten lykkedes det da ogsaa at udvirke en kongelig Resolution af 20. Juni 1760, hvorved det tillodes at opkræve det samme „Gesellen-Gebür" af Svende fra de nævnte tre Byer, som vore Svende maatte betale, naar de kom der.

Ogsaa indenfor Mestrenes Kreds raadede Haandværks Skik og Brug trods alle skrevne og trykte Artikler. 1749 maa Magistraten gribe ind, og fortælle Lavene „om gamle Vedtægt at være afskaffet, og at holde sig til de allernaadigste Laugs Artiklers Indhold, at kende udi Sager, som er mellem Mestre, Svende og Drenge, og at indskikke til højædle og velbaarne Hr. Etatsraad og Politimesters Approbation."

Hvilke Sager det drejer sig om kan ikke siges, men at man staar overfor en eller anden „Haandværksskik" er udenfor al Tvivl.

Det er en saadan gammel Skik, overleveret fra Lavets ældste Tid, naar det 1753 oplyses, at Mestersønner, som lærte Haandværket i Faderens Hus, trods de gældende Bestemmelser, blev ind- og udskrevne paa en Gang, naar de fandtes „habile" til at være Svende, uden at der fordredes Svendestykke af dem. Ligeledes erfarer man, at Mestersønner slap for at staa det befalede Svendeaar; med andre Ord: en Mestersøn efter gældende Praksis for den i Artiklerne fastsatte Læretid paa fire Aar. Det var den Slags smaa Familiebegunstigelser, der var saa almindelige i Fortiden, og som ogsaa kom dem til Gode, der giftede sig med Enker eller Døtre af Mestre.

I Christian 5. Lavsartikler fandtes disse Familiefordele ikke. Det er derfor ret mærkeligt at genfinde dem i senere Artikler fra Christian 6. og Frederik 5. Tid.

Man kan følgelig ikke fortænke Mestrene i, at de har søgt at faa den samme officielle Bekræftigelse som de ny oprettede Lav. Anledningen hertil synes forøvrigt netop at have været en Tvivl om Familiefordelenes Berettigelse, idet der 1753 fremsættes en Klage af den tidligere Oldermand *Nic. Hintze* over Mestersønnernes Privilegier.

Det var at røre ved et ømt Sted, og i stor Skyndsomhed indgaves der et Andragende, underskrevet af Oldermanden *H. Meyer* og 12 Mestre, altsaa „et tredobbelt Amt," saa Sagen har været anset som særdeles vigtig.

Selve Andragendet er meget diplomatisk affattet: „Saasom Malerlauget i København, der er med et af de ældste Lave, saa haver de og fra højlovlig Kong Christian 5. Tid med Lavsartikler af Dato 29. April 1684 været forlenet, og i værende Tid haft deres Amts Rettighed, som andre her allernaadigst priviligerede Lave. Men da det befindes udi deres, saavel som en Del af de andre gamle Lavs Artikler, at visse smaa Punctiller, hvilke dog baade ved vores og de andre Am-

ter bestandig har været i Brug, og maa for Samdrægtigheds Skyld med udenlandske Amter af vores Profession holdes, ere ikke saa lydeligen indførte i de gamle, som i de nyere allernaadigst udgivne Lavs-Artikler, saasom hvorledes der skal forholdes med Mestersønners Ind- og Udskrivning, samt Mestersønners Frihed for Mestersvendeaar," saa andrager man om Kongens Bekræftelse paa den benyttede Praksis.

Ja, man maa give Lavet Ret i at disse „Punctiller" ikke var tydelig omtalte i deres Artikler, eftersom der ikke staar et Ord om dem.

Det samme gjaldt adskillige Omraader vedrørende det gensidige Forhold mellem Mestre og Svende, og herfor søger man da med det samme om bestemte Regler.

Lavet fik hvad det ønskede paa faa Undtagelser nær. Ved kgl. Resolution af 14. September 1753 bifaldtes det, at Mestersønner fremtidigt kunde ind- og udskrives paa en Gang, naar de vare habile i Kunsten; dog skulde de — og det havde Lavet ikke ønsket — lave Svendestykke ligesom andre. Ligeledes bleve Mestersønnerne, samt de der giftede sig med Mesterenker eller Mesterdøtre fri for Mestersvendeaaret.

(Fortsættes)

Forsikring.

Den stigende Oplysning blandt Arbejderne gør, at flere og flere faar Øjnene op for Nødvendigheden af at sikre sig imod alle de Ulykker, som til Stadighed truer Arbejdernes Eksistens.

De fleste af vore Kollegер er sikkert i Sygekasse, og har tyveri- og brandforsikret; derimod er der mange, som ikke endnu ere livsforsikrede, og dog er denne Forsikring ogsaa nødvendig for Arbejderne. For Arbejderhustruer og deres Børn betyder Mandens Livsforsikring saa uhyre meget. Dette har den private Kapital for længe siden opdaget, hvorfor der agiteres med fuld Kraft blandt Arbejderne. Men Kapitalen skal i første Linje tjene Penge, og derfor er de private Selskaber ikke at anbefale, thi det gaar som oftest ud over de Forsikrede.

Arbejder- og Sygekasseorganisationerne har derfor dannet et nyt kooperativt Foretagende paa Forsikringens Omraade, og givet det nyc Selskab Navnet „Arbejdernes Livsforsikrings-Selskab". For dette Selskabs Soliditet borger de nævnte Organisationer, og da alle Forsikringer ere genforsikrede i Statsanstalten, har man Ret til i fuldeste Maal at kalde Selskabet solidt.

Arbejdernes Livsforsikrings-Selskab forlanger intet Indskud og betaler endogsaa Lægeattesterne; det eneste, der skal betales ud over Præmien, er 1 Kr. for Policen. Præmierne kan indrettes efter eget Ønske, t. Eks. 25 à 50 Øre ugentlig. For en 25-Øre om Ugen vil man i de fleste Tilfælde kunne sikre sig for ca. 500 Kr. Hvad 500 Kr. betyder i et Arbejderhjem, hvor Manden er død, behøver vist ingen Kommentarer; den Enke, der intet har, er straks prisgivet Nød og Savn, hvorimod nogle Hundrede Kroner hjælper over den værste Tid, og kommer Tid, kommer Raad.

Det er da ogsaa et Foretagende, der bør støttes, for derigennem at støtte sig selv.

Alle Fagforeninger har Repræsentanter. Malernes Bestyrelse har valgt H. P. Jensen, som hver Lørdag Aften træffes paa Fagforeningens Kontor. Enhver, som henvender sig her, vil da kunne faa alle Oplysninger og Vejledning med Hensyn til de forskellige Forsikringsformer.

NB. Under arbejdsløse Perioder giver Selskabet lang Restancefrist. *H. P.*

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Oktober 1903 til 1. Januar 1904.

– Fortsat –

Sag Nr. 230. Denne Sag indankedes af Malersvend C. A. Johansen, Kapelvej 15, mod Malermester Bredenbeck, Løngangsstræde 18. *Klagens Aarsag*: Betaling af tilgodehavende Arbejdsløn. Mesteren forklarede, at Arbejdet var udført i Akkord i en Villa ved Skjoldsgade Nr. 10, men en Del Reparationer og lignende var udført i Dagløn (Timebetaling), og det var dette Daglønsarbejde, Mesteren mente var blevet for dyrt, og at der ikke var medgaaet saa lang Tid dertil, som angivet. Forøvrigt mente Mesteren, at det vilde være nødvendigt at tage Skøn over Arbejdet og ønskede dette foretaget over 14 nærmere betegnede Poster paa Regningen, nemlig følgende:

1.	Store Soveværelse, Rep. af Træværk	7 Kr.	„ Ø.
2.	Frøkenens Værelse — — —	5 -	50 -
3.	Konsulens — — —	4 -	50 -
4.	Entrèen, Træværk etc.	22 -	50 -
5.	Gæsteværelset, — —	4 -	50 -
6.	Spisestuen, — —	15 -	„ -
7.	Dagligstuen, — —	31 -	„ -
8.	Herreværelset, Gesims og Loft, Forgyldning	34 -	64 -
9.	Indstrygning af Felter etc.	39 -	„ -
10.	Hovedentrèen, Vægge etc.	93 -	25 -
11.	Vinduerne i Hatten m. m.	18 -	„ -
12.	Køkkentrappen, Gibsreparat. etc.	14 -	50 -
13.	Køkkenet, Undervæg aftrukken etc.	21 -	50 -
14.	Jærnrækværk, malet 2 Gange	12 -	„ -
	Ialt	322 Kr.	89 Ø.

Fra Skønsudvalget modtog Voldgiftsretten følgende Indstilling: Friserne ere for de fleste af de 14 Poster for høje, men da Arbejdet er omhyggelig udført, foreslaas en læmpelig Nedsættelse for 7 af de 12 paaklagede Poster, medens man for 3 andre Posters Vedkommende, hvor der gaves bedre Holdepunkter for Vurderingen, har nedsat Prisen til under det Halve. Endelig er der 2 Poster, ved hvilket Udvalget ikke har dristet sig til at foretage nogen Forandring.

De foretagne Rettelser ere følgende:

Rep. af Soveværelset, Træværk m. m.	2 Kr.	„ Ø.
— - Frøkenens Værelse m. m.	1 -	50 -
— - Konsulens — m. m.	1 -	„ -
— - Entrè m. m.	2 -	50 -
— - Gæsteværelset m. m.	1 -	„ -
— - Dagligstue m. m.	3 -	„ -
— - Herreværelse Loftsfelter	9 -	„ -
— - Forgyldning paa Gesims	19 -	64 -
Hovedentrèen, Vægge og Træværk	„ -	„ -
Vinduer i Hatten m. m.	„ -	„ -
Køkkenet, Gibsreparationer m. m.	7 -	50 -
— Undervægge m. m.	11 -	50 -
Ialt	58 Kr.	64 Ø.

som vil være at fradrage Svendenes Reguing.

I Henhold til ovenstaaende *kender Retten:* At der maa gives Mesteren Medhold i, at de af ham paaklagede Poster for de flestes Vedkommende har været for høje, og som Følge deraf har Mesteren vunden Sagen samt sit Depositum 10 Kr. Svenden fortaber Sagen og sit Depositum 10 Kr. Til Dækning af Udgifterne ved det af Voldgiftsretten foretagne Skøn erlægger Parterne Halvdelen hver med 5 Kr.

Sag Nr. 231. Denne Sag indankedes af Malerlauget og Malernes Fagforening i København (i Forening) mod Malermester Henry Adler, St. Kannikestræde 14. *Klagens Aarsag:* Malerlauget og Malernes Fagforening formener, at Malermester Henry Adler ved at indgive et Tilbud paa at

udføre Malerarbejdet ved Brandstationen paa Kløvermarksvej for en Sum af 1064 Kr. 75 Øre, har overtraadt Prislistens Almindelige Bestemmelser, Punkt 9. Voldgiftsretten har med Henblik paa § 6 b, 6. Stykke i Voldgiftsrettens Regler, nedsat et Udvalg af Mestre og Svende, som i Forening har gennemgaaet Konditionerne og eftermaalt Tegningerne samt beregnet den til Arbejdets Udførelse nødvendige Arbejdsløn; og Resultatet af Udvalgets Arbejde har været, at Arbejdslønnen for Udførelsen af ovennævnte Arbejde vil andrage 1428 Kr. 1 Øre *(Et Tusinde fire Hundrede otte og tyve Kr. en Øre).* Da Arbejdslønnen for dette Arbejde saaledes i betydelig Grad overstiger Malermester Henry Adlers samlede Tilbudssum, har Voldgiftsretten ikke funden Anledning til at foretage nogen Beregning over Materialforbruget eller Pris for Rengøringsarbejde. *Retten kender:* At Malermester Henry Adler, ved at indgive et Tilbud paa Udførelsen af dette Arbejde (Tillæg af Materialier og Rengøring heri medregnet), som er 363 Kr. 26 Øre under den virkelige Arbejdsløn (Svendeløn), vil have overtraadt Prislistens Almindelige Bestemmelser Punkt 9. Depositum for Sagens Behandling vil i dette Tilfælde være at frafalde.

Sag Nr. 232. Denne Sag indankedes af Malersvend J. J. Hansen, Benzonsvej 21, paa fleres Vegne mod Malermester Alfred Nielsen, Strandboulevarden 137. *Klagens Aarsag:* Punkt 1. Klassificering af Træværk. Punkt 2. Beregningsmaaden for Opmaaling af Fodpaneler. 1. Svendene fordrede Træværket sat et Afsnit højere op, fra 3die til 4de, fordi der til Omfatning var benyttet en Gerekt, som ved Bagkanten havde nogle svage Riffer i Kehlningerne. II. Svendene formente sig berettigede til, ved Udmaaling af Fodpanelers Højde, at benytte det Maal, som fremkommer ved at lade Maalebaandet passere alle Fodpanelets Kehlninger (Udfoldningsmaal), hvorimod Mesteren formente kun at skulle betale for den Højde, som fremkommer ved at maale den Plads, som Fodpanelet indtager paa Væggen. *Retten skønner:* 1. Den omhandlede Gerekt er henhørende under 3die Afsnit, og har saaledes ikke Indflydelse paa Træværks Klassificering fra og med 3die Afsnit opefter. II. Fodpanelet opmaales saaledes, at Maalebaandet passerer alle dets Kehlninger (Udfoldningsmaal). Da ingen af Parterne have vunden Sagen, fortabe begge deres Depositum.

(Fortsættes.

Ny Afdeling.

Ved et for nogen Tid siden i *Ringkøbing* afholdt Møde, hvor Formanden for Afdelingen i Esbjerg var kommet til Stede, vedtoges det at oprette en Afdeling af Malerforbundet. Til Formand valgtes Chr. Jørgensen, som imidlertid straks derefter meddelte Kollegerne, at han var kommet til det Resultat, at Oprettelsen af Fagforeningen med dens eventuelle Krav om Lønforbedring vilde betyde en Nedgang i hans Fortjeneste, og at han derfor vilde holde sig udenfor. Denne højst besynderlige og ikke hidtil hørte Motivering for at staa udenfor Organisationen, mente en anden Kollega ogsaa at kunne benytte; men forhaabentlig vil de to Kolleger ved nøjere at regne efter komme til et andet Resultat.

Afdelingens Formand er nu *Chr. Høxbro,* og han vil forhaabentlig have Held til i den nærmeste Fremtid at faa de i Øjeblikket udenforstaaende Kolleger med til Arbejdet for fælles Interesser.

Stiftelsesfest.

Malernes Fagforening i København afholder Søndag den 20. ds. Kl. 8 Aften sin 23-aarige Stiftelsesfest i Rømersgade 22.

Festen vil i Lighed med tidligere komme til at bestaa i Fællesmaaltid med paafølgende Bal, og Billetter hertil, à 2 Kr. pro persona, faas paa Foreningens Kontor indtil Fredag den 18. For Medlemmer med Damer, som ønske kun at deltage i Ballet, er Billetprisen 50 Øre.

Sangforeningen har vedtaget at deltage i Festen, til hvilken det forventes, at der iøvrigt maa blive god Tilslutning.

Rejsekassen.

Opmærksomheden henledes paa, at der, saalænge Konflikterne i *Odense, Køge, Nykøbing F. Maribo* og *Nakskov* vedvarer, ikke vil blive udbetalt Rejseunderstøttelse i disse Byer, hvor Arbejde heller ikke kan søges.

Ikke at forglemme.

D'Hrr. Afdelingskasserere, som ikke har rekvireret Mærker, à 2 Kr. pr. Stk., bedes erindre, at der aarligt vil være at betale et til Afdelingens Medlemstal svarende Antal Mærker med 2 Kr. pr. Stk. for Juli Maaned (se Lovens § 2).

Malerskole.

Vi gør herved opmærksom paa, at *P. Wilhardt,* Aaboulevard 80, atter i Aar modtager Elever i Dekorationsmaling, Tegning efter Gibs samt Aaring og Marmorering.

Der opsiges.

Fra Formanden for Centralforeningen i Østifterne *Hr. Hauptmann* har vi, dateret 1. Novbr., modtaget følgende Meddelelse:

„Paa Centralforeningens og efternævnte Lokalforeningers Vegne, skal jeg herved tillade mig at opsige de for disse Byer hidtil gældende Regulativer for Arbejds- og Lønforhold til Ophør fra 1. April 1905.

Jeg tillader mig at foreslaa, at der nedsættes et Udvalg paa 3 Medlemmer fra Forbundet og 3 fra Centralforeningen til at udarbejde et fremtidigt Regulativ, og at dette Udvalg træder sammen saa betids, at Arbejdet kan være tilendebragt til 1. Februar 1905.

Jeg forventer Deres ærede Meddelelse om, hvorvidt de tiltræder dette Forslag.

P. C. V.
Ærbødigst
Joseph Hauptmann.

De paagældende Byer er „Nordre Birk, Hørsholm, Helsingør, Hillerød, Holbæk, Sorø, Ringsted, Slagelse, Næstved, Korsør, Haslev, Stege, Faaborg, Svendborg."

Rabatkort.

De københavnske Afdelingers Medlemmer vil paa Fagforeningens Kontor hos Formanden kunne

erholde Kort til forskellige Forretninger, hvor Kortets Fremvisning ved Kassen (det fremvises ikke ved Expeditionen) giver Køberen fra 5—10 pCt. Rabat.

Der haves for Tiden Kort til Forretninger i *Herreekvipering, Damekonfektion, Kjoletøjer, Hvide Varer, Skotøj, Køkkenudstyr, Lamper, Porcellain, Colonialvarer, Vin, Tobakker, Cycler og Instrumenter.*

Oversigt for Juli Kvartal 1904.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimal-Timeløn
Malernes Fagf. Kbh.	400	1700	500	1700	200	44
„D. S. B." Kbhvn.*)		30		18		32
Gentofte-Lyngby	48	92	42	92		44
Hørsholm	6	12	6	12		42
Hillerød	10	21	13	21		40
Helsingør	19	62	40	62	7	40
Roskilde	12	22	15	18		40
Holbæk	9	12	12	11	1	40
Kallundborg	10	10	21	9	1	40
Korsør						40
Slagelse	14	12	22	15		40
Sorø						40
Ringsted						40
Næstved	24	29	30	29		40
Køge**)	6	6	11	6		40
Nykøbing p. F.**)	14	10	20	10		40
Maribo**)	7	16	12	16		40
Nakskov**)	10	7	13	6		40
Svendborg	25	23	25	23		40
Faaborg						40
Odense**)	69	46	60	37		40
Middelfart	7	12	9	9	2	40
Fredericia	22	20	19	16		40
Kolding	23	31	31	26		40
Esbjerg	17	28	26	28	1	40
Varde						40
Holstebro	6	15	5	13		33
Ringkøbing	4	7	5	2		33
Nykøbing p. M.						40
Skive						40
Viborg						40
Frederikshavn	6	12	8	12		40
Hjørring	11	9	26	9	1	40
Aalborg	35	86	70	80		40
Randers	38	75	50	74	4	40
Aarhus	75	116	118	116	17	45
— „D. S. B."		35	1	18		32
Silkeborg	13	15	14	15		40
Horsens	25	27	45	27		40
Vejle	23	20	34	20		40
Bornholm	16	10	20	10	1	35

Anm. Afdelinger, som fremtidig ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

*) To af Klubbens Medl. arbejde paa Jærnbanens Værksted i Nyborg.
**) Arbejdet er nedlagt siden 1. April 1904.

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.*

J. N. Stuhde.

„Malerforbundet i Danmark".

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær.
Hørsholm.	N. P. Petersen
Hillerød.	A. Heüschkel, Slangerupgade 15.
—	C. Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Svendeforeningen, Stenstuegade.
Sorø.	O. A. Christiansen, Baggade 75.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 38
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Ringkøbing.	Chr. Høxbro.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	P. Andersen, Tordenskjoldsgade 11.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	L. Chr. Larsen, Stengyden 22.
—	Chr. Engenn, Holbergsgade 6, St. (Kasserer).
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 77.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 18, St.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, **København.**

FAGTIDENDE FOR MALERE.

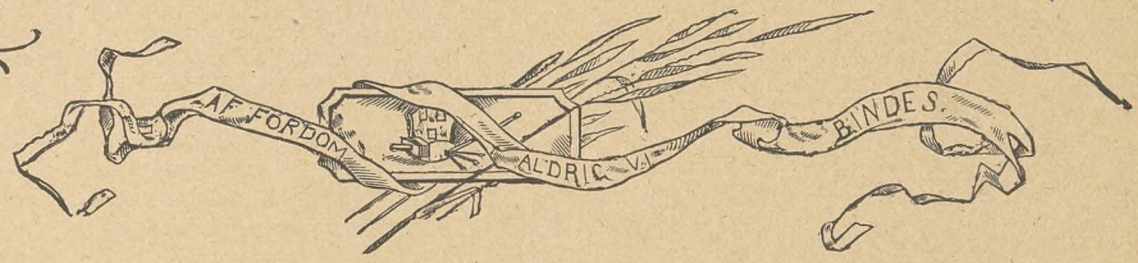

December | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1904.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing. F.** og **Køge**. Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jens Udsen**, Grenaa, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **B. Hansen**, Glostrup, **Carl Nielsen**, Bagsværd og **Alb. Mortensen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen, C. O. Westlund** og **Chr. Hansen,** Sindshvilevej 10. Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Voldgiftsret for Jylland.

Paa Fællesudvalgsmødet i Aarhus den 23. Febr. d. A. vedtoges det bl. a. at oprette en Voldgiftsret for Jylland og at lade denne træde i Kraft den 1. Oktbr. 1904. Dette Tidspunkt er, paa Grund af forskellige Omstændigheder, blevet overskredet saaledes, at det endelige Valg af Retsmedlemmer ikke vil kunne finde Sted før i næste Maaned.

De vedtagne Regler for Voldgiftsretten er saalydende:

Formaalet er at bilægge eller ved Voldgiftskendelse at ordne de mellem Medlemmerne af „Centralforeningen og Malerforbundet" forekommende Tvistigheder.

§ 1.

Der oprettes en Voldgiftsret, som skal bestaa af 2 Mestre og 2 Svende, foruden en almindelig ikke stemmegivende Formand, der skal være en Malermester og Medlem af Centralforeningen af Malermestre i Jylland, samt 4 Suppleanter, nemlig 2 Mestre og 2 Svende.

§ 2.

Valgene, der gælder for 4 Aar, foretages paa følgende Maade: Centralforeningen vælger paa sin ordinære Generalforsamling hvert andet Aar 8 Delegerede.

Malerforbundet vælger ligeledes 8 Delegerede.

Formanden for Centralforeningen og Formanden for Malerforbundet sammenkalder derpaa de 16 Delegerede der først vælger Rettens Formand, hvis Valg gælder for hele Valgperioden og hvortil der udkræves $^2/_3$ af de afgivne Stemmer. Derpaa vælge Mestrene blandt Svendene og Svendene blandt Mestrene først 2 Medlemmer og derefter 2 Suppleanter.

Efter 2 Aars Forløb sammenkalder Rettens Formand samtlige Delegerede og efter en mellem de fungerende foretagen Lodtrækning udtræder 2 Retsmedlemmer, nemlig en Mester og en Svend samt 2 Suppleanter, ligeledes en Mester og en Svend, hvorpaa der foretages Valg mellem de Delegerede af 2 nye Retsmedlemmer og 2 Suppleanter.

De nye Valg foretages fremdeles hvert andet Aar paa foranstaaende Maade, ved Formændene for de samme Organisationer.

Alle Valg skulle foregaa ved skriftlig Afstemning og med simpel Stemmeflerhed. Genvalg kan finde Sted.

§ 3.

Retsmedlemmerne ere kun berettigede til at udtræde i Valgperioden naar de enten forlader Jylland, ophøre at føre Forretning, naar de fra at være Svende indtræde i en selvstændig Stilling eller en anden af Retten antagelig Grund. Alle med Hensyn til denne § opstaaende Spørgsmaal afgøres af Voldgiftsretten selv.

§ 4.

Der føres Protokol over Rettens Forhandlinger, alle udgaaende Skrivelser kopieres, og der føres Regnskab over Indtægter og Udgifter. Hertil antages af Retten en lønnet Sekretær, som kan være en Svend i den By, hvor Formanden har Bopæl, som efter Formandens Ordre udfører alle skriftlige Arbejder Retten vedkommende.

§ 5.

Rettens Medlemmer er paa Tro og Love forpligtede til ikke at give nogen Udenforstaaende Meddelelse om Voteringer eller Oplysninger af personlig Natur, der ved Forhandlingerne ere komne til deres Kundskab.

§ 6.

Voldgiftsretten fastsætter selv sin Forretningsorden, dog med Varetagelse af følgende Grundregler:

a. Ingen af Rettens Medlemmer maa deltage i Sager, i hvilke han enten er personlig interesseret eller er beslægtet med nogen af Parterne. Er et Medlem forhindret i at give Møde, er han forpligtet til at tilsige den Suppleant, som skal møde i hans Sted, for at ethvert Retsmøde kan være fuldtalligt, saa at det kan afgive sin Kendelse.

b. Retten afholder Møde, saa ofte Formanden finder det fornødent.

Begæring om Rettens Sammenkaldelse sker i hvert enkelt Tilfælde ved skriftlig Henvendelse til Rettens Formand, der foranstalter det fornødne, efter at Parterne skriftligt har afgivet Erklæring om, at de ville underkaste sig Rettens Kendelse uden Appel til nogen anden Ret, og de tillige har deponeret et efter Formandens Skøn i Henhold til Sagens Omfang passende Beløb, dog mindst 10 Kr. for hver af Parterne.

Den Part, der i alt væsentligt vinder sin Sag, skal have sit Depositum tilbagebetalt, og i Sager, hvor der indgaas Forlig, erholder hver af Parterne Halvdelen af

det indbetalte Depositum tilbage; forøvrigt føres de erlagte Beløb til Indtægt for Kassen.

Nægter et Medlem af Centralforeningen eller Malerforbundet at underskrive ovennævnte Erklæring, skal Vedkommendes Organisation lade sig repræsentere i hans Sted.

Den Mester eller Svend, som ikke er Medlem af sin Organisation, har ikke Ret til at indanke eller forsvare sin Sag for Voldgiftsretten.

I lige Maade er disse Organisationer, naar de herom er enige, berettiget til at kræve Voldgiftsrettens Kendelse i alle Faget vedrørende Spørgsmaal, mod at erlægge det herfor fastsatte Gebyr.

c. Sagerne skulle fremmes med størst mulig Hurtighed, hvorfor Forhandlingerne skulle være mundtlige gennem Rettens Afhøring og Parterne være forpligtede til personlig at give Møde i Retten og der fremlægge de Bevisligheder, hvorpaa de støtte deres Sag, i det Omfang, Retten finder fornødent.

Der prøves Forlig i enhver Sag, hvor Rettens Formand finder det betimeligt; mislykkes dette, optages Sagen til Voldgiftskendelse.

Kan der ved Votering om en Sag ikke opnaas Stemmeflerhed, maa Sagen udsættes, og der tilkaldes af Suppleanterne en Mester og en Svend, hvorpaa Sagen gennemgaas paany, og Formanden er da berettiget til at deltage i den paafølgende Votering, hvor Sagen afgøres ved simpel Stemmeflerhed.

Finder Retten, at en Sag ikke egner sig til Afgørelse ved samme, kan den afvise Sagen. Ved Afsigelse af Kendelser skal Retten tage Hensyn til tidligere Afgørelser i lignende og analoge Tilfælde.

§ 7.

Forandringer i ovenstaaende Bestemmelser kunne kun ske, naar Centralforeningen og Malerforbundet herom, efter forudgaaet Forhandling, vedtage ligelydende Beslutninger.

Ophævelse af Voldgiftsretten kan finde Sted ved Udløbet af en Valgperiode, naar der med mindst ½ Aars Varsel fra en af Organisationerne fremkommer en paa en Generalforsamling om Ophævelse vedtagen Beslutning, der har erholdt kvalificeret Majoritet ifølge vedkommende Forenings Love.

Den i § 6 b, 2. Stykke nævnte Erklæring, skal lyde: „Undertegnede erklærer herved, at jeg i den for Voldgiftsretten i Malerfaget indankede Sag Nr. . . . . 19 . . underkaster mig den af fornævnte Ret afsagte Kendelse, saaledes at ingen Appel til nog n anden Ret, denne Sag betræffende, kan finde Sted, men at Voldgiftsrettens Kendelse i Et og Alt skal staa ved Magt.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed

fra 1. Oktober 1903 til 1. Januar 1904.

– Sluttet –

Sag Nr. 233. Denne Sag indankedes af Malersvend Søren Jensen, Fælledvej 16, mod Malermester C. C. Johansen, Falkonerallé 6. *Klagens Aarsag*: Svenden fordrede et Tillæg af 50 pCt. for 1ste Gang Strygning af isolerede Rør. Mesteren protesterede og formente at Svendene ikke kunde tilkomme det fulde Procent-Tillæg, da Rørene af Lærlinge vare blevne ferniserede forinden 1ste Gang Strygning, men erklærede sig forøvrigt villig til, paa Grund af, at der mellem Ferniseringen og Strygningen var hengaaet et længere Tidsrum og at det som Følge deraf havde været nødvendigt at foretage et noget større Rensningsarbejde, forinden 1ste Gang Strygning, at ville betale et Tillæg af 25 pCt. Efter Rettens Opfordring indgik Parterne Forlig paa Grundlag af Mesterens Tilbud, og erholdt, som Følge deraf, det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 234. Denne Sag indankedes af Malermestrene H. Schübeler's Sønner, Nordre Frihavnsvej 19, mod Malersvendene Ed. Holst, Fredericiagade 53 og A. Bjørkholm, Kronborggade 18. Begge Parter i Forening ønskede foretaget Skøn over Træværket i en ny Bygning (Vibensgaard), Hj. af Strandvejen og Strandboulevarden. Svendene fordrede Betaling for 5te Afsnit, medens Mesteren formente kun at være forpligtiget til at betale for 4de Afsnit. Da der fra det af Retten nedsatte Skønsudvalg er fremkommen skriftlig Meddelelse til Voldgiftsretten, hvori udtales: at Træværket i Ejendommen Vibensgaard vil være at henføre under 4de Afsnit for det Træværks Vedkommende, som findes i Værelserne og Entréerne, *skønner Retten:* At Mestrene have vunden Sagen og som Følge deraf erholde deres Depositum 10 Kr., tilbagebetalt. Svendene, som have tabt Sagen, fortabe deres Depositum, 10 Kr. Til Dækning af Udgifterne ved det af Retten foretagne Skøn, betaler hver af Parterne 5 Kroner.

Meddelelse fra Voldgiftsretten.

Under 1. Januar 1904 er med Billigelse af Malerlauget og Malernes Fagforening i København, indenfor Voldgiftsretten oprettet et staaende Skønsudvalg, som vil være til Disposition for Medlemmerne af henholdsvis Malerlauget og Malernes Fagforening. Skønsudvalget er oprettet for, med meget kort Varsel, at kunne tage Skøn over Arbejde, hvorom der er opstaaet Uenighed, og som paa Grund af hurtig Omgøring eller Færdiggørelse, ikke kan vente med Skøn, til Sagen har været forelagt Retten til Behandling.

Følgende Regler ere gældende for Benyttelse af dette Skønsudvalg:

I. Anmodning om hurtig Skøn tilstilles skriftlig Voldgiftsrettens Formand, og samtidig indbetales et Depositum af 12 Kr. til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Skønnet.

II. Resultatet af Skønnet skal deponeres skriftligt i Voldgiftsretten, for først at fremkomme ved den eventuelt senere paafølgende Sag.

Det endelige Resultat af Skønnet vil saaledes først fremkomme efter at Sagen har været behandlet af Voldgiftsretten.

Ekstrakt af Kassebogen.

1ste Oktober 1903. 1ste Januar 1904.

1903.			
Oktbr. 1.	Beholdning	Kr. 193,15	Øre
	Indgaaet Depositum Oktbr. Kvt.	- 250,00	-
		Kr. 443,15	Øre
1903.			
Oktbr.–Decbr.	Leje af Lokale, Lys & Varme	Kr. 113,00	Øre
	Tilbagebetalt Depositum og Skøn	- 160,00	-
	Sekretærens Løn	- 48,00	-
	Porto, Kontorartikler o. l.	- 24,86	-
	Beholdning	- 97,29	-
		Kr. 443,15	Øre
1904.			
Januar 1.	Beholdning	Kr. 97,29	Øre

Ludvig Dyrberg,
p. t. Formand.

Oversigt

over

Voldgiftsrettens Virksomhed i Oktober Kvartal 1903.

Voldgiftsretten har afholdt		8 Møder
og behandlet		15 Sager
hvoraf der er fældet Kendelse i	10 Sager	
saaledes i Mestrenes Favør	4 Sager	
— Svendenes —	4 —	
Tabt af begge Parter	1 —	
endvidere Sagen Malerlauget og Malernes Fagforening kontra Malermester Adler som vandtes af ovennævnte Organisationer.		
Tilsammen		10 Sager
For Retten indgaaet Forlig		3 —
Ordnet uden Rettens Mellemskomst		2 —
Tilsammen		15 Sager

Voldgiftsretten i Malerfaget i København, d. 1. Januar 1904.

Ludvig Dyrberg,
p. t. Formand.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Hvad Forholdet til Svendene angik blev det befalet, at ledige Svende, af hvilke Lavet led stor „Afbræk", fordi de „henlegger sig paa egen Haand at fuske" skulde af- og tilmeldes hos Ol-

dermanden, hvorhos ledige Svende straks skulde melde hos Oldermanden, hvor de tog „Logement". Ingen Svend maatte ligge ledig, naar de kunde faa Arbejde hos en Mester, „thi Lediggængere ere Staden og Lauget til Skade".

Naar en Svend kom tilrejsende kunde han tage Arbejde, hvor han vilde. Var den gensidige Prøvetid paa 14 Dage udløben, blev der sluttet Overenskomst mellem Parterne om en vis Tjenestetid og Løn, hvilken Akkord straks skulde meldes til Oldermanden. Begge Parter kunde gensidig opsige hinanden med seks Ugers Varsel.

Der er i disse Vedtægter adskilligt nyt. Efter de gamle Regler fæstedes Svenden altid paa et halvt Aar; forlod han Arbejdet i denne Tid, skulde han rejse bort fra Byen; ingen Mester maatte mod Bødestraf tage ham i Arbejde. Denne Bestemmelse vilde Mestrene have bekræftet, og have Bøden for at forlade Arbejdet og tage Tjeneste hos en anden Mester indenfor Lavet fastsat til 6 Mk. for Svendene og 2 Rdlr. for den nye Mester, der oven i Købet ikke maatte beholde Svenden, „eftersom det strider mod Artiklerne at forlokke en andens Folk".

Ganske denne Form fik Vedtægten dog ikke, idet der, som ovenfor vist, ikke fastsattes nogen bestemt Tjenestetid. Det var et lille Fremskridt for Svendene; men man var endnu langt fra Daglønnen, og der tages i Forordningens sidste Punkt endog bestemt Afstand fra denne Lønningsmaade, „hvorved Ulejlighed indløber". Akkorden skulde ske i uge-, fjerding- eller halvaarsvis. Svendene skulde have Kost og Logi hos Mesteren. Kun gifte Svende og Soldater maatte tages paa Dagløn.

(Fortsættes)

Stiftelsesfesten.

Malernes Fagforening i København afholdt Søndagen den 20. November sin 23-aarige Stiftelsesfest i Rømersgade 22. Festen forløb, som sædvanligt, paa den mest fornøjelige Maade, hvortil Sangforeningens Deltagelse gav sit vægtige Bidrag.

Ved Festmaaltidet bød Formanden Velkommen og oplæste en telegrafisk Hilsen fra tidligere mangeaarigt Medlem *Emil Claussen*. Efter Afsyngelsen af den første af nedenstaaende Sange talte *H. P. Jensen* for begge Foreninger, og *Carl Olsen* for Malerforbundet. Festmaaltidet efterfulgtes af et animeret Bal, hvis Pauser Sangforeningen med Bravour udfyldte, ligesom der ved et Glas Punsch og under stærkt Bifald holdtes Taler, bl. a. af *Sofus Høegh* for *Formanden*, og af *Chr. Aasberg* for *Kvinden*.

Til Festen var skrevet følgende Sange, der indbragte Forfatterne et Leve.

Mel.: Høje Nord, Friheds Hjem.

Uden Maal, hver sin Vej,
Hid og did for alle Vinde,
Aldrig var der Plan at finde,
Enighed man kendte ej.
Sammenhold laa hen i Dvale,
Om at gøre fælles Sag
Var ej Tale –
Saadan stod vi i vort Fag.

Men saa slog Tanken Rod:
Gaar vi blot de rette Veje,
Har vi Magt jo nok i Eje,
Som paa mangt vil raade Bod.

Og fra Tanken Gang i Værket
Fik en lille Skare sat,
Under Mærket:
„Fagforening" tog den fat.

Der var straks ikke faa,
Som i den blot saa en Plage;
Snart var her og der en Hage
til at hænge Hatten paa.
Mange Minder fra de Tider
Var det let at drage frem,
Dog vi glider
Ganske stille over dem.

Gennem Aar, ofte nok,
Blev vor Fagforening prøvet,
Fik vi Sammenholdet øvet,
Saa vi løfte kan i Flok.
Tre og tyve Aar er omme,
Ved et nyt vi staar i Dag.
Lad det komme,
Held at bringe for vor Sag.

Sammenhold, Enighed,
Ingen Vaklen, ingen Døsen,
Staar nu fast hos os som Løsen,
Og skal aldrig brydes ned.
Hvad saa Tiden i sig bærer,
Vor Forening staar paa Vagt.
Vi den ærer
Med et „Leve" for dens Magt.

66.

Mel.: Pengeskabsvisen.

Ja, Gudskelov, saa fik vi dog igen et Aar paa Bagen,
Vi Festen fejre vil paa gammel god Maner;
Vi ser jo nok her er en Flok af Gratulanter glade,
Det var dog ingen Skade, om der var lidt fler',
For her er baade Hus og Hjærterum i Massevis,
Og al Ting til en meget overkom'lig Pris;
Men de unge Mennesker, de er saadan, som de er,
Gud ved, hvor de gaar hen med deres Kærester.

Men Du og jeg, som der fandt Vej til Fagforeningsfesten,
Vi vil min Sandten rigt'nok ogsaa more os,
Al Sorg og Kval fordrives skal, saa glemmer vi for Resten,
Hvad Verdens Nederdrægtigheder gøre os.
Selv om en Vinduesregning har spoleret dit Humør,
Og Femtedelene har gjort din Hjærne ør;
De er gode nok, ved Gud. Send dog efter Stuhde Bud,
For den er ikke al Tid god at regne ud.

Se her i By'n man ser et Syn, som der er svært fornøj'lig,
Det gaar saa stolt og støt til hele Fagets Held.
Men i Provinserne, der strejker Mestrene ubøj'lig;
De Men'sker kender ikke deres eget Vel.
Naar blot de vilde tænke paa, de selv en Gang var Svend,
Saa gik skam hele Strejken i sin Mo r igen.
Deres Arbejd' – sikke't Held – kan dog ikke slaas ihjel,
For de har nemlig ingen Ting alligevel.

Ske, hvad der vil, vi ser kun til paa Mestrenes Ballader,
En Gang i Tiden løber de vel sagtens tør.
Det bedste er, vi rør' ej me'r ved disse gamle Skader,
De sætter bare Pletter paa et godt Humør;
Og disse hersens Pletter, mine Venner, ved De hva',
Paa Kuplen og Humøret kan vi ikke ha'.
Nej, Du kære Smøresvend, maa vi be' om Spøg og Spænd,
Lad Verden se, at Malerne er med paa den.

L. Th. H.

Fagforenings- og Arbejderliv paa Scenen.

Formanden for Cigarsorterernes Fagforening, Redaktøren af Fagforeningsbladet „Samarbejdet", *Th. Stauning*, har fornylig skrevet et Teaterstykke, et Folkelivsbillede i 5 Akter under Titlen »*Livets Løgne*«.

Danmark har med denne debuterende Forfatter faaet sin sceniske Arbejderdigter; thi det, Forfatteren skildrer, er Folkets Liv, de store Rørelser og Begivenheder i vore Dage, Virksomheden i vore Fagforeninger i vort politiske Parti og ved vore Blade, Livet i Arbejderhjemmene og Karak-

terer, hentede fra Arbejdernes og deres Tillidsmænds samt Fabrikanternes Kredse. Forfatteren viser i sit Stykke Livets Kampe, Konflikten mellem Arbejder og Arbejdskøber, og hans Skildringer er helt igennem sanddru og naturlige.

»*Livets Løgne*« opføres første Gang 2. Juledag paa „Arbejdernes Teater", Enghavevej 40, og der er Anledning for Arbejderne til at overvære denne Forestilling, da det er deres eget Liv, deres egen Kamp, der fremstilles af en ærlig Fortolker, af en Mand, der selv er Arbejder.

Arbejdsløsheds-Statistik.

Foranlediget ved det sidst afholdte Delegeretmødes Vedtagelse om at fremskaffe statistisk Materiale til Belysning af Arbejdsløsheden i vort Fag, lod Malernes Fagforening i København udstede et Spørge-Skema til Indklæbning i Medlemsbogen.

Det er kun lykkedes at faa mellem 11 og 1200 af disse Skemaer udbragt, men i kommende Aar vil vi antagelig naa det fulde Antal, hvad let kunde ske, naar hvert eneste Medlem selv sørgede for, at faa Skemaet udleveret. — Imidlertid vil det nu være af største Vigtighed at faa samtlige udleverede Skemaer tilbage ved det ny Aars Begyndelse, idet vi forudsætter, at disse i Aarets Løb ere blevne udfyldte, som forudsat.

Vi beder derfor alle Medlemmer, som ere forsynede med det nævnte Skema, om at aflevere samme paa Foreningens Kontor fra 1.—15. Januar.

Afdelingen i Hørsholm.

Paa Grund af Arbejdsløshed har samtlige Medlemmer i Hørsholm maattet fortrække fra denne Plads, og Afdelingen saaledes foreløbig indstille sin Virksomhed; forhaabentlig bliver det dog kun for en kortere Tid.

Julefest.

Malernes Fagforening i Kbhvn. afholder Mandag den 26. December (2. Juledags Aften) fra Kl. 7—4 Julefest i Forsamlingsbygningen, Rømersgade 22; saavel den store som den lille Sal er i den Anledning lejede. Angaaende Billetsalget henvises til senere Annoncer i Social Demokraten. Pynt til Træet og Gaver til Tombolaen modtages med Taknemlighed. *Julefestudvalget.*

Lykønskningskort.

Ærede Kolleger! Gennem lang Tids Erfaring og Øvelse i at skære og male Lykønskningskort m. m., ser jeg mig i Stand til at levere virkelig smukke og dekorative Arbejder i Kort og Albums til Brug ved Lykønskninger i enhver festlig Anledning. Jeg tillader mig at paaregne, at særlig Malerne vil benytte haandmalede Kort ved festlig Lejlighed, og da mine Priser ikke ere synderligt højere, end hvad der gives for trykte Ting, haaber jeg paa, at Kolleger ved given Lejlighed vil gøre deres Køb hos mig. Adresser til Brylupper besørges, med Skrift i Guld, Sølv og dekorative Farvesammensætninger.

Kort haves altid paa Lager.

Hans Larsen, Medl.-Nr. 167.
Hjorth-Lorentzensgade 13, 1. Sal, Kbhvn. N

Arbejdernes Livsforsikringsselskab.
Genforsikrer i Statsanstalten.

Alle Forsikringer tegnes ved Foreningens Tillidsmand, H. P. Jensen. Træffes hver Lørdag Aften i Kontortiden paa Malernes Fagforenings Kontor.

Rejsekassen.

Opmærksomheden henledes paa, at der, saalænge Konflikterne i *Odense, Køge, Nykøbing F., Maribo* og *Nakskov* vedvarer, ikke vil blive udbetalt Rejseunderstøttelse i disse Byer, hvor Arbejde heller ikke kan søges.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær.
Hillerød.	A. Heüschkel, Slangerupgade 15.
—	C. Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Svendeforeningen, Stenstuegade.
Sorø.	O. A. Christiansen, Baggade 75.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 38
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Ringkøbing.	Chr. Høxbro.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	P. Andersen, Tordenskjoldsgade 11.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	L. Chr. Larsen, Stengyden 22.
—	Chr. Engenn, Holbergsgade 6, St. (Kasserer).
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 77.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 18, St.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

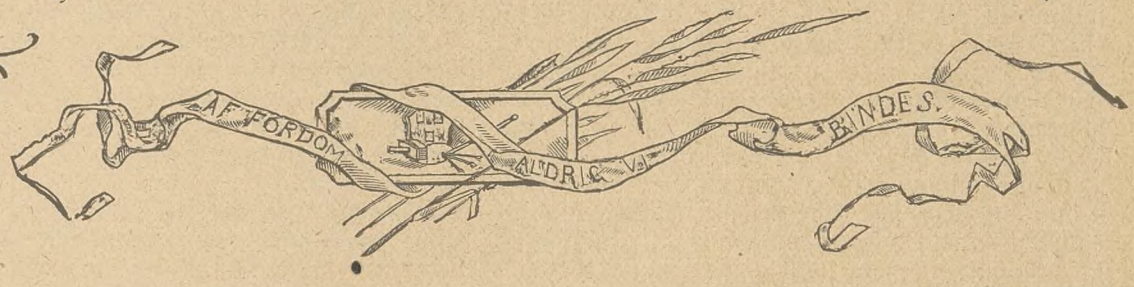

Januar | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer kke arb ejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F.** og **Køge**. Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jens Udsen**, Grenaa, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **Carl Nielsen**, Bagsværd og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen, C. O. Westlund** og **Chr. P. Pedersen**, Amagerbrogade 239. Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

ET godt og heldbringende Nytaar ønskes hermed alle Medlemmer af vor Organisation.

Red.

Aaret 1904.

Fra sin første til sin sidste Dag har det nu forløbne Aar givet vor Organisation adskilligt at varetage. Ved Aarets Begyndelse havde vi, saa langt Centralforeningen af Malermestre i Jylland rækker, af denne opsagte Regulativ, medens vi selv havde opsagt for **Nykøbing, M.**, der staar udenfor Centralforeningen. I Østifterne havde vi opsagt i **Middelfart, Odense, Køge, Nykøbing, F., Maribo** og **Nakskov**, af hvilke førstnævnte staar udenfor Østifternes Centralforening. Desuden var vi midt i et Fællesudvalgs Forhandlinger i **København** om en ny Prisliste for Skibsarbejde.

Ved et Møde i Aarhus den 23. Februar mellem Repræsentanter for den jydske Centralforening og os opnaaede vi et ret gunstigt Resultat, idet der for **Hjørring, Viborg** og **Fredericia**, som hidtil havde haft væsentlig ringere Regulativ end andet Steds, vedtoges ligelydende Regulativ af samme Indhold, som de almindeligvis gældende i Jylland, medens der til Regulativet for **Aarhus** føjedes den Bestemmelse, at Jernbanearbejde og andet Akkordarbejde skal betales henholdsvis efter Jernbaneprislisten og den for København gældende Prisliste.

I **Nykøbing, M.** opnaaede vi ved Forhandling at faa ligelydende Regulativ med de ovenfor nævnte tre Byer.

Ligeledes opnaaede vi Malerlaugets Vedtagelse af den i Fællesudvalg udarbejdede og væsentlig forbedrede Prisliste, der foreløbig vil være gældende i 5 Aar. Fra **Skibsværfterne** i København og Helsingør gjordes der en Del Indvendinger mod at tiltræde denne Prisliste; men da det siger sig selv, at vi ikke kan arbejde for Skibsværfterne til ringere Priser end de, der betales af Malermestrene, saa det en Stund ud til, at vort Krav vilde medføre Konflikt paa Værfterne. Formodentlig maa disse dog have kunnet se det uholdbare i at modsætte sig de af Malerlauget godkendte Priser. I hvert Fald opnaaede vi ved en Forhandling med Sammenslutningen indenfor Jernindustrien, under hvilken Skibsværfterne sorterer, at Prislisten accepteredes for Skibsværfterne ligeledes for 5 Aar foreløbig.

Større Vanskeligheder rejste sig under vore Bestræbelser for at forbedre Regulativene i Østifterne, dog ikke for **Middelfarts** Vedkommende, hvor der bl. a. opnaaedes en Forhøjelse af Timelønnen fra 36 til 40 Øre, men for de Byer, der hører under Centralforeningen. For **Køge, Nykøbing, F., Maribo** og **Nakskov** indskrænkede vore Ønsker sig til at faa ligelydende Regulativ med Svendborg, (som var vedtaget Aaret i Forvejen, uden at medføre nogen som helst Indvending fra Centralforeningens Side) hvorved der ikke rørtes ved den ordinære Timeløn. I **Odense** havde vore Medlemmer alt længe ønsket at opnaa en Forhøjelse af de hidtil gældende 40 Øre, og Guderne skal vide, at dette Ønske er beskedent og berettiget. Desværre kunde Centralforeningen ikke dele denne Betragtning.

Vi mødte her en Modstand, der ikke nøjedes med at stille sig i Vejen for en Lønforbedring i Odense og den mere underordnede Ændring af de andre 4 Byers Regulativ, men som bød os

ringere Vilkaar end de hidtil gældende. Divergensen var altsaa ret stor, og et Par Forhandlingsmøder formaaede ikke at ændre dette Forhold, hvorfor vi nødtes til at standse Arbejdet i de 5 Byer. En Gang i Sommerens Løb forsøgte Politimesteren i Odense at faa en Forhandling i Gang, men uden Held, idet den lokale Mesterforenings Formand ikke fandt en saadan betimelig.

Omtrent samtidig skraaledes der, i de dertil indrettede Blade, op om, at en Lock-out vel nu snart maatte sættes i Scene, medens en og anden Mester regnede med, at „Sulten" da for Pokker ikke kunde udeblive, og saa vilde den vel formaa at bringe Svendene til „Fornuft". Da man imidlertid havde raabt sig hæs paa Lock-out'en, uden at denne mødte op, og da „Sulten" heller ikke syntes at være lige forestaaende, fik Centralforeningen Arbejdsgiverforeningen til at arrangere et Fællesmøde, gennem hvilket det skulde forsøges at opnaa Forslag til Konfliktens Afslutning. Dette Fællesudvaig, der bestod af Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen, Fællesforeningen af Danmarks Malermestre og Centralforeningen samt „De samvirkende Fagforbund" og Malerforbundet, opnaaede efter et Par Dages Forhandling at enes om et Forslag til Konfliktens Afslutning. Det meget Arbejde, der var anvendt paa Forslaget, gav ikke det tiltænkte Udbytte; thi medens Malerforbundet for sit Vedkommende vedtog Forslaget, blev det af Centralforeningens Generalforsamling forkastet.

Straks derefter meddelte Centralforeningen os, at vi endnu kunde komme i Arbejde paa dens under 29. Marts fremsatte Regulativforslag (Reduktion af de hidtil gældende Forhold) i alle 5 Byer, og at medens det skulde gælde for de 4 Byer, kunde der forhandles om et andet for Odense. Naturligvis kunde vi ikke benytte os af dette Tilbud.

Siden den Tid er hengaaet flere Maaneder, og med det nye Aars Begyndelse gaar vi ind i Konflikternes tiende Maaned, og da Centralforeningen imidlertid har opsagt alle øvrige Regulativer til Ophør 1. April 1905, gaar vi jo ikke ganske tomhændede ind i det nye Aar.

Lige for Tiden er Stillingen den, at der foreligger Forslag fra Centralforeningen til Fællesregulativ for Østifterne og Prisliste for Odense, med hvilke Forslags Fremsendelse det er meddelt os, at man har forudsat Malerforbundets Tiltrædelse inden 15. Februar. Dertil egner Forslagene sig imidlertid ikke, og de vil da ogsaa nærmere blive drøftede i et Møde af Repræsentanter for Centralforeningen og Malerforbundet, som er berammet til Afholdelse her i København den 11. i d. M.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat. –

Som man ser er disse Bestemmelser, hvad Lønningsvilkaar og Svendenes Forhold i det hele taget angaar, yderst konservative, og Grunden hertil er den stadige Frygt for, at Svendene skulde give sig til at fuske. Havde man dem fæstet i længere Tid og under Opsigt i Huset, i Seng om Vinteren Kl. 9 om Aftenen og om Sommeren Kl. 10, kunde Faren aldrig blive stor.

Fra de rigtige Haandværkssvendes Side var der vistnok heller ikke noget at frygte. Men den Tid laa lige for, da en Klasse, der i social Henseende laa et Lag længere nede, skulde trænge sig frem og gøre mægtige Indhug i Lavsmestrenes Rettigheder. Det var de gifte Svendes, Soldaternes og de ufaglærtes talrige Skare, Forløberne for de kommende Tiders Proletariat, der begyndte at rykke frem, og som alt i lang Tid havde leveret et stort Bidrag til Frimestrenes ringeagtede Trop.

Det er Hensynet til den, der Gang paa Gang fik Regeringen til at tænke paa Lavsvæsenets Ophævelse, og til lidt efter lidt at skyde den ene Bresche efter den anden i den gamle Bygning, saa den tilsidst maatte falde.

De nye Artikler af 14 Septbr. 1753, „Forbedringsposterne", som de med Rette kaldes, var det sidste Naadesglimt fra Enevældens Sol, der faldt paa Malerlavet.

Nye Tider, der ikke var Lavsvæsenet gunstigt, rykkede frem. Et helt nyt Syn paa Stat og Samfund bemægtigede sig Videnskaben, og en stor Del af de Styrende netop ved Midten af det 18. Aarhundrede. Hidtil havde man regeret alt ved Love og ved Tvang; men nu fordrede „Menneskerettighederne", at Friheden overalt blev raadende: i Handel, Landbrug, Industri og Haandværk. Vi skylder hin Tid, „den oplyste Enevældes", de store Landboreformer; men lige saa rigtigt det Skridt var, som blev gjort for Bondens Frigørelse, lige saa skæbnesvangert og forhastet var Fornyelserne for Haandværkerstanden. Man saa rigtigt i, at der var noget galt ved den Maade, det gik paa. De fleste Haandværkere var forarmede, uduelige, og kunde ikke konkurrere med Udlandet. Men man tænkte ikke paa at dygtiggøre Standen ved bedre Uddannelse, hæve den i social Anseelse eller udvide dens aandelige Synskreds. Med den Mangel paa Sans for det overleverede, der var egen for den nye Skole, sluttede man, at Haandværkets daarlige Tilstand udelukkende skyldtes Mangel paa Konkurrence og den forældede Indretning af Lavsvæsenet. Dette var „Monopoler og Fideikommisser" for nogle faa Familier, der gjorde alt for at holde ny Tilgang borte fra deres Rækker, og for at blive saa faa som muligt om Fortjenesten. Der maatte Frihed til, inden det kunde blive godt. Indenfor Regeringen kom disse Anskuelser især til Orde gennem Generalprokurør *Stampe*, og ved Paavirkning fra ham udkom Reskriptet af 10. April 1761, der opstillede helt nye Grundsætninger for Købstædernes Næringsliv.

„Udi en vel indrettet Stat", hedder det, „bør det ikke lettelig formenes Nogen at ernære sig paa hvad lovlig Maade han helst vil og kan". Kongen vilde derfor en Gang for alle have besluttet, at intet nyt Lav efterdags maatte indrettes, ejheller nye Lavsartikler konfirmeres, med mindre de var saaledes indrettede, at Enhver, der ønskede det, uden Bryderi eller Omkostning kunde indtages, mod at betale en Kendelse af 4 eller 6 Mk. eller „lidt mere". Formelle Mangler skulde ikke længere være til Hinder for at komme i Lav, og Fattigfolk maatte arbejde i en hvilken som helst Profession med egne Hænder, ja med Drengs eller Haandlangers Assistance, naar de erklærede, at de ikke vidste anden Maade at ernære sig paa, og det ved nærmere Undersøgelse viser sig, at „det

omtrent forholder sig saaledes"; enhver Mester skulde mindst have en indfødt Dreng i Lære, og Magistraten skulde have Tilladelse til at fritage duelige Svende for at lave Mesterstykke. Men „skal et saadant endelig forfærdiges", maatte Svenden fremstille det, som mageligst kunde afsættes og krævede mindst Bekostning og Tid. Derhos skulde Haandværkssvende frit kunne indlade sig i Ægteskab, og hvis de af denne Grund afskediges af Mesteren, eller andre Svende nægtede at arbejde med dem, vilde Kongen bevilge dem at indtages i Lavet som Mestre, uanset noget endnu maatte fattes i deres Svendeaar, eller noget andet Requisitum dertil mangle dem. Endelig fik Magistraten Ordre til jævnlig at advare og tilholde vedkommende Lav selv at frembringe, forskaffe og forarbejde de Ting, som Indbyggerne er komne i Vane med at forskrive fra fremmede Steder, skønt de her lettelig kunde haves lige saa gode og for lige saa godt Køb.

En Følge af denne Forordning var et Reskript af 27. August 1762, hvorved Indgangspengene nedsattes til 2 Rdlr. For Drenges og Svendes Vedkommende blev det fastsat som „en general Regel og til Efterlevelse for samtlige Lav", at Indskrivningspengene for en Læredreng skulde være 4 Mark og for en Svend til Mesteraaret 1 Rdlr. Overgangen fra Dreng til Svend skulde være gratis. Den Indtægt, Oldermanden hidtil havde haft af Lavssamlingerne, bortfaldt, undtagen naar der blev forlangt Samling i „Stridigheders og Uenigheds Tilfælde".

For Lavene, der dog hidtil ikke havde været Kælebørn, var disse nye Love højst ubehagelige. Alle Lavsmestre, der i Forvejen havde ringe Næring — hed det — vilde blive ødelagte af de mange uduelige Personer, der nu vilde gaa dem i Næringen og som intet kunde bidrage til Statens og Stadens Tarv.

To Gange indgik Malerlavet med allerunderdanigste Forestillinger om den store Afbræk og Fordærv, „Frihederne" vilde medføre for dem, men begge Gange henlagdes deres Andragender, uden at der trods Magistratens Støtte blev givet Svar. I sin Erklæring over det sidste udtalte Stampe, at der var ingen Grund til at tage Hensyn til Klagen, da Malerlavet ligesaa vel som andre Lav kunde taale Frimestre.

(Fortsættes).

Arbejdernes Livsforsikringsselskab.

I et Aar har dette Arbejdernes sidste kooperative Foretagende nu virket, og i den Tid er Tegningen af Forsikringer gaaet jævnt fremad, og alt tyder paa, at den kommende Tid vil bringe forøget Tilgang; men Forholdet bør ogsaa være det, at alle Arbejdere forsøger at lade sig forsikre.

Man ser jo ofte i det daglige Liv Eksempler paa, hvor uheldigt stillet en Familie er, der pludselig berøves sin Forsørger. I mange Tilfælde er der ingen anden Udvej for dem end at ty til det Offentlige. Havde Forsørgeren nu været betænksom nok til at tegne en Forsikring, vilde han for et ringe ugentligt Beløb være i Stand til at efterlade sine Paarørende saa mange Penge, at de kunde komme ud af det i den første Tid, uden at ty til Fattigvæsenet, og faa Tid til at se sig om efter en eller anden Livsstilling, hvorved de maaske kunde ernære sig. Vel kan Arbejderne ikke efterlade sig store Summer, hvorved Familien med Hænderne i Skødet kan leve af Renten, men enhver Arbejder i en nogenlunde fast Stilling kan ofre en mindre Sum ugentlig, og derved sikre sin Familie mod den *første Nød* i Tilfælde af Forsørgerens Død, *og den første Tid er den værste.*

Blot for 50 Øre om Ugen vil der for en 30-aarig Mand, der betaler Præmie til han er 55 Aar, kunne opnaas, at der ved hans Død udbetales 924 Kr., ligegyldigt naar Døden indtræffer, selv om det sker Dagen efter, at Forsikringen er tegnet.

Eller man ser, hvorledes Fortjenesten bliver mindre for den ældre Arbejder, for hvem det ofte kniber med at slaa sig igennem. Her vil det være en stor Hjælp, om man i de Aar, da Evnen var nogenlunde, tegnede en Forsikring til Udbetaling ved den Tid, da man kan tænke sig, at det begynder at gaa ned ad Bakke. Indtræffer Døden forinden, vil jo hele Forsikringssummen straks blive udbetalt til de Efterladte.

For dem, der ingen Interesse har af at efterlade noget ved deres Død, er der oprettet en særegen Forsikringsart. Oplever man Forsikringstidens Udløb, kan der for en mindre Præmie opnaas en betydelig Sum til Udbetaling. F. Eks. en 21-aarig Mand, der tegner sig for 1 Krone om Ugen, vil, naar han er 50 Aar, kunne faa udbetalt 1870 Kr. Dør han forinden, udbetales der kun en delvis Tilbagebetaling af Præmierne.

Endvidere kan der tegnes *Børneforsikringer*, der navnlig vil være praktiske til Konfirmationshjælp.

Under Arbejdsløshed gives der Restancefrist. Og har en Forsikring gaaet nogle Aar, og man af en eller anden Grund ønsker at ophæve den, vil den altid have sin Tilbagekøbsværdi, saaledes at de indbetalte Penge under saadanne Omstændigheder slet ikke ere tabte.

Ved at sammenligne Arbejdernes Selskab med andre Livsforsikringsselskaber, der er baseret paa ugentlig Præmiebetaling, vil man se, at Arbejdernes er ca. 20 pCt. billigere end disse; naa, deres Formaal er jo ogsaa kun at tjene Penge til Aktionærerne, hvorimod Arbejdernes Formaal er at føre den sunde og fornuftige Tanke, som Livsforsikringsvæsenet er, ud blandt Arbejderne paa den billigste og mest betryggende Maade, og bort fra den private Spekulation.

Selskabet har Kontor i Nørre-Farimagsgade 47, 2. Sal, og Agenturer i de fleste Provinsbyer.

Voldgiftsretten for Jylland.

Ved den nu tilendebragte Afstemning over Delegerede til Voldgiftsretten for Jylland valgtes følgende otte:

M. Andrup, Kolding, 147 St., *Chr. Christensen*, Aalborg, 143 St., *Th.s Madsen*, Esbjerg, 142 St., *J. P. Jensen*, Fredericia, 126 St., *Joh. Tribler*, Horsens, 123 St., *H. P. Henriksen*, Aarhus, 112 St., *N. P. Larsen*, Randers, 110 St. og *Chr. Larsen*, Skive, med 100 Stemmer.

Derefter havde *Marius Nielsen*, Silkeborg, *Carl Jensen*, Hjørring, *P. Petersen*, Aarhus, *W. Andersen*, Aarhus, *P. Andersen*, Frederikshavn og *Joh. Goos*, Holstebro, henholdsvis 96, 86, 75, 65, 48 og 34 Stemmer.

Stiftelsesfest

Lørdagen den 3. Decbr. f. A. afholdt Malernes Fagklub „D S B Aarhus" sin 2-aarige Stiftelsesfest. Festen indledes med Fællesmaaltid, hvori samtlige Medlemmer med Damer deltoge, og blev budt Velkommen af *P. Jensen. H. P. Henriksen* talte for Organisationen og fremhævede dens Betydning nu og fremtidig.

Efter Festmaaltidet tog man fat paa Ballet, som gik med Liv og Lyst.

I Dagens Anledning havde *Julius Petersen* anvendt sine kunstneriske Evner paa en Revy med Gengivelse af Aarets Begivenheder og morsom Karrikering af hvert enkelt Medlem, der, ligesom

R. Knudsens digteriske Præstationer, vandt velfortjent Bifald.

Alt i alt forløb Festen paa den bedste og mest fornøjelige Maade, og varslede godt for, at Jernbanens Malere vil arbejde sig frem til at deres Organisation skal komme paa Højde med Kollegernes i det øvrige Land.

G. C.

Arbejdsløshedsstatistik

Som Grundlag for Opnaaelsen af en højst fornøden Statistik over Arbejdsløsheden i vort Fag, vil Medlemmerne af Malernes Fagforening i København for Aaret 1904 have erholdt et Spørgeskema til Indklæbning i Medlemsbogen. Vi minder om, at dette behørigt udfyldt skulde ombyttes nu, i Tiden mellem 1. og 15. Januar, med et nyt Skema for Aaret 1905, og beder om at dette i størst mulig Udstrækning maa ske ved Henvendelse paa Foreningens Kontor.

Julefesten.

Til Julefesten, som Malernes Fagforening i København lod afholde den 26. December f. A. i Forsamlingsbygningens Festlokaler i Rømersgade, og hvori ca. 425 Børn deltoge, er indkommen følgende Bidrag:

Malernes Fagforening 300 Kr., N. Foss 5 Kr., Restauratør Haagensen 3 Kr., Nr. 66 2 Kr. 40 Øre, R. S. 1 Kr., Nr. 76 1 Kr., Nr. 195 2 Kr., P. Nielsen Pynt til Træet, H. Larsen nogle haandmalede Kort, P. Jensen 1 Maleri, Fr. Nielsen en Lodseddel til Kunstnernes Tombola.

For ovennævnte Bidrag beder vi herved de ærede Bidragydere modtage vor bedste Tak.

Julefestudvalget.

Maanedsberetninger.

Ingen Afdeling maa glemme at indsende Maanedsberetning regelmæssig for hver Maaned.

Rejsekassen.

Opmærksomheden henledes paa, at der, saalænge Konflikterne i *Odense, Køge, Nykøbing F., Maribo* og *Nakskov* vedvarer, ikke vil blive udbetalt Rejseunderstøttelse i disse Byer, hvor Arbejde heller ikke kan søges.

Rabatkort

De københavnske Afdelingers Medlemmer vil paa Fagforeningens Kontor hos Formanden kunne erholde Kort til forskellige Forretninger, hvor Kortets Fremvisning ved Kassen (det fremvises ikke ved Expeditionen) giver Køberen fra 5—10 pCt. Rabat.

Der haves for Tiden Kort til Forretninger i *Herreekvipering, Damekonfektion, Kjoletøjer, Hvide Varer, Skotøj, Køkkenudstyr, Lamper, Porcellain, Colonialvarer, Vin, Tobakker, Cycler og Instrumenter, med flere.*

„Livets Løgne".

Arbejdernes Teater paa Enghavevej opførte 2. Juledag det af *Th. Stauning* under ovenstaaende Titel skrevne Folkelivsbillede i 5 Akter, som fandtes anmeldt i forrige Numer af dette Blad. Stykket vandt udelt Bifald hos det udsolgte Hus, og ved Tæppets Fald for sidste Akt fremkaldtes saavel de Rollehavende som Forfatteren.

Stykket er ansat til Opførelse hver Søndag indtil videre og fortjener at kunne regne med fuldt Hus hver Gang.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær.
Hillerød.	A. Heüschkel, Slangerupgade 15.
—	C. Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Carl Sørensen, Østerstræde 14.
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Svendeforeningen, Stenstuegade.
Sorø.	O. A. Christiansen, Baggade 75.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Em. Petersen, Grønsundsvej 38
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Ringkøbing.	Chr. Høxbro.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	P. Andersen, Afholdshotellet „Taarnborg".
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 77.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, Københavns.

Fagtidende for Malere.

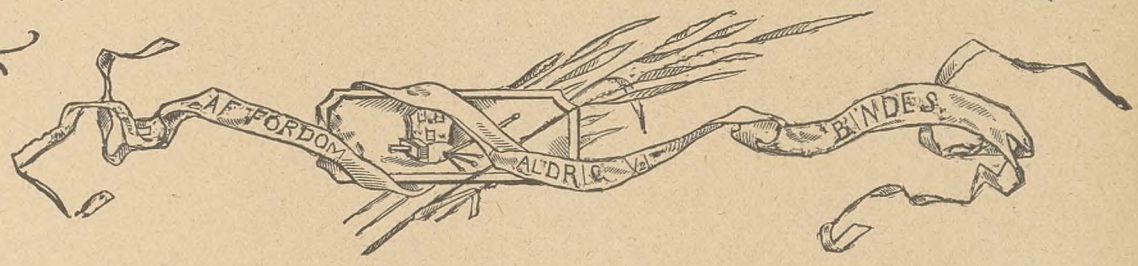

Februar | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F.** og **Køge.** Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen,** Kellerup, **Jens Udsen,** Grenaa, **Jensen,** Holeby, **H. P. Olsen,** Taastrup, **Bruun,** Vridsløselille, **Carl Nielsen,** Bagsværd og **Georg Lorentzen,** Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen, C. O. Westlund** og **Chr. P. Pedersen,** Amagerbrogade 239. Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Konflikten i Østifterne.

Som kortelig berørt i forrige Nr. af dette Blad havde Centralforeningen tilstillet os Forslag til et Fællesregulativ for Østifterne og Forslag til en Prisliste for Odense, om hvilke Sager et Fællesmøde har fundet Sted den 11te i f. Md. paa det herværende Malerlaugs Kontor. Mødets Deltagere vare, foruden de respektive Formænd *Hauptmann* og *Poulsen,* Malermestrene *H. J. Christiansen, Ludvig Reimer* og *P. Petersen* og for Malerforbundet *E. Carlsen, Ax. Jensen* og *Carl Olsen*

Mødet optoges i Hovedsagen af en Generaldebat, om hvorvidt Akkordpriserne burde sættes lavere for Odense end i den hidtil — i Tilfælde af Akkord — for hele Landet gældende Bygningsprisliste. Af det fra Centralforeningen modtagne Forslag, der bestod i Udstregninger og Nedsættelser af Poster og Priser, baade her og der i den nugældende Prisliste for Akkordarbejde, fremgik det klart nok, hvad Mestrene mente om den Ting.

Hauptmann aabnede Mødet og udtalte Haab om, at man maatte kunne enes om det foreliggende Forslag til Prisliste med hvilket han formente, at have opfyldt sit i Fællesudvalget den 26. August f. A. givne Løfte om, at arbejde for Akkordsystemets obligatoriske Indførelse i Odense.

Poulsen mindede Hauptmann om, at det paagældende Løfte ikke gjaldt Systemet alene, men udtrykkelig *Akkord efter Københavns Prisliste.* Vilde vi akceptere lavere Akkordsatser for Odense, maatte Følgen jo blive, at vi gjorde det samme for Østifterne i sin Helhed og videre for hele Landet. At vi ikke godvilligt gaar med til en saadan Ordning siger sig selv. Skulde der endelig være Forskel paa Akkordsatserne, maatte den gaa i modsat Retning, saa vist som Fortjenesten med samme Priser, absolut vil blive mindre i Provinserne end i København.

Samtlige Repræsentanter, saavel fra Mestrenes som fra vor Side, havde gentagende Ordet for at forsvare de fremsatte Synspunkter, uden at man derved kom hinanden nærmere. Mestrene holdt fast ved, at Akkord skulde være betinget af lavere Priser end de hidtil gældende, og vi for vort Vedkommende maatte jo lige saa bestemt fastholde, at der ingen Reduktion kan finde Sted. Hvad selve Forslaget til Fællesregulativ angaar, da strejfedes dette kun under Diskussionen. At tage det op til nærmere Forhandling vilde jo være ørkesløst, eftersom det ingen reel Betydning kunde faa, saalænge der ikke opnaas Enighed om Forholdene i Odense, og om disse erklærede Hauptmann, at Københavns Prisliste ikke vilde blive gennemført.

Resultatet af Mødet blev saaledes ganske negativt. Det sluttede med Meddelelse til os om, at Mestrene kun stode ved deres Tilbud, om Akkord for Odense, indtil 15. Februar, fra hvilken Dato det, i Tilfælde af, at det foreliggende Forslag ikke bliver akcepteret fra vor Side, vil gaa ud af Verden, og Odense gaa ind under Forslaget til Fællesregulativer med den deri fastsatte Timeløn at 40 Øre og øvrige Rariteter.

I afvigte Sommer da adskillige Mestre raabte paa Lock-out, uden at dette Raab fandt det fornødne Gehør, udtalte en anden som sin uforgribelige Mening, at den værdigste Maade at tage Tingene paa, vilde være ganske roligt at lade Konflikten gaa sin Gang, indtil Svendene maatte blive „sultne". Dette Standpunkt, som maaske var god Latin i fordums Tider, da Arbejdernes Organisation var mangelfuld eller slet ikke eksi-

sterede, men som lyder dumt i vore Dage, synes ikke destomindre at holde sig friskt hos et Flertal af Mestre i den nuværende Strid. Formodentlig agter man at leve videre paa dette fremdeles, og vi faar da at haabe, at Ventetiden alligevel vil blive d'Hrr. for lang.

Ingen beklager mere end os, at Kravet om nogle faa Øres Lønforbedring i Danmarks næststørste Provinsby, hvor der hidtil er betalt som i den mindste Ravnekrog, kun skal blive gennemførligt ved Hjælp af en et eller maaske fleraarig Konflikt, som Mestrene af „taktiske" Grunde straks gav et større Omfang ved at hæfte 4 Byer paa, overfor hvilke vi blot ønskede at faa samme Forhold indført, som andet Steds gældende — og som nu formodentlig skal udvides til at omfatte alle øvrige Byer i Østifterne.

Men det faar ikke at hjælpe. Vi venter ikke paa, at Mestrene skal blive sultne, men vi forventer, at de lidt før eller senere vil vaagne til Erkendelse af, at vore Krav ere yderst beskedne og godt funderede, og langt lettere at indgaa paa end at modsætte sig.

Det af Centralforeningen fremsatte Forslag til Fællesregulativ er saalydende:

Forslag til nyt Regulativ

for

samtlige under Centralforeningen af Malermestre i Østifterne sorterende lokale Foreninger.

1. Den ordinære Arbejdstid er fra 1. April til 30. Septbr. fra 6—6 med Spisetid Kl. 8—8½ og Kl. 12—1½, den øvrige Tid af Aaret efter Overenskomst.
2. Minimallønnen er 40 Øre pr. Time i den ordinære Arbejdstid, undtagen i Nordre Birk og Odense, hvor Akkordsystemet benyttes.
3. For Arbejde, der udføres i Butiks-, Kontor- og Restaurationslokaler eller paa Malerværksteder er Arbejdstiden hele Aaret fra Kl. 6—6.
   indenfor den normale Arbejdstid gives et Tillæg af 20 Øre pr. Time for Arbejde, der udføres paa Søndage, 2. Paaskedag og Juledagene.
   For Arbejde, der udføres i Pinsedagene og efter Kl. 12 paa Grundlovsdagen samt Arbejde mellem Kl. 9 Aften og 6 Morgen gives et Tillæg af 40 Øre pr. Time.
   Erklærer en Svend, at kunne udføre et Arbejde, men enten ikke kan eller ogsaa gør det saa slet, at det maa kasseres og gøres om, har han intet Krav paa Betaling for samme.
4. For Landarbejde betaler Mesteren Rejseomkostningerne frem og tilbage en Gang, samt sædvanlig Timeløn for den til Rejsen anvendte Tid.
5. Svendene maa ikke arbejde for lavere Løn for de Mestre, som ikke er Medlemmer af Centralforeningen.
6. Jernbanens Arbejde betales efter den af Centralforeningen og Malerforbundet vedtagne Prisliste.
7. Den ugentlige Udbetaling finder Sted om Fredagen; for Timelønsarbejde efter ovenstaaende Satser og for Akkordarbejde efter den i Odense udarbejdede Prisliste.
8. Svendene maa ikke arbejde for egen Regning, saalænge de ere i Arbejde hos en Mester.
9. Mesteren forpligter sig til at holde de hos dem arbejdende Svende forsikrede for Ulykkestilfælde i Henhold til Lov af 7. Januar 1898.
10. Svendene holder sig selv med Spartel, Aadretøj, Spidspensler og Trækpensler; det andet Værktøj leveres af Mesteren.
11. Tvistspørgsmaal afgøres ved Voldgift efter de vedtagne Regler for Voldgift for Malerfaget.
12. Dette Regulativ træder i Kraft samme Dag det underskrives af begge Parter og kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel fra en af Siderne forud for 1. Marts 1910 og deretter 3 Maaneder forud for hver 1. Marts.

Af Malerlavets Historie.

— Fortsat —

Intet kunde da mere hæmme denne Haandværkernes Pariakaste.

Ustandseligt rykker dens Tropper frem, „kaster sig i Støvet for Landsfaderens Fødder" og anraaber med grædende Taarer om Brødet. Mærkværdig er den Masse Svagheder, de alle er behæftede med. Snart er det Øjensvaghed og lamme Hænder, snart „incurabel Sygdom", men alle er de naturligvis saa yderlig forarmede, at de ikke har Raad til at forfærdige Mesterstykke, og alle har de fattige Forældre, Kone og mange Smaabørn at forsørge.

Selvfølgelig var der ogsaa dem, og maaske ikke saa faa i denne Flok, der ikke kunde lave Mesterstykke og derfor beraabte sig paa Uformuenhed for at slippe. Gang paa Gang fremhæver Oldermændene i deres Erklæringer denne Side af Sagen, og paaviser, hvor billigt det i Grunden var at blive Mester, og at enhver nogenlunde flittig og sparsommelig Svend med Lethed kunde drive det dertil. Der er al Grund til at tro, at Oldermændene havde Ret i denne Betragtning. De kendte sikkert ret godt Ansøgerne og vidste, at mange af dem var daarlige Subjekter. En Gang imellem kommer Forargelsen da ogsaa kraftigt frem. „Suplicanten har", hedder det i en Erklæring, „ikke anvendt sin Læretid til at lære det han burde, thi ellers søgte han ikke om at blive en Frimester, som er det, enhver Krøbling og Usling søger". „Dernæst besværer han sig over det Aag, hævdede Lavsrettigheder paalægger den stræbsomme og duelige Professionist", hedder det i en anden Erklæring: „Dette er ej andet end Udflugter, hvorpaa alle uduelige, som frygter for deres Capacitet til at forfærdige Mesterstykke, beraaber sig; idet mindste kender jeg ingen duelig, som nogen Tid har søgt dette, om han var nok saa fattig".

Trods al Veltalenhed fra Lavenes Side, tog Regeringen dog intet Hensyn til dem. Den uddelte over en lav Sko Bevillinger til alle, der ansøgte. Hvad Under da, at den Opfattelse bredte sig, at det var lige meget, om man var i Lavet eller ej. Frimester kunde man blive paa snart en hvilken som helst Begrundelse. Og det hjalp intet, at Lavet flere Gange lovede forskellige Andragere at lempe Adgangen for dem, baade hvad Indtrædelsespenge og Mesterstykke angik, naar de blot vilde lade være med at blive Frimestre. Alt dog til ingen Nytte. „Jeg maatte jo være gal, om jeg vilde være Mester", udbryder en, „saalænge jeg kan sidde hen, uden at tvinges dertil." Manden har Ret. Thi saare sjældent var det, at nogen Frimester behøvede at bøje sig for Lavets Fordringer, selv de billigste. Havde en Frimester arbejdet nogle Aar „med egne Hænder", saa skaffede et nyt Andragende ham Tilladelse til at holde en Svend eller to, ja til Tider endog Lov til at indgaa i Lavet „mod en billig Kendelse" og uden at aflægge Mesterstykke.

(Fortsættes).

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed.

fra 1. Januar 1904 til 1. Oktober 1904.

Sag Nr. 235. Denne Sag indankedes af Malersvend Herman Høffer, Slotsgade 6, 2. Sal, mod Malermestet V. L. E. Christiansen, J. E, Ohlsensgade 13. *Klagens Aarsag:* Svenden fordrede ved Lakering af en Sokkel paa Trappegangs-Vægge et Tillæg for Behandling af de Lister, som foroven og forneden danner Soklens henholdsvis Over- og Underkant, og oplyste endvidere, at kun den Del af Soklen, som fandtes mellem de her nævnte to Lister, var medtagne i Kvadratmaalet. *Punkt 2.* Svenden ankede over, at Mesteren fra den nu indleverede Regning vilde tilbageholde et Beløb af 4 Kr. 56½ Øre, som Mesteren formente at have betalt for meget paa en Regning, som var bleven opgjort og betalt i Oktober 1903. Mesteren, som var repræsenteret ved sin Formaud, Hr. Maler Carl Christensrn, formente ikke at skulle betale det fordrede Tillæg for Lister, og med Hensyn til Beløbet Kr. 4,56½, da havde Mesterens Repræsentant udbetalt det i god Tro, og det var først senere, at Mesteren havde forlangt Beløbet refunderet. *Retten skønner:* 1. At der maa gives Svenden Medhold i Fordringen om Tillæg for Behandling af Listerne (jævnfør Kendelse i Sag Nr. 152 af 23. Jan 1902. 2. Da Regningen af 23. Septbr. 1903 har været til Mesterens Eftersyn det Tidsrum, som er opgivet i Prislisten, og Regningen er opgjort uden Forbehold, kan Retten ikke billige, at dette Beløb nu fradrages en anden Regning, da dette for Fremtiden vilde skabe temmelig farlige Konsekvenser. Retten maa i det hele taget udtale sin Beklagelse over Mesterens Stilling til denne Sag. Svenden, som har vundet Sagen, erholder sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt. Mesteren fortaber Sagen og sit Depositum 10 Kr.

Sag Nr. 236. Denne Sag indankedes af Malersvend Jens Larsen, Kronborggade 10, 4. Sal, mod Malermestrene Frederiksen & Heindorn, Marievej 20, Hellerup. *Klagens Aarsag:* Fortolkning af Prislistens Vinduespriser: Nye Vinduer begge Sider at stryge 2 Gange. Svenden forlangte herfor en Pris af 16½ Øre pr. kv. Alen, 8 Øre pr. Ramme, 4 Øre pr. Rude, beregnede efter de Grundpriser, som findes opførte under nye Vinduer, Prislistens Side 8. Mestrene formente kun at skulle betale efter følgende Priser (Se Prislistens Side 11):

Nye Vinduer begge Sider:

At stryge			
1. Gang u. Glas	8¼ Ø. pr. Al.,	4 Ø. pr. Rm.,	2 Ø. pr. Rude
2. –	7 - –	3½ –	1¾ - –
Rensning	2 - –		
Tilsammen	17¼ Ø. pr. Al.,	7½ –	3¾ Ø. pr. Rude

og begrundede denne sin Paastand derved, at disse Priser fandtes i Prislisten og som Følge deraf deraf maatte være gældende for Arbejdets Udførelse. *Retten skønner*: at da Prisen for 2. Gang Strygning af Vinduer begge Sider findes opført med den af Svenden forlangte Pris i Prislisens Side 8 (Grundprisberegningen) og ligeledes under Specificeringen Side 11, 2det Stykke, 7de Linie, nye Vinduer, begge Sider, maa Svenden anses for berettiget til at faa Vinduerne betalte efter den af ham forlangte Pris.

Voldgiftsretten skal samtidig, for at forebygge Misforstaaelser af lignende Art, oplyse, at hvor Vinduer stryges 1ste Gang uden Glas deles Priserne som sædvanlig lige mellem 1ste og 2den Gang, og at det som Følge heraf havde været ønskeligt, om en Pris for 2den Gang Strygning af Vinduer, hvor Glasset ikke var indsat ved 1ste Gang Strygning fandtes i Prislisten, i Særdeleshed da den tidligere Anmærkning om Deling af Priserne ikke er medtaget i den nuværende Prisliste.

Sag Nr. 237 indankedes af Malersvend F. H. Nielsen, Sindshvilevej 22 A, St., mod Malermester H. C. Hansen, Arkonagade 11. Klagens Aarsag var Betaling af tilgodehavende resterende Overskud.

Efter at Voldgifsretten havde ført en ret vidtløftig Korrespondance med Mesteren, modtog man tilsidst Skrivelse fra samme, hvori han tilbød at betale Svendene deres Tilgodehavende.

Sag Nr. 238 indankedes af Malersvend W. Mørk, Ravnsborggade 5 A, mod Malermester C. Ingeman Petersen, Valby Langgade 90, 3. Sal. Klagens Aarsag var resterende Arbejdsløn. Svenden forklarede, at han paa forskellige indgivne Regninger til et samlet Beløb af 1753 Kr. 56 Øre endnu havde et Resttilgodehavende paa 567 Kr. 56 Øre, som han, til Trods for forskellige Henvendelser til Mesteren, ikke kunde erholde udbetalt. Under Sagens Behandling indgik Mesteren følgende Forlig: Beløbet 567 Kr. 56 Øre udbetales i 2 Rater, første Rate Tirsdagen den 2. Februar Kl. 6 Aften med 283 Kr. 78 Øre og anden Rate Tirsdag den 9. Februar Kl. 6 Aften 283 Kr. 78 Øre. Da dette Forlig ikke overholdtes af Mesteren, blev Sagen indberettet for Malerlauget og Malernes Fagforening i København.

(Fortsættes).

Malernes Understøttelsesfond.

Ofte har dette Ord lydt paa Fagforeningens Generalforsamlinger med Opfordring til at melde sig ind i ovennævnte Forening; noget har det vel hjulpet hver Gang, men det skal lyde flere Gange endnu og ikke standse før alle Københavns Malere ere Medlemmer. Medlemsantallet er nu 500, mén det burde være 2000, hvis det skulde svare til denne Forenings smukke og gode Formaal, som er at hjælpe vore gamle Kolleger og deres Enker til en nogenlunde sorgfri Alderdom; Ukendskab til Formaalet maa sikkert være Grunden til, at saa mange af mine Kolleger endnu mangler som Medlemmer. Kontingentet er saa lille, kun 4 Kr. aarlig, saa det kan ingen afskrække. Den nylig udkomne Beretning udviser, at der i Aaret 1904 er udgivet til Understøttelser, dels Friboliger dels Kontant, 4789 Kr.; Fondets Legatformue er i samme Aar forøget med 10,930 Kr., og hele Legatformuen er nu 34,054 Kr., hvilken Sum, lagt til den af Fondet udbetalte Sum i Ejendommen Slotsgade 36, som er 49,941 Kr., udviser, at Fondet ejer en Kapital paa 83,000 Kr. I de nærmest paafølgende Aar vil sikkert Spørgsmaalet om Opførelse af en ny Stiftelse blive afgjort, lad saa mange af os som mulig blive medbestemmende om Beliggenheden, og hvor stor og smuk denne Bygning skal være. Lad os derfor i Sommer af al Kraft agitere for Tilslutning til Fondet; Indmeldelser modtages hos Kassereren, som bor i Fondets Ejendom; man kan endvidere blive indmeldt ved Henvendelse paa Fagf. Kontor; Undertegnede vil med Glæde ogsaa paatage sig Indmeldelser. *Alfred Larsen.*

Julefest.

Malernes Fagforening i *Aarhus* afholdt Tirsdagen den 3. Januar Juletræ med Bal, hvortil Adgangen var gratis for arbejdsløse Medlemmer med Familie. Festen, hvori 58 Børn deltoge, var særdeles vellykket og indledes med Julesange og Dans om Træet. Senere uddeltes Godter og Træets Pynt til Børnene, der ogsaa hver modtag en lille Gave. Stor Glæde og Overraskelse beredte Medlem *F. Mogensen,* baade Børn og Voksne ved at have forfærdiget til Børnene en hel Del smaa Kufferter, Tasker og Billedbøger. Endelig serveredes Kaffe til Børn og Damer, samt en Genstand til Herrerne, ligesom der holdtes diverse Taler og endelig afsluttedes med et muntert Bal for de Voksne.

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.* *J. N. Stuhde.*

Oversigt for Oktober Kvartal 1904.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimal-Timeløn
Malernes Fagf. Kbh.	400	1700	500	1700	800	44
„D. S. B." Kbhvn.*)		32		21		32
Gentofte-Lyngby	48	76	47	76	25	44
Hørsholm	6		8			42
Hillerød						40
Helsingør	19	66	40	66	23	40
Roskilde	12	19	18	16	4	40
Holbæk	9	7	11	7	3	40
Kallundborg	9	10	22	9	6	40
Korsør	5	6	7	6	?	40
Slagelse						40
Sorø	6	11	8	8	6	40
Ringsted						40
Næstved	24	27	30	27	11	40
Køge**)	6	6	11	6	3	40
Nykøbing p. F.**)	11	25	21	21	23	40
Maribo**)	7	15	13	15	5	40
Nakskov**)	10	8	12	8	8	40
Svendborg	25	22	25	22	9	40
Faaborg	13	9	10	9	8	40
Odense**)	69	46	60	46	46	40
Middelfart	7	14	9	11	8	40
Fredericia	22	20	22	17	6	40
Kolding	23	32	31	27	16	40
Esbjerg	17	26	25	26	16	40
Varde						40
Holstebro	5	17	5	15	2	33
Ringkøbing	4	6	4	3	2	33
Nykøbing p. M.						40
Skive						40
Viborg	14	9	16	4	4	40
Frederikshavn	6	13	9	13	4	40
Hjørring	11	11	23	11		40
Aalborg	35	78	70	73	33	40
Randers	38	70	50	65	?	40
Aarhus	75	88	118	88	55	45
— „D. S. B."		35	2	18		32
Silkeborg	10	15	12	15	3	40
Horsens	24	28	45	28	10	40
Vejle	27	21	41	21	18	40
Bornholm	16	8	16	8	6	35

Anm. Afdelinger, som fremtidig ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

*) To af Klubbens Medl. arbejder paa Jærnbanens Værksted i Nyborg
**) Arbejdet er nedlagt siden 1. April 1904

Arbejdsløshedsstatistik.

Medlemmer af Malernes Fagforening i København, som endnu ikke have erholdt det til Indklæbning i Medlemsbogen beregnede Skema for Aaret 1905, bedes om snarest at ville afhente samme paa Foreningens Kontor.

Til Efterretning.

Afdelingen Malernes Fagklub, *„D. S. B." København*, vilde sætte Pris paa, om Medlem Nr. 2003, *V. Thomsen*, snarest afviklede sit Mellemværende med Afdelingen.

Afdelingen i *Holstebro* ønsker at minde d'Hrr. Medlemmer 3905, *O. Rasmussen* indmeldt i Viborg og 5198, *Hans Rotbøll Friis* indmeldt i Odense, om at de inden deres Afrejse fra Holstebro, burde have opfyldt deres Forpligtelser overfor Afdelingen.

Afdelingen i *Maribo* har indberettet, at Malermester *Jensen i Holeby* skylder Arbejdsløn til et af vore Medlemmer. Der kan saaledes ikke arbejdes for Jensen forinden anden Meddelelse fremkommer.

Cycle- og Kreditselskabet for Arbejder- og Middelstand.

Ovennævnte Selskab, der stiftedes for 3 Aar siden af en Kreds af Arbejdere, har henflyttet sit Kontor fra Rømersgade 27 til *Gothersgade 145, St.*, hvor det fortsætter sin Virksomhed med som hidtil, at sælge Cycler paa særdeles rimelige Afbetalingsvilkaar. Enhver Køber har Ret til under Sygdom og Arbejdsløshed at staa til Restance med Afdragene i 6 Uger. Efter denne Frist kan Cyclen hensættes hos Selskabet og atter afhentes, naar Betalingen kan fortsættes.

Selskabets Kontor er aabent Mandag, Fredag og Lørdag Aften fra Kl. 6—9, hvor det anbefales at henvende sig, for saavidt man ønsker at købe sig en Cycle.

Fra Voldgiftsretten.

Malernes Fagforening i København har fra Formanden for Voldgiftsretten modtaget følgende Henvendelse:

„Paa et af Voldgiftsretten den 10. Januar 1905 afholdt ekstraordinært Delegeretmøde blev vedtaget, at tilstille Malerlaugets og Malernes Fagforenings Bestyrelser følgende Resolution:

Paa given Foranledning udtaler de Delegerede, at al Kritik af Voldgiftsrettens Kendelser og Afgørelser indenfor den 3-aarige Periode, bør finde Sted paa de aarlige Delegeretmøder. Derfor henstiller Delegeretmødet til Fagets Organisationers Bestyrelser, at de henleder deres Medlemmers Opmærksomhed paa denne Sag, for at Retten vedblivende kan beholde den Autoritet, som den nødvendigvis maa have."

Rabatkort

De københavnske Afdelingers Medlemmer vil paa Fagforeningens Kontor hos Formanden kunne erholde Kort til forskellige Forretninger, hvor Kortets Fremvisning ved Kassen (det fremvises ikke ved Expeditionen) giver Køberen fra 5—10 pCt. Rabat.

Der haves for Tiden Kort til Forretninger i *Herreekvipering, Damekonfektion, Kjoletøjer, Hvide Varer, Skotøj, Køkkenudstyr, Lamper, Porcellain, Colonialvarer, Vin, Tobakker, Cycler og Instrumenter, med flere.*

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København.

Fagtidende for Malere.

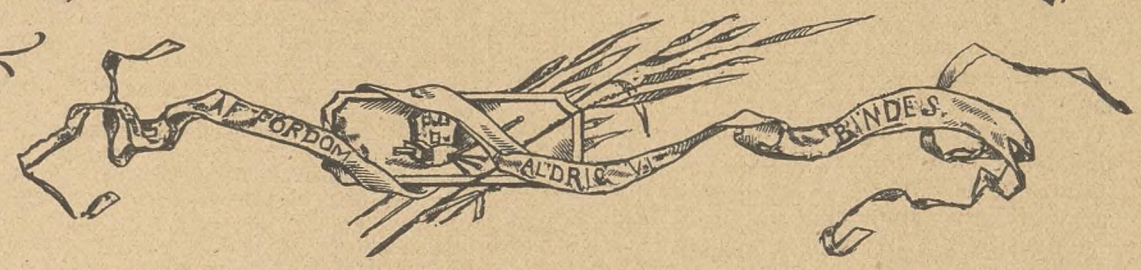

Marts | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for Malermestrene i **Odense, Nakskov, Maribo, Nykøbing, F.** og **Køge**. Heller ikke for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jens Udsen**, Grenaa, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **Carl Nielsen**, Bagsværd og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen, C. O. Westlund** og **Chr. P. Pedersen**, Amagerbrogade 239. Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Vore Strejker.

Med denne Maaned vil der være hengaaet et fuldt Aar siden, vi tvungne af Omstændighederne, maatte nedlægge Arbejdet i *Odense, Køge, Nykøbing F., Maribo* og *Nakskov*. Naar vi undtager vor Konflikt i sin Tid paa Bornholm, hvor vi maatte strejke 13 Maaneder, for at slippe op over en Timeløn af 30 Øre, har vi ingensinde ført saa lang Konflikt og der skal vistnok ogsaa i andre Fag ledes længe for at finde Magen.

Som det vil erindres, blev Striden en Følge af, at Mestrene nægtede at efterkomme vor Anmodning om en lille Lønforbedring i Odense, fra hvilken By der i de senere Aar var klaget stærkt til Forbundet over det urimelige og umulige i vedblivende at staa paa en Timeløn af 40 Øre, hvad der jo med 4—6 Maaneders Arbejdsløshed, som er det almindelige i Odense, hvor Lærlingeholdet drives over alle Grænser, ikke tillader Svendene at friste en blot nogenlunde menneskeværdig Tilværelse. Vor Anmodning blev som sagt pure afvist af Mestrene, der end ikke vilde indgaa paa, at lade selv den mindste Lønforbedring træde i Kraft fra 1. April 1905, saaledes som vi, for at undgaa Konflikt, subsidiært tilbød at indgaa paa ved et Møde med Mestrenes Repræsentanter den 29. Marts i Fjor.

Vi ved nu, at i det mindste en af Mestrenes Tillidsmænd følte sig overbevist om, at hvis man blot havde tilbudt os 1, siger og skriver en Øres Forbedring af Timelønnen, saa vilde vi have foretrukket at tage den, fremfor at gaa til en Arbejdsnedlæggelse. Men desuagtet gav man os ikke dette Bud, men derimod det pure Afslag. Og ikke nok dermed, man præsenterede os et Regulativ, ringere end hvad hidtil havde været gældende, efter hvilket man mente, at vi fremtidig kunde fortsætte Arbejde i de fem Byer, og dermed Basta.

Saaledes stod Sagerne, som foranledigede os til at ændre vort Krav derhen, at faa Akkordsystemet med Betaling efter Københavns Prisliste indført obligatorisk i Odense. Ufatteligt skulde det synes at modsætte sig dette Krav. Forholdet er jo dette, at ikke et eneste af vore Regulativer i hele Landet mangler Bestemmelse om, at Akkordarbejde skal udføres efter Københavns Prisliste. Kravet blev da kun, at Arbejdet *skal* være Akkord, medens det jo paa Forhaand er afgjort, hvilken Betaling der vil være at yde for Akkordarbejde. Ikke desto mindre besvaredes dette til Overflod beskedne og rimelige Krav med et lige saa affejende Svar og Afslag, som det første var blevet til Del.

Under disse Omstændigheder turde det ikke forundre nogen, at vi greb til det sidste Middel, for at hævde vor Medbestemmelsesret, ved Fastsættelsen af de Vilkaar, hvorunder vor Arbejdskraft gives til Fals, nemlig Indstillingen af Arbejdet, der fandt Sted den 1. April i Fjor. Der var intet overilet i den Beslutning, og er det end i højeste Grad beklageligt, at en fredelig Forhandling ikke kunde klare Tingene, saa har vi lige godt mere end en Gang under denne lange Strid faaet bekræftet, at vort Standpunkt har været nok saa klogt og berettiget, som det, Mestrene indtager.

Tydeligst er dette vel kommet frem ved det Forslag, der fremsattes af et Fællesudvalg den 26. August i Fjor, og som gik ud paa at lade det for Svendborg gældende Regulativ træde i Kraft for Byerne Køge, Nykøbing F., Maribo og

Nakskov, og for Odense Akkordsystemet efter Københavns Prisliste. Som det vil erindres, var dette Forslag ganske enstemmigt tiltraadt af det nævnte Fællesudvalg, der bestod af Formanden for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre, Formanden for Centralforeningen af Malermestre i Østifterne, to Repræsentanter for Malerforbundet i Danmark samt Repræsentanter for saavel Arbejdsgiverforeningen som De samv. Fagforbund. I Forslaget findes yderligere udtalt Løftet om, at de to førstnævnte Herrer vil arbejde for at faa Akkordsystemet efter Københavns Prisliste vedtaget for Odense.

Det siger jo sig selv, at et saadant Forslag ikke vilde være fremsat af det paagældende Fællesudvalg, om ikke det netop var i Følelsen af, at vort Krav, som efterkommes i Lovforslaget, netop var sundt og godt, vel egnet til at imødekomme, vanskeligt at modsætte sig.

Imidlertid ved vi jo, at Centralforeningens Generalforsamling foretrak en Fortsættelse af Konflikten og derfor forkastede Forslaget, og det til Trods for, at d'Hrr. VILH. HANSEN og HAUPTMANN, deres Løfte tro, selvfølgelig af yderste Evne har søgt at faa Forslaget vedtaget, selv om Hr. Hauptmann ganske vist ved en senere Lejlighed har udtalt sig med. ikke at have lidt nogen Skuffelse ved Forkastelsen, eftersom han vilde være bleven mere forbavset, hvis Generalforsamlingen havde vedtaget det.

I forrige Numer af Fagtidende refererede vi kort, at der havde været afholdt et Møde mellem Repræsentanter for Centralforeningen og Malerforbundet, foranlediget ved et Forslag fra førstnævnte, til Prisliste for Odense og Fællesregulativ for Østifterne, hvis forskellige Regulativer jo ere opsagte af Centralforeningen. Siden da har vi fra Hr. Hauptmann modtaget en Skrivelse dateret den 16. Februar, hvori han minder om, at Fristen for Mestrenes Tilbud om Akkord for Odense er udløben, men at han skal være til Tjeneste, hvis vi ønsker at forhandle om Forslaget til Fællesregulativ, hvorunder Odense altsaa skulde sættes.

Naturligvis har vi meget vel været opmærksomme paa den af Mestrene anførte Frist, men da vi ikke har kunnet føle os foranlediget til at lade vort Krav falde med den nævnte Frists Udløb, har vi tilkendegivet Hr. Hauptmann, at vi fremdeles fastholder den i Forslaget af 26. Aug. f. A. anførte Ordning for Odense, men at vi, hvis Centralforeningen ønsker en Forhandling, selvfølgelig skal være rede dertil.

Saaledes staar Sagerne i dette Øjeblik. Et Svar vil antageligt indløbe i den nærmeste Tid, uden at vi kan have nogen Mening om, hvad det vil gaa ud paa. Foreløbig ser vi altsaa Tiden an og lader alt staa ved det gamle.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed.

fra 1. Januar 1904 til 1. Oktober 1904.

Sag Nr. 239. Denne Sag indankedes af Malersvendene O. Høppner, Lampevej 45, og J. Edemann, N. Fasanvej 12 B., mod Aktieselskabet N. Larsens Vognfabrikker, Smallegade 52, F. *Klagens Aarsag:* Uoverensstemmelse om Prisen for Behandling af Undervogne henhørende under Forretningsvogne (Mælkevogne). Svendene fordrede for Behandling af nævnte Undervogn 12 Kr. 75 Øre efter følgende Beregning (Grundearbejdet er ikke medregnet):

1. Kitning og Udsætning	Kr.	1,80
2. 1ste Gang Strygning	–	4,50
3. 2den – –	–	1,30
4. Staffering	–	1,80
5. 1 Gang Lak	–	1,35
	Kr.	12,75

Aktieselskabet, som var repræsenteret ved Hr. Direktør W. Larsen, formente at disse Undervogne burde henføres under og betales med en Pris som for Arbejdsvogne (Undervogne), da Behandlingen ikke var meget afvigende fra disse. *Retten skønner:* At man med Henblik paa Prislisten over Arbejdslønnen ved Udførelse af Malerarbejde paa Vogne (se Side 88, Forretningsundervogne) og paa Grundlag af de under Sagens Behandling fremkomne Oplysninger, maa give Svendene Medhold i deres Fordring, og disse Undervogne vil saaledes være at beregne efter ovennævnte Prisliste Side 88, Forretningsundervogne. Svendene, som har vunden Sagen, erholde deres Depositum, 10 Kr., tilbagebetalt. Aktieselskabet taber Sagen samt det erlagte Depositum, 10 Kr.

Sag Nr. 240 indankedes af Malersvend H. Prehn, Frederiksvej 28, mod Malermestrene Kruse og Kjær, St. Kannikestræde 18. Klagens Aarsag var Uoverensstemmelse (Fodpanel) paa indleveret Regning. Efter at Voldgiftsretten havde tilskrevet Mesteren, modtog man 11te Febr. 1904 Skrivelse, hvori meddeltes, at Mesteren efter at have gjort sig bekendt med en af Voldgiftsretten tidligere i lignende Sag afsagt Kendelse, havde meddelt de i Sagen interesserede Svende, at deres resterende Tilgodehavende kunde erholdes udbetalt naar som helst. Samtidig modtog man fra Svendene Meddelelse om, at saadant havde fundet Sted, og at Sagen saaledes ønskedes hævet.

Sag Nr. 241. Denne Sag indankedes at Malerlauget og Malernes Fagforening i København (i Forening) med Anmodning om, at Voldgiftsretten vilde lade foretage Skøn over, hvorvidt et af d'Hrr. Malermestre H. Schübelers Sønner indgivet Tilbud paa Malerarbejdet til det nye Lærlingehjem paa Nordvestvej maatte være under Arbejdsløn og Materialets Værdi.

Tilbudet var:

Naar Væggene skal males Limfarve	Kr.	4885,00
„ „ „ „ Oliefarve	—	5706,00

Fra det af Voldgiftsretten i denne Anledning nedsatte Skønsudvalg fremkom specificeret Beregning over Arbejdslønnen (Svendeløn) for Udførelse af Malerarbejdet i det nye Lærlingehjem ved Nordvestvej, heri dog medregnet Prisen for Rengøringsarbejdet.

Resultatet af Skønsudvalgets Beregning er saalydende:

Naar alle Væggene, undtagen Hovedtrappegangens, stryges med Limfarve	Kr.	4940,05
Naar Væggene males Oliefarve ifølge Beskrivelsen	—	6079,68

Da d'Hrr. Schübelers Sønners Tilbud saaledes er under hvad Arbejdets Udførelse vil koste i Arbejdsløn (Svendeløn) har Voldgiftsretten ikke funden Anledning til at foretage nogen Beregning over Materialforbruget, men skal indskrænke sig til at bemærke, at Materialforbruget i Forhold til Arbejdslønnen maa blive noget større, end efter den almindelige Beregningsmaade, da der ikke findes noget Aarearbejde og meget lidt Staffering. Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Sagens Behandling og Arbejdets Beregning erlægger Malerlauget og Malernes Fagforening hver 25 Kr. ialt 50 Kr.

Sag Nr. 242 indankedes af Malersvendene C. Jensen, Sølvgade 99, og L. Nielsen, Korsgade 36, mod Malermester C. R. Hansen & Søn, Nørregade 45. *Klagens Aarsag* var Uoverensstemmelse ved Regningsopgørelse. Under Sagens Behandling indgik Parterne Forlig efter Rettens Forslag, hvorpaa det halve Depositum tilbagebetaltes med 5 Kr. til hver af Parterne.

Sag Nr. 243 indankedes af Malersvend J. F. Jørgensen, Sct. Hansgade 12, mod Malermester N. Jensen, Lykkesholms Allé 3 B. *Klagens Aarsag* var at Mesteren nægtede at opgøre Regninger, som vare forfaldne. Efter at Rettens Formand havde henvendt sig til Mesteren, blev Sagen ordnet uden Rettens Mellemkomst.

Sag Nr. 244 indankedes af Malermester J. Enghoff, Peter Fabersgade 24, mod Malersvendene Th. Hoffensetz og Chr. Andersen. *Klagens Aarsag* var, at Svendene fordrede Timeløn for 2¼ Time daglig, som var medgaaet til

Rejser ud og hjem ved Landarbejde. Mesteren formente kun at være forpligtiget til at betale de til Rejsen 1 Gang ud og 1 Gang hjem medgaaede 2¼ Time à 44 Øre = 99 Øre istedetfor, som Svendene fordrede, 27 Kr. 72 Øre. Da her øjensynlig fra Svendenes Side forelaa en Misforstaaelse af Prislistens almindelige Bestemmelser, Punkt 4, sidste Stykke, tilraadede Rettens Formand Mesteren at vente med Sagens Behandling i nogen Tid, for at Svendene kunde faa Lejlighed til at søge nærmere Oplysninger om ovennævnte Punkters Forstaaelse, da Sagen derved rimeligvis vilde bortfalde; og da Retten ikke senere har modtaget nogensomhelst Meddelelse fra Parterne, maa Sagen anses at være ordnet Parterne imellem.

Sag Nr. 245 indankedes af Malersvend M. Olsen, Ahornsgade 6, p. F. V. mod Malermestrene Frederiksen & Heindorn, Hellerup. Er senere overgaaet til Voldgiftsretten for Østifterne.

Sag Nr. 246 indankedes af Malersvend H. Nielsen, Voldmestersgade 20, mod Malermester J. Petersen, Ehlersvej 20 (Hellerup) angaaende Regningsopgørelse. Efter at Rettens Formand havde tilskrevet Mesteren, ordnedes Sagen Parterne imellem.

Sag Nr. 247 indankedes af Malermester Henriksen, Stengade 2, som ønskede foretaget hurtig Skøn over Arbejde, udført af Malersvend J. Holm i Ejendommen Nørrebrogade 215. Det ønskede Skøn foretoges den 30te Juni og efterfulgtes ikke senere af nogen Sag.

Sag Nr. 248 indankedes af Malersvend A. Mayer, Tycho Brahes Alle 11, mod Malermester Schumacher, Lindegaardsvej i Vandløse. *Klagens Aarsag* var Regningsopgørelse. Mesteren formente, at Arbejdet var saa slet udført, at det ikke kunde fordres betalt. Efter Rettens Forslag indgik Parterne Forlig saaledes, at Svenden, der havde beregnet sit Tilgodehavende til 48 Kr. 66 Øre, modtog 25 Kr., og som Følge af Forliget erholdt hver af Parterne sit Depositum tilbagebetalt med 5 Kr.

(Fortsættes).

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Og hvad nyttede det, at de rigtige Lavsmestre forargedes, selv om der til Tider bødes dem ret stramme Ting. Hvad skal man saaledes sige til, at en Mand androg om og fik Bevilling som Frimester, fordi han havde været Tjener i 12 Aar hos General Wagner. I den Grad bredte den Opfattelse sig, at Andragendet og dets Motivering var noget rent formelt, at man kan finde Ansøgninger, der gaa paa Formlen: „Da saa mange andre ere blevne forundt den Naade, saa tillader ogsaa jeg mig at andrage derom". Havde man Mangel paa Argumenter, synes Andragerne ikke altid at have været bange for at opdigte nogle. Der findes flere Eksempler paa, at Lavet i sine Erklæringer afslørede vitterlige Usandheder i Ansøgningerne, men alligevel blev Bevillingerne givet og det var kun en daarlig Trøst, at man bagefter kunde notere i Protokollen, naar Bevillingen blev indført, at den var givet „uagtet han paa løgnagtige Foregivender havde ansøgt".

Nej, intet nyttede. Hoben voksede og Ansøgerne vedblev at myldre frem. Det virker ganske pudsigt imellem alle disse Stakler at finde den senere Berømthed NIC. ABRAHAM ABILDGAARD, der 1764 søgte om Tilladelse til at arbejde med egne Hænder for derved at erhverve sig saa meget, at han kunde besøge Kunstakademiet. Forgæves indvendte Lavet, at han lige saa godt som enhver anden Malersvend kunde frekventere Malerakademiet i den Tid, han som Svend tjente hos en Mester. Abildgaard fik, hvad han ansøgte om. Ligesom alle de andre.

Frimestrene var dog ikke de eneste, Lavet maatte gøre Front imod. Foruden det store Antal „Fuskere", der fik Lovens Stempel, maatte Lavet stadig kæmpe mod hele det Regiment af sletlønnede Soldater og Matroser, der stod parat paa ethvert Gadehjørne og var rede til hvad som helst, der kunde falde for. Det var dog ikke meget, Lavet fik ud af disse Krigstog. Nogen Tilfredsstillelse kunde det maaske yde, naar man 1777 fik en Musketer straffet for Fuskeri med at staa 4 Timer til Pæls. Men ofte havde man kun Tidsspilde og Ærgrelse ud af Inkvireringen som i 1794, da en nærmere Undersøgelse viste, at en Matros, der var taget i Fuskeri paa fersk Gerning, for sit Arbejde kun havde faaet et Maaltid Mad og en „Sopken", og derfor ikke kunde straffes.

Foruden af Fuskere blev der imidlertid ogsaa gjort Indgreb af selve Kunstakademiets Medlemmer. Slem skal saaledes kgl. Flaademaler, Kancelliraad P. BRÜNNICH have været. Rimeligvis fordi det ikke var synderligt bevendt med hans Kunstmaleri, paatog han sig alskens Haandværksarbejde i Byen og tjente sig derved en stor Formue. Han skulde til Flaadens Behov holde en Del Svende, men da han ikke altid kunde beskæftige dem ved Kongens Arbejde, var han nødt til at anvende dem ved, hvad der kunde falde for i Byen. Selvfølgelig fandt Malerlavet sig ikke deri, men anklagede ham flere Gange for Retten, uden at det dog naaede noget derved, da Akademiet altid tog Brünnich i Forsvar.

Værst af alt var dog den indre Strid mellem Lavets egne Medlemmer. Utallige ere de Klagemaal, der føres over enkelte Lavsmestres Indgreb i andres Arbejde. Som Regel blev vel den Slags Sager ordnet indenfor fire Vægge, men til Tider kom de ogsaa for Retten. Et saadant Tilfælde fra 1781 er betegnende for Arten og mærkværdig ved det Udfald Sagen fik.

Nævnte Aar klagede SR. NAUMANN over at SR. OSTENFELT havde fuldendt et Stykke Arbejde, hvis Grunding var foretaget af ham. Ostenfelt var 1776 kommen ind i Lavet uden Mesterstykke efter kongelig Ordre, og rimeligvis har man saa ment, at der nu var passende Lejlighed til at tage fat i denne „Indtrængling".

(Fortsættes).

Malerkongres.

Vor Broderorganisation i Tyskland afholder sin 10de Generalforsamling i Hamburg i Dagene 14.–18. Marts. Siden forrige Generalforsamling for 2 Aar siden har Organisationen haft en Tilvækst af ikke mindre end 7000 Medlemmer. Paa den forestaaende Generalforsamling foreligger bl. a. Spørgsmaalet om internationale Forbindelser. Fra Broderorganisationer i Udlandet og efter Indbydelse vil Generalforsamlingen blive besøgt af Repræsentanter fra Østrig, Schweiz, Serbien og Danmark.

Vi ønsker paa Forhaand vore tyske Kolleger til Lykke med Resultatet af den forestaaende Generalforsamlings Beslutninger, idet vi føler os overbeviste om, at disse alle vil tilsigte og formaa at befordre de senere Aars saa betydelige Frem-

gang for Organisationen fremdeles fortsat i de kommende Tider.

Til d'Hrr. Afdelingsformænd.

Paa Grund af Bortrejse i Ugen fra 13. til 20. Marts bedes d'Hrr. Afdelingsformænd, som i de paagældende Dage vil have Sager ekspederede vedrørende Forbundet, at adressere disse til Forbundets Viceformand Hr. ERNST CARLSEN, Blegdamsvej 46.

Samtidig og paa given Anledning erindres om, at der ved Udbetaling af Rejseunderstøttelse, og navnlig ved Paategning af Rejsebøger, nøje maa paases, dels at Medlemsbogen er i den behørige Orden, og dels at den samlede Rejseunderstøttelses Maximum ikke overskrides indenfor den i Lovene fastsatte Understøttelsesperiode, der regnes fra 1. Sept. til 1. Maj.

Maanedsberetninger maa ingen forsømme at indsende rettidig for hver Maaned.

Fra Udlandet.

Vi henleder Opmærksomheden paa, at der for Tiden er fremsat Krav om Lønforbedring for Malerne i *Wien* og i *Lüzern*, hvor Tilgang derfor frabedes, indtil Forholdene ere ordnede.

Ligeledes har vi Meddelelse om, at Skiltemalerne i *Berlin* har krævet en Lønforbedring, og at en Konflikt meget vel vil kunne opstaa, hvorfor der ikke kan reflekteres paa eventuelle Tilbud om Arbejde i denne Branche, saalænge Forholdene ikke ere ordnede.

Jubilæum!

Den 9. Marts er det 25 Aar siden vor Kollega, Ludvig Kabel, begyndte at arbejde paa A. C. Kühls Værksted; i de forløbne Aar er vor Kollega bleven godt kendt af Fagets Udøvere, en ivrig Deltager i Foreningens Generalforsamlinger og Møder. Med Haabet om en god Fremtid vil vi derfor ønske Jubilaren til Lykke.

Rejsekassen.

Opmærksomheden henledes paa, at der, saalænge Konflikterne i *Odense, Køge, Nykøbing F. Maribo* og *Nakskov* vedvarer, ikke vil blive udbetalt Rejseunderstøttelse i disse Byer, hvor Arbejde heller ikke kan søges.

Kontor for Opmaaling

samt Udregning af Svenderegninger, *Slotsgade 36 B, 4. Sal.*

J. N. Stuhde.

Arbejdernes Livsforsikringsselskab.

Genforsikrer i Statsanstalten.

Alle Forsikringer tegnes ved Foreningens Tillidsmand, H. P. Jensen. Træffes hver Lørdag Aften i Kontortiden paa Malernes Fagforenings Kontor.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær.
Hørsholm.	N. P. Petersen.
Hillerød.	A. Heüschkel, Slangerupgade 15.
—	C. Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	A Lindberg, Villa „Anna", Murergade.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	V. Møller, Sofievej.
—	Jul. Nielsen, Strandgade 10 (Kasserer).
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Svendeforeningen, Stenstuegade.
Sorø.	O. A. Christiansen, Baggade 75.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Lauritz Hansen, Gedservej 21 D.
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Ringkøbing.	Chr. Høxbro.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	P. Andersen, Afholdshotellet „Taarnborg".
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 77.
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

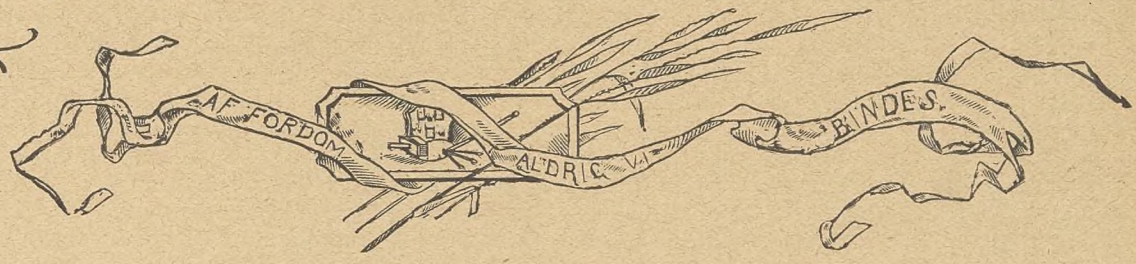

April | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jens Udsen**, Grenaa, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **Carl Nielsen**, Bagsværd og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen, C. O. Westlund** og **Chr. P. Pedersen**, Amagerbrogade 239. Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Atter Fred.

Ved Forhandling mellem Forretningsudvalget for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre — paa Centralforeningen i Østifternes Vegne — og Forretningsudvalget for Malerforbundet i Danmark er indgaaet følgende

Overenskomst

om Arbejds- og Lønforholdene i Malerfaget i Østifterne:

I I **Nordre Birk** skal Københavns Prisliste fuldt ud som hidtil være gældende, dog at de to sidste Stykker af Punkt IV i »Almindelige Bestemmelser« ændres til at lyde: For Arbejde, der udføres paa Søforterne, eller, ad nærmeste passable Vej, i over 1 Mils Afstand fra Mesterens Bopæl, betales et Tillæg af 16 pCt., samt Rejsen ud og hjem én Gang og Timeløn for den til Rejsen anvendte Tid, naar denne strækker sig ud over 2 Timer pr. Dag.

II I **Odense** skal Københavns Prisliste ligeledes fuldt ud være gældende, idet dog de to sidste Stykker af Punkt IV i »Almindelige Bestemmelser« ændres til at lyde: For Arbejde der udføres i over 1 Mils Afstand — ad nærmeste passable Vej — fra Mesterens Bopæl, betales et Tillæg af 8 pCt. samt Rejsen ud og hjem en Gang og Timeløn for den til Rejsen anvendte Tid, naar denne strækker sig ud over 2 Timer pr. Dag.

III For **alle øvrige Byer** gælder følgende Regulativ:

1. **Den ordinære Arbejdstid** er: I Januar og December fra Kl. 8—4 med Spisetid fra Kl. 12—1; i Februar og November fra Kl. 8—4½ med Spisetid fra Kl. 12—1; i Marts og Oktober fra Kl. 7—5½ med Spisetid fra Kl. 8—8½, 12—1; den øvrige Tid af Aaret fra Kl. 6—6 med Spisetid fra Kl. 8—8½, 12—1½.
For Arbejde, der udføres i Butiks-, Kontor- og Restaurationslokaler eller paa Malerværksteder, gælder sidstnævnte Arbejdstid hele Aaret.
2. Indenfor den ordinære Arbejdstid er Minimallønnen **42 Øre pr. Time**, hvortil gives et **Tillæg af 21 Øre** pr. Time for Arbejde, der udføres paa Søndage, 2den Paaskedag og i Juledagene.
3. For Arbejde, der udføres i Pintsedagene eller efter Kl. 12 paa Grundlovsdagen, betales **et Tillæg af 42 Øre** pr. Time. Udenfor de ovennævnte Tider betales et **Tillæg af 21 Øre** pr. Time indtil Kl. 9 Aften og derefter et **Tillæg af 42 Øre** pr. Time.
4. For Arbejde, der udføres i over 1 Mils Afstand — ad nærmeste passable Vej — fra Mesterens Bopæl, betales et **Tillæg af 8 pCt.** samt Rejsen ud og hjem en Gang og Timeløn for den til Rejsen anvendte Tid, naar denne strækker sig ud over 2 Timer pr. Dag.
5. **Jernbanens Arbejde** betales efter den af Centralforeningen og Malerforbundet vedtagne Prisliste.
Andet Akkordarbejde betales efter den for København gældende Prisliste.
6. **Den ugentlige Udbetaling** finder Sted om Fredagen, for Timelønsarbejde efter ovenanførte Satser og for Akkordarbejde efter Bestemmelserne i Københavns Prisliste.
7. **Mesteren skal levere alt Værktøj og Materiale** i god og brugbar Stand. Alle Oliefarver skulle leveres revne, og Farver til Limfarve revne eller slemmede.
Svenden skal behandle det ham udleverede Værktøj og Materiale **paa forsvarlig Maade** og møde om Morgenen paa Værkstedet, naar han har Brug for Værktøj eller Materiale, for at ordne og samle det fornødne til Udbringelse paa Arbejdsstedet.
Erklærer en Svend at kunne udføre et Arbejde,

men enten ikke kan, eller ogsaa gør det saa slet, at det maa kasseres og gøres om, har han intet Krav paa Betaling for samme.

8. **Mesteren er forpligtet** til at holde de hos ham arbejdende Svende forsikrede mod Ulykkestilfælde efter den i Lov af 7. Januar 1898 anførte Erstatningsskala og herudover for de første 13 Uger efter et Ulykkestilfældes Indtræden med en Dagpenge af mindst 1 Kr. Alt uden Udgift for Svendene.

Svenden maa ikke arbejde for egen Regning, saalænge han er i Arbejde hos en Mester, og i intet Tilfælde udføre Arbejde for lavere Løn end den, der paa det paagældende Sted er vedtaget af de respektive Organisationer.

9. **Tvistspørgsmaal** afgøres af den indenfor Malerfaget bestaaende Voldgiftsret.

* * *

Ovenstaaende Overenskomst træder i Kraft den 9. April 1905 og kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel fra en af Parterne forud for 1. April 1910 eller et senere Aars 1. April. Den Part, der opsiger, skal være pligtig til senest 14 Dage efter Opsigelsen at fremkomme med Forslag til ny Overenskomst, om hvilken Forhandlingerne maa være tilendebragte senest 1. Marts.

Samtidig med Vedtagelsen af denne Overenskomst hæves Strejkerne i Odense, Køge, Nykøbing F., Maribo og Nakskov, hvor Arbejdet genoptages Mandag den 10. April af de Strejkende i saa stor Udstrækning, som det er muligt og iøvrigt fortrinsvis.

København, den 8. April 1905.

For Fællesforeningen af Danmarks Malermestre:
LAURITZ HANSEN,
fung. Formand.

For Malerforbundet i Danmark:
RUDOLF POULSEN,
Formand.

* * *

Hermed er det altsaa lykkedes at tilendebringe en Kamp, som haardnakket fra begge Sider har været ført siden 1. April 1904, og som kunde have været undgaaet, om der hos vor ærede Modpart i de afgørende Øjeblikke var grebet rigtigt.

Vi skal ganske kort referere Sagernes Gang. Efter at vi havde opsagt til Ophør 1. April 1904 Regulativerne for *Odense, Køge, Nykøbing F., Maribo* og *Nakskov*, og uden Resultat i et Par Møder forhandlet med Mestrenes Ledelse om nye Regulativer, afholdtes den 30. Marts 1904 et sidste Møde før Strejkens Udbrud. Ved dette Møde tilbød vi, i vore Bestræbelser for at undgaa Konflikt og efter forgæves at have stillet en Masse andre Forslag, at lade alt blive uforandret indtil 1. April 1905, fra hvilken Dato en ringe Forbedring for vore Kolleger i Odense maatte fastslaas, medens Regulativerne i de 4 andre Byer samtidig ændredes i Overensstemmelse med Svendborg-Regulativet. Til Trods for, at i hvert Fald en enkelt af Mestrenes Repræsentanter følte sig overbevist om, at vi vilde have modtaget en saa ringe Forbedring, som repræsenteres i et Løntillæg af 1, skriver een, Øre pr. Time, saa afvistes kort og godt al Tale herom, og for at forebygge enhver Misforstaaelse fremsatte Mestrene, kædet sammen for alle fem Byer, et Regulativ, daarligere, end hvad hidtil havde været gældende.

Under disse Omstændigheder ændrede vi vort Krav for Odense fra Timeløn til Akkord efter Københavns Prisliste, overfor hvilket dog Afslaget blev lige saa bestemt, og Arbejdet nedlagdes da i de 5 Byer den 1. April 1904.

Den 26. August forrige Aar fremsatte et Fællesudvalg Forslag til fremtidig Lønordning for de 5 Byer, ganske i Overensstemmelse med, hvad vi subsidiært havde krævet før Strejken. Dette Forslag forkastede Mestrene, men vedtog derimod at opsige til Ophør 1. April 1905 Regulativerne for alle øvrige Byer (14) under Centralforeningen.

Senere fremsattes Forslag til Fællesregulativ for hele Omraadet, i Henhold til hvilket Odense skulde have Akkord efter en betydelig lavere Prisliste end den hidtil gældende, at Nordre Birk kunde beholde, hvad man havde, medens derimod alle øvrige Byer, med Bibeholdelse af den hidtil gældende Timeløn, vilde faa adskillige andre Poster forringede.

En Forhandling om dette Forslag førte naturligvis ikke til noget, lige saa lidt som en anden Behandling af samme, der foretoges af et Fællesudvalg, suppleret med Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, formaaede at hidføre en Løsning.

Endelig afholdt da Centralforeningen den 2. April en Generalforsamling, hvor det overlodes Fællesforeningens Forretningsudvalg at søge hidført en Ordning af de vistnok nogenlunde fortvivlede Forhold, hvori man efterhaanden havde bragt sig selv, og som det maa antages, først nu havde faaet Øje for.

Det siger sig selv, at begge Parter, og Mestrene ikke mindst, havde staaet sig godt, hvis Centralforeningens Ledelse ikke havde haft et helt Aar behov, for at gøre sig Stillingen klar – navnlig sin egen Stilling. Thi uden iøvrigt at føle den ringeste Fristelse til nu, saa lidt som tidligere, at fordybe os i Betragtninger over, hvorledes Modparten manøvrerer, kan vi dog ikke undlade at udtale Haabet om, at den lange Strid maa have belært denne i forskellig Retning. Navnlig forventer vi, at det vil indses, at det kommer mindre an paa jævnlig at udtale sin Bekymring for, hvorledes Modparten med Anstand skal tage Konsekvenserne af sine Dispositioner, eller med hvad Sort Floskler han fra Læretiden er forblindet af; men at Hovedsagen ene og alene er at kunne forstaa sin egen Stilling og det Ansvar, der følger med at være beæret med sine Kollegers Tillid paa en fremskudt Post.

* * *

Ved Redaktionens Slutning erfarer vi, at Mestrene i Odense nægter at bøje sig for Overenskomsten, i hvilken Anledning vi straks henvender os med Besværing til Fællesforeningens Formand.

Malerforbundet i Tyskland.

Vor Broderorganisation i Tyskland afholdt sin 10. Generalforsamling i *Hamburg* i Dagene

14.—18. Marts. Som Repræsentanter for udenlandske Broderorganisationer var efter Indbydelse *Maar*, Wien, *Staude*, Zürich, *Gjurakitsch*, Belgrad og *Poulsen*, København kommet tilstede, ligesom Generalkommissionen var repræsenteret ved Redaktør *Umbreit*.

Generalforsamlingen aabnedes af Forbundets Formand, *A. Tobler*, med et hjerteligt Velkommen til samtlige Delegerede og Gæster. Taleren gav en kort Oversigt over Organisationens Udvikling og konstaterede den glædelige Fremgang, som navnlig de senere Aar havde haft at opvise, og som siden forrige Generalforsamling i 1903 endog var steget til over 50 pCt. Det var hans Haab, at den forestaaende Generalforsamlings Beslutninger yderligere maatte bidrage til fortsat Fremgang.

Paa Hamburgafdelingens Vegne hilste Kollega *Gehlert* de Delegerede Velkommen, hvorefter de udenlandske Kolleger, hver for sin Organisations Vedkommende, frembare deres Broderhilsener med Ønsket om Held og Lykke til Generalforsamlingens forestaaende Arbejde. —

Yderst interessant var det at overvære de 5 Dages Forhandlinger, af hvilke det tydelig fremgik, at man var gaaet mægtigt frem, ikke alene i Tal, men i klar Forstaaelse af, at gennem *hele* Organisationens Vel befordrer man bedst den enkelte Afdelings og det enkelte Medlems Vel. Denne Grundbetragtning dannede tydeligt nok Basis for Forhandlingerne og de endelige Beslutninger.

I Spørgsmaalet om Afholdelsen af en international Kongres gjorde *Tobler* Rede for, af hvilke Grunde Bestyrelsen ikke havde sendt en Repræsentant til den fra fransk Side indvarslede Kongres i *Grenoble* 1904. Til at afgive Betænkning om, hvorvidt der burde indvarsles til en Kongres i Aaret 1907 i *Stuttgart*, hvor den internationale Arbejderkongres vil finde Sted, nedsattes et Udvalg. En af dette stillet Resolution, som vedtoges, var saalydende: »Generalforsamlingen erklærer sig i Principet for Afholdelsen af en international Fagkongres; men anser for nærværende ikke en saadan i Stand til at føre til Maalet, fordi der hertil i andre end de i Gensidighed med vor Organisation staaende Lande mangler enhver Betingelse. Det paalægges Bestyrelsen at indlede Forbindelse med Centralorganisationerne i andre Lande, og saavidt muligt gøre sig bekendt med disses Maal og Virken, eventuelt forberede Afslutning af Gensidighedsforhold med samme. Det indsamlede Materiale bliver at forelægge for næste Generalforsamling.«

Med Hensyn til Organisationens Fremgang kunde man i den festligt dekorerede Sal læse sig denne til af en halv Snes Skjolde — et for hver afholdt Generalforsamling — hvor Medlemstallet, beregnet efter det indkomne Kontingent, var opført saaledes: Aar 1886, 896 Medl.; 1888, 1265; 1890, 2357; 1892, 3526; 1894, 2752; 1897, 4488; 1898, 6810; 1901, 10,879; 1903, 14,304 og Aar 1905, 22,859 Medl.

Generalforsamlingen genvalgte med Akklamation de hidtidige Formænd *Tobler* og *Krüger* samt Kasserer *Wentker* og Redaktør *Mark*.

Udenfor Generalforsamlingens mere alvorlige Forhandlinger havde Afdelingen i Hamburg indbudt til en Sejltur til *Blankenese*, under hvilken man, ved en særdeles interessant Tur rundt i Hamburg Havn, fik Lejlighed til at overbevise sig om, at her fandtes et af Verdens Handelscentrer.

Af Malerlavets Historie.

Han anklagedes for Politiretten, men paaberaabte sig sin Uskyldighed og Uvidenhed om, at det var Naumanns Arbejde, han havde grebet ind i. Bygherren, der fremkaldtes for Retten, forklarede i Ostenfelts Favør, at det var til denne sidste, han havde overdraget Arbejdet. En Række Vidneførsler synes ikke at have gjort Sagen klarere. Dommen lød paa, at Ostenfelt med Rette havde udført Arbejdet.

Sagen blev nu appelleret til Hof- og Stadsretten, men denne stadfæstede Politirettens Dom.

Stor var Forargelsen indenfor Lavet over denne Kendelse, »som til vor Forundring tvært imod kongl. allernaadigste Forordning af 1684, som hidtil har holdt Malerlavet nu næsten 100 Aar i behørig allerunderdanigst Lydighed, at ingen enten hemmelig eller aabenbar maa gaa paa en andens Grund eller Arbejde uden at betale 4 Rdlr. i Straf, og dog er mig bekendtgjort, at Politimesterens Dom bør ved Magt at stande, uden videre Aarsager hvorfor, og da derover den allegirte kgl. Forordning nødvendig herved ophæves, og i dens Artikel ingen mere Ordning er, og den ene Mester kan forarme den anden uden nogen Paatale saa meget som muligt, og de er veltænkende til. Og altsaa undres ej, at Ostenfelt ved vores Lavssamling erklærede før at betale 400 Rdlr., end som at erlægge 4 Sk. . . . og da bemeldte Ostenfelts Ankomst som Malermester i Malerlavet er os velbekendt ved hvilke Patroner og aldeles uden nogen allerringeste Forevisning af alleneste en Streg efter en Lineal mod kongl. Forordning, som vi alle allerunderdanigst have burdet og tillige villig efterlevet til Dato.«

Denne hverken tydelige eller velskrevne Protokoltilførsel kan staa som et Slags Symbol for den Lovløshed, man nu ventede sig. Oldermanden *Jens Nielsen Raahede* bad Magistraten om Tilladelse til at nedlægge sit Oldermandskab, men det blev ham »aldeles nægtet«. Der sammenkaldtes da et Lavsmøde den 14. Januar 1782, hvor man trods den faldne Dom enstemmigt besluttede 1) at holde paa Bestemmelserne i Artiklerne af 1684, 2) at holde Svendene paa Kost og Logi i Overensstemmelse med »Forbedringsposterne« af 1775, 3) nøjagtig at til- og afmelde Svendene hos Oldermanden, og 4) at antage en Lavsskriver »for atter at bringe det næsten forfaldne Laug igjen i behørig Orden«. (Fortsættes).

Indstillet Virksomhed.

I *Ringkøbing*, hvor det sidste Efteraar var lykkedes at faa en lille Afdeling stillet paa Benene, har denne maattet udgaa, idet der for Tiden ingen Medlemmer findes.

De nu paa Pladsen værende Kolleger fore-

trækker ingen Fagforening at have og tager den usle Løn, der bydes. For et Par Stykkers Vedkommende gælder det, at de er løbet med Restance fra andre Afdelinger, og helst vil snyde sig fra denne, i hvilken Anledning de har fundet Ringkøbing at være en ren Idyl og udmærket Tilflugtsted, som de ikke ønske forstyrret af en Afdelings Virksomhed.

Ny Regulativer i Jylland.

Afdelingen i *Esbjerg* har faaet nyt Regulativ, idet man med Bibeholdelse af de 40 Øre har opnaaet en nødvendig Ændring af de øvrige Poster, saaledes at disse er bragte i nær Overensstemmelse med, hvad vi i de senere Aar har faaet vedtaget andet Steds.

Afdelingen i *Holstebro*, der, som det vil erindres, blev oprettet sidste Efteraar, har faaet Minimallønnen forhøjet med 5 Øre til 38 Øre og iøvrigt opnaaet, at faa et Regulativ af samme Indhold, som de senest i Jylland vedtagne.

Østifternes Regulativ.

Fra og med den 10. April vil Arbejds- og Lønforholdene indenfor Centralforeningen i Østifternes Omraade altsaa blive, som anført i foranstaaende Overenskomst.

Det vil altsaa sige, at foruden *Hørsholm*, som forud havde 42 Øre, er Minimallønnen forhøjet til 42 Øre pr. Time for Byerne *Hillerød, Helsingør, Holbæk, Korsør, Slagelse, Sorø, Ringsted, Næstved, Haslev, Stege, Køge, Nykøbing F., Maribo, Nakskov, Svendborg* og *Faaborg*.

I *Nørdre Birk* og *Odense*, hvor Arbejdet *skal* udføres i Akkord, og hvor Timelønsarbejde derfor kun rent undtagelsesvis kan forekomme, er Minimallønnen 44 Øre pr. Time.

Det er en Selvfølge, at de Mestre, der eventuelt staa udenfor Centralforeningen, ogsaa vil have at rette sig efter den paa hvert Sted gældende Lønordning, forudsat at de ønsker vor Arbejdskraft. Som Følge heraf vil det være rigtigt, at man fra hver Afdeling gør disse Mestre opmærksomme herpaa, og søger at erholde deres Underskrift paa den nu foreliggende Overenskomst, af hvilken det til enhver Tid fornødne Antal Eksemplarer kan rekvireres hos Forbundet.

Skulde en eller anden Mester vægre sig ved at tiltræde den ny Lønordning, maa Meddelelse herom øjeblikkelig tilsendes Forbundets Formand.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin ordinære halvaarlige Generalforsamling i Rømersgade 22, Festsalen, Mandag den 17. ds., Kl. 8½ med følgende Dagsorden:

1. Forhandlingsprotokollen.
2. Beretning om Virksomheden.
3. Regnskab og Budget.
4. Valg af Formand, 4 Repræsentanter, 1 Revisor og 1 Kontrahent.
5. Bidrag til Grubearbejderne.
6. Forslag til Oprettelse af Understøttelseskasse for Arbejdsløse.
7. Eventuelt.

Bestyrelsen.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær.
Hørsholm.	N. P. Petersen.
Hillerød.	A. Heüschkel, Slangerupgade 15.
—	C. Sørensen, Mørkegade 177 (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, „Christinero".
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	V. Møller, Jernbanegade 11.
—	Jul. Nielsen, Strandgade 10 (Kasserer).
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Svendeforeningen, Stenstuegade
Sorø.	A. Christensen, Landsognet.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	Lauritz Hansen, Gedservej 21 D.
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	P. Andersen, Afholdshotellet „Taarnborg".
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 77.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.** Telefon **9585.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København.

FAGTIDENDE FOR MALERE.

Maj | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jens Udsen**, Grenaa, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **Carl Nielsen**, Bagsværd og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen** og **Chr. P. Pedersen**, Amagerbrogade 239. Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Striden fortsættes i Odense.

Vi offentliggjorde i forrige Numer af dette Blad en Overenskomst, som var indgaaet mellem Fællesforeningen — paa Centralforeningen i Østifternes Vegne — og Malerforbundet, hvorefter Arbejdet skulde genoptages den 10. April i de fem Byer, hvor vi et Aar igennem har haft Konflikt. Vi maatte samtidig meddele, at dette ikke var sket i Odense, idet den derværende Mesterforening nægtede at respektere Overenskomsten, hvad just kom til vor Kundskab ved Redaktionens Slutning.

En hel Maaned er forløbet siden, og til Trods for, at vi har besværet os til rette Vedkommende derover, har Fællesforeningen dog endnu ikke naaet at faa Overenskomsten respekteret, eller dog at skille sig af med sit vilde Skud paa Organisationens Træ — hvad Velanstændigheden burde have krævet for længe siden.

Det er selvfølgelig i højeste Grad beklageligt, at Disciplinen i vor ærede Modparts Rækker er saa slap, som Tilfældet nu engang viser sig at være, og det bedrøvelige heri bliver ikke mindre, fordi forskellige Dispositioner ikke ere blottede for en vis Komik. Og det kan jo ikke nægtes, at man i denne Sag er langt ude.

Vi skal give et kort Resumé af, hvad der er passeret siden den 10. April.

Den 11. April tilskrev vi Fællesforeningen med Anmodning om at skaffe os den indgaaede Overenskomst respekteret, da de Odense Mestre Dagen forud havde nægtet dette.

Et Par Dage efter svarer Fællesforeningen, at den havde henvendt sig til Arbejdsgiverforeningen med Anmodning om Bistand til at skaffe den indgaaede Overenskomst respekteret og herpaa modtaget Svar den 13. April af følgende Indhold:

»Med den ærede Fællesforenings Skrivelse af 8. ds. fremsendes til Arbejdsgiverforeningens Godkendelse en under samme Dag afsluttet Overenskomst mellem Fællesforeningens Forretningsudvalg og Forretningsudvalget for Malerforbundet i Danmark, gældende for Malerfaget i Østifterne.

Overenskomsten har været forelagt Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse i dennes Møde i Gaar. Arbejdsgiverforeningen vil efter Omstændighederne ikke modsætte sig, at den i Overenskomsten indeholdte almindelige Lønforhøjelse indtræder, ejheller at Arbejdstiden forkortes, som i Overenskomsten fastslaaet, eller overhovedet modsætte sig, at nogen anden Bestemmelse i Overenskomsten træder i Kraft. Men derimod vil man ikke se sig i Stand til at godkende Overenskomsten, navnlig under Hensyn til, at den indeholder en Bestemmelse, der forpligter Malermestrene i Odense til fuldt ud at lade deres Arbejde udføre i Akkord efter Københavns Prisliste, ganske særlig, fordi der herved indføres et nyt Princip, hvis Rigtighed man ikke paa nogen Maade kan tiltræde.

Overenskomsten vil derfor ikke kunne godkendes af Arbejdsgiverforeningen.«

Fællesforeningen henstiller derfor til os ikke at foretage noget i Sagen, før en til den 16. April indvarslet Generalforsamling har været afholdt.

Dateret den 16. April modtog vi saa fra Centralforeningens Formand følgende:

»Ved en i Dag afholdt ekstraordinær Generalforsamling i Centralforeningen af Malermestre i Østifterne vedtoges følgende Resolution:

»Generalforsamlingen udtaler, at om den end mener, at den ved Overenskomst mellem Repræsentanter for Fællesforeningen og Malerforbundet vedtagne Forhøjelse af Timebetalingen i samtlige Centralforeningens Lokalforeninger er urimelig, vil man dog ikke modsætte sig denne; men den vedtagne Indførelse af Betaling og Arbejdstid, lig hvad der er gældende i København, for Odenses Vedkommende, finder man ikke alene urimelig, men at være at den Beskaffenhed, at Centralforeningen ikke kan acceptere den. General-

forsamlingen mener sig berettiget til at nægte Antagelsen af denne Del af Overenskomsten paa Grund af, at Arbejdsgiverforeningen ikke har godkendt denne.

hvilket herved meddeles.

Saa langt var man altsaa naaet den 16. April. Den 26. August 1904 enedes Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen, De samvirkende Fagforbund og Malerfagets Organisationer om et Forslag, der bl. a. indeholdt en Erklæring om, at d'Hrr. *Vilh. Hansen*, Formand for Fællesforeningen og *Joseph Hauptmann*, Formand for Centralforeningen, vil arbejde for, at Københavns Prisliste bliver gældende i Odense fra 1. April 1905. Dette Forslag blev underskrevet ogsaa af Arbejdsgiverforeningens Repræsentant. — Den 8. April lykkes det at naa saa vidt, at de dertil bemyndigede Repræsentanter for Malerfagets Organisationer enes om at lade Københavns Prisliste gælde i Odense, men dette vil Arbejdsgiverforeningen altsaa *nu* ikke godkende.

Ja, saaledes er det. For at undgaa al Misforstaaelse gør vi opmærksom paa, at det er Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, som der her er Tale om.

Den 2. April gav Centralforeningens Generalforsamling Fællesforeningens Forretningsudvalg »fuldt Mandat« til at træffe Overenskomst med os. Da Forretningsudvalget saa har udført dette Hverv, indkalder Centralforeningen en ny Generalforsamling den 16. April, forkaster Overenskomsten pure for Odenses Vedkommende og markerer, at den øvrige Del føler man sig ejheller bundet ved.

Naa, Overenskomsten kan naturligvis heller ikke stykkes ud, og Centralforeningen kunde derfor ganske have sparet sig sin flotte Bemærkning om ikke at ville »modsætte sig« en vis Part af Overenskomsten, thi derom har vi ikke spurgt og agter ikke at spørge. Derimod har Centralforeningens Resolution medført, at vi hos Fællesforeningen har krævet Bevis for, at Centralforeningen respekterer Overenskomsten. Kan dette Bevis ikke tilvejebringes, saa maa Centralforeningen sættes paa Porten hos Fællesforeningen, og dermed ud af Arbejdsgiverforeningen. Thi denne sidste har ved sin Erklæring om ikke at ville godkende Overenskomsten, dog ikke set sig i Stand til at anbefale Centralforeningen at gøre det samme, men har tværtimod ved et Fællesmøde den 22. April erkendt, at Overenskomsten skulde respekteres af Centralforeningen, naar Malerforbundet krævede dette, og dette Krav er baade stillet og fastholdes.

Fællesforeningens Formand, der selvfølgelig gerne vil bevare sin Organisation saa hel som mulig, og i den Anledning anstrænger sig af yderste Evne, har dog erkendt, at en Afgørelse maa skaffes tilveje *nu*, og de nærmeste Dage vil antageligt se en saadan foreligge, til Belæring for Centralforeningen om, at man kan nok lade være at bøje sig for indgaaede Overenskomster, men man kan ikke samtidig holde sig indenfor Arbejdsgiverforeningen.

Arbejdsløshedshjælp.

Malernes Fagforening i København vedtog paa sin ordinære Generalforsamling i April følgende Forslag til Oprettelse af en Understøttelseskasse:

Kassens Formaal er at uddele Arbejdsløshedsunderstøttelse, indtil videre en Gang aarligt.

1. Midlerne hertil fremskaffes dels ved et Ekstra-Kontingent af 2 Kr. aarligt, der skal betales af alle Fagforeningens Medlemmer, og dels ved frivillige Bidrag, hvortil lægges, hvad der ad anden Vej eventuelt maatte indkomme.

2. Medens der, som hidtil, kvitteres i Medlemsbogen for Ekstra-Kontingentet, bliver der for de frivillige Bidrag kvitteret med Mærker à 1 Kr. pr. Stk. paa et særligt Kort. Paa Kortets Bagside skal vedkommende Medlem samvittighedsfuldt for hver Maaned angive sine Arbejdsdages Antal. Dette Kort kan Ingen erholde, forinden det paalignede Ekstra-Kontingent er betalt.

3. For at faa Del i Understøttelsen, der udbetales umiddelbart før Jul, kræves følgende: at have betalt mindst 6 Kr. i frivilligt Bidrag inden 1. Oktober, at have været arbejdsløs i mere end 25 Dage i Aarets Løb og have sin Medlemsbog i Orden. Den fornødne Legitimation herfor paahviler det Medlemmet selv at afgive.

4. Understøttelsen fordeles i Forhold til det i Aarets Løb hafte Antal Arbejdsløshedsdage. Ved Beregning heraf bortkastes saavel de første 25 Dage, som det Antal, der maatte komme over 100. Indenfor Beregningen bliver 75 Dage saaledes Maksimum.

5. Ved Udregning af Understøttelsens Størrelse afrundes det til Uddeling fremkomne Beløb saaledes, at det lader sig dividere med 25 i hvert enkelt Tilfælde. Skulde det disponible Beløb overstige 50 Øre pr. Dag, henlægges Resten til næste Aars Uddeling.

6. Understøttelsens Beregning og Uddeling foretages af et af Bestyrelsen nedsat Udvalg.

7. Al Indbetaling sker til Fagforeningens Kasserer, til hvem Kortene mod Kvittering vil være at aflevere i Tiden fra 15.—20. December, for saa vidt de Vedkommende ønske Del i Understøttelsen.

Ændringer i ovenstaaende Bestemmelser kunne kun finde Sted paa Fagforeningens ordinære Generalforsamling i April.

At der med dette Forslags Vedtagelse ikke er opnaaet noget ideelt paa Understøttelsens Omraade, maa nødvendigvis indrømmes, men at det indeholder et betydeligt Fortrin fremfor de hidtil stedfundne Juleuddelinger, er lige saa sikkert, og ønskeligt vilde det være, om alle Medlemmer i Praksis vilde give det sin Støtte ved frivillige Bidrag. Som det ses, vil Understøttelsens Størrelse betinges af det Antal Dage, man har været arbejdsløs i Løbet af Aaret, uden Hensyn til det mere eller mindre tilfældige: om man har Arbejde den Dag, Understøttelsen udbetales.

Intet Medlem véd sig vel ganske sikker imod at blive arbejdsløs. Det store Flertal er langt snarere sikker paa, ikke at blive forskaanede for Arbejdsløshed. — Alle maa derfor være interesserede i, at der kan modtages nogen Hjælp, naar Arbejdsløsheden har ramt. — Den, der yder sit Bidrag uden selv at blive arbejdsløs, kan taale at have ydet sin Skærv til uheldigere stillede Kolleger og kan glæde sig ved at have gjort en god Gerning. Og den, der bliver arbejdsløs, har gjort klogt ved at yde sit Bidrag, da det kommer tilbage med Renter, selv om den store Arbejdsløshed i vort Fag forbyder at regne med en Understøttelse, som heldigere stillede Fag kan yde sine Medlemmer.

At yde 6 Kr. i Løbet af Sommermaanederne,

for at faa Ret til Understøttelsen, maatte alle kunne, men da det er en frivillig Sag, følger det af sig selv, at Kassen ogsaa vil være taknemlig for at modtage mindre Bidrag.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Saaledes trængt fra alle Sider samledes den sidste Rest af dem, der endnu havde bevaret Kærligheden og Respekten for det gamle Lavsvæsen, sig om de gældende Artikler og især om Mesterstykket, som den Fane, der ene og alene kunde forene dem, der duede. Mesterstykket, Beviset for, at man forstod sin Kunst, at man havde tilegnet sig den rette Fagdannelse, var Haandværker med Ære og Anstand, det blev da den Fæstning, der samlede Tropperne til det sidste Hovedslag. Og saa stort var det Ry, der gik og gennem Tiderne er gaaet af denne Fæstnings Styrke, at man lige ned til vor Tid har længtes efter at komme i Ly af den paany.

God og solid var denne Fæstning og høje og tykke dens Mure, men saa høje, at de spærrede for al Udsyn i den Verden, der laa udenom. Og saa afvant blev Besætningen med Tanken om, hvad der var paa den anden Side, at den lille Plads, den levede paa, tilsidst tyktes den at være Verden selv.

Fagdannelsen, det vil sige den strikse Gennemgaaen af alle Fagets Rangklasser fra Dreng til Svend og fra Svend til Mester, den strikse Oplæring i alle Fagets Finesser, Dygtighed i selv at rive Farver. selv at kunne føre Penslen ved alle Slags Arbejder, de simple som de grove, det var den rigtige og ægte Lavsmesters Stolthed, hans væren eller ikke-væren.

Der er noget saa ærligt og honnet i dette Standpunkt, at man ynkes over den fattige Haandværksmand, der holdt herpaa og ikke forlangte andet end at maatte blive rolig paa sin Post og betale Gud og Hvermand sit. Men Ulykken var, at Fagdannelsen stivnede i Former, der ikke længere passede til Livet. Lavsmestrene trak sig som en forskræmt Snegl tilbage til sit Hus, hver Gang der var Tale om Forandringer eller Fremskridt i hans Fag. Saaledes som det havde været fra Arilds Tid, saaledes som han havde lært det af sin Mester, og som han atter lærte det fra sig til sin Dreng, saaledes skulde det vedblive at være. At nogen kunde finde paa at udføre Haandværket paa anden Vis eller at give sig af med noget, der laa udenfor, var for Mesteren af den gamle Skole uforstaaeligt.

Denne Stemning kommer flere Gange til Orde i de af Oldermanden udstedte Erklæringer. Da Mester *Bredal* 1804 søger om Previlegium exclusivum til at fremstille Farvelader, samt Pastel- og Miniaturfarver, saa er det kun en yderst kølig Anbefaling, der gives ham.

Fuldstændig afvisende forholder man sig overfor Anlæget af Fabriker, hvis Virksomhed kunde gribe ind i Malerhaandteringen. I sin Erklæring over et af *P. Erichsen* af Huset Blacks Enke & Co. 1798 indgivet Andragende om uhindret af Lavene at anvende de Folk, han havde Brug for i sin Karet- og Vognfabrik, udtaler Oldermanden *P. Groth*, at »Fabrikers Anlæg er unægtelig nyttige og rosværdige, naar de sigter til almindelig Nytte og ikke oprettes paa de allerede etablerede Borgeres Ruin og Skade, men en saakaldet Fabrik som denne, som Hr. Erichsen søger at anlægge, kan ingen Hensyn have til almindelig Nytte, da det sjælden er almindelige Mænd, som forskriver og kører i engelske Vogne og Kareter, da slige Vogne, som nu forfærdiges her i Staten, er af den Bonitet og Beskaffenhed, at enhver dansk Patriot, der ikke ligesom Hr. Erichsen er indtaget af Fordomme, gærne kan nøjes med at køre i Vogne, som her forfærdiges. . . . . De Mestre, som have anvendt Tid og Flid paa at lære at lakere Vogne, og Penge paa at indrette deres Værksteder dertil, de vilde jo se sig ødelagt af en saadan Fabrik. Desuden vilde den ogsaa snart modtage gamle Vogne til Maling og Lakering og saaledes ganske og aldeles betage Malerlavet en betydelig Del af sin Næring, da alt, hvad som kaldes nyt, gerne i Begyndelsen har Tilløb.«

(Fortsættes).

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed.

fra 1. Januar 1904 til 1. Oktober 1904.

Sag Nr. 249 indankedes af Malersvend Chr. E. Aasberg, Ahornsgade 6 C, mod Malermester N. Nielsen, Randersgade 14, paa Grundlag af, at Mesteren havde nægtet at betale Svenden Ventepenge.

Efter at man havde tilskrevet Mesteren, indgik Svarskrivelse, hvori denne betydede ikke at have nægtet at betale de omhandlede Ventepenge, hvad man derpaa meddelte Svenden med Anmodning om atter at henvende sig til Mesteren; og da der ikke senere er indgaaet Meddelelse fra Parterne, maa Sagen saaledes anses for ordnet.

Sag Nr. 250. Denne Sag indankedes af Malersvend V. Mørck, Ravnsborggade 5 A, mod Malermester N. Chr. Larsen, Sct. Jørgens Allé 7.

Klagens Aarsag: Mesteren nægtede at opgøre Svendens Regninger førend disse havde været underkastet Voldgiftsrettens Bedømmelse.

Mesteren forklarede, at Svendens Regninger, hvad Maal og Priser angik, vare saa urimelige, at de aldeles ikke kunde tages til Følge, og fremlagde som Bevis herfor i Retten de omhandlede Regninger forsynede med Noteringer og Rettelser til saavel Priser som Maal Blandt andet fremhævede Mesteren særlig:

1. At Svenden fordrede for Sæbning af Facade $2^1/_2$ Øre pr. Kvadrat-Alen, medens Mesteren tilbød at betale $1^1/_2$ Øre.
2. Svenden fordrede for Vaskning og Strygning af Lofter med Mosfarve $4^1/_2$ Øre pr. Kv.-Al., medens Mesteren tilbød at betale 4 Øre.
3. Svenden havde udført noget Arbejde (Reparation og lignende mindre Ting) ved hvilket Mesteren med denne havde aftalt, at dette skulde udføres paa Dagløn, og Svenden havde ogsaa paa Ugesedlen opført Arbejdet under Dagløn, men nu da Arbejdet var færdigt, sendte Svenden en Regning, hvorpaa det nævnte var anført som Akkordarbejde efter Prislisten. Mesteren var endvidere ikke sikker paa, at det omhandlede Arbejde var udført.

Til ovennævnte 3 Punkter forklarede Svenden følgende:

1. At der, da Facaden paa flere Steder var meget snavset, samtidig med Sæbningen havde fundet en leltere Afvaskning Sted, og som Følge deraf mente Svenden sig berettiget til at fordre noget over almindelig Pris for dette Arbejde.
2. Da Mesteren havde forlangt, at Lofterne, som vare dels Limfarve og dels Mosfarve, skulde afvaskes forinden Strygningen med Mosfarve, formente Svenden sig berettiget til at faa Vaskningen fuldud betalt med $2^1/_2$ Øre pr. Kv.-Al.
3. Svenden havde kun opført Timerne under Dagløn

(efter Mesterens Ønske) for at angive Tiden som var medgaaet til samme, men formente sig i Følge Prislisten berettiget til at opmaale og beregne sit Arbejde i Akkord. Hvad Arbejdet angik vilde Svenden gærne vise Mesteren, hvor dette var udført.

Forøvrigt fastholdt Svenden sine Maal i det væsenligste, med Undtagelse af Vinduerne, som maaske paa Grund af fejlagtig Forstaaelse af Prislistens Ordlyd vare blevne noget for store.

(Fortsættes).

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholdt halvaarlig, ordinær Generalforsamling den 17de April.

Efter Forhandlingsbogens Oplæsning aflagde Formanden Beretning om Virksomheden og oplæste det reviderede Regnskab, der begge godkendtes enstemmigt. Det af Bestyrelsen opstillede Budget vedtoges med en af N. Lundgren stillet Ændring om at yde to i Stedet for ét Tusind Kr. til Arbejdsløse.

Fra et paa en tidligere Generalforsamling nedsat Udvalg forelaa Forslag til en Understøttelseskasse for Arbejdsløshed. Formanden gennemgik og motiverede Forslagets Bestemmelser, som han anbefalede til Vedtagelse, med Haabet om, at der hermed vilde være gjort det første Skridt henimod Løsningen af det saa vigtige Spørgsmaal om Hjælp til Arbejdsløse. Forslaget, som findes andet Steds i Bladet, vedtoges med alle Stemmer mod 6.

Til Formand genvalgtes enstemmigt *Rudolf Poulsen.* Til Bestyrelsen genvalgtes *Fr. Nielsen* og *Ernst Carlsen* og valgtes *Alfred Larsen* og *Marius Olsen.* Suppleanter bleve *P. Bredsgaard, Chr. Aasberg* og *C. Bertelsen.* Til Revisor genvalgtes *Th. Grønborg* og til Kontrahent i Stedet for H. P. Jensen, der er bortrejst, *C. Loldrup.*

Det vedtoges at yde et Bidrag af 500 Kr. til Grubearbejderne i Westfalen.

Bestyrelsen har senere konstitueret sig og valgt *Carlsen* til Næstformand og *Larsen* til Sekretær.

Giv Agt!

Paa Grund af Lønbevægelse advares der herved mod Tilgang til nedennævnte Steder i Udlandet:

Norge. *Trondhjem* og *Aalesund.*
Sverig. *Malmø.*
Tyskland. *Cöln, Darmstadt og Omegn, Dresden, Eschwege og Omegn, Fürth, Halle* og *Nürnberg.*
Østrig. *Wien.*
Schweiz. *Alle Pladser.*

Maanedsberetninger.

Ingen Afdeling maa undlade regelmæssig at indsende Maanedsberetning.

Ekstra-Kontingentet.

Medlemmer af Malernes Fagforening i København erindres om, at der paa sidste Generalforsamling er vedtaget et Ekstra-Kontingent à *2 Kr. pr. Medlem*, som snarest bedes indbetalt.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen, Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær.
Hørsholm.	N. P. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
—	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, „Christinero".
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	V. Møller, Jernbanegade 11.
—	Jul. Nielsen, Strandgade 10 (Kasserer).
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Svendeforeningen, Stenstuegade
Sorø.	A. Christensen, Landsognet.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Slotsgade 50.
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	P. Andersen, Afholdshotellet „Taarnborg".
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 77.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

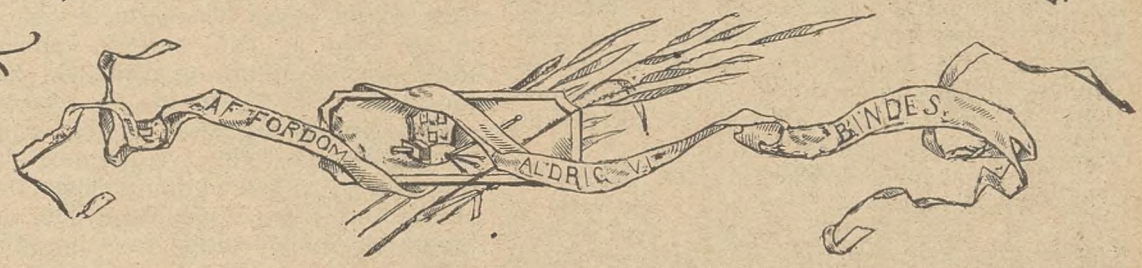

Juni | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jens Udsen**, Grenaa, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **Carl Nielsen**, Bagsværd og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann**, **P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen**, **N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen** og **Chr. P. Pedersen**, Amagerbrogade 239. Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Strejken i Odense.

Der er fremdeles Strejke i Odense.

De derværende Mestre har nu endelig været stillede overfor Valget mellem at respektere den paa deres Vegne indgaaede Overenskomst eller forsvinde ud af den Organisation, som de nu i et Aars Tid har haft Lejlighed til at gøre adskillige Bryderier, der næppe lige straks vil gaa i Glemmebogen. I god Overensstemmelse med den hidtil viste Desparation og primitive Begreber om, hvad man skylder sin Organisation, har de valgt at fortrække fra denne.

Det er dog ikke gaaet ganske glat. Der er famlet ikke saa lidt for at finde Vejen, som førte udad; thi — »li'som den var der o. s. v.« Med Hensyn til de nærmere Omstændigheder — tragikomiske kunde vi fristes til at sige — forholder det sig saaledes:

Efter gentagne Forespørgsler lykkedes det endelig den 10. Maj for De samv. Fagforbund at faa Svar fra Arbejdsgiverforeningen gaaende ud paa, at den havde paalagt Fællesforeningen hurtigst muligt, at skaffe den indgaaede Overenskomst respekteret. Fællesforeningens Formand spurgte os derefter, om vi ikke maatte være tilbøjelige til at lade en Timeløn af 44 Øre træde i Stedet for den i Overenskomsten vedtagne Bestemmelse om Akkord i Odense. Da dette blev besvaret benægtende, meddelte han os, at der nu vilde blive betydet Centralforeningen, at saafremt den ikke senest den 22. Maj havde akcepteret Overenskomsten, vilde den fra samme Øjeblik være ekskluderet af Fællesforeningen og dermed af Arbejdsgiverforeningen.

I Medlemsblad for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre, der redigeres af Centralforeningens Formand, læste vi den 24. Maj, at der den 14. Maj var givet Centralforeningens Bestyrelse Paabud om, at den paa Centralforeningens Vegne trufne Ovenskomst »maatte respekteres fuldt ud, i modsat Fald skulde Centralforeningen ekskludere de eller den Lokalforening, som nægtede at respektere den.« Endvidere hedder det, at den i den Anledning foretagne skriftlige Afstemning har givet til Resultat »at det overvejende Flertal har stemt for at gøre fælles Sag med Odense. Centralforeningen er altsaa ekskluderet af Arbejdsgiverforeningen.«

Den 25. Maj meddeler Fællesforeningens Formand os, at der har fundet en Afstemning Sted »for at fremkalde en klar Situation angaaende Medlemmernes Stilling til Overenskomsten af 8. April d. A.«, men at Resultatet er saaledes, at han maa forlange nærmere Oplysninger om, hvorledes Afstemningen er foregaaet. For Odenses Vedkommende anser han Stillingen som afgjort, men vil dog endnu gøre et Forsøg paa at hidføre en Forandring og afrejser i den Anledning samme Dag og sammen med Formanden for Arbejdsgiverforeningens Østiftafdeling til Odense, hvorefter vi hurtigst muligst skal faa Meddelelse om Resultatet af hans Bestræbelser.

Allerede næste Dags Morgen modtog vi dette i følgende Linier: »Centralforeningen af Malermestre i Østifterne har akcepteret Overenskomsten. Malermesterforeningen i Odense, der ikke vil bøje sig for Overenskomsten, er udtraadt af Centralforeningen.«

Det gjorde os et Øjeblik ondt for Hauptmann, thi han havde dog ved tidligere Lejlighed udtalt sit Haab om, at vi maatte kunne tage Konsekvenserne af vore Dispositionerner »med Anstand«.

Han maatte da saavist nu selv have nok at gøre, nok at tage med Anstand. Først det overvejende Flertal for at gøre fælles Sag med Odense, med deraf følgende Exklusion af hele Centralforeningen, som, da den Ting kom i Menneskehænder, blev til overvejende Flertal for ikke at gøre fælles Sag med Odense, ingen Exklusion af Centralforeningen, men en venskabelig Anmodning til ham og hans Forening i Odense om nu at forsvinde af det Selskab, hvor de til Overflod havde godtgjort at være umulige og endelig dermed Afslutning af hans Virksomhed som Organisationsleder, der havde været kort som et Stjerneskud, men af Lysstyrke som en Tranlampes.

Den meget korte Meddelelse af 25. Maj supplerede Fællesforeningens Formand i Skrivelse af 27. s. M., hvor det bl. a. hedder: »Da jeg ved min Tilstedeværelse i Odense har formaaet Odense lokale Malermesterforening til at træde ud af Centralforeningen, er der derved tilvejebragt et overvejende Flertal for Godkendelse af Overenskomsten af 8. April d. A.«

Ja, det forstaar sig. Faar man blot Spektakelmagerne sat paa Porten, saa skal der nok blive Ro i Lokalet, og det maa man jo lade Fællesforeningens Formand, at han har haft Øje for. Til Overflod i saa Henseende — Overenskomstens Fuldgyldighed var uomtvistelig — har han fremskaffet og tilstillet os Afskrift af en af Centralforeningens nuværende Ledere, d'Hrr. Malermestre *H. Lund,* Slagelse, *Laurits Rasmussen,* Svendborg, *Ludvig Reimer,* Nakskov, og *Fritz Rusch,* Helsingør, underskrevet saalydende Erklæring: »Den mellem Forretningdvalget for »Fællesforeningen af Danmarks Malermestre« og »Malerforbundet i Danmark« under 8. April d. A. indgaaede Overenskomst angaaende Arbejds- og Lønvilkaar for de under »Centralforening af Malermestre i Østifterne« hørende Lokalforeningers Medlemmer, tiltrædes herved paa Centralforeningens Vegne«. Hertil føjer Formanden, at han paa Fællesforeningens Vegne godkender Overenskomsten, ligesom han udtaler Haab om, at Malerforbundet dermed betragter Sagen som afsluttet.

Naa, i alt væsentligt er Potten vel ogsaa ude, i hvert Fald kan Fællesforeningen sagtens intet mere lægges til Last fra vor Side. At Centralforeningen baade moralsk og juridisk vilde have Pligt til at erstatte os det Tab, som vi ved dens Uefterrettelighed har lidt fra 8. April til den Dag Odense-Foreningen udtraadte, anser vi for givet, men da den saa vidt os bekendt er ludfattig, rejser vi sagtens ikke noget Krav. Dens indre Forhold kommer os i al Almindelighed ikke ved. Vi har ladet os fortælle, at den mangler Lovparagrafer for Eksklusion, men at den derimod har saadanne som hindrer en Lokalforenings Udtrædelse under Konflikter. Hvis det sidste er rigtigt, saa er det mindre forstaaeligt, at Odense-Afdelingen alligevel kunde udtræde. Vi tror, at det er Hauptmann, der har sagt det, men derfor kunde det jo nok være rigtigt.

Cirkus-Ulykken.

Tænkende at vi alle endnu har Ulykken i Cirkus i friskt Minde, hvor 3 af vore Kolleger *(som desværre ikke var i nogen Sygekasse)* kom alvorligt til Skade, vil jeg bede alle gennemlæse nedenstaaende Artikel, som alt tidligere har været indrykket i Fagtidende under Mærket CIV

»Jeg anser det for en Selvfølge, at i hvert Fald den overvejende Del af mine Kolleger, der har sat Foden under eget Bord, samtidig med dette Skridt ogsaa har iagttaget den ganske naturlige Pligt at sikre sig og Familie mod den Ruin, som Sygdom og Dødsfald kan medføre for ubemidlede Hjem, og jeg skal derfor ikke spilde Ord paa Agitation overfor dem i den Retning. Derimod er der overordentlig mange blandt de yngre og yngste ugifte Kolleger, overfor hvem et Par Ord i den Anledning vilde være vel anbragte, og muligt kunde have en gavnlig Indflydelse.

Tænk alvorlig over, Du unge Kollega, som just lige har overskredet Livets Dørtærskel, at ogsaa for Dig kan det være af allerstørste Vigtighed at have sikret sig imod Sygdommens pekuniære Følger. Sygdom og Død spørger ikke om Alder, men er som bekendt hver Mands Herre.

Jeg skal med faa Ord henlede Opmærksomheden paa, hvorledes Sygdom kan faa ret alvorlige Følger ogsaa for den unge Arbejder, der endnu kun har sig selv at sørge for, og derfor maaske ikke har Tanke for dette Forhold. For Eksempel hvis man staar uden Midler til at afholde den med et længere Hospitalsophold forbundne Udgift, hvad man dristig tør paastaa, at det store Flertal af unge Mennesker ikke er i Stand til, da indtræder dette, at man enten maa falde sine Forældre til Byrde, og disse har dog alt i Fortiden haft Besvær nok med at klare for os i vor Barndom og Læretid, saa dem skulde man sidst af alle yderligere belaste, eller ogsaa, hvis man ingen Forældre har, blive nødt til at søge Kommunens Hjælp. I saa Fald vil det senere komme til at svie til En selv. Følgerne vil ikke udeblive, hvad man nok skal erfare ved Erhvervelse af borgerlige Rettigheder, Indgaaelse af Ægteskab o. l. Derfor, endnu en Gang! Tænk alvorlig over dette, og vær ikke saa sangvinsk at mene, at det altid er tidsnok at tænke paa det senere, muligvis det da kunde være temmelig sent, og er man saa heldig alligevel — selv om man betaler til sin Sygekasse —, at undgaa Sygdom, vil man dog finde, at disse Penge er vel anvendte, idet de i saa Tilfælde kommer uheldigere stillede Kolleger til Gode.

I Forbindelse med foranførte skal jeg endvidere paapege det Forhold, som gør sig gældende med Hensyn til en meget stor Del af de Kolleger, der allerede er indtraadte i en Sygekasse, nemlig dette: at de staar i Sygekasser udenfor vort Fag, hvad der forekommer mig unaturligt, saa meget mere, som Malernes Sygekasse staar fuldt paa Højde med en hvilken som helst anden, og der er dog det Fortrin ved en faglig Sygekasse, at hvis man ikke selv kommer til at nyde godt af den, da at det, man har ydet, kommer Ens egne Kolleger til Gode, fremfor ellers til Fremmede. Mit Raad er derfor: Lad Eder overføre til vor egen Sygekasse; det er jo ikke forbundet med nogen Udgift, og vil være til Gavn og Glæde for os selv og vore Kolleger. Kasse-

reren bor Frederiksborggade 37, St. o. Grd., hvor Indmeldelser modtages«.

I Haab om, at ovenstaaende maa bringe et godt Resultat, vil jeg slutte med Tak for Optagelsen.

E. M.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat. –

Paa et andet Andragende af 1798 fra Smedemester *P. M. Johansen* om Anlæg af en Vogn- og Karetfabrik — det var Yndlingsbeskæftigelsen for Datidens Storindustri — udtales det i Erklæringen, at en saadan Fabrik vil være en Fornærmelse imod de Proffessionister, som arbejde udi de Fag, som henhører til Karet- og Vognarbejdet, og da Suplicanten selv skriver sig Smedemester, forstaar han nok ventelig ikke noget i mindste Maade af, hvad de andre Proffessioner angaar, uden at han maa lade det besørge af andre, men kunde derved have det Fortrin for sine Medborgere at føre Navn af Fabrikant, og derved tage den Fortjeneste fra de Mænd, som have Levebrødet ved Karet- og Vognarbejdet.

Da Tapetfabrikant *Peder Ferguson Tepper* 1805 anmoder om Privilegium for en Voxdugs- og Tapetfabrik, saa fraraades det, fordi flere af Lavets Mestre ogsaa forstod den Kunst og kun manglede Kapital for at udføre den.

Ubetinget afvisende forholdt man sig overfor Maskiner. 1783 ansøger en vis *Albert Angel* om Eneret til Salg af en Farverivemaskine, men i Lavet er man straks enig om, at denne Maskine vilde være højst skadelig og til Malerlavets Ruin og Præjudice, fordi den Handel, som Malerne hidtil havde drevet med tilberedte Farver, derved let kunde unddrages dem. Man tænker slet ikke paa, hvilken Nytte Faget selv kunde drage af et saadant teknisk Fremskridt.

Skomager bliv ved din Læst, det er Omkvædet paa alle Erklæringer. Noget nyt kunde der slet ikke være Tale om.

Den der vilde være ret Malermester, han maatte nu engang male sin gejstlige og verdslige Historie og sit Landskab, ellers duede han ikke til noget. Selv om han kunde udføre andre Ting til Fuldkommenhed, kunde det dog ikke nytte.

(Fortsættes.)

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed
fra 1. Januar 1904 til 1. Oktober 1904.

Da Parterne ikke forinden Sagen blev indanket havde forhandlet indbyrdes om de paa Regningerne værende Uoverensstemmelser, henstillede Retten, at Parterne foretog en saadan Opgørelse, da man muligvis derved kunde opnaa Forlig. Rettens Henstilling vedtoges, men blev hvad den faglige Opgørelse angik resultatløs.

Som Følge heraf blev af Voldgiftsrettens Medlemmer nedsat et Skønsudvalg til at gennemgaa Regningerne, og det deraf fremkomne Resultat er følgende:

Regninger indleverede af Svenden:

Nr. 1.	Ørstedsvej 28 B.....	Kr.	99,17
- 2.	Coldbjørnsensgade 25....	-	80,05
- 3.	Stampesgade 7, 4.....	-	26,37
- 4.	do. 7, 3.....	-	56,94
- 5.	Sct. Jørgens Allé 11.....	-	25,64
- 6.	Annavej, Hellerup.....	-	78,00
		Kr.	366,16

Efter Svendens Beregning, ialt Kr. 366,16.

Regninger efter Skønsudvalgets Revision:

Nr. 1.....	Kr.	86,25	
- 2.....	-	78,07½	
- 3.....	-	26,09	
- 4.....	-	56,75¾	
- 5.....	-	29,69	
- 6.....	-	78.00	Kr. 349,06
Det omstridte Beløb...		Kr.	17,10

Af ovennævnte Summer tilkommer V. Mørck:

For Regning Nr. 1....	Kr.	43,12		
do. - 2....	-	53,26		
do. - 4....	-	26,09		
do. - 5....	-	56,75		
do. - 6....	-	23,89		
do. - 3....	-	73,00	Kr.	281,12
Heraf udbetalt ifølge Ugesedler...			-	220,00
		Rest	Kr.	61,12

I Henhold til ovenstaaende *skønner Retten:*

1. at man ikke kan tænke sig Vaskning og Sæbning udført paa én Gang, og Arbejdet som Følge heraf maatte beregnes som Sæbning og til den af Mesteren tilbudte Pris 1½ Øre pr. Kv-Al.
2. Hvor Mesteren forlanger Lofterne vaskede, vil dette være at betale med 2½ Øre pr Kv.-Al., og Retten maa derfor give Svenden Medhold, medens den Pris, som Mesteren tilbyder, 4 Øre for Vaskning og Strygning, kun er gældende for den i Prislisten Side 43 under Lofter nævte *Rensning* og *Strygning* med *Mosfarve* paa tidligere *Mosfarvelofter.*

   Endvidere skal Voldgiftsretten oplyse, at Prislisteudvalget ifølge dennes Forhandlingsbog Side 272 har været enige om at benytte Ordet *Rensning* for disse Lofters Vedkommende, for derved at lade Svenden foretage Rensningen i den Art og Udstrækning, som maatte findes at være nødvendigt, dog saaledes at Arbejdet ved dets Aflevering fremtræder i god Stand.

   Ligeledes skal man henlede Parternes Opmærksomhed paa, at der ved lignende Arbejders Udførelse udtrykkelig maa gives Ordre paa, at Lofterne skal renses til Mosfarve, og renses og stryges til en Pris af 4 Øre pr. Kv.-Al.
3. Ifølge Prislistens almindelige Bestemmelser § 3 maa Retten give Svenden Medhold i Paastanden om, at være berettiget til at beregne sit Arbejde i Akkord.

   De af Parterne indbyrdes trufne Aftaler om anden Betalingsmaade, kan Voldgiftsretten ifølge tidligere Kendelse ikke anerkende.

Endvidere har Retten vedtaget, at da Forhandlingerne mellem Parterne har været resultatløse, og der fra Svendens Side er fremkommen Ønske om, at den øvrige Forhandling maa ske gennem Retten, vil Svendens Tilgodehavende være at indbetale til Voldgiftsretten hos Formanden, Malermester L. Dyrberg, Nørrebrogade 52, 3. Port, Tirsdag den 9. August 1904, aaben fra 7—1 og 2—7.

Da ingen af Parterne i alt væsentligt kan siges at have vundet Sagen, fortaber begge deres Depositum, hver 10 Kr. Til Dækning af det af Retten foretagne Skøn betaler Malersvend Mørck 10 Kr., hvorimod Malermester Larsen erholder sit Skønsdepositum, 10 Kr., tilbagebetalt.

(Fortsættes).

Nogle Ord om Garanti.

Spørgsmaalet om Garanti for rettidig Udbetaling af fortjent Arbejdsløn er og har i de senere Aar været aktuelt indenfor vort Fag, saaledes at et Par Ord om denne Sag i Fagbladet maaske turde være paa sin Plads.

Paa vor her i København sidst afholdte extra Generalforsamling var dette Spørgsmaal under Debat, og Kollega S. H. fremkom da med nogle Udtalelser, hvortil jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger. S. H. formente, at Kravet om Garanti ikke var foreneligt med virkeligt Frisind, da dets Fremsættelse ramte de mindre Mestre, som antageligt havde vanskeligt ved at imødekomme dette, fremfor de større.

Jeg ser ikke, at Frisind eller ikke Frisind kan spille ind her. Om det er en større eller mindre Mester, der faar dette eller hint Arbejde, maa kunne være Fagforeningen ligegyldigt, og om at komme smaa Mestre til Livs kan der aldeles ikke blive Tale. For os kan de alle være gode, — den lille saavel som den store — naar blot de opfylder de nødvendige Betingelser for Samarbejdet, og som den væsentligste Betingelse maa her alle Dage staa Evnen til i rette Tid at betale os vor fortjente Arbejdsløn. At denne Evne i saa overordentlig mange Tilfælde absolut er afhængig af, hvorvidt Mesteren selv erholder sit Tilgodehavende, er en Kendsgerning, ligesom Erfaringen har vist, at ikke alle Mestre i saa Henseende have truffet de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger.

Det er derfor ganske naturligt, at vi gennem vor Organisation søger at værne os mod den Kapitalspekulation, der kaster sig over Byggeriet, og hertil bør ingen Mester se skævt. Vi har kun vor Arbejdskraft at udbyde, og vi vil ikke blokkes for vor fortjente Løn, men det berettiger ikke til at frakende os Frisind. Lad andre Partier kæle for Straamandsuvæsenet, og lad dem blive snydt, som har Lyst og Raad dertil, men lad os søge at sikre os vor fortjente Arbejdsløn.

N. L.

Medlemslisten.

Forbundets Medlemsliste revideres i de første Dage af Juli. Vi erindrer i den Anledning om, at Restance udover den i Lovene givne Frist, som ikke senest med denne Maaneds Udgang er betalt, vil medføre *Udslettelse.* At blive slettet paa Grund af Restance udsætter ingen ærekær Kollega sig for.

Senest den 1. Juli bedes samtlige Afdelinger at indsende Fortegnelse over deres Medlemmer, med Angivelse af Medlemsnumer, For og Efternavn, Indmeldelsesdato og hvilken Maaned hver især sidst har betalt Kontingent for. De samme Oplysninger bedes ogsaa givne for de Medlemmers Vedkommende, som eventuelt skal udslettes.

Saasnart Medlemslisten foreligger trykt, vil den blive omsendt i det fornødne Antal Exemplarer til samtlige Afdelinger.

Giv Agt!

Paa Grund af Lønbevægelse advares der herved mod Tilgang til nedennævnte Steder i Udlandet:

Norge. *Trondhjem* og *Aalesund.*
Sverig. *Malmø.*
Tyskland. *Bayreuth, Breslau, Darmstadt, Erfurt, Eschwege, Forst i L., Hannover, München, Offenbach, Regensburg* og *Wurzen.*
Østrig. *Wien.*
Schweiz. *Alle Pladser.*

Ny Afdeling.

Vore Kolleger i *Lemvig* vedtog for kort Tid siden at organisere sig, og søge opnaaet en Forbedring af Løn- og Arbejdsforhold. Der foreligger nu Meddelelse om, at dette er lykkedes og at man ønsker sig optaget som Afdeling af Malerforbundet.

Vi hilser den ny Tilvækst til vor Organisation Velkommen med Haab om Held for vort fremtidige Samarbejde.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær.
Hørsholm.	N. P. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
—	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, Sudergade 5 A.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	V. Møller, Jernbanegade 11.
—	Jul. Nielsen, Strandgade 10 (Kasserer).
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halskovvej 27.
Slagelse.	M. Larsen, Svendeforeningen, Stenstuegade
Sorø.	A. Christensen, Landsognet.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Slotsgade 50.
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Christensen, Kipsgade 6.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 77.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** Københavns **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

FAGTIDENDE FOR MALERE.

Juli | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

Konflikten i Odense fortsættes.

Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jens Udsen**, Grenaa, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille, **Carl Nielsen**, Bagsværd og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen, Chr. P. Pedersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen**, (Prins Jørgensgade) og **Louis Sørensen**, (Bredgade.) Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Det sidste Krumspring?

Den lange Strid, som vi har ført med Mestrene i Østifterne, og som, trods en lovlig indgaaet Overenskomst, maa føres videre i Odense, fordi de derværende Mestre har vist sig ganske blottet for almindelige Begreber om, hvad simpel Velanstændighed kræver — har i sørgelig Grad vist, hvor uendelig langt Mestrenes Organisation i sin Helhed staar tilbage for vor, baade hvad ydre og indre Former saavel som Ledelse angaar.

Uhyggelig lang har Rækken af Fejlgreb og mærkelige Dispositioner været, ligefra Forhandlingerne *før* Konflikten og uafbrudt siden. Ikke en eneste ret Linie, men Hop og Spring og Saltomortaler, saa man snart har haft Hovede i begge Ender, for Øjeblikket efter forgæves at lede efter denne ret væsentlige Genstand for en handlekraftig Organisation.

Hvis disse Skavanker ikke ogsaa havde ramt os, skulde vi aldrig have berørt dem; thi det maatte da blive Mestrenes egen Sag; men desværre har vi jo ogsaa maattet lide derunder, og det vil være os en ringe Trøst, at Mestrene selv uden al Tvivl vil have lært, at der skal en større Udluftning til og adskillig Omforandring baade her og der, hvis nogen i Fremtiden skal kunne tage deres Organisation alvorlig.

Vi kan vistnok dristigt udsætte en større Præmie for den, som f. Eks. kan paavise, hvor den egentlige Hovedledelse hos Mestrene findes, eller efter hvilke Regler afgørende Bestemmelser træffes, eller hvorledes Lovene skal forstaas. Ingen indenfor Mestrenes egne Rækker vil faa Præmien, thi der findes sikkert ingen, som kan besvare Spørgsmaalene.

Vi ved saaledes, at Centralforeningens Formand under Behandling af Spørgsmaalet om en Lokalforenings Stilling til Centralforeningen gentagende har udtalt, at i Henhold til Lovene kan en Lokalforening ikke udtræde under en Konflikt. Da dette imidlertid fandt Sted for Odenses Vedkommende, og vi i den Anledning forespurgte Fællesforeningens Formand, hvorledes dette kunde lade sig gøre (jfr. ovennævnte Udtalelse af Centralforeningens Formand) erholdt vi det Svar, at Lovene intet indeholdt, som kunde hindre Udtrædelsen. Som man ser, en nogenlunde væsentlig Uoverensstemmelse mellem to ledende Mænd, om noget saa vigtigt som Love.

Eller den af Centralforeningens Formand iscenesatte Urafstemning, som efter sammes Meddelelse havde medført, at hele Centralforeningen var ekskluderet, men som ganske annulleredes af Fællesforeningens Formand og erstattedes med det Arrangement som Odense-Mestrene nu benytter til at paastaa at de ikke er »sat ud« af Organisationen, men ganske frivilligt har forladt denne fordi Selskabet ikke længere passede dem — rimeligvis.

Og spørger man om, hvor man nu har Hr. Hauptmann, saa svarer Fællesforeningens Formand, at efter hvad han »har hørt«, saa fungerer Hauptmann rent forretningsmæssigt som Formand, indtil der paa førstkommende Generalforsamling kan blive valgt en anden; medens Arbejdsgiverforeningen ser sig i Stand til at oplyse, at Hauptmann har indmeldt sig i »Svendborg Malermesterforening« for at »kunne vedblive at være Medlem af Centralforeningen«. Om

dette grinagtige Krumspring havde Fællesforeningens Formand ingen »officiel Oplysning« da han, otte Dage efter at Arbejdsgiverforeningens Oplysning forelaa, besvarede vor Forespørgsel.

Hauptmann staar saaledes som Medlem af Odense Malermesterforening og skal efter dennes Begreber blæse vor Overenskomst et langt Stykke, men samtidig er han Medlem af Svendborg Malermesterforening og derigennem af Centralforeningen med Pligt til at respekterer Overenskomsten. Naa, de to Ting generer naturligvis ikke en Umulius af hans Rang og Fællesforeningen har formodentlig stadigt ingen officiel Meddelelse om denne Dobbeltstilling hos en af dens Tillidsmænd, men skulde den faa en saadan og skulde den overhovedet have nogen Myndighed paa dette Punkt, saa vil vi dog tillade os at henstille om det nu ikke var paa Tide at bringe de værste Grinagtigheder ud af Verden om ikke for andet, saa dog for vor Skyld, da vi i høj Grad føler os brøstholdne ved det passerede.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed
fra 1. Januar 1904 til 1. Oktober 1904.

— Fortsat. —

Sag Nr. 251. Denne Sag indankedes af Malersvend Valdemar Olsen, Vesterbrogade Nr. 118 C, 3. Sal, mod Malermester Paul Berg, Linnésgade 16 B, 4. Sal.

Klagens Aarsag: Mesteren nægtede at betale en Pris af 3¾ Øre for 2 Gang Strygning af 4 Tm. bred Olie farve-Frise, som kantes paa den ene Side.

Mesteren formente, at disse Friser rettest burde betales som Friser, der kantes i begge Sider, da de ikke skulde staa som selvstændig Streg i nogen af Siderne, idet den ene Side var bleven kantet med en Broncelinie, og den anden Side langs Gesimsen blev i alle Tilfælde dækket med en forgyldt Liste, og i Værelsets 4 Hjørner, hvor Friserne bleve sammenstrøgne, kunde der efter Mesterens Formening heller ikke være Tale om nogen selvstændig Linie eller Streg, endvidere var i mange Tilfælde Forkanterne blevne dækkede med en halvrund, forgyldt Liste.

Som Følge heraf tilbød Mesteren at betale for 2 Gange Strygning af Oliefarve-Friser, som skulde kantes i begge Sider 3 Øre pr. løb. Alen.

Svenden godkendte i det væsentligste Mesterens Udtalelse om den Maade, hvorpaa Arbejdet var udført, men betonede da, at enkelte Steder var Friserne blevne strøgne skarpt til nogle i Forvejen paa Væggen værende forgyldte Lister.

Retten skønner, at der maa gives Mesteren Medhold i den af ham tilbudte Betaling – 3 Øre pr. løb. Alen, — dog med Fradrag af det Antal Alen, som Svenden henviste til at have strøget skarpt til Guldlisten i den ene Side, og som i den anden kantedes med en Bronce-Linie; disse Friser bør Mesteren betale med 3¾ Øre pr. løb. Alen.

Som Følge heraf maa Mesteren anses for i det væsentligste at have vundet Sagen og erholder sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt. – Svenden taber Sagen og sit Depositum 10 Kr.

Voldgiftsretten skal samtidig oplyse, at hvor Friser stryges skarpt til Omfatninger og Fodpaneler efter at disse ere færdigstrøgne, maa der betales for Friser, som kantes i den ene Side, hvorimod, naar Omfatninger og Fodpaneler stryges, efter at Friserne ere strøgne, der da kun vil være at betale for Friser, som kantes i begge Sider.

Sag Nr. 252 indankedes af Malersvend E. Leser, Kalkbrænderivej 51, p. F. V. mod Malermester Laurits Hansen, Lille Strandstræde.

Striden drejede sig om Betaling for Rustafskrabning og Pletning med Mønje paa et Bølgebliks-Stakit ved Frihavnen. Efter at Arbejdet var paabegyndt, havde der mellem Mester og Svende funden en Aftale Sted, som gik ud paa, at Arbejdet skulde betales med en Pris som sidst, men noget bestemt Tal blev ikke nævnt. Svendene ansaa den omtalte Pris for at være en Øre pr. Kv.-Alen, medens Mesteren paastod at have faaet lignende Arbejde udført for ½ Øre pr. Kv.-Alen.

Ved Rettens Bistand opnaaedes Forlig, hvorved Prisen i dette Tilfælde bestemtes at skulle være ¾ Øre pr. Kv.-Alen, dog uden noget bindende ved fremtidig forekommende Arbejder af lignende Art.

Som Følge af Forliget erholdt Parterne det halve Depositum tilbagebetalt med hver 5 Kr.

(Fortsættes).

Af Malerlavets Historie.

— Fortsat. —

Selvfølgelig kunde denne Stilling ikke holdes, og Gang paa Gang tilføjedes der Lavet Nederlag. Da *Sr. Kindermann* 1770 indleverede som Mesterstykke et Blomsterbillede, istedetfor de befalede »Historier«, kasserede man det naturligvis aldeles. Til ingen Nytte. Thi de Veje, der førte udenom Forskansningerne vare altfor godt kendte. Kindermann gik til Magistraten, der beordrede Lavet til at tage ham samt hans Blomsterbilled. Og saa var Magistraten endda ikke den værste Nedbryder. Det blev det kongl. Kunstakademi.

Ved det ny Reglement, der 1771 — i Struenses Regeringstid — blev udstedt for Kunstakademiet, bestemtes det, at alle, som vilde være Mestre i »Proffessioner og Haandværker, hvortil behøves Tegning« skulde forelægge Akademiet »først Ridset af deres Mesterstykke og endelig Mesterstykket selv til Approbation.«

Akademiet holdt sig dog ikke til denne formelle Berettigelse, men begyndte snart at lave om paa Mesterstykkerne, som det for de fleste Lavs Vedkommende fandt aldeles utidssvarende.

Det begyndte 1773 med Snedkernes, selvfølgelig ikke uden at der fra deres Lavs Side blev gjort al mulig Modstand. Magistraten, der følte sig krænket ved Akademiets Indtrængen i dens Rettigheder, holdt med Snedkerlavet og gjorde mange og lange Modforestillinger mod Forandringen. I en Erklæring, den afgav, hedder det saaledes: »Det tilstaas gerne, at Akademiets Professorer have vedhørende Indsigt i at bedømme en Tegning, men vi tro dog at kunne lige saa vel som de paaskønne Arbejdets Dygtighed, og naar Akademiet skulde kunde gøre Forandringer i de Stykker, som til Mesterstykker er anordnet, og foreskrive andre, uden at Magistraten, som Haandværksmestrenes foresatte Øvrighed, deri skulde have noget videre at sige end alene antage dem til Borgere, vil det forvolde dem uendelig Collision og Suiterne deraf vilde blive, at ikkun faa Mesterstykker bleve gjorte her i Staden, men Svendene for at undgaa lang Ophold med Tegningernes Approbation m. v. hellere henrejse til et andet Sted, hvor Amt er, og der forfærdige Mesterstykke og siden begære Optagelse i Henhold til Forordningen af 1681.«

Trods Magistratens Modstand blev det imidlertid, som det en Gang var bestemt.

(Fortsættes).

Stiftelsesfester.

Aarhus. Lørdagen den 24. Juni afholdt den herværende Afdeling sin 15-aarige Stiftelsesfest i Etablissementet »Friheden«. Ved Festen, som havde vundet god Tilslutning, bød Formanden,

M. Spliid Velkommen og talte dernæst for Afdelingen, Forbundet og for de unge Kolleger, som for første Gang var Deltagere i Afdelingens Stiftelsesfest. Med et »Leve« for Forbundet sluttede Formanden sin Tale. For Damerne talte *W. Andersen.*

J. Ravnholt og *M. Bang Sørensen* havde været Mestre for en Del Karrikaturer, hvoraf navnlig »en Kollegas uheldige Cykletur med Forhindring af en Dame paa Søndergade« vakte megen Munterhed og fremkaldte stærkt Bifald. Festen, som helt igennem var forløbet vellykket, afsluttedes med Bal til Kl. 2.

Svendborg. Vor Afdeling afholdt 1. Juli sin 10-aarige Stiftelsesfest ved en vellykket Udflugt til den skønne Ø, Thurøe. Om Aftenen samledes Deltagerne, ca. 40 Herrer og Damer om et veldækket Bord i Kroen, hvor Formanden, *H. Rasmussen* talte for Fødselsdagsbarnet og i korte Træk gennemgik Foreningens Historie. Det fremhævedes særligt, at det i disse 10 Aar var lykkedes uden en eneste Konflikt at hæve Lønnen fra 28 à 29 til 42 Øre pr. Time.

Endvidere talte *M. P. Sørensen, A. Laugesen* og *C. Flindt.* En Sang af Formanden vakte velfortjent Bifald og Lystigheden kulminerede, da en Sang af Sørensen, hvori alle Foreningens Medlemmer maatte stille til Revy, blev afsungen. Pladsen forbyder os at aftrykke Sangene. — Sørensens var paa 117 Vers. Vi vil dog lige give en Prøve. Formandens Indledningsvers lyder:

»For 10 Aar siden da fik en Maler
for 11 Timer halvanden Daler;
det var den Dagløn, man dengang bød,
før Svenden lærte at blive »rød.«

Af Sørensens citerer vi: (Snærten er til Medlemmer, som er blevne Afholdsmænd).

»Og *Gottschalk* fulgte *Arnold, Hans*
og — tænk en Gang — *Laus Hansen,*
nu aldrig mer de gaar paa »Svans«,
naar slukt er »Aftenglansen;
i deres Seng de pæne gaar,
før Klokken ti paa Taarnet slaar.«

Fra Odense indløb følgende telegrafiske Hilsen:

Hjertelig Lykønskning i Anledning af Eders 10-aarige Stiftelsesfest. *Bernhard.*

Kontingentet for Juli.

D'Hrr. Afdelingsformænd og Kasserere bedes erindre, at et Antal Kontingentmærker, svarende til Afdelingernes Medlemsantal, vil være at betale med 2 Kr. pr. Stk. for Juli Maaned. De 50 Øre mere, som Forbundet herved indvinder, paalægger dette hele Udgiften ved Delegeretmøderne, hvad Afdelingerne er vel tjent med.

Adskillige Afdelinger forglemte i Fjor at rekvirere Mærker til 2 Kr. pr. Stk. og anmodes derfor om at faa dette berigtiget i Aar. Et Eftersyn af de for Mærkerne udstedte Kvitteringer vil let overbevise de paagældende Afdelinger om Forglemmelsen.

Ulykken i Cirkus.

Til de ved Nedstyrtning tilskadekomne Kolleger har jeg modtaget følgende Bidrag:

5 Haandværksmestre 40 Kr., Malerne paa Larsens Vognfabrik 5 Kr. 50 Øre, Malersangforeningens Fest 80 Kr., Malerforbundets Afdeling i Hørsholm 19 Kr. 25 Øre, Kruse og Kjærs Svende 5 Kr. 50 Øre og Nettoindtægten fra en Underholdning i Arenateatret 259 Kr. 75 Øre, tilsammen 409 Kr. 75 Øre.

Ovennævnte Beløb er fordelt saaledes mellem de tre Tilskadekomne, at de to, *Gadeberg* og *C. Nielsen*, som ere gifte, har faaet hver 160 Kr., medens *Rasmus Sørensen*, der er ugift, har modtaget 89 Kr. 75 Øre.

Rudolf Poulsen.

Oversigt for April Kvartal 1905.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimal-Timeløn
Malernes Fagf. Kbh.	400	1700	500	1700	200	44
„D. S. B.“ Kbhvn.*)		31		22		32
Gentofte-Lyngby	48	102	62	102	60	44
Hørsholm	6	18	8	18		42
Hillerød	9	17	13	17		42
Helsingør	20	79	43	79		42
Roskilde	15	23	20	20		40
Holbæk	8	19	15	18		42
Kallundborg	9	9	19	10		40
Korsør	5	6	7	6		42
Slagelse	14	12	22	12	4	42
Sorø						42
Ringsted	5	4	7	4		42
Næstved	24	34	25	34	2	42
Køge	7	6	16	6		42
Nykøbing p. F.	12	22	21	19		42
Maribo	7	16	13	16	1	42
Nakskov						42
Svendborg	25	22	25	22	1	42
Faaborg	13	9	12	8		42
Odense**)						
Middelfart	7	11	9	7		40
Fredericia	22	19	24	16		40
Kolding	23	35	31	29		40
Esbjerg	17	25	25	25		40
Varde						40
Holstebro	9	16	8	13		38
Lemvig	6	5	1	5		35
Nykøbing p. M.						40
Skive						40
Viborg	17	10	18	6		40
Frederikshavn	6	11	10	11		40
Hjørring	11	11	24	11		40
Aalborg	35	95	70	90		40
Randers	38	79	50	74	3	40
Aarhus	78	101	118	101		45
— „D. S. B.“		35	2	18		32
Silkeborg	10	15	13	15		40
Horsens	25	32	44	31		40
Vejle	27	26	41	26		40
Bornholm						35

Anm. Afdelinger, som ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

* To af Klubbens Medl. arbejder paa Jærnbanens Værksted i Nyborg
**) Arbejdet er nedlagt siden 1. April 1904

Ekstrakt af Malerforbundets Regnskab fra 1. Juli 1904 til 1. Juli 1905.

Indtægt.	Kroner	Øre
Kontingent	30502	«
do. extra (Restancer)	4	75
Kontorleje (Malernes Fagf.)	300	«
Fagtidende	20	60
Tilbagebetalt paa Laan	1750	«
Indvundne Renter	2535	6
	35112	41
Kassebeholdning den 1. Juli 1904	63933	79
Balance	99046	20

Udgift.	Kroner	Øre
Skrivemateriale og Porto m. m.	318	49
Kontorleje og Rengøring	616	«
Fagblade og Medlemsliste	1451	37
Andre Tryksager	31	65
Rejser og Møder	1934	90
Admstr.-Ktgt. til De samv. Fagforb.	520	«
Understøttelse til egne Konflikter	26370	50
do. - Lock-out'en i Basel	511	«
do. - do. i Sverrig	1000	«
Udlaant til Forsamlbgn. i Rømersgade 22	5000	«
Depositum i en Voldgiftsretssag	29	60
Udbetalt ved et Medlems Dødsfald	50	«
Løn til Forretningsudvalg og Formand	2000	«
Henlagt til Rejsekassen	4438	50
Pro Diverse	24	50
Revision af Regnskaberne	40	«
	44336	51
Kassebeholdning den 1. Juli 1905	54709	69
Balance	99046	20

Rejsekassen.

Indtægt.	Kroner	Øre
Modtaget af Forbundskassen	4438	50
Salg af Rejsebøger	21	80
	4460	30
Kassebeholdning den 1. Juli 1904	4831	20
Balance	9291	50

Udgift.	Kroner	Øre
Udbetalt Rejseunderstøttelse	3158	50
Rejse- og Kvitteringsbøger	28	«
Udlaant til Afdelinger	20	«
	3206	50
Kassebeholdning den 1. Juli 1905	6085	«
Balance	9291	50

Rudolf Poulsen.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	N. P. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
—	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, Sudergade 5 A.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	V. Møller, Jernbanegade 11.
—	Jul. Nielsen, Strandgade 10 (Kasserer).
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Færgestræde 6.
Slagelse.	M. Larsen, Svendeforeningen, Stenstuegade
Sorø.	A. Christensen, Landsognet.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Slotsgade 50.
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Vissing, Østergade 6, o. G.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 77.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

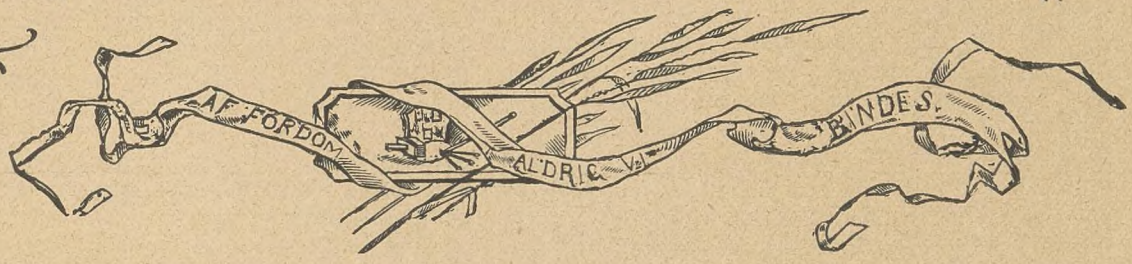

August | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

Konflikten i Odense fortsættes.

Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen, Chr. P. Pedersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen**, (Prins Jørgensgade) og **Louis Sørensen**, (Bredgade.) Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Tung i Opfattelsen.

Malermester Joseph Hauptmann i Odense, der trods alt er Formand for Centralforeningen i Østifterne, har som bekendt ikke opfundet Krudtet, men derimod henledet Opmærksomheden paa sig ved sin sjældne Maade at være Organisationsleder paa.

Han tilhører Malermesterforeningen i Odense, der som bekendt nægtede at respektere den med os lovligt indgaaede Overenskomst, og ingen Notits tog af Arbejdsgiverforeningens Paabud i saa Henseende, hvorfor den nu maa finde sig i at staa uden for Centralforeningen. Samtidig er han Medlem af Malermesterforeningen i Svendborg, der tilhører Centralforeningen, og hvis Medlemmer altsaa skal respektere Overenskomsten.

Altsaa, som godt Medlem af den Odense Forening vil han have at blæse Overenskomsten et langt Stykke, medens han som Medlem af Foreningen i Svendborg, Formand for Centralforeningen og Medlem af Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse, naturligvis ikke alene selv skal rette sig efter Overenskomsten, men antagelig efter Evne vaage over, at andre ogsaa gør det.

For almindelige Mennesker vilde en saadan Dobbeltstilling ikke lade sig klare, og det er da ejheller givet, at det vil lykkes for Hr. Hauptmann, om end han har taget fat paa Opgaven med beundringsværdig Frejdighed. Til en Begyndelse, d. v. s. fra 8. April og til nu, har Hauptmann *ikke* rettet sig efter Overenskomsten, men betalt en hos ham arbejdende Svend med Timeløn, og det laa da nær for os at antage, at den geniale Mand vilde klare Situationen ved om Sommeren at gaa uden om Overenskomsten, og derved holde sig i Overensstemmelse med Foreningen i Odense, for saa i Vinterhalvaaret at betale efter den og imødekomme Kravet fra den anden Forening.

Om end en saadan Løsning kunde tilfredsstille de Organisationer, hvoraf han er Medlem, saa kunde vi i hvert Fald ikke godkende den. For os maatte det staa som hans uafviselige Pligt at rette sig efter den af Centralforeningen med os indgaaede Overenskomst, og vi klagede derfor til »De samvirkende Fagforbund« over, at dette ikke fandt Sted. Klagen gik videre til Arbejdsgiverforeningen, som i Skrivelse af 27. Juli svarede »De samvirkende Fagforbund« saaledes:

»I Skrivelse af 18de ds. meddeler det ærede Forretningsudvalg, at Malerforbundet har klaget over, at Hr. Malermester Hauptmann i Odense ikke betaler en hos ham arbejdende Svend efter den mellem Malerforbundet og Centralforeningen under 8. April d. A afsluttede Overenskomst, og det ærede Forretningsudvalg forespørger, om vi vil foranledige, at Hr. Hauptmann retter sig efter den nævnte Overenskomst.

Vi har i den Anledning konfereret med Hr. Hauptmann om Sagen. Hr. Hauptmann har ikke ment at skulle betale vedkommende Svend efter Overenskomsten, da Svenden ikke er Medlem af Malerforbundet. Vi har dog for vort Vedkommende udtalt Ønske om, at den omhandlede Overenskomst respekteres af samtlige de Malermestre, der henhører under Centralforeningen, hvad enten de benytte organiserede Arbejdere eller ej, og man har i Henhold dertil opfordret Hr. Hauptmann til enten at betale vedkommende Svend efter Overenskomsten eller give ham sin Afsked, og Hr. Hauptmann vil, naar han kommer tilbage til Odense, træffe et Valg mellem disse to Alternativer.«

Se, se, en ny Facon paa Knaphuller. Der har vi tænkt, at Manden sad og brød Hjernen med

at finde en Løsning, hvorefter det vilde blive muligt at blæse samtidig med at have Mel i Munden, og saa indskrænker det hele sig til, at Maskineriet har staaet stille. Hr. Hauptmann »har ikke ment« at skulle rette sig efter Overenskomsten, da Svenden ikke var Medlem af Malerforbundet, og det er begribeligvis ikke falden ham ind, at han kunde være nødt til at rette sig efter Overenskomsten, fordi han selv er Medlem af Centralforeningen.

Nok om det. Arbejdsgiverforeningen har jo nu belært ham derom, »men saasnart han kommer tilbage til Odense,« saa gaar alt i den gamle Gænge alligevel. Ved at forhøre os hos den paagældende Svend, erfarer vi nemlig, at han uforandret lønnes med Timeløn paa Trods af Overenskomsten og Arbejdsgiverforeningens Opfordring om enten at holde sig denne efterrettelig eller undlade at beskæftige Svenden.

Som Følge heraf har vi atter set os nødsaget til at klage, og »De samvirkende Fagforbund« har i den Anledning under 5. August tilskrevet Arbejdsgiverforeningen saalydende:

„Idet jeg paa Forretningsudvalgets Vegne takker for det ærede Forretningsudvalgs Meddelelse af 27. f. M., hvorefter Hr. Malermester Hauptmann i Odense er blevet opfordret til enten at betale vedkommende Svend efter Overenskomsten af 8. April d. A. eller give ham sin Afsked, tillader jeg mig at gøre det ærede Forretningsudvalg opmærksom paa, at Hr. Hauptmann **ikke** endnu betaler den Svend, hvorom der er Tale, efter den nævnte Overenskomst.

Foruden den omhandlede Svend beskæftigede Hr. Hauptmann et ungt Menneske, som Malerforbundet har anset for at være saakaldt „Forbundter". Ham har Hr. Hauptmann afskediget, men derimod ikke den anden Mand, om hvem det vides, at han **er** Svend. Denne Svend har paa derom rettet Forespørgsel svaret, at han fremdeles arbejder under de samme Vilkaar som tidligere.

Om Hr. Hauptmann mener, at han i Formen har efterkommet det ham af det ærede Forretningsudvalg givne Paalæg, ved vi ikke, men vi kan forøvrigt heller ikke erkende dette. Og da vi har Grund til at tro, at det ærede Forretningsudvalg, ligesom vort Forretningsudvalg, vil forlange, at der kommer **Alvor** i denne Sag, tillader jeg mig atter at bede det ærede Forretningsudvalg foranledige, at Hr. Hauptmann efterkommer den paa Centralforeningens Medlemmers Vegne den 8. April d. A. indgaaede Overenskomst.

Vort Forretningsudvalg tillader sig at stille følgende Spørgsmaal, som det ærede Forretningsudvalg, saavidt det er muligt, bedes besvare til førstkommende Tirsdag Formiddag.

Erklærer Formanden for Malermestrenes Centralforening i Østifterne, Hr. Malermester Hauptmann i Odense sig villig til uden Forbehold, saavel formelt som reelt, at ville rette sig efter den nævnte Overenskomst af 8. April d. A. eller gør han det ikke?"

Forhaabentlig maa det da nu lykkes at faa en Afslutning paa denne Side af Sagen. Det skulde synes utroligt, at der endnu var Bagdøre at slippe ud af.

Ulykkesforsikringen.

I Henhold til Ulykkesforsikringsloven er det Arbejdsgivernes Pligt at yde Erstatning til den Arbejder, som under Udførelsen af sit Arbejde kommer til Skade, og efter i Loven fastsatte Bestemmelser. For Ulykkestilfælde som komme ind under Loven, men hvor Helbredelse opnaas indenfor 13 Ugers Forløb, paabyder denne ingen Erstatning. Overskrides de 13 Uger derimod, saa bliver der for den overskydende Tid, at yde en daglig Erstatning af 2 Kr. pr. Dag. Medfører Ulykkestilfældet *juldstændig* Invaliditet, tilkommer der den Skadelidte en Sum af 4,800 Kr., medeus Erstatningens Størrelse, i Tilfælde af *delvis* Invaliditet, afgøres af Arbejderforsikringsraadet. Hvis Ulykkestilfældet medfører Død, har den Afdødes Efterladte Krav paa et Erstatningsbeløb af 3200 Kr., foruden 50 Kr. til Begravelseshjælp.

Foruden disse vigtige Bestemmelser paabyder Loven, for de Virksomheder som falde ind under denne, at der paa et for de paagældende Arbejdere tilgængeligt Sted, skal findes opslaaet en tydelig Angivelse herom med Oplysning om, hvorvidt der er tegnet Forsikring for de i Loven indeholdte Krav og i bekræftende Fald, hos hvilket Forsikringsselskab.

Det er jo alt sammen meget godt, men naturligvis ikke det bedste man kunde ønske sig. Navnlig er det Skavanker ved Loven, at ikke alle Ulykkestilfælde under Arbejdet ere tagne med, og at de første 13 Uger ligeledes fraregnes.

Ved Overenskomst med Malerlauget i København har vi dog for nogle Aar tilbage opnaaet en Udvidelse af Forsikringen, saaledes at alle Ulykkestilfælde, der indtræffer i Arbejdstiden og paa Arbejdsstedet, vil være at erstatte med 1000 Kr. ved Død, 2000 Kr. ved hel Invaliditet og en Dagpenge af 2 Kr. i indtil 13 Uger fra Ulykkens Indtræden.

Som man ser en overordentlig værdifuld Supplering til den gældende Lovs Bestemmelser. Vi har altsaa Krav paa Hjælp i Ulykkestilfælde, uden nogen som helst Udgift, et retsgyldigt Krav, for hvilket man kan gøre Eksekusion hos vedkommende Arbejdsgiver, hvis han skulde forsøge at unddrage sig sin Pligt.

Men skulde Arbejdsgiveren vise sig ude af Stand til at udrede den ham tilpligtede Erstatning — ja saa hjælper hverken Loven eller Retten, thi saa staar Arbejderen der med Skaden, uden at kunne faa en rød Øre.

Som Følge heraf, og da det vilde være uforsvarligt af den fattige Arbejdsgiver, og daarlig Forretning for den velstillede, ikke at overføre Risikoen paa et Forsikringsselskab, saa har Malerlauget truffen fornøden Overenskomst med et saadant Selskab, hvor dets Medlemmer for en ringe Præmie kan forsikre sine Arbejdere.

Om de benytter denne Adgang, konstateres ved Kontrolbilletter, gældende for en Uge, som vil være at tilstille hver enkelt Arbejder samtidig med den ugentlige Udbetaling. Skulde en Mester forglemme at udlevere Kontrolbilletten, er det vedkommende Medlems Pligt at kræve denne, lige saa fuldt, som man vilde kræve et manglende Beløb i Ugelønnen.

Og Kravet skal ikke alene fremsættes overfor Laugets Medlemmer, men overfor enhver Malermester. Lad os huske paa, at Ulykkestilfældene ikke anmelde deres Indtræffen, og at det bagefter ikke nytter at angre, at man har undladt at gøre sin Pligt.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Akademiet holdt paa sin Ret, og det blev en streng Herre. Gang paa Gang underkendte det

Lavets Bedømmelse. Ofte antog det, hvad Lavet havde forkastet, og forkastede, hvad Lavet havde antaget.

1777 kom Turen til Forandring af Malernes Mesterstykke. Ved Skrivelse af 13. Maj lod det Lavet vide, at det for Fremtiden ikke mere vil vide af Landskaber som Mesterstykke. Med de historiske Stykker kunde det vedblive at være som det var, da Forfærdigelsen af disse dog tvang Svendene til at søge Undervisning i Tegning. Istedetfor Landskabet skulde der derimod for Fremtiden leveres en Tavle, indrettet paa den Maade, at derpaa kunde males:

»1. 1. Stykke med en Niche, hvorudi sættes en antique Vase med sine behørige Ornamenter, hvoraf nogle kunde være forcerede med Guld, som forestillede Bronce. Paa Vasen kunde anbringes nogle naturlige Blomster, som suponeres at være henlagte for at dekorere den. Nedenunder eller ved Siden af Nichen kunde anbringes Fyldinger med antique Ornamenter af det Slags, som læres i Ornament-Skolen, hvilke igen kunde være rosserede eller camayeu.

2. Dørstykker, som bestode i Medaillons, indrammede af Festons og kolorerede Blomster eller en camayeu af samme Couleur som Medaillonerne.

3. Nogle Prøver af forskellige Arter af Marmorering, som f. Eks. Jaspis, Granit, Lapislazuli etc., hvilket altsammen kunde være anbragt i Fyldninger, Nicher o. desl.

4. Prøver af Broncering og adskillige Maader at forgylde, saa og i Fald nogen havde Lyst at vise sin Styrke i Lakering efter den franske og engelske Maade, da kunde deraf ogsaa forevises Prøver.

5. Kunde og paa en saadan Tavle undertiden forevises en eller anden Indfatning til en Væg med Arabesquer eller Mosaique eller og en glat Væg med Bord. Hvem som finder det for godt, kan fremkomme med Fyldinger til parade Vogne, Kareter etc., hvortil i Forvejen tilligemed Tegningerne til den historiske Tavle medfulgte et Udkast, paa det Akademiet derved kunde give sin Betænkning. Enhver, som skulde gøre Mesterstykke og ikke havde Øvelse nok i at inventere selv, maatte tillades at tegne eller male bemeldte Ornamenter efter Kaaberstykker, saasnart de ikkun beflitte sig paa at vælge saadanne Kaaberstykker, som vare af bedste Smag f. Eks. le Pautre, Polidor, Marot etc. Dog er det ikke Akademiets Mening, at enhver, som skulde gøre Mesterstykke, var forbunden til at gøre Prøve i alle disse Poster, da det alene var nok, naar de alene valgte dem, hvorudi de troede sig at have mest Styrke.«

Det skulde snart vise sig, at Akademiet var til Sinds at føre sine nye Ordrer igennem. Allerede den 26. Maj s. A. sendte det en for Malersvend *Mathias Steinlein* indleveret Tegning »inapproberet« tilbage, fordi der ikke var medsendt »nogen af de i Pro Memoria af 13. Maj specificerede Poster«. »Og da Akademiet er overbevist om bemeldte Posters Rigtighed og Nytte, saa tilmeldes Lavet en Gang for alle: »At Akademiet ikke antager nogen Tegning til Mesterstykke, naar dermed ikke følger Udkast til en af de i Forslaget foreskrevne Dele.«

For en Nutidsbetragtning kan der vel næppe være Tvivl om at Akademiet saa rigtigt, naar det forandrede Malernes Mesterstykke. Men for Lavet var dette et utaaleligt Indgreb i de gældende Forskrifter. Det forekom det tvivlsomt, hvorvidt Akademiet saadan uden videre kunde forandre de af Kongen indsatte Lavsbestemmelser.

Den 21. Maj afgav det en Modforestilling, som blev bragt af Oldermanden personlig. Den findes desværre ikke mere, men antagelig er den gaaet ud paa, at Mesterstykket efter Akademiets Forandring vilde være altfor let og tilstede altfor mange uduelige at blive Lavsmestre, sig selv og Stadens Befolkning til Skade.

Erklæringen kom imidlertid ikke Akademiet i Hænde, fordi »Cancelliraad *Høyer* vilde ej modtage det saasom Direktionen havde besluttet, at hvad Forslaget indeholdt skulde efterleves.«

Oldermanden lod sig imidlertid ikke nøje med den Besked, men gik atter næste Dag med to af Bisidderne til Akademiet, for at tale med Direktøren. »Men som han var paa Landet fik vi det Svar, at Direktøren tog ej herefter noget Mesterstykke, uden at der fulgte noget af det med, som Pro Memoria indeholdt.«

Den 28. holdes da Lavforsamling, »for at give dem Akademiets Mening tilkende, og om vi skal følge Lavsartiklerne eller hvad Akademiets Forslag lyder.«

Resultatet blev, at Oldermanden skulde søge Hjælp hos Magistraten. Den 4. Juni henvendte Oldermanden sig paa Raadhuset; men Overpræsidenten var ikke tilstede; han kunde komme igen næste Mandag. Den 7. møder Oldermanden atter, men forgæves, fordi Overpræsidenten var paa Landet. Endelig den 9. havde han Held med sig, men den Besked, han fik, var ikke videre opmuntrende. »Naar Direktøren for Akademiet ej foreslog Malerlavet andet end hvad disse Tiders Brug var i Moden,« lød Svaret efter Referatet i Malerlavets Protokol »fandt de (Magistraten) ej heller nogen Utilbørlighed deri, og som vi endvidere forestillede Præsidenten, at den fjerde Post af Direktionens Forslag, som handler om Broncering og alle Slags Forgyldning kunde ej passe sig til Mesterstykke, bekom vi det Svar, at foranførte var og tjenlig.«

Denne Renden fra Herodes til Pilatus, denne rent ud afvisende Holdning fra Autoriteternes Side, og denne enevældige Skalten og Valten med Sager, der paa det stærkeste greb ind i Haandværkets Liv, er betegnende for den underordnede Stilling, Haandværkerstanden indtog.

(Fortsættes).

Galgenhumor.

Den uheldige Leder af Malermestrenes Centralforening i Østifterne, *Joseph Hauptmann,* Medlem af Malermesterforeningerne i *Odense* og *Svendborg,* der henholdsvis staa udenfor og indenfor Arbejdsgiverforeningen, giver i det af ham redigerede Blad for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre Nr. 17 følgende Sludder til Bedste:

»Rudolf Poulsen er atter efter mig i sit eget Blad, »Fagtidende for Malere«, med en Samling Ukvemsord og forøvrigt med en temmelig nærgaaende Omtale af Forhold, som absolut ikke vedkommer ham. Ærede Kolleger, som kunne faa Lejlighed til at se Forbundets Medlemsblad for Juli, vil ved at læse R. P.s »Det sidste Krumspring«, rimeligvis komme til den Erkendelse, at Rudolf Poulsen er for langt ude til at anstændige Mennesker kan have med ham at gøre; han tilkendegiver selv, at være ganske blottet for Velanstændighed Hans Arrigskab er rimeligvis fremkaldt ved at han har faaet den Fornemmelse, at han ved sine egne Krumspring og dumme Manøvre har ledet sin Organisation saa slet, at han har foraarsaget den en ubodelig Skade i mere end en Retning. Hans gentagne Uartigheder tager jeg som Varsel om, at han føler Grunden vakle under sig.

Efter Forlydende vil R. P. i nærmeste Fremtid stige ned fra sin ophøjede Trone i Rømersgade og beære Odense med et Besøg, for at tale med de arbejdende Malersvende og foreholde dem den Fare, de udsætter sig for ved at arbejde for Mestrene i Odense, idet de risikerer senere ikke at blive optagne i Malerforbundet.

Det bliver et højtideligt Øjeblik for R. P., naar han ser sin Garde i Odense svunden saa betydelig ind og ser, at der i Odense findes et betydelig Antal Svende og Mestre, som ikke finder sig foranlediget til at falde paa Maven for hans Stormægtighed.

For Faget i sin Helhed vilde det være heldigt, om R. P. kunde tage Lære af Modgangen, og fremtidig beregne sin Manøvre lidt mere i Overensstemmelse med sund Fornuft.«

Kommentarer er saavist overflødige, men den gode Hr. Hauptmann burde dog vistnok lade sin øverste Etage efterse i Tide.

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed.

— Fortsat —

Sag Nr. 253. Denne Sag indankedes af Malersvend Alfred Larsen, Blegdamsvej 107, mod Malermester Aug. J. Petersen, Sct. Knudsvej 6.

Klagens Aarsag: Svenden forklarer, Punkt 1, at have malet Plader, Rygbrædt og Sæder paa nogle Skoleborde. Behandlingen var følgende: Slibstrygning, 1 Gang Spartling og 1 Gang Strygning samt Aaring og Lakering, hvad der beregnet efter 3. Afsnit vil andrage 28 Øre pr. Kv. Alen, men Mesteren vilde ikke betale mere end 24 Øre pr. Kv.-Al., yderligere var der Uoverensstemmelse om Opmaalingen, idet Svenden havde beregnet Pladerne i Kvadrat-Maal, og Sæder og Rygbrædt i løbende Maal, men Mesteren vilde kun betale Rygbrædderne i løbende og Sæder saavelsom Plader i Kv. Maal.

Punkt 2. Mesteren havde nægtet at betale Slibstrygning paa Katheterne.

Punkt 3. For 2 Gange Fernisering af Klosetter fordrede Svenden en Pris af 5 Øre pr. Kv. Alen, medens Mesteren kun vilde betale 4 Øre pr. Kv. Alen.

Mesteren fremlagde i Retten til Punkt 1 en Fortegnelse over de Priser, som han havde tilbudt Svenden at betale. Mesteren indrømmede at have forlangt Slibstrygning paa Bordene, og at de omhandlede Flader vare spartlede, men da dette var sket ved Overtrækning med Staalspartel, formente Mesteren, at Betaling for større Udsætning eller 2. Gang Spartling vilde være passende.

Paa den fremlagte Fortegnelse var anført følgende:

1. Gang Strygning med Udsætning	4 Øre
Større Udsætning, lig 2 G. Spartling ...	3 „
2. G. Strygning med Slibning i Farven .	3 „
Aaring	9 „
Lakering	3 „
	Ialt 22 Øre

Eller eventuelt at beregne Bordene efter 2. Afsnit og da med følgende Priser:

1. Gang Strygning lig Grunding eller 2. Gang Strygning	2½ Øre
1 G. Spartling, Slibning og Strygning..	10 „
Aaring	9 „
Lakering	2½ „
	Ialt 24 Øre

Hvad Opmaalingen angik, forklarede Mesteren, at han aldrig tidligere havde betalt Sæderne i løbende Maal, men derimod sammen med Pladerne i Kv. Maal.

Til Punkt 2 mente Mesteren, at da han ikke havde forlangt Slibstrygning paa Katheterne, var han heller ikke pligtig at betale samme.

Punkt 3. Klosetterne havde Mesteren beregnet efter 2. Afsnit.

Retten skønner, Punkt 1, at Svenden har været berettiget til at opmaale og beregne Sæder og Rygbrædder i løbende Maal, dog saaledes, at Prisen for Sædernes Vedkommende ifølge Prislisten sættes til 15½ Øre, i Stedet for som af Svenden anført 16 Øre pr. løbende Alen. Den af Svenden fordrede Pris for Behandlingen af Pladerne maa siges at være i Overensstemmelse med Prislisten, og derfor være at betale.

Punkt 2. Da Mesteren har forlangt Slibstrygning paa Bordene, har Svenden i Tillid til, at dette ogsaa skulde gælde for Katheterne, underkastet disse samme Behandling, og da der ikke var fremkommen nogen anden Ordre fra Mesteren om Behandling af Katheterne, anser Retten Svenden berettiget til i dette Tilfælde at faa Betaling for Slibning i Farven.

Punkt 3. Nævnte Klosetter vil være at henføre under 3. Afsnit, og da at betale med de af Svenden fordrede 5 Øre pr. Kv. Alen.

Da Svenden saaledes maa siges i alt væsenligt at have vunden Sagen, erholder denne sit Depositum tilbagebetalt med 10 Kr., hvorimod Mesteren, som taber Sagen, fortaber sit Depositum 10 Kr.

Sag Nr. 254 indankedes af Malersvend Henrik Jørgensen, Kapelvej 55, mod Malermester Søren Christiansen, St. Strandstræde 16.

Klagens Aarsag var, at Mesteren havde nægtet at modtage en fra Svenden indgiven Regning over udført Arbejde.

Efter at man havde tilskreven Mesteren, modtog man noget senere Meddelelse fra Svenden om, at Sagen var ordnet.

Sag Nr. 255 anmeldtes af Malersvend N. P. Sørensen, Voldgade 11, p. F. V., mod Malermester Charles Hansen, Torvegade 60.

Striden drejede sig om Fernisering af Gulve, men da Arbejdet endnu ikke var færdigt, og Regningen ikke indgivet, tilraadede Rettens Formand Svenden at lade Sagen bero, indtil Regningen var forfalden til Betaling.

Man har ikke senere modtaget Meddelelser Sagen vedrørende.

Sag Nr. 256. Denne Sag indankedes af Malersvend J. V. Nielsen, Vesterbrogade 146 B, 2. Sal mod Malermester Oluf S. Nielsen, Kronprinsessegade 40, 1. Sal.

Klagens Aarsag. Svenden forklarer, i et Værelse paa en Nybygning at have behandlet Døre og Paneler til Hvidlakering, og Behandlingen bestod af følgende: 1. Gang Strygning med Slibning i Farven, og derefter strøgen det nødvendige Antal Gange med hvid Oliefarve samt Lakering med Emaillelak.

De omhandlede Døre og Paneler vare forinden ovennævnte Behandling paabegyndtes malede Egetræ og matterede. Svenden fordrer nu for Behandling til Hvidlakering dette betalt med Priser for samme, som udført paa nyt Arbejde, heri indbefattet Betaling for Spartling.

Retten skønner, at man i det Hele maa give Mesteren Medhold i, at Arbejdet maa betragtes som gammelt Arbejde, og som Følge heraf maa betales som saadant.

Voldgiftsretten skal derhos bemærke, at Spartling til Hvidlakering paa gammelt Arbejde kun skal finde Sted, hvor det af Mesteren udtrykkelig er forlangt udført.

Da Mesteren saaledes har vunden Sagen, erholder denne det erlagte Depositum tilbagebetalt med 10 Kr., hvorimod

Svenden, der taber Sagen, fortaber det erlagte Depositum 10 Kr.

Sag Nr. 257. Denne Sag indankedes af Malersvend Arthur Hjordt, Ægirsgade 78, 2. Sal, mod Malermester Em. Hellmuth, Odensegade 9.

Klagens Aarsag. Mesteren nægtede at betale en til ham tilsendt Regning paa Malerarbejde af Skoleborde og andet i Matthæusgade Drengeskole.

Mesteren begrundede sin Nægtelse derhen, at de omhandlede Borde vare anførte paa Regningen med en Pris pr. Stk. uden Angivelse af Maal, og formente sig berettiget til at fordre en specificeret Regning saavel for Maal som Priser, og forklarede endvidere, at det tiltrods for Anmodning herom ikke havde været muligt at erholde en saadan fra Svenden.

Svenden nægtede at have modtaget nogen Anmodning fra Mesteren om en saadan Regning og forklarede, at der paa den til Mesteren indgivne Regning var forlangt en Pris pr. Stk. af Skoleborde, 66 Øre, og Mesteren havde da tilbudt at ville betale 55 Øre pr. Stk., ligesom Svenden for Katheterpladerne fordrede 57 Øre pr. Stk., mente Mesteren kun at ville betale 50 Øre pr. Stk. Svenden fremlagde i Voldgiftsretten en Regning i den Form, som var ønsket af Mesteren, men da denne paa flere Punkter ikke var i Overensstemmelse med Prislisten, saa Voldgiftsretten sig nødsaget til at foretage de nødvendige Rettelser, som følger.

Den til Mesteren indgivne Regning var affattet paa følgende Maade:

Klasse 4.

Borde og Bænke spartlet 1 Gang, strøgen 2 Gange, aaret og lakeret	18 Stk.	à 66 Øre	11,88
Katheterplade	1 „	- 57 „	57
Servanteplade	1 „	- 23 „	23

Klasse 8.

Borde og Bænke	18 Stk.	à 66 Øre	11,88
Katheterplade	1 „	- 57 „	57
Servantebordplade	1 „	- 23 „	23

Klasse 10.

Borde og Bænke	18 Stk.	à 66 Øre	11,88
Katheterpladen	1 „	- 57 „	57
Servantepladen	1 „	- 23 „	23

Klasse 9.

Borde og Bænke	19 Stk.	à 66 Øre	12,54
Katheterpladen	1 „	- 57 „	57
Servantepladen	1 „	- 23 „	23
Servanteplader i Kl. 7, 11, 12, 13, 17, 19	6 „	- 23 „	1,38
Bordene i Klasse 4 afvasket Tjære			35
		Summa	53,11
		Udbetalt	19,00
Lærlingehjælp i 6 Timer.		Rest	34,11

Den i Voldgiftsretten af Svenden fremlagde Regning var saalydende:

Klasse 4.

Borde og Bænkeplader spartlet 1 G., str. 2. G. skumret og lakeret, ... pr. Stk. $2^3/_4$ Kv. Al.	18 Stk.	à 66 Øre	11,88
Katheterpladen s Beh. 2 —	1 -		57
Servantepladen - —	1 —	1 -	23

Klasse 8.

Borde og Bænkeplader, som foran	18 Stk.	à 66 Øre	11,88
Katheterpladen - -	1 -		57
Servantepladen - -	1 -		23

Klasse 10.

Borde og Bænke, som foran	18 Stk.	à 66 Øre	11,88
Katheterpladen - -	1 -		57
Servantepladen - -	1 -		23

Klasse 9.

Bænke- og Bordpl. pr. Stk. $3^1/_{12}$ Kv. Al.	19 Stk.	á 66 Øre	12,54
Katheterpladen som foran	1 -		57
Servantepladen - -	1 -		23
Servantepl. i Kl. 7, 11, 12, 13, 17, 19	6 -	à 23 Øre	1,38
Afvasket Tjære i Kl. 4 paa Bordpl.			35
		Summa	53,11
		Modtaget	42,83
		Rest	10,23
Med Fradrag for en Lærlings Hjælp i 6 Timer			2,00
		Kr.	8,23

I Betragtning af at Skumringen ifølge Prislistens Side 27 ikke er tilladt paa den Slags Arbejde, og paa Grund af flere Rettelser, som man har set sig nødsaget til at foretage, blev det endelige Resultat saaledes:

Klasse 4.

Borde og Bænke spartlet 1 Gang, strøgen 2 Gange, aaret og lakeret	18 Stk.	à $2^3/_4$ □ Al.	$49^1/_2$ □ Al. à $26^1/_2$ 13,11$^3/_4$
Katheterpl. samme Behandling	2	—	- $26^1/_2$ 53
Servantepl. - —	1	—	- $26^1/_2$ $26^1/_2$

Klasse 8.

Borde og Bænke som ovenfor.	$49^1/_2$ □ Al.	à $26^1/_2$	13,11$^3/_4$
Katheterpladen - — ..	2	—	- $26^1/_2$ 23
Servantepladen - — ..	1		$26^1/_2$

Klasse 10.

Borde og Bænke som ovenfor.	$49^1/_2$ □ Al.	à $26^1/_2$	13,11$^3/_4$
Katheterpladen - — ..	1	—	- $26^1/_2$ 53
Servantepladen - — ..	1	—	$26^1/_2$

Klasse 9.

Borde og Bænke som ovenfor 19 Stk. à $3^1/_2$ □ Al.	$58^1/_2$ □ Al.	à $26^1/_2$	15,50$^1/_4$
Katheterpladen som ovenfor ..	2	—	- $26^1/_2$ 53
Servantepladen - — ..	1	—	$26^1/_2$

I Klasserne 7, 11, 12, 13, 17, 19

6 Stk. Servanteplader.....		à $26^1/_2$	1,59
Afvasket Tjære paa Bordene i Klasse 4			35
			59,97
Udbetalt			42,83
Lærlingehjælp			2,00 44,83
		Rest	15,14

hvilket Beløb vil være at udbetale Svenden.

Da det saaledes ikke kan siges, at nogen af Parterne i alt væsenligt har vunden Sagen, fortaber begge det erlagte Depositum — hver 10 Kr.

Sag Nr. 258. Denne Sag indankedes af Malersvend M. V. Hansen, Østre Fasanvej Nr. 73, 2. Sal, p. F. V., mod Malermester Chr. Veber, Benzonsvej Nr. 2.

Klagens Aarsag: Svenden fordrer for 3 Gange Strygning med hvid Oliefarve, sidste Gang med Tilsætning af Standolie paa nyt Træværk, en Pris som for Hvidlakering incl. Spartling.

Mesteren hævdede, at det aldrig havde været Hensigten, at det omhandlede Arbejde skulde hvidlakeres, men kun staa som almindelig blank Oliefarve og for at afværge, at det skulde trække mat, formente han, at man kunde tilsætte lidt Standolie til sidste Gang Strygning; tillige betonede Mesteren, at Svendene havde faaet udtrykkelig Ordre paa, at det ikke maatte hvidlakeres, saa den Omstændighed, at disse havde tilsat saa meget, at det var kommen til at staa som Lakering, kunde han ikke være tjent med at lide under, da han ikke fik Arbejdet betalt som saadant, men derimod kun for Strygning med almindelig Oliefarve; dog tilbød Mesteren at betale sidste Gang Strygning som Hvidlakering.

Retten skønner, at det vil være farligt for Faget at komme ind paa en saadan Art Strygning med hvid Oliefarve, da det vil være umuligt at skelne mellem lidt, lidt mere eller for meget, og det maa derfor fastsættes, at hvor der overhovedet er Tilsætning af Lak, Standolie eller lignende til ren hvid Oliefarve, maa dette være at betale med fuld Pris som for Hvidlakering.

Yderligere skal oplyses, at saafremt Standolie eller Lak ønskes tilsat Strygefarven, kan dette kun finde Sted, naar Farven bringes ned til en Tone, saaledes at Benævnelsen Tonefarve-Lakfarve vil være den gældende.

Da det saaledes maa anses, at Svendene som Helhed har vunden Sagen, erholder de det erlagte Depositum tilbagebetalt med 10 Kr., hvorimod Mesteren, som har tabt Sagen, fortaber sit Depositum, 10 Kr.

Sag Nr. 259. Malermester Oluf S. Nielsen, Kronprinsessegade 40, ønskede foretaget hurtigt Skøn over Arbejde, udført af Malersvendene Bjørklund og Andersen i Ejendommen Vester Boulevard 44.

Det ønskede Skøn foretoges.

Sag Nr. 260 indankedes af Malersvendene H. Werner Larsen, Nørrebrogade 218, og J. Thomsen, Kronborggade 11, mod Malermester A. C. Johansen, Fiostræde 29.

Klagens Aarsag var Uoverensstemmelse om Betaling for blinde Vinduer. Ved Rettens Bistand enedes Parterne om at indgaa Forlig. Som Følge heraf erholdt Parterne det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 269. Denne Sag indankedes af Malersvend

Th. Holm, Vodroffvej 58 a, 4., mod Malermestrene Petersen & Andersen, Vesterbrogade 270.

Klagens Aarsag: Uoverensstemmelser om Betaling for 2 Gange Strygning af Udliggere fra Sporvejsmaster.

Svenden forklarede: 1) at der for de første 20 Udliggere, som var strøget 2 Gange fra Stige, var forlangt en Pris af 2 Kr. pr. Stk., medens Mesteren havde tilbudt at betale 1 Kr. 50 Øre. 2) for de øvrige 15 Udliggere forlangte Svendene for 2 Gange Strygning en Pris af 1 25 Øre pr. Stk., medens Mesteren kun vilde betale 1 Kr. pr. Stk.

Mesteren forklarede til Punkt 1, at dette Arbejde tidligere havde været udført for 1 Kr. pr. Stk. Mesteren havde ganske rigtig tilbudt at betale Svendene 1 Kr. 50 Øre pr. Stk. for de første 20 Udliggere, men da dette kun var fremkommen fra hans Side for at afværge, at Svendene skulde ophøre med Arbejdet, fandt han sig ikke bunden ved dette Tilbud, saa meget mindre, som Svendene, skønt de vidste, at Selskabet paa dette Tidspunkt havde lovet at afbryde Strømmen i Ledningerne, havde indstillet Arbejdet og nægtede at fortsætte dermed, saafremt Mesteren ikke vilde betale den forlangte Pris 2 Kr. pr. Stk.

Det var først efter at Svendene havde forhørt sig i Fagforeningen og der blevne betydede at fortsætte med Arbejdet, for derefter at lade Sagen afgøre ved Voldgiftsretten, at Genoptagelsen fandt Sted.

Punkt 2. Til de øvrige 15 Udliggere havde Mesteren fremskaffet en Taarnvogn, hvorfra disse vare strøgne, saaledes, at der ikke til de 15 Stk var benyttet Stige ved Arbejdets Udførelsen, og som Følge heraf formente Mesteren, at den sædvanlige Pris af 1 Kr. pr. Stk. kunde være passende, i Særdeleshed, da Svendene havde erklæret, at Taarnvognen havde været dem til betydelig Lettelse fremfor Stige, og at de hellere vilde udføre Arbejdet for 1 Kr. fra Taarnvogn end for 2 Kr. fra Stige.

Retten skønner: Naar Sporvejsmasters Udliggere males fra Taarnvogn eller lignende kørende Stillads, betales disse efter Prislisten med de for Sporvejsmaster gældende Tillæg (25 pCt.), hvorimod der for Udliggere, der males fra Stige, vil være at tillægge yderligere 25 pCt.

Da ingen af Parterne saaledes kan siges i alt væsentligt at have vunden Sagen, fortaber de begge det erlagte Depositum 10 Kr. hver.

Voldgiftsretten skal endvidere udtale en bestemt Misbilligelse af Svendenes Stilling overfor Mesteren, idet de ved at standse Arbejdet har overtraadt Prislistens almindelige Bestemmelser § 8.

Og skal man oplyse, at saadanne Standsninger af Arbejde meget let vil have en for Svendene ubeldig Indflydelse paa Voldgiftsrettens Stilling til eventuelle, efterfølgende Sagers Afgørelse.

Sag Nr. 270. Denne Sag indankedes af Malersvendene C. Thomsen, Blegdamsvej 126 A og A. Hoffmann, Vodroffvej 17, mod Malermester Fr. A. Møller, Studiestræde 10, angaaende Regningsopgørelse vedrørende udført Malerarbejde paa Viadukten ved Dybbølsgade.

Klagens Aarsag: Uoverensstemmelse om Maaden, hvorpaa dette Arbejde skulde opmaales og Priser for Udførelsen af samme, samt Arbejdets Aflevering og Godkendelse.

Svendene forklarer at Arbejdet var udført i to Halvdele. De Svende, som havde arbejdet paa den første Halvdel, havde opmaalt og beregnet Arbejdet efter Kvadratmaal og med en Pris af 8½ Øre pr. Kv.-Al.

Under Arbejdets Gang paa den anden Halvdel var der tilkommen nye Svende, som formente, at dette Arbejde for en stor Del burde opmaales i løbende Maal og betales med de for samme Opmaalingsform gældende Priser og i Modsætning til første Regning, hvorpaa Prisen var opført til 8½ Øre pr. Kv.-Al., var Prisen paa den sidst indleverede Regning fastsat til 9 Øre pr. Kv.-Al.

Paa begge Regninger var anført 15 pCt. Tillæg for Nagle- og Boltehoveder o. l.

Mesteren forklarede hertil, at da han fra Svendene havde modtaget to forskellige Regninger med forskelligt angivne Beløb for ensartet Behandling af begge Broens Halvdele, havde det ikke staaet ham klart, efter hvilken Beregningsmaade Arbejdet skulde betales.

Med Hensyn til pCt.-Tillæget forklarede Mesteren, at det ikke var ham ubekendt, at dette tidligere var bleven betalt, men da man her ved Opmaalingen af Broens første Halvdel havde tillagt til Maalene for de Besværligheder, som Naglerne havde forvoldt, formente Mesteren ikke at skulde betale pCt.-Tillæg, og i Særdeleshed da Svendene havde haft store Lempelser ved Arbejdet Uførelse, idet Jærnbanedirektoratet selv havde overtaget Rensning og Rustafskrabning samt den nødvendige Afstøvning forinden hver Behandling; og da dette var foretaget uden nogen Udgift for Mesteren, havde han i sit Tilbud maattet beregne en billigere Pris end almindelig regnet, i alle Tilfælde formente Mesteren, at der herfor kunde ydes ham nogen Godtgørelse.

Med Hensyn til Arbejdets Aflevering og Godkendelse henviste Mesteren til et af Voldgiftsretten foretaget hurtigt Skøn, som her gengives:

Onsdagen den 12. Oktober 1904 foretog Undertegnede paa Voldgiftsrettens Vegne et Skøn over Malerarbejdet paa Jærnbaneviadukten ved Dybbølsgade. Og skulle vi hertil bemærke følgende:

Efter en forudgaaet Rensning og Rustafskrabning, der ikke er foretaget af de paagældende Svende, have disse strøget den øverste Del af Broværket 1 Gang Mønnie og 2 Gange Oliefarve.

Ved Eftersynet fandtes der paa forskellige Dele af Broværket enkelte Steder, hvor den røde Bund helt eller delvis skinnede igennem Det maa erkendes, at Behandlingen med Oliefarve paa disse Steder ikke har været udført i tilstrækkelig Grad godt. Disse Mangler ved Arbejdet findes dog ikke at være tilstede i højere Grad, end at de lader sig forholdsvis let afhjælpe.

Naar dette er sket, vil Arbejdet efter vor Formening være at betragte som forsvarligt og godt udført Malerarbejde.

København den 14. Oktober 1904.

TH. PETERSEN. CARL OLSEN.

Da den Afhjælpning, som derpaa foretoges af en af Svendene, ikke førte til det i Skønnet omtalte Resultat, formente Mesteren sig fremdeles ikke forpligtet til at betale Arbejdet, før dette var i Overensstemmelse med Skønnets Udtalelser.

Da Voldgiftsrettens Betræbelser for, at der kunde opnaas Forlig i Sagen, viste sig at være frugtesløse, enedes Parterne om at lade det omhandlede Arbejde opmaale af Retten, og at denne ved Kendelse bestemte Priserne.

Summen paa de af Svendene til Mesteren indgivne Regninger vare saalydende:

Broens første Halvdel	Kr.	647,51
— anden —	-	676,53
	Kr....	1324,04

Summen paa de af Skønsudvalget til Voldgiftsretten indleverede Regninger (heri indbefattet de 15 pCt.):

Broens ene Side (anden Halvdel) ..	Kr.	590,89
— anden « (første —) ..	-	629,21
	Kr...	1220,10

Retten skønner:

Punkt I. At der i Følge ovenstaaende vil være at fradrage de samlede Regninger et Beløb af 103 Kr. 94 Øre

Heraf fra Regning paa første Halvdel ..	Kr.	18,30
— - — - anden — ..	-	85,64
	Kr....	103,94

Punkt II. Prisen for 1 Gang Strygning med Mønnie og 2 Gange Strygning med alm. Oliefarve er, naar alle Behandlinger foretages af de samme Svende, fastsat til 8½ Øre pr. Kv.-Al. eller at regne som 1 G. første Gang Strygning og 2 G. anden Gang Strygning.

Punkt III. Til det under Opmaalingen fremkomne Spørgsmaal, om hvorvidt 2 delvis sammennittede T-Jærn vilde være at betragte som 1 eller 2; kender Retten, at de vil være at regne som 2 selvstændige T-Jærn.

Punkt IV. Endvidere skønnes ifølge Mesterens udtalte Ønske, at det ikke maa være heldigt at fremkomme med en Deling af Priserne for Strygning, naar Afstøvning udføres af andre udenfor Akkorden værende Arbejdere.

Punkt V. Da Arbejdet fremdeles ikke er bleven færdiggjort i Henhold til omstaaende af Voldgiftsretten afgivne Kendelse ved det den 12. Oktober dette Aar foretagne Skøn, kender Retten, at samme Arbejde af de paagældende Svende, saa snart ske kan, og i den Udstrækning, som Skønnet nævner, vil være at færdiggøre — forinden Regningen opgøres.

Punkt VI. Den af Skønsudvalget udarbejdede Regning, som her i Kendelsen er lagt til Grund, vil være fremlagt paa Mesterens Kontor, og efter endt Opgørelse være at returnere til Formanden for Voldgiftsretten.

Da Mesteren saaledes i det væsentligste kan siges at have vunden Sagen, erholder denne sit Depositum, 10 Kr., tilbagebetalt.

Svendene, som taber Sagen, fortaber deres Depositum 10 Kr.

Til Dækning af Udgifterne ved den af Retten foretagne Opmaaling og Prisberegning erlægger hver af Parterne 15 Kr.

Sag Nr. 272. Denne Sag indankedes af Malersvend H. P. Nielsen, Stengade 13, 5. mod Malermester Joh. Henr. Pfaff, Ryesgade 118.

Klagens Aarsag:

I. Svenden fordrede for Afskrabning af oliemalet Maskinpapir paa Vægge Timebetaling, og i Lighed med, hvad der ifølge Aftale var betalt for andet paa denne Plads udført Daglønsarbejde, 65 Øre pr. Time.

II. Mesteren nægtede at betale Opsætning af Grundpapir paa nævnte Vægge under Henvisning til, at dette ikke var godt udført, og at det derpaa senere udførte Tapetsererarbejde af den Grund var blevet kasseret.

Mesteren forklarede:

I. At der ganske rigtig havde foreligget en Aftale om 65 Øre i Timen, men det havde ikke været Meningen, at denne Betaling skulde være gældende for det her omhandlede Arbejde, da der jo i Prislisten fandtes en Pris af 3 Øre pr. Kv.-Al. for Afskrabning af Tapet, men tilbød at ville betale 6 Øre pr. Kv.-Al.

II. Paa Grund af de Ujævnheder, som Væggene frembød efter at være rensede for en Del af det oliemalede Maskinpapir, var Væggene efter at Grundpapiret var paasat ikke glatte, og som Følge deraf blev det senere af Tapetsererne foretagne Tapetsererarbejde kasseret af Ejeren; dog var Arbejdet endnu ikke lavet om, men det skulde maaske gøres til Foraaret.

Retten skønner at den i Prislisten anførte Pris for Afskrabning af Tapet ikke kan lægges til Grund for Aftagning af gammelt oliemalet Maskinpapir, og at en forud akkorderet Timeløn vil være den mest passende Betalingsform samt, at da der er akkorderet om en Timeløn af 65 Øre, maa Svenden anses at være berettiget i sin Opfattelse af, at denne Pris ogsaa var gældende for det her udførte Daglønsarbejde.

Da der paa det omhandlede Grundpapir senere, efter Mesterens Ordre, af Tapetsererne er paasat Tapetpapir, maa Retten anse, at det den Gang har været Mesterens Mening, at Arbejdet kunde passere, og som Følge heraf kan Voldgiftsretten nu ikke underkende denne Opfattelse, hvorfor Svenden vil være at betale for Opsætningen af Grundpapiret.

Da Mesteren saaledes har tabt Sagen, fortaber denne sit Depositum. Svenden, som har vunden Sagen, erholder sit Depositum, 10 Kr., tilbagebetalt.

Sag Nr. 274. Denne Sag indankedes af Malersvendene J. Jensen, Thorupsgade 20, og H. Chr. Christensen, Ahornsgade 25, p. t. V. mod Malermestrene Sophus Dich & E. Hansen, Guldbergsgade 16.

Klagens Aarsag: Uoverensstemmelser om Regningsopgørelse vedrørende udført Malerarbejde paa Facaden Hj. af Rømersgade og Ahlefeldtsgade.

Svenden forklarer at der ved Arbejdets Paabegyndelse havde foreligget en Aftale mellem Mestre og Svende, som gik ud paa, at da den omhandlede Facade i overordentlig Grad var forsynet med Forsiringer og ornerede Led, skulde Svendene for alle Behandlinger have dette Arbejde betalt efter Facadens dobbelte glatte Maal med en Pris af 15 Øre pr. Kv.-Al.

Svendene havde foretaget denne Opmaaling saaledes: Det lodrette Maal var taget som Udfoldningsmaal, medens det vandrette Maal var taget som glat Maal, det derved fremkomne Kvadrat-Maal var paa Svendenes Regning anført til 3045 Kv.-Al. og med følgende Tilføjelse (ifølge Aftale dobl. Maal) altsaa 6090 Kv.-Al. (Hertil bemærkes, at da Vinduesaabningerne var saa dybe, at den deri værende Flade omtrent kunde passe med selve Vinduernes Kv.-Maal, var disses Maal ikke fradraget) hvorfor der for følgende Behandlinger: Afskrubning, Udsætning med Gibs og Spartelfarve, Fernisering og 3 Gange Strygning, var forlangt en Pris af 15 Øre pr. Kv.-Al.

Til Støtte for denne sin Paastand fremførte Svenden, at der samtidig med den trufne Aftale var tilstillet Mesteren et skriftlig Overslag, som denne ikke havde haft noget at indvende imod, og at der paa dette Overslag var anført 15 Øre pr. Kv.-Al.

Mesteren forklarer, at han ved den trufne Aftale havde opfattet denne saaledes, at Facaden maaltes med glat Maal paa begge Leder, og at Vinduernes Maal vilde være at fradrage det samlede Kv.-Maal. – Mesteren fik ved denne Fremgangsmaade et Maal af 2030 Kv.-Al. med Tilføjelse (efter Aftale dobl. Maal) altsaa 4060 Kv.-Al.

Mesteren formente ydermere, at da den af Svendene foretagne Afskrubning eller Rensning ikke havde været foretaget i nogen større Udstrækning end almindelig Afstøvning, fandt han sig ikke forpligtet til at betale mere end 12 Øre pr. Kv.-Al.

Paa Rettens Opfordring fremlagde Mesteren det ham af Svendene tilstillede skriftlige Overslag over Arbejdets Udførelse, som viste sig at være saalydende:

Facadens glatte dobl. Maal 5090 Kv.-Al. à 15 Øre	Kr.	753,50
Balkonerne	-	125,00
Vinduer, Døre og Riste ca.	-	90,00
Ialt	Kr.	968,50

Mesteren bemærkede dog til ovenstaaende, at de paa Overslaget opførte Balkoner til Beløb 125 Kr. ikke var behandlede af disse Svende, samt at Vinduer, Døre og Rister som paa Overslaget var anført til ca. 90 Kr., ifølge den af Svendene indgivne Regning kun havde beløbet sig til 65 Kr. 82 Øre.

Voldgiftsretten skal her henlede Opmærksomheden paa, at Beløbet paa det ved Arbejdets Paabegyndelse af Svendene indgivne Overslag er			Kr.	968,50
medens den samlede Sum paa den af Svendene d. 21. Okt. d. A. indlev. Regn. er			-	979,32
Endskøndt der paa denne Regning ikke er opført de i Overslaget nævnte Balkoner til Beløb	Kr.	125,00		
og Beløbet: Vinduer, Døre og Riste ca. 90 Kr. kun er anført til Kr. 65,82, altsaa	-	24,18		
	Kr.	149,18		
Regningsbeløbet er saaledes, trods det, at der er udført mindre Arbejde til et Beløb af Kr. 149,18, alligevel bragt op til den omtrentlige Overslagssum, der var	Kr.	968,50		
eller saafremt Overslaget havde været rigtigt udregnet, som det skulde have været ifølge de derpaa anførte Maal og Priser 5090 Kv.-Al. à 15 Øre = Kr. 763,50 eller 10 Kr. mere end paa Overslaget angivet	-	10,00		
Trods ovennævnte Fradrag vil Overslag og Regning da samstemme saaledes	Kr.	978,50	Kr.	979,32

Dette fremgaar jo ogsaa af den Maade, som Svendene har benyttet til Regningens Udarbejdelse; idet der paa Regningen er opført 1000 Kv.-Al. mere end paa Overslaget, og med en Pris af 15 Øre pr. Kv.-Al. andrager dette Kr. 150, som saaledes ophæver det Beløb, som er fradraget for ikke udført Arbejde.

Retten skønner, at da der i Voldgiftsretten er fremlagt skriftligt Bevis for, at der har funden forudgaaet Aftale Sted, maa Retten tage dette til Følge, og Svendene vil være at betale med den deres Tilbud paalydende Sum Kr. 968,50, dog med Fradrag af de ovenfor nævnte to Poster, ialt Kr. 149,18, saaledes at det Beløb, som lægges til Grund for Regningens Opgørelse bliver Kr. 819,32.

Da ingen af Parterne kan siges at have vundet Sagen, fortaber begge deres Depositum, 10 Kr. hver.

Sag Nr. 277. Denne Sag indankedes af Malersvend A. Meyer, Bjelkes Allé 4, paa flereres Vegne, mod Malermester Victor Christensen, Nørrebrogade 48.

Klagens Aarsag: Uoverensstemmelser ved Regningsopgørelse over Arbejde, udført paa Valby Gasværk. Uoverensstemmelserne drejede sig væsentligt om Aftaler, som vare trufne mellem Mester og Svende, men som ved Regningens Opgørelse viste sig at være misforstaaet af begge Parter. Uoverensstemmelserne androg et Beløb af 123 Kr. 33 Øre.

Da det under Sagens Behandling er bevist, at der paa Svendenes Regning fandtes en uberettiget Fordring til Beløb, 34 Kr. 59 Øre, og at Aftalen mellem Mester og

Svende ikke fremstilledes enslydende af begge Parter; formente Retten, at Sagen bedst ordnedes ved Forlig, og foreslog Parterne at dele det omstridte Beløb med Halvdelen hver. Herpaa indgik Mesteren, men Svendene vare ikke tilbøjelige til at indgaa paa Forliget og udtalte bestemt, at hvad der stod paa Regningen passede.

Retten skønner, at da der paa Svendenes Regning er konstateret en Fejl af 34 Kr. 59 Øre, og Mesteren paa Rettens Opfordring har været villig til at indgaa paa Forlig, vil Sagen være at afgøre saaledes, at det omstridte Beløb 123 Kr. 33 Øre deles lige imellem Parterne, og Mesteren erholder sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt, medens Svendene fortaber deres Depositum, 10 Kr.

(Fortsættes).

Kontingentet for Juli.

D'Hrr. Afdelingsformænd og Kasserere bedes erindre, at et Antal Kontingentmærker, svarende til Afdelingernes Medlemsantal, vil være at betale med 2 Kr. pr. Stk. for Juli Maaned. De 50 Øre mere, som Forbundet herved indvinder, paalægger dette hele Udgiften ved Delegeretmøderne, hvad Afdelingerne er vel tjent med.

Adskillige Afdelinger forglemte i Fjor at rekvirere Mærker til 2 Kr. pr. Stk. og anmodes derfor om at faa dette berigtiget i Aar. Et Eftersyn af de for Mærkerne udstedte Kvitteringer vil let overbevise de paagældende Afdelinger om Forglemmelsen.

Medlemslisten.

I Forbundets nys udkomne Medlemsliste er ved Forglemmelse fra de paagældende Afdelingers Side udeladt:

Helsingør:	5573, Viggo Christensen	4	05	0
Maribo:	5654, Alfred Andersen			
Faaborg:	3996, Alfred Hansen	4	03	0

Efterlysning.

Afdelingen i *Helsingør* ønsker hermed at paaminde følgende Medlemmer om, at de hurtigst muligt bør afvikle deres Mellemværende med Afdelingen: Nr. 5365, *Anton Jensen* (Nordmand) og Nr. 3232, *N. M. Kring.*

Giv Agt!

Paa Grund af Lønbevægelse advares der mod Tilgang til nedennævnte Steder i Udlandet:

Sverig. *Malmø.*

Tyskland. *Kiel, Lübeck, München, Bayreuth, Frankenberg i S., Kolberg* og *Ludwigsburg.*

Schweiz. *Alle Pladser.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	N. P. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
—	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, Sudergade 5 A.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	V. Møller, Jernbanegade 11.
—	Jul. Nielsen, Strandgade 10 (Kasserer).
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Færgestræde 6.
Slagelse.	M. Larsen, Svendeforeningen, Stenstuegade
Sorø.	A. Christensen, Landsognet.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Slotsgade 50.
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 9.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Varde.	Edv. Neidhardt, Storegade.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	N. Fusager, Gravene 3.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Vissing, Østergade 6, o. G.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 77.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

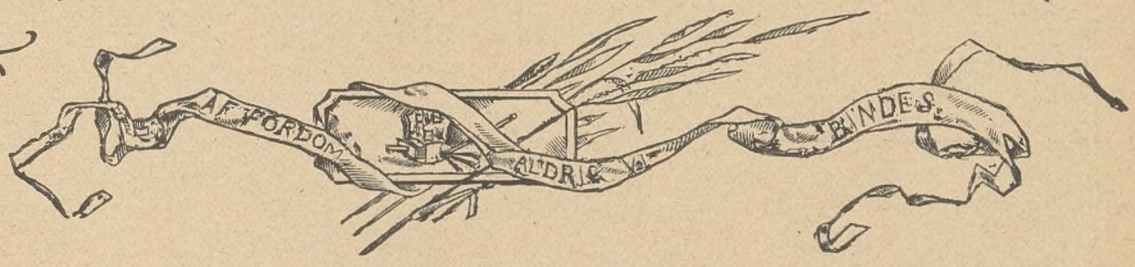

September | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

Konflikten i Odense fortsættes.

Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Peter Jensen**, Kallundborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. Ingeman-Petersen, Chr. P. Pedersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen**, (Prins Jørgensgade) **Bjørkmann, S. Christiansen**, (Store Strandstræde) og **Louis Sørensen**, (Bredgade.) Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Smaat fremad.

Vi refererede i forrige Nr. af dette Blad, hvad der paa vor Foranledning, gennem »De samv. Fagforbund«, var foretaget for at tvinge Hr. Hauptmann til at respektere den paa hans Vegne indgaaede Overenskomst, som han hidtil, ganske ugenert, havde ladet sig være uvedkommende. Det vil erindres, at han overfor Arbejdsgiverforeningen, i hvis Hovedbestyrelse han har Sæde, gjorde gældende, at han mente sig løst fra Overenskomsten, naar han kun havde uorganiserede Svende i Arbejde, og at Arbejdsgiverforeningen oplyste ham om, at denne Mening var fejlagtig. Det vil ogsaa erindres, at han, da Arbejdsgiverforeningen gav ham Valget mellem at betale efter Overenskomsten eller afskedige sin Svend, valgte det sidste. For dog saa længe som muligt at blive sig selv lig, og da han havde 2 Mand i Arbejde, afskedigede han kun den ene, medens den anden, som hidtil, lønnedes efter hans eget Hovede, uden Hensyn til Overenskomsten og paa Trods af dennes Bestemmelser. Om dette Tricks ogsaa var et Udslag af bristende Evne til at forstaa, eller det var dikteret af Stædighed, ved vi ikke, men vi hælder til den første Anskuelse.

Nok om det. Hvad Grunden end var, vi ønskede ikke upaatalt at lade os sligt byde og klagede derfor atter til »De samv. Fagforbund«, som under 5. August tilskrev Arbejdsgiverforeningen med Anmodning om, nu at faa Alvor i Sagen.

Hr. Hauptmann er Medlem af Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse, og vi kunde meget godt tænke os, at Arbejdsgiverforeningen har følt sig ilde berørt ved, igennem vore Klager, at skulde gentage sine Paabud, for at faa dem forstaaede og respekterede af et paa en fremragende Plads siddende Medlem. Men vi kunde ganske vist ogsaa da have tænkt os en noget anden Form for Svaret paa vor berettigede Klage, end den Arbejdsgiverforeningens Formand har valgt i nedenstaaende Skrivelse af 12te f. M., der er saalydende:

Til

Forretningsudvalget for De samvirkende Fagforbund,

Idet jeg erkender Modtagelsen af det ærede Forretningsudvalgs Skrivelse af 5. ds., skal jeg bemærke, at jeg ikke ganske forstaar den store Interesse det ærede Forretningsudvalg nærer for de Svendes Arbejdsvilkaar, som har været beskæftigede hos Hr. Malermester Hauptmann, al den Stund det jo er in confesso, at de ikke er eller har været Medlemmer af Malerforbundet. Imidlertid har vi sendt Hr. Hauptmann den omhandlede Skrivelse til Erklæring, og vi har fra ham faaet Svar ogsaa paa det i Skrivelsens Slutning opstillede Spørgsmaal. Svaret fremgaar formentlig af den Omstændighed, at Hr. Hauptmann har afskediget den omhandlede Svend og erklæret, at han ikke agtede at antage flere Svende før efter den 3. September, til hvilken Tid han er færdig med sin Funktion i Centralforeningen.

Iøvrigt undlader jeg ikke at henlede Opmærksomheden paa, at den nu afskedigede Svend var lønnet med 50 Øre i Timen, hvilket var den stedlige Fagforenings Formand bekendt, og der kan altsaa ikke være Tale om, at Hr. Hauptmann skulde have misbudt ham.

Hermed maa vi anse denne Sag for uddebatteret fra vor Side.

Ikke sandt, en mærkelig Skrivelse.

Der foreligger jo dog det uomstødelige Faktum, at et af Centralforeningens Medlemmer, der tillige er Medlem af Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse, ikke har evnet at forstaa den simple

Ting, som det skulde synes at være, at man skal respektere indgaaede Overenskomster. Og dette beklager vi os over som den Part, med hvem Overenskomsten er truffet. Og vi gentager vor Klage, da det viser sig, at Hr. Hauptmann ikke tager fornøden Notits af det ham, fra Arbejdsgiverforeningen, givne Paalæg om at respektere Overenskomsten eller afskedige sine Svende.

Hvis Arbejdsgiverforeningens Formand derfor havde gjort en Bemærkning om, at han ikke ganske forstod Hr. Hauptmann, vilde vi have fundet den nærliggende, thi det forekommer os nok, at dette kunde have sit Besvær. Men det bliver vel temmelig ligegyldigt og Sagens Realitet uvedkommende, om man forstaar vor Interesse eller Ikkeinteresse for dette eller hint, naar man maa erkende, at vor Klage er ganske berettiget.

Temmelig overflødigt er det da ogsaa at henlede Opmærksomheden paa, hvilken Løn der er givet den ene Svend; thi der *er ikke* lønnet efter Overenskomsten, og dette er Hovedsagen.

Vi har ikke følt os tilfredsstillede ved det ovenfor givne Svar fra Arbejdsgiverforeningen, og De samvirkende Fagforbund, som ikke er uenig med os heri, har derfor under 7. Septbr. tilskrevet Arbejdsgiverforeningen saalydende:

Til

Forretningsudvalget for Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening.

I Skrivelse af 12. f. M. meddeler det ærede Forretningsudvalg, at Hr. Malermester Hauptmann i Odense nu har afskediget den i vore Skrivelser af 18. Juli og 5. August d. A. omhandlede Malersvend, og at han ikke agter at antage flere Svende før efter den 3. September, til hvilken Tid han er færdig med sin Funktion i Centralforeningen af Malermestre i Østifterne. I samme Skrivelse har det ærede Forretningsudvalg fundet Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger om vor Interesse for Hr. Malermester Hauptmanns Svende og om den Timeløn, Hr. Hauptmann betalte den paagældende Svend, og Skrivelsen slutter med at det ærede Forretningsudvalg fra sin Side maa anse denne Sag som uddebatteret.

Hvad det sidste angaar vilde vort Forretningsudvalg have ønsket at Forholdene laa saaledes, at det kunde have erklæret sig paa lignende Maade, men da Malerforbundet ikke kan anse det ærede Forretningsudvalgs Skrivelse som fyldestgørende, nødsages vi til paa Malerforbundets Vegne fremdeles at beskæftige os med denne Sag, indtil den under 8. April d. A. indgaaede Overenskomst er fuldt ud respekteret af Centralforeningens Medlemmer.

Vi spurgte i vor Skrivelse om Hr. Hauptmann vilde erklære sig villig til at rette sig efter Overenskomsten af 8. April d. A. eller ikke. Det ærede Forretningsudvalg siger hertil, at det har modtaget Hr. Hauptmanns Svar paa vort Spørgsmaal, men det meddeler os ikke Ordlyden deraf. Det ærede Forretningsudvalg henviser kun til, at Svaret formentlig fremgaar af den Omstændighed, at Hr. Hauptmann har afskediget den omhandlede Svend og at han ikke vil antage flere Svende før efter den 3. September.

Den eneste mulige Forklaring af dette indirekte Svar er da denne: at Hr. Hauptmann *ikke* vil rette sig efter den paa hans Vegne indgaaede Overenskomst. Vi er ikke overraskede af et saadant Svar fra Hr. Hauptmanns Side; thi det synes, som om han mener, at for ham gælder noget andet end for andre, og at han derfor ogsaa har Lov til uhindret saavel at undlade at efterkomme en Overenskomst som rent ud at bryde den. Men vi havde ikke tænkt os, at Forretningsudvalget for Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening ikke alene vilde lade sig nøje med, at et Medlem af Foreningens Hovedbestyrelse og Formand for en under Foreningen hørende Afdeling sætter sig ud over en bestaaende Overenskomst, men at det endog vil tage Parti for ham, saaledes som sket er i Skrivelsen af 12. f. M.

I vor Skrivelse af 5. f. M. udtalte vi en Forventning om at det ærede Forretningsudvalg sammen med os vilde forlange, at der kom Alvor i hele denne Sag. Men vor Forventning er desværre ikke gaaet i Opfyldelse. Det ærede Forretningsudvalg har, ved Skrivelsen af 12. f. M., ikke bidraget til at fjærne det lidet flatterende Skær, som Hr. Malermester Hauptmann ved den af ham indtagne Stilling har bragt over den af ham saa mærkeligt ledede Organisation, og som efter vor Mening kun kan fjærnes derved, at Hr. Malermester Hauptmann klart og tydeligt erklærer, at han vil rette sig efter Overenskomsten.

Det ærede Forretningsudvalg synes at mene, at Hr. Hauptmann efter den 3. September, naar han er færdig med sin Funktion i Centralforeningen, atter vil kunne beskæftige Svende efter en Betalingsnorm, der ligger udenfor Overenskomsten af 8. April d. A. Paa anden Maade har vi ikke kunnet opfatte det ærede Forretningsudvalgs herhen hørende Udtalelser.

Imod en saadan Opfattelse maa vi dog protestere. Det er ikke Hr. Hauptmanns Stilling som Formand for Centralforeningen, der forpligter ham til at overholde den indgaaede Overenskomst mere end andre, men det er hans Stilling som Medlem af Centralforeningen og som Malermester i Odense, der paabyder ham at overholde Overenskomsten. Derfor er Hr. Hauptmann saavel før som efter den 3. September, uanset om han har nogen Funktion i Centralforeningen eller ikke, forpligtet til at rette sig efter den paa hans og alle andre Centralforeningsmedlemmers Vegne indgaaede Overenskomst.

Det ærede Forretningsudvalg har fundet en Fornøjelse i at raillere over vor Interesse for Hr. Hauptmanns Svendes Arbejdsvilkaar, og det anfører som en Undskyldning for Hr. Hauptmanns Overtrædelse af Overenskomsten, at han har lønnet sin tidligere Svend med 50 Øre pr. Time. Begge Dele er Sagen uvedkommende. Vor Interesse gælder iøvrigt ikke her den enkelte Arbejder saameget som dette, at en indgaaet Overenskomst overholdes, og vi havde troet, at det ærede Forretningsudvalg nærede den samme Interesse. Det er ikke nok, naar Arbejderne beklager sig over Mangel paa Overholdelse af en bestaaende Overenskomst, da at svare som det ærede Forretningsudvalg har gjort i æret Skrivelse af 12. f. M.; thi dermed afgøres Sagen ikke. Og denne Sag *er* ikke afgjort, forinden de Parter, der er forpligtede ved Overenskomsten af 8. April d. A., har efterkommet samme. Og dette er jo ikke sket endnu. Hr. Hauptmann har afskediget en Svend, som han lønnede efter andre Regler end dem, der er paabudt i Overenskomsten af 8. April, men hans Overtrædelse ophæves ikke derved, at han afskediger Manden, men først naar hau har opgjort med Svenden og betalt ham det af ham udførte Arbejde, begge Dele i Henhold til Overenskomsten.

Saalænge dette ikke sket, maa vi paa Malerforbundets Vegne hævde, at Overenskomsten ikke er overholdt, og at det ærede Forretningsudvalg ikke har skaffet Overenskomsten Gyldighed, og vi forbeholder for os og Malerforbundet, naar der maatte findes Anledning dertil, at drage denne Sag frem, hvor vi maatte anse det fremmende for en fuld og loyal Gennemførelse af den for Medlemmer af Centralforeningen af Malermeste i Østifterne og af Malerforbundet indgaaede Overenskomst af 8. April.

I det hele taget har vi haft god Grund til at føle os brøstholdne ved den mærkelige og træge Maade, hvorpaa man fra anden Side har taget Tingene i denne Konflikt, som maatte og skulde være afsluttet den 8. April, hvis der hos vor Modpart havde været fornøden Discipin i Rækkerne og Fasthed i Ledelsen.

Nu har vi maattet nøjes med at komme saa smaat fremad, og derfor har vi ikke endnu, som Arbejdsgiverforeningen, kunnet melde, at vi anser Sagen uddebatteret fra vor Side — men Skylden herfor er sandelig ikke vor.

Arbejdsløshedsforsikring.

Paa Generalforsamlingen den 17. April d. A. vedtog Malernes Fagforening i København bestemte Regler for Forsikring mod Arbejdsløshed, efter hvilke der indtil videre vil finde Udbetaling

af Understøttelse Sted en Gang aarligt, nemlig umiddelbart før Jul.

Skønt det maa forudsættes, at saa godt som hvert eneste Medlem har gjort sig bekendt med disse Regler — de fandtes nemlig aftrykt i Fagbladet for Maj og ligger i Særtryk fremme paa Foreningens Kontor — saa skal vi dog ikke undlade, netop nu, at henlede Opmærksomheden paa følgende:

Midlerne til Understøttelse bestaar i et Extra-Ktgt. af 2 Kr., der vil være at betale af alle Medlemmer, og frivillige Bidrag, samt hvad der muligvis ad anden Vej maatte indkomme.

Retten til at faa Understøttelse er først og fremmest betinget af at have indbetalt mindst 6 Kr. i frivilligt Bidrag, *forinden den 1. Oktober.*

Understøttelsens Størrelse beregnes efter Arbejdsløshedens Dageantal Aaret igennem, og det er derfor ganske uden Betydning, om vedkommende Medlem har Arbejde eller ej paa det Tidspunkt, hvor Udbetalingen foregaar.

Man har selvfølgelig paaregnet, at denne Sag vilde blive omfattet med Interesse af alle Medlemmer. Af det store Flertal, der lider under Arbejdsløsheden, og for hvem det vilde være uforsvarligt ikke at sikre sig en nok saa ringe Hjælp, saavel som det lille Mindretal, der heldigt undgaar Arbejdsløsheden, og som derfor med Glæde vil yde en Skærv til de første.

Endnu er vi langt fra at have faaet alle med. Det gælder for begge Parter, og vi minder derfor om:

Vil Du sikre Dig Ret til Understøttelse, indbetal da i frivilligt Bidrag 6 Kr. inden 1. Oktober.

Har Du ikke Brug for denne Ret, giv da en Krone eller flere til Fordel for det gode Formaal

Af Malerlavets Historie.

— Fortsat —

Og deri laa den værste Fare for dens fremtidige Trivsel. Hvad Malerlavet end kunde mene om Akademiets Forandring af Mesterstykket, ruinere Lavet kunde det dog ikke, men Ulykken bestod i, at Haandværkerstanden var sunken saa lavt, og i social og økonomisk Henseende saa dybt, at man slet ikke fandt den berettiget til at tale med om Sager, der vedrørte den selv.

Den Tilgang, Lavet og Haandværket fik, havde i Løbet af det 18de Aarhundrede forandret Karakter, var blevet ringere og ringere. Forøgelsen kom ikke, som i ældre Tid, næsten udelukkende fra Haandværket selv, men fra de Lag, der havde dannet sig et Trin dybere nede end Haandværkerstanden; det var Sønner af Daglejere, Soldater og Matroser, det var Børn fra Waisenhuset og Opfostringshuset, der nu fyldte op i Rækkerne. Lad der ogsaa blandt disse have været enkelte Dygtigheder; i det store og hele prægedes Haandværkets Kultur af denne sociale Niveausænkning. Den nye Tilvækst var gennemgaaende, samfundsmæssigt set, helt forkommen, manglede Sands for at bevare den gode Overlevering indenfor Haandværket, og Dannelse og Vidsyn til at tage nye Felter ind til Opdyrkning.

Fra alle Sider føres der da ogsaa i den sidste Halvdel af 19de Aarhundrede saa enstemmige Klager over Haandværkernes Duelighed, at man nødes til at tro paa Sandheden deraf.

Lavsvæsenet var som et gammelt Træ, der er gaaet Orm i, som ædes op indvendig fra. Det kunde ikke mere sætte friske Skud, og de Stiklinger, der podedes paa den gamle Stamme, var af simplere Art og satte kun usle og vantrevne Frugter. Det gamle Træ var ved at visne.

Intet Sted spores dette klarere end paa Fraguddannelsen. Den var saa slet som vel mulig. Uagtet Malerlærlingen, længe før det var Tilfældet i andre Fag, havde aflagt Svendestykke og lige siden 1752 havde faaet Tegneundervisning paa Kunstakademiet, kan der paavises en stadig Nedgang i faglig Dygtighed, dels fordi Tegneundervisningen næppe blev drevet med særlig Hensyn til den faglige Uddannelse, Malerne skulde have, og dels fordi Uddannelsen paa Værkstedet, Grundvolden for det hele, faktisk blev ringere, eftersom Tiden gik.

I Begyndelsen af det 19de Aarhundrede hører vi om de udlærte Svende, at de efter en Læretid paa 5—7 Aar, »ofte ikke forstaar det ringeste af, hvad en Svend bør vide.«

I det sidste Aarti af 18. og det første Aarti af 19. Aarhundrede forkaster Kunstakademiet over Halvdelen af de indleverede Mesterstykker, og om enkelte af de antagne erklærer det, at de fandtes saa maadelige, at de burde have været kasserede, men at man har ladet Naade gaa for Ret. Man kan da gætte sig til, hvorledes Gennemsnittet af Mesterstykkerne har set ud.

Og saa galdt Kunstakademiets Kritik endda ikke den »kunstneriske« Del af Mesterstykket, de saakaldte historiske Tavler, dem værdigede man ikke en Udtalelse; men netop den mere haandværksmæssige Part, Prøverne paa Ornamentering, Marmorering o. s. v.

Uagtet Lavet ofte havde faaet dette at vide, saa vedblev det dog at holde paa de historiske Stykker, som om det var dem, det alligevel kom an paa. En Gang imellem prøvede man at sno sig fra Ornamentprøverne og indsender kun Tegninger efter historiske Kobbere til Bedømmelse. Men naturligvis fik man dem lige saa hurtigt tilbage igen.

Saaledes i Aaret 1790. En Svend, *Sørensen Lange*, indsendte Mestertegninger uden Vedføjelse af de af Akademiet befalede Ornamentprøver. Den 22. Februar kom de tilbage uden Approbation, hvorefter Svenden maatte give tabt og føje Akademiet. Alligevel var man ikke blevet klog af Skade, men gentog Forsøget i Juni Maaned s. A. Atter en Kassation og en Formaning til Lavet om for Fremtiden at paase, at alt blev, som forlangt.

Som et sidste Forsøg paa at blive ved det gamle, indsendte Oldermanden *Lars Povelsen Lange* en Pro Memoria, hvori han forklarede Grunden til, at man helst vilde holde sig til Historiebillederne. Ved at male dem viste man netop sin Dygtighed, og opnaaede tillige efter Lavets Mening — og her var det nok at Tampen brændte — at der meldte sig færre Svende til Optagelse.

Men saa tabte Akademiet Taalmodigheden og sendte Lavet en Skrivelse, der rigtig læste det Teksten.

Man vilde ikke forbyde de vordende Svende at male historiske Tavler til Mesterstykke, men vilde dog fremhæve, at de ikke kom i Betragtning, uden at det foreskrevne Ornamentstykke fulgte med. »Akademiet indser ikke andet,« hedder det i Skrivelsen, »end at denne Beslutning jo er overensstemmende med Lavets Bedste, thi dersom de i disse 13 Aar (det Tidsrum, der var gaaet siden Mesterstykkets Forandring) indsendte historiske Tavler skulde have kommet i Betragtning og være ansete som væsentlige Dele af Mesterstykkerne, kunde Akademiet efter sin Overbevisning ikke have meddelt Attest paa noget Mesterstykke, og da der endnu ikke spores Tegn til, at de i Fremtiden skulde blive bedre, uagtet Akademiets Skoler staar Lavets Ungdom aaben, saa vilde der herefter ingen Mester kunde blive antagen, dersom Akademiet ikke, som hidindtil, ansaa den historiske Tavle som en blot Ceremoni. Lavet kan altsaa fremdeles gerne vedblive at fremvise historiske Tavler til Mesterstykker, men Akademiet maa igentage, at Ornament-Maling, Lakering, Marmorering og Forgyldning bliver Hovedsagen, og naar dette er, som det bør være, kan Akademiet ikke undslaa sig for at meddele den sædvanlige Attest. Det skulde ellers være Akademiet meget kært, om Lavet vilde søge i disse Poster at bringe det saa vidt, som andre Nationer har bragt det. Hvor langt vores Lakering staar under den engelske og franske, behøver vi ikke at sige, og endnu kan man ikke i Danmark faa en Ramme forgyldt, der har nogen Lighed med Forgylderarbejde i Sverrig og Tyskland. Den Frygt, Lavet har for, at Mestrenes Antal skulde blive for stort, naar den historiske Tavle faldt bort eller ikke kom i Betragtning, tro vi, vilde hæve sig selv, naar Opsigten med Mesterstykkernes Forfærdigelse blev nøjagtigere, end man har Aarsag at formode, den hidtil har været.«

Denne Skrivelse kaster et skarpt Strejflys over de indre Forhold i Lavet. Hvis der ikke havdes Bekræftelse derpaa fra andre Sider, kunde man være fristet til at tro, Akademiets Kritik var noget overilet. Men det var den ingenlunde.

Af Lavets egen Protokol faar man ikke saa faa Vink om, hvor vidt fremskreden Demoralisationen i Virkeligheden var, endog paa det Omraade, som hidtil havde samlet alle de rigtige gamle Lavsmestre — Mesterstykket.

Som antydet i Slutningen af Akademiets Skrivelse gik der de værste Misligheder i Svang. Ofte synes det at have været Tilfældet, at Mesterstykkerne slet ikke var lavede af de paagældende selv. Og selv om Udførelsen foregik i Oldermandens Hus under Kontrol af de udvalgte Skuemestre, saa lod det sig nok gøre, mer eller mindre aabenlyst, at faa en Ombytning foretaget inden Stykkerne gik til Akademiets Bedømmelse. I en Klage fra 1815 hedder det, at det flere Gange skulde være sket, at Mestre, der havde faaet deres Prøver anerkendte af Akademiet, ikke vare i Stand til at gøre Mesterstykket om en anden Gang.

Da en Svend i Aaret 1810, 14 Dage efter, at han havde faaet sit første Mesterstykke forkastet, indsendte et andet, fuldt antageligt, ytrede Akademiet med slet dulgt Ironi sin Forundring over, at han i saa kort en Tid havde gjort en saa stor Fremgang.

Det, der forbavser allermest, er dog, at Lavet ingenlunde lagde Skjul paa Humbugen. Da Malersvend *Bergs* Mesterstykker 1814 forevises i Lavet, erkendes det enstemmigt, at en af Delene ikke var forfærdiget af Berg, »men for ikke at være ham imod indstilles det til Akademiets Approbation«. Og den fik det ogsaa.

Længere ude i Parodien kunde Betydningen af at lave Mesterstykke ikke drives.

Den indre Opløsning kendetegnes ogsaa paa den slappe Disciplin, der efterhaanden var bleven fremtrædende indenfor Lavet. Det oplyses saaledes 1805 i Anledning af en Forespørgsel fra Magistraten, at Mestrene fuldstændigt havde ophørt at til- og afmelde deres Svende hos Oldermanden, og som Grund til denne Sløjhed angives, at »Tidernes Omstændigheder nu ere forskellige fremfor de foregaaende.«

Ja, sandelig, Oldermanden havde Ret, Tiderne vare forskellige fra de foregaaende.

Galt havde det været ved Aarhundredets Midte, men ved dets Udgang og ved Begyndelsen af det 19. Aarhundrede, blev det meget værre; Snæverhed, Uduelighed og Demoralisation er den Overskrift, der burde sættes over Lavets Liv i dette Tidsrum, men dermed er endda ikke alt sagt.

De sociale Forskydninger, der havde fundet Sted indenfor Haandværkerstanden i Løbet af det 18. Aarhundrede, ytrer sig særlig i en bestemt Fremtoning: *Den gifte Svend.*

Gifte Svende — ja endog gifte Lærlinge, — havde man vel nok kendt tidligere, især i Middelalderen, men efter at den tyske Zünftighed havde fundet Indpas herhjemme, var det sjældent, at Svende indgik Ægteskab, og gjorde de det, var det ikke velset af deres Fæller.

Omtrent fra Midten af det 18. Aarhundrede var Svendeægteskaber dog ret hyppige, og man fejler næppe, naar man søger Aarsagen hertil i de sociale Forhold. Endvidere var Antallet af Svende større end forhen. Af de foran (i Fagtidende for Juni 1904) trykte Tabeller vil det ses, at Svendeantallet i første Halvdel af 18. Aarhundrede aldrig oversteg Mestrenes, men sidst i Aarhundredet er Forholdet forandret. 1781 var der saaledes 52 Svende mod 33 Mestre, og 1793 64 Svende mod 40 Mestre i Malerfaget, hertil kom endelig, at Overgangen fra Svend til Mester ikke længer var den sociale Forfremmelse, som det havde været hidtil. Det lokkede ikke synderligt at blive Mester; Fortjenesten var kun ringe, og Byrderne større. Svendene foretrak ofte at blive Frimestre, det var for det meste lige saa sikker en Levevej, og det kostede ikke saa meget.

Men netop fordi Udsigten til bedre Forhold var saa slette for Svendene, var Grundene til at opsætte Ægteskabet saa meget ringere. Desværre har vi ikke statistisk Materiale, der kan oplyse os om, hvormange gifte Svende der fandtes, og hvor stort et Procenttal de udgjorde af hele Svendeklassen. Sikkert har det ikke været ringe. Om ikke paa andet, saa kan man spore det af det stærke Modsætningsforhold, der dannede sig mellem de gifte og ugifte Svende.

De gifte Svende blev en Kaste for sig, og som Regel holdt de zünftige Svende ikke af at arbejde

sammen med dem, ja i enkelte Fag vilde de ugifte Svende end ikke være i Lav sammen med dem.

Blandt Snedkersvendene var der i den Anledning 1780 stor Staahej, men de ugifte fik deres Villie.

Mere roligt er det gaaet af hos Malerne. Men ogsaa hos dem var de gifte Svende udskilte, saaledes at Svendelavet kun bestod af ugifte Svende.

Man tager næppe fejl i, at denne Udsondring skyldes zünftige Fordomme. Ganske vist hedder det i en Erklæring fra 1800, afgivet af Oldgesellerne i Anledning af et Forslag om, at de gifte Svende atter skulde optages og yde Tidepenge ligesom de ugifte, »at en gift Svend har altid ved Malerne været lige saa meget anset som en ugift«, men nogen Grund til Adskillelsen formaar de ikke at angive, »da det nok er en gammel Skik«. De prøver imidlertid at opstille nogle Aarsager, som muligt kan have været bestemmende for Udsondringen. Uagtet disse Aarsager næppe er de rette, har de for saa vidt betydelig Interesse, som man deraf faar en Forestilling om den Forskel, der fandtes paa den gifte og ugifte Svend.

Først nævnes da de gifte Svendes »huslige Forfatning«, der ikke har tilladt dem at betale de dem paalagte Udgifter, og dernæst den Omstændighed, at »naar en giftede sig som Svend, blev han mindre i Stand til at samle sig noget til at blive Mester for, da han altid maatte blive Svend, om han end oplevede en høj Alder«. For dog at ophæve den Uenighed, »der muligt kunde rejse sig mellem en gift Svend paa 60 Aar og en ugift paa 19, da den gamle, gifte vilde maaske have et Slags Myndighed over den ugifte, og denne igen ikke vilde lade sig noget sige af hin, saa ere de vel blevne enige om at afsondre sig fra hverandre i deres Forsamlinger«.

Denne Frygt for de ældre Svendes Autoritet, som her kommer til Orde, har aabenbart ikke meget paa sig. Af større Betydning er derimod den økonomiske Forskel, der herskede mellem de to Klasser, og her er det sikkert at Skoen trykker.

Thi der kan næppe være nogen Tvivl om, at den gifte Svends ringere økonomiske Kaar har gjort ham mere afhængig af Mesteren og derved til en daarligere Kammerat.

Den gifte Svend var i langt højere Grad fristet til at svigte Sammenholdet og var i flere Henseender anderledes stillet end den ugifte. Han kunde f. Eks. arbejde paa Dagløn, hvad den ugifte ikke kunde, og han var næppe saa stærkt interesseret i Overholdelsen af »Handwerksgewohnheiten« og i det hele ikke saa let bevægelig, som de ugifte, zünftige Svende.

Det, den gifte Svend var optaget af, var Lønforholdene.

I ældre Tid spillede Lønnen — som foran omtalt — en forholdsvis ringe Rolle, men sidst i det 18de Aarhundrede kommer dette Spørgsmaal stærkt frem.

(Fortsættes).

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed.

— Fortsat. —

Sag Nr. 279. Denne Sag indankedes paa fleres Vegne af Malersvend N. Olsen, Villa Blocksbjerg, Carl Blochs Alle, Budinge pr. Gentofte, mod Malermestrene O. Jørgensen & de Leuran, Jonstrups Alle 2, 3. Sal.

Klagens Aarsag: Svendene fordrede noget Træværk i Tømrermester Jacobsens Villa ved Eversvej beregnet efter V Afsnit, hvorimod Mesteren formente, at bemeldte Træværk burde henføres under IV Afsnit

Til Vejledning for Voldgiftsrettens Bedømmesse fremlagde begge Parter hver for sig et overensstemmende Oprids af det omhandlede Træværks Kehlinger.

Retten skønner, at Formen for det, som paa Træværket danner Grundlaget for III Afsnit, er meget vanskelig, men at til Gengæld den Form, som bevirker, at dette rykker op i IV Afsnit er meget mild og som Følge deraf vil Træværket være at henføre under IV Afsnit.

Mesteren, som saaledes har vundet Sagen, erholder sit Depositum, 10 Kr, tilbagebetalt. Svendene, som taber Sagen, fortaber deres Depositum, 10 Kr.

Sag Nr. 280 Denne Sag indankedes af Malersvend Albert Rasmussen, Meinungsgade Nr. 13, 2. Sal, mod Malerfirmaet Kgl. Hof. Dekorationsmalere Bernh. Schrøder, Nielsen & Hansen, Amaliegade 3.

Klagens Aarsag: Svenden forklarer at have arbejdet for Firmaet indtil den 26. September 1904, og at han tilsammen havde 600 Timer i forskellige Akkorder, men endnu til Dato den 4. December 1904 var det trods mange Henvendelser paa Firmaets Kontor ikke lykkedes at opnaa Opgørelse af en eneste af de Akkorder, hvori han havde Andel og formente, at han ifølge Prislisten maatte kunne paaregne en hurtigere Afregning.

Firmaet, som var repræsenteret ved dettes ene Indehaver, Hr. Kgl. Hof-Dekorationsmaler Vilh. Hansen, R. D., forklarede hertil, at dette forholdt sig meget rigtig, men Svenden havde i den forløbne Tid modtaget forskellige á Conto Beløb, der tilsammen androg 55 Øre pr. Time for det samlede Timeantal, og at Restbeløbet, 12 Kr. 55 Øre, havde været disponibel siden 5. December 1904.

Iøvrigt forklarede Mesteren, at det altid havde sin Vanskelighed i saa stor en Forretning som Talerens at fremskaffe Opgørelserne indenfor den i Prislisten fastsatte Tidsfrist, men som Regel blev der altid udbetalt à Conto Beløb paa de Akkorder, som vare fuldførte men ikke opgjorte. Resultatet, som man for denne Sags Vedkommende var naaet til, var da ogsaa fremkommet derved, at man for en endnu ikke opgjort Akkords Vedkommende havde kalkuleret denne til 65 Øre pr. Time, men den endelige Opgørelse vilde snart foreligge.

I Henhold til ovenstaaende kender Retten, at selv om der foreligger større Vanskeligheder for enkelte Forretninger ved at opgøre indenfor den i Prislisten fastsatte Tidsfrist, ser man sig dog ikke i Stand til at kunne tage noget Hensyn dertil, men man maa henvise Firmaet til Prislistens almindelige Bestemmelser Punkt 3, 4. Stykke, hvori udtales, at Arbejdsregningen skal være indleveret til Mesteren senest 8 Dage efter Arbejdets Afslutning. Regningen skal være opgjort og det eventuelle Overskud udbetalt senest 3 Uger efter Indleveringen. I Tilfælde af Uenighed om Overskudets Størrelse maa kun den Del af samme, hvorom der tvistes, tilbageholdes til endelig Afgørelse er tilvejebragt.

Som Følge heraf maa Svenden anses at have vundet Sagen og erholder sit Depositum tilbagebetalt med 10 Kr., hvorimod Firmaet taber Sagen saavel som Depositum 10 Kr.

Voldgiftsretten skal endvidere udtale sin Beklagelse over, at man efter at have tilskrevet Firmaet den 6. Decbr. 1904, ikke har faaet Meddelelse om, at Restbeløbet, 12 Kr. 75 Øre, har været disponibelt siden den 5. Decbr. 1904, da Svenden som Følge deraf har maattet vente længere end nødvendigt for at erholde sit Tilgodehavende

Sag Nr. 281. Indanket af Malersvend M. Bruun, Frediksborggade 29, mod Malermester Ludvig Dyrberg, Nørrebrogade 52.

Klagens Aarsag var Uoverensstemmelse om Træværks Afsnit Det omhandlede Træværk var almindelig kehlet Arbejde, men paa Indfatningens yderste Led var indskaaret 2 smalle Riller, hvilke Svenden opfattede som Kannelyrer og af den Grund mente sig berettiget til Betaling efter IV Afsnit.

Mesteren, som ikke delte denne Anskuelse, mente sig kun forpligtet til at betale efter III Afsnit, da den foreliggende Indfatning var af meget enkel Form.

Det oplystes, at Indfatningen var anvendt gennem hele Bygningen endog i Klosetrum og paa Køkkentrappe.

Retten skønner, at de paa Indfatningens yderste Platte anbragte 2 Indsnit ikke kan være analoge med nogen af de Former, som tidligere har været underkastet Voldgiftsrettens Kendelse, ligesom de heller ikke kan sammenlignes med nogen af de i Prislisten nævnte Forsiringer, der danner Forudsætningen for IV Afsnit, hvorfor omhandlede Træværk vil være at beregne efter Priserne for III Afsnit.

Mesteren, som har vundet Sagen, erholder sit Depositum tilbagebetalt, medens Svenden fortaber sit Depositum.

Sag Nr. 283. Denne Sag indankedes paa fleres Vegne af Malersvend Chr. E. Aasberg, Ahornsgade 6 C, mod Malermester Emil A. Thomsen, Østerbrogade 130.

Klagens Aarsag: Regningsopgørelse for udført Malerarbejde paa Nybygningen Hj. af Aaboulevard og Bülowsvej.

Mesteren formente sig beretttiget til at fradrage det samlede Regningsbeløb en Sum af ialt 356 Kr. (fordelt paa 23 Poster), foruden at der tillige paa Regningen fandtes Fejltællinger til et et Beløb af 311 Kr. 68 Øre.

De af Mesteren paaklagede Regnefejl indrømmedes af Svendene og udgik derfor af Sagens Behandling.

De af Mesteren i det væsentligste paaklagede Punkter vare følgende Fordringer fra Svendene:

Punkt 1. Svendene fordrede Rensning og Slibning af snoede Jernbalustre betalt som en Gang Strygning og motiverede denne Fordring med, at Mønnieringen havde været daarlig udført — i Særdeleshed med for fed Paastrygning — saa Smedene som Følge deraf under Opsætningen havde oprevet Farven, der da havde dannet Hudkanter, som vanskeliggjorde Arbejdets Udførelse.

Mesteren formente, at da der ikke i Prislisten stod noget om at Afslibning og Rensning skulde betales som 1 Gang Strygning, fandt han sig ikke forpligtet til at betale denne Fordring.

Punkt 2. Svendene fordrede Betaling for Sæbning af Overvægge i Køkkener, Badeværelser, W. C., Korridorer o. l. Rum forinden Strygning med Limfarve og forklarede hertil, at Væggene var dels Gibsskillerum og dels alm. Kalkpuds, hvorfor de havde fundet sig berettigede til at foretage og fordre Betaling for Sæbning af hele Overvæggen.

Mesteren formente, at da der ikke fra hans Side var forlangt Sæbning af Overvæggene, kunde der ikke tilkomme Svendene nogen Betaling for dette Arbejdes Udførelse. I alle Tilfælde vilde Mesteren kun betale Sæbning af Gibsskillerummene.

Punkt 3. Svendene fordrede Betaling for Lasuring af Træværk (aaret Mahogni) paa 2 Hovedtrapper og forklarede at da der fra Bygherrens Side var forlangt, at det skulde staa meget mørkt, havde de set sig nødsaget til at foretage Lasuringen.

Mesteren forklarede, at Svendene havde faaet Besked paa, at der ikke maatte laves noget ekstraordinært, men at Arbejdet skulde udføres til de i Prislisten nævnte Priser for almindelig Behandling.

Punkt 4. Svendene fordrede følgende Betaling for Lasuring og Lakering af Knagerækker: 11 Stk. à 97¾ Øre og 9 Stk. à 68 Øre. Hvilken Pris Mesteren formente sig berettiget til at fradrage henholdsvis 37 og 26 Øre pr. Stk

Punkt 5. Svendene fordrede for Behandling af Træværk IV Afsnit i Pensionatets Spisestue 20¼ Alen spartlet, strøget 2 Gange, aaret Egetræ, lasureret og matteret, en Pris af 39 Øre pr. □ Al.

Imiteret Panel IV Afsnit (samme Steds) spartlet 1ste Gang, strøget 2 Gange, aaret, lasuret og lakeret 54 □ Al. à 39 Øre.

Mesteren forklarer, at Prisen for den nævnte Behandling af Træværk og imit. Panel ifølge Prislisten var 37 Øre pr. □ Alen, og formente sig derfor berettiget til at fradrage 2 Øre pr. □ Alen.

Punkt 6. Svendene fordrede for Beskæring mellem Over- og Undervæg i Køkkenerne 9 Øre pr. løb. Alen.

Mesteren oplyste hertil, at der til Begrænsning mellem Over- og Undervægge var paaslaaet en Trælist, og formente som Følge deraf, at Betalingen for Beskæring maatte bortfalde.

Punkt 7. Svendene fordrede for lignende Beskæring i Spisekamre, Badeværelser, W. C., Entreer, Koridorer samt paa Køkkentrapperne følgende Priser:

for 546 løb. Alen..... 9 Øre pr. Al.
- 184¾ — ..... 5 — —
- 238 — ..... 4 — —

Mesteren forklarede, at da der ikke i Prislisten stod noget om, at en saadan Beskæring skulde betales andre Steder end i Køkkener, og her til Begrænsning var trukket Friser og Linier, fandt han sig ikke forpligtet til at betale denne Fordring.

Punkt 8. Svendene fordrede for Hvidlakering af Tæppekanter paa 3 Hovedtrapper, de 3 sidste Behandlinger, som vare foretagne alene og ud over det Antal Gange, som Tæppet var behandlet, betalt med en Pris af 15 Øre pr. løbende Alen.

Mesteren formente, at de omhandlede Tæppekanter var betalte i □ Maal sammen med Tæppet, og at Svendene derfor ikke vare berettigede til at fordre nogen Betaling for løbende Maal.

Punkt 9. Butiksvinduer, hvorpaa der saavel over som under selve Butiksruden fandtes Partier med bevægelige Rammer og smaa Ruder, havde Svendene beregnet i et samlet □ Maal og med de for almindelige Vinduer gældende Priser. □ Alen Rammer og Ruder.

Mesteren formente, at disse Vinduer skulde beregnes i 3 Partier, saaledes at de Partier, hvori der fandtes bevægelige Rammer, kom ind under Beregningen for almindelinge Vinduer, medens selve den store Rude maatte betragtes som Butiksvindu og ifølge Prislisten være at betale efter Karmens løb. Maal.

Punkt 10. Svendene fordrede for Rensning og 1 Gang Strygning af Balkongelændere (Jærnstænger) eftersom der havde været særlig meget at rense, en Pris af 2 Øre pr. løbende Alen.

Mesteren formente sig ikke forpligtiget til at betale mere end 1¼ Øre pr. løbende Alen.

Punkt 11. Svendene fordrede Plankeværk mod Banen betalt med en Pris som for V Afsnit Træværk.

Mesteren formente, at dette Plankeværk maatte beregnes efter IV Afsnit Træværk.

Punkt 12. Svendene fordrede 76 Kr. i Godtgørelse for den Tidsspilde Formanden havde haft ved at træffe Aftaler med Bygherre og Arkitekt samt ved Afsætning af Prøver, Modtagelse af Tapet, Direktion af Tapetsererne og Rengøringskonerne, Udskæring af Schabloner o. lign.

Mesteren formente, at den af Svendene fordrede Godtgørelse var uforholdsmæssig stor, men tilbød at betale 35 Kr. for den Tidsspilde, der mulig havde været.

Punkt 13. Svendene fordrede for Reparation af Træværket og Ovnpladser, samt Væggene i Entreer og W. C. i 6 3 Værelsers Lejligheder efter Indflytningen 1 Kr. 50 Øre pr. Lejlighed.

Mesteren formente, at den fordrede Betaling var for stor, men tilbød at betale 3 Kr. for dette Arbejde.

Punkt 14. Svendene fordrede for Afskrabning af Asfalt paa Træværk og Vægge i 24 Lejligheder og paa 3 Hovedtrapper samt Schellakering af samme 1 Kr. pr. Lejlighed, ialt 24 Kr.

Mesteren vilde for dette Arbejde kun betale 8 Kr.

Under Sagens Behandling saa Retten sig nødsaget til at nedsætte et Skønsudvalg til at gennemgaa Svendenes Regning og paa selve Arbejdsstedet gøre sig bekendt med de paaklagede Poster.

Ved Forhandling mellem Udvalget og Parterne paa selve Arbejdsstedet opnaaedes Overenskomst om følgende 4 Punkter, saaledes:

P. 1. For Ballustrene fradrages..... Kr. 4,00
P. 2. For Sæbning af Overvægge fradrages det halve..... » 8,57
P. 3. For Lasuring paa 3 Hovedtrapper fragaar » 9,32
P. 4. Knagerækkerne beregnes til en Gennemsnitspris, og der bliver da at fradrage... » 6,87

Endvidere fandt Skønsudvalget, at følgende Beløb burde fradrages Regningen:

P. 5. Prisen for det omhandlede Træværk og imt. Panel er ifølge Prislisten 37 Øre pr. □ Alen, og der bliver saaledes at fradrage Kr. 1,48
P. 6. Svendene ere kun berettigede til Betaling for Beskæring i Køkkenerne for de Deles Vedkommende, hvor der ikke findes naturlige Lister (indvendig i Tallerkenrækkerne) og der vil saaledes for dette Punkts Vedkommende være at fradrage..... » 16,72
P. 8. Tæppekanterne vil være at betale i løbende Maal for det Antal Gange, de ere behandlede alene og udover det Antal Gange, som Tæppet er behandlet; dog ikke i dette Tilfælde, som Svendene havde beregnet med 15 Øre pr. løbende Alen, men derimod med 9 Øre pr. løbende Al. og der bliver da at fradrage for 646 Al. 6 Øre pr. Alen..... » 38,76
P. 9. Butiksvinduerne vil for de Deles Vedkommende, hvor der findes bevægelige Rammer og smaa Ruder, være at beregne efter de i Prislisten under almindelige

Vinduer anførte Priser pr. □ Alen Rammer og Ruder; medens det midterste Parti (selve det fastsiddende Butiksvindue) vil være at betale efter Karmens løbende Maal. Se Butiksvinduer. Der bliver saaledes at fradrage den af Svendene beregnede Pris et Beløb af ..... » 4,10

P. 10. For den i dette Tilfælde foretagne Rensning og 1 Gang Strygning af Balkongelænderne, vil en Pris af $1^1/_2$ Øre pr. løbende Alen være passende, og der bliver da at fradrage den af Svendene fordrede Pris $^1/_2$ Øre pr. løbende Alen ..... » 4,57

P. 11., 12., 13. og 14. Svendenes Fordringer paa disse Punkter maa i dette Tilfælde anses at være berettigede.

P. 7. Retten skønner, at hvor Vægge i andre Rum end Køkkener ved forskellig Behandling deles i Over- og Undervægge, vil der være at betale for 1. Gang Afsnøring med 1 Øre pr. løb. Alen, og der bliver saaledes at foretage følgende Fradrag fra de af Svendene paa dette Punkt fordrede Priser

for 546 Alen 8 Øre pr. Alen ..... » 43,68
- $184^3/_4$ - 4 - — ..... » 7,39
- 238 - 3 - — ..... » 7,14

Ialt Kr. 152,60

Endvidere skal Retten oplyse, at det paa Regningen som Plankeværk anførte ikke kan komme ind under Benævnelsen »Plankeværk.«

Da ingen af Parterne i alt væsentlig kan siges at have vunden Sagen, fortaber begge det erlagte Depositum 10 Kr. hver.

Hver af Parterne betaler tillige 15 Kroner til Dækning af Udgifterne ved Skønsforretningen.

Sag Nr. 285. Denne Sag indankedes af Malersvend H. Poulsen, Fichersgade 2, mod Malerfirmaet C. Møllmann & Co., Nørregade 18.

Klagens Aarsag: Uoverensstemmelse om Prisen for Grunding af Brædder og Lægter til Tagværk, grundet forinden Opsætningen.

Svenden fordrede i Henhold til Prislistens Side 63 under Tømmerarbejde følgende Priser for Grundingen:

Tømmerarbejde: 864 Al. Lægter (begge Sider) 6 T. Rundmaal 2 Øre pr. løb. Al.
do. 289 Al. Brædder (begge Sider) 20 T. Rundmaal $2^1/_2$ Øre pr. løb. Al.

Mesteren formente, at de her af Svenden nævnte Priser kun var gældende for opsat Tømmerarbejde, og da de her omhandlede Lægter og Brædder vare grundede løse og forinden Opsætningen, maatte disse for Lægternes Vedkommende kunne henføres under Espalierlister, medens der for Bræddernes Vedkommende maatte kunne lægges Kvadratmaal til Grund for Prisen, eller ogsaa maatte de kunne beregnes med Priser som for Fodpanel, hvilket igen, ifølge det samlede Rundmaal, vilde medføre, at de maatte beregnes i Kvadratmaal. Mesteren tilbød at ville betale for Lægterne 1 Øre pr. løbende Alen, og for Bræderne $1^1/_2$ Øre pr. □ Alen.

Retten skønner, at der maa gives Mesteren Medhold i, at de under Tømmerarbejde nævnte Priser ere gældende for opsat færdigt Tømmerarbejde, og maa som Følge heraf anse det for en Mangel ved Prislisten, at der ikke under denne Post — i Lighed med hvad der har funden Sted under andre Poster — er foretagen nogen Nedsættelse for Grunding af dette Arbejde forinden Opsætningen. Dog kan man ikke give nogen af Parterne Medhold i deres Prisberegning, men maa fastsætte Prisen til at være for Grunding af Tømmerarbejde forinden Opsætningen: Indtil 12" Rundmaal $1^1/_2$ Øre og indtil 24" Rundmaal 2 Øre pr. løbende Alen.

Da ingen af Parterne saaledes kan siges i alt væsentligt at have vunden Sagen, fortaber begge det erlagte Depositum 10 Kr. hver.

Sag Nr. 286. Denne Sag indankedes af Malersvend J. Nielsen, Gl. Jærnbanevej Nr. 28, mod Malermester Carl Udsen, Toftegaards Allé 10, Valby.

Klagens Aarsag: Uoverensstemmelse over hvorvidt Lofter, som bleve strøgne Mosfarve paa Kalk i beboede Lejligheder, kunne henregnes under Posten i Prislisten — Rensning og Strygning — med Mosfarve paa tidligere mosfarvede Lofter.

Svenden fordrede for ovennævnte Lofter at stryge med Mosfarve 4 Øre pr. Kv.-Al. og begrundede sin Fordring deri, at Lofterne vel ikke vare rensede forinden Strygningen, men det havde været nødvendig at foretage en Del Udkitning af Revner og Huller, samt Udspækning med Gibs af Huller efter Lampekroge og lignende — noget som ikke henhørte under Strygningen.

Mesteren formente, at der kun var givet Ordre til at stryge Lofterne, thi da disse tidligere (fra ny) vare behandlede med Kalk, havde der ikke været noget at rense, i Særdeleshed da de ikke vare snavsede, og hvad Udkitningen angik, da havde saadan efter Mesterens Formening ikke været af nogen nævneværdig Betydning, men forsaavidt der virkelig havde funden Udkitning og Udspækuing Sted, vilde Mesteren betale for den dertil medgaaede Tid, men dog ikke efter den af Svenden fordrede Pris og Betalingsgrundlag.

Retten skønner, at man ikke kan give Svenden Medhold i Fordringen om 4 Øre pr. □ Al. for denne Behandling, men at man paa Grundlag af de under Sagen fremkomne Oplysninger maa anse, at en Pris af $2^1/_2$ Øre pr. □ Al. for den samlede Behandling i dette Tilfælde vil være en passende Pris.

Da Mesteren saaledes i alt væsentlig har vunden Sagen, erholder denne sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt, hvorimod Svenden taber Sagen og sit Depositum 10 Kr.

Voldsgiftsretten skal samtidig benytte Lejligheden til at oplyse, at man er bleven enige om at fortolke og fastsætte Behandling af og Priser for Lofter, der behandles med Mosfarve, som følger.

Anm. Naar der forlanges Rensning og Strygning med Mosfarve paa tidligere mosfarvede Lofter for 4 Øre pr. □ Al., da har Mesteren ikke Ret til at bestemme hvilken Rensningsmaade, Svenden skal benytte, men kan kun ved vejledende Raad tilkendegive Svenden, hvilken Behandling han mener vil være heldigst til Opnaaelse af det gode Resultat, som kan forlanges.

Priserne vil være følgende:

P. 1. Rensning og Strygning med Mosfarve paa tidligere mosfarvede Lofter 4 Øre pr. □ Al.

P. 2. Hvor Lofter i beboede Lejligheder ikke har været behandlede med Mosfarve og ikke tiltrænger nogen Rensning, kan for disse som sædvanlig Sæbning udføres for 1 Øre pr. □ Al., og Strygning med Mosfarve for 2 Øre, ialt 3 Øre pr. □ Al.

P. 3. For tidligere kalkede Lofter, der stryges Mosfarve uden nogen forudgaaet Bundbehandling (Rensning eller Sæbning) betales et Tillæg til Strygeprisen af $^1/_2$ Øre pr. □ Al. for Udførelsen af den Kitning, som ellers henhører under Sæbning ifølge Prislistens Anmærkning til Limfarvearbejde (Grunding eller Sæbning). Prisen for ovennævnte Behandling vil saaledes være at beregne med $2^1/_2$ Øre pr. □ Al.

P. 4. For Lofter i nye Bygninger, som ikke have været underkastede nogen som helst Behandling, bliver Prisen for Strygningen med Mosfarve (uden Sæbning) 2 Øre pr. □ Al.

Hermed formener Voldgiftsretten at have klarlagt de Spørgsmaal, der kunne tænkes at fremkomme ved Lofters Behandling med Mosfarve og paavist de Priser, som vil være at betale for de forskellige Behandlinger; men da Prisen for Punkt 3 Vedkommende ikke findes i Prislisten, henstiller Retten til de ærede Organisationer at henlede deres respektive Medlemmers Opmærksomhed særlig paa denne Pris.

Sag Nr. 287. Denne Sag indankedes paa fleres Vegne af Malersvend Chr. Jensen, Adilsvej 16, mod Malermester J. M. Simonsen, Søndergade 20.

Klagens Aarsag:

P. I. Klassifisering af imiteret Panel.
P. II. do. - Entredøre.
P. III. Betaling for Rensning af Gasrør. (Rustafskrabning).

Svendene fordrede:

P. I. Panelet sat op fra IV. til V. Afsnit, fordi der paa den øverste afsluttende Del af Panelet var indhøvlet nogle paralelt løbende Rundstave eller Rifler.
P. II. Entredørenes indvendige Side sat op fra III til IV Afsnit, fordi der paa samme, som ellers var almindelig III Afsnit, paa et meget bredt Ramstykkeparti fandtes nogle vandret paraleltløbende Rundstave.
P. III. For Rensning af Gasrør en Pris som for 1 Gang Strygning.

For Punkt III Vedkommende indgik Parterne Forlig, saaledes at den fordrede Betaling for Rensningen nedsattes til det halve.

For Punkt I enedes Retten om, at Panelet vil være at beregne efter IV Afsnit.

Derimod har det ikke været muligt ved Afstemning over Punkt II at komme til noget Resultat, da Stemmerne stode 3 for III og 3 for IV Afsnit, og den Afstemning, som senere fandt Sted ved Hjælp af tilkaldte Suppleanter, gav et Resultat af 4 Stemmer for IV og 4 Stemmer for III Afsnit. Da Sagen derefter fordrede, at Formanden deltog i Afstemningen, blev Resultatet af denne, at Døren med 5 Stemmer mod 4 kendtes at være III Afsnit, men at Kendelsen kun er gældende for denne Sags Vedkommende og ikke kan anvendes som Grundlag for Bedømmelser i fremtidige Sager af lignende Art.

Da Mesteren saaledes i det væsentlige maa siges at have vundet Sagen, erholder denne sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt, medens Svendene, der taber Sagen, ogsaa taber det erlagte Depositum 10 Kr.

(Fortsættes.)

Erstatningssag.

Vi har tilladt os i »Social-Demokraten« og vort Fagblad at underrette vore Medlemmer om, at de, indtil anden Meddelelse fremkommer, ikke kan arbejde for Malermester *Louis Sørensen,* Værksted Bredgade 36.

Denne Meddelelse, paastaar Hr. Sørensen, er egnet til at ruinere ham, og i Betragtning heraf har han anlagt Sag mod Malernes Fagforening og dens Formand, idet han mener, at vi bør betale en »klækkelig Mulkt« og yde ham en Erstatning paa 10,000 Kr.

Naa, kunde denne Klatskilling faas lige saa let, som den forlanges, saa kunde det godt tyde paa en vis Beskedenhed hos Hr. Sørensen, at han ikke forlanger mere, naar man ved, at han lige saa let kunde have sat et Par Nuller til. At han ikke ved sit Sagsanlæg frister vore Medlemmer til at søge hans Arbejde siger sig selv.

Rejsekassen.

D'Hrr. Afdelingsformænd og Kasserere bedes nøje paase, at vedkommende Medlem har sine Sager i den foreskrevne Orden forinden Paategning af Rejsebogen finder Sted. Det samme gælder selvfølgelig ved Udbetaling af Understøttelse.

Efterlysning.

Afdelingen i *Horsens* søger efter Medlem 3568, *Martin Andersen,* for at opfordre ham til hurtig Afvikling af sit Mellemværende med Afdelingen.

Fra Udlandet.

Der advares mod Tilgang til:

Sverrig. *Malmø.*
Tyskland. *Dresden.* (Seidel og Naumanns Fabriker).
Østrig. *Brünn.*
Serbien. *Belgrad.*
Schweiz. *Alle Pladser.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	N. P. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
—	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, Sudergade 5 A.
—	N. P. Larsen, Sofiegade 5 (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Færgestræde 6.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Sorø.	A. Christensen, Landsognet.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Slotsgade 50.
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej 7.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 15.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Vissing, Østergade 6, o. G.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Frederiksalle 77.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

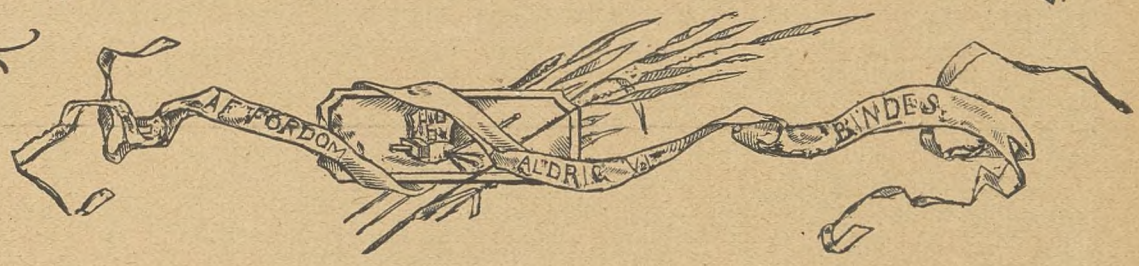

Oktober | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

Konflikten i Odense fortsættes.

Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Peter Jensen**, Kallundborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann**, **P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen**, **N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. A. Nielsen**, (Brønshøj), **Chr. P. Pedersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen**, (Prins Jørgensgade) **Bjørkmann**, **P. Hansen**, (Store Kongensgade 59), og **Louis Sørensen**, (Bredgade.) Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Konflikten i Odense.

Sidst i August Maaned modtog vor Afdeling i Odense en Forespørgsel fra den derværende Mesterforening om hvorvidt vi vilde være tilbøjelige til at forhandle om Konfliktens Afslutning paa Basis af Timelønssystemets Bibeholdelse.

Som bekendt var vort principale Krav før Konflikten en Forbedring af Timelønnen, og kun den totale Mangel paa Forhandlingsevne hos den daværende Formand for Centralforeningen, Hr. Hauptmann, tvang os til at fremsætte Kravet om Akkord. Principielt kunde vi altsaa ikke have noget imod at optage Forhandling om Timelønssystemet og vi svarede derfor imødekommende paa Mesterforeningens Anmodning.

I afvigte Maaned har da en saadan Forhandling fundet Sted i et Par Møder og af et Fællesudvalg paa 5 Mand fra hver Side, men det viste sig umuligt at opnaa et tilfredsstillende Resultat. Fra Mestrenes Side forelaa intet Forslag, men under Forhandlingerne naaede man dog op til at tilbyde 42—43 Øre, hvad vi fornuftigvis ikke kunde akceptere, saa meget mindre, som der kort efter April-Overenskomstens Vedtagelse var budt os 44 Øre, hvis vi vilde stryge dennes Punkt 2, i Henhold til hvilken der fastsættes Akkord for Odense. Rigtignok gjorde Udvalgets Mestermedlemmer gældende, at Mesterforeningen aldrig havde givet nogen Mandat til at give dette Bud, og at man ejheller vilde have følt sig bundet derved, hvis vi den Gang havde slaaet til.

Ikke desto mindre kan det saamænd godt være, at Udvalget havde naaet til en Forstaaelse paa dette Punkt, om ikke et andet Forhold havde lagt sig i Vejen for en Afslutning. Men paa dette, Stillingen til Skruebrækkerne, strandede alt. Det siger sig selv, at den første Betingelse for at vi skulde gaa bort fra den lovligt indgaaede Overenskomst af 8. April, den som Arbejdsgiverforeningen paalagde Fællesforeningen at gøre sit yderste for at faa Centralforeningen til at respektere — det maatte være Sikkerhed for, at vore Medlemmer atter kom Arbejde. — Men nu har Mesterforeningen jo offentlig erklæret, at den var saa rigelig forsynet med Skruebrækkere, og at Tilbudet om flere var saa stort, at man tvivlede om at kunne beskæftige alle dem, der tilbød sig. Vi er naturligvis à jour med Forholdet og ved, i hvor høj Grad den Paastand var Pral. Straks ved Konfliktens Udbrud meldte der sig adskillige Skruebrækkere til Tjeneste, dels udslettede, forhenværende Medlemmer af Afdelingen og dels Smaamestre af dem Odense er saa rig paa.

Hertil er kommet udefra en Del, hvoraf det største Tal dog ved Afdelingens Initiativ straks er rejst bort igen, medens nogle i den Grad har været deciderede Typer paa Bundfald, at de, trods al Forestilling om det foragtelige i at modarbejde vore Bestræbelser for at opnaa bedre Levevilkaar, har haget sig fast. I denne Forbindelse skal vi f. Eks. nævne *Carl Strauss*, der i sin Tid bl. a. har arbejdet i Horsens, Aarhus, Hørsholm og København og som aabent har erkendt at han tog Arbejde i Odense, vel vidende, at der var Konflikt.

Som sagt, slutte Konflikten paa et nyt Grundlag uden at sikre os, at vore Medlemmer kom i Arbejde, vilde jo være et Forræderi mod disse, og vi maatte derfor i Udvalget gøre Mestrene opmærksomme paa, at en lille Oprømning vilde

være nødvendig og passende kunde foretages paa den Maade, at de andet Steds hjemmehørende Skruebrækkere permitteredes. Det var forud erkendt, at den Arbejdskraft, der raadedes over, ikke var 1. Klasses og det er ikke usandsynligt at man kunde have enedes om et Arrangement i saa Henseende, hvis ikke en ny Hindring havde rejst sig. En af Mestrene oplyste nemlig om, at han for sit Vedkommende havde været saa forsynlig at knytte to Mand til sig ved Kontrakt, sluttet for et Aar, hvoraf endnu en halv Snes Maaneder var til Rest. Han havde herved sikret sig den for ham nødvendige Arbejdskraft, paa for ham passende Betingelser, og denne Kontrakt maatte og skulde overholdes.

Med denne Oplysning var al Tale om videre Forhandling ude. Denne Mester, som tilligemed sine øvrige Kolleger i Mesterforeningen (Hauptmann indbefattet) ikke blues ved at løbe fra den med os under 8. April lovligt indgaaede Overenskomst, han er nu bleven saa ømfindtlig, at han ikke kan tænke sig Muligheden af at søge en Overenskomst hævet, der maa staa som en Hindring for i de første 10 Maaneder at tænke paa en Afslutning, som, naar alt kommer til alt, Mestrene maaske trængte nok saa haardt til som vi.

Et sidste Spjæt.

I det sidst udkomne Medlemsblad for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre Nr. 21 for 22. Septbr. d. A., hvormed baade Blad og Redaktør gaar ind (Foreningen er alt ude af Verden) har Hr. Hauptmann en Fremstilling af de Odense Mestres Forhandlingsudvalg, om Begivenhederne i de to med os afholdte Forhandlingsmøder, hvortil han knytter følgende Bemærkninger:

> »Af ovenstaaende fremgaar det, at Forbundet nu har frafaldet Kravet om Akkordsystemets Gennemførelse og tilbudt at *tillade* Svendene, at arbejde for en Timebetaling, dette Punkt syntes da ikke at være uoverkommeligt ved lidt gensidig Imødekommenhed, men nu stiller Forbundet andre Krav, som der absolut ikke kan være Tale om at gaa ind paa. Der forlanges saaledes, at Mestrene enten skal afskedige de Folk, de har i Arbejde, eller garantere for, at de indmeldes i Fagforeningen, samt garantere for, at de tidligere Medlemmers Gæld til Fagforeningen bliver betalt; endelig forlanges der, at en Mester, der har Kontrakt med sine Folk, skal gøre sig skyldig i Kontraktbrud.
>
> Odense Malermestre vil forhaabentlig aldrig nedlade sig til at gøre Tjeneste af den Art for Fagforeningen. Striken maa altsaa fortsættes, til Svendene kommer paa andre og bedre Tanker.«

Af disse Bemærkninger, som vel foreløbig for en rum Tid vil være det sidste Spjæt fra den Kant, fremgaar det tydelig nok, at den gode Redaktør Hauptmann har misforstaaet Situationen. Han tager saaledes grundig fejl, naar han mener at vi har *frafaldet* Kravet om Akkordsystemets Gennemførelse; thi dette foreligger aldeles ikke. Heller ikke har vi *forlangt* at Mestrene skulde *garantere* for noget som helst og ligesaa lidt, at en Mester skulde gøre sig skyldig i *Kontraktbrud.* — Men hvis vi havde forlangt det sidste, saa havde det da i Grunden ikke været noget at blive indigneret over fra den Kant. — Der blev jo nemlig den 8. April indgaaet paa lovlig Vis en Overenskomst med os, som Odense Mesterforening (Hauptmann indbefattet) baade juridisk og moralsk maatte være forpligtet til at holde — men se om de gjorde det. End ikke Arbejdsgiverforeningens Paabud om at respektere den indgaaede Forpligtelse toges der Hensyn til og allermindst af Hauptmann, skøndt han sad i dennes Hovedbestyrelse. — Men vi har saamænd ikke forlangt af nogen Moders Sjæl, at der skulde begaas Kontraktbrud. Vi har kun gjort opmærksom paa, at *en* Betingelse for at faa en Afslutning vil det bl. a. være, at ingen Mester ved Kontraktforhold indrømmes Særstilling under Forhold, der skal gælde for de øvrige. At Hauptmann, som den geniale Organisationsleder, han har vist sig at være, ikke kan forstaa dette vort Standpunkt, forbauser ikke, men han kommer til at lade os om vore Dispositioner. Hans System som Leder passer ikke for vor Organisation — heldigvis.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat. –

1787 træffer vi en Klage fra Malersvendene til Magistraten over, at Mestrene antog Daglejere, saa at Amtssvendene kom til at gaa ledige, men det eneste Svar, Svendene fik var, at de havde at holde sig Artiklerne efterrettelige, og at de, hvis de gik ledige, risikerede at blive straffede for Løsgængeri.

Sandsynligvis har Mestrene svaret paa Klagen, at det var Svendenes egen Skyld, at de maatte holde Daglejere, at Svendene var selvraadige og trodsige osv. Det var jo den sædvanlige Melodi, men den passede snart ikke længere til Forholdene.

Der var nu bag Svendenes Forlangender en anderledes alvorlig og bydende Tone, end tidligere, og der skulde kun ganske lidt til for at faa de ulmende Gløder til at slaa ud i Flammer.

Det skete 1794 ved den store Strike, der begyndte blandt Tømrerne og efterhaanden rev fem andre Fag med sig. Ogsaa til Malersvendene naaede Agitationen, men det lykkedes Mestrene at faa dem til at vedblive med Arbejdet, »dels ved gode Forestillinger, dels ved Artiklernes og Lovenes Bydende og dels for deres egen Æres Conservation«.

Denne Strike vakte overordentlig Opsigt. Den offentlige Mening, der længe havde været mod Lavsvæsenet, var gennemgaaende paa Svendenes Side. Selv Regeringen veg tilbage for at anvende de Love og Straffe, der stod til dens Raadighed overfor de Strikende, og nedsatte en Kommission til at undersøge Svendenes Forhold i det hele og til at fremkomme med Forslag til deres Forbedring.

Denne Kommission, der traadte sammen den 11. August, synes helt at have været greben af

Tidens humane og frisindede Stemninger. Den begyndte med at sammenkalde samtlige Lavssvende for sig for at høre, hvad de syntes om en Forandring af Næringsforholdene, der gik ud paa, at enhver Svend der havde arbejdet som saadan i 4 Aar, skulde have Lov til at ernære sig som Frimester »med egne Hænder« samt Ret til, naar han havde været Frimester i nogle Aar, da at blive optaget som Lavsmester uden Mesterstykke, med Tilladelse til at holde Svende og Drenge.

Naturligvis syntes Svendene særdeles godt om en saadan Forandring og »bevidnede alle, at de vilde erkende saadan Regel og Bestemmelse som en sand Velgerning for dem.

Malersvendenes Anker gik — ligesom tidligere — ud paa, at Mestrene havde for mange Daglejere, saa at Svendene maatte gaa ledige, og at det desuagtet blev dem forment at arbejde for nogen anden, som forlangte det af dem. Endelig forklarede de, at deres Mesterstykke kostede 70 à 80 Rdlr. at udføre.

Kommissionen, der som den selv skriver, »ikke kunde blive andet end rørt over den Beskrivelse«, Svendene gav af deres Tilstand, henvendte sig nu til Lavene for at høre deres Mening om det Forslag, der var gjort Svendene. Havde Svendene været henrykte derover, var det modsatte Tilfælde med Mestrene. Alle Lav kom i den hæftigste Bevægelse, og det i vort Haandværks Historie hidtil sjældne skete, at alle Lavs Oldermænd holdt Møde for at drøfte, hvad der skulde gøres.

Man enedes om at indgive en »Pro Memoria« til Kongen med Modforestillinger. Et Udvalg paa fire Medlemmer, hvoriblandt Malernes Oldermand *Lars Pouelsen Lange* blev nedsat, og den 12. September overrakte dette egenhændigt Kongen Lavenes Andragende. Afskrifter tilligemed en »Insinnuation« blev overbragt Grev Bernstorff og Magistraten. Imidlertid skulde Kommissionens Spørgsmaal besvares; forinden dette skete havde Malerlavet dog den 12. September i en ret spydig Tone bedt Kommissionen give sig Oplysning om Svendenes Anke Poster og om noget til Commissionen var indløbet fra Svendene enten skriftligt eller mundtlig, der havde bevæget den til den Medlidenhed, den udtrykte sig med til Lavene.

Endelig den 30. September afsendtes det egentlige Svar.

I dette fremhæves først, at Malersvendene ingen Grund havde til at beklage sig. En Svend der gad arbejde, havde i Ugeløn fra 15 Mark til 3 Rdlr. om Sommeren og 2 Rdlr. om Vinteren. Deres Forfatning var langt fra at være ynkværdig, men deres Kaar lige saa blide som andre unge Menneskers, der begyndte at tjene Staten eller deres Medborgere. Heller ikke var deres Fremtid sørgelig. Ved at lave Mesterstykke kunde enhver faa lige Ret med Mestrene, og kunde det ikke være Drivfjedren, saa kunde Kommissionens Forslag ikke hjælpe. Dette vilde kun føre til en stor Konkurrence, hvor Udueligheden vilde ødelægge Dueligheden, og Mængden af Konkurrenter gøre den begyndende Frimester til en Prakker.

»Vi har et uforholdsmæssigt Antal Frimestre og Mestre, og vedbliver deres Tal at forøges, indses lettelig, hvad Vindskibelighed og Velstand det vilde udbrede for Staten; paa Lavet var om faa Aar intet mere at tænke, thi det var ikke mere til, og Kappelysten vilde vel være tilstede, men det vilde da blive af det uædle Slags, født af den vantrevne Moder Brødmangel, opfostret af Avind, Misundelse og Brødnid, vilde den selv blive en Vantrivning, og da den ikke længer var underkuet af Lavsartiklernes § 9, der forbyder alt Cabalespil til at tage Arbejde fra hverandre, vilde den maskeret eller umaskeret løbe eller snige sig omkring og give mangen duelig og retskaffen Mand med Familie det sidste Stød til Armodens Svælg, om ikke til Lasternes Afgrund. Den sørgende Menneskelighed vilde vende sit Øje til de fuldproppede Hospitaler, kaste det tilbage paa den tilstrømmende Mængde, skjule sin Kummer og føle den dybere, fordi den ikke formaaede at lindre.«

Hvad Malersvendenes særlige »Anke-Poster« angaar, siger Lavet, at de ikke er vel begrundede. Mestrene var nødte til at bruge Daglejere, fordi Svendene var saa store paa det, at de aldrig vilde bære noget paa Gaden. Heller ikke vilde de arbejde ordentligt. I Stedet for Kl. 6 kom mange drivende Kl. 7—7½, andre blev borte i 1, 2 eller 3 Dage »for at svire eller spasere«.

Naar Svendene tillige havde klaget over, at de ikke maatte arbejde for private Kunder, naar de ingen Beskæftigelse kunde faa hos Mestrene, saa indvender Lavet, at hvis det blev tilladt, saa kunde Mestrene være sikker paa aldrig at faa en Svend. Og hvem var det, der havde Privilegierne? Det var dog Mestrene. Hvorfor skulde det netop gaa ud over dem? De sad meget slet i det.

Endelig var Svendenes Klage over, at det kostede 80 Rdlr. at lave Mesterstykke, ganske urigtig.

Et Mesterstykke kunde laves paa 6 à 8 Uger og i den Tid skulde der kun betales 1 Rdlr. om Ugen til Oldermanden. Endvidere til Lavskassen 2 Dlr., til Ligklædet 3 Dlr., Fattigbøssen 1 Dlr., Politibetjentene 1 Dlr., til Magistraten for Borgerskabet 10 Dlr. 3 Mk.. til Fattigbøssen paa Raadstuen 1 Dlr. og til Raadhustjeneren 2 Dlr. 3 Mk.

Det blev altsaa kun 30 Dlr., og det kunde enhver flittig og ordentlig Svend sagtens tjene.

Nej, skulde der gøres noget for at hjælpe paa de uheldige Forhold, saa var det Indskærpelse af Lavsartiklerne og Tilhold til Svendene om at passe deres Arbejde.

Som man vil se er der i denne Skrivelse ikke megen Forstaaelse af Forholdene. Naar bare alt blev ved det gamle, som det havde været for 100 Aar siden, saa vilde alt efter Lavets Mening atter blive godt.

I den Retning gik Strømningerne dog ikke, og Mestrenes Modforestillinger blev kun Slag i Luften. Yderligere Indskrænkninger i Lavsrettighederne blev Følgen.

Havde Forordningen af 10. April 1761 været til stor Skade for Standen ved de mange Frimestre, den gav Anledning til, saa blev den Forordning, der udkom den 21. Marts 1800, og som var Frugten af Kommissionens Arbejde, ikke saa lidt værre.

Ganske vist gik den ikke saa vidt, som Kommissionen havde ønsket, men den tillod dog »enhver Indfødt her i Staden arbejdende Haand-

værkssvend, naar han med gyldige Beviser godtgør at have i 4 Aar arbejdet som Svend, enten her i Landet eller paa fremmede Steder (efter at være bleven her gjort til Svend) at nedsætte sig som Frimester i sit Haandværk og derpaa tage Borgerbrev mod at betale det halve af det, som en Lavsmesters Borgerbrev koster«.

Havde Frimesteren arbejdet med egne Hænder i to Aar, maatte han tage en Dreng til Oplæring, men forøvrigt var det ham ikke tilladt at benytte anden Medhjælp end Hustru og Børn samt Haandlangere, de sidste dog kun til saadant Arbejde, hvortil der ikke fordredes nogen Haandværkskundskab.

Af Frimestrenes Optagelse som Lavsmestre blev der intet. Derimod griber Forordningen regulerende ind paa Arbejdsforholdet mellem Mestre og Svende, ophæver de tidligere Tidsfrister, der var fastsat, inden en Dreng kunde blive Svend og en Svend Mester. For Fremtiden kunde enhver, der ved et vel udført Svende- eller Mesterstykke beviste, at han kunde sit Fag, straks blive antaget henholdsvis som Svend eller Mester.

Alle de saakaldte »udlændiske Laugsfordomme« forbødes, og der gives Regler for, hvorledes Tvistigheder mellem Mestre og Svende og mellem Lavene indbyrdes skulle bilægges.

Men trods al Reformeren blev Forordningen af 21. Marts 1800 dog kun et Stykke Lovmagerarbejde som saa meget andet. Regler paa Papiret og smukke Ord om, at Kongen havde besluttet at hjælpe Haandværkstanden til Vindskibelighed og bevirke Kundskabers Udbredelse, samt ved bestemt Lov foreskrive samtlige Vedkommendes Rettigheder og Pligter, paa det indbyrdes Tvistigheder kunde afværges, Uordner hæmmes, Adgang til Næring lettes, Flid og Oplysning fremtrives og begge disse i Forening med Retskaffenhed opmuntres ved at udmærkes med fortjent Hæder.«

Sikkert nok har Regeringen ment, at alt vilde blive godt, og at den ogsaa havde til Hensigt at hæve Haandværksstanden socialt, viste den ved i samme Forordning at befale, at for Fremtiden skulde Halvdelen af Stadens 32 Mænd bestaa af »Kunstnere, Haandværkere og Fabrikører«.

Men alle disse smukke Løfter hjalp ikke synderligt.

Hverken socialt eller økonomisk kunde Haandværkerstanden hæves ved, at det blev endnu lettere end tidligere at blive Frimester. Det forværrede blot Tilstandene, og trak i endnu højere Grad Haandværket nedad end før, forøgede Standen med endnu flere forhutlede Smaamestre, der knap kunde tjene til det tørre Brød og sjældent kunde udføre et Stykke Arbejde ordentligt.

Det, som kunde have været til Gavn: Foranstaltninger til at hæve Standen i Dygtighed, Omsorg for en bedre Uddannelse, baade theoretisk og praktisk, blev ikke gjort.

I Virkeligheden vakte Forordningen da ogsaa kun Forbitrelse blandt Mestrene, og det har naturligvis ikke hjulpet paa Forholdene, at der i de følgende Aar blev givet »Værkgesellerne« ved Københavns Brandkorps og de Haandværkere, der indtraadte i Borgervæbningens forskellige Korps, Frimesterrettigheder.

(Fortsættes).

Beretning om Voldgiftsrettens Virksomhed.

— Fortsat. —

Sag Nr. 261 indankedes af Malersvend W. Mørck, Ravnsborggade 5 A, mod Malermester N. Chr. Larsen, Sct. Jørgens Alle 7.

Svenden fordrede Betaling for en Dags Arbejde i Dagløn, som Mesteren ved Opgørelse i Sag Nr. 250 havde nægtet at udbetale.

Da Retten ikke, trods gentagen Henvendelse til Hr. Malermester Larsen angaaende denne Sag, modtog noget Svar, saa man sig nødsaget til at indberette Sagen for Malerlauget, hvorigennem Retten senere modtog det omstridte Beløb, som da udbetaltes til Svenden.

Sag Nr. 262 indankedes af Malerfirmaet Kruse & Kjær, Kannikestræde 18, mod Malersvendene W. W. O. Zabell og S. J. Nielsen.

Klagens Aarsag var Spørgsmaal om, hvem der skulde bære Tabet ved mislykket Strygning med Limolin paa en Facade.

Under Sagens Behandling indgik der Skrivelse fra Mesteren, hvori udtaltes Ønske om at afgøre Sagen med Svendene personlig.

Sag Nr. 263 indankedes p. f. V. af Malersvend Jens Jensen, Korsgade 12 B, mod Malermester Viktor Christensen, Nørrebrogade 48, angaaende Uoverensstemmelse over Betaling for udført Malerarbejde paa Jærnkonstruktioner ved Vigerslev Gasværk.

Ved Rettens Bistand opnaaedes Forlig, hvorfor Parterne erholdt det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 264 indankedes af Malersvend H. L. Guldager, Nørrebrogade 225 C, mod Malermester Oluf S Nielsen, Kronprinsessegade 40.

Klagens Aarsag var Regningsopgørelse.

Skønt Mesteren som Svar paa Rettens Anmodning havde givet sin Tilslutning, nægtede han dog nu ved Sagens Behandling at underskrive Erklæringen og fremførte som Grund herfor, at det hele beroede paa en Misforstaaelse fra hans Side, og at der ikke var noget til Hinder for, at Svendene kunde faa den omhandlede Regning betalt.

Som Følge heraf hævedes Sagen.

Sag Nr. 265 indankedes af Malersvend Otto Rasmussen, Blaagaardsgade 31 A, mod Malermester Johan Petersen, Holsteinsgade 53, angaaende Udbetaling af Overskud.

Efter at man gentagne Gange havde tilskrevet Mesteren, men ikke modtaget noget Svar, saa man sig nødsaget til at indberette Sagen for Lauget.

Efter dette Skridt modtog man Skrivelse fra Mesteren, hvori denne gav sin Tilslutning til Sagens Behandling, men paa Grund af Svendens Udeblivelse ved dens Optagelse den 1. November, saa man sig nødsaget til at udsætte Sagen indtil videre, og en senere foretagen Efterspørgsel gav til Resultat, at Svenden var bortflyttet uden at meddele hvorhen.

Sag Nr. 266. Hurtigskøn for Malermester Fr. A. Møller, Studiestræde, paa Jærnbane-Viadukten ved Dybbølsgade. Se Sag Nr. 270.

Sag Nr 267 indankedes af Malersvendene Joh. Nielsen, Viborggade 15, og V. Jørgensen, Rørholmsgade 2, mod Malermester A. Berenfield, N. Frihavnsvej 31, angaaende Regningsopgørelse.

Ved Rettens Bistand opnaaedes Forlig, hvorefter Parterne erholdt det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 268 indankedes af Malersvend C. Jensen, Sølvgade 99, mod Malermester A. Berenfeld, N. Frihavnsvej 31, angaaende Regningsopgørelse. Ved Rettens Bistand opnaaedes Forlig og Parterne erholdt det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 269, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 270, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 271 indankedes af Malersvend V. Petersen, Gl. Kalkbrænderivej 22, mod Malermester J. H. Pfaff, Ryesgade 118, angaaende Betaling for et Loft. Efter gentagen Brevveksling mellem Retten og Parterne, modtog man fra Svenden Meddelelse om, at han havde erholdt sit Tilgodehavende udbetalt.

Sag Nr. 272, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 273 indanket af Malersvendene C. Nielsen og N. Jørgensen, mod Malermester Chr. Vikke, Østbanegade 13.

Klagens Aarsag var Regningsopgørelse.

Under Sagens Behandling opnaaedes Forlig, hvorfor Parterne erholdt det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 274, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 275 indankedes af Malersvend Emil Poulsen, Folkvarsvej 14, mod Malermester Poul Larsen, Holsteinsgade 25, angaaende Regningsopgørelse.

Det omstridte Beløb var ca. 400 Kroner. Ved Rettens Bistand opnaaedes Forlig, saaledes at Mesteren forpligtede sig til at udbetale Svendene ialt 30 Kr., hvorefter Parterne erholdt det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 276 indankedes af Malersvend Ferdinand Jensen, Ægirsgade, mod Malermestrene Larsen & Nielsen, Dronningensgade 48, angaaende Regningsopgørelse. Ved Rettens Bistand opnaaedes Forlig mellem Parterne. hvorfor det halve Depositum tilbagebetaltes.

Sag Nr. 277, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 278 indankedes at Malersvend Joh. G. L. Wulff, Norgesgade 5, mod Malerfirmaet C. W. Jullmann & Søn, Nørregade 20, angaaende Regningsopgørelse.

Efter en ret vidtløftig Brevveksling med Parterne lykkedes det tildels at opnaa Enighed, og da det derefter resterende Beløb var af ringe Betydning, frafaldt Svenden Fordring om, at faa Sagen behandlet for Retten.

Sag Nr. 279, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 280, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 281, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 282 indankedes af Malersvend M. V. Hansen Østre Fasanvej 73, mod Malermester Chr. Weber, Bensons vej 2.

Efter at Retten havde tilskreven Mesteren med Anmodning om dennes Tilslutning til Sagens Behandling, modtog man fra Svenden Meddelelse om, at han havde faaet sit Tilgodehavende udbetalt, hvorfor Sagen hævedes.

Sag Nr. 283, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 284 indankedes af Malersvendene H. J. Knudsen og Jens Jensen mod Malermester G. Schumacher i Vandløse.

For Retten indgik Parterne Forlig og erholdt da det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 285, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 286, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 287, se Kendelse samme Nr.

Sag Nr. 288. Indanket paa fleres Vegne af Malersvend E. Carlsen, Blegdamsvej 46, mod Malermester Joh. Thomsen, Halls Allé 10.

Klagens Aarsag var Uoverensstemmelse over Betalingen for Strygning med Lakfarve i 2 Farver paa Træværk, som var strøget i 2 Farver med alm. Oliefarve.

Retten enedes om at afvise Sagen og anbefale Spørgsmaalet til Afgørelse ved et kommende Prislisteudvalg.

Sag Nr. 289. Denne Sag indankedes af Malersvend Chr. Larsen Kolthoff mod Malermester Aug. Petersen, Sct. Knudsvej 6, 2. Anledningen var Uoverensstemmelse over Regningsopgørelse. Svenden, der var bortrejst til Udlandet, lod sig repræsentere af Malersvend Alf. Larsen, der sammen med Mesteren gav Møde i Voldgiftsretten den 18. Juli 1905.

A. Larsen oplyste om Sagen, at Kolthoff havde indgivet Regning paa noget af ham udført Malerarbejde, hvorpaa der var et Overskud af 113 Kr. 96 Øre. Denne Regning havde Mesteren nægtet at betale, idet han hævdede, at Kolthoff havde arbejdet i Fællesakkord med Mesteren og en Malersvend N. Hansen, og efter denne Beregningsmaade vilde der kun tilkomme Kolthoff et Overskud paa 51 Kr. 58 Øre. Endvidere forespurgte A. Larsen nu Mesteren, om der var noget af det paa Regningen opførte, som Svenden ikke personlig havde udført.

Mesteren vilde ikke paastaa, at der var noget paa Svendens Regning, som denne ikke havde udført, men holdt fremdeles paa, at det havde været Fællesakkord og søgte gennem et skriftligt Indlæg at paavise dette, han beklagede forøvrigt, at den tredie Part i Sagen ikke var tilstede for at give Oplysninger.

Paa Spørgsmaalet, om der havde været nogen forud Aftale om Fællesakkord, svarede Mesteren, at han ikke havde talt med Svenden om denne Sag, hverken før eller senere, men havde betragtet det som en Selvfølge, at det var Fællesakkord og indrettet sin Ledelse af Arbejdet derefter. Da Mesterens Indlæg ikke klargjorde Forholdet, enedes Retten om at indkalde den Medinteresserede, N. Hansen, for om mulig gennem ham at faa Sagen bedre belyst. Ved Mødet den 25. Juli mødte Parterne i Retten sammen med den Medinteresserede, N. Hansen, denne forklarede, at han havde ment, at det havde været Fællesakkord, men han havde aldrig talt med Kolthoff derom, han havde ført Kontrol med Arbejdstimerne, med Undtagelse af 3 Dage, da han havde været syg, han havde, da han igen kom tilstede paa Arbejdsstedet, spurgt Kolthoff om, hvordan det var gaaet i den Tid, han havde været borte, og hvormange Timer de havde haft, hvortil Kolthoff havde svaret, at det var gaaet meget godt, baade han og Mesteren havde været der hele Tiden. Det oplystes dog i Retten, at Mesteren rimeligvis ikke havde været der hele Tiden.

Hvad Regningen angik, da havde Hansen kun noteret den Del af Arbejdet, som ikke fandtes paa Kolthoffs Regning, denne havde nemlig indsendt sin Regning og var rejst til Udlandet længe før hele Arbejdet var færdig.

Retten kender, at enhver Svend har en utvivlsom Ret til at opmaale og indgive Regning paa det Arbejde, han selv har udført; fra denne oprindelige Ret kan Svenden selvfølgelig afstaa ved at indordne sig i en Fællesakkord, men han maa da, før han paabegynder Arbejdet, gøres bekendt med, at det er en Fællesakkord, han træder ind i.

I det foreliggende Tilfælde, da Mesteren ganske har undladt at oplyse Svenden om, at det var en Fællesakkord, han skulde indtræde i, ja endog ikke formaaet at føre noget Bevis for, at Svenden paa et senere Tidspunkt er kommet til Kundskab derom, da maa den af Svenden indsendte Regning anses for berettiget.

Mesteren, som har tabt Sagen, taber sit Depositum, 10 Kr., og Svenden, som har vundet Sagen, faar sit Depositum 10 Kr. tilbagebetalt.

Den saaledes i Hovedsagen af Voldgiftsretten anerkendte Regning var efter Mesterens Paastand ikke rigtig i Enkelthederne, der var flere Poster, som tilsammen beløb sig til 22 Kr. 88 Øre, som han forlangte fradraget Svendens Regning. Om disse Poster opnaaedes der dog Forlig, saaledes at Mesteren berettigedes til at fradrage Svendens Regning 15 Kr.

Efter de foreliggende Omstændigheder finder Retten, at de sædvanlige Omkostninger ved Forligssager i dette Tilfælde kan bortfalde.

Sag Nr. 290. Denne Sag indankedes af Malersvend Viktr. Jensen, Ryesgade 37, mod Malermester Peter Sørensen, Vestergade 27.

Klagens Aarsag: Betaling af resterende, tilgodehavende Arbejdsløn.

Paa Voldgiftsrettens Henvendelse til Hr. Malermester Sørensen modtog man Meddelelse om, at andre Svende havde færdiggjort det her omhandlede Arbejde, og Hr. Sørensen ønskede derfor at se Regningen fra sidstnævnte Svende, forinden Sagen indgik til Voldgiftsrettens Bedømmelse. Efter atter at have tilskrevet Mesteren modtog man Svarskrivelse, hvori udtaltes, at da der nu forelaa Regning fra de Svende, som havde gjort Arbejdet færdigt, viste det sig at Uoverenstemmelserne vare af mindre Betydning, og som Følge deraf ønskede Mesteren personlig at opgøre med Svenden Fredag den 23. Juni 1905 Kl. 6 Aften, eller til en anden Tid, som Svenden maatte foretrække.

Efter at dette var meddelt Malersvend Jensen, henvendte denne sig paa Mesterens Kontor til den i Skrivelsen anførte Tid uden at træffe Mesteren, men modtog gennem en Lærling 15 Kr. à Conto og skulde Resten udbetales Lørdag den 24. Juni 1905.

Svenden har imidlertid ikke senere kunnet træffe Mesteren, og da en fra Voldgiftsretten til Hr. Malermester Sørensen afsendt Skrivelse ikke har vist sig at have den tilsigtede Virkning, saa man sig nødsaget til at tilskrive Malerlauget følgende:

Til Oldermanden for Malerlauget i København,
Hr. kgl. Hof Dekorationsmaler *Vilh. Hansen*, R. D.

Da Voldgiftsretten ikke har kunnet formaa Hr. Malermester Peter Sørensen, Vestergade 27, til at foretage en endelig Opgørelse med Malersvend Viktr. Jensen, Ryesgade 37, trods Hr. Sørensens derom skriftlig afgivne Løfte, og Hr. Sørensen ligeledes ikke har været villig til underkaste sig Voldgiftsrettens Behandling af Sagen, skal man herved anmode den ærede Oldermand om, at der ifølge Voldgiftsrettens Regler maa blive udnævnt et af Laugets Medlemmer til at repræsentere samme ved Sagens Behandling, som, saafremt der ikke forinden er opnaaet Enighed mellem Parterne, vil finde Sted Tirsdag den 11. Juli d. A., hvorom Voldgiftsretten dog senere vil have den Ære at tilsende Dem Meddelelse om, til hvem De maatte ønske Tilsigelsen tilsendt.

Voldgiftsretten i Malerfaget i København,
den 1. Juli 1905, Med Højagtelse
LUDVIG DYRBERG.
p. T. Formand.

Efter at der fra Lauget var indgaaet Meddelelse om at dette vilde lade sig repræsentere ved Hr. Malermester,

Charles Nielsen, Nørregade 30, optoges Sagen til Behandling Tirsdag den 11. Juli 1905.

Retten skønner, at da der fra Mesterens Side foreligger skriftlig Udtalelse om, at Uoverensstemmelserne paa Malersvend Viktr. Jensens Regning har vist sig at være af mindre Betydning, og Mesteren ikke som lovet i samme Skrivelse har været tilstede til den af ham fastsatte Tid for at gennemgaa Regningen med Svenden, kender Retten at Malersvend Viktr. Jensens Regning vil være at betale af Malermester Peter Sørensen med den paa Regningen opførte Sum, hvoraf Restbeløbet, 18 Kr. 93 Øre, vil være at indbetale til Voldgiftsrettens Formand, Malermester Ludvig Dyrberg, Nørrebrogade 52, senest Fredag den 14. Juli 1905 Kl. 6 Aften.

Sag Nr. 291 indankedes af Malersvend Rehn, Nyelandsvej 22, mod Malerfirmaet Henry Adler & Fritz Johansen angaaende Uoverensstemmelse over Betaling for udført Arbejde i Cirkus-Byggningen.

Ved Rettens Bistand opnaaedes Forlig i Sagen og Parterne erholdt det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 292 indankedes af Malersvend S. Chr. Sørensen, Lille Frydsvej 17 B, mod Malermester H. M. Oppenhagen, Langelandsvej 1.

Denne Sag ordnedes uden Rettens Mellemkomst.

Sag Nr. 293. Denne Sag indankedes af Malersvend A. Valldén, Poppelgade 12, mod Malermester G. Schumacher, Linde Allé 4, Vanløse.

Klagens Aarsag var Uoverensstemmelse om Regningsopgørelse. Parterne mødte i Retten den 11. Juli 1905.

Svenden meddelte, at han havde indgivet Regning til Malermester Schumacher, men denne havde nægtet at betale Regningens fulde Paalydende og paastaaet sig berettiget til at fradrage 37 Kr.; dette havde Svenden ikke villet finde sig i og havde derfor indanket Sagen. Svenden erkendte forøvrigt, at der var Fejl paa Regningen, men disse var han villig til at lade rette.

Mesteren udtalte, at Regningen var saa fuld af Fejl, at han ikke kunde modtage den og derfor havde forlangt en mere ordentlig Regning, men Svenden havde nægtet at skrive en ny, og man maatte derfor holde sig til den foreliggende. Mesteren ankede over Maal og Priser paa Lofter, Køkkenvægge, Vinduer, Fodpanel og Jalousier og endelig over Arbejdets Udførelse, der var saa slet, at han maatte forlange Skøn over Arbejdet foretaget.

Der blev da valgt 2 Skønsmænd, d'Hrr. Th. Petersen og Carl Olsen, som foretog Skønnet og aflagde Beretning derom ved Mødet den 18. Juli 1905.

Af Skønsudvalgets Beretning fremgik følgende: At Mesterens Klage over de mange Fejl i Regningen var berettiget. Fejlene vare endogsaa saa gennemgaaende, at Udvalget maatte eftermaale hele Arbejdet og skrive Regningen helt om, endvidere var en Del af Arbejdet saa slet udført, at det maatte kasseres.

Angaaende de mosfarvede Lofter, som Svenden paastod at have renset forinden Strygningen, medens Mesteren paastod, at Rensningen i dette Tilfælde var overflødig, og at han havde forlangt Lofterne strøgne uden Rensning, kunde Skønnet ikke bestemt udtale sig; Lofterne var ikke fejlfrie, men heller ikke til at kassere, og man turde ikke paastaa, at Rensning ikke var udført.

Resultatet af Skønnets Undersøgelse var følgende:

Svendens Regning af 15. Maj 1905	Kr. 73,99	
do. - 31. — 1905	- 115,29	
		Kr. 189,28
Efter Skønnets Revision:		
Regningen af 15. Maj 1905.....	Kr. 40,48	
do. - 30. — 1905.....	- 113,03	Kr. 153,51
At fradrage Svendens Regninger ialt.....		Kr. 35,77

Retten skønner at Mesteren, som i alt væsentligt har vundet Sagen, faar sit Sagsdepositum, 10 Kr., tilbagebetalt medens han deltager i Omkostningerne ved Skønnet med 10 Kr.

Svenden, som har tabt Sagen, deltager ligeledes med 10 Kr. i Skønsomkostningerne og har tabt sit Sagsdepositum, 10 Kr.

Sag Nr. 294. Indanket af Malersvend A. F. Andersen, Lille Fredensgade 4, mod Malermester Henr. Olsen, Vimmelskaftet 41.

Sagen ordnes ved Forlig og Parterne erholdt det halve Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 295. Denne Sag indankedes af Malersvend O. Nielsen, Fælledvej 21, 3., mod kgl. Hof Vognfabrikant F. C. Schultz, Nørregade 40.

Parterne mødte i Retten den 18. Juli 1905.

Som Svar paa Svendens Klage over, at han ikke havde kunnet faa sit Tilgodehavende udbetalt, udtalte Hr. Schultz, at han savnede ethvert Grundlag for Regningsopgørelse, da Svenden imod Fabrikantens Villie havde tilbagetaget sin indgivne Regning uden senere at indlevere nogen ny. Svendens Arbejde havde været delvis daarligt udført, og paa Regningen, som var noget utydeligt affattet, var Priserne for høje.

Svenden fremlagde i Retten en ny Regning og paastod, at han havde forsøgt at overrække denne Regning til Fabrikanten personlig, men at denne havde nægtet at modtage den. Den nye Regning blev da overrakt Hr. Schultz, som udbad sig 2 Dage til at gennemse den, og da Hr. Schultz forlangte Skøn foretaget over en Charabanc, som Svenden havde malet, blev et Skønsudvalg, bestaaende af d'Hrr. Retsmedlem Th. Petersen og Malersvend A. Holgersen (Vognmaler), nedsat.

Skønnet fandt Sted den 21. Juli, og paa Mødet den 25. Juli aflagde Skønsudvalget følgende Beretning:

Den af Svenden indgivne Regning havde Fabrikanten funden saa fuld af Fejl, at han havde fundet det rigtigst at skrive den om.

Svendens Regnings Paalydende var 182 Kr. 35 Øre, medens Fabrikantens Omskrivning deraf kun lød paa 167 Kr. 29 Øre. Skønsudvalget, som fandt Fabrikantens Omskrivning nær den rigtige, lagde denne til Grund for Revisionen. Hvad den paaklagede Charabanc angik, maatte Udvalget give Fabrikanten Ret i hans Paastand. Arbejdet paa Kassen var saa slet udført, at det maatte kasseres; den var behandlet 4 Gange med Lak som første Klasses Arbejde, men led i saa betydelig Grad af Løbere og Ridser i Bunden, frembragte ved Slibning med Sandpapir, at den var ganske uantagelig. Beløbet for dette Arbejde, 17 Kr. 80 Øre, bliver altsaa at fradrage Regningen. Svenden havde paa sin Regning opført nogle Daglønstimer helt forkert nemlig saaledes: $10^1/_2$ Time à 44 Øre pr. Time ÷ 4 Øre = 42 Øre. Endskønt Fabrikanten ikke syntes at kende noget til disse Timer, fandtes de dog paa Ugesedlen, og maa derfor tilføres Svendens Begning som $10^1/_2$ Time à 50 Øre = 5 Kr. 25 Øre.

5 nye Eger i et Hjul, som blev repareret og lakeret, maa betales særskilt med 75 Øre. To underordnede Rettelser beløb sig til 45 Øre i Svendens Favør.

Svendens Regning er efter disse Rettelser reduceret fra 182 Kr. 35 Øre til 155 Kr 94 Øre.

Retten kender, at Fabrikanten i alt væsentligt har vundet Sagen og faar sit Sagsdepositum, 10 Kr., tilbagebetalt, medens Svenden har tabt Sagen og sit Sagsdepositum, 10 Kr.

Parterne deltager i Omkostningerne ved det foretagne Skøn med 5 Kr. hver

Sag Nr. 296 indankedes af Malersvend L. P. Andersen, Jægerspris Hotel, mod Malerfirmaet Petersen & Andersen Vesterbrogade 276.

Ordnet uden Rettens Mellemkomst.

Sag Nr. 297 indankedes af Malersvend Alexis Larsen, Bjelkes Allé, mod Malermester Peter Sørensen, Vestergade 27, angaaende Regningsopgørelse.

Overgaaet til den kongelige Landsover- samt Hof- og Statsrets Skiftekommission i København.

Sag Nr. 298. Denne Sag indankedes p. f. V. af Malersvend J. A. Blomkvist, Blaagaardsgade 22, mod Malerfirmaet Petersen & Andersen, Vesterbrogade 276.

Klagens Aarsag: Uoverensstemmelse om, hvorvidt en Del af det i Ejendommen, Kejsergade 2, udførte Malerarbejde skulde betales som Hvidlakering eller Tonfarvearbejde.

Svenden forklarede, at dette Arbejde først havde været behandlet med Strygning til Egetræ, men senere blev der givet Ordre til, at det nu skulde være hvidt, hvilken Ordre igen blev forandret til, at det skulde have en lys Tone, hvorfor Svenden havde søgt at træffe Aftale med Mesteren om Betalingen for samme og da henvist til, at det ifølge Prislisten skulde betales som Hvidlakering. Mesteren havde da udtalt, at han vilde betale efter, hvad der stod i Prislisten, og Svendene havde saa arbejdet videre, men ved Arbejdets Afslutning havde Mesteren meddelt, at der af Malerlauget og Fagforeningen var udarbejdet Prøver for Tonelakfarver, og da den her benyttede Tone var mørkere end den af Lauget og Fagforeningen vedtagne Minimaltone, kunde Arbejdet ikke fordres betalt som Hvidlakering.

Endvidere forklarede Svenden, at det ikke havde været ham bekendt, at der var vedtaget noget i ovennævnte Retning, ligesom hans Kolleger ikke heller havde været

vidende om den her stedfundne Overenskomst mellem Lauget og Fagforeningen, og hævdede iøvrigt som sin Opfattelse, at det maatte være ens Pris, hvad enten der blev arbejdet med ren hvid eller med Tonfarve, naar Udførelsen var den samme, og det her omhandlede Arbejde var udført meget omhyggeligt.

Mesteren udtalte, at Svendens Udtalelser forholdt sig rigtige, men nægtede at betale for Hvidlakering og henviste fremdeles til ovennævnte Prøver, som han formente var i Rettens Besiddelse.

Voldgiftsretten skal her oplyse, at førnævnte Prøver findes paa Malerlaugets og Fagforeningens Kontorer, og det er først ved denne Sags Behandling, at man har faaet en Udskrift af de Forhandlinger, som har fundet Sted disse Prøver vedrørende.

Under nærværende Sags Behandling blev der af enkelte Retsmedlemmer fremsat Spørgsmaal om, hvorvidt man kunde benytte nævnte Prøver, da man ikke havde vedtaget samme indenfor Lauget, og det formentes, at Udvalget ikke havde haft Mandat til at vedtage Prøverne.

Formanden foreslog da, at man skulde fælde denne Kendelse uden at berøre Prøverne, tilmed da Retten vistnok i dette Tilfælde vilde have let ved at enes uden andet Hjælpemiddel end den af Svenden fremskaffede Dør, som sammenholdt med hvidt jo viste, hvor stor Farvestyrken var.

Fra de Retsmedlemmer, som havde deltaget i Udarbejdelsen af Prøverne, fremkom der et bestemt Forlangende om, at disse bragtes tilstede; dette vedtoges, idet enkelte Retsmedlemmer dog forbeholdt sig Ret til at dømme i Sagen uanset de af Lauget og Fagforeningen udarbejdede Prøver.

Retten skønner, at det her omhandlede Arbejde skal betales efter Priserne for Tonefarve (Lakfarve).

Sag Nr. 299 indankedes af Malersvend A. Mayer, Fanøgade 6, mod Malerfirmaet R. Hansen & Sønner, Stormgade 27, angaaende Regningsopgørelse.

Efter Brevveksling mellem Parterne ordnedes Sagen disse imellem.

Sag Nr. 300. Hurtigskøn for Malermester Fr. A. Møller, Studiestræde, over Arbejde, udført i Larsens Lokaler paa Sct. Annaplads.

Sag Nr. 301 indankedes af Malersvend H. Larsen, Pustervig 8, mod Malermester J. H. Pfaff, Ryesgade 118, angaaende Regningsopgørelse.

Svenden forklarede, at han havde udført Grundearbejde i en Villa paa Svanemøllevej til et Beløb af 28 Kr. 62 Øre, hvoraf han havde faaet 21 Kr. udbetalt og havde saaledes tilgode for dette Arbejde 7 Kr. 62 Øre, samt for andet Arbejde udført i Fredericiagade 2 Kr. 29 Øre, ialt 9 Kr. 91 Øre, hvilket Beløb Mesteren havde nægtet at betale.

Mesteren forklarede, at den af Svenden nævnte Udbetalingssum (21 Kr.) var forkert, idet der nemlig var udbetalt ialt 22 Kr. 34 Øre. Iøvrigt ankede Mesteren over, at de paa Regningen anførte Maal for saavel Grunding som Fernisering af Gulve var for store og fremlagde til Bevis herfor Regning fra andre Svende, som havde grundet til samme Villa, og efter disse skulde Larsen ifølge Mesterens Opgørelse kun have udført Arbejde for et Beløb af 12 Kr. 64 Øre, og saaledes have faaet en halv Snes Kroner for meget.

Hvad Tilgodehavendet fra Fredericiagade angik, formente Mesteren, at dette var denne Sag uvedkommende, men benægtede dog ikke Beløbets Rigtighed.

Retten skønner, at de af Mesteren fremlagte Regninger fra andre Svende ikke kunne anses for tilstrækkelige til at bevise Rigtigheden af Mesterens Paastand, og da Mesteren ligeledes ikke har set sig i Stand til at paapege bestemte Dele af det paa Svendens Regning anførte, som ikke udført af ham, og det tillige ved Gennemsyn af Svendens Ugesedler fremgik, at Uoverensstemmelsen om Udbetalingens Størrelse hidrørte fra, at Mesteren i denne havde medregnet et Restbeløb, som Svenden havde faaet udbetalt paa andet Arbejde, samt at, da Mesteren ikke har benægtet Rigtigheden af det af Svenden anførte Tilgodehavende fra Fredericiagade, vil Svendens Regning i et og alt være at tage til Følge, og Mesteren tilpligtes umiddelbart efter Modtagelsen af denne Kendelse at udbetale til Svenden 9 Kr. 91 Øre.

Svenden, som saaledes har vunden Sagen, erholder sit Depositum, 10 Kr., tilbagebetalt, medens Mesteren, der taber Sagen, ogsaa fortaber sit Depositum, 10 Kr.

I Stilen.

Centralforeningen af Malermestre i Østifterne har paa sin i forrige Maaned afholdte Generalforsamling nægtet at optage som Medlemmer d'Hrr. Malermestre *N. M. Aagaard* og *Robert Rasmussen* af Odense *fordi* disse er ekskluderede af Malermesterforeningen i Odense, — der som bekendt maatte »udtræde« af Centralforeningen som Følge af sin manglende Respekt for indgaaede Forpligtelser.

At Centralforeningen ved dette Tricks har holdt sig i Stilen for sine ikke faa originale Præstationer maa indrømmes, men alligevel — man maa forbauses.

Centralforeningen indgaar den 8. April en Overenskomst med os, men viser sig ude af Stand til at skaffe den respekteret af sin Odense-Afdeling, hvorfor denne maa sættes udenfor, eller som det hedder »udtræde« af Centralf. Men da to af de Odense Mestre, ovennævnte Aagaard og Rasmussen, bøjer sig for den vedtagne Overenskomst, da de har Valget mellem at gøre dette eller trodse Hovedorganisationens Paabud, ekskluderes de af Odenseforeningen. Heri maa de selvfølgelig finde sig, men nu sker der altsaa det for almindeligs Mennesker mærkværdige, at Centralforeningen, i Stedet for at glæde sig over, at dog to af dens daværende Medlemmer i Odense retter sig efter dens Overenskomst, nægter at optage dem som Medlemmer og motiverer dette Standpunkt med, at de jo er ekskluderede af den Forening, som Centralforeningen selv har set sig nødsaget til at skille sig af med, fordi den, som sagt, blæste den lovligt indgaaede Overenskomst et langt Stykke. —

Centralforeningen har vistnok her sat en Rekord, som ikke vil blive let at slaa. Dens Beslutning er en aabenbar Støtte for Odenseforeningen og ganske godt egnet til at afholde derværende Mestre fra at indgaa paa Overenskomsten. Om Centralforeningen har haft dette Formaal for Øje, ved vi ikke; men hvis saa var, maa det siges at være naaet. —

En Voldgiftssag.

Ved en Søndagen den 27. August 1903 i *Hellerup* afholdt Voldgiftsret angaaende et mellem Malersvend Taarup og 5 andre Malersvende og Malermester O. Bjørn i Hellerup opstaaet Tvistspørgsmaal om Prisen for Arbejdet ved Maling af 4 i Hellerup byggede Petroleumsbeholdere, afsagde Voldgiftsretten for Malerfaget i Sjællands Stift følgende

Kendelse

Afbørstning og Pletning beregnes efter den trufne Aftale mellem Parterne til pr. □ Al.	$2^1/_2$ Øre
En Gang Mønnie og 2 Gange graa Oljefarve efter Skibsprislistens Pris for indv. Arbejde (Lastrum m. v.) pr. □ Al. for hver Gang $2^1/_2$ Øre, tils.	$7^1/_2$ »
tils.	10 Øre

Hertil Tillæg for Benyttelse af Stiger 25 pCt. . . . . 2½ »

ialt pr. □ Al. 12½ Øre

Prisen for indv. Arbejde efter Skibsprislisten er i den nye Prisliste af 1904 sat ½ Øre op, medens det tidligere beregnede Tillæg for Nagler er bortfaldet. Ovennævnte Pris gælder Maalet for Siderne, medens Tage eller Overdæk beregnes til *10 Øre pr. □ Alen.*

Da ingen af Parterne kan siges at have vundet Sagen fastsættes, at der til hver Part, af det stillede Depositum tilbagebetales 15 Kr.

Voldgiftsretten maa for begge Parters Vedkommende misbillige, at Akkord er sluttet uden at der, som det synes, er taget tilbørligt Hensyn til Fagforeningens og Fagforbundets Formands Udtalelser om, at søge Hjemmel for Akkorden i Skibsprislisten.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Torsdag d. 12. Oktbr. Kl. 8½ i Rømersgade 22, Festsalen.

DAGSORDEN:

1. Forhandlingsbogen.
2. Beretning om Virksomheden.
3. Regnskabet.
4. Valg af 4 Medl. til Bestyrelsen, 2 Revisorer, 4 Kontrahenter, m. fl.
5. Bidrag til Valgfonden.
6. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Valg til Voldgiftsretten.

Med Udgangen af afvigte Maaned afsluttede Malerfagets Voldgiftsret i København sin fjerde Valgperiode og begge Organisationer har i den Anledning hver for sig foretaget ny Valg af Delegerede med følgende Resultat nemlig:

Malermestrene: *Fr. Dich, F. Elisiussen, E. J. Gøtke, Thomas Hansen, Helvig Jensen, A. C. Johansen, F. A. Møller, Charles Nielsen, Herman Petersen, A. Strunge, C. R. Søndenbroe, J. Chr. Thomsen* og

Malersvendene: *P. Bredsgaard, Jens Hansen, Jens J. Hansen, Axel Jensen, Andre Johnsen, Alfred Larsen, N. Lundgren, E. Magnussen, Fr. Nielsen, Fr. M. Nielsen, Marius Olsen* og *P. Slundt.*

Ved et derefter den 10. Oktbr. afholdt Møde for samtlige Deligerede, har disse i Henhold til Voldgiftsrettens Regler foretaget Valg af Rettens Medlemmer og Supleanter, hvoraf Resultatet blev, at Malermester *Charles Nielsen*, med alle Stemmer valgtes til Formand.

Til Retsmedlemmer valgtes af Mestrene, Malersvendene: *P. Bredsgaard, Andre Johnsen* og *Marius Olsen* medens Svendene valgte Malermestrene *Helvig Jensen, A. Strunge* og *J. Chr. Thomsen.*

Til Supleanter valgtes paa samme Maade Malersvendene *Axel Jensen, N. Lundgren, E. Magnussen* og Malermestrene *Thomas Hansen, Herman Petersen* og *C. R. Søndenbroe.*

Fra Udlandet.

Der advares mod Tilgang til:

Sverrig: *Malmø.*
Schweiz: *Alle Pladser.*
Bøhmen: *Karlsbad.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	N. P. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
—	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, Sudergade 5 A.
—	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Færgestræde 6.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Sorø.	A. Christensen, Landsognet.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Slotsgade 50.
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Varmingsgade 16 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Holstebro.	Joh. Goos, Agerschous Toft.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Møllegade.
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 15.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Vissing, Østergade 6, o. G.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

FAGTIDENDE FOR MALERE.

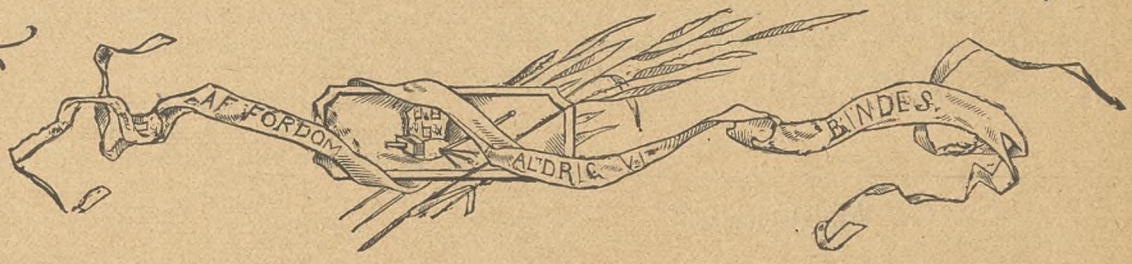

November | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

Konflikten i Odense fortsættes.

Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Niels Møller**, Hjørring, **Lauridsen**, Jerne pr. Esbjerg, **Peter Jensen**, Kallundborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. A. Nielsen**, (Brønshøj), **Chr. P. Pedersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen**, (Prins Jørgensgade) **Bjørkmann, P. Hansen**, (Store Kongensgade 59), **Søren Christiansen**, St. Strandstræde og **Louis Sørensen**, (Bredgade.) Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarb. anmeldt til Foreningens Formand.

Meningsforskel.

Vi meddelte i forrige Numer af Fagtidende om, hvorlunde Centralforeningen, af Hensyn til Odense Mesterforening, havde nægtet at optage som Medlemmer d'Hrr. Malermestre Aagaard og Rasmussen af Odense. Antagelig har denne Meddelelse givet Anledning til almindelig Forbavselse over den af Centralforeningen udviste Ømfindtlighed overfor Odenseforeningen og — for at bruge et mildt Udtryk — ringe Hensyntagen overfor de to Malermestre, hvis Brøde som bekendt bestaar deri, at de vælge at *bøje* sig for Hovedorganisationens Paabud om at rette sig efter den med os indgaaede Overenskomst, fremfor at følge Odenseforeningen og *trodse* det nævnte Paabud.

Det er næsten tragikomisk at se denne Centralforeningens Beslutning, som gaar ud paa, at de paagældende Mestre ikke vil kunne optages saalænge »de staar som ekskluderede af Odense-Foreningen«. Sikken Finfølelse overfor den Forening, der har blæst en lovlig indgaaet Overenskomst og Arbejdsgiverforeningens Paabud om at respektere den, et langt Stykke, som ved denne sin Optræden maa sættes paa Porten, ud af baade Centralforening og Arbejdsgiverforening, for ikke mere at kunne slippe ind, forinden den affinder sig med os. Overfor denne Forening »vil det ikke se godt ud at optage de to Herrer«, og saa nægter man dem simpelthen at blive Medlemmer. Men er det ikke den bagvendte Verden, at sætte Hensynet til en Forening som Odenseforeningen, over Hensynet til de to Mestre, der har bøjet sig for Hovedorganisationens Paabud om at rette sig efter Overenskomsten?

Hvilke Hensyn har Odenseforeningen vist Centralforeningen? Saa vidt os bekendt kun et eneste. Dette nemlig, at »udtræde«, da det stod Gud og Hvermand klart, at dens forkastelige Optræden og Foragt for indgaaede Overenskomster gjorde den umulig *indenfor* Centralforeningen. Ja, det var naturligvis et Hensyn, men sandelig ikke værdifuldt nok til at motivere Gengæld af den Art, som Centralforeningen nu har udvist.

Dog nok herom. Det passerede viser os, at Centralforeningens Hjerte endnu maa slaa varmt for det vanartede Barn, hvis Opførsel har bragt det i Skammekrogen, indtil det tilegner sig Forstaaelsen af i det mindste de allerførste almindelige Begreber om, hvad det betyder at indgaa Overenskomster, selv om disse kun maatte være indgaaede med Arbejdernes Organisationer. Men det viser rigtignok samtidig, at Centralforeningen ganske har set bort fra en Hensyntagen, som vi forhaabentlig dog har Krav paa at maatte kunne gøre gældende.

Næppe vil nogen kunne benægte, at Centralforeningen ved sin Beslutning (hvis Motivering er tydelig nok) i høj Grad har ydet Odenseforeningen sin bedste Støtte. Men mon det nu egentlig skulde være ganske i sin Orden. Vi mener nej! I den mellem Arbejdsgiverforeningen og De samv. Fagforbund under 5. Septbr. 1899 trufne Overenskomst hedder det bl. a.:

»Det vedtages derhos, at det skal betragtes som Brud paa denne Overenskomst, hvis Arbejder- eller Arbejdsgiverorganisationer, der staar udenfor de to nævnte Hovedorganisationer eller have udmeldt sig af dem, under Strid med nogen af disse eller af de under dem hørende Organisationer understøttes af nogen ved nærværende Overenskomst forpligtet Part.«

I hvert Fald er det vor Agt at søge afgjort ved den permanente Voldgiftsret, hvorvidt Centralforeningen ved sin Hensyntagen overfor Odenseforeningen, har taget tilbørligt Hensyn til os. Vi har i den Anledning rettet den fornødne Anmodning til »De samvirkende Fagforbund« om at varetage vore Interesser i det foreliggende Spørgsmaal, og vi har herpaa modtaget imødekommende Svar. Forhaabentlig vil der da, inden ret længe, komme til at foreligge en Kendelse, som klarer den Meningsforskel, der hersker mellem Centralforeningen og os, om til hvilken Side der først og fremmest skal vises Hensyn.

Fra Voldgiftsretten.

Sag Nr. 305. Denne Sag indankedes af Malerlauget og Malernes Fagforening i Anledning af Licitationen over Malerarbejdet ved den ny Sygeplejerskebolig paa Kommunehospitalet. Organisationerne ønskede ved Rettens Hjælp at faa konstateret om noget af de paa dette Arbejde indgivne Tilbud maatte være under Arbejdsløn og Materialets Værdi.

Retten nedsatte et Udvalg, bestaaende af 2 Mestre og en Svend, som efter at have opmaalt og beregnet Arbejdet i Henhold til de fremlagde Tegninger og Konditioner, forelagde følgende Resultat: Arbejdslønnen ved ommeldte Arbejde er 5181 Kr. 86 Øre.

Den samlede Ret vedtog endvidere, efter indgaaende at have gennemgaaet Karakteren af de forskellige her forekommende Arbejder, at den rigtige Værdiansættelse for Materialforbruget i dette Tilfælde vil være at fastsætte til 40 pCt. af den udregnede Arbejdsløn, altsaa 2072 Kr. 74 Øre.

Voldgiftsretten kender saaledes, at Arbejdsløn og Materialer ved Malerarbejdet paa Kommunehospitalets Sygeplejerskebolig tilsammen udgør 7254 Kr. 60 Øre.

Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Sagens Behandling og Arbejdets Beregning erlægger Malerlauget og Malernes Fagforening hver 25 Kroner.

Punkt IX anvendes.

Under 8. ds. har Københavns Malerlaug rettet følgende Henvendelse til Malernes Fagforening:

»I Henhold til Voldgiftsrettens Kendelse i Sag Nr. 305, har Malerlaugets Bestyrelse og Repræsentantskab vedtaget at anmode den ærede Fagforening om, at foretage det fornødne Skridt til at bringe Prislistens almindelige Bestemmelsers Punkt 9 i Anvendelse overfor d'Hrr. C. Møllmann & Co. eller andre Tilbudsgivere, der maatte være under den i Kendelsen nævnte Sum, 7254 Kr. 60 Øre, for Malerarbejdet ved en Sygeplejerskebolig paa Kommunehospitalet.

Til Underretning tjener, at de forskellige Tilbud er:

Peter A. Hansen	Kr. 7460,50
Kruse & Kjær	- 7367,01
E. J. Gøtke	- 7213,56
Joh. N. Schrøder	- 6786,01
C. Møllmann & Co.	- 6217,77
Schrøder, Nielsen & Hansen	- 5500,00
J. H. Pfaff	- 4707,99

Jeg har herved den Ære, paa Malerlaugets Vegne at bringe ovenstaaende til Deres Kundskab, og tegner

Claus J. Olsen,
const. Oldermand.

Ovenstaaende Henvendelse er, som det vil ses, særdeles vel motiveret, idet kun de to højeste Tilbud gaar fri af den Bestemmelse i vor Prisliste, der sætter Summen for Arbejdsløn og Materiale som Minimumspris for den, der paatager sig Udførelsen af Malerarbejde paa egen Regning.

Naar den tredie laveste Tilbudsgiver er nævnt i Henvendelsen, da har dette sin Grund i, at de to laveste alt havde taget deres Tilbud tilbage, forinden Voldgiftskendelsen forelaa.

Det er anden Gang, at Malerlauget forlanger Punkt IX bragt i Anvendelse, og denne Gang vil den tilsigtede Virkning næppe udeblive, saaledes som første Gang, hvor den paagældende Mester, efter Laugets Anmodning, kun nægtedes Arbejdskraft paa et bestemt Stykke Arbejde, hvad der var og sikkert altid vil vise sig saa temmelig hensigtsløst.

Antageligt kommer det vel ikke til Arbejdsstandsning, men for saa vidt det sker, vil det altsaa gælde alt Arbejde hos den paagældende Mester.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Forholdet mellem Mestre og Svende løsnedes derved i høj Grad. En Mester var aldrig sikker paa at kunne beholde en Svend, og særlig i Malerhaandværket var det galt. Da Magistraten i 1812 rettede en Forespørgsel til Lavet om, hvad en Malersvend fortjente, saa svaredes der, at derom kunde der vanskeligt siges noget, »thi vi have kun meget faa og næsten ingen Svende ved Lavet«.

De fleste var ansatte ved de borgerlige Korps og arbejdede som Følge deraf paa egen Haand »til Mestrenes store Skade, der ikke kunde lade det Arbejde, de have, besørge tilbørligen, dels af virkelig Mangel paa Svende, dels fordi at en saadan Svend, som driver Fuskeri paa egen Haand, ser sig i Stand til at gøre Arbejdet til langt ringere Pris end Mestrene formaar«.

Hvor slet Forholdet var mellem Mestre og Svende ser man ogsaa af en Erklæring, Lavet afgav 1813 paa en Forespørgsel fra Magistraten om, hvorvidt det fandtes rigtigt at forlænge Svendenes Opsigelsesfrist. Malerlavet var stærkt herimod, thi hvis Fristen blev forlænget, vilde Svendene blot spille Mestrene »Cabale« og volde dem saare megen Ulempe. De fleste Malersvende stod i de borgerlige Korps, og naar de havde Lyst til at spasere, saa foregav de, at deres militære Pligter kaldte dem. Nej, var der noget der kunde hjælpe, saa var det at faa Mulkterne forhøjede; den Smule Bøde, de skulde give, det var ingen Straf, naar man huskede paa den store Dagløn, Svendene tjente.

Men var Mestrene saaledes højst utilfredse med Situationen, saa var Svendene det ogsaa. Forordningen af 21. Marts 1800 havde vel lettet Adgangen for dem til at blive Frimester, men det var ikke alle, der vilde gaa den Vej, der jo i Virkeligheden havde enhver »ærlig« Haandværkers Foragt. De rigtige zünftige Svende, der dannede Svendelavet, de havde dog før kunnet holde sin Sti ren, men nu paalagde Forordningen dem at tage imod enhver som helst, der meldte sig, uden Hensyn til om han havde udstaaet den reglementerede Læretid eller taalt den Skærsild, som enhver honnet Svend burde gennemgaa.

Indenfor Malersvendenes Kreds var man højst utilfreds med denne Del af Forordningen og prøvede ogsaa ved Lejlighed paa at sætte sig

herimod. Det var i August 1813. En Svend ved Navn *Carl Zetterstein* forlangte sig indskrevet i Henhold til § 6 i Forordningen af 21. Marts 1800 uden at han havde udstaaet den sædvanlige Læretid. »Men førend dette skete«, hedder det i Oldermandens *I. F. Repholtz*' Klage, »blev der af de forsamlede Svende aldeles uventet og paa den mest usømmelige og lovstridige Maade gjort Indsigelse derimod, under den ligesaa urimelige som uhjemlede Paastand, at han skulde skaffe Attester for sit foregaaende Forhold, uden hvilke de med en Enighed og Bestemthed, der tydeligen røbede overlagt Ondskab og Chicane mod ham, aldeles nægtede at demittere hans i enhver Henseende upaaklagelige Svendestykke«.

Forsamlingen maatte ophæves, og de to Oldgeseller, den danske og den tyske, afleverede Nøglerne til Laden, ligesom Svendene enstemmigt erklærede ikke at ville betale Tidepenge, saafremt Zetterstein skulde optages.

Det var jo den rene Rebellion, og for Oldermanden var der intet andet at gøre end at klage til Politiretten over samtlige de 33 Svende, som havde været til Stede.

I Forhøret forsvarede Oldgesellerne deres Fremgangsmaade med, at de troede dem beføjede til at forlange Beviser for den paagældendes tidligere Forhold, da i modsat Fald »fremmede Forbrydere og andre, som det ikke kunde være dem magtpaaliggende at have til Lavsbrødre« let kunde blive optagne i Lavet. Heller ikke troede de at kunne andet end »gerere« sig som sket var paa Svendenes Forlangende.

Dommen faldt den 14. Oktober 1813 og lød paa to Dages og Nætters Vand og Brød paa egen Bekostning for hver af de to Oldgeseller og 2 Rdlr.s Bøde for hver af de øvrige Svende.

Denne Dom har stor Interesse, da den viser, hvor dybt Zünften endnu stak i Sindene, og at der skulde andet end en Forordning til at faa den udryddet.

For Mestre som for Svende var Resultatet af Regeringens Indgriben da kun til liden Baade.

For Malernes Vedkommende var Forholdet endda vanskeligere end for andre Haandværk, fordi de havde mindre at staa imod med. Fagets Omraade var blevet stærkt begrænset ved de i Slutningen af det 18. Aarhundrede ny indførte Papirstapeter, og ved at Husene nu bleve overstrøgne med Kalk i Stedet for med Maling. Endelig klagedes der af Malerne stærkt over, at Mur- og Tømrermestrene sædvanligvis vare Entreprenører for Nybygninger til alt det forefaldende Arbejde, hvorved de betjente sig af Personer udenfor Malerlavet, og beskæftigede de en Gang imellem en Lavsmester, saa undte de ham mange Gange næppe det daglige Brøds Fortjeneste derved.

At træffe en velstaaende end sige formuende Malermester var et Særsyn. Legatstifteren *Christian Peter Getruer* virker derfor ogsaa som et saadant. Han var Søn af Malermester *Zacharias Getreuer* og Hustru *Anna Margrethe f. Wildwasser* og fødtes i København 1710. I sin Ungdom følte han sig hendragen til Kunsten og skal endog 1738 have dekoreret Bankens Generalforsamlingssal med allegoriske Figurer. 1749 blev han Hofmaler og Forgylder og i denne Stilling tjente han en stor Formue, hvoraf han ved Testamente af 1. Juli 1776, udvidet 7. Juli 1779 og konfirmeret 10. Marts 1786, oprettede de Getreuerske Stiftelser. Legatmassen anvendes til Bedste for Stadens Fattige. I Kuratellet indtager Malerlavets Oldermand en Plads. Getreuer døde i København den 22. Oktober 1780.

Getreuer er imidlertid en ren Undtagelse.

Overalt hvor vi ellers vender os hen ved Overgangen til det 19. Aarhundrede er Tilstandene indenfor Haandværket yderst daarlige. Der skulde et helt Aarhundrede til for at rejse dem.

Oversigt for Juli Kvartal 1905.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimal-Timeløn
Malernes Fagf. Kbh.	400	1700	500	1650	500	44
„D. S. B." Kbhvn.*)		31		22		32
Gentofte-Lyngby .	48	89	62	89	40	44
Hørsholm	6	9	8	10		42
Hillerød	9	18	15	18		42
Helsingør	21	75	43	75	20	42
Roskilde	15	23	22	20		40
Holbæk	8	17	15	17	1	42
Kallundborg . . .	8	8	19	8	1	40
Korsør	5	7	7	6		42
Slagelse	14	13	22	14	2	42
Sorø						42
Ringsted						42
Næstved	20	39	20	39	1	42
Køge	7	10	16	10		42
Nykøbing p. F. .	11	28	24	24		42
Maribo	7	19	13	17	1	42
Nakskov	9	11	11	10		42
Svendborg . . .	25	19	25	19	2	42
Faaborg	13	11	12	10	1	42
Odense**)	72	39	75	30	20	
Middelfart . . .	7	12	9	8	2	40
Fredericia	22	20	22	17		40
Kolding	23	34	32	26	2	40
Esbjerg	17	23	25	23	2	40
Lemvig	6	6	2	6		35
Holstebro	9	16	10	13		38
Nykøbing p. M. .						40
Skive	10	13	17	8		40
Viborg	18	24	19	19		40
Frederikshavn . .	6	11	10	11		40
Hjørring	11	9	23	9		40
Aalborg	35	85	70	80	2	40
Randers	38	74	50	60		40
Aarhus	78	124	118	125		45
— „D. S. B."		34	2	18		32
Silkeborg	9	15	12	15		40
Horsens	25	33	44	31	2	40
Vejle	27	21	41	20	2	40
Bornholm	13	7	19	6	1	35

Anm. Afdelinger, som ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

*) To af Klubbens Medl. arbejder paa Jærnbanens Værksted i Nyborg.
**) Arbejdet er nedlagt siden 1. April 1904

Fra Norsk Malerforbund.

Som Følge af opstaaede Tvistspørgsmaal mellem et Flertal af Kristiania-Afdelingens Medlemmer og vort Broderforbund i Norge, er førstnævnte udtraadt, medens Afdelingens Mindretal uforandret fortsætter Virksomheden i Tilslutning til Forbundet.

I denne Anledning har vi fra Forbundsstyrelsen modtaget Meddelelse om, at man indtil videre har truffet den Foranstaltning for Kristiania-Afdelingens Vedkommende, at paatrykke Medlemsbøgernes første Side 2 Forbundsstempler i Modsætning til tidligere kun et.

I Henhold hertil anmoder vi samtlige vore Afdelinger om, ved eventuelle Tilmeldelser fra vore Kristiania-Kolleger, at paase, hvorvidt nævnte Mærkning forefindes, da Vedkommende i modsat Fald ikke er Medlem af Norsk Malerforbund og saaledes ikke kan optages her paa andre Vilkaar, end de for Nyindmeldelser gældende. At Kvitteringsmærkerne, for at være gyldige, skal lyde paa Norsk Malerforbund, er en Selvfølge.

Kassereren for Forbundets Kristiania-Afdeling træffes paa Kontoret, *Storgaden 20, 5. Sal, 2. Opgang*, hver Lørdag efter Kl. 3, medens Kontoret forøvrigt som Regel er aabent hver Aften efter Kl. 6.

Malerskole.

Vi gør herved opmærksom paa, at Malermester *P. Wilhardt*, Aaboulevard 80, som sædvanlig fortsætter sine Kursus for Malere, med Undervisning i Dekoration, Tegning samt Aaring og Marmorering.

Stiftelsesfest.

Malernes Fagforening afholder sin 24-aarige Stiftelsesfest Mandag den 20. ds. Kl. 8 Aften i Rømersgade 22.

Festen vil i Lighed med tidligere komme til at bestaa i Fællesmaaltid med paafølgende Bal, og Billetter hertil, à 2 Kr. pro persona, vil kunne faas paa Foreningens Kontor indtil Fredag den 17. ds.

For Medlemmer med Damer, som kun ville deltage i Ballet, er Billetprisen 50 Øre.

Festen, som er Foreningens eneste, fortjener den størst mulige Tilslutning.

Ophævet Afdeling.

Afdelingen i *Sorø* har maattet indstille sin Virksomhed, da Byen for Tiden er kemisk ren for Malersvende. Medlemmer, som indtil videre faa Arbejde i Sorø, bedes tilmelde sig i Slagelse.

Gensidighed med Udlandet.

Vort Gensidighedsforhold til Tyskland, Schweiz og Østrig er blevet udvidet til ogsaa at omfatte *Ungarn* og *Serbien*.

Fra Udlandet.

Der advares mod Tilgang til:

Sverrig: *Malmø.*
Schweiz: *Alle Pladser.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. M. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
–	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, Sudergade 5 A.
–	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Færgestræde 6.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade.
Maribo.	G. Petersen, Ny Østergade.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Østergade.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Torvegade.
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 15.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
–	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Vissing, Østergade 6, o. G.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
–	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
–	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
–	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

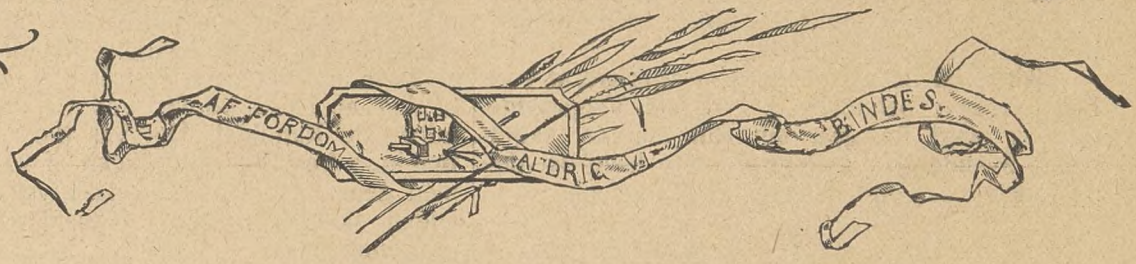

December | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1905.

Konflikten i Odense fortsættes.

Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Johannes Holm**, Slagelse, **Lauridsen**, Jerne pr. Esbjerg, **Peter Jensen** Kallundborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. A. Nielsen**, (Brønshøj), **Chr. P. Pedersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen**, (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen**, (Store Kongensgade 59), **Søren Christiansen**, St. Strandstræde og **Louis Sørensen**, (Bredgade). Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarb. anmeldt til Foreningens Formand.

Malerstrejken i Malmø.

Vore Kolleger i *Malmø* har nu efter 7½ Maaneds Strejke faaet denne afsluttet med et særdeles heldigt Resultat, idet den derværende Malermesterforening er indgaaet paa en Overenskomst, som i Hovedtrækkene indeholder følgende:

For Aarets 8 Maaneder, Marts–Oktober, fastsættes Arbejdsdagen til 9 Timer (om Lørdagen 8 Timer) i November og Februar 7½ Time og i December og Januar til 6½ Time daglig.

Minimallønnen er 52 Øre indtil 1. April 1906 og derefter 55 Øre pr. Time. Ældre Arbejdere, hvis Arbejdsevne maatte være forringet, kan betales med 5 Øre mindre, dog skal Vedkommendes Arbejdskammerater i saa Fald høres.

Over-, Nat- og Søndagsarbejde betales med et Tillæg af 50 pCt. Ved Arbejde paa Nybygninger, større Reparationer eller lignende, hvor flere Svende kan anvendes, maa Overarbejde ikke finde Sted i de fire Vintermaaneder. For Arbejde, som udføres Nytaarsdag, Langfredag, Paaske-, Pintse- og Juledag samt Sct. Hansdag, betales et Tillæg af 100 pCt.

Landarbejde, saa fjernt fra Staden, at Arbejderne nødsages til at bo paa Stedet, betales med 35 pCt. eller Vederlag for Kost og Logi.

I Stadens nærmeste Omegn, hvortil Jernbane eller Sporvej maatte føre, har Arbejderne Ret til, paa Mesterens Bekostning, at benytte dette Befordringsmiddel til og fra Arbejdspladsen.

Endvidere indeholder Overenskomsten Bestemmelse om fortrinsvis Ret til Arbejde, Udbetalingsdag, Tilfælde, hvor Akkord kan tillades (kun Specialister), Ulykkesforsikring og Forbud mod at udføre Arbejde for egen Regning for den, der staar i Arbejde hos en Mester.

Vedrørende Lærlingene er der i Overenskomsteo fastslaaet følgende:

Lærlingene lønnes ugentlig med henholdsvis 5, 8, 11 og 14 Kr. i 1ste, 2det, 3die og 4de Læreaar. I de to sidste Aar gives 1 Kr. mindre pr. Uge i Maanederne November—Februar, hvis Arbejdstiden ikke overstiger 8 Timer.

Lærlingenes ordinære Arbejdstid maa ikke overstige 9 Timer, men de ere pligtige til at forblive i indtil 15 Minutter efter endt Arbejdstid paa Værksted eller Arbejdsplads, for at ordne Materiale og Værktøj.

Lærlingenes Overarbejde betales med 14, 22, 30 og 40 Øre pr. Time i respektive 1., 2., 3. og 4. Læreaar.

Mestre, som gennemsnitlig beskæftige 20 Svende eller derover, ere pligtige at holde mindst én Karl. Bydrenge maa ikke anvendes til noget som helst Arbejde indenfor Faget.

Mestrene har Ret til at antage 2 Lærlinge for de første 10 Svende, derefter 1 Lærlinge mere for de næste indtil 10 o. s. v. Dog maa Lærlingenes Antal ikke overstige 5 paa noget Værksted.

Endelig findes Bestemmelse for Lærlingenes Minimums- og Maximumsalder ved Antagelsen, Ulykkesforsikring, Udførelsen af frivillige Svendeprøver, Forbud mod at give Lærlingen Akkordarbejde og mod at denne, uden Mesterens Tilladelse, paatager sig Arbejde for egen Regning.

Hele Overenskomsten gælder til 1. April 1908, til hvilken Tid, eller et senere Aars 1. April, den kan opsiges med 6 Maaneders Frist.

Dette Resultat for vore Kolleger paa den anden Side Sundet, vil sikkert overalt hos os blive hilst med den største Glæde, idet vi ønsker dem hjerteligt til Lykke.

Vi har maattet nøjes med betydeligt mindre Skridt her, ikke fordi vor Organisation er ringere, men fordi Arbejdsgiverne i Danmark almindeligvis og Malermestrene i Provinserne ganske særligt med en Ihærdighed, som var en bedre Sag værdig, modsætter sig enhver nok saa ringe Lønforbedring.

I saa Henseende har jo de Odense Mestre afgivet de bedste Bevis. Her, i Danmarks næststørste Provinsby, afviste Mestrene al Tale om at komme op over en Timeløn af 40 Øre, blot med en eneste Øre, og de tog hellere en Kon-

flikt (den der nu løber paa 21de Maaned) end forsone sig med Tanken om den Mulighed, at en Malersvends Minimalløn skulde komme saa højt tilvejrs, som til nogle og fyrretyve Øre pr. Time.

Under vore Forhandlinger med Mestrene hører vi jo ret jævnlig, at de under os det mest mulige, og at deres Modstand er dikteret lige saa meget af Hensynet til os, som til dem selv, idet de antager, at hele Faget maatte gaa til Grunde, hvis Lønnen blev nogle Øre højere eller Arbejdstiden en Times Tid kortere.

Sikkert vil det da glæde dem at erfare, at vort Fag i Sverrig befinder sig i bedste Velgaaende og saa langt fra gaar sin Ruin imøde, skønt baade Svende og Lærlinge derovre have betydelig højere Løn, end den der gives hos os.

Fra Voldgiftsretten.

Sag Nr. 302. Denne Sag indankedes af Malersvendene A. Andersen og J. L. Dahlgaard mod Malermester Fr. A. Møller og drejede sig om Uoverensstemmelse angaaende Opgørelse af Regning for Arbejdet paa Gangbroen udfor Trekronervej.

Efter at Parterne i Retten var bleven gjort bekendt med den rette Forstaaelse af de forskellige Punkter, indgik de paa i Forening at eftermaale Arbejdet og muligt enes om en Opgørelse.

Der indgik senere Meddelelse fra begge Parter om, at Opgørelsen havde fundet Sted, og Sagen derved var bortfalden. Parterne erholdt Halvdelen af deres Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 304. Sagen indankedes af Malersvend A. Bottos paa fleres Vegne mod Malermester Regner Madsen og drejede sig om Klassifikation af en større Part af Dørene i Nybygningen Brejdablik paa Citadelsvej.

Svendene havde opført Dørene som tilhørende 5. Afsnit, medens Mesteren formente, at de burde henregnes under 4. Afsnit.

Rettens Medlemmer overbeviste dem om, at der paa disse Døre fandtes paaslaaede Lister og afrundede Hjørner paa Fyldingerne.

Retten skønner, at da der paa disse Døre findes baade paaslaaede Lister og afrundede Hjørner paa Fyldingerne maa de i Henhold til Prislistens Bestemmelser for Klassifikation af Træværk, være at henføre under 5. Afsnit.

Svendene, der saaledes har vundet Sagen, faar deres Depositum, 10 Kr., tilbagebetalt, medens Mesteren fortaber sit.

Sag Nr. 306. Sagen var indanket af Malersvendene C. Clemmensen, Trekronergade 113 og C. B. Schønning, Nordborggade 9, mod Malerfirmaet C. Møllmann & Co., Nørregade 18, og drejede sig om Betaling for Afskrubning af en Facade i Kristianiagade 1.

Svendene havde paa deres Regning opført Betaling for Afskrubning og 2 Gange Strygning af Kalkfarve, medens Mesteren oplyste, at den paagældende Facade kun havde været strøget 1 Gang med Kalk paa den grove Puds umiddelbart efter Bygningens Opførelse, saaledes at der ikke var noget Lag, som kunde fjernes ved Skrubning; denne var heller ikke forlangt udført fra Firmaets Side, men der var tilbudt Svendene en Betaling af ½ Øre pr. Kv.-Al. for Afstøvning af Overflader paa Baand, Gesimser og lignende.

Retten skønner, at da det maa anses for sikkert, at der intet Kalklag har været at afskrubbe, maa den af Firmaet tilbudte Betaling anses som passende Vederlag for den i dette Tilfælde stedfundne Afstøvning.

Mestrene, som har vundet Sagen, faar deres Depositum tilbagebetalt, medens Svendene fortaber deres.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Smaa Lyspunkter havde der dog været midt i denne Elendighed. Den humane Aand, der var den raadende i Slutningen af det 18. Aarhundrede, kom paa flere Maader Haandværksstanden til Gode ved de Bestræbelser, der udgik fra Myndighederne for at hæve dens sociale Anseelse. Haandværkeren tituleredes nu ligesom andre med »Hr.« i Stedet for det lavere regnet »Sieur« eller »Monsieur«, og Magistraten, om end formelt i alle Henseender Eneherskende i Lavenes indre Forhold, lod lidt efter lidt Selvstyret blive raadende. Der var nu ikke længere Tale om, at Magistraten gjorde sin Indflydelse gældende ved Oldermandsvalgene, og dens Ret til Stadfæstelse af disse omformedes i Praksis til en »Gratulation« til den af Lavsbrødrene ved de fleste Stemmer udpegede Kandidat. Det var den samme Aand, der kom frem i Forordningen af 21. Marts 1800 med dens Paabud om, at Haandværkere Tid efter anden skulde optages i Københavns Borgerrepræsentation.

Hertil kom endelig den fra flere Sider udfoldede Virksomhed for at fremme Haandværkernes Undervisning.

Ogsaa indenfor Malerlavet mærkedes den ny Tidsaand i et Par Medlemmers Forsøg paa Reformering af adskillig gammel Slendrian.

Den 6. Februar 1815 indgav Malermester *Jens Neuhausen* et Forslag til Cancelliet om, at Malernes Mesterstykker for Fremtiden skulde forfærdiges efter Tur hos de forskellige Mestre indenfor Lavet, som havde de fornødne Lokaler til Raadighed.

Herved vilde man, efter Forslagsstillerens Mening, undgaa de mange Misbrug og Bedragerier, som hidtil havde fundet Sted ved Forfærdigelsen af Mesterstykker i Oldermandens Hus, og faa en virksommere Kontrol med, at Vedkommende selv udførte sit Mesterstykke Mage til den, der praktiseredes i Snedkerlavet, og som havde resulteret i »udmærket skønne og smagfulde Arbejder«.

Blev der ikke raadet Bod paa de Uskikke, som hidtil havde været fremherskende, vilde Staden »herefter ikke erholde en duelig Maler, (»thi hvad kan en Dreng lære af en uvidende Mester«) og Kunsten saaledes til Landets Skam og tværtimod alle fra Regeringens Side gørende Opmuntringer gaa til Grunde«.

Hvad der dog var det vigtigste, og her saa Neuhausen helt moderne, var at vække Kappelysten hos Kunstnere og Haandværkere til at overgaa hinanden. Det var »det sikreste Middel til at opnaa den muligste Grad af Fuldkommenhed«.

Den 12. Marts sendte Neuhausen det samme Forslag medunderskrevet af 16 andre Mestre til Oldermanden *Jørgen Repholtz.* Denne saa imidlertid en Fornærmelse mod sig i Neuhausens Skrivelse, og sendte ham den med et indigneret Brev tilbage med Bemærkning om, at hans Fremgangsmaade var ulovlig, og at han troede at handle lige saa meget i Neuhausens som i Lavets Tarv ved at henlægge Brevet uden at bryde sig om dets Indhold.

Det undgik han imidlertid ikke. Cancelliet forlangte nemlig gennem Magistraten Oldermandens Erklæring over Neuhausens Forslag. Repholtzs Svar af 10. April er yderst svagt, nærmest kun et Selvforsvar og en Forsikring om, at der aldrig var sket Misbrug med Mesterstykkernes Forfærdigelse med hans Vilje. Heller ikke kunde han indse, at Trygheden blev større, naar man

forlod Oldermandens Hus, tværimod var det at forudse, at der i mange Tilfælde vilde opstaa Uordener.

Stiftelsesfest.

Malernes Fagforeningen i København afholdt Mandag den 20. November sin 24-aarige Stiftelsesfest i Rømersgade 22, hvis Festsal i Dagens Anledning var blevet dekoreret paa den smagfuldeste Maade af Festudvalget, d'Hrr. *Alfred Larsen*, *E. Magnussen* og *Fr. Nielsen*.

Ved Bordet bød *Formanden* Velkommen, og efter Afsyngelsen af den første af nedenstaaende Sange talte han for Foreningen, idet han mindede om, hvorledes det i Tidens Løb var lykkedes at arbejde denne op til den Anseelse og Agtelse, hvortil den nu alt for flere Aar siden var naaet. Med Ønsket om, at der maatte ligge en lys og lykkelig Fremtid aaben for den, udbragte han under stærk Tilslutning et »Leve Malernes Fagforening«.

Marius Olsen motiverede et Leve for »Kvinden«, hvis Hjælp og Støtte ikke noksom kunde paaskønnes af Manden, og som sikkert havde haft sin Betydning i hans Bestræbelser for Organisationsarbejdet.

Carl Berthelsen talte for Foreningens Stiftere, hvem vi alle skyldte Tak, og *Alfred Larsen* bragte Formanden en Tak for hans Virksomhed i Foreningens Tjeneste.

Til Festen indløb nedenstaaende telegrafiske Hilsener, henholdsvis fra Afdelingsformændene i Nykøbing F. og Holbæk, samt Fagforeningens Næstformand, som alle modtoges med Bifald. Det samme gjaldt begge Sangene, hvis Forfattere erholdt et Leve.

Festen sluttede med et Bal, hvis Pauser paa en særdeles fornøjelig og interessant Maade blev udfyldt af Sangforeningens Medlemmer, der i stort Tal var kommet tilstede. At der som sædvanlig serveredes med et lille Glas Punsch, er en Selvfølge, lige saavel som at der her veksledes med Sang og Taler.

Alt i alt tør det nok siges, at samtlige Festdeltagere forlod Festen med de allerbedste Indtryk af at have tilbragt en i enhver Henseende behagelig og fornøjelig Aften i hinandens Selskab.

Nykøbing F.

Til Lykke! Leve Organisationen! H. P.

Holbæk.

Hjertelig Lykønskning i Anledning af Eders 24-aarige Stiftelsesfest., JULIUS NIELSEN

København.

Forhindret af Sygdom i at være til Stede ved Festen, ønsker jeg hjertelig til Lykke med den 24-aarige. Leve Kampen for Arbejdets Frigørelse. Bort med Udbytterne, ned med Despoterne.

Med kammeratlig Hilsen
AXEL JENSEN.

Mel.: Hvor Bølgen larmer højt.

En lille Sang med jævne Ord,
Som falder let at sjunge,
Skal lyde her ved festligt Bord
Og over Salen runge.
I den vor Tak vi tolke vil
For hver, som lagde Kræfter til
I Dig, vor Fagforening.

Vel var engang det ganske svært
At samle spredte Kræfter,
At faa dem Sammenholdet lært
Og rette sig derefter.
Men klaret blev dog alle Skær,
Nu har en Maler ingen kær
Som Dig, vor Fagforening.

Det er i Dag din Fødselsdag,
Et Aar er atter svundet,
Ad rette Vej vor fælles Sag
Ved Dig er fremad vundet.
Om ej det altid gik med Hast,
Saa kørte vi dog aldrig fast,
Naar vi med Dig slog Følge.

Ja, Minderne sig trænger frem
Hos En, i broget Vrimmel,
En Anden ser maaske kun dem,
Der lyste paa din Himmel.
Nuvel, det være, som det vil,
Lidt mer' end Minder skal der ti
For Dig, vor Fagforening.

Vi fremad skal mod ukendt Land,
Ej kendes Morgendagen, —
Men holde sammen alle Mand,
Har forhen klaret Sagen.
Paa Sammenholdets Fremtid vi
Et kraftigt »Leve« stemme i
For Dig, vor Fagforening. *66.*

Mel.: Den Pintse, den kommer saa sent i Aar.

Blandt alle de Haandværk, der holder Fest,
Er Maleren den, at der gør det bedst;
Thi alle Kulører han tumler med Lyst,
Og synger dertil af fulde Bryst
Tralala la la o. s. v.

Det røde, det glemmer han ej, jeg ved,
Det Farven er jo for Kærlighed,
Og Kærligheds Roser ved Nat og Da',
Dem holder den Maler saa meget a'.
Tralala la la o. s. v.

Det blaa, det er Tegnet paa Trofasthed,
Og intet bedre en Maler ved.
For han er af Dyder særdeles fuld,
Og han er saa tro som uægte Guld.
Tralala la la o. s. v.

De grønne, det grønne er Haabets Kulør,
Og Maleren haaber indtil han dør.
Ja Farven paa Haabet er ganske fiks,
Men fylder saa lidt i hans Port'monix.
Tralala la la o. s. v.

Man siger, det gule er Falskheds Tegn,
Men hvis at der ingen Ting var i Vej'n,
Ja saa sattes Prisen skam hurtigt ned
Paa Tro og paa Haab og Kærlighed.
Tralala la la o. s. v.

Uskyldigheds Farven se det er hvidt,
Og Sorgen sort, ja det saa vi tit.
Kun en Gang bar Maleren Sorg, jeg ved,
Det var for sin tabte Uskyldighed.
Tralala la la o. s. v.

Men alle de Farver, dem blander han bedst
Til Fagforeningens Stiftelsesfest,
Og deres Betydning er rigtig tilpas,
For selv til det sorte han finder Plads.
Tralala la la o. s. v.

I Aften han vrider sig nok saa flot,
I Morgen har han det knapt saa godt;
Men Minderne staar i hans Pibes Røg,
Imens' at han ta'r de lange Strøg.
Tralala la la o. s. v. *L. Th. H.*

Fra Vejle.

Afdelingen i Vejle finder sig foranlediget til at meddele, at der her paa Pladsen findes nogle Kolleger, som trods udvist Imødekommen og adskillige Henvendelser fra vor Side, dog finder det betimeligt at staa udenfor Organisationen.

Paa vor i Oktober afholdte Generalforsamling var der Enighed om, at man burde støtte de paagældende Kolleger i deres Bestræbelser for at undgaa Fagforeningen og dennes Medlemmer, og at den bedste Hjælp i saa Henseende maatte være at undgaa de Arbejdspladser, hvor disse Kolleger har Tilhold.

I Henhold hertil anmoder vi da Forbundets

Medlemmer om, inden Arbejde søges i Vejle, at henvende sig til Afdelingens Formand eller Kasserer.

Maanedsberetningerne.

D'Hrr. Afdelingsformænd bedes alle indsende Maanedsberetninger i de første Dage af hver Maaned.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholdt ordinær halvaarlig Generalforsamling afvigte 12. Oktober.

Formanden afgav Beretning om Virksomheden i det forløbne Halvaar, som efter nogen Diskussion enstemmigt godkendtes. Halvaarsregnskabet oplæstes derefter og gav Medlem 602, Hansen, Anledning til at forespørge, om en Post for Tonefarveprøver, opført med 44 Kr., refererede til en Generalforsamlingsbeslutning. Efter at Formanden havde svaret herpaa, godkendtes Regnskabet enstemmigt.

Uden Diskussion vedtoges det at yde 300 Kr. til Valgfonden.

Til Bestyrelse genvalgtes *Axel Jensen* og *F. M. Nielsen* og valgtes *P. Bredsgaard* og *Jens J. Hansen*. Suppleanter bleve *E. Magnussen*, *Niels Hansen S. Petersen*. Til Revisor genvalgtes *Th. Grønborg*. Suppleant blev *J. P. Jensen*.

Til Kontrahenter valgtes *P. Slundt*, *Axel Jensen*, *C. M. Loldrup* og *Formanden*.

Julefest.

Malernes Fagforening i København afholder Julefest og Bal *Fredag den 29. ds.* Kl. 7—4 i Rømersgade 22, begge Salene. Pynt til Træet og andre Gaver modtages med Taknemlighed.

Angaaende Billetsalget vil senere fremkomme Meddelelse i Social-Demokraten.

Julefestudvalget.

Lykønskningskort.

Ærede Kolleger! Gennem lang Tids Erfaring og Øvelse i at skære og male Lykønskningskort m. m., ser jeg mig i Stand til at levere virkelig smukke og dekorative Arbejder i Kort og Albums til Brug ved Lykønskninger i enhver festlig Anledning. Jeg tillader mig at paaregne, at særlig Malerne vil benytte haandmalede Kort ved festlig Lejlighed, og da mine Priser ikke er synderlig højere, end hvad der tages for trykte Ting, haaber jeg paa, at Kolleger ved given Lejlighed vil gøre deres Køb hos mig. Adresser til Bryllupper besørges med Skrift i Guld, Sølv og dekorative Farvesammensætninger.

Kort haves altid paa Lager.

Hans Larsen, Mdl. Nr. 167,
Hjort Lorentzensgade 13, 1. Sal.

* * *

I Tilslutning til ovenstaaende fortjener det at bemærkes, at Kollega Larsen for Tiden har et stort og overordentligt smukt Udvalg af sine Arbejder paa Industriforeningens December-Udstilling, hvor det tildrager sig vel fortjent Opmærksomhed mellem de andre nydelige Ting, som findes der.

Red.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og omliggende Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. M. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
—	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, Sudergade 5 A.
—	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer).
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Færgestræde 6.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade.
Maribo.	G. Petersen, Nørrebro.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Østergade.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Torvegade.
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 15.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Vissing, Østergade 6, o. G.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Ålfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

A. Pedersen, Urtegade 12. Kristiania.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

FAGTIDENDE FOR MALERE.

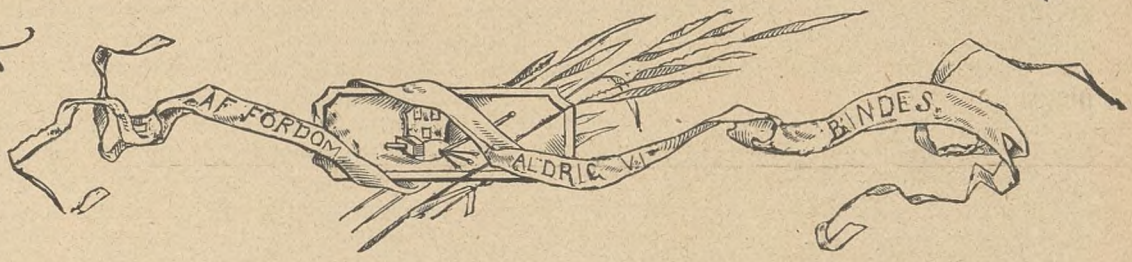

Januar | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

Konflikten i Odense fortsættes.

Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Lauridsen**, Jerne pr. Esbjerg, **Peter Jensen**, Kallundborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann**, **P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen**, **N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. A. Nielsen**, (Brønshøj), **Chr. P. Pedersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen**, (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen**, **Bjørkmann**, **P. Hansen**, (Store Kongensgade 59), **Søren Christiansen**, St. Strandstræde, **Louis Sørensen**, (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse). Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

I Anledning af Aarsskiftet de bedste Ønsker om et godt Nytaar for alle Forbundets Medlemmer. *Red.*

Fra Aaret 1905.

Naar vi kaster et Blik tilbage paa det nu forløbne Aar, er der næppe noget som i højere Grad fanger Opmærksomheden end vor Konflikt i Østifterne. Ja selv om vi gik tilbage i Tiden fra vort Forbunds Oprettelse, vilde Begivenhederne under den nævnte Konflikt trænge sig i første Række, og det kan derfor ikke være utidigt nu ved Aarsskiftet at fremsætte nogle Betragtninger over denne, heldigvis ikke dagligdags Konflikt.

Vi løber rask forbi det Faktum, at Arbejdet den 1. April 1904 blev standset i *Odense, Køge, Nykøbing F., Maribo* og *Nakskov*, fordi Mestrene, som Svar paa vor Anmodning om en ringe Lønforbedring i førstnævnte By, ikke alene gav et kort og godt Afslag men endogsaa for samtlige Byer bød os mindre, end vi i Forvejen havde, ligesom vi ikke skal opholde os ved, at man fra den Side afviste et Par Forsøg, der gik ud paa at faa Striden bilagt.

Efter 9 Maaneders uforandret Strid i 1904, førtes denne over i 1905. Indenfor Centralforeningen havde forskellige kloge Hoveder været fremme med Projekter om at faa etableret Lock-out over det ganske Land, efterat Haabet om en forestaaende »Sult« hos Svendene ikke syntes at skulle gaa i Opfyldelse. Projekter, som imidlertid vare dødfødte alene i den Omstændighed, at man ved sin utrolige Kortsynethed og Desparation havde kastet Broen af efter sig. At man paa samme Tid opsagde os samtlige Regulativer i Østifterne afgav vistnok kun en stakket Glæde.

Saaledes var Situationen kort før April. Sikkerhed for at Lock-out ikke lod sig realisere, et Aar gammel Strejke i 5 Byer, og Ansvaret for en Konflikt i alle de øvrige Byer, hvis ikke en Overenskomst opnaaedes forinden 1. April. Under disse Omstændigheder var det jo ikke til at undres over, at Centralforeningens Medlemmer, med Henblik paa alt hvad der var gaaet forud, ikke kunde tiltro sin egen Ledelse Evne til at komme over de truende Skær, og i et lyst Øjeblik gav en Generalforsamling derfor Fællesforeningens Forretningsudvalg »fuldt Mandat« til at søge en Ordning med Malerforbundet bragt i Stand. — Det eneste fornuftige Skridt, som Centralforeningen overhovedet naaede at foretage under hele denne Sag.

Thi aldrig saasnart havde Forretningsudvalget, ved sin Forhandling med os, opnaaet en efter de foreliggende Omstændigheder saare god Overenskomst, forinden Formørkelsen igen lagde sig over Centralforeningen. Ganske ugenert gav den sig til at holde Generalforsamling paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den skulde bøje sig for den lovligt indgaaede Overenskomst eller ej, medens Arbejdsgiverforeningen samtidig afgav den mærkelige Erklæring om Overenskomsten, at man vel ikke vilde modsætte sig samme, men dog paa ingen Maade godkende den. Med denne

»Oplysning« burde man næsten kunne tilgive Centralforeningen, at den hverken vidste ud eller ind, men da vi paa den anden Side ikke vilde lade os gøre Nar ad, maatte vi se at faa en fornuftig Afslutning paa den Farce, som her opførtes. Vi krævede derfor Overenskomsten respekteret, og lod dette Krav fremsætte overfor Arbejdsgiverforeningen, der atter betydede Fællesforeningen af Danmarks Malermestre, at det nu maatte have en Ende, enten skulde Centralforeningen bøje sig for den vedtagne Overenskomt eller sættes paa Porten, ud af Arbejdsgiverforeningen.

Efter at have faaet denne tydelige Besked, lod Centralforeningens Formand foretage en Afstemning blandt Medlemmerne, der gav til Resultat, at man ikke vilde bøje sig, hvorefter Centralforeningen altsaa vilde være exkluderet af Arbejdsgiverforeningen. Det kom dog ikke saa vidt. Fællesforeningens Formand rejste til Odense og »formaaede« den derværende Mesterforening til at »udtræde« af Centralforeningen, hvorefter Afstemningen atter opgjordes, idet man annullerede de fra Odense afgivne Stemmer, med det Resultat, at der nu var Flertal for at bøje sig, saaledes at Centralforeningen undgik Exklusionen, medens Odense Mesterforening, der hele Tiden havde holdt den mest hvidglødende Desparation vedlige, fremdeles for egen Regning kunde følge sin Lyst til Konfliktens Fortsættelse, den der altsaa nu løber paa 22. Maaned.

Det siger jo sig selv, at denne aarlange Konflikt ikke vilde have haft Mulighed for sig, om Mestrenes Organisation havde haft den fornødne Fasthed og en dygtig Ledelse, men ingen af Delene var man Indehaver af. Centralforeningens daværende Formand var en ny Mand, der viste sig at mangle alle Betingelser for at udfylde sin Plads, og hans Organisation manglede Diciplin i Rækkerne. Fejlgreb paa Fejlgreb maaatte blive Følgen, og Centralforeningen vil bruge Tid, inden den forvinder, hvad der ved denne Lejlighed er revet itu.

Saa meget mere Grund har vi da til at glæde os over, at vor Organisation nu paa Konfliktens 22. Maaned staar uden den mindste Rift, og uden at have det allerfjærneste at bebrejde sig, fuldt overbevist om baade før og efter Konfliktens Udbrud at have udvist en i enhver Henseende uangribelig Optræden.

Det fortjener at tilføjes, at denne uhørt lange Konflikt ikke har paabyrdet Forbundets Medlemmer med en eneste Øre i Ekstra-Kontingent, skøndt vor Organisation i det sidst forløbne Aar har udredet over 12000 Kr. til Konflikter i andre Fag. D'Hrr. Malermestre i Odense kan derfor godt opgive Haabet om at opleve den Dag, da »Sulten« skal tvinge vore Medlemmer i Arbejde hos dem, thi det opnaar de ikke.

Vort Kontingent.

I den kommende Sommer afholder Malerforbundet sit 8de Delegeretmøde. Disse Møder er vor Organisations øverste Myndighed, og de Beslutninger, som der bliver tagne, maa uvægerlig følges af os alle i de derpaa følgende 3 Aar. Det et vel derfor ikke af Vejen, allerede nu, at tale og diskutere om hvilke nye Forandringer man kunde ønske i vort Forbunds Love. Jeg vil lægge for med Spørgsmaalet om vort Kontingent. Vi indbetaler nu lige meget, ganske uden Hensyn til, om vi har Arbejde eller ej. Spørgsmaalet er nu: »Er denne Betalingsmaade fuldtud retfærdig?« Svaret herpaa maa, efter min Mening, absolut blive: »Nej«.

Vi er alle enige om at opretholde vor Organisation, fordi vi har indset, at den er vort eneste Værn mod den besiddende Klasses Misbyden af vort eneste Eje: vor Arbejdskraft. Den har alt bestaaet sin Prøve, og vist sig at være en udmærket Indretning, hvad enten vi ønskede vore Kaar forbedrede, eller det var vore alt erhvervede Rettigheder som skulle forsvares. Opretholdelsen af Organisationen koster Penge, og aldrig vil det kunde lade sig gøre uden Penge; men intet er mere naturligt, end at vi betaler disse Penge, i samme Forhold, som vi høster Fordel af vor Sammenslutning; den som har arbejdet i 50 Uger har større Fordel, end den som maa nøjes med at arbejde i 25 Uger, og det var ikke mer end rimeligt, at den første kom til at betale dobbelt saa meget i Kontingent, som den sidste.

Er det aldrig hændt dig, Kollega, naar du har spurgt din Arbejdskammerat om hans Medlemsbog, og han da var saa meget skyldig, at du har maattet nægtet at arbejde sammen med ham, at han saa har angivet Arbejdsløshed som Grund til sin lange Restance.

Var det ikke Synd, at han straks, naar han kom i Arbejde, skulde betale en ca. 5 Kr. om Ugen, for atter at komme paa rette Køl.

Den Slags kunde meget godt undgaas, naar vi kunde blive enige om at betale Kontingent for hver Uge, som vi havde Arbejde, og saa være fri naar vi vare arbejdsløse, man behøvede saa ikke at have Skrupler, naar man traf en Kollega, som stod til Restance, thi man vidste bestemt, at det var selvforskyldt, og kunde gøre kort Proces.

Til mine københavnske Kolleger vil jeg sige, tænk over denne Sag, saaledes at den ikke er dig ganske fremmed, naar den i en nær Fremtid kommer til Behandling paa en Generalforsamling, hvad den nødvendigvis maa, for overhovedet at kunne naa frem til vort Delegeretmøde, idet kun Forbundets Afdelinger kan stille Forslag til Behandling der.

Alfred Larsen.

Arbejdsløsheds-Understøttelse.

I Henhold til de af Malernes Fagforening i København vedtagne Regler for Arbejdsløsheds-Understøttelse, (se Fagtidende for Maj f. A.) blev denne for Aaret 1905 udbetalt den 22. Decbr. til 224 Medlemmer med et samlet Beløb af 6,327 Kr. 25 Øre. Af dette Beløb var 2000 Kr. ydet som Bidrag af Fagforeningens Kasse, 1539 Kr. indbetalt i frivillige Bidrag af 262 Medlemmer, medens Resten er indkommet ved et Ekstra-Kontingent á 2 Kr., som er paalignet samtlige Medlemmer.

Da ovennævnte Regler vedtoges, gik man ud fra, at alle Medlemmer meget vel kunde yde det Bidrag af 6 Kr., som er en af Betingelserne for overhovedet at faa Del i Understøttelsen. Den

for Arbejdsløshed mest udsatte, saavel som den mindre udsatte, og det lille Antal mere end almindeligt heldige, der ganske slipper fri for Arbejdsløshed. De første fordi de maatte antages gerne at vilde sikre sig en nok saa ringe Hjælp, og de sidste fordi de gerne vilde være med til at tilvejebringe denne Hjælp. Men ingen, selv den mest sangvinske, tænkte vel, at det skulde naaes ligestraks, og der naaedes da ejheller ret langt i første Omgang, som det ovenfor vil ses. Næste Gang vil vi naa videre, og saa fremdeles. Imidlertid kommer vel nok den Dag, da Lovgivningsmagten vil træde hjælpende til, og da vil det være af den allerstørste Betydning for os, om vi kan henvise til at have gjort vort mest mulige, for at bringe denne Sag frem inden for de snævre Grænser, som den store Arbejdsløshedsprocent i vort Fag desværre maa sætte.

Vi forudsætter at det han have Interesse at oplyse om, at de ovenfor nævnte 224 Medlemmer i Aaret 1905 tilsammen havde haft Arbejde i 29,924 Dage, medens 1022 Dage repræsenterede Sygdom og Militærtjeneste. Regner vi Aaret til 300 Arbejdsdage, vil det altsaa sige, at hver af de paagældende 224 Medlemmer gennemsnitlig kun har haft Arbejde i 138 Dage, medens de har været uden Arbejde i 162 Dage. Tager vi samtlige 262 Medlemmer, som indbetalte til Understøttelsen, og gaar ud fra, at de 38 slet ikke har været arbejdsløse, bliver Gennemsnittet 182 Dages Arbejde og 118 Dages Arbejdsløshed.

Fra Voldgiftsretten.

Sag Nr. 303. Sagen indankedes af Malersvendene G. Matzen, Ole Jørgensensgade 3, 3. Sal, og Ch. Hansen, Ægirsgade 24, 4. Sal, paa fleres Vegne, mod Malermester L. Dyrberg, Nørrebrogade 52, og drejede sig om forskellige Uoverensstemmelser ved Opgørelse af en Regning, indleveret af Formanden, Malersvend Emil Meyer, over udført Arbejde i en Nybygning.

Efter at Svendene paa Rettens Foranledning havde gennemgaaet Regningen paa Hr. Dyrbergs Kontor, fremkom paany Anmodning om Rettens Bistand til Afgørelse af følgende tre Punkter, om hvilke Parterne ikke havde opnaaet Enighed.

1) Betaling af Formandspenge.
2) Rensning af Zinkaftræksrør i W. C. Rum.
3) Betaling for Færdigstrygning af Vinduer.

1) Svendene forklarede, at Dyrberg havde ansat Emil Meyer som Formand for den Akkord paa 6 Opgange, de var interesserede i, og at han foruden til sin egen Akkord samtidig havde maattet rekvirere, modtage og udlevere Materialier, der tilsendtes fra Farvehandleren til Brug for de tre andre Akkorder paa samme Byggeforetagende. For de Timer, der i den Anledning var medgaaet, var der paaført Regningen et Beløb af ca. 51 Kroner.

Mesteren hævdede, at han ikke havde beordret Meyer til at udlevere Materialier til de andre Akkorder, men kun bedt ham, samtidig med at han skriftlig rekvirerede Materialer til sin egen Akkord, at rekvirere et større Kvantum af Hensyn til de andre Akkorder. Dyrberg mente ikke, at dette havde medført Tidsspilde for Meyer, og ansaa sig derfor ikke forpligtet til at yde noget særligt Vederlag derfor.

Emil Meyer, der var tilkaldt som Vidne, forklarede, at han alene havde haft Nøgle til det fælles Værksted, han havde derfor været nødsaget til at udlevere Materialier til alle Akkorder, og den Tid, der var paaført Regningen herfor, var ikke for højt ansat. Han havde troet, at Mesteren vilde betale den Tid, han havde brugt i denne Anledning.

2) Svendene forlangte Rensning af Zinkrør i W. C. Rum betalt med Prisen for 1. Gang Strygning, idet de hævdede, at Rørene havde været meget tilstænkede med Cement, og henholdt dem forøvrigt til, at Meyer havde sagt, at Rensningen vilde blive betalt.

Mesteren kunde ikke anerkende, at Rørene havde været særlig tilstænkede, og erklærede, at der ikke var talt med ham om Betaling for Rensning, hvorfor han ikke mente at være forpligtet til at betale noget derfor.

Emil Meyer bevidnede, at der havde været en Del at rense paa de omtalte Rør. Under Arbejdets Gang havde han lovet at ville tale med Mesteren om Betaling for Rensningen, hvad han dog senere havde undladt at gøre.

3) Svendene havde forlangt 1. Gangs Pris for Færdigstrygning af nogle Vinduer, der havde været særlig slemme at stryge færdige, og hævdede, at Meyer ogsaa for dette Arbejdes Vedkommende havde sagt, at den forlangte Pris vilde blive betalt.

Mesteren erklærede, at der heller ikke for dette Arbejdes Vedkommende var truffet Aftale med ham om Betaling udover Prislistens Pris, hvorfor han ikke mente sig forpligtet til at betale mere.

Retten skønner: ad. 1). Det maa erkendes, at Deltagerne i Meyers Akkord har Krav paa at faa Erstatning for den Tid, der er benyttet af Meyer til i Arbejdstiden at udføre Arbejde til Fordel for de andre Akkorder. Da Mesteren har undladt ved Opgørelsen af de øvrige 3 Akkorder, at faa dette Forhold ordnet, vil han ikke kunne undgaa at maatte betale til Meyers Akkord et Beløb, som Retten mener at kunne ansætte til 25 Kroner.

ad 2) Retten skal udtale en Beklagelse af, at der ikke forud, som Prislisten forudsætter, er truffet Aftale om Rensning af de omtalte Rør, men da det maa anses for godtgjort, at Rensning har fundet Sted, bør Arbejdet i dette Tilfælde betales med 1 Øre pr. løb. Alen.

ad 3) Da der heller ikke for dette Punkt foreligger nogen forud Aftale med Mesteren, og Prislisten fastsætter en bestemt Pris for 2. Gangs Strygning af Vinduer, maa denne Pris tages til Følge.

Da ingen af Parterne har vunden Sagen, fortaber begge deres Depositum.

Sag Nr. 307. Sagen indankedes af Malersvendene Thomas Sørensen, Sindshvilevej 13, 1. Sal, og Carl Nielsen, Fischersgade 4, 2. Sal, mod Malermester Hans Hansen, Sofievej 16, og drejede sig om Betalingen for udført Lasuring paa forud aaret Egetræ.

Svendene forklarede, at Arbejdet omfattede Træværk og Panel i en Spisestue, som tidligere havde været lyst Egetræ, men som nu skulde lasures, saa det stod som meget gammelt Eg. Efter Mesterens Forlangende var Arbejdet udført paa den Maade, at man først havde pisket det med Vandfarve, og derpaa lasuret og kæmmet i Oliefarve. Svendene mente sig derfor berettigede til at faa Betaling for Aaring og 6 Øre pr. Kv.-Al. for Piskning, ialt 16 Øre pr. Kv.-Al.

Mesteren hævdede, at han ikke havde forlangt Piskning, men kun henstillet at udføre Arbejdet paa denne Maade, der efter hans Formening vilde være den letteste i dette Tilfælde. Han havde tilbudt at betale Arbejdet med Prisen for Aadring, og hævdede, at han havde ment, at denne Pris skulde gælde for den samlede Behandling.

Mesteren havde til Retten fremsendt en Dør fra det paagældende Værelse, hvorved det blev Rettens Medlemmer muligt at bedømme det udførte Arbejde.

Retten skønner: At Arbejdet maa betragtes som Lasuring udført i to Gange, og Svendenes Forlangende maa bero paa en Misforstaaelse af Mesterens Tilbud.

Den af Mesteren tilbudte Pris maa af Retten anses for passende Betaling for det udførte Arbejde.

Mesteren, der har vundet sin Sag, faar sit Depositum tilbagebetalt, medens Svendene fortaber deres.

Sag Nr. 309. Denne Sag indankedes af Malerlauget og Malernes Fagforening i Anledning af Licitationen over Malerarbejdet ved den ny Tvangs- og Arbejdsanstalt paa Amager. Organisationerne ønskede ved Rettens Hjælp at faa konstateret, om noget af de paa dette Arbejde indgivne Tilbud maatte være under Arbejdsløn og Materialiets Værdi.

Retten nedsatte et Udvalg bestaaende af 2 Mestre og 1 Svend, som, efter at have udregnet Arbejdslønnen i Henhold til de fremlagte Tegninger og Konditioner, forelagde Resultatet for den samlede Ret, som derefter kalkulerede Værdien af Materialforbruget. Da den saaledes fremkomne samlede Sum er under det laveste af de indgivne Tilbud, skønner Retten, at der i dette Tilfælde ikke fra nogen af de Tilbudsgivendes Side er handlet i Strid med Prislistens almindelige Bestemmelsers Punkt 9.

Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Sagens Behandling og Arbejdets Beregning erlægger Malerlauget og Malernes Fagforening hver 25 Kr.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat. –

Forøvrigt havde Neuhausens Forhold i den senere Tid været et saadant, at man maatte anse ham for et uroligt Hoved, thi tværtimod Lovens Bud, havde han haft Sammenkomst med 16 andre Mestre og tilskrevet Oldermanden et Brev af samme Natur, som det til Cancelliet indgivne.

Denne Slutning vilde ikke have været ilde anbragt i Begyndelsen af det 18de Aarhundrede. Neuhausen vilde da sikkert være blevet behandlet med den Alvor, som passede sig for et uroligt Hoved. Nu derimod faldt Hentydningen ganske til Jorden. Cancelliet var ikke tilfreds med Oldermandens Erklæring og forlangte Lavet sammenkaldt, for at høre en Udtalelse fra samtlige Medlemmer, et Skridt, der er betegnende for den nye Aand, som besjælede Regeringen paa dette Tidspunkt.

Den 19. Maj fandt dette Møde Sted. Kun 34 af Lavets 60 Medlemmer var mødte, og disse besluttede enstemmigt, at Mesterstykkerne som forhen skulde udføres hos Oldermanden under Tilsyn af de udvalgte Skuemestre. Blandt disse 34 Mestre var mærkelig nok 12 af dem, der havde underskrevet Neuhausens Brev til Oldermanden, saa det synes som han i sidste Øjeblik er bleven forladt af sin Hær. Imidlertid var 34 af 60 jo ikke noget overvældende Flertal, og desuden syntes det, som om Cancelliet har haft en Fornemmelse af, at ikke alle Stemmer var ganske frivillige. Nok er det, der blev forlangt Afstemning blandt alle Lavets Medlemmer. Dette skete ved en Rundskrivelse, og herved erhvervedes yderligere 16 Stemmer for Oldermandens Parti. 10 vare bortrejste og kunde derfor ikke stemme. Neuhausens Forslag var saaledes forkastet med 50 Stemmer af 60, og Cancelliet maatte efter dette erkende, at der ingen Grund var til at forlade den gamle Ordning.

Efter dette mislykkede Resultat skulde man tro, at Neuhausen maatte være ganske tilintetgjort, og at han virkelig havde gjort utidig Spektakel, naar endog hans egne Medunderskrivere kunde forlade ham.

Rimeligst er det dog at antage, at Flertallet af Medlemmerne i Grunden har været lige glade, og at de uden nogen særlig Overbevisning, og uden at vide synderlig Besked om, hvad det var de skrev paa, havde sat deres Navne under. Saadant har jo været kendt baade før og siden.

Trods alt syntes det alligevel som om Neuhausen har haft Stemningen for sig. Ved Lavsforsamlingen den 5. Oktober, fik han Revance, idet han med 18 Stemmer valgtes til Oldermand, hvorimod hans Modstander Repholtz kun opnaaede 11 Stemmer.

Fortsættes.

Stiftelsesfest.

Lørdagen den 2. December afholdt Malernes Fagklub »D. S. B. Aarhus« sin 3-aarige Stiftelsesfest. Festen indledes med et Fællesmaaltid, hvori Klubbens Medlemmer med Damer deltoge, og hvor Formanden bød Velkommen. Formanden talte dernæst for Organisationen, i Særdeleshed for Fagklubben, hvorefter Talerne fulgte Slag i Slag. Efter at den mere alvorlige Del af Festen var forbi, havde et Udvalg arrangeret et Tintamaresque-Theater, hvor Aarets Begivenheder passerede Revy, og Festen sluttede endelig med en lille Svingom og Enighed blandt Deltagerne om, at Aftenen helt igennem var forløbet paa allerbedste Maade. *G.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", M. Christensen Hartmanns Allé 43.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. M. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
–	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, Sudergade 5 A.
–	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer)
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Færgestræde 6.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade.
Maribo.	G. Petersen, Nørrebro.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej.
Svendborg.	H. Rasmussen, Vestergade 37, Stuen.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Østergade.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Torvegade.
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 15.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
–	S. Kjeldsen, Dalgasgade 16, St.
Randers.	C. Vissing, Østergade 6, o. G.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
–	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
–	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	A. Andreasen, Vimmelskaftet 24, o. G.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
–	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

E. Winnje, Storgaden 20. Kristiania.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K**. Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

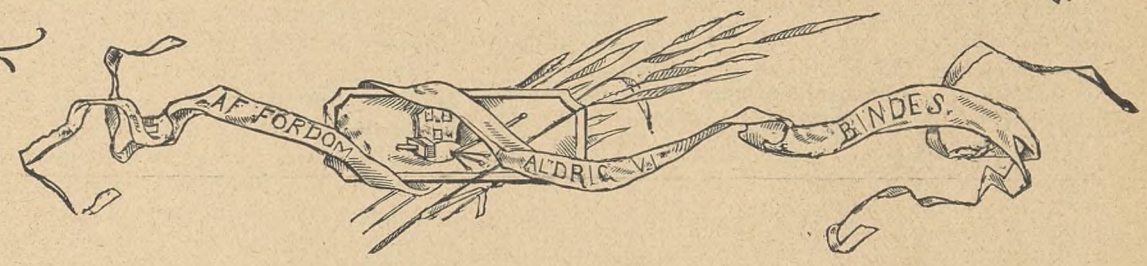

Februar | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

Konflikten i Odense fortsættes.

Vi havde Ret.

Vi har tidligere her i Bladet omtalt, hvorledes Centralforeningen af Malermestre i Østifterne nægtede at optage som Medlemmer de to Malermestre, der, i Modsætning til de øvrige Malermestre i Odense, respekterede den med os lovligt indgaaede Overenskomst af 8. April f. A. At denne Holdning fra Centralforeningens Side var en Støtte for Mesterforeningen i Odense, og at en saadan Støtte maatte være i Strid med den ved Lock-out'ens Afslutning i 1899 trufne Overenskomst stod os aldeles klart. I den Anledning fremsatte vi gennem »De samvirkende Fagforbund« Klage over Arbejdsgiverforeningen paa Centralforeningens Vegne til »Den permanente Voldgiftsret« og fik herigennem, som det vil ses af nedenstaaende Udskrift og Kendelse, fuldt ud Medhold i vor Opfattelse.

Efter at Malersvendene i Odense og flere andre Købstæder den 1. April 1904 havde nedlagt Arbejdet, fordi det ikke var lykkedes at opnaa Overenskomst om de fremtidige Løn- og Arbejdsforhold, og efter at et Forslag til Overenskomst, hvorom der den 26. August f. A. opnaaedes Enighed mellem Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, vel var blevet tiltraadt af Malerforbundet, men forkastet af Centralforeningen af Malermestre i Østifterne, hvorfor Strejken fortsattes, blev der omsider af Repræsentanter for Fællesforeningen af Danmarks Malermestre og Malerforbundet den 8. April 1905 afsluttet endelig og bindende Overenskomst, hvorefter Arbejdet skulde genoptages den 10. April. Uagtet Centralforeningen efter Bemyndigelse blandt andet fra Foreningen af Malermestre i Odense ved en Generalforsamlings Beslutning havde overdraget Fællesforeningen at forhandle og endelig ordne Sagen med Malerforbundet, nægtede Malermesterforeningen i Odense at bøje sig for den nævnte ogsaa paa dens Vegne afsluttede Overenskomst, hvorfor Konflikten dersteds fortsattes, medens Arbejdet genoptoges den 10. April i alle de andre Byer.

Senere Forhandlinger mellem paa den ene Side Malerforbundet og De samvirkende Fagforbund og paa den anden Side Fællesforeningen og Arbejdsgiverforeningen — hvilken sidstnævnte Forening erklærede ikke at ville modsætte sig, at Overenskomsten i alle dens Punkter traadte i Kraft, men dog ikke udtrykkelig at ville godkende den — førte ikke til noget Resultat, idet Malermesterforeningen i Odense fastholdt sin Vægring ved at respektere Overenskomsten.

Den 7. Maj meddelte Arbejdsgiverforeningen dernæst De samvirkende Fagforbund, at Odense Malermesterforening var udtraadt af Centralforeningen og dermed af Arbejdsgiverforeningen.

To Malermestre i Odense, Aagaard og Rasmussen, følte sig imidlertid forpligtede til at rette sig efter den lovligt afsluttede Overenskomst, men blev af den Grund ekskluderede af Odenseforeningen. Og da de derefter henvendte sig til Centralforeningen med Anmodning om Optagelse i denne, ifølge hvis Love »enhver Maler kan blive Medlem, naar han er i Besiddelse af sine borgerlige Rettigheder og driver selvstændig Næring«, nægtedes der dem dels af Centralforeuingens Formand og Næstformand, dels ved Beslutning af dens Generalforsamling den 3.—4. September f. A. Optagelse, saa længe de var ekskluderede af Odenseforeningen.

I den Anledning har De samvirkende Fagforbund indbragt Sagen for den permanente Voldgiftsret og paastaaet Arbejdsgiverforeningen paa Centralforeningens Vegne idømt Bøde og Sagsomkostninger for Brud paa Overenskomsten af 5. September 1899, idet den har gjort gældende, *at* Centralforeningen ved at nægte at optage de to af Odenseforeningen ekskluderede Medlemmer har støttet denne i dens uberettigede Modstand mod den den 8. April 1905 indgaaede Overenskomst og derigennem i dens stadig bestaaende Konflikt med Malerforbundet, og *at* Centralforeningen derved har handlet i Strid med September-Overenskomstens Punkt 2, sidste Punktum, der bestemmer, at »det skal betragtes som Brud paa denne Overenskomst, hvis Arbejder- eller Arbejdsgiverorganisationer, der staar udenfor de to nævnte Hovedorganisationer eller har udmeldt sig af dem, under Strid med nogen af disse eller af de under dem hørende Organisationer understøttes af nogen ved nærværende Overenskomst forpligtet Part«.

Herimod har Arbejdsgiverforeningen indvendt, at den selv ikke har ydet Odenseforeningen eller Centralforeningen nogen Støtte og end ikke har vidst, at sidstnævnte havde nægtet de to Mestre Optagelse, samt at den ikke kan indrømme, at Centralforeningens Optræden har gaaet ud paa at støtte eller har støttet Odenseforeningen i dens endnu bestaaende Strid med Malerforbundet.

Voldgiftsretten er enig med Arbejdsgiverforeningen i, at denne selv ikke har foretaget noget i denne Sag, der er i Strid med September-Overenskomsten, specielt ikke derved, at den ikke udtrykkelig har villet godkende Overenskomsten af 8. April 1905, efter at Odenseforeningen havde nægtet at respektere den.

Ligeledes foreligger der intet, som viser, at Centralforeningen ved sin Nægtelse af at optage de to ekskluderede Mestre har haft til direkte Formaal at støtte Odenseforeningen.

Men derimod skønner Retten ikke, at det med Føje kan nægtes, at Centralforeningen faktisk har støttet Odenseforeningen og styrket den i dens Evne til at fortsætte dens endnu bestandig bestaaende Strid med Malerforbundet ved at foretage et efter den citerede Bestemmelse i dens Love saa ekstraordinært Skridt som at nægte Optagelsen af de

to Mestre udelukkende af den Grund, at de var ekskluderede af Odenseforeningen, fordi de ikke vilde gaa med til at nægte at respektere en paa deres og deres Kollegers Vegne lovlig indgaaet Overenskomst, som blandt andet gik ud paa, at det længe nedlagte Arbejde skulde genoptages.

Og *da* fremdeles Odenseforeningens Handlemaade i denne Sag, tværtimod September-Overenskomstens i dens § 9 udtrykkelig udtalte Forudsætning om en Samvirken til »rolige, stabile og gode Arbejdsforhold«, endog maa siges at have modvirket dette Formaal, samt *da* det derfor maatte have været ventet, at Centralforeningen med alle til dens Raadighed staaende Midler havde søgt at retlede Odenseforeningen i Stedet for at styrke den i dens nævnte Handlemaade, og *da* endelig dette er sket, efter at sidstnævnte Forening havde udmeldt sig af Centralforeningen og dermed af Arbejdsgiverforeningen, findes Centralforeningen som en »ved September-Overenskomsten forpligtet Part« at have gjort Brud paa denne, hvorimod der efter samtlige Omstændigheder ikke findes tilstrækkelig Føje til at idømme den nogen Bøde.

I Henhold til ovenstaaende og med Bemærkning, at September Overenskomstens § 10 udtrykkelig hjemler, at en Hovedorganisation, som selv ikke har gjort Brud paa Overenskomsten, kan indklages paa en underordnet Organisations Vegne, naar denne formenes at have gjort Brud paa den, afsiges følgende

Kendelse:

Ved at støtte Foreningen af Malermestre i Odense under dens Strid med Malerforbundet efter dens Udmeldelse af Centralforeningen af Malermestre i Østifterne, har denne Forening gjort Brud paa Bestemmelsen i § 2, sidste Stykke, i Overenskomsten af 5. September 1899.

Arbejdsgiverforeningen bør inden 1 Maaned fra Dato paa Centralforeningens Vegne til Voldgiftsretten betale 50 Kr. i Sagsomkostninger.

En Uskik.

En Uskik er det, naar de af mine Kolleger, som arbejder paa de nye Bygninger, paa Mesterens Opfordring udfører Hvidlakering efter kun 2 Gange Strygning, Tonfarvelakering efter kun 1 Gang Strygning, eller stryger til Aadring med 1 Gang. Det er jo desværre nu saaledes, at vi i vort Fag i en altfor uhyggelig Grad maa lide under Arbejdsløsheden, og der er derfor for os al mulig Grund til at passe paa at vi ikke selv skal blive Skyld i, at Arbejdsmængden paa nogen Maade forringes, og vi er selv ikke ganske uden Skyld i, at ovennævnte Arbejdsmetode lader sig anvende. Hvor ofte har jeg ikke hørt en af mine Kolleger udbryde, naar han var beskæftiget med et Stykke Hvid- eller Tonfarvelakering, »Ja man er jo nødt til at holde Farven lidt tyk«, eller »man maa jo lægge lidt rigelig paa, for ellers kan man jo slet ikke faa det til at dække«, og bag efter har man saa hørt Mesterens Kritik naar det for Ex.: har rynket sig, grundet paa at der var lagt alt for rigelig paa. Man skal selvfølgelig ikke gøre sig en Smule mere Umage, fordi Mesteren, Arkitekten eller Bygherren har fundet paa at spare en eller 2 Gange Strygning paa et bestemt Stykke Arbejde, men man skal absolut udføre det paa almindelig Maade, og saa være revnende ligeglad, om det dækker godt eller daarligt. Ved at række Haand til den Slags Fileri er man med til at forringe Arbejdsmængden, og derigennem er man Skyld i at Arbejdsløsheden bliver større, og den er, hvad vi vel let kan blive enige om, tilstrækkelig stor. For det andet forringer man sin egen Arbejdsfortjeneste, og den er sikkert ikke for stor for nogen af os.

Derfor lad os alle være enige om, i de 2 Aar der er tilbage af vor Prislistes Existens, ikke at være med til, at udføre Hvidlakering paa nye Bygninger efter 2 Ganges Strygning, paa anden Maade, end at samtlige Knaster skinner igennem. Det maa da være et kommende Prislisteudvalgs Sag at udarbejde Regler, som forhindrer den Slags Misbrug. Jeg kunde meget godt tænke mig, at vor Prisliste kom til at indeholde et Punkt, f. Ex. saaledes: Ved nyt Arbejde hører til Hvidlakering mindst 3 Gange Strygning forinden Lakeringen, til Tonefarve mindst 2 Gange o. s. v.

Og jeg tror ikke, det vilde være vanskeligt at faa gennemført, da jeg ikke kan opdage, at Malermestrene er interesserede i, at den Slags Forhold finder Sted, da det jo dog i sidste Instans vil blive Bygherren, som vil høste Udbyttet af Fileriet. Rent fagligt sét er det jo ogsaa forkasteligt; der kan jo dog ikke med to Ganges Strygning udføres Hvidlakering, som er pænt, det bliver nødvendigvis Arbejde af anden Klasse og det gælder for os, absolut at gøre det, som vi producerer, saa tiltalende og smukt som muligt, desto større vil Efterspørgslen blive. Det er en Kendsgærning, at naar en Ting er smukt og pænt udført, er den altid lettere at faa solgt, end en tarveligere, selv om den saa er en Smule dyrere.

Alfred Larsen.

Fra Voldgiftsretten.

Sag Nr. 313. Denne Sag indankedes af Malerlauget og Malernes Fagforening i Anledning af Licitationen over Malerarbejdet ved Kommuneskolen paa Duevej, Frederiksberg.

Organisationerne ønskede ved Rettens Hjælp at faa konstateret, om noget af de til dette Arbejde indgivne Tilbud maatte være under Arbejdsløn og Materialets Værdi.

Retten nedsatte et Udvalg, bestaaende af 2 Mestre og 1 Svend, som efter at have udregnet Arbejdslønnen i Henhold til de fremlagte Tegninger og Konditioner, forelagde Resultatet for den samlede Ret, som derefter kalkulerede Værdien af Materialforbruget. Det saaledes fremkomne Beløb er 6825 Kr. 31 Øre, og Retten kender derfor, at de Tilbudsgivere, hvis Tilbud er under ovennævnte Sum, har overtraadt Prislistens almindelige Bestemmelsers Punkt 9.

Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Sagens Behandling og Arbejdets Beregning erlægger Malerlauget og Malernes Fagforening i dette Tilfælde hver 35 Kroner.

Faar vi aldrig Hjælp til Arbejdsløse?

En norsk Lov om Tilskud.

Som bekendt er der af Regering og Rigsdag nedsat en Kommission angaaende Alderdomsforsikring og til denne Kommission er Spørgsmaalet om Forsikring mod Arbejdsløshed ogsaa henvist.

Det forløb sidste Efteraar at Kommissionen vilde fremkomme med Forslag angaaende denne Sag i Begyndelsen af indeværende Rigsdagssamling, men nu er over den halve Tid forløbet og endnu er intet fremkommet. Man kan da med Rette spørge om det er Meningen at denne Sag skal ligge begravet i Kommissionen, om de arbejdsløse vedblivende skal halvsulte og om den danske Stat vil vedblive at unddrage sig sin Pligt overfor de mange Statsborgere, der paa Grund af forrykte Samfundstilstande kastes ud i Nød og Elendighed.

Højremanden P. Rasmussen har fundet det formaalstjenligt at stille Forslag om Tilskud, et Par Hundred Tusinde Kroner, til selvstændige Arbejdsløshedskasser, og Regeringspartiet har hidtil været mest stemt for nogle smaa Bidrag til de fri Fattigkasser, for at Hjælpen saa meget som muligt kunde faa Karakteren af Fattighjælp.

Begge disse Udveje er urimelige. Højremandens Forslag er naturligvis beregnet paa at svække vore Fagforeninger ved Oprettelse af Arbejdsløshedskasserne. Det er en ganske ufornøden Omvej og en Løsning som vi ikke kan give vor Tilslutning. De fleste Fag har Arbejdsløshedskasser, der let kan sættes i Forbindelse med Statshjælpen. Nye Kassers Oprettelse vil kun splitte og øde Kræfterne og betyde Misbrug af Penge igennem forøget Administration.

Tilskudet til Fattigkasserne bør ikke være en vedvarende Ordning, thi disse er ikke og bør ikke være Organer, hvor igennem denne Sag ordnes. Fattigkasserne har deres betydningsfulde Opgave og kan gøre megen Nytte, men Arbejdsløsheden er en særlig Art af Nødstilstand, paa hvilken der bør raades Bod igennem dertil egnede og gennem mange Aar prøvede Organisationer.

Kravet om Statstilskud til Fagforeningernes Arbejdsløshedskasser, som vi stiller, har faaet Tilslutning fra flere Sider udenfor Arbejdernes Kredse, og det sidste, der foreligger paa det Omraade, er et Forslag der behandles i Norge, udarbejdet af en Komite, der nedsattes i Aaret 1904.

Forslaget gaar ud paa, at alle Arbejdsledighedskasser i Norge der opfylder de stillede Betingelser, har Adgang til at faa refunderet en Tredjedel af de Beløb, hvormed de understøtter deres Medlemmer.

Kasserne, der ønsker denne Begunstigelse, skal anerkendes af vedkommende Departement, ved Indsendelse af Lovene og Optagelse af de fornødne Lovbestemmelser. (Altsaa en Ordning som med vore Sygekasser.)

Kommunerne skal udrede en Del og Statskassen en anden Del af Tilskudet, og kun Arbejdsløshed, der skyldes Strejke og Lock-out, unddrages Tilskud.

Det af os hævdede Princip, Hjælp til de bestaaende Fagforeningers Arbejdsløshedskasser, er anerkendt i følgende to Paragrafer i Lovforslaget:

§ 5. Er vedkommende Arbejdsledighedskasse knyttet til en Forening, skal den føre særskilt Regnskab. Dens Midler, der skal holdes adskilte fra Foreningens Midler, maa kun anvendes til Dækning af dens egne Forpligtelser og kan ikke af Foreningens Kreditorer gøres til Genstand for Arrest, Eksklusion eller Udpantning. Heller ikke kan der for Gæld, paahvilende nogen som er forsikret i en saadan Kasse, søges Dækning i den Forsikredes Krav paa Kassen.

§ 6. Enhver til en Forening knyttet Arbejdsledighedskasse maa, for at erholde Refusion, give Personer, tilhørende de samme Fag som Kassens Medlemmer, Adgang til at forsikre sig paa lige Vilkaar, med disse, selv om de ikke er Medlemmer af Foreningen. De her nævnte Forsikrede erholder dog ikke Ret til at deltage i Kassens Ledelse, medmindre Foreningen herom fatter Beslutning. Desuden kan Kassen, forsaavidt dens Administration bestrides af vedkommende Forening, paalægge saadanne Forsikrede en Forhøjelse af det ordinære Kontingent med 10 Procent til Dækning af Administrationsudgifter, og hvis dette viser sig utilstrækkeligt, med Departementets Billigelse forhøje den med et yderligere Tillæg, der ikke maa overstige 15 Procent.«

Klart og uforbeholdent har man her anvist den Vej der er naturligst i denne Sag, og det var ønskeligt, om den danske Kommission vilde følge Norges Eksempel og slaa ind paa den samme Vej i den allernærmeste Tid.

Regeringen skal ikke komme udenom Arbejdsløsheden. Vil den endnu i denne Rigsdagssamling lade Sagen hvile, haaber vi at de kommende Folketingsvalg vil belære Regeringen ved at tilføje dem et føleligt Nederlag og antagelig vil der derefter følge en mere frugtbringende Lovgivningsvirksomhed — ogsaa til Fordel for den Arbejdsløse.

Giv Agt.

Silkeborg. Afdelingen vilde sætte Pris paa om Medlemmerne 5650 *Janus Christensen* og 3089 *Fr. Gjerulff* snarest vilde komme i Tanker om at afvikle deres Mellemværende med Afdelingen, hvad de forglemte ved deres Afrejse til Højslev eller Omegn, hvor de formentlig nu ere Mestre.

Holstebro. Afdelingen her ønsker at minde 3183 *Møber Petersen* og 3167 *M. Bunchert* om, at de snarest maa berigtige deres Forhold til Afdelingen. Ligeledes maa Afdelingen erindre arbejdssøgende Kolleger om, ikke at tage Arbejde i Holstebro forinden Henvendelse til Formanden har fundet Sted.

I *Skive* og *Nykøbing p. F.* anmoder de respektive Afdelinger om, at ingen tager Arbejde uden først at have henvendt sig til vedkommende Afdelingsformand.

I Tilslutning til disse Anmodninger beder vi erindret, at Forbundets Love § 13 utrykkeligt paalægger tilrejsende Medlemmer at henvende sig til Afdelingsformanden forinden Arbejde søges.

Malerforbundet i Schweiz.

Vor Broderorganisation i Schweiz afholdt i Dagene 6. og 7. Januar Delegeretmøde i Winterthur, hvor saavel Broderorganisationen i Tyskland, som vi, efter Indbydelse, vare repræsenterede.

Mødet talte 43 Delegerede mod 27 ved forrige Møde, der afholdtes for 2 Aar siden i Basel. Af Formandens Beretning fremgik det, at Medlemsantallet, siden sidste Møde, var gaaet frem fra 865 til 1675 fuldtbetalende Medlemmer. 11 Lønregulativer vare blevne afsluttede, deraf 5 efter forudgaaet Strejke. 3 Strejker vare endt uden Resultat.

Af Mødets Forhandlinger fik man det bestemte Indtryk, at alle Kræfter vilde blive lagt i et fortsat Arbejde for at vinde frem, i lige saa høj Grad som dette var lykkedes i de sidste Par Aar, og hertil ønsker vi vore Kolleger alt muligt Held. Forholdene derovre er ret vanskelige. Landets 3 forskellige Sprog letter jo ikke Agita-

tionen og det samme gælder ogsaa den overordentlig store Til- og Afgang af Kolleger fra Udlandet, som Schweiz til Stadighed har at opvise.

Oversigt for Oktober Kvartal 1905.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimal-Timeløn
Malernes Fagf. Kbh.	400	1700	500	1650	750	44
„D. S. B." Kbhvn.*)		31		24		32
Gentofte-Lyngby	48	62	62	62	16	44
Hørsholm	6	6	8	6	4	42
Hillerød	9	18	15	17	?	42
Helsingør	20	67	42	66	18	42
Roskilde	15	19	22	15	?	40
Holbæk	9	14	15	14	7	42
Kallundborg	9	6	18	6	3	40
Korsør	5	5	6	5	3	42
Slagelse	14	13	22	13	5	42
Ringsted	6	3	8	3	1	42
Næstved	24	36	20	36	25	42
Køge	7	7	16	7	5	42
Nykøbing p. F.	12	25	24	23	3	42
Maribo						42
Nakskov						42
Svendborg	25	16	25	16	7	42
Faaborg	13	7	12	6	?	42
Odense**)						
Middelfart	7	12	8	9	7	40
Fredericia	22	24	22	21	5	40
Kolding	23	32	29	29	?	40
Esbjerg	17	26	25	26	14	40
Lemvig	6	4	2	4	1	35
Holstebro	9	14	10	12	?	38
Nykøbing p. M.						40
Skive	10	15	16	14	3	40
Viborg	18	?	17	?	?	40
Frederikshavn	6	11	10	11	5	40
Hjørring	11	16	23	16	2	40
Aalborg	35	94	70	89	44	40
Randers	37	81	50	77	45	40
Aarhus	79	101	116	101	57	45
— „D. S. B."		34	2	18		32
Silkeborg	9	17	13	17	9	40
Horsens	25	32	44	30	5	40
Vejle	27	28	40	25	13	40
Bornholm	16	8	16	8	6	35

Anm. Afdelinger, som ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

* Et af Klubbens Medl. arbejder paa Jærnbanens Værksted i Nyborg
**) Arbejdet er nedlagt siden 1. April 1904

Julefest.

Malernes Fagforening i København afholdt Fredag den 29. December f. A. Julefest i Festlokalerne i Rømersgade 22, hvori ca. 450 Børn deltoge. Følgende Gaver have vi modtagne og bringe derfor vor bedste Tak: Malernes Fagforening 350 Kr., N. Foss 5 Kr., Restauratør Haagensen 3 Kr., Nr. 66 2 Kr., Nr. 1146 50 Øre, Nr. 1652 50 Øre, Ludvig Petersen 3 Oliemalerier, Johannes Sørensen 2 Kanariefugle i Bur. Endvidere havde Nikolaj Johansen malet en Frise, forestillende Nissernes Jul, som vakte almindelig Beundring.

Gevinsterne faldt paa følgende Numre: Nr. 261 1 Fonograf, Nr. 74 1 Chocoladestel, Nr. 291 2 Kanariefugle i Bur, Nr. 300 3 Oliemalerier.

A. L.

I Udlandet.

Vore respektive Broderorganisationer advarer for Tiden mod Tilgang til nedennævnte Steder:

Tyskland. *Rostock* (Neptunværftet) og *Brandenburg* a. H.

Schweiz. *Zürich* og *Interlaken.*

Østrig. *Karlsbad, Prag, Cxernowitz* og *Innsbruck.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", H. Vedel, Thorupsgade 4, 4. Sal.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. Hansen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
—	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	J. P. Garner, Sudergade 5 A.
—	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer)
Roskilde.	Axel Faber, Fondens Bro.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Færgestræde 6.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade 34, 1. Sal.
Maribo.	G. Petersen, Nørrebro.
Nakskov.	J. Rask, Taarsvej.
Svendborg.	H. Rasmussen, Kildevej 2.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Nørregade 9, St.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Stationsvej.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Torvegade.
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 15.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4. o. G.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	J. Snoer, Reberbanegade 42, 2. Sal. (Kasserer)
Randers.	P. Sønderstrup, Vinkelvej 281.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	Joh. Tribler, Allégade 28.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

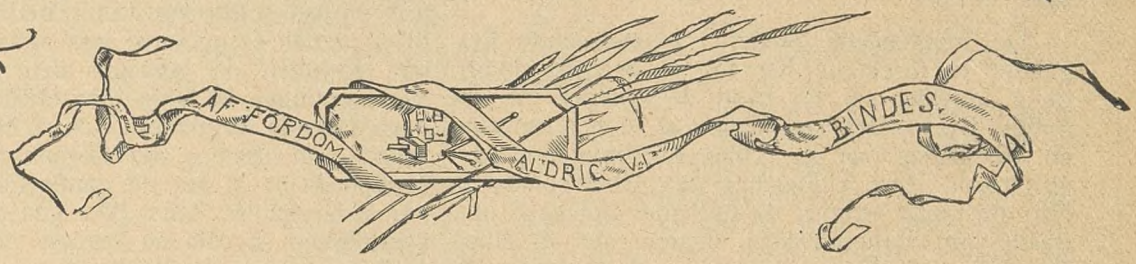

Marts | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

Arbejdssøgende Medlemmer gøres opmærksom paa, at der ikke vil kunne erholdes Arbejde i Odense, **forinden** de tidligere Strejkende alle er komne i Arbejde, og dette er endnu ikke sket.

Iøvrigt erindres om Lovenes § 13, hvorefter tilrejsende Medlemmer overalt vil have **at henvende sig til vedkommende Afdelingsformand, forinden Arbejde søges.**

☞ Indtil andet foreligger, kan vore Medlemmer ikke arbejde for **Fischer** i Aalborg, **Lauridsen**, Jerne pr. Esbjerg, **Peter Jensen**, Kallundborg, **Clemmensen**, Kellerup, **Jensen**, Holeby, **H. P. Olsen**, Taastrup, **Bruun**, Vridsløselille og **Georg Lorentzen**, Hellerup.

I **Herning** kan **kun** arbejdes for d'Hrr. Lund, N. Hansen og Heich.

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, N. Nielsen** (Vesterbrogade 69), **C. A. Nielsen**, (Brønshøj), **Chr. P. Pedersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen**, (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen**, (Tordenskjoldsgade 27), **Søren Christiansen** St. Strandstræde, **Louis Sørensen**, (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse). Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Konflikten i Odense endt.

Paa Foranledning af Malermesterforeningen i Odense har der i afvigte Maaned været afholdt et Par Forhandlingsmøder for at søge den gennem to Aar førte Konflikt bilagt og dette Resultat er da ogsaa blevet naaet ved et Møde d. 28. Febr., hvor en Overenskomst af følgende Indhold vedtoges:

I Den ordinære Arbejdsdag er:
I Januar og Decbr. fra Kl. 8—4, med Spisetid fra Kl. 12—1.
I Februar og Novbr. fra Kl. 8—4½ med Spisetid fra Kl. 12—1.
I Marts og Oktober fra Kl. 7—5½ med Spisetid fra Kl. 8—8½ og 12—1.
Den øvrige Tid af Aaret fra Kl. 6½—6 med Spisetid fra Kl. 8—8½ og 12—1½.
For Arbejde, der udføres i Butiks-, Kontor- og Restaurationslokaler, gælder sidstnævnte Arbejdstid hele Aaret.

II Indenfor den ordinære Arbejdstid er Minimallønnen 45 **Øre** pr. Time, hvortil gives et Tillæg af 50 pCt. for Arbejde, der udføres paa Søndage, 2den Paaskedag og i Juledagene.

III For Arbejde, der udføres i Pintsedagene eller efter Kl. 12 paa Grundlovsdagen, betales et Tillæg af 100 pCt. Udenfor de ovennævnte Tider betales et Tillæg af 50 pCt. indtil Kl. 9 Aften og derefter et Tillæg af 100 pCt.

IIII For Arbejde, der udføres i over en Mils Afstand — ad nærmeste passable Vej — fra Mesterens Bopæl, betales et Tillæg af 8 pCt. samt Rejsen ud og hjem en Gang og Timeløn for den til Rejsen anvendte Tid, naar den strækker sig udover 2 Timer pr. Dag.

V Jernbanens Arbejde betales efter den af Centralforeningen og Malerforbundet vedtagne Prisliste.

VI Andet Akkordarbejde betales efter den for København gældende Prisliste.

VII Den ugentlige Udbetaling finder Sted om Fredagen **paa Arbejdspladsen**, for Timelønsarbejde efter ovenanførte Satser, og for Akkordarbejde efter Bestemmelserne i Københavns Prisliste.

VIII Mesteren skal levere alt Værktøj og Materiale i god og brugbar Stand. Alle Oliefarver skulle leveres revne, og Farver til Limfarve revne eller slemmede. Svenden skal behandle det ham udleverede Værktøj og Materiale paa forsvarlig Maade og møde om Morgenen paa Værkstedet, naar han har Brug for Værktøj og Materiale, for at ordne og samle det fornødne til Udbringelse paa Arbejdsstedet. Erklærer en Svend at kunne udføre et Arbejde, men enten ikke kan, eller ogsaa gør det saa slet, at det maa kasseres og gøres om, har han intet Krav paa Betaling for samme.

XI Mesteren er forpligtet til at holde de hos ham arbejdende Svende forsikrede mod Ulykkestilfælde efter den i Lov af 7. Januar 1898 anførte Erstatningsskala og herudover for de første 13 Uger efter et Ulykkestilfældes Indtræden med en Dagpenge af mindst 1 Kr. Alt uden Udgift for Svendene. Svenden maa ikke arbejde for egen Regning, saalænge han er i Arbejde hos en Mester, og i intet Tilfælde udføre Arbejde for lavere Løn end den, der paa det paagældende Sted er vedtaget af de respektive Organisationer.

X Mesterforeningens Medlemmer forpligter sig til ikke at beskæftige nogen af de under Strejken Ar-

bejdende, med mindre Vedkommende godtgør at være optaget i Malerforbundet.

XI Tvistspørgsmaal afgøres ved Voldgift.

Ovenstaaende Regulativ træder i Kraft d. 1. Marts 1906 og kan kun opsiges med 3 Maaneders Varsel til 1. April 1909 eller et senere Aars 1. April. Samtidig med dette Regulativs Vedtagelse, hæves den hidtil stedfundne Konflikt og Arbejdet genoptages straks i størst mulig Udstrækning, og saaledes at de hidtil Strejkende fortrinsvis tages i Arbejde.

De fremhævede Steder i ovenstaaende Regulativ er foretagne her for at betegne, hvori dette adskiller sig fra hvad der gælder for de øvrige Byer. Det ses altsaa, at vi har opnaaet en Arbejdsdag paa 9½ Time, en Minimalløn paa 45 Øre pr. Time, Udbetaling paa Arbejdspladsen, Forholdsregler overfor de Individer, der have optraadt som Skruebrækkere, medens der er givet Regulativet 3 Aars Varighed i Modsætning til de øvrige Byers, som endnu gælde i 4 Aar.

Ved denne Overenskomst har vi for vor Odenseafdeling opnaaet et bedre Regulativ end noget andet Steds, afsluttet en 23 Maaneders Kamp paa en overmaade ærefuld Maade og givet Arbejdsgiverne Stof til Eftertanke, saaledes at de forhaabentlig en anden Gang vil være i Stand til at udvise en lidt mere reglementeret og fornuftig Fremgangsmaade end den, der har præget deres Dispositioner under denne Kamp og hvortil man næppe finder Sidestykke.

Vi skal ikke her komme ind paa at gentage de mange Mærkværdigheder, der er komne frem fra Modpartens Side under denne lange Kamp; thi alt i saa Henseende har vi jo tidligere bragt frem i velfortjent Belysning. Det er nok at minde om, hvorledes selveste Arbejdsgiverforeningen fik Lejlighed til, den 26. August 1904 at tiltræde et Forslag, der tilsigtede at faa gennemført Akkord efter Københavns Prisliste i Odense, for et halvt Aars Tid senere, i April 1905, da der forelaa en vitterligt lovligt indgaaet Overenskomst der fastslog det nævnte Princip, at udstede hin berømmelige Erklæring, der kundgør, at Arbejdsgiverforeningen efter Omstændighederne ikke vil modsætte sig Overenskomsten men derimod ikke godkende den, fordi den indeholder et nyt Princip (det af samme den 26. August 1904 godkendte) »hvis Rigtighed man ikke paa nogen Maade kan tiltræde«. Eller da Centralforeningen, efter at have indgaaet Overenskomst med os den 8. April, ganske gemytlig gav sig at afholde Generalforsamling for at drøfte hvorvidt den vilde respektere det vedtagne og her kom til det Resultat, at dette ikke var nødvendigt, for senere af Arbejdsgiverforeningen (der ikke vilde modsætte sig, men ej heller godkende Overenskomsten) at blive belært om, at Overenskomsten var gyldig og skulde respekteres o. s. v.; i en Uendelighed af Tricks og Saltomortaler, hvoraf det ene mere halsbrækkende end det andet.

Efterretningen om, at denne Kamp er endt, vil derfor sikkert blive modtaget med et Lettelsens Suk i den anden Lejr, medens ogsaa vi formener at kunne være tjent med Afslutningen. De sidste 11 Maaneders Konflikt har jo kun været en Følge af at Mestrenes Fællesforening — der gik itu — og Centralforening, ikke evnede at holde Justits i Rækkerne og skaffe Respekt for indgaaede Forpligtelser. Det vilde blive farligt, om man ganske roligt fandt sig i den Slags, og det tør vel antages, at de elleve Maaneder, hvori vi har ført Konflikten som en Protest mod det der bødes os, maa have betaget eventuelle Liebhavere enhver Fristelse for at gentage de Odense Mestres Eksperiment. Og de Herrer Skruebrækkere, som i det sidste Aars Tid har hjulpet Mestrene, for at hindre os i at gennemføre en haardt tiltrængt Lønforbedring, vil maaske til en anden Gang have lært at tænke sig bedre om, forinden de gentager den foragteligste af alle Gerninger, at falde Klassefæller i Ryggen. I ovenstaaende Regulativ vil de se Mestrenes Værdsættelse af dem, i det Øjeblik der aabner sig Mulighed for at faa de gamle Folk igen og fra vor Side skal de heller ikke gaa glip af den Erkendtlighed, hvortil de har gjort dem fortjent af Malerforbundets Medlemmer.

Til Odenseafdelingens Medlemmer, hvoraf en Snes Mand uafbrudt i de 23 Maaneder har været i Ilden, skal her fremsættes en Tak for trofast Sammenhold i Rækkerne og for den exemplariske Energi og Holdning, der fra første til sidste Dag har præget enhver af deres Handlinger og som har gjort det muligt for Forbundet at slippe let over denne, en Konflikts ikke mindst væsentlige Side.

Vort Kontingent.

Som Fortsættelse af den i Januar Numret med ovenstaaende Overskrift optagne Artikel, vilde det maaske have Interesse for Forbundets Medlemmer, at blive gjort bekendt med nedenstaaende Beregninger, som ere udarbejdede paa Grundlag af det indbetalte Kontingent i den københavnske Afdeling sammenholdt med de i nærværende Blad offenliggjorte Kvartalsoversigter for de sidst forløbne 5 Aar, fra 1901 til 1905 inklusive.

Jeg gør altsaa udtrykkelig opmærksom paa, at Statistiken er udarbejdet paa Grundlag af Forholdene i København, men jeg tror, at den i det Hele og Store meget godt kan anvendes paa hele Forbundet. Differencen vil i hvert Fald blive saa lille, at man ikke her behøver at regne med den. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at jeg kun har regnet med hele Tal, saaledes at alt under en Halv er kastet bort, og alt over er gjort til en Hel; men det er i alle Tilfælde saaledes, at det vil være betydningsløst for det endelige Resultat.

	Medlemsantal	Arbejdsløsheds-pCt. for Sommerhalvaaret	Arbejdsløsheds-pCt. for Vinterhalvaaret	Arbejdsløsheds-pCt. for hele Aaret	Indbetalt Konting. pr. Arbejdsuge
1901 . . .	1525	25 pCt.	68 pCt.	46 pCt.	56 Øre
1902 . . .	1575	15 —	58 —	37 —	52 —
1903 . . .	1450	11 —	57 —	34 —	68 —
1904 . . .	1675	15 —	55 —	35 —	53 —
1905 . . .	1675	21 —	52 —	37 —	51 —
1901–05	1580	17 —	58 —	38 —	56 —

Naar man betragter ovenstaaende Skema, ser man, at der i 1903 er betalt et langt større Kon-

tingent pr. Arbejdsuge end i noget af de andre Aar. Grunden hertil maa vistnok søges i, at Forbundets nye Love, som bestemte, at Udslettelse vilde finde Sted, naar man stod 12 Maaneder til Restance, traadte i Kraft den 1. Januar 1904, og at mange Kolleger har benyttet dette Aar og særlig dets sidste Del til at faa deres Restancer afviklede. Men ved at sammenholde alle 5 Aar, viser det sig, at dette alligevel ikke er noget misvisende af Betydning, idet der er indbetalt 18 Kr. 5 Øre pr. Medlem pr. Aar, og Kontingentet var jo som bekendt 18 Kr.; de 5 Øre pr. Medlem maa saa være for betalt Restance fra før 1901.

For alle 5 Aar var Medlemsantallet gennemsnitlig 1580, og Arbejdsløsheden var 38 pCt. — for Sommerhalvaaret 17 pCt. og for Vinterhalvaaret 58 pCt. — og det indkomne Kontingent viser, at der er indbetalt 56 Øre pr. Arbejds-Uge, hvilket bliver det Kontingent, som vi kommer til at betale, naar man vil forandre Kontingentspørgsmaalet til den af mig i forrige Artikel klargjorte Betalingsmaade, uden at forrykke vor Organisations nuværende Indtægt.

Afdelingernes Kontingent til Malerforbundet vil blive, ogsaa med Bibeholdelsen af den nuværende Indtægt, 39 Øre pr. Arbejdsuge. Resultatet af ovennævnte Maade, at betale sit Kontingent paa vil blive, at de af mine Kolleger som har Arbejde hele Aaret, vil komme til at yde 29 Kr. 12 Øre i Kontingent i Stedet for 18 Kr. som er den nuværende Ordning, medens de, som maa gaa en stor Del af Aaret arbejdsløse, og det er jo den langt overvejende Part, hvilket jo er klart bevist ved ovenstaaende Statistik, vil faa væsentlige Nedsættelser. Jeg vil nu slutte med at bede alle Forbundets Afdelinger lade dette Spørgsmaal komme til Diskussion, hver indenfor sin Ramme, saa at alle naar Emnet skal behandles paa vort forestaaende Delegeretmøde kan tage Stilling til det.

Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom paa, at Omlægningen af Kontingentet efter denne Methode vistnok helst maa blive Begyndelsen til den obligatoriske Arbejdsløshedsunderstøttelseskasse, som Forholdene i Tidernes Løb vil tvinge os til at gennemføre; denne Sag vil man ikke kunne blive ved med at tilbagevise med den Motivering, at det er Statens Pligt at understøtte de arbejdsløse, thi vel er det Statens Pligt, men der vil jo sikkert nok kun blive Tale om Tilskud, Hjælp til Selvhjælp, og det gælder da for os, som er det Fag, der lider haardest under Arbejdsløshedens Svøbe, at være saaledes forberedte, saa vi straks vil være berettiget til at modtage dette Statstilskud.

Alfred Larsen.

Malerforbundet i Østrig.

Vor Broderorganisation i Østrig afholdt i Dagene 2.—4. Februar sin 5te Hovedforsamling (Kongres) i *Wien*. Tilstede var, foruden 51 Delegerede, 2 Repræsentanter for den ungarske Malerorganisation, 1 for Tysklands organiserede Malere og 1 for Malerforbundet i Danmark.

Efter flere Aars Stagnation, var det endelig lykkedes i Løbet af de sidste 2 Aar, og da navnlig i det sidste, at faa Fart i Organisationsarbejdet. Af Beretningen fremgik det, at medens der for 2 Aar siden kun fandtes 25 Afdelinger med 709 Medlemmer, saa var Stillingen nu 58 Afdelinger med 3602 Medlemmer, af hvilke ca. 2200 findes i Wien.

Skøndt Organisationen har haft ret store Udgifter til Agitation, stod man dog nu med 4 Gange saa stor Kassebeholdning, som for 2 Aar siden, da den var 5000 Kr. Til Strejkeunderstøttelse var anvendt lidt over 4000 Kr., Sygehjælp 1441 Kr., Rejsehjælp 287 Kr., og ved Dødsfald var udbetalt 341 Kr.

Det var lykkedes at gennemføre forkortet Arbejdstid, samtidig med Lønforbedring for 11 Afdelinger, hvoriblandt Wien.

Til Forhandling forelaa bl. a. Forslag om Kontingentforhøjelse, som støttedes af saa godt som alle Talere og vedtoges, hvorefter Kontingentet i 35 Uger vil være 40 h. og i 17 Uger 16 h. Heraf vil være at indbetale til Forbundskassen henholdsvis 31 h. og 11 h.

Vedrørende Fagbladet førtes en lang Diskussion, navnlig om det formaalstjenlige i at lade Bladet udgaa paa flere Sprog for derigennem i højere Grad at faa Bud til alle Kolleger i dette Land, indenfor hvilket Sprogforskel i saa høj Grad besværliggør Agitationen. Det vedtoges at gaa til en Udgivelse i det tschechiske Sprog, foruden, som hidtil, i Tysk, der maa betragtes som Hovedsprog.

Forhandlingerne førtes helt igennem med stor Dygtighed og med Resultater, der spaar godt for Organisationens fortsatte Fremgang, hvortil vi da ønsker vore østerrigske Kolleger det bedst mulige Held i den kommende Tid.

Malerne i København.

København den 30. Januar 1906.

Som Resultat af Forhandlinger, førte mellem Malerlaugets og Malernes Fagforenings Bestyrelser, er man enedes om følgende Udtalelser:

Idet man erkender, at der i de senere Aar har vist sig stigende Tendens til at benytte Fællesakkorder og give disse den mest ubegrænsede Udstrækning, hvorved uheldige Forhold til Skade for Fagets Udøvere maa siges at blive befordrede, vedtages det:

at rette Henstilling til begge Organisationers Medlemmer om, at indskrænke Fællesakkordernes Benyttelse og Størrelse til de naturlige Grænser, som selve Arbejdets Beskaffenhed maatte paakræve.

I lige Maade erkendes det, at der fra begge Sider maa kræves den strængeste Overholdelse af Prislisten paa ethvert Punkt og skal man da paa given Anledning, ligeledes til begge Organisationers Medlemmer, rette en indtrængende Paamindelse om, at holde sig Prislisten og da ikke mindst de almindelige Bestemmelser efterrettelig, i hvilken Henseende man navnlig vil indskærpe Bestemmelserne om rettidig Betaling af Overskud og Levering af Materiale i foreskrevet Stand (revne Farver) samt Overholdelse af den fastsatte Arbejdstid og forsvarlige Behandling af Materiale og Værktøj.

Endelig gør man opmærksom paa, at ethvert

Medlem har Ret til, gennem Voldgiftsretten, at gøre Ansvar gældende for Tab, der skyldes Overtrædelse af Prislisten.

Claus J. Olsen. Oldermand. *Rudolf Poulsen.* Formand.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Det var dog ingen lang Tid, han fik at styre i. Kun lidt over 3 Maaneder efter døde han, den 20. Januar 1816, 41 Aar gammel, uden at hans Virksomhed i denne Tid naaede at præge Lavet.

Havde han levet og været ved Helsen, var Neuhausen sikkert en af de Naturer, der kunde have ført baade Lavet og Haandværket ud af det Dødvande, hvori det flød.

De faa Begivenheder vi kender af hans Liv, minder om en energisk og beslutsom Karakter, besjælet af Kærlighed til og Sans for Kunst.

Han var født 1775 og besøgte som Svend Akademiet. 1801 lavede han Mesterstykke, og syntes derpaa at have slaaet ind paa Kunstnerbanen, idet han 1802 erhvervede den lille Sølvmedaille. Ret langt er han dog næppe kommen, inden han har opgivet denne højst usikre Vej, og har slaaet sig til Taals med Haandværket. Han var en velstaaende Mand og købte 1803 paa Auktionen over Wiedewelt en Del af dennes Tegninger m. m. Tillige ejede han en betydelig Samling Malerier, Bøger, Kobberstik og Haandtegninger, vistnok noget enestaaende for er datidig Haandværksmester. Efter hans Død tilfaldt alt dette, tilligemed hans Formue, Kunstakademiet, der aarlig deraf udreder »Den Neuhausenske Præmie«.

Oppositionslysten var dog ingenlunde ophørt med Neuhausens Død. Paa den Lavsforsamling, der den 7. Februar valgte *Hans Carsten Holmer* til Oldermand i Neuhausens Sted, fremstod Mester *Arjen Jacson* med Forslag om, at Bisidderne for Fremtiden skulde vælges af Lavsinterressenterne, istedetfor som hidtil af Oldermanden.

(Fortsætfes).

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin ordinære halvaarlige Generalforsamling *Mandag den 2. April Kl. 8,* i Rømersgade 22. Forslag som ønskes behandlede paa denne, maa indgives til Bestyrelsen, senest 10 Dage forinden.

Alle Medlemmer bør give Møde.

Bestyrelsen.

Giv Agt.

Afdelingen i *Frederikshavn* søger efter Medlem Nr. 3780, *Ejner Hansen,* for at erindre ham om det formaalstjenlige i, hurtigst muligt at ordne sit Mellemværende med Afdelingen.

Afdelingen i *Holbæk* søger efter Medlemmerne Nr. *2267 Chr. Mortensen* og Nr. *3476 A. S. Lindegaard* i Anledningen af et lille Mellemværende.

I Udlandet.

Der advares mod Tilgang til nedennævnte Steder:

Tyskland. *Gøttingen, Rostock* og *Schwerin.*
Schweiz. *Zürich* og *Interlaken.*
Østrig. *Prag, Czernowitz* og *Innsbruck.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", H. Vedel, Thorupsgade 4, 4. Sal.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. Hansen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
–	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	Arvid Lindberg, Lappen 10.
–	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer)
Roskilde.	A. V. Lemme, Clermontgade 17, St.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Færgestræde 6.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade 34, 1. Sal.
Maribo.	G. Petersen, Nørrebro.
Nakskov.	Thorv. Rasmussen, Fruegade 21.
Svendborg.	H. Rasmussen, Kildevej 2.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Østergade 43. 1. Sal.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Stationsvej.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Torvegade.
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 15.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4. o. G.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
–	J. Snoer, Reberbanegade 42, 2. Sal. (Kasserer)
Randers.	P. Sønderstrup, Vinkelvej 281.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
–	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
–	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	Joh. Tribler, Allégade 28.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
–	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

H. G. Olsen, Storgaden 20. Kristiania.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

I Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

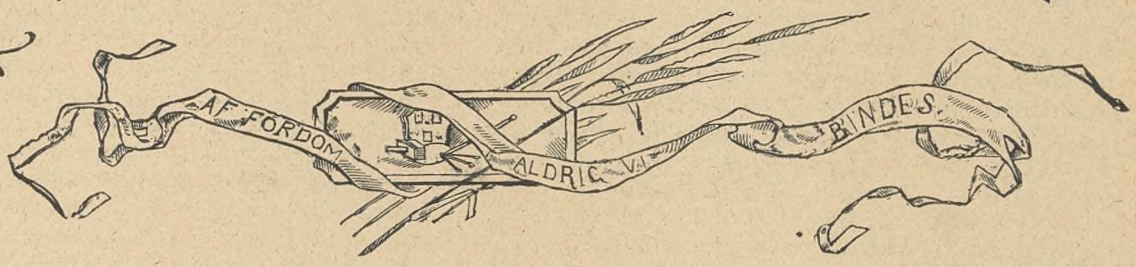

April | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

Tilrejsende Medlemmer maa overalt henvende sig til vedkommende Afdelingsformand, forinden Arbejde søges.

Paa følgende Pladser findes enkelte Værksteder, hvor Malerforbundets Medlemmer ikke kan tage Arbejde: *Aalborg, Kellerup* (pr. Silkeborg), *Herning, Jerne* (pr. Esbjerg), *Holeby* (pr. Maribo), *Odense, Middelfart, Kallundborg, Roskilde, Taastrup, Vridsløselille, Hellerup* og *Faxe Ladeplads.*

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Stefansgade 33, Værksted: Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, C. A. Nielsen.** (Brønshøj), **Chr. P. Petersen,** (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen,** (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen,** (Tordenskjoldsgade 27), **Søren Christiansen** St. Strandstræde, **Louis Sørensen,** (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse). Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Vor Lønbevægelse.

De hidtil gældende Lønregulativer for *Roskilde, Kallundborg, Middelfart, Aalborg* og Vaggonfabrikkerne »*Scandia*« i Randers og »*Vulcan*« i Maribo, blev fra vor Side opsagte før 1. Januar, til Ophør 1. April.

De tre førstnævnte Byer staar udenfor Centralforeningen i Østifterne og nød saaledes ikke godt af dennes Masseopsigelse i Fjor, der som bekendt medførte en Lønforbedring af 2 Øre pr. Time for de Byer der hørte ind under dens Omraade. Ganske naturligt maatte vi da nu bringe Lønforholdene i de 3 Byer op i Niveau med hvad der er gældende i de øvrige. Dette er ogsaa tildels lykkedes, idet *Roskilde* Malermesterforening har tiltraadt et Regulativ, ligelydende med det for Centralforeningen gældende, medens Mestrene i *Kallundborg*, der staa uden Organisation, paa en enkelt nær, har gjort det samme, hvorimod der af Mestrene i *Middelfart*, som ligeledes staa uden Organisation, findes tre, hvis Underskrift ikke er opnaaet endnu, men som formentlig vil komme til i de nærmeste Dage.

Med Hensyn til *Aalborg* har Situationen været ret ejendommelig. Den derværende Malermesterforening tilhørte i Foraaret 1904 Centralforeningen af Malermestre i Jylland, men ved en lokal Forhandling, der fandt Sted samme Aar i August, og hvor der fra vor Afdelings Side, under Henvisning til en mellem Centralforeningen og Malerforbundet indgaaet Overenskomst, fremsattes et bestemt Krav, erklærede den daværende Formand for Mesterforeningen, at denne ikke havde det mindste med Centralforeningen at gøre. Forskellige Udtalelser af senere Dato er gaaet i samme Retning, at Malermesterforeningen i Aalborg ikke mere var Afdeling af Centralforeningen.

Under disse Omstændigheder, og da vor Afdeling i Aalborg ønskede at opnaa forbedrede Lønforhold, fandt vor Hovedbestyrelse ingen Anledning til at hindre den i at opsige det hidtil gældende Regulativ. Med Opsigelsen fulgte Anmodning til Mesterforeningen, om Forhandling ved et Fællesudvalg til Udarbejdelsen af et nyt Regulativ. Mesterforeningen besvarede Opsigelsen med Indbydelse til et Fællesudvalgsmøde som fandt Sted Torsdag den 18. Januar, og Forhandlingerne fortsattes gennem flere Møder.

Imidlertid modtog vi, dateret 4. Marts, en Skrivelse fra Centralforeningens Formand, Hr. MARKUSEN, hvori han meddeler, at han, da han rygtevis havde hørt om Opsigelsen, straks var taget til Aalborg d. 2. Marts, hvor han til sin Forbauselse havde faaet dennes Eksistens bekræftet, ligesom han erfarede, at der var ført Forhandlinger om et nyt Regulativ. Han havde da paa Centralforeningens Vegne nedlagt Forbud mod videre Forhandling Parterne imellem, under Henvisning til en med Forbundet nnder 23. Februar 1904, truffen Overenskomst vedrørende Ceutralforeningens Afdelinger, herunder Aalborg, og idet han iøvrigt gik ud fra, at det i Aalborg passerede var os ubekendt, formente han, at vi vilde være saa venlige omgaaende at meddele vor Afdeling, at Opsigelsen var ugyldig.

Selvfølgelig blev vi forbausede ved at mod-

tage denne Skrivelse, med Henvisning til en Overenskomst af 23. Februar 1904, naar Malermesterforeningen i Aalborg siden August 1904 ikke tilhørte Centralforeningen. Hvilken Interesse kunde Mesterforeningen have af at nægte sig tilhørende Centralforeningen, modtage Opsigelsen og give sig til at forhandle om Lønforhøjelse? Almindeligvis er der jo intet Kapløb blandt Mestrene, for at gaa med til Lønforbedringer, og vi har i hvert Fald ingensinde observeret, at en Mesterforening har løjet sig udenfor Centralforeningen for derved at faa Lejlighed til at indrømme en Lønforbedring, som i modsat Fald maatte lade vente paa sig.

Vi tilskrev derfor Hr. Markusen med Forespørgsel om hvornaar Mesterforeningen var optaget i Centralforeningen og modtog herpaa det Svar, at dette var sket den 10. August 1903, ligesom Hr. M. fornyede sin Anmodning til os om at skride ind mod den stedfundne Opsigelse og Forhandling.

Medens vi i den Anledning ad anden Vej søgte at skaffe os Klarhed i dette Mysterium, modtog vi atter en Skrivelse fra Hr. M. hvori han oplyser, at de hidtil førte Forhandlinger mellem Mestre og Svende i Aalborg bero paa en »Misforstaaelse« fra begge Sider, og forespørger, om vi vil medvirke til at bringe de nævnte Forhandlinger til Ende. Da Hr. Markusen imidlertid ikke oplyste det ringeste om hvori »Misforstaaelsen« bestod, og da vi havde bragt i Erfaring, at de Forhandlinger, mod hvilke han havde nedlagt Forbud, nu atter var optagne og fortsættes, hvoraf vi maatte slutte, at det ikke engang var lykkedes for ham at klare »Misforstaaelsen« overfor hans egne Kolleger i Aalborg, fandt vi det berettiget at udbede os lidt nærmede Forklaring, saaledes at det kunde blive os muligt at dømme i denne mærkelige Sag.

Det lykkedes os ikke af faa Hr. M. til at sige os hvori den af ham anførte »Misforstaaelse« bestod. Hr. M. svarede blot: »Forholdet er saa klart og ligetil som vel tænkeligt«, men ikke et Ord om hvorledes det hænger sammen med den »Misforstaaelse«, som til Trods herfor er opstaaet hes Mesterforeningen i Aalborg, og som har ført denne saa vidt, at den nu har afsluttet Overenskomst med vor Afdeling om et nyt Regulativ, indeholdende blandt andet en forkortet Arbejdsdag paa 9½ Time, en Minimallønsforhøjelse til 43 Øre pr. Time og Bestemmelse om, at kommunalt og Statsarbejde samt Facade- og Skibsarbejde skal udføres i Akkord. Føjer vi her til, at vor Afdelingsformand paa Forespørgsel har faaet det Svar, at Mesterforeningen blev indmeldt den 3. Marts 1906, saa synes det ikke umiddelbart indlysende, at »Forholdet er saa klart og ligetil som vel tænkeligt«. I hvert Fald kunde vi da meget godt tænke os, at et Forhold kunde være endnu mere klart.

Vedrørende Stillingen paa »*Scandia*« og »*Vulcan*«, da er Forholdet jo dette, at de to Fabriker ere indordnede under Sammenslutningen indenfor Jernindustrien. Vi havde udarbejdet et Udkast til Overenskomst indeholdende specificerede Priser for det Arbejde, som kan udføres i Akkord paa de paagældende Fabriker, ligesom vi havde optaget den i Vognmalerprislisten anførte Minimalløn af 44 Øre. Efter at have fremsendt dette Udkast til Fabrikerne, modtog vi fra Forretningsningsudvalget for Jernindustriens Sammenslutning Indbydelse til et Møde med dette, for at forhandle om det nævnte Udkast. Det var navnlig Minimallønnen som laa d'Hrr. paa Hjærtet. Formanden fremhævede, at man indenfor hans Organisation ikke kunde gaa med til saa høj Minimalløn, og henviste til de øvrige Fag, navnlig Smedefaget, indenfor Sammenslutningens Omraade, hvor man almindeligvis var nede omkring 33 Øre. Af Hensyn til Akkordpriserne, som ogsaa fandtes at være for høje, enedes man om at lade Udkastet undergaa en nærmere Forhandling mellem »Scandia« og de derværende Malere, som skal være endt senest 1. Maj, for da atter at forelægges begge Forretningsudvalg til endelig Afgørelse i et Fællesmøde. Forhaabentlig lykkes det da at opnaa et tilfredsstillende Resultat.

Malerforeningen.

»Sygdom er Hvermands Herre«, siger et gammelt Ordsprog, og Sandheden heraf maa indrømmes. Sygdom er en Fjende, som Menneskeheden, trods ihærdig Kamp, ikke kan holde sig fri for, men de sørgelige Følger, Sygdom og Død kan bringe over Hjemmet, staar det dog i vor Magt at mildne saaledes, at Hjemmet ved Sygdom ikke lægges aldeles øde eller Familiens økonomiske Stilling lider et saadant Knæk, at det aldrig forvindes. Nu da Arbejdet atter er bragt i Gang efter en arbejdsløs Vinter, beder jeg ærede Kolleger at overtænke denne Sag, og vil særlig anbefale Eder vor Fagsygekasse, Malerforeningen, der som en statsanerkendt Sygekasse byder lige saa store Goder, som en hvilken som helst anden Sygekasse og tillige som Fagsygekasse altid ledes i en human Aand, idet denne Kasse ikke skal drive Forretning og indarbejde Overskud til Interessenter eller Aktionærer, men stadig kan anvende sin Formuefremgang til Gavn for Medlemmerne. Jeg skal i det følgende give en kort Oversigt over Kontingent og Ydelser.

For Mænd: Kontingentet til Sygekassen 25 Øre ugentlig, til Begravelseskassen 4 Øre, hjemmeliggende Syge erholder Kr. 1,25 daglig i 26 Uger samt fri Læge og Medicin. Syge paa Hospitalerne: Frit Ophold og 65 Øre daglig. Ved Dødsfald udbetales 135 Kroner.

For Kvinder: Kontingent til Sygekassen 15 Øre, til Begravelseskassen 4 Øre. Herfor erholdes i de første 8 Uger 60 Øre, de paafølgende 18 Uger 40 Øre daglig, samt fri Læge og Medicin. Paa Hospitalerne frit Ophold, men ingen Pengehjælp. Barselhjælp 10 Kr. Begravelseshjælp 135 Kr.

For Børn: Børn under 15 Aar erholde fri Læge og Medicin; Børn fra 15 til 18 Aar, samt Malerlærlinge erholde for et ugentligt Kontingent af 15 Øre samme Understøttelse i Sygdomstilfælde, som ovenfor er anført for Kvinder. Mod at svare 2 Øre ugentlig til Begravelseskassen fra Fødselen indtil det 18. Aar, erholdes ved Dødsfald efter de forskellige Alderstrin, 20, 25, 35 og 50 Kr.

Det her anførte vil sikkert være tilstrækkeligt til

at paavise den store Betydning det vil have for Fagets Arbejdere, saavel Gifte som Ugifte, at sikre sig i en saadan Sygekasse, og jeg vil varmt anbefale mine Kolleger, at indmelde sig.

Yderligere Oplysninger gives og Indmeldelser modtages hos F. Kauffmann, Frederiksborggade 37, St. o. G. og paa Fagforeningens Kontor.

C. M. Loldrup.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Forslaget syntes at have vakt Bifald, og saavidt det kan ses, var man allerede begyndt paa at omdele Stemmesedler, da den nyvalgte Oldermand standsede Handlingen som ulovlig under Henvisning til Lavsartiklernes § 3, der lagde Valget i Oldermandens Haand.

Heraf lod Jacson sig dog ikke standse, men fremsatte paany sit Forslag for Cancelliet.

I Begyndelsen fremhæver Jacson, at det vilde være bedre med en valgt Komité, end en selvraadig Oldermand, der kunde vælge afhængige Interressenter og Brødre til Bisiddere. Endelig vilde man derved være langt bedre beskyttet mod den hyppige Forfalskning af Mesterstykkerne, der vel ikke kan bevises juridisk, men hvorpaa der ikke manglede de mest fyldestgørende Sandsynlighedsbeviser. Andragendet blev medunderskrevet af 30 Mestre, og da Lavet bestod af 58, var der Flertal derfor.

I sin Erklæring over Andragendet, der afgaves 1. Juli 1816, tyer Holmer atter til Lavsartiklerne og forsvarer sig mod, at han nogensinde skulde have fremmet Forvanskningen af Mesterstykker (han havde været Oldermand tidligere). Og da Jacsons Forslag, efter hans Mening, kun vilde sætte Splid i et Lav, der i saa mange Aar havde levet i Fred og Enighed, saa var det hans underdanige Bøn, at Jacsons Planer maatte blive hindrede.

Jacsons Plan er et interressant Eksempel paa den nye Tids Selvstyrelyster i Modsætning til den foregaaende Slægts Tro paa, at det gamle var det bedste. Regeringen gav Jacson Medhold, og 1818 valgtes for første Gang Bisidderne af selve Lavsforsamlingen.

Nyt Liv i Anledning af denne Reform mærkes der dog ikke noget til. I alt væsentlig gaar alt paa den gamle Melodi. Man er endnu altfor uvant med at styre paa egen Haand, regeret som alt og alle var bleven fra oven i de sidste 150 Aar.

Begivenhederne indenfor Lavet præges ikke af nogen ny Aand, og Opfattelsen af hvad der sker udenfor, er den samme som den altid har været.

Uenigheder og Retstrætter med Murere, Blikkenslagere, Glarmestere og Urtekræmmere var Dagens Orden, og nu som før brød man mange Landser for Lavets Ret, og for Nødvendigheden af Privilegiernes Bestaaen.

Striden mellem Urtekræmmere og Malere opstod i Anledning af, at de første var begyndt paa at falholde Farver, hvad Malerne hidtil ubestridt havde anset som et Privilegium for sig. Der udspandt sig en uendelig lang Proces, eller rettere en Række Processer, som endte med Urtekræmmernes Sejr.

Værre end Urtekræmmerne blev dog den af *Jacob Holmblad* anlagte Farvemølle, thi der kunde, klager Laget, enhver gaa hen og faa Farver, saa at det ikke som tidligere blot blev Svende der fuskede, men ogsaa Arbejdsmænd og Sjovere, ja selv Drenge.

Ligesom tidligere føres Kampen mod Frimestrene. Noget mere Hold i denne Strid fik man, efter at Forordningen af 23. Oktober 1822 havde paalagt de vordende Frimestre at aflægge det samme Mesterstykke, som den der vilde være Lavsmester. Alligevel benyttedes enhver Lejlighed til Klage over Frimestre, og navnlig besværede man sig stærkt over, at disse saa ofte fik Tilladelse til at holde Svende. Det kunde jo kun blive til bare Elendighed for Lavsmestrene, hvoraf kun ganske faa holdt Svende, og saa gik disse Svende endda og fuskede paa egen Haand.

Svendene fra deres Side var heller ikke tilfreds med Forholdene. Fra dem lyder ligeledes de gamle ofte gentagne Klager over, at Mestrene holdt for mange Daglejere.

Som sagt, der er i alt dette intet nyt, og det syntes næsten, at man nu — ligesom forhen — skyede al Forandring.

Naar undtages en efter Kunstakademiets Ønske foretagen Forandring i Mesterstykket, hvorved det hidtil i Oliefarve udførte Ornament fremtidig skulde udføres i Limfarve, skete der ingen Forandring i Mesterstykkets Form. Trods de forskellige Anlæg, de enkelte Aspiranter kunde sidde inde med, maatte de vedblivende alle uden Undtagelse vise deres Dygtighed ved at male enten en Figur eller et Landskab (her har Kunstakademiet vist sig føjelig) og et Ornament, samt en Prøve paa Marmorering. Naturligvis kunde det ikke alt blive lige godt, og Snyderierne florerede. Hvor slet det stod til med Mesterstykkernes Udførelse, endnu langt ned i Tiden, faar man at vide af en Svarskrivelse til Industriforeningens Forevisningsudvalg, der 1842 havde anmodet Lavet om at udstille de færdige Mester- og Svendestykker. Oldermand *Tilly* maatte besvare Anmodningen derhen, at disse Sager ikke egnede sig til at komme frem.

(Fortsættes).

Malerforbundets 8. Delegeretmøde.

I Anledning af vort forestaaende Delegeretmøde, som vil blive afholdt i Svendborg i Dagene den 6.—8. August d. A., og iøvrigt under Henvisning til Lovenes § 7, erindrer vi om, at Forslag, indeholdende Ændringer til Lovene, skal være indsendt til Hovedbestyrelsen *senest 2 Maaneder forinden* Delegeretmødets Afholdelse.

Samtidig benytter vi Lejligheden til at minde d'Hrr. Afdelingsformænd og Kasserere om, at der hvert Aar for Juli Maaned skal være købt et Antal Mærker à 2 Kr. svarende til Afdelingernes Medlemsantal. I saa Henseende vil det være nødvendigt at se Regnskaberne efter, for at kunne indhente eventuelle Restancer paa dette Omraade.

Sangforeningen.

Ærede Kolleger, der kunne have Lyst til at synge med ved Fagforeningens 25-aarige Jubilæumsfest, som afholdes den 20. November i Koncertpalæet, bedes snarest indmelde sig i Sangforeningen.

Mødeaften hver Tirsdag Kl. $8^1/_2$ i Korsgade Nr. 49.

Husk Foraarskoncerten Lørdag den 28. April i Myginds Lokaler. Glimrende Assistance. (Se Programmerne).

Bestyrelsen for
Malersvende-Sangforeningen af 1878.

Lykønskningskort og Mapper.

Ærede Kolleger! Faar i Brug for *Kort, Mapper, Kartons til Fotografier, Billeder* eller *Kakkelovnsskærme*, henvend Eder da til mig, som altid er forsynet med et stort Udvalg i disse Ting, flot udstyrede og til billige Priser.

Hans Larsen,
Hjort Lorentzensgade 13, 1. Sal.

Undertegnede, som har haft Lejlighed til at se de af Larsen i ovennævnte Brancher udførte Arbejder, kan anbefale disse paa det bedste.

Rudolf Poulsen.

Cycle-Kreditselskabet

for Arbejder- og Middelstand har flyttet sit Kontor til Rømersgade 25, Stuen. Kontoret er aabent Mandag, Fredag og Lørdag Aften fra Kl. 6—9.

Giv Agt!

Afdelingen i *Helsingør* søger efter Medlem 2162, *Charles Olsen*, som har glemt at afvikle sin Gæld til Afdelingen.

Afdelingen i *Faaborg* søger efter d'Hrr. 2416 *Johannes Sørensen* og 3997, *Henrik Sørensen*, for at minde dem om deres Mellemværende med Afdelingen.

I Udlandet.

Der advares mod Tilgang til nedennævnte Steder:

Tyskland. *Berlin, Bremen, Emden, Braunschweig, Hamburg v. d. H., Kønigsberg, Oldenburg, Rostock* (Vulkanværftet), *Wiesbaden, Wolfenbüttel, Würzburg, Herford* og *Lübeck.*

Østrig. *Innsbruck, Laibach* og *Prag.*
Ungarn. *Budapest.*
Schweiz. *Zürich.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", H. Vedel, Thorupsgade 4, 4. Sal.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. M. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Bakkegade 86.
–	C. Sørensen, Trollesbro (Kasserer).
Helsingør.	Arvid Lindberg, Lappen 10.
–	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer)
Roskilde.	A. V. Lemme, Clermontgade 17, St.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Færgestræde 6.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade 34, 1. Sal.
Maribo.	G. Petersen, Nørrebro.
Nakskov.	Thorv. Rasmussen, Fruegade 21.
Svendborg.	H. Rasmussen, Kildevej 2.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Østergade 43. 1. Sal.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Stationsvej.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	Chr. Larsen, Torvegade.
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 15.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4. o. G.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
–	J. Snoer, Reberbanegade 42, 2. Sal. (Kasserer)
Randers.	P. Sønderstrup, Vinkelvej 281.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
–	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
–	„D. S. B.". G. Clausen, Lundingsgade 7.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	Joh. Tribler, Allégade 28.
Vejle.	Th. Møller, Lillebjerggade 16.
–	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. F. Högvall, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

K. G. Olsen, Storgaden 20. Kristiania.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

Maj | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

☞ Tilrejsende Medlemmer maa overalt henvende sig til vedkommende Afdelingsformand, forinden Arbejde søges.

Paa følgende Pladser findes enkelte Værksteder, hvor Malerforbundets Medlemmer ikke kan tage Arbejde: *Aalborg, Kellerup* (pr. Silkeborg), *Herning, Jerne* (pr. Esbjerg), *Holeby* (pr. Maribo), *Odense, Middelfart, Kallundborg, Roskilde, Taastrup, Vridsløselille, Hellerup* og *Faxe Ladeplads.*

I København kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Stefansgade 33, Værksted: Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, C. A. Nielsen**, (Brønshøj), **Chr. P. Petersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen**, (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen**, (Tordenskjoldsgade 27), **Søren Christiansen** St. Strandstræde, **Louis Sørensen**, (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse). Iøvrigt bedes Paabegyndelse af alt nyt Bygningsarbejde anmeldt til Foreningens Formand.

Et Forslag.

I Aften, Torsdag den 10. Maj, afholdes der Generalforsamling saavel i Malerlauget som i Malernes Fagforening i København for at tage Stilling til et af begge Organisationers Bestyrelser i Fællesskab udarbejdet Forslag. Det vil altsaa være behandlet *forinden* nærværende Blad kommer andre end de direkte interesserede Parter i Hænde, og vi vil, som Følge heraf, ikke begaa nogen Indiskretion ved her at gengive Forslagets Ordlyd og knytte nogle Bemærkninger til samme. Forslaget er saalydende:

1. Malerlaugets Medlemmer forpligter sig herved til kun at beskæftige Malersvende, som ere Medlemmer af Malerforbundets respektive Afdelinger, og Malernes Fagforenings Medlemmer forpligter sig til i København ikke at arbejde for Malermestre, som staar udenfor Malerlauget.
2. Malerlaugets og Malernes Fagforenings Medlemmer paatage sig gensidig den Forpligtelse, ikke at udføre Malerarbejde paa ny Byggeforetagender, hvor vedkommende Bygherre eller finansielle Leder ikke stiller fuldt betryggende Sikkerhed for hele Malerarbejdets Entreprisesum, forinden Snedkerarbejdets Opstilling.

   Denne Bestemmelse gælder dog ikke ved Arbejdsudførelse for Stat eller Kommune, idet Garantispørgsmaalet her ordnes af Malerlauget. Malerlaugets Medlemmer forpligter sig til, overalt ved Udførelsen af nyt Bygningsarbejde, at yde Svendene Garanti for rettidig Udbetaling af den fortjente Arbejdsløn.
3. I Erkendelse af de for Mestre og Svende lige uheldige Forhold, der ere Følger af den overhaandtagende Benyttelse af de saakaldte »Forbundtere«, ere begge Organisationer enige om, at Lærlingevæsenet fremtidigt skal holdes strængt indenfor de Former og Grænser, som ere fastslaaede i Malerlaugets Love og Bestemmelser for Lærlingeholdet.

   Efter Anmodning af Malerlauget vil Fagforeningens Medlemmer undlade at arbejde for den, der eventuelt maatte overtræde ovenstaaende Overenskomst. Skulde dette medføre Konflikt og direkte Udgift for Fagforeningen, afholder Malerlauget Halvparten af samme.

Den direkte Anledning til de Forhandlinger, som gennem længere Tid har været ført mellem de ovennævnte Organisationer, og som har resulteret i Fremsættelsen af det her gengivne Forslag, skyldes et fra Malernes Fagforenings Side fremsat Krav om Garanti for rettidig Udbetaling af fortjent Arbejdsløn fra ny Byggeforetagender, et Krav, for hvis Nødvendighed man havde dyrekøbt Erfaring, og som daglig skærpedes af den moderne Byggevirksomheds Følger.

Under de Forhandlinger, som ere førte Organisationernes Bestyrelser imellem om denne Sag, og hvorunder Mestrene beredvilligt har erkendt det berettigede i Svendenes Krav, medens begge Parter har været enige om, at Garantien burde være obligatorisk, har man fra Mestrenes Side hævdet, at ogsaa de følte Trang til at opnaa Sikkerhed for deres Tilgodehavende. Kort sagt, man er enedes om at ville gøre et Forsøg paa at opnaa mere stabile Forhold for samtlige Fagets Udøvere og haaber at dette vilde lykkes med Vedtagelsen af det ovenfor anførte Forslag, som altsaa med begge Bestyrelsers Anbefaling foreligger til Behandling paa de respektive Generalforsamlinger i Aften.

Understøttelse til Arbejdsløse.

Lige for Tiden ser det virkelig ud som om saa godt som alle Malere vare i Arbejde, et Fænomén, der fortjener at noteres inden det desværre alt for hurtigt vil være forsvundet. I alt Fald befinder vi os nu paa et Tidspunkt, hvor Solens Skin ikke bør lade os glemme, at den Arbejdsløshed, som sidst har haft Tag i os, lidt før eller senere atter vil udbrede sine Fangarme, for hvilke ingen kan vide sig sikker.

Vi har ikke evnet at tilvejebringe en obligatorisk Understøttelse af vore arbejdsløse Medlemmer, saaledes som Fag med en ringere Arbejdsløshedsprocent har kunnet, men Malernes Fagforening i København vedtog i Fjor Regler for en Uddeling af Understøttelse, som alle dens Medlemmer burde følge, ikke alene med Hensyn til det lille obligatoriske Bidrag à 2 Kr., men ogsaa ved at yde frivillige Bidrag. Thi enten sikrer man sig derved Ret til en Understøttelse, og det skylder man sig da vel selv, eller ogsaa bidrager man til at yde sine uheldigere stillede Kolleger en Haandsrækning, og det skylder man disse.

Lad os tænke herover just nu, hvor Solen staar højt paa Himlen, og Tanken lettere lader sig omsætte i Handling end paa nogen anden Aarstid.

Læs efterfølgende Regler for Arbejdsløsheds-Understøttelsen i Malernes Fagforening i København og læg Vægt paa i Tide at give den din Tilslutning:

Formaalet er at uddele Arbejdsløshedsunderstøttelse, indtil videre en Gang aarligt.

1. Midlerne hertil fremskaffes dels ved et Ekstra-Kontingent af 2 Kr. aarligt, der skal betales af alle Fagforeningens Medlemmer, og dels ved frivillige Bidrag, hvortil lægges, hvad der ad anden Vej eventuelt maatte indkomme.
2. Medens der, som hidtil, kvitteres i Medlemsbogen for Ekstra-Kontingentet, bliver der for de frivillige Bidrag kvitteret med Mærker à 1 Kr. pr. Stk. paa et særligt Kort. Paa Kortets Bagside skal vedkommende Medlem samvittighedsfuldt for hver Maaned angive sine Arbejdsdages Antal. Dette Kort kan ingen Ingen erholde, forinden det paalignede Ekstra-Kontingent er betalt.
3. For at faa Del i Understøttelsen, der betales umiddelbart før Jul, kræves følgende: at have betalt mindst 6 Kr. i frivilligt Bidrag inden 1. Oktober, at have været arbejdsløs i mere end 25 Dage i Aarets Løb og have sin Medlemsbog i Orden. Den fornødne Legitimation herfor paahviler det Medlemmet selv at afgive.
4. Understøttelsen fordeles i Forhold til det i Aarets Løb hafte Antal Arbejdsløshedsdage. Ved Beregning heraf bortkastes saavel de første 25 Dage, som det Antal, der maatte komme over 100. Indenfor Beregningen bliver 75 Dage saaledes Maksimum.
5. Ved Udregning af Understøttelsens Størrelse afrundes det til Uddeling fremkomne Beløb saaledes, at det lader sig dividere med 25 i hvert enkelt Tilfælde. Skulde det disponible Beløb overstige 50 Øre pr. Dag, henlægges Resten til næste Aars Uddeling.
6. Understøttelsens Beregning og Uddeling foretages af et af Bestyrelsen nedsat Udvalg.
7. Al Indbetaling sker til Fagforeningens Kasserer, til hvem Kortene mod Kvittering vil være at aflevere i Tiden fra 15.—20. December, for saa vidt de Vedkommende ønske Del i Understøttelsen.

Ændringer i ovenstaaende Bestemmelser kunne kun finde Sted paa Fagforeningens ordinære Generalforsamling i April.

Til Lærlinge-Spørgsmaalet.

Hvert Halvaar ved Konfirmationstiden kan man i »Social-Demokraten« se et stadigt tilbagevendende Opraab, hvori forskellige Fagforeninger gør Forældre og Værger opmærksomme paa Fagenes mange Arbejdsløse, og derfor opfordrer dem til, inden deres Børn sættes i Lære, at henvende sig paa de respektive Foreningers Kontor for at faa nærmere Rede paa Forholdene i Faget.

Det er Fag, hvori der ikke findes Overenskomst om Lærlingenes Antal, og hvor man derfor ser dette antage Størrelser, der ikke staar i noget som helst naturligt Forhold til et rimeligt Behov. Vort Fag hører til disse, og jeg formener, at vi ikke kan forsvare vedblivende at staa som passive Tilskuere overfor denne Sag. Men ogsaa Mestrene burde efter min Formening være interesserede i, at der paa dette Omraade fandt en Reformering Sted. Det hævner sig sikkert nok paa Mestrene, som Stand, naar den enkelte Mester, ganske planløst og uafhængigt af Fagets øvrige Udøvere, kan antage Lærlinge i et ubegrændset Antal, og mange Gange, paa Trods af Lærlingelov og almindelig Anstændighedsfølelse, lade dem arbejde langt ud over den reglementerede Arbejdstid baade Hellig og Søgn.

Jeg skal fremdrage et betegnende Tilfælde. En Mester fik ved Konkurrence i afvigte December Maaned et Stykke Arbejde — naturligvis til for lave Priser. Han vrider sig ved at skulle benytte udlærte Arbejdere, men han har ikke saa stor en Lærlingeflok, at han med den kan klare det Hele. Hvad gør han saa? Jo, han laaner, for et Par Maaneders Tid, to Lærlinge hos en Kollega og bliver saa i Stand til at slippe ud af Kniben. Men hvor fører den Slags Forhold hen? Jeg antager, at de to Medhjælpere, som han saaledes fik fat i, har Fædre, der maa gaa arbejdsløse, maaske af samme Grund, medens Hjemmet maa nøjes med Drengens Ugeløn paa 4—5 Kr. i Stedet for Mandens 30—35 Kr.

Hvem i al Verden er tjent med et saadant Forhold? Er Mestrene maaske? Nej og atter Nej; thi i saa Fald maatte Malermestrene jo være store Velhavere i Modsætning til Murmestrene f. Ex., der ikke exellere i Lærlinge. Men det ved da Gud og Hvermand, at Forholdet langt snarere er lige stik modsat.

Her er derfor en Opgave, som baade Mestre og Svende bør tage sig af, men som vi i al Fald ikke bør lade ligge. Vi maa, efter min Formening, først og fremmest kræve Lærlingelovens Bestemmelser om Arbejdstiden overholdt. Det er jo ikke saaledes, at den i Loven nævnte Arbejdstid er den kortest mulige, som det kan tillades en Lærling at have, men derimod den længste. Loven er jo en Beskyttelseslov og ikke en speciel Udbytningslov, om jeg da ikke tager meget fejl. Mestrenes Pligt til, uden Udgift for Lærlingen, at sørge for dennes tekniske Uddannelse burde skærpes, Vederlaget for Lærlingens Anvendelse forhøjes, og først og fremmest burde Tilgangen af Lærlinge til Faget begrænses paa fornuftig Maade.

Enhver, ogsaa Mestrene, maa kunne forstaa, at planløs Anvendelse af Lærlinge vil reducere Malerarbejdets Kvalitet og dermed Prisen for samme, medens Adgangen til at gribe ind i vort Fag samtidig lettes Fuskere, som yderligere vil sænke Niveauet.

N. H.

Malerforbundet i Sverrig.

Vor Broderorganisation i Sverrig har i Dagene fra 14.—19. April afholdt sin 5te Kongres i Stockholm, paa hvilken vor Organisation og Malerforbundet i Finland efter Indbydelse vare repræsenterede.

Kongressen talte 50 Delegerede foruden Hovedbestyrelsens Medlemmer. Af Beretningen om Forbundets Virksomhed fremgik det, at den forløbne 3 Aars Periode i alle Henseender har bragt Organisationen fremefter baade i numerisk Styrke og i Højnelse af Lønniveauet. Ved forrige Kongres talte Organisationen 39 Afdelinger med tilsammen 2015 Medlemmer mod nu 45 Afdelinger med 2632 Medlemmer. De her anførte Medlemsantal omfatter kun de Medlemmer, der befinde sig indenfor den lovhjemlede Restancefrist. I næsten alle Afdelinger er der i de forløbne 3 Aar opnaaet betydelige Lønforbedringer gennem Forhandling, og kun i nogle faa Tilfælde har Konflikt været uundgaaelig. Minimallønnen er i Stockholm 60 Øre, i Malmø 55 Øre, i adskillige Afdelinger 50 Øre pr. Time, og iøvrigt mellem 40—50 Øre.

Blandt de mange vigtige Spørgsmaal, som forelaa til Behandling, var Fastsættelse af Kontingentet. Som bekendt har det ordinære Kontingent hidtil været meget lavt, og følgelig har Organisationen i stor Udstrækning været nødt til at udskrive Ekstra-Kontingent. Dette Princip vedtog Kongressen at gaa bort fra og fastsatte derfor det ordinære Kontingent til mindst 18 Kr. aarlig, (nemlig 60 Øre ugentlig i 30 Uger) hvoraf 15 Kr. skal indgaa i Forbundskassen. Herved forventes det, at Ekstra-Kontingent skal kunne undgaas i al Almindelighed. Dog er det en Selvfølge, at Hovedbestyrelsen blev bemyndiget til at udskrive Ekstra-Kontingent, naar det paakræves, og Strejkefondens Minimalbeløb fastsattes i saa Henseende til 25,000 Kr.

Fagbladet, som hidtil er udkommet kvartalsvis, skal fremtidigt udgives hver Maaned.

Forbundets Formand, *C. F. Högvall*, ønskede, af Helbredshensyn, ikke at genvælges til denne Post, og i hans Sted valgtes da *C. E. Ørtegren*, medens Högvall blev valgt til Kasserer.

De mange Dages Forhandlinger vare yderst interessante og prægede af Deltagernes gode Evne og Villie til at skabe det bedst mulige Grundlag for Organisationens fremtidige Ve og Vel, og med Ønsket om, at de fattede Beslutninger maa bringe vor Broderorganisation de bedste Resultater, tog vi Afsked med Kollegerne deroppe for at overbringe de danske Brødre en hjertelig og kollegial Hilsen, hvad vi hermed besørger.

Fra Voldgiftsretten.

Sag Nr. 315. Denne Sag indankedes af Malerlauget og Malernes Fagforening i Anledning af Licitationen over Grundearbejdet ved 10 Sygepavilloner paa Rigshospitalets Grund.

Organisationerne ønskede ved Rettens Hjælp at faa konstateret, om nogle af de, til dette Arbejde, indgivne Tilbud maatte være under Arbejdsløn og Materialets Værdi.

Retten nedsatte et Udvalg, bestaaende af 2 Mestre og 1 Svend, som efter at have udregnet Arbejdslønnen, i Henhold til de fremlagte Tegninger og Konditioner, forelagde Resultatet for den samlede Ret, som derefter kalkulerede Værdien af Materialforbruget.

Det saaledes fremkomne Beløb er 2320 Kr. 56 Øre, og Retten kender derfor, at de Tilbudsgivere, hvis Tilbud er under ovennævnte Sum, har overtraadt Prislistens almindelige Bestemmelsers Punkt 9.

Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Sagens Behandling og Arbejdets Beregning erlægger Malerlauget og Malernes Fagforening i dette Tilfælde hver 20 Kr.

Sag Nr. 316. Denne Sag indankedes af Malerlauget og Malernes Fagforening i Anledning af Licitationen over Malerarbejdet ved Kommuneskolen i Østerrigsgade.

Organisationerne ønskede ved Rettens Hjælp at faa konstateret, om nogle af de til dette Arbejde indgivne Tilbud maatte være under Arbejdsløn og Materialets Værdi.

Retten nedsatte et Udvalg, bestaaende af 2 Mestre og 1 Svend, som efter at have udregnet Arbejdslønnen i Henhold til de fremlagte Tegninger og Konditioner, forelagde Resultatet for den samlede Ret, som derefter kalkulerede Værdien af Materialforbruget. Det saaledes fremkomne Beløb er 4720 Kr. 95 Øre, og Retten kender derfor, at de Tilbudsgivere, hvis Tilbud er under ovennævnte Sum, har overtraadt Prislistens almindelige Bestemmelsers Punkt 9.

Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Sagens Behandling og Arbejdets Beregning erlægger Malerlauget og Malernes Fagforening i dette Tilfælde hver 35 Kr.

Malerforbundets 8. Delegeretmøde.

I Anledning af vort forestaaende Delegeretmøde, som vil blive afholdt i Svendborg i Dagene den 6.—8. August d. A., og iøvrigt under Henvisning til Lovenes § 7, erindrer vi om, at Forslag, indeholdende Ændringer til Lovene, skal være indsendt til Hovedbestyrelsen *senest 2 Maaneder forinden* Delegeretmødets Afholdelse.

Samtidig benytter vi Lejligheden til at minde d'Hrr. Afdelingsformænd og Kasserere om, at der hvert Aar for Juli Maaned skal være købt et Antal Mærker à 2 Kr. svarende til Afdelingernes Medlemsantal. I saa Henseende vil det være nødvendigt at se Regnskaberne efter, for at kunne indhente eventuelle Restancer paa dette Omraade.

Vor Lønbevægelse.

Det lykkedes ikke ved den lokalt førte Forhandling med Direktør Bruun at opnaa et tilfredsstillende Resultat om Lønforholdene paa »Scandia« og »Vulcan«. Direktøren holdt paa sine gamle Priser med et Tillæg af højst ca. 10 pCt., og Jernindustriens Sammenslutning holder paa den gamle Minimalløn af 35 Øre, og mener ikke at burde tage Hensyn til, hvad der iøvrigt er gældende for Malerfaget.

Under disse Omstændigheder har det været nødvendigt at bebude Arbejdsnedlæggelse, forsaavidt der ikke inden den 19. ds. er opnaaet en tilfredsstillende Ordning.

Det er i Grunden mærkeligt, saa lidt Hensyn man paa visse Steder mener at skylde, hvad der gælder indenfor Malerfaget.

Giv Agt!

Afdelingen i *Slagelse* søger efter d'Hrr. Medlemmvr Nr. 5080, *Thorvald Mau*, 5113, *Niels P.*

Nielsen og 2593, *A. Jørgensen*, for at minde dem om deres Forpligtelser overfor den nævnte Afdeling.

Oversigt for Januar Kvartal 1905.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimal-Timeløn
Malernes Fagf. Kbh.	400	1600	550	1650	950	44
„D. S. B." Kbhvn.*)		31		25		32
Gentofte-Lyngby	48	120	64	120	30	44
Hørsholm	6	11	9	11	3	42
Hillerød	8	12	15	11	2	42
Helsingør	20	65	45	65	18	42
Roskilde	15	20	22	16	8	40
Holbæk	9	17	15	17	12	42
Kallundborg	8	7	18	6	4	40
Korsør	5	6	6	5	5	42
Slagelse	14	12	22	11	8	42
Ringsted						42
Næstved	24	40	20	40	23	42
Køge	7	9	16	9	7	42
Nykøbing p. F.	12	25	24	24	4	42
Maribo	6	19	11	19	7	42
Nakskov	9	9	12	8	4	42
Svendborg	25	16	25	16	9	42
Faaborg	13	11	12	9	4	42
Odense	73	36	70	31	13	45
Middelfart	8	11	8	9	8	40
Fredericia	22	22	22	18	9	40
Kolding	23	32	30	27	15	40
Esbjerg	17	30	25	30	11	40
Lemvig	6	3	5	3	2	35
Holstebro	10	11	10	9	2	38
Nykøbing p. M.						40
Skive	10	12	16	12	4	40
Viborg	16	16	15	10	2	40
Frederikshavn	7	12	11	12	5	40
Hjørring	11	16	25	16	7	40
Aalborg	35	99	75	93	51	40
Randers	38	77	50	74	45	40
Aarhus	80	90	116	90	50	45
— „D. S. B."		34	2	18		32
Silkeborg	9	18	12	18	7	40
Horsens	25	42	46	42	14	40
Vejle	27	29	41	27	15	40
Bornholm	16	14	20	14	10	35

* Et af Klubbens Medl. arbejder paa Jærnbanens Værksted i Nyborg

Anm. Afdelinger, som ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

I Udlandet.

Der advares mod Tilgang til nedennævnte Steder:

Tyskland. *Braunschweig, Dortmund, Eberswalde, Emden, Hagen, Halberstadt, Heidelberg, Karlsruhe, Kiel, Kønigsberg, Lissa, Lørrach, Lübeck, Ludwigshafen, Magdeburg, Mannheim, Oldenburg, Wiesbaden, Wittenberge, Wolfenbüttel,* og *Würzburg.*

Schweiz. *Langenthal, Rorschach, Zürich, St. Gallen* og *Fribourg.*

Østrig. *Prag, Wien, Innsbruck* og *Bozen.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", H. Vedel, Thorupsgade 4, 4. Sal.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. M. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Skovlyst.
Helsingør.	Arvid Lindberg, Lappen 10.
—	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer)
Roskilde.	A. V. Lemme, Clermontgade 17, St.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halvskovvej 1 U.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade 34, 1. Sal.
Maribo.	K. Nielsen, Gasværksvej.
Nakskov.	Thorv. Rasmussen, Fruegade 21.
Svendborg.	H. Rasmussen, „Rolighed", Vestergade 23.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Østergade 43. 1. Sal.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Stationsvej.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	O. Hartig, Torvegade.
—	H. Christensen, Frederiksgade (Kasserer)
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 9.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4. o. G.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	J. Snoer, Reberbanegade 42, 2. Sal. (Kasserer)
Randers.	P. Sønderstrup, Vinkelvej 281.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". H. P. Henriksen, Dannebrogsg. 4.
Silkeborg.	Emil Madsen, Hostrupsgade 29.
Horsens.	Joh. Tribler, Allégade 28.
Vejle.	M. Thomsen, Vardevej 51.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. E. Örtegren, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

K. G. Olsen, Storgaden 20. Kristiania.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

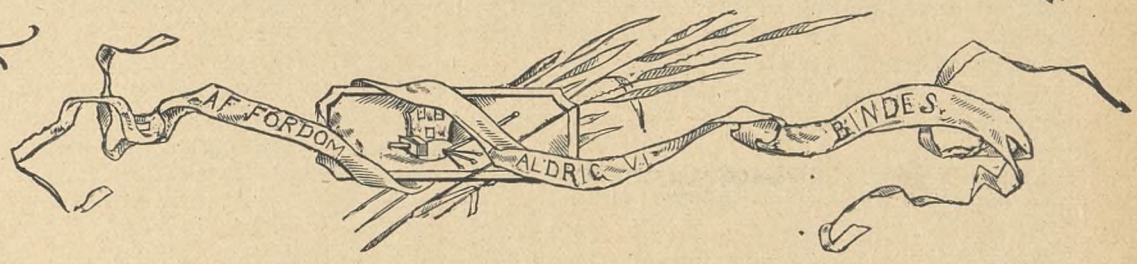

Juni | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

☞ Tilrejsende Medlemmer maa overalt henvende sig til vedkommende Afdelingsformand, forinden Arbejde søges.

Paa følgende Pladser findes enkelte Værksteder, hvor Malerforbundets Medlemmer ikke kan tage Arbejde: *Aalborg, Kjellerup* (pr. Silkeborg), *Herning, Jerne* (pr. Esbjerg), *Holeby* (pr. Maribo), *Odense, Middelfart, Kallundborg, Roskilde, Taastrup, Vridsløselille, Hellerup* og *Faxe Ladeplads.*

I **København** kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Stefansgade 33, Værksted: Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, C. A. Nielsen,** (Brønshøj), **Chr. P. Petersen,** (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen,** (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen,** (Tordenskjoldsgade 27), **Søren Christiansen** St. Strandstræde, **Louis Sørensen,** (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse) *og iøvrigt ikke for nogen udenfor Malerlauget staaende Malermester.*

Fra vor Lønbevægelse.

Som meddelt lykkedes det ikke ved en lokal Forhandling med Direktøren for »Scandia« og »Vulcan« at opnaa Overenskomst om de fremtidige Lønforhold paa de nævnte Fabriker. Vi tilstillede da Arbejdsgiverforeningen, med fornødent Varsel, Meddelelse om, at Arbejdet vilde blive standset den 19. Maj, forsaavidt der ikke forinden opnaaedes nogen Overenskomst. Herpaa svarede Arbejdsgiverforeningen, at saafremt Arbejdet nedlagdes, vilde der blive iværksat Lockout »i det Omfang, som maatte være fornødent for at bringe den nævnte Strejke til Ophør«, (som om det var en given Ting, at Lock-out'en i sig selv vilde formaa at bringe Strejken til Ophør. Red.) Lock-out'ens Omfang fastsattes foreløbig til — foruden samtlige organiserede Arbejdere paa de to Fabriker — »de hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen beskæftigede Medlemmer af Malerforbundet i Danmark.

Altsaa, hvis vi overfor de to Fabriker fastholdt Kravet om at komme op med Minimallønnen, blot nogenlunde i Niveau med den, der betales af Malermestrene Landet over, saa skulde disse kaste os paa Gaden for derved at søge os tvunget bort fra dette Krav og tilbage til den af Jernindustriens Sammenslutning bestemte Minimalløn, der ikke maa overstige 35 Øre pr. Time, medens Malermestrene betaler Minimallønninger med fra 5 til 15 Øre mere. I Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse, hvor Malermestrenes Interesser formentlig specielt varetages af den der siddende, tidligere Oldermand, Vilhelm Hansen, var det *enstemmigt* vedtaget, at saadan skulde den Ting gribes an.

Nu gik Malermestrene imidlertid glip af den dem tiltænkte Ære, idet vi efter mange og lange Forhandlinger enedes med Jernindustrien om en Overenskomst for de to Fabriker, saaledes at den bebudede Konflikt bortfaldt. Det var Spørgsmaalet om Minimallønnen, der frembød de store Vanskeligheder at slippe over. Med Hensyn til Akkordpriserne opnaaede vi forholdsvis hurtigt at enes med Direktøren, hvorimod Forhandlingen om Minimallønnen var mere højtidelig og førtes gennem et Par Møder i Arbejdsgiverforeningen, hvor Repræsentanter for denne, Jernindustrien, De samvirkende Fagforbund og vi sled drabeligt, for at finde en Løsning. Rent theoretisk set vilde Sagen jo være ligefrem for os; den nemlig, at fastholde Kravet om mindst samme Minimalløn paa Fabriker, som hos Malermestrene, at strejke om ikke Kravet blev imødekommet, og saa, se om det nu ogsaa lod sig gøre for Arbejdsgiverforeningen at realisere en Lock-out i Malerfaget paa det foreliggende Grundlag. Vi tvivler ikke om, at vi derved kunde have beredt Arbejdsgiverforeningen et Nederlag, og havde her været Tale om Brikker paa et Dambrædt, saa skulde vi intet Øjeblik have betænkt os paa vort Træk, thi dertil var Situationen alt for fristende. Imidlertid rejses vore Lønkrav jo mindre af Princip end af Trang til at opnaa virkelige Fordele, og 1 Øre vundet ved Forhandling er ofte mere værd end 2 tilkæmpede ved Konflikt. Dette Grundsyn tillod

os derfor at foreslaa hele Minimallønsspørgsmaalet strøget af Overenskomsten mod Fastsættelsen af en mindste ugentlige Udbetaling af 24 Kr., eller 40 Øre pr. Time. Hertil gjordes den Indvending fra Jernindustriens Mænd, at det jo blev det samme som at angive Minimallønnen til 40 Øre, men efter fornyede Overvejelser fra samme Side godkendtes Princippet i vort Forslag, dog saaledes, at Udbetalingen fastsattes til mindst 23 Kr. 10 Øre ugentlig for 60 Timer, altsaa 38½ Øre pr. Time. — Det herhen hørende Punkt i Overenskomsten formuleredes saaledes:

»Om Betalingen for Arbejder, der ikke findes anførte i Prislisten, træffes der særlig Overenskomst.

Den ugentlige Udbetaling som Forskud bliver mindst Kr. 23,10 for fulde 60 Arbejdstimer«.

Antageligt indeholder dette Punkt al ønskelig Vejledning for vore Medlemmer, naar de staa i den Situation at skulle træffe Overenskomst med Fabrikernes Direktør eller Mester om Betaling for Arbejde, der ikke findes opført i Prislisten. Samtidig med denne Forhøjelse af Udbetalingen paa 10 pCt. opnaaedes en lignende Forhøjelse paa Akkordpriserne, saaledes at Gennemsnitsfortjenesten for Fabrikens Malere fremtidig vil blive ca. 50 Øre pr. Time, idet denne efter Fabrikens Opgivende hidtil var 45,4 Øre.

I Betragtning af at dette Resultat lod sig opnaa uden Konflikt, tror vi samtlige Kolleger vil være tilfredse med det, og Arbejdsgiverforeningens Jernindustri og Malermestrene har næppe nogen Grund til at være kede af, at Lock-out'en ikke kom længere end paa Papiret.

Den ny Overenskomst kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. Februar, dog ikke før 1ste Februar 1909.

En pudsig Erklæring.

Under de nys afsluttede Forhandlinger med Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jernindustrien om Lønforholdene paa Fabrikkerne »Scandia« og »Vulcan«, hvor vi navnlig modsatte os at indgaa paa en lavere Minimalløn end den, der er gældende hos Malermestrene i de paagældende Byer, og derfor truedes med Lock-out i Malerfaget over det ganske Land, præsenterede man os et Aktstykke af følgende Indhold:

»Vi Undertegnede erklærer herved paa vore Organisationers Vegne, at vi ikke ønsker, at Malerforbundet kræver Minimallønnen forhøjet paa »Scandia« og »Vulcan«, men erklærer os tilfredse med, at den for disse Fabriker gældende Minimalløn er lavere end den iøvrigt i Randers og Maribo gældende.

København, den 19. Maj 1906.

FRITZ RUSCH,

Oldermand for Københavns Malerlav. Formand for Centralforeningen af Malermestre i Østifterne.

N. N. MARKUSEN,

Formand for Centralforeningen af Malermestre i Jylland.«

Som det ses, er der paa denne mærkelige Erklæring reserveret Plads til Underskrift for Malerlaugets Oldermand, men denne har betakket sig og ladet de to Centralforeningsformænd ene om den tvivlsomme Ære, at ytre Tilfredshed med, at Malermestre betaler højere Minimalløn end Fabrikanter.

Iøvrigt kan vi om Erklæringens Tilbliven berette følgende: Under en Forhandling mellem Fabrikernes Direktør og vor Formand, udtalte denne sin Forundring over den paatænkte Lock-out i Malertaget og navnlig over, at det Varsko, som Malermestrene ad den Vej vilde give os om at frafalde vort Krav overfor Fabrikanterne, ikke først forsøgtes givet paa en, ogsaa for Malermestrene billigere Maade. Var det virkelig for Alvor Malermestrenes Mening, at vi uden for deres Rækker burde arbejde for en lavere Minimalløn end hos dem, saa var en Lock-out da den mest kostbare Form for en Meningstilkendegivelse, og vi plejede i Grunden ellers ikke at se nogen større Flothed udfoldet fra den Kant. Formanden henstillede derfor til Jernindustrien, at afæske Formændene for Malermestrenes Centralforeninger og Oldermanden for Malerlavet en Erklæring. Skulde det da, hvad vi foreløbigt betvivlede, virkeligt vise sig, at de tre Malermesterorganisationer nærede Ønske om, at der indrømmedes Fabrikerne lavere Minimalløn end Malermestrene, saa vilde Formanden for sit Vedkommende tage alt muligt Hensyn til et saadant Ønske og anbefale sine Kolleger i Malerforbundets Ledelse at gøre det samme.

Denne Tanke vandt Bifald hos saavel Jernindustri som Arbejdsgiverforening, der Dagen efter kunde præsentere os den ovenanførte Erklæring. Ganske vist var den ikke saa veludstyret med Underskrifter som forudsat, idet Malerlavets Oldermand havde nægtet at lægge Navn til Udtalelser i den Retning, men Jernindustrien mente dog, at der kunde ses bort herfra, da to Underskrivere jo var en stor Majoritet i Forholdet til den ene, der savnedes.

Naturligvis var der noget i den Betragtning, men sammenholdt med Følgerne af en eventuel Lock-out, saa var det faktiske Forhold jo det, at Oldermanden, som ikke vilde underskrive, repræsenterer 400 Malermestre med 16—1700 Svende, medens de to Centralforeninger tilsammen ikke tæller 400 Mestre, og disses Evne til at kaste Svende paa Gaden, maa siges at være ret minimal. Naar saa hertil kommer, at vi i nogen Grad maa betvivle, at de to Centralforeningsformænd ved deres Underskrift kan være i Overensstemmelse med deres Medlemmer, siger det sig selv at vi ingen Notits kunde tage af Erklæringen, der vistnok kun faar Værdi som et Kuriosum, der af de to Centralforeningsformænd passende kunde sættes i Glas og Ramme til Ophængning ved deres Generalforsamlinger. — Skulde denne Tanke vinde Bifald hos de to »Ledere«, saa kan de for Symetriens Skyld hænge en Bestemmelse ved Siden af, saalydende: »*Svendene maa i intet Tilfælde udføre Arbejde for lavere Løn end den, der paa det paagældende Sted er vedtaget af de respektive Organisationer*« og som de vil finde i Lønoverenskomsten af 8. April 1905 for Østifterne.

Fra Broderorganisationerne.

Norge. Som tidligere berørt opstod der i afvigte Efteraar en beklagelig Strid indenfor Norsk Malerforbund, som medførte, at et Flertal af *Kristiania*afdelingen brød ud af Forbundet og stiftede en selvstændig Forening. Nu har vi faaet Meddelelse om, at *Bergens*afdelingen er gaaet samme Vej, og at disse to Foreninger har slaaet sig sammen under Navnet »*Malersvendenes Landsforbund*«.

Det følger af sig selv, at vi ikke kan godkende dette Skridt, og at vi derfor paa ingen Maade anerkender den ny Organisation, hvis Medlemmer altsaa ingen Overflytningsret vil faa hos os, hvad derimod Medlemmer af »Norsk Malerforbund« vedblivende har.

Sverrig. Efter en 3 Ugers Konflikt har vore Kolleger i *Helsingborg* gennemført et nyt Lønregulativ, i Henhold til hvilket Minimallønnen er forhøjet fra 47 til *55 Øre pr. Time*, hvortil yderligere kommer Tillæg for Facadearbejde. Overarbejde betales med et Tillæg af 50 pCt., og Landarbejde med 25 pCt. Arbejdsdagen er fastsat til *9 Timer* fra 1. Marts til 1. November.

For *Lærlingenes* Vedkommende er samtidig fastsat en Læretid af 4 Aar med en Ugeløn af henholdsvis 6, 8, 11 og 15 Kr. (det sidste Aar dog kun 12 Kr. for Vinteren). Overarbejde betales pr. Time med henholdsvis 20, 25, 35 og 40 Øre. Paa Værksteder, som i Reglen ikke beskæftiger Svende hele Aaret, maa ikke findes mere end 1 Lærling, paa de øvrige Værksteder højst 3.

Det var ønskeligt, om Danmarks Malermestre vilde studere Forholdene i vort Fag ovre i Sverig og søge disse overførte paa dansk Grund. De er sikkert for alle Fagets Udøvere ikke saa lidt bedre og sundere end vore.

Schweiz. Efter lange Forberedelser og Aars resultatløse Forhandlinger, er det nu endelig efter 3 Dages Strejke lykkedes vore Kolleger i *Zürich* at opnaa en Overenskomst med Mestrenes Organisation gældende til 31. December 1908 og derefter opsigelig med 3 Maaneders Varsel. Arbejdstiden, som først forandres med dette Aars Udløb, bliver 9 Timer, nemlig fra 7—11½ og 1½—6. Om Lørdagen en halv Time kortere uden Lønafdrag. *Minimallønnen* er fastsat til 60, 62 og 65 Rp. i henholdsvis 1906, 07 og 08. For *Overarbejde* betales et Tillæg af 50 pCt., for *Natarbejde* (fra 8 Aften til 6 Morgen) samt Arbejde paa Søn- og Helligdage tillægges 100 pCt. *Akkordarbejde* er ikke tilladt andre end Specialister. Mestrene er forpligtede at have deres Arbejdere forsikrede og yde Halvparten af Forsikringsomkostningerne.

Samtidig med Afslutningen af dette Regulativ, som mærkeligt nok er det første efter Organisationens snart 20-aarige Bestaaen, er der oprettet Gensidighedsforhold, saaledes at Mesterforeningens Medlemmer ere forpligtede til kun at beskæftige organiserede Arbejdere, medens disse ikke maa arbejde for Mestre, der staa indenfor Mestrenes Forening.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

En Forandring i Mesterstykket foretoges mod Lavets Ønske 1838, idet det da paa Foranledning af Snedkerlavet blev paalagt de vordende Mestre at udføre et Overslag over Materialer og Arbejdsløn paa et Stykke Arbejde indenfor Professionen.

Mod Fabrikanter og Privilegiehavere fortsattes Kampen fremdeles, men uden Nytte. Der var yderst faa indenfor Malerlavet, der slog ind paa nye Baner; særlig forundres man over, at den ny opdukkende Kunst: Lakering paa Blik og Jern, i dette Tidsrum næsten slet ikke blev udnyttet af Malerne, ja Forundringen stiger, naar man ved en Retssag fra 1839 erfarer, at ingen Maler ejede nogen Bliklakererovn. Af større Malervirksomheder fandtes ikke mange. *Hans Carsten Holmer*, der flere Gange var Oldermand, var en af de faa, der havde mange Svende. En større Forretning dreves ogsaa af *S. Hambroe*, der 1830 begyndte paa en Voksdugsfabrik.

Ellers klagede Malerne over, at Faget efterhaanden var skrumpet ind til næsten kun at omfatte Dekorationsmaling. Blikkenslagerne havde erobret Bliklakeringen, Vognfabrikerne Vognenes Maling og Lakering, og det indrømmes 1839 af Lavet selv under en Retssag, at ingen af Mestrene havde nogen Øvelse i at lakere eller at dekorere Møbler.

En særlig Specialitet, nemlig Rullegardinsfabrikationen, synes dog at være dreven af flere. Der nævnes saaledes Mestrene *A. Kruse*, *Ehrencron* og *Harboe*. Ogsaa Tapettilvirkningen synes at have tilhørt Malerne. Mestrene *Hammer*, *Holmer* og *Berg* havde smaa Fabrikker med Haandpresser, hvorimod den af Portrætmaler *Fraenckel* anlagte Fabrik var af større Omfang.

I det Hele var der dog kun faa Forretninger af Betydning. Resten var temmelig smaa og temmelig almindelige Virksomheder. De daarlige Tider, der raadede i Aarhundredets første tre Tiaar, har naturligvis ogsaa her øvet deres Indflydelse. Endnu 1838 klages der over, at mange Mestre ikke har Arbejde nok, ja, at der endog fandtes mange blandt dem, som ikke var i Stand til ved Haandværket at erhverve det fornødne til Kone og Børn. Man sporer da heller ingen nye Initiativer i Lærlingeuddannelsen.

Akademiets Uddannelse betød stadig ikke meget, anlagt som den var uden særligt Hensyn til den faglige Virksomhed. Først fra 1831 kom der nogen Forandring heri ved den af Malermester *C. Tilly* stiftede Malerskole, der dog ikke fik nogen større Indflydelse.

(Fortsættes).

Arbejdsanvisning i Aarhus.

Ved Overenskomst mellem Malermesterforeningen i Aarhus, og vor derværende Afdeling, er der fra 11. Juni d. A. oprettet et Arbejdsanvisningskontor for Malere med Lokale i *Søgade Nr. 8.* Kontoret, som ledes af *M. Spliid*, er aabent hver Søgnedag fra Kl. 10—3. Arbejde maa fremtidig *kun søges* og *kan kun erholdes* gennem Kontoret, som for Aarhus og Omegn kun maa anvise Svende til Mesterforeningens Medlemmer.

Lønforbedring.

I *Brønderslev*, en større Stationsby nord for Aalborg, er der, ved Forhandling mellem de derværende Malermestre og Repræsentanter (Formand og Kasserer) for vor Afdeling i Aalborg, vedtaget et Lønregulativ, efter hvilket Minimallønnen er fastsat til henholdsvis 38 og 40 Øre pr. Time i 1906 og 1907. Der har ikke tidligere bestaaet noget Lønregulativ, og ved det nu vedtagne er opnaaet en meget væsentlig Lønforbedring.

Gensidighedsforhold.

Vi gengav i forrige Numer af Fagtidenden Ordlyden af et Forslag til Overenskomst mellem Malerlauget og Malernes Fagforening og kan her berette, at det er blevet vedtaget af begge Organisationer og straks traadt i Kraft. Exemplarer af Overenskomsten faas paa Fagforeningens Kontor.

Medlemsfortegnelse.

Forbundets Medlemsfortegnelse revideres *1ste Juli*. Eventuelle Restancer bør derfor overalt indbetales inden Udgangen af indeværende Maaned.

Medlemsfortegnelsen vil som hidtil blive trykt og omsendt til samtlige Afdelinger.

Stiftelsesfest.

Afdelingen i *Aalborg* afholdt Lørdagen den 19. Maj sin 16-aarige Stiftelsesfest i Blegkilde, hvor der under Festmaaltidet blev afholdt en Række Taler for Fødselsdagsbarnet, for Malerforbundet og, ikke at forglemme, for Damerne, hvem Afdelingens *Formand* i velvalgte Ord motiverede et Leve for. Efter Afslutningen af den mere alvorlige Del af Festen var der af Festudvalget med *Chr. Larsen* i Spidsen i rigt Maal sørget for en fornøjelig Afdeling, hvorunder en i Dagens Anledning forfattet Festavis gjorde megen og fortjent Lykke. Med et animeret Bal sluttede den helt igennem vellykkede Fest, først da Solen steg op.

I Udlandet.

Der advares mod Tilgang til nedennævnte Steder:

Tyskland. *Bamberg, Braunschweig, Bernburg, Eberswalde, Freiberg i S., Gelsenkirchen, Herford, Hohenlimsburg, Ingolstadt, Kønigsberg, Lübeck, Ludwigshafen, Mannheim, Magdeburg* og *Rathenow.*

Schweiz. *Rorschach* og *St. Gallen.*

Østrig. *Wien, Prag, Gablonz a. d. Neisse* og *Nesseldorf.*

Ungarn. *Raab* og *Fiume.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", H. Vedel, Thorupsgade 4, 4. Sal.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. M. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Skovlyst.
Helsingør.	Arvid Lindberg, Lappen 10.
—	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer)
Roskilde.	A. V. Lemme, Clermontgade 17, St.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halvskovvej 1 U.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade 34, 1. Sal.
Maribo.	K. Nielsen, Gasværksvej.
Nakskov.	Thorv. Rasmussen, Fruegade 21.
Svendborg.	H. Rasmussen, „Roligheden", Vestergade 23.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Østergade 43. 1. Sal.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Stationsvej.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	O. Hartig, Torvegade.
—	H. Christensen, Frederiksgade (Kasserer)
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 9.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4. o. G.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	Chr. Bregnhøj, Brønderslev.
—	J. Snoer, Reberbanegade 42, 2. Sal. (Kasserer)
Randers.	P. Sønderstrup, Vinkelvej 281.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". H. P. Henriksen, Dannebrogsg. 4.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Joh. Tribler, Allégade 28.
Vejle.	M. Thomsen, Vardevej 51.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet

C. E. Örtegren, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

J. M. Winge, Øvre Møllenberg, Trondhjem.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

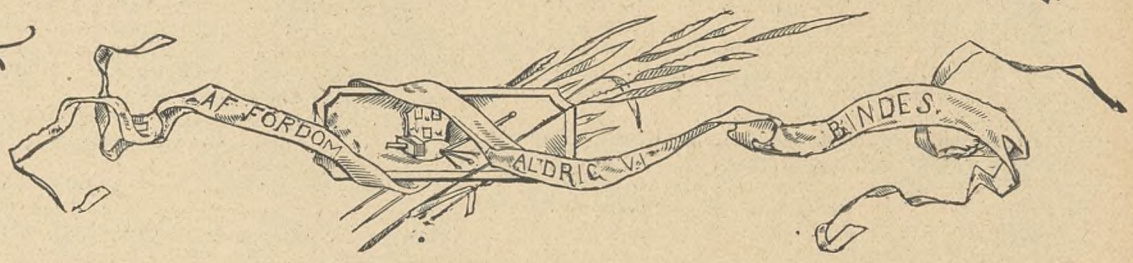

Juli | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

☞ Tilrejsende Medlemmer maa overalt henvende sig til vedkommende Afdelingsformand, forinden Arbejde søges.

Paa følgende Pladser findes enkelte Værksteder, hvor Malerforbundets Medlemmer ikke kan tage Arbejde: *Aalborg, Kellerup* (pr. Silkeborg), *Herning, Jerne* (pr. Esbjerg), *Holeby* (pr. Maribo), *Odense, Middelfart, Kallundborg, Roskilde, Taastrup, Vridsløselille, Hellerup* og *Faxe Ladeplads.*

I **København** kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Stefansgade 33, Værksted: Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, C. A. Nielsen,** (Brønshøj), **Chr. P. Petersen,** (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen,** (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen,** (Tordenskjoldsgade 27), **Søren Christiansen** St. Strandstræde, **Louis Sørensen,** (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse) *og iøvrigt ikke for nogen udenfor Malerlauget staaende Malermester.*

Forslag om Arbejdstiden.

Som bekendt opnaaede forskellige københavnske Bygningsfag for et Par Maaneder siden at faa vedtaget ½ Times Forkortelse af Arbejdsdagen, som hidtil havde været 10 Timer, nemlig fra 6—6 med 2 Timers Spisetid. Denne Forkortelse er opnaaet ved at tage ½ Time fra Spisetiderne og sætte Dagens Ophør til Kl. 5.

Vi opnaaede jo allerede i 1898 at faa en 9½ Timers Arbejdsdag, men det var den Gang ikke muligt at faa Forkortelsen taget fra Slutningen af Dagen, og vi nøjedes derfor med at tage den ved Begyndelsen, saaledes at denne sattes til Kl. 7, medens Spisetiden indskrænkedes med ½ Time. Naturligvis er det andet at foretrække, og det tør vel forudsættes, at hvad andre Fag i saa Henseende har opnaaet ogsaa maatte være opnaaeligt for os, og det er let forstaaeligt, at Ønsket herom straks er kommet til Orde blandt Københavns Malere, og at Fagforeningens Bestyrelse straks søgte en Forhandling med Malerlauget om dette Spørgsmaal.

Vel er vi bundne ved den nugældende Prisliste til 1908, med den deri fastsatte Arbejdstid, men da det maatte forudsættes, at Malerlauget vilde regne med som givet, at man i vort Fag til den Tid maatte faa Arbejdsdagens Ophør sat til Kl. 5, og da der vanskeligt kunde tænkes nogen Modvilje herimod, saa fandt Bestyrelsen det betimeligt at søge, om ikke man skulde kunne forhandle sig denne Arbejdsdag til allerede nu, eventuelt med Bibeholdelse af vor nugældende Mødetid, altsaa en Arbejdsdag fra Kl. 7—5.

I den Anledning rettede vi den 2. Maj d. A. en Henvendelse til Malerlauget, men hvem vi jo i de senere Tider har haft adskillige Forhandlinger, hvis Resultater forhaabentlig skal vise sig at blive til Held for begge Parter. Lauget besvarede vor Henvendelse imødekommende, og man enedes om Nedsættelsen af et Fællesudvalg paa 6 Medlemmer fra hver Side til Udarbejdelsen af et Forslag, som vilde blive at forelægge begge Organisationer til Godkendelse.

Udvalget har nu afsluttet sit Arbejde i efterfølgende Forslag, der vil blive at behandle paa nær forestaaende Generalforsamlinger, saavel i Malerlauget som hos os:

Forslag til Overenskomst.

Malerlauget og Malernes Fagforenings Generalforsamlinger, der afholdes den . . . . . 1906, vedtager paa Forslag af undertegnede Fællesudvalg, følgende Ændringer i, og Tilføjelser til Prislistens almindelige Bestemmelser:

1) Punkt 2 udgaar.

2) Der indsættes et nyt Punkt 2 saalydende:

Den ordinære Arbejdstid er:

I Januar og December fra Kl. 8—4, med Spisetid fra Kl. 12½—1.

I Februar og November fra Kl. 8—4½, med Spisetid fra Kl. 12½—1.

Fra 1. Marts til 31. Oktober fra Kl. 7—5 med Spisetid fra Kl. 8—8½ og fra Kl. 12½—1.

For Arbejde, der udføres i Butiks-, Kontor- og Restaurationslokaler, gælder sidstnævnte Arbejdsdag hele Aaret.

For Vognmalere, Møbelmalere og andre, der udelukkende arbejder paa Værksted, gælder ovennævnte Arbejdstid ikke; for disse Virksomheders Vedkommende kan træffes særlig Overenskomst, denne skal dog godkendes af Malerlauget og Malernes Fagforening.

For Malersvende, der arbejder for Fabriker, Skibsværfter, Dokker og lignende Virksomheder, kan samme Arbejdsdag være gældende, som for andre Arbejdere i vedkommende Virksomhed.

Malerlauget og Malernes Fagforening er enige om at hævde, at Arbejdstiden strængt skal overholdes.

Indenfor ovennævnte Arbejdstid gives et Tillæg af 30 Øre pr. Time for Arbejde, der udføres paa Søndage, 2. Paaskedag og i Juledagene. For Arbejde, der udføres i Pinsedagene eller paa Grundlovsdagen efter Kl. 12, gives et Tillæg af 50 Øre pr. Time.

For Arbejde, der udføres paa andre Tider end de ovenfor nævnte, gives et Tillæg af 35 Øre pr. Time.

3) I Punkt 3 ændres første Sætning i andet Stykke til:

For Arbejde, som herefter maatte blive at udføre i Timeløn, betales fra 45 Øre pr. Time i Tiden indtil 1. April 1908 og derefter fra 50 Øre pr. Time.

4) I Punkt 4 ændres første Punktum i første Stykke til:

Den ugentlige Udbetaling finder Sted om Fredagen ved Arbejdstidens Ophør og er for alt Akkordarbejde 45 Øre pr. Time fra 1. Juli 1906 til 31. Marts 1908; derefter er Udbetalingen 50 Øre pr. Time.

5) Punkt 9 omændres til:

Svendene maa ikke arbejde for egen Regning, medens de er i Arbejde hos en Mester. Naar Svenden arbejder for egen Regning og selv tillægger Materialer, maa han ikke udføre Arbejdet for lavere Priser end de i Malerlaugets Minimalprisliste anførte.

Arbejder Svenden for egen Regning uden at tillægge Materiale, tillægges Arbejdslønnen 25 pCt.

Hvor en Mester tilbyder at udføre gammelt Arbejde under den af Malerlauget vedtagne Minimalprisliste, eller nyt Arbejde uden at have taget Hensyn til de af begge Organisationer godkendte Bestemmelser for Tilbud til et nyt Arbejde, vil Fagforeningens Medlemmer efter Anmodning af Malerlauget undlade at arbejde for Vedkommende.

Skulde dette medføre Konflikt og direkte Udgift for Fagforeningen, afholder Malerlauget Halvparten af samme.

6) Der indsættes et nyt Punkt 10 saalydende:

Det er saavel Mesterens som Svendenes Pligt at drage Omsorg for, at Lærlinge anvendes til saa forskelligartet Arbejde som muligt. Mesteren maa ikke benytte Lærlinge til at udføre Dele af Arbejdet, hvorved Svendenes Akkord forringes. Naar Lærlinge beskæftiges paa Arbejde sammen med Svende, skal det ske under disses Tilsyn, og der ydes Mesteren et Vederlag for Lærlingens Arbejde af 7 Øre pr. Time det første, 10 Øre pr. Time det andet, 16 Øre pr. Time det tredie, 25 Øre pr. Time det fjerde og 30 Øre pr. Time det femte Læreaar.

7) Det nuværende Punkt 10 bliver Punkt 11 og omændres til:

Denne Prisliste med almindelige Bestemmelser, der traadte i Kraft den 1. Maj 1903, den i Maj 1906 vedtagne Overenskomst om Garanti og Gensidighed, og disse den . . . . . 1906 vedtagne Ændringer i, og Tilføjelser til Prislisten, er gældende, indtil den opsiges af Malerlauget eller Malernes Fagforening med ½ Aars Varsel til Ophør 1. April 1912 eller et senere Aars 1. April.

Begge Parter har dog Ret til senest den 1. November 1907 at forlange nedsat et Fællesudvalg, der, med Bibeholdelsen af det nuværende Lønniveau, kan foretage saadanne Ændringer i, og Tilføjelser til Prislisten, som til den Tid maatte anses fornødne.

For saavidt dette Udvalg ikke senest den 1. Februar 1908 skulde være kommet til Enighed om et Forslag, skal de Punkter, hvorom der er Uenighed, afgøres af Voldgiftsretten i Malerfaget, som sidste Instans, og der maa ikke i den Anledning rejses Konflikt fra nogen af Siderne.

København, i Juni 1906.

Antageligt vil begge Organisationer vedtage Forslaget, som sikkert indeholder ligelige Fordele for begge Parter og derfor fortjener alles Anerkendelse.

Fra Voldgiftsretten.

Sag Nr. 317. Denne Sag indankedes af Malerlauget og Malernes Fagforening, for ved Rettens Hjælp at faa konstateret, hvad Arbejdsløn og Materialforbrug beløber sig til paa Malerarbejdet ved en Bygning beliggende Hejrevej, Hjørnet af Frederikssundsvej.

Retten nedsatte et Udvalg, bestaaende af 2 Mestre og 1 Svend, som efter at have udregnet Arbejdslønnen i Henhold til de fremlagte Tegninger og Konditioner, forelagde Resultatet for den samlede Ret; denne kalkulerede derefter Materialforbruget. Det saaledes fremkomne Beløb er: Kr. 5221.30, og Retten kender derfor, at de Tilbudsgivere, der har indgivet Tilbud, der er lavere end ovennævnte Sum, har overtraadt Prislistens almindelige Bestemmelsers Pkt. 9.

Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Sagens Behandling og Arbejdets Beregning, erlægger den Malermester, der faar Arbejdet overdraget i Entreprise, 40 Kr.

Sag Nr. 318. Fra Hr. Malermester V. Berendsen og Hr. Malersvend E. Billgren paa flere Svendes Vegne var indgaaet Anmodning om Fastsættelse af Betalingsmaaden for Strygning med Oliefarve af en Toldkammerbygning paa Nørrebros Jærnbanestation.

Voldgiftsretten udnævnte en Mester og en Svend til at foretage Skøn paa vedkommende Bygning. Resultatet forelagdes den samlede Ret.

I Henhold til Skønnets Forklaring kender, Voldgiftsretten, at Facadebeklædningen, der bestaar af overfalsede Brædder, skal betales som »Alle andre Plankeværker« med 5½ Øre pr. □ Alen for 2 Gange Strygning.

For Beklædningen paa Gavlene betales Tillæg for Højde over 8 Alen, men ikke for Tagfremspringet; dette skal behandles i hvilken som helst Højde for den i Prislisten anførte Pris, 10½ Øre, for 2 Gange Strygning.

Svendenes Regning vil være at betale med ialt Kr. 105,25.

Da Svendene i alt væsentlig har vundet Sagen, erholder disse deres Depositum, Kr. 10,00, tilbagebetalt, medens Mesteren fortaber sit. Udgifterne ved Skønsforretningen betales af begge Parter med hver 5 Kr.

Sag Nr. 320. Denne Sag indankedes af Hr. Malersvend S. L. Nyborg mod Hr. Malermester Joh. Herrmann, angaaende Opgørelse af Mellemværende.

Det fremgik af begge Parters Forklaring, at Hr. Herrmann i Foraaret 1905 var indgaaet paa at betale Hr. Nyborg et ekstra Honorar paa Arbejde i Nyboder, udover Akkordprisen, saaledes at denne blev garanteret en Fortjenest af 75 Øre pr. Arbejdstime, imod at føre Tilsyn med Arbejdet og i det Hele taget varetage Hr. Herrmanns Interesser paa nævnte Arbejdsplads.

Hr. Herrmann anførte, at han havde betalt det ovennævnte Honorar for Aaret 1905, men ikke mente sig forpligtiget til at betale noget udover Akkorden for indeværende Aar, da Hr. Nyborg havde sat ham i Forlegenhed ved at forlade Arbejdet paa et for ham ubelejligt Tidspunkt.

Svenden oplyste, at han, ca. 3 Uger før han forlod Arbejdet, havde meddelt Mesteren, at han ønskede at holde op, hvilket Mesteren erkendte, og ligeledes at Svenden havde opfyldt sine Forpligtelser, saalænge han var i Arbejde.

I Henhold til de foreliggende Oplysninger kender Voldgiftsretten, at der ikke for Mesteren foreligger gyldig Grund til at nægte Svenden det ham en Gang tilstaaede Ekstrahonorar, der vil være at betale med Kr. 87,19.

Mesteren, der har tabt Sagen, fortaber sit Depositum, Kr. 10,00, Svenden faar sit tilbagebetalt.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Drengene misbrugtes i en utrolig Grad af de fleste Mestre, til simpelt Arbejde, og derfor saa man gennem Fingre med Svendestykket. Det lavedes i Virkeligheden uden al Kontrol. Snyderiet gik i Svang i en uhyggelig Grad. Hvert Kvartal samledes de vordende Svende i et af Oldermandens Lokaler, og det kunde da ikke undgaas, at den mindre dygtige søgte og fik Hjælp hos den flinke. At denne Samling unge Mennesker, anbragte i et Lokale uden anden Kontrol end den Oldermanden og Skuemestrene nu og da, et Øjeblik hver Dag, kunde udøve, desuden brugte Tiden til alt andet end til at male, er givet.

Det kommer ved forskellige Lejligheder frem, at de unge Mennesker betragtede den Tid, de

arbejdede paa Svendestykket, som en lille Ferie og morede sig med, hvad der kunde falde for.

En Klage fra tvende Stykmestre, der 1828 arbejdede paa deres Mesterstykke, giver en malende Skildring af de Tilstande, der til Tider kunde herske.

Drengene prøvede Styrke, fægtede med deres Malerstokke og faldt flere Gange saaledes op mod Døren ind til os, saa vi troede, Fyldningen skulde falde ind. Det gik endog saa vidt, at forbigaaende paa Gaden ikke kunde undgaa deres Uartigheder med at kaste et og andet ud paa Folk, som Kridtstumper, beskidt Papir, Vand og sligt. Ved at træffe en Fiskerkone, der brugte sin Veltalenhed, samledes flere Mennesker. De sang, naar det faldt dem ind, gemene Viser, den ene bedre end den anden.

For at sætte en Stopper for slige Uordener, fastsattes en Bøde paa 1 Mk. daglig for dem, der var mere end fire Uger om deres Svendestykke. Heller ikke Svendene synes at have haft nogen særlig Hast med at faa Mesterstykket færdigt. 1836 klages der over, at Stykmestrene staar halve, ja undertiden hele Aar om Arbejdet. Følgen deraf var, at der paa Grund af de indskrænkede Lokaleforhold hos Oldermanden, kunde gaa meget lang Tid hen, inden en Svend kunde komme til at begynde paa at lave sit Mesterstykke. Der indførtes derfor ogsaa 1838 for Svendenes Vedkommende en Tidsfrist, nemlig 3 Maaneder, inden Udløbet af hvilken de skulde være færdige med deres Arbejde.

Men det var ikke den Slags Foranstaltninger, der kunde redde Lavet. Hjælpen maatte komme indefra, fra Lavet selv, ved nye Kræfter, nyt Syn paa Livet. Dette blev dog næppe helt forstaaet af den gamle Slægt og af de Mænd, der i dette Tidsrum fra ca. 1815 til 1843 styrede Lavet. Oldermændene tilhørte i alt væsentligt den gamle Skole, der opfattede alt, hvad der skete som Forurettelser mod Lavet, og kunde ikke se, at det, som foregik, var Udslag af en hel ny Tid, der fordrede nye Mænd, som udaf de forandrede Forhold kunde skabe nye Former, hvorunder Fremtidens Udvikling kunde gaa for sig.

Dette Arbejde blev forbeholdt den Slægt af unge Haandværkere, der var vokset op til Modenhed i Trediverne, og hvoraf ikke saa faa kom hjem fra Rejser i Udlandet med Hovedet fuldt af Julirevolutionens radikale Ideer, med den unge Slægts liberale Syn og dens Sans for Frihed og Fremskridt paa alle Omraader.

Sidst i Trediverne sporer man overalt, at det er denne nye Slægt, der er begyndt at tage fat. Indenfor Malerlavet finder man en hidtil ukendt Stræben eftet at slaa ind paa nye Baner, ikke blot indenfor Lavet, men ogsaa i selve Haandværket.

1839 skrives der til Magistraten om Tilladelse til at aabne et Udsalg af saadanne Arbejder, der produceres indenfor Faget, f. Eks. »decorerede Møbler og andet Husgeraad i pompejansk eller kinesisk Stil med Figurer, Løvværk, Dyr, Blomster eller anden Staffering og Forgyldning og ved et fint Lak-Overtræk giver et elegant Udseende, lig de kinesiske Arbejder, forgyldte Spejlrammer, Gardinstokke, malede og lakerede Presenterbakker af Træ og Blik, malet Legetøj af Træ og Blik, malede Bordtæpper, Vinduesjalousier, Rullegardiner o. s. v.

1840 andrager man om at faa Mesterstykket forandret, saaledes at der i Overensstemmelse med Tidens Fordringer kunde males »buntede« Ornamenter.

I Stedet for de gamle Kobberstik, som hidtil havde været benyttede som Forbilleder for Mestertegninger, brugte man nu i rigt Maal Thorvaldsens mange herlige Figurer.

(Fortsættes).

Vort Delegeretmøde.

Som tidligere meddelt afholder Malerforbundet sit 8de Delegeretmøde i Dagene den 6., 7. og 8. August i *Svendborg*.

Mødet, som afholdes i Arbejdernes Forsamlingsbygning, aabnes første Dag Kl. 9 Form.

Dagsordenen er foreløbig fastsat saaledes:

1. Mødets Konstituering.
2. Beretning om Virksomheden.
3. Regnskabet.
4. Revision af Lovene.
5. Lærlingeforhold.
6. Arbejdsløsheds-Spørgsmaalet.
7. Eventuelt.
8. Administrationen.
9. Valg af Tillidsmænd.
10. Næste Delegeretmøde.

Vi minder om, at Valg af Delegerede (se Lovenes § 7) maa foretages saa betids, at Meddelelse om de Valgtes Navne kan være Forbundets Formand i Hænde senest den 23. Juli, hvorefter Mandat vil blive Vedkommende tilstillet.

Da saavel Rejseudgift, som Diæter for de Delegerede afholdes af Forbundet, vil Afdelingerne, selv de allermindste, uden pekuniær Vanskelighed kunne lade sig repræsentere paa Delegeretmødet, og det tør vel ogsaa forventes, at dette vil ske.

Det henstilles til Afdelingerne, ligesom tidligere, at lade deres Faner bringe tilstede ved Mødet.

Kolleger!

Malersvendesangforeningen sender her igennem en kraftig Opfordring til alle vore Kolleger om snarest at komme og indmelde sig i vor Sangforening. Da vi i nær Fremtid skal til at paabegynde Indstudering af en stor Kantate til Fagforeningens Jubilæum, ønsker vi selvfølgelig at være repræsenterede i saa stort Antal, som muligt. Koret, som i Forvejen tæller mange gode Kræfter, bliver ledet af en saa anerkendt Dygtighed som Gardens Musikdikdirektør, Hr. Stabshornblæser Vald. Nielsen, holder Sangøvelse hver Tirsdag Aften Kl. 9 i Lokalet, Korsgade 49, hvor Indmeldelser finder Sted. Endvidere paa Fagforeningens Kontor, Rømersgade 22, samt hos Sangforeningens Medlemmer.

Altsaa ingen maa svigte!

P. B. V.
Carl Friis,
Formand, Ahornsgade 6 B, 2.

Kontingentmærker.

Paa given Anledning minder vi om, at Afdelingernes Rekvisition af Mærker skal ledsages af Betalingen for disse.

Ligeledes erindres om, at Mærker à 2 Kr. hvert Aar vil være at rekvirere i et Antal, der svarer til Afdelingernes Medlemsantal i Juli.

Oversigt for April Kvartal 1906.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimal-Tuneløn
Malernes Fagf. Kbh.	450	1650	550	1650	100	44
„D. S. B." Kbhvn.*)		33		24		32
Gentofte-Lyngby .	57	112	68	112		44
Hørsholm	6	20	10	20		42
Hillerød	8	14	16	12		42
Helsingør	21	74	45	74		42
Roskilde	19	24	22	22		42
Holbæk	10	14	14	14		42
Kallundborg . . .	7	8	17	7		42
Korsør	5	6	6	5		42
Slagelse	15	11	20	12	1	42
Ringsted						42
Næstved	24	41	20	41		42
Køge	7	8	15	7		42
Nykøbing p. F. .	12	25	25	24		42
Maribo						42
Nakskov						42
Svendborg . . .	25	22	25	22		42
Faaborg	13	12	10	10		42
Odense	70	49	72	45		45
Middelfart . . .	8	9	9	7		42
Fredericia	23	23	22	21		40
Kolding	24	39	28	34	2	40
Esbjerg	17	37	25	37		40
Lemvig	6	3	6	3		35
Holstebro	10	14	10	11		38
Nykøbing p. M. .						40
Skive	10	19	16	19		40
Viborg	18	24	16	19		40
Frederikshavn . .	7	13	12	13		40
Hjørring	11	10	26	10		40
Aalborg	36	102	70	96	9	43
Randers	38	86	50	80		40
Aarhus	77	118	107	118		45
— „D. S. B."		34	2	19		32
Silkeborg						40
Horsens	25	42	43	42		40
Vejle	26	43	31	40		40
Bornholm						35

* Et af Klubbens Medl. arbejder paa Jærnbanens Værksted i Nyborg

Anm. Afdelinger, som ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

I Udlandet.

Der advares mod Tilgang til nedennævnte Steder:

Sverig. *Karlskrona.* (Flere Værksteder ere blokerede.

Tyskland. *Eberswalde, Freiberg i S., Ingolstadt, Freiburg i Br., Kønigsberg, Lübeck, Ludwigshafen, Mannheim, Magdeburg* og *Rathenow.*

Schweiz. *Rorschach* og *St. Gallen.*

Østrig. *Wien, Lemberg* og *Kufstein.*

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", H. Vedel, Thorupsgade 4, 4. Sal.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. M. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Skovlyst.
Helsingør.	Arvid Lindberg, Lappen 10.
–	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer)
Roskilde.	A. V. Lemme, Clermontgade 17, St
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halvskovvej 1 U.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade 34, 1. Sal.
Maribo.	K. Nielsen, Gasværksvej.
Nakskov.	Thorv. Rasmussen, Fruegade 21.
Svendborg.	H. Rasmussen, „Roligheđ", Vestergade 23.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Seestvej 48 1. S.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Østergade 43. 1. Sal.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Stationsvej.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	O. Hartig, Torvegade.
—	H. Christensen, Frederiksgade (Kasserer)
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 9.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4. o. G.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
–	Chr. Bregnhøj, Brønderslev.
–	J. Snoer, Reberbanegade 42, 2. Sal. (Kasserer)
Randers.	P. Sønderstrup, Vinkelvej 281.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
–	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
–	„D. S. B.". H. P. Henriksen, Dannebrogsg. 4.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Joh. Tribler, Allégade 28.
Vejle.	M. Thomsen, Vardevej 51.
–	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet

C. E. Örtegren, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

J. M. Winge, Øvre Møllenberg, Trondhjem.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen,** København K. Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

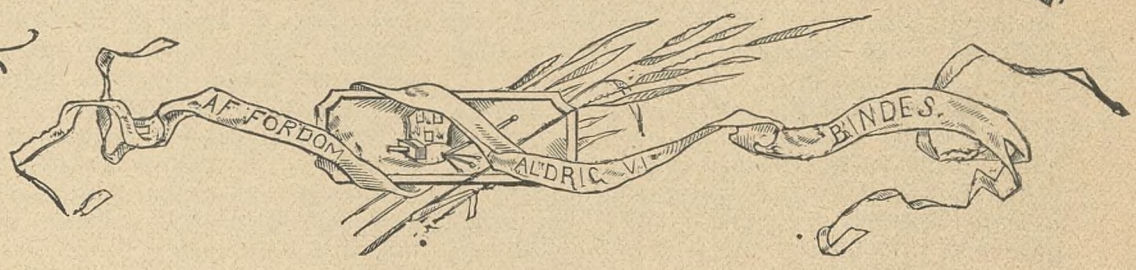

August | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

Tilrejsende Medlemmer maa overalt henvende sig til vedkommende Afdelingsformand, forinden Arbejde søges.

Paa følgende Pladser findes enkelte Værksteder, hvor Malerforbundets Medlemmer ikke kan tage Arbejde: *Aalborg, Kellerup* (pr. Silkeborg), *Herning, Jerne* (pr. Esbjerg), *Holeby* (pr. Maribo), *Odense, Middelfart, Kallundborg, Roskilde, Taastrup, Vridsløselille, Hellerup* og *Faxe Ladeplads.*

I **København** kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Stefansgade 33, Værksted: Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, C. A. Nielsen.** (Brønshøj), **Chr. P. Petersen,** (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen,** (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen,** (Tordenskjoldsgade 27), **Søren Christiansen** St. Strandstræde, **Louis Sørensen,** (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse) *og iøvrigt ikke for nogen udenfor Malerlauget staaende Malermester.*

Oversigt over Malerforbundets Virksomhed siden August 1903.

Siden sidst afholdte Delegeretmøde (August 1903) har Forretningsudvalget afholdt 54 Møder, og den samlede Hovedbestyrelse 8 Møder. Ved samtlige Repræsentantskabsmøder og Generalforsamlinger indenfor »De samvirkende Fagforbund« har Forbundet været repræsenteret, ligesom det efter Indbydelse og ved sin Formand har været repræsenteret saavel paa den internationale Malerkongres i *Grenoble* som paa Broderorganisationernes Kongresser i *Kristiania, Hamburg, Winterthur, Wien,* og *Stockholm.* Indenfor Forbundet er der i forskellige Anliggender af Formanden og andre foretaget ialt 63 Rejser.

Ved forrige Delegeretmøde bestod Forbundet af 41 Afdelinger, hvoraf straks efter *Nyborg* og lidt senere *Herning* svandt hen, fordi Svendene paa Grund af Arbejdsmangel maatte forlade Pladserne. Afdelinger i *Grenaa* og *Ringkobing* har været oprettet, men lode sig kun ganske kort holde i Live, for en Del ogsaa af ovennævnte Grund, der ligeledes har været tilstede i *Sorø* og bevirket, at denne Afdeling er ophørt at bestaa. Derimod har vi faaet Afdelinger i *Lemvig, Holstebro* og *Brønderslev,* som forhaabentlig vil vise sig livskraftige, ligesom Næstvedafdelingen har udvidet sit Omraade til ogsaa at omfatte *Faxe.*

Har det saaledes ikke lykkedes at forøge Afdelingernes Antal, kan vi notere en glædelig Fremgang i Medlemsantal. Dette, som ved forrige Delegeretmøde var 2260, har i det nu forløbne Treaar gennemsnitlig været 2549, og for det sidste Aar 2681, alt beregnet efter det til enhver Tid indkomne Kontingent.

Paa Lønbevægelsens Omraade har Organisationen, som altid, haft god Brug for sine Kræfter, og Begivenhedernes Gang har tilfulde konstateret, af hvilken uhyre Værdi det er at have en stærk Organisation.

I Efteraaret 1903 modtog vi fra Centralforeningen af Malermestre i Jylland Opsigelse af Lønregulativerne i følgende Byer: *Hjørring, Aalborg, Randers, Aarhus, Silkeborg, Horsens, Vejle, Fredericia, Varde, Skive* og *Viborg,* hvad der med andre Ord vil sige, alt hvad denne rakte over. Samtidig modtog vi lokal Opsigelse af Lønregulativet i *Nykøbing p. M.* At disse Opsigelser *en Masse* ikke foretoges af Mestrene for at faa Lejlighed til at forbedre os de paagældende Regulativer, fremgik tydeligt nok af et Forslag, der senere fremsattes, og som indeholdt væsentlige Forringelser. Selvfølgelig gik vi ikke ind paa disse, og ved et Forhandlingsmøde blev Resultatet da, at vi fik Regulativerne for *Hjørring, Viborg* og *Fredericia* væsentligt forbedrede, ligesom Regulativet for *Aarhus* fik et Par fornødne Tilføjelser. Opsigelsen i *Nykøbing p. M.* medførte ligeledes en Forbedring af det hidtidige Regulativ.

Ved Forhandling med Malerlauget i *København* udarbejdedes en forbedret Skibsprisliste, der traadte i Kraft 1. Marts 1904 og foreløbigt vil være gældende for 5 Aar. Skibsværfterne i København og Helsingør havde adskillige Indvendinger at

gøre mod denne Prisliste, saaledes at det blev nødvendigt at bebude en Arbejdsstandsning, der dog blev undgaaet, idet vi i sidste Øjeblik opnaaede, at samtlige Værfter tiltraadte Prislisten.

Efter gentagen Anmodning fra Afdelingen i *Odense* havde vi opsagt dennes Regulativ, og samtidig opsagde vi Regulativerne for *Køge, Nykøbing F., Maribo, Nakskov* og *Middelfart*. Sidstnævnte By staar udenfor Centralforeningen, og Minimallønnen var kun 36 Øre. Ved Forhandling opnaaede vi en Forhøjelse til 40 Øre for Middelfarts Vedkommende.

I Odense, Danmarks næststørste By, nærede vi det beskedne Ønske at komme op over de hidtil gældende 40 Øre med nogle Øre, medens vi for de fire andre Byer indskrænkede os til at forlange Regulativ af samme Indhold, som iøvrigt gældende i Østifterne, hvorved Minimallønnen, 40 Øre, bibeholdes. Disse saare rimelige Kravs Fremsættelse blev Anledning til en Konflikt af hidtil ukendt Varighed, og med saa mange mærkbare Momenter, at den sikkert sent vil gaa af Glemme, ikke mindst hos Mestrene, hvor den afstedkom saadan Ravage, at Følgerne mærkes i lange Tider og maaske aldrig helt forvindes. Vi har i sin Tid udførligt gjort Rede for de forskellige Begivenheder og skal derfor ikke her komme ind paa de nærmere Detailler i denne Sag, som i store Træk formede sig saaledes, at Fællesforeningen for Danmarks Malermestre sprængtes, at Centralforeningen for Østifterne mistede sin største Afdeling, nemlig Odense, at den nybagte Formand, Joseph Hauptmann, efter at have dokumenteret sin Umulighed, gik samme Vej, at Arbejdsgiverforeningen kom til at træde sig selv paa Tærne, medens vi for vort Vedkommende opnaaede at faa Timelønnen forhøjet til *45 Øre* i Odense og *42 Øre* i samtlige Byer under Centralforeningen, hvor den hidtil havde været 40 Øre, altsammen uden at vor Organisation led den mindste Rift, idet den eneste Mand, der hos os brød ud, maatte tilbagebetale, hvad han havde oppebaaret i Understøttelse, forinden der kunde blive Tale om hans Genoptagelse. Men haard Kamp kostede det at bringe dette Resultat hjem, et helt Aars Strejke i de 4 Byer og 23 Maaneder i Odense.

Havde Mestrenes Ledelse blot haft mindste Gnist af Begreb om Taktik, saa havde Konflikten aldrig kommet. Men den levede paa den gamle Betragtningsmaade, at ethvert Krav fra Arbejdernes Side bør holdes nede, og karakteristisk var det da ogsaa, at en af Topfigurerne paa den Side, ca. 3 Maaneder efter Strejkens Udbrud, udtalte Formeningen om, at det »værdigste« for Mestrene vilde være, at lade Strejken forløbe ganske roligt, »*indtil Svendene en Gang bliver fornuftige eller sultne*«. Regnestykket kom ikke til at passe. Mestrene kan nu en Gang ikke, lige saa lidt som os, leve af Konflikter, og i Udholdenhed staar de ikke Maal med os, selv om de i Ny og Næ kan faa lidt Hjælp af Skruebrækkere, hvoraf adskillige desværre var paa Færde.

Efter Afslutningen af denne Konflikt gennemførte vi i al Fredelighed det for Østifternes Byer vedtagne Regulativ med 42 Øre som Minimalløn i de udenfor Centralforeningen staaende Byer *Middelfart, Kallundborg* og *Roskilde*.

I de nyoprettede Afdelinger *Lemvig, Holstebro* og *Brønderslev*, hvor Regulativer selvfølgelig ikke fandtes, hvor Lønnen derfor var urimelig lav og ene bestemtes af Mestrene, er der ved Forhandling opnaaet at faa ordnede Forhold med en Minimalløn af henholdsvis 35, 38 og 38 Øre, hvad der paa disse Pladser repræsenterer en væsentlig Forbedring af de hidtidige Forhold.

Afdelingen i *Esbjerg* har, med Bibeholdelse af den hidtil gældende Minimalløn 40 Øre, faaet en nødvendig Ændring af sit Lønregulativs øvrige Punkter, saaledes at det er bragt i Overensstemmelse med, hvad vi andet Steds har gældende.

For *Aalborg*-Afdelingens Vedkommende er ved Forhandling med den derværende Mesterforening opnaaet en Timeløns-Forhøjelse til 43 Øre, Bestemmelser om delvis Akkord samt Forkortelse af Arbejdstiden til 9½ Time. Dette er pudsigt nok sket under skarp Protest fra Centralforeningens Formand, Hr. *Markusen* i Randers, der henvendte sig til os, medens den lokale Forhandling fandt Sted i Aalborg, med den opsigtsvækkende Meddelelse, at han havde været i Aalborg og »nedlagt Forbud« overfor Mestrene mod videre Forhandling, ligesom han krævede, at vi skulde annulere vor Afdelings i sin Tid fremsatte Opsigelse. Da Mesterforeningen imidlertid benægtede at have tilhørt Centralforeningen paa det Tidspunkt, da Opsigelsen fandt Sted, og iøvrigt ikke tog mere Notits af Markusens »Forbud« end at den fortsatte Forhandlingerne og traf Overenskomst om et nyt Regulativ, og da M. ikke overfor os gjorde fornøden Rede for sin Kompetence til at skride ind i det foreliggende Tilfælde, har han forventelig i hvert Fald kunnet forstaa, at vi ikke fandt Anledning til at tage ham synderligt alvorligt.

Endvidere er det lykkedes, gennem en ganske vist ret besværlig Forhandling, at opnaa en 10 % Lønforbedring paa Waggonfabrikerne »Scandia« og »Vulcan«. Under disse Forhandlinger var det som bekendt, at de to Formænd for Malermestrenes Centralforeninger, til Støtte for Fabrikanterne, og imod al sund Fornuft, afgav den mærkelige Erklæring, at de *ikke ønskede* at Malerforbundet skulde kræve samme Minimalløn paa de nævnte Fabriker, som Malermestrene betaler, men at de vilde være tilfredse med, at den fremdeles var lavere. Det lykkedes ikke at bevæge Malerlaugets Oldermand til at give denne Udtalelse sin Tilslutning, og Erklæringen tabte ganske naturlig derved al Værdi.

Endelig har *Malernes Fagforening i København* opnaaet Overenskomst med Malerlauget om, at der paa alt nyt Bygningsarbejde skal præsteres Garanti for Arbejdslønnens rettidige Betaling. Samtidig er indgaaet Gensidighedsforhold saaledes at vore Medlemmer ikke maa arbejde for Malermestre udenfor Malerlauget, medens dettes Medlemmer ikke maa beskæftige Svende, der staar udenfor vor Organisation.

Til Understøttelse ved de i Treaaret førte Konflikter, har vi ialt anvendt et Beløb af 42,780 Kr., mod 11,682 Kr. i forrige Treaar. Gennem ekstra Kontingent til »De samvirkende Fagforbund«, har vi støttet Konflikter i andre Fag med 13,201 Kr., og til Udlandet er ydet 511 Kr. i Anledning af vort schweiziske Broderforbunds Konflikt i Basel, og 1000 Kr. til Lock-out'en i Sverig, der iøvrigt støttedes gennem vore Afdelinger, af

hvilke f. Eks. Malernes Fagforening i København, ydede 4,500 Kr.

Voldgiftsretter for Østifterne oprettedes ved Udgangen af 1903. Af disse (ialt 3) har de to ingen Sager haft til Behandling, og den ene har kun i to Tilfælde været anvendt. For Jyllands Vedkommende er man ikke naaet til at faa Voldgiftsretten endelig startet. Regler for denne er vedtaget og Delegerede fra begge Sider er valgt, men herefter har man intet hørt fra Centralforeningen.

Det paa forrige Delegeretmøde vedtagne Forslag til Gensidighed med Broderorganisationer i Udlandet, som fremkom paa Initiativ fra *Tyskland*, er yderligere tiltraadt af Forbundene i *Østrig, Ungarn, Scrbien og Schweiz*

Til Rejseunderstøttelse har vi haft en Udgift af 10,362 Kr. 40 Øre, fordelt paa ialt 5,049 Rejser.

Trods den overordentlig store Strejkeudgift, som er afholdt uden Paaligning af Ekstra-Kontingent, slutter vi vort Regnskab med en Fremgang i Kassebeholdningen paa ca. 10,000 Kr.

Fagmøde.

Søndagen den 8. Juli afholdtes, i Forbindelse med det lolland-falsterske Arbejderstævne i Nakskov, Fagmøde for Malerne samme Sted, hvortil Medlemmer fra Afdelingerne i Nakskov, Maribo og Nykøbing F. havde givet talrigt Møde. Efter Indbydelse var ligeledes Forbundets Næstformand, E. Carlsen, kommen til Stede.

Formanden for Afdelingen i Nykøbing, H. P. Jensen, bød Velkommen og aabnede Mødet, idet han udtalte Haabet om et godt Resultat af dette og den paafølgende Arbejderfest for samtlige Deltagere.

Langhorn (Maribo) valgtes derefter til Dirigent og gav straks Ordet til E. Carlsen, der paa Hovedbestyrelsens Vegne takkede for Indbydelsen og overbragte en Hilsen fra Forbundsledelsen til Mødets Deltagere, samt opfordrede disse til, ved denne Lejlighed, at fremkomme med, hvad der kunde ligge dem paa Hjærte, særlig med Henblik paa det nær forestaaende Delegeretmøde.

Der førtes nu en længere indgaaende Diskussion, der i Hovedsagen drejede sig om Medlemskontingentet og Kontrollen blandt Medlemmerne indbyrdes, samt i særlig Grad om Arbejdsmændenes Indgriben i vort Fag. I Forhandlingerne deltog H. P. Jensen og Lauritzen (Nykøbing), Gotfred Petersen (Maribo), Andersen (Nakskov) samt E. Carlsen, (Kbhvn.). Under Diskussionen vedrørende Medlemskontingentet, der, foranlediget af en af et Medlem af den københavnske Afdeling skreven Artikel i Fagtidende, rejstes af Gotfred Petersen (Maribo), udtalte denne og flere efterfølgende Talere Ønskeligheden af Bibeholdelsen af den nuværende Størrelse af Kontingentet, og Maaden at indbetale det paa; en Kontingentstigning for en Del af Forbundets Medlemmer vilde sikkert ikke falde i god Jord.

Under Diskussionen om Arbejdsmændenes Indgriben i Faget, der foranlediges af Afdelingen i Maribo under Henvisning til, at Arbejdsmænd udførte Dele af Malerarbejde paa Vaggonfabriken »Vulcan« samme Sted, paapegede E. Carlsen og H. P. Jensen det vanskelige i at trække Grænserne for det Arbejde, der med Rette kunde siges at tilhøre de respektive Haandværksfag, skarpt op, samt hævdede, at Bestræbelserne i særlig Grad fra Forbundets Side maatte gaa ud paa at kræve af Arbejdsmændene, at de forlangte den efter vore Lønoverenskomster gældende Betaling, naar de udførte Arbejde, der kunde betegnes som Malerarbejde.

Herefter hævedes det vellykkede Møde med et af Hr. H. P. Jensen udbragt Leve for, at Malerforbundet stadig maatte staa stærkt og virke til Held og Gavn for sine Medlemmer, hvorefter Deltagerne sammen med de øvrige organiserede Arbejdere, i et Antal af 3000, i Procession marscherede til Festpladsen »Den folkelige Forsamlingsbygning«s Have.

Forkastet i Malerlauget.

Vi gengav i forrige Nr. af Fagtidende Ordlyden af et Forslag, der var blevet Resultatet af et Fællesudvalgsarbejde indenfor Lauget og Fagforeningen, og vi udtalte Formodning om, at begge Organisationerne vilde vedtage Forslaget, idet vi ansaa det for at være lige meget værdt for begge.

Forslaget blev behandlet Lørdagen den 28. Juli paa Generalforsamlinger i saavel Laug som Fagforening, men medens Fagforeningen med 316 Stemmer mod 137 vedtog Forslaget, forkastedes det i Malerlauget med 101 Stemmer mod 48, og vor Henstilling til Malerlauget om at ende Arbejdsdagen Kl. 5, saaledes som andre Bygningshaandværkere, er dermed afvist.

Vi kender ikke Malerlaugets Motivering for at indtage dette Standpunkt, som ikke kan undgaa at skabe en vis Bitterhed indenfor Svendenes Rækker, og vi kan heller ikke tænke os den til. Ingen af de Herrer Mestre kan dog for Alvor tro paa, at det efter 1. April 1908 skulde blive dem muligt at bibeholde Arbejdstiden til Kl. 6, og paa dette Punkt har de derfor sikkert nok, kun opnaaet en Galgenfrist ved at forkaste Forslaget. Det samme kommer nok til at gælde Udbetalingen af de 50 Øre ogsaa, medens Forlængelsen af den nugældende Prisliste ikke mere kommer paa Tale.

Det er sjældent klogt at forkaste Indstillinger fra Fællesudvalg, thi en Fugl i Haanden er i al Almindelighed bedre end ti paa Taget, og vi er alene af den Grund godt tilfredse med, at vi ingen Skyld har i, at Forslaget ikke blev til Overenskomst.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

I selve Faget blev det Mænd som *Jørgen Ernst Meyer,* der gik i Spidsen med nye Foretagender. Efter i flere Aar at have bestyret det store Hambroske Værksted, etablerede han sig selv 1834. Fire Aar efter, 1838, fik han fem Aars Eneret til ved Hjælp af Gummi elasticum at fabrikere vandtætte Tøjer til Klædningsstykker, Kasketter, Sprøjteslanger, Brandspande o. s. v. 1841 fik han Bevilling til at drive en Voxdugs- og Tapetfabrik og

1872 endvidere Bevilling til at male og lakere paa Jærn og Blik.

Indenfor Lavets Styrelse mangler det heller ikke paa friske Kræfter.

Frem for alle blev det dog en enkelt Mand, der her tog Ledelsen og kom til at paatrykke den sit Præg i det meste af den følgende Menneskealder. Det var *C. C. Tilly*.

* * *

Den 23. Januar 1843 valgtes *Claus Chr. Tilly* ved en Lavs-Samling paa Raadhuset til Oldermand med 24 Stemmer; 21 Stemmer faldt paa *O. Larsen* og 11 Stemmer paa en tredje Kandidat.

Tilly var født den 17. August 1800. Han lærte Malerhaandværket i København og blev, efter at have gennemgaaet Kunstakademiets lavere Klasser, Elev af Modelskolen 1824. 1825 vandt han den mindre og 1826 den store Sølvmedaille. 1829 gjorde han Mesterstykke og løste 1833 Borgerskab.

Som Kunstner var han næppe i Besiddelse af Talent; derimod viste han som Organisator fremragende Evner.

Straks efter hans Tiltrædelse som Oldermand mærker man, at der er kommen en ny, kraftig Haand paa Styret.

Allerede de 4. Februar 1843 nedsattes der en særlig Komité til at bedømme de Overslag, som i Henhold til Raadstueplakaten af 20. December 1838 skulde udføres som en Del af Mesterstykket. Komitéen bestod af 6 Medlemmer, der virkede et halvt Aar og skiftedes til Arbejdet, tre og tre. Men ikke nok dermed. Der indførtes kort efter tillige en mundtlig Prøve af Aspiranterne, for at man kunde overbevise sig om, at de virkelig selv havde udført Overslagene.

Der foreskreves endvidere fast Arbejdstid for Stykmestrene, og mod de Skuemestre, der forsømte Tilsynet, blev der anlagt Sag.

Overfor Kunstakademiet, som man hidtil havde ladet raade, som det selv vilde, gjorde Tilly opmærksom paa den Uensartethed, der herskede ved dets Bedømmelse af Fagprøverne, og han lod det forstaa, at paa det faglige Omraade havde Lavet nok saa gode Betingelser for at bedømme Prøverne, som Akademiet. (Fortsættes).

Medlemslisten.

I den nys udkomne Medlemsliste er indløbet følgende Fejl:

København:

1832, Christensen, Chr. A. 4—02—1, er udeladt.

4144, Johansen, Andreas, er opført med »S« istedet for »8« og

601, Wichmann med 3 istedetfor 1 Maaneds Restance.

D. S. B. København:

5780, Jørgensen, C. 8—05—0, er udeladt.

Helsingør:

2123, Kjelmann er opført indmeldt 1900 istedetfor 1888 og

2115, Rasmussen med 3 istedetfor 1 Maaneds Restance.

Giv Agt!

Afdelingen i *Kallundborg* søger efter Medlem Nr. 5700, *L. Hedelund*, for at minde ham om et lille Mellemværende.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", H. Vedel, Thorupsgade 4, 4. Sal.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. M. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Skovlyst.
Helsingør.	Arvid Lindberg, Lappen 10.
—	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer)
Roskilde.	A. V. Lemme, Clermontgade 17, St.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halvskovvej 1 U.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade 34, 1. Sal.
Maribo.	K. Nielsen, Gasværksvej.
Nakskov.	Thorv. Rasmussen, Fruegade 21.
Svendborg.	H. Rasmussen, „Roligheđ", Vestergade 23.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 12.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Esbjerg.	Th. Madsen, Østergade 43. 1. Sal.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Stationsvej.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	O. Hartig, Torvegade.
—	H. Christensen, Frederiksgade (Kasserer)
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 9.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4. o. G.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Brønderslev.	Chr. Bregnhøj, Dybetsgade.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	J Snoer, Reberbanegade 42, 2. Sal. (Kasserer)
Randers.	P. Sønderstrup, Vinkelvej 281.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
—	Chr. Weng, Bülowsgade 61, (Kasserer).
—	„D. S. B.". H. P. Henriksen, Dannebrogsg. 4.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Joh. Tribler, Allégade 28.
Vejle.	M. Thomsen, Vardevej 51.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.,	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. E. Örtegren, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

J. M. Winge, Øvre Møllenberg 22, Trondhjem.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

FAGTIDENDE FOR MALERE.

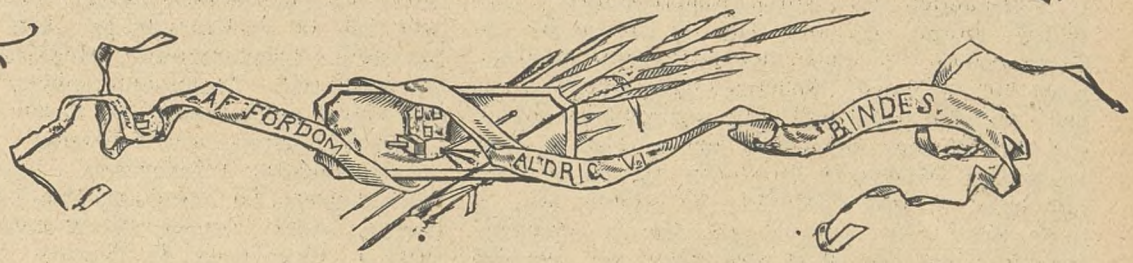

September | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

Tilrejsende Medlemmer maa overalt henvende sig til vedkommende Afdelingsformand, forinden Arbejde søges.

Paa følgende Pladser findes enkelte Værksteder, hvor Malerforbundets Medlemmer ikke kan tage Arbejde: *Aalborg, Kellerup* (pr. Silkeborg), *Jerne* (pr. Esbjerg), *Holeby* (pr. Maribo), *Odense, Middelfart, Kallundborg, Roskilde, Taastrup, Vridsløselille, Hellerup* og *Faxe Ladeplads.*

I **København** kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Stefansgade 33, Værksted: Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, C. A. Nielsen**, (Brønshøj), **Chr. P. Petersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen**, (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen**, (Tordenskjoldsgade 27), **Søren Christiansen** (Lille Strandstræde,) **Louis Sørensen**, (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse) *og iøvrigt ikke for nogen udenfor Malerlauget staaende Malermester.*

Malerforbundets 8. Delegeretmøde.

Vort 8. Delegeretmøde aabnedes Mandag den 6. August Kl. 9 Form., i Arbejdernes Forsamlingsbygning i *Svendborg.*

Formanden, *Rudolf Poulsen*, bød de Delegerede Velkommen og udtalte Haabet om, at de kommende Dages Forhandlinger og Beslutninger maatte blive til Held for vor Organisation. En særlig Tak vilde han udtale til vore Broderorganisationer i Norge, Sverrig og Tyskland, fordi disse havde ladet sig repræsentere paa vort Møde. Paa vort Forbunds Vegne bød han de fremmede Repræsentanter et hjærteligt Velkommen og udbragte sluttelig et Leve for Malerforbundet i Danmark.

Derefter foretoges Valg af Ordstyrere og Sekretærer. Til Ordstyrere valgtes *P. Slundt*, København, og *Chr. Christensen*, Aalborg. Til Sekretærer valgtes *C. M. Loldrup*, København og *M. P. Sørensen*, Svendborg.

Slundt overtog nu Dirigenthvervet og oplæste Dagsordenen, der indeholdt følgende:

1. Mødets Konstituering.
2. Beretning om Forbundets Virksomhed.
3. Regnskabet.
4. Revision af Lovene.
5. Lærlingeforholdet.
6. Arbejdsløshedsspørgsmaalet.
7. Eventuelt.
8. Administrationen.
9. Valg af Tillidsmænd.
10. Næste Delegeretmøde.

Formanden for Broderorganisationen i Sverrig, *C. E. Ørtegren*, fik derpaa Ordet for at takke for Indbydelsen og overbringe en Hilsen fra vore svenske Fagfæller. Ogsaa i Sverrig arbejdes der med Kraft paa at forbedre vore faglige Kaar, og det er med stor Glæde, at jeg overværer de danske Brødres Kongres, idet jeg er forvisset om, at det vil lykkes mig her at indvinde Erfaringer, som kan komme vor Organisation til Gode. Jeg takker for Indbydelsen, og haaber at de forestaaende Dages Arbejde vil blive til Gavn for vort Fag og vor Stand.

Hovedkassereren for det tyske Malerforbund, *H. Wentker*, takkede ligeledes for Indbydelsen og overbragte en Hilsen fra vore tyske Kolleger. Vi lykønsker vor danske Broderorganisation for dens vel udførte Arbejde, hvorved det er blevet muligt at samle alle indenfor Organisationens Ramme. Saa vidt er vi ikke naaet hos os. Vor faglige Bevægelse har haft mange Vanskeligheder at bekæmpe, men Fremgangen har i de senere Aar været meget stærk, og vi skal vel med Tiden naa at faa alle med. For Tiden staar over Halvparten af Tysklands ca. 80,000 Malere i vor Organisation. I Berlin har vi i Aar haft en haard Lønkamp, som ogsaa strakte sig til andre større Byer, hvor Mestrene ved Lock-out søgte at støtte deres Kolleger i Berlin og lamme vor Organisation. Dette lykkedes dog ikke, og vi gik saa langt fra svækkede ud af Kampen. Vi beklager at skulle føre Kamp ogsaa med en Del af vore

Fagfæller, nemlig Medlemmerne af de saakaldte »kristelige Fagforeninger«, hvoraf vort Land har en Del. Vi Tyskere ser med Beundring paa vore danske Fagfællers Organisation, i Modsætning til Frankrig, hvor f. Eks. i Paris ikke mindre end 25 Malerfagforeninger arbejde uafhængigt af hinanden og mange Gange imod hinanden. Taleren udtrykte sin Glæde over det mellem vore Organisationer bestaaende Gensidighedsforhold, som han ønskede udstrakt til Sverrig og Norge.

Formanden for Norsk Malerforbund, *J. M. Winge*, bragte ligeledes Tak og Hilsen fra sin Organisation. Vi staar derovre endnu langt tilbage for de danske Maleres Organisation, og vi har i det sidste Aar haft Ufred og Splittelse indenfor vore Rækker, der endog har bevirket, at vore to største Afdelinger, *Kristiania* og *Bergen*, ere udtraadte af vort Forbund. Vi haaber dog, at dette Brud snart maa læges; thi vi Arbejdere trængere saa vist til at staa enige, om det skal lykkes os at naa selv den ringeste Forbedring af vore Levevilkaar. Jeg glæder mig over at være til Stede her blandt mine danske Kolleger, og føler mig overbevist om at skulle erhverve mig Erfaring paa dette Møde, som jeg kan gøre frugtbringende indenfor min Organisation.

Saavel dennes, som de to foregaaende fremmede Fagfællers Foredrag, hilstes med levende Bifald, og Dirigenten udbragte et med kraftige Hurraraab besvaret Leve for vore organiserede udenlandske Kolleger.

Til Udvalg for Mandaternes Prøvelse valgtes *Carl Olsen*, København, *H. P. Jensen*, Nykøbing F. og *L. Chr. Larsen*, Aalborg; Mødet udsattes en halv Time.

Carl Olsen oplyste, som Ordfører for Udvalget, at af Forbundets 40 Afdelinger vare 38 repræsenterede. De to Afdelinger, som ikke havde sendt Delegerede, var *Korsør* og *Nykøbing Jyll.* Udvalget indstiller 52 Mandater til absolut Godkendelse. For Svendborg-Repræsentantens Vedkommende indeholder Mandatet en Formfejl, idet det kun havde *én* Underskrift, men Udvalget anbefaler dog ogsaa dette Mandat til Godkendelse. De imod kunde Udvalget ikke indstille Mandatet for *Poulsen*, Randers, til Godkendelse, idet denne staar opført paa Medlemslisten med saa stor Restance, at dette faktisk maa hindre ham i at være Delegeret.

Jens Hansen, København, beklagede dette Forhold, men mente dog, at Sagen kunde ordnes saaledes, at det skyldige Beløb straks betaltes.

Otto Poulsen, Randers, udtalte, at han arbejdede paa Fabriken »Scandia«, hvor det var almindeligt, at alle stod med store Restancer; men han var for sit Vedkommende villig til at deponere det skyldige Beløb hos Forbundets Formand.

M. P. Sørensen, Svendborg, indrømmede, at det selvfølgelig var en Fejl, naar hans Mandat kun var forsynet med én Underskrift, med dette kunde dog ikke, hvad Udvalget ogsaa havde erkendt, influere paa Valgets Gyldighed. Overfor Mandatet fra Randers var Forholdet ret graverende, men han kunde dog gaa med til at godkende Mandatet paa det af Repræsentanten gjorte Tilbud; dog vilde han foreslaa, at Kongressen overfor Randers-Afdelingen udtaler sin skarpeste Misbilligelse af at sende en Repræsentant, hvis Medlemsbog ikke er i den behørige Orden, og at man ligeledes misbilliger den Slendrian med lange Restancer, der synes at være almindelig i denne Afdeling.

Paa ovennævnte Betingelser, med Sørensens Tilføjelse, godkendtes derefter Mandatet med alle Stemmer mod 4.

De øvrige Mandater godkendtes enstemmigt.

De nævnte 38 Afdelinger ere repræsenterede ved 54 Delegerede, endvidere er Hovedbestyrelsens 9 Medlemmer til Stede, samt 3 Repræsentanter for henholdsvis Norge, Sverrig og Tyskland, ialt 66 Delegerede, og dette var saaledes det største Delegeretmøde, Malerforbundet endnu havde afholdt. Dirigenten oplæste de Delegeredes Navne og konstaterede, at alle vare til Stede.

De Delegerede vare følgende:

Afdelingerne i *København:* Carl Berthelsen, P. Bredsgaard, Th. Grønborg, Jens J. Hansen, Sofus Høegh, André Johnsen, Alfred Larsen, C. M. Loldrup, E. Magnussen, Fr. Nielsen, Fr. M. Nielsen, H. P. Nielsen, Wilh. Nielsen, Emil Olsen, Marius Olsen, Georg Schrøder, H. Vedel (»D. S. B.«)

Afdelingerne i *Provinserne:* Gentofte-Lyngby: Alfr. Jørgensen; Hørsholm: P. M. Petersen; Hillerød: Chr. Nielsen; Helsingør: A. Lindberg; Roskilde: A. V. Lemme; Holbæk: Jul. Nielsen; Kallundborg: N. Chr. Nielsen; Slagelse: M. Larsen; Ringsted: H. P. Hansen; Næstved: Chr. Hemmingsen; Køge: A. G. Tornøe; Nykøbing F.: H. P. Jensen; Maribo: K. Nielsen; Nakskov: Hans Hansen; Svendborg: M. P. Sørensen; Faaborg: Alfr. Hansen; Odense: Bernh. Hansen; Middelfart: H. Chr. Andreasen; Fredericia: Ingv. Ulbrichtsen; Kolding: M. Andrup; Esbjerg: Thomas Madsen; Lemvig: N. Dubgaard; Holstebro: A. Mikkelsen; Skive: O. Hartig; Viborg: M. Petersen; Frederikshavn: Chr. Nielsen; Hjørring: Hans Larsen; Brønderslev: H. G. Utzen; Aalborg: L. Chr. Larsen; Randers: Otto Poulsen; Aarhus: M. Spliid; C. W. Taube; M. A. Monsrud (»D. S. B.«); Silkeborg: Marius Nielsen; Horsens: Johan Tribler; Vejle: Alfr. Christensen; Bornholm: Jens Madsen.

Hovedbestyrelsen: Ernst Carlsen, Chr. Christensen, V. Haurum, H. P. Henriksen, Axel Jensen, Carl Olsen, Rudolf Poulsen, H. Rasmussen, P. Slundt.

Delegerede fra *Udlandet:* Sverrig: C. E. Ørtegren; Norge: J. M. Winge; Tyskland: H. Wentker.

Mødets Arbejdstid ansattes saaledes: Formiddag Kl. 8—12 og Eftermiddag Kl. 2—6; dog med Undtagelse af Tirsdag den 7de, for hvilken Dag Arbejdstiden sattes til Kl. 8—11 og 12—2, af Hensyn til at Svendborgafdelingen havde planlagt en Sejltur i Svendborgsund, med paafølgende Festlighed i Forsamlingsbygningen, hvortil den indbød Mødets Deltagere.

Mødets Konstituering er nu tilendebragt, og man gaar til Dagsordenens Punkt 2: Beretning om Forbundets Virksomhed.

(Fortsættes).

Daarlig Forretning.

Som det vil erindres, afsluttedes der mellem Malerlauget og Malernes Fagforening i København i afvigte Maj Maaned en Overenskomst, vedrørende Garanti paa ny Byggeforetagender. Forholdet havde jo tidligere været dette, at Fagforenin-

gen efter bedste Skøn krævede Sikkerhed for Arbejdslønnen, hvad de paagældende Mestre følte sig brøstholdne ved, fordi det ikke gjaldt alle.

Nu indeholder ovennævnte Overenskomst bl. a. en Forpligtelse for Malerlaugets Medlemmer til, *overalt* ved Udførelsen af nyt Bygningsarbejde, at yde Svendene Garanti for rettidig Udbetaling af den fortjente Arbejdsløn, saaledes at den tidligere Besværing, over at det ikke gjaldt alle, ikke mere kan fremsættes.

Det viser sig da ogsaa nu, at Garantien i al Almindelighed nogenlunde let lader sig opnaa. Ganske vist forlyder det, at Kravet ikke skal have fundet særlig Velvillie hos de financielle Ledere af Nutidens Byggeforetagender, og vi har ogsaa ladet os fortælle, at Arbejdsgivere indenfor andre Bygningsfag betragte det som helt galt, at Malerlauget har indladt sig paa en Overenskomst, der har til Formaal at sikre vort Fags Udøvere mod Tab ved det ny Bygningsarbejde.

Officielt har vi ikke endnu set nogen Motivering for Uvillien mod Malernes Forsøg paa at sikre sig. Men pudsigt nok har det vist sig, at der indenfor Malermestrenes Rækker findes Folk, enkelte i al Fald, som deler Uvillien, og som, til Trods for den bestaaende Overenskomst, har gjort Forsøg paa at slippe udenom. Forsøg, som dog ikke er lykkedes, og som de Paagældende næppe gentager.

Malermester *V. L. E. Christiansen* havde saaledes, ifølge Meddelelse fra Malerlavet, ikke været til at formaa til at stille den fra vor Side krævede Sikkerhed, hvad der medførte, at Arbejdet standsedes paa samtlige hans Arbejdspladser, af ca. 30 Mand. Saasnart dette var sket, erklærede C. sig villig til at fremskaffe Sikkerhed, og efter $1^1/_2$ Dags Arbejdsstandsning, og mod at C. betalte samtlige Svende Timeløn for den spildte Tid, optoges Arbejdet atter.

Malermester *Charles Hansen* stillede sig paa samme Maade. Ogsaa hos ham standsedes Arbejdet, og Sagen fik samme Forløb, som den ovenfor nævnte. Efter et Par Dages Betænkningstid stillede H. den forlangte Garanti og betalte Svendene Timeløn for den spildte Tid. Under sine Overvejelser havde H. faaet den Ide at ville reservere sig Sagsanlæg til Erstatning hos Malerlauget og Malernes Fagforening, hvad der dog kun medførte, at han inden Arbejdet optoges, maatte lade den Fugl flyve, saaledes som det ses af følgende Aktstykke:

Idet jeg undertegnede, Malermester Charles Hansen, herved stiller den af Malerlauget forlangte Sikkerhed som Garanti til Svendene for rettidig Udbetaling af Arbejdslønnen ved mine Entrepriser paa nye Byggeforetagender, tillader jeg mig samtidig at protestere mod Lovligheden af at Svendene paa Grund af, at denne Garanti ikke tidligere er stillet af mig, har nedlagt Arbejdet hos mig, og forbeholder mig at gøre Erstatningsansvar gældende saavel overfor Malerlauget som overfor Fagforeningen i Anledning af, at disse har foranlediget denne Arbejdsnedlæggelse fra mine Svendes Side, særlig henleder jeg Opmærksomheden paa den ganske utvivlsomt ulovlige Nedlæggelse af Arbejdet ved mine Reparationsforetagender, hvor der absolut ingen Hjemmel haves for Garanti.

København, den 29. August 1905.

sign. CHARLES HANSEN.

Samtidig med at jeg stiller den ønskede Garanti, 1500 Kr., og betaler Malersvendene Ventepenge i den Tid Strejken har varet, frafalder jeg herved ethvert som helst Erstatningskrav, angaaende ovennævnte Sag, overfor Malerlauget og Malernes Fagforening.

sign. CHARLES HANSEN.

Vi haaber, som sagt, at disse Par Eksempler ikke skal friste til Efterlignelse.

Fra Voldgiftsretten.

Sag Nr. 321. Sagen indankedes af Malersvend G. Schrøder paa fleres Vegne, mod Malermester V. L. E. Christiansen, og drejede sig om Opgørelse af Regning for Facadearbejde paa „Sct. Jørgensborg", Gl. Kongevej 1.

1) Svendene forlangte Betaling for Ventetimer paa Overfacaden.
2) For to Gange Strygning med Mønnie af Beslag paa Vinduerne forlangtes 8 Øre pr. Ramme.
3) For Underfacaden forlangte Svendene samme Betaling som for Overfacaden, og Maalet taget tværs over Vinduespartierne.
4) For 2 Søjler i Porten forlanges 5 Kr. pr. Stk.

Efter Forslag af Voldgiftsretten indgik Parterne Forlig saaledes at:

1) Betaling for Ventetimer frafaldes.
2) Da en Del af Vinduerne foruden det almindelige Beslag er forsynede med Ohlandske Patentbeslag, for hvilke der intet Beløb er ført paa Regningen, enedes man om, i dette Tilfælde, at betragte 7 Øre pr. Ramme som passende Betaling.
3) For de ornerede Partier paa Underfacaden betales dobbelt Pris, Resten betales som alm. glat Facade.
4) Søjlerne i Porten betales med 2 Kr. 50 Øre pr. Stk.

Parterne erholdt Halvdelen af deres Depositum tilbagebetalt med 5 Kr. hver.

Af Malerlavets Historie.

– Fortsat –

Lavsmestrene søgte Tilly at vække til Interesse for Lavets Anliggender ved at udsende Cirkulærer med Anmodning til den enkelte om at fremkomme med, hvad der kunde gavne Lavet.

Efter et stort Arbejde lykkedes det ham at faa vedtaget, at enhver Svend skulde være i Besiddelse af en Kontrolbog, hvori Mesteren skulde indføre, hvorlænge vedkommende Svend havde staaet i Arbejde.

Herved fik man et virksomt Middel mod Svendenes Fusken paa egen Haand.

Man han derfor ogsaa godt forstaa, at Svendene ikke var synderlig henrykte over denne Opfindelse og kun nødtvungent bøjede sig for den.

Fra Svendenes Side blev Indførelsen af Overslagsberegningerne ved Mesterstykket forøvrigt heller ikke betragtet med Glæde. Faktisk var det jo at gøre Mesterstykket sværere, og da tilmed de fleste Svende ikke vare øvede i Regning og havde vanskeligt ved at tumle den Slags Regnestykker, der forlangtes, forstaar man deres Utilfredshed. De beklagede sig over, at Mestrene gjorde Forskel i deres Bedømmelse, og at de ved den mundtlige Prøve, som foregik ved de almindelige Lavsforsamlinger, snakkede i Munden paa hverandre om deres private Affærer, uden at tage Hensyn til, at Eksaminanderne forvirredes derved.

Faktisk er det nu, at en overmaade stor Del af Svendene ikke bestod Overslagsprøven, og at ikke faa maatte gøre den om baade to og tre Gange, og lige saa faktisk er det, at der ved denne Prøve, der ikke som Tegne- og Malerprøverne bedømtes udenfor Lavet, var lagt et farligt Vaaben i Mestrenes Haand, der *kunde* misbruges.

At det blev det, foreligger der dog ikke be-

stemte Vidnesbyrd om, og overfor Svendenes Klage kunde Lavet med Rette gøres opmærksom paa, at for de Svende, der bestod Prøven, var det af Interesse, at der blev saa faa Mestre som muligt, og at de var saa dygtige som muligt. Dermed tav Svendene. Den Tid var endnu ikke kommen, hvor man regnede med dem som Faktor i Faget.

Den af Tillys Gerninger, der har baaret størst Frugt og haft Betydning udover de snævre Rammer, indenfor hvilke Lavet levede, er dog utvivlsomt *Oprettelsen af Farvemøllen.*

Ny Afdeling.

Ved et Møde i *Vejen*, som afholdtes Søndagen den 18. August, og hvor Medlem af Hovedbestyrelsen, *Th. Madsen*, Esbjerg, var kommet tilstede, vedtog samtlige Kolleger Oprettelsen af en Afdeling af Malerforbundet. Ved Mødet vare Kollegerne fra Vejen og omliggende Byer kommet tilstede i et Antal af 15. Til Formand og Kasserer valgtes *Jakob Skov*, Vejen.

Ved senere Forhandlinger mellem Madsen og Mestrene enedes man om Vedtagelsen af et Lønregulativ, der fastsætter 36 Øre, og fra 1. April 1907 38 Øre pr. Time som Minimalløn, medens de øvrige Punkter i alt væsentligt ere ligelydende med, hvad vi har gældende andet Steds.

Afdelingen omfatter følgende Omraade: *Vejen, Askov, Lunderskov, Brorup* og *Holsted*, og det opnaaede Resultat tør siges at være meget tilfredsstillende og lovende for vort fremtidige Samarbejde.

Mestrene i Herning.

Fra Centralforeningen af Malermestre i Jylland foreligger Meddelelse om, at Malermestrene *Alfred Nielsen, K. Poulsen Vildbjerg, P. Raben* og *E. Simesen* i Herning ere optagne i Centralforeningen og dermed forpligtede overfor det i sin Tid i Herning vedtagne Lønregulativ, i Henhold til hvilket Minimallønnen er 40 Øre.

Som Følge heraf kan Malerforbundets Medlemmer atter arbejde for ovennævnte Mestre. Malermestrene *N. Hansen, Heich* og *Lund* ere jo som bekendt forlængst optagne i Centralforeningen.

I Medlemslisten

er fra *Aarhus* forglemt:
Medlem Nr. 5241, R. Christensen Elgaard 5 04 1.

I Kolding

henvender man sig til Afdelingens Formand eller Kasserer, forinden Arbejde søges.

Maanedsberetningen.

Afdelinger, som har forglemt at indsende Beretning, bedes berigtige dette snarest.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

Københavns.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", H. Vedel, Thorupsgade 4, 4. Sal.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. M. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Skovlyst.
Helsingør.	Arvid Lindberg, Lappen 10.
–	Sofus Nielsen, Stenvinkelsvej 5, 1. (Kasserer)
Roskilde.	A. V. Lemme, Clermontgade 17, St
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halvskovvej 1 U.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade 34, 1. Sal.
Maribo.	K. Nielsen, Gasværksvej.
Nakskov.	Thorv. Rasmussen, Fruegade 21.
Svendborg.	H. Rasmussen, „Roligheds", Vestergade 23.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	M. Andrup, Rosengade 12.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Vejen	Jakob Skov.
Esbjerg.	Th. Madsen, Østergade 43. 1. Sal.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Stationsvej.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Nykøbing, M.	E. Mehlsen, Forsamlingsbygningen.
Skive.	O. Hartig, Torvegade.
—	H. Christensen, Frederiksgade (Kasserer)
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 9.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4. o. G.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Brønderslev.	Chr. Bregnhøj, Dybetsgade.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
–	J. Snoer, Reberbanegade 42, 2. Sal. (Kasserer)
Randers.	P. Sønderstrup, Vinkelvej 281.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
–	„D. S. B.". H. P. Henriksen, Dannebrogsg. 4.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Joh. Tribler, Allégade 28.
Vejle.	M. Thomsen, Vardevej 51.
–	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. E. Örtegren, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

J. M. Winge, Øvre Møllenberg 22, Trondhjem.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.** Telefon **9885.**

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

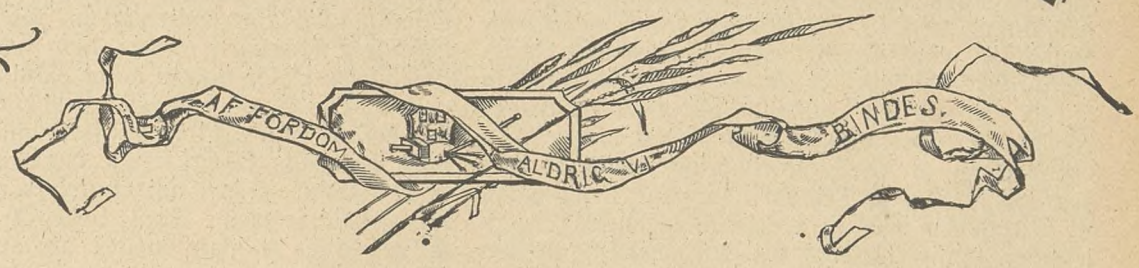

Oktober | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

Tilrejsende Medlemmer maa overalt henvende sig til vedkommende Afdelingsformand, forinden Arbejde søges.

Paa følgende Pladser findes enkelte Værksteder, hvor Malerforbundets Medlemmer ikke kan tage Arbejde: *Aalborg, Jerne* (pr. Esbjerg), *Holsted St., Holeby* (pr. Maribo), *Odense, Middelfart, Kallundborg, Roskilde, Taastrup, Vridsløselille, Skodsborg* og *Faxe Ladeplads.*

I **København** kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Stefansgade 33, Værksted: Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, C. A. Nielsen**, (Brønshøj), **Chr. P. Petersen**, (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen,** (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen,** (Tordenskjoldsgade 27), **Søren Christiansen** (Lille Strandstræde,) **Louis Sørensen,** (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse) *og iøvrigt ikke for nogen udenfor Malerlauget staaende Malermester.*

Malerforbundets 8. Delegeretmøde.

(Fortsat)

Formanden: Jeg kan henvise til den omdelte trykte Oversigt over Forbundets Virksomhed siden sidste Delegeretmøde (findes aftrykt i Fagbladet for August) og skal derfor indskrænke mig til ganske kort at supplere samme. De forløbne 3 Aar har i meget høj Grad lagt Beslag paa vore Kræfter, idet vor Lønbevægelse, trods det at vi, som altid, kun har stillet smaa Fordringer, dog har medført Konflikter, og det af en hidtil ukendt Varighed. Jeg sigter her til Konflikten i Østifterne, der udbrød, fordi Centralforeningen i 1904 afviste Kravet om en ringe Lønforbedring for Odense, hvis Ikrafttræden vi endog tilbød at udsætte til 1905. De ledende Mænd indenfor Fællesforening og Centralforening havde foresat sig, at Minimallønnen ikke maatte komme over 40 Øre pr. Time, og dette baade dumme og umulige Standpunkt fastholdt de trods alt. Vi maatte standse Arbejdet i Odense, og da Lederne paa den anden Side af »taktiske« Grunde fandt det formaalstjenligt at faa Arbejdet standset i Køge, Nykøbing F., Maribo og Nakskov, saa modsatte de sig vort Krav om at faa disse Byers Lønregulativer ændrede i Overensstemmelse med det sidst vedtagne, nemlig Svendborgs, hvad ikke vilde have medført nogen Forhøjelse af Minimallønnen. Det vil staa i frisk Minde, hvorledes der blev manøvreret fra begge Sider. Efter 5 Maaneders Strejke opnaaede vi at faa et Fællesudvalgsforslag til Verden, gaaende ud paa, at der skulde forhandles om Gennemførelse af Københavns Prisliste for Odense, hvilket saavel Fællesforeningens som Centralforeningens Formænd begge paatog sig at arbejde for. Forslaget var godkendt af saavel Arbejdsgiverforeningen som De samvirkende Fagforbund ved disse Organisationers Repræsentanters Underskrift. Medens vi vedtog Forslaget, gik Centralforeningen hen og forkastede det, og vedtog samtidig at opsige samtlige Regulativer indenfor Østifterne. I Marts 1905 optoges atter Forhandlinger. Nu havde Centralforeningen jo skaffet sig en bred Basis ved sin Masseopsigelse og Forhandlingerne, der til Slut førtes mellem Fællesforeningens Forretningsudvalg og os, resulterede i en Overenskomst, hvorved Minimallønnen forhøjedes til 42 Øre for samtlige Byer med Undtagelse af Nordre Birk og Odense, hvor Københavns Prisliste skulle være gældende. Mesterforeningen i Odense protesterede, den vilde ikke bøje sig for den lovligt vedtagne Overenskomst. Arbejdsgiverforeningen afgav en mærkelig Erklæring, gaaende ud paa, at man ikke vilde godkende Princippet Københavns Prisliste for Provinserne (Princippet var et halvt Aar i Forvejen godkendt i Fællesudvalgsforslaget). Erklæringen bidrog ikke lidt til at forvirre Begreberne hos Odense-Mestrene, som fastholdt ikke at ville bøje sig for Overenskomsten. Fællesforeningen, som ikke formaaede at skaffe Overenskomsten respekteret, sprængtes. Arbejdsgiverforeningen, som ikke kunde bestride, at Overenskomsten, trods alt, var lovlig indgaaet, blev

nødsaget til, for sin egen Værdigheds Skyld, at forlange den respekteret, eller at skille sig af med Centralforeningen eller de af dennes Afdelinger, der eventuelt ikke bøjede sig. Situationen blev kritisk. Centralforeningen bøjede sig, men formaaede ikke at faa Odense med, og den derværende Mesterforening maatte paa Porten, ud af Centralforening og Arbejdsgiverforening. 11 Maaneder derefter, efter ialt 23 Maaneders Stædighed, maatte endelig Odense Mesterforening søge en Afslutning med os, og Resultatet blev den Overenskomst, som vil være dem alle bekendt, og i Henhold til hvilken vi opnaaede en Minimalløn af 45 Øre og en eklatant Sejer over de lyssky Eksistenser, hvis gode Villie til at hindre os i Opnaaelsen af en Lønforbedring heldigvis ikke svarede til Evnen, Taleren benyttede Lejligheden til at rette en Tak til Odense-Afdelingens Medlemmer, særlig de Gifte, for den kække Optræden og Udholdenhed, der i saa høj Grad havde bidraget til det gode Resultat. Ganske vist havde Konflikten været kostbar; for Odense Vedkommende havde den kostet Forbundet ca. 33,000 Kr., men Udbyttet har jo Rækkevidde til mange andre Byer end Odense, ja sikkert til samtlige vore Afdelinger.

Foruden denne betydelige Sag skal jeg minde om de Vanskeligheder, vi har haft at overvinde i Forhandling med Jernindustriens Sammenslutning vedrørende Lønforholdene paa Vaggonfabrikerne »Scandia« i Randers og »Vulcan« i Maribo.

Paa disse to Fabriker, hvor der i overvejende Grad arbejdes i Akkord, havde vi kun Overenskomst om Minimallønnen, som var 35 Øre, medens faste Akkordsatser ikke fandtes. Ganske naturligt vare disse Forhold ikke tilfredsstillende. Akkordsatser, der ikke er bestemt fastslaaede ved Forhandling med Organisationen, giver ikke Arbejderne de fornødne Holdepunkter, og en Minimalløn af 35 Øre i vort Fag er selvfølgelig alt for lav. De nævnte Fabriker sortere under »Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jernindustrien«, og Fabrikerne besvarede derfor vor Opsigelse med en Henvisning til denne Organisation. Ved et første Møde med dennes Forretningsudvalg blev det os meddelt, at man ikke i Jernindustrien kunde tage noget Hensyn til, hvad der var gældende i Malerfaget, og at man under ingen Omstændigheder vilde gaa over 35 Øre som Minimalløn. Med Hensyn til Akkordsatserne kunde det overlades Fabrikerne at forhandle med os. Efter nogen Forhandling med disses Direktør blev vi da ogsaa enige om en Forhøjelse af de hidtidige Akkordpriser paa ca. 10 pCt., hvorimod Modstanden mod at gaa over 35 Øre fastholdtes. For nu at vise vor Imødekommenhed, gik vi bort fra vort oprindelige Krav om at faa den i Vognmalerprislisten fastsatte Minimalløn af 44 Øre, og tilbød at nøjes med de henholdsvis 40 og 42 Øre, som er gældende hos Malermestrene i Randers og Maribo, hvor Fabrikerne er beliggende, ja vi gik endog ned til den laveste Sats: 40 Øre. Jernindustrien holdt imidlertid paa sit, ikke over 35 Øre, og Arbejdsgiverforeningen truede med Lock-out, hvis vi ikke faldt til Føje. Hvor pudsigt det end kan lyde, saa skulde Malermestrene over det ganske Land kaste os paa Gaden, hvis vi fastholdt at ville have vort Arbejde paa Fabrikerne betalt med samme Pris, som den, der betales af Malermestrene. Under denne kritiske Situation skete der det grundkomiske eller vel rettere bedrøvelige (for Malermestrene), at Formændene for Malermestrenes Centralforeninger afgav Erklæring om, at de ikke ønskede, at Malerforbundet skulde kræve den samme Løn paa Fabrikerne, som den der betales af Malermestrene, men at de vilde være tilfredse med, at den fremdeles var lavere paa Fabrikerne. Det var Meningen, at man skulde have haft Odermanden for Københavns Malerlaug til at tiltræde Erklæringen ogsaa, men han viste sig i Besiddelse af for megen sund Sands, og nægtede derfor at være til Tjeneste. Erklæringen mistede derved det sidste Gran af Betydning, forsaavidt man ved dens Hjælp havde tænkt at paavirke os til at frafalde Kravet om samme Minimalløn, som hos Malermestrene. Som bekendt blev Afslutningen den, at man enedes om at gaa bort fra Minimallønnen og sætte i Stedet en Mindsteudbetaling af 38 Øre pr. Time. Det var sikkert klogt handlet af os, thi selv om Arbejdsgiverforeningen ærligt havde fortjent den bedrøvelige Situation, som en Lock-out vilde have blevet for den, saa er det jo saaledes, at vi ikke selv vilde have blevet fri for de pekuniære Tab, som en saadan Konflikt nu engang medfører.

Forøvrigt maa man forbavses over den megen Modstand, der mødes op med fra Arbejdsgivernes Side mod de yderst beskedne Krav om Lønforbedring, som fremsættes fra vor Side. Ser vi til vore Kolleger i Sverig, saa er vi jo paa Lønforholdenes Omraade langt distanceret. Medens vi strejker i aarevis for at komme et Par Øre op over de 40 Øre, hvorpaa vi i lang Tid har staaet i Provinserne, saa er man i skaanske Byer, i et Par Spring, kommet op til 55 Øre, og det er i Almindelighed sket uden eller dog efter meget kortvarige Konflikter, ligesom man overalt i Sverig i de senere Aar har opnaaet betydelige Lønforbedringer.

Vi maa i kommende Tider anstrenge os, om vi ikke skal sakke alt for langt agterud overfor de Fremskridt, som vore svenske Kolleger formaa at gøre, og vi maa i hvert Fald sætte alle Kræfter ind paa, at faa hver eneste Maler i vort lille Land ind i vor Organisation. Det er et Maal, som maa kunne naas. Ganske vist har vi ikke Chancer for at forøge vort Afdelingsantal stort, og det forløbne Treaar slutter endda med en Afdeling mindre end ved forrige Møde, men vort Medlemsantal er steget betydeligt, nemlig fra 2260 til gennemsnitlig 2549 i Treaaret, og for det sidste Aar endog 2681. Det maa kunne bringes endnu højere op. Vi maa i højere Grad, end tidligere, rundt om fra vore Afdelinger, gøre Indhug i Landdistrikterne.

* * *

2det Møde Mandag Eftm.

Dirigent *Chr. Christensen.*

Marius Olsen, Kbhvn., takkede Hovedbestyrelsen for dens udmærkede Arbejde i de forløbne 3 Aar. Taleren rettede en alvorlig Henstilling til Repræsentanten for Randers i Anledning af de i denne Afdeling forekommende store Restancer.

Berthelsen, Kbhvn., formente det uheldigt at indføre Akkord i Provinserne.

Formanden oplyste, at Strejken i Odense ikke

blev etableret for at indføre Akkord. Vort Krav var en ringe Forbedring af Timelønnen, og først da dette, i ubegribelig Kortsynethed fra Mestrenes Side, blev pure afvist, fremsatte vi af taktiske Grunde Kravet om Akkord.

Alfr. Larsen, Kbhvn., sluttede sig til Berthelsen i Ønsket om ikke at søge Akkord indført i Provinserne, hvor Arbejdet gennemgaaende — men navnlig det gamle — er for smaat og kun vil give ringe Fortjeneste.

H. P. Jensen, Nykb. F., takkede ligeledes Hovedbestyrelsen for dens Arbejde. Strejken i Odense havde været en Sejr for os, selv om ikke alt det, vi kunde ønske, var opnaaet. Taleren var ingen Tilhænger af Akkord i Provinserne. Han vilde anbefale Hovedbestyrelsen at have sin Opmærksomhed henvendt paa de Kolleger, der staa som Formænd paa Værkstederne uden at være Medlemmer af Organisationen.

Bernh. Hansen, Odense, fandt, at de Penge, der var medgaaet til Konflikten i Odense, vare vel anvendte, thi de Lønforhøjelser, som derved vare opnaaede, maa ikke undervurderes. Hvorfor vi hos os ønsker Akkord indført, er fordi der præsteres alt for meget Arbejde i Forhold til den Timeløn, der oppebæres. Paa Odenseafdelingens Vegne vilde Taleren bringe Forretningsudvalget en Tak for dets store og udmærkede Arbejde under Konflikten.

Axel Jensen, Kbhvn. Mestrene vilde ikke op over de 40 Øre i Timen, og derfor fordrede vi Akkord og bragte derved en slem Forvirring ind i deres Rækker. Deres Organisationer gik i Stykker paa dette Spørgsmaal, og selv Hauptmann maatte bide i Græsset. Jeg er ogsaa en Modstander af Akkord i sin Almindelighed.

Larsen, Aalborg, gav nogle Oplysninger om Forholdene i Aalborg. Vi har forlangt Akkord, for derigennem at faa et større Udbytte af vort Arbejde, hvad vi ogsaa har opnaaet.

Jens Hansen, Kbhvn., fandt, at naar man i Provinserne kunde opnaa en ordentlig Timeløn, saa vilde dette være at foretrække frem for Akkord.

H. P. Jensen, Nykb. F., talte atter imod Akkordsystemet. Gik det først op for Svendene, hvormeget Arbejde de skulde udføre for Timeløn, behøvede vi ikke at indføre Akkord. Timelønssystemet er det bedste, ogsaa af Hensyn til, at vi alle skal leve. Taleren stillede følgende Resolution.

> »Delegeretmødet udtaler sin varmeste Tak til Hovedbestyrelsen for dens energiske Arbejde i de forløbne 3 Aar, et Arbejde, der er udført under vanskelige Forhold, men som ikke desto mindre har skaffet Organisationen store Fordele, og samtidig styrket denne.
>
> Delegeretmødet anbefaler, at Arbejdet indenfor Organisationens Ledelse i Fremtiden føres i Retning af at forhøje Timelønnen, hvorimod Akkordsystemet bør indskrænkes saa vidt muligt.

Marius Olsen udtalte Tilslutning til Jensens Resolution. Akkord bidrager i høj Grad til at forfuske Faget.

Carl Olsen, Kbhvn., var af den Anskuelse at Strejken i Odense kun kunde betragtes som fuldtud vundet, idet vort oprindelige Krav om en Minimalløn af 45 Øre netop var blevet gennemført. Næppe havde noget andet Fag under lignende Forhold opnaaet en saa god Afslutning. I København er Akkordsystemet saa fastvokset med vort Fag, at det næppe foreløbig vil kunne ombyttes med Timeløn. Odense-Konflikten har tilfulde vist, at vi magter en lang Strejke og jeg tror sikkert at Mestrene i Fremtiden vil betænke sig to Gange paa at komme ind i en lignende.

Henriksen, Aarhus, troede, at Timelønnen maaske i nok saa høj Grad som Akkord fremmede Smudskonkurrencen indenfor Svendenes Rækker, idet Mestrene altid vilde holde paa den Mand, der producerede det største Kvantum Arbejde. Lad Afdelingerne faa Akkord eller Timeløn som de selv ønsker det.

Larsen, Aalborg samstemmede med Henriksen. Stem imod Resolutionens Udtalelse mod Akkord. Lad Forretningsudvalget sammen med de lokale Afdelinger være bestemmende overfor Spørgsmaalet: Akkord eller Timeløn.

Jens Hansen, Kbhvn., anbefalede at stemme for Resolutionen.

Høegh, Kbhvn., sluttede sig hertil.

Fr. Nielsen, Kbhvn., vilde indtrængende anbefale Provinsianerne at blive ved Timelønnen.

Axel Jensen. Selvfølgelig klæber der Mangler ved begge Systemer og det kan befrygtes at Timeløn udvikler sig til at blive maskeret Akkord; men vi maa gennem Organisationen opdrage vore Kolleger til at arbejde paa den rette Maade. Jeg vil anbefale Resolutionen. Det er ikke endnu gaaet op for vore Kolleger i København, at Akkord er et Rovprincip, hvorefter det gælder om at tilvende sig det mest mulige Arbejde for den enkelte, uanset at en Masse gode Fagfæller maa gaa ledige. Akkord avler fortvivlede Forhold for Arbejderne.

Larsen, Slagelse. Vi har ude i Provinserne saa ringe Kendskab til Akkord, at vi vanskeligt kan bedømme det.

Ernst Carlsen. Hvis Resolutionen bestemt paabyder, at Hovedbstyrelsen i intet Tilfælde maa gaa med til Akkords Indførelse, da kan jeg ikke stemme for den; thi der kan komme Tilfælde, hvor der nødvendigvis maa indføres Akkord. Endskøndt der hersker Timeløn i Provinserne, er Arbejdsløsheden dog større der, end i Hovedstaden. De øvrige Bygningsfag i København vil sikkert ikke støtte os i Bestræbelser for at afskaffe Akkordsystemet.

H. P. Jensen, Nykøb., Akkordsystemet vil sikkert ikke hjælpe os til at indskrænke Lærlingeholdet, men det vil snarere føre til, at vi kommer til at betale Løn til Lærlingene.

Formanden var ikke særlig begejstret for denne Resolution. Den kunde ved Lejlighed volde os Fortræd. Det er altid en stor Fordel for Ledelsen at have frie Hænder og en endnu større, naar vor Modpart er vidende derom. Jeg vil anmode Jensen om at tage Resolutionens sidste Halvdel tilbage.

Lindberg, Helsingør, oplyste forskelligt om Forholdene i denne By og erklærede ikke at kunne stemme for Resolutionen.

Grønborg, Kbhvn. Det vilde være heldigt om Provinsianerne vare kendte med Akkordsystemet, thi her bleve de ofte narrede paa Grund af deres Ukendskab.

Jens Hansen, Kbhvn., mente dog at Faget i sin Helhed vilde være bedst tjent med Timelønssystemet.

Taube, Aarhus. Hos os har vi begge Dele; men Mestrene vil nødig lade det bedre Arbejde

udføre i Akkord, hvorimod det daarligst betalte meget gerne overlades os i Akkord.

Hemmingsen, Næstved, fandt det ikke heldigt nu at komme ind paa Lærlingeforholdet, saa meget mere som det er et Punkt vi kommer til senere paa Dagsordenen og som fortjener en grundig Behandling.

Jørgensen, Gentofte-Lyngby, udtalte sig stærkt mod Akkordsystemet og drog forskellige Sammenligninger mellem København og Provinserne.

Henriksen, Aarhus, sluttede sig til Formandens Udtalelser mod Resolutionen og anbefalede at give Hovedbestyrelsen fri Hænder til at handle i hvert givet Tilfælde.

Fr. M. Nielsen, Kbhvn., vilde ikke være med til at afskaffe Akkorden; thi den giver os absolut større Frihed. Han anbefalede at stemme mod Resolutionen.

H. P. Jensen, var glad over den Diskussion som hans Resolution havde fremkaldt, thi det fremgik deraf, at vi ikke skal søge Akkorden udvidet. Han vilde derfor tage den sidste Del af Resolutionen tilbage.

Alfr. Larsen, Indførelse af Akkord overalt vil berøve os Halvdelen af vort Arbejde og forøge Arbejdsløsheden i en uhyggelig Grad.

Dirigenten mente, at vi ikke ret forstod at arbejde efter noget af Systemerne og derfor var vi utilfredse med begge.

Derefter vedtoges Resolutionens første Halvdel enstemmigt og dermed var Virksomheden samtidig godkendt.

Punkt 3. Regnskabet.

Formanden forelagde Regnskabet, der balancerede med Kr. 163,871.97. Endskøndt Strejkeudgifter androg op mod 50,000 Kr., var Kassebeholdningen dog steget med ca. 10,000 Kr. og var nu Kr. 65,085.79.

Fr. M. Nielsen, forespurgte om en Sum af 7,000 Kr., der stod opført som Laan til Forsamlingsbygningen i Rømersgade.

Formanden gav de behørige Oplysninger til Forespørgerens Tilfredshed.

Regnskabet godkendtes enstemmigt.

Punkt 4. Revision af Lovene.

Ernst Carlsen, oplæste paragrafvis de gamle Love og et af Hovedbestyrelsen fremsat Udkast til ny Love.

Alfr. Larsen havde stillet Ændringsforslag til § 2, der omhandler Kontingentet, og motiverede sit Forslag. Han ønskede Maanedskontingentet afløst af et Ugekontingent à 55 Øre, som dog efter Begæring kunde bortfalde under Arbejdsløshed. Taleren fandt at Ugekontingent var det rigtigste Princip, ligesom det er retfærdigt at fritage den arbejdsløse for at yde Kontingent. Et ugentligt Kontingent vil forhindre store og urimelig lange Restancer.

Høegh var imod Larsens Forslag og anbefalede Hovedbestyrelsens Forslag, der gaar ud paa at bibeholde det nuværende Kontingent. Man kan ikke sige at Larsens Forslag træffer det absolut retfærdige, thi Arbejdet kan være saa forskelligartet, at en Mand, der har Arbejde hele Aaret, meget vel kan have mindre Fortjeneste end en anden, der er arbejdsløs en Del af Aaret og sammenlignet med Daglønsarbejderen bliver Forholdet endnu mere forskelligt.

Flere Talere havde endnu Ordet for Bemærkninger, saavel til Larsens, som til Hovedbestyrelsens Forslag, hvorefter Mødet hævedes.

* * *

3die Møde Tirsdag Form.

Dirigent *Christensen.*

Ernst Carlsen fandt ikke at Larsens Forslag helt ud repræsenterede det retfærdige Princip; thi det er jo rigtigt, hvad Høegh udtalte, at en Mand, der er arbejdsløs en Del af Aaret, meget vel kan have en større Indtægt end en anden, der har Arbejde hele Aaret. Særlig vil dette Forslag kunne blive uheldigt for vore Medlemmer i Provinserne, hvis forholdsvis lave Timeløn ofte vil give en hele Aaret beskæftiget Mand meget lavere Indtægt end den, der i København arbejder i Akkord, selv om denne sidste er arbejdsløs nogen Tid. Ligeledes kan Ydeevnen være højst forskellig hos Mænd med ganske samme aarlige Indtægt, her kan f. Eks. Familiens Størrelse, Sygdom o. a. virke influerende. Jeg vil anbefale at vedtage Hovedbestyrelsens Forslag.

Alfr. Larsen troede dog at Indførelsen af Ugekontingent vilde bevirke, at Restancer efterhaanden ville forsvinde. Jeg kan ikke se, at Sverigs Kontingentordning er saa ideel, som det er udtalt her, ligesom jeg heller ikke kan tiltræde den Opfattelse, at den der arbejder en mindre Del af Aaret har større Indtægt end den der arbejder hele Aaret; en saadan Paastand er urigtig. Jeg forstaar endnu mindre, at man kan betegne mit Forslag som en Kontingentforhøjelse; thi det bliver just det hidtidige Kontingent, men fordelt paa en fornuftigere Maade og derfor fastholder jeg mit Forslag.

Fr. Nielsen vilde stemme for Hovedbestyrelsens Forslag. Vi bør alle betale det samme Kontingent, ligesom vi nyder de samme Fordele af Organisationen.

Fr. M. Nielsen: Indførelse af ugentligt Kontingent er en Reform, der er indført i andre større Fag og selvfølgelig ogsaa kan indføres hos os. Jeg anbefaler derfor Larsens Forslag.

Carl Olsen paaskønnede den humane Tanke i Larsens Forslag, men ansaa Forslaget for vanskeligt at gennemføre i Praksis. Vi har tidligere haft Ugekontingent i Københavns Afdeling, men Medlemmerne betragtede desuagtet Kontingentet som maanedligt og rettede sig derefter. At faa fastere Forhold indført er selvfølgeligt ønskeligt, men hverken Kontingentets Ændring til ugentligt eller dets eventuelle Nedsættelse vil bevirke dette; thi det er næppe saa meget Uformuenhed til at betale, som det er Sløvhed i Forbindelse med mangelfuld Kontrol, der bærer Hovedskylden for Restancerne. Et Aarskontingent af 18 Kr. er ikke uoverkommeligt, selv om der hersker nogen Arbejdsløshed. Hvis Kontingentet var højere vilde det være naturligt at fritage under Arbejdsløshed, men med det nuværende Kontingent anser jeg det ikke for nødvendigt. Bortset fra Kontingentfritagelsen vil Forandringen ej heller virke heldig. Vore Medlemmer er nu en Gang vante til at betale større Bidrag ad Gangen; man henviser til at andre større Fag, f. Eks. Murere og Tømrere har Ugekontingent og dette er ogsaa Tilfældet, men i Praksis betaler de ligesom vi, maanedsvis. Jeg anbefaler Hovedbestyrelsens Forslag, det vil

sikkert vise sig at passe bedst til Forholdene i vort Fag.

Marius Olsen fandt Princippet om Kontingentfritagelse under Arbejdsløshed meget godt, men det vil blive vanskeligt at føre den fornødne Kontrol.

Høegh: Der findes ingen Sygekasse i hele Landet som fritager sine Medlemmer for Kontingent under Sygdom og her kunde der dog vist nok være fuldt saa god Grund tilstede! Vi har haft Eksempler paa at arbejdsløse, unge Svende ikke vil foretage selv en meget kort Rejse for at erholde Arbejde, men foretrækker at vente i København til der kommer noget Arbejde. Skal saadanne Folk være kontingentfri?

Formanden var imod Larsens Forslag. Vi har jo haft Lejlighed til at prøve saavel Uge- som Maanedskontingent og Medlemmerne foretrækker sikkert nok det sidste. Selv det nuværende Ekstrakontingent paa 2 Kr., som betales i København, indgaar saa godt som altid paa en Gang, skøndt det kunde betales med 8 Gange 25 Øre.

Jens Hansen, det vil være umuligt at ansætte Kontingentet efter Indtægt, vi maa derfor fastsætte det saa praktisk som muligt; det kan være meget godt at vende hjem herfra med mange Resultater, men Hovedsagen maa dog være at det bliver gode Resultater.

Marius Nielsen, Silkeborg: Det vil blive umuligt for Provinsafdelingerne at opkræve Kontingent pr. Uge og det vil fordyre vor Administration.

Andrè Johnsen hævdede at Restancerne væsentligt fremstod ved Ligegyldighed fra Vedkommendes og mangelfuld Kontrol fra Kammeraters Side. Taleren ønskede Medlemsbøgerne indrettede saaledes, at de stode i Overensstemmelse med de Organisationer i Udlandet, med hvilke vi har Gensidighed.

Formanden saa ikke nogen Hindring herfor, og delte Johnsens Ønske.

Andrup, Kolding, anbefalede Hovedbestyrelsens Forslag. Larsens Forslag ser ved første Øjekast tillokkende ud, men man opdager snart Vanskelighederne.

Otto Poulsen, Randers, ansaa ogsaa Hovedbestyrelsens Forslag for det bedste. Ugekontingentet vil gøre os det vanskeligere for vor Afdeling at komme paa ret Køl; men vi vil nu tage kraftigt fat for at komme bort fra Restancerne.

Fr. M. Nielsen vilde henvise til Snedkerne som har Ugekontingent og en Restancefrist af 4 Uger. Hvorfor skulde vi ikke kunne indføre noget Lignende?

Hovedbestyrelsens Forslag vedtoges, medens Larsens Forslag forkastedes med alle Stemmer mod 7.

Paragraf 3 og 4 i Hovedbestyrelsens Forslag vedtoges.

Til § 5 stillede *Alfr. Larsen* den Ændring, at de Delegerede skulde betragtes som valgt for Perioden til næste Delegeretmøde, saaledes at Hovedbestyrelsen i vigtige Sager, som den maatte have Betænkelighed ved at afgøre, kunde gaa til Afstemning blandt de Delegerede. Punkt g, sidste Passus ønskede han slettet.

Jens Hansen foreslog, at Medlemsbog skal fremvises tillige med Mandatet.

Berthelsen ønskede ligesom Larsen, at Punkt g skulde udgaa, da han fandt Bestemmelsen konservativ.

H. P. Jensen saa anderledes paa denne Passus. Det er dog naturligt, at de indsendte Forslag behandles i Foreningerne og fremkomme som Afdelingernes og ikke som den enkeltes Forslag.

Johnsen udtalte sig for at Medlemsbogen skal medbringes til Delegeretmødet.

Carlsen kunde ikke se paa Sagen med de samme Øjne som Larsen. Et Forslag, der stilles eller støttes af en Afdeling, har dog betydelig mere Vægt end en enkelt Mands. Det vilde være absurd, at et Forslag stilledes af en Mand, som muligvis slet ikke kunde være tilstede for at fremsætte og motivere sit Forslag.

Berthelsen kunde ikke se noget absurd heri. Vedkommende kunde jo indbringe sit Forslag ved en Delegeret og lade denne motivere dette.

Fr. M. Nielsen ønskede at de stillede Forslag behandledes i Afdelingerne forud for Valget af Delegerede.

Alfr. Larsen tog sit Forslag til Punkt b tilbage. Ændringen til sidste Passus i Punkt g forkastedes, hvorefter § 5 vedtoges med den Tilføjelse, at Medlemsbog skal fremvises tillige med Mandatet.

Paragraf 6 vedtoges uforandret.

Berthelsen ønskede en Tilføjelse til § 7, gaaende ud paa, at en eventuel Deltagelse i udenlandske Kongresser gøres til Genstand for Afstemning i Afdelingerne. Paa Regnskabet var denne Konto lovlig høj og han betvivlede at vort Forbund havde Nytte af at deltage i slige Kongresser.

Bernh. Hansen, Odense, fandt det beklageligt at en københavnsk Delegeret kunde fremkomme med en saadan Udtalelse. Vi i Provinserne ser ikke med Misstemning paa denne Konto, vi mene endog, at det er af den største Interesse for vort Forbund, at knytte Forbindelser med Fagfæller og Arbejdere overalt i Verden.

H. P. Jensen vilde udtale, at en saadan Tilføjelse, som den af Berthelsen foreslaaede, vilde gribe ind i vor hele Organisationsform; thi det er et stort Maskineri, der her skal sættes i Bevægelse og det kan tænkes at Porto og Udgifter ved Møders Afholdelse i visse Tilfælde kan blive en meget stor Udgift. Vi indbyder jo selv fremmede Fagfæller, og vi gør vel dette i den Formening, at det gavner og styrker saa vel vor som de fremmede Organisationer.

Marius Olsen antog, at Berthelsen nærmest gik ud fra, at naar en fremmed Organisation endnu stod mangelfuldt udviklet, saa vilde det være unyttigt for os at bringe store Ofre for at komme i Forbindelse med den.

Alfr. Larsen vilde anbefale at stemme imod en saadan Tilføjelse. Vort Maal er at forene os med Arbejderne i alle Lande.

Axel Jensen: Vi har en Vedtagelse fra et tidligere Møde, der paalægger os at knytte internationale Forbindelser med vore Fagfæller overalt, hvor dette kan lade sig gøre, og derfor var det korrekt af os, da vi lod os repræsentere i Grenoble, hvad Berthelsen særligt synes at have imod. Angaaende Udgifterne, da tør jeg udtale, at vor Formand altid rejser saa økonomisk, som det er muligt.

Berthelsen tvivlede ikke derom, men vilde kun hævde Medlemmernes Medbestemmelsesret. Forslaget toges tilbage.

Jørgensen, Gentofte-Lyngby, stillede Forslag om at lade Punkt c. i Paragraf 7 udgaa, idet han fandt det indeholde en Krænkelse af Foreningernes Ret, som hans Afdeling ikke vilde finde sig i.

Johnsen fandt dette Punkt ganske naturligt. Det er dog givet, at Hovedbestyrelsen lettere end andre vil kunne faa Nys om mulige Misligheder, og da ved hurtig Indgriben kunne forhindre en Katastrofe. Andre Landes Organisationer har ogsaa en saadan Bestemmelse.

Larsen, Aalborg, fandt netop Bestemmelsen paa sin Plads. Det skader ikke at have et vaagent Tilsyn.

Lindberg, Helsingør, udtalte sig i samme Retning som Larsen, og kunde ikke finde noget slemt i den foreslaaede Bestemmelse.

Efter at saavel *Carlsen* som *Slundt* havde haft Ordet for at forsvare Betimeligheden af at vedtage den foreslaaede Bestemmelse, forkastedes Jørgensens Forslag, og Paragrafen vedtoges i sin Helhed.

Paa dette Tidspunkt indleverede *Jørgensen* en skriftlig Meddelelse til Dirigenten, underskrevet af Afdelingsbestyrelsen og gaaende ud paa, at hvis fornævnte Punkt vedtoges, melder Afdelingen sig ud af Forbundet.

Dirigenten beklagede, at denne Meddelelse ikke var tilstillet ham før Afstemningen, ihvorvel den sikkert ikke vilde have forandret dennes Resultat. Han bad Jørgensen tage Skrivelsen tilbage.

Jørgensen kunde ikke efterkomme denne Anmodning. Beslutningen var lovlig vedtaget paa en Generalforsamling.

En lang Række Talere havde dernæst Ordet, alle for at misbillige den paagældende Afdelings Beslutning, som alle vare enige om, kun kunde blive til Skade for dens egne Medlemmer, hvad der meget let lod sig paavise.

Dirigenten henstillede derfor — i Betragtning af, at Udmeldelsen eller Protesten ikke var indleveret i rette Tid — ikke at tage andet Hensyn til denne, end at give Afdelingen en skarp Reprimande for dens Optræden og dernæst gaa over til Dagsordenen. Mødet sluttede sig hertil.

Alfr. Larsen stillede to Ændringer til § 8, den ene gaaende ud paa, at vælge Revisorerne paa Delegeretmødet blandt de københavnske Delegerede, og den anden lød paa, at Revisorerne skulde være til Stede paa Delegeretmøderne. Taleren motiverede kort sine Forslag.

Sørensen, Svendborg, anbefalede at bibeholde den hidtidige Ordning.

Carl Olsen saa ingen Grund til at gøre Forandring. Foreningen i København vil sikkert altid finde kompetente Folk til Revisorer, og fra Provinserne foreligger ikke noget Ønske om at faa en Forandring.

Ændringerne forkastedes, og Hovedbestyrelsens Forslag til § 8 vedtoges.

Jens Hansen ønskede til § 9 at faa fastsat en Forskel i Understøttelsen mellem Gifte og Ugifte Disse sidste har dog den Fordel, at de kan rejse og derved nyde godt at Rejsekassen.

Carlsen: Vort Forslag gaar ud paa, at Understøttelsen fordeles efter stigende Skala i Henhold til Medlemmernes Anciennitet. Dette har man i andre Fag, og det er absolut det retfærdigste.

Alfr. Larsen ønskede en Ændring, gaaende ud paa, at der ydes et Tillæg for hvert Barn.

Axel Jensen. Anciennitetsberegningen gælder i en hel Række Fag, og vi har fundet denne mest naturlig. Vi har ofte hørt Klage over, at de Ugifte faar mindre end de gifte Medlemmer, skønt de yde ligemeget.

Berthelsen var imod dette Forslag. Det rigtigste er at beholde den gamle Ordning med et Tillæg for hvert Barn. De ugifte Medlemmer har ingen Grund til Klage; thi de har en god Støtte i Rejsekassen.

Carl Olsen. Vi har overvejet begge Principer og fundet Mangler og Fordele ved begge, dog tror vi at have fundet det bedste i det foreliggende Forslag. Anciennitetsprincipet vil af sig selv i mange Tilfælde bringe den største Hjælp der, hvor de fleste Børn er, og et Tillæg saaledes fremkommer af sig selv.

Carlsen gjorde opmærksom paa Punkt f, der handler om Fortabelse af Understøttelse.

Alfr. Larsen stillede følgende Ændringsforslag:

»Ved Udbetaling af Strejkeunderstøttelse ydes et Tillæg af 75 Øre pr. Barn.«

Bernh. Hansen, Odense, havde under den lange Strejke i denne By høstet en Del Erfaringer paa dette Omraade og anerkendte Anciennitetsberegningen som den rigtigste. Den tidligere Fordeling af Strejkeunderstøttelse er i mange Retninger saavel ufornuftig som uretfærdig.

Flere Talere anbefalede Larsens Forslag.

* * *

4. Møde, Tirsdag Efterm.

Dirigent *Chr. Christensen.*

Carlsen anbefalede paa Hovedbestyrelsens Vegne et af Bernh. Hansen stillet Forslag om Nedsættelse af Grænsen for højeste Understøttelse fra 10 til 8 Aar.

Hartig, Skive, fandt det rigtigst at gifte Medlemmer erholder Understøttelse til deres Børn.

H. P. Jensen anbefalede den af Hovedbestyrelsen foreslaaede Skala.

Alfr. Larsen formente, at Anciennitet og Tillæg for Børnene meget godt kunde forenes.

Berthelsen anbefalede sit Forslag: 10 Kr. pr. Mand + 1 Kr. for hvert Barn pr. Uge.

Axel Jensen imødegik Larsen, de to Beregninger hører ikke sammen.

Larsens Forslag om et Tillæg af 75 Øre pr. Barn vedtoges.

Derefter vedtoges § 9 med Hovedbestyrelsens og Larsens Tilføjelser. Det foreslaaede Punkt c udgaar saaledes, og i Stedet sættes et nyt Punkt c, saalydende:

»Understøttelsen til Strejkende eller Udelukkede udbetales efter følgende Skala:

De, der have været Medlemmer af Forbundet — eller et udenlandsk Broderforbund, med hvilket vi har Gensidighedsforhold — uafbrudt indtil 2 Aar, erholder 8 Kr. pr. Uge, indtil 5 Aar 10 Kr., indtil 8 Aar 12 Kr. og derudover 15 Kr. Hertil lægges for alle 4 Klasser 75 Øre pr. Uge for hvert Barn.«

§ 10 og 11 vedtoges uden Omtale.

Berthelsen ønskede sidste Passus i § 12, Punkt c, slettet. Indskuddet bør være ens for alle.

Nielsen, Holbæk, foreslog at give Udlærlinge 8 Dages Frist, i Stedet for som nu 1 Maaned.

Carlsen foretrak at beholde den nugældende Ordning med 1 Maaneds Frist for Udlærlinge.

Larsen, Aalborg, talte herimod.

Andrup, Kolding, forespurgte om, hvorledes man skulde stille sig overfor de saakaldte »Anstrygere« fra Tyskland, der ikke altid er udlærte Malere.

Axel Jensen gav nogle Oplysninger vedrørende Forbundteruvæsenet, som vi nu i København ved Samarbejde med Malerlauget har naaet at sætte en Stopper for.

Slundt formente, at vi meget godt kan optage en Mand i vor Organisation, uanset om han har Svendebevis eller ej, blot vi har Sikkerhed for, at han kan præstere Malerarbejde.

Wentker, Tyskland: Spørgsmaatet om »Anstrygere« har vi beskæftiget os en Del med og mener at være kommet ud over. Vi optager disse og forhindrer derved, at de fristes til at blive Skruebrækkere. I Berlin er dog nogen Forskel paa Lønnen mellem Anstrygere og Malere.

Sørensen, Svendborg, var enig med Bethelsen i Ønsket om, at Indskuddet burde gælde alle, og stillede derfor Forslag om at slette sidste Passus i Punkt c.

Nielsen, Silkeborg, talte i samme Retning.

Derefter vedtoges § 12 med Sørensen Ændring.

Paragraf 13 vedtoges med følgende af *Alfr. Larsen* foreslaaede Tilføjelse:

»Ligeledes har Afdelingerne Ret til at nedsætte Kontingentet til 50 Øre maanedlig for Medlemmer, hvis Arbejdsevne efter Bestyrelsens Skøn er væsentlig forringet.«

Bredsgaard stillede Forslag til § 14, om at 3 Maanders Restance skal medføre Udslettelse.

Fr. M. Nielsen og *Emil Olsen* anbefalede dette Forslag.

Marius Olsen mente dog, at Bredsgaards Forslag var for vidtgaaende. Lad os sætte et halvt Aar i Stedet.

Jens Hansen fandt Paragrafen god, som den var.

Wentker, Tyskland, udtalte sig om Gensidighedsforholdet. I Tyskland modtages ikke Tilmeldelse, forinden Bogen er bragt i Orden fra det Land, hvorfra Vedkommende kommer, og henstillede til Danskerne at gøre det samme.

Carl Olsen kunde slutte sig til Wentkers Udtalelser. Der er dog ikke foregaaet noget urigtigt fra vor Side; thi vi søger altid at bringe Kontingentet derhen, hvor det hører hjemme.

Alfr. Larsen: Vi har en Paragraf, ifølge hvilken en Bog ikke kan tilmeldes uden at være i Orden; men maaske kan vi finde en Ændring, der mere klart udtaler vor Mening paa dette Omraade.

Johnsen foreslog, at Punkt c sluttes saaledes:

»ligesom det eventuelt resterende skal betales til det Lands Organisation, hvor Vedkommende har arbejdet.«

Bredsgaard ændrede sit Forslag fra 3 Maaneder til et halvt Aar.

Paragraf 14 vedtoges derefter med de ovennævnte Ændringer.

Paragraf 15 og *16* vedtoges uden Debat.

Paragraf 17 vedtoges med to Ændringer, foreslaaede af *H. P. Jensen* og *Vedel,* gaaende ud paa henholdsvis, at hvor der atter oprettes en Afdeling, vil denne erholde udleveret af Forbundet, hvad dette i sin Tid maatte have modtaget af Effekter og Pengebeløb ved en tidligere Afdelings Ophør, og at en Afdelings Udmeldelse af Forbundet skal være vedtaget med mindst $^3/_4$ af Afdelingens Medlemsantal og indgives med mindst 3 Maaneders Varsel.

Paragraf 18 vedtoges uden Diskussion.

Derefter gik man til Behandling af *Regler for Udbetaling af Begravelseshjælp ved Medlemmers Dødsfald.*

Paragraf 1 og *2* vedtoges uden Omtale.

Paragraf 3 vedtoges efter nogen Diskussion, hvorunder Jens Hansen, Høegh og flere udtalte sig imod den, medens H. P. Jensen, Johnsen med flere anbefalede dens Vedtagelse.

Paragraf 4 og *5* vedtoges uden Debat.

Herefter behandledes *Regler for Rejseunderstøttelsen.*

Alfr. Larsen foreslog at udbetale Rejseunderstøttelse hele Aaret.

Rasmussen, Svendborg, anbefalede Hovedbestyrelsens Forslag.

Hansen, Odense, henstillede til Hovedbestyrelsen at numerere Bladene i Rejsebøgerne ved Nyanskaffelse.

Formanden: Vi har tænkt at komme helt bort fra den særskilte Rejsebog og, ligesom i Tyskland, benytte Medlemsbogen i Forbindelse med den der gældende Rejselegitimation.

Wentker, Tyskland, gav forskellige Oplysninger om Rejseunderstøttelsen og den der gældende Ordning, hvormed man havde været meget tilfreds.

Derefter vedtoges det af Hovedbestyrelsen udarbejdede Forslag til Regler for Rejseunderstøttelse og derefter Lovene i sin Helhed, ligesom det vedtoges at lade disse træde i Kraft den 1. Januar 1907.

Efter Mødet samledes de Delegerede, for efter Indbydelse af Svendborg Afdelingen at foretage en Sejltur i Sundet. Denne forløb i enhver Henseende glimrende, og efter et Par Timers Sejlads og et lille Ophold paa *Taasinge,* vendte man tilbage til Svendborg, hvor et festligt Aftensbord var dækket i Forsamlingsbygningens Sal. Her bød Afdelingens Formand i faa, hjærtelige Ord Velkommen, og en Sang, forfattet af *M. P. Sørensen,* blev afsunget og gjorde megen Lykke. En Række Taler blev holdt, og alle var enige om, at den lille Afdeling i Svendborg fortjente Tak og Ære for den smukke Maade, hvorpaa den her optraadte som Vært for sine Gæster, de organiserede Fagfæller fra hele Landet. Stemningen var ypperlig, og Deltagerne holdt ud til sent paa den smukke, klare Sommeraften.

(Fortsættes).

Fra Voldgiftsretten.

Sag Nr. 324. Denne Sag indankedes af Malerlauget med Tilslutning af Malernes Fagforening, for at faa konstateret, hvad Arbejdsløn og Materiale beløber sig til ved Malerarbejdet paa en Nybygning, beliggende Allégade 11.

Retten nedsatte et Udvalg, bestaaende af 2 Mestre og 1 Svend, som, efter at have udregnet Arbejdslønnen i Henhold til de fremlagte Tegninger og Konditioner, forelagde Resultatet for den samlede Ret; denne kalkulerede derefter Materialforbruget. Det saaledes fremkomne Beløb er:

Malerarbejdet ..... 6336 Kr. 39 Øre
Opsætning af Tapet . 471 - 10 -

Retten kender derfor, at de Tilbudsgivere, der har indgivet Tilbud, der er lavere end ovennævnte Sum, har overtraadt Prislistens almindelige Bestemmelsers Punkt IX.

Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Sagens Behandling og Arbejdets Beregning erlægger den Malermester, der faar Arbejdet overdraget i Entreprise, 35 Kr.

Sag Nr. 325. Denne Sag indankedes af Malerlauget med Tilslutning af Malernes Fagforening, for ved Rettens Hjælp at faa konstateret, hvad Arbejdsløn og Materiale beløber sig til, ved Malerarbejdet paa en Nybygning, beliggende Willemoesgade, Hjørnet af en privat Gade.

Retten nedsatte et Udvalg, bestaaende af 2 Mestre og 1 Svend, som, efter at have udregnet Arbejdslønnen i Henhold til de fremlagte Tegninger og Konditioner, forelagde Resultatet for den samlede Ret; denne kalkulerede derefter Materialforbruget. Det saaledes fremkomne Beløb for Malerarbejde samt Opsætning af Tapet, Levering og Opsætning af Grundpapir er 7727 Kr. 50 Øre.

Retten kender derfor, at de Tilbudsgivere, der har indgivet Tilbud, der er lavere end ovennævnte Sum, har overtraadt Prislistens almindelige Bestemmelsers Punkt IX.

Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Sagens Behandling og Arbejdets Beregning erlægger den Malermester, der faar Arbejdet overdraget i Entreprise, 35 Kr.

Sag Nr. 330. Sagen indankedes af Malerlauget med Tilslutning fra Malernes Fagforening, for ved Rettens Hjælp at faa konstateret, hvad Arbejdsløn og Materiale beløber sig til for Malerarbejdet ved en Nybygning, Hr. Tømrermester Christen Hansen lader opføre Vestervold Kvarter Nr. 301.

Retten nedsatte et Udvalg, bestaaende af 2 Mestre og 1 Svend, som, efter at have beregnet Arbejdslønnen i Henhold til de fremlagte Tegninger og Konditioner, forelagde Resultatet for den samlede Ret; denne kalkulerede derefter Materialforbruget. Det saaledes fremkomne Resultat er: 14,796 Kr. 92 Øre.

Retten kender derfor, at de Tilbudsgivere, der har indgivet Tilbud, der er lavere end ovennævnte Sum, har overtraadt Prislistens almindelige Bestemmelsers Punkt IX.

Til Dækning af Voldgiftsrettens Udgifter ved Sagens Behandling og Arbejdets Beregning erlægger den Malermester, der faar Arbejdet overdraget i Entreprise, 40 Kr.

Generalforsamling.

Malernes Fagforening i København afholder sin ordinære, halvaarlige Generalforsamling den 11. Oktober Kl. 8, i Rømersgade 22, Festsalen, med følgende Dagsorden:

1. Forhandl ngsprotokollen.
2. Beretning om Virksomheden.
3. Regnskabet.
4. Valg af 4 Bestyrelsesmedlemmer, 2 Revisorer, 4 Kontrahenter samt Repræsentanter for Foreningens Aktier og Andele i forskellige Foretagender.
5. Forslag om, i Anledning af Foreningens Jubilæum, at yde en Sum til Malernes Understøttelsesfond.
6. Forslag om at yde Støtte til de russiske Arbejdere.
7. Forslag om at yde Støtte til »De Unges Idræt«.
8. Beretning fra Delegeretmødet.
9. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Afdelingen i Nykøbing M.

har foreløbig indstillet sin Virksomhed.

Maanedsberetningen.

Afdelinger, som har forglemt at indsende Beretning, bedes berigtige snarest.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
—	Malernes Fagklub „D. S. B.", H. Vedel, Thorupsgade 4, 4. Sal.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	P. M. Petersen.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Skovlyst.
Helsingør.	Arvid Lindberg, Lappen 10.
Roskilde.	A. V. Lemme, Clermontgade 17, St.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Halvskovvej 1 U.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade 34, 1. Sal.
Maribo.	K. Nielsen, Gasværksvej.
Nakskov.	Thorv. Rasmussen, Fruegade 21.
Svendborg.	H. Rasmussen, „Rolighed", Vestergade 23.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	J. P. Jensen, Nørrevoldgade 36 *i.*
Kolding.	C. C. Christensen, Langelinie 17.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Vejen	M. Andersen, Nørregade.
Esbjerg.	Th. Madsen, Østergade 43. 1. Sal.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Stationsvej.
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Skive.	O. Hartig, Torvegade.
—	H. Christensen, Frederiksgade (Kasserer)
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 9.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4. o. G.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Brønderslev.	Chr. Bregnhøj, Dybetsgade.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
—	J. Snoer, Reberbanegade 42, 2. Sal. (Kasserer)
Randers.	P. Sønderstrup, Vinkelvej 281.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 2 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
—	„D. S. B.". H. P. Henriksen, Dannebrogsg. 4.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Joh. Tribler, Allégade 28.
Vejle.	M. Thomsen, Vardevej 51.
—	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. E. Örtegren, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

J. M. Winge, Øvre Møllenberg 22, Trondhjem.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.** Telefon **9885.**

* * *

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

Fagtidende for Malere.

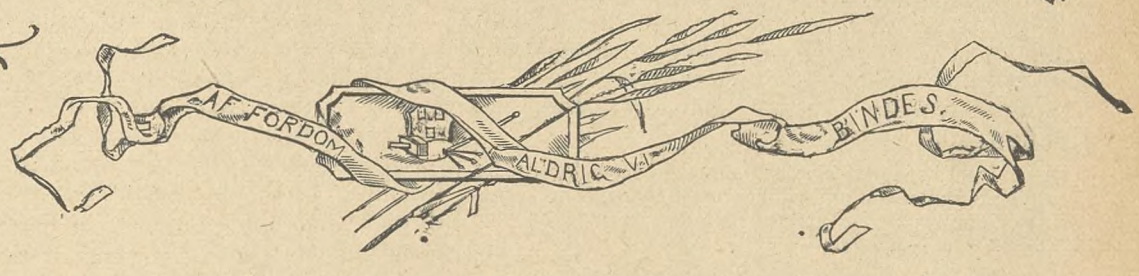

November | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

☞ Tilrejsende Medlemmer maa overalt henvende sig til vedkommende Afdelingsformand, forinden Arbejde søges.

Paa følgende Pladser findes enkelte Værksteder, hvor Malerforbundets Medlemmer ikke kan tage Arbejde: *Aalborg, Jerne* (pr. Esbjerg), *Holsted St., Holeby* (pr. Maribo), *Odense, Middelfart, Kallundborg, Roskilde, Taastrup, Vridsløselille, Skodsborg* og *Faxe Ladeplads.*

I **København** kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Stefansgade 33, Værksted: Sct. Pederstræde 41), **Olaf Jessen, C. A. Nielsen,** (Brønshøj), **Chr. P. Petersen,** (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen,** (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen,** (Tordenskjoldsgade 27), **Søren Christiansen** (Lille Strandstræde,) **Louis Sørensen,** (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse) *og iøvrigt ikke for nogen udenfor Malerlauget staaende Malermester.*

Malerforbundets 8. Delegeretmøde.

(Sluttet)

5te Møde, Onsdag Form.

Dirigent *P. Slundt.*

Punkt V. *Lærlingeforholdene.*

Dirigenten oplæste et Forslag fra Afdelingen i Esbjerg, gaaende ud paa, ved Forhandling med Mestrene, at søge Lærlingeantallet indskrænket saaledes, at det kommer til at staa i passende Forhold til Antallet af Svende.

Madsen, Esbjerg, motiverede Forslaget. Lærlingeforholdene ere i flere Byer rent ud fortvivlede, og i Esbjerg er det særlig slemt. Der findes her en Mester med 4 Lærlinge, som aldrig har Svende. Det store Lærlingehold bevirker, at Konkurrencen bliver helt vild, og skal Faget ikke helt ødelægges, maa Lærlingeholdet stærkt begrænses.

Larsen, Hjørring: Vi har søgt Samarbejde med Mestrene om dette Forhold, og de har stillet sig velvillige overfor Tanken om en Indskrænkning.

Hansen, Odense: Naar vi ikke har rejst dette Spørgsmaal hos os, da ligger det deri, at vi ved Strejkens Afslutning saa godt som kom overens med Mestrene om en Indskrænkning i Lærlingeholdet. Men jeg er glad ved, at Spørgsmaalet er rejst; thi det vil være en Velgærning for Ungdommen ikke at komme til at tilhøre et overfyldt Fag. Vi indrømmer gærne enhver Ret til at tjene sit Livs Ophold, men vi maa værge os imod, at enkelte Fag overfyldes.

Sørensen, Svendborg, erklærede, at Svendborg ikke hørte til de mest overfyldte Pladser.

Spliid, Aarhus: Lærlingene lønnes altfor slet i vort Fag, og det vilde være heldigt, om vi kunde gøre noget for at hæve deres Løn.

Henriksen, Aarhus: Det er heldigt, at ikke Lærlingeuvæsenet florerer lige galt alle Vegne. Jeg mener ogsaa, at det vilde være fortjenstfuldt, om vi kunde bidrage til at hæve Lærlingenes Løn. Mange Mestres Opgave er kun at udbytte Lærlingene, ikke at oplære dem i Faget. At lukke for Tilgang til Faget er næppe tilraadeligt, men en Regulering af Tilstrømningen er nødvendig. Vi maa sætte al vor Kraft ind paa en Forkortelse af Arbejdstiden.

Christensen, Aalborg: Det er næppe saa meget i København som i Provinserne, det overdrevne Lærlingehold florerer. I Hjørring findes saaledes en Mester, hvis Lærlinge kan have ca. 20 Overarbejdstimer pr. Uge. Saadant maa forhindres; vi bør henstille til Afdelingerne at have deres Opmærksomhed henvendt paa saadanne Forhold.

Formanden advarede mod her at opstille nogen bestemt Skala for Lærlingeholdet. I Virkeligheden har vi ingen Indflydelse paa dette Omraade og kan derfor kun forhandle os en saadan til. Anderledes heldige er vore Kolleger i Sverrig stillede. Derovre har Fagforeningen Haand i Hanke med Arbejdsgiverne paa dette Punkt og løser derfor Spørgsmaalet paa en for Faget heldig Maade. Man har ikke derovre Lock-out-Forlig eller Lær-

lingelove at brydes med, og Resultatet er derfor et begrænset Lærlingeantal og en flere Gange højere Løn for Lærlingene, end hos os. Jeg ser ikke, at vi for Tiden kan gøre andet end at henstille til den kommende Hovedbestyrelse at tage Lejligheden i Agt, saa snart det maatte blive muligt at reformere paa dette Omraade.

Madsen, Esbjerg, sluttede sig fuldt ud hertil.

Jens Hansen foreslog Vedtagelsen af en Resolution, der udtaler Misbilligelse af det uforholdsmæssigt store Lærlingehold, og henstiller til Hovedbestyrelsen at søge Forhandling med Mestrene om en Indskrænkning af Lærlingenes Tal.

Bernh. Hansen, Odense, stillede følgende Resolution, som vedtoges:

»Det henstilles til den kommende Hovedbestyrelse at søge indledet Forhandlinger med Arbejdsgiverorganisationerne, for at hidføre et efter Forholdene passende Lærlingehold.«

Punkt VI. *Arbejdsløshedsspørgsmaalet.*

Carl Olsen indledede Diskussionen. Den kapitalistiske Samfundsorden forøger Aar efter Aar Arbejdsløsheden, medens Arbejdernes Organisationer efter Evne søger at lindre dens værste Følger og hertil anvender ikke ringe Summer. Vi magter ikke denne Opgave, og det maa da ogsaa være Statens Pligt at træde hjælpende til. I Rigsdagen, hvor Spørgsmaalet har været behandlet, blev det henvist til Overvejelse af en Kommission, hvis Betænkning ikke giver Grund til overvættes Glæde, men dog har sin Værdi derved, at det erkendes at være Statens Pligt at tage sig af denne Sag. Om den afgivne Betænkning nogensinde bliver til Lov, er ikke godt at vide; men det kunde jo ske, og i hvert Fald bør vi drøfte Stillingen under en saadan Eventualitet, saaledes at ikke nogen Mulighed for Støtte skal kunne gaa vor Dør forbi.

Rasmussen, Svendborg: Fraset Betydningen af Anerkendelsen af Statens Pligt overfor Arbejdsløsheden, er Betænkningen ikke meget værd, og jeg tror ikke, at Sagen lader sig ordne fagvis. Der kræves jo 50 Medlemmer som Minimum for den enkelte Forening, og dette vil blive en Hindring for Malerne, som i de fleste Byer ikke kan naa dette Tal. Fællesorganisationerne har sikkert bedre Betingelser for at danne saadanne Kasser. Vi maa imidlertid have vor Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, naar den atter kommer for paa Rigsdagen.

H. P. Jensen, Nykøbing F., var enig med Rasmussen og fandt det heldigt, om Hovedbestyrelsen udarbejdede en Oversigt over Betænkningens Fejl og Mangler.

Alfr. Larsen troede ikke, at Sagen lod sig ordne gennem Fællesorganisationerne. De Fag, der har mindre Arbejdsløshed, gaar næppe sammen med os. Taleren omtalte den Hjælp, der ydes arbejdsløse Medlemmer af den københavnske Afdeling en Gang aarlig. Den var selvfølgelig Anerkendelse værd, men langt fra tilstrækkelig.

Carl Olsen var af den Opfattelse, at Sagen bedst ordnedes gennem Fagorganisationen. Den paatænkte Kasse maa ikke have Regnskab fælles med andre Kasser, men Hjælpen vil kunne ydes under forskellige Former, t. Eks. Huslejehjælp og Rejsehjælp. Til den sidste kan maaske ydes Støtte til vor Rejsekasse. Det er uheldigt, at Tilskudet skal ydes baade fra Stat og Kommune, da det vil vanskeliggøre Beregningen. Jeg tror, ligesom Larsen, at vi maa søge at arrangere os indenfor vor egen Organisation paa bedste Maade, da de andre Fag med den mindre Arbejdsløshed næppe bryder sig om Fællesskab med os paa dette Omraade. Jeg vil anbefale at lade Hovedbestyrelsen udarbejde Forslag, saa snart der maatte foreligge noget bestemt fra Rigsdagen, saaledes at Sagen kan gaa til Afstemning i Afdelingerne.

Jens Hansen udtalte sig i samme Retning.

Wentker: I den tyske Rigsdag har man ogsaa beskæftiget sig med dette Spørgsmaal; men vi gør os ikke Haab om i en overskuelig Fremtid at faa Hjælp fra denne Side. Regeringen hos os staar fjendtlig overfor den faglige Bevægelse. Indenfor vor Organisation har Spørgsmaalet været drøftet grundigt og været Genstand for 2 Urafstemninger, hvoraf den sidste med 11,000 Stemmer mod 4,000 forkastede et Forslag om at oprette en Arbejdsløshedsunderstøttelse. Principielt ønsker vi naturligvis at faa denne Understøttelse, men vi har altsaa maattet erkende, at vi ikke mægter at bære Udgifterne dertil. Ad Frivillighedens Vej forsøgte vor Afdeling i *Cöln* at danne en saadan Kasse, men der meldte sig kun et rent forsvindende lille Antal. Derimod har vi forsøgt at skaffe vore Medlemmer nogen Hjælp under Sygdom, og i disse Bestræbelser har vi været heldige.

Carl Olsen fremsatte endnu nogle supplerende Bemærkninger og stillede derefter følgende Resolution, der vedtoges enstemmigt:

»Angaaende den i sidste Rigsdagssamling afgivne Kommissions-Betænkning om Statshjælp til Arbejdsløse udtaler Delegeretmødet, — om end dette Forslag, for saa vidt som det maatte blive ophøjet til Lov, indeholder betydelige Mangler og ikke svarer til, hvad der fra Arbejdernes Side maatte anses for fyldestgørende i en saadan Lov — sin Paaskønnelse af, at Staten og Rigsdagen ved Afgivelsen af denne Betænkning i Princippet anerkender Arbejdernes Krav om Statshjælp til Arbejdsløse, og henstiller til Hovedbestyrelsen at tage under Overvejelse, med Henblik paa en saadan Lovs Fremkomst, at søge udarbejdet Regler, paa Grundlag af hvilke det maatte være muligt at oprette en Arbejdsløshedskasse indenfor vort Forbund.«

Punkt VII. *Eventuelt.*

Formandeu oplæste en Skrivelse fra Formanden for Centralforeningen af Malermestre i Østifterne med Forslag til en Ændring af Valgmaaden for Voldgiftsmedlemmer, hvorved de nuværende Valgmøder vilde bortfalde. Formanden anbefalede at slutte sig til Forslaget, hvilket efter nogle enkelte Udtalelser vedtoges.

Alfr. Larsen formente, at der fra »De samvirkende Fagforbund« maatte kunne skrides ind overfor Arbejdsmændene, som flere Steder paatog sig Malerarbejde uden at kræve den i vort Fag gældende Pris derfor. Taleren stillede følgende Resolution:

»Delegeretmødet anmoder »De samvirkende Fagforbund«s Forretningsudvalg om at drage Omsorg for, at »Ikke-faglærte« Arbejdere saavidt muligt undlader at gribe ind i Malerfaget, og i hvert Fald under ingen Omstændigheder uden at respektere de hos os gældende Lønbestemmelser«.

Nielsen, Silkeborg: Hos os har Murarbejdsmænd udført en Masse Malerarbejde paa Nationalforeningens Sanatorium. Vor Protest derimod nyttede intet og jeg vil stille følgende Resolution:

»Delegeretmødet foreslaar, at der fra Hovedbestyrelsens Side i en nær Fremtid søges opnaaet Samarbejde med de forskellige Mesterorganisationer for Forebyggelse af Fuskeri af andre Fags Arbejdere i Malerfaget«.

Nielsen, Maribo, talte i samme Retning. Paa Fabriken »Vulcan« gaar stadig 3 Arbejdsmænd og virker som Malere.

Axel Jensen: Dette Spørgsmaal hører til de brændende, og der er fra vor Side sket Henvendelse til Arbejdsmændenes Organisation. Forøvrigt har jeg Grund til at tro, at Spørgsmaalet vil komme til Behandling i Arbejdernes Fællesorganisation i København.

Nielsen, Silkeborg: Skal Arbejdsmændene udføre vort Arbejde, saa maa de tilhøre vor Organisation for Kontrollens Skyld.

Emil Olsen, Kbhvn., ønskede dog ikke Arbejdsmænd indmeldte i vor Organisation.

Efter endnu nogle Udtalelser vedtoges begge Resolutioner.

Tornøe, Køge, ønskede oplyst om Tillæget for Jernbanens Arbejde var nedsat til 8 pCt., hvilken Opfattelse var gjort gældende af Formanden for hans Afdeling.

Formanden: Tillæget er fremdeles 16 pCt., indtil en eventuel Ændring i Prislisten for Jernbanens Arbejde maatte bestemme andet.

Hemmingsen, Næstved, beklagede, at man ikke i Køge havde været klar herover.

Taube, Aarhus, fandt Priserne for Tapetopsætning uheldige og henstillede, at man ved given Lejlighed fik disse forbedrede.

Adskillige Talere fandt, ligesom Taube, at Priserne for Tapetopsætning var for lave, medens *Magnussen* erindrede om, at den fastsatte Pris var en Minimalpris, saaledes at man meget vel kunde komme derover i særlige Tilfælde.

Hartig, Skive, ønskede oplyst, om det muligvis var Forbundets Agt at udstrække det nys oprettede Gensidighedsforhold i København til Provinserne, hvad hans Afdeling for sit Vedkommende vilde være imod.

Jørgensen, Gentofte-Lyngby, var yderst utilfreds med Gensidighedsforholdet, som han mente var til stor Skade.

Formanden erindrede om, at vi havde en tidligere Kongres-Vedtagelse, der giver Ret til at indgaa paa Gensidighedsforhold. At et saadant Forhold udelukkende var til Gavn for Mestrene og til Skade for os var en Opfattelse, som vel kan fremsættes, men naar det gøres uden nærmere Paavisning af, hvorledes det skal gaa til, saa taber Paastanden jo al Værdi.

Bernh. Hansen, Odense, *Spliid,* Aarhus, og *Larsen,* Aalborg, udtalte sig alle i Favør af Gensidighedsforhold.

Ørtegren. I de Afdelinger, hvor vi i Sverig har Gensidighed, har vi kun haft Grund til at være tilfredse med Forholdet.

Endnu havde *Jens Hansen* og *Johnsen* Ordet, begge vare Tilhængere af Gensidighed.

Sofus Høegh udtalte Ønsket om, at der fra Delegeretmødets Side rettedes en Henstilling til De samv. Fagforbund om at tage Generalstrejken under Overvejelse ved kommende Lejlighed, i hvilken Henseende han stillede en Resolution. Taleren var ikke anarkistisk anlagt, men det harmede ham at se Arbejdsgiverforeningen hvert Øjeblik true med Lock-out over det ganske Land.

Forskellige Talere havde dernæst Ordet; men ingen for at anbefale den af Høegh foreslaaede Henvendelse til De samvirkende Fagforbund.

Ørtegren: I Sverig har vi jo, som bekendt, saa godt som ingen politisk Stemmeret, og det er ikke umuligt, at det hos os kan komme til Generalstrejke paa dette Spørgsmaal; men hvor den Slags Kampmidler paa nogen Maade kan undgaas, vil jeg tilraade at undlade deres Brug.

Den af Høegh stillede Resolution forkastedes.

Herefter førtes nogen Diskussion om Forholdene, navnlig Lønnen, paa Fabriker, hvor der beskæftiges en enkelt Maler, og hvor man ikke har nogen bestemt fastslaaet Overenskomst med vedkommende Fabrik.

Sluttelig vedtoges paa Forslag af *Poulsen,* Randers, følgende Resolution:

»Det henstilles til Forretningsudvalget, ved Afslutning af nye Overenskomster at udvirke, at de vundne Fordele faar tilbagevirkende Kraft fra det Øjeblik, da den gamle Overenskomst opsiges eller udløber.«

* * *

6. Møde, Onsdag Eftm.

Dirigent *P. Slundt.*

Formanden oplæste et Telegram fra Afdelingen i Odense saalydende:

»Held og Lykke med Arbejdet til Gavn for vor fælles Sag«.

DITLEVSEN.

Ligeledes indløb Telegram fra Broderorganisationen i *Østrig* og Skrivelse fra Broderorganisationen i *Schweiz,* begge med Lykønskninger til os, og Beklagelse over ikke at have kunnet lade sig repræsentere denne Gang.

Punkt VIII. *Administrationen.*

Carlsen foreslog at lade Formandens Løn forblive uforandret, men forhøjet til 2500 Kr. i Fald han fratraadte sin Stilling som Formand for den københavnske Afdeling.

Dette vedtoges.

Forretningsudvalgets og Revisorernes Løn vedtoges uforandret.

Punkt IX. *Valg af Tillidsmænd.*

Til Formand genvalgtes med Akklamation *Rudolf Poulsen,* der takkede for Valget og lovede som hidtil at virke for Forbundet, saa langt hans Evner og Kræfter strakte til. Forsamlingen hilste disse Udtalelser med Bifald.

Til Forretningsudvalget genvalgtes: *P. Slundt, Axel Jensen, Carl Olsen* og *Ernst Carlsen,* der alle takkede for den dem viste Tillid.

Suppleanter bleve: *Jens Hansen* og *Sofus Høegh.*

Til Hovedbestyrelsesmedlemmer genvalgtes: *V. Haurum,* Næstved, *H. Rasmussen,* Svendborg, *Chr. Christensen,* Aalborg og nyvalgtes *Thomas Madsen,* Esbjerg, som alle takkede for Valget.

Suppleanter bleve *Bernhard Hansen,* Odense og *Marius Nielsen,* Silkeborg.

Punkt X. *Næste Delegeretmøde.*

Efter en kort Diskussion vedtoges det at afholde næste Delegeretmøde i Begyndelsen af August 1910 i København.

Derefter oplæstes Forhandlingsbogen, som enstemmigt godkendtes. Paa Forslag af Ordstyreren, som bragte Sekretærerne en Tak for deres

25-AARIGT JUBILÆUM

Malernes Fagforening i København fejrer *Tirsdag den 20. Novbr. Kl. 8 Aften* sit 25-aarige Jubilæum ved en Festlighed i *Odd-Fellow Palæet, Bredgade 28*

Festen bestaar i Koncert med Assistance af Fru *Simmelkiær-Larsen*, Hr. *Max Freuler*, Hr. *Marius Berggren*, *Malersvendesangforeningen af 1878* og et 25-Mands Orkester under Ledelse af Livgardens Musikdirektør Hr. *Vald Nielsen*.

Efter Koncerten Bal til Kl. 4.

Adgangen til Festen er aaben for Malerforbundets Medlemmer med Damer. Mod Forevisning af Medlemsbog vil **Billetter gratis** kunne afhentes paa Foreningens Kontor.

Saalænge Forraad haves vil Billetter til **Festmaaltidet** à 3 Kr. pr. Kuvert ligeledes kunne faas paa Foreningens Kontor.

Festudvalget.

Aarhus' praktiske Malerskole

Kursus fra 15. November til 15. Marts 8 Kr. pr. Maaned

Indmeldelse hos Malermester *Chr. Mikkelsen*,
Nørre-Alle 61. Aarhus.

Undervisning i
Træ- og Marmormaleri
gives af *C. Christen*,
Ifflandstrasse 67, Hs. 2. III. Hamburg.

store og gode Arbejde, vedtoges det at yde disse et lille Gratiale.

Wentker, Tyskland, takkede for de forløbne Dages Samvær, der havde overbevist ham om, at de danske Malere vare klassebevidste, ligesom han havde glædet sig ved at se den rolige og lidenskabsløse Maade, hvorpaa Diskussionen førtes. En hjertelig Tak for de behagelige Dage.

Johnsen, der under hele Kongressen havde fungeret som Tolk for Hr. Wentker, motiverede paa Tysk et smukt Leve for denne, og hilstes derefter med Hurraraab fra Forsamlingen som Tak for det af ham som Tolk udførte Arbejde.

Loldrup takkede paa egne og *Sørensens* Vegne for den mod Sekretærerne udviste Opmærksomhed.

Ørtegren, Sverig, takkede under stærkt Bifald for de minderige Dage, der stedse skulde blive i hans Erindring.

Winge, Norge, takkede ligeledes og udtalte Haabet om, at Malerne i Norge snart maatte naa lige saa vidt i Organisationen, som Tilfældet var i Danmark. (Bifald).

Axel Jensen udbragte et Leve for Broderorganisationerne i Sverig og Norge, medens *Carl Olsen* motiverede et Leve for det tyske Malerforbund, begge mødt med stærke Hurra fra Forsamlingen.

Dirigenten. *P. Slundt*, erklærede derpaa det 8. Delegeretmøde for sluttet og udbragte et med kraftige Hurraraab besvaret »Leve Malerforbundet i Danmark«.

Staaende afsang de Delegerede »Socialisternes Marsch, og et »Socialismen leve« rungede gennem Salen.

Rettelser til Formandsfortegnelsen

Hørsholm: Th. Bjørn, Rungsted.
Korsør: A. Petersen, Revvej 10.
Fredericia: Ingv. Ulbrichtsen, Kongensgade 17.
Holstebro: Joh.s Nielsen, Struervej. (Kasserer).
Skive: H. Christensen, Frederiksgade.
Randers: N. P. Larsen, Th. Borupstr. 1. (Kasserer).
Vejle: Joh.s Larsen, Vissingsgade 20, o. G.

Oversigt for Juli Kvartal 1906.

Afdelingerne.	Mestre.	Svende.	Lærlinge.	Medlemmer.	Arbejdsløse.	Minimal-Timeløn
Malernes Fagf. Kbh.	450	1800	550	1800	50	44
„D. S. B." Kbhvn.*)		33		26		32
Gentofte-Lyngby	51	59	68	59	5	44
Hørsholm	6	8	9	8		42
Hillerød	9	22	14	20		42
Helsingør	21	61	46	61	7	42
Roskilde	19	22	22	20		42
Holbæk	10	11	14	11		42
Kallundborg	7	8	16	7		42
Korsør						42
Slagelse	15	14	22	14		42
Ringsted						42
Næstved	30	43	23	43		42
Køge	6	9	16	9		42
Nykøbing p. F.	12	24	24	24		42
Maribo	7	26	11	26		42
Nakskov						42
Svendborg	25	22	25	22		42
Faaborg	12	7	9	7		42
Odense	74	53	70	52		45
Middelfart	8	10	9	10		42
Fredericia	22	27	21	26		40
Kolding	23	38	29	31		40
Vejen og Omegn	14	16	10	15		36
Esbjerg	17	35	25	35	2	40
Lemvig	6	7	6	6		35
Holstebro	10	12	10	10		38
Skive	13	15	18	15		40
Viborg	17	39	18	26		40
Frederikshavn	7	11	12	11		40
Hjørring	11	14	24	14		40
Brønderslev	4	4	6	4		38
Aalborg						43
Randers	40	100	50	94		40
Aarhus	78	140	107	140	3	45
— „D. S. B."		34	2	19		32
Silkeborg						40
Horsens	25	39	45	35		40
Vejle	27	40	33	40		40
Bornholm						35

* Et af Klubbens Medl. arbejder paa Jærnbanens Værksted i Nyborg

Anm. Afdelinger, som ikke rettidigt indsende Maanedsberetninger, vil i Oversigten komme til at staa med tomme Rubriker.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København

FAGTIDENDE FOR MALERE.

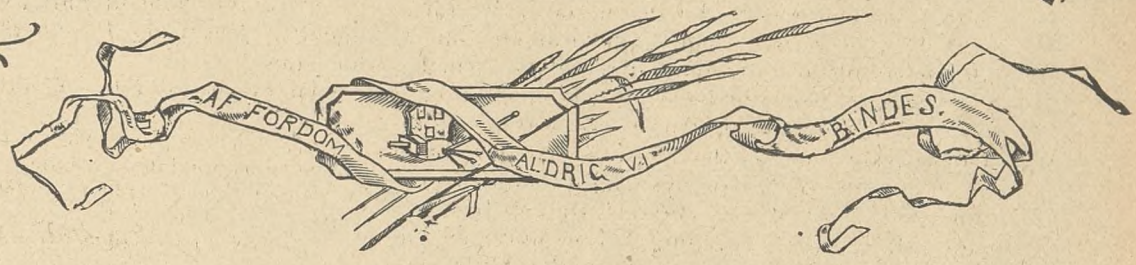

December | Udgivet af Malerforbundet i Danmark | 1906.

Tilrejsende Medlemmer maa overalt henvende sig til vedkommende Afdelingsformand, forinden Arbejde søges.

Paa følgende Pladser findes enkelte Værksteder, hvor Malerforbundets Medlemmer ikke kan tage Arbejde: *Aalborg, Jerne* (pr. Esbjerg), *Holsted St., Holeby* (pr. Maribo), *Odense, Middelfart, Kallundborg, Roskilde, Taastrup, Vridsløselille, Skodsborg* og *Faxe Ladeplads.*

I **København** kan ikke arbejdes for Malermestrene **Birger Hauptmann, P. Petersen** (Stefansgade 33, Værksted: Sct. Pederstræde 41), **Olaf Iessen, C. A. Nielsen.** (Brønshøj), **Chr P. Petersen,** (Amagerbrogade 239), **Peter Jensen,** (Prins Jørgensgade) **Alb. Th. Jensen, Bjørkmann, P. Hansen,** (Tordenskjoldsgade 27), **Søren Christiansen** (Lille Strandstræde,) **Louis Sørensen,** (Bredgade) og **H. Lehmann** (Vanløse) *og iøvrigt ikke for nogen udenfor Malerlauget staaende Malermester.*

Et Jubilæum *

Malernes Fagforening i København fejrede Tirsdagen den 20. November sin 25-aarige Bestaaen ved en i alle Maader særdeles vellykket Festlighed i Koncertpalæets store Sal. I dette vor Bys største Festlokale med over 1500 Siddepladser maatte en Trediedel af Gulvets Stolerader fjærnes for ved Hjælp af Staapladser, at gøre det muligt at rumme de henimod 2000 Deltagere, hvortil der var udstedt Adgangskort.

Festens første Del bestod i en Koncertafdeling med Musiknumre, udførte af et 25 Mands Orkester under Ledelse af Gardens Musikdirektør Hr. *Vald. Nielsen,* Sang af Fru *Simmelkiær-Larsen* og Hr. *Max Freuler,* samt Oplæsning af Hr. Skuespiller *Marius Berggren,* hvis Præstationer alle modtoges med begejstret og velfortjent Bifald, ligesom en af Hr. *Theodor Poulsen* komponeret og Malernes Fagforening tilegnet Jubilæumsgalop, hvormed Koncerten sluttede, gjorde stor Lykke og maatte spilles da capo.

Til Koncertafdelingen hørte ogsaa en i Dagens Anledning af *Formanden* forfattet Kantate til Musik af Hr. *Carl P. Nielsen.* Kantaten blev afsunget af *Malersvendesangforeningen af 1878,* der næppe nogensinde har præsteret smukkere Sang end netop ved denne Lejlighed, ligesom Solopartiet blev sunget særdeles smukt af Hr. *Theodor Andersen.* Med sine jævne Ord virkede Kantaten, hvis Musik var pompøs og meget stemningsfuld, overordentlig højtideligt.

Forinden Afsyngelsen af Kantatens Slutningskor, talte Foreningens Formand *Rudolf Poulsen.* Han bød samtlige Deltagere hjertelig velkommen med Tak for den store Tilslutning til Festen. Tiden tillod ikke at give en historisk Skildring af Foreningens Virksomhed og Taleren skulde derfor, idet han mindede om Forholdene i vort Fag forinden Foreningens Oprettelse, kun ganske flygtigt berøre Enkeltheder. Trods de dyre Lærepenge vi havde betalt, dengang vi stod uden Organisation, saa gik dog de første 15 Aar af vor Forenings Levetid hen i et brydsomt Arbejde for at samle Malernes Flertal til Forstaaelse af hvilken Pligtforsømmelse det i Grunden var, at staa som ligegyldig Tilskuer til Fagforeningens Bestræbelser for at skabe bedre Levevilkaar for Arbejderne. Men Maalet var dog blevet naaet, Anstrængelserne kronedes med det bedste Resultat og ved vor Strejke i 1898 afgaves et godt Bevis for, at den saa længe slumrende Solidaritetsfølelse endelig var vækket, og under den store Lock-out, som Arbejdsgiverne etablerede Aaret efter, godtgjordes dette end yderligere.

Nu turde vi vistnok regne med, at være oppe i Rækken blandt de bedst organiserede Fag, og det gjaldt da blot om altid at erindre sig, hvilket møjsommeligt Arbejde det havde været at komme fremad og opad, saa glemmer vi sikkert

* Paa Grund af overvældende Stofmængde er de ved Bordet afsungne Sange udskudt til Januar-Numeret.

nok heller aldrig, at holde fast paa det en Gang vundne.

Taleren sluttede med en varm Tak til alle, som havde kæmpet med i de trange Aar og som fremdeles kæmpede med i de nu tætfyldte Rækker. Til alle rettede han Opfordringen om, at bidrage sit til en vedvarende Fremgang, saaledes at vi fremdeles maatte have enhver, der fortjente Navn af Malersvend, indenfor vor Organisation. Med Ønsket om, at der da foran os maa ligge vor Forening en lys og lykkelig Fremtid aaben, udbragte han et af rungende Hurraraab besvaret »Leve Malernes Fagforening«. Forsamlingen hilste dernæst Formanden med stærke Hurraraab og Haandklap.

Efter Aftenunderholdningens Slutning fortsattes i den store Sal med et animeret Bal, medens over 450 Festdeltagere bænkede sig om et Festmaaltid, hvor Foreningens Næstformand *Axel Jensen* bød Velkommen og indledede med en Tale for Formanden, hvem han bragte en Tak for de mange Aars trofaste Arbejde i Organisationens Tjeneste, som han haabede, at det maatte blive Poulsen forundt at fortsætte endnu i lange Tider. Et Leve Formanden besvaredes med et trefoldigt Hurra.

Malerlavets Oldermand Hr. *Claus J. Olsen* bragte derefter en hjertelig Hilsen og Lykønskning fra Lavet og udtalte Ønsket om, at det gode Forhold som for Tiden gjorde sig gældende mellem Lavet og Fagforeningen maatte vedvare til Gavn for alle Fagets Udøvere. Taleren sluttede med et Leve for Fagforeningen, som han ønskede maatte gaa en lykkelig Fremtid imøde.

Formanden for »De samvirkende Fagforbund« Hr. *Martin Olsen* fik dernæst Ordet: Det var interessant at se Malerlavets Oldermand til Stede her, og høre ham udtale sine bedste Ønsker for Fagforeningen. Taleren henviste iøvrigt til Betydningen af det gennem Tidernes Løb vundne Resultat, og bad de unge Medlemmer altid mindes, hvad det havde kostet de ældre at naa saa vidt, ligesom han bad alle Malersvende om vedblivende at bære Organisationen frem og samtidig erindre, at deres Forening var et Led i den hele og store Arbejderbevægelse, ved hvis Hjælp vi hele Verden over skred fremad mod Socialismens Maal. Socialismen Leve. (Hurra).

Borgmester *Jensen* talte dernæst om Foreningens første Aar og drog Minder frem fra hin Tid, hvor alt var trangt og smaat, undtagen den Modstand der havde været at kæmpe imod; thi den havde sandelig været stor og stærk og vanskelig at overvinde. Han bad Foreningen modtage som Erindring en Dirigentklokke.

Axel Jensen takkede paa Foreningens Vegne for den smukke Gave, som det var ham en stor Ære at gøre Brug af for første Gang ved denne Festlighed.

Formanden for Understøttelsesfonden Hr. *N. P. Rasmussen* takkede paa Fondens Vegne for den i Dagens Anledning modtagne Gave paa 2000 Kr. til Oprettelsen af et Legat. Taleren vilde ikke lade Lejligheden gaa ubenyttet hen til at sige, at han ved at se det store Medlemsantal i Malernes Fagforening var blevet mindet om det lille Medlemsantal i Fonden, hvor der vilde være udmærket Brug for at have alle Malere som Medlemmer. I saa Henseende tillod han sig at forvente, at ikke mindst de tilstedeværende Damer vilde være virksomme for at paavirke deres mandlige Paarørende indenfor Malerverdenen til at blive Medlemmer.

P. Slundt talte til Slut for de to tidligere Formænd *J. Jensen* og *L. Gunner*, hvorefter Bordet hævedes.

Til Festen indløb følgende Hilsener:

Paa Eders 25aarige Fødselsdag bringer vi Eder vor Hilsen. Tak for Eders trofaste Virken i de organiserede Arbejderes Rækker! Fremad mod Maalet: Arbejdets Frigørelse for Kapitalismen!

Snedkernes og Stolemagernes Fagforening i København.

Vognmalerforeningen for København og Omegn ønsker herved den ærede Forening til Lykke med Ønsket om alt godt for Fremtiden og en Tak for godt Samarbejde i de forløbne Aar.

Bestyrelsen.

I Anledning af Højtidsdagen sender vi Eder en hjertelig Lykønskning med Tak for trofast udført Organisationsarbejde i de svundne Aar. Vi udtaler tillige Haadet om, at Malerfagets Udøvere ogsaa i Fremtiden bestandig maa findes i første Række blandt dem der kæmper for Arbejderklassens økonomiske og sociale Fremgang.

For «Social-Demokraten»:
C. C. Andersen. C. Hørdum. Sigv. Olsen.
Chr. Christiansen.

Samtlige Kolleger (hos Malerm. A. Seehusen) for Tiden paa Restrup pr. Aalborg sender herved Fagforeningen de bedste Lykønskninger i Anledning af Jubilæet.

Peter S. Petersen. Alfred Schæbel.
Thorvald Rasmussen. H. P. F. G. Nielsen.
Christian Nielsen. William Erle. H. P. Nielsen.

I Anledning af Malernes 25aarige Jubilæum sender «Malernes Klub B. & W., Refshaleøen», de bedste Ønsker for de kommende Aar. Gid Held maa krone vore Bestræbelser i Kampen for vort fælles Maal. — Leve Frihed og Fremskridt.

I Anledning af Malernes Fagforenings 25aarige Stiftelsesdag sendes mine bedste Ønsker for Foreningens fremtidige Trivsel med oprigtigt Haab om Held og Lykke for dens Medlemmer.

Deres hengivne
Jens Jørgen Larsen,
Foreningens første Formand.

Tak for de 25 Aar. Leve Fagorganisationen.
Malernes Fagklub D. S. B. København.
Vedel.

Vor bedste Lykønskning i Anledning af Foreningens 25aarige Stiftelsesfest. Tak for godt Samarbejde og Tak for vel udført Organisationsarbejde i de forløbne Aar. Kun stærke og dygtigt ledede Organisationer kan virkeliggøre Arbejderklassens Maal.

Til Lykke med Fremtiden!

Arbejdernes Bryggeri.
Sigvald Olsen.

Bestyrelsen for Malernes Understøttelsesfond fremsender herved sin hjerteligste Lykønskning i Anledning af 25 Aars Jubilæet. Tak for det modtagne store Legat, dette er vel et af de smukkeste Minder, Fagforeningen kunde sætte over de svundne 25 Aar. Vore bedste Ønsker følger Foreningens Arbejde for Fremtiden.

P. B. V.
N. P. Rasmussen,
p. T. Formand.

Vor bedste Lykønskning i Anledning af Fagforeningens 25aarige Bestaaen.

Murerforbundet i Danmark.
Henrik Rasmussen.

Snedkerforbundet i Danmark sender Eder hjertelig Lykønskning paa 25 Aarsdagen. Eders taktfaste Følge-

skab i Fremmarschen mod Arbejderklassens Frigørelse opmuntrer os andre.
Leve Organisationen!

Garl Gran.

I Dagens højtidelige Anledning bringes herved mine bedste Ønsker.

August Hardt.

I Anledning af Fagforeningens 25aarige Stiftelsesdag bringes Foreningen herved de bedste Ønsker for Fremtiden.

Paa Malerforeningens Vegne.
Wm. Hansen.

New York i November 1906.

Til
Malernes Fagforening, København.

Jeg tænker mig tilbage til Stiftelsesdagen for 25 Aar tilbage. For mit indre Øje ser jeg en lille Klat «Malerklatter» samlede for at organisere sig, denne lille Klat, med Haab og Tillid til at Malerne, organiseret som andre Fag, ogsaa havde en Fremtid for sig, har jeg set vokse sig større og større under Kamp og Møje. Jeg var med i Kampaarene med Liv og Sjæl og i Forhold til mine Evner, og da jeg i Aaret 1887 forlod Danmark for at rejse til Amerika var mine Venner og Kampfæller fra Fagforeningen de, som det kostede mig mest Anstrængelse at skilles fra, som de var de første, jeg atter søgte, da jeg 8 Aar senere kom tilbage for en kort Tid, og naar jeg nu beder Fagforeningen, som jeg for 25 Aar siden var med at stifte, modtage min Lykønskning i Dagens Anledning, véd jeg vel at min Hilsen ikke vil træffe alle Veteranerne fra den Tid, — nogle er døde, andre spredte omkring —, men min første og varmeste Hilsen vil gælde dem, som kendte mig og arbejdede sammen med mig til det store Maal, at samle Malerne ikke alene for rent økonomiske Opgaver, men for politisk Klassebevidsthed; min anden men derfor ikke mindre varme Hilsen gælder alle dem, som har taget den Gerning op, en Gang begyndt, og nu staar Vagt ved det vundne samtidig med at arbejde for stedse større Fremgang, et Arbejde, som tager de bedste Kræfter og den største Energi; lad mig haabe, at denne min Hilsen vil blive taget op af alle Foreningens, nej alle Forbundets Medlemmer, at de alle med Liv og Sjæl vil arbejde for Arbejdets Frigørelse. Mine bedste Ønsker for vedvarende Fremgang.

P. Thrane.
303 Amboy Ave,
Tottenville N. Y.
U. S. North America.

Kollegerne i Veile bringer Malernes Fagforening de bedste Lykønskninger paa 25 Aarsdagen.

Til Lykke paa 25 Aarsdagen. Fremad paany. Leve Organisationen!

Julius Nielsen. (Holbæk.)

Til Lykke paa den store Festdag. Hilsen til Eder alle.

Emil Claussen.

Til Lykke med Jubilæumsfesten!

Nr. 58 F. Stybe. (F. T. Snertinge.)

De bedste Ønsker i Anledning af de 25 Aar.

M. Spliid. (Aarhus.)

Koll. i Lund sänder sin hälsning på jubilæumsdagen. Lefve det internationela kamratskapet.

Mattsson.

Hjørring Malersvende, samlede til Festlighed, lykønsker Foreningen i Anledning af Jubilæet. Leve Organisationen!

Hjørring Afdeling.
Larsen.

Københavns Malerlav fremsender i Anledning af Foreningens 25aarige Jubilæum de bedste og hjerteligste Lykønskninger for dens Fremtid.

Paa Malerlavets Vegne.
Claus J. Olsen, Oldermand.

Til Lykke med Jubilaren. Held og Lykke følge Foreningen i Fremtiden. Leve Organisationen!

For Malernes Fagforening i Esbjerg.
Anthon Petersen.

Lykønskning i Dagens Anledning. Tak for Eders Arbejde. Leve Organisationen!

Aalborg Afdeling.
J. Schnoer.

Til Lykke i Anledning af 25 Aars Jubilæet. Leve Organisationen!

Malernes Fagforening i Helsingør.

Tak for godt Samarbejde i de 25 Aar; Held og Lykke ønskes i Fremtiden.

Nr. 70 Th. Jørgensen. (Raadhuset.)

Min varmeste Lykønskning i Anledning af de svundne 25 Aar, gid de kommende 25, ved Enighed og Solidaritet, maa føre nær til Maalet, at Faa har for lidt og Færre for meget.
Et Leve Malernes Fagforening og dens Formand.

Med kollegial Hilsen
H. P. Larsen. (Vanløse.)

Da jeg er forhindret i at overvære Festen, sender jeg mine bedste Lykønskninger i Dagens Anledning med Tak for det Foreningen var for mig under min Sygdom. Foreningen leve!

Olaf Gadeberg.

Hilsen og til Lykke med de 25 Aar fra

Malermester S. P. Bjørn.

Samtlige organiserede Kolleger i Nestved, Stege, Vordingborg, Haslev og Faxe sender den københavnske Afdeling sin hjerteligste Lykønskning i Anledning af Jubilæet med Tak for alt udført Arbejde til Fordel for vort Fag. Leve Organisationen!

Paa Afdelingens Vegne.
Kr. Hemmingsen.

I Anledning af 25 Aars Jubilæet og i Erkendelse af den Betydning Jubilaren altid har haft for de andre Landsafdelinger, sender vi vor Lykønskning til alle Medlemmerne og vor bedste Tak til de Mænd, der med Besindighed har ledet vor Moderorganisation i de svundne Aar. Leve Organisationen!

For Afdelingen i Nykøbing F.
H. P.

I Dagens Anledning lykønsker Malernes Fagforening i Svendborg.

Laugesen, Kasserer.

Som Medlem, da Barnet endnu laa i Svøbet, sender jeg, da Myndighedsalderen nu er naaet, min bedste Hilsen.

V. F. Johansen. (Helsingør.)

Fagforeningen ønskes hjerteligt til Lykke paa Fødselsdagen.

H. P. Nielsen.

Hvad Organisationen var I vidste, derfor Eders Forbund ej bristet. Held og Lykke ønskes!

For Malersvendenes Landsforbund i Norge.
Ingebrigtsen.

Faneindvielse.

Afdelingen i *Viborg* indviede Lørdag den 3. November et nyt, smukt Banner. Til Indvielsesfesten, hvortil samtlige Medlemmer med Damer havde givet Møde i et Antal af omtrent 50, var tillige indbudt Forbundets Næstformand *E. Carlsen* og Redaktør *Laursen* fra det stedlige socialdemokratiske Dagblad.

Afdelingens Formand, *M. Petersen*, bød Velkommen og mindede i faa Ord om Fanens Tilblivelseshistorie.

E. Carlsen fik dernæst Ordet. Han takkede for Indbydelsen og overbragte en Hilsen og Lykønskning fra Hovedbestyrelsen til Medlemmerne i Viborg. Han mindede derefter om det besværlige Arbejde, der i Aarenes Løb var udført for at naa dertil, hvor Arbejderorganisationen nu stod — i vort som i alle øvrige Fag Landet over — og fremhævede stærkt den faglige Arbejderorganisations sociale Opgave, der maatte være den, at højne Arbejderklassen og igennem de stykkevis tilkæmpede Reformer og Fordele, modne den til Fagorganisationernes endelige og absolute Overtagelse af den hele Samfundsproduktion. Med Ønsket om, at Viborg-Afdelingens Medlemmer altid maatte have dette Maal for Øje, og støtte og taktfaste fylkes om deres Samlingsmærke under Fremmarschen mod det kommende Samfund, for hvilket den røde Fane var vort anerkendte Symbol, afslørede Taleren Fanen, idet han udbragte et trefoldigt Hurra for Malernes Fagforening i Viborg og dens nye Banner.

Dette, der er udført af rødt Silketøj og smukt malet af et af Afdelingens unge Medlemmer, fremtræder med en allegorisk kvindelig Figur og en Inskription i Guld, der angiver Afdelingens Navn og Aaret for dens Stiftelse.

Redaktør *Laursen* fik derefter Ordet og paapegede i et udførligt Foredrag den nøje Samvirken, der burde herske imellem Arbejdernes faglige og politiske Organisationer; thi der, hvor Fagorganisationens Ævne til at bekæmpe Klasseherredømmet glippede eller naaede sin naturlige Begrænsning, maatte den politiske Arbejderorganisation tage Kampen op og fortsætte den paa det store og brede Grundlag, der dannedes ved Arbejderklassens Krav om et nyt og bedre Samfund. Taleren sluttede med at udbringe et Leve for den socialistiske Arbejderbevægelse.

Ved et derefter afholdt Punschesold holdtes en lang Række Taler, deriblandt for Malerforbundet og dettes Formand, Rudolf Poulsen, samt for Afdelingens Formand, Marius Petersen, der havde en væsentlig Andel i Fanens Anskaffelse.

Et animeret Bal afsluttede den festlige Højtidelighed.

Fra Voldgiftsretten.

Voldgiftsretten har i det forløbne Retsaar afholdt 17 Møder og behandlet 29 Sager, hvoraf dog en Sag, nemlig Nr. 327 ikke er behandlet til Ende. Der er foretaget et Hurtigskøn, paa Anmodning af Malermester Emil A. Thomsen, det efterfulgtes dog ikke af nogen Retssag.

Der er behandlet 9 Sager i Henhold til Prislistens almindelige Bestemmelsers Punkt IX, disse indankedes alle af Malerlauget, med Tilslutning fra Malernes Fagforening, der er i hvert enkelt Tilfælde af denne Art bleven foretagen en Udregning af Arbejdslønnen af et Udvalg, bestaaende af 3 Retsmedlemmer, og Materialet derefter kalkuleret af den samlede Ret. Der er fældet Kendelse i 7 almindelige Sager, hvoraf 3 i Svendenes Favør og 2 i Mesterens, medens der i 2 Sager ikke blev givet nogen af Parterne Medhold. 7 Sager er ordnede ved Forlig med Rettens Bistand, og 5 Sager er bortfaldet ved, at Formanden har formaaet Parterne til at enes uden Møde i Retten. Iøvrigt henvises til nedenstaaende Redegørelse.

Sag Nr. 302. Indanket af Malersvendene I. L. Dalsgaard og A. Andresen mod Malermester Fr. A. Møller. Sagen angik Opmaaling og Priser for Arbejde ved Gangbroen over Banelinien udfor Trekronersvej. Efter at Parterne havde mødt i Retten, hvor Sagen diskuteredes, blev de henviste til i Forening at opmaale Arbejdet og beregne det i Henhold til de faldne Bemærkninger fra Rettens Side. Parterne enedes derpaa uden Rettens yderligere Indblanding i Sagen.

Sag Nr. 308. Indanket af Malersvend Georg Hansen mod Malermester Th. Helmuth. Svenden besværede sig over ikke at kunne faa sit Tilgodehavende.

Ved Formandens Henvendelse til Mesteren opklaredes det, at denne paa Grund af Navnelighed havde forvekslet Klageren med en anden Svend, der intet havde tilgode. Da Mesteren blev klar over Fejltagelsen, betalte han Georg Hansen sit Overskud, og Sagen bortfaldt dermed.

Sag Nr. 310. Indanket af Malersvend Chr. Aasberg mod Malermester M. Eriksen. Sagen ordnedes ved Formandens Mægling.

Sag Nr. 311. Indanket af Malermester Joh. Larsen, der klagede over, at han ikke kunde faa Regning fra Malersvend F. M. Nielsen paa det Arbejde, denne havde udført. Efter at der var skrevet til Svenden, meddelte denne, at han havde leveret en Regning, men at han var villig til at skrive en ny. Regningen fremsendtes senere gennem Voldgiftsretten til Malermester Larsen, og Sagen bortfaldt dermed.

Sag Nr. 312. Indanket af Malersvend L. Høyer, der paa egne og flere Kollegers Vegne klagede over, at Malermester Joh. Hermann havde nægtet at betale den anvendte Tid til en Rejse fra Kjøbenhavn til Viborg og Retur, og af Malersvendene A. F. Andersen og F. O. Klejn, der ankede over, at Hr. Hermann havde nægtet at opgøre en Regning for Arbejde i Nyboder. Rettens Formand henvendte sig til Mesteren og formaaede denne til at betale de omtalte Rejsedjæter til Malersvend Høyer og Kolleger, og ligeledes til at opgøre Regningen for det Arbejde i Nyboder, der var udført af Andersen og Klejn. Dermed bortfaldt Sagen.

Sag Nr. 314. Indanket af Malersvend Hjalmar Nielsen mod Malermester H. M. Oppenhagen. Sagen drejede sig om Opgørelse af en Regning og ordnedes ved Formandens Mægling.

Sag Nr. 319. Indanket af Malersvendene C. P. Christiansen og M. Sørensen mod Malermester G. Schumacher angaaende Regningsopgørelse. Med Rettens Bistand ordnedes Sagen ved Forlig.

Sag Nr. 321. Indanket af Malersvend G. Schrøder paa fleres Vegne mod Malermester V. L. E. Christiansen, og drejede sig om Uoverensstemmelse om Betalingen for Facaden paa Ejendommen Gl. Kongevej Nr. 1 (St. Jørgensborg.) Med Rettens Bistand ordnedes Sagen ved Forlig.

Sag Nr. 322. Indanket af Malersvend I. F. Jørgensen mod Malermester E. Fischer og drejede sig om Regningsopgørelse for Arbejde ved Trappegangsdøre ved en Nybygning. Med Rettens Bistand ordnedes Sagen ved Forlig.

Sag Nr. 323. Indanket af Malersvend Chr. Agerbeck mod Malermester H. P. Nielsen. Sagen var begrundet ved, at Mesteren kritiserede en Regning over Arbejde, Svenden havde udført paa en Villa i Tisvilde. Sagen bilagdes i Retsmødet ved Forlig mellem Parterne.

Sag Nr. 326. Indanket af Dekorationsmaler E. Füssel mod Malermester J. Eckvald. Füssel beklagede sig over, at Mesteren havde benyttet en af ham komponeret Skizze til Dekoration af et Festlokale, uden hans Tilladelse. Sagen ordnedes ved Forlig, paa Forslag af Retten, saaledes at J. Eckvald forpligtede sig til at betale E. Füssel Erstatning for det Tab, denne havde lidt ved at Skizzen blev benyttet uden hans Vidende.

Sag Nr. 327. Sagen indankedes af MalerSvend V. Larsen paa fleres Vegne mod Malermester Jac. Enghoff, og drejede sig om Opgørelse af et større Arbejde i Helmerhus. Svendenes Regning var paa 1060 Kr. 83 Øre, hvoraf ca. Halvdelen var udbetalt under Arbejdets Gang. Mesteren Paastand gik ud paa, at der ikke tilkom Svendene mere end der allerede var udbetalt, men da han ikke havde gjort Rede for, hvilke særlige Poster paa Regningen, der skulde kunne gøre denne Paastands Rigtighed sandsynlig, henviste Retten ham til at gennemgaa Regningen og specificere de Maal eller Priser, han mente var fejlagtige, for derefter at komme til Enighed med Svendene om, hvormeget de endnu

kunde faa udbetalt, og hvad der eventuelt skulde henvises til Voldgiftsrettens Afgørelse.

Ved det næste Retsmøde fremlagde Mesteren en af Hr. I. N. Stuhde foretagen Opmaaling, og en af ham selv foretagen Opgørelse, hvilken Svendene dog nægtede at anerkende som rigtig, og iøvrigt ikke havde haft Lejlighed til at gennemgaa. Da der var flere Poster paa den fremlagte Opgørelse, for hvilke Stuhde ikke havde kunnet anføre Priser — en saadan skulde nemlig have været forudakkorderet, hvilket ikke var sket — blev det nødvendigt, at Retten, for at faa Ende paa Sagen, udmeldte 2 Medlemmer, der sammen med Parterne skulde gennemgaa Regningen paa Arbejdsstedet.

Efter at Skønsudvalget havde endt sit Arbejde, forelagdes dette for den samlede Ret, der paa Grundlag af det nu tilvejebragte Materiale fældede følgende Kendelse:

Paa den af Svendene til Hr. Enghoff indleverede Regning til Beløb 1060 Kr. 83 Øre bliver at fradrage 230 Kr. 86 Øre, der tilkommer saaledes Svendene ialt 829 Kr. 97 Øre for det af dem udførte Arbejde.

Retten maa samtidig misbillige:

ad 1. At Svendene har indgivet en Regning, der, for mange Posters Vedkommende, har været fejlagtig, og

ad 2. at Parterne ikke, som Prislisten forudsætter, har truffet særlig Aftale forud om de Arbejder, der falder udenfor denne.

Da ingen af Parterne har vundet Sagen, fortaber begge deres Depositum.

Omkostningerne ved Skønsforretningen betales af begge Parter med 20 Kr. af hver.

Sag Nr. 328. Sagen indankedes af Malermestrene O. Jørgensen & Deleuran mod Malersvend A. Wiemann med flere Kolleger, og angik Udførelsen af Arbejde ved Undervægge paa en Trappegang, Nørrebrogade 32. Arbejdet var kasseret af Bygherren, og Mesteren havde i den Anledning begæret et Skøn foretaget.

Skønnet blev foretaget af en Mester og en Svend blandt Rettens Medlemmer og resulterede i følgende Erklæring:

»Det udførte Spartlearbejde er mangelfuldt udført, og Fejlene viser sig særlig stærkt, da Væggene er lakeret med en dyb, rød Lak. Denne Lak har ikke egnet sig til det foreliggende Arbejde, da den ikke er flydt godt sammen, og dette har medvirket til det mindre gode Resultat. Pudsningen har, fra Murerens Haand, ikke været god og navnlig ikke plan.

Skal Arbejdet i det Hele præsentere sig som første Klasses Malerarbejde, maa betydelige Dele spartles paany«.

Ved Sagens videre Behandling mødte Malermester O. Jørgensen paa Firmaets Vegne, og Malersvend A. Wiemann for Svendene.

Mesteren anførte, at Spartling og Slibning var mindre godt udført, og at dette væsentlig skyldtes, at Svendene mod hans Vidende havde undladt at fernisere Væggene før Spatlingen, medens Svendene anførte forskellige Forhold, som de mente talte til Undskyldning for dem. Naar de saaledes havde undladt at fernisere, var dette begrundet ved, at de i W. C. Rum, hvor Væggene ganske vist var vaade, havde faaet Besked paa at spartle uden forudgaaet Fernisering; de hævdede iøvrigt, at en væsentlig Grund til, at Arbejdet blev kasseret, var, at den benyttede Lak ikke egnede sig til det paagældende Arbejde.

I Henhold til Resultatet af det foretagne Skøn, og de fra begge Parter under Sagens Behandling fremkomne Oplysninger, kender Retten:

Mesteren har Ret til at forlange Arbejdet helt eller delvis gjort om, og Svendene skal i saa Tilfælde udføre den nødvendige Spartling og Strygning uden Vederlag eller tillade, at der fradrages deres Regning det Beløb, Spartling og Strygning koster i Arbejdsløn, dog ikke udover 15½ Øre pr. □ Al., og kun for den Del af Arbejdet, der bliver spartlet og strøget om. Den eventuelle Afslibning før Spartlingen, og Lakeringen efter fuldført Strygning, bør betales af Mesteren, da Manglerne ved Lakken ikke kan regnes Svendene til Last.

Da Retten ikke kan give nogen af Parterne fuldtud Medhold, fortaber begge deres Depositum.

Omkostningerne ved Skønsforretningen betaler Parterne med 5 Kr. hver.

Sag Nr. 329 indanket af Malersvend J. Schrader mod Malermester David Jensen, og angik Spartling af imiterede Paneler i en Nybygning og Betaling for Aaring af udvendige Døre. Parterne forligtes ved Rettens Hjælp saaledes, at det omstridte Beløb deltes lige.

Sag Nr. 331. Sagen indankedes af Malersvend Knud Jensen, paa fleres Vegne, mod Malermester Chr. Weber, og drejede sig om:

1. Klassificering af Træværk i en Nybygning. Det paagældende Træværk var almindelig kehlet Arbejde, men paa Dørindfatningerne fandtes 4 nedskaarne Riller.

2. Betalingen for Hvidlakering af imiteret Panel i Værelser. Væggen var spartlet og slebet af andre Svende, før Listernes Paasætning. For den øvrige Behandling forlangtes nu den samme Pris, som for Hvidlakering af Træværk i 4. Afsnit, inclusive 1 Gang Spartling.

3. Klassificering af imiteret Panel paa Hovedtrappen, hvor der i Stedet for Lister var paaslaaet ca. 5" brede, kanelerede, lodrette Rammestykker.

Retten kender: ad 1. I Henhold til tidligere fældede Kendelser maa Retten give Svendene Medhold i, at de paagældende Døre bør beregnes som 4. Afsnit.

ad 2. Det af Klagerne i dette Tilfælde udførte Arbejde, — 3 Gange Strygning og Hvidlakering — vil være at betale med 27 Øre pr. □ Al., hvilket er Prisen for 2 Gange Spartling, Slibning, 3 Gange Strygning og Hvidlakering af 4. Afsnits Træværk ÷ 11 Øre pr. □ Al. for den af andre udførte Spartling og Slibning.

ad 3. Det imiterede Panel paa Hovedtrapperne vil være at beregne efter 5. Afsnit.

Da ingen af Parterne har vundet Sagen, fortaber begge deres Depositum.

Sag Nr. 335. Sagen indankedes af Malersvendene P, A. Hansen og P. Christiansen mod Malermester H. M. Oppenhagen i Anledning af, at Svendene mente dem berettigede til ekstra Betaling for Beskæring paa Døre, fordi nævnte Beskæring var forlangt foretaget i Falsen paa Karmen, i Stedet for ved Gerikten.

Svendene forklarede, at det havde foraarsaget mere Arbejde at beskære Farven paa den af Mesteren forlangte Maade, end hvis Beskæringen var bleven foretagen langs Gerikten, og ansaa dem berettigede til at faa dette Merearbejde betalt med samme Tillæg, som er fastsat for at stryge Døre og Karme i 2 Farver.

Mesteren hævdede, at han maatte være berettiget til at forlange Farven beskaaret, og mente ikke, at der var væsentlig mere Arbejde ved at beskære i Falsen end ved Gerikten, en Fremgangsmaade, der forøvrigt havde været benyttet i mange Aar af andre Forretninger, uden at Svendene i den Anledning havde rejst Krav om Ekstrabetaling.

Retten kender: Da Prislisten ikke indeholder nogen Bestemmelse, der kan hindre Mesteren i at forlange Beskæringen foretaget paa den i dette Tilfælde udførte Maade, kan Retten ikke af den Grund tilkende Svendene Ret til Ekstrabetaling.

Mesteren, der har vundet Sagen, faar sit Depositum tilbagebetalt. Svendene taber Sagen, og ligeledes deres Depositum.

Sag Nr. 336. Sagen indankedes af Malersvend P. Christiansen mod Malermester Th. Vedén angaaende Betaling af tilgodehavende Arbejdsløn, 18 Kr.

Svenden forklarede, at han, efter at have arbejdet i ca. 3 Uger, i hvilken Tid han havde haft Besvær med at faa de nødvendige Materialier, havde forladt Arbejdet og indleveret Regning paa det Arbejde, han havde udført, men at Mesteren, saavel ved Regningens Indlevering som ved Forfaldstid, havde nægtet at betale de resterende 18 Kr. uden at give anden Motivering, end at Sagen skulde afgøres af Voldsgiftsretten.

Mesteren benægtede, at Svenden havde behøvet at savne Materialier, og klagede over, at han havde forsømt Arbejdet. Mesteren erklærede sig villig til at betale Restbeløbet, med et mindre Fradrag, han havde kun tilbageholdt Beløbet, fordi han ønskede Sagen i Voldgiftsretten for at fremkalde en misbilligende Udtalelse af, at Svenden ikke havde overholdt Arbejdstiden.

Retten kender: Det af Svenden tilgodehavende Overskud, 18 Kr., vil være at betale, dog med Fradrag af Betalingen for Færdigstrygningen af Vinduerne udvendig i Stueetagen, der skal stryges, efter at Facaden er malet.

Retten maa misbillige, at Arbejdstiden ikke er overholdt, men kan ikke i dette Tilfælde tilkende Mesteren Ret til af den Grund at fradrage noget Beløb af Svendens Tilgodehavende for det Arbejde, der er udført.

Svenden, der i det væsentligste har vundet Sagen, faar sit Depositum tilbagebetalt, medens Mesteren fortaber sit Depositum.

Sag Nr. 337. Sagen indankedes af Malersvendene N. Kampmann og E. Groth mod Malermester Helvig Jensen og drejede sig om en Del Træværk i en Nybygning; det var malet Tonefarve, men forlangtes betalt som Hvidlakering, fordi Farven var lysere end de af Organisationerne vedtagne Prøver.

Svendene forklarede, at Mesteren ved Arbejdets Paabegyndelse havde givet Besked paa, at Træværket skulde være saa lys Tonefarve, som det maatte være uden at komme i Strid med det vedtagne, men at der var bleven vist dem en Farve, som det blev sagt var for mørk, de havde derfor tillavet og benyttet en Farve, som senere havde vist sig at være lysere end Prøverne, de ansaa dem derfor berettigede til Betaling for Hvidlakering.

Mesteren hævdede, at han havde forlangt Arbejdet behandlet som Tonefarve, og at Svendene umuligt havde kunnet forudsætte, at han vilde betale for Hvidlakering og Spartling, som ikke var udført. Svendene havde selv tillavet Farven, og de havde ikke under Arbejdets Gang gjort opmærksom paa, at den var lysere end tilladeligt.

Voldgiftsretten kender: Da Svendene ved Arbejdets Paabegyndelse har faaet Besked paa at male Tonefarve og ikke i Tide har gjort Mesteren opmærksom paa, at den benyttede Farve var for lys, maa Retten i dette Tilfælde give Mesteren Medhold. Arbejdet vil saaledes være at betale som Tonefarve.

Mesteren, der har vundet Sagen, faar sit Depositum tilbagebetalt. Svendene taber Sagen og ligeledes deres Depositum.

Sag Nr. 339. Denne Sag indankedes af Malermester Oskar Johansen, der ønskede Rettens Bistand, i Anledning af en Skrivelse, han havde modtaget fra Malersvend Johan Wulff, hvori denne forlangte sig tilsendt Halvdelen af et Beløb, som han paastod, efter Aftale med Mesteren at have bedraget 2 Svende for, ved paa Regningen for et i Paasken 1905 udført Hvidlakeringsarbejde kun at have skrevet Priser for almindeligt Strygearbejde.

Mesteren benægtede bestemt at have truffet nogen som helst Aftale med Wulff, og paastod at have betalt det paagældende Arbejde i Henhold til Prislisten, som Følge deraf følte han sig i høj Grad ilde berørt ved Wulffs Beskyldninger.

Da Svenden overfor Mesterens Benægtelser ikke var i Stand til at føre noget Bevis for sin Paastands Rigtighed, og i høj Grad kunde bebrejdes Mangel paa Hensyn til sine Kolleger, hvis Paastanden havde været rigtig, fandt Retten Anledning til at udtale en skarp Dadel af hans Adfærd.

Retten kender: Malermester Oskar Johansen er ikke Malersvend Johan Wulff noget Beløb skyldig, udover hvad denne i sin Tid ved Opgørelsen har kvitteret for.

Mesteren erholder sit Depositum i denne Sag tilbagebetalt, medens Svenden fortaber sit.

Sag Nr. 340. Sagen indankedes af Malersvend F. Nielsen mod Malermester P. D. Løw angaaende Betaling for Lister, der var paaslaaede Trappegangs-Undervægge paa en Nybygning, nemlig: en kehlet og riflet List, der dannede Brystningslist, og ca. 4" brede, riflede, lodrette Lister, der stødte mod Brystningslisten foroven og mod Trappevangen forneden. Listerne var strøget 2 Gange Oliefarve og beskaaret til Fyldningerne, som var marmoreret i Limfarve.

Svenden forlangte for dette Arbejde 6 Øre pr. løb. Alen, medens Mesteren kun vilde betale den i Prislisten fastsatte Pris for paaslaaede Lister.

Retten kender: Da de paagældende Lister paa Grund af Formen, og ligeledes ved at den ved Marmoreringen af Fyldningerne paaførte Limfarve skulde fjernes, og endelig ved at skulle beskæres skarpt mod Fyldningerne, har givet en Del Merarbejde, vil en Pris af 4 Øre pr. løbende Alen for 2 Gange Strygning i dette Tilfælde være passende.

Retten udtaler en Misbilligelse af, at Svenden ikke har faaet Prisspørgsmaalet ordnet, naar han mente sig berettiget til Betaling udover Prislisten, men derimod har gjort Arbejdet færdigt, skøndt Mesteren paa Forespørgsel om Ekstrabetaling havde erklæret, at han henholdt sig til Prislistens Pris for paaslaaede Lister.

Da Svendens Fordring ikke har kunnet tages til Følge, fortaber denne sit Depositum. Mesteren faar sit Depositum tilbagebetalt, da han har været berettiget til at gaa ud fra, at Svenden vilde udføre Arbejdet til Prislistens Priser.

Voldgiftsrettens Regnskab

for Retsaaret fra Oktober 1905 til Oktober 1906.

1905	INDTÆGT	Kr.	Øre
Okt. 1.	Kassebeholdning	43	80
	Indbetalt Depositum	732	«
	Rente af Sparekassebeholdning	1	15
	Balance Kr.	776	95

1906		Kr.	Øre
Okt. 8.	Kassebeholdning	139	12

UDGIFT.	Kr.	Øre
Tilbagebetalt Depositum	60	«
Udførte Skønsforretninger	369	«
Husleje Oktober 1906—Oktober 1907	100	«
Betalt for Lys og Varme, 16 Møder	24	«
Sekretærens Løn for 17 Møder	59	50
Frimærker, Papir, Konvolutter m. m.	25	33
Kr.	637	83
Kassebeholdning	139	12
Balance Kr.	776	95

Soldater paa Malerarbejde.

I afvigte Sommer kom det til vor Kundskab, at Vinduerne paa Livgardens Kaserne blev malet ved Hjælp af et Par Mand af det indkaldte Mandskab. At de paagældende udførte dette Arbejde efter Ordre var jo en given Ting, men efter vore Begreber en Uting; thi for det første er der jo desværre altid ledig Arbejdskraft i vort Fag, og for det andet er det næppe forudsat, at det indkaldte Mandskab skal benyttes til at tage Brødet ud af Munden paa et Haandværksfags Udøvere. I disse Betragtninger var vi enige med Malerlavet, sammen med hvilket vi da under 24. August tilstillede Forsvarsministeren følgende Skrivelse:

»Da vi har bragt i Erfaring, at det indkaldte Mandskab i Sommer anvendes til at udføre Malerarbejde paa Københavns Kaserner, og saaledes for Tiden er beskæftiget med at male Vinduer paa Livgardens Kaserne i Østervoldgade, skal vi paa undertegnede Organisationers Vegne tillade os ærbødigst at henlede Ministerens Opmærksomhed paa nævnte Misbrug af Mandskabet, hvorved der paaføres os Borgere et større pekuniært Tab.

Naar vi tilstiller Deres Eksellence denne Skrivelse desangaaende, er det i Forvisning om, at denne illoyale Konkurrence, som man saaledes i Aar bringer i Anvendelse mod os, sker uden Ministerens Vidende, og det er vort Haab, at Deres Ekscellense velvilligst vil undersøge Sagen og standse dette Misbrug af det indkaldte Mandskab, forinden det vinder Alders Hævd for sig, uden at vi behøver at foretage os videre i Sagen.«

Herpaa modtog vi, dateret 23. Oktober 1906, følgende af Forsvarsministeren underskreven Svarskrivelse:

»*Til Københavns Malerlaug og Malernes Fagforening!*

Foranlediget ved de ærede Foreningers Fællesskrivelse af 24. August d. A. skal Krigsministeriet herved meddele, at den omhandlede Udførelse af Malerarbejde paa Kaserner ved militært Mandskab kun har fundet Sted paa Livgardens Kaserne, hvor Kommandanten har ladet et Par Mand (faglærte Haandværkere) udføre et Arbejde, som han ansaa for paatrængende nødvendigt, og hvortil der ikke havdes Midler til Raadighed.«

Som man ser, indeholder Ministerens Svar intet som helst udover en Bekræftelse af, at Vinduerne paa den nævnte Kaserne er blevet malet af Mandskabet. Ikke et Muk om, at denne Fremgangsmaade er blevet misbilliget eller at den fremtidig ikke vil finde Sted. Kaserne-Kommandanten har anset det for »paatrængende nødvendigt« at Vinduerne blev malet, og da »der ikke havdes Midler til Raadighed«, saa skaffede man sig Midlerne ved at kommandere et Par Mand i Gang med Arbejdet. Det er da et Held, at man har haft Materiale til disse Vinduer; thi dette lader sig jo ikke tilvejebringe ved den blotte Ordre af en Kaserne-Kommandant, saaledes som Tilfældet altsaa er med Arbejdskraften.

Af Malerlavets Historie.

— Fortsat —

Den 8. December 1843 udsendtes Cirkulære til Lavets Interessenter om Deltagelse i denne Institution, og som alle ved, lykkedes Arbejdet fuldstændigt.

Foruden alle disse Foretagender udførtes der fra Tillys Side et energisk Arbejde paa at faa Mesterstykket forandret, saaledes, at det bedre passede med Tidens Krav.

Den 19. Juli 1845 blev der til Magistraten indgivet Forslag om, at Mesterstykket for Fremtiden skulde bestaa af:

1. En skizzeret Tegning til en Loftdekoration eller en dekoreret Væg med Gesims, hvori foruden Ornamenter skulde anbringes et Parti med en Figur eller et Landskab, udført i aqua tinta.
2. Et Fragment af den i Tegningerne angivne Gesims, aftrukket og dekoreret i Limfarve i den sande Størrelse.
3. Den i Tegningen skizzerede Figur eller Landskabet, udført i Oliefarve eller Limfarve i den sande Størrelse.
4. Et Parti af det i Tegningen skizzerede Ornament udført i Limfarve i den sande Størrelse.
5. En stor marmoreret Tavle, udført i Limfarve.

Herved vilde man efter Lavets Mening opnaa større Garanti for, at de Svende, der vil være Mestre, virkelig kunde noget af deres Fag, og vilde søge den nødvendige Uddannelse. Ganske vist blev Mesterstykket derved gjort sværere, idet de hidtidige Prøver vare udførte uden nogen som helst Hensyn til hvilken Anvendelse, der skulde gøres af de paagældende Figurer og Ornamenter, men det gav større Udbytte for den, der udførte det.

Magistraten gik dog ikke ind paa Lavets Anmodning, da den først vilde afvente Betænkning fra den 1840 nedsatte Kommission til Overvejelse af Lavsvæsenets Ordning.

At der imidlertid var al Grund til en Reform af Mesterstykket, viste de stedse gentagne Misligheder ved dettes Forfærdigelse, og at Uddannelse trængte i høj Grad til Forbedring, fremgik af de hyppige Kassationer der fandt Sted.

En enkelt Sag fra 1845 er betegnende for Forholdene.

En Malersvend *C. W. Schow* meldte sig til at gøre Mesterstykke. Inden han blev færdig med sin Figurtegning, viste det sig imidlertid, at han havde faaet Hjælp af en samtidig paa Mesterstykke arbejdende Svend. Følgen blev, at Schows Mesterstykke kasseredes, og at begge Synderne fik en Bøde paa 2 Rdlr.

Schow fik nogen Tid efter Lov til at gøre Prøven om, paa Betingelse af, at Figurtegningen blev lavet 2 Tommer større. Da han var færdig, viste det sig imidlertid, at han i høj Grad havde savnet den Hjælp, han fik ved den første Prøve. Baade Lavet og Akademiet vare smukt enige om at kassere Mesterstykket. Det pudssigste ved Sagen er dog, at ogsaa den Svend, der havde ydet Hjælp til Schow, fik sit Arbejde kasseret paa Grund af mangelfuld Udførelse. Deraf kan man danne sig et Skøn over Schouws Dygtighed. Imidlertid fik denne Lov til at tage fat tredie Gang, og saa gik det. Den 24. Oktober 1846 antoges Prøven af Lavet og noget efter tillige af Akademiet. To hele Aar gik paa den Maade hen, inden Schouw blev færdig med sit Mesterstykke. At han i den Anledning er bleven bitter, baade mod Lavet og Oldermanden, er forstaaeligt. Den 8. Januar 1847 anlagde han Sag mod den sidste, til Tilbagebetaling af formentlig uberettiget oppebaaren Leje af Lokale i den Tid, han havde arbejdet som Stykmester. Ved Dommen blev Tilly dog frikendt, saa nogen Trøst kan han næppe have hentet af denne Sag. Maaske har det været en Hævn for ham, at han senere aldrig indbetalte sine Tidepenge i ordentlig Tid, men altid lod sig stævne, inden han rykkede ud med dem.

Det var meget i denne Sag, som kunde benyttes baade for og imod Lavsvæsenet.

De der holdt paa dette kunde med Rette hævde, at var Lavsvæsenet med dets Fagprøver ikke til, saa vilde Samfundet blive oversvømmet af daarlige Makkere, der ikke kunde deres Fag, af unge Svende, der ubesindigt vilde gifte sig, og derpaa med en talrig Børneflok falde Fattigvæsenet til Byrde, ikke at tale om, at de i høj Grad sænkede Haandværkets Niveau, og i et betænkelig Omfang kunde underbyde deres Fæller.

Herimod blev der imidlertid med lige stor Ret indvendt fra modsat Side, at Fagprøverne ikke ydede de Garantier, der paastodes, eftersom Lovene, hvad Figura udviste, lod de værste Klodrianer bestaa Prøverne, og endelig, at Forholdene havde vist, at hidtil havde Lavsvæsenet i al Fald ikke være i Stand til at hæve Haandværksstanden i Anseelse og Dygtighed.

Derimod havde det sat Skranker for en Mængde fattige Mennesker ved rimelige Bekostninger paa Mesterstykkerne og ved paa alle optænkelige Maader at hindre den frie Foretagsomhed i at komme frem.

Der laa bag disse Betænkeligheder en skjult Længsel efter friere Næringsforhold, selv om endnu kun faa turde tale højt om Lavsvæsenets fuldstændige Afskaffelse.

Vi har i det foregaaende set, hvilke Frugter den tilsvarende Bevægelse satte i det 18de Aarhundrede. De ulykkelige Forhold i 19de Aarhundredes første Aarstider, og den frembrydende almindelige europæiske Reaktion dæmpede Frihedslysterne, ja Regeringen foretog endog adskillige Tilbageskridt.

Med Tredivernes liberale Strømninger vaagnede imidlertid atter Reformtrangen, og Lysten til at komme Lavsvæsenet tillivs udbredtes i vide Kredse. Spørgsmaalet affødte 1835 en livlig Meningsudveksling i Stænderforsamlingerne, og i de efterfølgende Aar en fyldig Diskussion i Pressen og i mange Pjecer. Den i 1838 stiftede Industriforening i København stillede sig i alt væsentlig paa Næringsfrihedens Side, og det samme var gennemgaaende Tilfældet med den Del af Borgerstanden, der ikke var Haandværkere.

Ved Kongelig Resolution af 3. April 1840 blev der af Københavns Komunalbestyrelse nedsat en Komité til Undersøgelse af Statens Lavs- og Korporationsvæsen, og dermed var Signalet til en lang Kampperiode givet.

Aarhus' praktiske Malerskole

Kursus fra 15. November til
15. Marts 8 Kr. pr. Maaned

Indmeldelse hos Malermester *Chr. Mikkelsen*,
Nørre-Alle 61. Aarhus.

Undervisning i
Træ- og Marmormaleri
gives af *C. Christen*,
Ifflandstrasse 67, Hs. 2. III. Hamburg.

Malerlaugets Svendelegat.

Af dette Legat er en Portion, stor 60 Kr. aarlig, ledig og kan søges af Malersvende, der har fyldt det 55. Aar og som har arbejdet uafbrudt mindst 10 Aar i København eller paa Frederiksberg.

Skemaer kan afhentes paa Malerlaugets Kontor, Nørregade 31, hver Søgnedag fra 9—4.

Ansøgningerne skal være indleveret til Malerlaugets Bestyrelse inden den 20. December d. A.

Julefest.

Malernes Fagforening i København afholder Julefest og Bal *Søndag den 30. ds.* Kl. 7—4 i Rømersgade 22, begge Sale. Pynt til Træet og andre Gaver modtages med Taknemlighed.

Angaaende Billetsalg vil senere fremkomme Meddelelse i »Social-Demokraten«.

Julefestudvalget.

Lykønskningskort.

Ærede Kolleger! Gennem lang Tids Erfaring og Øvelse i at skære og male Lykønskningskort m. m. ser jeg mig i Stand til at levere virkeligt smukke og dekorative Arbejder i Kort og Albums til Brug ved Lykønskning i enhver festlig Anledning. Jeg tillader mig at paaregne, at særlig Malerne vil benytte haandmalede Kort ved given Lejlighed, og da mine Priser ikke er synderlig højere, end hvad der gives for trykte Ting, haaber jeg paa, at Kolleger vil gøre deres Indkøb hos mig. Adresser til Brylluper besørges med Skrift i Guld, Sølv og dekorative Farvesammensætninger.

Kort haves altid paa Lager.

Hans Larsen (Medlem Nr. 167),
Hjort Lorentzensgade 13, 1. Sal.

Ny Afdeling.

I *Hobro* er oprettet en Afdeling af Malerforbundet, som vi hermed hilser Velkommen.

Maanedsberetningen.

Afdelinger, som har forglemt at indsende Beretning, bedes berigtige snarest.

„Malerforbundet i Danmark".

Fortegnelse over Afdelingsformændene.

København.	Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, St.
–	Malernes Fagklub „D. S. B.", H. Vedel, Thorupsgade 4, 4. Sal.
Gentofte, Lyngby og oml. Sogne,	A. Jørgensen, Hjortekær
Hørsholm.	Th. Bjørn, Rungsted.
Hillerød.	Chr. Nielsen, Skovlyst.
Helsingør.	Arvid Lindberg, Lappen 10.
Roskilde.	A. V. Lemme, Clermontgade 17, St.
Holbæk.	Jul. Nielsen, Strandgade 10
Kallundborg.	N. C. Nielsen, Hervigsgade 5.
Korsør.	A. Petersen, Revvej 10.
Slagelse.	M. Larsen, Stenstuegade 46.
Ringsted.	H. P. Hansen, St. Hansgade 36.
Næstved.	W. Haurum, Lille Næstved.
Køge.	Fr. Svendsen, Fændiget 7.
Nykøbing, F.	H. P. Jensen, Jernbanegade 34, 1. Sal.
Maribo.	K. Nielsen, Gasværksvej.
Nakskov.	Thorv. Rasmussen, Fruegade 21.
Svendborg.	H. Rasmussen, „Roligheđ", Vestergade 23.
Faaborg.	P. Andersen, Østerbro 193.
Odense.	A. B. C. Hansen, Pjentedamsgade 10.
Middelfart.	Chr. Andreasen, Søndergade 293.
Fredericia.	Ingv. Ulbrichtsen, Konge sgade 17.
Kolding.	C. C. Christensen, Langelinie 17.
—	N. Nielsen, Bjerregade 29 (Kasserer).
Vejen	M. Andersen, Nørregade.
Esbjerg.	Th. Madsen, Østergade 43. 1. Sal.
Holstebro.	A. Mikkelsen, Stationsvej.
—	Johs Nielsen, Struervej (Kasserer).
Lemvig.	N. Dubgaard, Nygade.
Skive.	H. Christensen, Frederiksgade.
Viborg.	M. Pedersen, Gravene 9.
Frederikshavn.	Chr. Nielsen, Ahrenfeldsgade 4. o. G.
Hjørring.	H. L. Larsen, Bagterpvej.
Brønderslev.	Chr. Bregnhøj, Dybetsgade.
Aalborg.	Chr. Christensen, St. Mortensgade 10.
–	J. Snoer, Reberbanegade 42, 2. Sal. (Kasserer)
Hobro.	Chr. E. Hindrup, Skovvejen.
Randers.	P. Sønderstrup, Vinkelvej 281.
—	N. P. Larsen, Th. Borupsstræde 1 (Kasserer).
Aarhus.	M. Spliid, Søgade 8.
–	„D. S. B.". H. P. Henriksen, Dannebrogsg. 4.
Silkeborg.	Marius Nielsen, Aagade.
Horsens.	Joh. Tribler, Allégade 28.
Vejle.	Johs Larssn, Vissingsgade 20, o. G.
–	Alfr. Christensen, Skovgade 26 (Kasserer).
Bornholm.	Jens Madsen, Nexø.

Svenska Måleriarbetareförbundet.

C. E. Örtegren, „Folkets Hus", Stockholm.

Norsk Malerforbund.

J. M. Winge, Fæstningsgaden 11, Trondhjem.

* * *

Alle Sager Forbundet og Fagtidende vedrørende bedes adresserede til Formanden, **Rudolf Poulsen, Rømersgade 22, Stuen**, København **K.** Telefon **9885.**

* * *

Forretningsudvalget afholder ordinært Møde den sidste Fredag i hver Maaned.

Redigeret af RUDOLF POULSEN.
J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22, København